

**Melikşah
Üniversitesi**

UHOK2015 BİLDİRİKİTABI

**Melikşah
Üniversitesi**

22 - 26 Nisan 2015

**14. ULUSAL
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ
KONGRESİ** "Profesyonellik"

www.uhok2015.org

ACIBADEM SİZE AMERIKAN HASTANESİ ANADOLU İZC ÜNİVERSİTESİ HASTANESİ İnvarza Bal Gede

ÖNSÖZ

Hemşirelik öğrencileri kongreleri, güncel konular ve sorunların tartışıldığı öğrenciler tarafından yapılan çalışmaların paylaşıldığı en geniş kapsamlı kongrelerden biridir. 2000 yılından bu yana düzenlenen Ulusal Hemşirelik Öğrencileri Kongreleri ülkemizde hemşirelik mesleğini gelecekte temsil edecek öğrencilerin bir araya geldiği önemli ve katılımı en yüksek kongredir.

Melikşah Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü olarak 14. Ulusal Hemşirelik Öğrencileri Kongresini 1700 kişinin katılımı ile 22-26 nisan 2015 tarihleri arasında Kayseri’de Melikşah Üniversitesi Saffet Arslan Kongre ve Kültür Merkezi’nde gerçekleştirdik.

Kongrenin ana temasını ‘Profesyonellik’ olarak belirledik. Kongre temasını belirlerken Ülkemizde lisans düzeyinde hemşirelik eğitimi veren üniversitelere, Öğrenci Hemşireler Derneği’ne ve Türk Hemşireler Derneği Öğrenci Komisyonu’na, Hemşirelik eğitimi Derneği’ne kongre temasını, bilimsel ve sosyal programın içeriğini belirlemek üzere bir anket göndererek görüş aldık. Bu görüşler kongrenin ana temasının ‘Profesyonellik’ olmasını sağladı. Kongre temasının bilimsel programda amacına uygun olarak işlenmesi için akademisyen, klinisyen ve öğrencilerden oluşan bir çok konuşmacının deneyimlerinin paylaşacakları oturumlar yaptık. Öğrenci Hemşireler Derneği ve Türk Hemşireler Derneği Öğrenci Komisyonu’nun düzenlediği oturumlarında amaç profesyonelleşmede örgütlenmenin önemini vurgulamaktı. Ayrıca kongreye çok sayıda bildiri gönderildi. Bunlar arasından seçilen 106 sözel, 444 poster bildirinin sunumu gerçekleştirildi. Bildiri kitabında bu çalışmaların özetleri yer almaktadır. Bununla birlikte kongre sırasında gelen öneriler doğrultusunda poster bildirilerin sunum materyalleride web sitemizde yer aldı. Kongre bildiri kitabının tüm hemşirelik bölümü öğrencilerine ve hemşirelik camiasına yararlı olmasını diliyorum.

Kongrenin hazırlık aşamasında çalışan Melikşah Üniversitesi Hemşirelik Bölümü öğrencilerine, Kongre düzenleme kurulu koordinatörü Prof.Dr. Gülşen Terakye’ye, Kongre sekreteryası Yrd.Doç.Dr. Işın Cantekin’e, öğretim görevlisi Aslı Nemli’ye, araştırma görevlileri Demet Ceylan ve Hülya Elmalı’ya kongre düzenleme ve bilimsel kuruluna, Kongreye katkı veren tüm kişi ve kurumlara sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Kongre Başkanı
Yrd.Doç.Dr.Sibel ARGUVANLI
Melikşah Üniversitesi
Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Kongre Düzenleme Kurulu

14. ULUSAL HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ KONGRESİ ONURSAL BAŞKANI

Prof. Dr. Mahmut D. Mat (Melikşah Üniversitesi Rektörü)

KONGRE DÜZENLEME KURULU KOORDİNATÖRÜ

Prof. Dr. Gülşen Terakye

KONGRE BAŞKANLARI

Yrd. Doç. Dr. Sibel Arguvanlı

Öğrenci Esra Köprülü Öğrenci Hasan Hüseyin Sil Öğrenci Bekir Kaya

BİLİMSEL PLANLAMA VE YÜRÜTME KURULU

Melikşah Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Tüm öğrencileri ve Öğretim Elemanları;

Prof. Dr. Gülşen Terakye Yrd. Doç. Dr. Sibel Arguvanlı Yrd. Doç. Dr. Işın Cantekin

Öğr. Gör. Aslı Nemli

Arş. Gör. Demet Ceylan Arş. Gör. Hülya Elmalı

Öğrenci Hemşireler Derneği (ÖHDER)

BİLİMSEL DANIŞMA VE DEĞERLENDİRME KURULU

Prof. Dr. Ayişe Karadağ (Koç Üniversitesi)

Prof. Dr. Firdevs Erdemir (Adıyaman Üniversitesi)

Prof. Dr. Hülya Okumuş (Hemşirelik Eğitim Derneği-Şifa Üniversitesi)

Prof. Dr. Gülşen Terakye (Melikşah Üniversitesi)

Prof. Dr. Nuran Kömürcü (Marmara Üniversitesi) Prof. Dr. Aynur Esen (Ege Üniversitesi)

Doç. Dr. Ümran Dal (Kıbrıs Yakın Doğu Üniversitesi) Doç. Dr. Meral Kelleci (Cumhuriyet Üniversitesi) Doç. Dr. Simge Zeyneloğlu (Gaziantep Üniversitesi) Doç. Dr. Sezer Kısa (Gazi Üniversitesi) Doç. Dr. Murat Bektaş (Dokuz Eylül Üniversitesi) Doç. Dr. Belgin Akın (Selçuk Üniversitesi) Doç. Dr. Serap Sökmen (Erzincan Üniversitesi)

Yrd. Doç. Dr. Elçin Akdeniz (Maltepe Üniversitesi) Yrd. Doç. Dr. Birgül Özkan (Yıldırım Beyazıt Üniversitesi) Yrd. Doç. Dr. Gönül Sungur (Nuh Naci Yazgan Üniversitesi) Yrd. Doç. Dr. Salime Mucuk (Erciyes Üniversitesi) Yrd. Doç. Dr. Zehra Çalışkan (Nevşehir Hacı Bektaş Üniversitesi) Yrd. Doç. Dr. Figen İnce Arı (Niğde Üniversitesi) Yrd. Doç. Dr. Nazan Kılıç Akça (Bozok Üniversitesi) Yrd. Doç. Dr. Sevda Arslan (Düzce Üniversitesi) Yrd. Doç. Dr. Cantürk Çapık (Atatürk Üniversitesi) Yrd. Doç. Dr. Seher Ergüney (Atatürk Üniversitesi) Yrd. Doç. Dr. Duygu Hiçdurmaz (Hacettepe Üniversitesi), Yrd. Doç. Dr. Gülten Işık (Hacettepe Üniversitesi) Yard. Doç. Dr. Güleendam Hakverdioğlu (Şifa Üniversitesi) Yard. Doç. Dr. Sibel Arguvanlı (Melikşah Üniversitesi) Yard. Doç. Dr. Işın Cantekin (Melikşah Üniversitesi)

BİLİMSEL PROGRAM

TEMA :“PROFESYONELLİK”

22 - 26 Nisan 2015

14. ULUSAL

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ KONGRESİ

22 Nisan 2015 Mesleki Gelişim Kursları	23-25 Nisan 2015 Bilimsel ve Kültürel Program	26 Nisan 2015 Sosyal Program
--	---	--

Sayın Katılımcılarımız,
Melikşah Üniversitesi Kampüs Kablosuz Ağ Hizmetine
"MelikşahWi-FiZiyaretçi" üzerinden,
T.C. Kimlik Numarası, Adı Soyadı, Doğum Tarihi ve Cep Telefonu Numarası
ile giriş yaparak cep telefonunuza gelen şifre ile internete erişimi sağlayabilirsiniz.

www.uhok2015.org
CEP PROGRAM

1.GÜN23.04 2015	ANASALON Sunucular: Öğr.Gör.AslıNemliÖğre nci DağukanSımdıÖğrenciÖz	ASALONU	BSALONU	CSALONU
09.00-10.30	AÇILIŞKONUŞMALARI Prof.Dr.GülşenT ERAKYE (Kongre DüzenlemeKurululuKoordina törü) Yrd.Doç.Dr.SibelA RGUVANLI (Kongre Başkanı) Hasan HüseyinSİL (Kongre Başkanı) EsraKÖPRÜLÜ (Kongre Başkanı) BekirKAYA (Kongre Başkanı) İbrahimKavaslar(ÖHDER Başkanı) Prof.Dr.MahmutD.MAT (Rektör) MemduhBoydak			
10.30-11.15	FLAMALIGEÇİŞ KongreyeKatılanT ümÜniversiteler			

11.15-11.45	SELÇUKLU KÜLTÜR-SANATORTAMI İÇİNDEKAYSERİ Konuşmacı: Doç.Dr.B.BurcuTEKİN (MelikşahÜniversitesiMi marikBölümü)			
11.45-12.45	YEMEKRASI			
12.45-14.00	YEMEKRASI			
14.10-15.10	KONFERANS: ÇOK ŞAPKALIYAŞAM OturmBaşkanlar: Prof. Dr.GülserenKOCA MAN ÖğrenciMerveP ASLIOĞLU (MelikşahÜ) Konuşmacı: Uzm. Hem. SalihaKOÇ(AcıbademSa)			
15.10-15.30	ARA			

15.30-17.00	OTURUM: BAŞARDIK OturmBaşkanları: Prof. Dr. AyşeKARADAĞÖğrenci NeciaKOÇYİĞİT(MelikşahÜ nv.) Konuşmacılar;Prof. Dr.NeziheBEJİ (FloranceNightingaleHemş irelik FakültesiDekani) Doç.Dr.GültenŞIK (TürkHemşirelerDerneği) Prof. Dr.GülserenKOCA MAN (HEPDAKKurucusuveİkinciB aşkanı) TanselÇALIK (Behçet UzHastanesiİzmir) Öğrenci BüşraPARLAK (Melikşah Üniversitesi)	SÖZELBİLD İRİOTURU MU OturmBaş şkanları: Prof. Dr. HülyaU ÇAR (NuhNaciY azganÜn v.) ÖğrenciA yşegülAÇ IKGÖZ (Melikşah Ünv.)	SÖZELBİLD İRİOTURU MU OturmBaş şkanları: Yrd.Doç. Dr.Birgül ÖZKAN (YıldırımB eyazıtÜn v.) Öğrenci ZişanU ZUN (Üsküdar Ünv.)	SÖZELBİLD İRİOTURU MU OturmBaş şkanları: Yrd.Doç. Dr.Gönül SUNGUR (NuhNaciY azganÜn v.) Öğrenci Ayşenur Top(Melik şahÜnv.)
20.30-22.00	ORGANNAKLİ Öğrenci GizemALKAYA (Melikşah Üniversitesi)			

2.GÜN 24.04.2015	ANASALON Sunucular: Arş. Gör. Demet Ceylan Öğr. Halil Bulut Öğr. İftadiye Çağlar	ASALONU	BSALONU	CSALONU
09.00-10.30	SÖZELBİLDİRİ OTURUMU Oturum Başkanları: Doç. Dr. Meral KELLEÇİ (Cumhuriyet Üniversitesi) Öğrenci Handenur DEMİR (Melikşah Üniversitesi)	SÖZELBİLDİRİ OTURUMU Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Gülendam HAVERDİOĞLU (Şifa Üniv.) Öğrenci Büşra COŞMAN (Melikşah Üniv.)	SÖZELBİLDİRİ OTURUMU Oturum Başkanları: Prof. Dr. Nurhan KÖMÜRÇÜ (Marmara Üniv.) Öğrenci İbrahim KAVASLAR (Ege Üniv.)	SÖZELBİLDİRİ OTURUMU Oturum Başkanları: Doç. Sezer KISA (Gazi Üniv.) Öğrenci Erdem UĞRUL (Melikşah Üniv.)
10.30-11.00	ARA			

11.00-12.00	PANEL; PROFESYONELLEŞMEYOLUNDA ÖRGÜTLENME	SÖZELBİLDİRİ OTURUMU	SUÇLU KİM?	SÖZELBİLDİRİ OTURUMU
	Düzenleyen; Öğrenci Hemşireler Derneği-ÖHDER Oturum Başkanları: Gözde Gökçe İŞBİLİR (Niğde Üniversitesi) Öğrenci Mustafa KARAKÖSE (Yakın Doğu Üniversitesi) Konuşmacılar; Öğrenci İbrahim KAVASLAR (ÖHDER) Öğrenci Canberk AKDENİZ (ÖHDER) Öğrenci Bircan KARAOĞLU (ÖHDER)	Oturum Başkanları: Prof. Dr. Ayınur ESEN (Ege Üniv.) Öğrenci Sra KÖPRÜLÜ (Melikşah Üniv.) Öğrenci Hilal KURTMEK (Melikşah Üniv.) Hazırlayan ve Üretenler: Doç. Dr. Dilek EKİCİ (Gazi Üniv.) Yrd. Doç. Dr. Ömer ÇELEN Öğr. Gör. Melike GANNOĞLU (Melikşah Üniv. Hukuk Fakültesi) YER: Hukuk Fakültesi Duruşma Salonu	Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Serap SÖKMEN (Erzincan Üniv.) Öğrenci Hilal KURTMEK (Melikşah Üniv.) Hazırlayan ve Üretenler: Doç. Dr. Dilek EKİCİ (Gazi Üniv.) Yrd. Doç. Dr. Ömer ÇELEN Öğr. Gör. Melike GANNOĞLU (Melikşah Üniv. Hukuk Fakültesi) YER: Hukuk Fakültesi Duruşma Salonu	Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Nigar ÜNLÜSOYDİNCER (Yıldırım Beyazıt Üniv.) Öğrenci Burak BALÇILAR (Selçuk Üniv.)

12.13.	15.30-19.00	SOSYAL PROGRAM VE ÖDÜLTÖRENİ		
		Sunucular: Öğrenci Gizem Aslan Kaya (Melikşah Üniversitesi) Öğrenci ENESSALAR (Melikşah Üniversitesi) Yaşlıların Sağlık Yolu Olması (Melikşah Üniversitesi) ÖHDER Ödüllük İsa Filmleri (Hemşirelik Öğrencisi Olmak) El Hijyeni Öğretiminde Farklı Bir Yöntem: DANS Şahinde Ayçan GAZİOĞLU (Nuh Naci Yazgan Üniversitesi SBF Öğrencileri) YARIŞMA ÖDÜLLERİ ve DERNEKLER/		

14.00-14.40	PANEL; HEMŞİRELİKTE ÖRGÜTLENME BİLİNCİ	FORUM; KLİNİK ÖĞRETİM İSTEKLERİMİZ	HEMŞİRELİK MAJİP ROLES- YONELLİĞE UYGUN MU?
	Oturum Başkanları: Doç. Dr. Gülten İŞİK (Hacettepe Üniversitesi) Öğrenci Zeynep TURGUT (Melikşah Üniversitesi) Öğrenci Gözülpe Hemşirelikte Örgütlenme Beklentiler Öğrenci Fidan ŞEVK (Hacettepe Üniversitesi) Öğrenci Burak BALÇILAR (Selçuk Üniversitesi) Düzenleyen; THD Öğrenci Komisyonu	Oturum Başkanları: Prof. Dr. Gülşen AKYE (Şifa Üniv.) Öğrenci RT Melikşah Üniv.) Konuşmacılar; Öğrenci Alper Tugay ARSLANTAŞ (Akdeniz Üniv.) Nadide EMBEL (Ege Üniv.) ÖHDER Melikşah Üniv. Öğrencileri Hemşirelik Eğitimini Deneği	Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Sibel ARGU VANLI Öğrenci Furkan Can ÇAKIR (Melikşah Üniv.) Konuşmacılar; Öğrenci Seda KARACA (Melikşah Üniv.) Öğrenci Melis DİKÇİ (Şifa Üniv.)
14.40-15.30	ARA		

3.GÜN 25.04.2015	ANASALON Sunucu: Öğ. Gör. Aslı NEMLİ Öğr. Rabia AKDENİZ	ASALONU	BSALONU Sunucu: Arş. Gör. Hülya ELMALI Öğr. Doç. Ukan ŞİMİL	CSALONU
09.00-10.00	Konferans: SAĞLIK VE HEMŞİRELİKTE GÜNCEL KONULAR	SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU	Workshop: SOSYAL-TOPLUMSAL SORUMLULUK; HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN LÜPÇALISMA LARI ve HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ELLİMLİNE KATKISI	SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU
	Oturum Başkanları: Doç. Dr. Ümran DAL (Kıbrıs Yakın Doğu Üniver sitesi)	Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Seher ERGÜNEY (Atatürk Üniv.)	Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Kerziban YENAL (Şifa Üniv.)	Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Fatma FIRATHAN (Melikşah Üniv.)
	Öğrenci Sema YÜCEL (Melikşah Üniversitesi)	Öğrenci Nimet YILDIZ (Melikşah Üniv.)	Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Nazan KILIÇAKÇA (Bozok Üniv.)	Öğrenci Rıfat FIRATHAN (Melikşah Üniv.)
	Konuşmacı: Prof. Dr. Nezihe BELİ (Florance Nightingale Hemşirelik Fakültesi Dekanı)	Öğrenci Büşra DEMLİSOY (Melikşah Üniv.)	Öğrenci Büşra DEMLİSOY (Melikşah Üniv.)	Öğrenci Ayşe ASLI (Melikşah Üniversitesi)
		Konuşmacılar: Öğr. Tunça KIBULUT (Erciyes Üniv.)	Öğrenci Ayşe ASLI (Melikşah Üniversitesi)	

10.00-10.30	ARA	Öğrenci Özcan ARSLAN (Marmara Üniv.) ve Kulüpler deçalışang önüllü öğrenciler		
10.30-11.15	GELECEK KONGRE ADAY BAŞVURULARININ ALINMASI			
11.15-12.00	AKRAN ZORBALIĞI	SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU	SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU	Workshop: HAREKETLİLİK
	Konuşmacı: Yrd. Doç. Dr. Nigar ÜNLÜSOY DİNÇER (Yıldırım Beyazıt Üniversitesi)	Oturum Başkanları: Prof. Dr. Hatice BOSTANOĞLU (Zirve Üniv.)	Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Zehra ÇALIŞKAN (Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniv.)	Oturum Başkanları: Prof. Dr. Firdavs ERDEMİR (Adıyaman Üniv.)
	Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. İsin Çantekin (Melikşah Üniversitesi)	Öğrenci Eyyüp TAŞI (Melikşah Üniv.)	Öğrenci Mustafa YÜCEL (Melikşah Üniv.)	Öğrenci Merve EVECİ (Melikşah Üniv.)
	Öğrenci Ayşe ASLI (Melikşah Üniversitesi)			Öğr. Muhammed AKÜÇÜK

12.00-13.00	YEME KARASI		
13.00-14.00	YEME KARASI		
	UHOKE-2016'YI ÜSTLENECEK KURUMUN BELİRLENME	OYLARIN SAYIMI (saat 12.00-14.00)	Sandık Kurulu; Hasan Hüseyin SİLME (Melikşah Üniv.)
	12.00'da oyların kullanımı onlandırılacaktır Seçim sandığı kayıtlıdır.	Sayım Başkanı; Yrd. Doç. Dr. Birgül ÖZKAN (Yıldırım Beyazıt Üniv.)	THD Öğr. Kom. Tem. Bekir Kaya (Melikşah Üniv.)
		Arş. Gör. Hülya ELMALI (Melikşah Üniv.)	Arş. Gör. Demet CEYLAN (Melikşah Üniv.)
		Gözcüler: Aday Üniversite Temsilcileri	

14.00-15.00	Workshop: HEMŞİRELİKTE KARİYER YÖNETİMİ	SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU	SÖZEL BİLDİRİ OTURUMU
	Oturum Başkanları: Yrd. Doç. Dr. Figen İNÇİARİ (Niğde Üniversitesi)	Oturum Başkanları: Doç. Dr. Simge ZEYNELOĞLU (Gaziantep Üniv.)	Oturum Başkanları: Prof. Dr. Aynur Esen (Ege Üniv.)
	Öğrenci Ecem CAN (Koç Üniversitesi)	Öğrenci Bircan KARA (Bozok Üniv.)	Öğrenci Ali Osman KARABULUT (Melikşah Üniv.)
	Konuşmacı: Doç. Dr. Dilek EKİCİ (Gazi Üniversitesi)		
	Rabia GÜVEN		
15.30-16.30	KAPANIŞ Genel Değerlendirme		
	Öğrenci Berrin Ece HALICI (Melikşah Üniversitesi)		
	Kongre Bildiri Ödülleri ve UHOKE 2016'yı Üstlenen Üniversitenin Açıklanması		

4.GÜN 26.04.2015	
09.00-17.00	SOSYAL PROGRAM:
09.00-17.00	1. KAPADOKYAGEZİSİ (TUNAGÜR UHOKE webve stantta kayıtlıdır)
09.00-17.00	2. KAYSERİ İLGEZİSİ (ConSym TRAVEL PCO UHOKE webve stantta kayıtlıdır)
09.00-17.00	3. 24-25 Nisanda yarım günlük Kayseri Gezisi (katılımcı talebi olduğunda gerçekleştirilecektir)

İçindekiler

ÖNSÖZ	ii
Kongre Düzenleme Kurulu.....	iii
BİLİMSEL PROGRAM	iv
Sözel Bildiri Ödülleri.....	xxxi
SÖZEL BİLDİRİLER.....	1
1. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN DOYUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	1
2. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KARIYER ALGILARI VE BEKLENTİLERİNİN BELİRLENMESİNE YÖNELİK BİR ÇALIŞMA	2
3. TİP 1 DİYABET, TİP 2 DİYABET VE GESTASYONEL DİYABETTE ÜÇ BOYUTLU EĞİTİM MATERYALİNİN GELİŞTİRİLMESİ	3
4. ÖĞRENCİ GÖZÜYLE HEMŞİRELİK VE GELECEĞİ	4
5. TOPLUMUN SAĞLIK MESLEKLERİNE OLAN GÜVEN DURUMUNU BELİRLEME	5
6. DİYABETES MELLİTUSLU HASTALARDA İNSÜLİN KALEMİ KULLANMA TEKNİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	6
7. HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİĞİN BUGÜNKÜ KONUMU VE GELECEĞİ İLE İLGİLİ DÜŞÜNCELERİ	7
8. ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİ KULÜPLERİ İLE HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ ETKİLEŞİMİ ÖRNEĞİ; ÜNİVERSİTEDE YÜRÜTÜLEN KAN BAĞIŞI KAMPANYASININ ÖĞRENCİLERİN MOTİVASYONU ÜZERİNE ETKİSİ	8
9. TİP 2 DİYABETİ OLAN BİR VAKANIN ROY UYUM MODELİNE TEMELLENDİRİLMİŞ HEMŞİRELİK BAKIMI	9
10. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KARIYER UYUMU VE İYİMSERLİK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ ...	12
11. TÜRKİYEDE HEMŞİRE OLMAK: ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ TAVSİYE KARARLARI ÜZERİNDEN BİR KIYASLAMA	13
12. TRAVMA SONRASI ISITMA YÖNTEMLERİNİN HEMODİNAMİVE AĞRI ÜZERİNE ETKİSİ	14
13. PROFESYONEL HEMŞİRELİKTE İLK ADIM KARIYER PLANLAMASI	15
14. TOPLUMUN BAKIŞI İLE ERKEK HEMŞİRE	16
15. HEMODİALİZ TEDAVİSİ UYGULANAN HASTALARIN ARTERİOVENÖZ FİSTÜLE İLİŞKİN BİLGİ VE TUTUMLARINI İNCELENMESİ	17
16. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNİ ALGILAMA DURUMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI	18
17. ERKEK HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE SOSYAL GÖRÜNÜŞ KAYGISI VE BAŞ ETME TUTUMLARI	19
18. HASTALARIN AKILCI İLAÇ KULLANIMI KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ	20
19. ÖZEL SAĞLIK LİSELERİ VE LİSANS HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞE VE STAJ SORUNLARINA BAKIŞI	21

20.YATARAK TEDAVİ GÖRMEKTE OLAN HASTALARIN ERKEK HEMŞİRELERE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ.....	22
21.HEMŞİRE ÖĞRENCİLER POTANSİYEL AKILCI İLAÇ KULLANMA ROLÜNE SAHİP Mİ?	23
22.SAĞLIK MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİ ‘HEMŞİRE GİBİ ÇALIŞMAK İÇİN ÇOK MU ERGEN?’: BİR SAĞLIK MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN DÜŞÜNCELERİ	24
23. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE MESLEKİ ÖRGÜTLENME TUTUMU	25
24.SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN TIBBİ MALPRAKTİSİ ENGELLEMESİNE YÖNELİK BİLGİ DÜZEYLERİ	26
25.ÖĞRENCİ HEMŞİRELERDE PROFESYONEL BENLİK KAVRAMI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER.....	27
26.ANKARA ÜNİVERSİTESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ ÖRGÜTLENME BİLİNCİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	28
27.KANSER HASTALARINDA BAKIM VERİCİLERİN BAKIM VERME YÜKLERİ	29
28.YÖNETİCİ HEMŞİRELER PERSPEKTİFİNDEN PROFESYONEL HEMŞİRE.....	30
29.HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN İYİMSER YAŞAM YÖNELİMİ İLE SAĞLIK SORUNLARI VE AKADEMİK BAŞARI DURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ	31
30.PROFESYONEL HEMŞİRELİK İÇİN KURUMUN MAGNET ÖZELLİKLERİNİN BELİRLENMESİ.....	32
31. ÖĞRENCİ GÖZÜYLE KLİNİK DEĞERLENDİRME: BİZ NE İSTİYORUZ	33
32. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİREYSEL YENİLİKÇİ DÜZEYLERİ VE KATEGORİLERİNİN BELİRLENMESİ.....	35
33. ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN MESLEĞE BAKIŞ AÇISININ PROBLEM ÇÖZME BECERİSİNİN ÜZERİNE ETKİSİ	36
34.HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BAKIM ODAKLI HEMŞİRE HASTA ETKİLEŞİMİNE YÖNELİK TUTUM VE DAVRANIŞLARI.....	37
35.HEMŞİRELİK EĞİTİMİ ÖĞRENCİLER İÇİN NE KADAR STRESLİ?.....	38
36. HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ HASTANELERİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN MESLEKİ PROFESYONELLİK DEĞERLERİNİN ÖLÇÜLMESİ	39
37. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ALGILADIKLARI SOSYAL DESTEĞİN MESLEKİ OLGUNLUK DÜZEYLERİNE ETKİSİ	40
38.HEMŞİRELERİN İŞ DOYUMU VE MESLEKİ DEĞER ALGILARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ .41	
39. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK EĞİTİMİNE YÖNELİK YAŞADIKLARI STRES DÜZEYİNİN BELİRLENMESİ.....	42
40. DEĞİŞİM AJANI ROLÜ İLE JİNEKOLOJİ HEMŞİRELERİNDE DAVRANIŞ DEĞİŞİKLİĞİNİN SAĞLANMASI	43
41.ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN MESLEK SEÇİMLERİ İLE KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ.....	44
42.HEMŞİRELERİN MESLEKİ ÖZERKLİK DÜZEYİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER	45
43.HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ÖZ ETKİLİLİK DÜZEYİ VE BAKIM PLANI HAZIRLAMADA ZORLANMA DURUMU	46
44. PROFESYONEL HEMŞİRELİK UYGULAMALARINA İŞARET DİLİNİN ÖNEMİ.....	47

45. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK EĞİTİMİ VE HEMŞİRELİĞE İLİŞKİN METAFORLARI	48
46. HEMŞİRELERİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME VE MOTİVASYON DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	49
47. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİLGİYE ULAŞMADA İNTERNET KULLANIMLARI.....	50
48. HEMŞİRELİKTE BİR ÖĞRETİM DENEYİMİ: KONUŞAN ELLER	51
49. HEMŞİRELERİN MESLEĞE BAĞLILIKLARI VE ETKİ EDEN FAKTÖRLER	52
50. HEMŞİRELERİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI İLE MESLEĞE YÖNELİK TUTUMLARI	53
51. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ BECERİ GELİŞTİRME AMAÇLI UYGULANAN ÖĞRETİM YÖNTEMLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ.....	54
52. SİMLİ PAMUK VE AYICIKLI İĞNE.....	55
53. HEMŞİRELERİN PROFESYONEL BENLİK ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	56
54. HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN UYGULAMA BECERİSİ KAZANMA DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ.....	57
55. ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİ GÖZÜNDEN ÖZGEÇAN ASLAN OLAYININ İNCELENMESİ.....	58
56. SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN KLİNİK UYGULAMALAR İLE İLGİLİ GÖRÜŞ VE DEĞERLENDİRMELERİ:“İLK MEZUNLARINI VERİRKEN”	59
57. HEMŞİRELER TARAFINDAN MESLEKTAŞLARININ HASTA GÜVENLİĞİ KÜLTÜRÜNÜ ALGILAMA DÜZEYLERİNE BAKIŞ: SİSTEMATİK ARAŞTIRMA	60
58. ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN AKADEMİK MOTİVASYONLARININ BELİRLENMESİ.....	61
59. TOPLUMUN ERKEK HEMŞİRELERE BAKIŞI	63
60. HEMŞİRELERİN KLİNİK UYGULAMAYA ÇIKAN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNE BAKIŞ AÇILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ.....	64
61. HEMŞİRELİK MESLEĞİNDEKİ DEĞİŞİMİ TOPLUMUN ALGILAYIŞ DURUMU	65
62. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİLİMSEL BİLGİ KULLANIM DURUMU.....	66
63. MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ 67	
64. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ DEĞERLERİNİN İNCELENMESİ	68
65. HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL BENLİK KAVRAMI, EMPATİ ve İLETİŞİM BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ	69
66. KAYSERİ’DE HEMŞİRELİK BÖLÜMÜNDE OKUYAN ÖĞRENCİLERİN PROFESYONEL BENLİK KAVRAMI	71
67. YOĞUN BAKIM VE AMELİYATHANE HEMŞİRELERİNDE ÇOK BOYUTLU ALGILANAN SOSYAL DESTEĞİN TÜKENMİŞLİK DÜZEYİNE ETKİSİ.....	72
68. HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ.....	73
69. KKTC’de ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN LİDERLİK OLGUSU HAKKINDA FARKINDALIKLARI	74
70. ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN PROFESYONEL DEĞERLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER	75

71.SURİYELİ MÜLTECİLERİN SAĞLIK HİZMETLERİNİ KULLANMA DURUMU VE HEMŞİRELİK HİZMETLERİNDEN MEMNUNİYETİ	76
72.İNTÖRN HEMŞİRELİK EĞİTİM PROGRAMI ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ GÜDÜLENME DÜZEYLERİ	77
73.BİR ÜNİVERSİTE HASTANESİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN PROFESYONEL TUTUMLARI İLE BUNU ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ	78
74.HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNE BULUNUŞLUKLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER	79
75.SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL HEMŞİRELİK DEĞERLERİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ	80
76.HEMŞİRE ADAYLARININ ZAMAN YÖNETİMİ İLE ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİMLERİ	81
77.ÇANKIRI KARATEKİN ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONELLİK VE ÖZ ETKİLİLİK DÜZEYİ ARASINDAKİ İLİŞKİ	82
78.HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ZAMAN YÖNETİMİ BECERİLERİ İLE UMUTSUZLUK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ	83
79.GELECEĞİN PROFESYONELLERİ HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK BAKIM ALGILARININ BELİRLENMESİ (GAZİANTEP İLİÖRNEĞİ)	84
80. MERSİN ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ	85
81. HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DEĞERLERİ	86
82.HEMŞİRENİN PRİMER GÖREVİ BAKIM: ÖĞRENCİLER NASIL ALGILIYOR?"	87
83.HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMU VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER	88
84. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ GÜDÜLENME DÜZEYLERİ	89
85. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONELLİK VE ÖZGECİLİK DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ	90
86.BİRİNCİ SINIF HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL BENLİK SAYGI DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	91
87.HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ETİK KARAR VEREBİLME DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ	92
88.ANKARA ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİYLE AKADEMİSYENLERİ ARASINDAKİ İLETİŞİMİN DEĞERLENDİRİLMESİ	93
89.HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KİŞİSEL DEĞERLERİ VE ETİK DUYARLILIKLARININ İNCELENMESİ.....	95
90.HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİREYSEL DEĞERLERİ İLE GİRİŞİMCİLİK ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ	96
91.HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİLGİYE ULAŞMA VE BİLGİYİ KULLANMA BECERİLERİNİN BELİRLENMESİ.....	97
92. BİR HEMŞİRELİK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME VE AKADEMİK BAŞARILARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ	99

93. HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMLERİ, ELEŞTİREL DÜŞÜNME DERSİNİN VE DİĞER FAKTÖRLERİN ETKİSİNİN İNCELENMESİ	100
94. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEK SEÇİMİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER.....	101
95. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ OLARAK HEMŞİRELERİN PROFESYONELLİĞİNİ DEĞERLENDİRİYORUZ... ..	102
96. SERVİS SORUMLU HEMŞİRELERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMLERİ İLE TRANSFORMASYONEL LİDERLİK DAVRANIŞI ARASINDAKİ İLİŞKİ.....	103
97. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL HEMŞİRELİK BAKIMI ALGILARININ BELİRLENMESİ: BİR FENOMENOLOJİK ÇALIŞMA	104
98. HEMŞİRE VE HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ BİLİNÇ VE ÖRGÜTLENME HAKKINDA BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ	105
99. HEMŞİRELERDE HASTA GÜVENLİĞİ TUTUMUNUN BELİRLENMESİ.....	106
100. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARININ VE ETKİLEYEN BAZI FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ	107
101. HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN HASTA GÜVENLİĞİ KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ	108
102. GELECEĞE YÖNELİK PROFESYONELLİK VE İŞ KAYGISI ETMENİ: SON BEŞ YILDA ÖĞRENCİ HEMŞİRE SAYISINDA ARTIŞ.....	109
103. ÖĞRENCİ GÖZÜYLE PROFESYONEL HEMŞİRE	111
104. HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN KANITA DAYALI HEMŞİRELİK UYGULAMALARINA İLİŞKİN BİLGİ VE GÖRÜŞLERİ	112
105. HASTALARIN VE HASTA YAKINLARININ HEMŞİRELİK MESLEĞİ İLE İLGİLİ ALGILARININ BELİRLENMESİ	113
106. HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN İNTERNET BAĞIMLILIĞI VE AKADEMİK ÖZ-YETERLİLİK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ	114
Poster Bildiri Ödülleri.....	115
BİR DEVLET HASTANESİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ	117
BİR DEVLET HASTANESİNDE YATAN KADIN HASTALARIN HEMŞİRELİK HİZMETLERİNDEN MEMNUNİYET DÜZEYLERİ.....	119
BİR SOSYAL SORUMLULUK PROJESİ: DENİZ KİRLİLİĞİNE HEMŞİRE ELİ DEĞDİ!.....	120
CERRAHİ HEMŞİRELERİN AMELİYAT ÖNCESİ DÖNEM HASTA BAKIMINA İLİŞKİN BİLGİ DÜZEYLERİ	121
CİNSEL İÇERİKLİ DAVRANIŞ GÖSTEREN HASTA KARŞISINDA HEMŞİRENİN YAKLAŞIMI	122
ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİ KONUSUNDA HEMŞİRELERİN FARKINDALIK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	123
ÇOCUKLARLA ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN İZOLASYON ÖNLEMLERİNE UYUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ	124
ENGELLİLERE EĞİTİM VEREN ÖĞRETMENLERİN HEMŞİRELERDEN BEKLENTİLERİ.....	125

GELECEĞİN HEMŞİRELERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİ İLE DUYGUSAL ZEKA DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ	127
HASTALARIN HEMŞİRELİK BAKIMINDAN MEMNUNİYET DÜZEYLERİ VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ	129
HASTANEDE ÇALIŞAN HEMŞİRE/EBELERİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ.....	130
HASTANEDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN (MOBBİNG) PSİKOLOJİK ŞİDDETE MARUZİYETİNİN BELİRLENMESİ.....	132
HEMODİYALİZ HEMŞİRELERİNİN TÜKENMİŞLİK DÜZEYİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER	134
HEMŞİRELERİN AĞRI İLE İLGİLİ KLİNİK KARAR VERME YETENEKLERİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER.....	136
HEMŞİRELERİN AĞRI YÖNETİMİNE İLİŞKİN BİLGİ DÜZEYLERİ VE UYGULAMALARININ İNCELENMESİ.....	137
HEMŞİRELERİN CERRAHİ YENİLİKLERE İLİŞKİN BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	139
HEMŞİRELERİN DEDİKODU VE SÖYLENTİ HAKKINDA TUTUM VE GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ	141
HEMŞİRELERİN İLAÇ YÖNETİMİNE İLİŞKİN BİLGİ DÜZEYLERİ VE UYGULAMALARI	142
HEMŞİRELERİN İLETİŞİM VE EMPATİK BECERİ DÜZEYLERİ.....	143
HEMŞİRELERİN KESİCİ-DELİCİ TIBBİ ALETLERİN GÜVENLİ KULLANIMINA YÖNELİK TUTUMLARI.....	144
HEMŞİRELERİN KORNEA NAKLİ VE BAĞIŞINA YÖNELİK BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARI.....	145
HEMŞİRELİK HİZMETLERİNDE YÜRÜTÜLEN KALİTE ÇALIŞMALARINI HAKKINDA HEMŞİRELERİN GÖRÜŞLERİ.....	146
İNTERN HEMŞİRELERİN EKİPTE ETKİN OLMASI.....	147
İNTRAOPERATİF MR ÇEKİLMESİ ÖNCESİ VE SONRASINDA YAPILAN HAZIRLIKLAR VE HEMŞİRENİN BU SÜREÇTEKİ SORUMLULUKLARI	148
İŞ YERİNDE SANAL KAYTARMA VE EVDE ÇALIŞMA: HEMŞİRE AKADEMİSYENLER ÜZERİNDE BİR ARAŞTIRMA.....	149
KAMUDA ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN ÇALIŞMA DÜZENLERİ: NÖBET LİSTELERİ ÜZERİNDEN BİR ANALİZ.....	151
ORTOPEDİ OPERASYONU GEÇİREN HASTALARIN AĞRI KONTROLÜNE YÖNELİK HEMŞİRELERDEN BEKLENTİLERİNİN BELİRLENMESİ.....	153
PEDİATRİ HEMŞİRELERİNİN EMPATİK BECERİ DÜZEYLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER.....	154
PSİKİYATRİ HEMŞİRELİĞİ EĞİTİMİNDE SİNEMANIN KULLANIMI	155
TUNCELİ DEVLET HASTANESİ KLİNİKLERİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN AĞRIYA İLİŞKİN YAKLAŞIMLARI	157
TÜRKİYEDE HEMŞİRELER TARAFINDAN YAPILAN AĞRI ÇALIŞMALARINI	158
YOĞUN BAKIM HEMŞİRELERİNİN MEKANİK VENTİLATÖRDEKİ HASTALARDA AĞIZ BAKIMINA İLİŞKİN UYGULAMALARININ VE GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ.....	159
YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN YAŞLI HASTALARA YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ	160
YOĞUNBAKIM HEMŞİRELERİNDE PROFESYONEL TUTUMUN DEĞERLENDİRİLMESİ	161

21. YÜZYILDA TOPLUM HEMŞİREYİ NASIL ALGILIYOR?.....	162
ACİL SERVİSLERDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN ADLİ VAKANIN DEĞERLENDİRİLMESİ KONUSUNDAKİ BİLGİLERİ.....	163
ACİL ÜNİTESİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN ADLİ VAKAYA YAKLAŞIM KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ: PİLOT ÇALIŞMA	164
BİR EĞİTİM ARAŞTIRMA HASTANESİNDE YATAN HASTALARIN YAKINLARI GÖZÜYLE HEMŞİRELİK MESLEĞİ İMAJININ BELİRLENMESİ	165
BİREYSELLEŞTİRİLMİŞ BAKIMIN HASTA VE HEMŞİRELERİN BAKIŞ AÇILARINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ	167
CERRAHİ YBÜ'DE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN KANIT TEMELİ UYGULAMALARA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ.....	168
DAHİLİ VE CERRAHİ KLİNİKLERDE ÇALIŞAN PROFESYONEL HEMŞİRELERİN İŞ STRESİ VE TÜKENMİŞLİK DÜZEYİNİN BELİRLENMESİ	169
HALKIN GÖZÜNDE HEMŞİRELİK İMAJI: BİR AVM ÖRNEĞİ	170
HASTANEDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN ENGELLİ BİREYLERE YÖNELİK TUTUMLARI	171
HEMŞİRELERDE İLETİŞİM KAYNAKLI PROBLEM DAVRANIŞLARININ PROFESYONEL İŞ DOYUMUNA ETKİSİ	172
HEMŞİRELERİN MANEVİYAT VE MANEVİ BAKIM HAKKINDAKİ BİLGİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ...173	
HEMŞİRELİKTE PROFESYONELLİĞİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER: PROFESYONELLİĞİN KALBI	174
KARAMAN İLİNDEKİ KADINLARIN HEMŞİRELİK İMAJI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER	176
PEDİATRİ HEMŞİRELERİNİN PROFESYONEL DEĞERLERİNİN PROFESYONEL TUTUMLARINA ETKİSİ	178
PEDİATRİ HEMŞİRELERİNİN SAVUNUCULUK ROLLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ	179
TOPLUM HEMŞİRELER HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYOR?.....	180
TÜRKİYE'DE TİRAJ EN YÜKSEK BEŞ GAZETEDEN HEMŞİRELİKLE İLGİLİ HABERLERİN İNCELENMESİ	181
YATARAK TEDAVİ GÖREN HASTALARIN HEMŞİRELERDEN BEKLENTİLERİ.....	182
HEMŞİRELİK ARAŞTIRMALARINDA ÖLÇÜM ARAÇLARININ KULLANIMI: GEÇERLİK-GÜVENİRLİK.....	183
HEMŞİRELERİN TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİ VE PROFESYONEL İŞ DOYUMU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ.....	185
BİR EĞİTİM ARAŞTIRMA HASTANESİNDE YATAN HASTALARIN YAKINLARI GÖZÜYLE HEMŞİRELİK MESLEĞİ İMAJININ BELİRLENMESİ	186
ANDROİD TEKNOLOJİ İLE HEMŞİRELİK EĞİTİM VE UYGULAMALARI.....	188
HASTANEDE ÇOCUKLARA BAKIM VEREN HEMŞİRELERİN AİLE MERKEZLİ BAKIM KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	190
HEMŞİRE ADAYLARININ ÖZ GÜVEN VE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	191
HEMŞİRELERDE TÜKENMİŞLİK DÜZEYİ VE İŞ DOYUMLARININ İNCELENMESİ (ÇANKIRI ÖRNEĞİ)	193
HEMŞİRELERİN MESLEKİ PROFESYONEL TUTUMLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER.....	194

HEMŞİRELERİN MESLEKTE PROFESYONEL TUTUM DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ	196
0-24 AYLIK ÇOCUĞA SAHİP ANNELERİN EMZİRME VE TAMAMLAYICI BESİNLERE BAŞLAMA DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ	197
HEMŞİRELİKTE KANITA DAYALI UYGULAMA.....	198
HİDROSEFALİYE BAĞLI GÖRME KAYBI YAŞAYAN BİREY VE AİLESİNİN NANDA TANILARINA GÖRE HEMŞİRELİK BAKIMI	200
KADINLARIN TOPLUMSAL ALANDA GÜÇLENMESİNDE HEMŞİRENİN ROLÜ	201
YENİ MEZUN VE DENEYİMLİ HEMŞİRELERİN AĞRI İLE İLGİLİ BİLGİ, DAVRANIŞ VE KLİNİK KARAR VERME DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI	202
YOĞUN BAKIM ÜNİTELERİNDE BASINÇ YARASI GELİŞME RİSKİ OLAN HASTALARA HEMŞİRELERİN UYGULADIKLARI ÖNLEYİCİ BAKIMLARIN BELİRLENMESİ	203
HEMŞİRELERİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARI.....	204
ACİL SAĞLIK HİZMETLERİ ÖĞRENCİLERİNİN ACİL KALP HASTALIKLARINDA GÖRÜLEN EKG BULGULARINI TANIYABİLME DEĞERLENDİREBİLME DÜZEYLERİ	205
AMASYA SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN TÜBERKÜLOZ FARKINDALIK DÜZEYİNİN BELİRLENMESİ.....	206
BİR GRUP ÇALIŞMASI ÖRNEĞİ: YALNIZCA BİR ÖĞRENCİ DEĞİLİM BENİM ADIM VAR.....	207
BİR VAKIF ÜNİVERSİTESİNDE OKUYAN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN AKRAN DESTEĞİ ALGISI	209
BİRİNCİ SINIF HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE GENEL SAĞLIK DÜZEYİNİN PROBLEMLİ TELEFON KULLANIMINA ETKİSİ	210
CBÜ HEMŞİRELİK EĞİTİMİ ALAN VE ALMAYAN ÖĞRENCİLERİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNE BAKIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	211
DAHİLİYE VE CERRAHİ İNTÖRN ÖĞRENCİLERİNİN İNTÖRN PROGRAMI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ: PİLOT ÇALIŞMA	212
DÖRDÜNCÜ SINIF HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ OLARAK PROFESYONELLİĞİ NASIL ALGILIYORUZ?.....	213
ERKEK ÖĞRENCİLERİN KENDİ KENDİNE TESTİS MUAYENESİ YAPMA DURUMU	214
EVDE VE YURTTA KALAN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAM DOYUMUNUN İNCELENMESİ.....	215
EVDE VE YURTTA KALAN SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN BESLENME ALIŞKANLIKLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	216
GAZİ ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ORGAN BAĞIŞINA İLİŞKİN BİLGİ VE GÖRÜŞLERİ	217
GERİATRİ HEMŞİRELİĞİ DERSİNİN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YAŞLI BAKIMINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ ve YAŞLILARA KARŞI TUTUMLARI ÜZERİNE ETKİSİ	218
GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİNDE OKUYAN ÖĞRENCİLERDE REÇETESİZ İLAÇ KULLANIM DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	221
HEMŞİRE ÖĞRENCİLERİN SOSYOTROPİK-OTONOMİK KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER	222
HEMŞİRELER VE HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MANEVİ DESTEK ALGISININ BELİRLENMESİ	223

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİNİN BELİRTİ VE RİSKLERİNİ TANILAMA DURUMLARI.....	224
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNDE UYKUSUZLUK VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER	226
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	227
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN KESİCİ VE DELİCİ ALET YARALANMALARI İLE İLGİLİ FARKINDALIK DÜZEYİ	228
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN TOPLUMA HİZMET UYGULAMALARI	229
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ZAMAN YÖNETİMİ BECERİLERİNİN BELİRLENMESİ.....	231
HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN DUYGUSAL ZEKA DÜZEYLERİ İLE İLETİŞİM BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ: KOHORT TİPİ BİR ÇALIŞMA	233
HEMŞİRELİK LİSANS ÖĞRENCİLERİNİN KADIN AKADEMİSYENLİK ALGISININ BELİRLENMESİ	234
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ ŞİZOFRENİ HASTALIĞINI NASIL ALGILIYOR?.....	235
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ VE TIBBİ HATA: TANIK OLMA, YAPMA VE EĞİLİM DURUMLARI	236
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ANEMİ SIKLIĞI VE YORGUNLUK	238
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE DİSMENORE İLE BAŞETME YÖNTEMLERİ VE DİSMENORENİN AKADEMİK BAŞARIYA ETKİSİNİN İNCELENMESİ	239
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE DİSMENORE SIKLIĞI VE YAŞAM KALİTESİNE ETKİSİ	241
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMİ	243
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE GASTROÖZOFAGEAL REFLÜ SIKLIĞI.....	244
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE KONSTİPASYON VE STRES İLİŞKİSİ	245
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE POLİKİSTİK OVER SENDROMU	247
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ŞİDDET OLGUSU VE ÇİFTLER ARASI ŞİDDETİ KABUL ETME DÜZEYLERİ	248
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE TÜKENMİŞLİK DÜZEYİ VE TÜKENMİŞLİK DÜZEYİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER	249
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNE GÖRE KLİNİKLERDE HASTA HAKLARININ UYGULANMA DURUMU.....	250
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNE VERİLEN HEPATİT EĞİTİMİNİN HEPATİT FARKINDALIK DÜZEYİNE ETKİSİNİN BELİRLENMESİ	252
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN AMİYOTROFİK LATERAL SKLEROZ (ALS) KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	253
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN AMNİYOSENTEZ KOMPLİKASYONLARI HAKKINDAKİ BİLGİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	255
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BENLİK SAYGISI VE ZORBALIĞA UĞRAMA DURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	257
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİLGİSAYAR OKURYAZARLIKLARI İLE BİLGİSAYAR ÖZ-YETERLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	258

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN CİLT KANSERİ HAKKINDAKİ BİLGİ DURUMLARININ VE ÖNLEYİCİ DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ	260
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ÇATIŞMA ÇÖZÜM BECERİSİ	261
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN DOĞUM SALONU UYGULAMALARINDAKİ KAYGI DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	262
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN DUYGUSAL ZEKA DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	264
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN DUYGUSAL ZEKA VE ÖZ DUYARLILIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ	265
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİM STRES DÜZEYLERİ.....	266
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN EMPATİK EĞİMLERİ İLE YAŞLILIĞA YÖNELİK TUTUMLARININ BELİRLENMESİ.....	267
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ENDOTRAKEAL ASPİRASYONA İLİŞKİN BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	269
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ETİK DUYARLILIK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ	271
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRE OLMAKLA İLGİLİ DUYGU, DÜŞÜNCE ve ALGILARININ CİNSİYET AÇISINDAN İNCELENMESİ	272
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK BİLİŞİMİ HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ	274
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN İLETİŞİM VE İŞ DOYUMU DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	276
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN İNTERNET BAĞIMLILIĞI VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER.....	277
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN İNTERNET BAĞIMLILIK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ	278
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KANITA DAYALI HEMŞİRELİK HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	279
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KANSER VE TARAMA TESTLERİ İLE İLGİLİ FARKINDALIKLARI	280
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KENDİ KENDİNE ÖĞRENMEYE HAZIROLUŞ DÜZEYLERİ İLE BAŞARIYA YÖNELİM DURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ	281
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KENDİ KENDİNE ÖĞRENMEYE HAZIROLUŞ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	282
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KİTAP OKUMA ALIŞKANLIKLARININ İNCELENMESİ... OKUYOR MUYUZ?	283
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KOPYA ÇEKMEYE İLİŞKİN TUTUMLARI	284
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MANEVİ BAKIMA İLİŞKİN ALGILARININ İNCELENMESİ	286
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ ÖRGÜTLENME KONUSUNDAKİ GÖRÜŞLERİ.....	287
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MEVCUT EĞİTİM SİSTEMİ HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ	288
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN NAMUS ALGISINA YÖNELİK TUTUMLARI İLE ÇİFTLER ARASI ŞİDDETİ KABUL ETME DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ	289
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ÖLÜME KARŞI TUTUMLARI İLE DURUMLUK SÜREKLİLİK KAYGI DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ	290

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ İLE DERS BAŞARI DURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	291
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEM ÇÖZME BECERİSİ.....	292
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARININ BELİRLENMESİ.....	293
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DEĞERLERİNİN ve DEĞERLERE İLİŞKİN ALGILARININ BELİRLENMESİ: BİR FENOMENOLOJİK ÇALIŞMA	294
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PSİKOFARMAKOTERAPİYE YÖNELİK BİLGİ DÜZEYLERİ, İNANÇ VE TUTUMLARI	295
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN REÇETESİZ İLAÇ KULLANIMI.....	296
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIK ALGILARININ BELİRLENMESİ	297
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SINAV KAYGI DÜZEYİ VE BUNU ETKİLEYEN ETMENLER	299
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SİGARA İÇME ve BAĞLANMA STİLLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ.....	300
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SORUMLULUK DURUMU VE DAVRANIŞLARININ ŞİDDET EĞİLİMİ İLE İLİŞKİSİ	301
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN STRESLE BAŞA ÇIKMA TARZLARI VE ETKİLEYEN ETMENLER: LEFKOŞE ÖRNEĞİ.....	302
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN TEKNOLOJİYİ KULLANIM ÖZELLİKLERİ	303
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YEME TUTUMUNUN BELİRLENMESİ.....	304
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE SAĞLIK ANKSİYETESİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ	305
HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNDE GENEL YETKİNLİK İNANCININDUYGUSAL ZEKA DÜZEYİNE ETKİSİNİN BELİRLENDİRİLMESİ	306
HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNDE PROFESYONELLİĞİN BELİRLENMESİ	308
HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN KLİNİK ZAMAN YÖNETİMİ.....	310
HEMŞİRELİK VE TIP ÖĞRENCİLERİNİN STRESLE BAŞA ÇIKMA TARZLARI: İZMİR ÖRNEĞİ.....	311
HEMŞİRELİK YÜKSEKOKULU 1. VE 4. SINIFLARINDA OKUYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN RUH SAĞLIĞI VE TEMEL GEREKSİNİMLERİ İLE SOSYAL YÖNDEN KENDİLERİNİ DEĞERLENDİRMELERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ	312
HEMŞİRELİKTE YÖNETİM DERSİ ALAN VE ALMAYAN ÖĞRENCİLERİN LİDERLİK YÖNELİM DURUMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI	314
İLERİ YAŞAM DESTEĞİ SİMÜLASYON UYGULAMALARINDA HEMŞİRELİK 4.SINIF ÖĞRENCİLERİN PERFORMANSLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	315
İLKOKUL DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN OBEZİTE FARKINDALIK DÜZEYLERİ, OBEZİTE GÖRÜLME ORANLARI VE ETKİLEYEN ETMENLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ	316
İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNDE BESİN VE BİREYSEL HİJYEN EĞİTİMİNİN ETKİNLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	318

İNTÖRN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YAPTIKLARI EV ZİYARETLERİNDE OMAHA SİSTEMİNİ KULLANILABİLİRLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	319
İNTÖRNLÜK: HEMŞİRE VE ÖĞRENCİ GÖZÜYLE	321
KAHRAMANMARAŞ SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN DEPRESYON DÜZEYLERİ VE STRESLE BAŞ ETME YÖNTEMLERİNİN BELİRLENMESİ	322
KARAMAN SAĞLIK YÜKSEK OKULU ÖĞRENCİLERİNDE İLETİŞİM BECERİLERİ.....	324
KENDİ KENDİNE MEME MUAYENESİNİ BİLME, UYGULAMA VE MEME KANSERİ KORKU DÜZEYİ: BİR GRUP ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİNİN SONUÇLARI	326
KIZ YURDUNDA KALAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KENDİ KENDİNE MEME MUAYENESİ YAPMA VE MEME KANSERİ FARKINDALIK DÜZEYİ	327
KLASİK EĞİTİM PROGRAMI UYGULANAN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KENDİ KENDİNE ÖĞRENMEYE HAZIROLUŞ VE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNİN İNCELENMESİ	328
KLİNİSYEN HEMŞİRELERİN UYGULAMAYA GELEN ÖĞRENCİ HEMŞİRELERE YÖNELİK DÜŞÜNCELERİNİN BELİRLENMESİ.....	330
KONYA'DA BİR ANASINIFI ÖĞRENCİLERİNE VERİLEN 'TUVALET HİJYENİ VE EL YIKAMA' EĞİTİMİNE GELEN ÖĞRENCİLERİN TUVALET EĞİTİMİ VE EL HİJYENİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	331
LİSE VE ÜNİVERSİTE DÜZEYİNDE EĞİTİM GÖREN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞE BAKIŞ AÇILARI	332
NEDEN 10 HEMŞİRELİK ÖĞRENCİSİNDEN 7'SİNDE OKULU BIRAKMA EĞİLİMİ VAR?.....	333
NİĞDE ÜNİVERSİTESİ ZÜBEYDE HANIM SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN TIBBİ HATAYA EĞİLİMLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ	335
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERDE ANKSİYETE VE BAŞETME DÜZEYLERİNİN AKADEMİK BAŞARIYA ETKİSİ.....	336
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN AİLE İÇİ ŞİDDETE İLİŞKİN TUTUM DAVRANIŞ VE GÖRÜŞLERİ	338
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN ETKİLİ İLETİŞİM DÜZEYLERİNİN VE KARIYER YÖNELİMLERİNİN BELİRLENMESİ: BİR SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖRNEĞİ	339
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN İLAÇ UYGULAMA HATALARINA İLİŞKİN BİR DEĞERLENDİRME.....	340
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN İNTİHAR EĞİLİMLERİNİN İNCELENMESİ	341
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN KİŞİLİK ÖZELLİKLERİNİN VE YAŞAM AMAÇLARININ MADDE KULLANAN BİREYE YÖNELİK TUTUMLARINA ETKİSİ	342
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN KLİNİK, SINIF VE DERS DIŞI ORTAMDA ÖĞRETİM ELEMANLARINDAN BEKLENTİLERİ.....	343
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN MADDE BAĞIMLILIĞI NEDEN VE TEDAVİSİNE İLİŞKİN ALGI VE TUTUMLARI	345
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARININ BELİRLENMESİ.....	346
ÖĞRENCİLERİN ANTİBİYOTİK İLAÇ KULLANIMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	347
ÖĞRENCİLERİN DERS SEÇİMİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER	348

ÖĞRENCİLERİN ÖTANAZİYE İLİŞKİN DÜŞÜNCELERİ.....	349
ÖĞRENCİLERİN SAĞLIKLI BESLENME ALIŞKANLIKLARININ İNCELENMESİ.....	350
ÖĞRENCİLERİN STOMA BAKIMI HAKKINDA BİLGİ DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	351
ÖZEL BİR ÜNİVERSİTEDEKİ ÖĞRENCİ VE ÇALIŞANLARIN TIP 2 DİYABET RİSK DURUMLARININ BELİRLENMESİ.....	353
RİSKLİ SAĞLIK DAVRANIŞLARI VE MEDYANIN ETKİSİ: HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ GÖZÜYLE	355
SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIK ALGISI	356
SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AKILLI TELEFON KULLANMA SIKLIĞI VE AKILLI TELEFON BAĞIMLILIK DÜZEYLERİ	357
SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BENLİK SAYGISI VE İLETİŞİM BECERİ DÜZEYLERİ.....	358
SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BİTKİSEL ÜRÜN KULLANIMINA İLİŞKİN UYGULAMALARININ VE GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ	359
SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İLETİŞİM BECERİ DÜZEYLERİNİN ÖZ-ETKİLİLİK VE YETERLİK DÜZEYLERİNE ETKİSİ	360
SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	361
SAĞLIK EĞİTİMİ ALAN ÖĞRENCİLERİN MOBİL TELEFONU PROBLEMLİ KULLANMA DURUMLARININ BELİRLENMESİ.....	362
SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU KIZ ÖĞRENCİLERİNDE GENİTAL HİJYEN UYGULAMALARININ BELİRLENMESİ	363
SAĞLIK MESLEK LİSESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN YATAĞA BAĞIMLI HASTALARI BASINÇ YARASINDAN KORUMAYA YÖNELİK ÖNLEMLERİ HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ	365
SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME BECERİLERİNİN BELİRLENMESİ.....	367
SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN EMPATİ BECERİLERİNİN BELİRLENMESİ.....	368
SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN MANEVİYAT VE MANEVİ BAKIMLA İLGİLİ ALGILARI	369
SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNDE ORTOREKSİYA NERVOZA (SAĞLIKLI BESLENME TAKINTISI) BELİRTİLERİNİN İNCELENMESİ	370
SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUK İSTİSMAR VE İHMALİNİN FİZİKSEL BELİRTİLERİ KONUSUYLA İLGİLİ BİLGİ DÜZEYLERİ	372
SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN FİSTÜL BAKIMI VE KORUNMASI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ	373
SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN TIBBİ HATALAR HAKKINDAKİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI ..	375
SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN ZOR HASTA ALGISI VE İLETİŞİM BECERİLERİNİN BELİRLENMESİ.....	376
SAĞLIKLA İLGİLİ BÖLÜMLERDE OKUYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE ANALJEZİK KULLANIMI.....	378

SON SINIF HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİREYSELLEŞTİRİLMİŞ BAKIM ALGILARININ İNCELENMESİ	379
SOSYAL BİLİMLER ÖĞRENCİLERİNİN ALTERNATİF/TAMAMLAYICI TEDAVİ HABERLERİNE İLİŞKİN DÜŞÜNCELERİNİN BELİRLENMESİ.....	380
TEMEL HEMŞİRELİK BECERİLERİ VE UYGULAMALARININ EĞİTİM PROGRAMINDAKİ YERİ İLE İLGİLİ ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİ.....	381
'TOPLUMSAL DIŞLANMA VE ENGELLİLER' PROJESİ: TOPLUMDA ENGELLİLİĞE BAKIŞ AÇISINI DEĞİŞTİRMEDE HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN UYGULAMA YAKLAŞIMLARI.....	382
TUNCELİ ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN UYKU ALIŞKANLIKLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ.....	383
TÜRK KIZ ÖĞRENCİLERDE PREMENSTRUAL SENDROM SEMPTOMLARININ MENSTRUAL TUTUMLAR VE UYKU KALİTESİ İLE İLİŞKİSİ	384
TÜRKİYE' DEKİ ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KANSER KONUSUNDA FARKINDALIK DÜZEYLERİ : BİR LİTERATÜR İNCELEMESİ.....	385
TÜRKİYE'DEKİ HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ ÖRGÜTLENME KONUSUNDAKİ BİLGİ, GÖRÜŞ VE DÜŞÜNCELERİ	386
TÜRKİYE'NİN BATI VE DOĞU BÖLGESİNDE OKUYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SERVİKAL KANSER VE HPV'YE YÖNELİK FARKINDALIKLARININ VE BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	387
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ ARASINDA MADDE KULLANIM DURUMUNU ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ.....	388
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE AKRAN EĞİTİMİNİN KENDİ KENDİNE MEME MUAYENESİ DAVRANIŞLARINA VE BENLİK SAYGISINA ETKİSİ.....	390
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE BOYUN, SIRT ve BEL AĞRISINA YÖNELİK BİR RİSK FAKTÖRÜ: TELEFON BAĞIMLILIĞI.....	392
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE SELF-HİPNOZUN ANKSİYETE VE STRES ÜZERİNE ETKİSİ	393
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE YAŞAM KALİTESİ VE DOYUMU İLE RİSKLİ SAĞLIK DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ.....	394
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN AİLE İÇİ ŞİDDETE MARUZİYETLERİ.....	396
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ATILGANLIK/GİRİŞKENLİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	397
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BİLGİSAYAR VE İNTERNET KULLANIMINA YÖNELİK TUTUMLARININ BELİRLENMESİ.....	398
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN CİNSEL YOLLA BULAŞAN HASTALIKLAR HAKKINDA BİLGİ VE GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ	400
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN HEPATİT B VE AŞISI KONUSUNDA BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI ..	401
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ORGAN BAĞIŞI KONUSUNDAKİ BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI	403
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN PREMENSTRUAL VE MENSTRUAL YAKINMALAR İLE BAŞETME YOLLARI	404
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ŞİDDET EĞİLİMLERİ	405
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ŞİDDET VE SALDIRGANLIK EĞİLİMLERİ: DPÜ ÖRNEĞİ.....	406

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAM AMAÇLARI VE ÜNİVERSİTE EĞİTİMİNE İLİŞKİN BEKLENTİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ	407
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ZAMAN YÖNETİMİ BECERİLERİ	409
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİNDE ANEROKSİYA NERVOZA PREVELANSI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ.....	411
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİNDE DİSMENORE GÖRÜLME SIKLIĞININ BELİRLENMESİ	413
ÜNİVERSİTEDE HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNİN İNCELENMESİ.....	414
ÜNİVERSİTEDE OKUYAN KIZ ÖĞRENCİLERİN GENİTAL HİJYEN ALIŞKANLIKLARININ BELİRLENMESİ ...	415
ÜNİVERSİTEDE OKUYAN MİGRENLİ KIZ ÖĞRENCİLERDE MENSTRUEL MİGRENİN VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ	416
YABANCI UYRUKLU ÖĞRENCİLER VE TÜRKİYE.....	417
YALNIZLIĞIN HEMŞİRELİK 1.SINIF ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ.....	418
BİR DEVLET ÜNİVERSİTESİNDE ÖĞRENİM GÖREN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN GENEL SAĞLIK DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	419
ERKEK ÖĞRENCİLERİN KADINA YÖNELİK ŞİDDETE BAKIŞLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER.....	420
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ETİK DUYARLILIK DÜZEYİ VE ETKİLEYEN ETMENLER	421
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN BAKIM UYGULAMALARI VE BU UYGULAMALARA ÖĞRETİM ELEMANLARININ REHBERLİK ETME DURUMLARI	422
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK İMAJI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER	424
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN LEZBİYEN, GEY, BİSEKSÜEL VE TRAVESTİ (LGBT) BİREYLERE YÖNELİK TUTUMLARININ BELİRLENMESİNE YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA	425
HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ENGELLİ BİREYLERE YÖNELİK DAMGALAMAYA İLİŞKİN DÜŞÜNCELERİ VE UYGULAMALARI	427
HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN HASTALARIN PSİKOSOSYAL GEREKSİNİMLERİNİ BELİRLEME DURUMLARI.....	428
HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ROMANTİK YAKIN İLİŞKİ ŞİDDETİ KABUL ETME DÜZEYLERİ	429
HEMŞİRELİK LİSANS ÖĞRENCİLERİN UZAKTAN EĞİTİME İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ	431
LİSANS DÜZEYİNDEKİ HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HASTA HAKLARI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ	433
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞİ SEÇME NEDENLERİ VE MESLEĞE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ.....	434
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARI.....	436
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL BENLİKLERİ VE ZAMAN YÖNETİMİ BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ	438

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SURİYE GÖÇÜNE BAKIŞI.....	440
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN TRANSKÜLTÜREL HEMŞİRELİK İLE İLGİLİ BİLGİ DÜZEYİNE İLİŞKİN NİTEL BİR ARAŞTIRMA	441
HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ İMAJ ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ.....	442
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ FLORENCE NIGHTINGALE HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN DARÜLACEZE'DEKİ SOSYAL SORUMLULUK ÇALIŞMALARI	443
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN KARIYER PLANLAMA DURUMLARI, ZAMAN YÖNETİMİ BECERİLERİ VE AKADEMİK ÖZYETERLİK DÜZEYLERİ	445
ÖĞRETMEN ADAYI ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARI VE AKADEMİK BAŞARIYA ETKİSİ	446
SAĞLIK MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNİ ve ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİ ALGILAMA DURUMLARI	447
SAĞLIK YÜKSEKOKULU SON SINIF ÖĞRENCİLERİ GÖZÜYLE BAŞHEMŞİRELİK VE SAĞLIK BAKIM HİZMETLERİ MÜDÜRLÜĞÜNÜN HEMŞİRELİĞİN PROFESYONEL GELİŞİMİNE ETKİSİ	449
FETHİYE SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YAŞLI BAKIMI KONUSUN DA BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	451
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAM BULGULARI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ.....	453
SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN AKRABA EVLİLİĞİ HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ.....	455
LİSE DÜZEYİNDEKİ HEMŞİRELİK VE ATT ÖĞRENCİLERİNİN HASTA HAKLARI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ	457
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNE İLİŞKİN YARGILARI: BİR SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖRNEĞİ.....	459
BİRİNCİ SINIF HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİĞİN İMAJI İLE İLGİLİ DÜŞÜNCELERİ	460
ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI HEMŞİRELİĞİ DERSİ KAPSAMINDA KLİNİK/SAHA UYGULAMALARINA ÇIKAN ÖĞRENCİLERİN STAJ İLE İLGİLİ BEKLENTİ VE DENEYİMLERİNİN İNCELENMESİ	461
EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ VE HEMŞİRELİK YÜKSEKOKULU 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNDE ALKOL KULLANIMI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ	462
HEMŞİRELİK ARAŞTIRMALARINDA EVREN-ÖRNEKLEM: HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ	464
HEMŞİRELİK BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MESLEK SEÇİMİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ.....	465
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ETİK DUYARLILIK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ	466
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DEĞERLER BİLGİSİ.....	467
HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AİLE PLANLAMASI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	468
HEMŞİRELİK HAZIRLIK SINIFINI OKUYAN ÖĞRENCİLERİN MESLEK SEÇİMİNİ İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ.....	470
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ELEŞTİREL DÜŞÜNMEYİ ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ.....	471

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE GÜDÜLENME: PROFESYONEL BENLİK KAVRAMI, BENLİK SAYGISI VE DİĞER DEĞİŞKENLERLE İLİŞKİSİ	473
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BAKIM DAVRANIŞINI ALGILAMALARI	475
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ETİK KARAR VEREBİLME DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	476
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HASTA BAKIM ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ.....	477
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KADINA YÖNELİK ŞİDDETE VE ŞİDDETTE MESLEKİ ROLE İLİŞKİN TUTUMLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER	478
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MANEVİ BAKIMA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ.....	479
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞİ SEÇME NEDENLERİ VE MESLEK SEÇİMİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER	481
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞİ SEÇME NEDENLERİ VE MEZUNİYET SONRASI ÇALIŞMA ALANLARINA YÖNELİK DÜŞÜNCELERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	483
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARI.....	484
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ	486
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN TOLERANS DÜZEYLERİ İLE ÖFKE KONTROLLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ.....	488
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN, MESLEKİ İMAJ VE DEĞERLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ	489
İLK DEFA İNTÖRN PROGRAMINA ALINACAK ÖĞRENCİLERİN İNTÖRN PROGRAMI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ	490
İNTÖRN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMİ VE İNTÖRN UYGULAMASINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ	491
İSTANBUL'DAKİ BİR MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN OMAHA HEMŞİRELİK SINIFLANDIRMA SİSTEMİNE GÖRE SAĞLIK PROBLEMLERİ	493
LİSE DÜZEYİ HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ NE KADAR BİLİNÇLİ MESLEK SEÇİMİ YAPIYORLAR?	494
ÖĞRENCİ GÖZÜYLE KLİNİK HEMŞİRELERİNİN BAKIM VERMESİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER.....	495
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN BAKIŞIYLA: TÜRKİYE'DEKİ HEMŞİRELİK DERGİLERİNDE YAYINLANAN "HEMŞİRELİKTE ARAŞTIRMA" KONULU MAKALELERİN İNCELENMESİ	496
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN BASINÇ YARALARINI DEĞERLENDİRMEYE YÖNELİK BİLGİ VE BECERİLERİNİN İNCELENMESİ.....	498
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN PROFESYONELLİĞE BAKIŞ AÇISI	499
ÖĞRENCİLERİN PROFESYONEL HEMŞİRELİK BECERİLERİNİN GELİŞTİRİLMESİNDE EĞİTİCİ FAKTÖRÜ .	501
TEKNİK UYGULAMA BECERİLERİNDE HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ: NASIL? NEDEN?	503
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN AİLE İÇİ ŞİDDETE YÖNELİK GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ	504
GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUK İSTİSMARINI TANILAMADAKİ PROFESYONELLİK DÜZEYİ VE BAKIŞ AÇISI	505
HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONELLİKLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ.	506

TÜRKİYE’NİN AVRUPA VE ASYA’YA AÇILAN EĞİTİM KAPILARINDA İKİ FARKLI SİSTEM İLE EĞİTİM ALAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ HAZIRBULUNUŞLUK VE PROFESYONELLİK DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI	508
DAHİLİYE HEMŞİRELERİNİN “PROFESYONELLİK” ÖZELLİKLERİ.....	509
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARININ BELİRLENMESİ.....	510
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONELLİK ALGISININ İNCELENMESİ	511
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONELLİK DÜZEYİ VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER	512
İLÇE DEVLET HASTANESİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN MESLEKİ PROFESYONELLİK DÜZEYLERİNİN VE BUNA ETKİ EDEN ETMENLERİN İNCELENMESİ	513
KADIN SAĞLIĞI ALANINDA ÇALIŞAN EBE VE HEMŞİRELERİN HASTA REFAKATÇILARINA BAKIŞ AÇILARI VE MESLEKİ PROFESYONELLİK TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ	514
LİSANS MEZUNU HEMŞİRELERİN MESLEKİ PROFESYONELLİK TUTUMLARININ BELİRLENMESİ.....	515
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN PROFESYONELLİK TUTUMLARININ BELİRLENMESİ	516
PROFESYONELLİKTE GÜÇLÜ BİR ADIM: MESLEKİ ÖRGÜTLENME	517
TÜRKİYE’DE YAPILAN ARAŞTIRMALARDA HEMŞİRELİK VE PROFESYONELLİK KAVRAMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	518
“İYİ HEMŞİRE KİMDİR?”: BİR FENOMENOLOJİK ÇALIŞMA	519
AMELİYATHANE HEMŞİRELERİNİN İNTRAOPERATİF DÖNEM HASTA BAKIMI BİLGİ DÜZEYİ	520
TÜRKİYE’DE ULUSAL DÜZEYDE YAYIN YAPAN GAZETELERDE YER ALAN TÜP BEBEKLE İLGİLİ HABERLERİN İNCELENMESİ	521
ÖZEL EĞİTİM MERKEZİNE DEVAM EDEN ENGELLİ ÇOCUKLARIN AİLELERİNDE SAPTANAN AİLE YÜKÜ VE DEPRESYON İLİŞKİSİ	522
HASTANEDE 0-2 YAŞ GRUBU BEBEĞİ YATAN ANNELERİN ANNE SÜTÜ VE EMZİRMEME YÖNELİK BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	523
POSTPARTUM DÖNEMİNDEKİ KADINLARIN RUHSAL DURUM VE SOSYAL DESTEK DÜZEYLERİ	524
SERADA ÇALIŞAN KADINLARIN SAĞLIĞI KORUYUCU DAVRANIŞLARI	525
TOTAL HİSTEREKTOMİ AMELİYATI GEÇİRMİŞ KADINLARDA BEDEN İMAJI VE BENLİK SAYGISI	526
BİR HANIMLAR LOKALİNDE BULUNAN KADINLARIN KARŞILAŞTIKLARI EV KAZALARINA İLİŞKİN İLK YARDIM DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ	528
0-6 YAŞ GRUBU ÇOCUĞU OLAN ANNELERİN ATEŞ İLE İLGİLİ BİLGİ VE UYGULAMALARI	529
18 YAŞ ÜSTÜ BİREYLERDE DİYABET FARKINDALIĞI VE DİYABET HASTALIK RİSKİNİN BELİRLENMESİ..	530
4-12 HAFTALIK BEBEĞİ OLAN BABALARIN BEBEKLERİNE BAĞLANMA DURUMU.....	531
7-8 YAŞ ÇOCUKLARDA HASTANE ARAÇLARINA VE TIBBİ İŞLEMLERE KARŞI KORKU	533
9-10 YAŞINDAKİ ÇOCUKLARDA DİJİTAL OYUN BAĞIMLILIĞI İLE YALNIZLIK	534
ANNELERİN ÇOCUKLUK ÖRSELENME YAŞANTILARININ ÇOCUKLARIN ÖRSELENMESİNE ETKİSİ	535

ANNELERİN SÜT ANNELİK VE ANNE SÜTÜ BANKASI KONUSUNDA BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI	536
BİR ANAOKULUNDA VELİLERE VERİLEN ÇOCUK CİNSEL İHMAL VE İSTİSMAR EĞİTİMİN DEĞERLENDİRİLMESİ.....	537
BİR EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİNDE, PRETERM İLE TERM DOĞAN ÇOCUĞA SAHİP EBEVEYNLERİN TUVALET EĞİTİMİNDE KULLANDIKLARI YÖNTEMLERİN VE YAŞADIKLARI GÜÇLÜKLERLE BAŞ ETMEDE TERCİH ETTİKLERİ YÖNTEMLERİN BELİRLENMESİ	539
BİR SEVGİ EVİNDE BULUNAN ADÖLESAN DÖNEMİ ÇOCUKLARIN KİŞİSEL HİJYEN DURUMU DEĞERLENDİRİLMESİ.....	540
BİR SÖYLEM ANALİZİ ÖRNEĞİ; YAZILI BASINDA YENİDOĞAN HAKLARI	541
ÇOCUK ACİLE BAŞVURAN GÖZ TRAVMASI OLGULARININ İNCELENMESİ	542
ÇOCUK İSTİSMARINA BAKIŞ.....	543
ÇOCUKLARDA KALP SAĞLIĞININ GELİŞTİRİLMESİ: BİR SAĞLIK EĞİTİM MÜDAHALESİ.....	544
ÇOCUKLARDA KAN ALIMI ÖNCESİ OLUŞAN STRESİN AZALTILMASI İÇİN KAN TÜPÜ METERYALİ GELİŞTİRİLMESİ	545
DOĞUM ANTROPOMETRİK ÖLÇÜMLERİNİN VE SOSYODEMOGRAFİK FAKTÖRLERİN MENARŞ YAŞI İLE İLİŞKİSİ.....	546
DOĞUM YAPMIŞ OLAN ANNELERİN DOĞUM ŞEKLİ TERCİHLERİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER	547
ENGELLİ ÇOCUĞA SAHİP AİLELERİN YAŞADIKLARI SORUNLAR VE DEPRESYON DÜZEYLERİ	548
GEBE KADINLARDA LUMBOPELVİK AĞRI DENEYİMİ VE BAŞA ÇIKMA STRATEJİLERİ.....	549
GEBELERİN İLAÇ KULLANMA DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ.....	550
KADINA VERİLEN SOSYAL HAKLAR ERKEKLERİ ŞİDDETE Mİ YÖNELTİYOR.....	551
KADINLARDA MEME KANSERİ İLE İLGİLİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARIN BELİRLENMESİ.....	552
KADINLARIN DOĞUM ŞEKLİNE İLİŞKİN GÖRÜŞ VE DENEYİMLERİNİN BELİRLENMESİ	553
KADINLARIN GENİTAL KANSERLER HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ VE ERKEN TANILANMASINA İLİŞKİN DAVRANIŞLARI	554
KADINLARIN MEME KANSERİN BAKIŞI.....	555
KADINLARIN MENOPOZ DÖNEMİNE YÖNELİK BİLGİ VE TUTUMLARINA MENOPOZ EĞİTİMİNİN ETKİSİ	556
TALASEMİLİ ÇOCUKLAR TEDAVİ VE TAKİP SÜRECİNDE NELER YAŞIYOR?	557
DIŞ POLİKLİNİĞİNE GELEN ÇOCUK HASTALARDA OYUN OYNAMAYA YÖNTEMİNİN ANKSİYETE ÜZERİNE ETKİSİ	559
BİR İLKÖĞRETİM OKULU'NDA VERİLEN HİJYEN EĞİTİMİNİN ETKİNLİĞİNİN BELİRLENMESİ	561
AKADEMİK BİR YAKLAŞIMLA TAMAMLAYICI TIP: AKADEMİSYENLERİN TAMAMLAYICI TIP HAKKINDAKİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARI	562
BİR ÜNİVERSİTE HASTANESİNDE DÂHİLİYE KLİNİKLERİNDE TEDAVİ GÖREN HASTALARDA ALEKSİTİMİ	563
BÖBREK YETERSİZLİĞİ RİSKİ AÇISINDAN BÖBREK TAŞI VE DİYABET BİRLİKTELİĞİNİN İNCELEMESİ	565

CERRAHİ KLİNİKLERDE YATAN HASTALARDA HIZLANDIRILMIŞ İYİLEŞME PROTOKOLLERİNİN UYGULANMA DURUMU	567
DİYABET HASTALARININ HASTALIK HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ.....	569
DİYABET KOMPLİKASYONLARININ YAŞAM KALİTESİNE ETKİSİ	570
DİYABET POLİKLİNİĞİNDEKİ HASTALARIN DİYABET HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ	571
DİYABETES MELLİTUS TANILI HASTALARIN DİYABETİK AYAK AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ VE RİSK FAKTÖRLERİNİN BELİRLENMESİ	573
DİYALİZ HASTALARININ DUYGUSAL VE SOSYAL SORUNLARININ BELİRLENMESİ.....	574
DOĞRU İLAÇ KULLANIMI.....	575
DUDAK KANSERİNDE BRAKİTERAPİ	576
EN ÇOK HANGİ HASTALIKTAN KORKUYORUZ?	577
ERİŞKİNLERİN KARDİYOVASKÜLER HASTALIK RİSK FAKTÖRLERİ HAKKINDA BİLGİ DÜZEYLERİ: OKUL TEMELLİ BİR ÖRNEK	578
GENÇ KIZLARIN MEME KANSERİNE BAKIŞI	580
GİRESUN İLİNDE SAĞLIK ÇALIŞANLARININ SİGARA İÇME PREVALANSI VE NEDENLERİNİN BELİRLENMESİ.....	581
HASTANE ÇALIŞANLARININ BİDİRİMİ YAPILAN KESİCİ/DELİCİ ALETLE YARALANMA ORANLARI	582
HİPERTANSİYON HASTASI OLAN BİREYLERİN İLACA UYUM DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ	583
HİPERTANSİYON VE ÖFKE	584
İNSÜLİN KULLANIMINA BAĞLI GELİŞEN LİPODİSTROFİ ÖNLEME ŞABLONU GELİŞTİRME ÇALIŞMASI	585
KAN BAĞIŞINDA BULUNAN BİREYLERİN KAN BAĞIŞINA İLİŞKİN BİLGİ VE UYGULAMALARININ İNCELENMESİ.....	586
KARDİYAK CERRAHİ GEÇİREN HASTALARDA POSTOPERATİF AĞRININ VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ.....	587
KRONİK HASTALIĞA SAHİP BİREYLERİN KRONİK HASTALIK YÖNETİMİNE İLİŞKİN ALGILARI VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER	588
KRONİK HASTALIĞA SAHİP BİREYLERİN KRONİK HASTALIK YÖNETİMİNE İLİŞKİN ALGILARI VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER	589
LOMBER DİSK HERNİSİ TANISI ALAN HASTALARIN DENEYİMLedikLERİ AĞRI DÜZEYLERİ VE AĞRININ GÜNLÜK YAŞAM AKTİVİTELERİNE ETKİSİ	590
NÖROŞİRÜRJİ HASTALARININ DERLENME KALİTESİNİN ANKSİYETELERİ ÜZERİNE ETKİSİ	592
OBEZ KİŞİLERDE KİNEZYOFOBİ VARLIĞININ BELİRLENMESİ.....	593
ŞANLIURFA İLİNDE ÇOCUK ACİLE BAŞVURAN TRAVMALI OLGULARIN İNCELENMESİ.....	594
TOPLUMDAAĞRIYA YÖNELİK TAMAMLAYICI VE ALTERNATİF TEDAVİ(TAT) KULLANIMININ BELİRLENMESİ.....	595
TOPLUMUN ORGAN BAĞIŞINA İLİŞKİN BİLGİ ve TUTUMLARI.....	596

TÜRKİYE’DE HEMŞİRELERİN İNKONTİNANS KONULU ARAŞTIRMALARININ İNCELENMESİ SİSTEMATİK ARAŞTIRMA	597
ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİNDE TİP2 DİYABET RİSKİ	598
YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDE HASTASI OLAN AİLELERİN GEREKSİNİMLERİNİN BELİRLENMESİ	599
EKSÜLSERE TRİPLE/ ÜÇLÜ NEGATİF MEME KANSERLİ HASTANIN YAŞAM MODELİNE GÖRE İNCELENMESİ-OLGU SUNUMU	601
KISMİ KALINLIKTA DERİ GREFTİ UYGULANAN HASTALARDA DONÖR ALANI AĞRISININ DEĞERLENDİRİLMESİ	602
TOPLUMDA YARA TEDAVİSİNDE TAMAMLAYICI VE ALTERNATİF TEDAVİ(TAT) KULLANIMININ BELİRLENMESİ.....	604
ANKSİYETE BOZUKLUĞU VE DEPRESYON TANISI KONAN HASTALARDA ALGILANAN SOSYAL DESTEĞİN İNCELENMESİ.....	605
BEDENSEL İYİLİĞİN RUHSAL İYİLİĞE YANSIMASI: FİZİKSEL AKTİVİTE	606
BİTLİS’TE GÖREVLİ SAĞLIK ÇALIŞANLARININ PALYATİF BAKIM HAKKINDAKİ BİLGİ VE TUTUMLARININ İNCELENMESİ.....	608
HASTANEYE YATAN HASTALARDA HASTANE ANKSİYETE VE DEPRESYON RİSK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ.....	609
HUZUREVİNDE YAŞAYAN YAŞLILARDA YALNIZLIK VE DEPRESYON ARASINDAKİ İLİŞKİ.....	610
HUZUREVLERİNDE YAŞAYAN YAŞLILARDA GÖRÜLEN DÜŞME RİSKİ.....	611
KAMU VE ÖZEL HASTANEDE ÇALIŞMANIN ŞİDDETE MARUZ KALMA ÜZERİNE ETKİSİ	612
KUZAY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ DİKMEN BÖLGESİNDE YAŞAYAN YAŞLI BİREYLERİN UYKU KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	613
MÜZİĞİN RUH SAĞLIĞINA ETKİSİ.....	614
ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİNİLETTİŞİM BECERİLERİ VE ETKİLİ ETMENLER	615
PSİKİYATRİK HASTALIK TANILI HASTA VE AİLELERİNİN EĞİTİM GEREKSİNİMLERİNİN BELİRLENMESİ.....	616
RUHSAL HASTALIĞI OLAN HASTALARA BAKIM VEREN AİLE ÜYELERİNİN BAKIM YÜKÜ VE ALGILADIKLARI SOSYAL DESTEK DÜZEYİ	617
SAĞLIK ÇALIŞANLARININ İŞYERİNDE MARUZ KALDIKLARI ŞİDDETİN BELİRLENMESİ.....	619
SAĞLIK MESLEĞİ SEÇİMİ ÖZELLİKLERİ.....	620
SINAV PSİKOLOJİSİ	621
ŞİZOFRENİYİ ANLAMADA İNTERNET ALDATMACA MI?	622
SOMA MADEN KAZASINDA YAKINLARINI KAYBEDEN AİLELERİN SOSYAL DESTEK, STRESLE BAŞETME YÖNTEMLERİ VE RUHSAL DURUM DEĞERLENDİRİLMESİ	624
TERAPÖTİK Mİ NON TERAPÖTİK Mİ? HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN “GUGUK KUŞU” FİLMİ TERAPÖTİK ORTAM ANALİZLERİ	626
TÜTÜN KONTROLÜ POLİTİKALARINA İLİŞKİN GENÇLERİN GÖRÜŞLERİ: POLİTİKALARIMIZ ETKİN DEĞİL!	628

ÜLKEMİZE GELEN TURİSTLERİN SAĞLIK KURUMLARINDA KARŞILAŞTIKLARI KÜLTÜREL BAKIM İLE İLGİLİ SORUNLARI	629
YEMEK İÇİN YAŞAMA, YAŞAMAK İÇİN YE.....	630
ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİMLERİ	631
AYAKTAN TEDAVİ HİZMETİ VEREN ÖZEL BİR SAĞLIK KURULUŞUNDA ÇALIŞANLARIN EL YIKAMA DAVRANIŞLARININ GÖZLEM YOLU İLE DEĞERLENDİRİLMESİ	632
SAĞLIK ÇALIŞANLARININ KAN TRANSFÜZYONUNA İLİŞKİN BİLGİ VE UYGULAMA DURUMLARI	634
SAĞLIK PERSONELLERİNİN TERAPÖTİK ABORTUSA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ.....	635
SİZCE NARGİLE KULLANIMI KANSERE NEDEN OLUR MU?	636
ULUKIŞLA KÖYÜNDEKİ BİREYLERİN HEPATİT B HASTALIĞI HAKKINDAK BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI	638
BAKIMDA HASTA SAVUNUCULUĞU ROLÜNÜN ÖNEMİ	639
BAKIMDA KALİTE GÖSTERGESİ BASINÇ ÜLSERİNDE BİLGİ DÜZEYİMİZ	640
BAKIMIN MEVSİMİ NEDİR?.....	642
BİR MÜLTECİ KAMPINDA YAŞAYAN SURİYELİ SİĞİNMACILARIN SAĞLIK HİZMETLERİNİ KULLANMA DURUMLARI.....	643
BİREYİN KANSERE İLİŞKİN RENK ALGISININ KANSER TEDAVİSİNE İLİŞKİN TUTUM ÜZERİNE ETKİSİ.....	644
BİREYLERİN BÖBREK NAKLİNE BAKIŞ AÇISI.....	647
KOZMETİK ÜRÜNLERİN KANSEROJEN ETKİSİ	648
RADYASYONUN ÇEVREYE ETKİLERİ VE HALKIN RADYASYON BİLİNCİ	649
SAÇ, YÜZ VE CİLT BAKIMINDA TAMAMLAYICI VE ALTERNATİF TEDAVİ (TAT) KULLANIMI	650
SAĞLIKLI ZAYIFLAMAK	651
SAMSUN İLİ İLKÖĞRETİM 2.KADEME SİNDE GÖRÜLEN AKRAN ZORBALIĞI	652
İNTÖRNLÜK PROGRAMININ DEĞERLENDİRİLMESİ: NİTELİKSEL BİR ARAŞTIRMA.....	654
HEMŞİRELİK ARAŞTIRMALARINDA ÖLÇÜM ARAÇLARININ KULLANIMI: GEÇERLİK-GÜVENİRLİK.....	655
MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ YURTLARINDA KALANÖĞRENCİLERİNİN MİKROP ALGISININ BELİRLENMESİ	657
ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI HEMŞİRELİĞİ DERSİ KAPSAMINDA KLİNİK/SAHA UYGULAMALARINA ÇIKAN ÖĞRENCİLERİN STAJ İLE İLGİLİ BEKLENTİ VE DENEYİMLERİNİN İNCELENMESİ	658
HASTANEDE ÇOCUKLARA BAKIM VEREN HEMŞİRELERİN AİLE MERKEZLİ BAKIM KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ	659
ÜNİVERSİTEDE ÖĞRENİM GÖREN KIZ ÖĞRENCİLERİN HİJYENİK ALIŞKANLIKLARININ BELİRLENMESİ	661
BİREYSELLEŞTİRİLMİŞ BAKIMIN HASTA VE HEMŞİRELERİN BAKIŞ AÇILARINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ	663
TROMBOTİK TROMBOSİTOPENİK PURPURA VE HEMŞİRELİK BAKIMI: OLGU SUNUMU	664
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN GÖZÜYLE HEMŞİRE RATCHED'IN PROFESYONELLİĞİNE BAKIŞ.....	666

YOĞUNBAKIM HEMŞİRELERİNDE PROFESYONEL TUTUMUN DEĞERLENDİRİLMESİ	667
YALNIZLIK ALGISI DÜZEYİNİN KULAKLIKLA YÜKSEK SESLE MÜZİK DİNLEMeye ETKİSİ	668
GELECEĞE YÖNELİK PROFESYONELLİK ve İŞ KAYGISI ETMENİ: SON BEŞ YILDA ÖĞRENCİ HEMŞİRE SAYISINDA ARTIŞ	669
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİSİYİZ ROBOT DEĞİLİZ!	671
HEMŞİRELERİN PROFESYONEL BENLİK ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ	672
HEMŞİRELERİN KİŞİSEL DEĞERLERİNİN MESLEKİ PROFESYONELLİK DÜZEYLERİNE ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ	673
HEMŞİRELERİN BAKIM ODAKLI HEMŞİRE HASTA ETKİLEŞİMİNE YÖNELİK TUTUM VE DAVRANIŞLARI	674
KAN BAĞIŞININ ÖNEMİ	676
LİSANS ÖĞRENCİLERİNİN KLİNİK UYGULAMADA YAŞADIĞI SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ	678
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ BECERİ GELİŞTİRME AMAÇLI UYGULANAN ÖĞRETİM YÖNTEMLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ	679
ARAŞTIRMA YÖNTEMLERİ EĞİTİMİNİN HEMŞİRE ÖĞRENCİLERİN ARAŞTIRMA FARKINDALIK DÜZEYİNE ETKİSİ	680
HEMŞİRE ÖĞRENCİLERİN PROFESYONELLİĞE İLİŞKİN TUTUMLARI:BİRİNCİ VE DÖRDÜNCÜ SINIF ÖRNEĞİ	681
ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YALNIZLIK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ	682
HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ETİK KARAR VEREBİLME DÜZEYİ	684
FETHİYE SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MANEVİYAT VE MANEVİ BAKIMA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ	685
KONGREYE KATILAN KURULUŞ VE ÜNİVERSİTELER	686
SONSÖZ-KONGRE RAPORU.....	-693

Sözel Bildiri Ödülleri

Birincilik Ödülü: Değişim Ajanı Rolü İle Jinekoloji Hemşirelerinde Davranış Değişikliğinin Sağlanması

Danışman: Menevşe SAMUR, Şeyda SERENİNTEPELER Öğrenciler: Sibel AYDIN, Nihan Belgin DAVRAN, Ceylan GÖKÖZ, Büşra GÜL, Meltem ÖZEN,
Üniversite: Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

İkincilik Ödülü: Simli Pamuk Ve Ayıcıklı İğne

Danışman: Tangül AYTURÖZEN Öğrenciler: Nurhayat BAYAN, Ferhat ÇELİK
Üniversite: Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Üçüncülük Ödülü: Hemşirelik Öğrencilerinin Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri Ve Kategorilerinin Belirlenmesi

Danışman: Nefise Bahçecik, Semanur K. Özçelik Öğrenciler: Esmâ Seyyar, Mihriban Yılmaz, Rûveyda Ölmez
Üniversite: Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

SÖZEL BİLDİRİLER

1. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN DOYUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Danışman: Ayşe Koyun,

Öğrenciler: Büşra Türkdönmez, Merve Güler, Ayşegül Yılmaz, Tülay Erşahan

Üniversite: Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

Bu çalışma Afyon Kocatepe Üniversitesi Hemşirelik Bölümü'nde 5-16 Ocak 2015 tarihleri arasında hemşirelik öğrencilerinin doyumlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. 1. sınıf öğrencileri güz döneminde klinik stajlara henüz başlamadıkları için, çalışmaya 2., 3., ve 4. sınıf öğrencileri (n=184) dahil edilmiştir. 1. sınıfların sonuçları daha sonra çalışmaya eklenecektir. Çalışma için kurumdan yazılı ve öğrencilerden sözlü onam alınmıştır. Veriler anket formu ve Öğrenci Doyumu Ölçeği- Kısa Form (Cronbach's $\alpha=0.97$, 2011) ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde frekans, korelasyon katsayısı, One-Way ANOVA ve Tukey Testi kullanılmıştır.

Öğrencilerin yaş ortalamaları 21.0 ± 1.3 olarak tespit edilmiştir. Öğrencilerin %25.5'i 2., %35.9'u 3., %38.6'sı 4. sınıfa devam etmektedir. Araştırma sonuçlarına göre, çalışma şartlarının zorluğu olması (%70.7), mesleği ile ilgili öğrencileri en çok tedirgin faktör olarak tespit edilmiştir. Öğrencilerin %54.3'ünün uygulamalarda merak ettikleri konuları öncelikle hemşireye sordukları, %36.4'ünün bir uygulamayı korkusuz, stressiz ve kendilerini vererek en iyi yalnız başına iken yaptıkları, %64.7'sinin uygulamalarda en fazla hemşirelerden yardım aldıkları tespit edilmiştir.

Öğrencilere klinik uygulamalarda en fazla karşılaştıkları sıkıntılar; soyunma odalarının yetersiz olması (%48.9), klinik uygulama sırasında görevleri dışında (evrak taşıma vb.) sorumluluk almaları (%68.3), okulda aldıkları tüm uygulamalı derslerle ilgili kliniklerde uygulama yapamamaları (%52.7), bakım ve tedavilerde ortaya çıkan eksiklik, aksaklık ve yanlış uygulama gibi durumlardan ötürü suçlanmaları (%33.2), bakım verdikleri hastanın tanısını, test sonuçlarını ve merak ettikleri benzer diğer bilgilerine ulaşamamaları (%28.8) ve hastanedeki malzemelerden (eldiven vb.) yeterince ve kolaylıkla faydalanamamaları (%15.2) olarak tespit edilmiştir. Öğrencilerin Öğrenci Doyum Ölçeği puan ortalamaları 2. sınıfların 3.2 ± 0.7 , 3. Sınıfların 3.3 ± 0.6 ve 4. sınıfların 2.8 ± 0.7 olarak tespit edilmiştir. Yapılan istatistiksel analizde 2. ve 3. sınıf öğrencilerinin toplam ölçek puan ortalamaları arasında fark bulunamazken ($p > 0.05$); 4. sınıf öğrencilerinin puan ortalamalarının hem 2. hem de 3. sınıf öğrencilerinin puan ortalamalarından daha düşük olduğu tespit edilmiştir ($p < 0.01$). Ölçek alt boyutlarının birbirleriyle ve toplam ölçekle aralarında kuvvetli/yüksek bir ilişki olduğu tespit edilmiştir ($r > 0.65, p < 0.01$).

2.HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KARIYER ALGILARI VE BEKLENTİLERİNİN BELİRLENMESİNE YÖNELİK

Danışman: Aslı KÖSEÜNAL

Öğrenciler: Burak ÇağrıAĞÇAY

Üniversite: Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu

Geleceğin sağlık hizmetlerinin en önemli sağlık insan gücünü temsiledecek hemşirelerin hemşirelik mesleğiyle tanışmaları eğitim programlarındaki klinik uygulamalar süresinde gerçekleşmektedir. Bu süreçte hemşirelik mesleğiyle ilk tanışmaları bir anlamda mesleği yapabilme, gerçek anlamda meslek üyesi olarak çalışma isteğini de değerlendirme fırsatı tanımaktadır. İş yükü fazlalığı, çalışma saatlerinin uzunluğu gibi olumsuz faktörler günümüzde hemşirelerin işlerinden uzaklaşmalarına ya da motivasyonu düşük bir sağlık çalışanı olarak sağlık sistemi içerisinde yer almasına neden olmaktadır. Bu konuda üst yönetimler tarafından yapılması gerekenlerin yanında (kanun ve mevzuat değişikliği gibi) eğitim süreçlerinde de hemşirelik öğrencisinin beklentilerine yönelik olarak yeni düzenlemeler yapılmasını gerektirmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu hemşirelik son sınıf öğrencilerinin kariyer algı ve beklentilerini değerlendirerek eğitim programında düzenlemeler yapmaktır. Bu düzenlemeler seçmeli ders olarak kariyer planlaması gibi derslerin programda yer almasını sağlamak olabildiği gibi bu yöndeki etkinliklerin sayısını artırmak da olabilir.

Yöntem: Araştırmada anket çalışmasından yararlanılmış olup anket formatı araştırmacılar tarafından oluşturulmuştur. Araştırmanın örneklemin iGümüşhane Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu hemşirelik son sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Anket iki kısımdan oluşmaktadır. Birinci bölümde sosyodemografik özellikler, ikinci bölümde ise kariyer algı ve beklentilerini değerlendirmeye yönelik sorular yer almaktadır.

Bulgular: Çalışmaya seksen sekiz hemşirelik son sınıf öğrencisinden altmış kişi katılmıştır. Katılımcıların %54.3'ü 20-22 yaş arasında, %1.4'ü meslek lisesi mezunu, 515.7'si ise Marmara bölgesinde yaşamaktadır. %54.3'ü yeniden üniversite sınavına girecek olsalar hemşirelik eğitimi almak istemediklerini, %21.4'ü öğretmen olmak istediklerini belirtmişlerdir. Hemşirelik bölümünü seçme nedenlerine bakıldığında %41.4'ü iş bulma kolaylığı nedeniyle, %14.3'ü ise meslek sahibi olmak nedeniyle hemşirelik mesleğini tercih ettikleri belirlenmiştir. %95.7 oranında gelecekte kamu sektöründe çalışmak istedikleri belirlenen hemşirelik öğrencilerinin %58.6'sı kamu sektörünü iş garantisi nedeniyle tercih etmektedir. %28.6 oranında baş hemşire olarak çalışmak istedikleri ve %67.1'i lisansüstü eğitime devam etmek istemektedirler. Hemşirelik öğrencilerinin %70'i meslek örgütüne üye olmayı düşünürken %60'ı sendikaya üye olmayı düşünmektedirler. Kariyer beklentilerine yönelik düzenlenen faaliyetleri %91.4'ü yetersiz bulmaktadır.

Sonuç: Hemşirelik son sınıf öğrencileri kariyer planlamalarını aydınlatacak uygulamalara ihtiyaç duymakla birlikte mesleğin özel sektördeki kendini geliştirme fırsatları konusunda tercih edilebilirliğini artırma yönünde bilgilendirilmeye ihtiyaç duydukları belirlenmiştir.

3.TIP 1 DİYABET, TIP 2 DİYABET VE GESTASYONEL DİYABETTE ÜÇ BOYUTLU EĞİTİM

Danışman: Yeliz ÇİĞERCI

Öğrenci: Hatice YAMAN

Üniversite: Kocatepe Üniversitesi, Afyon Sağlık Yüksekokulu

Bir teori ya da modelin, uygulamalarda rehber olarak kullanılması önemlidir. Teoriler, hemşirelik uygulamaları için bir çerçeve oluşturmakta, hemşireye bir bakış açısı sağlamakta ve doğru kararlar verilmesinde yol gösterici olmaktadır. Sağlığın bozulması durumunda ortaya çıkan yeni gereksinimleri karşılayabilme, hastalık hakkında bilgi sahibi olmayı gerektirir. Diyabet eğitimi hastanın yaşam kalitesini artırır, kendi kendine izlem ve tedaviyi iyileştirir, metabolik kontrolü iyileştirir, akut ve kronik komplikasyonların erken tanısını ve önlenmesini sağlar, diyabet için yapılan maliyeti azaltır.

Bu çalışmada, DM'li bireylerde 3 boyutlu eğitim materyali kullanılarak etkin hasta eğitimi yapılması amaçlandı. Bu amaç doğrultusunda, 3 farklı eğitim materyaline yer verildi. Görseller renklendirilerek daha ilgi çekici olmaları sağlandı. Materyallerde verilen bilgiler özet ve her türlü eğitim durumuna sahip bireylerin kolayca anlayabileceği şekilde tasarlandı.

1. Materyal: Hastaların diyabet tiplerini aynı yerde görebilmelerini ve aralarında karşılaştırma yapabilmelerini sağlamak amacıyla üç bölmeli bir çark düzenlendi. Çarkın bölmelerinde diyabet tiplerine ait (tip 1 diyabet, tip 2 diyabet ve gestasyonel diyabet) kısa ve öz bilgilere yer verildi. Bu bilgilere yer verirken her zaman görselliği ön plana çıkarmak amaçlandı (tip 1 diyabetin insüline bağımlı olduğunu göstermek için insülin resmi, tip 2 de ise insülin bağımlılığı olmadığını ve oral antidiyabetiklerle tedavi edildiğini göstermek için tablet resmi çizildi). Çarkı gören hastalarımızın "peki nereden geliyor bu şeker (glikoz)?" Nasıl hücreye giriyor? Diyabet ne demek? Gibi sorularına cevap bulabilmeleri için çarkın arka yüzünde resimlerle anlayabilecekleri, kısa ve öz bilgilerin yer aldığı, açık ve her eğitim düzeyinden bireylerin kolayca kavrayabileceği "Şeker Hücre İçine Nasıl Girer?" başlıklı kısma yer verildi. Çarkın dönen kısmının üzerinde ise diyabetin üç majör belirtisinden (çok su içme, çok yemek yeme, çok idrara çıkma) bahsederek diyabetle ilgili genel olarak bilinmesi gereken birçok bilginin yer aldığı bir material hazırlandı.

2. Materyal: Çarkın arkasında yer alan "Şeker Hücre İçine Nasıl Girer?" kısmının 3 boyutlu daha iyi anlaşılabilmesi için düşünülürdü. Bu yüzden afiş tarzında 3 boyutlu bir materyal düzenlendi. Materyalde bir insan vücudu çizildi. Vücut üzerinde dolaşım merkezi olan kalp, insülin merkezi olan pankreas ve serum setiyle daha çok göze çarpması sağlanan büyük damarlara yer verildi. Asıl amaç insülinin damarlarda bulunan glikozu hücre içine aldığını göstermek olduğundan 3 boyutlu bir damar yerleştirildi ve içine temsili glikozlar, temsili hücreler ve temsili anahtar şeklinde (kapının anahtarla açılması gibi hücrenin insülinle açıldığını akılda kalacak şekilde açıklamak amacıyla) insülin yerleştirildi. Afişin sol alt köşesine bir cepken yapılarak glikozun yediğimiz besinlerden geldiğini anlatmak amacıyla içine günlük yiyecek türlerinden örnekler bırakıldı. Bu yiyecek türlerinin kaç glikoz içerdikleri her birinin arkasına yazıldı. Örneğin pirincin arkasına 2 kaşık pilav = 15 karbonhidrat gibi.

3. Materyal: Gestasyonel diyabetin (gebelikte hipergliseminin) bebeğe, hamileliğe ve doğuma etkileri 3 boyutlu görseller ve bilgilerle açıklandı. Materyal üç sayfalık düzenlendi. İlk sayfasında "Gestasyonel Diyabet Nedir?" kısmına yer verilerek tanımlama yapıldı. Yine ilk sayfada bilgiler kabartılarak gestasyonel diyabetin bebeğe zararları üzerinde duruldu ve resimlerle zenginleştirildi. İkinci sayfada gestasyonel diyabet riskinin yüksek olduğu anne adaylarından bahsedildi ve gestasyonel diyabetin hamileliğe etkileri yazıları ve resimleri 3 boyutlu olacak şekilde kabartılarak düzenlendi. Üçüncü sayfada ise; yine kabartma şeklinde ve görsellere önem verilerek gestasyonel diyabetin doğuma etkileri açıklandı. Bu sayfada ek olarak gestasyonel diyabet sırasında doğum zamanlaması kısmına yer verildi.

4.ÖĞRENCİ GÖZÜYLE HEMŞİRELİK VE GELECEĞİ

Danışman: Feride YİĞİT, Aysun PerimKETENCİLER

Öğrenciler: Hakan DEMİR, Enes SARIGÜL, BurcuÖZTÜRK

Üniversite: İstanbul ArelÜniversitesi

Giriş:Günümüzde hemşirelik sağlık bakım sistemi içinde önemli bir yere sahiptir. Hemşirelik eğitimi, uluslararası standartlara, ulusal yasa, yönetmelik ve gereksinimlere yönelik olarak, sürekli araştırma ve öğrenme temelinde yürütülmektedir. Özellikle tıp ve teknolojide meydana gelen gelişmeler bir yandan insan sağlığına önemli katkılarda bulunurken, diğer yandan sağlık bakımının verildiği alanlarda hizmetlerin daha karmaşık bir duruma gelmesine neden olabilmektedir .Bu yüzden hemşireler dünyadaki değişim ve gelişmeleri sürekli izlemeli bunlarla baş etmede gerekli uzmanlığı göstermelidirler.

Amaç: Bu araştırma hemşirelik lisans öğrencilerinin meslekte uzmanlaşma hakkındaki görüşlerini belirlemek amacı ile yapılmıştır.

Gereç ve yöntem: Araştırma, İstanbul Arel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu'nda Hemşirelik Bölümü öğrencilerinin meslekte uzmanlaşma hakkındaki görüşlerinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak planlanmıştır.Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanılan anket formu kullanılarak elde edilmiştir.

Bulgular: Araştırmanın verileri değerlendirildiğinde %64,1 (75)'inin hemşirelik mesleğini seçmede en önemli etkenin iş bulma kolaylığı olduğu, %32,5(38)'inin mesleğinde her zaman mutlu olduğu,%31,6(37)'sının çoğu zaman mutlu olduğu, %59,8 (70)'inin mesleği yeniden seçebileceğini, %86,3 (101)'inin mesleğinbugünkü konumundan memnun olmadığı, %92,3 (108)'ünün hemşirelikte lisans düzeyinde eğitim olmasını, %95,7 (112)'sinin uzmanlaşma/branşlaşmanın gerekli olduğu.%75,2 (88)'sinin uzmanlaşma zorunlu hale getirilmeli, %78,6 (92)'sının uzmanlaşma programlarını yetersiz bulduğu, %99,1 (116)'inin uzmanlaşmanın mesleğe profesyonellik katacağı düşüncesinde olduğu. %95,7 (112)'sinin uzmanlaşmanın toplumdaki imajı arttıracığı düşüncesinde olduğu.%97,4 (114)'ünün uzman hemşirenin sahada çalışmasının bakımda kaliteyi arttıracığı düşüncesinde olduğu.

%83,8 (98)'inin hemşirelikte uzmanlaşma sistemi/sınavı gerekli olduğuna, öğrencilerin cinsiyetleri ile hemşirelik mesleğini seçme sebeplerini karşılaştırdığımızda iş bulma kolaylığı açısından cinsiyetler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu ($X^2=4.85$, $P<0.05$) erkeklerin daha çok iş bulma kolaylığı için mesleği seçtikleri belirlenmiştir. Diğer sebepler arasında ise istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı($P>0.05$) seçme sebeplerinin benzer özelliklergösterdiği belirlenmiştir.

Sonuç: Öğrencilerin okudukları sınıf ile hemşirelik mesleğini seçme sebeplerini aralarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı, meslekte uzmanlaşma sistemi gerekliliği ve bu system sayesinde hemşireliğin gelecekte olması istenilen konuma gelebileceği düşünülmektedir.

5.TOPLUMUN SAĞLIK MESLEKLERİNE OLAN GÜVEN DURUMUNU BELİRLEME

Danışman: Güler DuruAŞİRET

Öğrenciler: Eda EROĞLU, HayrinazEROĞLU

Üniversite: AksarayÜniversitesi

Amaç:Bu çalışmada toplumun sağlık mesleklerine olan güven durumunun belirlenmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma 1 Aralık 2014-10 Mart 2015 tarihleri arasında Aksaray'da yaşayan araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden toplam 100 birey ile yüzyüze görüşerek yapılmıştır. Araştırmanın verileri kişisel bilgilerin yanı sıra mesleklere yönelik sorunlarında yer aldığı toplam 13 sorudan oluşan anket formu ile toplanmıştır. Bulguların değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel metotlardan yararlanılmıştır.

Bulgular:Çalışmaya katılan bireylerin; yaş ortalamalarının 25.7 ± 9.6 yıl ve %81'inin kadın olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların %73'ünün ekonomik durumun orta düzeyde olduğu, %31'inin çalıştığı ve %68'inin öğrenci olduğu saptanmıştır. Öğrenci katılımcıların %17'si hemşirelik bölümü ve diğer kalan %51'inin hemşirelik dışı fakültelerde öğrenci olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların %58.6'sı hayalindeki mesleğe sahip olmadığı ya da hayalindeki meslek ile ilgili şu an eğitim almadığı belirlenmiştir. Katılımcıların olmak istediği meslek grupları arasında öğretmen (%16), doktor (%4), hemşire (%4), polis (%4), ve mühendis (%3) yer almaktadır. Katılımcıların toplumu için daha yararlı ve güvenilir buldukları meslekler arasında; öğretmen (%32), doktor (%17), polis (%14) ve hemşire (%7) yer almaktadır. Mesleklere neden güvendikleri sorusuna verilen ilk üç yanıt, insan yetiştirme, güvenliğimizi sağlama ve koruma görevinin olması şeklindedir. Katılımcıların herhangi bir şeye ihtiyacınız olsa (güvenlik, sağlık, barınma vb.) tek bir meslek grubundan yardım isteyecek olsanız hangi mesleği tercih ederiniz soruna yanıtları arasında; polis (%27), doktor (%18) ve hemşire (%8) gelmektedir. Katılımcıların %48.5'i hiçbir sağlık personeline güvenmediğini belirtmiş ve katılımcıların sağlık personeline güvenmeme nedenleri arasında işlerini iyi yapmama (%25) ve insanları önemsememe (%20) yer almaktadır. Sağlık personeline güvenenlerin de %48'i doktora, %11'i de hemşireye güvenmekte ve hemşireye güvenmeme nedenleri arasında ilksırayı insanı değer vermeme gelmektedir.

Sonuç: Bu çalışmada, bireylerin görevlerini tam olarak yapmama ve insanlara değer vermeme gibi nedenlerle sağlık personeline güvenmediği belirlenmiştir. Varoluşlarının ana nedeni insan olan tüm sağlık personelinin, insanı yönlerini kaybetmemesi için lisans ve hizmet içi eğitimlerde mutlaka bireye önce insan olduğu için saygı gösterme ilkesi benimsetilmeli, sağlık çalışanlarının çalışma ortam ve koşulları düzenlenmelidir.

6.DİYABETES MELLİTUSLU HASTALARDA İNSÜLİN KALEMİ KULLANMA TEKNİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Danışmanlar: Fatma İlknur ÇINAR, Betül TOSUN, Nurten KALENDER, Gülcan BAĞCIVAN, Özge KILIÇ, Canan DEMİRCİ, Ayten ALTUNBAŞ, Alper SÖNMEZ

Öğrenciler: Zeliha TOPÇU, Burcu MASATOĞLU

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi

AMAÇ: Diyabetli bireylerin kullandıkları insülin kalemi için hazırlanmış kılavuzlar bulunmakta ve bu kalemlerin doğru kullanımı için önemli basamakların takip edilmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Fakat zamanla hastaların insülin uygulamasına ilişkin uyumları azalabilmekte ve hastalar bu belirtilen basamaklarda hatalar yapabilmektedirler. Bu çalışmada diyabet hastalarının insülin kalemi kullanımını ile ilgili bilgi ve tutumlarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Tanımlayıcı tipteki bu çalışmaya bir eğitim hastanesinin endokrin klinik/polikliniğinde diyabetes mellitus tanısıyla takip edilen, en az dört haftadır herhangi bir insülin kalemi kullanan, araştırmaya katılmayı kabul eden 81 hasta dahil edilmiştir. Veri toplamak için; hastaların sosyo demografik-tıbbi özelliklerini belirlemek amacıyla hasta takip formu; insülin kalemi uygulama tekniklerini belirlemek amacıyla "kalem enjektör kullanımı kontrol listesi" kullanılmıştır. Hastalardan kendi insülin enjeksiyonunu nasıl yaptığını hiç müdahale edilmeden uygulama maketi üzerinde göstermesi istenmiş, enjeksiyonu nasıl yaptığı değerlendirilerek, uygulama basamakları tek tek doğru ve yanlış şeklinde rehberle işaretlenmiştir. Maket üzerinde gösterilmesi mümkün olmayan soruların cevapları (saklama koşulları, taşıma yöntemleri ve rotasyon yapma vb.) hastalararası olarak elde edilmiştir. Tüm formlar doldurulduktan ve gözlemler yapıldıktan sonra yanlış yapılan basamaklar hastalara gösterilerek düzeltilmiş, eğitim verilmiştir. Tanımlayıcı istatistikler, sayı ve yüzde, ortalama \pm standart sapma şeklinde gösterilmiştir.

BULGULAR: Çalışmamız devam etmekte olup bulgularımız 81 hastaya aittir. Hastaların yaş ortalamaları 62.32 ± 10.53 yıl olup, %64.2'si bayandır. %43.2'si ilköğretim mezunu, %87.7'si evlidir. %87.7'si tip II diyabetlidir ve hastalığı süresi 12.74 ± 8.68 , insülin kullanım süresi 6.90 ± 6.79 yıldır. Hastaların uygulamada en sık yaptığı hatalar şunlardır: "Karıncalık, kalça, kol bölgelerinde rotasyon yapmama (%74.1)", "enjeksiyon sonrası deriye masaj yapma (%66.7)", "iğne boyutunu bilmeme ve ona uygun deri kavramasını yapmama (%66.7)", "kalem havasını uygulama öncesi çıkarmama (%53.1)", "insülin kalemine her uygulamada yeni bir iğne ucu takmama (%45.7)", "uygulama bittikten sonra iğneyi çekmeden 10 saniye beklememe (%37.0)".

SONUÇ: Çalışmamızda hastaların insülin kalemi kullanımını ile ilgili bilgilerinin artırılmasına ve tutumlarının iyileştirilmesine gereksinim olduğu görülmüştür. Bu konuda hastaların aşılanıp ve daha sonra periyodik olarak eğitimle almaları ve izlenmeleri büyük önem taşımaktadır.

7. HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİĞİN BUGÜNKÜ KONUMU VE GELECEĞİ İLE İLGİLİ DÜŞÜNCELERİ

Danışman: Havva KaradenizMumcu

Öğrenciler: Ezgi Tamer Sefa Gölbaşı, HarunÖzbey

Üniversite: Karadeniz Teknik Üniversitesi Trabzon Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

Giriş ve Amaç: Mesleklerin buldukları konumun iyi olabilmesi için bazı koşullar vardır. Bilgi sahibi olma, var olan bilgiyle yetinmeme, mesleğin içinde bulunduğu durumu anlamaya çalışma, yorumlama ve değişim isteği, bunların en önemlileridir. Bu çalışma, hemşirelik bölümü son sınıf öğrencilerinin hemşirelik ile ilgili bilgi sahibi olma, hemşireliğin içinde bulunduğu durumu anlamaya çalışma, hemşireliğin geleceği ile ilgili düşünceleri, değişim istekleri ve bu değişim için neler yaptıklarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışma Şubat 2015 tarihinde Trabzon'da bir üniversitenin hemşirelik bölümü son sınıf öğrencilerinden (toplam 129 kişi) 102'sinin gönüllü katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Veriler anket formu ile yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzdelik ve ortalama kullanılmıştır. Araştırma için kurumdan yazılı izin alınmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin %80.4'ü kadın ve yaş ortalaması 22.96 ± 2.67 (min:21, max:36)'dir. Öğrenciler bilgi sahibi olmak için; 'hemşirelik ile ilgili konferanslara katıldıklarını' (%47.1), 'hemşirelik ile ilgili web sitelerini takip ettiklerini' (%40.2), 'hemşirelik ile ilgili yeni çıkan yasa ve yönetmelikleri takip ettiklerini' (%37.3) belirtmişlerdir. Hemşireliğin içinde bulunduğu durumu; 'ülkemizde hemşirelik ile ilgili politikaların oluşturulmasında hemşireler söz sahibi değil' (%80.4), 'Hemşireliğin onuru tehlikede' (%73.5), 'hemşireler şiddet görüyor' (%70.6), 'uzaktan eğitimle lisansüstü diploma veriliyor' (%62.7) ve 'hemşireler kendilerine ve ailelerine yeterince zaman ayıramıyor' (%62.7) olarak ifade etmişlerdir. Hemşireliğin geleceğine ilişkin olarak; 'uzaktan eğitim nedeniyle hemşirelik eğitiminin kalitesinin düşeceğini' (%64.7), 'öğrenci sayılarının artışı ve yetersiz altyapı sorunları nedeniyle hemşirelik eğitiminin kalitesinin düşeceğini' (%63.7), 'sözleşmeli personel alımının artacağını ve iş güvencesinin azalacağını düşündüklerini' (%62.7) belirtmişlerdir. Hemşirelik için değişmesi gereken durumları; 'hemşirelik eğitimi veren okulların alt yapı sorunları giderilmeli' (%82.4), 'yalnız lisans mezunları hemşire unvanı alabilmeli' (%80.4), 'gelir düzeyi artırılmalı' (%79.4) olarak ifade etmişlerdir. Öğrenciler hemşirelikte değişmesini istedikleri durumlar için; %27.9'u hemşireliğin gelişimi için imza kampanyaları, yürüyüş ve toplantılara katılıp destek verdiklerini, %23.0'ini kendisini geliştirmeye ve meslek ile algıyı olumlu hale getirmeye çalıştıklarını belirtmişlerdir.

Sonuç: Öğrenciler hemşireliğin bu günkü konumuna ilişkin memnuniyetsizlik yaratan durumları yüksek oranda belirtmiş olmalarına karşın bu durumun değişmesi için istedik düzeyde etkinlik göstermedikleri gözlenmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik, Öğrenci Hemşire, Hemşireliğin Geleceği

8. ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİ KULÜPLERİ İLE HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ ETKİLEŞİMİ ÖRNEĞİ; ÜNİVERSİTEDE YÜRÜTÜLEN KAN BAĞIŞI KAMPANYASININ ÖĞRENCİLERİN MOTİVASYONU ÜZERİNE ETKİSİ

Danışman: NurtenTAŞDEMİR

Öğrenciler: Birgül YAYLACI, Nalan ÖZTÜRK, Canan GELENER, SamedYUVACI, Gülsüm GÜÇLÜ

Üniversite: Bülent Ecevit Üniversitesi Zonguldak Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

Giriş: Üniversite eğitimin ayrılmaz bir parçası olan öğrenci kulüpleri, kendialanlarına yönelik faaliyet ve çalışmalarda bulunmaktadır. Hemşirelik bölümü öğrencileri ilgi alanlarına göre bu kulüpler de görev almaktadırlar. Üniversite öğrenci kulüpleri arasında yer alan ve hemşirelik bölümü öğrencilerinin üyesi bulunduğu ve aktif görev aldıkları Bülent Ecevit Üniversitesi Kızılay Gençlik Kulübü her yıl kanbağışı kampanyası düzenlemektedir. 2015 yılında düzenlenen kan bağışıkampanyası kapsamında hemşirelik bölümü öğrencisi olan kulüp üyeleri tarafından araştırma planlanarak yürütüldü.

Amaç: Üniversite Kampüsünde yürütülen kan bağışısı kampanyasının üniversite öğrencilerinin kan bağışısına yönelik motivasyonunu etkileyen faktörler ve motivasyon düzeylerini belirlemek amacıyla planlandı.

Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tiptedir. 18 Mart 2015 Çanakkale Zaferi ve Şehitler Günü'nde gerçekleştirilen "Kampüsün Kanında Hayat Var" kan bağışısı kampanyasına katılan üniversite öğrencileri araştırmanın evrenini, araştırmaya katılmaya Kabul eden gönüllü öğrenciler örneklemini oluşturdu. Bülent Ecevit Üniversitesi İnsan Araştırmaları Etik Kurulu onayı ve kurum izni alındı. Araştırma verileri araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulan, 23 sorudan oluşan anket formu kullanılarak toplandı.

Bulgular: Araştırmaya 17-40 yaş arasında 1894 öğrenci katıldı. Öğrencilerin yaş ortalamalarının 20,85 ($\pm 2,60$) ve % 52,1'inin erkek olduğu saptandı. Öğrencilerin %23,4'ü Sağlık Bilimleri alanında eğitimlerini sürdürmektedir. Öğrencilerin %50,2'si daha öce kan bağışısında bulunmadıklarını ifade ettiler. Kan bağışısında bulunmayı motivasyona etki eden faktörler değerlendirildiğinde; "hiç tanımadığı bir insanın hayatını kurtarma düşüncesi", kan bağışısının sağlığa olumlu etkisi olduğudüşüncesi" ve " kan bağışısı konusunda merak ettiklerimi öğrenmek" ilk üç sırada yer aldığı saptandı. Kan bağışısı kampanyasının motivasyon düzeyine etkisi 0-10 puan üzerinden 7,78 ($\pm 2,24$) olarak saptandı.

Sonuç: Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin üyesi oldukları, eğitimle riilişkili üniversite öğrenci kulübünde yürüttükleri kampanya ve bu kampanya sırasında yürüttükleri araştırmaya yer verildi. Üniversite Kampüsünde yürütülen kan bağışısı kampanyasının üniversite öğrencilerinin kan bağışısında bulunmalarında motivasyon düzeyleri üzerinde etkili olduğusaptandı.

9.TIP 2 DİYABETİ OLAN BİR VAKANIN ROY UYUM MODELİNE TEMELLENDİRİLMİŞ HEMŞİRELİK BAKIMI

Danışman: AliyeÇAYIR

Öğrenciler: Fatmanur ÇELİK, Fatma ACAR, Beyza DAVASLI, AlimeAKTAŞ

Üniversite: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik

9. TİP 2 DİYABETUS MELLİTUSLU HASTANIN ROY ADAPTASYON MODELİNE GÖRE HEMŞİRELİK BAKIMI

Hemşirelikte yaygın olarak kullanılan modellerden biri olan Sister Callista Roy'un geliştirdiği Roy Adaptasyon Modeli (RAM) "uyum" kavramına odaklanmıştır (Pektekin, 2013; Ocakçı ve Alpar, 2013). İnsan yaşamı, olumlu olumsuz yönde sürekli değişiklik gösteren dinamik bir süreçtir. Roy, insanı sürekli değişen, dünyaya ve çevresine uyum sağlamak amacıyla adaptif yanıtlar üreten bir sistem olarak tanımlar. Herhangi bir sistemde olduğu gibi insan, bir yanıt meydana getiren "girdi" ve "girdi süreçlerini" ya da "çıktı"yı içerir. Birey içinde bulunduğu ortama fizyolojik, psikolojik ve sosyal yönden uyum sağlamaya çalışır. Bunlardan biri tam olmazsa denge bozulur. RAM'da insanın adaptif sisteminde ve çevrede meydana gelen değişimlere odaklanmakta; bireylerin, ailelerin ve grupların uyum gereksinimlerini belirlemede bir çatı oluşturmaktadır. Roy'un modeline göre hemşireliğin amacı, uyumu sağlamak ve yaşam süresini artırmaktır (Biol, 2011; Pektekin, 2013; Ocakçı ve Alpar, 2013; Bandura, 2007). Tip 2 Diyabet hastalığı bireyin psikolojik, fizyolojik, emosyonel yönünü olumsuz etkilemektedir Bireyin yeni yaşam tarzına uyum sağlaması, bu hastalık sonucu gelişebilecek bir çok sekonder hastalığın da önlenmesini sağlayacaktır (Avdal ve Kızılcı, 2010). Bu nedenle çalışmamızda RAM kullanılarak, Tip 2 diyabetli bir vakanın hemşirelik bakımının sunulması amaçlanmıştır.

Değerlendirme ve öykü: 59 yaşında evli ve 4 çocuk sahibi olan MÖ malulen emekli olup daha önceden çiftçilikle geçimini sağlamıştır. Şiddetlenen göğüs ağrısı baş dönmesi mide bulantı kusması ve zor nefes alma şikayeti ile acile başvuran MÖ'nün Kardiyoloji YB servisine yatışı yapılmıştır. MÖ günlük ihtiyaçlarını karşılayamadığını kendisini iyi hissetmediğini hastalıkların kendisini yıprattığını ve kendisine yapılan işlemlerden haberinin olmadığını ifade etti. MÖ 8 yıldır tip 2 diyabetes mellitus hastası olup tip 2 DM tedavisine ilişkin egzersiz yapmayı, diyetine dikkat etmemiş ve ilaçlarını düzenli kullanmamış. İlerleyen dönemlerde düzensiz kan şekere bağlı hipertansiyon, kronik böbrek yetmezliği, görme problemleri , uç noktalarda (özellikle ayaklarda) his kaybı ve ara ara tremoru olmuştur.Kardeşini tip 1 DM den kaybetmiş ailede başka kronik hastalık bulunmamaktadır. MÖ nün kas tonusu zayıf, abdominal bölgede ve alt ekstremitelerde ++ gode mevcut olup , boynunda cerrahi girişime bağlı (fistül açarken açarken hata) laserasyon mevcut , ayak derisi kuru ve döküntülü , öksürük ve balgamı olup balgam sarımsı renkte günde yaklaşık 100cc , solunum sayısı 23 soluk/dk olup dispnesi mevcuttur. **Laboratuvar Bulguları** Hgb:7.9 ; Üre:154,8 mg/dl ; Kreatinin:4,97 mg/dl ; Albumin:2,7 g/dl ; Kalsiyum:7,27 mg/dl ; Potasyum:5,5 mmol/L ; protein: >300 ; Glukoz: 100 ; Eritrosit: ++++ ; Lökosit: ++

ROY ADAPTASYON MODELİNE GÖRE HEMŞİRELİK BAKIM PLANI

A.Fizyolojik alan 1. Davranış: Ödem Odak Uyarın: Serum Albümin düzeyinin düşük olması, **Olası Uyarın:** Kendini iyi hissetmemesi, immobilité, **Etkileyen Uyarın:** Solunum güçlüğü, yorgunluk, **Hemşirelik Tanısı :** Sıvı Volüm Fazlalığı **Hedef:**Sıvı Volüm Fazlalığı belirtilerinin azalması **Girişimler :** *En az 2 saat aralıklarla pozisyon değişikliği yapıldı.,Venler de dolgunluk olup olmadığı gün içerisinde belirli aralıklarla değerlendirildi.,Günlük yeterli protein alımı sağlanıp, tuz kısıtlaması yapıldı., Günlük kilo kontrolü yapıldı ve sıvı alımı ile ilgisi açıklandı, Günlük aldığı ve çıkardığı sıvı miktarı ölçüldü.,Cilt bütünlüğünün devamı sağlandı. Deri basınç ülseri yönünden değerlendirildi.,Güvenlik önlemleri alınarak kazalardan korundu.**Değerlendirme:** Alt ekstremitedeki gode (+) seviyesinde azalma gözlemlendi.

A2..Davranış: Bulantı Kusma Odak Uyarın: Kullanılan ilaçların yan etkisi olarak (lansor , ator , desal, norvasc , cardura , asist vb) ,**Olası Uyarın:** Hastane ortamı ve kendini iyi hissetmemesi.,**Etkileyen Uyarın:** Baş dönmesi ,

Hemşirelik Tanısı : Bulantı **Hedef:** Bulantısının geçtiğini ifade etmesi

Girişimler: Bulantının başlama zamanını arttıran ve azaltan faktörler MÖ ile birlikte değerlendirildi. Günlük yaşam aktivitelerini bulantıyı arttırma ve azaltma durumu MÖ ile görüşülerek belirlendi ve gereksiz hareketlerden kaçınıldı. İlaçların düzenli kullanımı sağlanarak fazla doz alması önlemlendi. Hasta Fowler pozisyonunda mide bulantısı arttığı için semi Fowler pozisyonu verildi. Bulantı kusmayı arttıracak kokuları azaltmak için odanın havalandırılması sağlandı. Bulantısının artmaması için hastaya soğuk gıdaları tüketmesi önerildi. Hasta yataktan kalkarken önce yatak kenarından destek alarak doğrulup yatağın kenarına ayaklarını uzatıp karşıya bakarak biraz oturması daha sonra karşıya bakarak ayağa kalkması gerektiği anlatıldı. Bulantıyı azaltmak için solunum egzersizleri öğretildi ve saatte 10-15 defa yapması tavsiye edildi. **Değerlendirme:** MÖ yapılan girişimler ve öneriler sonrasında bulantısının azaldığını ifade etti.

3.Davranış : İlaçları düzenli olarak kullanmama Odak Uyarın : Yaşam biçiminde değişikliği kabullenmeme **Etkileyen Uyarın :** İleri yaş, tedavisine yönelik isteksizlik **Olası Uyarın :** Hastalık ile ilgili ileriye yönelik belirsizlik **Hemşirelik Tanısı :** Bilgi Eksikliği **Hedef :** Hastalığı ve tedavisi hakkında bilgi sahibi olduğunu ifade etmesi, İlaçlarını düzenli kullanması **Girişimler** Hastalığı ve tedavisi hakkında bilgisi değerlendirilir eksik olduğu konularda bilgi eksiklikleri hasta eğitimleri ile giderildi. Davranışlarına yönelik hedefler oluşturuldu, bu hedeflere ulaşıp ulaşılmadığı ara ara kontrol edildi. Sağlık durumunda algılanan değişiklikleri , duygu ve düşünceleri ifadesi için hastayla empatik iletişim kuruldu..Hastalığı ve tedavisine dikkat etmezse oluşabilecek komplikasyonlar hakkında bilgi verildi. Tedavi planında yer alan ilaçların etkileri ve yan etkileri hakkında bilgi verildi. **Değerlendirme:** MÖ ilaçlarını neden düzenli kullanması gerektiğini açıkladı ve ilaçları düzenli kullanma konusunda problem devam ediyor.

4.Davranış: Solunumda güçlük çekmesi Odak Uyarın: Akciğerlerde biriken sekresyon **Etkileyen Uyarın:**Mide bulantısı **Olası Uyarın:** Korku **Hemşirelik Tanısı:** Etkisiz Solunum Örüntüsü **Hedef:** Etkin soluk alıp vermeyi sağlamak. **Girişimler:** Akciğer sesleri dinlendi. Solunumun niteliği ve hızı değerlendirildi. Derin solunum ve öksürük egzersizi öğretildi ve düzenli aralıklarla kontrollü yaptırıldı. Sekresyonların atılımını sağlamak için postural drenaj yapıldı .Hekim istemine göre oksijen tedavisi

uygulandı. Yapılan uygulamaların etki ve yan etkileri gözlemlendi. Hastanın rahat nefes alabileceği uygun pozisyon verildi. **Değerlendirme:** Hasta daha rahat nefes alabildiğini ifade etti. Akciğer sesleri dinlendiğinde hırıltılı solunum yerine normal solunum sesleri alındı.

B) Benlik Kavramı Alanı, rol fonksiyon alanı, karşılıklı etkileşim alanı için de; Odak uyaran, etkileyen uyaran olası uyaran, hemşirelik tanısı hedef , girişimler ve değerlendirme gerçekleştirilmiştir **SONUÇ VE ÖNERİLER** Bu vaka örneğinde, Tip 2 Diyabetli bir hastanın yaşamış olduğu hastalığa uyum problemi bu şekilde çözülmeye çalışılmış olup uyum konusunda ilerleme kaydedilmiştir. Bu sonuçtan yola çıkarak Diyabetli hastalarda Roy'un Adaptasyon Modelinin kullanılmasının uygun olduğu söylenebilir.

- Avdal, E., Kızılcı, S. (2010). Diyabet ve Özbakım Eksikliği Hemşirelik Teorisinin Kavram Analizi. Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Elektronik Dergisi. 3(3),164-168.
- Bandura, A. (2007). Social cognitive theory: an agentic perspective. Asian Journal of Social Psychology. 2(1), 21-41.
- Birol, L. (2011). Hemşirelik Süreci. Berke Ofset. 10. Baskı. İzmir.
- Ocakçı, AF ve Alpar, Ş. (2013). Hemşirelikte Kavram, Kuram ve Model Örnekleri. İstanbul Tıp Kitapevi. 1. Baskı. İstanbul.
- Pektekin, Ç. (2013). Hemşirelik Felsefesi: Kuramlar-Bakım Modelleri ve Politik Yaklaşımlar. İstanbul Tıp Kitapevi. 1. Baskı. İstanbul

10. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KARIYER UYUMU VE İYİMSERLİK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: Ayşe KARADAŞ ÖznurYAŞAR

Öğrenci: Çağla IŞIKLI Aslıhan OLU BüşraGÜNAY

Üniversite: Balıkesir Üniversitesi Balıkesir SağlıkYüksekokulu

Amaç: Kariyer planlama ve geliştirme hemşirelerin bir profesyonel olarak gelişmesinde gerekli ve önemli bir araçtır. Çalışma, hemşirelik öğrencilerinin kariyer uyumu ve iyimserlik düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini, 08.12-19.12.2015 tarihleri arasında, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Yüksekokulunda öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı kabul eden 345 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Çalışma için Balıkesir Sağlık Yüksekokulu Müdürlüğü'nden yazılı izin, araştırmaya katılmayı kabuleden öğrencilerden sözlü onam alınmıştır. Veriler kişisel bilgi formu ve Kalafat(2012) tarafından geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan Kariyer Geleceği Ölçeği (KARGEL) ile toplanmıştır. Ölçek, kariyer uyumluluğu (KU), kariyer iyimserliği (Kİ) ve iş piyasalarına ilişkin algılanan bilgi (AB) adı verilen üç alt boyuttan ve 25 maddeden oluşmaktadır. Bu çalışmada KARGEL ölçeğinin Cronbach alfa değeri .89 olarak bulunmuştur. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında yüzdeler, ortalama, t testi, One Way Anova analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalamasının 19.8 ± 1.6 , % 73.6'sının kız, %43.5'inin birinci sınıf, %66.7'sinin hemşirelik mesleğini isteyerek seçtiği ve %72.5'inin ilk sırada tercih ettiği saptanmıştır. %67.5'inin bir kariyer planı olduğu ve kariyer planı olanların %29.6'sının yüksek lisans eğitimi almak istediği belirlenmiştir. Öğrencilerin %88.1'i aile gelir düzeyini orta olarak tanımlamakta ve %68.4'ü kariyer planlama konusunda desteğe ihtiyacı olmadığını belirtmektedir. Öğrencilerin KU puan ortalaması 41.4 ± 6.4 , Kİ puan ortalaması 39.9 ± 6.9 ve AB puan ortalaması 9.8 ± 2.1 'dir. KU ve Kİ alt boyutları ile kişisel durum değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı saptanmıştır ($p > 0.05$). Cinsiyet ve mesleği tercih sırası ile A B alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu ($p < 0.05$) ve erkek öğrencilerin ortalamasının kız öğrencilere göre; hemşirelik bölümünü ilk sırada tercih edenlerin ortalamasının diğerlerine göre yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin kariyer uyum düzeylerinin ve kariyer iyimserliklerinin yüksek ve iş piyasasına ilişkin algılanan bilgi düzeyinin orta düzeyde olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik öğrencisi, kariyer uyumu, kariyer geleceği, iyimserlik

11.TÜRKİYEDE HEMŞİRE OLMAK: ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ TAVSİYE KARARLARI ÜZERİNDEN BİR KİYASLAMA

Danışman: FerideBacaksız

Öğrenci: Filiz Gider, Dudu Demirkılıç, MerveSarıtaş

Üniversite: Florance Nightingale HemşirelikFakültesi

Giriş:UluslararasıÇalışmaÖrgütü,hemşirelikmesleği için1977yılında149sayılı Hemşirelik Personeli Sözleşmesi ile 157 sayılı Hemşirelik PersoneliTavsiye Kararları'nı kabul etmiştir. Örgüte 1932 yılında üye olan Türkiye, örgütün56 sözleşmesine imza atmış, ancak hemşirelerin çalışma koşullarına ilişkinasgari standartlar içeren 149 sayılı sözleşmeyi halenimzalamamıştır.

Bu çalışma örgütün tavsiye kararlarındaki bazı başlıklarla, Türkiye'dekimevcut durumu karşılaştırmak amacıyla planlanmıştır.

GereçYöntem:

Araştırmanın verileri, katılımcılara çeşitli sivil toplum kuruluşları ve sosyalağlar üzerinden ulaşılarak internet üzerinden doldurulan bir anketle toplandı.Araştırmaya çoğunluğu İstanbul'dan (%46,0) olmak üzere Türkiye'nin 57 ilinden toplam829 gönüllü katıldı. Veriler hemşirelerin çalışma koşullarına yönelik 14 açık uçlu, kurumdaki hemşirelik politikalarına yönelik 34 üçlü likert tipte sorunun bulunduğu bir formla, 19 Ocak-16 Şubat 2015 tarihleri arasında toplandı. Verilerin analizinde betimleyici istatistikler ve karşılaştırma analizleri kullanıldı.

Bulgular:

Araştırmaya 675'i hemşire (81,5), 153'ü yönetici hemşire (%18,5) olmak üzere, çoğunluğu lisans(%57,9) ve lisansüstü mezunu(%27,4) toplam828 (Özel%18,5; Üniversite %34,9; SağlıkBakanlığı %46,6) gönüllü katıldı.Analiz sonucunda aylık nöbet listelerinin çoğunlukla 7 gün (%18,0) önceden duyurulduğu, hemşirelerin günde en az 8 (%41,5) en fazla 24 (%22,8) saat çalıştığı, yemek için ortalama 25,18±16,66, dinlenme için ortalama 21,02±29,25 dakika zaman ayırdıkları belirlendi. Öte yandan 316 (%43,2) hemşirenin dinlenme molası olmadığını, 61(%7,9) hemşirenin ise yemek yemek için dahi vakit bulamadığını belirttiği saptandı. Hemşirelerin haftada 15-96 saat arası (ort=48,28±8,89), ayda ise 4-29 gün arası (ort=19,29±5,03) çalıştığı, anketin uygulandığı tarihten önceki ay toplam 597 hemşirenin (%72,0) 1-150 saat arası fazla mesai (32,80±23,42) yaptığı bulundu. Katılımcıların çoğunun geçen yıl içinde hastalık (%47,5) mazeret (%67,2) veya ücretli eğitim izni (%57,3) kullanmadığı öğrenildi.

Sonuç: Bu çalışma ülke genelinde farklı bölgelerden geniş katılımın sağlanması nedeniyle,katılımcılar için çalışma yaşamının asgari şartları konusunda farkındalık oluşturması, yazın açısından da mevcut durumu tanımlaması açısındanönemlidir. Kurumlar, bölgeler ve pozisyonlar açısından yapılacak karşılaştırmalar,hemşirelerin çalışma koşulları açısından bilgi temeli oluşturacaktır.

Anahtar kelimeler: Uluslararası Çalışma Örgütü, tavsiye kararları, çalışmakışulları, hemşire

12. TRAVMA SONRASI ISITMA YÖNTEMLERİNİN HEMODİNAMİVE AĞRI ÜZERİNE ETKİSİ

Danışman: Zeynep Temiz, Tuluha Ayoğlu, Gizem Öner

Öğrenci: Görkem Özgüven

Üniversite: İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Travma sonrası normoterminin erken dönemde sağlanması, hemodinamiyi, kan gazı değerini yanı sıra ağrı düzeyini hızla düzeltmekte, bu da travma hastasının daha hızlı bir iyileşme süreci geçirmesine olanak sağlamaktadır. Tüm bu bilgiler çerçevesinde travmalı hastalar için acil birimlerde kullanılan farklı ısıtma yöntemlerinin etkinliğinin belirlenmesi/karşılaştırılması amaçlandı.

Gereç-Yöntem: Randomize kontrollü tam deneysel olan araştırmanın evrenini, Şubat 2015 tarihinde İstanbul ilinde bulunan bir üniversite hastanesinin Acil ve Travma Cerrahisi Servisi'ne travma nedeniyle gelen hastalar oluşturdu. Hata oranı %8, güven aralığı % 95 olarak kabul edildiğinde, minimal örneklem büyüklüğü 118 bulundu. Araştırma kapsamına Türkçe konuşabilen ve araştırmaya katılmayı kabul eden, 126 travma hastası alındı. Randomize olarak 3 gruba ayrılan (kontrol, battaniye ile ısıtma, hava ile ısıtma) travma hastalarının ilk dakikalarda rutin kalp atım hızı, arteriyel kan basıncı, kangazideğerleri, solunum sayısı, saatlik idrar çıkışı ve ağrı düzeyi değerlendirildi. Isıtma yöntemleri uygulanarak bu değerler tekrar izlendi ve kaydedildi. Elde edilen veriler frekans, ortalama, standart sapma, eşleştirilmiş gruplarda t testi ve varyans analizi ile değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmada, hastaların yaş ortalaması $33,51 \pm 11,10$ olup, %69,8' i erkekti. Hastaların %63,5'inde multiple travma olduğu saptandı. Battaniye ile ısıtılan gruptaki hastaların ısıtma öncesi ve sonrası kapiller geri dolum, idrar çıkışı ve ağrı değerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu ($p < 0,05$). Hava ile ısıtılan gruptaki hastaların ise arteriyel kan basıncı, nabız, solunum sayısı, pH, pO₂, pCO₂, oksijen saturasyonu, kapiller geri dolum, idrar çıkışı ve ağrı değerleri arasında anlamlı fark bulundu ($p < 0,05$). Kontrol ve deney grupları ısıtma sonrası kendi aralarında karşılaştırıldığında sistolik kan basıncı, pH, pCO₂, kapiller geri dolum, idrar çıkışı ve ağrı değerleri arasında anlamlı fark bulundu ($p < 0,05$). Bu farklılıkların hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için yapılan t-test analizinde, hava ile ısıtılan hasta grubundan kaynaklandığı tespit edildi.

Sonuç: Hava ile ısıtmanın travma sonrası hastalarda erken dönemde hemodinaminin sağlanması ve ağrının hafifletilmesi açısından daha etkili olduğu bulundu.

Anahtar Kelimeler: Acil cerrahi; travma, ısıtma yöntemleri

13. PROFESYONEL HEMŞİRELİKTE İLK ADIM KARIYER PLANLAMASI

Danışman: Eylem Topbaş

Öğrenci: Ezgi Şahin, NurÇakmak

Üniversite: Amasya Üniversitesi SağlıkYüksekokulu

GİRİŞ: Kariyer; bireyin başlangıç yaptığı, yaşamının üretken yıllarını kullanarak geliştirdiği ve genelde çalışma hayatının sonuna dek sürdürdüğü iş yada pozisyonudur. Kariyer bilincinin oluşabilmesi ve insanların bunu yaşam tarzı haline getirebilmeleri için bu olgunun erken dönemlerde benimsenmesi gerekir. Bununla birlikte hemşirelik öğrencilerinin mesleğe başlamadan önce profesyonel kariyer planı farkındalıklarının artırılması gerektiği düşünülmektedir.

AMAÇ: Hemşirelik öğrencilerinin profesyonelliğin ilk adımı kariyer planlamasında farkındalık düzeyleri ve etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı nitelikte olan bu çalışmanın evrenini Amasya Sağlık Yüksekokulu hemşirelik bölümü öğrencileri (n=278), örneklemini ise araştırmaya katılmaya istekli öğrenciler (n=195) oluşturmaktadır. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile araştırmacılar tarafından ilgili literatür taranarak oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" ve "Mezun Olduktan Sonraki Kariyer Planı Değerlendirme Formu" aracılığı ile elde edilmiştir. Veriler SPSS 20 paket programına aktarılarak, ortalama, yüzdelik hesaplama, ki kare testi yöntemleri kullanılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR: Yaş ortalaması olan öğrencilerin %75.9'unun bayan, %41.8'inin Anadolu Lisesi Mezunu, %65.1'inin annesi, %45.1'inin ise babasının ilköğretim mezunu olduğu, %50.8'inin bölümünü isteyerek seçtiği, %15.9'unun mühendis olmak istediğini, %47.2'sinin alttan aldığını, %34.4'ünün hemşireliği çok sevdiğini, %33.3 kariyer yapmak için, %50.8'inin ise meslek sahibi olmak için okuduğunu ifade ettikleri, %52.3'ünün formasyon düşünmediği, %54.4'ü hemşireliği meslek haline geldiğini ifade ettikleri, %58.5'inin erkeklerin mesleğe katılmasının gerekli olduklarını düşündükleri, %74.4'ünün meslekte branşlaşmanın gerekli olduğunu ifade ettikleri %86.6'sı çalışmaya başladıktan sonra da eğitim/sertifika almak istedikleri saptanmıştır. Öğrencilerin kariyer planlarını etkileyen faktörler; yaş, öğrenim gördükleri sınıf, bölümünü isteyerek seçme, formasyon almayı düşünmedikleri, aldıkları eğitimi yeterli görme durumlarıdır. Öğrencilerin kariyer planlarını etkilemeyen faktörler; cinsiyet, mezun oldukları lise, alttan aldıkları ders sayısı, anne ve babanın öğrenim durumu, ailelerinin gelir düzeyi ve meslekte branşlaşmanın önemli olduğunu düşünmedikleri durumlarıdır.

SONUÇ ve ÖNERİLER: Öğrencilerin kendilerini geliştirmek için yüksek lisans yapmayı planladıkları, hem çalışıp hem okuyarak zaman kaybetmek istemedikleri görülmüştür. Öğrencilerin profesyonel hemşirelik yapabilmeleri için kariyer planlamasında gerek okul gerekse klinik ortamdaki rol modellerinin etkili olduğu, bu nedenle doğru rol modelleri ile geleceklerini planlamada öğrencilere rehber olunması önerilmektedir.

14.TOPLUMUN BAKIŞI İLE ERKEK HEMŞİRE

Danışman: Çağla Yiğitbaş

Öğrenci: Esra Acıbadem, Esra Korkmaz, Fatih Kaye, Fatma Sinan, Halilnaz Hasret, Tuğçe Usta, Merve Aydın, Reyhan Eyip

Üniversite: Gümüşhane Üniversitesi

Giriş ve Amaç: Hemşireliğin kadın mesleği olduğuna dair sosyo-kültürel algıda ciddi değişimler söz konusudur. Bu çalışmanın amacı Gümüşhane İl merkezinde yaşayan yetişkinlerin erkek hemşireye bakış açılarını saptamaktır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte olan çalışma 1-20 Mart 2014 tarihleri arasında uygulanmıştır. Çalışma yapılmadan önce ilgili birimlerden yazılı izinler alınmış olup, araştırma gönüllü katılım esasına göre yürütülmüştür. Evren Gümüşhane İl Merkezinde yaşayan 20-64 yaş aralığındaki kişilerden oluşmuştur. 2014 Türkiye İstatistik Kurumu verilerine göre belirtilen kriterlere uyan kişisayısı (32806 kişi) olup hesaplamalar sonrası örnekleme 380 kişinin dâhil edilmesi gerektiği bulunmuştur. Ancak olası kayıplar da düşünülerek çalışma gönüllü 400 katılımcı ile yürütülmüştür. Veri formu literatür bilgisine uygun olarak araştırmacılar tarafından oluşturulmuştur. Veriler istatistik programa kaydedilmiş sonuçların değerlendirilmesinde $p < 0.05$ anlamlılık düzeyi olarak değerlendirilmiştir. Ortalamalar standart sapma ile birlikte verilmiş frekans ve ki-kare analizleri yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 35.10 ± 12.08 olup, %50.7'si erkektir, %42.6'sı serbest meslek sahibidir, %4.3'ü okur yazar değildir, %14.3'ü gelirinin giderinden fazla olduğunu bildirmiştir. Kronik hastalığı olanların oranı %20.1'dir. Hastanede erkek hemşire gereklidir diyenlerin oranı %80.8'dir. Katılımcıların %28.2'si hemşirelik artık erkek mesleğidir diyebilirim demiştir. Bakım aldığım hemşirenin cinsiyet benim için önemli diyenlerin oranı %53.8 olarak belirlenmiştir. Erkek hemşireden bakım almak isterim diyenlerin oranı %44.5'dir. İleri yaşta olma, düşük eğitim düzeyine sahip olma, herhangi bir kronik hastalığa sahip olma durumlarının "hemşireliğin erkek mesleği olduğunu düşünme" algısında daha yüksek oranlara sahip olduğu; kadınlarda "bakım aldığım hemşirenin cinsiyeti benim için önemlidir" şeklinde bildirilen algının daha yüksek olduğu; öte yandan erkek katılımcıların daha yüksek oranlarda "erkeklerin hemşirelik mesleğine dahi olmaları ile mesleğin kalitesini artırır" şeklinde algının olduğu tespit edilmiştir ($p < 0.05$).

Sonuç ve öneriler: Toplumun erkek hemşireye bakış açısında yaşın, eğitim düzeyinin, cinsiyetin önemli değişkenler olduğu tespit edilmiştir. Erkek hemşireye daha pozitif bakılmasında bu değişkenlere yönelik çalışmalar yapılması düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Toplum, erkek hemşire, bakış açısı

15. HEMODİYALİZ TEDAVİSİ UYGULANAN HASTALARIN ARTERİOVENÖZ FİSTÜLE İLİŞKİN BİLGİ VE TUTUMLARINI İNCELENMESİ

Danışman Nurten Kalender

Öğrenci; Dilek Kaya, Dilek Dikici

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksek Okulu

Amaç: Bu araştırma hemodiyaliz (HD) tedavisi uygulanan bireylerin arteriyovenöz fistüle (AVF) ilişkin bilgi ve tutumlarının incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak planlanmıştır. **Yöntem:** Araştırma, Aralık 2014-Mart 2015 tarihleri arasında üç özeldiyaliz merkezinde, AVF'si bulunan ve araştırma kriterlerine uyan toplam 335 hasta ile yürütülmüştür. Araştırma için etik kurul ve kurum izinleri ile hastaların yazılı onamları alınmıştır. Verilerin toplanması amacıyla araştırmacılar tarafından literatür taraması sonucunda geliştirilen hastaların sosyo-demografik ve tıbbi özellikleri ile AVF'ye ilişkin bilgi ve tutumunu değerlendiren veri toplama formları kullanılmıştır. Hastalara AVF bakımında uyulması gereken kurallar ile bu kuralları bilip bilmediği ve uygulayıp uygulamadığı sorulmuştur. Veriler, araştırmacılar tarafından diyaliz seansının ikinci saatinde yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Verilerin toplanması ortalama 15 dakika sürmüştür. Tanımlayıcı istatistikler sayı, yüzdeler ve ortalama ± standart sapma şeklinde gösterilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 60.16 ± 14.21 olup, %55.8'i (n=187) erkek ve ortalama 78.24 ± 68.55 aydır HD tedavisi uygulanmaktadır. Hastaların %19.1'i (n=64) AVF bakımına ilişkin planlı bir eğitim aldığını, %80.0'i (n=268) AVF bakımıyla ilgili bilgi sahibi olduğunu ve %5.7'si (n=19) ailelerine eğitim verildiğini belirtmiştir. Hastaların AVF bakımında en çok bildiği ve en çok uyguladığı kurallar "fistülün bulunduğu koldan tansiyon ölçülmemesi", "fistülün bulunduğu koldan kan alınmaması", "fistülün bulunduğu koldan intravenöz (IV) tedavi yapılmaması"dır. Hastaların AVF bakımında en az bildiği ve en az uyguladığı kurallar ise "IV girişimlerde el üstü damarlarının kullanılması", "hipotansiyon oluşumuna neden olabilecek durumların bilinmesi" ve "fistülün bulunduğu alanda enfeksiyon gelişip gelişmediğinin nasıl değerlendirileceği"dir.

Sonuç ve Öneriler: Bu çalışmada hastaların AVF bakımında uyulması gereken kurallardan bazılarını bildiği ve bu kuralları uyguladığı görüldüğü gibi, bazı kurallara ise daha az bilindiği ve uygulandığı görülmüştür. Konuyla ilgili yayınlanan rehberlerde AVF'nin iyi bir hemşirelik bakımı ve hasta eğitimiyle sürdürülebileceği belirtilmektedir. Hemşireler tarafından, hasta ile beraber aynı zamanda aileye de AVF bakımına ilişkin planlı eğitimler verilmeli, bilgi eksikliği bulunan alan/alanlara yönelik eğitimler planlanmalıdır ve belirli aralıklarla tekrarlanmalıdır.

16. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNİ ALGILAMA DURUMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Danışman: Esra Ardahan, Beste Özgüven Öztornacı, Hatice Yıldırım Sarı

Öğrenciler: İsmail Güneş, Cansu Kadriye Yeni

Üniversite: İzmir Katip Çelebi Üniversitesi SBF Hemşirelik Bölümü

Hemşirelik öğrencileri için mesleği algılama, öğrencilerin kendileri, çevreleri, hemşirelik ve hemşirelikteki eylemlerin uygunluğu hakkında hissettiklerini, düşüncelerini ve hemşirelik eğitimini nasıl gördüklerini tanımlamaktadır.

Bu araştırma hemşirelik bölümü 1. ve 4. sınıf öğrencilerinin hemşirelik mesleğini algılama durumlarını karşılaştırmak amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında "Birey Tanıtım Formu" ve "Hemşirelik Mesleğin Algılama Ölçeği (HMAÖ)" kullanılmıştır. HMAÖ 22 maddeden, "Mesleki Statü (MS)" ve "Meslek Nitelikler (MN)" olarak iki alt boyuttan oluşmuş, 5'li Likert tipi bir ölçektir. Araştırma verilerinin analizi, sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, Kruskal-Wallis ve Bağımsız Gruplarda t Testi kullanılarak yapılmıştır.

Araştırmaya katılan öğrencilerin %63.5'inin 1. sınıf öğrencisi ve %36.5'inin 4. sınıf öğrencisi olduğu, yaş ortalamasının 20.12 ± 1.84 olduğu, %78.3'ünün kız öğrenci olduğu, %63'ünün bölümlerini isteyerek tercih ettiği saptanmıştır. HMAÖ toplam puan ortalaması, hemşirelik 1. sınıf öğrencilerinde 88.39 ± 11.83 iken hemşirelik 4. sınıf öğrencilerinde 87.91 ± 9.3 olarak saptanmıştır. HMAÖ toplam puan ortalaması, Mesleki Statü ve Mesleki Nitelikler alt boyut puan ortalamaları ile sınıflar arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$). HMAÖ toplam puan ortalaması ve Mesleki Nitelikler alt boyut puan ortalaması ile öğrenci cinsiyeti; HMAÖ toplam puan ortalaması ve mezun olunan lise arasındaki farklar anlamlıdır ($p = 0.00$). Babanın eğitim durumu, ailenin gelir durumları ve ailenin yaşadığı bölge ile HMAÖ toplam puan ortalaması, Mesleki Statü ve Mesleki nitelik alt grup puan ortalamaları arasında; annenin eğitim durumu ile Mesleki Nitelik alt grup puan ortalaması arasında anlamlı bir fark saptanmıştır ($p < 0.05$).

Sonuç olarak; 1. ve 4. sınıfta öğrenim gören öğrencilerin meslek algıları arasında fark olmadığı, her iki grupta hemşirelik mesleği algı puanlarının yüksek olduğu saptanmış, gözlenen farkın öğrencilerin sosyodemografik özelliklerine bağlı ortaya çıktığı belirlenmiştir.

17.ERKEK HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE SOSYAL GÖRÜNÜŞ KAYGISI VE BAŞ ETME TUTUMLARI

Danışman : Nuray Turan, Hatice Kaya, Gülsün ÖzdemirAydın

Öğrenciler: Gayenur Aksel, ArzuYılmaz

Üniversite: İstanbul Üniversitesi, Florence Nightingale HemşirelikFakültesi

Amaç:Bu araştırma bir hemşirelik fakültesinde öğrenim gören erke köğrencilerin sosyal görünüş kaygısı ve baş etme tutumlarını belirlemek amacı ileyapıldı.

Yöntem: Tanımlayıcı türde planlanan araştırmanın evrenini; İstanbul'da bir Hemşirelik Fakültesi'nde 2014-2015 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören 180, örneklemine ise çalışmaya katılmayı kabul eden 129 erkek öğrenci oluşturdu.Araştırmaya başlamadan önce kurumdan yazılı izin ve öğrencilerden bilgilendirilmiş onam alındı. Veriler,“Yapılandırılmış Soru Formu”, “Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği”ve“Başa Çıkma Tutumlarını Değerlendirme Ölçeği” ile toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde ortalama, yüzdellik, Pearson t testi ve Spearman korelasyon testi kullanıldı.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalamasının 20.54 ± 1.49 , %98.4'ünün bekar, BKİ'ne göre %74.6'sının normal kiloda olduğu, %75.2'sinin çekirdek ailede yaşadığı,%58.9'unun 4 ve üzerinde kardeşe sahip, %51.9'unun gelirinin giderini karşıladığı,%24.8'inin Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nden geldiği, %88.4'ünün herhangi bir kronik hastalığının olmadığı, %20.9'unun sigara ve %16.3'ünün ise alkol kullandığıgörüldü. Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği puan ortalamasının 32.63 ± 1.30 olduğu(min-max.16-80),enfazlasırasılıleDiniOlarakBaşaÇıkma(11.57 ± 2.92),YararlıSosyalDestek Kullanımı(11.55 ± 2.70),Pozitif Yeniden Yorumlama ve Gelişme(11.48 ± 2.19),Aktif BaşaÇıkma(11.39 ± 2.33),PlanYapma(11.26 ± 2.65)gibi başa çıkma yöntemlerini, en az ise Geri Durma (7.93 ± 2.80), İnkâr (7.92 ± 2.64), Madde Kullanımı(6.92 ± 3.12) gibi başa çıkma yöntemlerini kullandığısaptandı.

Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği ve Başa Çıkma Tutumlarını Değerlendirme Ölçeği arasındaki ilişki incelendiğinde; Yararlı Sosyal Destek Kullanımı ve Kabullenme alt boyutları arasında anlamlı ($p < 0.05$), Zihinsel Boş Verme, Aktif Başa Çıkma, İnkâr, Davranışsı İOlarak Boş Verme, Geri Durma, Madde Kullanımı ve Plan Yapma alt boyutlarında ise ileri derecede anlamlı bir ilişki olduğu görüldü ($p \leq 0.001$). Öğrencilerin öğrenim gördüğü sınıf, kardeş sayısı, yaşadıkları yer ve yaşamlarını en fazla geçirdikleri Türkiye bölgesideğişkenlerine göre Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği ve Başa Çıkma Tutumlarını Değerlendirme Ölçeği alt boyutları puan ortalamaları arasında istatistiksel anlamlılık taşıyan farkların olduğu belirlendi ($p < 0.05$).

Sonuçlar: Erkek hemşirelik öğrencilerinin gerek bireysel özelliklerden gerekse buldukları yaşam döneminden dolayı sosyal görünüş kaygısı yaşadıkları vebaş etmede farklı tutumlara sahip oldukları saptandı. Bu sonuçlar doğrultusunda; erkek hemşirelik öğrencilerinin sosyal görünüş kaygısını azaltmayaveolumlubaş etme tutumları geliştirmelerine yönelik eğitim ve danışmanlık hizmetlerinin oluşturulması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal görünüş kaygısı, erkek hemşire, öğrenci, baş etme tutumları

18.HASTALARIN AKILCI İLAÇ KULLANIMI KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: IşınCantekin

Öğrenci: BekirKAYA

Üniversite: Melikşah Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Giriş: Günümüzde piyasadaki ilaç sayısının hızlı artışı, ilaç kullanımına bağlı risklerin çoğalması, gittikçe yükselen ilaç harcamaları, ilaçların akılcı olmayan kullanılışları ve bireylerin gitgide artan otonomisi Ör: ufak sağlık problemlerinde hastaların reçetesiz ilaçları kendikendilerine seçmesi gibi birdizel gelişmekte olan eğilimler paralel olarak, akılcı ilaç kullanımı (AİK) üzerinde önemle durulması gereken bir konu olarak karşımıza çıkmaktadır (1). Ülkemizde pek çok ilaç eczanelerde üzerinde "Reçete ile satılır," ibaresi olduğu halde reçetesiz satılmaktadır. Ek olarak evlerde çok miktarda daha önceki tedavilerden kalma ilaçlar bulunmaktadır. Bunun sonucunda hastalar kendilerine önerilen ilaçları kullanabilmektedir. Bu durumun çeşitli sakıncaları getireceği açıktır (2). Bu çalışma, bir grup hastada, ilaç kullanma durumunu, kullanılan ilaçların türünü ve hangi nedenlerle kullanıldığını belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın Tipi: Çalışmamız hastalar üzerinde uygulanan tanımlayıcı özellikte bir araştırmadır.

Araştırmanın Yeri ve Zamanı: Çalışmamız Kayseri ' de hizmet vermekte olan iki özel hastanede Mart 2015 tarihinde yürütüldü

Veri Toplama Araçları: Verilerin toplanmasında literatürler ışığında araştırmacı tarafından hazırlanan AİK bilgi formu kullanıldı. (4)

Verilerin Toplanması: Veriler toplanmadan önce hastalara çalışmanın amacı ve gereken bilgilendirme yapıldı. Çalışmaya katılmaya gönüllü hastalar üzerinde araştırmayı yürütüldü.

Verilerin Analizi: Verilerin değerlendirilmesinde ortalama ve yüzdelik analiz kullanıldı. İstatistiksel analizler SPSS 16.0 paket programı ile yapıldı.

Bulgular: Çalışmamızda yaş ortalamasının 57.57 ± 1.80 , %52'sinin kadını ve %53.1'inin ilköğretim mezunu olduğu belirlenmiştir.

Hastaların %43.9'u aile bireylerinin bir tedavisi olarak kullanılan ilaçları sağlık kuruluşuna vereceğini, %43.9'u evinde kalmış ilaç bulunmadığını, %52'si evden hiç ilaç atılmadığını, %65.3'ü gerekir diye evde ilaç bulundurmadığını, evde bulunduran ilaçların %33,7'sinin ağrı kesiciler olduğunu, %74.5'i tavsiye ile ilaç kullanmadığını, %68,4'ü hastalık durumunda hekime danıştığını, %64.3'ü başkalarına ilaç tavsiyesinde bulunduğunu, %62.2'si reçetesiz antibiyotik kullanmadıklarını belirtmiştir.

Sonuç: Bulgular sonucunda sorulara verilen cevap yüzdelere bakıldığında hastaların ilaç kullanımı konusunda bilgi eksiklikleri olduğu ve yakınlarına ilaç tavsiyesinde buldukları görülmektedir.

Öneriler: Hastalara ilaç kullanımı, imha edilmesi ve hekim tavsiyesi dışında ilaç kullanılmaları konusunda bilgilendirilmelidir. Bunun için sağlık kuruluşlarında eğitim programları düzenlenebilir.

KAYNAKLAR:

1- Acar A, Yeğenoğlu S. Akılcı İlaç Kullanımı Penceresinden Farmakoekonomi ve Hastane Formülleri,

2- Ankara Ecz. Fak. Derg. 34 (3), 207 - 218 ,2005.

3- Uskun E, Uskun SB, Öztürk M, Ahmet Nesimi Kişioğlu AN. Sağlık Ocağına Başvuru Öncesi İlaç Kullanımı. Sted 2004 • cilt 13 • sayı 12 • 451

4- www.saglik.gov.tr

19. ÖZEL SAĞLIK LİSELERİ VE LİSANS HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞE VE STAJ SORUNLARINA BAKIŞI

Danışman: RabiaSohbet

Öğrenciler: Sabiha Pekmezci, NihanDemirdüzen

Üniversite: GaziantepÜniversitesi

Özel Sağlık Lisesi ve Lisans Hemşirelik bölümünü öğrencilerin profesyonellikve stajdaki sorunlara bakış açısınıkarşılaştırmak.

Gereç ve Yöntem: Araştırma Gaziantep'teki dört Özel Sağlık MeslekLisesinde hemşirelikokuyanvestajacıkan25011.Sınıföğrencisindenkatılıkabuleden165 kişiye ve Gaziantep Üniversitesi'nde hemşirelik okuyan 2.ve 3. sınıftaki490 öğrenciden katılımı kabul eden 162 öğrenciye gözlem altındaOcak2015'de yapılmıştır. Veriler SPSS 16.00 programında değerlendirilmiştir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin %44.3'ü 15-17 ve %28.7'si 18-20 yaşaralığındadır. Öğrencilerin %50.5'i 11. Sınıf, %49.5'i üniversite 2-3 sınıftadır. Öğrencilerin %68.2'si bayan, %52.3'ü 4-7 kardeşe sahiptir. Öğrencilerin %54.1'i Gaziantepli olduğunu, %63.9'u gelirin gidere denkliğini belirtmiştir. Öğrencilerin %49.8'i Devlet%37.6'sı Üniversite Hastanesi'nin faydalı olduğunu %27.2'si cerrahi servislerindeki stajlarından memnun kaldıklarını belirtmişlerdir. Öğrencilerin %52.3'ü staj yerinde çalışanların tutumlarından memnun kaldıklarını, memnun kalmayanların %9.5'i çalışanların hoşgörülü ve öğretici olmadıklarını belirtmişlerdir.

Öğrencilerin part-time çalışmaya liselilerin %7.2'si, lisans öğrencilerinin %10.6'si evet demiştir. Öğrencilerin hastane çalışanlarının tutumundan memnun olmayasorusuna liselilerin %71.1'i, lisans öğrencilerinin %32.9'u evet demişlerdir. Öğrencilerin mesleği sevme sorusuna lise öğrencilerinin %72.9'u, lisans öğrencilerinin %64'ü evet demiştir. Öğrenciler stajda yaşadığı sorunları staj hocasıyla rahatlıkla paylaşmaya sorusuna liselilerin %60.2'si, lisans öğrencilerinin %18.6'sı kesinlikle katılıyorum demiştir. Öğrenciler uygulamave el becerileriyle ilgili deneyimleri hemşirelerden öğreniyorum sorusuna liselilerin %60.8'i, lisans öğrencilerinin %28.6'sı kesinlikle katılmaktadır. Öğrenciler staj süresince hastane personel tarafından yaşanan olumsuzlukların öğrencinin mesleğe bakışını olumsuz etkilediğini düşünüyorum sorusuna liselilerin %47'si, lisans öğrencilerinin %59'u kesinlikle katılıyorum demiştir. Öğrenciler hasta ve yakınları tarafından yaşanan olumsuzlukların öğrencinin mesleğe bakışını olumsuz etkilediğini düşünüyorum sorusuna liselilerin %42.2'si, lisans öğrencilerinin %57.1'i kesinlikle katılıyorum olarak belirtmişlerdir. Öğrencilerin meslek içi eğitim düzeyi farklılığının ekip içi iletişimi olumsuz etkilediğini düşünüyorum sorusuna lise öğrencilerinin %34.3'ü, lisans öğrencilerinin %59'u kesinlikle katılıyorum demiştir. Sağlık liseleri ve lisans öğrencileri arasında; deneyimi hocadan öğrenme, araştırmada zorlanma, duygusal zihinsel ve fiziksel açıdan zorlanma, mesleği sevme, hocayla sorun paylaşma, karalara katılım, deneyimi hemşireden öğrenme arasında istatistiksel açıdan önemli ilişki saptanmıştır.

Anahtar kelime: Sağlık Lisesi, Lisans Hemşirelik, Öğrenci, Staj, Mesleğe Bakış

20.YATARAK TEDAVİ GÖRMEKTE OLAN HASTALARIN ERKEK HEMŞİRELERE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

Danışman : Sevgi (Nehir)Türkmen

Öğrenciler: Mahmut Uzun, Özge Dirgen, YeşimBiçici

Üniversite: Celal Bayar Üniversitesi sağlıkYüksekokulu

GirişveAmaç:Türkiye’dehemşirelikhizmetinikadınhemşirelerdenalmayaalışkın olan toplumun, bu konuda bilgi sahibi olup olmadığı önemli bir sorundur. Aksi takdirde bireyler sağlık bakımı sistemine başvurduklarında erkek hemşirelerle karşılaşacaklardır (1,2,3,4,5). Bu çalışma, Yatarak Tedavi Görmekte OlanHastaların, Erkek Hemşirelere İlişkin Görüşlerinin Belirlenmesi amacıyla planlanmıştır.

MataryelMetod:

Araştırmanın Şekli: Araştırma, tanımlayıcı ve kesitsel bir araştırma tipinde yapılmıştır.

AraştırmaKasım2014-Ocak2015tarihindeCelalBayarÜniversitesiHafsaSultan Hastanesinde yatarak tedavi olmakta olan hastalar üzerinde gerçekleştirilmiştir.

Araştırmanın evrenini, Celal Bayar Üniversitesi Hafsa Sultan Hastanesi’nde yatarak tedavi olmakta olan 284 hasta oluşturmaktadır. Araştırma örneklemini, Kasım 2014-Ocak2015tarihleriarasındaaraştırmayaalınmakriterlerineuygunolan199hasta oluşturmaktadır.

Veri Toplama Araçları: Veriler, hastalarla yüzyüze görüşülerek araştırmanın amacı hakkında bilgi verildikten sonra, 30 sorudan oluşan Hasta Bilgi Formu kullanılmıştır.

1-Bilgi Formu: Hasta bilgiler formunda hastaların sosyo-demografik özellikler hemşirelik mesleğine ilişkin görüşlerini belirleyen toplam 30 soru yer almaktadır.

VerilerinDeğerlendirilmesi

Araştırmadan elde edilen bulgular, SPSS for Windows 15.0 (Statistical Package for Social Sciences for Windows) programı kullanılarak planlanmıştır.Araştırma verilerinin istatistiksel değerlendirilmesinde yüzdeler ile değerlendirilmiştir.

Bulgular

Hastaların yaş ortalaması 49.75 ± 16.49 (18-86)’dur. Hastaların % 52.8 kadın, 2yaş ve altı çocuk sayısı olan hastalar %55.3, eğitim durumu %42.7 ilköğretimdir.Hastaların yaşamını büyük bölümünü geçirdiği yer %40.7 köy, gelir durumu %67.8 gelir gider dengeli’dir.

Hemşirelikhangicinseseözübümeslektir?Sorusunahastalar%79.4’ühemşirelik mesleğinin her iki cinsiyete özgü olduğunu, kimden bakım almak istersiniz sorusuna %70.9herkisindendebakılmakistediğini belirtmiştir.Erkekhemşirelerhangi rolde olmalıdır? Sorusuna hastalar % 54.3 uygulayıcı rolde olmalıdır yanıtını vermiştir. % 87.4’ü hemşirelik mesleğini hem kadın hem erkek yapabilir, %19.1’i erkek hemşirenin kendisine bakım vermesini istemem, %73.9’u hemşirelik hizmetini kadın, %65.8’inin hemşirelik hizmetini erkek hemşire vermesini isterim şeklinde yanıt vermiştir.

SONUÇ

Elde edilen bulgular doğrultusunda hastaların, erkeklerin hemşirelikmesleğine katılımlarınailişkindüşüncelerininoldukçaolumluolduğubelirlenmiştir.Hemşirelik mesleğinde cinsiyet ayrımcılığına ilişkin önyargıları ortadan kaldırmaküzere hemşirelik haftalarında ve özel günlerde de ilgili dernekler ve meslek kuruluşları tarafından tanıtımların düzenlenmesi önerilmektedir.

21. HEMŞİRE ÖĞRENCİLER POTANSİYEL AKILCI İLAÇ KULLANMA ROLÜNE SAHİP Mİ?

Danışman: Selmin Şenol, Hafize ÖztürkCan
Öğrenciler: Nedime Hazal Erikli, Deniz Biner, BurcuAtlas
Üniversite: Ege Üniversitesi İzmir Atatürk SağlıkYüksekokulu

AMAÇ: Hemşirelik öğrencilerinin, potansiyel akılcı ilaç kullanma rolündeki ilaçtüketim davranışlarının saptanmasıamaçlanmıştır.

YÖNTEM:Buarştırmatanımlayıcıbirçalışmaolup, evrenihemşirelikbölümünün 205öğrencisidir.Örneklemeisearaştırmayakatılmayıkabuleden160öğrencidir. Araştırmaverileri,tanımlayıcıbilgiformuveilaçkullanımınailişkingörüşleriçeren anket formu kullanılarak toplanmıştır. Araştırma etik kurallar çerçevesinde yürütülmüş ve kurumdan yazılı izin ile katılan öğrencilerden çalışmanınamacı açıklanarak sözel onamları alınmıştır.08-30Ocak2015tarihleriarasındatoplanan verilerSPSS16.0istatistikanalizprogramında,frekansveyüzdelikhesaplarıile değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Öğrencilerin yaş ortalaması 22.13 ± 1.26 olup, %77.5 kız ve%50.6'sı arkadaşları ile evde kalmakta, %28.8'i ailesi ile yaşamaktadır. Hemşire öğrencilerin %93.1'ininherhangibir kronikhastalığıyoktur.Ancak,sonbirayıçerisindeadece %11.9'u ilaç kullanmamıştır. İlaç kullananlarınreçeteli ilaç kullanımınaözen gösterdiklerini belirtenler %44.4'tür. Kullandığı ilacın prospektüsünü okuyanlar %38.8'dir. Öğrencilerin %76.9'u ilaç yan etkisi durumunda hekime başvurduğu, %6.2'sinin kendi başına çözüm ürettiği saptanmıştır. Antibiyotik kullanımında%40'ı hekim/eczacı önerisini aldığı, %23.1'i antibiyotik kullanımına şikayetlerazalınca veya bitinceye kadar devam ettiği, %50.6 'sının hiçbir durumdaantibiyotik kullanmadığı saptanmıştır. Öğrencilerin reçetesiz analjezik kullanımını %39.4baş ağrısında, %8.1 dismenorede tercih ettiklersaptanmıştır.

SONUÇVEÖNERİLER:Buçalışmadahemşireöğrencilerinakılcivegüvenliilaç kullanımı konusunda eğitim gereksinimleri olduğu saptanmıştır. Akılcıilaç kullanımındahekim,eczacivehemşiresorumlulukalandisiplinüyeleridir.Akılcive güvenli ilaç kullanımında hemşirenin profesyonel tutumu hasta güvenliğikapsamında da önemlidir. Bu nedenle hemşirelik eğitim sürecinde, öğrenci hemşirelerinpotansiyel akılcıilaçkullanımlarınazeminhazırlayacakbilgilerledesteklenmesiolumlututum sergilemelerini güçlendirecektir.

ANAHTAR KELİMELELER: Hemşire öğrenci, akılcı ilaç, güvenliilaç

22.SAĞLIK MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİ 'HEMŞİRE GİBİ ÇALIŞMAK İÇİN ÇOK MU ERGEN?': BİR SAĞLIK MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN DÜŞÜNCELERİ

Danışman: Havva KaradenizMumcu

Öğrenciler:Sefa Gölbaş, Ezgi Tamer, HarunÖzbey

Üniversite:Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık BilimleriFakültesi

Giriş ve Amaç: 20 Kasım 1989 tarihli Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'ndaTürkiye'nin de taraf olarak onayladığı 'Çocuk Haklarına Dair Sözleşme'nin 1. maddesi18 yaşındanküçükherkesi'çocuk'olaraktanımlamaktadır.ÜlkemizdeSağlıkMeslek Liselerine(SML)girişyaş14-15,mezuniyetyaşıise17-18yaşcivarındadır.Henüz kendi bakımını sağlama konusunda desteğe ihtiyacı olan bu çocuklar hizmet verdikleri kişilerin bakım gereksinimlerini belirleme ve karşılamasorumluluğunune kadar taşıyabilmektedir?. Bu çalışma, SML öğrencilerinin kişilerin bakım gereksinimlerini belirleme ve karşılama sorumluluğunu taşıırken yaşadıkları zorlukların belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışma Şubat 2015 tarihinde Trabzon'da bir SML'nin 2.,3.ve4.sınıf öğrencilerinden (toplam 112 kişi) 90'ının (%80.3) gönüllü katılımları ile gerçekleştirilmiştir. Veriler anket formu ile yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzdelik ve ortalama kullanılmıştır. Araştırmanın için İl Millî Eğitim Müdürlüğü'nden yazılı izin alınmıştır.

Bulgular: SML öğrencilerinin %73.3'ü kadın ve yaş ortalaması 16.43±0.76 (min:15; max:18)'dir. Babalarının %29.5'i, annelerinin %12.6'sı üniversite düzeyinde eğitim sahiptir. SML öğrencilerinin %82.8'i meslek seçimi sırasında danışmanlık almışlardır. Danışmanlık yapanların meslek seçiminde öğrencilere önerdiği gerekçeler arasında 'kısa sürede meslek sahibi olursun' (%83.3) ilk sırada yer almıştır. SML öğrencilerinin %29.2'si meslek seçiminde ailesi ile çatışma yaşamış, %22.2'si mesleği kendi isteğiyle seçmemiştir. SML öğrencilerinin %63.3'ü 'iş bulma olanaklarının iyi olduğu düşüncesiyle' hemşireliği tercih etmiş, %53.3'ü 'hemşireliği seçtiği için bazen pişman olduğunu', %5.6'sı ise 'pişman olduğunu' belirtmişlerdir. Pişmanlık duymadığını belirtenlerin %51.1'i 'kısa sürede meslek sahibi olduklarını' düşündükleri için pişman olmadıklarını ifade etmişlerdir. Pişmanlık duyanların %18.9'u 'çocuk olmalarına rağmen büyük müşğibidavranmalarını beklendiği için', %14.4'ü 'büyüme ve gelişme çağında sağlığı etkileyen tehlikeli ve riskli ortamda çalıştıkları için' pişman olduklarını belirtmişlerdir. SML öğrencilerinin %51.1'i mezuniyetten sonra hemşirelik yapmayı, %52.2'si mezuniyetten sonra hem çalışıp hem de hemşirelikte lisans eğitimi almayı, %70.8'i hemşireliğin sorunlarının gelecekte de devam edeceğini düşündüklerini belirtmişlerdir.

Sonuç: SML öğrencilerinin yaklaşık üçte biri meslek seçiminde ailesi ile çatışma yaşamış, beşte biri ise hemşireliği kendi isteğiyle seçmemiştir. Öğrencilerin yarıdan çoğu hemşireliği seçtiği için ya 'pişman' ya da 'bazen pişman'dır. SML öğrencilerinin çoğunluğun 'öğrenilmiş çaresizlik' psikolojisi yaşadıkları düşünülmektedir. Bu veriler ışığında hem öğrencilerin, hem de hizmet alanların zarar görebilecekleri, çocuklara ve topluma verilebilecek bu zararın ancak SML'nin kapatılması ile önlenilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşire, Ergen, Sağlık Meslek Lisesi Öğrencisi

23. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE MESLEKİ ÖRGÜTLENME TUTUMU

Danışman: Afıtap ÖZDELİKARA, Seval AĞAÇDİKEN, Nuran MUMCUBOĞA

Öğrenciler: Ebru AYDIN, Serpil BABUR, R. Özge OLUR, Dilara ŞAHİN, Merve ŞENYILMAZ, Sibel YILMAZ

Üniversite: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

GİRİŞ VE AMAÇ

Mesleki örgütlenme, mesleki özgürlük kazanmak, yenilikleri takip etmek, sorunlara çözüm bulmak, sosyal güç oluşturmak, meslek vizyonu ve misyonunu bilmek için gereklidir. Profesyonel bir mesleğin temelinde mesleki bağlılık ve örgütlenmenin önemi büyüktür. Bir meslek ancak kendine özgü değerleri, mesleğe bağlı, meslek bilinci oluşmuş ve gelişimi için bütünleşmiş üyeleri olduğu sürece profesyonel kimlik kazanabilmektedir. Özellikle mesleki alanda örgütlenme konusundaki bilgi yetersizliği, hemşirelerin bu alanda etkin olmasını ve bir bütünlük oluşturmasını engellemektedir. Bu nedenle hemşirelerin mesleki örgütlenme biçimi son derece önemlidir. Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin mesleki örgütlenmeye ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırma evrenini Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümü 3. ve 4. sınıfta okuyan 200 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmeden Aralık 2014 tarihinde okula devam eden ve çalışmaya katılmayı gönüllük bileden öğrenciler örneklem alınmıştır. Araştırmada 137 form geçerli sayılmıştır. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatür ışığında hazırlanan sosyodemografik ve mesleki örgütlenmeyi sorgulayan 26 soruluk veri formu ile toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS 21 istatistik programında ortalama ve yüzdelik hesaplamalar ile yapılmıştır.

BULGULAR

Araştırmaya katılan öğrencilerin % 81'inin kız, % 54'ünün 18-21 yaş grubunda, % 59,9'unun son sınıf öğrencisi olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin % 85'inin hemşire olarak çalışmadığı, % 56,9'unun dernekler hakkında bilgisi olduğu, % 78'inin dernekler hakkında bilgi almak istediği, % 59,9'unun derneklerin görevleri hakkında bilgisi olmadığı saptanmıştır. Öğrencilerin % 43'ünün hemşirelik hakkındaki gelişmeleri sosyal medyadan takip ettiği, % 77,4'ünün örgütlenmenin gerekli olduğunu düşündüğü, % 60'ının nasıl ve nereden üye olunacağını bilmediği, % 24'ünün haklarını savunmak, % 24'ünün mesleki gelişimden haberdar olmak için bir derneğe üye olmak istedikleri belirlenmiştir.

SONUÇ ve ÖNERİLER

Bu araştırmanın sonucunda öğrencilerin mesleki örgütlenmeye gerek duydukları ve örgütlenmenin gerekliliğine inandıkları ancak dernek faaliyetlerini yeterli bulmadıkları belirlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda hemşirelik öğrencilerine derneklere üyelik ve dernek faaliyetlerine ilişkin daha çok bilgi verilmesi, derneklerde aktif rol almaları için cesaretlendirilmesi ve benzer çalışmaların daha büyük örneklem gruplarında yapılması önerilebilir.

24.SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN TIBBİ MALPRAKTİSİ ENGELLEMESİNE YÖNELİK BİLGİ DÜZEYLERİ

Danışman: Hülya Baybek, Arzu Kıvrak,H.Bağcı

Öğrenci: N.Keskin

Üniversite: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye SağlıkYüksekokulu

Tıbbi malpraktis hastaya verilen tedavide, yapılan bakımda ihmalkarlık,dikkatsizlik, mesleki yetersizlikten dolayı ortaya çıkar. Tıpta malpraktisin engellenmesi içindoktor hemşirevedigersağlıkpersonelikoordineliolarakçalışmalıdır..BuçalışmaSağlık Yüksekokulu hemşirelik öğrencilerinin tıbbi malpraktisi engellemesine yönelikbilgi düzeylerinin belirlenmesi amacılıyapılmıştır.

Çalışmanın evrenini Fethiye Sağlık Yüksekokulu'nda okuyan 820 hemşireliköğrencisi oluşturmaktadır. Teorik olarak aldıkları derslerde henüz değinilmediği için 1.ve 2. Sınıf öğrencileri çalışmaya dâhil edilmemişlerdir. Çalışma 3 ve 4. sınıfta okuyan142 öğrenci ileplanlanmıştır.

Çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilenanket kullanılmıştır. Anket, tıbbi malpraktisin engellenmesine yönelik genel ifadelerve demografik bilgiler olmak üzere 2 bölümden oluşup 25 sorudanmeydana gelmektedir.

Veriler bilgisayar ortamında SPSS 16.0 paket programında değerlendirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde Mann- Whitney U Testi kullanılmıştır.Tüm karşılaştırmalarda 0.05 önemlilik düzeyi olarak kabul edilmiştir. Yapılanaraştırmada araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözelizin alınmıştır. Araştırmaya katılanların 60.4'ü kadın. 51.3'ünün 3. sınıf. %78.6'sınınilerde hemşirelik yapmak istediği ve %72.1'inin daha önce çalıştıkları kliniklerde malpraktisle karşılaştığı, kadınların erkeklerden 4. Sınıfların 3. sınıflardan dahabilgili olduğu, hemşirelik yapmak isteyenlerle istemeyenler arasında bilgi farkıolmadığı, malpraktisle karşılaşma ve karşılaşmama durumlarına göre bilgi farkıolmadığı, araştırmaya katılanların tıbbi malpraktis bilgi puanı minimum "7", maximum"21" olduğu görülmüştür. Çalışmada öğrencilerin tıbbi malprakis bilgi düzeyi 21puan üzerinden $17,97 \pm 2,30$ (Min: 7, Max: 21) olduğubelirlenmiştir.

Araştırmadakadınlarınerkeklerle4.Sınıfların3.Sınıflaragöredahabilgiliolduğu bulunmuştur. Öğrencilerin tıbbi malpraktis bilgilerinin %1.9'unun "az bilen", %13.0'ünün"orta bilen", % 85.1'inin "çok bilen" olduğusaptanmıştır. Anahtar kelimeler: malpraktis, tıbbi malpraktis, hemşirelik öğrencileri,hata

25.ÖĞRENCİ HEMŞİRELERDE PROFESYONEL BENLİK KAVRAMI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Danışmanlar;Saliha Hallaç Emine Kol Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Selma Sabancıoğulları Cumhuriyet Üniversitesi Su Şehri Sağlık Yüksekokulu, Sivas
Öğrenciler:Merve Yıldırım, Emine Akdoğan, Rıdvan Efe
Üniversite: Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Giriş ve amaç: Profesyonel benlik kavramının gelişimi mesleğin seçimi ile başlamakta ve hemşirelik eğitim süreci içerisinde önemli oranda tamamlanmaktadır. Çalışma öğrenci hemşirelerin profesyonel benlik kavramı düzeylerini ve etkileyen faktörlerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak gerçekleştirilen araştırmanın örneklemini, Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi birinci ve ikinci sınıf ile Antalya Sağlık Yüksekokulu üçüncü ve dördüncü sınıfta öğrenim gören ve araştırmaya katılmayı kabuleden 473 öğrenci oluşturmuştur. Veriler, Tanımlayıcı Bilgi Formu ve Öğrenci Hemşirelerde Profesyonel Benlik Kavramı Ölçeği (ÖHPBKÖ) ile toplanmıştır. İstatistiksel değerlendirmede frekans, ortalama, t testi ve ANOVA testi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin % 68.9'u Hemşirelik Fakültesi, %31.1'i Antalya Sağlık Yüksekokulu öğrencisi ve %73.8'i kadındır. Öğrenci hemşirelerin %59.8'i mesleği isteyerek seçmiş olup, meslek seçiminde yarısı kendisi karar vermekle birlikte, çoğunlukla anne babasından ve arkadaşlarından etkilendiklerini ve seçimlerini yapar ken ekonomik kaygılar, iş bulmak kolaylığı, insan bakım verme isteği gibi nedenlerle karar verdiklerini belirtmişlerdir. Öğrencilerin %17'si meslekten memnun olmadığını, % 49.3'ü mesleğini değiştirmek istediğini ve çoğunluğu hemşireliği diğerlerine önermeyeceğini (%29.4) ya da önermekte kararsız (%35.5) olduğunu belirtmiştir. Buna karşılık öğrencilerin %73.4'ü hemşirelik mesleğini toplumda önemli bir meslek olarak değerlendirmekte, % 45'i mesleğin geleceği ile ilgili iyimser düşünmekte, %21.8'i Öğrenci Hemşireler Derneğine üye, %38.7'si mesleki kongrelere katılmakta, %32.3'ü mesleki yayın takip etmekte ve %57.3'ü mezuniyet sonrası meslekle ilgili ileri eğitim planlamaktadır. Öğrencilerin ÖHPBKÖ genel puan ortalaması 129.60 ± 13.23 ile mesleki yetkinlik 19.64 ± 3.46 ve meslek inançları 89.16 ± 9.26 alt boyut puan ortalamasının ortanın üzerinde, mesleki memnuniyet alt boyut puan ortalamasının ise 20.79 ± 3.91 orta düzeyde olduğu saptanmıştır. Kadınların, mesleği isteyerek seçenlerin, meslekten memnun ve mesleği değiştirmek istemeyenlerin, hemşireliği toplumda önemli bir meslek olarak görenler ve mesleğin geleceğine ilişkin iyimser düşünenler ile mesleği başkalarına önerebileceğini söyleyenlerin profesyonel benlik kavramı genel puan ortalamaları diğerlerine göre anlamlı düzeyde daha yüksek saptanmıştır ($p=.000$). Ayrıca, Öğrenci Hemşireler Derneğine üye olanlar ile üye olmayı düşünenler ve mesleki yayın takip ettiğini söyleyenlerin, üyesi olmayanlara ve yayın takip etmeyenlere göre profesyonel benlik kavramı genel puan ortalamaları anlamlı düzeyde daha yüksek saptanmıştır ($p=.000$).

Sonuç: Çalışma sonuçları öğrenci hemşirelerin profesyonel benlik kavramı düzeylerinin ortalamasının üzerinde olumlu olduğunu göstermiştir. Öğrencilerin profesyonel benlik kavramları cinsiyet özelliği ve meslekle ilgili düşüncelerinden etkilenmektedir. Bu bağlamda eğitimciler okul eğitimi süresince özellikle erkek öğrenciler olmak üzere, öğrencilerin hemşirelik mesleğine karşı olumlu tutum geliştirmelerini ve kişisel ve profesyonel benlik gelişimini olumlu yönde etkileyecek eğitimsel stratejiler uygulamaları önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: öğrenci hemşire, profesyonel benlik kavramı, hemşirelik

26. ANKARA ÜNİVERSİTESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ ÖRGÜTLENME BİLİNCİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Danışman; Fatih Göğüş

Öğrenci; Hatice Nur Özgen, Betül Özbek

Üniversite; Ankara Üniversitesi

Giriş-Amaç: Hemşirelikte mesleki örgütlenme mesleğin ilerlemesi açısından önemlidir. Bu bağlamda hemşirelik öğrencilerin mesleki örgüt bilincini artırmak gerekmektedir. Bu çalışma, hemşirelik birincisınıf vesonsınıf öğrencilerinin mesleki örgütlenme hakkındaki bilgi düzeylerini ve görüşlerini belirlemek amacı ile yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma araştırmaya katılmayı kabul eden 142 birinci sınıf, 61 dördüncü sınıf öğrencisi ile yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından literatür desteğiyle hazırlanan soru formu kullanılmıştır. Veriler IBM SPSS 21 paket programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların %83,7'si kadın, %16,3'ü erkektir. Birinci sınıf öğrencilerinin %18'inin hemşirelik örgütleri hakkında bilgisiz ve kendilerini dördüncü sınıf öğrencilerde bu oran %41'dir. Birinci sınıf öğrencilerin %5,6'sının (8 öğrenci) herhangi bir mesleki örgüte üyeliği bulunmaktadır. Dördüncü sınıf öğrencilerde bu oran %27,8 (17 öğrenci) olarak bulunmuştur. Öğrencilere örgütlere üye olmama sebepleri sorulduğunda birinci sınıf öğrencilerinin %47,4'ü örgütleri yeterince tanımadıkları, %61,2'sinin mesleki örgütlerinin mesleğe faydası olduğu düşündüğü saptanmıştır. Dördüncü sınıf öğrencilerin %67,3'ünün zamanları olmadığı için örgütlere üye olmadıkları %82'sinin örgütlerin mesleğe faydalı olduğunu düşündükleri saptanmıştır. Öğrencilerin %61'i mesleki örgütlerinin mesleki üyelerini bir çatı altında topladığını belirtmiştir.

Sonuç: Birinci sınıf öğrencilerinin mesleki örgütler hakkındaki bilgi düzeyi düşük olduğu için mesleki örgütlenme konusundaki bilinç düzeyi ve üyelik oranları mesleki örgütler hakkında daha fazla bilgiye sahip olan dördüncü sınıflara göre daha düşüktür. Bilinç durumu arttıkça mesleki örgütlerin faydalı görme durumu ve üyelik oranı artmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mesleki örgütlenme, örgütlenme, hemşirelik

Kaynaklar:

Doğan Merih, Y., Arslan, H. (2012). "Hemşire ve Ebelerin Mesleki Bilinç - Örgütlenmeye Yönelik Görüş ve İş Doyumlarının Belirlenmesi". Hemşirelik Eğitim ve Araştırma Dergisi, 9:3

Kiper, S., Koştu, N. (2010). "Denizli Sağlık Meslek Yüksekokulu Son Sınıf Öğrencilerinin Mesleki Örgütlenme Konusundaki Görüşleri". Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi, 5:14.

Korkmaz, F. (2011). "Meslekleşme ve Ülkemizde Hemşirelik". Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Dergisi, Sayfa 59-67.

Ünsal, A., Yıldırım, T., Aymelek, N. (2010). "Öğrencilere Verilen Eğitimin Hemşirelik Derneklerine İlişkin Bilgi Düzeylerine Etkisi". Maltepe Üniversitesi Hemşirelik Bilim ve Sanat Dergisi, 3:2.

Aksoy, A. (2013). "Hemşirelik ve Mesleki Örgütlenme". Erişim: 10.02.2015 <http://www.yohed.org/files/4813/7758/7238/bulten>

_haziran_2013.pdf

Canbulat, S. (2013). "Dünden Bugüne Hemşirelik Yönetimi". Erişim: 12.02.2015 [http://www.acibademhemsirelik.com/e-](http://www.acibademhemsirelik.com/e-dergi/64/docs/uygulamalarinizi-gelistirin2-64.p)

dergi/64/docs/uygulamalarinizi-gelistirin2-64.p

27.KANSER HASTALARINDA BAKIM VERİCİLERİN BAKIM VERME YÜKLERİ

Danışman: Aysel Gürkan, Yeşim DikmenAydın

Öğrenciler: Damla Yabancı, Belgin Ayrancıoğlu, ŞifaDemir

Üniversite: Marmara Üniversitesi SBF HemşirelikBölümü

Amaç: Kanser hastalarına bakım verenlerin fiziksel, ruhsal, sosyal ve maddiaçından bakım verme yükü yaşadıkları bildirilmektedir.1 Bakım verme yükünü etkileyen faktörlerin belirlenmesi bakım vericiye düşen yükü azaltabilir. Bu bağlamda çalışma kanser hastalarında bakım vericilerin bakım verme yüklerinin belirlenmesi amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı türdeki bu çalışma 15 Ocak-15 Şubat 2015 tarihleri arasında İstanbul Anadolu Güney Bölgesi Kamu Hastaneler Birliği'ne bağlı bire eğitim ve araştırma hastanesinde yapıldı. Çalışmaya ayaktan-kemoterapi,radyasyon- onkoloji, hematoloji- onkoloji birimlerinde tedavi gören 18 yaş ve üzeri, Türkçe iletişim kuran, koopere olan, çalışmaya gönüllü katılan 169 hasta ve onların bakım vericileri alındı. Veriler "Zarit Bakım Verme Yükü Ölçeği" ve "Tanıtıcı Özellikler Formu" ile toplandı. Çalışma öncesi Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu (05.12.2014), kurum (25.12.2014) ve katılımcılardan bilgilendirilmiş izinalındı. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemler; oran, ortalama, standart sapma (SS), kategorik değişkenler arasındaki farkın anlamlılık testi kullanıldı.

Bulgular: Hastaların yaş ortalamasının 59 (SS, 13), çoğunluğunun kadın (%55), gastrointestinal sistem (%27.8) ve evre II (%35.5) kanser oldukları belirlendi. Bakım vericilerin yaş ortalaması 43 (SS, 13), çoğunluğunun kadın (%56.2), ilkokul mezunu (%29) ve bir işte çalışmadıkları (%47.9) bulundu. Bakım vericilerin bakım vermeye yükü puan ortalaması 33.8 (SS, 15.6) olarak saptandı. Cinsiyeti kadın olan, okuryazar olmayan, bir işte çalışmayan, sağlıklı sorun yaşayan, aylık geliri miktarı ≤ 1000 TL olan bakım vericilerin bakım verme yükü puan ortalamalarının anlamlı olarak yüksek olduğu görüldü ($p < 0.05$). Hastaneye ulaşımında, maddi konularda, hijyen uygulamalarında, hastaya zaman ayırmada ve psikolojik destek sağlamada zorlanan bakım vericilerin bakım verme yükü puan ortalamalarının anlamlı olarak yüksek olduğu saptandı ($p < 0.05$).

Sonuç ve Öneriler: Çalışma sonuçları bakım vericilerin bakım vermeye yükünün orta düzeyde olduğunu ve sosyoekonomik düzeyi düşük olan bakım vericilerin bakım verme yüklerinin yüksek olduğunu gösterdi. Sağlık çalışanlarının danışmanlık ve eğitim yapararak kanser hastalarının bakım gereksinimlerine yönelik bakım vericileri desteklemeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bakım yükü; bakım verici; kanser hastalığı

Kaynaklar

1. Erdoğan Z, Yavuz D. Kanserli Hastaların Bakım Vericilerde Yaşam Kalitesi, Arşiv Kaynak Tarama Dergisi 2014; 23 (4): 726-736
2. İnci F, Erdem M. Bakım Verme Yükü Ölçeği'nin Türkçeye Uyarlanması, Geçerliliği ve Güvenilirliği, Atatürk Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu Dergisi 2008; 11:4.

28.YÖNETİCİ HEMŞİRELER PERSPEKTİFİNDEN PROFESYONEL HEMŞİRE

Danışman: Gülendam Hakverdioğlu, AliyeAkça

Öğrenciler: Nesime Eroğlu, NesrinYılmaz

Üniversite: Şifa Üniversitesi Sağlık BilimleriFakültesi

Giriş: Meslek, bireyler tarafından eğitim yoluyla edinilen, yasal ve etik kurallar doğrultusunda toplum hizmet verene ulaşarak tanımlanabilmektedir. Profesyonellik de, toplumda bir mesleğin rol ve sorumluluklarını yerine getiren ve bir işi gerçekleştiren her bireyin edinmesi gereken bir düşünce ve davranış biçimi olarak ifade edilmektedir.

Hemşirelik mesleğinde, hemşirelerin profesyonel olmasının katkı sağlayacağına inanılan profesyonel olmayan ve şikâyet eden önemli kişilerden biri yönetici hemşirelerdir.

Amaç: Bu çalışma yönetici hemşirelerin bakış açısından profesyonel hemşirenin özellikleri ve profesyonelliği etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Yöntem: Çalışma, aynı üniversite hastanesinin dört şubesinde yönetim kadrosunda çalışan 43 hemşireden, çalışmaya katılmayı kabul eden 34 araştırmakapsamına alındı. Verilerin toplanmasında hemşirelerin sosyodemografik özelliklerini içeren ve profesyonel hemşireliğe bakış açılarını değerlendirmek amacıyla hazırlanan formlar kullanıldı. Araştırmanın yapılabilmesi için etik kuruldan, hastane yönetiminden ve hemşirelerden izinler alındı. Sosyodemografik özellikler ve profesyonellikle ilgili bazı soruların değerlendirilmesinde sayı/ yüzde dağılımları hesaplandı. Açık uç sorulara verilen cevaplar ise konu başlıklarına göre sınıflandırıldı.

Bulgular ve tartışma: Hemşirelerin yaş ortalaması 38.5, çalışma yılı ortalaması 15.9 olup, %67.6'sı lisans mezunudur. Hemşirelerin %32.3'ü kendisini "profesyonel" olarak görmediğini belirtti. Hemşireler, mesleği seçme nedenlerini "mesleğimi/insanları seviyorum ve mesleğimin iş garantisi var" şeklinde belirtti. Hemşirelerin tamamı "hemşirelik mesleğinde profesyonelliğin önemli olduğunu" ve %94.4 ü de "hemşireliği profesyonel bir meslek olarak gördüğünü" ifade etti. Hemşireliğin profesyonelleşmesinde "yönetim ve meslektaş desteğinin, teorik bilginin, mesleğe özgü etik ilkelerin ve meslek yasasının" önemli olduğunu da belirtmişlerdir. Hemşireler profesyonel kişiyi "sürekli kendini geliştiren, mesleki kurallara uyan, mesleğini seven ve araştırmacı" olarak tanımladı. Hemşireler profesyonel hemşireyi "bilgili, yeniliklere açık, iletişimi iyi, üniversite mezunu" şeklinde görmektedir.

Sonuç: Çalışmaya katılan yönetici hemşirelerin profesyonel hemşireliğe bakış açılarının ve profesyonellikle ilgili görüşlerinin olumlu yönde olduğunu saptanmıştır. Hemşirelerin profesyonelliği sürdürbilmeleri için yönetim desteğinin çok önemli olduğunu düşünüldeğinde, ileri ki çalışmalarda yönetici hemşirelerin bu konuda neler yaptıklarının belirlenmesi önerilmektedir.

29. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN İYİMSER YAŞAM YÖNELİMİ İLE SAĞLIK SORUNLARI VE AKADEMİK BAŞARI DURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Danışman: Gülsün Özdemir Aydın, Hatice Kaya, Nuray Turan

Öğrenci: Arzu Yılmaz, Gayenur Aksel

Üniversite: İstanbul Üniversitesi, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Buarştırma, hemşirelik öğrencilerinin iyimser yaşam yönelimleriyle sağlık sorunları ve akademik başarı durumları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve ilişki arayıcı türde planlandı.

Yöntem: Araştırmanın evrenini bir Hemşirelik Fakültesi'nde 2014-2015 eğitim-öğretim yılında öğrenim gören 1072 öğrenci, örneklemini ise çalışmaya katılmayı kabuleden tabakalı örnekleme yöntemi kullanılarak belirlenmiş 282 öğrenci oluşturdu. Araştırmaya başlamadan önce kurumdan yazılı izin ve öğrencilerden bilgilendirilmiş onam alındı. Veriler, Yapılandırılmış Soru Formu, Yaşam Yönelim Testi (YYT) ve Genel Sağlık Anketi 12 (GSA-12) ile toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde ortalama, yüzdelik, Pearson kolerasyon, t testi ve tek yönlü ANOVA testi kullanıldı.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalamasının 19.83 ± 1.57 , %80.9'unun kız, %99.3'ünün bekar, %75.5'inin çekirdek ailede yaşadığı, %42.6'sının 2 kardeşe sahip olduğu, %72.7'sinin gelirinin giderini karşıladığı, %88.3'ünün herhangi bir kronik hastalığının olmadığı, %8.9'unun sigara, %7.1'inin alkol kullandığı görüldü. Öğrencilerin akademik başarı puan ortalamalarının (AGNO) 2.58 ± 0.45 , YYT puan ortalamasının 15.08 ± 3.42 (min-max: 3-31), GSA-12 puan ortalamasının 3.40 ± 2.28 (min-max: 0-10) olduğu saptandı. Genel Sağlık Anketi'nden aldıkları puana göre ruhsal hastalık belirtileri yönünden %25.2'sinin düşük, %24.8'nin orta, %50'sinin yüksek düzeyde risk taşıdığı saptandı. YYT, GSA-12 ve AGNO puan ortalamaları arasında anlamlı bir ilişki olmadığı belirlendi ($p > 0.05$). Cinsiyete göre YYT puan ortalaması arasında, sağlık güvencesi, sağlık kuruluşuna başvurma durumu, kız veya erkek arkadaşın varlığına göre GSA-12 puan ortalaması arasında anlamlı farklılık olduğu saptandı ($p < 0.05$).

Sonuçlar: Öğrencilerin orta düzeyde iyimser yaşam yönelimine sahip olduğu, ruhsal hastalık belirtileri açısından çoğunun risk taşıdığı, ancak bunların akademik başarı ile ilişki olmadığı görüldü. Bu sonuçlar doğru rutusunda öğrencilerine eğitim programına iyimser tutumu geliştirme ve ruhsal hastalık belirtileri ile baş etme eğitiminin eklenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, iyimserlik, yaşam yönelimi, sağlık sorunları

30.PROFESYONEL HEMŞİRELİKİN KURUMUN MAGNET ÖZELLİKLERİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: FatmaGENÇ

Öğrenciler: Sait SOYAK, Fatma MUTLU, Şeyda ERDEMİR, İzzettinEĞLİS

Üniversite: Giresun Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş ve Amaç: Hemşireleri kuruma çeken ve ellerinde tutan sağlık kurumları“magnet hastane” olarak tanımlanmaktadır ve hemşirelik hizmetleri yönetimi ve profesyonel hemşirelik bakım uygulamalarında organizasyon yapısı, hasta merkezlikurum kültürü, kariyer gelişim uygulamaları, yönetim ve liderlik tarzı konularında diğer hastanelerden daha farklı özellikler göstermektedir. Kurumun magnet özellikleri sağlıklı çalışma ortamının değerlendirilmesi açısından önemlidir. Sağlıklı çalışma ortamında çalışan hemşirelerde daha yüksek iş memnuniyeti olacak ve daha kaliteli hasta bakımı sunacaklardır. Bu araştırma profesyonel hemşirelik için çalıştıkları kurumun hemşireleri çeken ve kurumda tutan özelliklerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte olan bu araştırma 20 Ocak-20 Şubat 2015 arasında devlet hastanesinde çalışan ve gönüllü 194 hemşireyle yürütülmüştür. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan hemşirelerin tanıtıcı özelliklerini içeren bilgi formu ve EOMII Türkçe versiyonu kullanılarak toplanmıştır. Veriler SPSS for Windows 16.0 paket programı kullanılarak yüzdeler, aritmetik ortalama, kruskal wallis varyans analizi, ANOVA ve korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 36.85 ± 7.44 olup, %45.9'u 30-39 yaş arasındadır. Hemşirelerin %89.7'si kadın (n=174) ve %32'si dâhil birimlerde (n=62) çalışmaktadır. Araştırma kapsamındaki hemşirelerin %39.2'sinin meslekte toplam çalışma yılı 11-20 yıl (n=76) iken %49.5'inin şuan çalıştıkları kurumdaki çalışma süresi (n=96) 5 yıl ve daha az süre olduğu belirtilmektedir. Ölçeğin (EOMII) puan ortalaması 136.61 ± 20.81 (min=93, max=192)dir. Hemşirelik uygulamasının kontrolü (2.25 ± 0.73) ve klinik otonomi (2.40 ± 0.53) alt gruplarının magnet boyutu daha düşük bulunurken kültürel değerler (2.59 ± 0.57) ve hemşire sayısının yeterliliği (2.57 ± 0.59) alt gruplarının magnet boyutu daha yüksek bulundu. 20-29 yaş grubundaki hemşirelerde ölçek puan ortalaması diğer gruplara göre daha düşüktü (p<0.05) cerrahi birimlerde çalışanlarda ölçek puan ortalaması (142.34 ± 22.04) ve klinik otonomi diğer gruplara göre daha yüksek bulundu (p<0.05, p<0.01). Yönetici hemşire desteği ile klinik otonomi, hekim-hemşire ilişkisi, klinik yeterlilik ve eğitim desteği alt grupları arasında pozitif yönde korelasyon saptandı (p<0.01).

Sonuçlar: Araştırma kapsamındaki hemşireler çalıştıkları kurumun magnet özelliklerini düşük bulmuşlardır. Bu açıdan kurumun işe almaya ve iştetim stratejilerini geliştirmeleri ve kurumu daha çekici hale getirilmesine yönelik önlemlerin alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Magnet özellikler, klinik otonomi, profesyonel hemşirelik, EOMII

31. ÖĞRENCİ GÖZÜYLE KLİNİK DEĞERLENDİRME: BİZ NE İSTİYORUZ

Danışman : Ayşe ARIKAN DÖNMEZ, GültenKOÇ

Öğrenciler: Yasemin TOPAK, Hatice GÜDÜL, AysunMUTLU

Üniversite: Hacettepe Üniversitesi HemşirelikFakültesi

GirişVeAmaç:BuarştırmaHemşirelikFakültesiöğrencilerininklinikeygulamasıarasında öğretimelemanındanbeklentileriveisteklerinindeğerlendirilmesiamacıylatanımlayıcıve kesitsel olarak yapılmıştır.

Yöntem- Evren veÖrneklem

Araştırmanın evrenini Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi'nde 2014-2015yılında öğrenim gören öğrenciler oluşturmuş, örneklem seçilmeden evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiş ve 197 öğrenciye ulaşılmıştır. Araştırmaya katılmak istemeyenöğrenciler araştırma kapsamı dışındatutulmuştur.

Veri Toplama Araçları: Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatüredayalı olarak geliştirilen öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini içeren Kişisel Bilgi Formuve öğrenci gözüyle klinik değerlendirme ve klinikte etkin öğrenmeye ilişkin düşüncelerini içeren soru formu aracılığıyla toplanmıştır.

Kişisel Bilgi Formu: Öğrencilerin yaşı, ailesel bilgileri, hemşirelik mesleğini tercih etme nedenleri, klinikeygulamasıarasındakarşılaştıkları sorunlar vb. ifadeleri içeren toplam 11 sorudan oluşan bir formdur.

Öğrenci Gözüyle Klinik Değerlendirme: Biz Ne İstiyoruz Formu: Bu formda öğrencilerin öğretim elemanından beklentilerini içeren 30 ifade yer almaktadır.

Klinik Etkin Öğrenmeye Yönelik Düşünceler Formu: Öğrencilerin klinikte etkin öğrenmeye yönelik düşüncelerini ve bu düşüncelere ilişkin açıklamalarını içeren 23 ifade yer almaktadır.

Verilerin Değerlendirilmesi-Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler kullanılmıştır.

Araştırmanın Etik Yönü: Araştırma 2014-2015 eğitim öğretim yılı bahar döneminde ilgili fakülteden yazılı izinler alınarak yapılmıştır. Veri toplama araçları uygulanmadan önce, öğrencilere çalışmanın amacı ile ilgili açıklama yapılarak sözlü onamları alınmıştır. Çalışmaya katılmaya istekli öğrencilere formlar toplu olarak dağıtılmıştır. Öğrenciler formları isim belirtmeksizin kendileri doldürmüştür.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.71 ± 1.10 , %92,9'u kadın, %44,2'si 2. sınıf, %59,9'unun annesi, %44,7'sinin babası ilkokul mezunudur. Öğrencilerin %41,7'si mezuniyet sonrası kolay iş bulabilme nedeniyle hemşirelik mesleğini seçtiğini belirtmiştir. Öğrencilerin %44,2'si klinik uygulamaları sırasında hastanın tedavi ve bakım uygulamalarını öğretim elemanı ile birlikte yapmak istediğini, %56,3'ü klinikeygulamaları sırasında öğretim elemanı ile sorun yaşadığını ifade etmiştir. Öğrenciler öğretim elemanı ile yaşadıkları sorunları; hasta başında yapılan vizitlerde rencide edilmek, aşağılanmak (%22,8), öğretim elemanlarının öğrencilere karşı anlayışsız ve ilgisiz olması (%7,1), öğrencilerin otla tehdit etmesi-sıkıştırması (%6,1), ihtiyaç duydukları anda öğretim elemanının ulaşılabilir olmaması (%4,6), öğrenci ayrımcılığı yapılması, adaletsiz davranılması (%4,6), klinikte yeterince uygulama yapılmasına fırsat verilmemesi (%4,6) şeklinde belirtmişlerdir.

Öğretim elemanından beklentiler değerlendirildiğinde öğrencilerin;

%99'u öğretim elemanının öğrencileri klinik ortamda öğrenmeye istekli hale getirmesi gerektiğini,

%97,5'i klinikte vakaları uygun örneklerle açıklamaları gerektiğini ve eleştirilerek açıklamaları gerektiğini,

%97'si kendilerine ismi ile hitap edilmesini istediğini,

%88,3 ü öğretim elemanının klinik becerisini gösterebilmesigerektiğini,
%98'i öğretim elemanının öğrencinin klinikte yaşadığı sorunlara çözüm bulmasıgerektiğini,
%82'si öğretim elemanın hasta ile ilgili soruları hasta başında sormamasıgerektiğini,
%89 u hasta başında eleştirilmek, rencide edilmekistemediğini,
%67'si öğretim elemanının klinikte öğrencinin ders çalışmasına izin vermesiniistediğini,
%71,1'i klinikte ders anlatmalarıgerektiğini
%68'i not korkusu yaşadığı için sorulan sorular cevap vermektezorlandığını,
%78,4'ü bakım planı teslim etmek zorunda olduğu için klinikte yalnızca bakım planıyapmaya odaklandığını,
%97'si öğretim elemanının yargılayıcı tutum ve davranışlarının öğrencinin mesleğekarşı tutumunu olumsuzetkilediğini,
%91,9'u öğretim elemanının klinik uygulamaları sırasında yanında olmasını istediğini, böylece kendini güvendedihissettiğini,
%61'i öğretim elemanının öğrencileri eşitdeğerlendiremediğini,
%95'inin ise aynı dersin öğretim elemanları arasındaki değerlendirmefarklılıklarının olduğunu,
%95,9'u fırsat sunulması halinde klinik sonunda öğretim elemanlarınıdeğerlendirmek istediğini,

Öğrencilerintamamı(%100)öğretim elemanlarınınadilbiryaklaşımsergilemesigerektiğini belirtmişlerdir.

Öğrencilerin klinikte etkin öğrenmeye yönelik öğretim elemanları için önerilerideğerlendirildiğinde;

%23,4'ü öğrencileri sürekli soru sorarak sıkıştırmak yerinedesteklemeleri,
%22,8'i öğrencilere empatik yaklaşım sergileyerek anlayışlı ve motive ediciolmaları,
%12,2'si tıp fakültesindeki öğretim elemanları gibi hem okulda hem klinikteçalışmaları,
%7,6'sı öğrenci değerlendirmesinde adilolmaları,
%6,6'sı erkek öğrencilere yönelik pozitif ayrımcılıkyapmamaları,
%6,6'sı daha fazla uygulama yapabilme olanağısunulması,
%6,6'sı öğrenci haklarının savunulması önerilerindebulunmuşlardır.

Öğrencilere kendilerinin bir öğretim elemanının olması durumunda klinikte etkinöğrenmeyi sağlamada nasıl bir yol izleyeceklerisorulduğunda;

%28,4'ü mizah yöntemini kullanarak öğrencinin not korkusu yaşamadanöğrenmesini sağlayarak,

%14,2'si hasta üzerindetartışarak,

%13,7'si güler yüzlü, motive edici, yargılayıcı olmayan tutumlarsergileyerek,

%11,7'si daha fazla vaka tartışmasıyaparak,

%11,7'si bakım ve tedavi uygulamalarını öğrenci ile birlikteyaparak,

%9,1'i daha fazla uygulama yapma olanağı tanıyarak öğrencilerin etkinöğrenmesini sağlayabileceklerini belirtmişlerdir.

Sonuç Ve Öneriler: Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda; öğrencilerin klinik ortamda etkin öğrenmeye yönelik öğretim elemanlarından etkin öğrenme, klinik eğitimve mesleğe yönelik beklentileri olduğu, eğitim-öğretim yöntemleri ve öğretim elemanlarıile etkileşimleri konusunda zaman hoşnutsuzluk yaşadıkları saptanmıştır. Etkin bir klinik öğrenme ortamı oluşturulması için; öğretim elemanlarının klinik eğitimde öğrencilerin yanında yer alarak öğrenciile birliktetedavive bakım uygulamalarını yaparaktrol model olması, öğrencilerin benlik saygısı ve motivasyonlarını destekleyici yaklaşımlardabulunulması, öğrencideğerlendirmelerini objektif kriterleredayalı olacak şekilde adilyapılması, klinikte uygun vakatartışmalarıile öğrencinin aktif katılımını sağlayarak bilgilerinin pekiştirilmesi, öğrencinin gereksinimi olduğunda ulaşılabilir olması vb. gibi önerilerde bulunulabilir.

32. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİREYSEL YENİLİKÇİ DÜZEYLERİ VE KATEGORİLERİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: Nefise Bahçecik, Semanur K.Özçelik

Öğrenciler: Esmâ Seyyar, Mihriban Yılmaz, Rûveyda Ölmez

Üniversite: Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Amaç: Araştırma, hemşirelik öğrencilerinin yenilikçilik düzeylerinin ve kategorilerinin belirlenmesi amacıyla planlandı.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı bir çalışma olan araştırmanın evrenini, İstanbul'daki bir devlet üniversitesinin hemşirelik bölümü 1.2.3.4. sınıfında öğrenim gören 846 öğrenci, örneklemini ise 264 öğrenci oluşturmuş olup, araştırma 253 öğrenciyle gerçekleştirildi. Öğrenciler sınıflara göre tabakalı örneklem yöntemleriyle rastlantısal olarak seçildi. Araştırmanın verileri "Bilgi Formu", Kılıçer ve Odabaşı tarafından (2010) Türkçe'ye uyarlanarak geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan "Bireysel Yenilikçilik Ölçeği" kullanılarak toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel analizler, Bağımsız grupta t testi, Kruskal-Wallis-H testi, Mann-Whitney-U testi, One-way ANOVA testi kullanıldı.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması $20,06 \pm 1,32$ 'dir. %84,6'sı kız, %37,5'i 2. sınıf öğrencisi, %62,5'i fen-anadolu lisesi mezunu, %42,7'si yurttan kalmakta olup, %80,6'sı hemşirelik bölümünü ilk 10 tercihi arasında seçmiştir. Öğrencilerin yenilikçilik puan ortalaması $64,41 \pm 8,59$ olup orta düzeyde yenilikçi oldukları görüldü. Öğrencilerin ait oldukları yenilikçilik kategorileri incelendiğinde, yaklaşık yarısından fazlasının ($n=137$; %54,2) "sorgulayıcı" kategorisinde olduğu belirlendi. Kitap okumayı seven, ayda 4 ve üzerindeki kitap okuyan, sosyal bir ağa üye olan, düzenli olarak bir yayını takip eden öğrencilerin istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha fazla yenilikçilik özelliklerine sahip olduğu görüldü ($p < 0,05$). Ayrıca 4. sınıf öğrencilerinin 2. sınıf öğrencilerine göre, ekonomik durumunu düşük olarak değerlendiren öğrencilerin orta olarak değerlendiren öğrencilere göre, sosyal ilişki düzeyini yüksek olarak tanımlayan öğrencilerin orta ve düşük olarak tanımlayan öğrencilere göre daha fazla yenilikçilik özelliğine sahip olduğu görüldü ($p < 0,05$).

Sonuç: Öğrencilerin yenilikçilik özelliklerinin orta düzeyde ve sorgulayıcı kategorisinde olduğu saptandı. Öğrencilerin bireysel yenilikçiliklerinin artırılması için eğitim programı ve ders içeriklerinin, yeniliğe açık kişiler olarak yetiştirilmesine olanak sağlayacak şekilde düzenlenmesi, ayrıca çeşitli akademik ve kişisel gelişim etkinlikleri önerilebilir.

Anahtar kelimeler: Bireysel yenilikçilik, öğrenci hemşire, yenilik.

33. ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN MESLEĞE BAKIŞ AÇISININ PROBLEM ÇÖZME BECERİSİNİN ÜZERİNE ETKİSİ

Danışman: Güler DuruAşiret

Öğrenciler: Eda Eroğlu, HayrinazEroğlu

Üniversite: Aksarayüniversitesi

Amaç: Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin hemşirelik mesleğinebakışlarının problem çözme becerisi üzerine etkisini belirlemek amacı ile tanımlayıcıolarak yapılmıştır.

Yöntem:Araştırma1-25Aralık2014tarihleriarasındaAksarayÜniversitesiSağlık Yüksekokulu'na devam eden toplam 183 hemşirelik öğrencisi ile yüz yüzegörüşme tekniğiileyapılmıştır.AraştırmanınverileriKişiselBilgiFormuveProblemÇözme Becerisi Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Bulguların değerlendirilmesindetanımlayıcı istatistiksel metotların yanı sıra örneklemin normal dağılım göstermemesi nedeniile ikiligruplarınkarşılaştırılmasındaMann-WhitneyUtesti,ikidenfazlaolangrupların karşılaştırılmasında Kruskal-Wallis H testlerikullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin; yaş ortalamalarının 20.51 ± 1.7 yıl, %69.2'sinin kadın, %63.5'inin ekonomik durumunun iyi olduğubelirlenmiştir. Öğrencilerin %68.2'sinin hemşirelik mesleğinin isteyerek seçtiği ve öğrencilerin %33.1'inin 3. sınıf olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %96.6'sı hemşirelikmesleğinin önemli bir meslek olarak gördüğünü, %51.4'ünün üniversitede hemşirelikbölümü kazanmadan önce mesleğe ilişkin görüşlerinin olumlu olduğu, %59.1'ininşuan mesleğe ilişkin görüşünün olumlu olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %69.7'simezun olduktan sonra hemşire olarak çalışmak istediğini belirtmesine rağmen%29.3'ü hemşireolarakçalışmakistemediğinibelirtmiştir.Öğrencilerin%24'ümezuniyetten sonra ameliyathanede çalışmak istediğini ve %67.2'side erişkin hasta grubuile çalışmak istediğini belirtmiştir. Çalışmamızda öğrencilerin Problem ÇözmeBecerisi Ölçeği toplam puan ortalaması 87.2 ± 2.1 olarak belirlenmiştir. ÖğrencilerinProblem Çözme Beceri ölçeği toplam puanı ile yaş, sınıf, ekonomik düzey, mesleğiisteyerek seçme durumları ve mesleğe ilişkin görüşleri arasında istatistiksel olarak anlamlıbir ilişki saptanmamıştır($p > 0.05$)

Sonuç: Çalışmada, öğrencilerin problem çözme becerisinin orta düzeyde olduğuve yaş, ekonomik düzey, devam ettiği sınıf, mesleği isteyerek seçme durumlarıve mesleğe ilişkin görüşlerinin problem çözme becerisi üzerine etkisininolmadığı belirlenmiştir.

34. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BAKIM ODAKLI HEMŞİRE HASTA ETKİLEŞİMİNE YÖNELİK TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Danışman; Nurdan Gerer, Fadime Yavuzarslan

Öğrenci; Burak AŞICI, Gülay Mutlu

Üniversite; Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin bakım odaklı hemşire-hasta etkileşimine yönelik tutum ve davranışlarının belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Çalışma 16-20 Mart 2015 tarihleri arasında bir sağlık yüksekokulunda bulunan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 2. 3. ve 4. sınıf öğrencileri üzerinde uygulanmış tanımlayıcı tipte bir araştırmadır. Toplam 130 öğrenciye ulaşıldı. Çalışmanın yapılabilmesi için ilgili kurumdan izin alınmıştır. Anket formları gözlem altında öğrenciler tarafından doldurulmuştur. Çalışmamızda öğrencilerin bazı demografik özellikleri ve bakıma ilişkin tutum ve davranışları belirlemek için de Bakım Odaklı Hemşire-Hasta Etkileşimi Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler, bilgisayar ortamında sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, bağımsız gruplar t-testi, bağımsız gruplar t-testi, yönlü varyans analizi ve Tukey HSD testi ile değerlendirildi. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p \leq 0,05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması $21,71 \pm 2,31$ yıl, %68,5'i kız, %13,1'i sağlık meslek lisesinden mezun idi. Öğrencilerin %31,5'i ikinci sınıf, %40,0'ı

3. Sınıf, %28,5'i dördüncü sınıfta okuduğunu belirtti. Ölçek önemlilik toplam puan ortalamasının $302,72 \pm 33,35$, yeterlilik toplam puan ortalamasının $283,14 \pm 35,90$, uygulanabilirlik toplam puan ortalamasının $274,11 \pm 47,23$ olduğu belirlendi. Alınan bu puanlar yüzdelik olarak değerlendirildiğinde öğrencilerin ölçekte yer alan maddeleri önemli bulma düzeyinin %86,5, uygulanabilir bulma düzeyinin %80,9 ve bu ölçekteki ifadeler açısından kendilerini yeterli hissetme düzeylerinin %78,3 olduğu saptandı. Öğrencilerin Yeterlilik toplam puanı ile Uygulanabilirlik toplam puanı arasında pozitif yönde, güçlü düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu saptandı ($r = 0,693$, $p = 0,000$).

Sonuç: Öğrencilerin ölçekteki maddeleri önemli buldukları ancak aynı zamanda kendilerini yeterli hissetmedikleri belirlendi. Ayrıca, bakım odaklı hasta-hemşire etkileşiminde öğrencilerin kendilerini yeterli hissetme düzeyinin artırılmasının aynı konunun uygulanabilirliğini arttıracak bulundu.

Anahtar Kelimeler: Hemşire- hasta etkileşimi, bakım, hemşirelik öğrencisi

35. HEMŞİRELİK EĞİTİMİ ÖĞRENCİLER İÇİN NE KADAR STRESLİ?

Danışman: Yeşim YamanAktaş

Öğrenciler: AyşeÇiftçi, EsraÖdemiş, EsmâErgül, HaleHanifeGök, RabiaÖrs, Saadet Karayazı, Tuğçe NurÇoşkun

Üniversite: Giresun Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Hemşirelik öğrencileri eğitim yaşantılarının nilkanlarından itibaren akademik performansı ve yaşam kalitesini etkileyen stres faktörleri ile karşı karşıya kalmaktadır. Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin eğitimleri sırasında yaşadıkları stres belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Araştırma 13 Ocak-02 Şubat 2015 tarihleri arasında Giresun Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 2., 3. ve 4. sınıf öğrencileri (n=287) üzerinde yürütüldü. Araştırmanın örneklem grubunun seçiminde en az bir yarı dönem klinik uygulamayı tamamlamış olma kriteri oluşturulduğu için 1. sınıf öğrencileri araştırmaya dahil edilmedi. Araştırmada evrenin tamamına ulaşılmış olması hedeflenmiş olup %70.3'üne (n=202) ulaşılmıştır. Araştırmada veriler öğrencilerin tanıtıcı özelliklerini içeren bilgi formu ve "Hemşirelik Eğitimi Stres Ölçeği" kullanılarak toplandı. Veriler SPSS 16.0 paket programı kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Çalışma kapsamına alınan öğrencilerin yaş ortalaması 20.87 ± 1.32 (18-28) yıl olup, %83.2'sinin kız, %53.5'inin düz lise mezunu, %45.5'inin 2. sınıf, %25.2'sinin 3. sınıf, %29.2'sinin 4. sınıf öğrencisi olduğu, %67.3'ünün mesleği isteyerek tercih ettiği saptandı. Çalışmada ölçeğin toplam puan ortalaması 56.46 ± 15.91 olarak bulundu. Ölçekin alt boyutu olan yaşam stres alt boyutu puan ortalaması 27.99 ± 8.60 , akademik stres alt boyutu puan ortalaması ise 28.47 ± 8.37 olarak belirlendi. Hemşirelik eğitimi stres ölçeği toplam puan ortalaması ile öğrencilerin cinsiyet ve sınıf düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunurken ($p < .05$), hemşirelik mesleğini isteyerek tercih etmede durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmadı ($p > .05$).

Sonuç ve Öneriler: Araştırmadan elde edilen bulgular literatürle karşılaştırıldığında hemşirelik öğrencilerinin eğitimleri sırasında yaşadıkları stres düzeyinin ortalamasının üstünde olduğu ve kız öğrencilerin stres düzeylerinin erkek öğrencilere göre yüksek olduğu saptandı.

Anahtar Kelimeler: Stres, hemşirelik eğitimi, hemşirelik, öğrenci

36. HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ HASTANELERİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN MESLEKİ PROFESYONELLİK DEĞERLERİNİN ÖLÇÜLMESİ

Danışman: AyşeYılmaz

Öğrenci: Amine Hatun Alp, Ruhane Kurt, HalimeYanıkaya

Üniversite: Hacettepe Üniversitesi HemşirelikFakültesi

Giriş-Amaç

Bu çalışma, hemşirelik mesleğinin temel niteliklerinden biri olan“profesyonellik” ilkesine dikkat çekmek ve Hacettepe Üniversitesi Hastanelerinde çalışanhemşirelerin mesleki profesyonellik değerlerinin ölçülmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem

Araştırma 2015 yılı Ocak ve Şubat aylarını kapsayan tarihlerde Hacettepe Üniversitesi erişkin, onkoloji ve çocuk hastanesinde görev yapmakta olan105 hemşire üzerinde ‘Hemşirelerin Profesyonel Değerler Ölçeği’ kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular

Araştırmaya katılan hemşirelerin %91,4 ‘ü kadın, %8,6’sı erkektir. Yaş dağılımları22-47 arasındadır. %88,6’sı lisans, %8,6’sı lisansüstü, %2,9’u meslek lisesi mezunuolup çalışmayıllarıbiryıldanazveyirmibeşyılıarasındadır.Çalışılanalanlar;%87,6’sı klinik %11.4’ü yoğun bakım,%1’i poliklinikdir. Hemşirelere profesyonellik nedir diye sorulduğunda; %54’ünün bilgi,beceri,deneyim ve eğitimle işini en iyi şekilde yapabilmek,%46’sının ise meslekleşme kriteri şeklindeyanıtladığı görülmüştür.Profesyonellik gerekli midir sorusu %100 evet şeklindecevaplanmış olup, nedenini %26’sı meslekleşme kriteri,%19’u etkili bakım, %17’si insan odaklıbir meslek olduğu, %11’i ise minimum hata için gereklidir şeklinde belirtmiştir.Profesyonel bakım veriyor musunuz sorusu %92,7 evet, %7,3’ühayır olarakcevaplanmıştır.Evet diyenlerin%55’ietkili bakım planı yaptıklarını, %45’iise bilgi ,beceri ve eğitim donanımlı olduklarını ifade etmiştir.Hayır diyenler %50-%50 yetersiz çalışma ortamı ve bilgi eksikliği olarak cevaplamıştır. Klinikte alınan kararlara katılma sorusuna; %90,2’si evet diyenlerin tamamı ortak karar alınıyor,%9,8’ihayır diyenlerin tamamı doktorların aldığı kararlar uygulanıyor şeklinde cevapvermiştir.

Ölçeğin toplam puanları 26-130 arasındadır. Yüksek puan mesleki değerlere uyumu gösterirken bizim çalışmamızda ortalama puan 100,4 olarak saptanmıştır.

Sonuç ve Öneriler

Profesyonellikte ivme kazanmanın temel yolu eleştirel düşünme ve bilimselproblem çözme becerilerini kullanmaktır. Hemşirelerin mevcut mesleki durumları ile ilgili farkındalıkları uyandırılmalı, meslek adına yeni bir bakış açısı için hemşirelikmesleği üyelerininbirlikte hareket etmelerisağlanmalıdır.Mesleküyeleriilediğerd disiplinler arasındaki ilişkiler güçlendirmeli, hemşirelerin politik etkinlikleri artırılmalıdır. Hemşirelik mesleği üyeleri arasındaki farklı eğitim durumu ortadan kaldırılıp eşit ve etkin eğitim olanakları sağlanmalıdır.

37. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ALGILADIKLARI SOSYAL DESTEĞİN MESLEKİ OLGUNLUK DÜZEYLERİNE ETKİSİ

Danışman: EvrimKIZILER

Öğrenci: Ece Karaali, BüşranurAkyurt

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik YüksekOkulu

Amaç: Meslek seçimi bireyin tüm yaşamını etkileyen zorlu bir seçimsüreci olması nedeniyle bu dönemde bireyin ailesinden, arkadaşlarından ve diğer kişilerden algıladıkları sosyal desteğin rolü çok önemlidir. Bu çalışmada hemşirelik yüksek okulu öğrencilerinin algıladıkları sosyal destek düzeyinin mesleki olgunluk düzeylerine etkisini incelemek amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem; Veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan soru formu, çok boyutlu algılanan sosyal destek (ÇASDÖ) ve mesleki olgunluk ölçeği (MOÖ) kullanılarak elde edilmiştir. Veriler SPSS 15.0 programı kullanılarak analiz edilmiş, tüm verileri içine yapılandırıcı istatistikler ortalama \pm standart sapma şeklinde gösterilmiştir. Verilerin normal dağılıma uygunluğu incelenmiş, parametrik test varsayımlarını yerine getiren verilerde tek yönlü varyans analizi (ANOVA), parametrik test varsayımlarını yerine getiremeyen verilerde ise Kruskal - Wallis ve Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. İstatistiksel kararlarda $p \leq 0.05$ seviyesinde anlamlı farkın göstergesidir.

Bulgular: Bu tanımlayıcı çalışma araştırmaya katılmaya gönüllü, Hemşirelik Yüksek Okulunda öğrenim görmekte olan 308 öğrenci ile yapılmıştır. Katılımcıların %38'i (n=117) birinci, %20.8'i (n=64) ikinci, %24'ü (n=74) üçüncü sınıf öğrencilerden oluşmaktadır. Öğrencilerin %70.5'i meslek seçiminde ailesinin etkili olduğunu ve %80'i hemşirelik bölümünü isteyerek seçtiklerini belirtmiştir. Öğrencilerin %48.2'si iki ve daha fazla kardeş sahiptir. Ebeveynlerin büyük çoğunluğu lise ve üstü eğitime sahiptir ve gelir getiren bir işte çalışmaktadır. Kardeş sayısı arttıkça aileden algılanan destek azalmaktadır, gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($Z=10.36$ $p=0.01$). Babanın ($Z=5.71$ $p=0.05$) ve annenin ($Z=7.81$ $p=0.02$) eğitim düzeyi arttıkça öğrencilerin mesleki olgunluk düzeyinin istatistiksel olarak anlamlı şekilde yükseldiği saptanmıştır. Öğrencilerin ÇASDÖ puanı 72.34 ± 11.26 , MOÖ puanı 120.62 ± 6.39 bulunmuştur. ÇASDÖ ve MOÖ arasındaki korelasyon incelendiğinde, sosyal destek ölçeği puan ortalaması arttıkça mesleki olgunluk ölçeği puanının ($r=0.32$ $p < 0.05$) da artması istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Sonuç: Öğrencilerin hemşirelik mesleğine yönelik bilinçlenmelerini sağlayacak rehberlik ve danışmanlık hizmetlerinin düzenlenmesi ve aileden alınan sosyal desteği artırmak amacıyla ebeveynlerle toplantı ve seminerler planlanarak işbirliğinin artırılmasının mesleki olgunluk düzeylerinin yükselmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşire, mesleki olgunluk, sosyal destek

38. HEMŞİRELERİN İŞ DOYUMU VE MESLEKİ DEĞER ALGILARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: Gülcan BAĞÇIVAN

Öğrenci: Burcu Masatoğlu, Zeliha Topcu

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksek Okulu

Amaç; Bu çalışmanın amacı, hemşirelerinin iş doyumunu mesleki değer algılarının belirlenmesi ve iş doyumunu ile mesleki değer algıları arasında bir ilişki olup olmadığını incelemesidir.

Gereç ve Yöntem; Tanımlayıcı nitelikteki bu çalışma, Aralık 2014-Mayıs 2015 tarihlerinde Ankara'da bir eğitim hastanesinde görev yapan hemşirelerle yürütmüştür. Verilerin toplanmasında, "Hemşire Bilgi Formu", "Minnesota İş Doyum Ölçeği (MİDÖ)" ve "Hemşirelerin Mesleki (Profesyonel) Değerleri Ölçeği-Revize (HMDÖ-R)" kullanılmıştır. MİDÖ'den en düşük puan 20, en yüksek puan 100'dür. Puanların 20'ye yaklaşması doyum düzeyinin düştüğünü, 100'e yaklaşması ise doyum düzeyinin yükseldiğini göstermektedir. HMDÖ-R'den alınabilecek toplam puanlar 26-130 arasındadır. Yüksek puan mesleki değerlere uyumun güçlü olduğunu gösterir. Araştırma için Kurum Etik Kurul başkanlığından izin alınmıştır. Verilerin toplanmasında, araştırmacılar tarafından gerekli açıklamalar yapıldıktan sonra araştırmaya katılmaya gönüllü olan hemşirelere anketler bireysel olarak dağıtılarak anketleri doldurması istenmiştir. Anketlerin doldurulması ortalama 15-20 dk. sürmüştür. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS paket programı kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler n, % ve ortalama ± standart sapma şeklinde gösterilmiştir. Karşılaştırmalı istatistikler Pearson korelasyon analizi kullanılmış ve istatistiksel anlamlılık için $p < 0.05$ kabul edilmiştir.

Bulgular; Araştırmaya dahil olan toplam 152 hemşirenin %90.1'i (n=137) kadın, %51.3'ü (n=78) evli ve %39.5'i (n=60) dahili kliniklerde çalışmaktadır. Hemşirelerin çoğunluğunun (%94.7) klinikteki pozisyonu klinik hemşiresidir ve şuan çalıştıkları klinikte ortalama çalışma süresi 3.53 ± 4.08 yıldır. Hemşirelerin MİDÖ toplam puanları ortalama 64.45 ± 11.70 olup ölçek puanlarına göre 2 kişi nötr puan alırken %65.4'ünün (n=98) iş doyumunu yüksek bulunmuştur. HMDÖ-R toplam puanı 99.16 ± 17.09 olup hemşirelerinin iş doyumunu ölçek puanı ile mesleki değerleri ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı derecede pozitif fakat kuvvetli olmayan bir ilişki bulunmuştur ($r=0.170$; $p > 0.03$).

Sonuç ve Öneriler; Araştırma sonuçlarına göre hemşirelerin mesleki değer algılarının iş doyumunu yüksek olduğu görülmüştür. İş doyumunu ile mesleki değer algıları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişkinin bulunmuş olması nedeni ile hemşirelerde iş doyumunun artırılmasına yönelik yapılacak düzenlemeler ile mesleki değer algısında olumlu yönde değişikliklerin elde edilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler; Hemşire, profesyonellik, mesleki değer algısı, iş doyumunu

39. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK EĞİTİMİNE YÖNELİK YAŞADIKLARI STRES DÜZEYİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: SevalAĞAÇDİKEN

Öğrenci; Öznur Katırcı, Nurcan Kaya, Şeymagül Dünder, Nurbanu Arı, Neslihan Duman, FatmaŞafak

Üniversite: Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu HemşirelikBölümü

GİRİŞveAMAÇ: Hemşirelikeğitimiçeriğininıyoğunolması, okulvehastaneortamı hemşirelik öğrencilerinde stres yaratmaktadır. Bu araştırma Samsun SağlıkYüksek Okulu Hemşirelik Bölümü öğrencilerinin eğitimleri esnasında yaşadıkları akademikve klinik stresin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır..

GEREÇ VE YÖNTEM: Araştırma evrenini 2014-2015 eğitim öğretim güz yarısında Samsun 19 Mayıs Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu Hemşirelik Bölümü'nde öğrenim 430 öğrenci oluşturmaktadır. Veriler Katılımcı Bilgi Formu ve Hemşirelik Eğitimi Stres Ölçeği (HESÖ) ile Aralık 2014-Şubat 2015 tarihleri arasında elde edilmiştir. Verilerinin analizi için SPSS 16.0 programı kullanılmış, yüzde, ortalama, standart sapma, t testi ve varyans analizi yapılmıştır.

BULGULAR ve SONUÇ: Araştırmaya katılan öğrencilerin % 14.8'i 1. sınıf, %20.8'i 22-26 yaş arasında ve %50.8'i Anadolu lisesi mezundur. Öğrencilerin ölçekten aldıkları toplam puan 62.23 ± 16.01 'dir. Ölçek alt boyut puanları incelendiğinde ise akademik stres alt boyut puanının 30.90 ± 8.26 ve uygulama alt boyutu puanının ise 31.82 ± 8.57 olduğu saptanmıştır. Aşağıdaki tabloda sınıflara göre puan ortalamaları arasındaki farklar incelenmiştir.

Sınıflar	Akademik Stres (n=183) X \pm SS	Uygulama Stresi (n=183) X \pm SS	Ölçek Toplam Puanı (n=183) X \pm SS
1.sınıf	32.74 \pm 6.32	32.88 \pm 6.93	65.62 \pm 12.66
2.sınıf	29.59 \pm 8.88	29.95 \pm 9.24	59.54 \pm 1.69
3.sınıf	32.88 \pm 8.00	34.57 \pm 8.70	67.46 \pm 3.09
4.sınıf	32.40 \pm 6.91	32.04 \pm 5.79	64.44 \pm 11.32
Önemlilik	F=2.14 p=.097	F=2.56 p=.056	F=2.53 p=.058

Sonuçlar incelendiğinde akademik stres puanı açısından istatistiksel olarak bir anlamlılığın olmadığı fakat uygulama stresi ve ölçek toplam puanı açısından istatistiksel olarak anlamlılığın olduğu saptanmıştır. Buna göre hemşirelik öğrencilerinin eğitimleri sırasında stres yaşadığı özellikle eğitimin uygulama bölümünde daha yoğun stresle yüz yüze olduğu söylenebilir.

ANAHTAR KELİMELER: hemşirelik, hemşirelik eğitimi, Hemşirelik Eğitimi Stresi Ölçeği

40. DEĞİŞİM AJANI ROLÜ İLE JİNEKOLOJİ HEMŞİRELERİNDE DAVRANIŞ DEĞİŞİKLİĞİNİN SAĞLANMASI

Danışman: Menevşe SAMUR, Şeyda SERENİNTEPELER

Öğrenciler: Sibel AYDIN, Nihan Belgin DAVRAN, Ceylan GÖKÖZ, BüşraGÜL, MeltemÖZEN,

Üniversite: Dokuz Eylül Üniversitesi HemşirelikFakültesi

ÖZET

Giriş ve Amaç: Jinekoloji servisinde yatan hastalar için preoperatif dönemde hastave hasta yakınlarına spirometre kullanımının öğretilmesi, derin solunum veöksürük egzersizlerinin doğru bir şekilde anlatılması postoperatif dönemdesolunum yetmezliği, pulmoner tromboemboli, pnömoni, atelektazi vb.akciğer komplikasyonlarını azaltarak iyileşme sürecini kısaltmaktadır. Hemşirelikgirişimleri yapılırken sürece hastanın dâhil edilmesi hasta güvenliğinin sağlanması açısından önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, ameliyat öncesi dönemdejinekoloji servisinde yatan hastalara spirometre kullanımı, derin solunum veöksürük egzersizlerinin yaptırılması ile ilgili eğitimlerin etkin bir şekilde verilmesinde hemşirelerde davranış değişikliğisağlamaktır.

Yöntem: İyileştirme çalışması niteliğindeki uygulama, bir üniversitehastanesinin jinekoloji servisinde çalışan hemşireler (n:11) ile Ekim-Aralık 2014 tarihleriarasında gerçekleştirilmiştir.Değişimin sağlanmasında literatürdoğrultusundakanıt düzeyindeki çalışmalar kullanılarak hemşirelerle tartışma ortamı sağlanmıştır.Aynı zamanda son sınıf öğrencilerinin yaptıkları uygulamaları gözlemleyen hemşirelerde olmuştur. Klinik sorumlusu ve hemşirelerin yeniliklere açık olması,çalışanların meraklı ve istekli davranması ayrıca öğrencilerin iç motivasyonlarının yüksek olması uygulamaları kolaylaştırmıştır. Hemşire davranışlarının öğrenciler tarafından ikiyay gözlemlenmesi sağlanmıştır. Gözlem sonuçları değerlendirmeyealınmıştır.

Bulgular: Ameliyat öncesi dönemde spirometre kullanımı, derin solunum veöksürük egzersizlerini dokuz hemşirenin eksik uyguladığı ve iki hemşirenin dirençgösterdiği belirlenmiştir. Ameliyat öncesi eğitimi eksik uygulayan hemşirelerin sekiztanesinde olumludavranışgeliştiğibirtanesinin eksik uygulamayadevamettiğisaptanmıştır. Direnç gösteren hemşireler, eğitimleri eksiksiz uygulayan hemşire sayısındakiartma ile birlikte eğitimlerin uygulanabilirliğini görmüş ve kısmen de olsdavranışlarını değiştirmiştir. Tüm hemşirelerin hastayı daha fazla işleme kattığı vehemşire formlarına uygun bir şekilde kayıt ettiğibelirlenmiştir.

Sonuç: Çalışma, klinikte değişim ajanı olma rolünün deneyimlenmesine,başarıya ulaşmanın uzun zaman ve özveri gerektirdiğinin anlaşılmasına, dirençlerle nasılbaş edilebileceğinin öğrenilmesine katkı sağlamaktadır. Gelecekte jinekolojideuygulama yapan öğrencilere, değişimin kalıcılığının sağlanmasında gözlemlerine devametmesi ve gerektiğinde farklı stratejileri kullanmasıönerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Davranış değişikliği, değişim ajanı, preoperatif hastaeğitimi

41.ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN MESLEK SEÇİMLERİ İLE KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

DanışmanP.Doğan

Öğrenci: E.Genç ., B.Aslan ,S.Tepelioğlu

Üniversite:İstanbul Medipol Üniv., Sağlık Bilimleri Fakültesi, HemşirelikBölümü

Amaç: Bireyin değerlerini, ihtiyaçlarını ve motivasyonunu içeren kişiliğinin,onun kariyerseçimindeönemlibirfaktörolduğubilinmektedir.Araştırmamızdaüniversite öğrencilerinin meslek seçimleri ile kişilik özellikleri arasındaki ilişkiyaçıklamak amaçlanmaktadır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini bir üniversitenin 1.sınıfında eğitim alanve araştırmaya katılmayı kabul eden 539 öğrenci oluşturmuştur. VerilerEkim-Aralık 2014tarihleriarasındatoplanmışır.Araştırmayabaşlamadanönceetikkuruluzni alınmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafındanoluşturulan kişisel bilgi formu ve “Büyük Beşli Kişilik Envanteri” kullanılmıştır. VerilerSPSS 18.0’desıklık,yüzde,kikare,ttestiveone-wayANOVAanalizedilmiştir.Ölçeğin güvenilirliği Cronbach’s alpha yöntemi ile 0,77 olarak hesaplanarak geçerlive güvenilirbulunmuştur.

Bulgular: Öğrencilerin %82,6’sı kadın, %92,6’sı 17-20 yaş aralığında ve%60,3’ü Anadolu-fen lisesi mezunuydu. Öğrencilerin %8,9’u hukuk, %8,2’si diş hekimliği, %6,1’i eczacılık, %1,7’si insan ve toplum bilimleri, %0,9’u güzel sanatlar fakültelerive %13,5’i meslek yüksekokulundaydı. Sağlık bilimleri fakültesindearaştırmaya katılanların %11,7’si beslenme, %5,8’i fizyoterapi, %15’i hemşirelik, %2’siebelik, %1,3’ü protez ortez, %9,3’ü odyoloji, %2’si çocuk gelişimi ve %5,2’si sağlıklıyönetimi bölümündeydi.Öğrencilerin%53,4’übölümleriniüniversitetercihsıralamasındailk sıradave%64,7’si“kendineenuygunmeslekolarakgörme”,%46,4’üise“işbulma garantisini”nedenleriyletercihetmişti.Öğrencilerinbölümlerinegörekişiliktiplerine bakıldığında; dışa dönüklük tipinde ebelik (31,36), sorumluluk tipinde sağlıklıyönetimi (35,57), uyumluluk tipinde çocuk gelişimi(39,27), duygusal dengesizliktipinde Fizyoterapi bölümleri(24,12) ve deneyimlere açıklık tipinde güzelsanatlar fakültesi(43,2) öne çıkmaktaydı. Sorumluluk tipi kişilik özelliğindeHemşirelik öğrencilerinin Fizyoterapi öğrencilerine göre istatistiksel olarak anlamlıdüzeyde yüksek ortalama puana sahip olduğu bulundu($p=0,002$). Uyumluluk tipikişilik özelliğinde Çocuk gelişimi öğrencilerinin Fizyoterapi öğrencilerine göreistatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek ortalama puana sahip olduğu belirlendi($p=0,031$). Cinsiyetgruplarınagöresorumlulukveuyumluluktipikişiliktekadınlarınerkeklere oranla ortalama puanlarının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksekolduğu saptandı($p=0,002$, $p=0,000$).

Sonuç: Çalışmamızda bölümlere göre kişilik özellikleriyle ilgili bir profilsunulmuştur. Öğrencilerin orta öğretimden başlayarak kişilik tiplerine göre aile veeğitmenleri tarafından yönlendirilmeleri bireylerin kendilerine uygun bir meslekle verimli bir hayat geçirmelerini sağlayacağıdüşünülmektedir.

42. HEMŞİRELERİN MESLEKİ ÖZERKLİK DÜZEYİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Danışman: Abide Nalbantlar

Öğrenci: Şeyma Göral

Üniversite: Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Burdur S.Y.O. Hemşirelik Bölümü

GİRİŞ: Mesleki özerklik; birey ya da grubun belirli bir etki alanı içerisinde bilgi, beceri ve deneyime dayalı olarak bir iş ya da eylemle ilgili kıyaslama, karar verme ve sonuçlandırma yeteneğini bağımsız ve serbest olarak kullanma becerisi olarak tanımlanmaktadır. Hemşirelik bağlamında yürütülen mesleki etkinlikler; hemşirenin kendi kararıyla ya da özerk olarak, hekim istemine göre ve diğer sağlık profesyonelleriyle işbirliği yaparak gerçekleştirdiği roller şeklinde ifade edilmektedir.

AMAÇ: Çalışmada mesleki özerkliğin bir göstergesi olarak hemşirelik bakım uygulamalarındaki karar verme sürecine etki eden faktörlerin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmaya Burdur ilindeki bir Devlet Hastanesinde görev yapan 43 hemşire ile katılmıştır. Hazırlanan formsosyodemografik özellikler ve hemşirelik bakımı uygulamalarına ilişkin karar verme sürecine dair sorulardan oluşmaktadır. Veriler SPSS ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Araştırmaya katılanların %90,7'si kadın ve yaş ortalaması ise $29,88 \pm 8,08$ 'dir. Hemşirelerin yarıya yakını (%39,5) ön lisans mezunudur. Hemşirelerin bakım verici rolünü yerine getirenlerin dağılımına bakıldığında; %95,3'ü pozisyon verdiğini, %60,5'i bireysel hijyen uygulamalarını, %30,2'si ise masaj yaptığını belirtmiştir. Çalışmaya katılan hemşirelerin hepsi cilt değerlendirmesi, sıvı takibi ve oksijen uygulamasını yaptığını belirtmişlerdir. Bağırsak boşaltımına yönelik uygulama yapanların oranı %76,7, idrar kateteri bakımı yapanların oranı ise %83,7'dir. İdrar sondası bakımı yapmayan hemşireler (%16,3), neden olarak %88,4'si hekim orderinde yer almamasını göstermişlerdir. Uyku ve dinlenmeye yönelik hemşirelik girişimi yapanların oranı %79,1'dir. Hemşirelerin %81,4'ü ağrı yönetimine ilişkin uygulamada bulunduğunu belirtmiş, %79,1'i ise psikolojik olarak destek olduğunu ifade etmiştir. Hemşirelerin eğitim rolünü yerine getirenlerin oranı %86,0'dır. Pozisyon vermede hemşirelerin karar verme oranı %53,5 iken hekimlerin karar verme oranı %39,5'dir. Bireysel hijyen uygulamalarına hemşirenin karar verme oranı %46,5 iken yatak/basınç ülserlerinin bakımına %48,8 oranında hekimler karar vermektedir. AÇT takibine, bağırsak boşaltımı uygulamalarına oksijen uygulamasına hekimlerin karar verme oranı sırasıyla %83,7, %58,1'dir. Uyku ve dinlenmeye yönelik girişimlerin %41,9'una; sıcak/soğuk uygulama girişimlerinin %60,5'ine hekimler karar vermektedir. Bilinç takibi ve ağrı yönetiminde hekimlerin karar verme oranı sırasıyla %69,8 ve %62,8'dir.

SONUÇ: Profesyonel hemşirelik bilgi birikimi, uygulamadaki özerklik ve hemşireliğin kendine ait düzenlemeleri üzerine kurulmuştur. Hemşirelerin karar verme sürecindeki yetersizliği, hemşirelik fonksiyonlarının önemli olmadığı ve hemşirelerin diğer mesleklerden daha az özerk olduğu şeklinde bir algılamaya yol açmaktadır. Bu durumda hemşirelik mesleğini profesyonellikten uzak gösterilmesinin nedeni olmaktadır.

43. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ÖZ ETKİLİLİK DÜZEYİ VE BAKIM PLANI HAZIRLAMADA ZORLANMA DURUMU

Danışman: Hicran Yıldız

Öğrenci: Ayşe Değer, Elanur Korucu

Üniversite: Uludağ Üniversitesi

Amaç: Bu tanımlayıcı çalışma hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışları uygulayabilme durumlarını ve etkileyen bazı faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde eğitim gören ve araştırmaya katılmayı kabul eden 304 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, öğrenci tanıtım formu ve Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Davranışları Uygulayabilme Durumlarını Belirleme Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Ölçekten alınabilecek puanlar 27 ile 135 arasında değişmekte olup ölçek puanı yükseldikçe öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyleri yükselmektedir. Verilerin analizinde ANOVA ve t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.97 ± 1.84 'tür. %62.5'i bayan, %37.5'i erkektir. Öğrencilerin %24'ü 1. sınıf, %25.3'ü 2. sınıf, %21.1'i 3. sınıf ve %29.6'sı 4. sınıf öğrencisidir. %53.3'ü düz lise mezunudur. Öğrencilerin %60.9'u mesleğe isteyerek gelmiş ve %68.1'i mesleğini sevmektedir. %76.6'sının ailesinde bir hemşire yakını bulunmamaktadır.

Öğrencilerin ölçek toplamından aldıkları puan ortalamasının 119.42 ± 13.61 (min. 52, max. 135) olduğu belirlenmiştir.

Tüm öğrencilerinin ölçek puan ortalamalarının birbirine yakın olduğu ve okumakta oldukları sınıflara göre ölçekten aldıkları puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptanmıştır ($p > 0.05$).

Bayan öğrencilerin, ailesinde bir hemşire akrabası bulunan öğrencilerin, mesleğe isteyerek gelen ve mesleği seven öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme puan ortalamalarının diğer öğrencilere oranladığında yüksek olduğu ve ailelerindeki farkın istatistiksel olarak ileri düzeyde anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0.01$).

Sonuçlar: Çalışma kapsamına alınan öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyinin yüksek olduğu bulunmuştur. Bazı sosyo-demografik etmenlerin öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyini etkilediği saptanmıştır.

Anahtar Sözcükler: hemşirelik öğrencisi, profesyonellik, profesyonel davranış

44. PROFESYONEL HEMŞİRELİK UYGULAMALARINA İŞARET DİLİNİN ÖNEMİ

Danışman: Ayla Çisimli, ŐeydaSaydamlı

Öğrenci: İlaydaKayar

Üniversite: Yeni Yüzyıl Üniversitesi

Her gün hastanelere giden milyonlarca insan, sağlık profesyonelleri ile iletişim kurma becerilerini doğal olarak gerçekleştirme sürecinde; karşılaşabilecekleri problemleri akıllarına dahi getirmezken, birçok insan da işitme engelli olduğu için çeşitli güçlüklerle karşı karşıya kalmaktadır. Mevcut hastalıklarına ek olarak ; işitme engelli oldukları için malpraktis hatta ölümlerle sonuçlanabilen durumlarla karşılaşma endişesini yaşamakta dolayısıyla stres ve depresif duygular içinde kaybolmaktadırlar. Sağlık hizmeti veren profesyonel meslek üyelerinin, etkin ve kaliteli hizmet sunumlarında başarı, öncelikle hastaları ile iyi iletişim kurabilmeleri ile başlar.

Bu bağlamda, hemşirenin hastası ile etkili iletişim kurması; sunacağı bakımın niteliğini ve hastanın memnuniyetini doğrudan etkileyecektir.

Bu nedenle hemşirenin iletişim becerilerini geliştirmesi gerekir. Özellikle hemşirelerin işitme engelliler için işaret dilini öğrenmesi, bakımda farklılık yaratacaktır.

Çalışmamızın amacı, işitme engelli olan insanların sağlık hizmeti alırken iletişim zorluğundan kaynaklanan güçlükleri belirlemek ve hemşirelerde işaret dili öğrenme gerekliliği konusunda farkındalık yaratmaktır. Tanımlayıcı olarak planlanan araştırmada, 10 soruyu içeren anket formu elektronik ortamda 100 kişiye soruldu. Elde edilen veriler SPSS programında aritmetik ortalama, yüzdelik, varyans analizine t testinden yararlanılarak değerlendirilecektir.

İşaret dilinin mezun hemşireler için iyi bir beceri olduğu düşüncesi ile Yeni Yüzyıl Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü “ İşaret Dili” dersini 1.Yıl Güz ve Bahar dönemleri kapsamında “Müfredat Programlarına” koymuştur.

Sunum sonunda, “işitme engelli hasta ile iletişim” konulu bir role play sunulmuştur

45. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK EĞİTİMİ VE HEMŞİRELİĞE İLİŞKİN METAFORLARI

Danışmanlar: Hülya Okumuş, K. Bancar, E. Öztürk

Öğrenciler: Ş. Değirmenci, M. Orpak, S. Erdem

Üniversite: Şifa Üniversitesi

Metaforlar, bireylerin olay ve nesnelere ilişkin düşüncelerini ifade etmesini sağlayan en güçlü bilişsel araçlar olup, gerçeklerin tanımlanmasını ve işin iç yüzünü görmemizi sağlar. Bu nedenle biz, hemşirelik öğrencilerinin hemşire, hemşirelik öğrencisi, hemşirelik hocası ve hemşireliğe eğitimine ilişkin algılarını kavramolarak (metaforlar aracılığı ile) nasıl ifade edeceklerini merak edip, incelemeyi amaçladık.

Yöntem

Kalitatif ve kantitatif bir çalışmadır. Örneklem 2-3-4. sınıf 141 hemşirelik öğrencisinden oluşmuştur. Öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri ve boşluk dolduracağı cümlelere yer verilmiştir. Her öğrenciden sadece bir metafora odaklanarak boşlukları doldurması istenmiştir. **Bucümler;**

“Hemşire..... gibidir,

Çünkü.....”

“Hemşirelik öğrencisi..... gibidir, Çünkü....”

“Hemşirelik hocası.... gibidir, Çünkü.....”

“Hemşirelik eğitimi.... gibidir, Çünkü.....”

Veriler nitel ve nicel veri çözümlene teknikleri kullanılarak analiz edildi.

Bulgular

Çalışma sonucunda; üretilen metaforlar olumlu ve olumsuz olarak iki kategoride toplanmıştır.

Hemşire için olumlu metaforlar; melek %24.8, anne %24.1, kardeş %4.3 ve dost %2.1. Olumsuz metaforlar ise; her şey %2.1, hizmetçi %2.1, amele %1.4 ve yardımcı %1.4 olduğu görülmüştür.

Hemşirelik öğrencisi için olumlu metaforlar; arı %2.8, melek %2.8, karınca %2.1, çiçek %2.1, çalışkan ve araştırmacı %1.4. Olumsuz metaforlar ise; amele %12.1, çocuk %3.5, tıpçı %2.8, hizmetçi, yorgun ve işçi (herbiri) %2.1, eşek ve köle %1.4 olduğu görülmüştür.

Hemşirelik hocası için olumlu metaforlar; anne %10.6, melek %7.1, kitap %5, ışık %3.5, baba %2.8 ve profesyonel %1.4. Olumsuz metaforlar ise; gestapo %1.4, azrail, çilekeş, kaktüs, sinir küpü, patron, yürüyen ego %0.7 olarak saptanmıştır.

Hemşirelik eğitimi için olumlu metaforlar; hayat %9.9, maraton %2.1 ve profesör eğitimi %2.1. Olumsuz metaforlar ise; zor %7.1, tıp eğitimi %6.4, işkence %5, amele %1.4 ve tiyatro %1.4 olduğu görülmüştür.

Sonuç/Öneri

Elde edilen verilere göre benzer (anne, melek, zor, işkence vb) metaforlar kullanılmıştır. Öğrencilerin gerçek algılarının olumlu ve olumsuz ifadeleri (metaforlar) ile algıların saptanmasının, hemşirelik eğitiminin planlanması ve öğretiminde etkili olacağı düşünülmekte ve önerilmektedir.

46. HEMŞİRELERİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME VE MOTİVASYON DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Danışman : Nesrin NURAL Seçil GÜLHANGÜNER

Öğrenciler: Ahmet PARLAK, Fatma ÇAM, Figen BÜYÜKDAĞ, Hülya KAYA, İpekDEMİRCİ, MerveBAYRAKTAR

Üniversite: Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Araştırma kamu ve özel hastanelerde çalışan hemşirelerin eleştirel düşünme ve motivasyon durumlarının değerlendirilmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma örneklemini Trabzon'da kamu ve özel hastanelerde çalışan, araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden 97 hemşire oluşturdu. Araştırma hastanelerden yazılı izin alınarak, Ocak 2015 tarihinde gerçekleştirildi. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından oluşturulan sosyodemografik özellikleri içeren anket formu, 1990 yılında Amerikan Felsefe Derneği'nin yürüttüğü Delphi projesinde geliştirilen, Kökdemir (2003) tarafından Türkçe'ye uyarlanması yapılan California Eleştirel Düşünme Eğilim Ölçeği (CEDEÖ) ve İncir (1990) tarafından örgütsel motivasyonun ölçülmesi için geliştirilen Çalışanların İş Doyumu Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır (Kökdemir, 2003; İncir, 1990). California Eleştirel Düşünme Eğilim Ölçeği 6'lı likert tipinde ölçek olup, 51 maddeden ve 6 alt ölçekten oluşmaktadır. Bu alt ölçekler; doğruyu arama, açık fikirlilik, analitiklik, sistematiklik, kendine güven ve meraklılıktır. Bir alt ölçekten 40 puan altı düşüğe eleştirel düşünme eğilimini, 50 puan üstü yüksek eleştirel düşünme eğilimini göstermektedir. CEDEÖ'nin 240 puanın altı düşük, 300 puanın üstü yüksek eleştirel düşünme eğilimi olarak tanımlanmaktadır. Çalışanların İş Doyumu Değerlendirme Ölçeği 35 maddeden oluşan 5'li likert tipinde bir ölçekdir. Anket, araştırmacılar tarafından hastanede kliniklerde çalışan hemşirelere dağıtılarak, doldurulması istendi. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 16.0, analizinde frekans, ortalama ve yüzde değerleri kullanıldı.

Bulgular: Araştırmaya alınan hemşirelerin yaş ortalamaları 28.54 ± 8.51 , %93.8'i kadın, %53.6'sı bekar, %64.9'u ilde yaşamakta olup, %50.5'i sağlık meslek lisesi mezunuydu. Hemşirelerin %15.5'i dahiliye, %12.4'ü dahiliye yoğun bakım, %10.3'ü ise karma ya da kadın doğum servislerinde çalışmaktaydı. Araştırmaya alınan hemşirelerin %54.6'sının görev süresi 1 yıl ile 5 yıl arasında değişmekteydi. Araştırma kapsamına alınan hemşirelerin eleştirel düşünme ve motivasyon ölçeğinin göre aldıkları alt ve toplam puanları düşük olup puanlar şu şekildedir; doğruyu arama alt ölçeği 30.00 ± 8.28 , açık fikirlilik alt ölçeği 29.23 ± 7.50 , analitik alt ölçeği 47.87 ± 7.37 , sistematik alt ölçeği 32.92 ± 7.10 , kendine güven alt ölçeği 40.27 ± 8.12 , meraklılık alt ölçeği 43.95 ± 9.15 ; toplam puan ise 223.58 ± 30.55 'dir. Araştırmaya alınan hemşireler kamu çalışanları motivasyon ölçeğine göre "Kurumlarda işinde başarılı olanlar takdir edilmelidir" sorusuna %61.9'u tamamen katılıyorum, "Kurumlarda işinde başarılı olanlara yükselme olanakları açık olmalıdır" sorusuna %57.7'si tamamen katılıyorum, "Kurumlarda çalışanlar yaptıkları işlerin bir değeri olduğuna inanmalıdır" sorusuna %59.8'i tamamen katılıyorum, "Kurumlarda yeterli ve adil bir ücret dağılımı olmalıdır" sorusuna %68'i tamamen katılıyorum, "Çalışanlar arasında iyi arkadaşlıkları olmalıdır" sorusuna %56.7'si tamamen katılıyorum, "Kurumlarda adil disiplin düzeni var olmalıdır" sorusuna %58.8'i tamamen katılıyorum cevabını vermiştir.

Sonuç: Araştırmaya alınan hemşirelerin tamamının eleştirel düşünme eğilimi ve becerileri düşük bulundu. Ayrıca hemşirelerin maddi motivasyon kaynaklarından, manevi motivasyon kaynaklarına daha çok önem verdiği belirlendi.

Kaynaklar

Kökdemir, D. (2003). Belirsizlik Durumlarında Karar Verme ve Problem Çözme. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Üniversitesi, Doktora Tezi, Ankara.

İncir, G. (1990). Çalışanların İş Doyumu Üzerine Bir İnceleme, Ankara: Milli Prodüktivite Merkezi Yayınları.

47. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİLGİYE ULAŞMADA İNTERNET KULLANIMLARI

Danışman: Selmin Şenol, Nazan TunaOran

Öğrenciler : Burcu Atlas Deniz Biner Nedime HazalErikli

Üniversite: Ege Üniversitesi İzmir Atatürk Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

AMAÇ: Hemşirelik öğrencilerinde bilgiye ulaşmada internet kullanım durumlarının saptanması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Tanımlayıcı tipte yapılan bu çalışmanın evrenini sağlıklı yüksekokulu hemşirelik bölümü 3. ve 4. sınıfta toplam 154 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş, öğrencilerden ulaşılabilen ve araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul edenlerin tümü araştırma örneğini oluşturmuştur. Araştırma verileri; tanımlayıcı özellikler ve internet kullanımına ilişkin görüşlerini içeren anket formu kullanılarak elde edilmiştir. Anket uygulaması 5-30 Ocak 2015 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırma etik kurallar çerçevesinde yürütülmüş, kurumdan yazılı izin, ankete katılanlardan da sözel onamları alınmıştır. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında SPSS 16.0 istatistik değerlendirme programında, frekans ve yüzdelik olarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Araştırma katılımcılarının yaş ortalamaları 22.11 ± 1.23 ve %78.6'sı kız öğrencilerden oluşmaktadır. Öğrencilerin %42.2'si internet kullanma konusunda eğitim almadığını, %85.1'i haftanın yedi günü internete bağlandığını, %24.8'i günde 6 saatin üzerinde bağlandığını ifade etmiştir. %70.8'i bilgiye ulaşmada interneti kullanırken, %15.6'sı akademik makaleler, %25.3'ü videolu ders-konu anlatımları için internetten yararlanmışlardır. Öğrencilerin bilgiye ulaşma amaçları arasında %55.2'si ödev ve proje hazırlama, %18.2'si bakım planı hazırlama, %17.5'i ise bakım planı ve tıbbi gelişmeler izleme yer almıştır. İnternetin hemşirelik disiplini için gerekliliğine %94.2'si evet derken %5.8'i bu konuda kararsız olduklarını belirtmişlerdir. Öğrencilerin internet ile bilgiye ulaşmalarında %46.8'i hemşirelik disiplini ile ilgili gelişmeleri, %31.2'si akademik dergileri ve %22.1'i bunlara ek olarak gazeteyi takip ettiklerini saptanmıştır. Öğrencilerin %35.7'si internet kullanımının akademik başarıyı hiçbir zaman, %29.2'si de nadiren etkilediğini belirtmiştir.

SONUÇ: Bu çalışmada, hemşirelik öğrencilerinin bilgiye ulaşmada interneti kullandıkları saptanmıştır. Ancak, internetin daha etkin ve akademik amaçlı kullanımına yönelik formal, bilgilendirilmelerle hemşirelik eğitime katkısı güçlendirilebilir.

Anahtar kelimeler: Öğrenci hemşire, İnternet kullanımı, Bilgiye ulaşım

48. HEMŞİRELİKTE BİR ÖĞRETİM DENEYİMİ: KONUŞAN ELLER

Danışman: Firdevs Erdemir

Öğrenciler: Kadriye TUZCU, Arzu SEVER, Sultan ERDİNÇ, Abdurrahman GÖLGELİKAYA, Cennet YAMAN, Hatice YAĞMURLU, Şeyda DALGALAR, Zeynal Abidin DOĞAN, Şerif ERÇELEBİ

Üniversite: Adıyaman Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Hemşirelikte Öğretim dersinin uygulamasında bir öğretim planı hazırlanması ve uygulamasını gerçekleştirmek üzere grup çalışmasına başlandı. Çalışmanın öğretim konusu ve hedef grubu belirleme aşamasında, grup üyelerinden birinin özel ilgi duyarak “işaret dili” öğrenme sürecinde olması grupta işitme engelli çocuklara yönelik bir ilgi yarattı. Grup içi tartışma, görüşmeler ve danışmanın yönlendirmesiyle işitme engelli çocuk ve ergenlerin eğitim aldığı bir ilköğretim kurumu ile görüşüldü. Kurumda İşitme Engelliler Özel Sınıfında eğitim gören 10-14 yaş arası 11 erkek, 9 kız öğrenci bulunmaktaydı. Öğretmenlerin de önerileri ile öğretim konusu olarak “Ergenlik Dönemi ve Ergenlikte Görülen Değişimler” konusu seçildi. Grup olarak birtaraftan öğretim planı geliştirilirken, diğer taraftan işaret dili öğrenmek için bir programa başlandı.

Öğretim yöntemleri ve stratejileri belirlenirken hedef grubun şu özellikleridekkate alındı: Grup prepuberte ve puberte döneminde, bilişsel olarak somut işlemsel dönemde, psikosozal olarak “başarma ve özgüven geliştirme çağında, işitme engelli ve aileleriyle yaşamakta, aile ile iletişime kurmakta zorlanmasöz konusu, bazıları okuma-yazma bilmiyordu. Öğretim planında, öğretim stratejisi olarak sunuşyoluyla öğretim, yöntem olarak anlatım yöntemi, teknik olarak ise seminer tekniği ve role-play tekniği belirlendi. İşaret dili kullanılarak ve uzman öğretmenin desteği ile yapılan eğitimde içerik ve değerlendirme sorularının görsel ağırlıklı sunulmasına, değerlendirmesorularındaki sıtlamayagidilmesine, bazı işlemlerin (peddeğiştirme gibi) maket üzerinde yapılmasına, konunun akıldadaha kalıcı olması için role-play tekniğinin kullanılmasına karar verildi. Eğitim süresi 45 dakika+ 30 dakika olarak belirlendi.

Öğretim, sınıf öğretmeninin tavsiyesi üzerine kız ve erkek öğrencilere ayrı ayrı sınıflarda verildi. Eğitim sonrası grup üyeleri tarafından işaret dili kullanılarak hazırlanan “Hayat Bayram Olsa Şarkısı” ile yapılan klip sunuldu ve birlikte şarkı söylendi. Eğitimde ve şarkıda konuşan ellerimizdi. “Hayat Bayram Olsa” işitme engelinin duyma engeli olmadığını duyumsatırmıydı?

Bu sunumda dezavantajlı bir gruba hemşireliğin öğretici rolü ve işlevi taşıma, öğretmek için öğrenme, hemşireliğin engel tanımazlığı deneyiminin paylaşılması planlanmaktadır.

49. HEMŞİRELERİN MESLEĞE BAĞLILIKLARI VE ETKİ EDEN FAKTÖRLER

Danışman: Simge EvrenolÖçal

Öğrenciler: Ayşin Demirel, Merve Temizyürek, TuğbaErol,

Üniversite:HacettepeÜniversitesi

GİRİŞ- AMAÇ: Bu araştırma, hemşirelerin mesleki bağlılıkları ve meslekbağlılıklarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

GEREÇ- YÖNTEM: Araştırma 9 Şubat - 2 Mart 2015 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinde çalışan ve çalışmaya katılmaya gönüllü olan 149 hemşire ile yürütülmüştür. Araştırmanın yürütülmesi için kurumdan yazılı izin ve çalışmaya katılan hemşirelerden de yazılı onam alınmıştır. Verilerin toplanmasında “Hemşireleri Tanıtıcı Anket” ve “Mesleğe Bağlılık Anketi” kullanılmış ve veriler SPSS 22.0 istatistik programında tanımlayıcı istatistikler (sayı, %, ortalama, ortanca) ve MannWhitney U testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Araştırmaya katılan hemşirelerin %56.1’i servislerde, %23.0’ü ayaktan hizmet veren bölümlerde, 13.5’i yoğun bakım biriminde çalışmaktadır. Anketten alınabilecek en yüksek puan 7.0, en düşük puan ise 1.0’dır. Yüksek puan mesleki bağlılığı göstermektedir. Araştırmaya katılan hemşirelerin genel puan ortalaması 7.0 üzerinden 4.0 olarak saptanmıştır. Birimlere göre mesleki bağlılık puanları servisler için 3.9, ayaktan hizmet veren bölümleri için 4.5 ve yoğun bakımları için 3.8 olarak belirlenmiştir. Mesleğe bağlılığı etkileyen faktörler olarak hemşirelerin %41.6’sı ekonomik sebepleri, %27.5’i hemşirelik mesleğinin saygınlığını ve %26.2’si ise çalışma ortamını ifade etmiştir. Hemşirelerin mesleğe ilk başladığında mesleği hakkında “çok olumlu” düşündüğünü söyleyenlerin oranı %14.8’i ve “olumlu” düşündüğünü söyleyenlerin oranı %32.2 iken şu anda mesleğe “çok olumlu” ve “olumlu” bakanların oranlarının sırasıyla %7.4 ve %21.5’e düştüğü saptanmıştır.

SONUÇ: Araştırmaya katılan hemşireler tarafından ekonomik sebepler, hemşirelik mesleğinin saygınlığı ve çalışma ortamının mesleğe bağlılığı etkileyen en önemli faktörler olduğu belirtilmiştir. Hemşirelerin mesleğe ilişkin olumlu görüşlerinin meslekte hizmet verdikleri süre arttıkça azaldığı belirlenmiştir. Bu nedenle öğrencilik döneminden itibaren hemşirelerin mesleğe bağlılığını etkileyen faktörlerin belirlenerek gerek eğitimleri sürecinde gerekse çalıştıkları kurumlarda iyileştirmeler yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Mesleki bağlılık, hemşirelik, etkileyen faktörler

50. HEMŞİRELERİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI İLE MESLEĞE YÖNELİK TUTUMLARI

Danışman: Gülten Güvenç, Gülşah Kök, GönülKurt

Öğrenci: MerveÜnal

Üniversite: GATA Hemşirelik Yüksek Okulu, Ankara

Amaç: Hemşirelikte mesleki profesyonellik, mesleğin standartlarının oluşturulmasında ve kaliteli bakım sunulmasında oldukça önemlidir. Bireyin mesleğinde başarılı olabilmesi, mesleğini isteyerek seçmiş olması ve seveceği yapıyor olmasıyla yakından ilişkilidir. Dolayısıyla hemşirelerin profesyonel davranışları mesleğe karşı tutumlarından etkilenmektedir. Bu çalışma hemşirelerin profesyonel davranışları ile mesleğe yönelik tutumlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte planlanan bu araştırmamızın evrenini, Ankara'da bir eğitim ve araştırma hastanesinde çalışan 750 hemşire oluşturmuştur. Araştırma 15 Ocak- 15 Mart 2015 tarihleri arasında, örneklem seçimine gidilmeden, doğum izni yada ücretsiz izninde (120 hemşire) olmayan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 215 hemşire üzerinde gerçekleştirilmiştir. Verilerin toplanmasında, Karadağ ve ark. (2004) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Hemşirelikte Profesyonelliğe İlişkin Davranışsal Envanter" (HPDE) (Cronbach α katsayısı: 0.78-0.87) ve İpek ve Kaşıkçı (2011) tarafından geliştirilen "Hemşirelik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği" (Cronbach α katsayısı: 0.90) kullanılmıştır. HPDE 9 alt boyuttan oluşmaktadır ve her bir soru hemşirelerin profesyonelliğe ilişkin davranışları gösterip göstermediğini sorgulamaktadır. Verilerin analizi "SPSS for Windows (18)" kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Araştırma kapsamında değerlendirilen hemşirelerin en yüksek orandakı (%84.7) ve 31-40 yaş grubunda (%39.1) oldukları, dahili/cerrahi kliniklerde (%54.9) ve servis hemşiresi (%76.7) olarak çalıştıkları belirlenmiştir. HPDE toplam puan ortalaması 12.35 ± 4.93 (min=4.00, maks=19.50), Cronbach α katsayısı: 0.82 olarak saptanmıştır. Hemşirelik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği toplam puan ortalaması 3.99 ± 0.46 (min=2.28, maks=4.95), Cronbach α katsayısı: 0.90 olarak belirlenmiştir. Çalışmamızda hemşirelerin HPDE alanlarının en yüksek puan aldıkları alanlar; eğitimsel hazırlık, araştırma ve teoridir. Hemşirelerin mesleğe yönelik tutumlarının pozitif olduğu ve mesleğe yönelik tutumları ile HPDE alt boyutlarından yayın (0.004), araştırma (0.004), meslek örgütlerine üyelik (0.01), otonomi (0.01), eğitimsel hazırlık (0.003), teori (<0.001) ve mesleki yeterlilik (0.001) arasında istatistiksel olarak pozitif bir ilişki olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Hemşirelerin profesyonel davranışlarının geliştirilmesi, hasta bakım kalitesinin yükseltilmesi ve mesleğe yönelik olumlu tutum geliştirilmesi açısından önemlidir. Araştırmanın veri toplama aşaması devam etmektedir.

51. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ BECERİ GELİŞTİRME AMAÇLI UYGULANAN ÖĞRETİM YÖNTEMLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Danışman: Meral Kelleci, Feride Taşkın Yılmaz, Nevran Yalman

Öğrenci: Gülseren Karabey, Gülcan Coşkun, Zehra Kesim Kaya

Üniversite: Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü ve Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

Amaç: Birinci sınıf hemşirelik bölümü öğrencilerinin, mesleki beceri gelişimleri için uygulanan öğretim yöntemlerine yönelik görüşlerini belirlemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, 02-09 Mart 2015 tarihleri arasında öğrenime devam eden Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümü birinci sınıf öğrencileri oluşturdu. Örneklem veri toplama formlarını eksiksiz dolduran ve çalışmaya katılmayı kabul eden 192 öğrenci dahil edildi. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan, öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini ve mesleki beceri gelişiminde kullanılan öğretim yöntemlerine ilişkin görüşlerini sorgulayan anket formu ile elde edildi. Görüşlerin objektif olarak belirlenmesinde 0 (olumsuz)-10 (olumlu) puan arasında değerlendirilen skala kullanıldı. İstatistiksel değerlendirme ortalama, yüzdelik dağılım ve t testi kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin yaş ortalaması 19.27 ± 1.61 yıl ve %64.6'si kadın olup %53.6'sının üniversite tercihi sırasında hemşireliği ilk sırada tercih ettiği belirlendi. Öğrencilere hemşire algıları sorulduğunda, eğitime ilk başladıklarında algılarının 4.97 ± 2.71 (min=0, max=10) puan, şu an ise 6.93 ± 2.45 (min=0, max=10) puan olduğu ve bu durumun istatistiksel olarak ileri düzeyde anlamlı olduğu saptandı ($p=0.000$, $p<0.05$). Öğrencilerin mesleki beceri geliştirmek amacıyla kullanılan öğretim yöntemlerine ilişkin değerlendirmeleri sorulduğunda, öğrencilerin video kullanım tekniğini 8.53 ± 2.17 (min=0, max=10) puan, maket tekniğini 8.39 ± 2.15 (min=0, max=10) puan, demonstrasyon tekniğini 8.24 ± 2.24 (min=0, max=10) puan, roloynama tekniğini 7.98 ± 2.55 (min=0, max=10) puan ve gerçek yakın materyal kullanma (yeşil çaydan idrar, elma püresinden gaita vb.) durumunu 8.18 ± 2.37 (min=0, max=10) puan olarak değerlendirdikleri belirlendi. Ayrıca öğrencilerin, öğretilen bilgi ve becerilerle ilgili kendini yeterli hissetme durumunu 7.65 ± 2.06 (min=0, max=10) puan ve öğrenim esnasında öğretim elemanlarının tutumunu 8.10 ± 2.19 (min=0, max=10) puan şeklinde değerlendirdikleri saptandı.

Sonuç: Çalışmada hemşirelik öğrencilerinin, mesleki beceri geliştirmek amacıyla uygulanan öğretim yöntemlerine (video kullanımı, maket, demonstrasyon, rol oynama) ve gerçeğe yakın materyal kullanımına ilişkin görüşlerinin olumlu düzeyde olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Mesleki beceri, video, maket, demonstrasyon, öğrenci hemşire, hemşirelik eğitimi.

52.SİMLİ PAMUK VE AYIÇIKLI İĞNE

Danışman: Tangül AYTURÖZEN

Öğrenciler: Nurhayat BAYAN, FerhatÇELİK

Üniversite: Süleyman Demirel Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü İSPARTA

Bu çalışma: hastane hizmetlerinde yapılması gereken yeniliklerin çocuk gözünüleneler olması gerektiğinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Araştırmanın yöntemi: Üstün yetenekli çocukların eğitim aldıkları Bilim ve Sanat merkezinde araştırmaya katılmayı kabul eden 81 çocuk örneklemini oluşturmuştur. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formu aracılığı ile yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Veri toplama formu; dört soru sosyo-demografik özellikler, dört soru hastane deneyimi ve dokuz soru hastane hizmetlerindeki yeniliklerle ilgili olmak üzere toplam 15 sorudan oluşmaktadır. Anket formunun arkasına tasarladıkları hastane ve hemşire resmini çizmeleri istenmiştir. Veriler, merkezden izin alınarak 10.03.2015-17.03.2015 tarihleri arasında toplanmıştır. Açık uçlu soruların analizinde içerik analizi yaklaşımı kullanılmıştır. Veriler SPSS programında frekans ve yüzde hesabı yapılarak değerlendirilmiştir.

Çocukların % 55.5'i kız, yaş ortalamaları = 11.64 SD=1.0038, %72.8'i 1-3 yıldır Bilim ve Sanat Merkezinde eğitim almaktadır. Çocukların hepsi hastaneye gitme deneyimi yaşamış, %54.8'i 16 kezden daha fazla hastaneye gitmiş ve %61.7'si =2.0814 SD=2.79373 gün hastanede yatmışlardır.

Çocukların %91.4'ü hastaneleri, yetişkinlerden ayrı bir hastane binası olarak tasarlamışlardır.

Hastanenin dış görünüşünü %61.7'si renkli ve ilgi çekici ; klinikleri %79.8'i oyun alanlı, oyuncaklar ve teknolojiye erişimli; %64.2'si odaları ve eşyaları çocuk formunda, renkli, camları geniş, ferah; %68.2'si merdivenleri renkli, desenli ve boyuna göre; %46.2'si enjektör iğnesini görünmeyen ve oyuncak şeklinde; %48' si pamukları renklive simli; %39.5'i serum askısını renkli, ağaç, çiçek ve hayvan formunda; %48.2'si stetoskop renkli, ucunda oyuncaklı ve sesli olarak tasarlamışlardır. Hemşireleri güler yüzlü-nazik ve daha az acı veren olarak değiştirmek isterdim yanıtını verenlerin oranı ise %61.7'dir. Sonuç olarak; hastane binaları, içi ve kullanılan malzemelerin çocuklara uygun tasarlanması, sağlık ekibi üyelerinin bu konuda farkındalık yaratarak sağlık yöneticilerini yönlendirmeleri; hemşirelerinin güler yüzlü ve nazik, eğlenceli, daha az acı yaşatan yeni yöntemlere doğru yönelmeleri gerektiği söylenebilir. Araştırmacılara; Bilim ve Sanat merkezleri ile hemşirelikte yeniliklerle ilgili yarışma ve proje işbirlikleri önerilebilir.

Anahtar Kelimeler; hastane hizmetleri, çocuk, yenilikler, hemşirelik

53. HEMŞİRELERİN PROFESYONEL BENLİK ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Danışman: Dilek Yıldız, Berna ErenFidancı

Öğrenci; GamzeKara

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi hemşirelik YüksekOkulu

Amaç: Profesyonel benlik kavramı; bireyin kendisini bir disiplin ya da mesleğinüyesi olarak algılamasıdır ve hemşirenin bireylere sunacağı bakımı direkt etkileyen faktörlerdendir. Bu kavram, hemşirenin hasta ile etkileşimlerine, eylemlerine ve düşünme şekline rehberlik eden, hemşire tarafından sahip olunan değerler ve inançlar olarak da tanımlanır. Profesyonel benlik kavramı güçlü hemşireler, sorumluluk üstlenme, işbirliği yapma, bakım verme, savunuculuk, liderlik, esneklik, yaratıcılık, sürekli öğrenmeyi ilke edinme, kritik düşünme, problem çözme, etkili iletişim kurma, araştırma yapma, mesleki örgütlere üye olma gibi profesyonel niteliklere sahiptirler. Sağlıklı profesyonel benlik kavramına sahip olmak demek, hemşirelerin hem kendileri hem başkalarına karşı olumlu duygu ve düşüncelere sahip olmaları demektir. Hemşirelerin profesyonel niteliklerinin düşük olması; çalışma ortamında etkililik gösterememeleri, bakımda yetersiz kalmaları ve bağımlı davranış sergilemelerine neden olabilir. Bu nedenle araştırmamız hemşirelerin profesyonel benlik algı düzeylerinin belirlenmesini ve mesleki açıdan değerlendirilmesini amaçlamıştır.

Metod: Tanımlayıcı nitelikte yapılan bu araştırma Ocak 2014 - Nisan 2015 tarihleri arasında GATF Cerrahi ve Dahili birimlerinde yapılmıştır. Çalışmaya GATA Hemşirelik Yüksek Okulu Müdürlüğü izni ve GATA Yerel Etik kurul onay alındıktan sonra başlanmıştır. Veri toplama formu olarak; kişisel bilgi formu ve hemşirelerde profesyonel benlik kavramı ölçeği (HPBKÖ) kullanılmıştır. GATF bünyesinde çalışan hemşireler çalışmanın evrenini, çalışmaya katılmaya gönüllü kişiler örneklemini oluşturmuştur.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelerin yaş ortalaması (min:23;max:45)29.6, çalışma yılı (min:6ay;max:25yıl) 6,7'dir. Hemşirelerin çoğunluğu (%83.3) lisans mezunudur. Hemşirelerin %46.7'si daha önce mesleki bir kongreye katılmıştır ve %30'u daha önce bilimsel bir araştırma yapmıştır. Hemşirelerin %56.7'si iş doyumunu alamadığını belirtmiştir. Ve %20'si uzun yıllar boyunca hemşirelik mesleği yapmak istediğini belirtmiştir.

Sonuç: Çalışmanın veri toplama aşaması devam ettiğinden burada bir kısım sonuçlar verilmiştir. Çalışmamız henüz bitmemiştir.

54. HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN UYGULAMA BECERİSİ KAZANMA DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Danışman: Nurcan Özyazıcıoğlu

Öğrenci: Yıldız Erdoğan

Üniversite: Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin hemşirenin sorumluluğunda olan uygulamalar konusunda kazandıkları deneyimleri değerlendirmek, beceri uygulamalarını hasta üzerinde yapıp yapmadıkları, hangi sıklıkta yaptıkları ve yapılan uygulamalarda kendilerini yeterli bulma düzeylerini araştırmaktır.

Metot: Araştırma evrenini Ocak 2015 tarihinde Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu hemşirelik bölümü son sınıfta okuyan 114 öğrenci (kız:99, erkek:15) oluşturmuştur. Anket formu öğrencilerin bahar döneminde başlayacakları intörnlük uygulamasına ne derece hazır olduklarını belirlemeye yönelik sorulardan (hemşirelik uygulamaları 30 soru, öğrencilerin uygulamalarda kendilerini yeterli bulma durumu 5 soru, mesleki yeterliliğin artırılmasına ilişkin görüşler 2 soru) oluşmuştur. Öğrencilerin gönüllü katılımları sağlanmış, araştırma için gerekli izinler alınmıştır. Verilerin analizinde SPSS programı kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin tümü tarafından en sık (3'ten fazla) yapılan uygulamalar; serum hazırlama, serum takma, IV ilaç vermedir. Hasta bakım uygulamaları içinde; yara bakımı %83.4, ağız bakımı %78.1 oranında gerçekleştirilmiştir. Hiç gerçekleştirilmeyen uygulamalar ise; vajinaya %86.8, rektuma %68.4 ilaç uygulama, saç bakımı %63.2, perine bakımı %64.0, mesane kateterizasyonu %52.6, lavman %52.6, sıcak uygulama %42.1 bulunmuştur.

Öğrencilerin %27.2'si uygulamalar için yeterli zaman bulunduğunu, %43.9'u ilaç uygulamalarında, %30.7'si hasta bakımında, %49.1'i hasta eğitimi/iletişiminde kendilerini yeterli bulduklarını ifade etmiştir. Cinsiyet ile yeterlilik arasında anlamlı fark ($p < 0.05$) saptanmış, klinik becerilerde yeterlilik erkek öğrenciler lehine bulunmuştur. Öğrencilerin yapmadıkları uygulamaların sebepleri araştırıldığında; klinikte uygun ortamın bulunmaması, o uygulamanın yapılmıyor olması, yeterli zamanın fırsatın verilmemesi, dosya işlerinin fazlalığı, öğretecek kimsenin olmaması gibi sebepler sıralanmıştır. Mesleki yeterliliğin sağlanması ve daha iyi bir hemşirelik bakımı için; sahada beceri odaklı eğitime ağırlık verilmesi, daha çok pratik yaptırılması, öğretecek kimsenin öğrenci başında bulunması, öğrenci sayısının azaltılması vb. öneriler öğrenciler tarafından ifade edilmiştir.

Sonuç: Öğrenciler eğitim müfredatlar boyunca aldıkları mesleki derslerin klinikteki beceri uygulamalarını yapma konusunda sıkıntı yaşamaktadır. Bu konuda öğrenci eksikliklerinin belirlenmesi amacıyla eğitim sürecinde detaylı bir inceleme yapılması, hemşirenin sorumluluğunda olan tüm uygulamalarının mezuniyet aşamasında öğrenciye kazandırılması, sonuçta mesleki yeterliliğin sağlanması gerekmektedir.

Anahtar kelimeler: öğrenci, klinik beceri, mesleki yeterlilik, profesyonellik

55.ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİ GÖZÜNDEN ÖZGECAN ASLAN OLAYININ İNCELENMESİ

Danışman: PınarÇİÇEKOĞLU

Öğrenciler: Serkan TEMEL, Ümit BAŞ, Mervenur ÇAKIR, GamzeGÜRPINAR,Ayşe YILDIZ

Üniversite: Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelikbölümü

Hiç yaşamamış gibi ölen kadınlarımızınanısına...

Kadınyönelikşiddet,kadınlarımızientemelinسانhaklarındanvetemelözgürlüklerinden mahrum eden, sağlıklarını olumsuz etkileyen, sosyal ve ekonomik yaşama etkinkatılmalarını engelleyen ciddi bir toplumsalsorundur.

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin 11 Şubat 2015 tarihinde hunharcakatledilen üniversiteöğrencisiÖzgecanAslanvekadınyönelikşiddetolaylarınailişkingörüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Materyal Metod: Araştırma tanımlayıcı tipte bir çalışma olup evrenini 2014-2015eğitim öğretim yılında sağlık yüksekokulumuzda öğrenim gören hemşirelik öğrencileri oluşturmuştur (N=320), örneklem seçimine gidilmemiş tüm evrene ulaşılmaya çalışılmıştır(n=261). Araştırmada literatür doğrultusunda hazırlanan ve öğrencilerin şiddet öykülerine,kadına yönelik şiddeti algılayışlarına ve Özgecan Aslan olayı ile ilgili görüşlerini belirlemeye yönelik 23 sorudan oluşan bir anket formu uygulanmıştır. VerilerindeğerlendirilmesindeSPSS15 istatistik programıkullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %69,3'ü kadın ve yaş ortalaması20,77±1,9'dur. Öğrencilerin%42,5'işiddetemaruzkalmış,maruzkalanöğrencilerin%69,4'ükadınolup, %38,7'si hiç tanımadığı kişiler tarafından sözel ya da fiziksel şiddete maruz kalmış,%41,4'ü şiddet karşısında sessiz kaldığını, %33,3'ü ise şiddet karşısında duygusal tepkiler gösterdiğini ifade etmiştir. "İnsanlar sizce neden şiddet uygular?" sorusuna öğrencilerin %26,4'übukişilerinpsikolojikproblemlerolduğunu%16,9'uiseşiddetinbazenbirçözüm yolu olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerimizin %72'si toplumumuzda kadına yönelikşiddet olaylarınınarttığını,%88,9'u ise bu olaylara karşı devletin,medyanın ve toplumun yeteri kadar hassasiyet göstermediğini ifade etmiştir. Öğrencilerin %85,8 'i Özgecanhakkında bilgiye sahip olup, "Sizce Özgecan'ın başına neden böyle bir olay gelmiştir?"sorusuna%48,3'ü zanlının psikolojik problemleri olabileceğini, %3,8'i Özgecan'ında hatası olabileceğini düşünmüştür. Öğrencilerin %32,6'sı bu tarz olayların diğer kadınlarında başına gelmemesi için birlik olup tepki göstermeleri gerektiğini, %22,6'sı kadınların giyimlerinedikkat etmeleri ve yalnız başlarına bir yere gitmemeleri gerektiğini savunmuştur. Öğrencilerin %52,1'i katil zanlısının idam edilmesi, %19,5'i ise müebbet hapis ilecezalandırılması gerektiğini düşünmektedir. Öğrencilerin %49'u Türkiye'deki kadına yönelik şiddet olaylarının yasalarda gerekli değişiklikler yapılarak önlenebileceğini dile getirmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Hemşirelik öğrencilerinin kadına yönelik şiddet konusuna erken dönemde duyarlılık geliştirebilmeleri ve yeterli bilgiye sahip olmaları için mesleki eğitim müfredatlarına şiddet olaylarının önlenmesine yönelik konular eklenmelidir. Güncel olayların takip edilmesi konusunda öğrencilerin öğretim elemanları tarafından desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Kadına yönelik şiddet, Özgecan Aslan olayı,

Kaynaklar:

1. http://bianet.org/files/doc_files/000/000/320/original/kad%C4%B1n_cinayetleri_raporu_pdf

2. <http://www.kadincinayetlerinidurduracagiz.net>

3. Kaplan, S. Akalın, A. Gül, P. Yılmaz, T. (2014). Hemşirelik Öğrencilerinin KadınaYönelik Aile İçi Şiddet ve Aile İçi Şiddette Mesleki Rollerine İlişkin Tutumları. YıldırımBeyazıt Üniversitesi Hemşirelik E- Dergisi.2(1):26-35.

56.SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN KLİNİK UYGULAMALAR İLE İLGİLİ GÖRÜŞ VE DEĞERLENDİRMELERİ:“İLK MEZUNLARINI VERİRKEN”

Danışman: Ayşegül OKSAY ŞAHİN, Sevgi DİNÇHÜR

Öğrenci: Barış AKGÖZ, Eda YÜCEUR, Asena Büşra ALBAYRAK, Rahime BELYURT

Üniversite: Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

AMAÇ: Çalışmanın amacı, sağlık yüksekokulu hemşirelik bölümü öğrencilerinin klinik uygulamalarda yaşadıkları güçlüklerin ve klinik uygulamalar ile ilgili görüş ve değerlendirmelerinin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte ki bu araştırma bir devlet üniversitesinde sağlık yüksekokulunda 2014-2015 eğitim-öğretim yılında öğrenim görmekte olan klinik uygulama deneyimi olan 91 hemşirelik bölümü öğrencisi ile yapılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından ilgilileratürdoğrultusunda hazırlanan 34 sorudan oluşan bir “Anket Formu” kullanılmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistiklerle değerlendirilmiştir. Çalışmanın yürütülebilmesi için etik kurul ve kurum izni alınmıştır. Öğrencilere gerekli açıklamalar yapılarak “bilgilendirilmiş onam” koşulunda etik olarak yerine getirilmiştir.

BULGULAR: Öğrencilerin yaş ortalaması 21.94 ± 1.25 'dir. Öğrencilerin %76.9'u erkek, %49.5'i 3. sınıf ve %35.2'sinin uygulamaya çıktıkları dönem sayısı 3'tür. Klinik uygulamalar için öğrencilerin %61.5'i soyunma odalarını “uygun değil”, %70.3'ü kliniğin fiziki ortamını “kısmen uygun” olarak değerlendirmiştir. Öğrencilerin %52.7'si hasta sayısının, %56.0'si vaka çeşitliliğinin, %76.9'u klinik araç-gerecin “kısmen uygun” olduğunu düşünmektedir.

Öğrencilerin %75.8'i tek başına klinik uygulamaya çıkmadığını, herhangi bir uygulama sırasında %79.1'i klinik hemşiresinin, %51.6'sı öğretim elemanının yanında bulunduğunu bildirmiştir. Klinik uygulamada bir öğretim elemanın %31.9 oranında iken klinikten sorumlu olduğu, kliniklerdeki öğrenci sayısı çoğunlukla 10 öğrenci (%31.9) olarak bildirilmiştir.

“Klinik öğretimde öğrenciden öncelikle kim sorumludur?” sorusuna %84.6 oranında dersin öğretim elemanı yanıtı verilmiştir. Öğrencilerin %52.7'si uygulamada hemşirelerin kendilerinden sorumlu olmasını ve %40.7'si hemşirelerin kendilerini değerlendirmesini istemektedir.

Öğrencilerin %57.1'i uygulama sırasında sorun yaşandığını ve yaşanan sorunların kaynağı olarak hemşireler (33.3), öğrenciler (%22.0) ve uygulama alanı (%23.1) belirtilmektedir. Öğrencilerin %64.8'i öğretim elemanlarının öğrenciyle daha fazla iletişimde bulunmasının %48.4'ü dönemde alınan dersle ilgili uygulama alanı seçilmesinin, %40.7'si öğretim elemanı sayısının artırılmasının daha az sorun için gerekli olduğunu düşünmektedir.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Öğrenciler kısmen uygun ortamlarda klinik uygulamaya çıktıklarını, sorunların kaynağı olarak sırasıyla hemşireleri, kendilerini ve uygulama alanına belirtmişlerdir. Üniversite öğretim elemanları ve hastane işbirliğinin ve klinik uygulamaya ilişkin multidisipliner programların geliştirilmesi önerilebilir.

57. HEMŞİRELER TARAFINDAN MESLEKTAŞLARININ HASTA GÜVENLİĞİ KÜLTÜRÜNÜ ALGILAMA DÜZEYLERİNE BAKIŞ: SİSTEMATİK ARAŞTIRMA

Danışman: Hayat Yalın

Öğrenciler: Özlem Kıvanç, Özge Çalışkan, Yasemin Topak, Hatice Güdül, Aysun Mutlu

Üniversite: Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Hasta güvenliği kültürü, hasta güvenliğinin, kurumun öncelikli konusu ve ortak değeri olarak kabullenilmesidir. Güçlü hasta güvenliği kültürü oluşmuş kurumlar, insan hayatına mâl olabilecek tıbbî hataları önleme potansiyeline sahiptir. Bu araştırmada, hemşireler tarafından meslektaşlarının hasta güvenliği kültürünü algılama düzeylerini belirlemeye yönelik olarak gerçekleştirilen lisansüstü araştırmaların incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma kapsamında hemşirelerin hasta güvenliği kültürünü algılama düzeylerini belirleyen araştırmaları incelemek için Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) web sayfasındaki tez veri tabanına “hasta güvenliği” anahtar kelimesiyle girilerek ilgili lisansüstü çalışmalar incelendi.

Bulgular: YÖK veri tabanında konuyla ilgili 47 adet lisansüstü çalışmaya (tez) rastlandı. Tezlerin %31,19'unun (n=15) Sağlık Yönetimi, %8,51'inin (n=4) İşletme, %2,12'sinin (n=1) Anestezi ve %57,44'ünün (n=27) Hemşirelik bölümleri tarafından hazırlandığı görülmüştür. Hemşirelik bölümü tarafından gerçekleştirilen çalışmaların %22,22'sinin (n=6) hemşireler tarafından meslektaşlarının hasta güvenliği kültürünü algılama düzeylerini belirlemek amacıyla yapıldığı ve bu 6 çalışmanın yüksek lisans düzeyinde olduğu görülmüştür. İncelenen tezlerin tamamı tanımlayıcı olarak hazırlanmıştır. Hemşirelerin hasta güvenliği kültürünü algılama düzeyleri; incelenen çalışmaların %66,67'sinde (n=4) Amerika'da bulunan Sağlık Hizmetlerinde Araştırma ve Kalite Ajansı (2004) tarafından geliştirilen “Hasta Güvenliği Kültürü Hastane Anketi”, %16,67'sinde (n=1) Texas Üniversitesi'nden Sexton ve Thomas (2004) tarafından geliştirilen “Hastane Güvenliği Kültürü Değerlendirme Ölçüm Aracı” ve %16,67'sinde (n=1) Türkmen ve ark. (2011) tarafından geliştirilen “Hasta Güvenliği Kültürü Ölçeği” ile belirlenmiştir. İncelemeler sonucunda hemşirelerin hasta güvenliği kültürünü yeterli olarak algılayamadıkları ve tıbbî hataları bildirmede yetersiz kaldıkları bulunmuştur.

Sonuç: İlk çalışmanın yayınlandığı 2010'dan günümüze kadar çalışması sayısının arttığı görülmüştür. İncelenen tezlerde hemşirelerin en çok tıbbî raporlamada sorun yaşadığı belirlenmiştir. Bundan sonra planlanacak çalışmaların bu sorunu çözümlenmeye yönelik oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hasta Güvenliği, Hasta Güvenliği Kültürü, Hemşire

58.ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN AKADEMİK MOTİVASYONLARININ BELİRLENMESİ

Danışman: GülcanKar

Öğrenci: GülnurAçıkgöz

Üniversite: Karabük Üniversitesi SağlıkYüksekokulu

Giriş-Amaç:Öğrenciye bilişsel, duyuşsal ve psikomotor boyutta temel bilgi, beceri ve tutumların kazandırılmasının hedeflendiği hemşirelik eğitiminde öğrencilerin akademik motivasyonları ve akademik başarılarının da önemi büyüktür. Bu çalışma Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü öğrencilerini akademik motivasyon düzeylerini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.Çalışmanın sonucunda hemşirelik öğrencilerinin akademik motivasyonları belirlenerek, öğrencilerin kendi öğrenme sürecine aktif olarak katılmasına yönelik engellerinin belirlenmesi ve öğrenmelerini kolaylaştıracak stratejilerin önerilmesi amaçlanmaktadır.

Materyal-Metod: Tanımlayıcı tipte bir çalışmadır. Çalışmanın evrenini Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü'nde 1., 2., 3. ve 4.Sınıfta öğrenim gören 258 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimi yapılmamış, çalışmaya katılmayı kabul eden tüm öğrenciler örnekleme alınmıştır.Çalışmada kullanılacak veri toplama formu iki bölümden oluşmaktadır. I. Bölüm Tanıtıcı Bilgiler; çalışmaya katılanların demografik verileri toplamak üzere araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan 21 sorudan oluşmaktadır. II. Bölüm Akademik Motivasyon Ölçeği; Vallerand ve arkadaşları tarafından 1992 yılında geliştirmiş, Karagüven tarafından da 2012 yılında ölçeğin Türkçe'ye uyarlanarak geçerlikve güvenilirliği yapılmıştır. Ölçeğin tamamından alınacak puan 28-196 arasındadır.Alt testlerden alınan puanlar 4 ile 28 arasında değişir. Verilerin toplanmasında, hazırlanan anket katılımcılara araştırmacı tarafından ulaştırılmıştır.Katılımcıların aydınlatılmış onamları alınarak anketleri doldurmaları istenmiş ve gönüllülük ilkesi temel alınmıştır. Araştırma sonucunda elde edilen veriler bilgisayar ortamında, yüzdeler, ki-kare ve t testi hesaplamaları yapılarakdeğerlendirilecektir.

Bulgular: Öğrencilerin yaş, cinsiyet, bölümü tercih sebebi özellikleri ile Akademik Motivasyon Ölçeği (AMÖ) toplam puan ortalamaları ve alt boyut puan ortalamaları karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmamıştır ($p>0,05$).Fakat anlamlı ilişki bulunmamasına rağmen öğrencilerin sınıfları ilerledikçe Akademik Motivasyon Toplam Puan ortalamalarında düşme görülmektedir. Ders çalışma yöntemi ile AMÖ puanortalamaları karşılaştırıldığında sadece BaşarmayaYönelik İçsel Motivasyon alt boyut puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p=0,02$; $p<0,05$) Hemşirelik öğrencilerinin bölümü severek okuması ile AMÖ toplam puanvealt boyut puan ortalamaları karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Öğrencilerinyüksek lisans yapmay iistemesi ile AMÖ toplam puan ve alt boyut puan ortalamaları karşılaştırıldığında pua nortalamaları istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Sonuç ve Öneriler: Öğrencilerin motivasyon düzeylerini yükseltmek için okul ortamında olumlu bir psikolojik çevrenin oluşturulması gerekmektedir.Hemşirelik öğrencilerinin öğrenme ortamlarının çeşitlendirilmiş sınıf içi etkinlikler ve ilgi çekici

materyallerle zenginleştirilmesi gerekmektedir. Sınıf yükseldikçe akademik motivasyonun azalmasının nedenlerini ortaya koyacak çalışmalar yapılmalıdır.

Anahtar Kelime: Hemşirelik, Akademik Motivasyon

Kaynaklar:

- 1) Barron, K. E. & Harackiewicz, J. M. (2001): Achievement goals and optimal motivation: Testing multiple goal models. *Journal of Personality and Social Psychology*, 80 (5), 706-722.
- 2) Erkal S, Yalçın S (2003): Öğrenciler neden hemşireliği seçer? II. Uluslararası-IX. Ulusal Hemşirelik Kongresi Bildiri Kitabı, Mirage Park Resort Otel, Antalya, s:637-640.
- 3) Gömleksiz M N, Serhatlıoğlu B. (2013): Öğretmen adaylarının Akademik Motivasyon Düzeylerine İlişkin Görüşleri. *TSA 17, Sayı.3, syf 99-127.*
- 4) Happel B (2000): Student interest in perioperative nursing practice as a career. *Association of Perioperative Registered Nurses* 71(3):600-605.
- 5) Keskin G, Madenoğlu K, İvanç M, Mihal A (2003): İstanbul Üniversitesi Bakırköy Sağlık Yüksekokulu birinci sınıf öğrencilerinin hemşirelik mesleği hakkındaki düşünceleri. II. Uluslararası- IX. Ulusal Hemşirelik Kongresi Bildiri Kitabı, Mirage Park Resort Otel, Antalya. s:268-270.
- 6) Kocaman ve Okumuş (1982): Öğrenci hemşirelerin mesleklerine ilişkin görüşleri üzerine bir araştırma. *Türk Hemşireler Dergisi* 2:9-14.
- 7) Koç M, Avşaroğlu S, Sezer A. (2004): Üniversite öğrencilerinin akademik başarıları ile problem alanları arasındaki ilişki. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* 2004;11:483-99.
- 8) Robert J. Vallerand, Luc G. Pelletier, Marc R. Blais, Nathalie M. Brière, Caroline B. Senécal, Évelyne F. Vallières, (1992-1993): Akademik Motivasyon Ölçeği (Amö-Ü 28) Üniversite Formu
- 9) Karagüven Ü. H. (2012): Akademik Motivasyon Ölçeğinin Türkçe Adaptasyonu. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri Dergisi*, 12 (4), syf.2599-2620.
- 10) Voltan Acar N. (1986): Üniversite öğrencilerinin problemlerinin akademik başarıya etkisi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi* 1986;1:65-76.

59. TOPLUMUN ERKEK HEMŞİRELERE BAKIŞI

Danışman: M. TürkanERER

Öğrenci: Yasemin AVŞAR, Özlem ÖGER, Eda ŞAHİN, Canan YILDIRIM, Cihan SOLMAZ, DuyguTÜRK

Üniversite; Mersin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

Özet:

Araştırma, toplumdaki yetişkin bireylerin erkek hemşirelere ilişkin görüşlerinin incelenmesi amacı ile tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Araştırmanın evrenini Mersin Yenişehir İlçe'sinde yaşayan 01.10.2014-10.01.2015 tarihleri arasında araştırmaya katılmayı kabul eden 600 yetişkin birey oluşturmuştur. Veriler literatür eşliğinde araştırmacı tarafından geliştirilen anket formu aracılığı ile toplanmıştır. Verilerin analizinde yüzde, ortalama, ki-kare testi kullanılmıştır.

Katılımcıların % 54,8'i erkek, %60,8'i 18-35 yaş grubunda, ortalaması 33,9± 12,21 (min:18,max:93) yıl, %53,2'si evli, %51,5'i çalışmamaktadır. Katılımcıların %52,7'sinin geliri giderine denk, %91,2'si herhangi bir sağlık alanında çalışmamakta olup, %64,5'inin ailesinde herhangi bir sağlık çalışanı bulunmamaktadır. Katılımcıların %57,8'i daha önce herhangi bir nedenle hemşirelik bakım hizmet almış olup, %93,2'si ülkemizde hemşirelik mesleğine erkeklerinde alındığını bilmektedir.

Katılımcıların %79,7'si "hemşirelik mesleğinin cinsiyet ayrımı gözetmek sizin yapılıdır" ifadesine katılmakta, %11'i "hemşirelik mesleğinde erkekler kadınlardan daha iyi bakım verir" ifadesine katılmaktadır. Katılımcıların %26,2'si "hemşirelik mesleğinde kadınlar erkeklerden daha iyi bakım verir" ifadesine katılmaktadır. Katılımcıların "erkek hemşirenin bana bakım vermesinden utanırım" ifadesine %24'ünün katıldığı belirlenmiştir.

Katılımcıların yaş grupları ile erkek hemşirelere ilişkin görüşleri arasında yapılan karşılaştırmada; 18-35 yaş grubunda "erkek hemşirelerin bakım vermesinden mutlu olurum" ifadesine katılmayanlar arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($X^2=24,996$ $p=0,0001$).

Katılımcıların daha önce herhangi bir nedenle hemşirelik bakımı alması ile "erkeklerin hemşirelik yapması hemşirelik mesleğinde herhangi bir değişiklik meydana getirmez" ifadesine katılmayanlar arasında anlamlı bir fark saptanmıştır ($X^2=41,031$, $p=0,0001$).

Araştırmamızdaki katılımcılar, erkek hemşireye genel olarak olumlu oldukları, erkeklerin profesyonel hemşirelik mesleğine olumlu değişiklikler sağlayacağına, meslekte mutlaka olmaları gerektiğini inanmaktadırlar. Fakat sağlık hizmeti bakımında hem cinsi olan hemşireden hizmeti almak istediklerini ifade etmektedirler. Cinsiyet ayrımı gözetmeksizin hemşirelik mesleğinin sergilenmesi için toplumun olumlu tutum sergilenmesi sağlanmalıdır. Bu amaçla toplum, cinsiyetin profesyonel hemşirelik mesleğini etkileyen bir faktör olmadığı konusunda bilgilendirilmelidir.

Anahtar kelimeler: Erkek hemşire, toplum, profesyonellik, pozitif ayrımcılık

60. HEMŞİRELERİN KLİNİK UYGULAMAYA ÇIKAN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNE BAKIŞ AÇILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Danışman: Cansu AKDAĞ

Öğrenci: Fatma Dilek TÜRKERİ, Kübra Benli

Üniversite: Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Giriş

Tanımlayıcı olarak yapılan bu çalışma, hemşirelerin klinik uygulamaya çıkan hemşirelik öğrencilerine bakış açılarının değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem

Hacettepe Üniversitesi Erişkin Hastanesinde çalışan 95 hemşireye uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak, literatür taraması sonucunda araştırmacılar tarafından geliştirilen anket kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS programı kullanılmıştır.

Bulgular

Çalışmaya katılan hemşirelerin %91.6'sının lisans mezunu olduğu ve %61.1'inin servis hemşiresi olarak çalıştığı belirlenmiştir. Araştırmaya katılan hemşireler, klinik öğretim sırasında öğrencilerden ilk olarak dersin öğretim elemanlarının (%84.6) ve daha sonra klinik hemşiresinin (%81.5) sorumlu olması gerektiğini belirtmişlerdir. Hemşirelerin %56.8'i staja ilişkin amaç ve hedefleri bilmelerinin staj için daha yararlı olabileceklerini ve %54.7'si mesleki olarak klinik öğretimde öğrencilerden kendini sorumlu hissettiklerini belirtmişlerdir. Hemşirelerin %55.8'i klinikte hemşirelik öğrencileri ile birlikte bakım uygulamalarına vakit ayırmak istediklerini fakat klinikte iş yoğunluğundan dolayı öğrencilerin uygulama yapma isteklerine zaman ayıramadıklarını (%45.3) belirtmişlerdir. Hemşirelerin %51.6'sı öğrenci hemşirelerin hastaya ayırdığı zamanı kısıtladığını söylerken, %41.1'i öğrencilerin, iş yükünü arttırmadıklarını ifade etmişlerdir. Hemşirelerin %49.5'i klinik hemşiresinin öğrenciye zaman ayırmasının öğrencinin motivasyonunu ve %43.6'sı da kendilerinin iş doyumunu arttırdığını ifade etmiştir. Hemşireler, öğrencilerin sadece gözlem yaparak öğrenemeyeceklerini (%47.4), kendilerinin onlara rehberlik etmesi gerektiğini (%52.6) düşünmektedir. Hemşirelerin 50.5'i öğrencilerin ekip bilinci oluşturmasını gerekli bulmakta, %44.2'si de uygulamaya çıkan öğrenci hemşirelerin ekibin bir üyesi olduğunu düşünmektedir. Hemşirelerin %39.4'ü öğrencilerin klinikte öğrenmeye istekli olduğunu, %46.3'ü öğrencilerin kendilerine verilen sorumlulukları yerine getirdiklerini ve %42.1'i öğrencilerin hasta ile ilgili klinik dışı görevler eklesinlikle katılmaması gerektiğini belirtmiştir. Hemşirelerin %32.6'sı öğrencilerin hasta bakımında liderlik yapamayacağını ve sadece hocalarının beklentilerini gerçekleştirdiklerini; %29.5'i öğrencilerin tedavi ve bakımı kayıt altına alacak otonomisi olmadığını düşünmektedir ve %29.5'i ise bu konuda kararsızdırlar.

Sonuç ve öneriler:

Hemşirelerin öğrencilerin staj yaptıkları sırada primer olarak dersin öğretim elemanının, daha sonra da kendilerinin öğrencilerin mesleki olarak gelişmesinden sorumlu olduklarının farkındadırlar. Hemşirelere, öğrencilerin staja ilişkin amaç ve hedeflerinin içerdiği hizmet içi eğitimlerin yapılması önerilmektedir.

61. HEMŞİRELİK MESLEĞİNDEKİ DEĞİŞİMİ TOPLUMUN ALGILAYIŞ DURUMU

Danışman: Şebnem ÇınarYücel

Öğrenci: AliKaplan

Üniversite:Ege Üniversitesi HemşirelikFakültesi

GİRİŞ-AMAÇ: Hemşirelik mesleği global değişiminin yanında ülkemizde debüyük değişimler göstermektedir. Bu araştırma; hemşirelik mesleğindeki değişimyelik toplumun algılayış durumunu belirlemek amacıyla yapılmış tanımlayıcı tipte bir çalışmadır.

GEREÇ-YÖNTEM: Çalışma 2014 yılında İzmir'in Gaziemir ilçesinde özel bir şirkette çalışan gönüllü 120 kişiye uygulandı. Veri toplama formları, araştırmacılar tarafından oluşturulmuş, veri analizleri yüzde dağılım analizi yapılarak hesaplanmıştır.

BULGULAR: Araştırmaya katılan bireylerin %56.7'si (68 kişi) erkek, %43.3'ü (52kişi) kadındır. Bireylerin %28.3'ü 33-37 yaş, %17.5'i 38-42 yaş grubundadır. 17farklı mesleğe sahip bireylerin %24.2'si lise, %42.5'i üniversite mezunudur. Katılımcıların, %50.8'inin hemşire yakını vardır. Bireylerin %43.3'ü daha önce herhangi birnedenle hastaneye yatmıştır. Hemşirelik mesleğinin değişimine yönelik sorularda; katılımcıların %90'ı erkek hemşirenin varlığını bildikleri ve bu bireylerin yarısının erkek hemşirelerin hastanede çalıştıklarını görerek öğrendiği, bireylerin%44.2'si erkek hemşirelere 'hemşir' olarak hitap ederken, %32.5'i 'hemşire', %13.3'ü sağlık memuru olarak hitap etmeyi tercih etmiştir. "Uzman hemşire var mıdır?" sorusuna yanıt olarak%75.8'i'evet' derken,%68,3'ü yardımcı hemşire olduğunu belirtmiştir. Hemşirelik mesleğinin sorumluluklarını tanımlamaları istendiğinde; %11.7'i'Bakım', %22.5'i 'Tedavi', %65.8'i 'Tedavi-Bakım' hizmetleri olarak ifade etmişlerdir."Hemşire diğer sağlık personeli içerisinde midir?" sorusuna %76.7'si 'evet' yanıtını vermiştir. Katılımcıların %77.5' ihemşirelikte branşlaşmanın olduğunu ifade ederken,%75.8'i ise hemşirelerin bağımsız uygulama alanlarının olmadığını belirtmişlerdir. Bireylerin %91.7'si 'hemşireler tanı koyamaz' derken, %85'i hemşirelik mesleğindeki değişimi olumlu yönde oldukların belirtmiştir.

SONUÇ: Araştırmada, hemşirelik mesleğindeki değişimin topluma yansımalarını görmek açısından farklı mesleklerden katılımcıların olması önemlidir. Katılımcıların çoğunluğun erkek hemşireyi bildiği ancak hitap konusunda'hemşir'ifadesini daha fazla tercih ettiği görülmektedir. Hemşirelik, hemşirelik bakımına temellenmiş bir meslektir. Bakım hemşirelik için özgündür. Ancak bu çalışmada katılımcıların çok azı bakımı hemşirenin sorumluluğu olarak tanımlamaları düşündürücüdür .Araştırmaya katılan bireylerin çoğunluğunun hemşirelik mesleğindeki değişimi olumlu bulmaları, ülkemizdeki hemşirelik mesleğinin imajı açısından olumludur.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik mesleği, hemşire, toplum

62. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİLİMSEL BİLGİ KULLANIM DURUMU

Danışman: MelekERTÜRK

Öğrenci: Deniz DADAK, Şule KÖSEOĞLU

Üniversite: Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Bilimsel bilgiyi kullanan hemşireler mesleğini daha etkin ve doğru şekilde yerine getirmektedirler. Çalışma Karadeniz Teknik Üniversitesi (KTÜ) Sağlık Bilimleri Fakültesi 1., 2., 3., ve 4. sınıf hemşirelik öğrencilerinin bilimsel bilgiyi kullanım durumunu belirlemek amacıyla yapıldı. Tanımlayıcı araştırma yöntemi kullanılarak yapılan çalışmaya 336 kız (%82.6) 77 erkek (%17.4) olmak üzere toplam 443 öğrencisi dahil edildi. Çalışmadan elde edilen veriler frekans dağılımları ve ki-kare testi ile analiz edildi. Çalışmada öğrencilerin en çok kullandığı veri tabanlarının google akademi (%80.8) ve KTÜ kütüphanesi (%56.9) olduğu tespit edildi. Öğrencilerin %19.2'si bir hemşirelik dergisine üyeydi ve %37.5'i basılı dergileri okumaktaydı. Öğrencilerin %33.0'ü bir makaleyi incelerken makalenin tamamını okuduğunu, %79.9'u konu başlığına göre tarama yaptığını, %60.7'si ise tarama yapmak için eğitime ihtiyaçları olduğunu ifade etti. Kız öğrencilerin %21.6'sı, erkek öğrencilerin %7.8'i bir dergiye üye olduğunu ifade etti ve aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.05$). Kız öğrencilerin %40.2'si, erkek öğrencilerin %24.7'si basılı dergileri okuduklarını ifade etti ve aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.05$). İkinci sınıf öğrencileri %34.5 ile en çok bir dergiye üye olan ve %36.5 ile en çok elektronik dergileri takip eden sınıftı. Diğer sınıflar ile aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.05$). Basılı dergileri dördüncü sınıf öğrencileri daha çok okumaktaydı (%62.1) ve diğer sınıflar ile aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.001$). Lisansüstü eğitim yapmak isteyenlerin %29.7'si lisansüstü eğitim yapmayanların ise %16.7'si elektronik dergileri takip ettiğini belirtti. Aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.05$). Akademik kariyer yapmak isteyen öğrencilerin %30.6'sı, yapmayanların ise %16.8'i elektronik dergileri takip etmekteydi. Aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.05$). Sonuç olarak hemşirelik öğrencileri değişik düzeyde ve şekilde bilimsel bilgiyi kullanmaktadırlar. Ancak sonuçlar bilimsel bilgiyi kullanım açısından yeterli değildir ve öğrencilerin bilimsel bilgiye ulaşım konusunda eğitim almaya ihtiyaçları vardır.

63.MELİKŞAHÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: Aslı Nemli

Öğrenciler: Sümeyratül Kübra Özyürek, Gizem Alkaya, Şeyma Demir

Üniversite: Melikşah Üniversitesi Hemşirelik Bölümü

AMAÇ:

Çalışma, üniversite öğrencilerinin hemşirelik mesleğine yönelik görüşlerini belirlemek amacıyla Mart-Nisan 2015 tarihlerinde tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

YÖNTEM:

Çalışma, 18 Mart-10 Nisan 2015 tarihleri arasında Melikşah Üniversitesi'nde Mühendislik, İşletme, Fen Edebiyat, Hukuk Fakültelerinde eğitimde devam eden ve çalışmaya katılmayı kabul eden öğrenciler ile yapılmıştır. Veriler araştırmacı tarafından geliştirilen anket formu ile toplanmıştır. Çalışmanın bağımsız değişkenlerini demografik özellikler, bağımlı değişkenlerini ise öğrencilerin hemşirelik mesleğine yönelik görüşlerini belirleyen özellikleri oluşturmaktadır. İstatistiksel analizi SPSS 16 programı kullanılarak yapılmıştır.

BULGULAR:

Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 18-22'dir. Bireylerin %25,5'u bayan %74,5'i erkektir. Ayrıca ankete katılan bireylerin %16,7 iktisadi ve idari bilimler fakültesi, %13,0 fen edebiyat fakültesi, %8,8 hukuk fakültesi ve %61,5 mühendislik fakültesi öğrencilerinden oluşmaktadır. %42,6'sının ailesinde sağlık mensubu bulunmaktadır. Hemşirelik kadın mesleğidir düşüncesine %64,0 katılıyorken %33,5'i katılmıyordur. Hemşirelik sağlık ekibinin önemli bir üyesidir görüşüne %75,3'ü katılmıştır. Hemşirelik toplumda değer verilen bir meslektir görüşüne katılan öğrenci oranı %59,0'dır. Hemşireler kibar ve sabırlı insanlardır görüşüne katılan öğrenci oranı %47,7'dir. Hemşirelik mesleği toplumda önemli bir statüye sahiptir görüşüne öğrenci oranı %56,5'dir. Hemşirelik mesleğine erkek üyelerin katılması bu mesleğin değerini artırır görüşüne %47,7'si katılmıştır. Erkeklerin hemşirelik mesleğinde olması hemşirelerin yasal haklarını daha iyi savunmalarını kolaylaştırır düşüncesine %46,6 'sı katılmıştır. Hemşirelik mesleği toplumda yeterince tanınan bilinmeyen bir meslektir görüşüne %61,5'i katılmıştır. Bu çalışma sonucunda üniversite öğrencileri tarafından hemşirelik mesleğinin profesyonel değerleri ve rollerine ilişkin yeterli bilgiye sahip olmadıkları görülmüştür. Hemşirelik mesleğinin toplumsal imajının güçlendirilmesi için meslek mensuplarının işbirliği yapması önerilmektedir.

SONUÇ:

Öğrencilerin eğitim ve cinsiyetine göre hemşirelik mesleğine ilişkin görüşlerinin belirlenmesinde fark olduğu ve hemşirelik mesleğinin niteliklerine ilişkin verdikleri yanıtların beklenen düzeyde olumlu olmadığı, hemşirelik mesleğinin profesyonel değerleri ve rollerine ilişkin yeterli bilgiye sahip olmadıkları görülmüştür. Hemşirelik mesleğinin toplumsal imajının güçlendirilmesi için meslek mensuplarının işbirliği yapması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: hemşire, bakış açısı, hemşirelik, imaj, toplum, Hemşirelik, Hemşirelik öğrencileri, hemşirelik algısı

64. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ DEĞERLERİNİN İNCELENMESİ

Danışman: NurcanUysal

Öğrenci: BuketManavoğlu

Üniversite: Gediz Üniversitesi SBF HemşirelikBölümü

Amaç

Hemşirelik öğrencileri, mesleki eğitimleri süresince mesleğin gerektirdiği rollere uyum sağlarken profesyonel değerleri de benimsemelidir. Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin sahip oldukları mesleki değerleri ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem

Tanımlayıcı olarak planlanan bu araştırma, İzmir ilindeki bir vakıf üniversitesinin hemşirelik bölümünde uygulanmıştır. Araştırmanın verileri, okulda yalnızca birinci ve ikinci sınıf olması nedeniyle bu iki sınıf öğrencilerinden çalışmaya katılmaya gönüllü olan toplam 103 (%92.0) öğrenciden Şubat 2015’de toplanmıştır. Verilerin toplanmasında sosyo-demografik veri formu ve 26 maddeden oluşan “Mesleki Değerler Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde yüzdellik hesabı, bağımsız gruplarda t test ve OneWay ANOVA testi kullanılmıştır. Araştırmanın uygulanabilmesi için Şifa Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu’ndan izinalınmıştır.

Bulgular

Çalışmaya katılan öğrencilerin %86.4’ü kız, %53.4’ü birinci sınıf olup yaş ortalaması 19.34 ± 1.69 ’dur. Öğrenciler Mesleki Değerler Ölçeği’nden minimum 64, maksimum 130 puan almış, puan ortalaması 106.90’dır (Ölçek Puan Ranjı Min:26 Max:130). Öğrencilerin sosyodemografik özellikleri (sınıf, cinsiyet, mezun olunan okul) ile mesleki değerler puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p > 0.05$). Hemşirelik mesleğini isteyerek seçenlerin mesleki değerler puan ortalaması 107.83 ± 14.12 , istemeden seçenlerin 103.83 ± 16.50 , mesleği sevdiğini ifade edenleri puan ortalaması 107.84 ± 13.79 , sevmediğini ifade edenlerin 102.44 ± 18.30 olup puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$).

Sonuç ve Öneriler

Çalışma verilerine göre öğrencilerin ölçek puan ortalamasının yüksek olması, öğrencilerin yüksek mesleki değerlere sahip olduğunu gösterebilir. Öğrencilerin henüz birinci ve ikinci sınıfta olmalarına rağmen mesleki değerlere önem vermeleri meslek açısından önemli bir durumdur. Bu durum öğrencilere mesleki değerlerin kazanılmasında hemşirelik eğitiminin önemli düzeyde katkısı olduğu şeklinde yorumlanabilir. Öğrencilerin eğitimlerinin son iki yılında bu değerlere daha fazla önem vermeleri ve çalışma hayatında sürdürebilmeleri için mesleki eğitimin etik ilkeler ve değerlere yer verilerek sürdürülmesi önerilmiştir.

65. HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL BENLİK KAVRAMI, EMPATİ ve İLETİŞİM BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: Ayşe ARIKANDÖNMEZ

Öğrenci: Gizem Şabanoğlu, Esin Kaçar, Esra Küçükkoğlu

Üniversite: Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

GİRİŞ ve AMAÇ: Bu araştırma Hemşirelik Fakültesi öğrencilerinin profesyonel benlik kavramı, empati ve iletişim becerileri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılmıştır.

Evren ve Örneklem: Araştırmanın evrenini Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi'nde 2014-2015 yılında öğrenim gören öğrenciler oluşturmuş, örneklem seçilmeden evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiş ve 188 öğrenciye ulaşılmıştır. Araştırmaya katılmak istemeyen öğrenciler araştırma kapsamı dışında tutulmuştur.

Veri Toplama Araçları: Araştırmanın verileri, öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini içeren Kişisel Bilgi Formu, Öğrenci Hemşirelerde Profesyonel Benlik Kavramı Ölçeği (ÖHPBKÖ), İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ) ve Empatik Eğilim Ölçeği (EEÖ) aracılığıyla toplanmıştır.

Araştırmanın Etik Yönü: Araştırma 2014-2015 eğitim öğretim yılı bahar döneminde ilgili fakülteden yazılı izinler alınarak yapılmıştır. Veri toplama araçları uygulanmadan önce, öğrencilere çalışmanın amacı ile ilgili açıklama yapılarak sözlü onamları alınmıştır. Çalışmaya katılmaya istekli öğrencilere formlar toplu olarak dağıtılmıştır. Öğrenciler formları isim belirtmeksizin kendileri doldurmuştur.

BULGULAR: Araştırmaya katılan öğrencilerinin yaş ortalaması $21,64 \pm 1,39$ olup, %93,6'sı kadın, %46,8'i 2.sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin akademik başarı puan ortalamaları $2,99 \pm 0,31$ 'dir. Öğrencilerin %70,7'si Anadolu Lisesi mezunu, %62,2'sinin annesi ilkököl mezunu, %42,0'sinin babası ilkököl mezunudur. Öğrencilerin %50'si iş bulma kolaylığı ve %47,3'ü mesleğe ilgi duyması nedeni ile hemşirelik mesleğini seçtiğini, mesleği seçenlerin %65,4'ü ise mesleği isteyerek seçtiğini, %42,0'si mesleğinden memnun olduğunu belirtmişlerdir. Öğrencilerin %58,0'i kendini etkin bir hemşire olarak gördüğünü, %65,4'ü hemşirelik mesleği için kendine güvendiğini ifade etmiştir. Öğrencilere gelecek ile ilgili planları sorulduğunda; %43,1'i hemşirelik mesleğini yapmak, %45,2'si lisans üstü eğitim almak, %21,3 'ü akademisyen olmak istediklerini belirtmişlerdir. Öğrencilerin %70,7'si hemşireliğin toplumda statü sahibi olmadığını ifade ederken, %97,3'ü hemşirelik eğitiminin en az lisans düzeyinde olması gerektiğini belirtmişlerdir. Öğrencilerin %96,3'ünün iletişim, %94,7'sinin ise empati ile ilgili ders aldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin iletişim ve empati ile ilgili ifadeleri değerlendirildiğinde; %75,5'i iyi iletişim kurduğunu, %81,9'u karşıdaki kişinin duygu ve düşüncelerini anladığını, %100'ü hemşirelikte iletişimin önemli bir kavram olduğunu, %92,0'si ise hastalar ile iletişimlerini sırasında hastalara bey/hanım şeklinde hitap ettiğini belirtmiştir. Öğrencilerden profesyonellik kavramını tanımlamaları istendiğinde; profesyonelliği %16,5'i mesleki açıdan yeterli bilgi ve beceriye sahip olmak, %12,2'si mükemmel yakın bilgiyle hareket eden bireyin sergilediği davranış ve tutum, %11,7'sinin meslek ahlakına uygun davranışlar sergileyerek mesleğini severek ve isteyerek yapmak olarak tanımlamış, %92,6'si hemşireliğin profesyonel

bir meslek olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %17,0'si hemşirelik mesleğinin mesleğe özgü bilgi ve beceri gerektirmesi,%16,0's i insana hizmet veren bir meslek olması nedeniyle hemşireliğin profesyonel bir meslek olduğunu belirtmiş, %100'ü hemşirelik mesleğinde profesyonelliğin gerekli olduğunu ifade etmiştir. Öğrencilerin %20,2'si hemşirelik mesleğinin insana bakım veren bir meslek olması nedeniyle, %16,5'i doğru ve etkin bakım verebilmek için hemşirelikte profesyonelliğin gerekli olduğunu belirtmiştir.

Araştırmamızda öğrencilerin ÖHPBKÖ puan ortalaması 137.40±14.08, İBDÖ puan ortalaması 48.30±10.68 ve EEÖ puan ortalaması 67.05±5.50 olarak belirlenmiştir.

Öğrencilerin yaşı, anne ve babasının eğitim durumuyla ÖHPBKÖ, İBDÖ ve EEÖ'den aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmazken, iletişim dersi alma durumlarına göre ÖHPBKÖ ve EEÖ puan ortalamaları arasında (sırasıyla; U=319.5, p=0,026; U=340.5, p=0,037), empati ve kendini tanıma ile ilgili ders alma durumlarına göre ise ÖHPBKÖ puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (U=534.5, p=0,033). Öğrencilerin hemşirelik mesleğini isteyerek seçme ve hemşirelik mesleği ile ilgili eğitim almaktan memnun olma durumlarına göre ÖHPBKÖ puan ortalamaları arasında da anlamlı bir fark bulunmuştur (sırasıyla; U= 2362.5, p=0.000; U=313.0, p=0.000). Öğrencilerin hemşirelik mesleğini yapmak için kendine güvenme durumlarına göre ÖHPBKÖ ve EEÖ puan ortalamaları arasında (sırasıyla; U=159.5, p=0.000; U=633.5, p=0.047), insanlarla rahat iletişim kurabilme durumlarına göre ÖHPBKÖ ve İBDÖ puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (sırasıyla; KW= 103.05, p=0.001; KW=84.73, p=0.004).

Öğrencilerin profesyonel benlik kavramı, iletişim becerileri ve empatik eğilim puan ortalamaları arasındaki ilişkiye pearson korelasyon analizi ile bakılmıştır. Öğrencilerin profesyonel benlik kavramı-empatik eğilim ve iletişim becerileri-empatik eğilimleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmazken, profesyonel benlik kavramı ve iletişim becerileri arasında pozitif yönde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki vardır (r = .59*, p = .000). Bu sonuç, öğrencilerin profesyonel benlik kavramlarının geliştikçe iletişim becerilerinin de yükseldiği anlamına gelmektedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER: Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda; öğrenci hemşirelerin profesyonel benlik kavramlarının olumlu yönde geliştiği, iletişim becerilerini olumlu yönde değerlendirdikleri ve empatik eğilimlerinin ise orta düzeyde olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin profesyonel benlik kavramlarının olumlu yönde geliştirilmesi, iletişim becerileri ve empatik eğilimlerinin artırılması için profesyonel benlik kavramının gelişim sürecinin, düzeyinin ve mezuniyet sonrası değişiminin ve etkileyen faktörlerin belirli periyodlarla değerlendirilmesi, iletişim, kendini tanıma ve empati ile ilgili derslerin hemşirelik lisans müfredatında yer alması ve programların düzenli olarak güncellenmesi önerilebilir.

66. KAYSERİ'DE HEMŞİRELİK BÖLÜMÜNDE OKUYAN ÖĞRENCİLERİN PROFESYONEL BENLİK KAVRAMI

Danışman: Sibel Arguvanlı

Öğrenci: Yeşim Serper

Üniversite: Melikşah Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Hemşirelik mesleğinde, mesleğe başlamadan önce, hemşirelik bölümü öğrencilerinin profesyonelliğe yönelik farkındalıklarının ve bu farkındalığın gelişimine etkieden faktörlerin belirlenmesi önemlidir. Bu çalışma, Kayseri'de hemşirelik bölümünde okuyan öğrencilerin profesyonel benlik kavramının belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Araştırma; Kayseri'de bulunan üç üniversitede hemşirelik bölümünde 1. ve 2. sınıfta okuyan 400 öğrenciyle gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın verileri; Öğrenci Bilgi Formu ve geliştirilmesi, geçerlik ve güvenirlik çalışması Sabancıoğulları S&Doğan S(2011) tarafından yapılan Öğrenci Hemşirelerde Profesyonel Benlik Kavramı Ölçeği (ÖHPBKÖ) ile toplanmıştır. Ölçek mesleki memnuniyet, mesleki yetkinlik; mesleki nitelikler alt alanlarından oluşmaktadır. Her alt alandan alınan puanların yüksekliği, hemşirelerin profesyonel benlik kavramının olumlu yönde geliştiğine işaret etmektedir. Veriler SPSS 22.0 programında değerlendirilmiştir.

Çalışmaya katılan hemşirelik bölümü öğrencilerinin; %54.8'i Erciyes Üniversitesi, %26.5'i Melikşah Üniversitesi, %18.8'i NNY üniversitesinde okumaktadır. Öğrencilerin %60.5'i 1. sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin yaş ortalaması $20.0 \pm 1,14$ (min:18, max:24), %83.8' i kadındır. Öğrencilerin %64.5'i hemşirelik mesleğini isteyerek seçtiğini belirtmiş, %61.8' iş imkanının fazla olması nedeniyle hemşirelik mesleğini tercih ettiklerini ifade etmişlerdir.

Hemşirelik bölümünde okuyan öğrencilerin ÖHPBKÖ alt alanları puan ortalamaları incelendiğinde; Mesleki memnuniyet alanında hemşireliğe ilgi duyarak tercih eden öğrencilerin puan ortalamalarının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulunmuştur ($p < 0.05$). Mesleki yetkinlik alanında; sağlık meslek lisesinden mezun olanların, yurttan kalanların, babası okur yazar olmayanların, hemşireliğe ilgi duyarak tercih edenlerin; Mesleği nitelik alanında; kadınların, ailesinin yanında kalanların, hemşireliğe ilgi duyarak tercih eden öğrencilerin puan ortalamalarının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulunmuştur ($p < 0.05$).

Sonuç olarak; ÖHPBKÖ'nin bütün alt alanlarını etkileyen tek değişkenin hemşireliğe ilgi duyarak tercih etme durumu olduğu belirlenmiştir. Bu çalışmanın sonuçlarına göre hemşirelik bölümü öğrencilerinin mesleği isteyerek tercih etmeleri profesyonel benlik kavramının gelişimini olumlu yönde etkilemektedir. Hemşirelik bölümü öğrencilerinde profesyonel benlik kavramının gelişimi için mesleğe ilgi duyanların tercihe özendirilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Hemşire, Profesyonel Benlik Kavramı

67.YOĞUN BAKIM VE AMELİYATHANE HEMŞİRELERİNDE ÇOK BOYUTLU ALGILANAN SOSYAL DESTEĞİN TÜKENMİŞLİK DÜZEYİNE ETKİSİ

Danışman: Aysel Gürkan, Yeşim DikmenAydın

Öğrenciler: Cansu Erdiñç, GökhanUçar

Üniversite: Marmara Üniversitesi SBF HemşirelikBölümü

Amaç: Bu çalışma Yoğun Bakım ve Ameliyathane hemşirelerinde çok boyutlu algılanan sosyal desteğin tükenmişlik düzeyine etkisini değerlendirmek amacı ile yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın evrenini 7 Ocak – 20 Şubat 2015 tarihleri arasında İstanbul Anadolu Güney Kamu Hastaneler Birliği'ne bağlı dört eğitim araştırma hastanesinin ameliyathane ve yoğun bakım ünitelerinde çalışan hemşirelerin (295) tamamı oluşturdu. Örnekleme, çalışmaya katılmayı kabul etmeme, araştırmanın yapıldığı tarihlerde izinli yada raporlu olma gibi nedenlerden dolayı 228 hemşire (katılım oranı %77.28) alındı. Veriler, "Anket Formu", "Maslach Tükenmişlik Ölçeği (MTÖ)" (1) ve "Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ)"(2) kullanılarak toplandı.Çalışma öncesi Marmara Üniversitesi Etik Kurulu(22.12.2014), kurum (5.01.2015) ve katılımcılardan bilgilendirilmiş izin alındı.Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistik yöntemler, t-testi, Mann-Whitney U testve Kruskall Wallis test kullanıldı.

Bulgular: MTÖ ile elde edilen her üç alt boyuta ilişkin olarak hem yoğun bakım hem de ameliyathane hemşirelerinin duygusal tükenme (sırasıyla 21.7 ± 6.5 , 19.01 ± 6.3)ile duyarsızlaşma (sırasıyla 8.0 ± 4.1 , 5.7 ± 4.0) düzeyleri orta, kişisel başarı (sırasıyla 13.5 ± 4.1 , 12.9 ± 4.5) düzeyleri düşük olarak bulundu. Ameliyathane hemşireleri ile karşılaştırıldığında yoğun bakım hemşirelerinin duygusal tükenme ve duyarsızlaşma düzeylerinin anlamlı ölçüde yüksek olduğu saptandı($p<0.05$).

Yoğun bakım hemşirelerinin ÇBASDÖ toplam puan ortalamasının(62.5 ± 14.2) ameliyathane hemşirelerinden (66.0 ± 12.0) anlamlı ölçüde daha düşük olduğu saptandı($p<0.05$).

Yoğun bakım ve ameliyathane hemşirelerinin aileden (sırasıyla 23.4 ± 4.7 , 24.2 ± 4.0) ve arkadaştan (20.4 ± 5.6 , 20.8 ± 4.9) algıladıkları sosyal destek puan ortalamaları açısından aralarında anlamlı bir fark bulunmazken ($p>0.05$), yoğun bakım hemşirelerine göre ameliyathane hemşirelerinin özel kişiden (sırasıyla 18.3 ± 8.0 , 20.8 ± 6.5) algıladıkları sosyal desteğin anlamlı olarak yüksek olduğu görüldü ($p<0.05$).

Sonuç ve Öneriler: Çalışma bulguları ameliyathane hemşirelerine göre yoğun bakım hemşirelerinin daha fazla tükenmişlik yaşadığını ve sosyal desteğin tükenmişlik düzeyinde azaltıcı etkisi olduğunu gösterdi. Bu bağlamda hemşirelerin sosyal destek kaynaklarını arttırmaya yönelik çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tükenmişlik; sosyal destek; yoğun bakım ve ameliyathane hemşiresi.

68. HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Danışman:SibelKÜÇÜK

Öğrenciler: Esra TEKİNYILDIZ, Hafize GÖKSÜ, Hatice HilalAKTAŞ

Üniversite:Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi HemşirelikBölümü

Giriş

İçinde bulunduğumuz çağda bilgi ve teknolojinin hızlı gelişmesi ile eleştirel düşünme gücüne sahip nitelikli insan gücüne gereksinim artmıştır. Sağlık alanında profesyonel olmada gerekli ve önemli bir unsur olan eleştirel düşünme; hemşirelik için birçok kaynaktan elde edilen bilgilerin toplanması ve düzenlenmesi, bu bilgi ışığında neye gereksinim olduğuna karar verilmesi ,birçok olası yaklaşımlardan birinin seçilmesi, uygulanması ve işlemin sonuçlarının değerlendirilmesi gibi özellikleriaçısından vazgeçilmez bir düşünme sürecidir.

Araştırma Hemşirelik bölümü öğrencilerinin eleştirel düşünme eğilimlerini etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem

Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş, YBÜ hemşirelik bölümünde öğrenim gören 488 öğrenciden araştırmaya katılmayı kabul eden 277 öğrenci ile yapılmıştır. Veriler anket formu ve California Eleştirel Düşünme Eğilimi Ölçeği (CEDEÖ) ile toplanmıştır. Değerlendirmede spearman korelasyon, mann-whitney u ve kruskal testleri kullanılmıştır.

Bulgular

Öğrencilerin %84.8'i kadın, %15.2'si erkek, %32.9'u bir, %31.0'i ikincisınıf, babalarının %34.7'sinin ilkokul, annelerinin %52.9'unun ilkokul mezunu, öğrencilerin %84.1'inin çekirdek aileye sahip olduğu, günlük olarak %61.7'sinin kitap, %91.0'inin gazete okumadığı, %67.9'unun günlük TV izlediği, TV izleyenlerin en fazla yerli dizileri (%59.8) takip ettiği, %70.3'ünün sosyal etkinliklere katılmasına karşın %65.2'sinin bilimsel etkinliklere katılmadığı, %97.8'inin internet ve sosyal medyayı aktif olarak kullandığı, %71.8'inin kendini "sorumluluk üstlenebilen" ve %69.7'sinin "düşünmeye önem veren" şeklinde kişilik özelliği ile tanımladığı belirlenmiştir. CEDEÖ ile öğrencilerin akademik başarı ortalamaları ($\rho=0.054$), kardeş sayıları ($\rho=0.021$) ve doğum yılları ($\rho=0.029$) arasında pozitif ve zayıf bir ilişki saptanmasına karşın, annenin eğitim seviyesi ile arasında bir ilişki bulunmuştur ($p=0.04$).

Sonuç ve Öneriler

Öğrencilerin eleştirel düşünebilmeleri kardeş sayısı, akademik başarı, doğum yılı ve annenin eğitim seviyesinden etkilenmektedir. Eleştirel düşünmeyi geliştirecek yönde hemşirelik öğrencilerinin eğitiminin gözden geçirilmesi, öğrencilerin sosyal faaliyet, kitap okuma gibi etkinliklere teşvik edilmesin ve araştırmanın daha büyük gruplarla yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Öğrenci, Eleştirel düşünme

69.KKTC'de ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN LİDERLİK OLGUSU HAKKINDA FARKINDALIKLARI

Danışman: ÖzdemNurluöz

Öğrenciler: İslam Ertem, Ahmet Emre Yıldız, Yusuf Vurucu, Sali Adem, Ekrem Kavaz

Üniversite: Yakın Doğu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Sağlık sektöründe hizmet verilen hastanelerde hemşireler, liderlik yapmada önemli bir potansiyel güce sahiptirler .Bireylere kaliteli sağlık bakımı sunmak için gerekli bilgiye, profesyonel yönetim ve liderlik becerileri gerektiren sorumluluklara ve hasta bakımının sürekliliğinin sağlanmasında destekleyici ve çalışanları koordine edicibir role sahiptirler. Hemşirelerin var olan potansiyel güçlerini liderlik ve yöneticilik üzerine yoğunlaştırmaları durumunda mesleğin çok daha büyük kazanımları olacağı kesindir.

Bu araştırma çalışan hemşirelerin liderlik boyutlarının neresinde kendini gördüğünü veya görmek istediğini belirlemek, hem devlet hastanesinde hem sahada çalışan hemşirelerin bu konuda bilgi ve farkındalık düzeylerini ölçme, değerlendirme yapma ve görevlerini yaparken liderlik özelliklerinin farkında olma durumlarınısaptamak amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Çalışmada araştırmacılar tarafından hazırlanan hemşirelerin demografik ve liderlik özelliklerini içeren anket formu kullanılmıştır. Magosa bölgesinde hastanelerde ve sağlık ocaklarında görev yapan 62 kadın ve 13 erkek olmak üzere 75 hemşire(n=75) bu çalışmaya dahil edilmiştir. Elde edilen veriler SPSS programı(version 17) ile %79.7 güven aralığında test edilerek analiz edilmiştir. Verilerin analizinde T testi ve K Kare testlerinden yararlanılmıştır.

Araştırmada katılımcılara yöneltilen sorularda “Meslek hayatınız boyunca kendinizi hangi konumda görmek isterdiniz” ve“ İleri meslek yaşamınızda kendinizi en ideal konum olarak hangisinde görürsünüz?” sorularına yüksek oranda hemşire sonucuna ulaşılması hemşirelerin gelecek meslek yaşantılarında kendilerini yöneticilik ve liderlik gibi pozisyonlarda görmek istemedikleri ancak çalıştıkları alanlarda mesleğin yürütülmesinde kendilerini iyi bir lider olarak algıladıkları sonucun ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Liderlik, hemşirelik, lider, liderlik özellikleri,yönetici

70.ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN PROFESYONEL DEĞERLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Danışman: NülüferERBİL

Öğrenci: NisaASLAN

Üniversite: Ordu Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu HemşirelikBölümü

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin profesyonel değerleri, etik konulara verdiği önemi ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan araştırmanı evrenini, Ordu Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümünde öğrenim gören 314 kız ve 126 erkek olmak üzere 440 öğrenci oluşturdu .Araştırmanın örnekleme 208 kız, 71 erkek olmak üzere araştırmaya katılmaya gönüllü olan 279 öğrenci alındı.Öğrencilere araştırma hakkında bilgi verildi ve sözel onamları alındı. Araştırmaya başlamadan önce yüksekokul müdürlüğünden yazılı izin alındı. Araştırmanın verileri, kişisel bilgi formu ve Hemşirelerin Profesyonel Değerleri Ölçeği (HPDÖ) ile toplandı. HPDÖ, ANA'nın etik kurallarını yansıtan, hemşirelerin sahip olduğu değerleri ortaya çıkarmak amacıyla Weis ve Schank (2000) tarafından geliştirilmiş ve Türkçe'ye uyarlaması ve geçerlik ve güvenilirlik çalışması Şahin Orak ve Ecevit Alpar(2012) tarafından yapılmıştır. Ölçek 44 maddeden oluşmaktadır, alınabilecek puan 44-220 arasındadır. Yükselen puanlar, hemşirelerin profesyonel değerlere ve etik konulara daha fazla önem verdiklerini gösterir. Şahin OrakveEcevit Alpar'ınö ğrencile rüzeriney aptığı çalışmada ve bu çalışmada HPDÖ Cronbach Alpha değeri .96 olarak bulunmuştur.Verilerin analizinde sıklık, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma, t testi, Kruskal-Wallistest, Mann-Whitney U test ve One-Way ANOVA testi ve Pearson korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Öğrencilerin %74.6'sı kız, %26.2'si 3.sınıf öğrencisi, %47.3'ü ilde yaşamakta, %95.3'ü bekar, %81.4'ü çekirdek aileye sahip, annelerinin %46.7'si, babalarının %39.1'i ilkokul mezunudur. Öğrencilerin yaş ortalaması 20.81±1.91 (17-37 yaş) bulundu. Öğrencilerin %68.1'inin hemşirelik mesleğini isteyerek seçtiği, %21.5'iningelecekte meslekten ayrılmayı düşündüğü, %46.2'sinin mesleğin geleceği hakkında " iyimser"olduğu saptandı. Öğrencilerin %3.2'sinin hemşire olduğunu söylemediği, %41.6'sının meslekiseçim olarak hemşireliği önerdiği, %59.9'unun eğitimleri süresince rol modelinin"öğretim elemanları" olduğu belirlendi. Öğrencilerin %46.6'sının hemşireliğin öğretim elemanları tarafından yeterince tanıtıldığını düşündüğü, %51.6'sının okul eğitiminin mesleğe bakışını "olumlu" yönde etkilediği bulundu. Öğrencilerin %32.3'ünün okuldaki eğitimin öğrencileri çalışma yaşamına hazırladığını düşündüğü belirlendi. Öğrencilerin %41.6'sının lisans eğitiminden sonra lisansüstü eğitime devam etmeyi düşündüğü belirlendi. HPDÖtoplam puan ortalaması 170.89±25.01 (101-220) bulundu. Mesleği isteyerek seçenlerde(p=.003), gelecekte meslekten ayrılmayı düşünmeyenlerde (p=.001), mesleğin geleceği hakkında iyimser olanlarda(p=.000) ,meslek seçimi olarak hemşireliği önerenlerde(p=.000),öğretim elemanları tarafından mesleğin tanıtıldığını ifade edenlerde (p=.001), okul eğitiminin mesleğe bakışını olumlu yönde etkilediğini belirtenlerde(p=.000), okul eğitiminin öğrencileri çalışma hayatına hazırladığını düşünenlerde (p=.044) HPDÖ puan ortalamalarının daha yüksek olduğu ve farkın istatistiksel olarak önemli olduğu bulunmuştur.Birinci ve 4 .sınıfta öğrenim gören öğrencilerde HPDÖ puan ortalamalarının daha yüksek olduğu (p=.001),öğrencilerin babalarının eğitim seviyesi yükseldikçe HPDÖ puan ortalamalarının düştüğü (p=.012) ve farkların istatistiksel olarak önemli olduğu bulundu .Öğrencilerin yaşı,y aşadığı yer, medeni durumu, aile tipi ve anne eğitimine göre HPDÖ puan ortalamalarının istatistiksel olarak önemli bulunmadı.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerin profesyonel değerleri ve etik konulara verdikleri önem orta seviyenin üzerinde olmakla birlikte geliştirilmesi gereken düzeydedir. Hemşirelik öğrencilerinin eğitimleri süresince profesyonel değerler ve etik konulara daha fazla yer verilmesi önerilir.

71.SURİYELİ MÜLTECİLERİN SAĞLIK HİZMETLERİNİ KULLANMA DURUMU VE HEMŞİRELİK HİZMETLERİNDEN MEMNUNİYETİ

Danışman: Selma KAHRAMAN, FadileÇİDEM

Öğrenci: Amine OĞUZ, Azize TUMBUL, Davut KERTİŞÇİ, Meral TAŞ, Müjde TAYYAR, Necmettin TÜZÜN, SemraKOCAAĞAÇ

Üniversite: Harran Üniversitesi SağlıkYüksekokulu

Giriş: Bu araştırma Şanlıurfa merkez’de bulunan Suriyeli Mültecilerin sağlık hizmetlerini kullanma durumlarını ve hemşirelik hizmetlerinden memnuniyetini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı olarak yapılan araştırmanın evreni Şanlıurfa merkezde ikamet eden Suriyeli mülteci ailelerdir. Örneklem olarak Şanlıurfa merkez’de bulunan tüm devlet ve üniversite hastanesinde en az 2gün yatan ocak-şubat ayında başvuran 86 Türkçe bilen Suriyeli aileler oluşturmuştur. Veriler ailelerin sosyo-demografik özellikleri ve sağlık hizmetlerini kullanma durumlarını belirleyen anket formu ve hemşirelik bakım memnuniyet ölçeği ile toplanmıştır. Veriler SPSS paket programında tanımlayıcı istatistik ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırma katılan Suriyeli kişilerin % 45,3’ü 30 yaşında ya da daha küçük, % 48,8’i erkek, % 38,6’sı okuryazar olmadığı ve % 65,1’inin evli olduğu saptanmıştır. Kişilerin %38,4’ü 6 ay önce Şanlıurfa’ya geldiğini, %45,3’ü bir başkasının evinde ikamet ettiğini ifade etmiştir. Görüşülen kişilerin ailesinde % 72,1’inde hasta olan birey olduğunu belirtmiştir. Bireylerin hemen hepsi sağlık tanımını savaşın olmadığı, kendi evinden ve toprağından ayrılmaması olarak tanımlamıştır. Onlar için sağlık (% 79), hayatta kalabilmek ve başkasına muhtaç olmamak olarak ifade etmişlerdir. Mültecilerin % 85,4’ü sağlık hizmetlerini hastalanınca kullandıklarını belirtmişlerdir. Araştırmaya katılan kişilerin % 50,2’si sağlık hizmetlerinden memnun olmadığını, bunun nedeni olarak dilden dolayı anlaşamadıkları, bizi düşman gibi görmeleri, bize bağırması... vb olarak tanımlamıştır. Suriyeli bireylerin hemşirelik hizmetlerinden memnuniyet ölçeğinden ortalama 63,5±20,4 olarak almışlardır.

Sonuç: Bu çalışmada Suriyeli mülteci ailelerin kötü ve olumsuz koşullarda yaşadığı, sağlık hizmetlerini hastalık ağırlaşınca kullandıklarını, dil probleminde dolayı sorunlar yaşandığı görülmüştür. Suriyeli kişilerin hemşirelik bakım memnuniyet ölçeğinden yüksek puan aldıkları ve hemşirelik hizmetlerinden memnun oldukları saptanmıştır.

Anahtar kelimeler: Suriyeli Mülteciler, Sağlık Hizmetleri, Hemşirelik, Hemşirelik bakımı

72.İNTÖRN HEMŞİRELİK EĞİTİM PROGRAMI ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ GÜDÜLENME DÜZEYLERİ

Danışman: DenizSAYGILI

Öğrenciler Banu KİRACI, Kübra BAYRAKCI, AyşeÖNAL

Üniversite: Namık Kemal Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu HemşirelikBölümü

Giriş: Davranışların ve beklentilerin oluşmasında önemli bir yere sahipolan motivasyon, eğitim öğretim sürecinde öğrencilere öğrenme isteği, sorumlulukalma, mesleğisevmevememesleki becerikazandırmavesürdürmedekatkısağlamaktadır.

Motivasyon, hemşirelik eğitiminde edinilen bilgi, beceri ve farkındalığın artmasınave bu kazanımların mezuniyet sonrası uygulama alanına aktarılmasınayarar sağlayabilir. Bu bağlamda birinci ve dördüncü sınıf öğrencilerininmotivasyon düzeylerinin karşılaştırılmasıamaçlanmıştır.

Yöntem:İntörn programı uygulanan NamıkKemalÜniversitesi Sağlık Yüksekokulu'nda gerçekleştirilen araştırma tanımlayıcı-ilişki arayıcı tasarım tipindedir. Çalışma, gerekli etik izinler alınarak Ocak-Mart 2015 tarihleri arasında yürütülmüştür .Araştırmanın evrenini birinci sınıf(n=103) ve dördüncüsınıf(n=69) öğrencileri oluşturmakta (n=172) olup tüm evrene ulaşmak am açlanmıştır.Veri toplama sürecinde 16 öğrenci devamsızlık yapması nedeniyleçalışmaya katılmamıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin öz-bildirimlerine dayalı olarak sosyo- demografik form (cinsiyet, mezun olunan lise, yaşanan yer, akademikbaşarı, mesleği tercih etme nedeni) ile Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması Acat ve Köşgeroğlu tarafından yapılmış Güdülenme Kaynakları ve Sorunları Ölçeği(GKSÖ) (24 soru) ile toplanmıştır. Verilerin analizi SPSS-22 istatistik programı kullanılarak, frekans, yüzde ,pearson korelasyon analizi, student-t,MannWhitney-UveKruskal- Wallis testler I ile değerlendirilmiştir.

Bulgular:Birincisınıf ve dördüncü sınıf intörn öğrencilerinin mesleki güdülenme düzeyleri arasında fark olmadığı ($p=.335$, $t=.966$), cinsiyet ($p=.000$), akademik başarı ($p=.001$), mesleği tercih nedenleri ($p=.008$) arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu bulunmuştu r($p<0.05$).Hem birinci sınıf(± 11.73) hem de dördüncüsınıf (± 9.84) intörn öğrencilerin GKSÖ puan ortalaması yüksek bulunmuştur (enaz:24, en çok:120). Öğrencilerin GKSÖ'nün alt boyutlarından aldıkları puanlar sırasıyla içsel (± 6.46),olumsuz (± 5.48) ve dışsal güdülenm (± 2.83)'dir.

Sonuç:Birincisınıf ve intörn öğrencilerin içsel güdülenme düzeyleri, olumsuz ve dışsal güdülenme düzeylerinden yüksektir. Hemşirelik öğrencilerinin motivasyonlarında sırasıyla mesleğe ilgi duyma, grup arkadaşlarının istekliliği, işini severek yapan kişilerden eğitim alma gibi içsel motivasyon kaynakları etkili olmuştur.Profesyonelleşme sürecinde öğrencilerin yüksek olan içsel güdülenme düzeylerinin eğitimciler tarafından desteklenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: İntörn , Güdülenme,Motivasyon.

73.BİR ÜNİVERSİTE HASTANESİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN PROFESYONEL TUTUMLARI İLE BUNU ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Danışman: GökçeDemir

Öğrenci: Sevgi Tufan, Gamze Gülsüm Kılıçlı, GülşahTaştepe

Üniversite: Ahi EvranÜniversitesi

AMAÇ: Araştırma, bir üniversite hastanesinde çalışan hemşirelerinmesleki profesyonel tutumlarını ve bu tutumlarını etkileyebilecek bazıfaktörlerin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM: Tanımlayıcı tipte olan bu araştırma, Ekim-Aralık 2014 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinde çalışan hemşirelerle gerçekleştirildi. Üniversitehastanesinde 245 hemşire çalışmakta olup, çalışmaya katılmayı kabul eden 122hemşire çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında, hemşire tanıtım formu ve “Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri” (MPTE) kullanılarak toplanmıştır. Araştırma öncesinde ilgili kurumdan yazılı izin ve hemşirelerden sözel onam alınmıştır. Veriler bilgisayar ortamında sayı, yüzde dağılımları, ortalama, M-WU testi ve KW testi analizi ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Çalışmaya katılan hemşirelerin, yaş ortalaması 31.97 ± 7.38 olup hemşirelerin %82.8'i kadın, %68.0'ı servislerde çalışmakta, %89.3'ü kadrolu çalışmakta, %57.4'ü lisans mezunu olup %57.4'ü evlidir. Hemşirelerin %65.6'sı kendi meslektaşları ile olan ilişkilerini iyi olarak, %64.8'i hekimlerle olan ilişkilerini iyi olarak ve %63.9'u diğer personelle olan ilişkilerini iyi olarak değerlendirmiştir. Hemşirelerin %52.5'inin hemşirelik mesleğinden memnun olduğu, %36.9'unun seçme şansına olsa da tekrar hemşireliği seçeceği, %61.5'inin çalıştığı bölümden memnun olduğu belirlenmiştir. Hemşirelerin MPTE toplam puan ortalaması 134.57 ± 13.38 'dir. (32-160) puan olarak bulundu. Hemşirelerin cinsiyeti, eğitim durumu, çalıştığı bölüm, çalışma süresi, nöbet tutma durumu, meslekten memnuniyet durumu, çalışılan bölümden memnuniyet durumu, meslektaşlarıyla ve hekimlerle ilişkilerini değerlendirme durumu ile MPTE puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p > 0.05$). Hemşirelerin kadro durumu ile MPTE puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p < 0.05$).

SONUÇ: Hemşirelerin profesyonel tutum puanlarının iniyi düzeyde olduğu ve kadro durumlarının profesyonelliklerini etkilediği görülmektedir.

ANAHTAR KELİMELEER: Hemşirelik, profesyonellik, profesyonel tutum.

74. HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNE BULUNUŞLUKLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Danışman: Hacer Gök Uğur, Oya Sevcan Orak
Öğrenci: Ahmet Talha Tekgül,
Üniversite: Ordu Üniversitesi

Bu çalışma hemşirelik son sınıf öğrencilerin hemşirelik mesleğine hazır bulunuşluklarını ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Doğu Karadeniz Bölgesi'nde Ordu, Giresun, Trabzon, Rize ve Artvin illerindeki üniversitelerde hemşirelik bölümü sonsınıflarında okuyan öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmada herhangi bir örnekleme gidilmeyip evrenin tamamı örneklem olarak alınmış ve araştırmaya katılmayı kabul eden 313 öğrenci ile çalışmam tamamlanmıştır. Araştırmanın verileri Ocak-Şubat 2015 tarihleri arasında toplanmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 15.0 istatistiksel paket programı ile değerlendirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzdelik dağılım, aritmetik ortalama ve ki kare testi kullanılmıştır. Etik açıdan çalışmanın yapıldığı kurumlardan yazılı izin, çalışmaya katılan öğrencilerden sözel onam alınmıştır. Araştırma kapsamındaki öğrencilerin yaş ortalaması 22.38 ± 1.36 olup, %73.5'i kız, %85.9'u orta gelir düzeyinde, %83.4'ü çekirdek aile yapısında, %47'si hayatında en uzun süre il merkezinde yaşamış ve %53.4'ü düz liseden mezundur. Öğrencilerin %55.3'ü hemşirelik bölümünü birinci sırada tercih ettiğini, %48.9'u hemşirelik bölümünü iş garantisi olduğu için tercih ettiğini ve %62.9'u hemşirelik mesleğini seçtiği için mutlu olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %57.5'i hemşirelik mesleğini yapmak için staj uygulamalarının yetersiz olduğunu, %48.9'u yaz stajı yaptığını, %56.2'si hemşirelik mesleğini yapmak için kendisini hazır hissettiğini ifade etmiştir. Öğrencilerin %56.9'u hemşirelik mesleğinin kendileri için uygun bir meslek olduğunu ve %85.3 meslekte başarılı olacağını düşündüğünü belirtmiştir. Bununla birlikte öğrencilerin %60.4'ü atanamama korkusu yaşadığını, %73.8'i çalışma hayatıyla ilgili kaygı yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Öğrencilerin %68.7'si mezuniyet sonrası hemşirelik uygulamaları için kendisini yeterli gördüğünü ve %25.9'u mezuniyet sonrası hemşirelik yapmayı düşünmediğini belirtmiştir. Öğrencilerin hemşirelik mesleğinin seçmenedenleri ile hemşirelik mesleğine hazır bulunuşlukları arasında istatistiksel olarak önemli bir ilişki olduğu bulunmuştur ($p < 0.001$).

Öğrencilerin kendilerini meslekte yeterli hissetme durumları ile hemşirelik mesleğine hazır bulunuşlukları arasında istatistiksel olarak önemli bir ilişki olduğu bulunmuştur ($p < 0.001$). Öğrencilerin lisans eğitiminde staj ve yaz stajı uygulamaları yapma durumları ile hemşirelik mesleğine hazır bulunuşlukları arasında istatistiksel olarak önemli bir ilişki olmadığı bulunmuştur ($p > 0.05$).

75.SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL HEMŞİRELİK DEĞERLERİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Danışman: CelalettinÇEVİK

Öğrenci: AdemAVCI

Üniversite: Balıkesir SağlıkYüksekokulu

GİRİŞ

Toplumsal çıkarları önceleyen, kanıta dayalı uygulamaları benimsemiş,profesyonel hemşirelik değerlerine sahip hemşireler için öğrencilerin hemşirelikfelsefesini, anlaması ve profesyonel hemşirelik değerlerine sahip olmasıönemlidir.

Bu çalışmanın amacı Balıkesir Üniversitesindeki hemşirelik 3. ve 4. sınıföğrencilerin profesyonel hemşirelik değerleri konusundaki bilgi düzeylerinin ve etkileyen faktörlerinbelirlenmesidir.

GEREÇ VEYÖNTEM

Araştırma kesitsel ve tanımlayıcı tipte olup Aralık 2014-Ocak 2015 tarihleriarasında yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini Balıkesir Sağlık Yüksekokulunda öğrenimgören 3. ve 4.sınıf öğrencileri (168) oluşturmaktadır. Çalışmada örnekbüyükülüğü hesaplanmamış evrenin tümüne ulaşılması hedeflenmiştir. Veriler kişisel bilgiformu ve “Profesyonel Hemşirelik Değerleri Ölçeği” ile elde edilmiştir.Verilerin çözümlemesinde sayı,yüzdeler,ortalamalarınkarşılaştırılmasındat testi,ANOVA, Kruskal Wallis testi kullanılmıştır.

BULGULAR

Araştırma grubunun %78.1'ini kız öğrenciler, %58.3'ünü 3.sınıföğrencileri oluşturmaktadır. Öğrencilerin %18.5'i bir işte çalıştığını, %35.1'i yurttakaldığını, %14.6'sı annesinin çalıştığını, %35.2'si babasının emekli olduğunu,%60.9'u hemşirelik mesleğinin geleceğinden umutlu olduğunu, %72.8'i mesleğiisteyerek seçtiğini, %42.4'ü akademik kariyer yapmak istediğini, %41.1'i yöneticihemşire olarak çalışmak istediğini, %76.2'si THD'ye üye olmak istediğini,%89.4'ü hemşirelerin profesyonel olmadığını, %45.9'u profesyonellik bilinciolmadığını belirtmiştir. Araştırmada profesyonel hemşirelik değerleri ortalaması 96.95±19.00,alt başlıklardan bakım verme puanı 22.90±4.90, profesyonellik puanı 24.9±5.49, aktivizmpuanı18.6±4.01,adaletpuanı11.49±2.56,sadakatpuanı11.00±2.47'dir.

Hemşirelerin profesyonel olmadığını düşünenlerde, boş zamanlarını arkadaşlarıile geçirenlerde, hemşirelerde profesyonellik bilinci yok diyen öğrencilerde,annesi üniversite ve üzeri eğitime sahip öğrencilerde, yurttakalanlarda ölçekpuan ortalaması anlamlı olarak yüksektir(p<0.05). 4.sınıflarda ölçek puan ortalamasıdaha yüksektir ancak anlamlı fark yoktur(p<0.05). Cinsiyet, meslek konusundaumutlu olma, sosyal etkinliklere katılma açısından ölçek puan ortalamaları arasında anlamlı farkyoktur(p>0.05).

SONUÇ veÖNERİLER

Öğrencilerin profesyonel hemşirelik değerleri ölçeği puan ortalamasıyüksektir (96.95±19.00). Öğrencilerin büyük çoğunluğu profesyonellik bilincindeki eksiklik nedeniyle hemşirelik mesleğinin profesyonel biçimde yürütülemediğini belirtmiştir.

76. HEMŞİRE ADAYLARININ ZAMAN YÖNETİMİ İLE ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMLERİ

Danışman: Bilge BalÖzkaptan

Öğrenciler: Merve Korkmaz1, HazelBircan

Üniversite: Sinop Üniversitesi SağlıkYüksekokulu

Giriş: Zaman yönetimi ve eleştirel düşünme becerisi, hemşireliğe profesyonel kimlik kazandıran, hastabakım kalitesini ve iş doyumunu arttırmak için gerekli olan temel özelliklerdendir. Zamanı etkin kullanmak başarıyı artırmanın yanı sıra kişinin kendine zaman ayırmasına imkan sağlar. Eleştirel düşünme becerilerinin gelişmiş bireyler gelişimini daha ileriye götürebilir ve zamanı da daha iyi kullanabilir. Hemşirelik öğrencilerinin zaman yönetimi ve eleştirel düşünme becerisine sahip olması, mantıklı ve çözümlayici düşünce yeteneğiyle, mezuniyet sonrası hemşirelik uygulamalarında zamanı etkin kullanmalarını sağlayarak hasta bakım kalitesini arttıracığından, hemşirelik eğitimi müfredat programlarının öğrencilerinin bu yönlerini geliştirmeye katkı sağlayacak şekilde düzenlenmesi önem taşımaktadır.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin zaman yönetimi ile eleştirel düşünme eğilim düzeylerinin ve ilişkili faktörlerin belirlenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı özellikte olan bu araştırma, 2014-2015 güz yarısı yılında Sinop Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü öğrencileriyle yapılmıştır. Araştırmanın evrenini oluşturan hemşirelik bölümünde toplam 339 öğrenci bulunmaktadır. Araştırmada evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiş olup örneklem grubu seçilmeksizin 1., 2., 3. ve 4. sınıf öğrencilerinden araştırmaya katılmayı kabul eden ve araştırmanın yapıldığı tarihlerde okulda bulunan toplam 163 öğrenci ile yapılmıştır. Verilerin toplanmasında literatür doğrultusunda hazırlanan sosyo-demografik özelliklerden oluşan Öğrenci Tanıtım Formu, Zaman Yönetimi Envanteri ve Kalifornia Eleştirel Düşünme Eğilimi Ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %67.5'i kız, %32.5'i erkek olup yaş ortalaması 20.35 ± 2.42 'dir. Öğrencilerin eleştirel düşünme ölçek puanları 110 ile 282 arasında değişmekte olup ortalamaları 192.12 ± 18.54 olarak bulunmuştur. Bu ortalama öğrencilerin eleştirel düşünme düzeyinin düşük olduğunu göstermektedir. Öğrencilerin zaman yönetimi envanterindeki sorulara verdiği yanıtlar değerlendirildiğinde katılımcıların %92.7'sinin hiçbir zaman planlı hareket etmediği, %84.2'sinin her zaman erteleme davranışı gösterdiği, öğrencilerin tamamının serbest zamanını çoğunlukla internette geçirdiği belirlenmiştir. Zaman yönetimi ve eleştirel düşünme eğiliminin öğrencilerin cinsiyetlerine ve sınıf düzeylerine farklılık gösterdiği belirlenmiştir ($p < 0.05$).

Sonuç: Araştırma sonucunda öğrencilerin eleştirel düşünme eğilimlerinin düşük olduğu ve zaman yönetimi konusunda başarılı olamadıkları, kız öğrenciler ve dördüncü sınıf öğrencilerinin eleştirel düşünme eğiliminin daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

77.ÇANKIRI KARATEKİN ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONELLİK VE ÖZ ETKİLİLİK DÜZEYİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Danışman: SatıDİL

Öğrenci: Simge Uysal, Emine Şirin, Elif Çınar, Ümmühan Gökçe Yıldırım, KübraSönmez

Üniversite: Çankırı Karatekin Üniversitesi

Amaç: Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinde öz etkililik-yeterliliğin profesyonellik üzerindeki etkilerinin araştırılması

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan bu araştırmanın örneklemini , birsağlık yüksekokulunda hemşirelik bölümünde olan 1,2,3 ve 4. Sınıf öğrencilerinden (N=350), çalışmanın yapıldığı dönemde okulda olan ve araştırmaya katılmayı kabul eden (n=205) hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Veri toplama araçları olarak bilgi formu ve ölçek kullanılmıştır. Veriler Tezbaşaran (1996), Öner (1997), Tavşancıl 2002, Aksayan ve arkadaşları 2002'nin geliştirdiği profesyonel benlik kavramı ölçeği ile Sherer ve arkadaşları tarafından geliştirilen ölçek 1999 yılında Gözüm ve Aksayan tarafından Türkçeye uyarlanmış, öz etkililik- yeterlilik ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, t testi, One - Way Anova ve korelasyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin çoğunluğunun (% 51.2) 21-24 yaş grubunda ve kız öğrenci sayısının (%77.6) olduğu belirlenmiştir . Öğrencilerin öz etkililik-yeterlilik ölçeği (ÖEYÖ) puan ortalaması 81.59 ± 15.53 ve hemşirelikte profesyonel benlik kavramı ölçeği (HPBKÖ) 108.60 ± 12.81 olup öğrencilerin öz etkililik-yeterlilik ve profesyonel değerlerinin puan ortalamalarının orta düzeyde olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin sınıf düzeyinde 4. sınıf lehinde ÖEYÖ 1. Alt boyutunda ($F=9.099$, $p=0.000$) ÖEYÖ 2. Alt boyutunda ($F=9.519$, $p=0.000$) ÖEYÖ toplam puanında ($F=7.848$, $p=0.000$) öz etkililik ölçeğinin davranışı başlatma ve sürdürme alt boyutlarında 4. Sınıf öğrencilerinin diğer sınıflardan daha yüksek olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin akademik başarı düzeyine göre ÖEYÖ 3. Alt boyut davranış tamamlama alt boyutunda ($F=4.44$, $p=0.002$) akademik başarıyı çok iyi olanlar lehinde fark olduğu, hemşireliği isteyerek seçenler lehinde HPBKÖ tüm alt boyutları ile toplam puan ortalamasında ($T=4.834$, $p=0.001$) ve ÖEYÖ 1. Ve 2. Alt boyutu ile toplam puan ortalamasında ($T=2.681$, $p=0.008$) olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Korelasyon analizinde de öz etkililik-yeterlilik toplam puan ortalamaları ile profesyonel benlik kavramı puanları arasında pozitif yönde kuvvetli ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. ($r=0.525$, $p=0.000$) Öğrencilerin öz etkililik ve yeterlilik düzeyi arttıkça profesyonel benlik kavramı da artmaktadır. Bununla birlikte onların öz etkililik ve yeterlilik (davranışı başlatma , sürdürme, tamamlama, engellerle mücadele becerileri) ne ölçüde artarsa hemşirelikte profesyonel benlik kavramında (meslekten memnuniyet, mesleki yetkinlik mesleki tutum ve beceri) ölçüde artacaktır.

78. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ZAMAN YÖNETİMİ BECERİLERİ İLE UMUTSUZLUK DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Danışman: Rukuye Aylaz

Öğrenci: Çiçek Esra Deymez, Gülsüm Nida Ertaç, Hilal Temelli, Emine Gülsün Sair

Üniversite: İnönü Üniversitesi Malatya Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin zaman yönetimi becerileri ile umutsuzluk düzeyleri arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipte olan çalışma Şubat 18- 16 Mart 2015 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın evrenini İnönü Üniversitesi Malatya Sağlık Yüksekokulunda (MSYO) öğrenim gören 1220 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın örneklem büyüklüğü evrende ki birey sayısı bilinen örneklem genişliği formülü kullanılarak 293 öğrenci olarak belirlenmiştir. Örneklem seçiminde; araştırmanın evrenini oluşturan sınıflardan tabakalı örneklem yöntemi ile kaç öğrencinin alınacağı belirlenmiştir. Belirlenen öğrenciler sınıf listelerine göre sıralanmış ve basit tesadüfî sayılar tablosu kullanılarak 293 öğrenci araştırma grubunu oluşturmuştur. Araştırmada veritoplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan bilgi formu, Alayve Koçak tarafından geçerlilik güvenirlik çalışmaları yapılan Zaman Yönetimi Envanteri (ZYE) ve Durak tarafından geçerlik ve güvenirliği yapılan Beck Umutsuzluk Ölçeği (BUÖ) kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; sayı, yüzdeler, ortalama, bağımsız değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla varyans analizi (ANOVA), bağımsız gruplarda t testleri ve korelasyon kullanılmış, çalışmada önemlilik düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırmanın yapılabilmesi için MSYO Müdürlüğü'nden yazılı izin ve öğrencilerden sözel onam alınmıştır.

Bulgular: Araştırmada öğrencilerin ortalama yaşları 21.26 ± 1.9 (minimum=17, maksimum=35), %76.5'i kadın, %38.2'sinin annesinin ilköğretim, %29.4'nün babasının üniversite mezunu, %55.6'sının ekonomik durumunun orta düzeyde ve öğrencilerin %29.4'ünün zamanı iyi değerlendirme ile ilgili yayınları okuduğu saptandı. Araştırmada öğrencilerin ZYE puan ortalamaları 78.10 ± 12.9 , (minimum 43, maksimum 120), BUÖ puan ortalamaları 14.16 ± 4.6 (minimum 1, maksimum 29), aralarında negatif yönde bir korelasyon saptanmıştır ($r = -0.297$, $p = 0.001$). Öğrencilerin ZYE puan ortalamaları ile demografik verileri karşılaştırıldığında; mezun oldukları lise ve zaman yönetimi ile ilgili kitap okumaları arasında önemli bir ilişki belirlenmiştir. BUÖ ile ekonomik durum ve sınıf düzeyleri arasında önemli bir ilişki saptanmıştır.

Sonuç ve Öneriler: Bu çalışmada öğrencilerin ZYE puan ortalamalarının arttıkça geleceğe dönük beklentilerinin arttığı belirlenmiştir. Öğrencilerin zaman yönetimini daha iyi planlamaları konusunda eğitim müfredatında yer verilmesi, bu becerilerin artırılmasında ve geleceğe umutla bakmalarında etkili olacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelime: Zaman yönetimi, umutsuzluk, hemşire

79.GELECEĞİN PROFESYONELLERİ HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK BAKIM ALGILARININ BELİRLENMESİ (GAZİANTEP İLİÖRNEĞİ)

Danışman:Ahsen Şirin, Meryem Kılıç, HabibBalsak

Öğrenciler: Melike Boyerçelik, Zehra Zülal Zeren, Muhammed Ateş, SümeyyeYılmaz

Üniversite: ZirveÜniversitesi

Amaç: Bu araştırma Gaziantep İl'inde lisans düzeyinde eğitim görenhemşirelik öğrencilerinin hemşirelik bakım davranışlarına yönelik algılarınınbelirlenmesi amacıyla planlandı.

Materyal ve Metod: Tanımlayıcı tipte planlanan araştırmanın evrenini Şubat 2015'te Gaziantep Üniversitesi ve Zirve Üniversitesi hemşirelik bölümü ikinci sınıf öğrencileri (250) oluştururken,örneklemine ise araştırmaya katılmayı kabul eden 227 öğrenci oluşturdu. Araştırma için (ölçeğin kullanılması, ilgili üniversitelerden etik kurul izinleri ve öğrenci olurları gibi) gerekli izinler alındı. Araştırmanın verileri, iki kısımdan oluşan anket formu ile toplandı. İlk kısımda sosyo-demografik ve hemşirelik mesleğine ilişkin görüşlerin yer aldığı kapalı ve açık uçlu sorular ile ikinci kısımda "Bakım Davranışları Ölçeği-24" (BDÖ-24) ölçeği soruları yer almaktadır. Verilerin analizinde ortalama, standart sapma, medyan, frekans ve varyans analiz testleri kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.46 ± 1.05 , BDÖ toplam puan ortalaması $5,13 \pm 0,52$, ölçeğin alt maddeleri puan ortalamaları ise güvene verme $5,18 \pm 0,58$, bilgi beceri $5,22 \pm 0,54$, saygılı olma $5,03 \pm 0,87$, bağlılık $5,08 \pm 0,66$ dır. Erkek öğrencilerin ve yaşı 22-24 arasında olan öğrencilerin BDÖ-24 ölçeği toplam ve bağlılık alt boyutu puan ortalamalarının anlamlı derecede yüksek olduğu tespit edildi ($p < 0.005$). Öğrenciler tarafından ölçek maddeleri içerisinde "tedavi ve ilaçların zamanında uygulanması" ifadesi en yüksek puanlanan madde olurken, "hastayı dikkatle dinleme" ifadesi en düşük puanlanan madde oldu.

Sonuç: Öğrencilerin bakım algısı düzeyinin bazı ölçek maddelerinde beklenenden düşük olmasına rağmen, ölçeğin puan ortalamasının yüksek çıkmasını olumlu bir sonuç olarak değerlendirebiliriz.

80. MERSİN ÜNİVERSİTESİ ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Danışman: M.TErer

Öğrenci: Ö Ulusoy, K Sarıkaya, SŞahin.

Üniversite: Mersin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

ÖZET

Bu araştırma; öğrencilerin hemşirelik mesleğine ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Araştırmanın örneklemini, 05 Ocak 2015-20 Şubat 2015 tarihleri arasında Mersin Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi ve Mühendislik Fakültesinde öğrenim gören, verilerin toplandığı sırada üniversitede eğitim/öğretim döneminde bulunan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 510 öğrenci oluşturdu. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literature bilgileri doğrultusunda oluşturulmuş veri toplama formu ile toplandı. Verilerin analizinde yüzde ve ki-kare testi kullanıldı.

Araştırmada elde edilen bulgulara göre; katılımcıların %67,4'ü mühendislik fakültesinde eğitim görmekte, %52,7'si kadındır. Katılımcıların %52'si en uzun süre Akdeniz Bölgesi'nde yaşadığı, en çok %34,3'ü 20 yaş aralığında ve %68,8'inin hastane deneyimi olduğu saptandı. Katılımcıların %57,8'i yakınları arasında hemşirelik mesleğini yapan bireylerin olduğu, %67,8'i çocuklarının (kız ya da erkek) ileride hemşirelik mesleğini seçmelerini istemedikleri, %55,9'u hasta-hemşire arasındaki iletişimin olumlu olduğu belirlendi. Katılımcıların olumsuz açıklama nedenlerinde %39,5'i "ilgisiz, işini sevmiyor, hastaya kötü davranıyor, hasta ile iletişim kurmuyor, yeterli düzeyde eğitilmiş değil, stresli kişiler" ifadeleriyle açıkladıkları saptandı. Yapılan araştırmada katılımcılar, %90'ı hemşirelik mesleğini; iğneyapan, tansiyon ölçen ve tedavi yapan bir meslek olarak tanımladığı belirlendi.

Araştırmada katılımcıların; mühendislik fakültesi bölümünü öğrencilerinin hasta- hemşire arasındaki iletişimin olumlu karşılama oranı, fen edebiyat bölümü öğrencilerinin olumlu karşılama oranından yüksek olduğu ($X^2 = 9,377 P = 0,001$), istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu ($P < 0,05$). Katılımcıların cinsiyetlerine göre hemşire-hasta arasındaki iletişimi olumlu karşılama durumu; erkek katılımcıların, kadın katılımcılara göre olumlu karşılama oranından yüksek olduğu ($X^2 = 12,354 P = 0,001$), istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu ($P < 0,05$). Erkek katılımcıların, kadın katılımcılara göre çocuklarını bu mesleği seçmelerini isteme durumundaki daha yüksek oranda olduğu saptandı. Katılımcıların, çocuğunun hemşirelik mesleğini seçmesini isteme durumu ile cinsiyet farklılığı arasında ($X^2 = 3,974 P = 0,029$), istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu ($P < 0,05$).

Bu çalışma, toplumda profesyonel hemşirelik mesleğinin görev içeriklerinin tanıtıcı ve bilgilendirici eğitimlerin yapılması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar kelimeler: Hemşire, üniversite öğrencisi, bakış açısı, profesyonellik.

81. HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DEĞERLERİ

Danışman: Mehtap Çöplü

Öğrenci: Berivan Malk, Zeliha Kılınc, Akif Bayır, Merve Böcü, Esra Gürbüz

Üniversite: Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Araştırma hemşirelik bölümü son sınıfta eğitim alan öğrencilerin mesleki değer algılarının gelişmişlik düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Materyal-Metod: Araştırmanın evrenini, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu'nun dördüncü sınıfına 2014-2015 öğretim yılı bahar döneminde kayıtlı olan toplam 64 hemşirelik bölümü öğrencisi oluşturdu. Evrenin tamamı araştırma kapsamına dahil edildi. Evrenin tamamına ulaşılması hedeflendi ancak çalışmanın yapıldığı tarihte okulda olan, çalışmaya katılmayı kabul eden ve veri toplama araçlarını eksiksiz olarak dolduran 51 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturdu. Verilerin toplanmasında sosyo-demografik bilgi formu (yaş, cinsiyet, medeni durum, yaşamlarını en uzun süre geçirdikleri yer, aile tipi ve hemşirelik mesleğini isteyerek seçme durumları) ve Hemşirelerin Profesyonel Değerleri Ölçeği (HPDÖ) kullanıldı. Ölçek 26 maddeden oluşmaktadır ve ölçekten alınan puanın yüksek olması hemşireliğin profesyonel değerlerine ve etik konularına verilen önemin fazla olması anlamına gelmektedir.

Verilerin değerlendirilmesinde yüzde, ortalama, min-maks, standart sapma değerleri, Kruskal Wallis ve Mann Whitney U testi kullanıldı.

Bulgular: Araştırma grubuna alınan öğrencilerin (N=51) yaş ortalaması $22,6 \pm 2,14$ (min=21, maks=36), %70'i kadın (n=36) ve %94,1'i bekar olarak saptandı. Öğrenciler yaşamlarını en uzun geçirdikleri yeri %62,7 ile şehir olarak belirtti. Öğrencilerin çoğunluğu (%94,1) (n=48) çekerdekaile yapısını a sahip ve %68,6'si ise hemşirelik bölümünü isteyerek tercih ettiklerini belirtti. Öğrencilerin HPDÖ' den aldıkları puanlar incelendiğinde; $102,15 \pm 11,73$ (min=68, maks=121) puan aldıkları görüldü. Öğrencilerin HPDÖ'den aldıkları puanlar ile cinsiyet, medeni durum, yaşamlarını en uzun geçirdikleri yer, aile tipi ve hemşirelik mesleğini isteyerek seçme durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı (p>0.05).

Sonuç: Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin HPDÖ'den yüksek puan aldıkları, hemşireliğin profesyonel değerlerine ve etik konularına fazla önem verdikleri belirlendi. Alınan puanların demografik özelliklerle ilişkisi bulunmadı.

Anahtar kelimeler: Profesyonel değerler, profesyonellik, öğrenci hemşire

82. HEMŞİRENİN PRİMER GÖREVİ BAKIM: ÖĞRENCİLER NASIL ALGILIYOR?"

Danışman: Vesile ESKİCİ,, Ayşegül YAYLA, Semra ERDAĞI,

Öğrenci: Merve ŞİRİN, Ayşegül ASLAN

Üniversite: Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Hemşirelik Öğrencilerinin Bakım Davranışları ve Etkileyen Faktörleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Materyal Metot: Çalışma 20 Ocak - 20 Haziran 2015 tarihleri arasında Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören 1., 2., 3., 4. sınıf hemşirelik öğrencilerinden toplanacak. 1. Sınıf öğrencileri 2. Dönem staja çıkacakları için verileri en son toplanacaktır (Mayıs-Haziran). Araştırma halen devam etmektedir. Örneklem seçimine gidilmeyip evrenin hepsine ulaşılmaya çalışılacaktır. 2. Sınıftan 184, 3. Sınıftan 60, 4. Sınıftan 12 öğrenci olmak üzere toplamda 256 öğrenciye ulaşıldı. Araştırma verilerinin toplanmasında tanıtıcı özellikler içeren anket formu ve bakım değerlendirme ölçeği kullanıldı. Veriler SPSS paket programında değerlendirildi. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemler (frekans ve yüzdeler) kullanıldı.

Bulgular: Öğrencilerin büyük çoğunluğunun kadın (%64.8), erkek (%35.2), yurttan kaldığı (%57.4) çekirdek aile yapısında olduğu (%74.2), düz lise mezunu olduğu (%50), mesleği isteyerek seçtiği (%60.9), iş imkanı olmasından dolayı seçtiği (%28.9), mezun olduktan sonra hemşire olarak çalışmak istediği (%33.2), daha önce hastaneye yatmadığı (%64.8), bakımın hemşirenin birincil görevi (88.7) olduğu saptandı. Bakım ölçeğinin puan ortalamalarına bakıldığında en yüksek 3 ortalamayı 1. olarak kendini tanıtmak, veni yaptığı ve hastaya anlatmak, 2. olarak hastanın tedavisi ve ilaçlarını zamanında uygulamak ve son olarak da hastayı bir birey olarak kabul etmek olduğu saptandı. En düşük 3 ortalamaya bakıldığında ise 1. olarak sıklıkla hasta önceliğini ele almak, örn: ağrı kontrolü, sırt masajı vb., 2. olarak hasta için küçük şeyleri gönüllü olarak yapmak, örn: bir fincan kahve, gazete getirmek vb., 3. olarak da hastanın tanısı sonucunda, hastanın ve ailesinin yaşayacağı zor durumunu önceden tahmin etmek ve onlarla bireysel olarak ya da grup halinde konuşmayı planlamak olduğu belirlendi.

Sonuç: Öğrencilerin büyük çoğunluğu, bakımı hemşirenin birincil görevi olarak belirlediği, bakım önceliklerinde ise hasta güvenliği hedefleri doğrultusunda hastaya kendini, işlemleri tanıtmak, hastanın tedavisi, ilaçlarının zamanında uygulamak ve son olarak da hastayı bir birey olarak kabul etmek olduğu görülmüştür. Bu sonuçlar doğrultusunda bakım noktasında teorik olarak aldıkları eğitimin önemi kavradıkları görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik, bakım, hemşirelik öğrencisi

83. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMU VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Yazar: Handan SEZGİN

Öğrenci: İrem ÖZGÜDER, Didem Coşkun

Üniversite: Doğu Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Hemşirelik eğitimi, hemşireliğin rol ve işlevlerindeki değişimleri etkilerken, aynı zamanda bu değişimlerden de etkilenmektedir. Günümüzde sağlık hizmetlerinin öneminin artması ile hemşirelik mesleğinin profesyonel olarak uygulanması gerekmektedir. Profesyonel Hemşirelik eğitimi, kültürel ve mesleki bilgi, klinik ve kavramsal beceri ve bireyin değerler sistemi üzerine odaklanır.

Amaç: Tanımlayıcı olarak planlanan bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışları uygulayabilme ve etkileyen durumları belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Doğu Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümünde eğitim gören 125 öğrenciye anket uygulanmıştır. Veriler, öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme durumlarını belirleme ölçeği (PDUBÖ) ve Sosyotropi Otonomi Ölçeği kullanılarak Ocak 2015 tarihinde toplandı. Verilerin analizinde ANOVA, t testi, Kruskal-Wallis, Korelasyon testi kullanıldı. Anlamlılık değeri $p < 0.05$ olarak alındı.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %54'ü 19-21 yaş grubu, %28.6'si erkek, %80.2'si hemşireliği isteyerek seçen, %92.1'i mesleği seven, %81'i düz listeden mezundu. Ölçek puan ortalaması 119.96 ± 11.30 (min. 81, max 135) olarak belirlendi. Sınıflar arasında fark yoktu. Mesleği isteyerek seçen ($p=0,005$), seven ($p=0,001$) ve aileden ayrı yaşayan öğrencilerin ($p=0.014$) profesyonel davranışları uygulayabilme puanları daha yüksekti. Otonomik davranış özelliği ile PDUBÖ arasında pozitif korelasyon saptandı.

Sonuçlar: Öğrencinin otonomik kişilik özelliği ve bazı sosyo-demografik etmenleri, profesyonel davranış düzeyini etkilemektedir. Tüm sınıflardaki öğrencilerin profesyonel davranış düzeyi yüksek bulundu. Mesleğinden memnun olmayan öğrencilere, mezuniyete kadar motivasyon ve düşüncelerini iyileştirecek programlar sunulmalıdır.

Anahtar Sözcükler: etkili faktör, hemşirelik öğrencisi, kişilik özelliği, profesyonel davranış

84. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ GÜDÜLENME DÜZEYLERİ

Danışman: RüveydaÖLMEZ

Öğrenci: Müjgan SOLAK KABATAŞ, SevcanTOPÇU

Üniversite: Ege Üniversitesi Ödemiş Sağlık Yüksekokulu ve E.Ü.Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin mesleki güdülenme düzeylerinin ve etkileyen faktörlerini değerlendirmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipteki bu çalışmadır. Ödemiş Sağlık Yüksekokulu birinci, ikinci, üçüncü, dördüncü sınıfında eğitim gören ve araştırmaya katılmayı kabul eden tüm öğrenciler dahil edilmiştir (N:235) Verilerin toplanmasında Sosyo- Demografik Soru Formu ve Güdülenme Kaynakları ve Sorunları Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, Acat ve Köşgeroğlu (2006) tarafından geliştirilmiştir 24 sorudan oluşan, beşli likert tipi bir ölçektir. "İçsel Güdülenme", "Dışsal Güdülenme" ve "Olumsuz Güdülenme" olmak üzere üç alt boyutta bulunmaktadır. Ölçeğin Cronbach alfa katsayısı 0.82 olarak bildirilmiştir. Bu çalışmada Cronbach alfa katsayısı 0.82 olarak saptanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, sayı ve yüzdeler, t testi ve varyans analiz kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 22.06 ± 1.72 'dir. Araştırmaya katılan öğrencilerin %68.1'i kız, %31.9'u erkektir. Örneklem %38.7'sini birinci sınıf, %30.2'sini ikinci sınıf, %27.7'sini dördüncü sınıf, %3.4'ünü ise birinci sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Öğrencilerin içsel güdülenme puan ortalaması 35.37 ± 7.55 , dışsal güdülenme puan ortalaması 19.14 ± 3.76 , olumsuz güdülenme puan ortalaması 24.41 ± 6.41 ve Güdülenme Kaynakları ve Sorunları Ölçeği puan ortalaması 78.93 ± 11.06 olarak saptanmıştır. Kız öğrencilerin (p:0.00), dördüncü sınıfların (p:0.01), hemşirelik bölümüne isteyerek gelenlerin (p:0.00), hemşireliği tercih etme sebebi insanlara yardım etmek olan öğrencilerin (p:0.00), hemşirelik bölümünden mezun olmak isteyen öğrencilerin (p:0.00) ve hemşireliğe bakış açısı olumlu olan öğrencilerin (p:0.00) mesleki güdülenme düzeylerinin diğer gruplardan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Kız öğrencilerin ve son sınıf öğrencilerinin mesleki güdülenme düzeyinin yüksek olduğu, öğrencilerin içsel güdülenme düzeylerinin yüksek olduğu, dışsal güdülenme düzeylerinin ise düşük olduğu, olumsuz güdülenme düzeylerinin ise yüksek olduğu bulunmuştur. Birinci sınıftan başlanarak mesleki güdülenmelerinin artırılabilmesi için kurumlar tarafından teorik bilgi ile birlikte hemşirelik mesleği, kariyer olanakları öğrencilere anlatılmalı, erkek öğrencilerin mesleki güdülenmelerinin yükseltmeye çalışılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: mesleki güdülenme, hemşirelik, eğitim

85. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONELLİK VE ÖZGECİLİK DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ

Danışman: SatıDİL

Öğrenci: Nazmiye KAHRAMAN, Sümeyye AYDIN, Selma BAŞURAL, Mustafa FurkanÜRÜN

Üniversite: Çankırı Karatekin Üniversitesi SYO, HemşirelikBölümü

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin profesyonellik ve özgecilik davranışlarının belirlenmesi amacıyla yürütülmüştür.

Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte olan bu çalışmanın örneklemini birsağlık yüksek okulunun hemşirelik bölümü 1, 2, 3 ve 4. Sınıf öğrencilerinden (N=350), çalışmanın yapıldığı dönemde okulda bulunan ve katılmayı kabul eden n=235 öğrenciden oluşmuştur. Veri toplama aracı olarak bir bilgi formu ve iki ölçek kullanılmıştır. Bunlar; London ve Robert Bower tarafından 1968 tarihinde geliştirilen, Akbaba tarafından 1994-2001 yılında Türkçe'ye uyarlanan Özgecilik Ölçeği ve Weis ve Schank tarafından geliştirilmiş olup ülkemizde Orak Tarafından 2005 yılında Türkçe'ye uyarlanarak geçerlilik ve güvenilirliği yapılan Hemşirelikte Profesyonel Değerler Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistikler, t testi, One Way Anova ve Kolerasyon analiz kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin çoğunluğunun yaş aralığı 20-22 arasında olup (%66,9), %74,5 ini kız öğrencilerin oluşturduğu görülmektedir. Öğrencilerin Özgecilik Ölçeği (ÖÖ) toplam puanı $66,70 \pm 10,37$ Hemşirelikte Profesyonel Değerler Ölçeği (HPDÖ) toplam puan $164,99 \pm 27,96$ olup öğrencilerinin puan ortalamalarının orta düzeyde olduğu görülmektedir. Öğrencilerin yaş gruplarına göre ÖÖ puanı, aile alt boyutu bakımından 23 yaş ve üzeri öğrencilerin diğer gruplardan daha düşük puana sahip olduğu ($f=3,319, p<0,05$), sınıf düzeyine göre sorumlu alt boyutu puan ortalamasında 1. Sınıf öğrencilerinin diğer gruplara göre ($f=1,024, p<0,05$) daha düşük puana sahip oldukları, gönüllü bir yarıda çalışan öğrencilerin sosyal alt boyutta çalışmayanlara göre daha yüksek puana sahip oldukları ($F=3,646, p<0,01$) belirlenmiştir. HPDÖ'nün 4. Alt boyutu olan "nitelikli bakım" alt boyutundaki öğrencilerin erkek öğrencilerine göre daha yüksek puana oldukları ($t=2.142, p=0,03$) belirlenmiştir. Ayrıca yapılan korelasyon analizinde özgecilik toplam puanı ile HPDÖ toplam puanı arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. ($r:0,195, p<0,05$)

Sonuç: Bu çalışma özgecilik düzeyi arttıkça profesyonellik düzeyinin artmasını bakımından önemlidir. Bu nedenle eğitim ve uygulama sürecinde profesyonel değerlere sahip hemşirelik öğrencileri yetiştirebilmek için öğrencilerde özgecilik düzeyinin geliştirilmesinin gerekli olduğu düşünülmektedir.

86. BİRİNCİ SINIF HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL BENLİK SAYGI DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: Azime Karakoç Kumsar

Öğrenciler: Songül Durgut, Selay Gökçe, Ayşe Zeynep Baş

Üniversite: Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Amaç: Birinci sınıf hemşirelik öğrencilerinin profesyonel benlik saygılarının belirlenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, 05-23 Ocak 2014 tarihleri arasında Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde öğrenim gören 52 birinci sınıf öğrencisi oluşturdu. Örneklemi ise, veri toplama formlarını eksiksiz dolduran ve çalışmaya katılmaya gönüllü olan 45 öğrenci hemşire oluşturdu. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrenci tanılama formu ve Sabancıoğulları ve Doğan (2011) tarafından geliştirilen, geçerlilik ve güvenilirliği yapılan Öğrenci Hemşirelerde Profesyonel Benlik Kavramı Ölçeği (ÖHPBKÖ) kullanılarak toplandı. Ölçeğin mesleki memnuniyet, mesleki yetkinlik ve mesleki nitelikler olmak üzere 3 alt boyutu vardır. 45 maddenin puanlarının toplanması ile elde edilen toplam puan 45-180 arasında değişmektedir. Puanların yüksekliği, öğrenci hemşirelerin profesyonel benlik kavramının olumlu yönde geliştiğine işaret etmektedir. İstatistiksel değerlendirmede ortalama, yüzdelik dağılım ve korelasyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 18.55 ± 0.78 (min=17, max=20) yıl ve %84.4'ü kadındır. Öğrencilerin %82.2'si okuduğu bölümü isteyerek tercih ettiğini ve %71.1'i toplumdaki insanlara rahatlıkla okuduğu bölümü söyleyebildiğini belirtmektedir. Öğrencilerin ÖHPBKÖ mesleki memnuniyet alt boyutu 23.37 ± 4.88 (min=15, max=32, alınabilecek min=8, max=32), mesleki yetkinlik alt boyutu 21.48 ± 3.62 (min=13, max=28, alınabilecek min=7, max=28), mesleki nitelik alt boyutu 95.66 ± 12.36 (min=69, max=114, alınabilecek min=30, max=120) ve toplam puan ortalaması 140.53 ± 17.44 (min=105, max=172) olarak bulundu.

Sonuç ve Öneriler: Çalışmada, öğrencilerin profesyonel benlik düzeylerinin ve alt boyutu olan mesleki memnuniyet, mesleki yetkinlik ve mesleki nitelik düzeylerinin ortalamasının üzerinde olduğu belirlendi. Hemşirelik eğitimi, hemşirelerin profesyonel kimliğinin gelişiminde önemli ve etkili bir rol oynamaktadır. Bununla birlikte, öğrencilerin eğitimleri süresince benlik saygıları ve profesyonel benliklerini geliştirme odaklı teorik ders ve klinik uygulamalarda fırsatlar oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, hemşire, profesyonel benlik kavramı

87. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ETİK KARAR VEREBİLME DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: TürkanTURAN

Öğrenciler: Çiğdem GÖK, Sinem GÖRAL TÜRKÇÜ, Mürsel ÖTKEN, BakiyePINAR, GülçinTÜRKMEN

Üniversite: Denizli SağlıkYüksekokulu

Giriş/Amaç: Etik karar verme, etik duyarlılığın gelişimine ve ahlakikategorilerle düşünme yetisine bağımlıdır. Bu süreçlerin gelişim bilgiden deneyim gerektirir. Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin etik karar verebilme düzeylerini ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak gerçekleştirilmiştir.

Metod/Materyal: Çalışmanın evrenini hemşirelik bölümünde 2014-2015 eğitim- öğretim döneminde eğitim gören 660 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde evreni bilinen örneklem sayısı hesaplama yöntemi ve tabakalı örnekleme kullanılmıştır. Sonuçta örnekleme 1. Sınıf öğrencilerinden 50 kişi, 2. sınıftan 77 kişi, 3. Sınıftan 62 kişi ve 4. Sınıftan 47 kişi dahil edilmiş ve toplam araştırmaya katılmayı kabul eden 236 öğrenciye ulaşılmıştır. Veriler 11 sorudan oluşan bireysel bilgi formu ve Crisham (1981) tarafından geliştirilen Türkçe geçerlilik ve güvenilirliği Cerit(2010) tarafından yapılan 'Hemşirelikte Etik İkilem Testi' kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 18 istatistik paket programı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrenciler 17-27 yaşları arasında, yaş ortalaması $20,51 \pm 1,5$ yıl idi. Öğrencilerin %80,9'u kadın, %19,1'i erkek, %54,2'sinin gelirleri giderlerine eşitken, %35,6'sının geliri giderinden azdı. Öğrencilerin %10,2'si sağlıkla ilgili bir işte çalışmaktadı.

Hemşirelik öğrencilerinin ilkesel düşünme (İD) puan ortalamasının ($47,39 \pm 4,4$) orta düzeyin üzerinde olduğu, Pratik Düşünme (PD) puan ortalamasının ($18,21 \pm 6,8$) ise orta düzeye yakın olduğu saptanmıştır.

Araştırma kapsamında yer alan hemşirelik öğrencilerinin Hemşirelik Etik İkilem Testinde yer alan ikilemlere benzer durumlara daha önceden aşina olmadıkları ($17,73 \pm 2,9$) belirlenmiştir. Öğrencilerin Etik İkilem Testi' nin C bölümüne ilişkin yanıtları değerlendirildiğinde; %34,5'inin 6-17 puan aralığında yer alarak benzer ikilemlere aşina olduğu ve %65,5'inin 18-30 puan aralığında yer alarak benzer ikilemlere aşina olmadığı belirlenmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Hemşirelik öğrencileri mesleki hayatları boyunca etik sorunlarla karşılaşacak ve karar vermek zorunda kalacaklardır. Çalışmamızda öğrencilerin etik sorunlara yönelik karar verirken etik ilkeleri göz önünde bulundurmaya özen gösterdikleri saptanmıştır. Öğrencilerin verilecek eğitimlerde bu tür çalışmalarla eksiklerin belirlenerek bu konulara ağırlık verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Etik Karar Verebilme, Hemşire, Öğrenci, Etik

88. ANKARA ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİYLE AKADEMİSYENLERİ ARASINDAKİ İLETİŞİMİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Danışman: Fatih Göğüş

Öğrenciler: Betül Özbek, Hatice Nur Özgen

Üniversite: Ankara Üniversitesi SBF Hemşirelik Bölümü

Giriş-Amaç: İnsanlar yaşamları boyunca kendileriyle ve çevreleriyle etkileşim halindedir. Kişilerarası etkileşimin temelini oluşturan iletişimin her insanın yaşamında önemli bir yeri vardır. Öğrenme ve öğretme bir iletişim sürecidir. Öğrencinin mesleğine özgü bilgi ve teknik becerileri öğrenmesi etkili kişilerarası ilişkiler kurmayı benimsemesi gerekmektedir. Öğrencilerin profesyonel mesleki kimliği geliştirmelerinde öğretim elemanları ile olan etkileşimleri önemlidir. Bu yüzden öğretim elemanının öğrenci üzerinde olumlu etkisinin oluşabilmesi için iletişim becerilerinin sahip olması beklenir. Bu çalışmada Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencileriyle akademisyenleri arasındaki iletişimin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırmaya Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi bölümlerindeki 296 öğrenci ve 45 akademisyen katılmıştır. Veriler öğrencilere uygulanan 3'lü likert tipi öğretmen- öğrenci ilişkisi envanteri ve demografik bilgi formu ve akademisyenlere uygulanan 5'li likert tipi iletişim becerileri envanteri ve demografik bilgi formu ile toplanmıştır. Toplanan veriler IBM SPSS 21 paket programı ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrenciler 253'ü kız 43'ü erkek öğrenciden oluşmaktadır. Öğrencilerin 75'i 1. Sınıf, 73'ü 2. Sınıf, 72'si 2. sınıf ve 69'u 4. sınıf öğrencileridir. Akademisyenlerin karşılıklı iletişimi bilmesi sorusuna Öğrencilerin %67.7'sinin her zaman dediği bu oranın en yüksek %85 ile 1. sınıf öğrencilerde olduğu bulunmuştur. Öğrencilerin %68.1'i akademisyenlerin öğrencilerle saygılı davrandığını belirtmiş. 76.4'ü akademisyenlerin ara sıra otorite davrandığını %72.6'sı arada önyargılı olduğunu belirtmiştir. Notu bir silah olarak kullanmaz sorusuna öğrencilerin 62.3'ü ara sıra şeklinde cevap vermiştir. Akademisyenlerin 29'u kadın 16'si erkek olarak bulunmuştur. Akademisyenlerin %75.6'sı 0-4 yıllık deneyime %24.4'ü 5 ve daha fazla yıllık deneyime sahiptir. Akademisyenlerin %82.2'si öğrencileri anlamaya çalıştıklarını %72.8'i öğrencilerle sözhakkı verdiklerini %42.6'sı eleştirilmekten hoşlanmadığını belirtmiştir.

Sonuç: Akademisyenler öğrencilerle iletişime açıktır. Öğrenciler tarafından fazla otorite bulunmaktadırlar. Akademisyenler öğrencileri anlamaya çalışırken öğrenciler akademisyenlerin önyargılı davrandıklarını düşünmektedir.

KAYNAKLAR

1. Arifoğlu, B. Ve Sala Razi, G., (2011). Birinci Sınıf Hemşirelik Öğrencilerinin Empatik İletişim Becerileriyle İletişim Yönetimi Dersi Akademik Başarı Puanı Arasındaki İlişki. Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Elektronik Dergisi. 4(1), 7-11 <http://www.deuhyoedegi.org>
2. Barkan, M. Ve Eroğlu, (2004). Eğitim İletişiminde Çağdaş Ortamlar: "... İletişim bir sorun kaynağı mı yoksa çözüm seçeneği mi?..". The Turkish Online Journal of Educational Technology – TOJET July 2004 ISSN: 1303-6521 volume 3 Issue 3 Article 14

3. Baykara Pehlivan, B. (2005). Öğretmen Adaylarının İletişim Becerisi Algıları Üzerine Bir Çalışma. 21.03.2014. <http://ilkogretim-online.org.tr>
4. Bingöl, G., Demir, A. (2011). Amasya Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinin İletişim Becerileri. Göztepe Tıp Dergisi 26(4), 152-159.
5. Bozkurt Bulut, N. (2004). İlköğretim Sınıf Öğretmenlerinin İletişim Becerilerinin İlişkili Algılarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, tebd.gazi.edu.tr
6. Cimete, G., (1998). Öğrenci ve Öğretim Elemanı Etkileşimine Yönelik Kalitatif Bir Çalışma. C. Ü. Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi, 2(1), 7-11.
7. Keçeci, A., Aslan, S., (2009). Hemşire Öğretim Elemanlarının İletişim Becerileri: Öğrenci Perspektifi., Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi, Cilt:9 (sayı:1), 35-45.
8. Kumcağız, H., Yılmaz, M., Balcı Çelik, S., Aydın Avcı, İ. (2010). Hemşirelerin İletişim Becerileri: Samsun İli Örneği. Dicle Tıp Dergisi / Dicle Medical Journal 2011; 38 (1): 49-569. Odabaşı, H.F., Fırat, M., İzmirli, S., Çankaya, S., Mısırlı, Z.A., (2010). Küreselleşen Dünyada Akademisyen Olmak. Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi. Cilt/Vol.: 10- Sayı/No: 3 127-142.
9. Üstün, B. (2004). Çünkü İletişim Çok Şeyi Değiştirir. Atatürk Üniversitesi, Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi, Cilt: 8, Sayı: 2, 2005
10. Üstünel, G. (2011). Etkili İletişim Becerileri Ve Beden Dili. Yayınlanmış yüksek lisanstezi, TC. Namık Kemal Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü.

89. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KİŞİSEL DEĞERLERİ VE ETİK DUYARLILIKLARININ İNCELENMESİ

Danışman: Şahizer ERAYDIN

Öğrenci: Kübra Albayrak

Üniversite: Gaziosmanpaşa Üniversitesi

AMAÇ: Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin kişisel değerleri ve etik duyarlılıklarını incelenmek amacıyla yapılmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Tanımlayıcı kesitsel türdeki bu çalışma Gaziosmanpaşa Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü'nde 2014-2015 öğretim yılında öğrenim gören 285 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya katılım oranı %71.25'dir. Verilerin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu, Değerler Hiyerarşisi Ölçeği (DHÖ) ve Ahlaki Duyarlılık Anketi (ADA) kullanılmıştır. Çalışma öncesi, okul yönetiminden yazılı izin ve öğrencilerin sözlü onamları alınmıştır. Anket formları öğrencilere toplu olarak dağıtılmış ve cevaplama her grup öğrenci için 15-20 dakika sürmüştür. Çalışmanın verileri SPSS 18.0 paket programında değerlendirilmiş, frekans dağılımı, aritmetik ortalama, varyans analizi ve ikili gruplarda t testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Öğrencilerin %70.2'si kız ve %29.8'i erkektir. Öğrencilerin %46.7'i genel lise, %38.9'u Anadolu lisesi mezunu ve %78.6'si şehirde kalmıştır. Ailelerin %42.5'i il merkezinde, %39.6'sı ilçe merkezinde ve %17.9'u köy/kasabada yaşamaktadır. Öğrenciler ailelerinin yapısını %33.3'ü demokratik, %13'ü otoriter ve %36.1'i koruyucu olarak tanımlamıştır. Öğrencilerin %51.6'sı öğrenci yurdunda, %24.9'u ailesiyle birlikte ve %18.6'sı arkadaşlarıyla birlikte kalmaktadır. Öğrenciler bölümlerini %44.2'si işi için, %23.2'si sağlık alanı olduğu için, %20'si ailesi istediği için, %5.6'sı işi için seçmiştir. Kendilerini %18.9'u iç dönük, %9.8'i dış dönük, %12.3'ü ayrıntıcı ve %8'i kararsız özellikte olduğunu belirtmiştir. DHÖ'nde öğrenciler birinci değer olarak puanlamalarında dini değerlerden %22.6 ile öbür dünyayı kazanmak, estetik değerlerden %16.6 ile her şeyin ölçülmesi ve ahlaki değerlerden %14.5 ile vicdan huzurunu seçmişlerdir. Teorik değerlerden %0.9 ile bütün gerçeklerin bilinmesi ilk değer olarak en az seçilen değerdir. Çalışmamızda ADA ölçeğinin Cronbach Alpha değeri 0.96 olarak bulunmuştur. Öğrencilerin ADA'dan aldıkları genel puanları 111.80 ± 36.84 'dür. Kız öğrencilerin ADA puan ortalamaları 110.30 ± 38.51 , erkek öğrencilerin 115.34 ± 32.51 'dir, öğrencilerinin puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur ($p=0.052$). Sınıflara göre öğrencilerin ADA puan ortalaması birinci sınıftan dördüncü sınıfa doğru sırasıyla 120.15 ± 41.99 ; 112.30 ± 35.54 ; 106.63 ± 37.08 ; 109.64 ± 31.74 'dür. Sınıflar arasında ADA puan ortalamaları yönünden istatistiksel olarak anlamlı bir fark yoktur ($p=0.161$).

SONUÇ: Genel anlamda ADA ölçeğinde alınan düşük puan etik açıdan yüksek duyarlılığı, yüksek puan ise düşük duyarlılığı göstermektedir. ADA'dan elde edilecek toplam puan ranjının 30-210 arasında olduğu göz önüne alındığında, hemşirelik öğrencilerinin ahlaki duyarlılıklarının orta düzeyde olduğu ve öğrencilerinin değerlerinin diğer değerlere göre daha fazla önemli olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik öğrencisi, kişisel değerler, ahlaki duyarlılık

90. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİREYSEL DEĞERLERİ İLE GİRİŞİMCİLİK ÖZELLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Danışman: Satı DilCoşkun

Öğrenci: Yüksel Çalışkan, Merve Tohumoğlu, Sakine Gedik, Dilek Sülük, Cansu Yılmaz

Üniversite: Çankırı Karatekin Üniversitesi

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin bireysel değerler ile girişimcilik özellikleri arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla yürütülmüştür.

Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte olan bu çalışmanın örneklemini birsağlık yüksek okulunun hemşirelik bölümünde olan 1.2.3. ve 4. sınıf öğrencileri (N:350) çalışmanın yapıldığı dönemde okulda olan ve araştırmayı kabul eden (n:225) hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Veriler bilgi formu, Schwartz tarafından 1994 yılında geliştirilen Bireysel Değerler Ölçeği ve Ağca (2004) tarafından geliştirilen Girişimcilik Değerlendirme Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler t-testi, one-way Anova ve korelasyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin çoğunluğunu (%60.9) 20-22 yaş grubunda ve kız öğrenci sayısının (%69.8) olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin BDÖ 1003.11 ± 12.65 , GDÖ toplam puanları 117.24 ± 10.73 olup öğrencilerin bireysel değerler ve girişimcilik düzeyleri orta düzeyde değerlendirilmiştir. İstatiksel olarak anlamlı bir biçimde kız öğrencilerin BDÖ güvenlik alt boyutunda (T:3.759 p<0.01) GDÖ başarı gereksinimi (T:3.166 p<0.01) puan düzeylerinin erkeklere göre daha yüksek olduğu, GDÖ belirsizliğe tolerans alt boyutunun erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre puan düzeylerinin daha yüksek olduğu (T:3.177 p<0.01) belirlenmiştir. GDÖ kendine güven alt boyutunun 19 yaş altı öğrencilerinin 23 yaş üzeri öğrencilere göre yüksek olduğu istatiksel olarak anlamlı bir biçimde bir fark olduğu (F:4.379 p<0.0014) belirlenmiştir. 19 yaş altındaki öğrencilerin BDÖ güvenlik alt boyutunda (F:7.386 p:0.001) 23 yaş üzerindekilere göre daha yüksek puan sahip oldukları belirlenmiştir. Öğrencilerin sınıf düzeyine göre bakıldığında 4. Sınıf öğrencilerin diğer sınıflara göre BDÖ kendini gerçekleştirme alt boyutunda daha yüksek puana sahip olduğu (F:5.114 p:0.002) belirlenmiştir. Yapılan korelasyon analizinde ise öğrencilerin BDÖ aldıkları toplam puan ortalamaları ile girişimcilik değerlendirme ölçeğinden aldıkları toplam puan ortalamaları arasında pozitif yönde kuvvetli bir ilişki saptanmıştır. (r:0.193 p:0.004)

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin bireysel değerleri ne kadar güçlü olursa girişimcilik düzeyleri de o ölçüde artacak ve mesleki profesyonelliklerini olumlu yönde etkileyecektir.

91. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİLGİYE ULAŞMA VE BİLGİYİ KULLANMA BECERİLERİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: Tufan AslıSEZER

Öğrenci: EmineAYDIN

Üniversite: Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Giriş : Üniversite öğrencileri bilgi ihtiyacının farkında olan, bilgiye ulaşmada teknolojiyi kullanabilen, ulaştığı bilgiyi anlamlandırarak öğrenen, öğrenmiş olduğu bilgilerden yeni bilgiler üretebilen, ürettiği bilgileri sorun çözmede kullanabilen ve kendikendine öğrenebilme yeterliliklerine sahip bireyler olarak yetiştirilmelidirler. Bubağlamda araştırmada; hemşirelik öğrencilerinin bilgiye ulaşma ve bilgiyi kullanma becerilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini, 2014-2015 öğretim yılında Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümünde okuyan 595 öğrenci oluşturmuş ve gönüllü olarak uygulamaya katılan 408 öğrenci örneklemi oluşturmuştur. Hemşirelik öğrencilerinin bilgi okuryazarlığı becerilerini belirlemek için Adıgüzel (2011) tarafından geliştirilen “Bilgi Okuryazarlığı Ölçeği-(BOÖ)” ve araştırmacılar tarafından hazırlanan 11 soruluk Bilgi Formu kullanılmıştır. Araştırma verilerinin istatistiksel analizi için SPSS 21 paket programı kullanılmıştır.

Bulgular : Örneklemimizin yaş ortalaması 19,85 ve %31,1 (n=127) i 1. sınıf, %31,6 sı (n=129) 2. sınıf, %22,1 i (n=90) 3. sınıf ve %15,2 si (n=62) 4. sınıfta öğrenim görmektedirler. Araştırmada hemşirelik öğrencilerinin görüşlerine göre bilgi okuryazarlığı ölçeğinin tüm boyutlardan elde edilen toplam puan ortalamasının 112,8 olduğu saptanmıştır. Ölçeğin alt boyutlarına göre ortalamaları sırasıyla “Bilgi İhtiyacını Tanımlama 31,12”, “Bilgiye Erişme 43,25”, “Bilgiyi Kullanma 19,62”, “Bilgiyi Kullanmada Etik ve Yasal Düzenlemeler 17,5” olarak belirlenmiştir. Bilgi okuryazarlığı becerilerinin sınıflara göre değişmediği ve istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmediği belirlenmiştir (p=0,140). Ancak ölçeğin alt boyutlarında Bilgiye Erişme ve Bilgiyi Kullanma becerilerinde istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptanmıştır (p<0,05). Öğrenciler kütüphaneye ve interneti bilgi bulma ve seçme konusunda yeterli olduğu sorulmuş ve öğrencilerin çoğunluğunun interneti yeterli ve çok yeterli olarak değerlendirdikleri görülmüştür (n= 237, %58,3). Kütüphaneyi yeterli ve çok yeterli bulan öğrenciler ise n= 88; %21,5 ini oluşturmaktadır. Bilgiyi kütüphaneden veya internetten ulaşanlar ile Bilgi Okuryazarlığı Ölçeği toplam puan ortalaması ve ölçeğin alt boyutu olan Bilgiye Erişim toplam puan ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı görülmüştür (sırasıyla p=0.000; p=0.001; p=0.008;). Öğrenciler bilgiye ulaşmada kendi üniversite kütüphanelerinin ve bilgisayar laboratuvarlarının yeterli ve uygun ortamlar olmadığını dabelirtmişlerdir.

Sonuç ve Öneriler: Araştırma sonunda hemşirelik öğrencilerin bilgi okuryazarlığı becerilerinin orta düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir. Aynı zamanda hemşirelik öğrencilerinin ölçeğin alt boyutları olan bilgi ihtiyacını tanımlama, bilgiye erişimi, bilgiyi kullanma konularında etkin oldukları saptanmıştır. Diğer bir sonuç ise öğrencilerin üniversite ortamında bilgi ihtiyacını karşıladıkları kütüphane ve bilgisayar laboratuvarlarının yetersiz olduğu yönündedir. Sonuç olarak, öğrencilerin üniversitelerde bilgiye erişecekleri ve bilgiyi kullanacakları ortamların etkin şekilde

planlanması ve öğrencilerin bilgiye ulaşma, bilgiyi kullanma ve bilgiyi değerlendirme yollarının öğretilmesinin ve eğitimleri sonunda profesyonel birer hemşire olarak yetiştirilmesinde önemli olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilgi, Bilgi Okuryazarlığı, Bilgi Okuryazarlığı Ölçeği, Hemşirelik Öğrencisi

Kaynaklar

1. Adıgüzel, A., (2011). Bilgi Okuryazarlığı Ölçeğinin Geliştirilmesi. Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi, 17:15-28.
2. American Library Association. (1989) Presidential Committee on Information Literacy: Final Report <http://www.ala.org/ala/acrl/acrlpubs/whitepapers/presidential.cfm>, Erişim Tarihi: 15.01.2015.
3. Association of College and Research Libraries (ACRL). (2000). Information Literacy Competency Standards for Higher Education. Approved by the Board of Directors of the ACRL, Chicago, ACRL.
4. Association of College and Research Libraries (ACRL). (2003). Information Literacy Web Site. The Standards: Step-by-step. ALA.
5. Kurbanoglu, S.S. (2010). Bilgi Okuryazarlığı: Kavramsal Bir Analiz. Türk Kütüphaneciliği, 24(4):723-747.
6. Kurbanoglu, S., Akkoyunlu, B. (2001). Öğrencilere Bilgi Okuryazarlığı Becerilerinin Kazandırılması Üzerine Bir Çalışma. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 21:81-88.
7. Özkul, H. (2007). Hemşirelik Öğrencilerinin Kendi Bilgi Okuryazarlık Durumlarına İlişkin Görüşleri. İstanbul Üniversitesi Hemşirelik Öğretimi Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
8. Polat, C. (2006). Bilgi Çağında Üniversite Eğitimi İçin Bir Açılım: Bilgi Okuryazarlığı Öğretimi. A.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi, 30:249-266.

92. BİR HEMŞİRELİK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME VE AKADEMİK BAŞARILARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: GülcanBAĞÇIVAN

Öğrenciler: Burcu MASATOĞLU, ZelihaTOPCU

Üniversite: Gülhane Askeri tıp Akademisi HemşirelikYüksekokulu

Amaç; Bu çalışmanın amacı, bir hemşirelik yüksekokulu (HYO) öğrencilerinin eleştirel düşünme düzeylerinin belirlenmesi ve eleştirel düşünme düzeyleriyle akademik başarıları arasındaki ilişkinin incelenmesidir.

GereçveYöntem; Kesitsel araştırma dizaynında olan bu çalışma Ankara'da bir HYO'da Ocak 2015 tarihinde öğrenim gören 206 öğrenci ile yürütülmüştür. Verilerin toplanmasında, "Öğrenci Bilgi Formu" ve "Kalifornia Eleştirel Düşünme Eğilim Ölçeği (KEDEÖ)" kullanılmıştır. KEDEÖ'nin sonuçlarının yorumlanmasında toplam puanı 240'ın altında olanlar düşük, 240-300 arasında olanlar orta ve 300'ün üzerinde olanlar ise yüksek eleştirel düşünme beceri düzeyine sahip oldukları kabul edilmektedir. Veriler araştırmacılar tarafından öğrencilere gerekli açıklamalar yapıldıktan sonra, araştırmaya katılmaya gönüllü olan öğrencilere anket formları bireysel olarak dağıtılarak toplanmıştır. Anket formlarının doldurulması ortalama 15-20 dk. sürmüştür. Araştırma için kurum Etik Kurul Başkanlığından etik kurul onayı alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS paket programı kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler n, % ve ortalama \pm standart sapma şeklinde gösterilmiştir. Akademik başarı ile KEDEÖ puanlarının karşılaştırılmasında Spearman korelasyon analizi kullanılmış ve istatistiksel anlamlılık için $p \leq 0.05$ kabul edilmiştir.

Bulgular; Öğrencilerin not ortalaması 70.31 ± 6.70 ve KEDEÖ puanları ortalama 217.05 ± 19.60 olup, çoğunluğu (%86.4) düşük eleştirel düşünme beceri düzeyine sahiptir ve yüksek eleştirel düşünme beceri düzeyine sahip öğrenci bulunmamaktadır. Öğrencilerin KEDEÖ puanı ile not ortalaması arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p > 0.05$).

SonuçveÖneriler; Öğrencilerin not ortalaması yüksek olmasına rağmen eleştirel düşünme eğilimleri düşük bulunmuştur. Eleştirel düşünme eğilimleri ile not ortalamasının ilişkilili olmadığı görülmüştür. Ancak hemşirelik mesleğinin uygulanmasında eleştirel düşünme becerisi önemli bir yere sahiptir. Bununla birlikte öğrencilerin eleştirel düşünme eğilimlerinin geliştirilmesi yönünde desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler; Hemşirelik öğrencisi, eleştirel düşünme, akademik başarı

93. HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMLERİ, ELEŞTİREL DÜŞÜNME DERSİNİN VE DİĞER FAKTÖRLERİN ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Danışman:Hatice KahyaoğluSüt

Öğrenci:Nazlı GülDemir

Üniversite:Trakya Üniversitesi Sağlık BilimleriFakültesi

ÖZET

Amaç:Buarştırmanınamacıhemşirelikbölümüöğrencilerinin eleştireldüşünme eğilimlerinin, eleştirel düşünme dersinin ve diğer faktörlerin etkisininincelenmesidir. **Gereç ve Yöntem:** Araştırmamız Şubat 2015 tarihinde Trakya ÜniversitesiSağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü n=286 öğrencisi üzerinde yürütülen kesitsel ve tanımlayıcı özellikte bir araştırmadır. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlananbilgi formu ve Kalifornia Eleştirel Düşünme Eğilimi Ölçeği ile toplanmış olup,Mann WhitneyUtesti,KruskalWallistestiveSpearmanKorelasyonanalizyöntemleriile değerlendirildi. Sayısal sonuçlar ortalama \pm standart sapma olarak,kategorik sonuçlar sayı (%) olarakgösterildi.

Bulgular: Çalışmaya katılan 286 öğrencinin yaş ortalaması $20,1 \pm 1,4$ olup, %94,8'inin kız olduğu, %32,2'sinin eleştirel düşünme dersini aldığı, %28'inineleştirel düşüncelerinde dersin olumlu etkisinin olduğunu düşündüğü ve EDEÖ toplampuan ortalamasının $238,4 \pm 17,5$ olduğu bulundu. Yaş ile EDEÖ'nin "doğruyu arama"alt boyut ve toplam skoru arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon bulundu($P<0,05$). AnneeğitiliseveüstüolanlarıEDEÖ"sistematiklik"altboyutpuanı($45,6\pm 5,5$) ilköğretim ve altı olanlardan ($44,3\pm 5,5$) anlamlı olarak yüksek bulundu ($p=0,021$). III-IV. sınıfta okuyanların EDEÖ "analitik" ($p=0,039$), "doğruyu arama"($p=0,030$), "sistematiklik" ($p=0,039$) alt boyut ve toplam ($p=0,002$) puanları, I-II. sınıftaokuyan öğrencilerin puanlarından anlamlı olarak yüksek bulundu. Eleştirel düşünmedersini alanların EDEÖ "doğruyu arama" ($p=0,025$) alt boyut ve toplam ($p=0,016$)puanları dersialmayanlarınpuanlarından anlamlıolarakyüksekbulundu.Eleştireldüşünme dersininolumluetkisiolduğudüşünenlerinEDEÖ"analitik"($p=0,008$),"doğruyu arama" ($p=0,008$) alt boyut ve toplam ($p=0,012$) puanları, dersialmayanların puanlarından anlamlı olarak yüksekbulundu.

Sonuç: Hemşirelik bölümü öğrencilerinin eleştirel düşünme eğilimlerinin düşükolduğu saptanmıştır. Eleştirel düşünme eğilimlerini yaş, anne eğitimi, sınıf düzeyi,eleştirel düşünmedersialmaveeleştireldüşüncelerindedersinolumluetkisininolduğunu düşünme faktörlerietkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, öğrenci, eleştireldüşünme

94. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEK SEÇİMİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Danışman: Funda KARDAŞ ÖZDEMİR, Zümrüt AKGÜNŞAHİN

Öğrenci: Güler KARAKAYA

Üniversite: Kafkas Üniversitesi, SağlıkYüksekokulu

Amaç: Meslek seçimi, bireyin çeşitli meslek gruplarından en iyiyapabileceğini düşündüğü faaliyetleri çeren ve kendisinin en üst düzeyde doyum sağlayacağına inandığı bir alana yönelmesidir. İnsan sağlığının korunmasında, iyileştirilmesinde ve geliştirilmesinde önemli bir yeri olan hemşirelik mesleğinin bilinerek ve istenerek seçimi meslek bilincinin oluşumunda önemlidir. Bu araştırma hemşirelik öğrencilerin meslek seçimini etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırmanın evrenini 2014-2015 yılı bahar yarısında Kafkas Üniversitesi Kars Sağlık Yüksekokulu Fakültesi Hemşirelik Bölümü 1.Sınıfta öğrenim gören 164 öğrenci oluşturmuştur. Örneklem seçiminde herhangi bir örnekleme yöntemi kullanılmadan, araştırmaya katılmayı kabul eden 120 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında; araştırmacılar tarafından oluşturulan soru formu ve Önlere ve Saraçoğlu (2010) tarafından geliştirilmiş ve güvenilirliği yapılan Hemşirelikte Meslek Seçimi Ölçeği (HMSÖ) kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde, yüzdelik dağılımlar ANOVA, t testi, Kruskal Wallis Testi, Mann Whitney U testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması $20,01 \pm 2,87$, %58,4'ü kız, %75,8'i düz lise mezunu olduğu ve %40,1'inin üniversite sınavına ilk girişte hemşirelik bölümünü yazdığı, %18,7'sinin bölümünü birincisıra tercih ettikleri ve %52,7'sinin iş bulma olanağının fazla olması nedeniyle mesleği seçtiği saptanmıştır.

Öğrencilerin %59'u mesleğini sevdiğini ve %40,2'sinin bölümünü isteyerek seçtiğini ifade etmiştir. Öğrencilerin meslek seçim ölçeği puan ortalamaları $60,56 \pm 15,07$ 'dir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin üniversite sınavına kaçınıcı girişte bölümü yazdığı, bölümü tercih sırası ile meslek seçim puan ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamsız bulunmuştur ($p > 0,05$). Öğrencilerin cinsiyeti, hemşirelik bölümünü isteyerek seçme durumu, mesleğini sevme durumu ve mezuniyet sonrası iş bulma durumu ile meslek seçim ölçeği toplam puanı arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p > 0,05$).

Sonuç: Öğrencilerin büyük çoğunluğu mesleğini bilinçli olarak tercih etmiş ve mesleğini sevmektedir. Hemşire akademisyenler ve hemşirelik mesleğinin mensupları tarafından hemşirelik mesleğinin tanıtımı ve rol modeli olmaları hemşirelik mesleğini seçen öğrencilere yol göstermesi açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Meslek seçimi, Hemşirelik

95. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ OLARAK HEMŞİRELERİN PROFESYONELLİĞİNİ DEĞERLENDİRİYORUZ...

Danışman:Mesude Duman, Leyla Zengin, Altun BaksiŞimşek

Öğrenciler:Emine Beyazıt, ZerrinAksoy

Üniversite: Dicle Üniversitesi Atatürk SağlıkYüksekokulu

Giriş ve Amaç: Hemşirelik öğrencisi eğitimciyi ya da klinik hemşiresini görerek/izleyerek ve örnek alarak öğrenir. Bu bağlamda klinik hemşireleri, hemşirelik öğrencisinin mesleki beceri kazanmasında, mesleki anlamda profesyonel bakış açısı geliştirmesinde ve mesleği anlamasında önemli ve temel bir rol modelidir. Bu araştırmanın amacı; klinik hemşirelerinin profesyonel açıdan sahip olduğu rollerini yerine getirme ile ilgili öğrenci hemşirelerin görüşlerini incelemektir.

Yöntem: Araştırma, Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu'nda, Aralık 2014- Ocak 2015 tarihleri arasında tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırma için, kurumdan ve öğrencilerden izin alınmıştır. Araştırmanın evrenini araştırmanın yürütüldüğü tarihte en az iki dönem klinik uygulamalı ders almış olan 315 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın örneklem büyüklüğü 173 olarak hesaplanmış, 189 öğrenci ile araştırma tamamlanmıştır. Araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulan veri toplama formu; sosyo-demografik özellikleri ve profesyonelliğe dair 17 sorudan oluşmaktadır. Formda öğrencilerin hemşirelerin profesyonelliklerinin nasıl algıladıklarını içeren sorular "kesinlikle hayır, çok az sayıdaki hemşire, gördüklerimin yarısı, çok sayıda hemşire, hemşirelerin tümü" seçenekleri ile değerlendirilmiştir. Veriler bilgisayar ortamında istatistiksel yazılım programında sayı-yüzde-ortalama ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.8, %51.8'i erkek, %39.7'si diğördüncü sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin %47.1'i hastabakım konusunda yeterlive yetkin hemşiresayısının, %46'sı kendisiyle deneyimve bilgisini paylaşan hemşiresayısının, %45'i meslek tavsiyelerine uyduğu hemşiresayısının, %47.1'i kendisini profesyonelce yönlendirebilen hemşire sayısının uygulama alanında çok kaz olduğunu belirtmişlerdir. Yine öğrencilerin %50.8'i güncel bilgileri takip eden hemşire sayısının, %51.9'u mesleki konularda araştırma faaliyetinde bulunan hemşire sayısının, %56.1'i mesleki konularda bilimsel toplantılara katılan hemşire sayısının, %45.5'i kendisini yeni bilgiler kullanmayateşvik eden hemşiresayısının, %50.8'i profesyonel davranış sergileyen hemşire sayısının uygulama alanında çok kaz olduğunu belirtmişlerdir.

Sonuç ve Öneriler: Hemşireliğin eğitiminde, öğrenme ortamında hemde uygulama alanında gerçekleşir. Bu sonuçlar doğrultusunda klinik eğitim hedeflerinin sürekli güncellenmesi ve uygulama alanındaki klinik hemşireleriyle paylaşılması, hemşirelerin klinik eğitime yönelik bilgilerinin hizmet içi eğitimlerle güncel tutulması, üniversitelerdeki öğretim elemanı sayısının her klinikte hoca olacak şekilde artırılması önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Profesyonellik, Hemşirelik Öğrencisi, Uygulama Alanı, Klinik Hemşiresi, Tanımlayıcı Araştırma.

96.SERVİS SORUMLU HEMŞİRELERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMLERİ İLE TRANSFORMASYONEL LİDERLİK DAVRANIŞI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Danışman: PınarZORBA

Öğrenci: Tuğçe Duman, BetülYalçın

Üniversite: Hacettepe Üniversitesi HemşirelikFakültesi

AMAÇ: Buarştırma, servissorumlu hemşirelerinin eleştirel düşünme eğilimleri ile transformasyonel liderlik davranışı arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla planlanmıştır.

YÖNTEM: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte yapılan araştırma, bir üniversitesi hastanesinde çalışan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 48 servissorumlu hemşiresi ile Ocak-Şubat 2015 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Veriler; araştırmacılar tarafından oluşturulan hemşirelerin sosyo-demografik özelliklerini içeren 9 soruluk Kişisel Bilgi Formu, California Eleştirel Düşünme Eğilim Ölçeği (CEDEÖ) ve Liderlik Uygulamaları Envanteri (SSH) ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzdelik, ortalama, One Way ANOVA ve Pearson korelasyon testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Hemşirelerin yaş ortalaması 37.39 ± 6.21 , %100'ü kadın, %72.9'u evli ve %75.0'i lisans mezunudur. Hemşirelerin %47.9'u dahili bilimlerde çalışmaktadır. Hemşirelerin %70.8'i daha önceden liderlik ile ilgili herhangi bir eğitim almadıklarını ifade etmişlerdir. Hemşirelerin eleştirel düşünme eğilimi ölçeği puan ortalaması 219.17 ± 21.09 , liderlik uygulamaları envanteri puan ortalaması 127.16 ± 13.76 'dır. Bu sonuçlar, servissorumlu hemşirelerinde düşük düzeyde eleştirel düşünme eğilimi ve liderlik uygulamaları gösterdikleri vurgulanmaktadır. Hemşirelerin eleştirel düşünme eğilim analitik alt ölçeği puan ortalamasının (48.75 ± 5.59) yüksek olduğu, hemşirelerin sorunlara karşı dikkatli oldukları ve problemler karşısında akılyürüte bildikleri saptanmıştır. Hemşirelerin liderlik envanteri uygulamaları izleyicilerinin başarılarını kutlayarak cesaretlendirmek alt boyut puan ortalamasının (26.39 ± 2.88) yüksek olduğu belirlenmiştir. Servis sorumlu hemşirelerinin mezun oldukları okul ile eleştirel düşünme eğilimi ölçeği ve liderlik uygulamaları envanteri puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$). Hemşirelerin çalıştıkları birimlerle eleştirel düşünme eğilimi ölçeği arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmazken ($p > 0.05$), liderlik uygulamaları envanteri puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p < 0.05$). Eleştirel düşünme eğilimi ölçeği puan ortalaması ile liderlik uygulamaları envanteri puan ortalaması arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir ($r = 0.046, p < 0.05$).

SONUÇ VE ÖNERİLER: Servis sorumlu hemşirelerinin eleştirel düşünme eğilimi ölçeği ve liderlik uygulamaları envanteri puan ortalamalarının düşük olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda; hemşirelerinin eleştirel düşünmelerini ve liderlik uygulamalarını geliştirebilmek için hem mezuniyet öncesi okulda hem de kurumlarda eğitimlerin verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Eleştirel Düşünme, Liderlik

97. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL HEMŞİRELİK BAKIMI ALGILARININ BELİRLENMESİ: BİR FENOMENOLOJİK ÇALIŞMA

Danışman: ESRA AKIN KORHAN, DERYAUZELLİ

Öğrenciler: Süveydanur Toparlı, Öykü Kara, Servet Kıray, Merve Engin, Sevede Ertekin, Ozan Şimşek

Üniversite: İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Amaç: Bu araştırmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin profesyonel hemşirelik bakımı algılarını belirlemektir.

Yöntem: Kalitatif bir çalışma olarak planlanan bu çalışmada fenomenolojik araştırma dizaynı kullanılmıştır. Araştırma İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik bölümü 4. sınıf öğrencilerinde Ocak 2015 tarihinde yürütülmüştür. Çalışmanın uygulanabilmesi için ilgili kurumdan yazılı izin ve öğrencilerden sözel izin alınmıştır. Çalışmanın verileri 17 öğrenciden elde edilmiştir. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından oluşturulmuş “Yarı Yapılandırılmış Görüş Formu” kullanılmıştır. Verilerin analizinde Colaizzi'nin niteliksel araştırma analiz metodu kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 22.00 ± 0.75 , %88.2'si kadındır. Verilerin analizi doğrultusunda 5 tema ve 14 alt tema belirlenmiştir. Belirlenen temalar “Hasta merkezli bakım”, “Etik ilkeler doğrultusunda verilen bakım”, “Holistik bakım”, “Hümanistik bakım”, “Hemşirelik tanıları doğrultusunda verilen bakım”dır.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin profesyonel hemşirelik bakım algılarının hastave hastanın gereksinimlerine odaklanmış bir bakım anlayışı olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci hemşire, hemşirelik bakımı, fenomenolojik çalışma

98. HEMŞİRE VE HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ BİLİNÇ VE ÖRGÜTLENME HAKKINDA BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: Yoktur.

Öğrenci: Ayşe Sert, Yusuf Çelik

Üniversite: Mardin Artuklu Üniversitesi

AMAÇ: Bu araştırmanın amacı Mardin'deki kamu hastanelerinde çalışan hemşirelerin ve Mardin Artuklu Üniversitesi'nde bulunan stajyer hemşirelerin mesleki bilinç ve örgütlenme hakkındaki bilgi düzeylerinin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Bu çalışmanın evrenini Mardin Kamu Hastaneler Birliği'nde çalışan hemşireler ve Mardin Artuklu Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu'nda bulunan hemşirelik öğrencileri oluşturmaktadır. Kamu hastanelerinde çalışan 100 hemşireden 60'ı, hemşirelik öğrencisi olan 351 kişiden 80 lisans öğrencisi ankete gönüllük katılım sağlayarak araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Tanımlayıcı tipte olan bu araştırmada veri toplama aracı olarak literatür kaynaklı ve araştırmacılar tarafından geliştirilmiş 21 sorudan oluşan ankette, mesleki bilinçlenme ve örgütlenmeye yönelik bilgi formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde ise; frekans, yüzdeler ve ki-kare önemlilik testi yapılmıştır. Araştırma dahilinde gerekli kurumlardan yasal izinler alınarak, araştırma hakkında ön bilgi verildikten sonra gönüllü katılıma önem verilmiştir.

BULGULAR: Araştırmaya katılan hemşire ve öğrencilerin; %90.7'sinin örgütlenmeye gerekli gördüğü halde %80.7'sinin hiçbir derneğe üye olmadığı ve %52.9'unun herhangi bir dernek ismini bilmediği görülmektedir. Araştırma kapsamına alınan hemşire ve hemşirelik öğrencilerinin %43.3'ü mesleki bilinç oluşturamamanın nedeni olarak mesleğin getirmiş olduğu olumsuzlukları dile getirmiştir. Mesleki örgütlenmeye bilinci artırmaya yönelik öneriler arasından katılımcıların; %62.9'u çalışma koşullarının iyileştirilmesi gerektiğini, %61.4'ü ise örgütlerin iyi tanıtılması ve meslek üyeleri arasında iletişim şeklinin kolaylaştırılması görüşünü belirttiği saptandı. Yapılan ki-kare analizlerinde; meslek ile mesleki örgütlerin isimlerini bilme durumu ve mesleki örgütlenmenin gerekliliği arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur.

SONUÇ: Araştırma sonucunda hemşire ve hemşirelik öğrencilerinin mesleki bilinç ve örgütlenmeye yönelik bilgi düzeylerinin yeterli olmadığı saptandı. Araştırma sonucunda bilinç düzeyini arttırmak için mesleki örgütlerin tanıtım çalışmalarının artırılması ve meslek üyeleri arasında iletişimin artırılması gerektiği ulaşıldı.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Mesleki Bilinç, Örgütlenme, Dernekler

99. HEMŞİRELERDE HASTA GÜVENLİĞİ TUTUMUNUN BELİRLENMESİ

Danışman: Müzeyyen Arslan

Öğrenci: Sibel ALTUN

Üniversite: Turgut Özal Üniversitesi

Giriş: Bu çalışma ile Ankara'da çalışan hemşirelerde Hasta Güvenliği Tutumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Örneklem bir üniversite, iki Sağlık Bakanlığı ve iki özel hastane olmak üzere dört hastanede görevli hemşireler oluşturmuştur. Araştırmada 6 sorudan oluşan bir anket formu ve Sexton ve arkadaşları tarafından geliştirilen ve Baykal ve arkadaşları tarafından geçerlilik güvenilirliği yapılan "Güvenlik Tutumları Ölçeği" (The Safety Attitudes Questionnaire- SAQ) kullanılmıştır.

Ölçek toplam 46 sorudan oluşmaktadır. Ölçekte "iş doyumu" (11 madde), "ekip çalışması" (12 madde), "güvenlik iklimi" (5 madde), "yönetim anlayışı" (7 madde), "stres tanımlama" (5 madde) ve "çalışma koşulları" (6 madde) olarak toplam altı alt boyut bulunmaktadır.

Eksiksiz yanıtlanan 235 anket istatistiksel değerlendirilerek; t testi, faktör analizi ve madde toplam puan korelasyon analiziyle test edilmiştir.

Bulgular: Test sonucunda lisansüstü eğitimi olanların diğer eğitim düzeylerine göre puanlarının daha yüksek olduğu bulunmuştur. Bireylerin stresi tanımlama boyutundan alınan puanları arasında yaş değişkeni bakımından anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0,05$). Bu farkın hangi gruplar arasında olduğu bulmak amacıyla yapılan Scheffe testi sonucunda 35 yaş ve üzeri olanların stres tanımlama puanları ortalaması ($X = 31,14$) 18-25 yaş arasındaki bireylerin ortalamasından ($X = 29,51$) daha yüksektir. Çalışılan kurumun devlet veya özel sektör olması bakımından bireylerin hasta güvenliği tutum ölçeğinin alt boyutlarından aldıkları puanlar arasında fark bulunmamıştır ($p > 0,05$). Çalışma güvenliğine yönelik eğitim alan bireylerin hasta güvenliği tutum ölçeğinin güvenlik iklimi ve yönetim anlayışı alt boyutlarından aldıkları puanlar arasında anlamlı fark bulunmuştur. Yani eğitim alan bireylerin güvenlik iklimi alt boyutu puan ortalamaları ($X = 18,55$) eğitim almamış olanların ortalamasından ($X = 17,10$) daha yüksektir.

Sonuç: Hasta güvenliği konusunda eğitim artırılarak, mesleki yanlış davranışların saptanması ve düzeltilmesi sağlanmalıdır. Hasta güvenliği kültürünü oluşturmadan önce çalışanların hasta güvenliğine ilişkin tutumlarının belirlenerek, güvenlik kültürünü oluşturmak için gerekli stratejilere karar verilmesi gerekmektedir. Hemşirelerde hasta güvenliği tutumunun gelişmesinde eğitim düzeyinin ve yaşın yüksek olması, ayrıca bu konuya yönelik eğitim alması önemli faktörlerdir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Hasta Güvenliği, Tutum.

100. HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARININ VE ETKİLEYEN BAZI FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Danışman: Aslı SİSÇELİK

Öğrenci: Mustafa Üstü,

AdemKatÜniversite:

AtatürkÜniversitesi

Amaç: Bu tanımlayıcı çalışma hemşirelik öğrencilerinin profesyoneldavranışları uygulayabilme durumlarını ve etkileyen bazı faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde eğitim gören ve araştırmaya katılmayı kabul eden 304 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, öğrenci tanıtım formu ve Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Davranışları Uygulayabilme Durumlarını Belirleme Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Ölçekten alınabilecek puanlar 27 ile 135 arasında değişmekte olup ölçek puanı yükseldikçe öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyleri yükselmektedir. Verilerin analizinde ANOVA ve t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.97 ± 1.84 'tür. %62.5'i bayan, %37.5'i erkektir. Öğrencilerin %24'ü 1.sınıf, %25.3'ü 2.sınıf, %21.1'i 3. sınıf ve %29.6'sı 4.sınıf öğrencisidir. %53.3'ü düz lise mezunudur. Öğrencilerin %60.9'u mesleğe isteyerek gelmiş ve %68.1'i mesleğini sevmektedir. %76.6'sının ailesinde bir hemşire yakın bulunmamaktadır.

Öğrencilerin ölçek toplamından aldıkları puan ortalamasının 119.42 ± 13.61 (min.52, max. 135) olduğu belirlenmiştir.

Tüm öğrencilerinin ölçek puan ortalamalarının birbirine yakın olduğu ve okumakta oldukları sınıflara göre ölçekten aldıkları puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı saptanmıştır ($p > 0.05$).

Bayan öğrencilerin, ailesinde bir hemşire akrabası bulunan öğrencilerin, mesleğe isteyerek gelen ve mesleği seven öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme puan ortalamalarının diğer öğrencilere oranladahayüksek olduğu ve ailelerindeki farkın istatistiksel olarak ileri düzeyde anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0.01$).

Sonuçlar: Çalışma kapsamına alınan öğrencilerin profesyoneldavranışları uygulayabilme düzeyinin yüksek olduğu bulunmuştur. Bazı sosyo-demografik etmenlerin öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyini etkilediği saptanmıştır.

Anahtar Sözcükler: hemşirelik öğrencisi, profesyonellik, profesyoneldavranış

*Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

101. HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN HASTA GÜVENLİĞİ KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ

Danışman: Sevcan TOPTAŞ

Öğrenci: Hilal Altundal, Emel Güven, Seda Uçar

Üniversite: Hacettepe Üniversitesi

Amaç: Bu araştırma, bir üniversitenin hemşirelik fakültesi 2., 3., ve 4. sınıf öğrencilerinin hasta güvenliği konusunda bilgi düzeylerini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiş tanımlayıcı bir araştırmadır. Araştırmanın örneklemini, 240 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur.

Yöntem: Tanımlayıcı yapılan araştırma, Hemşirelik Fakültesinde öğrenim gören 2.

(n=114), 3. (n=70) 4. sınıf (n=56) öğrencilerinden araştırmaya katılmayı kabul eden

240 öğrenci ile Ocak-Şubat 2015 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Veriler;

araştırmacılar tarafından literatür taranarak oluşturulan öğrencilerin sosyo-demografik

özelliklerini ve hasta güvenliği hakkındaki bilgileri değerlendirmeyi içeren 23 sorudan

oluşmaktadır. Açık uçlu sorular araştırmacılar tarafından kapalı uçlu haline getirilmiştir.

Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzdeler, ortalama ve cross-tab yapılmıştır.

BULGULAR

Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin %79.8'i hasta güvenliği konusunda tam

olmasa da kısmen bilgiye sahip olduklarını söylemişlerdir. Sizce hasta güvenliğinedir

sorusuna %58.4'ü hastaların zarar görmemesi olarak cevap vermiştir. Öğrencilerin

hasta güvenliği konusunda bilgi düzeylerine bakıldığında; %32.2'si kimlik doğrulama ve

%54.1'i sözel order alma konularında, %58.3'ü hastanelerde

kullanılan kısaltmalarayönelik bilgiyi, %74.4'ü radyasyondan korunma ile ilgili bilgiyi, %

74.8'i hasta transferi ile ilgili bilgiyi doğru olarak cevaplamışlardır. Öğrencilerin hasta

güvenliği konusunda belirlenen kodlarla ilgili cevaplara bakıldığında, %47.9'ü çocuk

kaçırma, %44.2'si hasta/hastayakını ve çalışanlarının güvenliği ile ilgili, %47.1'si CPR

durumlarında verilecek kodlar hakkında doğru bilgiye sahip oldukları

bulunmuştur. Hasta güvenliği konusunda eğitim aldığını söyleyenlerin %2.8'i güvenli ilaç

uygulama ilkelerinin hepsini yazabilmiştir. Öğrencilerin %56.8'i

hastane enfeksiyonlarının azaltılmasına yönelik uygulamaları doğru

olarak belirleyebilmiştir **SONUÇ VE ÖNERİLER**

Hemşirelik öğrencilerinin hasta güvenliğine ilişkin bilgi düzeylerinin incelendiği bu

araştırmada, öğrencilerin %79.8'i hasta güvenliği konusunda tam olmasa da kısmen

bilgiye sahip olduklarını söylemişlerdir. Bu bilgi doğrultusunda geleceğin hemşireleri

olacak öğrencilerin, hasta güvenliği konusunda bilgi düzeylerini artırıp bakım kalitesini

artırmak amacıyla hasta güvenliğine ilişkin bilgilerin meslek derslerine entegre

edilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, öğrenci, hasta güvenliği

102.GELECEĞE YÖNELİK PROFESYONELLİK VE İŞ KAYGISI ETMENİ: SON BEŞ YILDA ÖĞRENCİ HEMŞİRE

Danışman:Feride TaşkınYılmaz

Öğrenci:Hilal Sönmez, CemileSaridoğan

Üniversite: Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri SağlıkYüksekokulu

Amaç: Son beş yılda, kamu ya da özel/vakıf üniversitelerin hemşirelikbölümü kontenjanları için belirttiği öğrenci hemşire sayısının, birinci sınıfhemşirelik öğrencilerinde geleceğe yönelik mesleki profesyonellik ve iş kaygısınaetkisini belirlemektir.

Yöntem:Tanımlayıcıolarakgerçekleştirilençalışmanınnevrenini,05-09Ocak2015 tarihleri arasında Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık YüksekokuluHemşirelik bölümü birinci sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Örneklem veri toplamaformlarını eksiksizdolduranveçalışmayakatılmayıkabuleden193öğrencidahiledilmiştir. Veriler iki bölümde toplanmıştır. Birinci bölümde araştırmacılar tarafındanliteratür doğrultusunda hazırlananöğrencitanılamaformuveöğrencileringleceğeyönelik profesyonellik ve iş kaygısının sorgulandığı form yer almıştır. İkinci bölüm verileri ise, T.C. Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) web sayfasıkullanılarak toplanmıştır. 2010-2014 yılları arasında öğrenci hemşire için kamu ve özel üniversitelere ayrılan kontenjan sayısına ilişkin veriler ÖSYM web sayfasıincelenerek elde edilmiş ve 2010 ile 2014 yılları arasındaki değişim yüzdellikolarak hesaplanmıştır. İstatistiksel değerlendirmede ortalama ve yüzdellikdağılım kullanılmıştır.

Bulgular:Çalışmayakatılanhemşireliköğrencilerininyaşortalaması19.22±1.62yıl ve%63.7'sikadınolup,%83.9'u hemşireliğiisteyerekseçtiğini,%72.8'ihemşireliği diğer mesleklerarasındabirincisırada ve%61.1'ihemşireliğikolayışbulmaimkanı nedeniyle tercih ettiğini belirtmiştir. Öğrencilerin %70.5'i hemşirelikeğitimi gördüğünden dolayı memnun olduğunu, buna rağmen %31.2'si imkanıolsa hemşirelik eğitimini değiştirmek istediğini, %65.3'ü başkalarınınhemşireliği önereceğini ve %87.6'sı hemşirelik mesleğini toplumda önemli bir meslekolarak gördüğünü ifade etmiştir. Öğrencilerin %78.8'i genel olarak mesleki geleceğini düşündüğünde kendini iyimser hissettiğini ve %86'sı hemşireliği profesyonel bir meslek olarak gördüğünü belirtmiştir. Son beş yılda öğrenci hemşiresayısındaki artışın hemşirelik mesleğinin profesyonelliğini etkileyeceğini belirten öğrencilerin oranı %61.1 olup bunların %26.9'u bu durumun işsiz kalmakla sonuçlanacağından,

%22.3'ü ise eğitimin kalitesinin düşeceğinden dolayı kaynaklanabileceğini düşünmektedir. Çalışmada öğrencilerin sadece %56.5'i mezun olduktansonra hemşirelikleilgiliışbulmayayönelikkaygılarınınolmadığınıbelirtmiştir.Çalışmanın ikinci bölümünde ise, kamu ve özel/vakıf üniversitelerin belirttiği öğrencihemşire kontenjan sayısında 2010 yılı ile 2014 yılı arasında %77 artış olduğubelirlenmiştir.

Sonuç: Çalışmada öğrenci hemşirelerin çoğunluğunun hemşireliği isteyerek ve kolay iş bulma imkanı nedeniyle seçtiği, geleceğe yönelik iyimser oldukları belirlenmiş, buna rağmen yarıya yakını tarafından mesleki profesyonelliği ve kolay işbulma durumunu öğrenci hemşire sayısındaki artışın etkileyebileceğini düşündükleri

saptanmıştır. Çalışmada ayrıca üniversitelerde öğrenci hemşire kontenjanlarındason beş yılda iki kata yakın artış olduğu tespit edilmiştir.
Anahtar Kelimeler: İş kaygısı, profesyonellik, gelecek kaygısı, öğrenci hemşire.

Kamu ve özel/vakıf üniversitelerin hemşirelik bölümü için belirttiği öğrenci hemşire kontenjansayısının yıllara göre dağılımı

Yıllar	Öğrenci hemşire kontenjansayısı		
	Kamu üniversitesi	Özel/Vakıf üniversitesi	Toplam
2010	6879	1191	8070
2011	7991	1303	9294
2012	7425	1568	8993
2013	13234	1923	15157
2014	11745	2571	14316
Son 5 yıldadeğişim	-	-	%77 artış

103.ÖĞRENCİ GÖZÜYLE PROFESYONELHEMŞİRE

Danışman: GülendamHakverdioğlu

Öğrenci: Semiha NurSÜREN

Üniversite: Şifaüniversitesi

Giriş: Mesleklerin düzgün, özenli ve en az hata ile yerine getirilmesiprofesyonelliğin göstergesidir. Profesyonellik, alanında eğitim almış uzman kişilerce yürütülen veilgili meslek örgütleriyle desteklenerek sunulan hizmettir. Özellikle sağlık alanındahizmet doğrudaninsanaverildiği için,bualandaprofesyonelliğinçokdahaönemliolduğu düşünülmektedir. Diğer mesleklerde olduğu gibi, hemşirelikte de profesyonelkimlik doğrudan profesyonel uygulamaları etkilemektedir. Hemşirelik eğitimisırasında öğrencilerin hemşirelik mesleğine ve profesyonelliğe bakış açılarının, mezunolduktan sonra da mesleki uygulamalarını etkileyeceğidüşünülmektedir.

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerin profesyonel hemşirehakkındaki görüşlerinin ve profesyonel hemşire olmayı etkileyen faktörlerin belirlenmesiamacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma bir vakıf üniversitesinin hemşirelik bölümünde okuyanve araştırmayıkabuledenbirinciveüçüncüsınıf öğrencileriyle yapılmıştır. Birincisınıf öğrencilerinden 91 kişi ve üçüncü sınıf öğrencilerinden 33 kişi araştırmayadahil edilmiştir. Verilerin toplanmasında tanıtıcı veri formu ve profesyonelhemşireliği değerlendirmek amacıyla, araştırmacı tarafından hazırlanan 28 maddeyi içerenyarı yapılandırılmış soru formu kullanılmıştır. Araştırmanın yapılabilmesi için etikkuruldan ve öğrencilerden gerekli izinler alınmıştır. Verilerin değerlendirmesinde sayı veyüzde dağılımlarivesaplanmıştır.

Bulgular ve Tartışma: Araştırmaya katılanların%89.5'i bayan ve %35.5'i19yaşındadır. Öğrencilerin %94.4'ü hemşireliğin meslekleşmesi içinprofesyonelliğin gerekli olduğunu, %92.7'si profesyonel hemşirenin topluma, %93.5'iprofesyonel hemşirenin bilime ve mesleğine katkıda bulunması gerektiğini belirtmiştir. Öğrencilerin %85.5'i profesyonel hemşireyi otonomi sahibi, %91.1'i hastasına güven verenve%79.8'ialanındaiyibireğitilmemişkişiolaraktanımlamıştır. Öğrencilerin %46.8'i ise yaşın profesyonelliği kısmen etkilediğini belirtmiştir.

Sonuçlar: Öğrenciler, profesyonel hemşirenin bilime, mesleğe ve toplumaolumlu yönde katkıdabulunabileceğininiveteliklibir hizmet verebilmek için hemşirenin alanında uzman olması gerektiğini belirtmişlerdir. Öğrencilerin çoğunluğu birincisınıf olmasına rağmen profesyonellik ve profesyonel hemşire konusundagörüşlerinin olumlu yönde olduğu saptanmıştır. Öğrenciye olumlu bakış açısı kazandırmadaçok önemli rol oynayan akademisyenlerle ve klinik hemşirelerle bu çalışmanın yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Öğrenci, Profesyonellik.

104. HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN KANITA DAYALI HEMŞİRELİK UYGULAMALARINA İLİŞKİN BİLGİ VE GÖRÜŞLERİ

Danışman: Nida Aydın

Öğrenci: Büşra Kargın, Ece Nur Gören, Ümran Dal

Üniversite: Yakın Doğu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

ÖZET

Amaç: Bu çalışma hemşirelik son sınıf öğrencilerinin kanıta dayalı hemşirelik uygulamalarına ilişkin bilgi ve görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma Yakın Doğu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi son sınıf öğrencileri ile 2014-2015 Güz Yarıyılı sonunda tanımlayıcı olarak 102 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri öğrencilere gerekli açıklama yapıldıktan sonra dağıtılan anket formu ile toplanmıştır. Çalışmaya ilgili olarak öğrencilere "Kanıta Dayalı Hemşirelik Uygulamalarına (KDHU) ilişkin bilgiler sorulmuş, öğrencilerin görüş ve önerileri alınmıştır. Elde edilen veriler araştırmacılar tarafından sınıflandırılmış ve SPSS 16.0 programı ile yüzdeler olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin %74.5'inin (n=76) kız, %24.5'inin (n=26) erkek ve yaş ortalamasının 23.25 ± 1.74 olduğu belirlendi. Öğrencilerin %58.8'i düz lise mezunu, %51'i TC uyruklu, %51'inin doğduğu yer ildir. Öğrencilerin %78.4'ü çekirdek aileye sahip, %78.4'ünün annesi ev hanımı, %28.4'ünün babası işçidir.

Öğrencilerin %36.3'ü KDHU ile ilgili fikri olmadığını belirtmiştir. Öğrencilerin %29.4'ü KDHU kavramı için kayıt ifadesini kullanmışlardır. Öğrencilerin %66.7'si KDHU ile değişen uygulamalar konusunda fikrinin olmadığını, %10.8'i kayıt sisteminden bahsetmiştir. Öğrencilerin %51.0'ı KDHU yararları hakkında fikri olmadığını, %25.5'i KDHU ile değişen kayıt sisteminin hemşirelere koruma altına alındığını, öğrencilerin %10.8'i KDHU'nun hastaya fayda sağladığını, %7.8'i ise kesin bilgiye ulaştığını belirtmiştir. Öğrencilerden %91.2'si kanıt düzeylerini bilmediğini, %45.1'i hastanelerde KDHU kullanıldığını bilmediğini belirtirken, %24.5'i hastanelerde KDHU'yla karşılaşmadığını ifade etmiştir. Öğrencilerin %14.7'si hastanelerde KDHU'nı kısmen gözlemlediğini, %15.7'si ise gözlemediklerini, %29.4'ü üstajlarda bulunduğu hastanelerde KDHU varlığını bilmediklerini belirtirken, %45.1'i olmadığını, %25.5 ise olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %55.9'u KDHU'nun hemşirenin çalışma düzenini nasıl etkileyeceği konusunda kararsız olduklarını belirtirken, %39.2'si olumlu olacağını, %44.1'i KDHU'nun fazla kullanılmama sebeplerinin bilgi eksikliği olduğunu belirtmişlerdir.

Sonuç: Hemşirelik bölümlerinde sürekli eğitim ve müfredat geliştirmek; hemşirelik alanındaki gelişmeleri eğitime yansıtma, güncel konuların derslerde işlenmesi, hemşirelik eğitiminde kanıta dayalı hemşirelik uygulamalarına daha geniş yer verilmesi önerilebilir.

Anahtar kelimeler: kanıta dayalı hemşirelik, öğrenci hemşireler, hemşirelik eğitimi

105.HASTALARIN VE HASTA YAKINLARININ HEMŞİRELİK MESLEĞİ İLE İLGİLİ ALGILARININ BELİRLENMESİ

Danışman: GülendamarHAKVERDİOĞLU

Öğrenciler: Canan Sümeyra GÜN, Dilek TAŞ, GizemCELEP

Üniversite: ŞifaÜniversitesi

Giriş: Sağlık hizmetlerinin gelişiminde ve niteliğinin artırılmasında hizmetsunulan toplumun görüşleri ve algıları belirleyici bir rol oynamaktadır. Geçmiş dönemlerden bu yana insanlar hemşireliği çok sınırlı işlevleri olan bir meslek olarak değerlendirmiştir. Toplumun meslekle ilgili bu olumsuz/negatif algıları hemşireliğinve mesleğin öneminin ortaya çıkmasını ve mesleğin profesyonelleşmesini engellemiştir. Özellikle hasta ve hasta yakınlarının hemşirelik ve meslekle ilgili algılarının, hemşirelerin profesyonelleşmesini etkileyebileceğidüşünülmektedir.

Amaç:Buarştırmahastavehastayakınlarınınhemşirevehemşirelikmesleğiile ilgili algılarının belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarakplanlandı.

Yöntem: Çalışma bir vakıf üniversite hastanesinde tedavi gören 68 hasta ve 88hasta yakını ile yapıldı. Araştırmanın yapılacağı kurumdan, hastalardan vehasta yakınlarından gereklionaylalar alındı.Araştırmaverilerinin toplanmasında,hastave hasta yakınlarının sosyodemografik özelliklerini içeren bir form veliteratür doğrultusunda hazırlanan hemşirevehemşirelikmesleğiile ilgili algıları içeren 13 sorudan oluşan form kullanıldı.Veriler araştırmacılar tarafından yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak toplandı. İstatistiksel analizlerde sayı yüzde dağılımları, ortalama ve standart sapma analizleri yapıldı.

Bulgular ve Tartışma: Araştırmaya katılanların yaş ortalaması 45.4, %56.1'i hasta yakını ve %43.9'u hastadır. Hasta ve hasta yakınlarının %73.5'inin daha önce hastaneye yattığı, %74.2'sinin ise refakatçi olarak hastanede kaldığı saptandı.Hasta ve hasta yakınları hemşireyi "hastaya bakım veren" (%81.3), "hastalarını iyileşmesini sağlayan" (%79.4), "yöneticilik yapan" (%28.4) ve "bilimsel araştırma yapan"(%31.0) kişiler olarak belirtmişlerdir. Hemşirelerin yaptığı işlemler ise "tansiyon ölçer"(%92.9), "hastadan kan alır" (%91.6) ve "hastaya serum takar" (%91.6) şeklinde belirlendi.

Sonuçlar: Araştırmamızın sonucunda hasta ve hasta yakınlarının hemşirelikmesleği ile ilgili algılarının, beklentilerinin ve hemşireliğe bakış açılarının olumlu yönde olmasına rağmen, mesleğin profesyonel bir meslek olarak değerlendirilmediği söylenebilir. Profesyonel hemşirede olması gereken özelliklerden çok, geleneksel hemşirelik işlevlerinin daha büyük oranda beklendiği görüldü. Çalışmanın büyük popülasyonla ve farklı hasta gruplarında tekrarlanması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşire, hasta, hasta yakını, algı

106. HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN İNTERNET BAĞIMLILIĞI VE AKADEMİK ÖZ-YETERLİLİK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Danışman: Melahat AkgünKOSTAK

Öğrenciler: Saadet ÖZDİLEK, Nihal TOPÇU, Esra NurKOCAASLAN

Üniversite: Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Amaç: Araştırma hemşirelik öğrencilerinin internet bağımlılığı ve akademiköz- yeterlilik düzeylerini belirlemek amacıyla planlandı.

Yöntem: Bu tanımlayıcı araştırma Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde öğrenim gören 377 öğrenci ile gerçekleştirildi. Veriler "İnternet Bağımlılık Ölçeği (İBÖ)" ve "Akademik Öz-yeterlilik Ölçeği (AÖY)" ile toplandı.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20.20 ± 1.51 , %91'i kız idi. Hemşirelik öğrencilerinin %67.9 bölümünü isteyerek seçmişti ve %73.2'si bölümünden memnundu. Öğrencilerin %97.9'unun internet erişimi olup, çoğu (%73.5) telefonundan internete bağlanıyor, çoğunlukla (%85.2) sosyal paylaşım siteleri için ve %65.5'i akşam saatlerinde internete giriyordu. Öğrencilerin günlük internet kullanım süreleri 4.51 ± 3.02 saat, haftalık 28.44 ± 18.86 saat idi ve %24.7'si kendini internet bağımlısı olarak ifade etti. Öğrencilerin İBÖ toplam puan ortalaması 37.41 ± 13.60 , AÖY Ölçeği toplam puan ortalaması 92.83 ± 17.96 bulundu. Öğrencilerin İBÖ ve tüm alt boyut puanları ile AÖY teknik beceriler alt boyut puanları arasında negatif ilişki vardı ($p < 0.05$). Öğrencilerin yaşı ile haftalık internet kullanım

süreleri ve İBÖ "dahafazla online kalma isteği" ve "kontrol kaybı" alt boyut puanları arasında negatif ilişki vardı ($p < 0.05$). Öğrencilerin yaşları küçüldükçe haftalık internet kullanma süreleri, İBÖ "dahafazla online kalma isteği" ve "kontrol kaybı" alt boyut puanları arttı. Öğrencilerin günlük internet kullanım süreleri ile İBÖ toplam ve tüm alt boyut puanları arasında pozitif yönde, AÖY ölçeği toplam ve tüm alt boyut puanları arasında negatif yönde anlamlı ilişki bulundu ($p < 0.05$). Öğrencilerin cinsiyet, bölümüne isteyerek gelme, bölümünden memnun olma ve kendilerini internet bağımlısı olarak görme durumları ile İBÖ ve AÖY toplam puan ortalamaları arasında anlamlı fark vardı ($p < 0.05$). Erkek öğrencilerin, kendisini internet bağımlısı olarak gören öğrencilerin İBÖ puan ortalamaları yüksek, AÖY puan ortalamaları düşük, bölümüne isteyerek gelen ve bölümünden memnun olan öğrencilerin İBÖ puan ortalamaları düşük, AÖY puan ortalamaları yüksek bulundu.

Sonuç: Öğrencilerin yaş, cinsiyet, günlük ve haftalık internet kullanım süreleri, hemşirelik bölümünü isteyerek seçme ve bölümünden memnun olmadıkları internet bağımlılık düzeylerini ve akademik öz-yeterlilik düzeylerini etkiledi.

Anahtar kelimeler: hemşirelik, öğrenci, internet bağımlılığı, öz-yeterlilik

Poster Bildiri Ödülleri

Birincilik Ödülü: Hemşirelik Lisans Öğrencilerinin Kadın Akademisyenlik Algısının Belirlenmesi

Danışman: Berna DİZER

Öğrenciler: Gönül AKTAŞ, Özlem KOCA, Fatih KARATAŞLI
Üniversite: Şifa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

İkincilik Ödülü: Neden 10 Hemşirelik Öğrencisinden 7'sinde Okulu Bırakma Eğilimi Var?

Danışman: Mesude DUMAN

Öğrenciler: Dilara ÖZBALKAN, Hebung DEMİR
Üniversite: Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu

Üçüncülük Ödülü: Hemşirelik Bölümü Öğrencilerinin Etik Duyarlılık Düzeyi ve Etkileyen Etmenler

Danışman: Kevser TARI SELÇUK

Öğrenci: Canan DEMİR
Üniversite: Balıkesir Üniversitesi Bandırma Sağlık Yüksekokulu

P:1

BİR DEVLET HASTANESİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ

**Öğrenci: Serdar Aydın, Fatma Tokpınar, Emine Temizkan, Mehmet Cemal Hamderi
Danışman: Yrd.Doç.Dr.Gülten Sucu Dağ
Üniversite:Doğu Akdeniz Üniversitesi**

Amaç

Bu araştırmanın amacı, hemşirelerin profesyonel davranışları ve profesyonelliği etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

Yöntem Araştırma tanımlayıcı-kesitsel araştırma planına uygun olarak olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini (KKTC Gazimağusa devlet hastanesinde) bir devlet hastanesinde çalışan 120 hemşire oluşturmuştur. Araştırmada evren üzerinden çalışılmıştır. Araştırmaya, Hemşirelikte Profesyonelliğe İlişkin Davranışsal Envanteri tam olarak yanıtlayan 60 hemşire dahil edilmiştir. Araştırmada hemşirelerden yazılı onam ve kurumdan yazılı izin alınmıştır. Veriler, Karadağ ve ark. (2004) tarafından geçerliği ve güvenirliği yapılmış Hemşirelikte Profesyonelliğe İlişkin Davranışsal Envanteri kullanılarak araştırmacılar tarafından toplanmıştır. Envanterin 1-7. maddeleri ile demografik veriler, 8-46. maddeleri profesyonel davranışlar değerlendirilmektedir. Profesyonelliğe ilişkin davranışların her birine 0.5-3 arasında puan verilmektedir. Envanterden alınabilecek toplam olası ağırlıklı puan 27'dir. Bu araştırmada ölçeğin cronbach alfa değeri 0.82'dir. Verilerin istatistiksel analizinde normal dağılıma göre t-testi/Mann-Whitney U, varyans analizi/Kruskal Wallis-H Testi, aritmetik ortalama ve yüzdelik hesapları kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık olarak $p < 0,005$ değeri kriter kabul edilmiştir.

Bulgular

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre; hemşirelerin profesyonel davranış puan ortalaması düşük bulunmuştur (7.91 ± 5.31). Hemşirelerin, Teori (2.20 ± 1.30), Yeterlik-Sürekli Eğitim (1.26 ± 1.14), Eğitimsel Hazırlık (1.04 ± 0.77) alt boyutlarında en yüksek, Meslek Örgütleri (0.17 ± 0.43) ve Araştırma (0.36 ± 0.60) alt boyutlarında en düşük profesyonel davranış puan ortalamasına sahip olduğu saptanmıştır. Hemşirelerin mezun oldukları hemşirelik programlarına göre profesyonel davranış puan ortalamaları sırasıyla önlisans mezunu hemşireler için (4.28 ± 2.15), lisans mezunu hemşireler için (7.70 ± 4.50), Yüksek Lisans /Doktora mezunları için (13.94 ± 5.40)'dır. Gruplar arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($X^2 = 13.874$ $p = 0.001$)

Sonuç

Bu araştırmada hemşirelerin profesyonel davranışlarının dūřuk olduğu saptanmıştır. Profesyonel davranışların teori, yeterlik-sürekli eğitim ve eğitimsel hazırlık alanlarında yüksek olduğu, meslek örgütleri ve araştırma alanında dūřuk olduğu ve hemşirelerin eğitim düzeylerinin profesyonel davranışlarda etkili olduğu, eğitim düzeyi artıkça profesyonel davranışların arttığı saptanmıştır. Hemřirelerin eğitim standartlarının artırılması, mesleki örgütlerde görev almalarının ve bilimsel aktivitelere katılımlarının sağlanması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, profesyonel davranış

BİR DEVLET HASTANESİNDE YATAN KADIN HASTALARIN HEMŞİRELİK HİZMETLERİNDEN MEMNUNİYET DÜZEYLERİ

Öğrenci: Ufuk Yüksel, Mücahit Güven
Danışman: Yrd. Doç. Dr Sultan GÜÇLÜ
Üniversite: Dumlupınar Üniversitesi

Amaç: Hasta memnuniyeti, sağlık hizmeti alanların subjektif ve değişken algılarını içeren bir kavramdır (Larrabee ve Bolden, 2001). Memnuniyet hemşirelik bakımının yapı, süreç ve sonucu ile ilişkili olduğu kadar, hastanın sosyodemografik, fiziksel ve psikolojik durumu, davranışları ve beklentileri ile de ilişkilidir (Thi ve ark., 2002). Bu çalışma da, yataklı tedavi kurumlarında yatan hastaların hemşirelik bakımından memnuniyet düzeylerini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Kesitsel tipteki bu çalışma, 04.11.2014-28.11.2014 tarihleri arasında bir devlet hastanesinde yatan toplam 150 kadın hasta üzerinde yapılmıştır. Çalışma grubunu belirtilen tarihlerde hastane yönetimi tarafından izin verilen servislerde yatan ve çalışmaya katılmayı kabul eden kadınlar oluşturmuştur. Çalışmada kişisel bilgi formu ve Yürümezoğlu (2007) tarafından geliştirilen “Hemşirelik Hizmetlerinden Memnuniyet Ölçeği” kullanılmıştır. Verilerin analizinde non-parametrik testler kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların yaş ortalamaları $37,35 \pm 15,53$ 'tür. Cerrahi servisinde yatan hastaların memnuniyet düzeyleri diğer servislerde yatan hastalara oranla daha düşük çıkmıştır. Yatış öncesi imzalatılan evraklar ve hastalıkları hakkında bilgi verildiğini, tedavileri sırasında hemşirelerle hastalıkları ve genel durumları hakkında iletişime geçildiğini, odaya girildiğinde hemşire tarafından kendisine güleryüz gösterildiğini, herhangi bir şiddete maruz kalındığında bu durumu hemşiresi ile paylaşabileceğini söyleyen hastaların hemşirelik hizmetlerinden memnuniyet düzeyleri daha yüksek bulunmuştur ($p < .05$).

Tartışma: Sağlık personelinin kişilik özellikleri, profesyonel tutumları, bilgi ve becerilerini sunma biçimleri, iletişim ve yeterli bilgilendirme hasta memnuniyetini önemli ölçüde etkilemektedir. Özellikle hasta-hemşire arasındaki iletişim yatan hasta memnuniyeti üzerinde önemli bir rol oynamaktadır (Yılmaz, 2001). Hemşire hasta birey ile etkileşim içerisine girerken, etkileşimi etkileyebilecek faktörlerin farkında olmalı, hasta ile geliştirdiği bakım ilişkisinde öncelikle hastayı anlayabileceği bir dille bilgilendirmeli, etkili iletişim tekniklerini doğru bir şekilde uygulamalı; saygı, güven, empati gibi unsurlara özen göstermelidir.

Sonuç: Hastaların hemşirelik hizmetlerinden memnuniyet ölçeğinden aldıkları puan ortalamaları $85,87 \pm 20,99$ 'dur. Ölçekten alınabilecek en yüksek puanın 135 olduğu düşünülürse, bu sonuç hastaların memnuniyet düzeylerinin orta düzeylerde olduğu anlamına gelmektedir. Ayrıca hastaların, “hemşirelik bakımından genel memnuniyetlerine” ilişkin soruya %60,6 oranında “memnunum ve çok memnunum” yanıtını vermeleri, bu sonucu doğrular niteliktedir.

P:3

BİR SOSYAL SORUMLULUK PROJESİ: DENİZ KİRLİLİĞİNE HEMŞİRE ELİ DEĞDİ!

Öğrenci: Barış ÇETİN, Elif BABAYİĞİT, Gülfem UÇAR, Hatice AYDOĞAN, Ramazan DAĞ, Sabri KORKMAZ
Danışman: Havva ARSLAN YÜRÜMEZOĞLU
Üniversite: İzmir Üniversitesi SBF

Sosyal sorumluluk kavramı çoğu mesleğin değerleriyle ilişkilidir ve meslek üyelerinin topluma karşı sorumluluğunu yerine getirmesinin bir yoludur. Ancak hemşirelik için bu durum vazgeçilmezdir. Hemşirenin yaşadığı dünyanın ve toplumun sorunlarına duyarlı olması ve çözümünü için bir aktivist olarak rol alması önemlidir. Bu sosyal sorumluluk projesi hemşireliğin dört ana kavramından birisi olan “çevre” ye odaklanmıştır. Hemşirelerin yaşadığı topluma sağlıklı bir çevrenin insan sağlığına etkileri konusunda farkındalık kazandırması ve birey olarak bu konuda aktif rol alması gerekmektedir. Günümüzde gittikçe artan bir biçimde atıklar deniz kirliliğine sebep olmakta ve kirlenme yoğunluğuna bağlı olarak insan sağlığına ve çevreye olumsuz yönde etki etmektedir. Bu sorun için farkındalık yaratmak ve çözüme katkıda bulunmak üzere bu sosyal sorumluluk projesi planlanmıştır. İzmir’de bir üniversitenin Hemşirelik Bölümü üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileri ve TURMEPA Derneği iş birliği ile üniversite bünyesinde topluluk kurulmuştur. Bu topluluk TURMEPA bünyesinde denizlerin kirliliğinin önlenmesi için hazırlanan farkındalık eğitimleri için eğitici eğitimi almıştır. Yürütülen proje kapsamında Mart-Nisan 2015 tarihleri arasında ilköğretim, ortaöğretim ve lise öğrencilerine farkındalık eğitimleri verilecektir. Bu eğitimlerde; canlı varlıklara ve çevreye karşı saygılı olma, ekolojik denge eğitimleriyle insan ve deniz arasındaki ilişkiyi fark ettirerek değerli doğal kaynaklarımızı korumasında herkesin rolünün olduğunu bilincinin oluşturulması hedeflenmektedir. Ayrıca 23 Nisan Çocuk Bayramı’nda ilköğretim öğrencilerine yönelik “deniz” konulu resim yarışması düzenlenecektir. Mayıs ayı içerisinde tüm Akdeniz ülkelerinde düzenlenen “Clean Up The Med” etkinliği çerçevesinde deniz temizliği etkinliği düzenlenecektir. Projenin hem hemşirelik öğrencilerinin toplumsal konulara duyarlılığını geliştirmek, bu konuların çözümüne katkı vermek hem de diğer kuruluşlarla işbirliği yaparak mesleğimizi en iyi şekilde temsil etmek için bir fırsat olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler : Hemşire, deniz kirliliği, çevre duyarlılığı, sosyal sorumluluğu

P:4

CERRAHİ HEMŞİRELERİN AMELİYAT ÖNCESİ DÖNEM HASTA BAKIMINA İLİŞKİN BİLGİ DÜZEYLERİ

Öğrenci: Zümrüt KÜÇÜKKÖSTEPEN, Gizem ERBEKTAŞ, Aybüke AKAY, Bediha YETİŞKİN

Danışman: Yeliz CİĞERCİ, Gülbahar BEŞTEPE

Üniversite:Kocatepe Üniversitesi Afyon Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Ameliyat öncesi dönemde hastaya verilen bakım ve eğitimler ile hastanın ameliyata fizyolojik ve psikolojik olarak hazırlanması bunun sonucunda da ameliyat sonrası dönemde ortaya çıkabilecek komplikasyonların en aza indirgenmesi, kısa sürede iyileşmenin sağlanması ve erken dönemde taburcu olmaları amaçlanmaktadır. Bu süreçte hemşirelerin bakım verici ve eğitici rolü ön plana çıkmakta ve hemşirelere büyük sorumluluk düşmektedir.

Amaç: Bu araştırmada cerrahi hemşirelerin ameliyat öncesi dönem hasta bakımına ilişkin bilgi düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal Metod: Ağustos-Eylül 2014 tarihleri arasında yapılan betimleyici nitelikteki bu araştırma kapsamına, Afyonkarahisar il merkezinde yer alan 5 hastanenin cerrahi servislerinde çalışan, araştırmanın yapıldığı tarihlerde izinli/raporlu olmayan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 80 hemşire alındı. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından hazırlanan, literatür bilgileriyle desteklenen ve temel olarak 2 bölüm ve 40 sorudan oluşan anket formuyla toplandı. Sorulara verilen doğru yanıt sayısı arttıkça hemşirelerin bilgi düzeyleri artmış kabul edildi. Verilerin analizi SPSS for Windows paket programında yapıldı. Elde edilen verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistiksel yöntemler(frekans, yüzde dağılımları, aritmetik ortalama, standart sapma) ve değişkenler arasındaki ilişkiyi incelemek için t-testi ve varyans analizi kullanıldı.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan hemşirelerin yaş ortalaması $25,51 \pm 5,90$, %81,3' nün kadın, %65'inin lisans ve lisansüstü mezunu olduğu belirlendi. Hemşirelerin %45'inin meslekte ve %58,8'inin ise cerrahi birimde 0-12 aydır çalıştığı bulundu. Hemşirelerin ameliyat öncesi dönem bilgi düzeyi ortalamalarının $92,15 \pm 5,53$ olduğu saptandı. Kadın hemşirelerin, meslekte 1-5 yıldır, cerrahi birimde ise 6-10 yıldır çalışanların ve sağlık meslek lisesi mezunu olanların bilgi düzeyi ortalamalarının diğer gruplara göre daha yüksek olduğu, ancak bu farkların istatistiksel olarak anlamlı olmadığı bulundu ($p > 0,05$).

Sonuç: Araştırmada elde edilen bulgular cerrahi hemşirelerin ameliyat öncesi dönem hasta bakımına ilişkin bilgi düzeylerinin yüksek olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi hemşire, ameliyat öncesi dönem, hasta bakımı, bilgi düzeyi

P: 5

CİNSEL İÇERİKLİ DAVRANIŞ GÖSTEREN HASTA KARŞISINDA HEMŞİRENİN YAKLAŞIMI

Öğrenci: Figen Büyükdağ, İpek Demirci, Ahmet Parlak
Danışman: Öğr.Üyesi Hacer Kobya Bulut, Kıymet Yeşilçiçek Çalık
Üniversite: Karadeniz Teknik Üniversitesi SBF

Amaç: Bu araştırmanın amacı hemşirelerin hastalar tarafından cinsel içerikli davranışa uğrayıp uğramadığını ve hemşirelerin cinsel davranışı olan hastaya karşı nasıl davrandıklarını belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Bu tanımlayıcı, kesitsel çalışma Trabzon ilinde bulunan KTÜ Tıp Fakültesi Farabi Hastanesinde çalışan 276 hemşirenin katılımıyla yürütülmüştür. Veriler iki bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm 11ve ikinci bölüm 7 sorudan oluşan anket formu ile toplanmıştır. Elde edilen verilerin analizi, bilgisayarda Statistical Package for Social Science (SPSS 16) programı kullanılarak yüzdeler, ortalama ve ki-kare testi kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan hemşireler; kendilerinin % 42.4'ünün, hemşire arkadaşlarının %56.9'unun cinsel içerikli davranış gösteren hasta ile karşılaştıklarını belirtmişlerdir. Cinsel içerikli davranışa uğrayan hemşireler mahrem / özel yaşamla ilgili sorular sorulduğunu (% 26.4), cinsel içerikli küfür edildiğini (% 26.1), cinsel içerikli şaka yapıldığını (%20.7) ve iç çamaşırlarıyla yattıkları (%20.3) şeklinde cinsel içerikli davranışa maruz kalırken arkadaşlarının ise mahrem / özel yaşamla ilgili sorular sorulduğunu(% 30.8), cinsel içerikli şaka yapıldığını (%29), telefonun ve adres istediklerini (%28.6), cinsel içerikli küfür edildiğini (%27.2) ve iç çamaşırlarıyla yattıkları (% 20.3) şeklinde cinsel içerikli davranışa maruz kaldıklarını belirttiler.

Cinsel içerikli davranışa maruz kalan hemşirelerin % 69.6'sı hastayı sözel olarak uyardığını, %67.4'ü hastayla arasına mesafe koyduğunu, %66.7'si meslektaş ve yöneticilerden yardım istediğini, % 63'ü hastaya psikiyatrik konsültasyon istenmesini sağladığı şeklinde davranış gösterdikleri saptanmıştır. Hemşirelerin, hastalar tarafından cinsel içerikli davranışa maruz kaldıklarında, hastayla iletişimi sınırlandırmaya yönelik (kendine dönük) davranış göstermeleri dikkat çekmiştir.

Sonuç: Hemşirelerin kendileri ve arkadaşlarının cinsel içerikli davranış gösteren hastayla karşılaştığı ve çoğunluğunun baş etme yöntemlerinin soruna yönelik olmadığı ve pasif tepki gösterdikleri belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel içerikli davranış, hemşirelik, başetme, hasta, duygusal tepki

P: 6

ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİ KONUSUNDA HEMŞİRELERİN FARKINDALIK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Kürklü A., Eker B.G., Aydın S., Aras M., Köksal B.

Danışman: Öğr. Gör. Pınar DOĞAN

Üniversite: İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Hemşireler çocuk sağlığının korunması ve geliştirilmesine yönelik birçok faaliyette bulunmaktadır. Çocuk istismarı ve ihmali(ÇİVİ)'ne yönelik olarak da hemşirelere durumun erken fark edilmesi, bildiri mi konularında önemli görevler düşmektedir. Bu araştırma, hemşirelerin ÇİVİ konusundaki farkındalık düzeylerinin belirlenmesi amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak planlanan araştırma Ekim-Aralık 2014 tarihleri arasında İstanbul'da kamu ve özel hastanelerde görev yapan, 18 yaş ve üzerinde olan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 100 hemşire üzerinde yapılmıştır. Veri toplama aracı olarak literatür doğrultusunda hazırlanmış Kişisel Bilgi Formu ve Australya'da Queensland Teknoloji Üniversitesinden Prof.Jenny Fraser tarafından oluşturulmuş "Hemşireler için Çocuk İstismarı ve İhmali Tanıma Anketi" örnek alınarak oluşturulan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 18.0 paket programında sıklık, yüzde ve ortalama analizleri ile yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %82'si kadın, %77'si 20-30 yaş aralığında, %71'i bekar ve %25'i çocuk sahibiydi. Hemşirelerin %63'ü lisans mezunu, %56'sı özel sektörde, %64'ü 1-5 yıl arasında deneyimli ve %35'i pediatrik kliniklerde görev yapıyordu. %81'inin ÇİVİ ve/veya çocuk korumaya ilişkin herhangi resmi bir eğitim almadıkları belirlendi. Hemşirelerin %13'ünün çalışma süresi boyunca bir kez şüpheli 'ÇİVİ' raporu oluşturduğunu, %8'inin ise şüphelenip rapor oluşturmadığı sonucuna ulaşıldı. %55'inin "Çocuk Koruma Birimlerine yapılan raporlamalara uygun yanıtlar verildiği" önermesi ile ilgili kararsız olduğu, %26'sının ise "Raporlama yetkisi hemşirelerde değil diğer profesyonellerde olmalı" önermesine kesinlikle katılmadıkları sonucu bulundu. Hemşirelerin %46'sı meslektaşları arasında ÇİVİ'nin nadiren tartışıldığını ifade etti. Raporlama yapan hemşirelerin %32'sinin meslektaşları tarafından, %36'sının ise yöneticileri tarafından desteklenmedikleri belirlendi. Hemşireler, ÇİVİ izlerini belirlemede kendilerini biraz yeterli hissetmekteydi ve %85'i hemşirelik mevzuatına göre ÇİVİ'yi bildirmenin gerekli olduğunu ifade ediyordu. Hemşirelerin %60'ının ÇİVİ bulgularında kesin bilgiye sahip olmasalar da bildirim yapacakları ve olası durumlarda raporlamayı %58 oranında telefonla Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına yapacakları sonucu bulundu.

Sonuç: Çalışmamızda hemşirelerin ÇİVİ konusunda resmi bir eğitim almadıkları, meslektaşları ve kurum yöneticilerinin konuya bakışıyla ilgili umutsuzluk yaşadıkları görülmüştür. Buna benzer araştırmaların daha fazla katılımcı ve bölgelerde yapılarak araştırma sonuçlarının yetkili birimlerle paylaşılması önerimizdir.

P:7

ÇOCUKLARLA ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN İZOLASYON ÖNLEMLERİNE UYUMUNUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Ayşegül ERCAN

Danışman: Öğr. Gör. Evrim KIZILER, Dilek YILDIZ, Berna E. FİDANCI, Derya SULUHAN

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksek Okulu

Amaç: Hastanede kalış süresinde uzamaya, morbidite ve mortalitede artışa ve yaşam kalitesinde azalmaya neden olan hastane enfeksiyonları, özellikle bağışıklık sistemi zayıf olan hastalarda ve bir yaşın altındaki çocuklarda daha fazla risk oluşturmaktadır. Çocukların enfeksiyonlardan korunma davranışlarında yetersizlikler göstermesi nedeniyle, onların bakımından sorumlu kişilerin ve hasta ile en fazla temas halinde olan hemşireler başta olmak üzere tüm sağlık ekibinin izolasyon önlemlerini bilmesi ve izolasyon önlemlerine uyumu daha da önem kazanmaktadır. Bu araştırmanın amacı hastane enfeksiyonlarına karşı en hassas gruplardan biri olan çocuklarla çalışan hemşirelerin enfeksiyonun önlenmesi için uygulanan izolasyon yöntemlerine uyumunu değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem; Veriler araştırmacılar tarafından ilgili literatür doğrultusunda oluşturulan soru formu ve izolasyon önlemlerine uyum ölçeği kullanılarak elde edilmektedir. Veriler SPSS 15.0 programı kullanılarak analiz edilecektir, tüm veriler için yapılan tanımlayıcı istatistikler ortalama \pm standart sapma şeklinde gösterilecek ve verilerin normal dağılıma uygunluğu incelenerek istatistiksel analizi yapılacaktır. İstatistiksel kararlarda $p \leq 0.05$ seviyesi anlamlı farkın göstergesidir.

Bulgular: Bu tanımlayıcı çalışma GATA Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD., Çocuk Cerrahisi AD, Ortopedi ve Travmatoloji AD, Üroloji AD., ve Acil Tıp AD.'nda araştırmaya katılmaya gönüllü hemşireler ile yapılmaktadır. Çalışmamız halen devam etmekte olup şimdiye kadar ulaşılan hemşire sayısı 107 ve yaş ortalaması $31,26 \pm 3.34$ 'dür. Çalışma yılı arttıkça izolasyon önlemlerine uyum puanları da artış göstermektedir, aradaki fark istatistiksel açıdan anlamlı değildir ($p=0,64$). Eğitim durumlarına göre izolasyon önlemlerine uyum puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı fark yoktur ($p=0,73$). Hemşirelerin %84'ü hastane enfeksiyonu tanımını doğru yapmıştır ve %92'si el yıkamanın hastane enfeksiyonlarını önlemede önemli olduğunu belirtmiştir. Büyük gruba ilişkin sonuçlar kongrede sunulacaktır.

Sonuç: Hastane enfeksiyonlarının önlenmesinde özellikle; hastaya bakım veren hemşirelerin, izolasyon önlemlerine uyumlarının sağlanması önemlidir. Hemşirelerin izolasyon önlemlerine uyumlarının devamlılığını sağlamak ve arttırmak için; hastane enfeksiyonları ve izolasyon önlemlerine yönelik olarak çeşitli eğitim seminerleri, konferans ve kursların düzenlenmesi ve hizmet içi eğitim programlarına konu ile ilişkili programların eklenmesi önerilmektedir.

P: 8

ENGELLİLERE EĞİTİM VEREN ÖĞRETMENLERİN HEMŞİRELERDEN BEKLENTİLERİ

Öğrenci:Eda YILDIR,Özge SÜMBÜL,Büşra KABLANOĞLU
Danışman:Tuğba UZUNÇAKMAK, Mahmut KILIÇ
Üniversite:Bozok Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

GEREÇ-YÖNTEM

Araştırma, Yozgat il merkezinde bulunan engellilere eğitim gördüğü özel bire eğitim merkezinde 2015 yılı ocak ayında yapılmıştır. Eğitim merkezinde görev yapan, araştırmaya katılmayı kabul eden 6 öğretmen ile yapılmıştır. Öğretmenlerden hemşirelerden beklentilerini yazılı olarak verileri istenmiştir.

GİRİŞ

Engelli çocukların yetiştirilmesi ve gelişimlerinde öğretmenleri önemli bir rol oynamaktadır. Sağlıklı ve kaliteli bir yaşam sürdürülmesi noktasında ise engelli öğrencilere yardım edebilecek anahtar kişi hemşiredir. Okul ortamında geçirilen süreç içerisinde çocuklarla birlikte olan öğretmenlerin öğrencilerin sağlık gereksinimlerinin karşılanmasında hemşirelerle işbirliği içerisinde olmaları önemlidir. (1-2)

AMAÇ

Bu çalışmada engelli bireylere eğitim veren öğretmenlerin hemşirelerden beklentilerini belirleme amacıyla yapılmıştır.

ANAHTAR KELİMELER

Engelli Öğretmenleri , Öğretmenlerin Hemşirelerden Beklentileri

BULGULAR

Araştırmaya katılan öğretmenlerin 5' ikadın 1' i erkektir. Yaş ortalamaları 25.1 olup 3 öğretmenli, 3 öğretmenli bekarıdır. Öğretmenler üniversite eğitimlerinde sağlıklı ilgilidensaldıklarını ancak eğitimleri yeterli olmadığını ifade etmektedirler. Öğretmenlerin sağlığını korumaya yönelik, ağız, tuvalet hijyen konularında öğrencilere eğitim verdiklerini, engelli çocuklara eğitim verirken sık iletişim problemleri yaşadıklarını, ailelerin çocuklarının sağlığı ile ilgili konularda bilgisahibi olmadığını belirtmişlerdir.

Öğretmenler; okullarında bir hemşire olmasının yararlı olacağını, hemşirelerden özellikle acil durumlarda müdahale etmelerini yönünde beklentilerin olduğunu belirtmişlerdir. Öğretmenlerine

Itısında öğrencinin sağlığını korumaya yönelik eğitimler kendilerinin görevleri arasında olduğunu düşünürken, hemşirelerden bu konuda bir beklentilerinin olmadığını görmüştür.

SONUÇ

Bu araştırmaya göre öğretmenlerin hemşirelerin görev ve rollerini bilmedikleri, hemşirelerin sadece acil durumlarda müdahale yapabilecekleri olarak algılandıkları görülmüştür. Hemşire derneklerinin, üniversite öncesi eğitim kurumlarındaki görev yapmayı yönetici ve öğretmenlere, hemşireleri okullardaki görev ve rolleri hususunda bilgilendirici faaliyetler düzenlemeleri önerilmektedir.

KAYNAKLAR

1. Ulutaşdemir N. Engelli çocuklarına eğitimi.

Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi 2007; 2(5) 120-129

2. Çelebi E. Oğuz öncül A F. Özele eğitim öğretmenlerinin bazı sağlık davranışlarının belirlenmesi .Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi 2013

GELECEĞİN HEMŞİRELERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİ İLE DUYGUSAL ZEKA DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Öğrenci:Kübra Zencir , Filiz Kılınc, Emine Akkın, Merve Akbunar, Merve Akel
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Sultan Güçlü,Arş.Gör.Deniz Yiğit
Üniversite: Dumlupınar Üniversitesi,Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Duygusal zeka; duyguları yönetme, empati kurma gibi yetileri içermekte ve bireylerin topluma uyumunu sağlamaktadır. Ayrıca kişinin çevresindekilerle olan ilişkilerini başarılı bir şekilde yönetmesi gibi becerileri de kapsamaktadır(Pfeiffer, 2001). Bu çalışmada da öğrencilerin duygusal zeka düzeyleri ile iletişim becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma grubunu, Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü son sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Örneklem yöntemi seçilmemiş evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiştir. 27.11.2014-5.12.2014 tarihleri arasında derslikler ziyaret edildiğinde ulaşılabilen ve çalışmaya katılmayı kabul eden 130 öğrenci araştırmaya dahil edilmiştir. Çalışmamızda kişisel bilgi formu, Güler(2006) tarafından geliştirilen Duygusal Zeka Ölçeği ve Korkut(1996) tarafından geliştirilen İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde Independent-Samples T Testi, One-Way ANOVA ve Pearson Korelasyonu kullanılmıştır.

Bulgular: Yaşları 21-28 arasında değişen 130 öğrencinin %77,7'si kadındır. Öğrencilerin %63,1'i aile içi ilişkilerinin çok iyi olduğunu belirtmişlerdir. Üniversite öğrencilerinin duygusal zeka ölçeğinden aldıkları puanlarla, iletişim becerileri değerlendirme ölçeğinden aldıkları toplam puanlar arasında $r=.48$ 'lik bir korelasyon bulunmuştur($p<.05$). Akademik ortalaması 3'ün üzerinde olan öğrencilerin iletişim beceri daha yüksek çıkarken, insan ilişkilerinde empati kurabildiğini söyleyen öğrencilerin hem iletişim beceri hem de duygusal zekaları daha yüksek çıkmıştır($p<.05$).

Tartışma: Kişilerarası ilişkilerin yoğun olarak yaşandığı sağlık disiplinlerinde, sağlıklı/hasta birey ile sağlık çalışanları arasındaki ilişki; bakımın odak noktalarından birini oluşturur. Bu anlamda sağlık çalışanlarının bireylerin gereksinimlerine yardımda etkin iletişim becerilerine sahip olması gerekir(Karakaya, 2001). Bu becerilerin kazanılarak sürdürülmesinde ise duygusal zeka ve empati becerileri büyük rol oynar.

Sonuç: Çalışmamızda, empati kurabilen ve iletişim becerileri yüksek olan öğrencilerin duygusal zekaları da yüksek bulunmuştur. Hemşirelik bölümü öğrencilerinin duygusal zeka ve etkili iletişim becerilerini kapsayan duyuşsal alana özgü kazanımlar, öğrencilerin meslek ahlakının gelişmesine, dolayısı ile hemşirelik değerlerinin anlaşılması, içselleştirilmesi ve benimsenerek davranışa dönüşmesiyle başarılı meslek üyelerinin yetişmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu bağlamda hemşirelik öğrencilerinin

öğrenimlerine başladıklarında, duygusal zeka ve etkili iletişim becerilerinin değerlendirilerek hazır oluşları belirlenerek, hemşireliğin duyuşsal alanına ilişkin bu becerileri destekleyici, geliştirici nitelikte eğitim programları yapılandırılabilir.

Kaynaklar:

Goleman, D. (2001). Duygusal Zeka Neden IQ'dan Daha Önemlidir?, Çeviren Banu Seçkin Yüksel, İstanbul: Varlık Yayınları.

Güler, A. (2006). İlköğretim Okullarında Görev Yapan Öğretmenlerin Duygusal Zeka ve Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişki. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yedi Tepe Üniversitesi, İstanbul.

Karakaya, A. D. (2001). Akdeniz Üniversitesindeki Hemşirelik Öğrencilerinin Empati Becerileri. İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.

Korkut, F. (1996). İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi: Güvenilirlik ve Geçerlik Çalışmaları, Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi, 2(7): 18-23.

Pfeiffer, S. I. (2001). Emotional Intelligence: Popular but Elusive Construct. Roper Review, 23 (3); 138-147.

P:10

HASTALARIN HEMŞİRELİK BAKIMINDAN MEMNUNİYET DÜZEYLERİ VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Emine İLASLAN

Danışman: Yrd.Doç. Fatma ARIKAN, Yrd.Doç. Emine KOL

Üniversite: Akdeniz Üniversitesi

GİRİŞ: Hasta memnuniyeti her bir hastanın sorunlarını gidermek üzere kendisine özgü planlanmış bakımı algılamasının bir sonucu olarak ifade edilir. Hasta memnuniyeti dünyanın birçok ülkesinde hasta bakım kalitesinin bir göstergesi ve bakımın önemli bileşenlerinden biri olarak kabul edilmektedir

AMAÇ: Bu çalışma Akdeniz Üniversitesi hastanesinde yatan hastaların hemşirelik bakımından memnuniyet düzeylerini ve ilişkili faktörleri belirlemek amacıyla yapıldı.

YÖNTEM: Araştırma Akdeniz Üniversitesi Hastanesi'nde yatan hasta kliniklerinde 02.02.2015 ile 04.03.2015 tarihleri arasında yapıldı. Hastaneye son bir yıl içinde yatan 30000 hasta araştırmanın evrenini, 400 hasta da araştırmanın örneklemini oluşturdu. Örneklem grubunda yer alan hastalar hastanede en az üç gece tedavi ve bakım almış 18 yaş ve üzeri, okur-yazar olan hastalardan oluşmuştur. Veri toplama formu olarak kişisel bilgi formu, Newcastle Hemşirelik Bakımından Memnuniyet Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek Hemşirelik Bakımı İle İlgili Yaşananlar Ölçeği (HBYÖ) ve Hemşirelik Bakımından Memnuniyet Ölçeği (HBMÖ) olmak üzere iki ölçekten oluşmaktadır. Bu ölçekler birlikte uygulanabileceği gibi birbirinden ayrı olarak da uygulanabilmektedir.

BULGULAR: Hastaların yaş ortalaması 55.18 ± 17.00 , % 53'ü erkek, % 52'si ilköğretim mezunu ve % 88'i evlidir. Araştırmada, hastaların hemşirelik bakımından memnuniyetleri 62.08 ± 20.94 olarak orta düzeyde, Hemşirelik Bakımı İle İlgili Yaşananlar Ölçeği puanı ise 71.97 ± 11.97 olarak bulunmuştur. Hemşirelik Bakımı İle Yaşananlar Ölçek Puanı İle Hemşirelik Bakımından Memnuniyet Ölçek Puanı arasında pozitif bir ilişki belirlenmiştir ($p < 0.05$). Hastaların çoğunluğunun memnuniyet belirttikleri alanlar; özellikle hemşirelerin mahremiyete gösterdikleri saygı, işlerindeki becerileri ve serviste hastalara tanınan serbestlik miktarı olarak belirlenmiştir. Bununla birlikte hemşirelerin hastalara hastalıkları ve yapacakları ile ilgili bilgi verme özellikleri, en düşük puana sahip alan olarak bulunmuştur.

SONUÇ: Hastaların hemşirelik hizmetlerinden memnuniyetleri orta düzey bulunmuştur. Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultuda hemşirelerin beceri ve iş odaklı uygulamalarının (Hemşirelik Bakımı ile Yaşananların) bireyselleştirilmiş hasta bakımına (Hemşirelik Bakımından Memnuniyet) göre daha ön planda olduğunu söyleyebiliriz.

P: 11

HASTANEDE ÇALIŞAN HEMŞİRE/EBELERİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Ahsen ULUDAĞ

Danışman: Öğr. Gör. Öznur GÖRGEN

Üniversite: Amasya Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ

Yapılan epidemiyolojik çalışmalarda, ölüme neden olan hastalıkların yarısında sağlığa zarar veren davranışların rol oynadığı saptanmıştır (1). Hemşirelerin, bireyleri sağlıklı davranışlar konusunda bilgilendirebilmesi ve yönlendirebilmesi için, kendilerinin de sağlıklı davranışlar göstermesi, rol modeli olmaları gerekmektedir (2).

Bu çalışma; hastanede çalışan hemşirelerin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını ve etkilendiği değişkenleri saptamak amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

YÖNTEM

Çalışmanın örneklemini Ocak- Şubat 2014 tarihlerinde Amasya Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesinde çalışan toplam 111 hemşire ve ebe oluşturmuştur. Veriler, kişisel bilgi formu ile Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği (SYBDÖ) kullanılarak elde edilmiştir (3). Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği; kendini gerçekleştirme, sağlık sorumluluğu, egzersiz, beslenme, kişiler arası destek ve stres yönetimi şeklinde 6 alt gruptan oluşmaktadır.

BULGULAR

Hemşire/ebeler en yüksek puanı kendini gerçekleştirme alt grubundan (32.70 ± 6.52), en düşük puanı ise egzersiz (10.38 ± 3.67) alt grubundan almışlardır. SYBDÖ toplam puan ortalaması 125.96 ± 16.99 'dur.

Kendini gerçekleştirme alt grubu puan ortalaması ile sağlıklı beslenme, yemek alışkanlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p < 0.05$). Hemşirelerin beslenme puan ortalamaları ile sağlıklı beslenme ve yemek alışkanlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark belirlenmiştir ($p < 0.05$).

Stres yönetimi puan ortalaması ile sağlıklı beslenme ve yemek alışkanlığı arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır ($p < 0.05$).

SYBDÖ toplam puan ortalaması ile beslenme, yemek alışkanlığı ve fiziksel egzersiz yapma arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur ($p < 0.05$).

SONUÇLAR

Araştırma kapsamına alınan hemşire/ebelerin sağlığın geliştirilmesiyle ilgili sağlık davranışlarının genel olarak orta düzeyde olduğu saptanmıştır.

KAYNAKÇA

1. Vural, B.K. (1998). "Sağlık Riskinin Belirlenmesi ve Hemşirelik için Önemi", C.Ü. Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi, 2 (2): 39-43.
2. Özbaşaran, F., Çakmakçı, A., ve Güngör, N. (2004). "Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu Öğrencilerinin Sağlık Davranışlarının Belirlenmesi", Atatürk Üniversitesi. Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi, 7(3): 43-55.
3. Esin, N. (1997). "Endüstriyel Alanda Çalışan İşçilerin Sağlık Davranışlarının Saptanması ve Geliştirilmesi", Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul Üniversitesi, İstanbul.

HASTANEDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN (MOBBİNG) PSİKOLOJİK ŞİDDETE MARUZİYETİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Ayşe Aybüke ÇUBUKÇU, Gizem GÜNEŞ
Danışman: Arş. Gör. Ebru ÖZTÜRK ÇOPUR
Üniversite: Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Bu araştırma, bir üniversite hastanesinde çalışan hemşirelerin iş ortamında yaşadıkları psikolojik şiddet durumlarını belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Yöntem: Betimleyici özellikte olan araştırmanın evrenini Hacettepe Üniversitesi Erişkin Hastanesinde görev yapan hemşireler oluşturmuştur. Örneklem seçimine gidilmemiş ve çalışmaya katılmayı kabul eden 156 hemşire araştırmamızın örneklemini oluşturmuştur. Çalışmada Leymann Psikolojik Terör Envanteri ile hemşirelerin sosyo-demografik özelliklerine ait sorulardan oluşan form kullanılmıştır. Soru formu çalışmaya katılmayı kabul eden hemşirelere 2-15 Şubat 2015 tarihinde uygulanmıştır. Veriler kodlanarak SPSS 16.0 programında değerlendirilmiştir.

BULGULAR

Çalışmaya katılan hemşirelerden, %38.5'i çalıştıkları birimlerde sorumlu hemşirelerinden, %55.8'i ise hasta yakınlarından psikolojik şiddet gördüğünü belirtmiştir. %36.5'i psikolojik şiddet durumlarına maruz kaldığında, eylemi yapanı yazılı olarak şikayet ederken, %17,9'u hiçbir şikayette bulunmadan durumu kabullendiğini belirtmiştir. %37.8'i iş arkadaşının psikolojik şiddete maruz kalması durumunda eylemi yapanı sözlü olarak şikayet ederken, %15.4'ü şikayette bulunmayıp, durumu kabullendiğini belirtmiştir. Son 1 yıl içinde; %19.9'u çabalarının karşılığını çok sık alamadığını belirtirken, %23.7'si işiyle ilgili kararlara gereken önemin sık sık gösterilmediğini belirtmiştir. %46,8'i birlikte çalıştığı kişilerin kendini rahatça ifade etmesini nadiren engellediğini belirtirken %57,7'si yönetim kademesinden herhangi biriyle görüşme isteğini hiç engellenmediğini belirtmiştir. %39,7'sinin ise toplum önünde nadiren azarlandığı ortaya çıkmaktadır. %42.9'u maruz kalınan psikolojik şiddetin yapılan işin güçlüğünden kaynaklığını belirtmiştir

SONUÇ VE ÖNERİLER

Çalışanlarca verilen cevaplara bakıldığında, uygulamaya katılanların Mobbing (Psikolojik Şiddet) algıları ölçekte, “Hiç” veya “Nadiren” ifade alanına girmektedir. Buradan da genel olarak, çalışanların anketteki davranışlara maruz kalmadıkları söylenebilir. Çalışma koşullarının iyileştirilmesi, psikolojik şiddet içerikli davranışlarda azalma sağlayacaktır. Araştırma katılımcı bakımından sınırlı bir çalışmadır. Ayrıca konu bakımından da bu tür çalışmalara izin verecek organizasyonlar bulmak güçtür. Özellikle devlet kademesindeki kurumlarda bu tür çalışmaları, daha geniş ve yaygın örneklemeler üzerinde sürdürmek fayda sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: hemşire, hastane, psikolojik şiddet, şiddet

HEMODİYALİZ HEMŞİRELERİNİN TÜKENMİŞLİK DÜZEYİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci: Umut Çıtlak, Buğra Burak Turan, Ahmet Hüdai Emir, Hakan Bay, Naim NUR, Lale Akkaya, Tuğba Kavalalı Erdoğan
Danışman: Yrd. Doç. Dr Eylem TOPBAŞ
Üniversite: Amasya Üniversitesi

GİRİŞ: Tükenmişlik özellikle insana hizmet veren meslek gruplarında sık görülen bir sorundur. Sağlık çalışanlarının tükenmişlik yönünden en riskli gruplardan biri olduğu bilinmektedir.

AMAÇ: Hemodiyaliz hemşirelerinin tükenmişlik düzeyini etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı nitelikteki çalışmanın evrenini 6 ilde bulunan toplam 26 merkezin hemodiyaliz hemşireleri (n=105), örneklemini ise araştırmaya katılmaya istekli hemşireler (n=82) oluşturmuştur. Veriler bire bir yüz yüze görüşme yöntemi ile araştırmacılar tarafından ilgili literatür taranarak oluşturulan “Kişisel Bilgi Formu” ve “Maslach Tükenmişlik Ölçeği”, aracılığı ile elde edilmiştir. Veriler SPSS 16.0 programına yüklenerek ortalama, yüzdelik hesaplama, Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis Testi ve korelasyon yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR: Yaş ortalaması 34,5±8,06 olan hemşirelerin %89’unun bayan, %70,7’sinin evli, %62,2’sinin eşinin çalıştığı % 31,7’sinin iki çocuğunun olduğu, %64,7’sinin ailesinden manevi anlamda destek gördüğü, %37,8’inin çalışmaya başladıktan sonra bazı sağlık sorunlarının ortaya çıktığı tespit edilmiştir. Tükenmişlik düzeyi ile cinsiyet, medeni durum, diyaliz sertifikası olma durumu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. Tükenmişlik düzeyi ile çocuk sahibi olma, sağlık sorunu olma, çalışılan kurum, çalışma yılı, hak edilen izin kullanılma durumu, çalışılan servisteki araç-gereç temini, kongre desteği, mesleğinden ve çalışılan ortamdan memnun olma durumu, mesleğini seçmede belirleyici faktörler ve tükenmişlik yaşadığını düşünme durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. 1-5 yıl çalışanların daha uzun çalışanlara göre duygusal tükenmişlikleri ve duyarsızlaşmaları daha fazla bulunmuştur. Hak ettikleri izini kullanmayanlarda duygusal tükenme ve duyarsızlaşma daha fazla bulunmuştur. Araç ve gereç teminindeki yetersizliğin duygusal tükenmeye neden olduğu, mesleğinden memnun olmayanların duyarsızlaşma puanının mesleğinden memnun olanlara göre daha yüksek olduğu, çalışma ortamından memnun olan hemşirelerin adil duyarsızlaşma puanının düşük olduğu tespit edilmiştir. Mesleği kendine uygun bulanların duygusal tükenme ve duyarsızlaşma puanı düşük olduğu, mesleği kendine uygun bulanların iş doyumlarının yüksek olduğu saptanmıştır. Mesleğini sevmeyen hemşirelerde duygusal tükenmişlik yüksek kişisel başarı ise düşük bulunmuştur.

SONUÇ ve ÖNERİLER: Çalışanlar duygusal tükenme yaşadıklarında kişisel başarılarında düşme görülecektir.

HEMŞİRELERİN AĞRI İLE İLGİLİ KLİNİK KARAR VERME YETENEKLERİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci: Özlem Bayrak, Ecem R. Gezgin, Ş.Aykut Argut, Sevcan Hiçdurmaz, Zeynep Genç
Danışman: Dr. Meltem YILDIRIM
Üniversite:Yeditepe Üniversitesi

Giriş ve Amaç: Ağrı yönetimi, hemşirelerin sıklıkla karşılaştıkları, belirli kararlar vermelerini gerektiren ve kaygı yaşamasına neden olabilen bir süreçtir. Aynı zamanda, ağrının sübjektif doğası gereği ağrı ile ilgili verilen kararlarda bireyin deneyimleri, inançları ve bireysel özellikleri de etkili olabilmektedir. Bu kapsamda araştırma, hemşirelerin ağrı ile ilgili klinik karar verme yeteneklerini etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla gerçekleştirildi.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipteki bu araştırmanın örneklemini, bir vakıf üniversitesi hastanesinde çalışan ve yataklı birimlerde hizmet veren 150 hemşireden, araştırmaya katılmayı kabul eden 101 hemşire oluşturdu. Araştırmanın verileri, etik kurul izni ve çalışma izninin alınmasının ardından 27.02.2015-19.03.2015 tarihleri arasında, araştırmacılar tarafından literatür ışığında hazırlanan veri toplama formu ve McCaffery & Ferrell tarafından geliştirilen “Ağrı ile ilgili Klinik Karar Verme Anketi” ile toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistiksel analizler, bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi ve Pearson korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Hemşirelerin %73,3’ünün lisans mezunu olduğu, %63,4’ünün hastanın ağrı şiddetini tanımlarken en çok ağrı davranışlarını gözlemlediği saptandı. Örneklemin %55,4’ü hastanın ağrısını hafifletmede bazı problemler yaşadığını; başı çeken problemlerin zaman yetersizliği (%30,7) ve yetersiz ilaç istemi (%32,7) olduğu görüldü. Hemşirelerin hastanın ağrısını gidermede ikilemede kaldığı konuların başında; fazla miktarda ilaç verme korkusu (%81,2), hastanın ağrısını geçiremediğini hissetme (%80,2) ve solunum depresyonu riski (%83,2) olduğu saptandı. On yıldan daha fazla klinik deneyimi olan hemşirelerin, ağrı ile ilgili karar vermede daha az zorlandıkları ($p<0,01$), hemşirelerin eğitim düzeyi düştükçe klinik karar vermede daha çok zorlandıkları ($p<0,05$) bulundu. Hemşirelerin yaşı yükseldikçe hastaların ağrısını yönetmede zorlanma düzeyinin azaldığı görüldü ($p<0,01$).

Sonuç ve Öneriler: Hemşirelerin ağrı ile ilgili karar verme yeteneklerini etkileyen klinik deneyim, yaş gibi demografik faktörlerin yanı sıra eğitim gibi etkinliklerle yerine konabilecek bilgi eksikliklerine bağlı endişeler de yaşadığı görülmektedir. Bu bağlamda; ağrı yönetimi ile ilgili kurum içi eğitimlerin belirli dönemlerde güncellenerek sürdürülmesi ve göreve yeni başlayan hemşireler ile deneyimli hemşirelerin ağrısı olan hastalara birlikte bakım vermeleri önerilebilir.

P:15

HEMŞİRELERİN AĞRI YÖNETİMİNE İLİŞKİN BİLGİ DÜZEYLERİ VE UYGULAMALARININ İNCELENMESİ

Öğrenci: Emine Atkan, Şerife İci
Danışman: Yrd.Doç.Dr. Meltem Akbaş
Üniversite: Çukurova Üniversitesi Adana Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Araştırma hemşirelerin ağrı yönetimine ilişkin bilgi düzeyleri ve uygulamalarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma, 9 Şubat-9 Mart 2015 tarihleri arasında Adana Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini ilgili hastanede çalışan 600 hemşire, örnekleme ise bu tarihler arasında izinli, raporlu olmayıp, gönüllü 100 hemşire oluşturmuştur. Araştırma için gerekli izinler ve etik kurul onayı alınmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan 33 soruluk anket formu ile toplanmıştır. Veriler SPSS 15.0 for Windows paket programı kullanılarak yüzdeler, aritmetik ortalama, standart sapma, minimum, maksimum şeklinde değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalamasının 32,01±8,125, mesleki deneyim yılı ortalamasının 11,04±8,466 olduğu, %74,0'ının kadın, %53,0'ının lisans ve üst eğitimi olduğu, %34,0'ının vardiyalı, %34,0'ının nöbet çalıştığı, %44,0'ının ameliyathanede çalıştığı görülmüştür.

Katılımcıların, %57,0'ının kronik ağrı deneyimi olduğu, %81,0 'ının okulda ağrıya ilişkin eğitim aldığı, %75,0'ının ağrıya ilişkin hizmet içi eğitim almadığı, %16,0'ının ağrıya ilişkin yayın takip etmediği, %36,0'ının zamanı olmadığı için yayın takip etmediği görülmüştür.

Katılımcıların, %41,0'ının ağrılı hasta ile "sık sık", %41,0'ının "her zaman" karşılaştığı, %62,0'ının ağrı tanılması yaptığı, %35,0'ının ağrı tanılama formu kullandığı, %84,0'ının ağrı kontrolünde farmakolojik yöntem kullandığını, %69,0'ının hastanın ağrısının geçip geçmediğini hastaya sorarak kontrol ettiği, %70,0'ının ağrının ilaç dışı yöntemlerle giderilmesinde bilgi sahibi olduğu, %79,0'ının hastanın ağrısı olup olmadığını hasta ve yakınlarının sözlü ifadelerine göre değerlendirdiği görülmüştür.

Katılımcıların, %63,0'ının semptom olduğunu, %86,0'ının nedenlerini, %28,0'ının bireyin ağrıya cevabını etkileyen faktörleri, %52,0'ının ağrıyı artırıcı faktörleri, %17,0'ının ağrılı hastada gözlenen fizyolojik değişiklikleri, %37,0'ının ağrılı hastada gözlenen davranışsal değişiklikleri, %83,0'ının analjezik ilaçların verilmesinde dikkat edilecek noktaları, %98,0'ının narkotik analjeziklerin en önemli komplikasyonunu, %23,0'ının hastanın ağrısının plasebo ile geçse bile gerçek olduğunu, %54,0'ının ağrı yoğunluğunun hasta tarafından değerlendirilmesi gerektiğini, %93,0'ının postoperatif ağrı yönetimini bildiği görülmüştür.

Sonuç ve Öneriler: Katılımcıların ağrılı hasta ile çok sık karşılaştığı, genel olarak ağrı yönetimine ilişkin bilgi ve uygulamalarının iyi olduğu ancak eksiklikleri bulunduğu görülmüştür. Katılımcıların ağrı yönetimine ilişkin hizmet içi eğitim programlarının düzenlenmesi önerilir.

Anahtar Sözcükler: Hemşire, ağrı, hasta.

P:16

HEMŞİRELERİN CERRAHİ YENİLİKLERE İLİŞKİN BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Fatih KARATAŞLI
Danışman: Berna DİZER Havva KARA
Üniversite:Şifa Üniversitesi

Giriş ve Amaç

Teknoloji her alanda olduğu gibi cerrahi alanda da büyük gelişmeler kaydetmektedir. Teknolojideki ilerlemelere paralel olarak gelişen minimal invaziv cerrahi ve robotik cerrahi de hemşirelerin cerrahi hastalıkların bakımındaki yaklaşımlarını değiştirmiştir(1).

Robotik cerrahi girişimler ile hastanın ameliyat öncesi, sırası ve sonrası sürecinde değişiklikler olmaktadır. Hemşire de cerrahi ekibin önemli bir üyesi olarak sürekli gelişen bu teknolojiye uyum sağlamak, görev ve sorumluluklarının bilincinde olmak durumundadır(1).

Hemşirelerin cerrahi yeniliklerin ve değişen sorumluluklarının farkında olmaları, bakımın güvenliğini ve bakımın kalitesini arttıracaktır.İncelenebilen literatür doğrultusunda hemşirelerin yeni teknolojileri takibi ile ilgili yeterli sayıda makaleye rastlanmamaktadır.Çalışmamız hemşirelerin cerrahi alandaki yeniliklere ilişkin bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem ve Gereç

Çalışmamız İzmir’de bir eğitim ve araştırma hastanesinde çalışan 144 hemşireden 130 hemşireye (%90,2) ulaşılarak yapıldı. Veri toplama formu cerrahi alandaki son gelişmelerle ilgili literatürden yararlanılarak hazırlanan 28 sorudan oluştu. İstatistiksel analizler SPSS versiyon 17.0 yazılımı kullanılarak yapıldı. Bağımsız gruplarda, normal dağılım değişkenlerin karşılaştırılmasında bağımsız gruplarda t testi kullanıldı. Kesikli verilerin karşılaştırılmasında Ki-Kare Testi uygulandı.

Çalışmamızda hemşirelerin yarısının (%52.3) cerrahi alanda nanoteknoloji ile üretilmiş sistemleri bilmedikleri belirlenmiştir. Nanoteknoloji ile ilgili taranan makalelerde ise hastanelerde birçok nanoteknoloji sistemi kullanıldığı belirtilmiştir(1,3).Konu ile ilgili hemşirelerde ve çalışanlarda farkındalık oluşturmak için hizmet içi eğitimlerde bu konuya yer verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Hemşirelerin eğitim düzeyleri ile yeni çıkan teknolojileri takip etme düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur(p=0.001).Eğitim düzeyi arttıkça teknoloji takibinin arttığı saptanmıştır. Çelik makalesinde hemşirelerin kullanacakları teknolojiyi belirlerken uygulanabilir, kullanılabilir ve güvenilir olmasına, etkililik düzeyine, maliyetine, sosyal, yasal ve etik yönüne dikkat ettiklerini belirtmiştir(1). Bizim çalışmamızda ise hemşirelerin kullanacakları teknolojiyi belirlerken %44.2 sinin kullanılabilir ve güvenilir olmasına, %8.5 inin etkililik düzeyine, %20.2 sinin sosyal, yasal ve etik yönüne, %27.1 inin ise bunların hepsine dikkat ettiği saptanmıştır.

Çalışmamızda hemşirelerin %43'ünün Türkiye'de hibrid ameliyathanelerin yapıldığını bilmediği, hemşirelerin yarısının da (%57.4) hibrid ameliyathanelerin varlığını bilmedikleri saptanmıştır. Aydın ve ark. nın çalışmasında ise hibrid ameliyathanelerden ,Kocaeli nde yapılan hibrid ameliyatlardan ve ameliyathanelerin başarılarından söz edilmiştir(4).

Sonuç ve Öneriler

Hemşirelerin çalışma yılının az olmasına ve yaklaşık yarısının lisans mezunu olmasına rağmen, cerrahi yenilikleri genel olarak takip etmedikleri ve yeniliklere ilişkin bilgi düzeylerinin istendik düzeyde olmadığı dikkati çekmektedir. Bu nedenle hemşirelik okullarının eğitim programlarında cerrahi yeniliklere ve değişen hemşirelik sorumluluklarına yer verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir. Aynı zamanda sağlık bakım alanında çalışan tüm profesyonellerin gelişen teknolojiler konusunda sürekli eğitimleri bakımın güvenliği ve kalitesi açısından son derece önemlidir. Cerrahi yeniliklerle ilgili hemşirelere farkındalık yaratabilmek için hizmet içi programlar, kongre-konferanslara ve konu ile ilgili kurslara katılımın desteklenmesi önerilmektedir. Yeni araştırmacılara bu konuda yapılan çalışmaların yeterli sayıda olmadığını hatırlatır, konuya ilgi duyanların araştırma yapmalarını tavsiye ederiz.

P: 17

HEMŞİRELERİN DEDİKODU VE SÖYLENTİ HAKKINDA TUTUM VE GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Gözde Özsezer Kaymak , Gözde Ceylan, Öznur Yaşar,Hamdiye Uygun, Ayşe Gülser Karadaş

Danışman: Ayşe Gülser Karadaş, Gözde Özsezer Kaymak, Öznur Yaşar
Üniversite: Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulu

Özet

Bu çalışma kurumlarda hemşirelerin dedikodu ve söylentiye yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan bu araştırmada örneklem seçimine gidilmeksizin, 1 Ocak 2015-20 Şubat 2015 tarihleri arasında Balıkesir Üniversitesi Sağlık Eğitim Uygulama ve Araştırma Hastanesi, Balıkesir Devlet Hastanesi, Balıkesir Atatürk Devlet Hastanesi, Balıkesir Göğüs Hastalıkları Hastanesi'nde uygulanmış ve araştırmaya katılmaya kabul eden ve soruları tam olarak yanıtlayan 214 hemşireye anket uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak 10 soruluk Sosyodemografik Bilgi Anket Formu ve 61 sorudan oluşan Dedikodu ve Söylenti Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS for Windows 17.0 bilgisayar programında aritmetik ortalama, standart sapma, yüzdelik sayılar, t-testi, , Anova Test kullanılarak değerlendirilmiştir.

Araştırmaya katılanların %27,1'i Balıkesir Üniversitesi Sağlık Eğitim Uygulama ve Araştırma Hastanesi, %25,7'si Balıkesir Devlet Hastanesi, %24,3'ü Balıkesir Göğüs Hastalıkları Hastanesi, %22,9'u Balıkesir Atatürk Devlet Hastanesi'nde çalışmaktadır. Araştırmaya katılanların %89,7'si bayan, %81,3'ü nöbet usulü çalışmakta, %23,8'i 26-30 yaş arasında, %22,0 'si 31-35 yaş arası, %21,0 36-40 yaş arasında olup, %54,7'si lisans mezunu, .%70,1'i evli, %24,3 bekar, %5,6'sı boşanmıştır. Araştırma sonucu, tanılama alt boyutu toplam puan ortalaması 38,76±6,28, nedenler alt boyut puan ortalaması 50,71±13,0, etkilenme alt boyut ortalaması 51,02±7,91, tepkiler alt boyut puan ortalaması 44,69±18,00 bulunmuştur. Medeni durum ve etkileme alt boyut puan ortalaması arasında anlamlı ilişki saptanmış evlenmemiş olmanın puan ortalaması diğerlerinden yüksek bulunmuştur (p<0,05).Bayan katılımcıların tepkiler alt boyut ortalaması erkeklerden yüksek çıkmıştır (p<0,05). Yaş, eğitim durumu, nöbet tutma arasında anlamlı fark saptanmamıştır.

Bu bilgiler ışığında araştırmaya katılanların dedikodu ve söylentiye olumlu baktığı fakat evli olmayanların daha olumlu baktığı, dedikodu ve söylentinin herhangi bir nedene bağlı olamadan da yapılabileceği, dedikodu ve söylentinin kişiler ve kurumlar üzerinde olumlu etkisinin olabileceğini, verilen tepkilerinin beklenen düzeyde olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar kelimeler; dedikodu, hemşire, tutum

HEMŞİRELERİN İLAÇ YÖNETİMİNE İLİŞKİN BİLGİ DÜZEYLERİ VE UYGULAMALARI

Öğrenci: Ayşe Şenoğlu, Zülfiye Tekin Taparlı
Danışman: Yrd. Doç. Dr Meltem AKBAŞ, Bahar Mızrak
Üniversite: Çukurova Üversitesi Adana Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Araştırma, yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde çalışan hemşirelerin ilaç yönetimine ilişkin bilgi düzeyleri, uygulama durumları ve eğitim gereksinimlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak yapılan araştırmanın evrenini 1-20 Nisan 2014 tarihleri arasında bir özel hastanenin 55 yataklı yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde çalışan 49 hemşire oluşturmuştur. Örneklemi ise bu tarihler arasında yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde çalışan ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden 31 hemşire oluşturmuştur. Araştırmaya katılım oranı %63,3'tür. Araştırma öncesi etik kurul onayı ve hastane yönetiminden izin alınmıştır.

Veriler, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan anket formu ile toplanmıştır. Anket formu hemşirelerin bireysel özelliklerini belirlemeye yönelik 5 ve ilaç uygulamalarına yönelik 15 olmak üzere 20 sorudan oluşmuştur. Elde edilen veriler SPSS 15.0 for Windows paket programı kullanılarak yüzdeler, aritmetik ortalama, standart sapma, minimum, maksimum testleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hemşirelerin yaş ortalamasının $22,52 \pm 4,138$, dağılım aralığının 18-34 yaş arası olduğu, çalışma süresinin $3,03 \pm 2,714$, dağılım aralığının 1 ay-10 yıl arası olduğu, yeni doğan yoğun bakımda çalışma süresinin $2,10 \pm 1,533$, dağılım aralığının 1 ay-7 yıl arası olduğu, %90,3'ünün kadın, %77,4'ünün bekar, %51,6'sının Sağlık Meslek Lisesi mezunu olduğu, %96,8'inin mesleğini sevdiği ve %96,8'inin ise yenidoğan yoğun bakımda isteyerek çalıştığı belirlenmiştir. Hemşirelerin yeni doğan yoğun bakım ünitesinde sık kullanılan ilaçların kullanımına ilişkin bilgi puanı ortalamasının $59,76 \pm 39,124$, dağılım aralığının 1-141 olduğu, %90,3'ünün Parenteral ilaç uygulamalarının risklerini bildiği, %58,1'inin ilaçlarla ilgili ölçü birimlerini bildiği görülmüştür. Hemşirelerin %77,4'ünün ilaç hatası yapmadığını, %61,3'ünün hatalı ilaç uygulaması sonrası hasta izlemi yapmadığını, %67,7'si hatalı ilaç uygulamasını herhangi bir yere bildirmediğini, %61,3'ünün ise meslektaşlarının ilaç uygulama hatası yaptığını gözlediklerini ifade ettikleri görülmüştür.

Sonuç: Bulgular göz önünde bulundurulduğunda, hemşirelerin yenidoğan ünitesinde kullanılan ilaçların kullanımına ilişkin bilgi düzeyi ortalamasının çok düşük olduğu, çoğunluğun ilaç uygulama hatası yapmadığını bildirmesine rağmen meslektaşlar arası gözlenen ilaç uygulama hatası oranının yüksek olması dikkat çekicidir. Hemşirelere

belirli aralıklarla ilaç kullanımına ilişkin hizmet içi eğitim programları uygulanması önerilir.

P: 19

HEMŞİRELERİN İLETİŞİM VE EMPATİK BECERİ DÜZEYLERİ

Öğrenci: Güler KARAKAYA

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Zümrüt AKGÜN ŞAHİN, Yrd. Doç. Dr. Funda KARDAŞ ÖZDEMİR

Üniversite: Kafkas Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Bu araştırma hemşirelerin iletişim ve empatik beceri düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırma Mart-Mayıs 2013 tarihleri arasında Kars' ta bulunan bir devlet hastanesi ve üniversite hastanesinde yapılmıştır. Araştırmanın bu hastanelerde çalışan 620 hemşire, örnekleme ise araştırmaya katılmayı kabul eden 578 hemşire oluşturmuştur. Veriler, hemşireleri tanıtıcı bilgi formu, empatik beceri ölçeği ve iletişim becerileri ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Elde edilen veriler, SPSS for Windows 15.0 paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde; frekans analizi, F testi, t testi, korelasyon analizi testlerinden yararlanılmıştır. Araştırmaya katılan hemşirelerin empatik beceri puan ortalaması (EBPO) 122.5 ± 11.45 , iletişim becerileri puan ortalaması (İBPO) ise 71.7 ± 6.8 olarak saptanmıştır. Hemşirelerin %42.2'sinin düşük, %30.6'sinin orta ve %27.2'sinin yüksek iletişim beceri puanına sahiptir olduğu belirlenmiştir. Empatik beceri puanlarına bakıldığında ise hemşirelerin %54.3'ünün düşük, %32.6'sinin orta ve %13.1'inin yüksek empatik beceri puanına sahip olduğu saptanmıştır.

Sonuç olarak, hemşirelerin iletişim ve empatik beceri düzeylerinin düşük düzeyde olduğu hemşirelerin mevcut empati ve iletişim yaklaşımlarının hastaların beklentilerini karşılamada yeterli olmadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, empatik beceri, iletişim becerisi.

P:20

HEMŞİRELERİN KESİCİ-DELİCİ TIBBİ ALETLERİN GÜVENLİ KULLANIMINA YÖNELİK TUTUMLARI

Öğrenci: Ayşe Yabacı, Cansu Ayık

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Yeşim YAMAN AKTAŞ

Üniversite: Giresun Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş ve Amaç: Hemşireler hastalarına bakım verirken kesici-delici alet yaralanmaları veya hasta vücut sıvılarının sıçraması sonucu HIV, hepatit B, hepatit C gibi önemli enfeksiyonlarla diğer sağlık çalışanlarına göre daha sık karşılaşmaktadırlar. Bu çalışma hemşirelerin mesleki kesici delici yaralanma sıklığı ve kesici delici aletlerin kullanımına yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Materyal ve Metot: Araştırma 01 Aralık 2014-30 Ocak 2015 tarihleri arasında Giresun Devlet Hastanesinde çalışan hemşireler (n=130) üzerinde yürütüldü. Araştırmada örnekleme yöntemine gidilmeyip evrenin tümüne ulaşılması hedeflendi, ancak 27 hemşire araştırmaya katılmayı kabul etmedi. Araştırmada veriler hemşirelerin tanıtıcı özelliklerini içeren bilgi formu ve "Sağlık Çalışanlarının Kesici-Delici Tıbbi Aletleri Güvenli Kullanımına Yönelik Tutum Ölçeği" kullanılarak toplandı. Veriler SPSS 16.0 paket programı kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan hemşirelerin yaş ortalaması 34.84 ± 5.59 (20- 48) yıl olup, % 96.1'i kadın ve %42.7'si lisans mezunudur. Hemşirelerin %26.2'si son bir yıl içerisinde kesici-delici aletle yaralanma deneyimlediğini, ancak hemşirelerin %72.8'i yaralanma yaşamadığını belirtti. Kesici-delici aletle yaralanma geçiren hemşirelerin büyük çoğunluğunun (%57.1) enjektör iğneleri ile yaralandığı saptandı. Ölçek toplam puan ortalaması ile hemşirelerin eğitim düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunurken ($p < .05$), cinsiyet, klinikte çalışma süreleri ve çalışılan klinikler arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmadı ($p > .05$).

Sonuç: Bulgular doğrultusunda, lisans ve lisansüstü eğitim düzeyi olan hemşirelerde ölçek toplam puanının yüksek olduğu ve kesici-delici aletleri diğer gruplara göre daha güvenli kullandıkları belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, kesici-delici tıbbi alet, ölçek, tutum

HEMŞİRELERİN KORNEA NAKLİ VE BAĞIŞINA YÖNELİK BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Öğrenci: Maşide KAYHAN, Büşra GÜZELSOY
Danışman: Yrd.Doç.Dr.İşıl Işık ANDSOY
Üniversite: Karabük Üniversitesi

AMAÇ: Karabük ilinde yer alan hastanelerde çalışan hemşirelerin kornea nakli ve bağışına yönelik yaklaşımlarını belirlemektir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu araştırma 16.02.2015-16.03.2015 tarihleri arasında Karabük ilinde yer alan özel, devlet ve üniversite hastanesinde çalışan 150 hemşire ile gerçekleştirildi. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından ilgili literatürler doğrultusunda hazırlanan 31 sorudan oluşan anket formu kullanıldı. Çalışmanın verileri tanımlayıcı istatistikler ile değerlendirildi. Çalışmaya Karabük Üniversitesi Etik kurulu ile kurum izni alındıktan sonra başlandı. Hemşirelere gerekli açıklamalar yapıldı, gönüllülük ilkesi esas alınarak “bilgilendirilmiş onam” koşulu yerine getirildi.

BULGULAR: Hemşirelerin %44'ünün 30 yaş ve üzerinde, %78.7'sinin bayan, %52.7'sinin evli ve %38.7'si lisans mezunu olduğu belirlendi. Çalışmada genel olarak “Organ ve/veya doku bağışına yaklaşımınız nedir?” sorusuna hemşirelerin %35.3'ü emin değilim cevabını verirken, sadece %26.7'si organ ve/veya doku bağışını desteklediğini ve onay verdiğini bildirdi. Hemşirelerin %93.3'ünün organ bağış kartı bulunmazken, %57.3'ünün bugüne kadar organ vericisi olmayı düşünmediği belirlendi. Organ bağış kartı olmayanların %26.7'si gerekli olduğuna inanmadıkları için kart edinmediklerini belirtti. Hemşirelerin %28'i bir aile üyesinin ölümü durumunda organ ve/veya doku bağışını yapabileceklerini ifade etti. Çalışmada hemşirelerin %98'inin çevresinde veya tanıdıklarında kornea nakli uygulanmış birisi bulunmamakta, %46.7'si ölmeden önce kornea bağışı yapmayı düşünmemektedir. Hemşirelerin büyük çoğunluğu kornea bağışı ve nakli konusunda aldıkları eğitimi ve bilgi düzeylerini yeterli bulmamakta (%54.7) ve sağlık çalışanlarına yönelik bir eğitim programı düzenlenmesinin gerekli olduğunu (%98) düşünmektedir. Hemşirelerin almak istedikleri eğitim konuları ailelere yaklaşım (%40) ile transplantasyonun başarısıdır (%35.3). Hemşirelerin %60.7'si toplumun bilinçlendirilmesinin kornea bağışını artırmada önemli rol oynadığını, topluma ulaşmada en etkili yolun ise TV/radyo/internet (%53.3) olduğunu bildirdi. Çalışma sorularında yer alan “Organ ve/veya doku bağışı yapmak isteyen fakat kararsız olan birisine ne söylediniz?” sorusuna hemşirelerin %48.7'si empati kurulmalı yanıtını verdi.

TARTIŞMA ve SONUÇ: Araştırmanın sonuçları doğrultusunda hemşirelerin çoğunluğunun organ ve kornea naklini desteklemedikleri, kornea nakline yönelik yetersiz bilgiye sahip oldukları ve eğitime gereksinim duydukları belirlenmiştir. Konu ile ilgili ilde görev yapan hemşirelere kapsamlı ve sürekli hizmetiçi eğitim programlarının düzenlenmesi ve farkındalık yaratılması gerektiği düşünülmektedir.

HEMŞİRELİK HİZMETLERİNDE YÜRÜTÜLEN KALİTE ÇALIŞMALARI HAKKINDA HEMŞİRELERİN GÖRÜŞLERİ

Öğrenci: İlyaz YETER, Mehmet Akif FİSTİKÇİ, Merve Nur SAMETOĞLU

Danışman: Cahide ÇEVİK, Yeliz CİĞERCİ

Üniversite: Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sağlık hizmetlerinde kalite, standartların belirlenmesi, standartların periyodik biçimde gözden geçirilmesi ve bu standartlara uygun tıbbi süreçlerin düzenli olarak geliştirilmesidir. Bu anlamda son yıllarda hastanelerdeki tüm birimlerde olduğu gibi hemşirelik hizmetlerinde de Toplam Kalite Yönetim Sistemi doğrultusunda birçok faaliyet uygulanmaya başlanmıştır. Bu faaliyetlerin başarılı olabilmesi için tüm hemşirelerin katılımı önemlidir. Bu araştırmada, hemşirelik hizmetlerinde toplam kalite yönetimi kapsamında yürütülen çalışmalar hakkında hemşire görüşlerinin araştırılması amaçlanmıştır.

Araştırma kapsamına bir üniversite hastanesinde, hasta bakımı ve tedavi yapan ünitelerde çalışan 100 hemşire alınmıştır. Araştırma kapsamına alınan hemşireler hasta bakımı ve tedavi yapan hemşirelerden rastgele seçilmiştir. Araştırmacı tarafından hazırlanan ve demografik özellikler ile toplam kalite yönetimi uygulamalarına yönelik soruları içeren anket formu araştırma kapsamına alınan hemşirelere verilerek cevaplamaları istenmiştir. Sonuçlar SPSS 13,0 programında ki-kare testi ile değerlendirilmiştir.

Araştırmaya katılan hemşirelerin %56'sı lisans mezunu olup, %68'i servislerde, %32'si yoğun bakımlarda çalışmaktadır. Toplam kalite yönetimini hemşirelerin %30'u hastane verimini arttırmak, %21'i hastane ve çalışan memnuniyeti, %21'i prosedürlerin yazılı hale getirilmesi, %20'si bilmiyorum, %8'i ise gereğinden fazla iş yükü olarak tanımlamıştır. Hemşirelerin %85'i kalite çalışmalarının prosedürlerin yazılı hale getirilmesini sağladığını, %41'i ise iş yoğunluğunu arttırdığını düşünmektedir. Hemşirelerin %72'si kalite çalışmaları kapsamında kullanılan formların bir kısmının uygulanabilir olduğunu, %57'si de bazı formların çalıştığı birimle ilişkisi olmadığını ifade etmiştir. Ayrıca hemşirelerin %86'sının kullanılan formların gereğinden fazla olduğu görüşünde olduğu tespit edilmiştir. Hemşirelerin %72'si toplam kalite çalışmalarının gerekli olduğunu düşünmektedir. %57'si de kalite çalışmalarının formlar üzerinden denetlendiğini ifade etmiştir.

Sonuç olarak; Hemşirelerin toplam kalite yönetimi tanımlarının net olmadığı, kalite çalışmaları kapsamında bir form yükü oluşturulduğu, hemşirelerin kalite çalışmalarının iş yükünü arttırdığı fikrine sahip olduğu tespit edilmiştir.

P: 23

İTERN HEMŞİRELERİN EKİPTE ETKİN OLMASI

Öğrenci: Elif KAYAN

Danışman: Pınar Tektaş, Suzan Özkan

Üniversite: Şifa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş: İnternlük uygulaması öğrencilerin aldıkları teorik bilgiyi klinikte uygulamalarına, mesleğe uyum sağlamalarına ve mesleki kimlik geliştirmelerine olanak sağlayan bir uygulamadır. Hemşirelikte klinik eğitim uygulaması öğrenci gelişimine katkıda bulunurken aynı zamanda klinik ortamı ve çalışanlarını etkilemektedir. Bu noktada intern öğrencilerin klinik uygulamalarda ekipte etkin rol alması önemlidir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı intern hemşirelik öğrencilerinin ekipte etkin olmaya yönelik görüşlerini belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklemini 12 intern hemşire oluşturmuştur. Çalışmaya katılan öğrencilerle odak grup görüşmesi yapılmıştır. Görüşme öncesinde görüşme başlıkları ve sorulacak sorular belirlenmiştir.

Bulgular: İntern hemşireler, uygulamanın ilk günlerinde klinik hemşirelerinin onları yok saydığını, ekibin intern hemşireleri kabullenmesinin zaman aldığını, öğrencilerin hastalara dokunmalarına izin verilmediğini belirtmişlerdir. Aynı zamanda yeni mezun hemşirelerin deneyimlerinin az olması nedeniyle intern hemşirenin uygulama verimliliğini azalttığını ifade etmişlerdir. Bununla birlikte intern hemşire olarak çalışmanın sorumluluk duygularını geliştirdiğini, el becerilerini arttırdığını ve kendilerine olan güveni artırarak ekipte daha aktif rol aldıklarını belirtmişlerdir.

Sonuç ve Öneriler: İnternlük uygulamasının öğrencilerin mesleki gelişimi açısından yararlı bir uygulama olduğu saptanmıştır. Hemşirelerin öğrencileri kabullenmesinin zaman alması intern hemşirelerin kliniğe adapte olmasını etkilemektedir. Bu noktada adaptasyon süresince öğretim elemanlarının hem öğrenciler hem de hemşireler için daha etkin danışmanlık yapması ve hemşirelerin internlük uygulamasına ilişkin görüşlerinin belirlenmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: intern hemşire, ekipte etkin olma, klinik uygulama.

KAYNAKLAR

1.Şentürk Erenel, A. , Dal, Ü. , Kutlutürkan, S., Vural, G. (2008). Hemşirelik Dördüncü Sınıf Öğrencilerinin ve Hemşirelerin İnternlük Uygulamasına İlişkin Görüşleri. Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Dergisi. 16-25.

2. Smith, C. A. (2008). Implementing a nursing internship program. Healthcare Quarterly. 11(2): 76-79.

P:24

İNTRAOPERATİF MR ÇEKİLMESİ ÖNCESİ VE SONRASINDA YAPILAN HAZIRLIKLAR VE HEMŞİRENİN BU SÜREÇTEKİ SORUMLULUKLARI

Öğrenci:Dilan Ocaklık

Danışman: Nermin Ocaktan

Üniversite: Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu çalışmada intraoperatif MR çekilmesi ve bu süreçte hemşirelerin rol ve sorumlulukları incelenmiştir.

Giriş: Beyin dokusunun maksimum düzeyde korunması, tümörün büyük çoğunluğu veya tamamının çıkarılması ve ameliyatın tekrarlanmasına gerek duyulmaması gibi nedenlerden dolayı intraoperatif MR beyin cerrahisi için oldukça büyük bir öneme sahiptir. Özellikle glial tümör ve hipofizmakroadenom cerrahisindeki başarısı kanıtlanmıştır. Bu yöntemin operasyonlarda kullanımı ile beraber ameliyat hemşiresine bir takım farklı sorumluluklar yüklenmektedir.

Yöntem: İntraoperatif MR ve nöronavigasyon yöntemlerinin kullanıldığı Kozyatağı Acıbadem Hastanesi Nöroşirürji Bölümünde yapılan ameliyatlarda ameliyat öncesi ve sırasında gözlem yapılarak ve ardından bu bölümde çalışan hemşirelerin tecrübelerinden faydalanılarak elde edilen bulgulara ulaşılmıştır. Aynı zamanda bu süreç fotoğraflarla somutlaştırıldı.

Bulgular: İntraoperatif MR kullanılan ameliyatlarda ameliyathane düzeni, hastanın pozisyonu ve örtülmesi genel nöroşirürji ameliyatlarından biraz daha farklıdır. Hastanın hazırlanması, steril sahanın oluşturulması ve odanın MR kullanımına engel olmayacak şekilde düzenlenmesi ameliyat hemşiresine bir takım sorumluluklar yüklemektedir. İntraoperatif MR kullanılarak yapılan vakalarda ameliyat öncesi MR ekibiyle iş birliği yapılarak MR bölgesinin ameliyathane şartlarına göre temizlenmesi ve pozitif hava basıncıyla havalandırılması sağlanır. İntraoperatif MR çekimi sırasında scrup hemşire, ameliyat masası ve ekipmanların yanı sıra cerrahi insizyon bölgesinin sterilliğinin korunmasından sorumludur. Bu aşamada cerrahi ekip MR başlığını hastanın kafasına yerleştirerek hastanın MR' a transferini sağlar. Bu tür vakalarda transferi kolaylaştırmak için tasarlanan özel bir ameliyat masası kullanılır. Transfer sırasında kullanılan sürgülü bir sistem sayesinde hasta, pozisyonu değişmeden MR masasına aktarılabilir.

Sonuç: İntraoperatif MR ve nöronavigasyon uygulaması, yöntemin hazırlığı ve uygulanması sırasında standart cerrahi prosedürlerden farklılık göstermekte olup,

başarılı bir girişim için ekibin bilgi ve tecrübesi son derece önemlidir. Bu bildiri de hemşireye düşen rol ve sorumluluklar tartışılacak ve deneyimlere yer verilecektir.

P:25

İŞ YERİNDE SANAL KAYTARMA VE EVDE ÇALIŞMA: HEMŞİRE AKADEMİSYENLER ÜZERİNDE BİR ARAŞTIRMA

Öğrenci:Aynur KAYA, Hatice Büşra GÜRCEN

Danışman:Arş. Grv. Feride EŞKİN BACAKSIZ

Üniversite:İ.Ü. Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş:

Günümüz organizasyonlarında bilişim teknolojilerinin yoğun kullanımı sonucunda, çalışanların kurumlarının sağladığı internet olanaklarını, kişisel amaçlarına yönelik olarak kullanması, yani sanal kaytarma davranışı yaygınlaşmıştır. Ancak teknoloji ve internetin yoğun kullanıldığı akademik örgütlerde gerçekleşen sanal faaliyetlerin iş amaçlı veya iş dışı amaçlarla kullanıldığı sınırının çizilmesi zordur. Bunun yanında mesai saatleri dışında da iş amaçlı bilgisayar ve internet kullanımı yani evde çalışma sıklıkla karşılaşılan bir durumdur.

Bu çalışma akademik örgütlerde madalyonun iki yüzü olarak iş saatlerinde sanal kaytarma, iş saatleri dışında evde çalışma sıklığını karşılaştırma amacı ile yürütülmüştür.

Gereç Yöntem:

Araştırmanın verileri İstanbul'daki bir hemşirelik fakültesinin 98 öğretim elemanından çalışmaya katılmayı kabul eden 86 gönüllüden elde edilmiştir. Çalışmada katılımcıların kişisel özellikleri ile bilgisayar ve internet kullanım alışkanlıklarına yönelik sorular içeren bir Katılımcı Bilgi Formu ve Sanal Kaytarma Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın yapılabilmesi için ilgili kurumdan resmi izin ve İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu'dan etik uygunluk onayı alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde betimleyici analizler, karşılaştırma analizleri ve psikometrik analizler kullanılmıştır.

Bulgular:

Katılımcıların çoğunluğu kadın (%97,7) ve evli (%56,5) olup 36'sı öğretim üyesi (%.41,9), 50'si araştırma görevlisidir (%58,1). Araştırma görevlilerinin çoğu 35 veya ÖYP kadrosunda (%72,0) görevlendirilmiştir. Katılımcıların %86'sı sosyal ağlara üye olup, en sık facebook (%75,6) ve twitter (%39,5) hesabı kullanmaktadır.

Katılımcıların aldıkları puan ortalamaları; önemli sanal kaytarma alt boyutunda $2,07 \pm 0,716$ ($\alpha=,785$), önemsiz sanal kaytarma alt boyutunda $2,60 \pm 0,838$ ($\alpha=,809$) ve ölçek toplamında $2,30 \pm 0,687$ ($\alpha=,861$)'dir.

Katılımcıların %23,3'ü evde çalışmaya günde 120 dakikadan fazla zaman ayırırken, sadece %2,3'ünün sanal kaytarma faaliyetlerine günde 120 dakikadan fazla vakit ayırdığını ifade ettiği bulundu.

Katılımcıların çalışma saatleri dışında en fazla gerçekleştirdikleri aktivite olarak "İş için gerekli e-posta alma/gönderme (her zaman $n=54$ %62,8)" en az "hakemlik yapma (hiçbir zaman $n=46$, %53,5) ve "TÜBİTAK/AB/BAP Projeleri için tarama yapma (hiçbir zaman $n=21$, %24,4) seçeneklerini işaretledikleri bulundu.

Sonuç: Akademisyenlerin genellikle önemsiz sanal kaytarma faaliyetlerini gerçekleştirdikleri, ancak büyük bir kısmının da çalışma saatleri dışında iş amaçlı internet kullandıkları söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Sanal kaytarma, evde çalışma, internet kullanımı, hemşire akademisyenler

P: 26

KAMUDA ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN ÇALIŞMA DÜZENLERİ: NÖBET LİSTELERİ ÜZERİNDEN BİR ANALİZ

Öğrenci: Hilal KARADAĞ, Hatice KISIK

**Danışman: Arş. Gör.Feride EŞKİN BACAKSIZ, Yrd. Doç. Dr. Arzu Kader
HARMANCI SEREN**

Üniversite:İ.Ü. Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş:

Nöbet listelerindeki fazla çalışma süreleri, gece-gündüz vardiya sayıları ve geçişler, nöbetler arasındaki yetersiz dinlenme süreleri hemşirelerin sıklıkla yakındığı konulardır. Buna karşın hemşire yetersizliğinin yanında doğum izinleri, raporlar, ücretsiz izin vb. özel durumlar nöbet listelerini hazırlarken yöneticilere sıkıntılar yaşatmaktadır.

Bu çalışmada kamu kurumlarında hemşirelerin çalışma düzenlerinin belirleyicilerinden biri olarak nöbet listelerinin incelenerek bazı değişkenler açısından karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Gereç Yöntem:

Araştırmada İstanbul'da kamuya bağlı olarak faaliyet gösteren iki hastanenin Ekim-Kasım 2014 dönemindeki hemşire nöbet listeleri incelenmiş, çalışma için ilgili kurumların üst düzey yönetici hemşirelerinden izin alınmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde betimleyici ve karşılaştırma analizleri kullanılmıştır.

Bulgular:

Araştırmada toplam 36 (A kurumu n=17, B kurumu n=18) nöbet listesi incelenmiş olup, her bir listede 6-28 arasında (ort=12,6±5,34) olmak üzere, toplam 416 (yönetici hemşire n=25, hemşire n=391) hemşire yer almaktadır. Hemşireler çoğunlukla servislerde (%74,8), günde 8 saat çalışmakta (%42,5) olup 12 saat (%27,9) ve 16 saat çalışanlar da (%20,0) azımsanmayacak sayıdadır. Çalışma listelerinin incelendiği dönemde hemşirelerin %4,6'sı yıllık, %2,6'sı ücretsiz, %11,1'i birikmiş, %1,7'si rapor ve %0,2'si mazeret izni (%0,2) kullanmaktadır. İzin kullanan hemşireler iki haftalık listede 12-92 saat (ort=62,26±16,37) çalışırken diğer hemşireler 20-112 saat arasında (ort=80,27±11,92) çalışmaktadır. Toplam 236 hemşirenin birikmiş fazla mesaisi 1,5-443 saat arasında (ort=47,436±60,78) değişmektedir. İncelenen listelerdeyse toplam 102 hemşire 2-44 saat arasında fazla mesai (ort 11,40±8,31) yapmaktadır. Gündüz vardiyasında hiç çalışmayan 49 hemşire (%11,8) varken, gece vardiyasında hiç çalışmayan 175 hemşire (%42,1) vardır. İki haftalık listede 230 hemşire hafta sonları 8-60 saat arasında (ort=22,08±10,06) çalışmaktadır. Hemşirelerin iki nöbet arasındaki

dinlenme süreleri en kısa 9-164 saat arasında (ort=25,05±16,85), en uzun 16-232 saat arasında (ort=78,92±26,29) değişmektedir.

Sonuç: Kamuda çalışan hemşirelerin çalışma düzenleri arasında eşitsizlik olduğu, bazı birimlerde fazla mesai yapılmazken bazı birimlerde çok fazla mesai olduğu görülmektedir. Buna karşılık iki nöbet arasındaki en uzun/en kısa dinlenme süreleri çoğunlukla Uluslararası Çalışma Örgütü tavsiyelerine uysa da halen bazı birimlerde hemşirelerin yeterince dinlenemediği tekrar çalışmaya başladıkları söylenebilir.

Anahtar kelimeler: Hemşire, Nöbet Listesi, Çalışma Koşulları, Kamu Hastanesi.

P: 27

ORTOPEDİ OPERASYONU GEÇİREN HASTALARIN AĞRI KONTROLÜNE YÖNELİK HEMŞİRELERDEN BEKLENTİLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Ayşe Nur DEMİROK, Yasemin Eda TEKİN, Emine İYİGÜN

Danışman: Özlem AVŞAR,

Üniversite:GATA Hemşirelik Yüksek Okulu

Amaç: Ağrı, çeşitli nedenlerle, vücudun farklı bölgelerinde hissedilen duygu ve duyuların yanı sıra davranışsal tepkilerden oluşan, değişken özelliğe sahip, bireyi ağrıyı azaltan veya yok eden uygulamalar yapmaya ve bu konuda yardım almaya yönelen bir durumdur.

Kas iskelet sistemi ağrıdan etkilenen en önemli sistemlerden biridir. Kontrol edilmemiş ameliyat sonrası ağrının birçok sistem üzerinde olumsuz etkileri vardır. Bu nedenle hastaların hastanede kalış süresi uzamakta ve memnuniyet düzeyi azalmaktadır.

Bu nedenle bu araştırma; ameliyat sonrası hastaların ağrı kontrolüne yönelik hemşirelerden beklentilerinin neler olduğunu belirlemek amacı ile yapılmaktadır.

Yöntemler: Araştırma, ortopedi operasyonu geçiren hastaların ağrı kontrolüne yönelik hemşirelerden beklentilerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Aralık 2014- Mart 2015 tarihleri arasında GATF Eğitim ve Araştırma Hastanesi Ortopedi ve Travmatoloji servisinde ameliyat olan hastalar oluşturmaktadır. Araştırmaya katılmayı kabul eden tüm hastalar araştırmanın örnekleme dâhil edilmiştir. Hastaların ameliyat sonrası ağrı kontrolüne yönelik beklentilerini belirlemek için araştırmacılar tarafından edebiyat derlenerek hazırlanan “Kişisel Bilgi Formu” ve “Hastaların Ameliyat Sonrası Ağrı Kontrolüne Yönelik Hemşirelerden Beklentilerinin Belirlenmesi Formu” kullanılmıştır. Araştırmaya katılmayı kabul eden 77 hasta araştırmanın örnekleme dâhil edilmiştir. Verilerin toplanması için ilgili kurumdan etik kurul ve anket kurulu izni alınmıştır ve veriler ameliyat sonrası 24-48. saatler arasında toplanmıştır. Hastalara araştırmanın amacı açıklanarak sözlü onay alınmıştır.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 41.9+-19.5 ve %62’ü erkektir. Hastaların %54’ü evli ve %33’ü üniversite mezunudur. Hastaların yarıdan fazlası (%54) daha önce en az bir operasyon geçirmiştir. Ameliyat sonrası hastaların %80’i ağrı yaşadığını ifade etmektedir. Hastaların yaşadığı ağrı düzeylerinin ortalaması 6+-3,1(10 üzerinden) iken en sık pozisyon değişimi sırasında ağrı yaşadıklarını belirtmektedirler. Hastaların ağrı kontrolüne yönelik beklentilerine bakıldığında en sık; hemşirelerin ağrıları ile ilgili konuşmasını, ağrısını ifade ettiğinde önemsemesini, ağrıya neden olan hareketleri anlatmasını istedikleri saptanmaktadır.

Sonuç: Sonuçta hastaların ameliyat sonrası ağrılarına yönelik birçok beklentilerinin olduğu ve hemşirelerin hastaların ağrısını giderme konusunda yetersizlik yaşadıkları belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ortopedi, Ağrı, Hemşire.

PEDİATRİ HEMŞİRELERİNİN EMPATİK BECERİ DÜZEYLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci: Ceyda Su Gündüz, Cansu Karadeniz, Nagihan Bitik

Danışman: Arş. Gör. Sevil Çınar

Üniversite:Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

AMAÇ:Araştırma, pediatri kliniklerinde görev yapan hemşirelerin empatik beceri düzeylerinin belirlenmesini amaçlamaktadır.

GEREÇ VE YÖNTEM:Tanımlayıcı ve kesitsel özellikteki araştırma bir üniversite hastanesinin pediatri kliniğinin hizmetinde çalışan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 30 hemşire ile yapılmıştır. Veriler; sosyo-demografik bilgi formu ve geçerlilik güvenilirlik çalışması Dökmen tarafından yapılan “Empatik Beceri Ölçeği B Formu (EBÖ)” kullanılarak yapılmıştır. “EBÖ B Formu” 6 sorunu ve her bir sorunun altında böyle bir sorunu dile getiren kişiye verilebilecek 12 empatik tepki cümlesinden oluşan bir ölçektir. Toplam puanın yüksek olması, empatik becerinin yüksek, düşük olması ise empatik becerinin düşük olduğunu göstermektedir. Ölçekten alınması beklenen en yüksek puan 180, en düşük puan ise 101’dir. Araştırma için kurumdan yazılı izin, hemşirelerden sözel onam alınmıştır. Veriler tanımlayıcı istatistikler, Mann-Whitney U Testi ve Ki-Kare testi ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR:Hemşirelerin %96,7’si kadın, %56,7’si 24-29 yaş grubunda, %53,3’ü bekar, %96,7’si üniversite mezunudur. Araştırmaya katılan hemşirelerin %63,4’ü 4 yıl ve üzeri yıl meslekte çalıştığı belirlenmiştir. Hemşirelerin %49,9’u şu an çalıştıkları klinikte 2 yıl ve üzeri çalışmaktadır, % 96,7’si servis hemşiresi olarak çalışmaktadır. Hemşirelerin %46,7’si mesleği isteyerek seçmiştir, %46,7’si empati ile ilgili bir ders almıştır. Hemşirelerin %66,7’si meslekten bazen memnun olduğunu, %66,7’si mesleğin geleceğini bazen olumlu değerlendirdiğini, %60’ı hemşirelik mesleğini kendilerine bazen uygun bulduğunu ifade etmişlerdir. Ayrıca hemşirelerin %53,3’ü üstlerinden bazen takdir gördüklerini ve %50’si mesleğin kişisel gelişimlerine bazen olumlu katkı sağladığını belirtmiştir. Hemşirelerin %56,7’si kendilerini her zaman hastaların yerlerine kendilerini koyduklarını belirtmiştir. Araştırma kapsamına alınan hemşirelerin empatik beceri puan ortalaması 122.1 (Min=103, Max=188) olarak bulunmuştur. Araştırmada, hemşirelerin empatik beceri puan ortalamasının “orta düzey” olduğu görülmektedir. Çalışmada EBÖ ile empati dersi alma durumu arasında anlamlı bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

SONUÇ VE ÖNERİLER:Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda; pediatri kliniklerinde görev yapan hemşirelerin empatik beceri düzeylerinin “orta düzey” olduğu saptanmıştır. Hemşirelerde empatik beceriyi arttırmak için ise, sağlık personeli yetiştiren tüm eğitim kurumlarında rol alma ve rol modeli tekniklerinin kullanıldığı empatik beceriyi geliştirme dersinin eğitim programına dahil edilmesi, empatik beceri eğitimi geliştirilebildiği için sürekli ve yeterli hizmet içi eğitim programları ile sağlık personelinin empatik becerisinin geliştirilmesi önerilebilir.

P: 29

PSİKİYATRİ HEMŞİRELİĞİ EĞİTİMİNDE SİNEMANIN KULLANIMI

Öğrenci: Zeynep Coşkun, Melehat Arık, Sema Bayraktar, Ali Kürşat Ekizoğlu
Danışman: Yrd.Doç.Dr.Pınar Çiçekoğlu
Üniversite: Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

“ Psikiyatri var olmasaydı, sinema onu mutlaka icat etmek zorunda kalırdı” Schneider (1987)

Psikiyatryi konu alan filmlerin eğitim amaçlı kullanımı, öğrencilerinin hastalıkları ve hastaları algılama becerilerini geliştirme, farkında oluşlarını arttırma, algı, inanç, duygu, düşünce ve hayal gücü sınırlarını geliştirme açısından yararlı olabilir.

Amaç: Bu çalışma, psikiyatri hemşireliği dersinin öğretiminde bir eğitim aracı olarak sinema filmi kullanımının etkinliğini belirlemek amacıyla tanımlayıcı tipte yapılmıştır.

Materyal Metod: Araştırmanın evreni 2014-2015 eğitim öğretim yılında Sağlık Yüksekokulu hemşirelik bölümünde psikiyatri hemşireliği dersini alan 4. sınıf öğrencileri oluşturmuştur (N=70). Örneklem seçimine gidilmemiş tüm 4. sınıf öğrencilerine ulaşılmaya çalışılmıştır (n=60). Araştırmada, psikiyatri hemşireliği dersinde anlatılan hastalıklara örnek teşkil edebileceği düşünülen 28 gün, Akıl oyunları, Benden bu kadar ve Guguk kuşu adlı filmler izletilmiş ve film sonrası kısa bir analiz yapılmıştır. Tüm filmler izletildikten sonra, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan, öğrencilerin filmlerin eğitim amaçlı kullanımına yönelik görüşlerini belirlemek amacıyla oluşturulan bir anket formu kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 15 istatistik programı; sayı, yüzde, t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %71,7'si kadındır. Sinema filmlerinin eğitim amaçlı kullanılabilmesine dair olumlu önermelerden oluşan soruların toplamından öğrencilerin 42,83±7,58 (min.13-max.52) puan aldığı olumsuz önermelerden oluşan soruların toplamından ise 30,00±6,05 (min.12-max.48) puan aldığı belirlenmiştir. Olumlu önermelerden kadın öğrenciler erkek öğrencilere göre daha yüksek (44,46±6,74) puan almış ve toplam puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur (p< 0.05). Öğrencilerin %70'i izletilen filmler arasında psikotik bozuklukları konu alan akıl oyunları filminin daha kalıcı bir etkiye sahip olduğunu, %66,7'si diğer alan derslerinde de sinemanın eğitim amaçlı kullanılması gerektiğini düşünürken, %46,7'si ise sinemanın hastalar üzerinde tedavi amaçlı kullanımı konusunda kararsız olduğunu ifade etmiştir. Öğrenciler izledikleri filmler arasında en çok etkilendikleri sahnenin 'Guguk Kuşu' filminde Mc Murphy' in öldürülme sahnesi olduğunu, filmlerde olmak

istediği karakterin 'Akıl Oyunları' filminde John Nash'in karısı iken, olmak istemedikleri karakterin Guguk kuşu filmindeki hemşire Mildred Ratched olduğunu ifade etmişlerdir.

Sonuç ve Öneriler: Sinema filmlerinin ders içeriğinin yaşamla bağlantısını kurması ve aktif öğrenme sürecine olan katkısının öğrenmeyi artırdığını, benzer çalışmaların her film öncesi ve sonrasında filmlere yönelik daha ayrıntılı çalışmalar ile yapılmasının, öğrenmede sinema kullanımının etkinliğinin genellenmesi açısından önem taşıdığını düşünmekteyiz.

Anahtar kelimeler: Psikolojik filmler, sinemanın eğitimde kullanımı, hemşirelik eğitimi

Kaynaklar:

1. Kuzu A. Utaş Akhan L. Cinema As a Teaching Tool. European Psychiatric Nursing Congress.31October-2 November 2013./İstanbul (Oral Presentation).
- 2.Gabbard, G.O., Gabbard K. (2001) Psikiyatri ve sinema (Çeviren Yusuf Eradam, Hasan Satılmışoğlu). Okuyanus Yayınları
- 3.Gençöz, F. (2007). Psinema 1 : Psikolojik bozukluklar ve sinematerapi (ed). Hekimler Yayın Birliği: Ankara

TUNCELİ DEVLET HASTANESİ KLİNİKLERİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN AĞRIYA İLİŞKİN YAKLAŞIMLARI

Öğrenci: Ömer BOZOĞLU Ersin KUNDURACI Mehmet AKAY Hasan AYBEK

Danışman:

Üniversite:Tunceli Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü

Amaç: Bu çalışmanın amacı Tunceli Devlet Hastanesi'nde çalışan hemşirelerin ağrı yönetimine ilişkin yaklaşımlarını değerlendirmektedir.

Yöntem: Tanımlayıcı türde yapılan bu çalışmanın evrenini Tunceli devlet hastanesinde çalışan 142 hemşire oluşturmaktadır. Evrenin tamamı araştırma kapsamına alınmış olup 15 hemşirenin geçici görevde olması, 7 hemşirenin izinli olması ve 21 hemşirenin çalışmaya katılmayı kabul etmemesi nedeniyle 99 hemşireye ulaşılabilmektedir. Araştırmacılar tarafından literatür taranarak oluşturulan ve 24 sorudan oluşan ağrı yönetimi anket formu gerekli izinler alındıktan sonra, gönüllülük temelinde, 22-28 Şubat 2014 tarihleri arasında hemşirelere dağıtılmış ve 10 dakika içinde doldurmaları sağlanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 18.0 veri tabanında sayı, yüzdeler ve önemlilik testi olarak ki-kare kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan değerlendirmeye göre; %89.9' u kadınlardan oluşan hemşirelerin yaş ortalaması 35.80 ± 9.05 olup, %41.4'ünün 40 yaş ve üzerinde olduğu, %44.4'ünün lisans düzeyinde öğrenime sahip olduğu % 67.7'sinin bakım verirken hemşirelik sürecini kullandığı görülmüştür. Hemşirelerin çalışma yılı ortalaması 15.4 ± 9.9 olup, %89.0'ı ağrı yönetiminde hemşirenin sorumluluğu olduğunu ifade etmiş ve % 84.0'ı ağrıyı değerlendirdiği belirtmiştir. Hemşirelerin ağrıyı değerlendirme yöntemleri arasında; hastaya sorma (%27.4), ağrı skalası uygulama (%26.2), dış görünüş ve yüz ifadesinden anlama (%39.3) gibi yöntemleri ilk sıralarda tercih ettikleri görülmektedir. 38 hemşire ağrıya ilgili tanı koyduğunu belirtirken, diğer hemşirelerin ağrıyı tanılamadıkları görülmüştür. Hemşirelerin % 64.6'sı pre-operatif dönemde, % 91.9'u post-operatif dönemde, hastaya ağrı tedavisi hakkında bilgi verdiğini, % 7.1'i hekim istemi dışında analjezik uyguladığını ifade etmiştir. Hemşirelerin ağrıya müdahale yöntemleri arasında; analjezik uygulama (%50.5), hekime haber verme (%21.2), ağrının yerini ve şiddetini öğrenme (%11.1), pozisyon verme(%14.1), hastayla konuşma (%7.1)'nin yer aldığı ifade edilmiştir. Hemşirelerin %96.0'ı çalıştıkları kurum politikalarının ağrı yönetimini etkilemediğini düşünmektedirler. Ayrıca yapılan istatistiksel değerlendirmede öğrenim durumu ve çalışma yılının ağrı yönetimini etkilemediği görülmüştür($p>0.05$).

Sonuç: Elde edilen bu bulgulara göre, Tunceli Devlet Hastanesi'nde çalışan hemşirelerin ağrı yönetimi ile ilgili standart bir uygulama yapmadıkları ve ağrı yönetimini daha çok bağımlı rolleri doğrultusunda gerçekleştirdikleri görülmüştür.

P: 31

TÜRKİYEDE HEMŞİRELER TARAFINDAN YAPILAN AĞRI ÇALIŞMALARI

Öğrenci: Tari NB
Danışman: Yalın H
Üniversite:*Acıbadem Üniversitesi

Amaç: Ağrı ile ilgili 15 yaş ve üstü bireylere hemşireler tarafından yapılan, lisansüstü çalışmaların incelenmesi.

Yöntem: Bu çalışmada 1985-2014 yılları arası hemşirelerin ağrı ile ilgili yaptığı lisansüstü araştırmalar Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) web sayfasındaki tez veri tabanı “ağrı” anahtar kelimesi ile taranarak incelenmiştir.

Bulgular: YÖK-TEZ veri tabanına göre ağrı ile ilgili yapılmış 1213 tez mevcut olup, bu tezlerin %15,2'si (n:185) hemşirelerin yaptığı çalışmalardır. Hemşirelerin yüksek lisans ve doktora tezlerini ilk defa 1985 yılında yaptıkları belirlenmiştir. Çalışmaların %69,1'i yüksek lisans %30,9'u doktora düzeyindedir. En fazla çalışma kadın-doğum alanında yapılmıştır. Çalışmaların %45,4'ü deneysel, %54,6'ı tanımlayıcı türde yapılmış araştırmalardır. Ağrı değerlendirmede en fazla görsel kıyaslama ölçeğinden yararlanılmış olup, bazı araştırmalarda birden fazla ağrı değerlendirme ölçeği kullanılmış, Altı araştırmada ise herhangi bir ölçek kullanılmayıp gün içindeki ağrı şikâyet sayıları değerlendirilmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak; bilimsel değeri fazla olan deneysel türde ve kronik ağrıya yönelik araştırmaların sayısının artırılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Akut ağrı, kronik ağrı, ağrı değerlendirme ölçekleri

YOĞUN BAKIM HEMŞİRELERİNİN MEKANİK VENTİLATÖRDEKİ HASTALARDA AĞIZ BAKIMINA İLİŞKİN UYGULAMALARININ VE GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Senem KIRLIOĞLU , Selin YAZICI

Danışman: Hatice AYHAN, Emine İYİGÜN, Gülşah KÖSE, Sevinç TAŞTAN

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksek Okulu

Giriş

Mekanik ventilatöre bağlı bireylerde ağız mukoza sağlığının bozulma riski çok yüksektir. Bu hastalarda çeşitli periodontal hastalıklar ve ventilatörle ilişkili pnömoni görülebilir. Bunun önlenmesi için yoğun bakım hemşireleri tarafından ağzın değerlendirilmesi ve düzenli ağız bakımı verilmesi son derece önemlidir.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, yoğun bakım hemşirelerinin mekanik ventilatör tedavisi alan hastalarda ağız bakımı uygulamalarının ve ağız bakımına ilişkin görüşlerinin belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu araştırma, Şubat-Mart 2014 tarihleri arasında yürütüldü. Araştırmanın örneklemini, Ankara'da bir eğitim ve araştırma hastanesinde çalışan 70 yoğun bakım hemşiresi oluşturdu. Veri toplamak amacıyla hemşirelerin tanıtıcı özelliklerine ilişkin 6, ağız bakımı uygulamalarına ilişkin 16 olmak üzere toplam 22 sorudan oluşan veri toplama formu kullanıldı. Veriler, SPSS 15.0 programında sayı, yüzde, ortalama±standart sapma kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmada yer alan hemşirelerin tamamı kadın olup, yaş ortalaması 27.9±5.8'di. Hemşirelerin tamamına yakını (%91.4) lisans düzeyinde eğitim almış olup, yoğun bakım deneyimleri ortalama 4.7±5.8 yıldır. Hemşirelerin çoğunluğu (%87.1) iyi bir ağız bakımının hastanın klinik sonuçlarında önemli etkiye sahip olduğunu ifade etti. Hemşirelerin %57.2'si 4-6 saatte bir ağız bakımı yaptığını belirtti. Ağız bakımında en çok kullanılan malzemeler; %94.3 süngerli çubuk, %62.9 gaz spanç ve abeslank, %24.3 sakşınlı diş fırçası, %18.6 normal diş fırçası olarak belirtildi. Temizleme solüsyonu olarak en çok %95.7 sodyum bikarbonat ve %40 klorheksidin glukonat solüsyonu kullanıldığı ifade edildi. Hemşirelerin çoğunluğu (%77.1) ağız bakımı yaptığında kaydettiğini belirtirken, %55.7'si ağız değerlendirmesini kaydetmediğini belirtti. Hemşirelerin yarıdan fazlası (%64.3) bu konuda eğitim almak istediğini ifade etti.

Sonuç: Bu çalışmada yer alan hemşirelerin ağız bakımına yeterince önem verdiği görülmektedir. Hemşirelerin ağız bakım sıklığına ilişkin uygulamaları kanıtlar ile uyumludur. Ancak ventilatör ilişkili pnömoninin önlenmesi için önerilen sakşınlı diş fırçası ve klorheksidin glukonat kullanımı, diğer yöntemlere göre daha düşük

bulunmuştur. Bu doğrultuda hemşirelerin kendilerinin de talep ettiği gibi, hizmet içi eğitimlerin sürdürülmesi önerilmektedir.

P: 33

YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN YAŞLI HASTALARA YÖNELİK TUTUMLARININ İNCELENMESİ

Öğrenci: Öğr.Rumeysa YAMAN, Öğr. Merve ÖZCAN
Danışman: Doç.Dr.Serap ÜNSAR, Arş.Gör. Meryem İLMEK, Arş.Gör. Lale YACAN
Üniversite:Trakya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu araştırma bir üniversite hastanesinde yoğun bakımda çalışan hemşirelerin yaşlı hastalara yönelik tutumlarını ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla planlandı.

Gereç ve Yöntem: Araştırma Şubat 2015 - Mart 2015 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinde çalışan 49 yoğun bakım hemşiresi üzerinde yürütüldü. Veriler “Yaşlı Ayrımcılığı Tutum Ölçeği” (YATÖ) ile toplandı. Verilerin analizi SPSS 20.0 programında, yüzdeler, ortalama, Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis Varyans analizi ve Spearman Korelasyon analizi ile yapıldı. $p < 0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı olarak kabul edildi.

Bulgular: Yoğun bakım hemşirelerinin yaş ortalaması 29.1 ± 6.7 , yoğun bakımda çalışma yılı ortalaması 6.6 ± 7.3 , haftalık çalışma saati ortalaması 43.8 ± 5.1 , günde bakım verdikleri yaşlı hasta sayısı ortalaması 4.3 ± 2.5 olarak belirlendi. Hemşirelerin YATÖ toplam puan ortalaması 82.7 ± 10.1 olarak bulundu. Hemşirelerin cinsiyeti, medeni durumu, mesleği isteyerek seçme durumu, yaşlı bireyle aynı evde yaşama durumu, çalıştığı yoğun bakım birimi yaşlı ayrımcılığına ilişkin tutumlarını etkilemedi ($p > 0.05$). Yaşlılığın yoksulluğu çağrıştırmadığını düşünen hemşirelerin YATÖ toplam puan ortalamaları ve alt boyutları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulundu. Yaşlılığın hastalık olduğunu düşünen hemşirelerin yaşlıya yönelik olumlu ayrımcılık alt boyut puan ortalamaları daha yüksek idi ($p < 0.05$).

Sonuç: Yoğun bakım hemşirelerinin yaşlı ayrımcılığına ilişkin olumlu tutuma sahip oldukları belirlendi. Bu araştırmanın sonucunda, yoğun bakım hemşirelerine geriatrik hasta bakımı ve tutumuna yönelik hizmet içi eğitim programları düzenlenmesi önerilebilir.

Anahtar kelimeler: Hemşire, yoğun bakım, yaşlı hasta, yaşlı tutumu

YOĞUNBAKIM HEMŞİRELERİNDE PROFESYONEL TUTUMUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci:Elanur Korucu, Berna Baydar, Tuğba Göre, Gamze Nişancı

Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız

Üniversite:Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç:Yoğun bakım kompleks hastaların sıklıkla yatırıldığı, bilgi, beceri, özen ve dikkattin yanı sıra profesyonel tutuma sahip olmanın son derece olduğu birimlerdir.

Çalışma, yoğun bakımda çalışan hemşirelerde mesleki profesyonel tutumun değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Method:Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında bir dal hastanesinin yoğun bakım servisinde çalışan 48 hemşire üzerinde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu ile Erbil ve Bakır tarafından 1999 yılında geliştirilen Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri (32 madde) kullanılmıştır. Alınan puan arttıkça profesyonellik düzeyi artmaktadır. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiştir. Değerlendirmede ortalamalar, yüzdeler, Spearman korelasyon, MannWhitney U ve Kruskal Wallis testi kullanılmıştır.

Bulgular: Yaş ortalamaları 31.42 ± 6.99 olan hemşirelerin %91.7'si kadındır. %56.3'ü sağlık meslek lisesi mezunudur. %70.8'inin ailesinde sağlık çalışanı vardır ve %2'sinin annesi hemşiredir. Mesleki çalışma yılı ortalaması 10.10 ± 67.17 , yoğun bakımda çalışma yılı 5.54 ± 4.66 'dır. %8.3'ü yoğun bakımda çalışmayı kendisi istemiştir. Bunların %25'i yoğun bakımı sevdiği, %25'i özellikli bir alan olduğu, %25'i özellikli ve sevdiği alan olduğu, %25'i mecburiyetten seçtiğini belirtmiştir. %8.3'ü yoğun bakımdan ayrılmak istediğini belirtmiştir.%50'si çalışma koşulları, %25'i sağlık problemi ve %25'i nöbet ve çalışma saatleri nedeniyle ayrılmak istemektedir.%31.3'ü yoğun bakımda çalışmanın en zor tarafının çalışma koşulları ve %14.6 psikolojik yıpranma olduğunu; %39.6'sı en güzel tarafının verimliliğin ve tedaviye yanıtın belirgin olması, %16.7'si mesleki gelişime katkı sağlamasını olduğunu; %22.9'u en kötü tarafının hastanın kaybedilmesi ve %14.9'u psikolojik yoğunluk olduğunu belirtmiştir. %95.8'i yoğun bakımda çalışmayı tavsiye ettiğini belirtmiştir.%30.4'ü mesleki doyum fazla olduğu, %17.4'ü mesleki gelişim sağladığı için tavsiye ettiğini belirtmiştir. Meslekte profesyonel tutum puanı 144.12 ± 10.36 'dır.Yaş, cinsiyet, mezun olduğu lise, ailede sağlık çalışanı varlığı, mesleki çalışma yılı, yoğun bakımda çalışma yılı, isteyerek seçme, ayrılmayı düşünmenin mesleki profesyonel tutumu etkilemediği saptanmıştır($p > .05$). Yoğun bakımda çalışmayı tavsiye etme durumunun mesleki profesyonel tutumu etkilediği saptanmıştır($p < 0.05$).

Sonuç: Yoğun bakımda çalışmayı tavsiye etme durumu mesleki profesyonel tutumu etkilemektedir. Bu durumun yoğun bakımda çalışmanın mesleki gelişime katkıda bulunacağı inancından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: yoğun bakım, profesyonellik, hemşire

21. YÜZYILDA TOPLUM HEMŞİREYİ NASIL ALGILIYOR?

Öğrenci: Esra Piliç

Danışman: Yrd. Doç. Dr Feride TAŞKIN YILMAZ

Üniversite: Cumhuriyet Üniversitesi

Amaç: Günümüzde toplumun hemşireyi algılayış biçimini ortaya koymaktır.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak, 02-31 Ocak 2015 tarihleri arasında gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, Sivas ili Suşehri ilçe merkezinde yaşayan bireyler oluşturmuş olup örnekleme, çalışmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden 300 birey alınmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan, bireylerin sosyodemografik özelliklerini ve hemşire algısını sorgulayan anket formu ile toplanmıştır. İstatistiksel değerlendirmede ortalama ve yüzdelik dağılım kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 36.60 ± 12.04 (min=18, max=78) olup, %59.3'ü erkek, %30'u lise mezunu, %69.3'ü evlidir. Aile ya da akrabasında hemşire bulunanların oranı %47.4, daha önce hemşireden sağlık bakım hizmeti alanların oranı %78.3'tür. Bireylerin %72.3'ü hemşirelerin kibar ve sabırlı insanlar olduğunu, %86.7'si hemşireliğin kutsal bir meslek olduğunu, %81'i hemşirelerin sağlıklı bireyden ziyade hasta birey ile ilgilendiklerini, %62.3'ü halkın hemşirelerin tam olarak görevini bilmediklerini, %72.7'si hemşirelerin doktorların yardımcısı olduğunu, %66.3'ü hemşirelerin görevlerini doktorların belirlediklerini, %44.7'si hemşirelerin temel görevinin enjeksiyon yapmak ve tansiyon ölçmek olduğunu, %62'si hemşirelerin iş bulma imkanlarının çok fazla olduğunu, %55.3'ü hemşirelerin devlet kadrolarına kolay atanabildiklerini, %80'i çalışma şartları bakımından hemşireliğin zor bir meslek olduğunu, %74.3'ü erkeklerin de hemşirelik yapabildiğini, %42.7'si sadece üniversitede hemşirelik eğitimini tamamlayanların hemşire ünvanı aldıklarını, %51'i hemşirelerin hastanelerde bireyleri en fazla azarlayan sağlık çalışanları olduğunu, buna rağmen %62'si hemşirelerin sağlık bakımında en güvenilir sağlık çalışanı olduklarını, %64.7'si hemşirelerin verdikleri bilgilerin güvenilir olduklarını ve %46'sı gittikleri kurumda ilk aradığı kişinin hemşireler olduğunu belirtmişlerdir.

Sonuç ve Öneriler: Bulgular toplumun hemşirelik mesleğine önem verdiğini, buna rağmen toplumun hemşirelerin görevlerini tam olarak bilmediğini, hemşireleri doktora bağımlı bir sağlık çalışanı olarak algıladığını ortaya koymaktadır. Ayrıca toplum, hemşirelerin iş bulma imkanı bulunmasına rağmen çalışma şartlarının güç olduğunu düşünmektedir. Hastalıkların bakım ve tedavisi kadar sağlığın korunması ve geliştirilmesinde de primer sorumluluğu olan hemşirelerin, sadece tedavi edici rolü ile değil, eğitici, danışmanlık, araştırmacı gibi diğer roller ile topluma hizmet sunması, günümüzde hemşirelik mesleğine olan algının olması gereken düzeyde şekillenmesine katkı sağlayacaktır.

ACIL SERVİSLERDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN ADLİ VAKANIN DEĞERLENDİRİLMESİ KONUSUNDAKİ BİLGİLERİ

Öğrenci: Feyzanur EKŞİOĞLU, Ayten KELEŞ, Birgül SARAÇOĞLU

Danışman: Araş. Gör. Gül Hatice TARAKÇIOĞLU ÇELİK

Üniversite:Hacettepe Üniversitesi

Adli hemşirelik; hemşirelik disiplininin uzmanlık alanlarından birisi olup, adli bilimlerin hemşirelerin eğitimi ile birleştirilerek uygulanmasını sağlar. Türk Ceza Kanununun 280. maddesi adli vakaların değerlendirilmesi ile ilgili sağlık personelinin görevlerini ve cezai yaptırımları tanımlamasına rağmen ülkemizde adli hemşireliğe özel görev ve yetkiler yasal olarak tanımlanmamıştır. Acil servislerde çalışan hemşirelerin adli vaka ile karşılaşma olasılığı hastanelerin diğer birimlerinde çalışan hemşirelere göre daha fazla olduğu için bu birimlerde çalışan hemşirelerin adli vakayı değerlendirmeye yönelik bilgi ve uygulamalarının yeterli olması son derece önemlidir. Bu araştırma iki farklı üniversite hastanesinin acil servislerinde çalışan hemşirelerin adli vakanın değerlendirilmesi ile ilgili bilgilerini belirlemek üzere tanımlayıcı olarak planlanmıştır. İlgili hastanelerin acil servislerinde çalışan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 24 hemşire ile bu araştırma tamamlanmıştır. Araştırmada kullanılan anket formu literatür taraması doğrultusunda araştırmacılar tarafından oluşturulmuştur. Araştırmayla ilgili hemşirelere bilgilendirme yapıldıktan sonra sözel izinleri alınmış, anket formları verilmiş ve aynı anda doldurmaları sağlandıktan sonra formlar toplanmıştır. Verilerin analizinde sayı ve yüzdeler kullanılmıştır. Hemşirelerin; yaş ortalaması 26.9 ± 3.2 'dir ve tamamına yakını (%91.7) lisans mezunudur. Hemşirelerin %37.5'i 2 yıl ve daha az süredir hemşirelik mesleğini yapmaktadır ve sadece %20.8'i adli hemşirelik hakkında eğitim almıştır. Hemşireler en çok; "Kasti saldırı" (%100.0), "İntihar" (%87.5) ve "İş kazası" (%83.3) ifadelerini, en az ise; "Asfiksi" (%45.8), "Malpraktis" (%41.7) ve "Elektrik ya da yıldırım çarpması" (%33.3) ifadelerini adli vaka olarak nitelendirmiştir. Hemşirelerin sadece %12.5'i Türk Ceza Kanunu'nun 280. maddesinden haberdardır. Hemşirelere verilen yanlış ifadelerden; "Elbise yırtılması gerekiyorsa kıyafet üzerindeki deliklerden tutup yırtarım." ifadesi hemşirelerin %45.8'i tarafından doğru cevaplanırken "Adli vaka ile topladığım delilleri polise veririm." ifadesi hemşirelerin sadece %4.2'si tarafından doğru cevaplanmıştır. Hemşirelerin adli vakanın değerlendirilmesi ile ilgili yeteri kadar bilgiye sahip olmadığı görülmüştür. Hemşirelik ders müfredatlarında "Adli Hemşirelik" dersinin eklenmesi ve acil servis hemşirelerine yönelik "adli hemşirelik" kurslarının düzenlenmesi adli hemşirelerin uygulama alanlarında daha yaygın olarak yer almasını böylece mesleki ve etik sorunların çözümünün kolaylaşmasını sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Adli Hemşirelik, Adli Vaka

P: 37

ACIL ÜNİTESİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN ADLİ VAKAYA YAKLAŞIM KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ: PİLOT ÇALIŞMA

Öğrenci:Nursen Alkan

Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız

Üniversite:Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç:Acil servis adli vakaların sıklıkla başvurduğu bir birimdir. Bu nedenle orada çalışan bireylerin adli vakaya yaklaşım konusunda bilgi sahibi olması gerekmektedir. Çalışma, acil serviste çalışan hemşirelerin adli vakaya yaklaşım konusundaki bilgi düzeylerinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Method:Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Şubat 2015 tarihinde bir üniversite hastanesinin acil biriminde çalışan 14 hemşire üzerinde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından literatür bilgisi doğrultusunda hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Ankette yer alan 59 soru adli vakaya yaklaşım ile ilgilidir. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiştir. Değerlendirmede ortalamalar, yüzdellikler, Spearman korelasyon, Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testi kullanılmıştır.

Bulgular:Yaş ortalamaları 29.28 ± 6.49 olan hemşirelerin %35.7'si kadındır. Hemşirelerin %28.6'sı sağlık meslek lisesi mezunudur. Hemşirelerin mesleki çalışma yılı 6.29 ± 5.77 , acil serviste çalışma yılı 3.50 ± 4.67 'dir. Hemşirelerin %64.3'ü acil serviste çalışmayı kendisi istemiştir. %21.4'ü acil serviste karşılaştıkları en zor vakaların travmalar olduğunu ifade etmiştir. %35.7'si adli vakalarla çok sık karşılaştıklarını belirtmiştir. %21.4'ü adli vakalara yaklaşım konusunda eğitim almıştır.%57.1'i adli vakaya yaklaşım konusunda bilgisinin yeterli olduğunu; %100'ü adli vakaya yaklaşım konusunda bir eğitim verilirse katılmak istediğini ifade etmiştir. Adli vakaya yaklaşıma ilişkin doğru cevap sayısı ortalama 48.71 ± 8.89 'dur. Adli vakaya yaklaşım konusunda en fazla yanlış bilinen konular; "Giysiler kağıt paketlere yerleştirilmelidir. (%42.9)" ve "Islak veya nemli kanıtlar, cam ve plastik paket yerine kağıt paketlerde saklanmalıdır. (%50)". Yaş ve acil serviste çalışma süresi doğru cevap sayısını etkilemektedir($p < 0.05$).

Sonuç: Acil serviste çalışan hemşirelerin adli vakalara yaklaşım konusundaki bildi düzeyi istendik düzeyde değildir. Acil serviste çalışan hemşireler yönelik adli vakaya yaklaşım konulu eğitimler verilmelidir

Anahtar kelimeler: Acil servis, adli vaka, bilgi düzeyi

BİR EĞİTİM ARAŞTIRMA HASTANESİNDE YATAN HASTALARIN YAKINLARI GÖZÜYLE HEMŞİRELİK MESLEĞİ İMAJININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Özlem Karabacak, İbrahim Kayabek, Burcu Karagözler, Esra Kaya, Mahmut Doğan, Hacer Ünal, Hüner Yeşilkurt,
Danışman: Yrd.Doç.Dr Işıl Işık Andsoy, Araş. Gör. Sevgi Hür
Üniversite:Karabük Üniversitesi

AMAÇ: Çalışmanın amacı hasta yakınlarının gözüyle hemşirelik mesleğini değerlendirmek ve hasta yakınlarının beklentilerini belirlemektir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma 05.02.2015-05.03.2015 tarihleri arasında Karabük Üniversitesi Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde, araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden 164 hasta yakını ile yapıldı. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından ilgili literatürler doğrultusunda hazırlanan anket formu ve "Hemşirelik İmajı Ölçeği" kullanıldı. Veriler, tanımlayıcı istatistikler ile Chi-Square Tests, Mann-Whitney U Testi, Kruskal- Wallis testleri ile değerlendirildi. Çalışmaya Karabük Üniversitesi Etik kurulu ile kurum izni alındıktan sonra başlandı. Hasta yakınlarına gerekli açıklamalar yapıldı, gönüllülük ilkesi esas alınarak "bilgilendirilmiş onam" koşulu yerine getirildi.

BULGULAR: Çalışmaya katılan hasta yakınlarının %56.7'si 30 yaş ve üzerinde, %64'ü bayan, %67.1'i evli, %38.4'ü üniversite ve üzerinde öğrenim görmüştü. Hastaların %29.3'üne hastanın çocuğu, %23.2'sine eşi refakat ediyordu. Ailesinde mesleği hemşire olanların oranı %40.9'du. Çalışmada, hasta yakınlarının %60.4'ünün daha önce hastanede yatma deneyiminin olduğu, %71.3'ünün ise daha önce hastanede refakatçi olarak bulunduğu belirlendi. Hasta yakınlarının %69.5'i kendilerine gösterilen ilgiden memnundu. Hasta yakınlarının %68.9'u sorularına hemşirelerden net ve bilgilendirici cevaplar aldıklarını, %79.3'ü istek ve şikayetlerini çekinmeden dile getirdiklerini, %65.2'si hastanede refakatçi olarak kendilerini rahat hissettiklerini ifade etti. Yapılan işlemler hakkında hastasına ve kendilerine bilgi verildiğini ifade edenlerin oranı %74.4'dü. Hasta yakınlarının %68.9'u hemşirelerin hastasına ve kendilerine elinden gelen ilgiyi ve bakımı verdiğini düşündüklerini, %69.5'i ihtiyaç duyduklarında hemşirelerin kendileriyle zamanında ilgilendiklerini belirtti. Hasta yakınlarının %84.8'si kendilerine ve hastasına güler yüz, saygı ve nezaket gösterildiğini ifade etti. Ölçekten alınan puanlar değerlendirildiğinde; toplam puan ortalamasının 72.53 ± 7.25 (mim;43 max;83) olarak belirlendi. Hasta yakınlarının "Genel Görünüm" alt boyutu puan ortalaması 16.09 ± 1.62 ; "İletişim" alt boyutu puan ortalaması 16.04 ± 2.81 ; "Mesleksel ve Eğitimsel Nitelikler" alt boyutu puan ortalaması 40.39 ± 4.54 idi. Hasta yakınlarının yaş gruplarına göre "iletişim" ve "Mesleksel ve Eğitimsel Nitelikler" alt boyutları ve toplam

puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlendi ($p=0.001$; $p<0,05$; $p<0,05$). Ailesinde hemşire bulunma durumu, daha önce hastane deneyiminin olması, hastanede refakatçi olarak bulunma durumu hasta yakınlarının ölçekten aldıkları puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmedi ($p>0.05$). Hasta yakınlarının eğitim düzeyine göre “İletişim” ve “Mesleksel ve Eğitimsel Nitelikler” alt boyutları ve toplam puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptandı ($p<0.05$; $p<0,05$; $p<0,05$).

TARTIŞMA ve SONUÇ: Çalışmada hasta yakınları gözüyle hemşirelik mesleğinin imajının olumlu yönde olduğu belirlendi. Toplumun hemşireliğe ilişkin bakış açılarının olumlu yönde değişmekte olduğu düşünölmekle, çalışmayı destekleyecek daha fazla sayıda ve farklı örneklem gruplarında çalışmaların yapılması önerilmektedir.

ANAHTAR KELİMELEER: Hasta yakını, hemşirelik, imaj

BİREYSELLEŞTİRİLMİŞ BAKIMIN HASTA VE HEMŞİRELERİN BAKIŞ AÇILARINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Dilek KÜÇÜK ALEMDAR

Danışman: Deniz ÖZCAN, Eda GÜDÜK, Elçin YILDIRIM, Gökcem DURU, Havva ÖZDEMİR, Zeliha BAŞTÜRK*

Üniversite:Giresun Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

AMAÇ: Hemşirelik bakım eylemlerinin bireye özgü uyarlanması ile gerçekleşen bireyselleştirilmiş bakım insanın bireyselliği, eşsizliği ve bütünlüğüne duyulan saygının bir ifadesidir. Aynı zamanda bakımın kalitesi için bir göstergedir. Bu çalışmada, hem hastaların hem de hemşirelerin bakış açısından bireyselliğin ne ölçüde dikkate alındığının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Tanımlayıcı türde gerçekleştirilen araştırmanın evrenini Giresun Dr. A. İlhan Özdemir Devlet Hastanesinde görev yapmakta olan 130 Hemşire ve bu hemşirelerin bakım verdiği 179 hasta birey oluşturmuştur. 01 Şubat – 20 Şubat 2015 tarihleri arasında araştırmaya katılmayı kabul eden 103 hemşire ve 160 hasta oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu ve Türkçe geçerlik ve güvenilirliği yapılmış olan Bireyselleştirilmiş Bakım Skalası-Hasta (BBS-Hasta) ve Bireyselleştirilmiş Bakım Skalası- Hemşire (BBS-Hemşire) versiyonu kullanılmıştır. Toplam 17 maddeden oluşan skalanın üç alt boyutu bulunmaktadır. BBS-Hasta ve BBS-Hemşire versiyonları beşli likert tipte düzenlenmiş olup skalaların her birinden alınabilecek puan en az 1.0, en fazla 5.0'dir. Araştırma için ilgili kurumdan yazılı izin alınmış olup, gönüllü katılım sağlanmıştır. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak toplanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler SPSS 16.0 istatistik paket programında yüzdeler, Ort.±SS ve Kruskal-wallis testi ile analiz edilmiştir.

BULGULAR: Araştırmaya katılan hemşirelerin yaş ortalaması 37.89 ± 7.48 , %58.3'ü lise, %24'ü ön lisans, %16.5'i lisans, %1'i yüksek lisans mezunu ve %44.7'si dahili kliniklerde çalışmaktadır. Hemşire başına düşen hasta sayısı gündüz ortalama 6.94 ± 2.58 , gece 15.40 ± 4.86 olup, hemşirelerin BBS-Hemşire toplam puan ortalaması 4.53 ± 0.47 'dir. Hemşirelerin ölçek puan ortalaması ile eğitim durumu ve çalışma süresi arasında anlamlı fark tespit edilmemiştir ($p > 0.05$). Araştırmaya katılan hastaların yaş ortalaması 53.93 ± 21.44 , %49.4'ü kadın, %10.6'sı üniversite mezunu ve %34.4'ü köyde ikamet etmektedir. Hastaların hastanede kalış süresi ortalama 2.05 ± 0.88 olup, BBS-Hasta toplam puan ortalaması 3.78 ± 0.89 'dur.

SONUÇ: Araştırmada hemşirelerin BBS toplam puanının, hastaların BBS toplam puanından daha yüksek olduğu ve bu sonuç doğrultusunda bakım verilen hasta bireyin de hemşirenin bu yaklaşımını algılaması, hissetmesi ve geri bildirimler ile bunu ifade etmesinin sağlanması önerilebilir.

CERRAHİ YBÜ'DE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN KANIT TEMELİ UYGULAMALARA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Öğrenci: Hatice Örükaya, Ece Nur Parlamış
Danışman: Doç. Dr. Neriman Akansel
Üniversite:Uludağ Üniversitesi Sağlık yüksekokulu

Giriş ve amaç: Bu çalışmanın amacı hemşirelerin kanıt temelli uygulamalar ile bu uygulamaların kullanılmasının mesleğe katkısına ilişkin düşüncelerini belirlemektir.

Materyal/metod: Çalışma bir üniversite hastanesinin cerrahi YBÜ'de çalışmakta olan, araştırmaya katılmaya gönüllü 31 hemşire ile yapılmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından ilgili literatür taranarak hazırlanan 20 sorudan oluşan soru formu ve Görsel Analog Skala ile toplanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelerin yaş ortalaması 33.10 ± 6.17 olup tamamı kadındır. %80.6 sı lisans mezunudur ve sadece %32,2 si bilimsel literatürü takip etmektedir. Bilimsel literatüre ulaşmada sıklıkla kullanılan yöntemler; online veri tabanları (%35.5), kitaplardır (%41.9). Hemşirelerin çoğu (%74,2) kanıt temelli kavramını duyduğunu ifade etmektedir. Kanıta dayalı rehberleri kullandığını ifade eden hemşirelerin oranı %32,3 tür. Hemşirelerin %71 i kanıta dayalı rehberlere nereden ulaşacağını bilmemektedir. Kanıt temelli uygulamaların

hemşireler tarafından benimsenmesinin iyi klinik uygulamaların yapılmasını (%51.6), bakımla ilgili standartların oluşturulmasını(%45.2),uygulama sonuçlarının değerlendirilmesine (%54.8) olanak sağlayacağı düşünülmektedir. Kanıt temelli uygulamalara dayalı çalışmanın mesleğin profesyonelliğini de etkileyeceği belirtilmektedir (8.77 ± 2.64 , VAS). Araştırmaya katılan hemşirelerin kanıta dayalı uygulama nedir sorusuna verdikleri cevaplar incelendiğinde; yapılan uygulamaların kaydedilmesi (n=3), bilimsel verilerin hasta yararına kullanılması (n=6), sonucu kanıtlanmış uygulama (n=4) şeklinde cevaplar verdikleri görülmektedir. Çok az sayıda hemşire kanıt düzeylerinin A,B,C ve 1,2,3 düzeyinde olduğunu (n=5) belirtmiştir.

Sonuç: Kanıt temelli uygulamaların hemşireler tarafından yeterince bilinmediği ve klinik uygulama alanlarında bu konuda hizmet içi eğitimler yolu ile farkındalık yaratılmasının hasta bakım kalitesini geliştirmek açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

DAHİLİ VE CERRAHİ KLİNİKLERDE ÇALIŞAN PROFESYONEL HEMŞİRELERİN İŞ STRESİ VE TÜKENMİŞLİK DÜZEYİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Esra Akman, Vahide SÖCÜ, Tuğçe CAM, Zeliha DUMAN
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Eylem TOPBAŞ
Üniversite:Amasya Üniversitesi

Giriş: Profesyonel hemşirelik yaklaşımı tükenmişlik ve iş stresinden etkilenebilir.

Amaç: Dahili ve cerrahi kliniklerde çalışan hemşirelerin iş stresi ve tükenmişlik düzeyinin ayrıca iş stresi ve tükenmişlik düzeylerine etki eden faktörlerin belirlenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte olan araştırmanın evrenini n=80, örneklemini ise çalışmaya katılmaya istekli n=58 hemşire oluşturmaktadır. Veriler yüzyüze görüşme yöntemiyle "Katılımcı Tanılama Formu, Maslach Tükenmişlik Ölçeği ve İşe Bağlı Gerginlik Ölçeği aracılığı ile elde edilmiştir. Veriler SPSS 20 paket programında; ortalama, yüzdelik hesaplama, Kruskal Wallis-H, Mann-Whitney U Testleri ve Spearman's Korelasyon Katsayısı yöntemleri kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: %58.6'sı 30-39 yaş grubunda olan hemşirelerin maslach tükenmişlik ölçeği alt puanlarını etkileyen faktörler; yaş, aileden uzak bir şehirde yaşama, günlük uyku süresi, meslekten memnun olma, çalışılan birimde çalışmayı kendilerinin istemesi, hemşire başına düşen ortalama hasta sayısı, hakları olan izin süresini kullanma durumları, sağlık sorunlarının olması, tükenmişlik yaşadığını düşünmesi, tükenmişlikle ilgili bir programa katılması, nöbette çalışan hemşire sayısı, mesleğini kendine uygun bulma durumlarıdır. İşe bağlı gerginlik ölçeğini etkileyen faktörler; çalışma ortamından memnun olma, sigara kullanma ve nöbette çalışan hemşire sayısıdır. İşe bağlı gerginlik ölçeği ile maslach tükenmişlik ölçeği alt boyutları arasında anlamlı bir ilişki vardır. Maslach tükenmişlik ölçeği alt boyutları ile işe bağlı gerginlik ölçeği puanlarını; eğitim, medeni durum, gelirlerinin yeterli olduğunu düşünme, çocuk sayısı, çocuğa kimin baktığı, mesleğini isteyerek seçme, çalışılan klinikler, hemşirelik süreleri, haftalık çalışma saati, bulunduğu serviste çalışma yılı, araç gereç temininde güçlük çekme, hasta yakınları tarafından şiddete maruz kalma, mesleğe başladıktan sonra sigaraya başlama ve ailesinden destek görme durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur ($p>0,05$).

Sonuç: Dahili ve cerrahi klinikte çalışmanın hemşirelerin tükenmişlik ve iş stresi düzeylerinde etkili olmadığı bulunmuştur. İşe bağlı gerginlik ölçeği puanları artıkça duygusal tükenme, duyarsızlaşma ve maslach tükenmişlik toplam puanının arttığı görülmüştür. Profesyonel çalışma hayatında hemşirelerin tükenmişlik ve iş stresi düzeyini etkileyen faktörlerin bilinmesi ve çalışma ortamının düzenlenmesinde bu faktörlerin göz önünde bulundurulması önerilir.

HALKIN GÖZÜNDE HEMŞİRELİK İMAJI: BİR AVM ÖRNEĞİ

Öğrenci: Özgenur Kurt, Nurberil Güler

Danışman: Öğr. Gör.Emine Gündaş, Öğr. Gör.Zülfünaz Özer

Üniversite:Selahaddin Eyyubi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu araştırma,hemşirelik mesleğinin toplumdaki imajının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan çalışmanın örneklemini Diyarbakır il merkezinde bulunan bir AVM'yi ziyaret edenler arasından gönüllü katılımcılar oluşturmuştur (n=444).Araştırmanın verileri, gerekli izinler alınarak 29.01.2015-13.02.2015'de sosyo-demografik özelliklere yönelik soru formu, hemşirelikte mesleki imaj ölçeğiyle yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizi t testi, tek yönlü varyans analizi kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin yaş aralığı 15-60 arasında olup yaş ortalaması (27.06), % 62,4'ü (n=277) erkektir. Araştırmaya katılan bireylerin %66,9'u (n=297) bekar olup, %74.8'inin (n=332) çocuğu olmayıp, %62,2'si üniversite mezunudur (n=276). %88,5'i şehir merkezinde ikamet etmektedir. %31,3'ü (n=139) çalışmamakta, %57'sinin gelir gider dengesi eşit bulunmaktadır.%61,72'sinin (n=274) yakın ailesinde hemşire bulunmaktadır. %50,7'si (n=225) hastanede yatmış, %63,3'ü en az bir defa hemşireden hizmet almıştır. %66,9'u (n=297) hastanede refakatçi olarak kalmıştır. Hemşirelik imaj ölçeğinin genel toplam puan ortalaması 59,97±9.19, genel görünüm alt boyutu puan ortalaması 11.11±2,2; iletişim alt boyutu puan ortalaması 13.62±3.16; mesleksi ve eğitsel nitelikler alt boyutu puan ortalaması 35.24±5.5 olarak bulunmuştur.Katılımcıların sosyo-demografik özellikleriyle hemşirelik meslek imaj ölçeği puan ortalamaları karşılaştırıldığında; cinsiyet ile hemşirelik imajı ölçeğinin genel görünüm alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0.001). Bireylerin ailesinde bir hemşire bulunma durumuna göre HİÖ'ü alt boyut ve toplam puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir (p<0.005). Şehirde yaşayan ve ilçede yaşayan bireylerin HİÖ'nin toplam puanından aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0.05). Buna göre şehirde yaşayan bireylerin HİÖ'den aldıkları toplam puanlar ilçede yaşayanlara göre daha yüksektir.

Sonuç: Hemşirelik mesleğinin, çalışmaya katılan bireylerdeki imajının orta düzeyde olumlu olduğu belirlenmiştir.

Hemşirelik imajının bireylerin cinsiyetinden, ailesinde bir hemşire yakını bulunma durumundan ve yaşadığı yerden etkilendiği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, İmaj, Toplum

HASTANEDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN ENGELLİ BİREYLERE YÖNELİK TUTUMLARI

Öğrenci: Vahdet Tuzsuzoğlu, Nesibe Öksüz
Danışman: Yrd. Doç. Dr Fatoş UNCU
Üniversite:Fırat Üniversitesi Elazığ Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bir yetersizlik veya özür nedeniyle yaşa, cinsiyete, sosyal ve kültürel faktörlere bağlı olarak kişiden beklenen rollerin kısıtlanması veya yerine getirilememesi engellilik olarak tanımlanmaktadır. Toplumlarda engelli bireylere yönelik önyargılı ve reddedici tutumlar oldukça yaygın bir şekilde devam etmektedir. Engelli bireylerin içinde buldukları bu durum toplumla ilişkilerini önemli ölçüde etkilemekte ve dolayısı ile tedavi ve rehabilitasyon sürecini de geciktirebilmektedir. Engelli bireylerle karşılaşma olasılığı ve ortamları yüksek olan hemşirelerin bu konuda öncelikle kendi tutumlarının olumlu olması beklenmektedir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı türdeki bu araştırma Eylül-Kasım 2014 tarihlerinde Elazığ ili kamu hastanelerinde çalışan ve araştırmaya katılmaya gönüllü 100 hemşire ile yürütüldü. Bu araştırmada hemşirelerin engellilere yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla Özyürek (1977) tarafından Türkçeye çevrilmiş hali olan “Yetersizlikten Etkilenmiş Kişilere Yönelik Tutum Ölçeği” (YEKYTÖ- Attitudes Towards Disabled Person Skalası’nın (ATDP) gözlem altında uygulandı. Değişkenlerin karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi ve bağımsız örneklem için t-testi kullanılmıştır. İstatistiksel analizler için SPSS 21.00 (Statistical Package Social Science) istatistik paket programı kullanılmıştır.

Bulgular: %34.0’ü (n=34) 20-25 yaşlarında olan grubun çoğunluğu (%89.0) kadındır. Katılımcıların %55.0’i (n=55) lisans mezunudur. Tüm katılımcıların “Yetersizlikten Etkilenmiş Kişilere Yönelik Tutum Ölçeği” (YEKYTÖ)’inden aldıkları ortalama değer 76.1±14.6 idi. Ailesinde engelli birey olanlar ile olmayanların YEKYTÖ arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmadı (p>0,05). Engellilerle ilgili eğitime katılanların YEKYTÖ puan ortalaması (81.1 ±15.4) eğitim almayan gruba (75.0±14.3) göre yüksektir, ancak istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur (p>0,05).

Sonuç: Araştırma sonucu hemşirelerin yetersizlikten etkilenmiş bireylere yönelik tutumlarının orta düzeyde olumlu olduğunu gösterdi. Engellilere yönelik toplumsal algının giderilmesi için eğitim programları ve seminerler verilmesi önerilebilir.

P:44

HEMŞİRELERDE İLETİŞİM KAYNAKLI PROBLEM DAVRANIŞLARININ PROFESYONEL İŞ DOYUMUNA ETKİSİ

**Öğrenci: Gamze Topçu, Gülçin Alakuş, Emine Seda Evler, Döndü Çirçi, Elif Üstün, Emine Nihal Mert, Setenay Ece Seringeç,
Danışman: Öğr. Gör. Gül Kadan
Üniversite: Çankırı Karatekin Üniversitesi**

Araştırmada, profesyonel hemşirelerin mesleklerini yaparken karşılaştıkları iletişim problemlerinin olup olmadığı ve eğer varsa bunun iş doyumlarını nasıl etkilediğinin belirlenmesi ile yine bu kapsamda lise, ön lisans ve lisans öğrencisi hemşirelerin stajları sırasında iletişim problemleri yaşayıp yaşamadıkları ve bu durumun öğrencilik hayatlarını etkileyip etkilenmediğinin belirlenmesi ve bazı değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini Çankırı İli Kamu Hastaneleri Birliği'ne bağlı hastaneler, aile sağlığı merkezleri, 112 Acil servis, Çankırı Özel Karatekin Hastanesi'nde çalışan hemşireler ile yine Çankırı İl Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı olan sağlık meslek liselerinin öğrencileri ve Çankırı Karatekin Üniversitesi Rektörlüğüne bağlı Sağlık Yüksekokulu ve Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulunda öğrenimlerini sürdüren öğrenciler oluşturacaktır. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş, çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden kişiler çalışmaya dahil edilmiştir. Verilerin toplanmasında Genel Bilgi Formları, Kişilerarası İlişki Boyutları Ölçeği ve Minnesota İş Doyum Ölçeği kullanılacaktır. Veriler 02.02.2015-02.02.2015 tarihlerinde toplanacaktır. Verilerin analizinde uygun istatistik teknikler kullanılacaktır.

Anahtar Sözcükler: İletişim, İletişim sorunları, Profesyonel İş Doyumu

HEMŞİRELERİN MANEVİYAT VE MANEVİ BAKIM HAKKINDAKİ BİLGİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Dilek KÜÇÜK ALEMDAR, Behiza ÖZ, Yavuz Selim AKGÜL , Zeliha TİMUR
Danışman: Yrd. Doç. Dr.Zeynep AYHAN
Üniversite:Giresun Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

AMAÇ: Bireyin varlığı fiziksel, duygusal, sosyal, kültürel, spiritüel ve entelektüel boyutlarının bütünlüğünün korunması ve sürdürülmesi ile mümkündür. Bu nedenle hemşirelerin bütün bu alanların bakımını sağlayacak şekilde bilgi ve beceriye sahip olmaları gerekmektedir. Bu araştırma hemşirelerin maneviyat ve manevi bakım hakkındaki bilgilerinin değerlendirilmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

MATERYAL VE METOD: Tanımlayıcı türde gerçekleştirilen araştırmanın evrenini Giresun il merkezinde bulunan iki hastanede görev yapan 239 hemşire oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini, 10-15 Ocak 2015 tarihleri arasında araştırmaya katılmayı kabul eden 80 hemşire oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından oluşturulan “Kişisel bilgi formu” ve Türkçe geçerlik ve güvenilirliği yapılmış olan “Maneviyat ve Manevi Bakım Dereceleme Ölçeği (MMBÖ)” kullanılmıştır. Kişisel bilgi formu, hemşirelerin sosyo-demografik özelliklerini ve manevi bakım hakkında düşüncelerini belirlemeye yönelik 15 sorudan oluşmaktadır. Beşli likert tipi ölçek toplam 17 maddeden oluşmuş olup maneviyat ve manevi bakım, dinsel ve bireysel bakım olmak üzere 3 alt boyutu vardır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 17, en yüksek puan 85’dir. Toplam puanın yüksek olması maneviyat ve manevi bakım kavramlarının algılanma düzeyinin iyi olduğunu göstermektedir. Araştırma için ilgili kurumlardan yazılı izin alınmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler SPSS 16.0 istatistik paket programında yüzdeler, Ort.±SS, Kruskal-wallis testi ile analiz edilmiştir.

BULGULAR: Araştırmaya katılan hemşirelerin yaş ortalamasının 28.88±9.36, % 92’sinin kadın, %8’inin erkek ve %50.7’sinin evli olduğu belirlendi. Hemşirelerin %49.3’ü lise, %24’ü ön lisans, %20’si lisans mezunu ve %65.6’sı dahili kliniklerde çalışmaktadır. Hemşire başına düşen hasta sayısı ortalama 5.64±3.68 olup, hemşirelerin %40’ı manevi bakım hakkında bilgi aldığını ve %80’i hastalarına manevi bakım verdiklerini belirtmişlerdir. Araştırmada hemşirelerin MMBDÖ toplam puan ortalaması 38.58±8.04 bulunmuştur. Hastalarına manevi bakım veren ve manevi bakım hakkında bilgi alan hemşirelerin toplam ölçek puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark belirlenmemiştir(p>0.05).

SONUÇ: Araştırma bulguları hemşirelerin büyük çoğunluğunun hastalarına manevi bakım verdiklerini ancak maneviyat ve manevi bakıma ilişkin bilgilerinin yeterli olmadığını göstermektedir. Bu bağlamda hemşirelik eğitiminde ve hizmet içi eğitimlerde manevi bakım konusuna yer verilmesi önerilebilir.

HEMŞİRELİKTE PROFESYONELLİĞİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER: PROFESYONELLİĞİN KALBI

**Öğrenci:Elif kaynar, Şadiye Akyıldız, Sena Nur Yapar, Yasemin Karakuş,
Merve Bozdemir, Rana Konya, Burak Yılmaz, Sefa Sağlamer**

Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız

Üniversite:Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Giriş-Amaç:

Hemşirelikte profesyonellik çok yönlü bir kavramdır. Profesyonelleşme, bilgi ve mesleki etik değerlere sahip olmanın yanı sıra mesleki gelişmelerin takibi, mesleki kuruluşlara üyelikler gibi birçok açıdan ilerlemeyi ve gelişmeyi gerektirir. Çalışma, hemşirelerin mesleki profesyonel düşünce ve tutumlarının değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Metod:

Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinde çalışan hemşire üzerinde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiştir. Değerlendirmede ortalamalar, yüzdeler kullanılmıştır.

Bulgular:

Yaş ortalamaları 31.42 ± 6.99 olan hemşirelerin %95.9'u kadındır. %24.5'inin ailesinde sağlık personeli vardır. %77.6'sı lisans mezunudur. %62.6'sı mesleği isteyerek seçmiştir. %79.6'sı mesleğini severek yapmaktadır. %34.4'ü hemşirelik mesleğini bırakmayı düşünmektedir. %42.2'si toplumun mesleğine karşı düşünce ve tutumunun kendisinin mesleğine karşı düşünce ve tutumunu etkilediğini; %18.4'ü u etkinin olumlu yönde olduğunu belirtmiştir. %91.8'i ekip arkadaşları ile sürekli işbirliği içinde olduğunu; %17'si sağlıkla ilgili bilimsel bir yayını sürekli takip ettiğini; %53.7'si mesleği ile ilgili kongre, sempozyum, konferans gibi etkinliklere katıldığını; %57.8'i mesleği ile ilgili bir derneğe üye olduğunu ifade etmiştir. %96.6'sı mesleği ile ilgili bir yanlış/eksiğini tespit ettiğinde düzeltmek için çaba harcadığını dile getirmiştir. Mesleğin profesyonel açıdan gelişimini olumsuz yönde etkileyen faktörler iş yoğunluğu (%43.5) ve hemşire sayısının azlığıdır(%36.1). %42.2'si mesleki eğitim düzeyinin, %36.1'i ekip çalışmasının mesleğin profesyonel gelişiminde oldukça etkili olduğunu düşünmektedir.%32'si kurumlarındaki yöneticilerin kendisinin mesleki gelişimine biraz katkısı olduğunu,% 60.5'i meleğin gelişimine biraz katkısı olduğunu belirtmiştir.

Sonuç: Hemşirelikte profesyonelliği etkileyen çok sayıda faktör bulunmaktadır. Bunların belirlenerek bu noktaları iyileştirmeye yönelik girişimlerin yapılmasının mesleğin profesyonel gelişimine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: profesyonellik, hemşire, tutum

P: 47

KARAMAN İLİNDEKİ KADINLARIN HEMŞİRELİK İMAJI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci:Ümmühan Yalçiner, Fatma Sultan Öztoprak
Danışman:Yrd.Doç.Dr. Ayşe Sonay Türkmen
Üniversite:Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Hemşirelik bölümündeki öğrencilerin hemşirelik imajı hakkındaki görüşlerini belirlemek amacı ile tanımlayıcı olarak yapıldı.

Yöntem: Araştırma bir Sağlık Yüksekokulu'nun Hemşirelik Bölümü öğrencilerinde gerçekleştirildi. 2014-2015 eğitim öğretim yılında toplam 400 öğrenci eğitim görmekte idi. Araştırmaya katılmayı kabul eden 249 öğrenci araştırma kapsamına alındı. Veri toplama aracı olarak "Anket Formu" ve "Hemşirelik İmajı Ölçeği (HİÖ)" kullanıldı. Ölçek, 28 maddeden ve üç alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçekte yer alan Toplam puanın yükselmesi hemşirelik imajının olumlu olduğunu göstermektedir. Ölçekten alınabilecek puan 28-84 arasındadır.

Verilerin analizi için SPSS 16.0 programı kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; ortalama, standart sapma, sayı, yüzde, bağımsız gruplarda t testi, ki kare ve ANOVA analizleri kullanıldı. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması $21,708\pm 11,60$ yıl %64,7'si kadın idi. Öğrencilerin %26,9'u birinci sınıf, %29,7'si ikinci sınıf, %24,5'i üçüncü sınıf, %18,9'u dördüncü sınıf idi. Öğrencilerin yarıdan fazlası mesleği isteyerek seçtiğini (%58,6), okula gelmeden önce sevinç duyduğunu (%58,6) ancak geldikten sonra hayal kırıklığı yaşadığını (%49,0) belirtti. Öğrencilerin çoğunluğu hemşireyi psikolojik destek sağlayan bir sağlık personeli olarak tanımladı (%71,9). Öğrencilerin %81,1'i hemşirenin bakım yaptığını söylerken, %40,2'si iğne yaptığını, %36,5'i her şeyi yaptığını, %38,6'sı hekimin söylediklerini yaptığını, %2'si ise hiçbir iş yapmadığını belirtti.

HİÖ puan ortalamaları incelendiğinde genel görünüm alt boyut puan ortalamasının $16,37\pm 1,97$, iletişim alt boyut puan ortalamasının $15,57\pm 2,66$, mesleki ve eğitimsel nitelikler alt boyut puan ortalamasının $39,59\pm 3,50$, ölçek genel toplam puan ortalamasının $71,22\pm 6,22$ olduğu belirlendi. Hemşireliğin kutsal bir meslek olduğunu, hemşirelerin psikolojik destek verdiğini düşünen öğrencilerin puan ortalamalarının anlamlı derecede daha yüksek olduğu belirlendi ($p<0,05$)

Sonuç: Öğrencilerin hemşirelik imajı ile ilgili görüşlerinin iyi düzeyde olduğu ve bazı özelliklerden etkilendiği belirlendi.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik imajı, hemşire, hemşire öğrenci

PEDİATRİ HEMŞİRELERİNİN PROFESYONEL DEĞERLERİNİN PROFESYONEL TUTUMLARINA ETKİSİ

Öğrenci: Nazan Yıldırım, Elif akın, Öznur Avşar, Emine Mamiş
Danışman: Emriye Hilal YAYAN
Üniversite: İnönü Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Pediatri hemşirelerinin profesyonel değerlerinin profesyonel tutumlarına etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma; Malatya il merkezinde bulunan Devlet ve Üniversite Hastanesinde pediatri kliniklerinde Ocak-Şubat 2015 tarihinde çalışmaya katılmaya gönüllü olan 104 hemşire ile yapılmıştır. Araştırma verileri "Kişisel Bilgi Formu", "Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri (MPTE)", "Hemşirelerin Profesyonel Değerler Ölçeği (HPDÖ)" ile toplanmış SPSS 18 programında yüzdeler dağılımı, ANOVA, bağımsız gruplarda t testi, Pearson korelasyon analizi, Cronbach Alfa testleri uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelerin %97.1 kadın, %31.7'si 27 yaş ve altında, %51.9 Üniversite hastanesinde çalışıyor, %68.3 evli, %58.7'sinin çocuğu var, %66.3 lisans mezunu, %14.4 yönetici pozisyonunda çalışıyor, %53 iş garantisi nedeniyle mesleği seçmiş, %35.6'sı mesleki örgütlere üye, %13'ü mesleği bırakmayı düşünüyor, %15.4'ü kurumundan ayrılmayı düşünüyor. Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri (MPTE) puan ortalaması 135.70 ± 12.19 , Hemşirelerin Profesyonel Değerler Ölçeği (HPDÖ) puan ortalaması 144.68 ± 22.67 olarak tespit edilmiştir. Hemşirelerin çalıştığı kurumun MPTE üzerinde etkili olduğu devlet hastanesinde çalışan hemşirelerin puan ortalamalarının anlamlı olarak yüksek olduğu belirlenmiştir ($p < 0.05$). Pediatri hemşirelerinin diğer sosyodemografik değişkenlerinin MPTE ve HPDÖ yönünden gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark oluşturmadığı belirlenmiştir. MPTE puanı ile HPDÖ ve alt boyutları (onur boyutu, sorumluluk boyutu, harekete geçme boyutu, güvenlik boyutu, otonomi boyutu) puanları arasında pozitif yönde güçlü korelasyon tespit edilmiştir. Meslekte çalışma yılı ile MPTE ve HPDÖ ve alt boyutlar arasında da pozitif yönde güçlü korelasyon belirlenmiştir.

Sonuç: Pediatri hemşirelerinin profesyonel değerlerini önemli algıladıkları, profesyonel tutumlarının yüksek olduğu, profesyonel değerlerinin profesyonel tutumlarını etkilediği ve bu durumun sosyo-demografik değişkenlerden etkilenmediği tespit edilmiştir.

Öneri: Araştırmanın daha büyük gruplarla farklı hemşirelik branşlarında yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pediatri Hemşireliği, Profesyonel Değer, Profesyonel Tutum

PEDİATRİ HEMŞİRELERİNİN SAVUNUCULUK ROLLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Nevre Morca, Dilek Kacar, Nazan Karakaçan

Danışman: Araş. Gör. Ebru Öztürk Çopur

Üniversite: Hacettepe Üniversitesi

Hemşireliğin savunuculuk rolü ilk kez 1976'da Amerikan Hemşireler Birliği (ANA) tarafından Hemşirelik Kodları içerisinde yer almıştır. ANA savunuculuğu; gizlilik içinde gösterişsiz biçimde garanti vererek aydınlatılmış onam sağlama, gereksiz açıklama ve işlemleri önleme, seksüel suistimalden uzak tutma, sağlık personeli otorite figürünü kendi çıkarları için kullanma yoluyla hastanın tarafında veya yanında eylemde bulunma süreci olarak tanımlanmaktadır.

Hemşire, hastayla en fazla zaman geçirmesi ve bireyi sadece fiziksel olarak değil bütüncül olarak ele alması nedeniyle hastanın ihtiyaçlarını bilme ve hastayı haksızlardan korumada en uygun kişidir. Savunuculuk rolü çocuk hastalarda daha fazla önem taşımaktadır. İhmal ve istismar edilmeye açık bir gruptur bu nedenle pediatri hemşiresi karar verme aşamasında aile ve çocuğa yardım ederek savunuculuk rolünü gerçekleştirmektedir.

Bu araştırma, pediatri hemşirelerinin savunuculuk rolü hakkındaki görüşlerinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Çalışmanın evrenini Hacettepe üniversitesi Çocuk Hastanesinde çalışan 117 hemşire oluşturmaktadır. Örneklem seçimine gidilmemiş ve çalışmaya katılmayı kabul eden 71 hemşire araştırmamızın örneklemini oluşturmuştur.

Çalışmada kullanılan soru formu araştırmacılar tarafından literatür taraması yapılarak hazırlanmıştır. Veri toplama formunda hemşirelerin sosyo-demografik özellikleri ve savunuculuk rolü hakkındaki 16 soru yer almaktadır. Soru formu çalışmaya katılmayı kabul eden hemşirelere 19 Ocak-1 Şubat 2015 tarihinde uygulanmıştır. Veriler kodlanarak SPSS 22.0 programında değerlendirilmiştir.

Çalışmaya katılan hemşirelerin %87,3'ü lisans, %7'si lisansüstü ve %5,7'si sağlık meslek lisesi mezunudur. Savunuculuk yapmak neden önemlidir sorusuna hemşirelerin %69,01'i hastaların kendilerini savunamadıkları için cevabını vermiştir. Hasta haklarıyla ilgili bilgiye sahip olma durumunu hemşirelerin %91,5'i bilgim var şeklinde yanıtlamıştır. Hasta haklarıyla ilgili bilgisi olanların %46,5'i bu bilgiyi kurumdan edindiğini, %18,3'ü ise eğitim sırasında aldığını söylemiştir. Hemşirelerin %45,1'i çocuk haklarıyla ilgili bilgisi olduğunu söylediğini ve bu bilgileri %36,6 oranında eğitimleri sırasında edindiklerini belirtmişlerdir. Çocuk hemşiresi olarak çalıştığı sürece %64,8 i savunuculuk yaptığını bunların da %80,4 ü engelle karşılaştığını belirtmiştir. Engelle karşılaşılan hemşirelerin %38 i multidisipliner çalışma ortamından kaynaklı olduğunu %29,6'sı hastane yönetiminden kaynaklı olduğunu söylemiştir.

Hemşirelerin büyük çoğunluğu savunuculuğu mesleki görev olarak kabul etmiş, savunuculuk yaparken karşılaştıkları engellerin nedenlerini multidisipliner çalışma ortamından ve hastane yönetiminden kaynaklandığını belirtmiştir. Sağlık ekibinin içinde yer alan diğer profesyonellerin de mesleki eğitimlerinin içerisine savunuculuk konusunun eklenmesi ve hastane yönetimine de konu ile ilgili farkındalık kazandırılması önerilir.

P: 50

TOPLUM HEMŞİRELER HAKKINDA NE DÜŞÜNÜYOR?

**Öğrenci: Merve Ekmekçi, Aysun Yıldız,
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Bahire Ulus
Üniversite: Acıbadem Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi**

GİRİŞ: Bir mesleğin statüsünü meydana getiren en önemli unsur, toplumun o meslek hakkındaki düşünceleridir.

AMAÇ: Araştırma İstanbul, Ataşehir’de yaşayanların hemşirelik mesleği hakkındaki düşüncelerini belirlemek amacıyla yapıldı.

YÖNTEM: Tanımlayıcı nitelikteki çalışmanın evrenini Ataşehir ilçesinde yaşayanlar (2013 nüfusu:408.986), örneklemini ise gelişmiş güzel yöntemle seçilmiş 350 kişi oluşturdu. Araştırmaya; 18 yaşın üzerinde olan ve araştırmaya katılmayı kabul eden kişiler alındı. Veriler Demografik Özellikler Formu ve Hemşirelik İmajı Ölçeği (HİÖ) ile toplandı. Demografik Özellikler Formu 7 soru, Hemşirelik İmajı Ölçeğinde ise 28 soru bulunmaktadır. Özsoy tarafından geliştirilen ölçeğin Çınar ve Demir (2006) tarafından geçerlilik ve güvenilirlikleri yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdellik, bağımsız gruplarda tek yönlü varyans analizi (Anova) ve tamamlayıcı post-hoc analizi yapıldı.

BULGULAR: Araştırma grubuna alınan bireylerin %69.4’ü kadın, %38’i 18-28 yaş aralığında, %42.3’ü lise mezunu %36.6’sı esnaf ve %52.9’u evliydi. Bireylerin eğitim durumlarına göre HİÖ toplam puanları incelendiğinde; aralarındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulundu ($F=4,743; p=0.003 < 0.05$). İlkokul mezunu bireylerin toplam puanları ($61,524 \pm 8,727$), Lise mezunu ($57,473 \pm 8,119$) ve Üniversite mezunu bireylerin toplam puanlarından ($57,252 \pm 7,010$) yüksek bulundu. İlkokul mezunu bireylerin, lise ve üniversite mezunu bireylere göre hemşireler hakkında daha olumlu düşündükleri gözlemlendi.

Hemşirelerin, genel görünümü, iletişim becerileri ve mesleki, eğitsel niteliklerinin sorgulandığı ölçek alt alanlarından elde edilen puanların, bireylerin eğitim düzeylerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği gözlemlendi ($p=0.329$).

TARTIŞMA: Bu çalışmada bireylerin hemşirelik imajına yönelik düşüncelerinin orta düzeyde olumlu yönde olduğu (top.ort.puan: $58,246 \pm 7,977$) gözlemlendi. Çelik ve arkadaşlarının(2013) yaptığı benzer çalışmada da bireylerin hemşirelik imajına yönelik puanların orta düzeyde olumlu (top.ort.puan: $48,57 \pm 8,51$) olduğu bildirilmiştir.

SONUÇ: Elde edilen veriler doğrultusunda toplumun hemşirelere yönelik düşüncelerinin

TÜRKİYE'DE TİRAJİ EN YÜKSEK BEŞ GAZETEDE HEMŞİRELİKLE İLGİLİ HABERLERİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Hatice Tekin, Özge Polat, Sevda Öztürk, Ali Ögünçer
Danışman: Arş. Gör. Çiğdem Canbolat Seyman
Üniversite: Hacettepe Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi

ÖZET

Giriş: Kitle iletişim araçları, insanların bilgi edinme araçlarından biridir. Günümüzde ise değişen ve gelişen teknoloji sayesinde elektronik gazeteler en önemli kitle iletişim araçlarından biri haline gelmiştir. Elektronik gazetelerde yayınlanan haberlerin hemşirelik mesleğinin toplumdaki imajı açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Bu çalışma elektronik gazetelerde hemşirelikle ilgili haberlerin retrospektif olarak incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Retrospektif, tanımlayıcı tipte olan bu araştırmada, 01.01.2013 – 26.01.2015 tarihleri arasında online olarak yayınlanan ve tirajı en yüksek olan beş gazetede hemşirelikle ilgili haberler incelenmiştir. Bu haberlerin incelenmesinde araştırmacılar tarafından hazırlanan; haberin tipi, içeriği, kaynağı, konusu, fotoğraf olup olmadığı gibi alt başlıkları içeren analiz formu kullanılmıştır.

Bulgular ve Tartışma: Araştırma sonucunda beş gazetede hemşirelik ile ilgili toplam 481 haber incelenmiştir. İncelenen haberlerin; %29,9'unun duyuru içerikli (özel üniversitelerde hemşirelik bölümleri açılması ve ücretlerine ilişkin) haberler olduğu, %25'inin olumsuz içerikli olduğu, %23,5'inin üniversite kaynaklı haberler olduğu, %21,4'ünün konu olarak hemşirelik eğitimine değindiği, haberlerin %53'ünde fotoğraf olduğu fakat bu fotoğrafların sadece %38,9'unun belirtilen haberin içeriğiyle ilgili olduğu bulunmuştur.

Sonuç ve Öneriler: Ülkemizde tirajı en yüksek beş gazetede hemşirelik haberlerinin dağılımına bakıldığında, hemşirelik mesleği için önemli olan, eğitim olanakları, çalışma koşulları ve sağlık politikaları gibi konuların dışında, güncel, duyuru içerikli, özel hayatla ilgili ve magazinsel haberlerin çokluğu dikkat çekmektedir. Hemşirelikle ilgili kurumların ve meslek örgütlerinin medyayı yakından takip ederek olumsuz mesajlara engel olmalarının, mesleğin toplumdaki imajının olumlu şekillenmesini sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Haberler, Elektronik Gazete

YATARAK TEDAVİ GÖREN HASTALARIN HEMŞİRELERDEN BEKLENTİLERİ

Öğrenci: Emrullah GÜZEL, Murat ŞAHİN, Talip ARSLAN, İbrahim Halil AKSU, Yahya METE, Osman BAŞDEMİR
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Rabia SOHBET
Üniversite:*Gaziantep Üniversitesi

Tanımlayıcı araştırma Kasım-Aralık 2014 de kliniklerde yatarak tedavi gören hastaların hemşirelerden beklentilerini öğrenmek amacıyla yapılmıştır. Araştırma Gaziantep Üniversitesi Hastanesi ortopedi, FTR, dermatoloji, genel cerrahi, göğüs cerrahi, beyin cerrahi, nefroloji, kardiyoloji, endokrinoloji, nöroloji, KBB, pediatri, hematoloji, plastik cerrahi, üroloji kliniklerinde yapılmıştır. Araştırma evreni 750 hasta, örnekleme gönüllü olarak katılmayı kabul eden ve iletişim kurabilen 146 hastadır. Anket sorularının 4 sosyodemografik 20 konuya yönelik sorular olup 24 sorudur. Soruların 4 açık 20 kapalı uçludur. Değerlendirme SPSS 16,0 programında yapılmıştır.

Anketimize katılan 146 kişiden 61'i kadın 85'i erkektir ve yaş ortalaması 36,5'dir. katılan kişilerden %77,4'ü evli, %20,5'i bekar; 72'si ilköğretim, 55'i ortaöğretim, 18'i lisans ve 1'i yüksek lisans mezunudur. Katılanlardan 25'i işçi, 13'ü memur, 21'i serbest meslek, 87'si diğer meslek gruplarındadır. katılan kişilerin %76'sı daha öncede hastanede yatmış olduğunu, %81'i hemşirelerin kendilerine güler yüzlü davrandığı, %63,7'si kendilerine bakım yapan hemşirenin cinsiyetinin kendisi için pek önemli olmadığını %5,5'i bazı uygulamalarda önemseyemediğini, %92,5'i tedavilerinin zamanında yapıldığını, %76,1'i tedavi hakkında bilgilendirildiğini, %88,4'ü hemşirelerin mahremiyetlerine özen gösterdiğini, %62'si hemşirelerle iletişimlerinin iyi olduğunu, %83,6'sı hemşirelerin kişisel sorunlarını kendilerine yansıtmadığını, %71,9'u hemşirelerin kendilerine yeterince ilgi gösterdiğini, %45,9'u hemşirelerin mesleki bilgilerinin eksik olmadığını %20,5'i kısmen eksik olduğunu, %39,7'si servislerinin gürültülü olduğunu ve bunun sebebinin %37,7 hasta yakınları olduğunu, %80'nı genel olarak hemşirelerden memnun olduklarını belirtmişlerdir.

Sonuç olarak yatarak tedavi gören hastaların, hemşirelerden genellikle memnun olduğu; hemşirelerin hastalara karşı çoğunlukla güler yüzlü davrandığı görülmüştür. Hastaların 3/1i servislerin gürültülü olduğunu ve bu gürültü sebebinin hasta yakınlarını oluşturduğu belirlenmiştir. Ayrıca hastaların %46'sı hemşirelerin mesleki bilgilerinin tam olduğunu belirtmiştir. Bu doğrultuda; İlk olarak servisteki gürültüyü azaltmaya yönelik hastane yönetimi tarafından ziyaret saatleri ve şekli yönünden hastalardan bilgi alarak düzeltilmelidir. İyi hasta-hemşire iletişimi düzeyini çok daha iyi düzeylere getirebilmek için hemşirelerin olumlu iletişim yöntemlerini öğrenmesi gerekmektedir. Hemşirelerin mesleki bilgilerini arttırmaya yönelik servislere özel hizmet içi eğitim verilmesi faydalı olacaktır.

HEMŞİRELİK ARAŞTIRMALARINDA ÖLÇÜM ARAÇLARININ KULLANIMI: GEÇERLİK-GÜVENİRLİK

Öğrenci: Onaran K, Bayrak M

Danışman: Şahin G, Uslu Y

Üniversite: Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ VE AMAÇ

Bilim; anlamak, değerlendirmek, ayırt etmek ve sonuç elde etmek için ölçümleri kullanır. Ölçeğin standardize edilebilmesi ve sonrasında uygun bilgiler üretme yeteneğine sahip olabilmesi için “güvenirlilik” ve “geçerlilik” olarak nitelendirilen özelliklere sahip olması gerekir. Bu araştırmada, Türkiye’de hemşirelik alanında yapılan geçerlilik-güvenirlilik tezlerinin kapsam ve içerik analizinin yapılması amaçlandı.

GEREÇ-YÖNTEM

Araştırmada içerik analizi yöntemi kullanılarak, 2005-2015 yılları arasında Ulusal Tez Merkezi web sitesinde (www.tez.yok.gov.tr) yayınlanan hemşirelik alanında yapılmış geçerlilik-güvenirlilik çalışmaları incelendi. Taramada “geçerlilik güvenirlilik”, “geçerlilik güvenirlilik” ve “ölçek geliştirme” anahtar sözcükleri kullanıldı. Hemşirelik alanında yapılmış ve tam metnine ulaşılabilen yüksek lisans ve doktora tezleri araştırmanın örneklemini oluşturdu. Örnekleme ele alınan tezler araştırmacılar tarafından bağımsız olarak değerlendirildi. Veriler değerlendirilirken tezlerin; yayın yılı, kurum, tez türü, anabilim dalı, araştırma tipi, evren ve örneklem seçim yöntemi, çalışma grubu, geçerlilik-güvenirlilik sonucu ve etik izin alınma durumları sorgulandı.

BULGULAR

Araştırma kapsamında 68 teze ulaşıldı. Bu tezlerden bazılarının sadece özet bölümü paylaşımına açıldığı için 55 tez incelendi. Tezlerin %80’ini yüksek lisans tezlerinin oluşturduğu, bunların %40’ının Ege Üniversitesi’ne ait olduğu, Anabilim Dalı kapsamında bakıldığında ise en fazla (%25) Dahili Hastalıklar Hemşireliği alanında yapıldığı saptandı. Geçerlilik-güvenirlilik çalışmalarında daha çok (%56,1) hasta bireylerin kullanıldığı ve tümünün metodolojik tipte yapıldığı belirlendi. İncelenen tezlerin cronbach-alpha değerlerinin 0.29 ile 0.97 arasında olduğu saptandı. Tüm çalışmalarda ölçeklerin asıl yazarlarından etik izin alındığı görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Ölçüm araçlarının geçerli ve güvenilir sonuçları hemşirelik bakım kalitesini etkilemektedir. Araştırma kapsamında incelenen geçerlik-güvenirlik çalışmalarında en fazla hasta bireylerin ele alındığı bunun da hemşireliğin odak noktası olan bireyin gereksinimlerinin belirlenmesinde önemli olduğu düşünülmektedir. Dahiliye Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalında ölçek çalışmalarının fazla yapılmasının ilgilendiği hasta/sağlıklı birey özellikleri nedeniyle olabileceği söylenebilir. Bu çalışmada düşük iç tutarlık katsayılı geçerlik güvenirlik çalışmalarının yapıldığı görülmüş olup uygun örneklem gruplarıyla kaliteli geçerlik güvenirlik çalışmalarının yapılması önerilmektedir.

KAYNAKLAR

1. Çakmur, H. (2012). Araştırmalarda ölçme - güvenirlik – geçerlilik. TAF Prev Med Bull, 11(3):339-344.
2. Ercan, İ., & Kan, İ. (2004). Ölçeklerde güvenirlik ve geçerlik. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi, 30 (3):211-216.
3. Aktürk, Z., & Acemoğlu, H. (2012). Tıbbi araştırmalarda güvenirlik ve geçerlilik. Dicle Tıp Dergisi, 39(2):316-319

P: 54

HEMŞİRELERİN TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİ VE PROFESYONEL İŞ DOYUMU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

**Öğrenci: Ufuk Adak, M. Furkan Ürün, Hale Özkan, Nimet Dolaő, İlknur Cenk,
Sariye Sevmez,**

Danışman: Öğr. Gör. Gül Kadan,

Üniversite: Çankırı Karatekin Üniversitesi

Araştırmada, hemşirelerin tükenmişlik düzeylerinin belirlenmesi, tükenmişlik düzeylerinin profesyonel iş doyumuna etkilerinin bazı değişkenler ağısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini Çankırı İli Kamu Hastaneleri Birliği'ne bağlı hastaneler, aile sağlığı merkezleri, 112 Acil servis, Çankırı Özel Karatekin Hastanesi'nde çalışan hemşireler oluşturacaktır. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş, çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden kişiler çalışmaya dahil edilmiştir. Verilerin toplanmasında Genel Bilgi Formları, Maslach Tükenmişlik Ölçeği ve Minnesota İş Doyum Ölçeği kullanılacaktır. Veriler 02.02.2015-02.02.2015 tarihlerinde toplanacaktır. Verilerin analizinde uygun istatistik teknikler kullanılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Tükenmişlik, Tükenmişlik Sendromu, Profesyonel İş doyumunu

BİR EĞİTİM ARAŞTIRMA HASTANESİNDE YATAN HASTALARIN YAKINLARI GÖZÜYLE HEMŞİRELİK MESLEĞİ İMAJININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Özlem Karabacak, İbrahim Kayabek, Burcu Karagözler, Esra Kaya, Mahmut Doğan, Hacer Ünal, Hüner Yeşilkurt
Danışman: Yrd.Doç.Dr Işıl Işık Andsoy, Araş.Gör. Sevgi Hür
Üniversite:Karabük Üniversitesi

AMAÇ: Çalışmanın amacı hasta yakı

nlarının gözüyle hemşirelik mesleğini değerlendirmek ve hasta yakınlarının beklentilerini belirlemektir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma 05.02.2015-05.03.2015 tarihleri arasında Karabük Üniversitesi Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde, araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden 164 hasta yakını ile yapıldı. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından ilgili literatürler doğrultusunda hazırlanan anket formu ve "Hemşirelik İmajı Ölçeği" kullanıldı. Veriler, tanımlayıcı istatistikler ile Chi-Square Tests, Mann-Whitney U Testi, Kruskal- Wallis testleri ile değerlendirildi. Çalışmaya Karabük Üniversitesi Etik kurulu ile kurum izni alındıktan sonra başlandı. Hasta yakınlarına gerekli açıklamalar yapıldı, gönüllülük ilkesi esas alınarak "bilgilendirilmiş onam" koşulu yerine getirildi.

BULGULAR: Çalışmaya katılan hasta yakınlarının %56.7'si 30 yaş ve üzerinde, %64'ü bayan, %67.1'i evli, %38.4'ü üniversite ve üzerinde öğrenim görmüştü. Hastaların %29.3'üne hastanın çocuğu, %23.2'sine eşi refakat ediyordu. Ailesinde mesleği hemşire olanların oranı %40.9'du. Çalışmada, hasta yakınlarının %60.4'ünün daha önce hastanede yatma deneyiminin olduğu, %71.3'ünün ise daha önce hastanede refakatçi olarak bulunduğu belirlendi. Hasta yakınlarının %69.5'i kendilerine gösterilen ilgiden memnundu. Hasta yakınlarının %68.9'u sorularına hemşirelerden net ve bilgilendirici cevaplar aldıklarını, %79.3'ü istek ve şikayetlerini çekinmeden dile getirdiklerini, %65.2'si hastanede refakatçi olarak kendilerini rahat hissettiklerini ifade etti. Yapılan işlemler hakkında hastasına ve kendilerine bilgi verildiğini ifade edenlerin oranı %74.4'dü. Hasta yakınlarının %68.9'u hemşirelerin hastasına ve kendilerine elinden gelen ilgiyi ve bakımı verdiğini düşündüklerini, %69.5'i ihtiyaç duyduklarında hemşirelerin kendileriyle zamanında ilgilendiklerini belirtti. Hasta yakınlarının %84.8'si kendilerine ve hastasına güler yüz, saygı ve nezaket gösterildiğini ifade etti. Ölçekten alınan puanlar değerlendirildiğinde; toplam puan ortalamasının 72.53 ± 7.25 (min;43 max;83) olarak belirlendi. Hasta yakınlarının "Genel Görünüm" alt boyutu puan ortalaması 16.09 ± 1.62 ; "İletişim" alt boyutu puan ortalaması 16.04 ± 2.81 ; "Mesleki ve Eğitimsel Nitelikler" alt boyutu puan ortalaması 40.39 ± 4.54 idi. Hasta yakınlarının yaş

gruplarına göre “İletişim” ve “Mesleksel ve Eğitimsel Nitelikler” alt boyutları ve toplam puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlendi ($p=0.001$; $p<0,05$; $p<0,05$). Ailesinde hemşire bulunma durumu, daha önce hastane deneyiminin olması, hastanede refakatçi olarak bulunma durumu hasta yakınlarının ölçekten aldıkları puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmedi ($p>0.05$). Hasta yakınlarının eğitim düzeyine göre “İletişim” ve “Mesleksel ve Eğitimsel Nitelikler” alt boyutları ve toplam puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptandı ($p<0.05$; $p<0,05$; $p<0,05$).

TARTIŞMA ve SONUÇ: Çalışmada hasta yakınları gözüyle hemşirelik mesleğinin imajının olumlu yönde olduğu belirlendi. Toplumun hemşireliğe ilişkin bakış açılarının olumlu yönde değişmekte olduğu düşünülmele, çalışmayı destekleyecek daha fazla sayıda ve farklı örneklem gruplarında çalışmaların yapılması önerilmektedir.

ANAHTAR KELİMELELER: Hasta yakını, hemşirelik, imaj

ANDROİD TEKNOLOJİ İLE HEMŞİRELİK EĞİTİM VE UYGULAMALARI

Öğrenci: Seval OKCU, Salih OKCU
Danışman: Feray GÖKDOĞAN
Üniversite:Düzce Üniversitesi

Günümüzde hızla gelişen bilişim teknolojileri, sağlık teknolojisine önemli katkılar sağlamaktadır. Hemşirelik bilişimi; hemşirelik eğitimi, uygulamaları, yönetimi, araştırmaları kısacası hemşireliğin olduğu her alanda vardır. Hemşirelik bilişsel, psikomotor ve tutumsal davranışların kazandırılmasını gerektiren bir meslek olması nedeniyle eğitimde yenilikçi uygulamalara yer verilmelidir. Hemşirelik eğitiminde halen kullanılan öğretim modellerinin entelektüel öğrenmeyi başarmada yeterli olup olmadığı sorgulanmaktadır. Geleneksel hemşirelik eğitiminde öğrencilerin sınıfta, laboratuvarında ve klinik ortamda öğrendikleri bilgileri bütünleştirmede çok az yardım aldıkları ve öğretimin yetersiz kaldığı belirtilmektedir. Eğitimde bilgisayar kullanım gerekçelerini; öğrenci sayısının giderek artması, bilgi artışıyla içeriğin karmaşık hale gelmesi, öğretmen yetersizliği ve bireysel farklılıklar,vb. oluşturmaktadır.

Günümüzde hemşirelik eğitiminde bilişim teknolojileri önemli bir yere sahip olmasına karşın, bilgisayar kullanımına yeterince yer verilmemektedir. Hemşirelik öğrencilerinin eğitimde bilgisayar kullanımına ilişkin görüşlerinin belirlendiği bir çalışmada; öğrencilerin %81.2'si bilgisayarların hemşirelik işlev ve uygulamalarının bir parçası olduğunu, çoğunlukla bilgisayardan yararlanmak istedikleri ve bilgisayar kullandıkları, bilgisayara dayalı bir ortamda çalışmayı istedikleri, bilgisayar kullanımının gelecekteki mesleki kariyerlerine etki edeceğini düşündükleri saptanmıştır. Hemşirelik öğrencilerinin eğitim ve uygulamalarını bilgisayara dayalı bir ortamda gerçekleştirmeleri için sistem geliştirilmesi gerekir.

Bunun için hemşirelik ve bilişim sistemleri mühendisliği bölümündeki iki öğrenci hemşirelik eğitim ve uygulamalarında mobil/android teknolojiden nasıl yararlanılacağına ilişkin ortak bir proje geliştirmişlerdir. Bu projenin amacı, hemşirelik öğrencilerinin bilgisayar teknolojisiyle android kullanarak meslekle ilgili bilgi ve uygulamalarına ulaşabilmelerini sağlamaktır. Bunun için hemşirelik eğitiminde öğretim elemanlarınca ve diğer kaynaklardan hazırlanan yazılı ve görsel (video,vb) temel bilgiler sisteme girilecektir. Başlangıç aşamasında gerekli bilgiler belli bir sistematik ve formatta hazırlanarak bilgi tutarlılığı sağlanacaktır. Veriler bir sunucuda tutulacak ve öğrenci hemşireler bu sunucuya android cihazla bağlanarak bilgi edinecektir. Öğrenci hemşire, klinikte, laboratuvar ya da sınıfta android cihazından sisteme giriş yaparak gerekli bilgiye doğrudan ve kısa sürede ulaşabilecektir. Bu sistemde örneğin, subkutan enjeksiyonun nasıl yapıldığına ilişkin video izleyebilecek, yazılı kaynakları okuyabilecektir. Klinikte bakım verdiği hastanın durumuna uygun

bakım planları hazırlayabilecek, aldığı-çıkardığı takibi ve diğer kayıtları da yapabilecektir.

HASTANEDE ÇOCUKLARA BAKIM VEREN HEMŞİRELERİN AİLE MERKEZLİ BAKIM KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Erol KİRAZ, Tansu ÇİLLER
Danışman: Yrd. Doç. Dr Özlem ÖZTÜRK
Üniversite: Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma; hastanede çocuklara bakım veren hemşirelerin aile merkezli bakım konusundaki bilgi düzeylerinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu çalışma, 15 Şubat-15 Mart 2015 tarihleri arasında Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Safranbolu Devlet Hastanesi ve Özel Medikar Hastanesinde yapıldı. Çalışma, pediatrik hastaların hizmet aldığı birimlerde çalışan 103 hemşirenin katılımı ile gerçekleştirildi. Araştırmanın yapılabilmesi için, Karabük Üniversitesi Etik Kurulu'ndan ve çalışmanın yürütüleceği kurumlardan gerekli yazılı izinler alındı. Araştırmaya katılmayı kabul eden hemşirelere araştırma hakkında bilgi verilerek sözel onamları alındı. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından hazırlanan 25 sorunun yer aldığı anket formu kullanıldı. Veriler tanımlayıcı istatistikler kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular:

Araştırmaya katılan hemşirelerin %87.4'ünün kadın, %71.8'inin evli olduğu, evli olan 74 hemşirenin ise %83.9'unun çocuğunun olduğu belirlendi. Hemşirelerin %40.8'inin lisans mezunu olduğu, %77.7'inin 5 yıl ve daha kısa süre pediatrik hastaların hizmet aldığı birimlerde çalıştığı saptandı. Hemşirelerin %44.7'si aile merkezli bakım ile ilgili bir bilgisi olmadığını belirtirken, bilgisi olduğunu belirten hemşirelerde "hastane" bilgi edinme kaynaklarında ilk sırada yer aldığı görüldü. Katılımcı hemşirelere "Aile merkezli bakım sizce nedir?" diye sorulduğunda; hemşirelerin %30.1'inin yanıt vermediği görülürken, %39.8'inin ise "aileyi bilgilendirme" olarak tanımladığı saptandı. Hemşirelerin %56.3'ü aile merkezli bakımın çalıştıkları birimde kurum felsefesi olarak uygulanmadığını, %40.8'i ise kendilerinin uygulamadığını ifade etti. Hemşirelere aile merkezli bakımı uygulamama nedenleri sorulduğunda; %34'ü çok yoğun çalıştığını, %27.2'si bilgi sahibi olmadığını, %22.3'ü iş odaklı çalıştığını belirtti. Hemşirelerin %68.9'u noninvaziv işlemlerde, %55.3'ü ise invaziv işlemlerde aileyi işleme dahil ettiğini belirtti. Hemşirelerin %90.3 gibi büyük çoğunluğu aile merkezli bakımın yararı olduğunu belirtirken, %83.5'i aileye, %72.8'i çocuğa, %53.4'ü sağlık çalışanlarına ve %21.4 ise kuruma yanıtını verdi.

Sonuç: Çalışmaya katılan hemşirelerin büyük çoğunluğu aile merkezli bakımın yararı olduğunu belirtirken, bu konuda yeterli bilgiye sahip olmadıkları ve hemşirelik

uygulamalarında kullanmadıkları belirlendi. Bu doğrultuda hemşirelere aile merkezli bakım ile ilgili hizmet-içi eğitimlerinin yapılması önerilmektedir.

P: 58

HEMŞİRE ADAYLARININ ÖZ GÜVEN VE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Zeynep TAŞ, Dila HANBAY, Burak Çağrı AĞÇAY

Danışman: Handan ÖZCAN

Üniversite: Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu

AMAÇ

Bu çalışma, hemşire adaylarının öz güven ve problem çözme becerilerini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır

METARYAL-METOD

Kesitsel tipte olan çalışma, hemşirelik bölümünde öğrenim gören 301 öğrenci ile yürütülmüştür. Kurumiznialındıktan sonra, gönüllü kesası doğrultusunda veriler toplanmıştır. Araştırmada öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini belirlemek amacıyla, "Veri Toplama Formu" ile problem çözme becerileri konusundaki algılarını değerlendirmek amacıyla "Problem Çözme Envanteri (PÇE)" ve Öz güven Ölçeği kullanılmıştır. Öz güven Ölçeğinden alınan 2.5 puanın altı düşük, 2.5 ile 3.5 arasında orta, 3.5 ve üzeri puan ise yüksek düzeyde öz güveni göstermektedir. Problem Çözme Envanterinin bütününden düşük 32, en yüksek 192 puan alınabilmektedir. Ölçekten alınan toplam puanların yüksekliği, bireyin problem çözme konusundaki disini yetersiz olarak algıladığını göstermektedir.

Verilerin değerlendirilmesinde frekans, Kruskal-Wallis testi, Mann Whitney U testi, Pearson ve Spearman korelasyon testleri kullanılmıştır. $p < 0.05$ değeri istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

BULGULAR

Öğrencilerin yaş ortalamaları 20.80 ± 1.80 'dir. Öğrencilerin %61.1'i kız, %80.7'si çekirdek aileye sahip, %47.2'si il merkezinde yaşamaktadır. Öğrencilerin %20.3'ü okulda, %14.0'ı stajda, %99.5'i ise günlük yaşamlarında problemle karşılaştıklarını belirtmişlerdir. Öğrencilerin öz güven puan ortalaması 3.86 ± 0.53 olup, yüksek düzeydedir. Hemşire adaylarının, problem çözme envanteri toplam puan ortalaması 90.47 ± 18.36 'dır. Öğrencilerin öz güvenleri ile cinsiyet durumları, okudukları sınıf ve yaşamlarının geçtiği yer arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır (U: 9217.50, $p: 0.079$, K: 1.928, $p: 0.590$, K: 5.468, $p: 0.065$). Hemşirelik öğrencilerinin problem çözme becerilerinin alt boyutlarından; toplamyaklaşım, düşünen yaklaşım, kaçınan yaklaşım,

değerlendirici yaklaşım ve planlı yaklaşım arasında anlamlı farklar bulunmuştur. Öğrencilerin okudukları sınıf sayısı arttıkça problem çözme yetenekleri de artmaktadır. Ayrıca erkek öğrenciler, kızlara göre daha planlı yaklaşım sergilemektedirler. Öğrencilerin problem çözme envanteri ve özgüven puanlarının karşılaştırılması arasında yapılan korelasyon analizinde ileri derecede anlamlı bir fark bulunmuştur ($r:-0.454$, $p:0.000$).

SONUÇ VE ÖNERİLER

Öğrencilerin özgüvenleri yüksek bulunmuş olup, özgüvenlerinin artmasıyla problem çözmeye tenekleri de artmaktadır. Öğrencilerin sınıf sayısının artması ile problem çözmeye tenekleri paralellik göstermektedir. Mesleğe yaklaşan her adımla öğrencilerin profesyonellikleri, özgüvenleri, problem çözmeye tenekleri artmaktadır.

HEMŞİRELERDE TÜKENMİŞLİK DÜZEYİ VE İŞ DOYUMLARININ İNCELENMESİ (ÇANKIRI ÖRNEĞİ)

Öğrenci: M. Furkan ÜRÜN, Ebru CİRBAN, İhsan ERİŞ, Yunus UĞURLU, Arif ÇINAR, Kübra DEMİRKULA, Elif SEFER, Hilal TURAN, Özge YILDIZ, Fatma BİLGİÇ, Cansu BASILGAN

Danışman: Öğr. Gör. Gül KADAN

Üniversite:Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Amacımız Çankırı İli Devlet ve Özel Hastanede görev yapan hemşirelerin bazı sosyodemografik değişkenlere göre tükenmişlik düzeyleri ile iş doyumları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Materyal/ Metod: Araştırma tanımlayıcı tiptedir. Araştırmada evren seçimine gidilmemiştir. Çankırı İlinde devlet ve özel hastanede çalışan 300 hemşireden gönüllülük esasına göre çalışmaya katılmayı kabul edenlere uygulanmıştır. Bu kapsamda 100 hemşireye ulaşılabilmıştır. Araştırmada katılımcıların sosyodemografik özelliklerini belirlemek amacıyla oluşturulan Genel Bilgi Formu, Ergin tarafından Türkçeye uyarlanan Maslach Tükenmişlik Ölçeği, Baycan tarafından Türkçeye uyarlanan İş Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmaların verilerinin değerlendirilmesinde SPSS 15 istatistik programı kullanılmıştır. Verilerin analizinde yüzde ve frekans değerleri ile Independent Sample t Testi uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelerin %80'i kadın; %35'i 30-35 yaş grubunda; %76'sı evli; %40'ının 2 çocuğu vardır. Çalışan hemşirelerin çocuklarının %31'ine aile büyükleri tarafından bakılırken %31'i kreşlerin yaygınlaştırılmasını istemektedirler. %37'si lisans mezunu, %85'i devlet hastanesinde çalışmakta, %49'u klinikte görev yapmaktadır. %28'inin çalışma süresi 16 saat ve üzerindedir. %59'u haftada 37 saat ve üstünde çalışırken, %28'i ayda dört nöbet tutmakta; %48'i ise vardiyalı olarak çalışmaktadır. %59'unun aylık geliri 2000 üzerinde iken, %32'si kendilerine 3-4 saat zaman ayırabilmektedirler. Hemşirelerin iş yükü, iş dışındaki yaşantıları ve eğitim durumları vb değişkenler ile tükenmişlik /iş doyumları arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur($p<0,005$).

Sonuç: İş yüklerinin fazla olması, iş yaşantıları dışındaki zorlanımlar, eğitim durumları gibi nedenler göz önüne alındığında, durumlarının düzeltilmesi ve toplum olarak destek verilmesi söylenebilir. Anahtar Kelimeler: Tükenmişlik, İş Doyumu, Profesyonellik

P:60

HEMŞİRELERİN MESLEKİ PROFESYONEL TUTUMLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci: Sevcan ÇİM, Duygu ÖZOĞUL
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Handan SEZGİN
Üniversite:Doğu Akdeniz Üniversitesi

Hemşireler; meslek sahibi niteliğini taşımaları, meslek birlikleri içinde olmaları, uzmanlık ve teknik bilgi-beceri kullanmalarından dolayı profesyonel meslek üyeleridir. Profesyonel hemşire iletişim, meslekten memnuniyet, liderlik, sorumluluk, esneklik, yaratıcılık, profesyonel uygulama becerilerine sahip kişidir.

Amaç: Bu çalışma hemşirelerin mesleki profesyonel tutumlarını ve bunu etkileyebilecek faktörleri incelemek amacıyla tanımlayıcı desende yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Araştırma Ocak-Şubat 2015 tarihleri arasında Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Gazimağusa Devlet ve Özel Hastanelerinde çalışan hemşirelerle gerçekleştirildi. Hastanelerden yazılı izin sonrası, çalışmanın amacı anlatıldıktan sonra araştırmaya katılmaya gönüllü 65 hemşire örneklemimizi oluşturdu. Veriler hemşire tanıtım formu ve Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri (MPTE) kullanılarak toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde ortalama, standart sapma, sayı, yüzdeler ile ANOVA, t testi, Pearson ki kare, Kruskal Wallis Testi ile Mann-Whitney U Testi kullanıldı. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak alındı.

Bulgular: Hemşirelerin % 40'ı 31-39 yaş grubunda, %80'i evli, %64.6'sı devlette çalışan, %58.5'i lisans ve üstü eğitilmiş, %50.8'i 11 yıl ve üstü çalışma süresine sahipti. MPTE toplam puan ortalaması 137.90 ± 18.70 (min:65, max:160 puan) olarak bulundu. Hemşirelerin mesleği sevmesi ($p=0.025$), çalıştığı servis ($p=0.039$), aldığı eğitim doğrultusunda mesleğini yaptığını inanç ($p=0.028$), görev şekli durumu gibi özelliklerinin profesyonel tutumu olumlu yönde etkileyerek alınan puanı yükselttiği saptandı. Hemşirelik eğitim düzeyi ile alınan ücretten memnuniyetsizlik arasında ilişki belirlendi ($p=0.034$).

Sonuç: Hemşirelerin profesyonel tutum puanlarının iyi düzeyde olduğu söylenebilir. Profesyonel tutumda ivme kazanmanın en temel yolu eleştirel düşünme ve bilimsel problem çözme becerilerinin artırılarak yaratıcı güçleri ortaya koymaktır. Hemşireler buldukları servislerde uygulamanın dayandığı kuramsal bilgi temelinde güçlendirilebilirse meslek adına profesyonel tutumlarına katkı sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: etkili faktör, hemşirelik, profesyonel tutum, profesyonel uygulama.

P: 61

HEMŞİRELERİN MESLEKTE PROFESYONEL TUTUM DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Cansu ERSAN, Sibel KARABACAK

Üniversite:Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Amaç: Araştırma, bir eğitim araştırma hastanesinde çalışan hemşirelerin meslekte profesyonel tutum düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma Ankara ilindeki bir eğitim araştırma hastanesinde çalışan ve araştırmayı kabul eden 130 hemşire ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen Hemşireleri Tanıtıcı Bilgi Formu ve Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri (MPTE) (1) kullanılmıştır. Veri toplama aracı yüz yüze görüşme yöntemi ile katılımcılara uygulanmıştır. Veriler SPSS 22 programında değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yaş, medeni durum, eğitim düzeyi, mesleki memnuniyet ve sertifika sahibi olma ile MPTE puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak fark ($p<0.05$) bulunmuş olup; cinsiyet, çalışılan servis ve bilimsel etkinliğe katılım durumu ile MPTE puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak fark bulunmamıştır.

Tartışma: Araştırmada yaş ortalaması yüksek, eğitim düzeyi doktora, mesleğinden memnun ve sağlık bakanlığından mesleğiyle ilgili bir sertifikası olan hemşirelerin mesleklerini daha profesyonel olarak değerlendirdikleri saptanmıştır. Araştırma sonuçları bu alanda yapılan çalışmalar (2, 3, 4) ile benzerlik göstermektedir.

Sonuç: Hemşirelerin genel olarak tutum düzeylerinin yüksek olduğu belirlenmiştir.

Kaynaklar

1. Erbil N, Bakır A. (2009). Meslekte profesyonel tutum envanterinin geliştirilmesi. Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi, 6(1):290-302.
2. Çelik S, Ünal Ü, Saruhan S. (2012). Cerrahi Kliniklerde Çalışan Hemşirelerin Mesleki Profesyonelliklerinin Değerlendirilmesi. İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Dergisi, Cilt 20 - Sayı 3: 193-199.
3. Ward J. (2014). Gaining stronger recognition for nursing professionalism. Nurs N Z., May;20(4):3.

4. Tanaka M, Taketomi K, Yonemitsu Y, Kawamoto R. (2014). Professional behaviours and factors contributing to nursing professionalism among nurse managers. J Nurs Manag., Oct 30.

P: 62

0-24 AYLIK ÇOCUĞA SAHİP ANNELERİN EMZİRME VE TAMAMLAYICI BESİNLERE BAŞLAMA DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Cemre GİRGİN

Danışman: Evrim KIZILER, Dilek YILDIZ, Berna E. FİDANCI, Derya SULUHAN

Üniversite:Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksek Okulu

Amaç: Anne sütü yenidoğanın gelişimini desteklemesi, besin değeri ve enfeksiyonlara karşı koruyuculuğu sayesinde tüm yapay besinlerden üstün olmasına rağmen ülkemizde anneler çeşitli nedenlerle emzirmeyi erken dönemde sonlandırmakta ve tamamlayıcı besinlere başlamaktadırlar. Bu çalışmada amaç annelerin çocuklarını beslenme uygulamaları konusunda ayrıntılı bilgi edinilerek, hatalı uygulamaların nedenleri ve emzirmeye olan etkilerinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Böylece anne sütünü teşvik çalışmalarında yaşanan sorunların önceden belirlenmesi ve gereken önlemlerin alınmasına katkıda bulunmak hedeflenmiştir.

Gereç ve Yöntem: Veriler araştırmacılar tarafından ilgili literatür doğrultusunda oluşturulan soru formu kullanılarak elde edilmiştir. Veriler SPSS 15.0 programı kullanılarak analiz edilecektir, tüm veriler için yapılan tanımlayıcı istatistikler ortalama ± standart sapma şeklinde gösterilecek ve verilerin normal dağılıma uygunluğu incelenerek istatistiksel analizi yapılacaktır. İstatistiksel kararlarda $p \leq 0.05$ seviyesi anlamlı farkın göstergesidir.

Bulgular: Bu tanımlayıcı çalışma GATA Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD. polikliniğinde araştırmaya katılmaya gönüllü 100 anne ile yürütülmüştür. Annelerin yaş ortalaması $33,58 \pm 4,87$ ve büyük çoğunluğu lise ve üstü eğitime sahip ($n=75$), %49'u çalışmakta, %31'i primipar olup %52'si vajinal doğum yaptığını ve %76'sı emzirmeye yönelik eğitimi sadece doğum sonrası dönemde aldığını belirtmiştir. Annelerin %96'sı doğum sonrası ilk yarım saat içinde bebeğin emzirilmesi gerektiğini düşünmesine rağmen, sadece yarısı ilk yarım saat içinde emzirmiştir ($n=52$). İlk 6 ay ayda annelerin sadece %27'si bebeklerini yalnız anne sütü ile beslemekte, %59'u ilk altı ay içinde tamamlayıcı besinlere başlamakta, % 21'i ilk ay anne sütünün yanı sıra su vermektedir. Anneler yumurtanın sarısı ($n=58$) ve beyazının($n=28$) yanı sıra bal ($n=24$) ve inek sütünü ($n=26$) 6. ayda vermeye başlamışlardır.

Sonuç: Sağlıklı nesillerin devamı için hemşireler tarafından özellikle doğum öncesi ve sonrası dönemde annelere verilecek eğitimin emzirmeye karar vermeyi, emzirmeye

başlamayı ve devam ettirme davranışını kazandıracığı ve güvenli bir şekilde ek gıdaya geçişi sağlayacağı son derece açıktır. Mutlaka her anne adayına ve anneye olumlu yönde destek olabilecek aile bireylerine hastaneden ayrılmadan önce bilinçli beslenme, emzirme tekniği ve ek besinlere başlama konularında bilgi verilmelidir.

P:63

HEMŞİRELİKTE KANITA DAYALI UYGULAMA

Öğrenci: Hacer KARASU, İsmail ÇOBAN, Sibel YAŞAR

Danışman: Öğr. Gör. Ebru DERELİ

Üniversite:Kırklareli Üniversitesi

Kanıt dayalı uygulama (KDU), elde edilebilir en iyi bilgiyi kullanmamızın yanı sıra aklımız, deneyimimiz ve yargımızla birlikte hastalarımız için en iyi bakımı belirlemektir. Kanıt Dayalı Hemşirelik (KDH) ise, kaynakların elde edilebildiği bakım ortamlarında, hemşirelerin klinik uzmanlıklarını, hasta tercihlerini ve eldeki en iyi kanıtları kullanarak karar alma süreci olarak tanımlanmaktadır.

Hemşirelik geçmişte düşünen bir meslek olmaktan çok yerine getiren bir meslek olarak görülmüş, hemşirelerden iş yapmaları beklenilmiştir. Aynı zamanda becerikli iş yapmaya değer verilmiş, bu şekilde çalışan hemşireler ödüllendirilmiştir. Hemşirelerden beklenen bu özellikler nedeniyle geleneksel hemşirelik eğitiminde daha çok psikomotor becerilerin gelişimi üzerinde durulmuştur. Bugün hala hemşireliğin bilgi dağarcığının yetersiz ve yeni bilgi üretiminin kısıtlı olması klinik uygulamaların çoğunlukla sezgiler, kişisel deneyimler ve alışkanlıklar doğrultusunda yapılmasına neden olmaktadır. Klinik girişimlerin rastgele olması hastalara çok az yarar sağladığı gibi, maliyet ve insan kaynakları tüketiminin aşırı derecede artmasına neden olabilmektedir. Maliyet etkin kaliteli bir sağlık hizmetinin etkililiği kanıtlanmamış geleneksel uygulamalarla yerine getirilemeyeceği açıktır. Bugün bakımda geleneksel uygulamalardan uzaklaşarak bilimsel olarak etkinliği kanıtlanmış bilgiyi kullanmaya doğru değişim söz konusudur ve bunun sonuçları bilinmeyen, pahalı birçok bakım problemlerinin çözümü olarak görülmektedir. Günümüzde kaynakların en uygun şekilde kullanılarak daha çok kişiye nitelikli bakım sağlamaya yönelik uygun bir yaklaşım gereksinimi artmış olup, buna en uygun yaklaşım olarak da KDU'lar gösterilmektedir.

KDU sadece hasta sağlığını iyileştirme fırsatı sunmaz, aynı zamanda çalışanın memnuniyetini ve bakım kalitesini artırarak sağlık bakım maliyetini azaltır, bakımı standardize ederek hemşireliğin bilimselleşmesini sağlar. KDU, hastalara zarar verecek yanlış yöntemlerle tedavi edilme riskini azaltır, klinikte karar verme ve araştırma yöntemlerinin daha anlaşılır ve şeffaf olmasını sağlar, tıbbi sonuçları karşılaştırma fırsatı verir. Hemşirelerde araştırmaya katılma ve araştırma kanıtının kullanılmasını içeren olumlu araştırma kültürünün oluşturulması için araştırmaya yönelik anlayış, değer ve

tutumlarında ideolojik bir değişim gerekmektedir. Bu değişim ancak inançları, değerleri ve algıları etkileyen bir eğitimle gerçekleştirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Kanıta dayalı uygulamalar, hemşirelik, eğitim

HİDROSEFALİYE BAĞLI GÖRME KAYBI YAŞAYAN BİREY VE AİLESİNİN NANDA TANILARINA GÖRE HEMŞİRELİK BAKIMI

Öğrenci: Büşra KABLANOĞLU, Özge SÜMBÜL, Eda YILDIR

Danışman: Arş. Gör. Tuğba UZUNÇAKMAK, Yrd. Doç.Dr. Mahmut KILIÇ

Üniversite:Bozok Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Bu çalışma, hidrosefaliye bağlı görme kaybı yaşayan birey ve ailesinin NANDA (North American Nursing Diagnosis Association-Kuzey Amerika Hemşirelik Tanıları Birliği) tanılarına göre hemşirelik bakımını içeren bir vaka sunumudur.

Gelişme: B.N 13 yaşında, erkek, görme engelliler okulu 7. sınıf öğrencisidir. Doğumdan iki (23.12.2002) ay sonra kafa içi basınçta artma, kafa çevresi büyümesi ile bir üniversite hastanesinin beyin cerrahi servisine yatırılmış, burada ventriküler hidrosefali tanısı konulmuştur. Tedavi amacıyla Ventrikülo-Peritoneal şant takılmıştır. Yaklaşık 1 yıl sonra (23.07.2003) kafa çevresinde büyüme, kusma, şiddetli baş ağrısı şikâyetleri olan hastada şant disfonksiyonu görülmüş ve şant revizyonu yapılmıştır. Bu durum 7 yıl sonra tekrarlamış ve aynı işlem yenilenmiştir. Bu işlemden sonra hasta görme yetisini tamamen kaybetmiştir. Bireyin şu anki durumu göz önüne alınarak bireye ve aileye yönelik hemşirelik tanıları belirlenmiştir. Konulan tanıları doğrultusunda hemşirelik bakım planı yapılmış ve hemşirelik girişimleri gerçekleştirilmiştir. Bireye yönelik tanıları öncelik sırasına göre: Görme değişikliğine bağlı öz bakım eksikliği; sinirlilik, sabırsızlık, olaylara ani tepkiler verme, genel durum endişesine bağlı anksiyete, ev ortamı dışında bulunan risklere karşı korunmada yetersizliktir. Verilen eğitimler ve yaptırılan uygulamalar ile yemek yeme, tualete gitme, el yıkama, giyinme konularında birey bağımsızlığını kazanmış olmasına rağmen banyo yapma ve tırnak kesmede aileye bağımlılığı devam etmektedir. Anksiyete tanısı doğrultusunda bireyin sosyal yönü (müzik çalışmalarına, halk oyunlarına, şiir klüplerine katılım) güçlendirilmiştir. Birey ev dışında yalnızken, yardımcı alet kullanımı konusunda bilgilendirilmiştir. Ailenin temin ettiği bastonla yürüyüşler yaptırılmıştır. Aileye yönelik tanıları sırasıyla: Ailenin çocuğun geleceğine yönelik endişelerine bağlı korkusu, annenin kendine vakit ayıramamasına bağlı sosyal etkileşimde bozulma, annenin sağlık sorunlarına ve engelli bir bireyin bakımını tek başına üstlenmesine bağlı bakım verici rolünde zorlanma, ailenin zorluklarla baş etmesinde yetersizliktir.

Sonuç: Görme kaybı, bireyin kendisiyle birlikte ailesinin de olumsuz etkilendiği bir süreçtir. Yapılan hemşirelik girişimleri ile kişinin bağımsızlığını kazanmasına ve aile yapısı güçlendirilmeye çalışılmıştır.

Anahtar kelimeler: Engelli birey ve ailesi, hemşirelik tanıları, hemşirelik bakımı

KADINLARIN TOPLUMSAL ALANDA GÜÇLENMESİNDE HEMŞİRENİN ROLÜ

Öğrenci: Serdar AĞAHATUN, Ramazan DEMİRER, Serkan KARAMAN, Semiha ERKOCA, Duygu KAYAR

Danışman: Doç.Dr. Rukuye AYLAZ

Üniversite: İnönü Üniversitesi Malatya Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu araştırmanın amacı, kadınların toplumsal alanda güçlenmesinde hemşirenin rolünü belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipte olan çalışma 1- 28 Mart 2015 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Malatya İl merkezinde yer alan Malatya Park Alışveriş ve Yaşam Merkezinde (AVM) araştırmanın yapıldığı tarihler arasında bulunan 18 yaş ve üzeri kadınlar oluşturmuştur. AVM'ye gelen kadınlar esas alınarak yüz yüze anket uygulanması hedeflenmiş olup, araştırma kapsamında 1300 kadına ulaşılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; sayı, yüzdeler, ortalama ve ki-kare testi kullanılmış, çalışmada önemlilik düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırmanın yapılabilmesi için Alışveriş ve Yaşam Merkezinin Müdürlüğü'nden yazılı izin ve kadınlardan sözel onam alınmıştır.

Bulgular: Araştırmada kadınların ortalama yaşları 30.06 ± 11.1 (minimum=18, maksimum=77), %43.6'sı evli, %13.7'si ilköğretim, %23.3'ü lise, %59.2'si üniversite mezunu, eşlerinin eğitim durumları ise %30.2'sinin lise, %52.6'sının üniversite mezunu, %49.4'ünün ekonomik durumunun orta düzeyde, %31.2'sinin çalıştığı saptanmıştır. Çoğunluğu (%68.0) kadınlara fırsat eşitliğinin verilmemesini, kadın olarak güçlenmelerinde en çok katkıyı %41.3'ü annelerinden, %39.7'si kendilerinden, %19.0'ı eşlerinden aldıkları, güçlenmelerinde en büyük engel olarak %28.2'si yakın akrabalarını, %24.8'i çevresindeki kadınları, %15.4'ü eşlerini belirtmişlerdir. Kadınların güçlü olması için neler yapılması sorusuna; kadınların çoğunluğu (%99.6) kadınların kendilerini geliştirmeleri için fırsatlar yaratılmasını, %99.1'i kadın erkek eşitliği için öncelikle erkeklerin bilinçlendirilmesi gerektiğini, %94.2'si iş hayatında ve %91.4 kadınların siyasette daha çok aktif rol almaları gerektiğini belirtmişlerdir. Kadınların demografik özellikleri ile güçlü olmaları için gerekli ifadeler karşılaştırıldığında; medeni durumu ile kadınların siyasete katılmaları, eğitim durumu ile kadınların kendilerini geliştirmek için fırsatlar yaratılması ifadeleri arasındaki fark önemli bulunmuştur.

Sonuç ve Öneriler: Bu çalışmada kadınların güçlenmesi için öncelikle erkeklerin bilinçlendirilmesi, kadınların daha çok siyaset ve iş hayatına yer almaları gerektiği belirlenmiştir. Ayrıca eğitim düzeyi yüksek ve bekar olan kadınların, kadının güçlü olması konusunda farkındalık düzeylerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır. Hemşirelerin kadınların güçlenmesi için toplumdaki bireyleri bilinçlendirmesi önerilmektedir.

Anahtar kelime: Kadının güçlenmesi, toplum ve kadın, hemşire

P:66

YENİ MEZUN VE DENEYİMLİ HEMŞİRELERİN AĞRI İLE İLGİLİ BİLGİ, DAVRANIŞ VE KLİNİK KARAR VERME DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Öğrenci: Tuğba Kaya, Gözde Kozan, Sevgi Çolak, Gamze Kara
Danışman: Doç.Dr. Vesile Ünver
Üniversite:GATA Hemşirelik Yüksek Okulu

Amaç:Yapılan çalışmalarda hemşirelerin ağrı yönetimi ve ağrı problemleri konusundaki kararlarının hastaların o anki durumlarını tanılamaktan çok kendi tutumları ve yanlış algılamalarından daha fazla etkilendiğini göstermiştir. Hemşireleri ağrı yönetimi konusunda ne bildiği ve neye inandığının ortaya konulması onların yanlış davranışlarının değiştirilmesinde önemli adımdır. Bizde buradan yola çıkarak GATF hastanesinde çalışan hemşirelerin ağrı ile ilgili bilgi, davranış ve karar verme düzeylerini ortaya koymaya amaçladık. Bu çalışma ile deneyimli ve yeni mezun hemşirelerin ağrı konusundaki bilgi, davranış ve karar verme düzeylerini karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır.

Metod: Tanımlayıcı nitelikte yapılan bu araştırma Aralık 2014- Haziran 2015 tarihleri arasında GATF Cerrahi ve Dahili birimlerinde yapılmıştır. Çalışmaya GATA Hemşirelik Yüksek Okulu Müdürlüğü izni ve GATA Yerel Etik kurul onayı alındıktan sonra başlanmıştır (Oturma Tarihi:02 Aralık 2014 Oturma No:47). Veri toplama formu olarak; Özer ve arkadaşları tarafından alanda yapılmış literatür incelemesi sonrası hazırlanmış olan 16 soruluk “Ağrı ile ilgili Hemşire Bilgi ve Davranışları Anketi”, McCaffery ve Ferrell tarafından geliştirilen Özer ve arkadaşları tarafından Türkçe’ye uyarlanan “Ağrı ile ilgili Klinik Karar Verme Anketi” kullanılmıştır. GATF bünyesinde çalışan hemşireler çalışmanın evrenini, çalışmaya katılmaya gönüllü kişiler örnekleme oluşturmuştur.

Bulgular:Çalışmaya katılan hemşireleri % 35.3’ü yeni mezun (n=30), %64.7’si deneyimli hemşirelerden (n=55) oluşmaktadır.Hemşirelerin yaş ortalaması(min:23; max:51) 32.30±6.99, çalışma yılı (min: 6 ay; max: 33 yıl) 10.55±8.30 dır. Hemşirelerin çoğunluğu (%71.8) ağrı değerlendirmesi yaparken hasta davranışlarını gözlemlediğini belirtmiştir. Hemşirelerin %56.5’i ağrı değerlendirmesi yaparken hastaya ağrısını sorduğu bulunla birlikte çoğunluğunun (n=60 kişi;%70.6’i) ağrı değerlendirmesi için bir ölçek kullanmadığı bulunmuştur.

Sonuç:Çalışmanın veri toplama aşaması devam ettiğinden burada bir kısım sonuçlar verilmiştir. Çalışmamız henüz sonlanmamıştır, devam etmektedir.

Kaynaklar

1.Özer S. ve ark. Hemşirelerin Ağrı ile ilgili Bilgi, Davranış ve Klinik Karar Verme Yeteneklerinin Karşılaştırılması. Ağrı, 18:4, 2006.

P: 67

YOĞUN BAKIM ÜNİTELERİNDE BASINÇ YARASI GELİŞME RİSKİ OLAN HASTALARA HEMŞİRELERİN UYGULADIKLARI ÖNLEYİCİ BAKIMLARIN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Mustafa HIZ, Hatice GÜNYÜZÜ
Danışman: Yard. Doç. Dr. Pakize ÖZYÜREK
Üniversite:Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Giriş: Basınç yarası, yoğun bakım ünitelerinde yaygın olarak görülen ciddi, bakım ve tedavisi zor olan önemli bir sağlık bakım sorunudur. Basınç yaralarının önlenmesi ve tedavisi multidisipliner ekip yaklaşım gerektirmekle birlikte hemşirelerin basınç yaralarını önlemede ön planda oldukları konusunda herkes hem fikirdir. Ayrıca basınç yaraları hemşireliğe hassas bakım kalite indikatörlerinden biri olarak kabul edilmektedir.

Amaç: Bu çalışma cerrahi ve dahiliye yoğun bakım ünitelerinde yatan hastalarda basınç yarası gelişme riskinin ve hemşirelerin uyguladıkları önleyici bakımların belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışmaya 2008-2010 tarihleri arasında Dahiliye ve Cerrahi yoğun bakım ünitelerine kabul edilen ve uygunlukları değerlendirilen toplam 414 hasta alınmış ancak sınırlılıklara uygun 105 hasta çalışmanın örneklemini oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında hasta tanıtım formu, Braden risk değerlendirme ölçeği ve hemşire gözlem formlarındaki kayıtlar kullanıldı. Elde edilen veriler yüzdelerle dağılım ki kare ile değerlendirildi.

Bulgular: Çalışmaya alınan hastaların %59'u cerrahi yoğun bakım ve %41'i dahiliye yoğun bakım ünitesine kabul edilmiştir. Hastaların yaş ortalaması 64.99±15.10; Braden risk puan ortalaması 13.59±3.11 olarak bulunmuştur. Hastaların %42.9'unda basınç yarası gelişmiştir. Basınç yarasının %47.6'sı sakrum bölgesinde geliştiği, % 44.2'si hastaneye yatışın 1-7. günlerinde ortaya çıktığı saptanmıştır. Yoğun bakım ünitelerinde yatan hastalara uygulanan önleyici hemşirelik girişimleri incelendiğinde; hemşirelerin hastaların günlük olarak ciltlerini değerlendirdikleri, silme banyosunun düzenli yapıldığı ve formlara kaydedildiği görülmüştür. Hemşireler, hastaların %60'ına ciltte nem kontrolü, %58.1'ine besin alımını destekleme, %55.2'sine pozisyon verme, %43.8'ine hareket ettirme, %29.5'ine aktif hareket yaptırma, %26.7' sine sürtünmeden koruma, %14.3'üne topukları destekleme girişimleri uyguladıkları belirlenmiştir.

Sonuç: Hemşireler tarafından basınç yarasını önleyici girişimler arasında en yüksek oranda hastaların ciltlerinin günlük olarak değerlendirilmesi ve günlük silme banyosunun yapıldığı saptanmıştır. Ancak hemşirelerin diğer bağımsız önleme girişimlerini uygulama oranlarının düşük olduğu saptanmıştır. Hemşirelerin yoğun bakım hastalarında basınç yarasını önlemeye yönelik girişimleri planlamanın ve düzenli olarak uygulamanın olumlu

hasta sonuçlarının elde edilmesinin öneminin anlatıldığı hizmet içi eğitim programları düzenlemesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Basınç yarası, Braden Risk Değerlendirme, hemşirelik bakımı.

P: 68

HEMŞİRELERİN SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARI

Öğrenci: Mine Seçir, Gamze Güzel, Gülseren Doğan, Nevin Acar

Danışman:Yard. Doç. Dr. Arzu Yüksel

Üniversite: Aksaray Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu araştırma hemşirelerin sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini T.C. Sağlık Bakanlığı Aksaray Kamu Hastaneler Birliği yataklı servislerde çalışan 210 hemşire oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş olup çalışmaya katılmaya gönüllü 140 hemşireye ulaşılmıştır. Araştırmanın verileri “Kişisel Veri Formu” ve “Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği” kullanılarak toplanmıştır. Veriler bilgisayar ortamında yüzdellik, Anova ve student t testi kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen bulgulara göre ölçekten alınabilecek maksimum puan 208 iken, hemşirelerin ölçek puan ortalamalarının 121.47 ± 19.05 , alt grup ölçek puanları ise sağlık sorumluluğu 20.20 ± 3.90 , fiziksel aktivite 14.92 ± 4.24 , beslenme 14.41 ± 3.91 , manevi gelişim 25.83 ± 4.34 , kişilerarası ilişkiler 24.22 ± 4.14 ve stres yönetimi 17.62 ± 3.98 olarak saptanmıştır. Hemşirelerin manevi gelişim alt ölçek puan ortalaması 25.83 ± 4.34 olarak en yüksek değere sahipken, 14.92 ± 4.24 alt ölçek puan ortalaması ile fiziksel aktivite de en düşük puana sahiptir.

Sonuç: Araştırmamızda hemşirelerin cinsiyet, medeni durum, aile tipi, haftalık çalışma süresi, hafta sonu çalışma şekli, beslenme alışkanlıkları, uyku düzeni, sigara içme durumu ve kendilerinin kronik hastalığa sahip olma durumuna göre Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Ölçeği puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır. Ancak, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları Stres Yönetimi alt ölçeği puan ortalaması ile hemşirelerin kurum içi ilişkileri ve yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$).

Anahtar kelimeler: Sağlıklı yaşam biçimi davranışları, hemşirelik, sağlığı geliştirme.

P: 69

ACİL SAĞLIK HİZMETLERİ ÖĞRENCİLERİNİN ACİL KALP HASTALIKLARINDA GÖRÜLEN EKG BULGULARINI TANIYABİLME DEĞERLENDİREBİLME DÜZEYLERİ

Öğrenci: Çeltek Ö, Könül G.

Danışman: Öğr. Gör. Arzu KIVRAK

Üniversite: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Bu araştırma Acil Sağlık Hizmetleri öğrencilerinin acil kalp hastalıklarında görülen EKG bulgularını tanıyabilme değerlendirebilme düzeylerinin tespitine yönelik tanımlayıcı ve analitik olarak yapılmıştır.

Araştırma evrenini Fethiye MELSA Anadolu Sağlık Meslek Lisesi Acil Sağlık Hizmetleri 11. Ve 12. Sınıf öğrencilerinden oluşmaktadır. 11. sınıflar 66 kişi, 12. sınıflar 46 kişi ve evren toplamda 112 kişiden oluşmaktadır. Araştırma tam sayım yapma yoluna gidilmiştir. Veriler 14 soruluk bir anket formu ile toplanmıştır. 10 adet bağımlı değişken sorusu 4 adet de bağımsız değişken sorusu bulunmaktadır. Anlaşılabilirliği denenen anket formu 25-30 Kasım 2014 tarihleri arasında birebir görüşme yöntemi kullanılarak uygulanmıştır. Uygulamada zaman sınırlaması yapılmamış bir anketin cevaplama süresi 7-8 dakika sürmüştür. Anket uygulamasında ulaşılamayan 3 öğrenci olmuş ve katılım hızı %97 olarak tespit edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesi SPSS 15.0 programı ile yapılmıştır. Değerlendirmede tanımlayıcı ve analitik istatistikler kullanılmıştır. N (sayı), % (yüzde) değerleri hesaplanmıştır. Ayrıca analitik analizde Fisher's ve Pearson Chi-Square Testi kullanılmıştır. Anlamli çıkan sonuçların var olması durumunda çoklu karşılaştırmada "P<0.05" anlamlılık düzeyi olarak belirlenmiştir.

Araştırmaya başlamadan önce Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Etik Kurulundan Etik Kurul Onayı alınmıştır. Yapılan araştırmada araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözel izin alınmıştır. Yapılacak olan araştırma için, katılan hemşirelik öğrencilerine araştırmanın amacı açıklanmış ve verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözlü onamları ve araştırmanın yapılacağı Fethiye MELSA Anadolu Sağlık Meslek Lisesi yönetiminden gerekli izinler alınmıştır.

Katılımcıların %79.8'inin EKG eğitimi aldığı, %52.7'sinin kız, %44.6'sının erkek öğrenciler olduğu, %36.7'sinin ailesinde K.V.H. üyesi olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin genel olarak EKG bulgularını doğru tanımlamaları %29.4 ile %72.5 arasında değişmektedir. Normal EKG bulgularını %72.5 oranıyla; %67.0 oranıyla Asistolü, %62.4 oranıyla AV Tam blok'u, %61.5 oranıyla Sinüs Taşikardisini, %57.8 oranıyla miyokart infarktüsünü orta düzeyde bildiği; ancak diğer EKG bulgularını kötü düzeyde bildikleri, iyi düzeyde hiç EKG bulgusu tanımlayamadıkları saptanmıştır.

EKG eğitimi alanların da EKG değerlendirmelerinin yeterli olmadığı ve bu konuda bilgi eksikliği olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak Fethiye MELSA Anadolu Sağlık Meslek

Lisesi Acil Sağlık Hizmetleri 11. Ve 12. Sınıf öğrencilerinin acil kalp hastalıklarında görülen elektrokardiyografi bulguları konusunda bilgilerini geliştirmeleri gerektiği saptanmıştır.

Anahtar kelimeler: Aritmi, bilgi düzeyi, EKG, acil kalp hastalığı, hemşire.

P: 70

AMASYA SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN TÜBERKÜLOZ FARKINDALIK DÜZEYİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Seçil Bulut

Danışman: Yrd. Doç. Dr Eylem TOPBAŞ

Üniversite:Amasya Üniversitesi

GİRİŞ: Tüberküloz, yavaş ve sinsi gelişen mortalite ve morbiditesi yüksek olan, dünyada ve ülkemizde bildirilmesi zorunlu kronik hastalıklardan birisidir. Tüberküloz yılda 2,2 milyon, yaklaşık dakikada 6 kişinin ölümüne neden olması ve ilaca dirençli vakaların bildiriminin artması nedeni ile büyük bir halk sağlığı problemi olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle hemşirelik öğrencilerinin mesleğe başlamadan önce farkındalıklarının artırılması gerektiği düşünülmektedir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı nitelikte olan bu çalışmanın evrenini Amasya Sağlık Yüksekokulu öğrencileri (n=406) oluşturmaktadır. Çalışmanın örneklemini ise araştırmaya katılmaya istekli öğrenciler (n=260) oluşturmaktadır. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile araştırmacılar tarafından ilgili literatür taranarak oluşturulan “Kişisel Bilgi Formu” ve “Tüberküloz Farkındalık Düzeyi Formu” aracılığı ile elde edilmiştir. Formlarda; kişisel bilgiyi içeren 13 soru ve tüberküloz bilgi düzeyini değerlendirmeyi içeren 13 soru olmak üzere toplam 26 soru yer almaktadır. Veriler SPSS 20 paket programına aktarılarak, ortalama, yüzdelik hesaplama, Mann Whitney U Testi, Kruskal Wallis-H Testleri, Pearson Korelasyon Katsayısı yöntemleri kullanılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR: Yaşları $20,49 \pm 20$ olan öğrencilerin %85'inin (n=221) bayan, %98,1'inin (n=255) bekâr, %100'ünün tüberküloz hastalığını geçirmediği, %93,1'nin ailesinde hiç kimsenin tüberküloz hastalığı geçirmediği, %75.8'nin okulda tüberküloz eğitimi aldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin %88.6'ı (n=228) tedaviye erken başlanmanın önemli olduğunu, %89,6'sı (n=233) tüberküloz ile ilgili broşür dağıtılsa okuyacağını ifade ettiği tespit edilmiştir. Toplam bilgi puanı ile yaş, öğrenim görülen sınıf ve tüberküloz eğitimi ile ilgili bilgiyi nereden aldıkları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu ($p < 0,05$) tespit edilmiştir. Toplam bilgi puanı ile; cinsiyet, medeni durum, öğrenim görülen bölümler, sigara kullanım durumu, ailesinde tüberküloz geçiren bireyin olup olmamasına göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılığın olmadığı belirlenmiştir ($p > 0,05$).

SONUÇ VE ÖNERİLER: Öğrencilerin ikinci sınıftan itibaren tüberkülozla ilgili eğitim almaları nedeni ile bilgi düzeylerinin birinci sınıflara göre yüksek olduğu, gazete, televizyon, hastanedeki afişlerden bilgi alanların toplam puanlarının derslerde öğrenenlere göre düşük olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle okul hayatı boyunca öğrencilere tüberküloz hastalığı hakkında bilgi verilmelidir.

P: 71

BİR GRUP ÇALIŞMASI ÖRNEĞİ: YALNIZCA BİR ÖĞRENCİ DEĞİLİM BENİM ADIM VAR

Öğrenci: Şeyma Nur ÇETİN, Hamza BÜYÜKAYDOĞDU, İnan ERGİN, İpek İdil BOSTANCI, Ceren ÇATILI, Emine BİÇİCİ, Serap BAĞLİCAK, Güzde ÇANKAYA, Nurcan BİLGİN,

Danışman: Doç.Dr. Adalet KUTLU

Üniversite: Celal Bayar Üniversitesi Manisa Sağlık Yüksekokulu

Bu çalışmanın amacı, Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü öğrencilerinin uygulamalı derslerin stajlarında kullanmaları için grup çalışması yoluyla isimlik tasarlanması, basılması ve etkin kullanımlarını sağlamaktır.

Çalışma, 2014-2015 öğretim yılı Güz döneminde yapılmıştır. Çalışmaya Hemşirelik Hizmetleri Yönetimi dersi alan Hemşirelik 3A sınıfı öğrencileri dahil edilmiştir (N=74). Öncelikle dersin öğretim üyesinin rehberliğinde sınıf temsilcisi tarafından rastgele seçilen ve 7-8 kişiden oluşan 10 grup oluşturulmuştur. Her bir grubun lideri, grup üyelerinin tercihlerine göre belirlenmiştir. Ayrıca isimlikle ilgili okulda en uzun süre kalacak olan birinci sınıfların görüşlerini almak için, 3. sınıf temsilcisi öğrenci tarafından Hemşirelik 1. Sınıfları (A ve B şubeleri) da 10 gruba ayrılarak 3. Sınıfta oluşturulan gruplarla eşleştirilmiştir. Dersin ilk staj günü 1. ve 3. Sınıf grupların eşleşen grupları birbirleri ile görüşerek isimlik tasarımına yönelik öneriler alınmıştır. Daha sonraki haftalarda 3. Sınıf öğrencilerinin oluşturduğu çalışma grupları, liderlerinin rehberliğinde toplantılar yaparak işbölümü yapılmıştır. Yapılan işbölümleri çerçevesinde grup üyeleri kendi sorumluluklarını gerçekleştirmek için çalışmalar, görüşmeler ve toplantılar yaparak isimliğin tasarımları gerçekleştirilmiştir. İsimlik basımını gerçekleştiren kurumlarla görüşülerek maliyeti konusunda araştırmalar yapılmıştır. Anlaşma yapılan kurumda kararlaştırılan tasarımların örnekleri yaptırılmıştır. Dönemin son staj günü grup çalışması ile ilgili değerlendirme yapmak için ilgili dersin öğretim elemanlarınca oluşturulan formlar grup liderlerinin öncülüğünde doldurulmuştur. Her bir grup üyesi, kendi grup üyelerine (lider dahil) 100 üzerinden oluşturulan ölçütlere göre puan vererek arkadaşlarını değerlendirmiştir. Grupların teslim ettiği dosyalar dersin öğretim üyesi tarafından değerlendirilmiş ve daha sonra Hemşirelik Bölümü Öğretim Üyelerinin görüşüne sunulmuş ve kullanım kolaylığı, maliyeti, görşelliği açısından en uygun isimlik seçilmiştir. İsimlik seçimi yapıldıktan sonra isimliğin tüm Hemşirelik Bölümü

öğrencilerinin stajlarda kullanmasını sağlamak için ilgili firma ile görüşülerek ve tüm sınıfların öğrenci listeleri oluşturularak isimliklerin basımı gerçekleştirilmiştir. Ayrıca öğretim elemanları için de öneriler doğrultusunda isimlikler yaptırılmıştır.

Öğrencilerin, isimlikleri bütün sınıflarda tüm uygulamalı derslerde kullanmaları için kontrol ve denetim sağlanmıştır.

P: 72

BİR VAKIF ÜNİVERSİTESİNDE OKUYAN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN AKRAN DESTEĞİ ALGISI

Öğrenci: Nuray Kolay

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Esra Uğur, Öğr.Gör.Elif Koyuncuoğlu

Üniversite:Okan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu

Giriş: Aynı yaş grubundaki bireylerin yardım becerilerini kullanarak diğer bireylere yardım etmesi olan akran desteği hayatın her döneminde ve farklı alanlarda gerçekleşebilen bir etkileşimdir. Bu çalışma ile bir vakıf üniversitesinde okuyan hemşirelik öğrencilerinin birbirleriyle yardımlaşma durumlarını değerlendirmek amaçlandı.

Yöntem: Tanımlayıcı nitelikteki çalışmanın örneklemini 2014-2015 eğitim ve öğretim döneminde bir vakıf üniversitesi hemşirelik bölümü 1,2,3,4. sınıflarında okuyan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 57 öğrenci oluşturdu. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından oluşturulan 10 soruluk tanıtıcı bilgiler formu ile Kuo ve arkadaşları tarafından 2007 yılında geliştirilen, Türkçe geçerlik- güvenirlik çalışması 2008 yılında Çalışkan ve Çınar tarafından yapılan 17 soruluk “Akran Desteği Ölçeği” kullanıldı. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 15.0 paket programı kullanıldı.

Bulgular: Çalışmanın veri toplama aşaması bitmiş olup ölçek ve alt boyutlarından elde edilen puanlar ve bu puanların çeşitli demografik faktörler ile ilişkisini incelemek amacıyla analiz süreci devam etmektedir.

Sonuçlar: Hemşirelik öğrencilerinin akran desteğine ilişkin eğilimlerinin gelecekte meslektaşları ile olan yardımlaşma ve dayanışmasında da etkili olacağı, araştırmadan elde edilen bulguların gelecek araştırmalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

BİRİNCİ SINIF HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE GENEL SAĞLIK DÜZEYİNİN PROBLEMLİ TELEFON KULLANIMINA ETKİSİ

Öğrenci: Furkan Uruş, Kadir Tuna, Serap Ekici

Danışman: Yrd. Doç. Dr Feride TAŞKIN YILMAZ

Üniversite: Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Birinci sınıf hemşirelik öğrencilerinde genel sağlık düzeyinin problemlili telefon kullanımına etkisini belirlemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, 26 Ocak – 13 Şubat 2015 tarihleri arasında Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümü birinci sınıf öğrencileri oluşturdu. Örneklemeye veri toplama formlarını eksiksiz dolduran ve çalışmaya katılmayı kabul eden 207 öğrenci dahil edildi. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrenci tanılama, Goldberg tarafından (1972) geliştirilen ve Kılıç (1996) tarafından Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan “Genel Sağlık Anketi-28 (GSA-28)” ile Binachi ve Phillips (2005) tarafından geliştirilen, Şar ve Işıklar (2012) tarafından Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan “Problemlili Mobil Telefon Kullanım Ölçeği (PMTKÇ)” kullanılarak toplandı. GSA-28’de toplam puanı 4 ve altında olanlar ruhsal sağlığı normal, 5 ve üzerinde olanlar ruhsal sorunlar yönünden riskli grup; PMTKÖ’nden ise alınan yüksek puan, problemlili telefon kullanımı açısından yüksek olarak değerlendirildi. İstatistiksel değerlendirmede ortalama, yüzdelik dağılım, bağımsız gruplarda t testi ve pearson korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin yaş ortalaması 19.27 ± 1.60 yıl ve %64.6’sı kadın olup %15’inin sigara kullandığını ve sadece %58.9’unun yaşamından memnun olduğunu saptandı. Öğrencilerin GSA-28’den aldıkları toplam puan ortalaması 5.14 ± 1.06 (min=0, max=25, alınabilecek puan min=0, max=28) olarak bulunmuş olup %40.6’sının (n=84) ruhsal sorunlar yönünden riskli olduğu belirlendi. Öğrencilerin PMTKÖ’nden aldıkları toplam puan ise 52.64 ± 16.95 (min=27, max=110, alınabilecek puan min=1, max=135) olarak tespit edildi. Ruhsal sorunlar yönünden riskli olan hemşirelik öğrencilerinin PMTKÖ’nden aldıkları toplam puanın (56.88 ± 19.09), ruhsal sağlığı normal hemşirelik öğrencilerinin aldıkları toplam puandan (49.74 ± 14.71) yüksek olduğu ve bu durumun istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlendi ($p=0.004$, $p<0.05$). Çalışmada, öğrencilerin ölçeklerden aldıkları toplam puanlar karşılaştırıldığında, ruhsal sorunlar yönünden risk arttıkça problemlili telefon kullanımında pozitif yönde anlamlı artış olduğu istatistiksel olarak tespit edildi ($p=0.000$, $p<0.05$).

Sonuç: Çalışmada hemşirelik öğrencilerinin yarıya yakınının ruhsal sorunlar yönünden riskli olduğu ve problemlili telefon kullanım düzeylerinin ortalamasının altında olduğu, buna rağmen ruhsal sorunlar yönünden risk arttıkça problemlili telefon kullanımlarının da arttığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Genel sağlık düzeyi, problemlili telefon kullanımı, öğrenci hemşire.

P:74

CBÜ HEMŞİRELİK EĞİTİMİ ALAN VE ALMAYAN ÖĞRENCİLERİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNE BAKIŞLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Adem Yıldız, Esra Kavasoglu, Muhammet Ali Tuncay, Yeşim Yüksel, Nalan Taşkın

Danışman: Dilek Çeçen

Üniversite: Celal Bayar Üniversitesi Manisa Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu araştırma Celal Bayar Üniversitesinde eğitim olan tüm öğrencilerin ve hemşirelik eğitimi alan öğrencilerin hemşirelik mesleğine ilişkin bakış açılarının belirlenmesi amacıyla planlanmıştır

Gereç- yöntem: 2014-2015 Eğitim Öğretim yılında Celal Bayar Üniversitesinde eğitim alan ve araştırmaya katılmayı kabul eden tüm fakülte ve yüksekokullarda 402'si hemşirelik bölümü olmak üzere toplam 1387 öğrenci dahil edilmiştir. Çalışmaya katılan öğrencilere hemşirelik mesleğine ilişkin bakış açılarını değerlendirmek üzere araştırmacılar tarafından literatür bilgileri ışığında hazırlanmış, bilgi formları kullanılmıştır. Bu formlarda tanımlayıcı özelliklerin belirlendiği soruların yanı sıra öğrencilerin hemşirelik mesleğine ilişkin bilgi ve görüşlerini içeren sorular yer almaktadır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20.28 ± 1.70 dir. Hemşirelik bölümü öğrencilerine mesleğe ilişkin sorulardan % 67.7'si mesleği isteyerek seçtiğini, % 56.2'si mesleğini sevdiğini, % 61.9'u iş bulma kolaylığı nedeniyle bu mesleği seçtiğini, % 65.4'ü toplumun mesleğe yeterince ilgi göstermediğini, %37.6'sı çalışma şartlarının ağır olması nedeniyle geleceğe ilişkin endişe yaşadıklarını, % 44.0'ü tekrar sınava girip başka bir mesleğe geçiş yapma isteği olduğunu belirtmiştir.

Celal Bayar Üniversitesinde eğitim olan diğer fakülte ve yüksekokul (n=985) öğrencilerinin büyük çoğunluğu İktisat ve mühendislik fakültesi öğrencilerinden oluşmakta olup, öğrencilerin hemşirelik mesleğine ilişkin bakış açıları sorulmuştur. % 61.1'inin hemşireler hakkındaki düşüncesinin olumlu % 15.4'sinin ise olumsuz olduğu, "Hemşire" deyince aklına ilk gelen kavram sorulduğunda ilk sırada " Yardımcı" (% 39.2) , ikinci sırada ise " Kadın" (%20.3)olduğu, % 66.3'ü hemşirelik mesleğinde erkekleri görmek istediğini, % 40.7 'si aileye yararlı olacağı düşüncesiyle çocuğunun hemşire olmasını isteyebileceğini, % 25.3'ü ise tekrar sınava girip hemşireliği seçebileceğini ifade etmişler

Tartışma ve sonuç: Celal Bayar Üniversitesi öğrencilerinin hemşirelik mesleğini toplumun bakış açısından farklı olarak daha olumlu buldukları ve geleneksel anlayışta hemşireliğin ağırlıklı olarak kadınlara atfedilen bir meslek olmasına rağmen,

üniversitemiz öğrencilerinin hemşirelik mesleğinde erkekleri görmek istedikleri belirlenmiştir.

P: 75

DAHİLİYE VE CERRAHİ İNTÖRN ÖĞRENCİLERİNİN İNTÖRN PROGRAMI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ: PİLOT ÇALIŞMA

Öğrenci: Canan Arslan, Zeynep Tat
Danışman: Doç. Dr. Dilek Aygin, Yard. Doç. Dr. Havva Sert
Üniversite: Sakarya Üniversitesi

Amaç: Bu çalışma, İç Hastalıkları Hemşireliği ve Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği dersi intörn programına devam eden öğrencilerin intörn programı hakkındaki görüşlerini belirlemek amacıyla yapıldı.

Materyal Metod: Çalışma, 16-28 Şubat 2015 tarihleri arasında çalışmaya katılmayı kabul eden 50 öğrenciyle tanımlayıcı olarak yapıldı. İntörnlük programı ilk defa bu yıl uygulamaya konuldu ve ilk 4 hafta değerlendirildi. Öğrencilerin intörnlük uygulamasına ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla geliştirilen anket formu kullanılarak sosyal medya aracılığıyla toplanan verilerin analizi bilgisayar ortamında yapıldı.

Bulgular: Yaş ortalaması 22.30 ± 0.88 yıl olan öğrencilerin, başarı ortalaması dördlük sisteme göre 2.69 ± 0.48 olup %18'i sağlık meslek lisesi mezunudur. Öğrencilerin büyük çoğunluğu (%82-90) Uygulamalara aktif olarak katıldığını, hemşirelik uygulama becerilerininve özgüvenlerinin arttığını, ekibin bir üyesi olarak çalışma imkanı bulduklarını ifade ettiler. Öğrencilerin “Öğretim elemanlarının anlayışlı ve destekleyici yaklaşımıyla karşılaşıyorum. (%46)”, “İntörnlük uygulamasında teorik bilgilerimin gelişeceğini düşünüyorum. (%48)” ve “Teorik bilgilerimi klinik uygulamada kullanabiliyorum. (%48)” ifadelerine verdikleri evet yanıtı oranının daha düşük olduğu görüldü.

Sonuç: Sonuç olarak intörn öğrenciler bu programın çalışma hayatına başlamadan önce kendi gelişimlerine faydalı olacağı düşüncesindedir. Ancak teorik bilgiyle klinik uygulama arasında farklar olduğunu ve öğretim elemanlarından daha destekleyici yaklaşım beklediklerini ifade etmektedirler.

Anahtar kelimeler: intörnlük, hemşirelik, klinik uygulama

DÖRDÜNCÜ SINIF HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ OLARAK PROFESYONELLİĞİ NASIL ALGILIYORUZ?

Öğrenci: Sultan Kiper, Eda Çoraplı

Danışman: Arş. Gör. Dr. Altun Baksi Şimşek, Öğr. Gör. Mesude Duman, Öğr. Gör. Medine Erkan

Üniversite:Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve Amaç: Mesleki profesyonellik, bir mesleğin an az hata ile olabildiğince düzenli yürütülebilmesidir. Özellikle sağlık sektöründe hizmeti gören ve görülenin insan olması, bu sektördeki profesyonelliği daha acil ve önemli kılmaktadır. Bu araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin profesyonelliğe dair algılarını incelemektir.

Yöntem: Araştırma, Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu'nda, Ekim-Kasım 2014 tarihleri arasında tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırma için, kurumdan ve öğrencilerden izin alınmıştır. Araştırmanın evrenini araştırmanın yürütüldüğü tarihte dördüncü sınıfta öğrenim gören toplam 144 öğrenci oluşturmuştur. Örneklemeye, araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden 79 öğrenci alınmıştır. Araştırma verileri araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulan veri toplama formu kullanılarak toplanmıştır. Veri toplama formu, öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri ve profesyonellelikle ilgili algılarını içeren 18 sorudan oluşmaktadır. Veriler bilgisayar ortamında istatistiksel yazılım programı kullanılarak sayı-yüzde-ortalama ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 22.8, %65.8'i kadın, %11.4'ü hemşire olarak çalışmaktadır. Öğrencilerin %51.9'unun ekonomik durumu düşük olup, %68.4'nün hemşirelik mesleğini seçme nedeni iş garantisi olmasıdır. Hemşirelik mesleğine ilişkin memnuniyet düzeyleri 3.9 ± 2.8 'dur. Öğrencilerin %57'si profesyonelliği, mesleğin tüm gereklerini yerine getirme, işini en iyi yapma olarak tanımlamıştır. Öğrencilerin %45.6'sı hemşireliğin, %57'si kendilerinin orta düzeyde profesyonel olduğunu belirtmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin %34.2'si profesyonellik için bilgi birikiminin gerekli olduğunu belirtmiş, % 50.6'sı profesyonelleşememenin hastanın bakımını ve toplumun sağlığını, %49.4'ü hemşireliğin statüsünü olumsuz etkilediğini belirtmiştir. Profesyonelliği olumsuz etkileyen durum olarak %54.4'ü mesleğe değer verilmemesini, %51.9'u sağlık sistemindeki aksaklıkları göstermiştir. Öğrencilerin %55'i aldıkları eğitimin kendilerini profesyonelleştirmedini ve %46.9'u ezberci olmayan kaliteli eğitim olması gerektiğini belirtmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Öğrencilerin hemşireliğin profesyonellik için sahip olması gereken kriterlerden bazılarını hiç değinmedikleri ya da çok az değindikleri görülmüştür. Bu sonuçlar doğrultusunda öğrencilerin eğitim sürecinde mesleğe ilişkin profesyonelliği her boyutuyla içselleştirmesi ve algılarının desteklenmesi açısından eğitim ve uygulama ortamlarının niteliği gözden geçirilerek hemşireler, yöneticiler ve öğretim elemanlarının profesyonellik kriterleri temelinde davranmaları ve profesyonelliği geliştirmeye yönelik eylem planının oluşturulmasına gereksinim vardır.

Anahtar Sözcükler: Profesyonellik, Hemşirelik Öğrencisi, Hemşirelik, Tanımlayıcı Araştırma.

P:77

ERKEK ÖĞRENCİLERİN KENDİ KENDİNE TESTİS MUAYENESİ YAPMA DURUMU

Öğrenci: Büşra GÜVEN, Yasin ERDOĞAN
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Melike DEMİR DOĞAN
Üniversite:Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Testis kanseri günümüzde sıklığı giderek artmakta olan sağlık sorunlarından olup, 20–35 yaş grubu erkeklerde lösemiden sonra en yaygın ikinci malignitedir. Testis kanserinde erken tanı açısından bireylerin bilinçli olması ve kendi kendine testis muayenesini yapması önemlidir. Bu çalışma Gümüşhane üniversitesi sağlık yüksekokulu hemşirelik bölümünde okuyan erkek öğrencilerin kendi kendine testis muayenesi konusundaki bilgi düzeylerini belirlemek ve sonrasında verilen eğitimle bilgi düzeylerindeki değişimi belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yarı deneysel olarak tasarlanan çalışmanın evrenini Gümüşhane üniversitesi sağlık yüksekokulu hemşirelik bölümünde okuyan erkek öğrenciler oluşturmuştur (n=150). Çalışmanın örneklemini çalışmaya katılmayı kabul eden 98 öğrenci oluşturdu. Araştırmada veriler araştırmacılar tarafından ilgili literatür incelenerek oluşturulan anket formu ile toplanmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerden eğitim öncesi anketi doldurmaları istenmiş ve eğitim sonrası uygulanan tekrar anketi ile ilgi ve tutumlarındaki değişim değerlendirilmiştir. Veriler istatistiksel olarak değerlendirilirken, yüzde, ortalama ve standart sapma kullanıldı. Anlamlılık değerlendirmesinde t testi kullanıldı.

Çalışmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.12 ± 1.82 olduğu ve çalışmaya katılan öğrencilerin hiçbirinin ailesinde testis kanseri olmadığı görüldü. Öğrencilerin yarıdan fazlası testis kanseri hakkında önceden bilgi sahibi olduğunu (%59.2) ifade ederken, yarısı bu bilgiyi lisans derslerinden edindiğini (%54.1) ifade etti. Çalışmaya katılanların yaklaşık yarısı kendi kendine testis muayenesi yapmayı bildiğini ifade ederken (%49), sadece %31.6'sı kendi kendine testis muayenesi yaptığını ifade etti. Öğrencilerin %13.3'ü her ay kendi kendine muayene yaptığını belirtti. Çalışma sonucunda; öğrencilerin eğitim öncesinde 22 soruluk bilgi testine verdikleri doğru yanıt ortalaması 16.55 ± 2.14 iken, 18.22 ± 2.93 eğitim sonrası olarak bulunmuştur. Bu artış istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p < 0.001$). Sonuç olarak; yapılan eğitimin etkili olduğu görülmüştür.

EVDE VE YURTTA KALAN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAM DOYUMUNUN İNCELENMESİ

Öğrenci: Bircan KARA, Canberk AKDENİZ, İbrahim KAVASLAR, Özge ÇETİN, Deniz Çağla DURMUŞ

Danışman: Doç. Dr. Şeyda DÜLGERLER

Üniversite: Bozok Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Bu araştırmanın amacı evde ve yurttan kalan hemşirelik öğrencilerinin yaşam doyumu düzeylerini belirlemek ve yaşam doyumlarını etkileyen faktörleri incelemektir.

Gereç ve yöntem: Tanımlayıcı bu çalışmanın evrenini 2013-2014 eğitim dönemi bahar yarı yılında bir üniversitenin hemşirelik bölümünde eğitim gören hemşirelik öğrencileri oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini verilen tarihler arasında ve araştırmaya katılmayı kabul eden, araştırmanın sınırlılıklarına uyan ve olasılıksız rastgele örneklem tekniği ile seçilen gönüllü 100 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada öğrencilerin yaşam doyumu düzeylerini belirlemek amacıyla Diener, Emmons, Laresen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilen, Yaşam Doyumu Ölçeği ve araştırmacılar tarafından geliştirilen, sosyodemografik özellikleri içeren veri toplama formu kullanılmıştır. Araştırma için etik kuruldan izni, kurum izni ve katılımcıların yazılı izinleri alınmıştır. Verilerin analizleri SPSS 16.0 paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırma ve bulguların analizinde sayı ve yüzdelik dağılımları analizi, ortalama puanları ve ki kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin %60 'ının 22 yaş ve üstü olduğu, %51 'inin erkek, %42 'sinin 4. Sınıf , %67 'sinde gelirin gidere denk %76' sinin evde arkadaşlarıyla , %70 'inin evde kalma sebebinin kendi isteği olduğu, kaldığı yerden memnuniyeti incelendiğinde %93 'ünün memnun olduğu, fiziki ortam incelendiğinde %57 'sinin iyi fiziki ortamda kaldığı, %92 'sinin fiziksel ihtiyaçlarını kolay karşıladığı, öğrencilerin yaşam kalitesi incelendiğinde %51 'inde ne iyi ne kötü olduğu, %71 'inin kişiler arası ilişkilerinin iyi olduğu saptanmıştır.

Sonuç ve öneriler: Bu araştırmada hesaplanan yaşam doyumu ölçeğine göre sosyo-demografik özelliklerinden; Üniversitede yaşadığı yerin, başarı durumunun, yaşam kalitesini değerlendirmenin, kişiler arası ilişkilerin etkili olduğu saptanmıştır. Buna göre Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesinde eğitim görmekte olan hemşire öğrencilerin yaşam doyumu ölçeğinin sonuçları ile "evde arkadaşları ile kalma", "başarı", "yaşam kalitesi değerlendirmesi" ve "kişiler arası ilişkiler" arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Araştırmanın farklı üniversitelerin hemşirelik öğrencilerine yapıлып karşılaştırılması. Öğrencilerin fizik sağlık algıları kötüleştikçe yaşam doyumları azaldığından, öğrencilerin sağlıklı yaşam davranışları konusunda bilgilendirilmeleri önerilebilir.

Anahtar kelimeler: Yaşam doyumu, öğrenci yurtları ve evleri, hemşirelik öğrencisi

P: 79

EVDE VE YURTTA KALAN SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN BESLENME ALIŞKANLIKLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Ayçan Atabilen

Danışman: Doç.Dr. Semra KOCAÖZ

Üniversite: Niğde Üniversitesi Zübeyde Hanım Sağlık Yüksekokulu

Araştırma, evde ve yurttan kalan sağlık yüksekokulu öğrencilerinin beslenme alışkanlıklarının değerlendirilmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Araştırmanın evrenini, bir Sağlık Yüksekokulu'nun hemşirelik ve ebeklik bölümlerinde öğrenim gören 627 öğrenci oluşturmuştur. Örneklem seçimine gidilmeyip, tüm öğrenciler çalışma kapsamına alınmıştır. Araştırmanın örneklemini, 261 Hemşirelik ve 190 Ebeklik bölümlerinde öğrenim gören toplam 451 öğrenci (%71.9) oluşturmuştur. Araştırmanın uygulamasına Niğde Üniversitesi Etik Kurulu'ndan etik kurul onayı ve çalışmanın yapıldığı Sağlık Yüksekokulu'ndan yazılı izin alındıktan sonra başlanmıştır. Veriler toplanmadan önce tüm öğrencilere, çalışmanın amacı anlatıldıktan sonra araştırmaya gönüllü olarak katılmaları istenmiştir. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen 36 maddeden oluşan soru formuyla 12.01.2015-27.02.2015 tarihleri arasında toplanmış, SPSS 15.0 paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde, yüzdeler ve Ki-kare testleri kullanılmıştır.

Öğrencilerin %26.6'sının 19 yaş ve altında, %82.7'sinin kadın ve %20.2'sinin gelir kaynağının burs ve kredi olduğu, %57.9'unun hemşirelik bölümünde ve %25.3'ünün 3. sınıf öğrencisi olarak öğrenim gördüğü, %51.4'ünün yurttan kaldığı, %8.6'sının gelir durumunun kötü olduğunu ifade ettiği ve %71.2'sinin beden kütle indeksinin normal değerler arasında yer aldığı, annelerinin %8.0'ının ve babalarının %1.3'ünün okuryazar olmadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin %48.8'sinin ana öğünlerini, %15.1'inin ara öğünlerini, %59.4'ünün kahvaltılarını, %39.5'inin öğle yemeklerini ve %89.4'ünün akşam yemeklerini düzenli aralıklarla tükettikleri belirlenmiştir. Diyet ürün tüketim sıklığı %26.8 olarak bulunmuştur.

Öğrencilerin ikamet ettiği yer ile düzenli ana öğün, ara öğün, kahvaltı yapma ve öğlen yemeği tüketme alışkanlıkları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptanmıştır ($p<0.05$). Öğrencilerin cinsiyeti ile düzenli kahvaltı yapma ve öğlen yemeği tüketme alışkanlıkları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu tespit edilmiştir ($p<0.05$). Öğrencilerin yaş grubu, anne öğrenim durumu, baba öğrenim durumu, ikamet ettiği yer ve gelir kaynağı ($p<0.05$) dışındaki diğer tüm sosyo-demografik özellikleri ile dengeli beslenip beslenmeme konusundaki düşünceleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı bulunmuştur ($p>0.05$).

Araştırmanın sonuçlarına göre çocukluk çağından itibaren sağlıklı beslenmeye yönelik ailelere ve çocuklara eğitimin verilmesi, üniversite ortamında ve ikamet ettikleri

ortamlarda sağlıklı besinlere ulaşabilmelerinin gerekli düzenlemelerin yapılması önerilmektedir.

P: 80

GAZİ ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ORGAN BAĞIŞINA İLİŞKİN BİLGİ VE GÖRÜŞLERİ

Öğrenci:Gündoğdu S.

Danışman: Arş. Gör. Canan Birimoğlu

Üniversite:Gazi Üniversitesi

Bu araştırma Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü öğrencilerinin organ bağışı konusundaki bilgi ve düşüncelerini değerlendirmek, sonuçlar doğrultusunda öneriler getirmek amacı ile tanımlayıcı tipte yapılmıştır. Araştırma 28 Nisan – 10 Mayıs 2014 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Beslenme ve Diyetetik, Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon ve Hemşirelik bölümünde öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmanın evreni 1046 öğrenci olup evren içinden rastgele 500 kişilik örneklem seçilmiştir.

Katılımcıların, %86'sı kız öğrencilerden oluşmakta olup %30,6'sı 20 yaşında, %91,6'sı organ bağışını desteklemekte, %45,2'si organ bağışında nereye başvuracağını bilmemekte, %47,2'si öldükten sonra bedeninin bütün olarak kalmasını doğru bulduğunu bu nedenle organ bağışına olumlu bakmadığını, %80,8'i organ bağışına katılımı arttırmak amacı ile organ bağışında bulunanların yakınlarına maddi ödül verilmemesi gerektiğini belirtmiştir. Fakülte Öğrencilerinin %66'sı eğitimi süresince (sağlık bilgisi dersi vd.) organ bağışı konusunda yeterli bilgi verildiğini düşünmediğini ve %41,4'ü organ bağışı hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığını, %90'ı basın-yayın organları tarafından toplumun organ bağışı konusunda yeterince bilgilendirilmediğini belirtmiştir. Öğrencilerin, %15'i sağlık çalışanlarından bilgi almak istediğini, %97,4'ü herhangi bir kurum tarafından hazırlanmış organ bağışçısı kimliğinin olmadığını, %44,6'sı Organ bağışıyla ilgili toplumsal eğitimin artırılmasının organ bağışına karşı pozitif etkiyi artıracağını ifade etmiştir.

Yaş ilerledikçe organ bağışında bulunmada istekli ve gönüllü olan kızların erkeklere göre anlamlı derecede daha fazla sayıda ($p= ,000$) olduğu belirlenmiştir.

Çalışma sonuçları, öğrencilere organ bağışı ile ilgili eğitim programlarının gerekliliğini, organ bağışına ilişkin eğitim programlarına ilkokuldan başlanması ve sağlık çalışanlarının bu konuda aktif olarak rol alması gerektiği özellikle görsel medyada

konunun etkin bir şekilde işlenmesine (sevilen sanatçılar, filmler ve diziler) önem verilmesi gerektiğini göstermiştir.

Anahtar kelimeler: Organ bağıışı, Organ nakli, Üniversite öğrencileri

P: 81

GERIATRI HEMŞİRELİĞİ DERSİNİN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YAŞLI BAKIMINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ ve YAŞLILARA KARŞI TUTUMLARI ÜZERİNE ETKİSİ

**Öğrenci: Akkız Tuğçe ÇETİN, Kübra ADAKALE, Betül ÇILDOĞAN,
Danışman: Arş. Gör. Ayşe ARIKAN DÖNMEZ, Yrd. Doç. Dr. Gülten KOÇ
Üniversite: Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi**

GİRİŞ ve AMAÇ

Bu araştırma geriatri hemşireliği dersinin hemşirelik öğrencilerinin yaşlı bakımına ilişkin görüşleri ve yaşlılara karşı tutumları üzerine etkisinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılmıştır.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi'nde 2014-2015 yılında öğrenim gören öğrenciler oluşturmuş, örneklem seçilmeden evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiş ve 179 öğrenciye ulaşılmıştır. Araştırmaya katılmak istemeyen öğrenciler araştırma kapsamı dışında tutulmuştur.

Veri Toplama Araçları

Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatüre dayalı olarak geliştirilen öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini içeren Kişisel Bilgi Formu, yaşlı bakımına ilişkin görüşleri ve UCLA Geriatrik Tutum Ölçeği (GTÖ) aracılığıyla toplanmıştır.

Araştırmanın Etik Yönü

Araştırma 2014-2015 eğitim öğretim yılı bahar döneminde ilgili fakülteden yazılı izinler alınarak yapılmıştır. Veri toplama araçları uygulanmadan önce, öğrencilere çalışmanın amacı ile ilgili açıklama yapılarak sözlü onamları alınmıştır. Çalışmaya katılmaya istekli öğrencilere formlar toplu olarak dağıtılmıştır. Öğrenciler formları isim belirtmeksizin kendileri doldurmuştur.

BULGULAR

Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.49 ± 1.43 olup, %93.9'u kadın, %59.8'i 2. sınıf öğrencisi, %87.7'si çekirdek ailede yaşamaktadır. Öğrencilerin %61.5'i mezun olduktan sonra yetişkin birey ile çalışmak istediğini, %61.5'i geriatri hemşireliği dersini aldığını belirtmiştir. Geriatri hemşireliği dersi alan öğrencilerin %96.4'ü dersin yaşlı bireyin bakım gereksinimlerini planlayabilmesi konusunda yardımcı olduğunu, %88.3'ü bu ders sonrasında yaşlıya karşı bakış açılarının değiştiğini, %86'sı geriatri hemşireliği dersinin lisans müfredatında yer alması gerektiğini belirtmiştir. Öğrencilerin %57'si yaşlı bireye en iyi bakımın kendi ortamında sağlık profesyonelleri tarafından sunulabileceğini belirtmiştir.

Öğrencilerin yaşlı bakımına ilişkin görüşleri değerlendirildiğinde;

- %59,8'i yaşlı bireyin bakımını kendisinin sağlayabilmesi ve kendi evinde kalması gerektiğini
- %77,7'si huzurevleri/kurumları yaşlıların sosyal, psikolojik, fiziksel açıdan faydalandığı yer olarak tanımlamış,
- %34,1'i ileride ebeveynlerini huzurevi/kuruma yerleştirme konusunda kararsız olduğunu,
- %54,2'si ebeveynlerinin huzurevinde/kurumda kalmasının kendisini suçlu hissettireceğini
- %40,2'si mezuniyet sonrası yaşlı bakımı ile ilgili bir birimde çalışma konusunda kararsız olduğunu,
- %89,3'ü yaşlı bireyin bakımında eğitimli kişilerin yer alması gerektiğini,
- %73,2'si yaşlı birey ve bakımı ile ilgili eğitim almış olmasının bakış açısını değiştirdiğini ifade etmiştir.

Araştırmamızda öğrencilerin UCLA GTÖ puan ortalaması 44.24 ± 6.00 , işaretlenen alt ve üst değerler 25-66 olarak belirlenmiştir.

Öğrencilerin yaşı, aile tipi, mezuniyet sonrası çalışmak istediği grup, yaşlı birey ile çalışma deneyimine göre UCLA GTÖ'den aldıkları puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmazken, geriatri hemşireliği dersi alma, yaşlı birey ile aynı ortamda yaşama durumlarına göre UCLA GTÖ puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (sırasıyla; $U = 3160.0$, $p = 0.05$; $U = 3035.5$, $p = 0.044$).

SONUÇ VE ÖNERİLER:

Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda; geriatri hemşireliği dersinin öğrencilerin yaşlı bireye yönelik tutumlarının olumlu yönde gelişmesine katkı verdiği saptanmıştır. Bu bağlamda hemşirelik lisans müfredatında geriatri hemşireliği dersinin

yer alması, öğrencilerin yaşlı bireyle daha fazla bir arada olabileceği ve bakım verebileceği uygulama alanlarının oluşturulması önerilebilir.

GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİNDE OKUYAN ÖĞRENCİLERDE REÇETESİZ İLAÇ KULLANIM DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Ayten GÖKÇE, Ünzile ÇÖPOĞLU, Asiye BERBER
Danışman: Ar. Gör. Murat SEMERCİ, Yard. Doç. Melike Demir DOĞAN
Üniversite:Gümüşhane Üniversitesi

GİRİŞ VE AMAÇ: Reçetesiz ilaç kullanımı yeni gelişen ülkeler başta olmak üzere bütün ülkeler için önemli bir sağlık sorunudur. Düzeltmesi zor olan bir çeşit alışkanlıktır. Gereksiz veya yanlış kullanılan ilaçlar ekonomik zararının yanında birçok sağlık sorununa, hatta ölümlere sebep olabilir. Bu çalışma Gümüşhane Üniversitesinde okuyan öğrencilerin reçetesiz ilaç kullanım düzeylerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. **GEREÇ VE YÖNTEM:** Çalışmada Gümüşhane Üniversitesinde okuyan 13204 öğrenci evren kabul edilmiş olup, çalışmaya gönüllü olan 500 öğrenci katılmıştır. Araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan 25 soruluk Reçetesiz İlaç Kullanımı Anketi uygulanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 17 paket programı kullanılmıştır. **BULGULAR:** Gümüşhane Üniversitesi bünyesinde bulunan 5 fakülte, 2 yüksekokul, 1 meslek yüksekokulundan toplam 14 bölümden 222(%44.4) erkek, 278(%55.6) kız, birinci sınıfta okuyan 117(%23.4), ikinci sınıfta okuyan 111(%22.2), üçüncü sınıfta okuyan 86(%16.2), dördüncü sınıfta okuyan 191(%38.2), öğrenci çalışmaya katılmıştır. Çalışmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması $21,5 \pm 2.15$ 'tir. Hastalık durumunda 316(%63.1) öğrenci doktora gittiğini, 106(%21.2) öğrenci doktora gitmeden hastalığın geçmesini beklediğini belirtmiştir. Kronik hastalığa sahip 50(%10) öğrenci varken 54(%10.8) öğrenci sürekli olarak ilaç kullanmaktadır. Öğrencilerin yarısından fazlası, 305(%60.9) öğrenci sürekli alınan ilaçlar dışında en fazla ağrı kesici kullanmaktadır. Doktor gözetimi olmaksızın ilaç kullanan 230(%45.9), kullandığı ilaçları başkasına öneren 156(%31.2) öğrenci vardır. İlaç prospektüsünü okumayan 103(%20.16), kullandığı ilaçların endikasyonlarını ve kontraendikasyonlarını bilmeyen 115(%23) öğrenci vardır. **SONUÇ:** Çalışma sonucunda öğrencilerin çoğunun reçetesiz ilaç kullandığı görülmüştür. Reçetesiz olarak en fazla kullanılan ilaç çeşidi ağrı kesicilerdir. Hastalık durumunda ise öğrencilerin yarısından fazlası doktora başvururken, geri kalan öğrencilerin büyük bir bölümü de doktora gitmeden hastalığın geçmesini beklemektedir. Elimizdeki veriler reçetesiz ilaç kullanma düzeylerinin oldukça yüksek olduğunu, bunun için gerekli önlemlerin alınarak eğitimlerin yapılması, kitle iletişim araçları ve medyanın da eğitimlerde kullanılmasının gerekli olduğunu göstermektedir.

ANAHTAR KELİMELER: Reçetesiz ilaç kullanımı, Gümüşhane Üniversitesi öğrencileri

HEMŞİRE ÖĞRENCİLERİN SOSYOTROPİK-OTONOMİK KİŞİLİK ÖZELLİKLERİ VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Öğrenci: İrem ÖZGÜDER, Duygu ÖZOĞUL, Sevcan ÇİM, Didem COŞKUN
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Handan SEZGİN
Üniversite: Doğu Akdeniz Üniversitesi

Hemşirelikte sosyotropik-otonomik kişilik özelliği, mesleğini isteyerek yapması, mesleğini değiştirmemesi, özdenetim, eleştirel düşünme ve mesleğe bağlılık için, hemşireler arasında oluşturulması ve geliştirilmesi istenen unsurlardır.

Amaç: Tanımlayıcı türde planlanan bu araştırma, hemşire öğrencilerin sosyotropi-otonomi kişilik özelliklerini ve ilişkili faktörleri belirlemek amacı ile yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmanın örneklemini, Doğu Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü ikinci, üçüncü, dördüncü sınıflarında okuyan çalışmaya gönüllü 125 öğrenci oluşturdu. Veri toplama aracı olarak Öğrenci Tanıtım Formu ve Sosyotropi-Otonomi Ölçeği kullanıldı. Araştırma verileri gerekli izinler sonrası Ocak 2015'te toplandı. Verilerin analizinde ortalama, standart sapma, yüzde, ANOVA, t testi, Kruskal-Wallis, Mann-Whitney U kullanıldı. Anlamlılık değeri $p < 0.05$ olarak alındı.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin % 54'ü 19-21 yaş grubu, % 28.6'sı erkek, % 80.2'si hemşireliği isteyerek seçen, % 92.1'i mesleği seven, % 81'i düz liseden mezundu. Sosyotropi ortalama puanı 81.34 ± 17.01 (min:23-max:119), otonomi ortalama puanı 87.61 ± 14.30 (38-120) olarak saptandı. Öğrencilerin sosyotropi kişilik özelliği ile Gazimağusa'da kaldığı yer, ailenin genel davranışsal yapısı ve kendisi ile ilgili kararları kimin verdiği; otonomi kişilik özelliği ile sınıf, kendisi ile ilgili kararları kimin verdiği değişkenleri arasında istatistiksel anlamlılıklar taşıyan ilişkiler bulundu. Cinsiyet, yaş, mezun olduğu lise, mesleği sevme ve mesleği seçme durumu ile kişilik özellikleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmadı.

Sonuç: Hemşire öğrencilerin sosyotropi-otonomi kişilik özelliklerinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirilen bu çalışmada, örneklem grubunun orta ve üstü sosyotropi-otonomi kişilik özellikleri gösterdiği görüldü. Bireylerin sosyotropi ve otonomi kişilik özelliklerinin, mesleki uygulamalarında etkili olduğu göz önüne alındığında hemşirelik eğitiminde sosyotropi ve otonomi kişilik özelliklerini güçlendirecek programların, mesleğe bağlılık ve birlik bilincine, yanı sıra mesleki otonomiye katkı sağlayacağı varsayılabilir.

Anahtar Sözcükler: otonomi, sosyotropi, öğrenci hemşireler.

HEMŞİRELER VE HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MANEVİ DESTEK ALGISININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: KULU Ö., KILINÇ A., YÖNT GH.

Danışman: Araş. Gör. ZEHİRLİOĞLU L.

Üniversite: Şifa Üniversitesi

Giriş: İnsanlar, bedensel, zihinsel, duygusal, sosyokültürel ve manevi boyutlarıyla bir bütündür ve bu boyutların her biri diğeri ile karşılıklı olarak ilişkili ve birbirine bağımlıdır. Uluslararası Hemşireler Birliği (ICN) bireyin manevi gereksinimlerine yönelik bakım verilmesinin hemşirelik hizmetlerinin bir parçası olduğunu belirtmektedir. Literatürde manevi boyutun çok önemli olduğu ancak çoğu zaman hemşireler tarafından hastanın manevi boyutunun ihmal edildiği belirtilmektedir. Hemşirelerin manevi boyutla ilgili algılamalarının davranışlarını doğrudan etkileyebileceği düşünülmektedir.

Amaç: Bu çalışmada hemşirelerin ve son sınıf hemşirelik öğrencilerinin (intern) manevi destek algısının ve manevi bakımla ilgili görüşlerinin belirlenmesi amaçlandı.

Yöntem: Bu çalışma bir üniversite hastanesinde çalışan 120 hemşire ve bu üniversitenin hemşirelik bölümü intern programına devam eden 30 öğrencisiyle yapılan tanımlayıcı bir çalışmadır. Verilerin toplanmasında hemşirelerin/hemşirelik öğrencilerinin tanıtıcı özelliklerini ve manevi bakımla ilgili görüşlerini içeren bir form ve 5'li likert tipinde, 15 maddeden oluşan "Manevi Destek Algısı Tespit Ölçeği" kullanıldı. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzde, ortalama ve standart sapma hesaplandı.

Bulgular: Araştırmaya katılan hemşirelerin yaş ortalaması 27.25 olup, %43.3'ü lisans mezunudur. Öğrencilerin yaş ortalaması ise 21.58'dir. Hemşirelerin %84.9'u ve öğrencilerin %83.3'ü "manevi bakımı gerekli gördüğünü" ancak hemşirelerin %48.4'ü, öğrencilerin %49.2'si "manevi bakım verme sıklığını" "bazen" olarak ifade etmişlerdir. Hemşirelerin %50.8'i, öğrencilerin %64.5'i "manevi destek hastalık ile baş etmede tıbbi tedaviyi destekler" maddesine tamamen katılıyorum demiştir. "Zaman zaman sağlık personelinin de manevi desteğe ihtiyacı vardır" maddesine hemşirelerin %57.5'i ve öğrencilerin %77.4'ü tamamen katılıyorum demiştir.

Sonuç: Manevi bakıma yönelik hemşirelik girişimlerinin hastaların iyileşme süreci üzerine olumlu etkileri olduğu bilinmektedir. Çalışmamızın sonucunda hemşirelerin ve öğrencilerin manevi bakıma önem verdikleri, ancak hastaların bu gereksinimlerini çok fazla karşılayamadıkları saptandı. Ülkemizdeki hemşirelik programlarında, hastanın manevi bakımının verilmesinin önemine daha fazla değinilmesi, hizmet içi eğitimlerle hemşirelerin desteklenmesi ve farklı hastanelerde daha büyük örneklem gruplarıyla çalışmanın tekrarlanması önerilmektedir.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUK İSTİSMARI VE İHMALİNİN BELİRTİ VE RİSKLERİNİ TANILAMA DURUMLARI

Öğrenci: Berna Cafer, Sümeyye Zehir
Leyla Baysan Arabacı, Gülay Oyur Çelik
Üniversite: İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş

Günümüzde, dünyanın pek çok ülkesinde çocuğa kendi ebeveyni, yakınları ya da toplumdaki çeşitli kurumlar tarafından fiziksel ve duygusal olarak kötü davranılabilmektedir. Hemşireler, çocuk istismarı ve ihmalinin erken tanı ve tedavisinde, önlenmesinde, aile ve toplumu bilinçlendirmede sağlık hizmetlerinde buldukları konumlarından dolayı aktif rol alabilirler. Bu bağlamda, geleceğin aday hemşirelerinin çocuk istismarı ve ihmali konusunda olguları ayırtetme ve riskleri belirlemedeki yetkinliklerini saptamak gerekli ve önemlidir(1-4,6).

Amaç

Çalışma bir üniversitenin lisans hemşirelik programına devam eden öğrencilerin, çocuk istismarı ve ihmalinin belirti ve risklerini tanılama durumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem

Tanımlayıcı nitelikteki araştırma verileri bir üniversitenin lisans hemşirelik programına devam eden (N=635) ve araştırmaya katılım konusunda gönüllü olan 389 öğrenci hemşireden toplanmıştır. Veri toplamak için iki form kullanılmıştır:

1. Tanıtıcı Bilgi Formu (TBF): Araştırmacılar tarafından hazırlanmış açık ve kapalı uçlu 18 sorudan oluşan bir formdur.

2. Çocuk İstismarı ve İhmalinin Belirti ve Risklerini Tanılama Ölçeği: Uysal tarafından 1998 yılında çocuk istismarı ve ihmalinin belirti ve risklerini tanılama durumlarını değerlendirmek amacıyla geliştirilmiştir. Altı alt boyuta sahip olan ölçek, pozitif (46) ve negatif (21) olmak üzere 67 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin bu örneklem grubu için güvenilirlik katsayısı 0.94'dür. Ölçek maddelerinden elde edilen puan ortalamalarının 5'e yaklaşması doğru cevap verildiğini, 3'den uzaklaşması yanlış cevabı göstermektedir (5).

Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, t-testi, varyans analizi yapılmıştır.

Bulgular

Öğrenci hemşirelerin %86.4'ü kadın ve yaş ortalamaları 20.42 ± 1.60 'dır. %10.5'i uygulamaları sırasında çocuk istismarı ve ihmali olgusuyla karşılaştığını belirten öğrencilerin, %63.0'ü konu ile ilgili içeriği bulunan dersleri (*Sağlık Hukuku, Adli Hemşirelik, Psikiyatri Hemşireliği, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği*) aldığını ve %46.3'ü bu konuda daha önceden bilgisi olduğunu belirtirken, sadece %6.9'unun ilgili hukuksal düzenlemeleri bildiği belirlenmiştir. Öğrencilerin %97.7'si çocuk istismarı ve ihmali olgularının tanılmasında hemşirelerin rolü olduğunu düşünürken, böyle bir olguya bakım verme konusunda %85.6'sı istekli olabileceğini belirtmiştir. Gelecekte, bir istismar olgusuyla karşılaştıklarında %73.0'ü bildirimde bulunacağını ifade etmiştir.

Öğrencilerin cinsiyet, daha önceden konuyla ilgili bilgi alma, öğrenimi sırasında ilişkili dersleri alma ve gelecekte karşılaşacakları istismar ve ihmal olgularında bildirimde bulunma durumlarının çocuk istismarı ve ihmalinin belirti ve risklerini tanılama ölçek puan ortalamalarını istatistiksel olarak anlamlı düzeyde olumlu yönde etkilediği saptanmıştır ($P < 0.05$)

Sonuç

Öğrenci hemşireler çocuk istismarı ve ihmalinin belirti ve risklerini orta düzeyde tanımlayabilmektedir. Kadın olan, konu ile ilgili daha önceden bilgisi olan, çocuk istismarı ve ihmali ile ilgili konu içeriği olan dersleri alan ve istismar olgusuyla karşılaştığında bildirimde bulunacağını ifade eden öğrencilerin çocuk istismarı ve ihmalinin belirti ve risklerini tanılama düzeylerinin daha iyi olduğu belirlenmiştir.

Çalışma sonuçlarının, öğrenci hemşirelerin çocuk istismarı ve ihmali ile ilgili olası bilgi açıklarını gidermeye yönelik yapılacak ileriki çalışmalara ışık tutacağı düşünülmektedir

Kaynaklar:

1. Bahçecik N, Kavaklı A. Çocuk İstismarı ve İhmalinde Hemşirenin Koruyucu Sağlık Hizmetlerinde ve Tedavi Edici Kurumlardaki Sorumluluğu. *Hemşirelik Bülteni*. 1994; 8 (32): 45-51.

2. Oral R., Çocuk İstismarı. *Sürekli Tıp Eğitim Dergisi*, 1993; 2: 419-420.

3. Kocaman N., Fiziksel ve Cinsel İstismar. *Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi*. 1994 1(1): 71-75.

4. Kozcu Ş. Çocuk İstismarı ve İhmali. *Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Psikoloji Seminer Dergisi*, 1988-1989; 6-7: 63-73.

5. Uysal A., Erefe İ. Çocuk İstismarı ve İhmalinin Belirti ve Risklerini Tanılamada Hemşire ve Ebelerin Bilgi Düzeylerinin Saptanması. *Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi* 1998, İzmir.

6. Zeytinoğlu S. Sağlık, Sosyal Hizmet, Hukuk ve Eğitim Alanlarında Çalışanların, Türkiye'de Çocuk İstismarı ve İhmali Sorunu ile İlgili Görüşleri. *V. Ulusal Psikoloji Kongresi, Psikoloji Seminer Dergisi Özel Sayısı* 1990; 8: 561-573.

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNDE UYKUSUZLUK VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Öğrenci: Güneş F, Koruk E, Arslantaş H, Güneş Z

Üniversite:Adnan Menderes Üniversitesi Aydın Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve Amaç:Uykusuzluk strese,sosyal veya mesleksi diğer alanlardaki işlevsellikte bozulmaya neden olabilen uykuya dalmadaki güçlük olarak tanımlanmaktadır. İnsanların %50'si yaşamlarının bir döneminde uykusuzluk yaşamaktadır.Uykusuzluk medikal, psikiyatrik hastalığa ya da başka bir uyku bozukluğuna, alkol-madde etkisine veya kullanılan ilaçlara bağlı olarak gelişebilir.Uykusuzluk konsantrasyon, ruhsal iyi oluş, başarı ve yaşam kalitesi değişkenleriyle ilişkilidir.Araştırmanın amacı hemşire öğrencilerin yaşadığı uykusuzluk ve uykusuzluk durumunu etkileyen faktörleri araştırmaktır.

Gereç ve Yöntem:Çalışmanın evrenini 757 öğrenci oluşturmuş olup, araştırma 2015 yılı bahar yarıyılında bir üniversitenin sağlık yüksekokulunda öğrenim gören, çalışmaya katılmayı kabul eden 379 öğrenciyle yapılmıştır.Veri toplama aracı olarak bilgi formu, Pittsburg Uyku Kalitesi Ölçeği,Uykusuzluk Şiddeti İndeksi, Süreklilik Kaygı Envanteri ve Beck Depresyon Ölçekleri kullanılmıştır.Çalışmada tanımlayıcı istatistikler, ki-kare analizi ve spearman korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular:Çalışmaya katılanların yaş ortalaması 20.26 ± 1.80 olup, %40.1'ini ($n=152$) birinci sınıflar ve %79.2'sini ($n=300$) kız öğrenciler oluşturmuştur. Öğrencilerin %51.2'si yurtda ($n=194$) kalmakta ve % 31.9'u ($n=121$) odasını başka birisiyle paylaşmaktadır. Öğrencilerin yatış saatleri 04.4 ± 7.03 , uykuya dalma süreleri ortalaması 27.40 ± 35.3 dakika olup, uykudan uyanma zamanları 9.59 ± 2.39 , uykuda kalma süreleri ortalaması ise 7.57 ± 2.07 olarak belirlenmiştir.Öğrencilerin uykusuzluk şiddeti indeksi puan ortalaması 11.51 ± 5.04 ; uyku kalitesi ölçeği puan ortalaması $26,03 \pm 7,07$; süreklilik kaygı puan ortalaması 44.99 ± 9.09 , Beck depresyon puan ortalaması 10.82 ± 10.34 olarak belirlenmiştir.Kaygı durumu ve depresyon düzeyi arttıkça öğrencilerin uykusuzluk şiddeti indeksinden aldıkları puanının arttığı ve pozitif yönde zayıf düzeyde bir ilişki olduğu saptanmıştır.Uyku kalitesi ile uykusuzluk şiddeti arasında orta düzeyde, uyku kalitesi ile depresyon düzeyi arasında zayıf, uyku kalitesi ile kaygı düzeyi arasında çok zayıf pozitif yönde bir ilişki saptanmıştır.Sosyo demografik özelliklerle uykusuzluk, uyku kalitesi, kaygı düzeyi ve depresyon arasında anlamlılık saptanmamıştır.

Sonuç ve öneriler:Kaygı durumu ve depresyon düzeyi uykuya dalmayı zorlaştıran bir faktör olup, derslerde öğrencilerin kaygı ve depresyonunu azaltıcı baş etme yöntemlerinin öğretilmesinin uykuya dalmayı olumlu yönde etkileyebileceği düşünülmüştür.Çalışmanın vaka-kontrol şeklinde yapılması, daha büyük bir örneklem grubunda aynı çalışmanın uygulanması, sınav öncesi ve sonrası dönemlerde yapılması önerilmektedir.

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Hatice Kübra BECEREK, Ayşegül KILINÇ, Gülsen YAŞAR, Ümmü Gülsüm VURAL

Danışman: Öğr. Gör. Nilüfer YILDIRIM, Yrd.Doç.Dr. Suzan ÖZKAN
Üniversite:Şifa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Amaç: Bu çalışma hemşirelik bölümü öğrencilerinin eleştirel düşünme düzeylerinin belirlenmesi amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak yapılan bu araştırmada veriler, Kaliforniya Eleştirel Düşünme Eğilimleri Ölçeği (KEDEÖ) ile toplanmıştır. Çalışmanın örneklemini bir özel üniversitenin hemşirelik bölümünde eğitim gören 2 ve 4. sınıf öğrencileri (n:120) oluşturmuştur. Verilerin analizinde SPSS 16.0 paket programı kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin eleştirel düşünme ölçek puan ortalaması 200.81 ± 23.42 olarak bulunmuştur. Ölçek alt boyutları arasında puan ortalaması en yüksek olan 45.5 ± 5.91 ile analitik düşünme olmuştur. Bununla birlikte 2. sınıf öğrencilerin eleştirel düşünme eğilim puanları 4. sınıf öğrencilerin eleştirel düşünme eğilim puanlarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($p < 0.05$).

Sonuç ve Öneriler: Öğrencilerin eleştirel düşünme düzeyinin orta seviyede olduğu belirlenmiştir. Hemşire eğitimciler tarafından müfredat programlarına eleştirel düşünme dersinin entegre edilmesi yararlı olabilir.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik öğrencileri, eleştirel düşünme, lisans

KAYNAKLAR:

- 1) Bulut S, Ertem G, Sevil Ü(2009). Hemşirelik Öğrencilerinin Eleştirel Düşünme Düzeylerinin İncelenmesi. DEUHYO ED, 2(2), 27-38.
- 2) Kanbay Y, Aslan Ö, Işık E, Kılıç N(2013). Hemşirelik Lisans Öğrencilerinin Problem Çözme ve Eleştirel Düşünme Becerileri. Psikiyatri Hemşireliği Dergisi, 2(3):123-127.
- 3) Özdelikara A, Bingöl G, Görgen Ö(2008). Hemşirelik Öğrencilerinin Eleştirel Düşünme Eğilimleri ve Bunu Etkileyen Faktörler. İ.Ü.F.N. Hem. Derg.20 - Sayı 3: 219-226.
- 4) Öztürk N, Ulusoy H(2008). Lisans ve yüksek lisans hemşirelik öğrencilerinin eleştirel düşünme düzeyleri ve eleştirel düşünmeyi etkileyen faktörler. Maltepe Üniversitesi Hemşirelik Bilim ve Sanatı Dergisi, 1:15-25.

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN KESİCİ VE DELİCİ ALET YARALANMALARI İLE İLGİLİ FARKINDALIK DÜZEYİ

Öğrenci:Aydın E., Samar A., Yılmaz H., Demirci H., Yıldırım D., Güney D., Yazgan İ.
Danışman:Öğr. Gör. Pınar doğan

Üniversite:İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Kesici delici alet yaralanmaları(KDAY) çalışan hemşireler kadar klinik alanlarda uygulama yapan hemşirelik öğrencileri için de önemli bir sorun olmaya devam etmektedir. Araştırmamızda hemşirelik bölümü öğrencilerin kesici delici alet yaralanmaları hakkında farkındalık düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini bir üniversitenin Hemşirelik bölümünde eğitim alan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 200 öğrenci oluşturmuştur. Veriler Aralık 2014-Mart 2015 tarihleri arasında toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu ve literatür doğrultusunda hazırlanan “KDAY sonrası yapılacaklar talimatı” kullanılmıştır. Öğrencilerin yapılacaklar listesini görmeden güvenilir cevaplar verebilmesi için veri toplama formları öğrencilere verilmeden araştırmacılar tarafından soru cevap tekniğiyle veriler toplanmıştır. Veriler SPSS 18.0’de sıklık, yüzde ve ortalamayla analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin, %56,5’i 18-20 yaş aralığında, %93,5’i kadın, %35’i anadolu lisesi mezunu ve %33’ünün ailesinde sağlık personeli olduğu tespit edildi. Öğrencilerin %32’si 1.sınıf, %29’u 2.sınıf, %26’sı 3.sınıf ve %13’ü 4.sınıftaydı ve %53,5’i KDAY ile ilgili eğitimi oryantasyon eğitimleri kapsamında almıştı. Öğrencilerin %76,4’ü hepatit aşısı olmuştu ve %72,9’u sonrasında koruyucu testlerine baktırılmıştı. Katılımcıların %52,3’ü kendisinin, %17’si ise bir yakınının KDAY yaşadığını ifade etti. Yaralanan öğrencilerin %63,2’ü kontamine malzemeyle ve %67,4’ü işlem sırasında yaralandığını belirtti. Öğrencilerin %53,2’si elinden yaralanmıştı ve %50’si koruyucu bariyer önlemini almış olduğunu belirtti. “Bir KDAY’yla karşılaştıysanız/karşılaşıyorsanız sırasıyla yapmanız gerekenler nelerdir ?” sorusuna öğrencilerin %4,5’i, “Yaralanmaya maruz kalan bölgedeki kan sıkılmadan akıtılır.”, %15’i “Yara yeri sabunlu suyla yıkanır.”, %5’i “Povidon iyot %10’luk suyla yıkanır”, %6,5’i “Eğer açık yara varsa su geçirmez bantla kapatılır”, %18’i “KDAY olduğunda “İş Kazası Bildirim Formu” doldurularak İşyeri Hemşiresine ve bölüm yöneticisine bildirilir.” ve %7’si “Enfekte materyalle yaralanma sonrasında kaynak kişide Hepatit B, C ve HIV sorgulanır.” maddelerine yakın ifadeler kullandı.

Sonuç: Araştırmamızda hemşirelik eğitimi alan öğrencilerin çoğunluğunun yaralanma sonrası yapılacakların sıralaması ve içeriğiyle ilgili bilgi sahibi olmadığı sonucuna ulaşıldı. Öğrencilerin kapsamlı eğitimlerle farkındalık düzeylerinin artırılması ve yaralanma oranlarının anlamlı düzeyde azaltılması gerektiği düşünülmektedir.

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN TOPLUMA HİZMET UYGULAMALARI

Öğrenci:Emel Elem, Vedat Aycan , Tuba Uzun, Kadriye Döngel
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Sultan Güçlü
Üniversite:Dumlupınar Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Öğrenci hemşireler mezun olmadan önce bir takımın parçası olmayı, sağlıklı/hasta kişilerle ilişki kurmayı ve toplumla çalışmayı öğrenmelidirler. Bu çalışma ile hemşirelik bölümü son sınıf öğrencilerinin sık görülen bir hastalık olan hipertansiyon konusunda toplumda farkındalık yaratması ve sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını topluma benimsetmesi amaçlanmıştır. Ayrıca çalışmada hipertansiyonu etkileyen faktörler de araştırılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini Kütahya'da yaşayan yetişkinler oluşturmaktadır. Çalışma grubunu 14-16 Kasım 2014 tarihleri arasında Kütahya SERA Alışveriş Merkezi'ne gelen, çalışmaya katılmayı kabul eden 387 kişi oluşturmaktadır. Açılan stantta bireylerin tansiyonları ölçülmüş ve hipertansiyon konusunda bireylere eğitimler verilmiştir. Tansiyonu yüksek çıkan bireylere, tansiyon takip çizelgesi verilerek, tansiyonlarını takip etmeleri gerektiği anlatılmıştır. Araştırmaya katılan yetişkinlere hipertansiyon konusunda öğrenciler tarafından hazırlanan broşürler dağıtılmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde sayı, yüzde ve ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan yaşları 19 ile 82 arasında değişen 387 kişinin %53,2'si kadın, %69,8'i evlidir. Hipertansiyon tanısı konmuş bireylerin yüzdesi 23,3'tür. İleri yaş gruplarında, evli olanlarda, eğitim düzeyi düşük olanlarda, ailesinde hipertansiyon öyküsü bulunanlarda hipertansiyon hastalığı daha çok görülmektedir ($p<.05$).

Tartışma: Nightingale'in de belirttiği gibi hemşirelikte amaç kişiyi en iyi duruma getirmektir. Hemşirelerin bir görevi de bireylere, sağlıklarını korumak ve yükseltmek için mümkün olan en iyi ortamı hazırlamaktır (Ulusoy ve Görgülü, 2001). Hipertansiyonun uygun kontrolü inme, koroner arter hastalığı ve kalp yetersizliğine bağlı ölümleri %15-20 azaltır ve ciddi hipertansiyon gelişimini engeller (Kaplan ve Weber, 2003). Hasta eğitiminde ve diğer hastalıklarla bireysel olarak başa çıkmada sağlık personelinin tamamlayıcı rolü vardır (Burnier, 2006).

Sonuç: Hemşirelerin, toplumun sağlığının geliştirilmesi, korunması, yaşam kalitesinin artırılması ve hastalıkların yönetiminde bireylere sağlıklı yaşam biçimi davranışlarını kazandırma ve hastalıklarına uyumu artırmaya yönelik danışmanlık hizmeti vermede önemli sorumlulukları bulunmaktadır. Bu çalışma ile öğrenci hemşireler, toplumda önemli bir sağlık sorunu olan hipertansiyon konusunda farkındalık yaratmış, bireylere teker teker ve gruplar halinde eğitimler vererek Toplumda hipertansiyon konusunda

oluşan yanlış inanç ve alışkanlıkların en büyük etkeni olan bilgi eksikliğini gidermeye çalışmışlardır.

Kaynaklar:

Aslantürk, G.A. (1996). "Hemşirelik ve Yardım Etme Üzerine", Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi, 3(1): 41-42.

Burnier, M. (2006). "Medication Adherence and Persistence as the Cornerstone of Effective Antihypertensive Therapy", American Journal of Hypertension, 19(11):1190-1196.

Dinç, S., Kaya, Ö., Şimşek, Z. (2007). "Harran Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinin Hemşirelik Mesleği Hakkındaki Bilgi, Düşünce ve Beklentileri". Atatürk Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi, 10 (1): 1-9.

Kaplan, N.M., Weber, M.A. (2003). Hypertension Essentials. Tercüme: Karpuz H. "Hipertansiyon Esasları El Kitabı". Avrupa Tıp Kitapçılık Ltd. Şti, İstanbul.

Ulusoy, F., Görgülü, S. (2001). "Hemşirelik Esasları". Cilt:1. Ankara: Hacettepe Yayınları.

Uyer, G. (1993). "Hemşireliğe Genel Bakış", Ankara: Hürbilek Matbaacılık.,,

P:90

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ZAMAN YÖNETİMİ BECERİLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Esra Demiryürek,Handan Varol,Kardelen Demir,Yusuf Arslankılıç,Zeynep Duygu Toker

Danışman:Araş.Gör.Eda Özge Yazgan

Üniversite:Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş-Amaç:

Zaman yönetiminde temel hedef, bireyin kendisini ve işlerini yaşadığı zaman süresi içinde istenen düzeyde planlanmasıdır. Zamanın planlanması, en verimli biçimde kullanılması çeşitli sorunları engellemekte ve zamanın doğru kullanımını sağlamaktadır. Profesyonel çalışma hayatına katılacak olan hemşirelik öğrencilerinin de öğrencilik döneminden itibaren etkili bir biçimde zaman yönetimi sağlamaları son derece önemlidir. Bu araştırma Ankara Üniversitesi hemşirelik bölümü öğrencilerinin zaman yönetimi becerilerini ölçmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:Bu çalışmada Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik bölümü öğrencilerine yapılmış olup, çalışmaya toplam 203 öğrenci katılmıştır. Çalışmaya katılan bireylerden anket uygulama yöntemi ile veriler toplanmıştır. Uygulanan anket; öğrencilerin sosyo-demografik verilerine ilişkin sorular ve zaman yönetimi envanteri(zaman planlaması, zaman tutumları, zaman harcatıcılar) soruları olmak üzere 2 bölümden ve toplamda 37 tane sorudan oluşmaktadır. Anket formları aracılığıyla elde edilen veriler, SPSS 16.0 istatistik programı kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular:Çalışmaya katılan öğrencilerin %81,28'inin kadın olduğu, %25,61'inin dördüncü sınıfta olduğu, %9,85'inin okul dışında bir işte çalıştığı belirlendi. Çalışmaya katılan öğrencilerin, zaman yönetimi ölçeğinin zaman planlaması bölümünden ortalama $3,24 \pm 0,6$ puan, zaman tutumları bölümünden ortalama $3,27 \pm 0,44$ puan, zaman harcatıcılar bölümünden ortalama $3,35 \pm 0,62$ puan aldığı belirlendi. Çalışmaya katılan öğrencilerin %20,19'unu günde ortalama 5-7 saat internet kullandığını, %48,76'sı da günde ortalama 1-2 saat TV izlediğini ifade etmiştir. Çalışmaya katılan öğrenciler arasında zaman yönetimi açısından en başarılı olanların üçüncü sınıf öğrenciler ($n=50$ $3,31 \pm 0,46$) olduğu belirlendi. Ayrıca çalışmaya katılan kadın öğrencilerin ($n=165$ $3,30 \pm 0,36$) zaman yönetiminin erkek öğrencilerden ($n=38$ $3,22 \pm 0,39$) daha iyi olduğu saptandı.

Sonuçlar:Çalışmaya katılan öğrencilerin büyük bir bölümünün gününün üçte birini internet kullanarak geçirdiği belirlenmiştir. Çalışmaya katılan öğrenciler arasında zaman yönetimi açısından en başarılı olanların üçüncü sınıf öğrenciler olduğu

belirlenmiş ayrıca zaman yönetimi konusunda öğrencilerinden çok zaman planlanması konusunda zayıf oldukları saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler:Öğrenci hemşire, zaman yönetimi becerisi

Kaynak:

- 1) ANDIÇ, H. (2009). Üniversite Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerileri ile Akademik Başarıları Arasındaki İlişki. Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü
- 2) GÜÇLÜ, N. (2001). Zaman Yönetimi, Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, Sayı:25 Syf: 87-100
- 3) BAŞAK, T., UZUN, Ş., ARSLAN, F. (2008). Hemşirelik Yüksekokulu Öğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerileri, TAF Prev Med Bull, 7(5):429-434
- 4) TÜRKEL A. (1999). Globalleşen Dünyanın Süper Yöneticilerine, İstanbul Türkmen Yayınevi

HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN DUYGUSAL ZEKA DÜZEYLERİ İLE İLETİŞİM BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ: KOHORT TİPİ BİR ÇALIŞMA

Öğrenci:Gözde ŞİMŞEK, Rana Elçin SEZER, Mehmet Fatih GÜNGÖR

Danışman: Arş.Gör. Pınar ZORBA, Yrd.Doç.Dr. Gülten KOÇ

Üniversite:Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

AMAÇ: Bu araştırma, Hemşirelik Fakültesi 2. sınıf öğrencilerinin birinci ve ikinci sınıftaki duygusal zeka düzeyleri ile iletişim becerileri arasındaki değişimin incelenmesi amacıyla planlanmıştır.

YÖNTEM: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte yapılan araştırma, Hemşirelik Fakültesinde öğrenim gören 2. (N=132) sınıf öğrencilerinden araştırmaya katılmayı kabul eden 121 öğrenci ile Ocak-Şubat 2015 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Veriler; araştırmacılar tarafından oluşturulan Anket Formu, İletişim Becerileri Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ) ve Duygusal Zeka Değerlendirme Ölçeği ile toplanmıştır. Bu veri toplama formları öğrenciler birinci sınıfa başladıklarında da uygulanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzdelik, ortalama, Mann Whitney-U, Kruskal-Wallis ve Spearman korelasyon testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Öğrencilerin yaş ortalaması 20.92 ± 0.78 , %95.9'u kadın, %95'i anadolu ve fen lisesi mezunudur. Öğrencilerin %88.4'ü ailesinde demokratik tutumun baskın olduğunu, %85.1'i ise kendileri ile ilgili karar alırken ailelerine danıştıklarını ifade etmişlerdir. Öğrencilerin %90'i iletişim, %80.2'si duygusal zeka ile ilgili eğitim almışlardır. Öğrencilerin %80.3'ü kendilerini empatik olarak tanımlamıştır. Öğrencilerin ikinci sınıf iletişim becerileri ölçeği puan ortalaması (104.6 ± 16.29), duygusal zeka ölçeği puan ortalaması (158.26 ± 23.8)'dir. Duygusal zeka ölçeği alt boyut puan ortalamaları incelendiğinde, öğrencilerin duygularının farkında olma alt boyut puan ortalamasının (23.7 ± 5.88) düşük olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin şimdikine göre bir sene önceki iletişim becerileri puan ortalamaları ($p < 0.05$) ve duygusal zeka düzeyi puan ortalamaları ($p < 0.05$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Bir önceki yılda olduğu gibi öğrencilerin bu yılda iletişim becerileri ölçeği ile duygusal zeka puan ortalamaları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır ($r_s = 0.047$, $p < 0.05$).

SONUÇ VE ÖNERİLER: 2.sınıf öğrencilerinin iletişim becerileri ve duygusal zeka düzeyi ölçeği puan ortalamalarının geçen yıla göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu sonuçlar, öğrencilerin aldıkları eğitimlerle mesleki bilgi ve becerilerinin yanı sıra iletişim becerilerinin ve duygusal zekalarının güçlendiğini göstermektedir. Lisans süresince ders müfredatlarına bu derslerin seçmeli olarak eklenmesi ve bu öğrencilerin son sınıfta iletişim becerileri ve duygusal zeka düzeylerinin tekrar değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Öğrenci, İletişim, Duygusal Zeka

HEMŞİRELİK LİSANS ÖĞRENCİLERİNİN KADIN AKADEMİSYENLİK ALGISININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Gönül Aktaş, Özlem Koca, Fatih Karataşlı
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Berna Dizer
Üniversite:Şifa Üniversitesi

ÖZET

Dünyada ve ülkemizde gün geçtikçe kadın akademisyenlerin sayısı artmaktadır. Ülkemizdeki akademisyenlerin yaklaşık %41'ini kadınlar oluşturmaktadır. Öğrencilerin gelecekte çeşitli mesleklerin uygulayıcıları olacağı düşünüldüğünde, onların hayata ve öğrenim gördükleri üniversitede akademisyenlere ilişkin görüşlerini saptamaya dönük araştırmaların alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu araştırmada hemşirelik lisans öğrencilerinin kadın akademisyenlik algısını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Araştırma tanımlayıcı bir araştırma olup toplam 198 öğrencinin 162'sine (% 81,81) ulaşılarak yapılmıştır. Araştırmaya birinci sınıf öğrencileri dahil edilmemiştir. Veri toplama formu cerrahi kadın akademisyenlik ile ilgili literatürden yararlanılarak hazırlanan 21 sorudan oluştu. İstatistiksel analizler SPSS versiyon 17.0 yazılımı kullanılarak yapıldı. Bağımsız gruplarda, normal dağılım değişkenlerin karşılaştırılmasında bağımsız gruplarda t testi kullanıldı. Kesikli verilerin karşılaştırılmasında Pearson'ın Ki-Kare Testi ve Fisher'in Kesin Ki-Kare Testi uygulandı. P-değerinin 0.05'in altında olduğu durumlar istatistiksel olarak anlamlı olarak kabul edildi.

Öğrencilerin %86,4'ünün kadın akademisyenlere bakış açısının olumlu olduğunu ve üçte ikisinin (%87,7) kendi fakültesinde çalışan kadın akademisyenlerden memnun olduğunu bildirmiştir. Öğrencilerin yaklaşık üçte ikisinin(%74,1) akademisyen olmayı hedefledikleri saptanmıştır (p=0,127). Akademisyen olmayı isteme sebepleri arasında akademisyenlere karşı toplumun pozitif imajı(%42,7) ve araştırma yapmayı sevme(%31,2) olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin %40,7'si akademisyenlikte kadın-erkek ayrımının olduğunu belirtmiştir. Öğrenciler bu ayrımın nedenlerini ise kadının doğurganlık özelliği(%22, p=0,00), toplumsal cinsiyet ayrımı(%21), toplumun kadının çalışmaması yönündeki baskısı(%18) ve girişimcilikte erkeklerin özgür olduklarını düşünmeleri(%10) olarak bildirmişlerdir. Öğrencilerin %76,5'i kadın akademisyenliğin; evliliğe ve anneliğe engel olmadığını belirtmiş ancak %56,8'i kadının akademisyenlik hayatında yaşadığı zorluklardan anne ve eş olarak yaşamı sürdürmenin zor olduğunu bildirmiştir.

Sonuç olarak, öğrencilerin çoğunluğunun kadın akademisyenin iş yaşamında karşılaştığı zorlukların farkında olmalarına rağmen, toplumdaki imajı, akademisyenlerden memnuniyeti ve bu durumun öğrencileri etkileyerek lisansüstü eğitim almayı hedefledikleri düşünülmektedir. Bu çalışmanın örneklem grubu zenginleştirilerek daha geniş gruplarda yapılması önerilmektedir.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ ŞİZOFRENİ HASTALIĞINI NASIL ALGILIYOR?

Öğrenci:Meral Çalışkan, Aysun Bulut, Aslıhan Bektaşoğlu, Hilmi Can Kılıç, Özge Küçükoğlu, Fatma Uzer, Ebubekir Uysal, Tuğba Tükel, Türkan Aydoğan, Merve Günay, Yusuf Özder
Danışman:Öğr. Gör. Candan Deliduman, Yrd. Doç. Dr. Birgül Özkan
Üniversite:Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin şizofreni hastalığına ilişkin bilgi ve tutumlarının tanımlanması ve hastalığa ilişkin algılarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışmada kullanılan sorular Psikiyatrik Araştırma ve Eğitim Merkezi (PAREM) tarafından hazırlanan RUTUP projesinin şizofreni hastalığına ilişkin bölümünden elde edilmiştir. Çalışma için Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi akademik kuruldan ve Hemşirelik Bölüm Başkanlığından ve çalışmaya katılmaya kabul eden öğrencilerden yazılı izin alınmıştır. Bu çalışmanın evrenini 487 öğrenci oluştururken, araştırmaya katılmayı kabul eden 315 hemşirelik öğrencisi ile çalışma yapılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 11 paket programı ve verilerin değerlendirilmesinde yüzde, ortalama, student t testi ve ki-kare önemlilik testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin % 28.6'sını 4.sınıf öğrencilerinden oluşturmaktadır. Tüm öğrencilerin % 83.5'i daha önce bir psikiyatrik destek almadığını ve % 93.7'sinin ailesinde ruhsal hastalık bulunmadığını ifade etmiştir. Öğrencilerin % 48.9'u en sık duyduğu ruhsal hastalığın şizofreni hastalığı olduğunu, %46'sının şizofreniyi tehlikeli bir hastalık olarak görmekte olduğunu ifade etmişlerdir. Yine çalışmaya katılan öğrencilerin % 56.5'inin ruhsal hastalıkların çocuklukta yaşanmış olaylardan kaynaklandığını düşündüklerini belirtmişlerdir. Hemşirelik öğrencilerinin şizofreniye ilişkin algılama düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmıştır($p<0.05$). Bu konuda yapılan ileri analiz ile bu farkın dördüncü sınıf ile birinci sınıf arasında olduğu bulunmuştur($p<05$).

Sonuç ve öneriler: Hemşirelik öğrencilerinin şizofreni hastalığına yönelik bilgi ve tutumlarının belirlenmesi için yapılan bu çalışmadan elde edilen sonuçlara göre hemşirelik öğrencilerinin birinci sınıftan itibaren aşamalı olarak ruhsal hastalıklar konusunda daha fazla bilgi elde edebilecekleri öğrenme ortamlarının yaratılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, şizofreni, tutum, algı

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ VE TIBBİ HATA: TANIK OLMA, YAPMA VE EĞİLİM DURUMLARI

Öğrenci:Mazlum Demir, Agit Ekinci

Danışman: Arş.Gör.Altun Baksi Şimşek, Öğr.Gör.Evin Kasımoğlu Evinç,Öğr.Gör Leyla Zengin

Üniversite:Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve Amaç: Tıbbi hataların önlenmesindeki stratejilerden birisi, hemşirelerin tıbbi hata yapma/ eğilim durumlarının belirlenmesi ve bu doğrultuda önlem alınmasıdır. Bu araştırmanın amacı, mesleğin bir üyesi olarak hemşireliğe katılmadan önce öğrencilerin tıbbi hata tanık olma, yapma ve eğilim durumlarını incelemektir.

Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tiptedir, araştırma için ölçek sahibinden, kurumdan ve öğrencilerden izin alınmıştır. Araştırma, Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu'nda, Ekim-Kasım 2014 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmanın evrenini araştırmanın yürütüldüğü tarihte üçüncü ve dördüncü sınıfta öğrenim gören toplam 245 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın örneklem büyüklüğü 150 olarak hesaplanmış, 151 öğrenci ile araştırma tamamlanmıştır. Araştırma verileri; tıbbi hata/sosyo-demografik özellikler ile ilgili soruları içeren veri formu ve "Tıbbi Hataya Eğilim Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Ölçek 49 madde, beş boyut içermekte ve likert tipi 5 kategoride değerlendirilmektedir. Toplam puanların artması tıbbi hata yapma eğiliminin azaldığı şeklinde yorumlanmaktadır. Araştırma verileri istatistiksel yazılım programı kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 22.2, %56.3'ü kadın ve %51'i dördüncü sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin %72.8'i tıbbi hataya tanık olduğunu, %82.9'u tanık olduğu tıbbi hatayı yapan meslek grubunun hemşire olduğunu, %71.2'si yapılan hata türünün iletişim eksikliği ile ilgili olduğunu ve %79.3'ü yapılan hatanın rapor edilmediğini belirtmiştir. Öğrencilerin %42.4'ü tıbbi hata yaptıklarını, %46.9'u yapılan hatanın ilaç hatası olduğunu, %78.1'i hemşire/öğretim elemanı ile paylaştığını belirtmiştir. Yine öğrencilerin %43.8'i tıbbi hata yapma nedeni olarak bilgi yetersizliğini göstermiş, %39.1'i vicdani rahatsızlık yaşadığını belirtmiştir. Öğrencilerin ölçekten aldığı toplam puan ortalaması 3.96 ± 0.56 iken, alt boyutlardan hasta izlemi/ malzeme güvenliğinin (3.70 ± 0.70) en düşük ortalamaya sahip olduğu görülmüştür. Üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileri arasında tıbbi hata eğilimi toplam puanı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamış, bazı alt boyutlarda fark saptanmıştır.

Sonuç ve Öneriler: Bu bulgular doğrultusunda tıbbi hata yapma oranının yüksek ve hata bildiriminin düşük olduğu görülmektedir. Tıbbi hata bildirilerinin artırılması, hata oranlarının ve eğilimlerin azaltılması için müfredatın gözden geçirilmesi ve hasta güvenliği eğitiminin daha fazla yer alması gerekliliği ortaya çıkmıştır.

Anahtar Sözcükler: Tıbbi Hata, Hemşirelik Öğrencisi, Tıbbi Hataya Eğilim Ölçeği, Hemşirelik, Tanımlayıcı Araştırma.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ANEMİ SIKLIĞI VE YORGUNLUK

Öğrenci:Elif AÇAR, Fatma ŞEN
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Özlem Yazıcı
Üniversite:Koç Üniversitesi

GİRİŞ: Anemi, hemoglobin miktarının yaş ve cinsiyete göre Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tarafından kabul edilen kriterlerin altında kalmasıdır. DSÖ verilerine göre dünya nüfusunun yaklaşık %30'unun anemik olduğu bilinmektedir. Anemi kişinin günlük hayatını fiziksel, psikolojik ve sosyo-ekonomik yönden olumsuz etkileyen bir problemdir. En önemli belirtilerinden biri olan yorgunluk kişinin yaşam kalitesini ve doyumunu azaltmaktadır.

AMAÇ: Hemşirelik öğrencilerinde anemi sıklığı ve yorgunluk düzeyinin incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Araştırma kesitsel, kantitatif bir yöntemle yapılmıştır. Örneklemi bir hemşirelik yüksekokulunun ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıflarında okuyan 49 kadın öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmacılar tarafından oluşturulmuş 20 soruluk bir anket formu, 16 soruluk Yorgunluk Soru Formu ve 28 soruluk Piper Yorgunluk Ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS 21.0 programında tanımlayıcı analiz, Spearman Korelasyon, Mann Whitney U ve χ^2 testleri yapılarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Olgular arasında anemi varlığı düşük oranda bulunmuştur (%22.4). Yorgunluk puanı ortalaması öğrencilerin yorgunluk çektiğini göstermektedir ($\mu=5.33$). Anemi dışı hastalık varlığı ile total yorgunluk puan ortalaması arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki görülmüştür ($U=135.500$, $p=.017$). Anemi ile sakatat tüketimi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($\chi^2=8.074$, $df=1$, $p=.004$). Günlük kafein tüketim miktarı ile anemi varlığı arasında istatistiksel olarak neredeyse anlamlı bir ilişki görüldü ($\chi^2=3.737$, $df=1$, $p=.053$). Part-time veya full-time bir işte çalışmanın toplam yorgunluk puanını ($U=203.500$, $p=.667$) etkilemediği görüldü. Anemi ile total yorgunluk puan ortalaması arasında istatistiksel olarak ($U=192$, $p=.684$) anlamlı bir ilişki görülmedi. Anemi varlığı ile akademik başarı düzeyi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki gözlemlendi ($U=102$, $p=.013$).

SONUÇ: Aneminin yorgunluğa neden olduğu bilimsel bir gerçektir. Kişide çeşitli nedenlere bağlı olarak aneminin şiddeti arttıkça yorgunluk da artmakta ve yaşam kalitesi azalmaktadır. Sonuçların düşük örneklem sayısına bağlı olabileceği ve daha geniş epidemiyolojik çalışmaların yapılması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, anemi sıklığı, yorgunluk düzeyi

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE DİSMENORE İLE BAŞETME YÖNTEMLERİ VE DİSMENORENİN AKADEMİK BAŞARIYA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Zerrin AKSOY, Emine BAYAZİT

Danışman:Mesude DUMAN,

Üniversite:Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Ağrılı menstrüasyon durumu olan dismenorede ağrının şiddeti hafif olabileceği gibi, bireyin günlük yaşantısını aksatacak kadar fazla da olabilmektedir. Tedavisinde farmakolojik olmayan uygulamalar da yer almaktadır.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinde dismenore ile başetme yöntemleri ve dismenorenin akademik başarıya etkisinin incelemektir.

Yöntem: Araştırma, Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu'nda, 15-31 Aralık 2014 tarihleri arasında tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Kurumdan ve öğrencilerden izin alınmıştır. Araştırmanın evrenini 213 kız öğrenci oluşturmuştur. Araştırmaya katılmaya gönüllü 102 öğrenci alınarak araştırma tamamlanmıştır. Araştırma verileri araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulan veri toplama formu kullanılarak toplanmıştır. Veri toplama formu, öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini, dismenore yaşama durumunu ve baş etme yöntemlerini sorgulayan 19 sorudan oluşmaktadır. Veriler bilgisayar ortamında istatistiksel yazılım programı kullanılarak sayı-yüzde-ortalama, pearson korelasyon analizi ve bağımsız gruplarda t testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.1, ortalama menarş yaşı 13, %40.2'si dördüncü sınıf öğrencisi ve akademik not ortalamaları 72.6 ± 7 'dir.

Öğrencilerin %93.1'i 22-35 günde bir menstruasyon olmakta, %72.3'ünün menstruasyonu 3-6 gün sürmektedir. Öğrencilerin %95.1 dismenore yaşadığını belirtmiş olup ortalama ağrı şiddeti 5.7 ± 2.3 olarak bulunmuştur. %34'ü menarşla birlikte dismenore yaşamaya başladığını ve %50'si ağrının menstruasyonun ilk 2-3 günü olduğunu ifade etmişlerdir. Öğrencilerin %60.8'i dinlenerek, %34.3'ü ilaç kullanarak dismenore ile baş etmeye çalışmışlardır. Öğrencilerin %68.6'sı dismenorenin günlük aktivitelerini, %32.4'ü çevresindeki kişilerle ilişkilerini olumsuz etkilendiğini ve %58.8'i ağrı nedeniyle okula devam edemediklerini belirtmişlerdir. Öğrencilerin %80.4'ü doktora başvurmamış ve %52'si dismenore dışında menstruel siklusla ilgili bir problem yaşamamıştır. Ağrı şiddeti ile akademik not ortalaması arasında negatif yönde, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki olduğu bulunmuştur ($p < 0.05$). Ağrının şiddeti arttıkça akademik not ortalamaları düşmektedir. Ağrının şiddeti ile okula devam etme durumu arasında anlamlı olarak fark bulunmuş olup, ağrının şiddeti arttıkça okula devam etme oranı düşmektedir. ($p < 0.05$).

Sonuç: Bu sonuçlar doğrultusunda dismenore ile baş etme konularında kızların adölesan dönemde bilgilendirilmesinin ve hemşirelik eğitiminin ilk yıllarında etkili baş etme yöntemlerinin eğitim programlarına konulmasının gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik öğrencileri, Dismenore, Baş Etme, Akademik Not

P: 97

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE DİSMENORE SIKLIĞI VE YAŞAM KALİTESİNE ETKİSİ

Öğrenci: Hemşire Didem CİRİT

Danışman: Dr. Gönül KURT, Dr. Gülşah KÖK

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi, Hemşirelik Yüksekokulu

Amaç:

Bu araştırma ile hemşirelik öğrencilerinde dismenore görülme sıklığının belirlenmesi ve dismenorenin yaşam kalitesine olan etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem:

Kesitsel tipteki bu araştırma, bir Hemşirelik Yüksekokulu'nda, Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırma kapsamında çalışmaya katılmayı kabul eden 328 öğrenci ile görüşülmüştür.

Araştırmada, veriler ilgili literatür incelemesi sonucu araştırmacılar tarafından geliştirilen "Veri Toplama Formu" ile toplanmıştır. Ayrıca dismenore şiddetini ve semptomlarını değerlendirmek amacıyla "Menstruasyon Semptom Ölçeği-MSÖ", ağrı şiddetini ölçmek için "VAS-Görsel Analog Skala" ve yaşam kalitesini değerlendirmek amacıyla "SF-36-Kısa Formu" kullanılmıştır.

Araştırma verileri SPSS for Windows V.15.0 ile analiz edilmiştir. Kesikli veriler için sayı-yüzde, sürekli veriler için ortalama±standart sapma değerleri verilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdellik, Pearson korelasyon ve bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. Tüm analizler için yanılma düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.

Bulgular:

Öğrencilerin yaş ortalaması 20.26 ± 1.22 olup, ortalama 13.23 ± 1.24 yaşlarında menarş olmuşlardır. Öğrenciler ortalama 28.98 ± 8.93 gün aralıklarla menstruasyon gördüklerini ve ortalama 5.57 ± 1.31 gün sürdüğünü belirtmişlerdir.

Öğrencilerin MSÖ toplam puan ortalaması 60.43 ± 20.12 olup, öğrencilerde dismenore görülme oranı %72.3'dür. Öğrencilerin son menstruasyon sırasında yaşadıkları ağrının şiddeti 10 puan üzerinden ortalama 6.10 ± 2.94 'dür. Öğrenciler menstruasyon sırasında yaşadıkları ağrıyı hafifletmek için en yüksek oranda istirahat ettiklerini (%69.8) ve sıcak uygulama yaptıklarını (%62.2) belirtmişlerdir.

Dismenoresi olan öğrencilerin yaşam kalitesi ölçeği ağrı ve sosyal fonksiyon alt ölçekleri puan ortalamaları ile dismenoresi olmayan öğrencilerin puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p < 0.05$). Dismenoresi olan öğrencilerin olmayan öğrencilere göre, ağrı düzeyleri daha fazla olup, bu ağrı nedeniyle sosyal

yaşamları olumsuz olarak etkilenmektedir. Öğrencilerin MSÖ ile yaşam kalitesi ölçeği sosyal fonksiyonellik, fiziksel rol, mental sağlık, enerjik olma, ağrı ve genel sağlık alt ölçekleri puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p<0.05$). Menstrüal semptomların şiddeti arttıkça, öğrencilerin fiziksel hareketlilikleri, sosyal ilişkileri, mental ve genel sağlık durumları olumsuz olarak etkilenmekte, ağrı düzeyleri artmaktadır.

Sonuç:

Sonuç olarak, yaklaşık her dört öğrenciden üçünde dismenore görüldüğü ve dismenorenin öğrencilerin yaşam kalitelerini olumsuz olarak etkilediği saptanmıştır. Bu nedenle dismenorenin öğrencilerin yaşam kalitelerine olan etkisinin en aza indirilmesi ve bu dönemdeki şikayetlerle baş edebilmeleri için desteklenmeleri gerekmektedir. Dolayısıyla öğrencilere, dismenoreye neden olan etkenler ve dismenorenin etkilerini hafifletmeye yönelik yapılabilecek alternatif uygulamalar öğretilir.

Anahtar Kelimeler: Dismenore, Yaşam kalitesi, Menstrual semptom

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMİ

Öğrenci: Ayşe GÖBEKLİ, Aysun ENGİZ

Danışman: Arş. Gör. Yasemin GÜMÜŞ

Üniversite: Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Toplumda sosyal, kültürel ve politik açıdan ortaya çıkan değişiklikler pek çok sistemde olduğu gibi sağlık sistemi üzerinde de etkili olmaktadır. Değişimler ve artan talepler sağlık alanında çalışan profesyonellerin sorumluluklarını artırmakta ve eleştirel düşünme becerilerinin gelişimini gerekli kılmaktadır. Bu nedenle çalışma gelecekte sağlık alanında çalışacak öğrencilerinin eleştirel düşünme eğilimlerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak planlanmıştır. Çalışmaya Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon, Beslenme Diyetetik ve Hemşirelik Bölümü'nde okuyan ve araştırmaya katılmayı kabul eden toplam 522 öğrenci dâhil edilmiştir (katılım oranı % 85). Çalışmada örneklem seçimine gidilmemiş, evrenin tamamına ulaşılmaya çalışılmıştır. Veriler, 14-18 Nisan 2014 tarihleri arasında öğrencilerden Tanıtıcı Bilgi Formu (17 soru) ve California Eleştirel Düşünme Eğilimleri Ölçeği (51 soru) kullanılarak toplanmıştır. Çalışma öncesinde ilgili kurumdan yazılı izin ve öğrencilerden sözel onam alınmıştır. Veriler SPSS 16.0 istatistik programında değerlendirilip, anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak seçilmiştir. Verilerin analizi sonucu öğrencilerin yaş ortalaması 20.9 ± 1.6 , eleştirel düşünme puan ortalamaları 211.03 ± 22.73 (min:166, max:271) olarak bulunmuş ve "orta düzey" eleştirel düşünme eğilimine sahip oldukları saptanmıştır. Öğrencilerin okudukları sınıflara göre eleştirel düşünme eğilimi puan ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Sınıf yükseldikçe öğrencilerin eleştirel düşünme puan ortalamalarının arttığı belirlenmiştir. Eleştirel düşünme eğilimi ile anne baba eğitimi, gelir düzeyleri ve bireylerin oturdukları yerleşim yerleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanamamıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda hemşirelik eğitiminin yanı sıra öğrencilerde eleştirel düşünme becerilerinin kazandırılması önem taşımaktadır. Öğrencilerin hemşirelik eğitimi ve klinik uygulamalarda eleştirel düşünme becerilerini arttırmak amacıyla, eleştirel düşünmenin ders konularına eklenmesi, düşüncelerin paylaşıldığı öğrenme ortamlarının oluşturulması, bu bağlamda öğrencilerinde içinde bulunduğu çalışmaların, araştırmaların planlanması, eleştirel düşünmenin hayata geçirilmesi açısından önerilebilir.

Anahtar kelimeler: Eleştirel düşünme, eleştirel düşünme eğilimleri, hemşire öğrenciler.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE GASTROÖZOFAGEAL REFLÜ SIKLIĞI

Öğrenci: Ümmühan Seren KARABIÇAK, Naciye ŞAHAN, Gizem Yağmur VIZVIZ
Danışman: Yrd.Doç.Dr.Özlem Yazıcı
Üniversite:Koç Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinde gastroözofageal reflü sıklığını belirlemek ve hastalık hakkında farkındalık yaratmak amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Araştırma, etik komite onayı ve bilgilendirilmiş sözlü onam alınan hemşirelik öğrencisi 100 kişi ile yapılmıştır. Veriler 22 soruluk anket formu, Algılanan Stres Ölçeği ve Reflü Semptom İndeksi kullanılarak toplanmıştır. Hazırlanan anket formu öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini, çalışma durumlarını, beslenme şekillerini, hastalık öykülerini, stres düzeylerini ve bunların reflü ile ilişkisini sorgulamaktadır. Verilerin analizi, SPSS 21.0 programında tanımlayıcı analiz, t testi ve χ^2 testi kullanılarak yapılmıştır.

BULGULAR: Araştırmamızda reflü semptomları varlığı ile çalışma durumu ($\chi^2=1.356$, $df=1$, $p=0.316$), BKİ ($\chi^2=1.284$, $df=2$, $p=0.526$), kafeinli içecek tüketimi ($\chi^2=5.593$, $df=3$, $p=0.133$), tüketilen besin grubu ($\chi^2=1.455$, $df=3$, $p=0.693$), fast food tüketim sıklığı ($\chi^2=5.735$, $df=4$, $p=0.220$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Algılanan stres ölçek puan ortalamaları ile reflü arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p=0.992$). Reflü ile sigara kullanımı ($\chi^2=7.798$, $df=1$, $p=0.011$) ve kızartma tüketimi ($\chi^2=5.249$, $df=1$, $p=0.027$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

SONUÇ: Olguların sadece üçünde reflü tanısı konulmuş olmasına rağmen, reflü semptom indeksine göre araştırmaya katılan 100 kişinin 32'sinde reflü semptomlarının varlığı saptanmıştır. Yapılan çalışmalarda reflü prevalansının cinsiyet, yaş, alkol kullanımı ile ilişkili olduğu görülmüştür, fakat çalışmamız sadece kadın ve belli bir yaş popülasyonu üzerinde olduğundan cinsiyet ve yaş faktörlerinin etkisi saptanamamıştır. Yaşam şekli değişiklikleri ile reflü sıklığının azaltılabileceği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Gastroözofageal reflü, hemşirelik öğrencileri, stres.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE KONSTİPASYON VE STRES İLİŞKİSİ

Öğrenci: Bahar Demir
Danışaman: Yrd.Doç.Dr.Özlem Yazıcı
Üniversite: Koç Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Bu çalışmada konstipasyonu etkileyen risk faktörleri göz önünde bulundurulduğunda üniversite öğrencilerinin pek çoğunun konstipasyon riski altında bulunduğu öngörülmekte ve üniversite öğrencilerinde farklı nedenlere dayanan stres düzeyinin konstipasyon üzerindeki etkilerini incelemek amaçlanmaktadır.

YÖNTEM: Kesitsel tipte tasarlanan bu araştırma, İstanbul'da hemşirelik bölümünde okuyan 94 üniversite öğrencisi üzerinde olasılıklı örneklem yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Veri toplamak için önceden hazırlanan Sindirim Fonksiyonu Değerlendirme Soru Formu kullanılmıştır. Öğrencilerin stres düzeyi, Stresle Başa Çıkma Ölçeği'nden faydalanılarak değerlendirilmiştir. Verilerin analizi, SPSS 21.0 programında tanımlayıcı analiz, χ^2 ve Mann Whitney U testi kullanılarak yapılmıştır.

BULGULAR: Araştırmamıza katılan toplam 94 olgunun yaş ortalaması 20.78 ± 2.038 (yaş aralığı: 18-28) olup %80.9'u kadındır. Öğrencilerin %35'inin konstipasyon şikayetleri olduğu saptanmış ve konstipasyon ile cinsiyet ($\chi^2=2.168$, $df=1$, $p>.05$), yemek yenilen yerler ($\chi^2=.222$, $df=3$, $p>.05$), ana öğün sayısı ($\chi^2=3.013$, $df=3$, $p>.05$), ara öğün sayısı ($\chi^2=.331$, $df=1$, $p>.05$), hareket düzeyi ($\chi^2=6.813$, $df=3$, $p>.05$) arasında anlamlı bir ilişkinin olmadığı görülmüştür. Sık sık konstipe olma durumu ile öğrencilerin okudukları sınıf ($\chi^2=10.216$, $df=4$, $p<.05$), lifli besin tüketimi ($\chi^2=9.431$, $df=2$, $p<.05$), bakliyat tüketimi ($\chi^2=7.795$, $df=1$, $p<.05$) ve et tüketimi ($\chi^2=10.216$, $df=4$, $p<.05$), kişilerarası sorunların oluşturduğu stres ($U=727.500$, $Z=2.108$, $p<.05$) arasında anlamlı bir ilişkinin olduğu görülmüş olup stresle başa çıkma tarzları ölçeğinin alt boyut puan ortalamaları incelendiğinde strese karşı takınılan kendine güvenli yaklaşım, iyimser yaklaşım ve boyun eğici yaklaşım ile konstipasyon arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ($t=2.180$; 2.267 ; -2.018 , $df=92$, $p<.05$) ilişkinin olduğu sonucuna varılmıştır.

SONUÇ: Çeşitli stresörlere karşı üniversite öğrencilerinin kendine güvenli ve iyimser bir tutum içinde olması konstipasyonu azaltırken, boyun eğici bir yaklaşımda bulunulması konstipasyonu arttırmaktadır. Stres yaratan durumların çeşidine göre konstipasyonun görülme olasılığı değişmekte olup, kişilerarası sorunların yarattığı stres konstipasyon oluşumunda etkili olmaktadır. Strese karşı olumlu tutum sergileyenlerde konstipasyon oranının azaldığı göz önünde bulundurularak bu durumun gastrointestinal sistem üzerindeki etkileri incelenebilir.

Anahtar kelimeler: Konstipasyon, stres, hemşirelik öğrencileri.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE POLİKİSTİK OVER SENDROMU

Öğrenci: Melike KUTSAL, Büşra KÖSE, İdil KAYA
Danışman: Yrd.Doç.Dr.Özlem Yazıcı
Üniversite: Koç Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ: Polikistik Over Sendromu (PCOS), doğurganlık çağında en sık görülen endokrin bozukluklardan biridir. Sendromun prevalansı yaklaşık %6-8 oranında görülmektedir.

Son yıllarda insülin direnci ile PCOS ilişkisinin gösterilmiş olması önemli bir gelişmedir. Bu nedenle PCOS, sistemik bir hastalığın overlerdeki yansıması olarak yorumlanabilir. PCOS ile ilgili sorunlar hastanın yaşam evresine göre puberteden, perimenopozal döneme kadar farklı klinik tablolarla ortaya çıkabilmektedir.

AMAÇ: PCOS tanısı almış olgularda kan şekeri değişimleri ve obezite görülme sıklığının incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Araştırma, kesitsel kantitatif yöntemle yapılmış olup, 41 soruluk anket ile olguların sosyodemografik özellikleri, yaşam kalitesi, kronik hastalık varlığı ve özgeçmiş, ailedeki genetik risk faktörleri değerlendirilmiştir. Hemşirelik bölümünde okuyan 18-25 yaş arası kadın öğrencilerden sözlü onam alınarak 10-15 dakika süren anketi doldurmaları istenmiştir. Elde edilen veriler SPSS 21.0 paket programında tanımlayıcı analizler, χ^2 ve t testi yapılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR: Çalışmamız Eylül-Aralık 2014 tarihleri arasında 18-25 yaş arası 43 kadın öğrenciyle yapılmıştır. Olgularda; PCOS ile diyabet varlığı ($\chi^2=2.974$, $df=1$, $p=0.257$), hiperglisemi varlığı ($\chi^2=6.128$, $df=2$, $p=0.061$), beden kitle indeksi/BKİ ($\chi^2=4.525$, $df=1$, $p=0.055$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır. Olguların BKİ ortalaması ile (21.29 ± 3.464) hormon replasman tedavisi alma durumu ($\chi^2=10.643$, $df=1$, $p=0.007$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. PCOS ile egzersiz yapma sıklığı ($\chi^2=0.807$, $df=3$, $p=0.848$) ve sigara kullanımı ($\chi^2=1.748$, $df=1$, $p=0.31$) arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

SONUÇ: Çalışmamızda diyabet, kan şekeri düzeyi, obezite, yaşam şekilleri ve PCOS arasında anlamlı bir ilişki olmadığı, ancak hormon kullanımının BKİ üzerinde etkili olduğu bulunmuştur. Sonuçların düşük örneklem sayısına bağlı olabileceği ve daha geniş epidemiyolojik çalışmaların yapılması gerektiği düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELELER: Polikistik over, diyabet, beden kitle indeksi, obezite, hormon replasman tedavisi.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ŞİDDET OLGUSU VE ÇİFTLER ARASI ŞİDDETİ KABUL ETME DÜZEYLERİ

Öğrenci: Semih Avcı

Danışman: Öğr.Gör. Asiye Uzel, Öğr.Gör. Tuba Güner Emül, Doç. Dr. Duygu Yılmaz
Üniversite: Mersin Üniversitesi

ÖZET

Şiddet yaşantımızın pek çok alanına yayılmış bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Şiddet mağdurlarına tıbbi bakım, destek ve danışmanlık hizmetlerinin sunumunda sağlık çalışanları anahtar konumdadır. Şiddet mağduru ile ilk karşılaşan profesyoneller özellikle hemşireler olmasına rağmen, şiddeti önleme ve yardım etmede kendilerini sorumlu görmedikleri yapılan çalışmalarda saptanmıştır. Hemşirelerin kız erkek ilişkilerinde şiddeti ne kadar onayladıkları, şiddet hakkında ne düşündükleri, şiddet mağdurlarına yaklaşımları açısından önemli görülmektedir. Bu çalışmada Mersin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü öğrencilerinin, şiddeti algılama ve çiftler arası şiddeti kabul etme durumlarının belirlenmesi amaçlanmıştır. Tanımlayıcı tipte olan araştırmanın evrenini 669 öğrenci oluştururken, örneklem için 300 öğrenciye ulaşılmıştır. Veriler anket formu ve "Çiftler Arası Şiddet Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır.

Hemşirelik öğrencilerinin yaş ortalaması 20.94 (± 1.86) olup, %63.7'si kızlardan oluşmaktadır. Öğrencilerin %79.3'ü çekirdek aileye sahip ve %50'si ülkenin güney bölgesinde, %43'ü de doğu bölgesinde yaşamaktadır. %24.7'sinin annesi, %3'nün de babası okuryazar değildir. Şiddet davranışları öğrencilerin %34'ünün ailesinde vardır. Ailelerdeki şiddet türünün %66.7'sinin fiziksel, %75.5'inin sözel ve %3.9'unun da cinsel şiddet şeklinde olduğu belirlenmiştir. Öğrenciler flört ilişkilerinde şiddette yönelim nedeni olarak kıskançlığı (%34.3), iletişimsizliği (26.3), psikolojik sorunları (%22.7), eğitimsizliği (%21) ve aldatmayı (%4.7) işaret etmişlerdir.

Hemşirelik öğrencilerinin şiddet eğilimlerine bakıldığında, kız öğrencilerin %4.6'sı, erkek öğrencilerin ise %25.7'si erkeğin kadına uyguladığı şiddeti kabul etmiştir. Kız öğrencilerin %16.6'sı, erkek öğrencilerin ise %25.7'si kadının erkeğe uyguladığı şiddeti kabul etmiş ve kız öğrencilerin %7.7'si erkek öğrencilerin ise %28.4'ü genel olarak çiftler arasındaki şiddeti kabul ettiklerini belirtmişlerdir.

Bu sonuçlar doğrultusunda, hemşirelik öğrencilerine yönelik alternatif davranış modelleri ve yeni bilgilerle, saldırganlık ve şiddet gibi öğrenilmiş davranışların değiştirilebileceği ve önlenilebileceği programların oluşturulup hayata geçirilmesi önerilmektedir. Araştırma, bu konudaki sınırlı çalışmalardan biri olması ve az işlenen bir konuya ışık tutması açısından önem taşımaktadır.

Anahtarsözcükler: Hemşire, şiddet, Çiftler arası şiddeti, öğrenci hemşireler.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE TÜKENMİŞLİK DÜZEYİ VE TÜKENMİŞLİK DÜZEYİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci:Seda BAYDEMİR

Danışman:Diler AYDIN

Üniversite:Balıkesir Üniversitesi, Bandırma Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Tükenmişlik özellikle insana hizmet veren meslek gruplarında sık görülen bir sorun olup, sağlık çalışanlarının tükenmişlik yönünden en riskli gruplardan biri olduğu bilinmektedir. Bu araştırma hemşirelik bölümü öğrencilerinin tükenmişlik düzeylerini ve bu düzeyleri etkileyen faktörleri saptamak amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Tanımlayıcı tipteki bu araştırmanın verileri 9-16 Şubat 2015 tarihleri arasında Bandırma Sağlık Yüksekokulunda toplanmıştır. Çalışmanın evrenini Bandırma Sağlık Yüksekokulunda öğrenim gören 355 öğrenci, örneklemini ise araştırmaya katılmaya istekli olan 288 öğrenci oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından geliştirilen kişisel bilgi formu ile Maslach Tükenmişlik Ölçeği kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS paket programının 19.0 sürümü ile tanımlayıcı analiz, Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan öğrenci hemşirelerin yaş ortalamaları 20.68 ± 2.12 olup, %74.7'sinin kız öğrenci olduğu belirlenmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin %75.7'sinin hemşirelik bölümünü isteyerek seçtiği ve %77.1'inin bölümünden memnun olduğu bulunmuştur. Sağlık Yüksekokulu öğrencilerinin duygusal tükenme alt boyutu puan ortalaması 13.09 ± 6.16 ; duyarsızlaşma alt boyutu puan ortalaması 4.17 ± 3.08 ; kişisel başarı alt boyutu puan ortalaması ise 10.96 ± 4.83 bulunmuştur.

Öğrencilerin cinsiyete göre tükenmişlik düzeyleri incelendiğinde duygusal tükenmişlik düzeyi ile aralarında istatistiksel bir farklılık bulunmuştur ($p < 0,05$). Öğrencilerin sınıf düzeyi arttıkça kişisel başarı düzeylerinin düştüğü gözlenmiştir ($p < 0,05$). Öğrencilerin hemşirelik bölümünü isteyerek seçme durumuna göre tükenmişlik düzeyleri incelendiğinde duygusal tükenmişlik ve kişisel başarı düzeyleri ile aralarında istatistiksel bir farklılık bulunmuştur ($p < 0,05$). Hemşirelik bölümünden memnun olmayan öğrenciler ve hemşire olarak çalışan öğrencilerin tükenmişlik alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar bulunmuştur ($p < 0,05$).

Sonuç: Bulgular hemşirelik öğreniminin tükenmişlik sendromu açısından önemine vurgu yapmaktadır. Toplum sağlığının korunması ve geliştirilmesi, hasta bakım kalitesinin artırılması için sağlık sektörünün temel yapı taşı olan hemşirelik öğrencilerinin öğrenimine önem verilmeli ve sosyal olarak desteklenmelidir.

Anahtar Sözcükler: Tükenmişlik, Hemşirelik, Öğrenci

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNE GÖRE KLİNİKLERDE HASTA HAKLARININ UYGULANMA DURUMU

Öğrenci:Seher Çakmak, Bihter Özterzi, Pınar Kutlu, Meryem Kutlu

Danışman: Doç.Dr.Nesrin Nural

Üniversite:Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç:Bu çalışma; hemşirelik öğrencilerine göre kliniklerde hasta haklarının uygulanma durumunu belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Yöntem: Bu çalışma; Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik bölümü 3. sınıfta okuyan ve araştırmayı kabul eden 110 öğrenciye anket yöntemi ile uygulanarak yapıldı. Anket soruları araştırmacı tarafından hazırlanan öğrencilerin bireysel özelliklerini ve klinik uygulamaları sırasında hasta haklarının uygulanma durumu hakkındaki görüşlerini içeren altı ana başlık ve alt başlıklardan (4'lü likert) oluşmaktadır. Verilerin değerlendirilmesindeyüzdellik hesaplamaları kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya alınan öğrencilerin yaş ortalaması 21.25 ± 1.68 ve %90.9'u kadındır. %59.1'i üniversite hastanesinde ve %98.2'si kadın doğum servislerinde staj yapmıştır. Öğrencilerin yarıdan fazlası (%55.5) hasta haklarını kısmen bildiğini ifade etmiştir. Öğrenciler hasta hakları ile ilgili bilgilerini; dersler (%85.5), kitap/dergi/broşür (%56.4) ve internetten (%55.5) edindiklerini belirtmiştir. Öğrenciler, hemşirelerin mesleğini yaparken memnun olmadığını (%41.8), hasta ile iletişimlerinin orta derecede olduğunu (%67.3), mesleklerini kısmen yerine getirdiklerini (%61.8), hasta haklarına kısmen uygun davrandıklarını (%55.5) belirtmiştir. Öğrenciler hasta haklarına ilişkin hemşirelerin en sık, hasta bilgilendirme (%85.5), personeli tanıma, seçme ve değiştirme (%56.4), bilgi isteme (%57.3), mahremiyet (%59.1), saygınlık (%52.7) ve rahatlık (%43.6) hasta haklarını ihlal ettiklerini ve hasta haklarını ihlal etme nedeni olarak da; yetersiz hemşire sayısı (%75.5), iletişim eksikliği (%73.6), olumsuz iş koşulları (%65.5) olarak belirtmektedir. Öğrenciler hasta haklarını en fazla hemşirelerin (%72.7) ihlal ettiğini ifade etmektedir.

Öğrencilerin yarıdan fazlası klinik uygulamaları sırasında hasta haklarının uygulanma durumunu; hastanın sağlık hizmetlerinden yararlanma, bilgilendirilme, bakım ve tedaviyi alma, mahremiyeti koruma, onam hakkının kısmen uygulandığı şeklinde belirtmiştir. Öğrencilerin %70'i sağlık çalışanlarının kısmen güler yüz, şefkat ve hoşgörülü davrandıklarını, %53.6'sı hasta hakları konusunda bilgilendirilme ve hasta haklarına rahatlıkla ulaşabilmenin kısmen uygulandığını ifade etmiştir.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin gözlemlerine göre kliniklerde hasta hakları yeterince uygulanmamakta, hasta haklarını en sık hemşireler ihlal etmekte ve bunu etkileyen bir ya da daha fazla neden bulunmaktadır.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNE VERİLEN HEPATİT EĞİTİMİNİN HEPATİT FARKINDALIK DÜZEYİNE ETKİSİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Selda Tan, Ayşe Gayrim, Tuğçe Bayoğlu
Danışman: Yrd.Doç.Dr. Eylem TOPBAŞ
Üniversite:Amasya ÜniversitesiSağlık Yüksekokulu

GİRİŞ: Hepatit karaciğerde inflamasyon, nekroz ve kansere kadar ilerleyebilen bulaşıcı bir hastalıktır. Bulaşma riskinin en fazla olduğu grup ise sağlık çalışanlarıdır.

AMAÇ: Hemşirelik öğrencilerine verilen hepatit eğitiminin bilgi düzeyine etkisinin ve bilgi düzeyini etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Yarı deneysel nitelikte olan bu çalışmanın evreni Amasya Sağlık Yüksekokulu hemşirelik öğrencileri (n=278), örnekleme ise çalışmaya katılmaya istekli öğrenciler (n=200.) oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından ilgili literatür taranarak hazırlanan “Kişisel Bilgi Formu ve Hepatit Hastalığı Bilgi Düzeyi Değerlendirme Formu” aracılığı ile elde edilmiştir. Eğitim; her sınıfa araştırmacılar tarafından kendi sınıf ortamlarında power point kullanılarak verilmiştir. Eğitim öncesi ön test, eğitim bitiminde de son test yapılarak bilgi düzeyleri değerlendirilmiştir. Veriler SPSS 20 paket programına aktararak, ortalama, yüzdelik hesaplama, Kruskal Wallis-H ve Mann-Whitney U Testleri ile Post-Hoc Çoklu Karşılaştırma Testi kullanılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR: Yaş ortalaması 20.5±18 olan öğrencilerin %80,5 bayan, %88,5'inin hepatitli hastanın enjektörü ile yaralanmasının olmadığı, hepatitli hastanın kan ve kan ürünleri ile temas halinde yapacaklarını bilme durumlarının ise sırasıyla ön testte %67.5, son testte ise %93 olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin hepatit etkenini, bulaşma yolları, belirtileri, korunma yolları bilme durumları ile toplam bilgi düzeylerinin ön ve son test puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu bilgi düzeylerinin son testler sonunda anlamlı derecede arttığı saptanmıştır. Cinsiyetin, öğrenim gördükleri sınıf seviyesinin, hepatit aşısı yaptırma ve ailesinde hepatit hastalığı olma durumunun ön test ve son test puanlarına göre bilgi düzeyini etkileyen bir faktör olduğu, hepatit geçirme durumunun ise bilgi düzeyini etkilemediği bulunmuştur.

SONUÇ ve ÖNERİLER: Verilen eğitim öğrencilerin bilgi düzeyini ve hepatit farkındalığını arttırmaktadır. Bulaşıcı hastalıklardan korunma ile ilgili bilgiler unutulduğu için zaman zaman hatırlatılması gerekmektedir.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN AMİYOTROFİK LATERAL SKLEROZ (ALS) KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Ufuk ADAK, Hayriye BEKTAŞ, Safiye AKAN, Aysun ÖNCÜ, Emine DEMİRCİ

Danışman:Pınar ÇİÇEKOĞLU

Üniversite:Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

ALS; kaybederken kazanmayı öğrenme sanatıdır...

Son günlerde kitle iletişim araçlarında yer alan tüm dünyada ve aynı zamanda ülkemizde de ALS hastalığına dikkat çekmek ve hastalara yardımcı olacak maddi olanakları sağlamak amacı ile başlatılan “IceBucket Challenge (bir kova buz ile meydan okuma)” kampanyası önemli bir sosyal sorumluluk girişimidir.

Amaç: Çalışmamız hemşirelik 4. sınıf öğrencilerinin ALS konusundaki bilgi düzeylerini değerlendirmek ve medyadaki sağlıkla ilgili kampanyalara duyarlılıklarını belirlemek amacı ile yapılmıştır.

Materyal Metod: Araştırma ön test-son test düzeninde tanımlayıcı tiptedir.Araştırmanın evrenini 2014-2015 eğitim öğretim yılında, bir sağlık yüksekokulundaöğrenim gören hemşirelik 4. sınıf öğrencileri oluşturmuştur(N=69) örneklem seçimine gidilmemiştir. Çalışmaya katılmayı reddeden, seminerin yapıldığı gün devamsızlık yapan ve formları eksik dolduran öğrenciler çalışma dışında bırakılmıştır (n=54). Araştırmada literatür doğrultusunda hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Araştırmacılar öğrencilere anket formunu uyguladıktan sonra 1saat süren ve ALS hastalığına yönelik bilgileri içerenbir seminer sunmuşlar ve aynı anket formlarını tekrar uygulamışlardır.Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 15 istatistik programı; öntest ve sontest puanları arasındaki farkın belirlenmesi için bağımlı gruplarda ki-kare testi (McNemar test) uygulanmıştır.

Bulgular:Araştırmaya katılan öğrencilerin %74,1'inin kadın, %63'ünün 18-22 yaş aralığında, %55,6'sının düz lise mezunu, %63'ünün “IceBucket Challenge” kampanyasını daha önce duyduğu, kampanyayı duyan öğrencilerin %27,8'inin internet,%27,8'inin ise TV aracılığı ile kampanyayı duyduğu saptanmıştır.“IceBucket Challenge” kampanyasına katılmak isteyen öğrenci sayısı ön teste %42,6 iken eğitimden sonra bu oran %81,5'e yükselmiştir ($\chi^2=14,815,p=.000$). Ön teste ALS hastalığının belirtilerini bilen %20,4 iken son teste bu oran %98,1'e yükselmiştir ($\chi^2=40.024,p=.000$). ALS bulaşıcı bir hastalık mıdır? sorusuna öğrencilerin %61,1'i bilmiyorum yanıtını verirken son teste öğrencilerin %98,1 hayır yanıtını vermiştir. Ön teste ALS'ye yönelik herhangi bir tedavi var mıdır? sorusuna öğrencilerin %63'ünün bilmiyorum yanıtını verirken son teste öğrencilerin %61,1'i hayır kesin bir tedavisi yoktur yanıtını vermiştir.

Sonuç:Bu çalışmanın sonucunda öğrencilerin medya aracılığı ile sağlıkla ilgili bilgiler edindikleri fakat bunların doğruluğunu ya da ne amaçla verildiğini araştırmadıkları belirlenmiştir. ALS seminerinin etkin bir öğrenme sağladığını, hastalığın belirti ve bulgularını anlama ve konuyu somutlaştırmada olumlu etkileri olduğunu söyleyebiliriz.

Anahtar Kelimeler: ALS, Icebucketchallenge, medya etkisi

Kaynaklar: Karadakovan, A. (2014). AmiyotrofikLateral Skleroz (ALS)'da Hemşirelik Bakımı, e-Sağlık Hemşirelik Dergisi, 1(1): 5-8.

Alankaya, N.(2012). AmiyotrofikLateral Skleroz ve Hemşirelik Yönetimi, Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi, 15(2): 152-159

http://www.als.org.tr/haber_detay.asp?haberID=465.

P:107

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN AMNİYOSENTEZ KOMPLİKASYONLARI HAKKINDAKİ BİLGİLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci:Sertaç Damar, Aslı Dal

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Gazi Contuk

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Araştırmada Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu 3 ve 4. sınıf öğrencilerinin amniyosentez komplikasyonları hakkındaki bilgi düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Bu çalışma evrenini 3 ve 4.sınıf olmak üzere 213 öğrenci oluşturmuştur. Bu araştırma tanımlayıcı ve analitik çalışma olarak yapılmıştır. Araştırmada veriler anket yoluyla toplanmıştır. Anket formu; 25'i amniyosentez endikasyonları/komplikasyonları ve 4'ü demografik bilgilerle ilgili olmak üzere 2 bölümü olan toplam 29 sorudan oluşmaktadır.

Veriler SPSS 16.0 paket programı kullanılarak yüzdeler ve parametrik testler ile değerlendirilmiştir. Değerlendirmede min-max, yüzdeler, ortalama, standart sapma değerleri ve bağımsız değişkenlerin bilgi puanları üzerindeki etkisini belirlemede independent samples t testi ve tek yönlü varyans analizi testleri kullanılmıştır. Tüm karşılaştırmalarda 0.05 önemlilik düzeyi olarak kabul edilmiştir. Araştırma için Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi etik kurulundan etik kurul onayı ve çalışmadan önce öğrencilere çalışmanın amacı açıklanacak sözel olarak onamları alınmıştır.

Araştırmada erkeklerin kadınlara göre daha bilgili oldukları fakat cinsiyete göre anlamlı bir fark bulunmadığı görülmüştür. 4. sınıf öğrencilerinin 3. sınıf öğrencilerden daha bilgili oldukları fakat sınıflarına göre bilgi puanlarının arasında anlamlı bir fark bulunmadığı belirlenmiştir. Araştırmada not ortalaması arttıkça amniyosentez komplikasyonlarına yönelik bilgilerin arttığı ve not ortalamasına göre amniyosentez komplikasyonu bilgi puanları arasında anlamlı bir farklılık (T:2.947, p=0.055) olduğu belirlenmiştir. Mezun olunan lise değiştikçe amniyosentez komplikasyonlarına yönelik bilgilerin de değiştiği belirlenmiş fakat mezun olunan liseye göre amniyosentez komplikasyonu bilgi puanları arasında anlamlı bir farklılık görülmemiştir. Öğrencilerin amniyosentez komplikasyonu bilgi düzeyinin %21.3'ü az bilen, %42.6'sı orta bilen ve %36.1'i çok bilen olduğu görülmektedir fakat bu sonuç ilk bakışta iyi gibi dursa da aslında kötü bir sonuç olarak yorumlanmaktadır.

Sonuç olarak öğrencilerin amniyosentez komplikasyonları konusundaki bilgileri yetersizdir. Bu araştırma sonuçları amniyosentez komplikasyonları konusunda hemşire öğrencilere eğitimleri sırasında kapsamlı bilgi verilmesi gerektiğini göstermektedir.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BENLİK SAYGISI VE ZORBALIĞA UĞRAMA DURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Mizgin Ertem

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Hülya Karataş, Doç.Dr.Murat Bektaş

Üniversite: Harran Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin benlik saygısı ile zorbalığa uğrama durumları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma tanımlayıcı bir araştırmadır. Araştırma Türkiye'nin güneydoğusunda yer alan bir üniversitenin hemşirelik bölümünde 2014-2015 öğretim yılında öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı kabul eden 141 öğrenci ile yapılmıştır. Veriler Cooper, Çelik ve Bayraktar tarafından geliştirilen, Palaz (2013) tarafından 13 madde olarak kısa formu hazırlanan Negatif Tutumlar Anketi ve Coopersmith Benlik Saygısı Ölçeği kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemi ile elde edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler ve spearman korelasyon analizi kullanılmıştır. Çalışma için kurumdan ve öğrencilerden izin alınmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin %68'i erkek, %61.7'si ikinci sınıfta öğrenim görmektedir. Öğrencilerin %44.7'sinin anne eğitim durumu okur yazar değil, %32.6'sının baba eğitim durumu ilkökul düzeyinde, %37.6'sı arkadaşları, 28.4'ü ailesi ile birlikte yaşamaktadır. Öğrencilerin %62.1'i son 6 ay içerisinde haftada bir veya her gün sıklığında 13 zorbalık davranışından herhangi birine maruz kaldığını bildirmiştir. Öğrencilerin %46.8'i hastanede klinik hemşirelerinden, %20.6'sı okul yönetiminden, %12.1'i sınıf arkadaşlarından, %8.5'i hasta yakınlarından, %5'i doktorlardan zorbalık görmektedir. Zorbalığı uygulayan kişinin cinsiyetinin %75.2'sinin kadın olduğu, %86.5'inin yaşça kendilerinden büyük olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin benlik saygısı ölçeğinden aldıkları ortalama puan 37.3 ± 9.1 'dir. Öğrencilerin zorbalık görme durumu ile benlik saygısı puanları arasında ters yönde anlamlı ve düşük bir ilişki ($r = -0.195$, $p = 0.021$) olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Her üç öğrenciden ikisinin her gün ya da haftada en az bir kez zorbalığa uğradığı, öğrencilerin zorbalığa uğrama durumlarının benlik saygılarını azalttığı belirlenmiştir. Hemşirelik öğrencilerinin benlik saygılarını artırmaya yönelik çalışmaların yapılmasının zorbalığa uğrama oranlarını azaltacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Benlik Saygısı, Öğrenci Hemşire, Zorbalık

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİLGİSAYAR OKURYAZARLIKLARI İLE BİLGİSAYAR ÖZ-YETERLİKLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: İzel UZUNTEKİN , Uğur KARADUMAN

Danışman: Prof.Dr.Şule ECEVİT ALPAR, Arş.Gör.Gülten KARAHAN OKUROĞLU

Üniversite:Marmara Üniversitesi Hemşirelik Bölümü

GİRİŞ

Bu araştırma hemşirelik öğrencilerinin bilgisayar okuryazarlıkları ile bilgisayar öz-yeterlikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla gerçekleştirildi.

YÖNTEM

Araştırma bir üniversitenin Hemşirelik Bölümü'nde Kasım2014–Şubat2015 tarihleri arasında tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte uygulandı. Araştırmanın evrenini 876 hemşirelik öğrencisi oluşturdu. Örneklem grubu oluşturulmamış olup, araştırmaya katılmayı kabul eden 707 öğrenci araştırmaya dahil edilerek, evrenin yaklaşık %80.7'sine ulaşıldı. Veriler araştırmacılar tarafından bireylerle yüz yüze görüşülerek Kişisel Bilgi Formu, Bilgisayara İlişkin Öz-Yeterlik Algısı Ölçeği (BÖAÖ) ve Bilgisayar Okuryazarlığı Ölçeği (BOÖ) ile toplandı. BÖAÖ'nde madde puan ortalaması 5'e yaklaştıkça bilgisayara ilişkin öz-yeterlik algısı artmaktadır. Ölçeğin Cronbach α katsayısı 0.71'dir. BOÖ dört faktörlü olup, alt boyutların Cronbach α katsayıları 0.91 ile 0.94 arasında değişmektedir. Her alt boyut için min-max değerleri 6-42'dir. Araştırmamızda Cronbach α katsayıları BÖAÖ için 0.72, BOÖ için 0.94'tür. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra; bağımsız gruplarda t testi ve ANOVA testi kullanıldı. Sonuçlar %95'lik güven aralığında ve anlamlılık $p<.05$ düzeyinde değerlendirildi.

BULGULAR

Öğrencilerin, yaş ortalamasının 19.95 ± 1.55 olduğu, %80.9'unun kadın, %19.1'inin erkek olduğu, araştırmaya katılan öğrencilerin %61.5'inin kendisine ait bilgisayarının olduğu, bilgisayarı en sık %30.8'inin e-mail(haberleşme) ve %89.8'inin bilgi edinmek amacıyla en sık kullandığı kaynağın internet olduğu, %96.9'unun hemşirelik eğitimi ve uygulamalarında teknolojinin kullanılması gerektiğine inandığı belirlendi.

Öğrencilerin BÖAÖ madde puan ortalamasının 2.59 ± 0.43 olduğu, öğrencilerin cinsiyetlerine($t=-4.705, p=.000$) göre BÖAÖ madde puan ortalamaları arasında anlamlı fark olduğu tespit edildi. Öğrencilerin BOÖ alt faktör puan ortalamaları; temel beceriler(TB) için 17.77 ± 8.44 , yazılım becerilerine başvurma(YBB) için 20.29 ± 8.02 , programlama(P) için 32.50 ± 8.65 , bilgisayar farkındalığı(BF) için 23.00 ± 7.95 olduğu;

öğrencilerin cinsiyetlerine göre programlama($t=5.614, p=.000$) alt faktöründe anlamlı fark olduğu tespit edildi. BÖAÖ toplam puan ortalamaları ile BOÖ toplam puan ortalamaları arasında negatif yönde orta düzeyde bir ilişki olduğu ($r =-,382, p=0,000$) saptandı.

SONUÇ

Araştırma verilerine göre hemşirelik öğrencilerinin bilgisayar öz-yeterlilik algıları ile bilgisayar okuryazarlıklarının orta düzeyde olduğu ve aralarında negatif yönde orta düzeyde ilişki olduğu saptandı.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, bilgisayar öz-yeterliği, bilgisayar okuryazarlığı.

P:110

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN CİLT KANSERİ HAKKINDAKİ BİLGİ DURUMLARININ VE ÖNLEYİCİ DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Nuran BAYRAK, Kübra KATIRCI,Neşe ÖZ, Bahar KARACAN, Yasemin ÇELEN

Danışman: Doç.Dr. Sevim ÇELİK, Doç.Dr. Arzu İLÇE, Yrd. Doç.Dr. Işıl IŞIK ANDSOY

Üniversite:Bülent Ecevit Üniversitesi,Zonguldak Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü öğrencilerinin cilt kanseri hakkında bilgi durumlarını ve cilt kanserini önleyici davranışlarını belirlemektir.

Gereç Yöntem: Kesitsel tipte tanımlayıcı özellikte olan bu araştırma, 2014-2015 eğitim öğretim yılı bahar yarıyılında okuyan Bülent Ecevit Üniversitesi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi ve Karabük Üniversitesi Hemşirelik Bölümü öğrencileri ile gerçekleştirildi. Veriler Şubat- Mart 2015 tarihleri arasında kişisel bilgi anketi, bilgi değerlendirme anketi ve önleyici davranışlar anketi ile toplandı.

Bulgular: Yaş ortalaması 20.85 ± 1.87 olan öğrencilerin %79.6'sı kız ve %39.9'u birinci sınıfta okuduğu belirlendi. Öğrencilerin %33.1 (n=319)'inin ailesinde kanserli birey olduğu, bu bireyler ile %19.7'sinin ikinci derece yakınlık düzeyinin olduğu, ailesinde cilt kanseri bulunanların %3.4 (n=11) oranında olduğu saptandı. Öğrencilerin %98.7'sinin cilt kanseri hakkında bilgilerinin olduğu, bu bilgiyi yaklaşık yarısının (%44.6) okuldan edindikleri, %17.1'nin sahip oldukları bilginin yeterli olmadığını düşündükleri saptandı. Öğrencilerin bilgi puan ortalamaları incelendiğinde, 24.35 ± 3.66 ile orta düzeyde bilgiye sahip oldukları okudukları sınıf arttıkça bilgi puan ortalamasının anlamlı şekilde arttığı (p=0.01) bulundu. Öğrencilerin cilt kanserini önleyici olumlu davranışları incelendiğinde; büyük çoğunluğunun güneş yanığından korunmak için gölgede oturdukları (%81.1), ucuz/sahte bronzlaşma losyonu kullanmadıkları (%79.3), asla kalıcı dövme yaptırmayacakları (%76.1), sabah 10 ve öğleden sonra 4 arası dışarıda buldukları zamanların çoğunluğunda güneşten kaçındıkları belirlendi. Cilt kanserini önlenmesine yönelik olumsuz davranışları değerlendirildiğinde; vücudundaki ben/lekeleri düzenli olarak hekime kontrol ettirmedikleri (%80.7), sabah 10 ve öğleden sonra 4 arası dışarıda buldukları zamanın çoğunluğunda başlarına geniş kenarlı şapka//kaset vb takmadıkları (%67.8), temizlik yaparken her zaman eldiven kullanmadıkları (%64.6), güneş ışınlarından korunmak için denize girip çıktıktan sonra güneş kremi kullanmadıkları (%48.3) saptandı.

Sonuç: Araştırma, öğrenci hemşirelerin cilt kanseri hakkında yeterli bilgiye sahip olmadıkları ve cilt kanserini önlemek üzere olumlu davranışları yeterli düzeyde sergilemediklerini göstermiştir.

P: 111

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ÇATIŞMA ÇÖZÜM BECERİSİ

Öğrenci: Güler KARAKAYA

Danışman: Yrd.Doç.Dr. Zümrüt AKGÜN ŞAHİN, Yrd.Doç.Dr.Funda KARDAŞ
ÖZDEMİR

Yrd.Doç.Dr.Rukiye TÜRK

Üniversite: Kafkas Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Araştırma hemşirelik öğrencilerinin çatışma çözüm becerisini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı. Araştırmanın verileri Mart-Haziran 2014 tarihleri arasında toplandı. Araştırmanın evrenini Kafkas Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü dördüncü sınıf öğrencileri (188 kişi) oluşturdu. Veri toplama aracı olarak Öğrenci Tanıtım Formu ve Çatışma Çözme Ölçeği uygulandı. Çalışmanın örneklemini ise araştırmaya katılmayı kabul eden 182 öğrenci oluşturdu. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdellik, t testi, Mann-Whitney U, Kruskal Wallis, aritmetik ortalama ve standart sapma uygulandı.

Öğrencilerin çatışma çözme ölçeğine göre puan ortalamaları karşılaştırıldığında, ölçeğin alt boyutlarından dinleme becerileri ve öfke kontrolü becerisi puan ortalamalarında istatistiksel olarak önemli fark olmadığı ($p>0.05$), ölçeğin diğer alt boyutlarında ve ölçek toplam puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak önemli fark olduğu saptandı ($p<0.05$). Öğrencilerin çatışma çözüm eğitimi öncesi çatışma çözme ölçeği toplam puan ortalaması 81.20 ± 9.44 olduğu belirlendi. Sonuç olarak hemşirelik öğrencilerinin çatışma çözüm becerilerinde düşük olduğu saptandı. Bu sonuçlar doğrultusunda, öğrencilere ders müfredatı kapsamında çatışma çözüm eğitimi verilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Çatışma, Çatışma Çözümü, Hemşirelik Öğrencisi.

P:112

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN DOĞUM SALONU UYGULAMALARINDAKİ KAYGI DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Serap ÇELEBİ

Danışman: Tülay YAVAN, Meltem UĞURLU

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksek Okulu

AMAÇ: Bu çalışma doğum salonu uygulamasına çıkan öğrencilerin kaygı düzeylerinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

GEREÇ-YÖNTEM: Araştırmanın örneklemini GATA Hemşirelik Yüksekokulunda bir eğitim öğretim yılında doğum salonu uygulamasına çıkan 83 üçüncü sınıf öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırma verileri literatür doğrultusunda oluşturulan veri toplama formu ve Spielberger'in "Durumluk-Süreklilik Kaygı Envanteri" ile toplanmıştır. Anket formu ve "Sürekli Kaygı Envanteri" öğrenciler doğum salonu uygulamasına başlamadan bir gün önce, "Durumluluk Kaygı Envanteri" ise doğum salonu uygulamasının bir gün öncesinde, sırasında ve bittikten bir gün sonra olmak üzere 3 kez uygulanmıştır. Araştırmanın analizleri SPSS 15.0 paket programında yüzdelik, ortalama, bağımlı ve bağımsız gruplarda t testi kullanılarak yapılmıştır. Güvenilirlik oranı 0.05 olarak alınmıştır.

BULGULAR: Öğrencilerin %31.3'ünün uygulamaya çıkmadan önce doğum eylemi izledikleri saptanmıştır. Uygulamaya kendilerini teorik olarak hazır hisseden öğrenci oranı %59.0, psikolojik olarak hazır hisseden öğrenci oranı %65.1 olarak belirlenmiştir. Öğrenciler dersler dışında teorik bilgilerini geliştirmek için kitap (%19.3), internet (%28.9) ve bilimsel dergilerden (%6.0) faydalandıklarını belirtmişlerdir. Uygulamaya çıkmadan önce doğum salonu ile ilgili duygularını heyecanlı (%81.9), endişeli (%8.4), sakin (%3.6) ve korkunç (%4.8) olarak nitelendirmişlerdir. Öğrencilerin sürekli kaygı düzeyleri ortalaması $X=38.11$, durumluluk kaygı düzeyleri ise sırasıyla uygulama öncesi $X=36.46$, sırasında $X=41.81$, sonrasında $X=37.69$ olarak belirlenmiştir, öğrencilerin uygulama sırasındaki durumluluk kaygı düzeyleri artmıştır. Uygulama öncesi ve sırasındaki durumluluk kaygı düzeyleri ile uygulama sonrası ve sonrasında durumluluk kaygı düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanırken ($p<0.01$), uygulama öncesi ve sonrasında durumluluk kaygı düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p>0.05$). Psikolojik olarak kendini uygulamaya hazır hisseden ve hissetmeyen öğrencilerin uygulama sırasındaki durumluluk kaygı düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark belirlenmiştir ($t=3.64$, $p<0.001$), kendini psikolojik olarak hazır hissedenlerin kaygı düzeyleri daha düşük saptanmıştır. Teorik olarak uygulamaya hazır hissetme, önceden doğum eylemi izleme durumlarına

göre uygulama sırasındaki durumluluk kaygı düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark belirlenmemiştir ($p>0.05$).

SONUÇ: Klinik uygulama öğrenci hemşireler için hemşirelik eğitiminin en çok kaygı oluşturan bileşenlerinden birisidir. Kaygı düzeyi yüksek olan öğrencilerin öğrenmelerinin güç olacağı ve hastalarının gereksinimlerini karşılamada güçlük çekecekleri düşünülerek, yüksek kaygı düzeyi olan öğrencileri uygulama öncesinde duygusal olarak hazırlama öğrenciler için faydalı olabilir.

ANAHTAR KELİMELER: Doğum salonu uygulaması, Öğrenci Hemşire, Kaygı

P:113

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN DUYGUSAL ZEKA DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Esin SAPÇI, Sabina HUDAYBERDİYEWA, Abdurrahman DURSUN
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Derya ÖZBAŞ GENÇARSLAN, Öğr. Gör. A. Duygu YILDIRIM

Üniversite: Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Yusuf Şerefoğlu Sağlık Yüksek Okulu

GİRİŞ-AMAÇ: Duygusal zeka; duygularının farkında olma, duygularla başa çıkabilme, kendini motive etme, empati kurabilme ve ilişkileri yönetebilme yeteneklerini kapsamaktadır. Duygusal zeka gelişimindeki aksaklıklar hem insanlararası ilişkilerde sorunların hem de mesleki başarısızlıkların ortaya çıkmasında çok önemli bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, duygusal zekanın hemşirelik öğrencilerinde geliştirilmesi beklenir. Araştırma, Kilis 7 Aralık Üniversitesi Hemşirelik öğrencilerinin duygusal zeka düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

GEREÇ-YÖNTEM: Araştırmanın evrenini ve örneklemini Kilis 7 Aralık Üniversitesi Hemşirelik Yusuf Şerefoğlu Sağlık Yüksek Okulu Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören ve anketin uygulandığı günlerde derse devam eden ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 250 öğrenci ile yapılmıştır. Veriler, Bireysel Özellikler Tanılama Formu ve Bar-On Duygusal Zeka Ölçeği kullanılarak Kasım –Aralık 2014 tarihleri arasında toplanmıştır.

BULGULAR: Araştırma grubunun yaş ortalamasının 20.48 ± 1.89 olduğu, öğrencilerin %28'i ikinci sınıfta öğrenim gördüğü, %66.8'inin kız öğrenci olduğu, % 54.8'inin düz lise mezunu olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin duygusal zeka ölçeği toplam puan ortalaması $228,78 \pm 27,72$ ' dir.

SONUÇ: Araştırma bulguları bu Sağlık Yüksekokulu' na devam eden hemşirelik öğrencilerinin orta düzeylerde duygusal zekaya sahip olduğunu ve öğrencilerin duygusal zekalarının geliştirilmeye ihtiyacı olduğunu göstermiştir. Bunun için hemşirelik öğrencilerine devam ettikleri okulda eğitimlerinin başlangıcında duygusal zekanın gelişimini destekleyen eğitim ve danışmanlık programlarının oluşturulması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci Hemşire, Duygusal Zeka

P:114

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN DUYGUSAL ZEKA VE ÖZ DUYARLILIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Öğrenci:Candan Kale, Tuba Mutlu, Özlem Öger, Yasemin Avşar, Ramazan Gökdaş
Danışman: Prof.Dr.Sabire Yurtsever
Üniversite:Mersin Üniversitesi,Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Bireyin acı ve sıkıntı çekmesine neden olan duygularına açık olması, kendine özenli ve sevecen tutumlarla yaklaşması, yetersizlik ve başarısızlıklarına karşı anlayışlı olması ve yaşadığı olumsuz deneyimleri insan yaşamının doğal bir süreci olarak kabul etmesi şeklinde tanımlanabilen öz duyarlılık, son dönemlerde önemi vurgulanan duygusal zeka ile ilişkili olabilmektedir. Özellikle profesyonel davranışlar geliştirebilmede iki kavramın önemi açığa çıkmaktadır.

Amaç:Çalışma, hemşirelik öğrencilerinin duygusal zeka ve öz duyarlılıkları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:Çalışma, bir üniversitenin Sağlık Yüksekokulunda yapılmıştır. Çalışma kapsamına 2014-2015 eğitim – öğretim yılı güz yarısında, sözkonusu yüksekokulun Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören, çalışmaya katılmayı kabul eden 426 öğrenci alınmıştır. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Schutte Duygusal Zeka Ölçeği ve Öz Duyarlılık Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzde, ortalama, student t testi, one-way ANOVA ve pearson korelasyon testi kullanılmıştır.

Bulgular:Çalışma kapsamına alınan öğrencilerin yaş ortalamaları 20.36 ± 1.69 olup %35.4'ü 2. sınıf öğrencisi idi. Öğrencilerin %57.7'si kız, %98.6'sı bekar, %54.9'u en uzun süre şehirde yaşayan, %48.8'inin annesi %49.5'inin babası ilköğretim mezunu olan, %61.7'sinin geliri giderine denk olan, %72.5'i aile içinde yeterince kontrollü bir disiplin ortamında bulunduğunu ve %83.3'ü de sorunlarla baş etmede ailesinin yetiştirme biçiminin etkili olduğunu belirten kişilerdi. Öğrencilerin duygusal zeka puanlarının 127.50 ± 13.95 ve öz duyarlılık ölçeği toplam puanlarının 76.31 ± 11.14 olduğu saptanmıştır. Cinsiyetin, babanın eğitim düzeyinin, ailede uygulanan disiplin yaklaşımının, gelir düzeyinin, kardeş sayısının, bölümden memnuniyet durumunun, sorunlarla baş etme durumunun ve en uzun süre yaşadığı yerin duygusal zeka puanlarını etkilediği; cinsiyetin, birlikte yaşadıkları bireylerin, babanın ve annenin eğitim düzeyinin, gelir düzeyinin, kronik hastalık varlığının, kardeş sayısının, bölümden memnuniyet durumunun, sorunlarla baş etme durumunun ve en uzun süre yaşadığı yerin öz duyarlılık puanlarını etkilediği belirlenmiştir. Duygusal zeka puanları ile öz duyarlılık puanları arasında pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu saptanmıştır ($p < 0.01$, $p < 0.05$).

Sonuç:Öğrencilerin öz duyarlılıkları ile duygusal zekaları arasında ilişki vardır

P:115

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN EĞİTİM STRES DÜZEYLERİ

Öğrenci: Esra Nur KÖRÜN, Gülsüm DUMANDAĞ, Serpil ÖTERKUŞ, Hacer BAZNA, Zülfüye TOLAN, Ferhat DAŞBİLEK, Uğur ÖNER
Danışman: Öğr. Gör. Talip MANKAN
Üniversite: Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç. Bu araştırma hemşirelik 1. sınıf öğrencilerinin eğitim sırasında yaşadıkları stres düzeylerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Metot. Araştırmanın evrenini Elazığ Sağlık Yüksekokulu'nda ve Ege Sağlık Yüksekokulu'nda okuyan 619 1. sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş araştırmaya katılmayı kabul eden öğrenciler araştırma kapsamına alınmıştır. Araştırmanın verileri Kasım - Aralık 2014 tarihleri arasında toplanmış ve 256 öğrenci ile araştırma tamamlanmıştır. Veri toplamada tanıtıcı özelliklere yönelik 10 soruluk anket formu ve 'Hemşirelik Eğitim Stres Ölçeği' kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmadan elde edilen verilere göre öğrencilerin yaş ortalamasının 19.32 ± 1.00 olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %47.5 (122)'i Fırat Üniversitesi, %52.1 (134)'inin Ege Üniversitesi öğrencisi, %72.4 (186)'ü kadın, %27.2 (70)'sinin erkek olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %46.7 (120)'sinin hemşireliği 'garanti meslek olduğu' için tercih ettikleri saptanmıştır. Öğrencilerin %49 (126)'unun yurtdışı kaldığı, %54.1 (139)'inin okul yaşamından memnun olduğu, %54.5 (140)'nin fiziksel durumunun çok iyi olduğu, %44 (113)'ünün ruh sağlığı durumunun iyi olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin uygulama stresi alt boyutu puan ortalaması 35.31 ± 6.02 (minimum 16- maksimum 48), akademik stres alt boyutu puan ortalaması 34.69 ± 6.03 (minimum 16- maksimum 48), eğitim stres ölçeği toplam puan ortalaması 70.00 ± 11.37 (minimum 32 - maksimum 96) olduğu saptanmıştır.

Sonuç. Araştırmanın sonucunda öğrencilerin eğitim stres düzeylerinin yüksek olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim, hemşirelik öğrencisi, stres

P:116

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN EMPATİK EĞİMLERİ İLE YAŞLILIĞA YÖNELİK TUTUMLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Gülhan Özdemir, Yasemin Dilmeç, Derya Özbay
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Bilge Bal Özkaptan
Üniversite:Sinop Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş

Empati yapmak, profesyonel hemşirelik yaklaşımları arasında yer alan ve hastaların gereksinimlerinin belirlenmesinde önemli olan bir kavramdır. Yaşlılık dönemi, genellikle yaşlıların kendilerini açık ve doğru şekilde ifade edemediği ve yardım ihtiyaçlarını belirtmekte sorun yaşayabildiği bir dönem olduğu için bu sorunların çözümünde yaşlılara yönelik olumlu tutumlara sahip olmak oldukça önemlidir. Bu açıdan bakıldığında olumlu yaşlılık algısı ve yüksek empatik eğilim düzeyi yaşlı bireylerin bakım kalitesinin geliştirilebilmesinde etkilidir. Hemşirelik öğrencilerinin empatik eğilim düzeyi ve yaşlılara yönelik tutumlarının belirlenmesi müfredat programlarının düzenlenmesini sağlayacak ve böylece bu özelliklere sahip mezun hemşirelerin yaşlı bireylerle çalışma tercihi ve performansı da olumlu yönde etkilenecektir.

Amaç

Bu araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin empatik eğilimleri ile yaşlılığa yönelik tutumlarının ve etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

Yöntem

Tanımlayıcı özellikte olan bu araştırma, 2014-2015 güz yarıyılında Sinop Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü öğrencileriyle yapılmıştır. Araştırmanın evrenini oluşturan hemşirelik bölümünde toplam 339 öğrenci bulunmaktadır. Araştırmada evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiş olup örneklem grubu seçilmeksizin 1., 2., 3. ve 4. sınıf öğrencilerinden araştırmaya katılmayı kabul eden ve araştırmanın yapıldığı tarihlerde okulda bulunan toplam 180 öğrenci ile yapılmıştır. Verilerin toplanmasında literatür doğrultusunda hazırlanan ve sosyo-demografik özelliklerden oluşan Öğrenci Tanıtım Formu, Empatik Eğilim Ölçeği ve Kogan'ın Yaşlı Bireylere Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular

Araştırmaya katılan öğrencilerin %64.3'ü kız, %35.7'si erkek olup yaş ortalaması 20.68 ± 2.18 'dir. Öğrencilerin yaşlı bireylere yönelik tutum ölçeğinden aldığı skorlar 40 ile 204 arasında değişmekte olup skor ortalaması 124.27 ± 11.07 'dir. Katılımcıların empatik eğilim ölçeği puan ortalaması 64.74 ± 8.30 'dur ve kız öğrencilerin empatik eğilim düzeyinin erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğu ve daha olumlu yaşlılık algısına sahip olduğu belirlenmiştir ($p < 0.05$).

Sonuç

Araştırma sonucunda öğrencilerin genel olarak yaşlılığa yönelik olumlu tutuma sahip oldukları ve empatik eğilim düzeylerinin orta düzeyin üstünde olduğu ve olumlu yaşlılık algısının gelişmesinde empatik eğilim düzeyinin önemli olduğu belirlenmiştir.

P:117

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ENDOTRAKEAL ASPIRASYONA İLİŞKİN BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Cahide ÇEVİK, Şerife ÇELEBİ, Hatice KURT, Adem ASLAN
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Yeliz CİĞERCİ
Üniversite:Afyon Karahisar Üniversitesi Afyon Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Endotrakeal aspirasyon, solunum sistemi sekresyonlarının negatif basınçla çalışan bir vakum cihazı ile dışarı alınması işlemidir. Bireyin hava yolu açıklığını engelleyen nedenleri ortadan kaldırmak amacıyla solunum yollarındaki sekresyonun doğru ve uygun teknikle atılması önemlidir. Bu sayede akciğerlerin yeterli havalanması ve hastanın daha rahat/ etkin solunum yapabilmesi sağlanmaktadır.

AMAÇ: Araştırmada, bir sağlık yüksekokulunda öğrenim gören hemşirelik öğrencilerinin endotrakeal aspirasyona ilişkin bilgi düzeylerini belirlemek amaçlanmıştır.

METHOD: Tanımlayıcı tipte yapılan araştırmanın evreni Afyon Kocatepe Üniversitesi Afyon Sağlık Yüksek Okulu Hemşirelik Bölümü 2-3-4 sınıflarda öğrenim gören öğrencileridir. Araştırmanın örneklemi ise araştırma verilerinin toplandığı tarihlerde devamsızlık yapmamış olan ve araştırmaya katılmaya gönüllü olan toplam 254 öğrenciden oluşmuştur. Araştırmanın verileri iki bölümden oluşan anket formu ile toplanmıştır. Anketin birinci bölümü öğrencilerin yer aldığı, ikinci bölümü ise araştırmacılar tarafından literatür taranarak hazırlanan, öğrencilerin endotrakeal aspirasyona ilişkin bilgi düzeylerinin belirlenmesine yönelik 5'li likert tipte sorulardan oluşmuştur. Veriler SPSS 18.0 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ortalama \pm standart sapma, frekans ve yüzde olarak verilmiştir. Verilerin parametrik analizinde t testi ve ANOVA analizi kullanılmıştır.

BULGULAR: Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin yaş ortalaması $20,67 \pm 1,43$ 'tür. Öğrencilerin % 81,9'nun kız , %18,1'i erkektir. Öğrencilerin %33,5'nin ikinci sınıf, %37,8 üçüncü sınıf ve %28,7'si dördüncü sınıfta okumaktadır. Araştırmada öğrencilerin %64,6'nın daha önce endotrakeal aspirasyona yönelik eğitim aldığı, %31,9'nun 13-24 ay önce eğitim aldığı, % 57,5'nin bu eğitimi derste aldığı belirlendi. Öğrencilerin endotrakeal aspirasyon bilgi düzeyi ortalaması $83,53 \pm 9,34$ tür. Öğrencilerin endotrakeal aspirasyon bilgi aritmetik ortalamaları ile sosyodemografik özellikleri karşılaştırıldığında kız öğrencilerin ortalamasının erkek öğrencilere göre yüksek ve gruplar arasındaki farkın istatistiksel açıdan anlamlı olduğu saptandı ($p < 0,05$).

SONUÇ: Araştırmada öğrencilerin endotrakeal aspirasyon konusunda bilgi düzeylerinin yüksek olduğu ve bilgiyi okuldan aldığı ve zamanla bilgi düzeylerinin azaldığı belirlendi. Bu araştırma endotrakeal aspirasyona ilişkin bilgi düzeylerinin belirlenmesi konusunda; benzer çalışmalarda literatüre katkı sunmasının yanı sıra; bu konuda gerekli eğitimi almış hemşirelik öğrencilerinin mevcut durumunu ortaya koyarak, eğitim gereksinimlerinin saptanması açısından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Endotrakeal aspirasyon, öğrenci hemşire, bilgi düzeyi

P.118

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ETİK DUYARLILIK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Kadriye Tuzcu, Seda Kaygusuz, Arzu Sever, Emine Derya İster,
Danışman:Sinan Aslan
Üniversite:Adıyaman Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu araştırmanın amacı üçüncü ve dördüncü sınıf hemşirelik öğrencilerinin etik duyarlılık düzeylerini belirlemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte planlanan araştırmanın örneklemini Adıyaman Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu hemşirelik 3. ve 4. sınıfta okuyan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 135 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak anket formu kullanılmıştır. Anket formu; öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini, etik dersi alma durumlarını, etiğin tanımını sorgulayan 13 sorudan ve Byrd'ın Hemşireler İçin Etik Duyarlılık Testinden oluşmaktadır.. Etik Duyarlılık testinin ülkemizde geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmış olup, cronbach alpha katsayısı .77 olarak bildirilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplarda t testi ve ANOVA kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %64.4'ü kadın, %35.6'sı erkektir. Öğrencilerin etik duyarlılık testi puan ortalaması 22.0 ± 2.7 olarak saptanmıştır. Hemşirelik bölümünde okuduğu için memnun olan öğrencilerin etik duyarlılık ortalaması 22.9 ± 2.4 , memnun olmayanların ortalaması 21.4 ± 2.8 , kararsız olanların ortalaması 21.7 ± 2.9 olup, Öğrencilerin etik duyarlılık düzeyleri hemşirelik bölümünde okuduğu için memnun olma durumlarına göre istatistiksel açıdan önemli düzeyde değişmektedir ($F=3.4$; $p=0.036$). Ortaöğretim mezuniyet durumlarına göre öğrencilerin etik duyarlılık ortalamaları, Anadolu lisesi mezunları için 22.5 ± 2.8 , Düz lise mezunları 21.9 ± 2.6 , Yabancı Dil ağırlıklı lise mezunları için 17.0 ± 0.0 olup, üç grubun etik duyarlılık ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan önemlidir ($F=4.1$, $P=0.018$). Anne eğitim durumu öğrencilerin etik duyarlılık düzeylerini etkilemektedir ($F=2.6$, $p=0.035$) Annesi lise mezunu olan öğrencilerin etik duyarlılık düzeyleri 22.8 ± 2.1 olup, diğer gruptakilerden yüksektir. Kız öğrencilerin etik duyarlılık ortalaması 22.4 ± 2.8 ; erkek öğrencilerin 21.4 ± 2.6 olup, cinsiyete göre öğrencilerin etik duyarlılık düzeyleri arasında fark belirlenmemiştir ($t = 1.9$, $p = 0.52$). Etik dersi alan öğrencilerin etik duyarlılık düzeyi 21.6 ± 2.8 , almayan öğrencilerin ise 22.4 ± 2.7 olup, öğrencilerin etik dersi alma durumlarına göre etik duyarlılık düzeyleri değişmemektedir ($t = -1.6$, $p = 0.24$)

Sonuç: Öğrencilerin etik duyarlılık düzeylerinin orta düzeyde olduğu, öğrencilerin hemşirelik okuduğu için memnun olma durumlarının, anne eğitim düzeyinin ve ortaöğretim mezuniyet türünün etik duyarlılık düzeylerini etkilediği sonuçlarına ulaşılmıştır

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRE OLMAKLA İLGİLİ DUYGU, DÜŞÜNCE ve ALGILARININ CİNSİYET AÇISINDAN İNCELENMESİ

Öğrenci: Meral Kelleci

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Feride Taşkın Yılmaz

Üniversite: Cumhuriyet Üniversitesi

Amaç: Araştırma, birinci sınıf hemşirelik bölümü öğrencilerinin, hemşire olmakla ilgili duygu, düşünce ve algılarını cinsiyet açısından incelemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, 2014-2015 eğitim ve öğretim yılında Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümüne yeni başlayan öğrenciler oluşturdu. Örneklemeye veri toplama formlarını eksiksiz dolduran, çalışmaya katılmayı kabul eden 160 öğrenci dahil edildi. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrenci tanımlama formu ve öğrencilerin hemşire olmakla ilgili duygu, düşünce ve algılarının belirtildiği bireysel mektuplar incelenerek elde edildi. Mektuplar, öğrencilere ilk "Hemşireliğe Giriş" dersi öncesinde yazdırıldı. İstatistiksel değerlendirme ortalama, yüzdeler dağılım ve ki kare testi kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin yaş ortalaması 18.40 ± 2.60 yıl, %54.1'i kadın, %40.5'i düz lise, %27.3'ü anadolu lisesi ve %11.8'i sağlık meslek lisesi mezunudur. Öğrencilerin %40.5'inin gelir durumu orta düzeyde, %41.4'ünün babasının ve %52.3'ünün annesinin eğitim durumu ilkökuldür. Öğrencilerin %75'i hemşirelik mesleğini isteyerek tercih etmiş olup %31.4'ü meslek seçiminde anne ve babasından etkilendiğini, %51.4'ü hemşireliği kolay iş bulma imkanı olmasından dolayı tercih ettiğini belirtmiştir. Cinsiyete göre öğrencilerin hemşire olmakla ilgili duygu, düşünce ve algıları incelendiğinde; kız öğrencilerin hemşireliği daha çok "insanlara yardımcı bir meslek", kutsal bir meslek", "doktor olmaktan daha kolay bir meslek", "ataması kolay olan bir meslek", "güzel bir meslek", "güler yüzlü olmayı gerektiren bir meslek", "zor bir meslek", "yorucu bir meslek", "emek isteyen bir meslek", "vicdanlı olmayı gerektiren bir meslek", "insan hayatı ile uğraşmasından dolayı basit olmayan bir meslek", "iyi bir eğitim almayı gerektiren meslek", "bayan için uygun bir meslek" olarak ifade ettikleri; erkek öğrencilerin ise "doktorun yardımcısı olan bir meslek", "eğitimi zor olan bir meslek", "toplumda saygın bir meslek", "insanı manevi huzur verebilecek bir meslek" ve "basit bir meslek" olarak ifade ettikleri belirlendi. Çalışmada, kız öğrencilerin hemşirelik mesleğine yönelik düşüncelerinin erkek öğrencilere göre daha fazla olumlu olduğu belirlenmiş olup bu durum istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edildi ($p=0.000$, $p<0.05$).

Sonuç: Çalışmada kız ve erkek hemşirelik öğrencilerinin hemşire olmakla ilgili duygu, düşünce ve algılarının farklılık gösterdiği, kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre hemşireliğe ilişkin düşüncelerinin olumlu düzeyde olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Cinsiyet, duygu, düşünce, algı, öğrenci hemşire.

P:120

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK BİLİŞİMİ HAKKINDAKİ DÜŞÜNCELERİ

Öğrenci: Ayşe Yaşar, Büşra Şahin

Danışman: Hatice Tel Aydın

Üniversite: Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ:

Hemşirelik bilişimi; hemşirelik bakımının planlanmasından değerlendirilmesine kadar tüm alanlarda bilgisayar biliminin/bilgisayar okuryazarlığının, bilgi biliminin ve hemşirelik biliminin birlikte kullanılmasıdır. Bu çalışmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin hemşirelik bilişimi hakkındaki düşüncelerinin belirlenmesidir.

METOD:

Tanımlayıcı olarak yapılan araştırmanın evrenini 2014-2015 Bahar Yarı yılında Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören öğrenciler (N=765), örneklemini ise tabakalı örnekleme yöntemi ile seçilen 288 öğrenci oluşturdu. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan ve öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini, bilgisayar kullanma ve hemşirelik bilişimi hakkındaki görüşlerini değerlendirmeye yönelik hazırlanan anket formu kullanıldı. Araştırma için hemşirelik bölümden yazılı izin, araştırmaya katılan öğrencilerden sözlü onamları alındı. Araştırma verileri 9-20 Mart 2015 tarihleri arasında toplandı ve veri analizi SPSS. 21 programı ile yapıldı.

BULGULAR:

Araştırmaya katılan öğrencilerin, %78.5'i kız, %50.0'ı 21-24 yaş grubundadır. Öğrencilerin %58.7'si kendine ait bilgisayarı bulunduğunu, %40.6'sı haftada birkaç gün bilgisayar kullandığını ve %48.6'sı bilgisayar kullanma yeterliliğinin orta düzeyde olduğunu ifade etmiştir. Öğrencilerin en sık arama motorlarını, web sayfalarını ve e-postayı kullandıkları belirlendi.

Öğrencilerin hemşirelik bilişimi ile görüşleri incelendiğinde; "Hemşirelikte bilgisayar kullanılması hasta sonuçlarının istatistiksel olarak izlenilmesini ve sonuçlar değerlendirilerek diğer sağlık çalışanları ile paylaşılmasını sağlar." ifadesine öğrencilerin % 51.0'ı, "Hemşirelikte bilgisayarın kullanılması hemşirelik bakımının kayıt altına alınmasında hemşireye zaman kazandırır." ifadesine %51.7'si, "Hemşirelikte bilgisayarın kullanılması bakımın kayıtları ile yasal bir dayanak oluşturulmasını sağlar." ifadesine %50.7'si tamamen katıldığını belirtmiştir. Öğrencilerin %39.9'u "Bilgisayar

kullanımı hemşirelerin iş yükünü artırır.”, %36.5’i “Hemşirelikte bilgisayar kullanımı hizmet maliyetinin artmasına neden olur.”, %35.4’ “Bilgisayarların hasta bakımında kullanılması kişilerin mahremiyetinin ihlal edilmesine neden olur.” görüşüne katılmadıklarını bildirmişlerdir.

SONUÇ:

Hemşirelik ğrencilerinin, bilgi araştırmak ve iletişim kurmak amacıyla en fazla arama motorlarını, web sayfalarını ve e-postaları kullandıkları ve hemşirelikte bilgisayar kullanımının olumlu etkileri olacağını belirten görüşlere %50 oranında katıldıkları belirlenmiştir. Hemşirelik ğrencilerinin geleceğe hazırlanmaları açısından bilgisayar okuryazarlığı bilgi ve becerilerinin desteklenmesine yönelik planlamalar yapılmalıdır.

Anahtar kelimeler: İnternet, Bağımlılık, ğrenci

P:121

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN İLETİŞİM VE İŞ DOYUMU DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci:E. Seda EVLER, Gülçin ALAKUŞ, Kübra KAPUCU, Elif ÜSTÜN, Gamze TOPÇU, Döndü ÇİRCİ, E. Nihal MERT, İpek CÖMERT

Danışman:Öğr. Gör. Gül KADAN

Üniversite:Çankırı Karatekin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Çalışmada staj deneyimi olan öğrencilerin birtakım değişkenlere göre iletişim becerilerinin ve iş doyumlarının araştırılması amaçlanmaktadır.

Materyal/ Metod: Araştırma tanımlayıcı tipte bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini 2014-2015 eğitim-öğretim yılında staj deneyimi yaşamış/yaşayan Sağlık Yüksekokulu öğrencileri ve Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulundaki öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş, gönüllülük esasına dayalı olarak 305 öğrenciden 269 öğrenciye ulaşılmıştır. Araştırmada katılımcıların sosyodemografik özelliklerini belirlemek amacıyla genel bilgi formu, İmamoğlu ve Aydın tarafından geliştirilen Kişilerarası İlişki Boyutları Ölçeği (KİBÖ) ve Baycan tarafından Türkçe'ye uyarlanan Minnesota İş Doyum ölçeği kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 15 istatistik programı kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans ve yüzde değerlerinin yanında Independent Sample t Testi uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerden %71,7'si kadın, %28,3'ü 19-24 yaş aralığında; %56,9'u sağlık yüksekokulu öğrencisi; %31,2'si 2. Sınıf öğrencisi; %88,5'inin aile gelir düzeyi orta sosyoekonomik düzeyde; %48,3'ü iletişim ile ilgili ders almışlardır. %65,8'i stajda iletişim ile ilgili sorun yaşamazken, sorun yaşayanların sorunları %61'inin staj danışmanı tarafından çözülmüştür. %78,4'ü stajda sorularını sorarken kendilerini tedirgin hissettiklerini söylemişlerdir. %45'inin akademik başarısı iyidir. Staja çıkan öğrencilerin cinsiyetlerine, eğitim kurumuna, kaçınıcı sınıf olduklarına, stajda iletişim sorunu yaşama durumlarına, akademik başarılarına ve iletişim eğitimi alma durumlarına göre Kişilerarası ilişki boyutu ölçeği ve iş doyumunu ölçekleri arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır (p<0,005)

Sonuç: Araştırmanın sonucunda öğrencilere mevcut ders içeriklerinin yanında iletişim eğitimi verilmesi ve mevcut olan içeriğin gözden geçirilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: İletişim, İş Doyumu, problem davranış

Kaynaklar

Konukoğlu, F. (2014). "Özel bir hastanede görev yapan hemşirelerin iş doyumunu düzeylerinin belirlenmesi". Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Haliç Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN İNTERNET BAĞIMLILIĞI VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Öğrenci:Hatice YILDIZ, Halise ÇINAR, Nazan ÖZTÜRK, Elif HAYAR, Gönül GÜDÜ Emine KANDEMİR,
Danışman: Öğr. Gör: Nükhet KIRAĞ
Üniversite: Adnan Menderes Üniversitesi, Söke Sağlık Yüksekokulu

Giriş: “İnternet bağımlılığı” genel olarak internetin aşırı kullanılması isteğinin önüne geçilememesi, internete bağlı olmadan geçirilen zamanın önemini yitirmesidir. Yoksun kalındığında aşırı sinirlilik haline ve saldırganlık olmasına ve kişinin iş, sosyal ve ailevi hayatının giderek bozulmasına sebep olabilmektedir.

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin internet bağımlılığı düzeylerini ve ilişkili faktörleri belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Araştırmaya, katılmayı kabul eden 338 hemşirelik öğrencisi dahil edilmiştir. Araştırma öncesi ilgili Sağlık Yüksekokulu Müdürlüğü’nden yazılı izin ve öğrencilerden sözel onam alınmıştır. Veriler Aralık-Ocak 2015 ayları arasında sınıf ortamında toplanmıştır. Veri toplamada “Öğrencilerin Sosyodemografik ve İnternet Kullanım Özelliklerini Belirleyici Form” ve “İnternet Bağımlılığı Ölçeği” kullanılmıştır.

Bulgular: İnternet bağımlılığı üzerinde cinsiyetin, bir defada internete bağlanma süresinin, internet kullanım sıklığının, toplam günlük internete bağlanma süresinin etkili olduğu bulunmuştur ($p < .05$). Buna göre erkeklerin internet bağımlılığı puanı (40.660) kızlara göre (34.250) anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur ($t = -3,129$; $p = 0,004$). Öğrencilerden bir defada internete bağlanma süresi 121 dakika ve üzerinde olanların internet bağımlılığı puanı 50.240 ± 25.036 , 61-90 dakika olanların internet bağımlılığı puanı 39.390 ± 14.820 , 30-60 dakika olanların internet bağımlılığı puanı 34.340 ± 16.118 olarak saptanmıştır. İnternete bir defada bağlanma süresi ile internet bağımlılığı puanı arasında anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p < .05$, $F = 6.105$). İnternet kullanım sıklığı “her zaman” olanların internet bağımlılığı puanı 39.650 ± 18.485 , “nadiren” olanların internet bağımlılığı puanı 31.860 ± 13.730 olarak belirlenmiştir. İnternet kullanım sıklığı ile internet bağımlılığı arasında anlamlı düzeyde bir ilişki saptanmıştır ($p < .05$, $F = 6.695$). Günlük toplam internete bağlanma süresi 4-5 saat olanların internet bağımlılığı puanı 40.580 ± 17.660 , 1 saatten az olanların internet bağımlılığı puanı 30.510 ± 13.899 olarak saptanmıştır. Günlük toplam internete bağlanma süresi ile internet bağımlılığı puanı arasında anlamlı düzeyde bir ilişki saptanmıştır ($F = 10,420$; $p = 0 < 0.05$).

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin internet bağımlılığı düzeylerinin belirlenerek müdahale çalışmalarının yapılması ve öğrencilerin kişilerarası ilişkiler kurmasının cesaretlendirilmesinin yararlı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Öğrenci, İnternet, Bağımlılık

P:123

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN İNTERNET BAĞIMLILIK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Elif Turan, Tuba Aslan

Danışman:Gazi Contuk

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

İnternet bağımlılığı, internetle ilgili aşırı zihinsel uğraş, internet kullanımını sınırlayamama bulgularıyla öne çıkan; işlevselliği bozan bir bozukluktur. Çalışmamız üniversite öğrencilerinde internet bağımlılığı yaygınlığının saptanması, internet kullanım özellikleri ve ilişkili sosyodemografik değişkenlerin araştırılması amacıyla tanımlayıcı ve analitik olarak yapılmıştır.

Çalışmanın evrenini Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulunda okuyan 799 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışma 1. 2. 3. 4. sınıfta okuyan 280 hemşirelik öğrencisi ile yapılmıştır.

Çalışmada veriler anket yoluyla 24-28 Kasım 2014 tarihlerinde toplanmıştır. Veriler SPSS 16.0 paket programı kullanılarak sayı (n), yüzdeler (%) olarak değerlendirilmiştir. 0.05 önemlilik düzeyi kabul edilmiştir. Araştırma etik kurallar çerçevesinde yürütülmüş kurumdan yazılı izin, Muğla Üniversitesi etik kurul onayı ve anket aşamasında araştırmanın amacı açıklanarak öğrencilerden sözel onam alınmıştır.

Araştırmaya katılanların %51.8'i 21-23 yaşlarında, %32.1'i 1.sınıf, %57.1'i kadın öğrenciler olduğu, öğrencilerin internet bağımlılık puanınının 100 puan üzerinden olduğu ve 80 ve üzeri puan alanlar "İnternet bağımlısı" olarak, 50–79 puan arası alanlar "Sınırlı Semptom gösterenler", 50 puan ve altı alanlar "Semptom Göstermeyenler" olarak tanımlanmıştır. Araştırmada; 24 yaş ve üzeri grubunun %20'sinin internet bağımlısı olduğu, 2. sınıfların %17.9 ile en yüksek internet bağımlısı olduğu belirlendi. Ayrıca bayanların erkeklere göre daha fazla bağımlılık gösterdikleri saptandı. Yaşanılan yere göre değerlendirildiğinde %12.9 ile ilçede yaşayanların bağımlılık oranınının yüksek olduğu görülmüştür.

Sonuçlar değerlendirildiğinde öğrencilerin internet bağımlılığından uzaklaşmaları için sosyal etkinliklerin ve aktivitelerin sayısının artırılması ve katılımların sağlanması için özendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: İnternet, Bağımlılık, Öğrenci,

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KANITA DAYALI HEMŞİRELİK HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Duygu demircan
Üniversite:Yıldırım Beyazıt Üniversitesi

AMAÇ: Çalışma, hemşirelik dördüncü sınıf öğrencilerinin kanıta dayalı hemşirelik (KDH) hakkındaki bilgi düzeylerinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

YÖNTEM: Çalışmanın örneklemini, Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde 2014-2015 eğitim-öğrenim yılı bahar döneminde öğrenim görmekte olan dördüncü sınıf öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada ayrıca örneklem seçilmemiş, Mart-Nisan 2015 tarihleri arasında araştırmaya katılmayı kabul eden 92 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Öğrencilerin verileri, sosyodemografik özellikleri ve kanıta dayalı hemşirelik hakkında bilgileri içeren anket formu kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 15.0 istatistik paket programı kullanılmış, sayı ve yüzdelik hesaplaması yapılmıştır.

BULGULAR: Araştırmaya katılan 92 öğrencinin %87'si kadın, %13'ü erkek öğrencidir, çoğunluğu (%58.7) ilde ve (%34.8) ailesi ile birlikte yaşamaktadır. Araştırmaya katılan 92 öğrencinin sadece %7.6'sı hemşirelikle ilgili bir dergi okuduğunu, %56.5'i (n:52) hemşirelikle ilgili bilimsel toplantıya katıldığını ve %38'i kanıta dayalı hemşirelik uygulamaları hakkında bilgiye sahip olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %84.8'i (n:78) kanıta dayalı hemşirelik uygulamaları ile ilgili ders açılmasını ve %96.7'si (n:89) uygulamaların kanıta dayandırılmasını istemiş ve %97.8'i kanıta dayalı uygulamaların yararı olduğunu söylemiştir. Öğrencilerin hemşirelik uygulamalarında kullandıkları bilgi kaynaklarını büyük çoğunlukla ders kitaplarındaki bilgilerden (%19.7), hemşirelik okulunda öğrendiği bilgilerden (%19.5) ve hemşirelik dergilerinde yayınlanan yazılardan elde ettiklerini belirtmişlerdir. Kanıta dayalı bilgiye erişimdeki en önemli sorunların bilgilerin güvenilirliği ve geçerliliği konusunda şüphe (%17.5) olduğu, kanıt bilgi sunan kaynaklar hakkında yeterince bilgi sahibi olmadıkları (%15.7), kaynaklarda nasıl tarama yapılacağını bilmedikleri (%12.7) ve mevcut bilgiler içinden uygun olanı seçme konusunda zorluk yaşadıklarını (%11.9) ifade etmişlerdir. Öğrenciler hemşirelikte kanıta dayalı araştırma sonuçlarının kullanılmama nedenlerini çoğunlukla hemşirelerin kanıta dayalı hemşirelik araştırma sonuçlarını takip etmemeleri (%17.6), kanıta dayalı hemşirelik araştırmalarını gerekli görmemeleri (%16.4) ve hemşireler hastaların yararına olabilecek en iyi uygulamaları düşünmekten ziyade iş ortamındaki rutinleri yapmaya odaklanmaları (%14.8) olarak belirtmişlerdir.

SONUÇLAR: Öğrenciler hemşirelik uygulamalarının kanıta dayandırılması gerektiğine inanmakta fakat bilgiye erişimde sorunlar yaşamaktadır. Bu nedenle hemşirelikte kanıtlar, tüm hemşirelik eğitim programlarına entegre edilmeli ve kanıt temelli bilgiye erişim hakkında eğitim programları düzenlenmelidir.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KANSER VE TARAMA TESTLERİ İLE İLGİLİ FARKINDALIKLARI

Öğrenci: Ezgi Eralp

Danışman: Özlem Ovayolu, Nimet Ovayolu

Üniversite: Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş- Amaç

Kanserde mortaliteye yol açan en önemli neden erken tanı-tedaviyi geciktiren yetersiz farkındalık düzeyidir. Bu nedenle bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin kansere yönelik farkındalıklarını belirlemek amacıyla yapıldı.

Mateyal- Metod

Araştırma 18.12.2014- 05.01.2015 tarihlerinde Güneydoğu Anadolu Bölgesindeki bir sağlık bilimleri fakültesinin hemşirelik bölümünde tanımlayıcı olarak yapıldı.

Araştırmanın evrenini; sağlık bilimleri fakültesinde okuyan tüm hemşirelik öğrencileri, örneklemini; araştırmaya katılmaya istekli 169'u birinci sınıf, 102'si dördüncü sınıf olan 271 öğrenci oluşturdu. Araştırmaya başlamadan önce çalışmaya alınacak öğrencilerden bilgilendirilmiş onay, kurumdan, Etik Kuruldan yazılı izin alındı. Araştırmanın verileri literatür doğrultusunda hazırlanan anket formuyla toplandı. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında ki-kare analiziyle değerlendirildi.

Bulgular

Birinci sınıf öğrencilerinin %96,4'ünün 17-21 yaş grubunda, dördüncü sınıf öğrencilerinin %82,4'ünün 22-26 yaş grubunda, her iki gruptaki öğrencilerin yarısından fazlasının anne-babalarının ilköğretim mezunu olduğu görüldü. Birinci sınıf öğrencilerinin dördüncü sınıftakilere göre; kanserin belirtileriyle ilgili daha az bilgiye sahip olduklarını belirttiği, kanserin bulaşıcı- önlenemez olduğunu düşündüğü, çoğunluğunun sigara, obezite, çevresel faktörlerin kansere yol açtığını bilmediği, bu sonuçlarında istatistiksel olarak anlamlı olduğu görüldü ($p<0.05$). Dördüncü sınıf öğrencilerinin birinci sınıftakilere göre, dünyada ve ülkemizde erkekte-kadında görülen kanser türleri, ulusal kanser tarama programları, kendi kendine meme muayenesiyle ilgili sorulara daha yüksek oranda doğru yanıt verdikleri saptandı ($p<0.05$). Birinci sınıf öğrencilerinin dördüncü sınıftakilere göre; meme, kolorektal, akciğer ve serviks kanserine özgü tarama testlerini bilmediği, KETEM çalışmalarından haberdar olmadığı, bu sonuçlarında istatistiksel olarak ileri düzeyde anlamlı olduğu tespit edildi ($p<0.001$).

Sonuçlar

Dördüncü sınıf öğrencilerinin birinci sınıftakilere kıyasla; kanser, belirtileri, nedenleri, tarama programlarıyla ilgili farkındalıklarının yüksek olduğu görüldü. Bu nedenle lisans eğitiminde birinci sınıftan itibaren öğrencilerin farkındalıklarını arttırarak kanserin önlenmesi, erken tanı-tedaviye katkı sağlamak amacıyla onkoloji hemşireliği dersinin müfredat programına eklenerek sürdürülmesi önerilebilir

P:126

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KENDİ KENDİNE ÖĞRENMEYE HAZIROLUŞ DÜZEYLERİ İLE BAŞARIYA YÖNELİM DURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci :Pınar ŞAHİN, Kübra ÖVEZ

Danışman:Doç.Dr. Sevinç TAŞTAN, Dr. Gülşah KÖSE

Üniversite:Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksekokulu

Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin kendi kendine öğrenmeye hazır oluş düzeyleri ile başarıya yönelim durumları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte yapılan bu araştırmaya katılmayı kabul eden 320 hemşirelik öğrencisinin örneklemini oluşturduğu bu araştırmada, öğrenciler ile sınıf ortamında görüşülmüş ve veriler toplanmıştır. Verilerin toplanması için kişisel bilgiler formu, Kendi Kendine Öğrenmeye Hazır Oluş Ölçeği ve Başarı Yönelimleri Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin istatistiksel değerlendirmesinde Mann Whitney U test, Kruskall Wallis ve Pearson Korelasyon testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmadaki 320 öğrencinin yaş ortalaması 20.23 ± 1.20 'dir. Öğrencilerin, 120 (%37.5)'si 1.sınıf, 73 (%22.8)'ü 2.sınıf, 72 (%22.5)'si 3.sınıf, 55 (%17.5)'i 4.sınıftır. Öğrencilerin öğrenmeye hazır oluşluk ölçeğinden aldıkları puan ortalaması 154.72 ± 29.22 'dir. Öğrencilerin %73.8'nin puan ortalaması, kendi kendine öğrenmeye hazır oluşluk düzeyi için kabul edilen 150 kesme noktasının üzerindedir. Öğrencilerin kendi kendine öğrenmeye hazır oluşluk ölçeği alt boyutlarından aldıkları puan ortalamaları; kendini yönetme düzeyi 48.59 ± 9.89 , kendini kontrol etme düzeyi 58.39 ± 11.93 , öğrenmeye isteklilik düzeyi için 46.82 ± 9.61 'dir. Öğrencilerin başarıya yönelim ölçeği alt boyutlarından aldıkları puan ortalamaları; öğrenme kaçınma için 11.87 ± 3.10 , öğrenme yaklaşma için 15.40 ± 3.84 , performans kaçınma için 18.37 ± 3.82 , performans yaklaşma için 22.48 ± 4.87 'dir. Öğrencilerin öğrenmeye hazır oluşluk düzeyi ölçeği ile başarıya yönelim ölçeği puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır.

Tartışma ve Sonuç: Araştırmadan elde edilen bulgulara göre öğrencilerin yaklaşık $\frac{3}{4}$ 'ünün kendi kendine öğrenmeye hazır olduğu saptanmıştır. Öğrenmeye hazır oluş düzeyi yüksek olan öğrencilerin, öğrenmeye yaklaşım ve performans göstermeye yaklaşım yönelimlerinin de olumlu olduğu görülmüştür. Hemşirelik müfredat programlarının, öğrencilerin başarı yöneliminde etkili olduğu düşünülen kendi kendine öğrenme düzeylerinin geliştirici şekilde düzenlenmesi ve öğrencilere bunun bir yaşam felsefesi olarak benimsetilmesi önemlidir.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KENDİ KENDİNE ÖĞRENMEYE HAZIROLUŞ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Emine Temizkan, Serdar Aydın
Danışman Öğretim Üyesi: Yrd.Doç.Dr.Gülten Sucu Dağ
Üniversite:Doğu Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç:

Bu araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin kendi kendine öğrenmeye hazıroluş düzeylerinin ve kendi kendine öğrenmeye hazıroluş düzeylerini etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

Yöntem:Araştırma tanımlayıcı-kesitsel araştırma planına uygun olarak olarak yapılmıştır.Araştırmanın evrenini 2014-2015 Eğitim-Öğretim Yılı Güz Dönemi'nde Doğu Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde kayıtlı 311 öğrenci oluşturmuştur. Kendi Kendine Öğrenmeye Hazıroluş (KKÖH) Ölçeğini tam olarak dolduran 202 öğrenci araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırmada öğrencilerden yazılı onam ve kurumdan yazılı izin alınmıştır. Veriler Tanıtıcı Özellikler Formu ve KKÖH Ölçeği kullanılarak araştırmacılar tarafından toplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde bağımsız iki grup arası farkların testi (t-testi), ikiden fazla grubun karşılaştırılmasında varyans analizi, aritmetik ortalama ve yüzdelik hesapları kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık olarak $p<0,005$ degeri kriter kabul edilmiştir.

Bulgular :Araştırmadan elde edilen bulgulara göre öğrencilerin % 76.7' sinin ölçek toplam puanları kendi kendine öğrenmeye hazıroluş düzeyi için kesim puanı olarak kabul edilen 150 puanın üzerinde ve puan ortalamalarının da 160.9 ± 24.4 olduğu saptanmıştır.Öğrencilerin kendini kontrol etme, kendini yönetme ve öğrenmeye isteklilik alt ölçek puanları sırasıyla 59.24 ± 9.10 , 47.74 ± 8.71 , 46.11 ± 7.65 olarak belirlenmiştir. Araştırmamızda öğrencilerin tanıtıcı özelliklerinden en son mezun olunan okullar içerisinde düz lise (155.77 ± 26.44) ile meslek lisesi (167.42 ± 18.34) arasında ($p=0.04$) ölçek toplam puan arasında, düz lise (45.76 ± 9.23) ile fen lisesi (53.43 ± 4.49) arasında kendini yönetme alt boyutunda ($p=0.001$), düz lise (44.65 ± 8.36) ile fen lisesi (49.76 ± 4.27) arasında ($p=0.02$) ve düz lise (44.65 ± 8.36) ile meslek lisesi (47.88 ± 5.99) arasında ($p=0.03$) öğrenmeye isteklilik alt boyutunda ve kitap okuma alışkanlığı olanların kendini yönetme alt ölçeğinde ($t=2.3$ $p=0.02$) istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmıştır.

Sonuç:Bu araştırmada öğrencilerin büyük çoğunluğunun KKÖH düzeylerinin yeterli olduğu saptanmıştır. KKÖH düzeyi yeterli olan öğrencilerin sayısının artırılması ve öğrencilerin kendi kendine öğrenme becerisinin geliştirilmesine yönelik eğitim öğretim yöntemlerinin kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kendi kendine öğrenme, kendi kendine öğrenmeye hazıroluş, Hemşirelik eğitimi,

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KİTAP OKUMA ALIŞKANLIKLARININ İNCELENMESİ... OKUYOR MUYUZ?

Öğrenci: Serdar Öz, Nuray Dağtan

Danışman: Arş.Gör. Altun Baksi Şimşek, Arş.Gör. Gülbeyaz Baran Durmaz,

Öğr.Gör. Evin Kasımoğlu Evinç

Üniversite: Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve Amaç: Günümüzün ihtiyaç duyduğu bireylerin çağı yakalayabilmek için entellektüel becerilerinin istenen düzeye getirilmesi ve toplum yararına sunulması son derece önemlidir. Bu bağlamda araştırmamızın amacı, entellektüel becerileri gelişmiş ve duyarlı hemşirelerin gelişimi için önemli olarak görülen okuma alışkanlığını incelemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı bir araştırmadır. Araştırma verileri Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu'nda Aralık 2014 tarihinde toplanmıştır. Araştırma için kurumdan ve öğrencilerden izin alınmıştır. Araştırmanın evrenini 2014-2015 güz döneminde yüksekokulda öğrenim gören toplam 436 öğrenci oluşturmuştur. Örneklem büyüklüğü 204 olarak belirlenmiş, 250 öğrenci ile araştırma tamamlanmıştır. Araştırma verileri araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulan öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri ve okuma alışkanlığı ile ilgili soruları içeren veri toplama formu kullanılarak toplanmıştır. Araştırma verileri istatistiksel yazılım programı kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.0, %54'ü kadın, %28.9'u dördüncü sınıf öğrencisi, %49.6'sının annesi okuryazar değil, %32'sinin babası ilköğretim mezunudur. Öğrencilerin %61'i okumayı sevdiğini, %17'si yeterince kitap okuduklarını, %34'ü ayda bir kitap okuduğunu, %17'si her gün düzenli olarak kitap okuduğunu, %48'i geçen yıl 1-5 arası kitap okuduğunu, %37'si bu yaşa kadar toplam 11-50 arası kitap okuduğunu ve %68'i ebeveynlerinin kitap okumadığını belirtmiştir. Öğrencilerin %61.4'ü kitap okuma nedenlerinin kişisel gelişim olduğunu, %46.4'ü zaman yetersizliğinin kitap okumalarına engel olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %31'i günde yarım saat kitap okuduklarını belirtirken, %66'sı müzik dinleme, %36'sı televizyon izleme ve %44'ü bilgisayar başında 0-1 saat geçirdiğini belirtmiştir. Okumayı sevme durumu ve sosyo-demografik özellikler arasında cinsiyet dışında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmamıştır. Öğrencilerin başarı puan ortalamaları ile okudukları toplam kitap sayısı, kitap okuma sıklığı, kitap okuma süresi ve kütüphaneye gitme alışkanlığı açısından istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır.

Sonuç ve Öneriler: Araştırma sonucunda öğrencilerin zayıf bir okuma alışkanlığına sahip olduğu, düzenli kitap okumadıkları ve kitle iletişim araçlarına ayrılan sürenin okumaya ayrılan süreden daha fazla olduğu görülmüştür. Öğrencilerin kitap okuma alışkanlığının ve okuma bilincinin artırılması için etkinlikler düzenlenmesi ve bölüm kitaplıkları/okuma salonları oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Okuma, Okuma Alışkanlığı, Hemşirelik Öğrencisi, Hemşirelik.

P:129

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KOPYA ÇEKMEYE İLİŞKİN TUTUMLARI

Öğrenci: Murat Şeyhvelioğlu, Ebuzer Erdinç

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Feride Taşkın Yılmaz

Üniversite: Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Araştırma, hemşirelik öğrencilerinin kopya çekmeye ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, 02-06 Mart 2015 tarihleri arasında öğrenim gören Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümü birinci sınıf öğrencileri oluşturmuş olup, örnekleme veri toplama formlarını eksiksiz dolduran ve çalışmaya katılmayı kabul eden 197 öğrenci dahil edilmiştir. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan, öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini ve kopya çekmeye ilişkin düşüncelerini sorgulayan anket ile birlikte Semerci (2003) tarafından geliştirilen, geçerlilik ve güvenilirliği yapılan "Kopya Çekmeye İlişkin Tutum Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. 5'li likert tipindeki ölçek, toplam 67 sorudan oluşmaktadır. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 67, en yüksek puan ise 335'dir. Ölçekten alınan düşük puan kopya çekmeye ilişkin olumlu tutumu, yüksek puan ise kopya çekmeye ilişkin olumsuz tutumu göstermektedir İstatistiksel değerlendirmede frekans dağılımı ve ortalama kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin yaş ortalaması 19.23 ± 1.60 yıl ve %60.9'u kadın olup %53.8'i şu anki başarı durumunu orta seviyede değerlendirmiştir. Öğrencilerin %50.3'ü nadiren kopya çektiğini ve %62.9'u kopya çekmeyi başkasının kağıdına bakarak gerçekleştirdiğini belirtmiştir. Kopya çekmeyi etkileyen en önemli faktör sorulduğunda; öğrencilerin %23.9'u sistemli çalışma alışkanlığının kazanılmamış olmasından, %20.8'i öğrenmeden çok nota önem verilmesinden, %16.8'i ders çalışmanın sevilmemesinden kaynaklandığını ifade etmiştir. Öğrencilerin %51.3'ü kopya çekmeyi önlemek için ezbere teşvik eden öğretim yöntemleri yerine öğrenmeyi sağlayan yöntemlerin kullanılmasının etkili olacağını ve %47.7'si kopya çekerken yakalanan öğrenci için uyarılma yönteminin kullanılması, %41.1'i o dersten şartlı geçirilmesi gerektiğini belirtmiştir. Öğrencilerin Kopya Çekmeye İlişkin Tutum Ölçeği'nden aldıkları toplam puan 194.70 ± 22.94 (min=114, max=268)'dir. Çalışmada kız öğrencilerin ölçekten aldıkları toplam puan (198.74 ± 21.00), erkeklerin aldıkları toplam puandan (189.37 ± 23.10); başarı durumunu iyi olarak değerlendiren öğrencilerin ölçekten aldıkları toplam puan (199.75 ± 21.33), başarı durumunu kötü olarak değerlendiren öğrencilerin ölçekten aldıkları toplam puandan (183.79 ± 29.09) yüksek bulunmuş olup her iki durumda istatistiksel olarak anlamlı farklılık belirlenmiştir ($p=0.004$, $p<0.05$; $p=0.020$, $p<0.05$).

Sonuç: Çalışmada hemşirelik öğrencilerinin kopya çekmeye ilişkin tutumlarının orta düzeyde olduğu, kız öğrencilerin ve başarı durumunu iyi olarak değerlendiren öğrencilerin erkek öğrencilere ve başarı durumunu kötü olarak değerlendiren öğrencilere göre kopya çekme tutumlarının olumsuz olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kopya çekme, tutum, öğrenci hemşire.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MANEVİ BAKIMA İLİŞKİN ALGILARININ İNCELENMESİ

Öğrenci:Hebun Demir, Dilara Özbalkan

Danışman:Öğr.Gör.Leyla ZENGİN, Öğr.Gör. Mesude DUMAN

Üniversite:Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve Amaç: Bütüncül yaklaşıma göre birey; bedensel, zihinsel, duygusal, sosyokültürel ve manevi boyutları olan bir bütündür. Hemşirelik uygulamalarında bireylerin manevi gereksinimleri karşılanmalıdır. Bu araştırmanın amacı; hemşirelik öğrencilerinin manevi bakıma ilişkin algılarının incelenmesidir.

Yöntem: Araştırma, Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu'nda, 13-17 Mart 2015 tarihleri arasında tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırma için, kurumdan ve öğrencilerden izin alınmıştır. Araştırmanın evrenini araştırmanın yürütüldüğü tarihte 1, 2, 3 ve 4 sınıfta okuyan 436 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın örneklem büyüklüğü 204 olarak hesaplanmış, 260 öğrenci ile araştırma tamamlanmıştır. Araştırma verileri; sosyo-demografik özellikler ile ilgili 3 soru içeren kişisel bilgi formu ve "Manevi Destek Algısı(MDA) Tespit Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Ölçek 15 madde ve likert tipi 5 kategoride değerlendirilmektedir. Toplam puanların artması hemşirelik öğrencilerinin manevi destek algısının artması şeklinde yorumlanmaktadır. Veriler bilgisayar ortamında istatistiksel yazılım programı kullanılarak sayı-yüzde-ortalama, bağımsız gruplarda t testi ve One-way ANOVA ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: : Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.3, %53.5'ni kadın ve %32.7'sini dördüncü sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin ölçekten almış olduğu toplam puan ortalama 52.6 ± 8.2 'dir. Cinsiyete göre hemşirelik öğrencilerinin manevi destek algısı ölçeği toplam puanı açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır ($p \leq 0.05$). Cinsiyetler arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı fark vardır ($p \leq 0.05$). Kız öğrencilerin MDA toplam puan ortalaması 53.8 çıkmış olup erkek öğrencilerin MDA toplam puanından yüksektir. Hemşirelik öğrencilerinin manevi destek algısı ölçeği toplam puanı açısından sınıflar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır.

Sonuç ve Öneriler: Manevi bakım bütüncül hemşirelik bakımının temel unsurlarındandır. Bu nedenle bireylerin manevi ihtiyaçlarının değerlendirilerek gerekli bakımın sağlanması önemli bir hemşirelik rolüdür.Hemşirelik eğitimi içeriğinin manevi bakımın göz önüne alınarak gözden geçirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik Öğrencisi, Manevi Destek Algısı, Tanımlayıcı Araştırma.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ ÖRGÜTLENME KONUSUNDAKİ GÖRÜŞLERİ

Öğrenci: Gamze GÖKGÖZ

Danışman: Öğr.Gör. Ayşe KARADAŞ

Üniversite: Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin mesleki örgütlenme konusundaki görüşlerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklemini, 29.12.14 - 09.01.2015 tarihleri arasında, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Yüksekokulunda öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı kabul eden 357 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Çalışma için Balıkesir Sağlık Yüksekokulu Müdürlüğü'nden yazılı izin, araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilerden sözlü onam alınmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından literatür desteği ile geliştirilen 18 soruluk anket formu kullanılmıştır. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında yüzdeler, ortalama, ki-kare analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %73.4'ünün kız, %37.8'sinin 1. sınıf, yaş ortalamasının 20.1 ± 1.9 ve %7.8'inin hemşire olarak görev yaptığı saptanmıştır. Öğrencilerin %76.5'i hemşirelik mesleğini isteyerek seçtiğini, %58.0'ı mesleki örgütler hakkında kısmen bilgisi olduğunu, %39.5'i kitap ve dergilerden bilgi edindiğini ve %71.4'ü mesleki örgütlerle nasıl iletişim kurulacağını bilmediğini ifade etmiştir. Öğrencilerin %37.0'ünün Türk Hemşireler Derneği'ni bildiği, %95.0'ünün herhangi bir derneğe üye olmadığı, üye olmayan % 49.6'sının bilgi eksikliği nedeniyle üye olmadığı, %65.0'ünün ise derneklere üye olmak istediği tespit edilmiştir. % 93.3'ü meslek için örgütlenmenin gerekli olduğunu, % 78.4'ü haklarını korumak, % 72.4'ü birlik oluşturmak, % 49.9'u söz sahibi olmak, %49.6'sı iletişim kurmak için örgütlenmenin faydalı olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %56.6'sı mesleki haklarını bildiğini ifade etmiştir. Öğrenciler mesleki hakları bilmenin faydaları olarak %73.7'si haksızlığı önlemek, %65.8'i sorumlulukların bilinmesini sağlamak, %65.0'ı güç ve güven oluşturulmasını sağlamak olarak belirtmişlerdir. Yapılan ki-kare analizlerinde; cinsiyet, sınıf, mezun olunan lise ile mesleki örgütler hakkında bilgisinin olma durumu arasında ve sınıf, mezun olunan lise ile de mesleki örgütlerle nasıl iletişim kurulacağını bilme durumu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$).

Sonuçlar: Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre, öğrencilerin mesleki örgütler hakkında yeterli bilgisi bulunmamaktadır. Bazı sosyo-demografik özellikler mesleki örgütler hakkında bilgi sahibi olma durumunu etkilemektedir.

Anahtar Sözcükler: hemşirelik, öğrenci, mesleki örgütlenme

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MEVCUT EĞİTİM SİSTEMİ HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

**Öğrenci:Burcu TOKUÇ, Sümeyye ZEHİR, Feyza DERELİ, Yasemin TOKEM
Danışman:Hatice YILDIRIM SARI**

Üniversite:İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Hemşireliğin bilgi birikiminin artmasında ve profesyonelleşmesinde kaliteli eğitim önemli bir yere sahiptir. Hemşirelik eğitiminin kalitesinin yükseltilmesine, daha iyi eğitilmiş ve daha nitelikli hemşireler yetiştirilerek güvenli ve etkili bakım sunulması ve toplumun sağlığının geliştirilmesine katkı sağlamak amacıyla var olan eğitim sistemleri irdelenmelidir. Çalışma öğrencilerin hemşirelik mesleği ve eğitimi ile ilgili görüş ve beklentilerini, mevcut eğitim sistemlerine yönelik tutum ve farkındalıklarını belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve yöntem: Araştırmanın evrenini bir devlet üniversitesinin Hemşirelik Bölümü'nün 3 ve 4. sınıf toplam 217 öğrencisi oluşturdu ve kabul eden 148 öğrenci üzerinde çalışma yürütüldü. Araştırma için klasik eğitim sistemini uygulayan kurumdan yazılı, öğrencilerden ise sözel izinler alındı. Verilerin toplanmasında öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri formu, mevcut eğitim sistemi ile ilgili görüşler formu ve öğrenci doyum ölçeği kullanıldı. Öğrenci Doyum Ölçeği; Öğretim Elemanları, Okul Yönetimi, Kararlara Katılım, Bilimsel Sosyal ve Teknik Olanaklar, Eğitim Öğretimin Niteliği alt boyutlarından oluşmakta, puan ortalamaları 1'den 5'e kadar derecelendirilmekte, puan ortalamasının artması memnuniyetin arttığı anlamına gelmektedir. Veriler SPSS 22 paket programında değerlendirildi.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 21.6 ± 0.97 , % 85.1'i kız, % 50.7'si 3. Sınıf, not ortalamaları 4'lük sistemde 2.67 ± 0.81 'dir. Hemşirelik öğrencilerinin % 58.7'si mevcut eğitim sisteminden memnun, % 60.1'i mevcut eğitim sistemini yeterli bulmakta, % 89.8'i mevcut eğitim sistemini avantajları ve dezavantajları olan bir sistem olarak görmektedir. Öğrenci Doyum Ölçeği toplam puan ortalaması 3.22 ± 0.6 'dır. Öğrenci Doyum Ölçeği alt boyutları arasında Öğretim Elemanı alt boyut puan ortalaması en yüksek (3.23 ± 1.12), Bilimsel Sosyal Teknik Olanaklar alt boyut puan ortalaması en düşüktür (2.74 ± 1.10). Öğrenci Doyum Ölçeği'nin öğretim elemanı, okul yönetimi, kararlara katılım ve eğitim öğretimin niteliği alt boyutlarında, 4. Sınıf öğrencilerin puanları anlamlı düzeyde yüksektir.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin eğitim öğretimlerinden memnuniyetleri orta düzeydedir. Memnuniyetlerinin en yüksek olduğu alan Öğretim Elemanları alanıdır. Eğitim sisteminin elde edilen sonuçlar doğrultusunda gözden geçirilmesinin, hemşirelik eğitiminde kullanılan diğer eğitim sistemlerinin de değerlendirilmesinin ve sistem karşılaştırmalarının yapılmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, eğitim, doyum

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN NAMUS ALGISINA YÖNELİK TUTUMLARI İLE ÇİFTLER ARASI ŞİDDETİ KABUL ETME DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Öğrenci:Nazlı Özdemir

Danışman:Doç. Dr. Sultan Ayaz, Öğr. Gör. Dr. Şengül Yaman

Üniversite:Gazi Üniversitesi

Amaç: Araştırma hemşirelik öğrencilerinin “namus” algısına yönelik tutumları ile çiftler arasında yaşanan şiddeti kabul etme düzeyi arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı ve korelasyonel tipte olan araştırmanın evrenini Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi lisans öğrenimine devam eden birinci ve dördüncü sınıf hemşirelik öğrencileri oluşturmuştur. Örneklem seçilmemiş, çalışmaya katılmayı kabul eden 300 öğrenci araştırmaya dahil edilmiştir.

Araştırma 2013-2014 eğitim-öğretim yılında 01-15 Mayıs 2014 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Verilerin toplanmasında anket formu, Namus Anlayışı Tutum Ölçeği ve Çiftler Arası Şiddeti Kabul Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma için, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dekanlığından yazılı izin alınmıştır. Çalışmaya katılmayı kabul eden öğrencilerden sözlü ve yazılı izin alınmıştır. Çalışmaya katılmada gönüllülük esası dikkate alınmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, t testi, tek yönlü varyans analizi ve korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin %69.3'ü birinci sınıfta öğrenim görmekte olup %79'u kadın, %44'ü yurttadır. Öğrencilerin namus algısı tutum ölçeği ortalama puanı 84.4 ± 15.0 ; çiftler arası şiddeti kabul etme ölçeği ortalama puanı 18.2 ± 6.7 'dir. Öğrencilerin namus algısına ilişkin %72.7'sinin eşitlikçi, % 27.3'ünün geleneksel tutuma sahip olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin namus algısına ilişkin tutumu ile çiftler arası şiddeti kabul etme düzeyi arasında negatif yönde ilişki olduğu belirlenmiştir ($r:-0.319$, $p<.05$). Birinci sınıfta okuyan, muhafazakâr olan ve ailesiyle yaşayan öğrencilerin namusa algısına ilişkin geleneksel tutuma sahip oldukları belirlenmiştir ($p<.05$). Namus algısına ilişkin geleneksel tutuma sahip olan, erkek, yaşamın önemli kısmını kırsal alanda geçiren, ailesiyle birlikte yaşayan öğrencilerin çiftler arası şiddeti kabul etme düzeylerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p<.05$).

Sonuç ve Öneriler: Öğrencilerin namus algısına ilişkin eşitlikçi tutumları arttıkça çiftler arası şiddeti kabul etme düzeyleri azalmaktadır. Öğrencilerin üniversite öğrenimleri süresince toplumsal cinsiyet rolleri ve namus algısı ile ilgili ön yargılarından kurtulmalarına ve eşitlikçi bir tutuma sahip olmalarına yönelik konulara yer verilmesi önerilmektedir.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ÖLÜME KARŞI TUTUMLARI İLE DURUMLUK SÜREKLİLİK KAYGI DÜZEYLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Öğrenci:Burcu Coşkun, Gönül Günal, Handan Emektar, Tarık Mertçi, Zozan Şahin
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Satı Dil
Üniversite:Çankırı Karatekin Üniversitesi SYO hemşielik bölümü 4.Sınıf öğrencileri

AMAÇ: Bu çalışma hemşirelik bölümü öğrencilerinin ölüme karşı tutumları ile durumluk süreklilik kaygı düzeyleri arasındaki ilişkinin araştırılması amacıyla gerçekleştirilmiştir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı kesitsel tipte olan bu çalışmanın örneklemini ÇKÜ SYO hemşirelik bölümünde olan 1,2,3,4.sınıf öğrencilerinden(N:350)çalışmanın yapıldığı dönemde okulda olan ve araştırmaya katılmayı kabul eden(n:211)hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulan 15 adet sorunun bulunduğu tanıtıcı bilgi formu, Wong, Reker ve Gesser(1994) tarafından geliştirilen, Işık(2008)tarafından Türkçe geçerlilik ve güvenirliği yapılan 'Ölüme Karşı Tutum Ölçeği'(öktö) ile Thorson ve Powell tarafından geliştirilen, Yıldız ve Karaca(2001)tarafından Türkçe'ye uyarlanan 'Ölüm Kaygısı Ölçeği' ile toplanmıştır. Ayrıca(1974-1977)yıllarında Öner ve Le Compte tarafından Türkçeye uyarlaması yapıldıktan sonra envanter Türk genç ve yetişkin gruplarını içeren durumluk-süreklilik kaygı ölçeği kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, t testi, One-Way Anova ile korelasyon analizi kullanılmıştır.

BULGULAR: Çalışmada öğrencilerin çoğunluğunu 17-21yaş aralığından ve kız öğrenci(72,0) oluşturmuştur. Öğrencilerin DSKÖ puan ortalaması sırasıyla41,3±6,7ve48,2±6,8olarak bulunmuştur. Öğrencilerin süreklilik kaygı puanları, durumluluk kaygı puanlarına göre daha yüksektir. ÖKTÖ kız öğrencileri(64,61±11,47)erkek öğrencilerden(56,76±20,61)daha fazla tarafsız kabullenme yaklaşımı benimsedikleri(t=3,506 p=0,001)belirlenmiştir. İstatiksel olarak anlamlı farklılık olmamakla birlikte ÖKTÖ'nin ölüm korkusu alt boyutunda kız öğrencilerin(30,0±10,41)erkek öğrencilerden(29,01±11,68)daha yüksek olduğu ayrıca ÖKTÖ ,DSKÖ'nin alt boyutları arasında bakılan korelasyon analizi testinde pozitif yönde güçlü istatiksel ilişkiler bulunmuştur. SDKÖ'nin toplam puan ile ÖKTÖ'nin ölüm korkusu ve ölümden kaçınma alt boyut puanları ile(r=0,166 p=0,016)ve ölümden kaçış(r=0,138 p=0,045)puan ortalamaları arasında anlamlı ilişkiler olduğu saptanmıştır. Ayrıca DSKÖ ,ÖKTÖ'nin puan ortalamaları ile öğrencilerin yaş, medeni durum, çalışma durumu ve bir hastalığa sahip olma gibi özellikleri arasında bir ilişki olmadığı belirlenmiştir.

SONUÇ: Öğrencilerin DSKÖ, ÖKTÖ puan ortalamaları birbirlerini olumlu yönde etkilemektedir. Bundan dolayı DSKÖ puan ortalamaları arttıkça ölüm korkusu ölümden kaçış ve tarafsız kabullenmede doğru oranda artmaktadır. Bu nedenle hemşirelik öğrencilerinin ölüme ilişkin yaşadıkları kaygının ele alınmasında DSK düzeylerinin de azaltılmasını destekleyecek önlemlere gereksinim vardır.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİ İLE DERS BAŞARI DURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Buket Manavoğlu
Danışman: Öğr. Gör. Nurcan Uysal
Üniversite: Gediz Üniversitesi SBF

ÖZET

Amaç: Problem çözme birçok beceriyi içinde barındıran bir eylemdir ve öğrencinin derslerde başarılı olmasını olumlu yönde etkiler. Bu nedenle üniversite eğitimi sırasında problem çözme becerisinin kazanılması önemlidir. Bu çalışmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin problem çözme becerilerini belirlemek ve başarı durumları ile arasındaki ilişkiyi karşılaştırmaktır.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak planlanan araştırma, İzmir ilindeki bir vakıf üniversitesinin hemşirelik bölümünde uygulanmıştır. Araştırmanın verileri, okulda yalnızca birinci ve ikinci sınıf olması nedeniyle bu iki sınıf öğrencilerinden (n=103 %92.0) Şubat 2015’de toplanmıştır. Verilerin toplanmasında sosyo-demografik veri formu ve 35 maddeden oluşan “Problem Çözme Envanteri” kullanılmıştır. Verilerin analizinde yüzdeler hesabı, bağımsız gruplarda t test ve OneWay ANOVA testi kullanılmıştır. Araştırmanın uygulanabilmesi için Şifa Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu’ndan izin alınmıştır.

Bulgular : Çalışmaya katılan öğrencilerin %84.0’ı kız, %51.0’ı birinci sınıf olup yaş ortalaması 19.34 ± 1.69 ’dur. Öğrenciler Problem Çözme Envanteri’nden minimum 80, maksimum 197 puan almışlardır (Ölçek Puan Ranjı Min:32 Max:192). Öğrencilerin ölçek puan ortalaması 117.93 olup öğrencilerin problem çözme becerilerinin yeterli düzeyde olmadığı söylenebilir. Öğrencilerin sosyodemografik özellikleri (sınıf, cinsiyet, yaşadığı yer, anne ve babanın eğitim durumu, ekonomik durum) ile problem çözme becerileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$). Öğrencilerin %19.2’si problem çözme, %51.0’ı stresle baş etme hakkında bilgilerinin olduğunu belirtmişlerdir. Konular hakkında bilgi sahibi olanlar ile olmayanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$). Öğrencilerin okul başarı puan ortalamaları ile problem çözme becerileri puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$).

Sonuç ve Öneriler: Çalışma sonucunda öğrencilerin problem çözme becerilerinin yeterli olmadığı belirlenmiştir. Hemşirelik mesleği hastaların sorunlarını çözmeye yönelik sürekli bir faaliyet içindedir. Bu nedenle öğrencilerin üniversite eğitimleri süresince problem çözme becerisini geliştirmeleri önemlidir. Bu nedenle derslerde bu beceriyi kazandırmaya yönelik eğitimlerin planlanması ve interaktif eğitim yöntemlerinin kullanılması önerilmiştir.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEM ÇÖZME BECERİSİ

Öğrenci: Kübra KEZER, F.Yağmur YILMAZ, Ayşe CERAN
Üniversite: Adıyaman Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve Amaç:

Problem çözme becerisi bireylerin ve grubun içinde yaşadığı çevreye etkin bir şekilde uyum sağlamasına yardım eden bir beceridir. Bundan dolayı bu çalışma hemşirelik öğrencilerin problem becerilerini analiz etmek için yapılmıştır.

Yöntem:

Tanımlayıcı olarak planlanan bu araştırmanın evrenini, 2014-2015 öğretim yılında Adıyaman Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümünde okuyan 405 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklem seçimine gidilmeden bütün evrene ulaşılmaya çalışılmış fakat araştırmanın yapıldığı tarihlerde devamsız olan ya da anket formunu doldurmak istemeyen öğrenciler çalışma dışı tutularak 242 öğrenci araştırma kapsamına alınmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından litaretür doğrultusunda hazırlanan anket formu ile 20 Şubat-15 Mart 2015 tarihleri arasında toplanmıştır. Anket formu, demografik verileri içeren 19 soru ve Problem Çözme Envanterini içeren 35 soru olmak üzere toplam 54 sorudan oluşmuştur. Anket formlarının uygulanabilmesi için ilgili kurum ve kişilerden izin alınmıştır. Verilerin istatistiksel analizi SPSS 16.0'de kodlanmış ve analizinde sayı, yüzdelik ve bağımsız gruplarda t testi ve ANOVA uygulanmıştır.

Bulgular:

Öğrencilerin yaş ortalaması 21.12 ± 2.12 ve problem çözme envanteri puan ortalamaları 96.29 ± 1.96 'dır. Öğrencilerin % 63,6'sı kadın, %28,1'i birinci sınıf, %78,9'u okul öncesi eğitimi almış, %47,9'u çocukluğunun büyük bir kısmını ilde geçirmiş, %73,1'i orta gelir düzeyinde, %33,9'unun anneleri okuryazar değil, %42,1'inin babaları ilkokul mezunu, %83,1'i çekirdek aile, %48,3'ü akademik başarısı orta düzeyde, %50,2'si kitap okuduğunu, %33,1'i spor yaptığını, %68,6'sı bilgisayar kullandığını belirtmiştir. %70,7'si iletişim ile ilgili eğitim almadığını, %85,5'i stres ile baş etme eğitimi almadığını ifade etmiştir. Sınıf ve kitap okuma ile Problem Çözme Envanteri puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.

Sonuç: Evrendeki çalışmada yer alan öğrencilerin problem çözme envanteri puanları 96.29 ± 1.96 'dır. öğrencilere iletişim ve stresle baş etme eğitimi verilmesi ve aynı çalışmanın daha geniş evrende yapılması önerilir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, problem çözme, iletişim.

P:137

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Fatma KARAKAŞ, Şeyma ER

Danışman: Ayşe KARADAŞ, Sibel Ergün

Üniversite: Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışları uygulayabilme durumlarını belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklemini, 29.12.14 - 09.01.2015 tarihleri arasında, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Yüksekokulunda öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı kabul eden ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf 271 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Çalışma için Balıkesir Sağlık Yüksekokulu Müdürlüğü'nden yazılı izin, araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilerden sözlü onam alınmıştır. Araştırmanın verileri, öğrenci tanıtım formu ve Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Davranışları Uygulayabilme Durumlarını Belirleme Ölçeği (PDUBÖ) kullanılarak toplanmıştır. Ölçekten alınabilecek puanlar 27 ile 135 arasında değişmekte olup ölçek puanı yükseldikçe öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyleri yükselmektedir. Bu çalışmada PDUBÖ ölçeğinin Cronbach alfa değeri .94 olarak bulunmuştur. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında yüzdelik, ortalama, t testi, One Way Anova analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %74.2'sinin kız, %47.2'sinin 2. Sınıf, %50.2'sinin Anadolu lisesi mezunu ve yaş ortalamasının 20.7 ± 1.7 olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %72'si hemşirelik mesleğini isteyerek seçtiğini, %79'u hemşirelik mesleğini sevdiğini ve %49.1'i hemşirelik mesleğini değiştirmek istemediğini ifade etmiştir. PDUBÖ ölçek puan ortalaması 114.7 ± 12.34 (min. 55, max. 130) olarak saptanmıştır. Hemşirelik mesleğini isteyerek seçme ile PDUBÖ ölçek puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu ($p < 0.05$) ve mesleği isteyerek seçenlerin PDUBÖ puan ortalamalarının istemeyerek seçenlere oranla daha yüksek olduğu saptanmıştır. Cinsiyet, bulunulan sınıf, mezun olunan lise, hemşirelik mesleğini sevme durumu ve hemşirelik mesleğini değiştirmeyi isteme durumu ile PDUBÖ puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı saptanmıştır ($p > 0.05$).

Sonuçlar: Öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyi yüksek bulunmuştur. Hemşirelik mesleğini isteyerek seçme durumu öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyini etkilemektedir.

Anahtar Sözcükler: hemşirelik öğrencisi, profesyonellik, profesyonel davranış

P:138

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DEĞERLERİNİN ve DEĞERLERE İLİŞKİN ALGILARININ BELİRLENMESİ: BİR FENOMENOLOJİK ÇALIŞMA

Öğrenci: Mehmet Alper Satıl, Öykü Kara, Burçin Türkmen, Sultan Duran, Emine Uçar, Fatma Erdoğan, Gökhan Turhan, Hakan Teke

Danışman: Doç.Dr.Esra Akın Korhan, Yrd.Doç.Dr.Leyla Baysan Arabacı

Üniversite: İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Amaç: Bu araştırmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin profesyonel değerlerini ve değerlere ilişkin algılarını belirlemektir.

Yöntem: Kalitatif bir çalışma olarak planlanan bu çalışmada fenomenolojik araştırma dizaynı kullanılmıştır. Araştırma İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik bölümü 1., 2. ve 3. sınıf öğrencilerinde Ocak 2015 tarihinde yürütülmüştür. Çalışmanın uygulanabilmesi için ilgili kurumdan yazılı izin ve öğrencilerden sözel izin alınmıştır. Çalışmanın verileri 44 öğrenciden elde edilmiştir. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından oluşturulmuş “Yarı Yapılandırılmış Görüş Formu” kullanılmıştır. Verilerin analizinde Colaizzi'nin niteliksel araştırma analiz metodu kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 20.57 ± 1.50 , %72.2'si kadındır. Öğrencilerin %59.7'si mesleği isteyerek seçmiştir. Öğrencilerin en önemli gördükleri ve öncelikli olarak belirlediği profesyonel değer insan onuru olduğu bulunmuştur. Öğrencilerin profesyonel değerlere ilişkin algılarına ait verilerin analizi doğrultusunda ise 4 tema ve 9 alt tema belirlenmiştir.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerin değer tercihlerinin, değerlerine ilişkin algılarının temelini insan onuruna dayandığı ve öğrenciler arasında benzer yaklaşımlar olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci hemşire, profesyonel değerler, fenomenolojik çalışma

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PSİKOFARMAKOTERAPİYE YÖNELİK BİLGİ DÜZEYLERİ, İNANÇ VE TUTUMLARI

Öğrenci:Arife Gür,Burcu Babacan,Arzu Şahin
Danışman:Yrd.Doç.Ayça Gürkan, Öğr.Gör.Gizem Beycan Ekitli
Üniversite:Ege Üniversitesi İzmir Atatürk Sağlık Yüksekokulu

Giriş:Psikofarmakoterapi, çeşitli ruhsal etkiye sahip ilaçların kullanılması ile ruhsal bozukluk yaşayan bireylerin tedavisini amaçlayan bir yöntemdir. Psikofarmakoterapiye yönelik bilgi, tutum ve inançlar hemşirelik bakımının kalitesini etkiler. Bu nedenle hemşirelik öğrencilerinin psikofarmakoterapiye yönelik bilgi, inanç ve tutumlarını belirlemek amaçlanmıştır.

Yöntem:Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırmanın evrenini bir hemşirelik fakültesinde 2014-2015 yıllarında eğitim gören ve psikiyatri hemşireliği teorik derslerini tamamlamış 3. ve 4. sınıf hemşirelik öğrencileri oluştururken, örneklem 260 gönüllü öğrenciden oluşmuştur. Ortalama, yüzdelikler ve pearson kare önemlilik testi kullanılmıştır.

Bulgular:Öğrencilerin yaş ortalaması 22.27 ± 2.03 'tür,%65.6'sı üçüncü sınıfta,%37.8'i stajlarını,%5.4'ü ise intörlük uygulamalarını tamamlamıştır.Ailelerde psikiyatrik hastalık öyküsü bulunma oranı %25.2, öğrencilerdeyse %7.7'dir. En yaygın depresyon ve anksiyete bozukluğu yaşanmıştır.Öğrencilerin %11.2'sine psikofarmakoterapi önerilmişken,%6.1'i tedaviyi uygulamamış, ilaç kullananların %36.4'ü ise hekime danışmadan ilacı bırakmıştır.En yaygın bırakma nedenleri; yan etkilerin ortaya çıkması ve iyileşildiğine inanılması olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin en yaygın olarak ilaç etkileşimleri ve yan etkileri konusunda bilgi eksiklikleri vardır. Dördüncü sınıf öğrencilerinin bilgi düzeyleri anlamlı derecede yüksekken; uygulama yapmak bilgi düzeyinde anlamlı farklılık sağlamıştır($p < 0.05$). Öğrencilerin %9.9'u sosyal ilişki kurdukları insanların psikiyatrik ilaç kullanmaları halinde tereddüt yaşayarak ilişkilerine sınır koymayı düşünebileceklerini,%44.5'iyse psikiyatrik ilaç kullanımının diğer tedavilerden farkı olmadığını ancak insanların önyargılarından çekindiklerinden gizlemeyi tercih edeceklerini belirtmiştir. Öğrencilerin %10.6'sı güçlü insanların ilaç kullanmadan psikiyatrik sorunları çözebileceklerine,%18.2'si psikofarmakoterapinin yapay bir mutluluk sağladığına,% 6.0'sı kişinin özdenetimini kaybetmesine neden olduğuna,%9.2'si sürekli kullanımın kişiliği değiştireceğine inanmaktadır. Kişide ya da ailede psikiyatrik hastalık öyküsü bulunmasının, sınıf düzeyinin ve staj ya da intörlük uygulama deneyiminin psikofarmakoterapiye yönelik tutum ve inançlar üzerinde anlamlı etkiye sahip olmadığı bulunmuştur($p > 0.05$).

Sonuç: Öğrencilerin klinik uygulamaya çıkmaları psikofarmakoterapiye ait bilgi düzeylerini olumlu olarak etkilemekte, ancak psikofarmakoterapi öğrenciler tarafından

damgalanmaktadır. Öğrencilerin teorik ve uygulama alanlarının psikofarmakoterapi açısından farkındalık yaratacak şekilde geliştirilmesi önerilmektedir.

P:140

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN REÇETESİZ İLAÇ KULLANIMI

Öğrenci:Merve SEYFİ

Danışman:Dr.Semra AÇIKSÖZ, Dr.Gönül KURT

Üniversite:Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksekokulu

Giriş: Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de bilinçsiz ve reçetesiz ilaç kullanımı ciddi bir sorundur ve toplam sağlık harcamaları içinde önemli bir yer tutmaktadır. Her geçen gün artan bu sorun nedeni ile tüm sağlık çalışanlarının bu konuda gerekli duyarlılığı göstermesi ve topluma rol modeli olmaları doğal bir görevdir.

Amaç: Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin reçetesiz ilaç kullanma durumlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipteki araştırmanın evrenini 2014-2015 öğretim yılında bir hemşirelik yüksekokulunda öğrenim gören öğrenciler (n=374), örnekleme ise verilerin toplandığı tarihte okulda bulunan ve çalışmaya katılmaya gönüllü öğrenciler (n=368) oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından ilgili literatür incelemesinden sonra hazırlanan veri toplama formu kullanılarak toplanmıştır. Veri toplama formu, öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri ve son bir yıl içinde reçetesiz ilaç kullanımına ait tutumlarını içeren 18 sorudan oluşmuştur. Form öğrencilere araştırmacıların gözetiminde, anketin amacı ve gereklerini belirten bir ön bilgilendirme yapıldıktan sonra uygulanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı ve yüzde kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalamasının 20.39±1.22 olduğu, %95.4'ünün sosyal güvencesinin olduğu ve %95.4'ünün herhangi bir kronik hastalığının olmadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin %89.9'u (n=331) son bir yıl içinde reçetesiz ilaç kullandığını bildirmiştir. Reçetesiz ilaç kullanımında en sık bildirilen neden %76.7 ile baş ağrısı şikayeti olup, en sık kullanılan ilaç %88.2 ile analjeziklerdir. Reçetesiz ilaç kullanan öğrencilerin %46.8'i ilaçların evde bulunduğunu ve %40.2'si daha önceki doktor önerisi ile bu ilaçların kullanımına karar verdiğini belirtmiştir. Öğrencilerin %53.2'si reçetesiz ilaç kullanma gerekçesini "sorun önemsiz olduğu için doktora gitmeme gerek yok", %49.2'si "daha önce ilacı kullandım" olarak bildirmiştir. Öğrencilerin %59.2'si ilaçların yan etkileri konusunda bilgisi olduğunu, %72.8'i sağlığına zarar verebileceğini, %44.3'ü ise reçetesiz ilaç kullanmanın oldukça kolay olduğunu belirtmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Araştırma grubundaki öğrenciler arasında, reçetesiz ilaç kullanma oranı oldukça yüksektir. Reçetesiz ilaç kullanımını önlemek için özellikle risk grubunda

olan öğrencilerin akılcı ilaç kullanımı konusunda bilinçlendirilmesi gerekmektedir. Ayrıca kullanım kolaylığını ortadan kaldıracak ilaç politikalarına ilişkin düzenlemelere ihtiyaç duyulmaktadır

P:141

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIK ALGILARININ BELİRLENMESİ

**Öğrenci:Sibel YILMAZ, Ebru AYDIN, Serpil BABUR, R. Özge OLUR, Dilara ŞAHİN, Merve ŞENYILMAZ,
Danışman:Öğr.Gör.Seval AĞAÇDİKEN, Doç.Dr.Afitap ÖZDELİKARA,
Öğr.Gör.Nuran MUMCU BOĞA
Üniversite:Ondokuz Mayıs Üniversitesi**

GİRİŞ ve AMAÇ: Sağlık algısı; “bireyin kendi sağlığına ilişkin kişisel duygu, düşünce, önyargı ve beklentilerinin bir bileşimi” olarak tanımlanabilir. Bireyin kendi sağlığına ilişkin olumlu inançlar taşıması “iyi sağlık”; olumsuz inançlar taşıması durumu ise “kötü sağlık algısı” olarak adlandırılmaktadır. Sağlık algısı kötü olan yaşlı bireylerde mortalite görülme oranının daha yüksek olduğu bildirilmektedir. Bireyin/hastanın sağlığın ölçülmesi ya da değerlendirmesi olarak tanımlanan sağlık algısının ölçülmesi; sağlığın biyolojik boyutlarına ilişkin değerlendirmeleri içerdiği gibi algılanan iyilik halinin, fiziksel, ruhsal ve sosyal fonksiyonelliğin ve ağrının değerlendirilmesini de içermektedir. Bu araştırma hemşirelik öğrencilerinin sağlık algılarının belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak planlanmıştır.

MATERYAL ve METOD:Araştırma evrenini Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümünde okuyan 477 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmeden Aralık 2014 tarihlerinde okula devam eden ve çalışmaya katılmayı gönüllü kabul eden 269 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatür ışığında hazırlanan Sosyodemografik veri formu ve ‘Sağlık Algısı’ ölçeği ile toplanmıştır.

Sağlık Algısı Ölçeği (SAÖ);Sağlık algısını değerlendirmede kullanılan Sağlık Algısı Ölçeği'nin (SAÖ) İngilizce dilinde hazırlanan orijinali, 2007 yılında Diamond ve ark. tarafından geliştirilmiş, Kadioğlu ve Yıldız (2012) tarafından ülkemiz için geçerlilik güvenilirliği yapılmıştır. 15 madde ve dört alt faktörden oluşan beşli likert tipi bir ölçektir. Ölçekten en az 15 puan, en çok 75 puan alınabilmektedir.

BULGULAR:Araştırmamıza katılan öğrencilerin %74.3'ü kız, %84'ü 18-21 yaş gurubunda, %36.8'i ikinci sınıfta okumaktadır. Öğrencilerin %68.4'ü daha önce hiç hastaneye yatmadığını, %91.4'ü kronik bir hastalığının bulunmadığını, %68'i ailelerinde kronik bir hastalığın bulunmadığını belirtmiştir. Öğrencilerin Sağlık algısı ölçeğinden aldıkları puan ortalaması 42.34±6.33 olarak bulunmuştur.

SONUÇ ve ÖNERİLER:Araştırmamızın sonucunda öğrencilerin sağlık algılarının orta düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Öğrenciler en yüksek puan ortalamasını Kontrol merkezi alt boyutundan, en düşük puan ortalamasını Sağlığın önemi alt boyutundan almıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda; öğrencilerin kendi sağlıkları ile ilgili kontrol

mekanizmasını oluşturabilecekleri yönünde desteklenmesi, sağlıklarının önemine ve sürdürülebilmesine ilişkin daha detaylı bilgilendirilmesi önerilmektedir.

P:142

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SINAV KAYGI DÜZEYİ VE BUNU ETKİLEYEN ETMENLER

Öğrenci:Özlem KAV, Zaide TÜRKAN, Gizem ÇİMEN, Zeynep HOPLAMAZ
Danışman:Öğr.Gör.Halil İbrahim TUNA, Arş.Gör.Pınar TUNÇ TUNA
Üniversite:Selçuk Üniversitesi

Bu araştırma Akşehir Kadir Yallagöz Sağlık Yüksekokulu'nda hemşirelik bölümünde okuyan Öğrencilerin Sınav Kaygı Düzeyi ve Bunu Etkileyen Etmenleri incelemek amacıyla yapılmıştır.

Tanımlayıcı türde olan araştırmaya 347 öğrenci içinden örneklem seçimine gidilmeden gönüllülük esasına göre 200 öğrenci katılmıştır. Veri toplama araçları olarak; öğrencilerin soyo-demografik özelliklerini ve sınav kaygısını etkileyen etmenleri içeren kişisel veri toplama aracı ve Sınav Kaygısı Envanteri kullanılmıştır. Veriler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 16,0 istatistiksel programı yardımıyla analiz edilmiştir. İstatistiksel olarak "p" yanılma düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.

Yapılan analizler sonucunda sınav kaygısına ilişkin; cinsiyet, aile geliri ve sınıf düzeyi açısından yapılan değerlendirmelerde kuruntu ve duyusallık alt başlıklarında istatistiksel olarak herhangi bir fark bulunamamıştır. Anne ve baba eğitim düzeyleri ile öğrencilerin sınav kaygı düzeyleri incelenmiş, anne eğitim düzeyi öğrencilerin sınav kaygı düzeylerinde etkili olmazken, baba eğitim düzeyi öğrencilerin sınav kaygı düzeyini doğru orantılı olarak etkilemiştir. Öğrencilerin anne ve baba kaygı düzeylerine göre sınav kaygıları değerlendirildiğinde, annelerin kaygı düzeyinin öğrencilerin sınav kaygısına etkisi olduğu babaların kaygı düzeyinin ise etkili olmadığı saptanmıştır.

Sonuç olarak, sınav kaygısının oluşmasında ailenin önemli etkenlerden biri olduğu saptanmıştır. Sınav kaygısı öğrencilerin akademik başarısını etkilediği için ailenin tutumunun akademik başarıda önemli bir yeri olduğu sonucuna ulaşılabilir. Sınav kaygısının azaltılması için öğrencilere ve ebeveynlere düzenli eğitimler planlanmalıdır. Bu alanda yapılan çalışma sayıları artırılmalıdır.

Anahtar Kelime: Duyusallık, Kuruntu, Sınav kaygısı, Üniversite öğrencisi

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SİGARA İÇME ve BAĞLANMA STİLLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci:İlknur AKKAYA, Anıl GÖZETEN

Danışman:Dr.Songül DURAN

Üniversite:Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulu

ÖZET: Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin sigara içme ve bağlanma stilleri arasındaki ilişkiyi çeşitli sosyodemografik verilere göre belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini, 12.12.14 - 09.01.2015 tarihleri arasında, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı kabul eden 476 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma verileri, kişisel bilgi formu ve İlişki Ölçekleri Anketi kullanılarak toplanmıştır. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında yüzdelik, ortalama, t testi, korelasyon analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %70.4'ü bayan, %29.6'sının erkek olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin annelerinin %48.7'sinin babaların % 36.3'ünün ilkökul mezunu olduğu, %77.3'ünün annesi çalışmamakta, %35.3'ü aile ilişkisinin yakın olarak tanımlamaktadır. Öğrencilerin %25.4'ü sigara içmekte, sigara içen öğrencilerin (118 kişi) %41.5'i sigaraya başlama nedeni olarak sosyal çevre ve arkadaş yanıtını verdiği, %53'ünün 21-25 yaş aralığında sigaraya başladığı saptanmıştır.

Araştırmada öğrencilerin bağlanma stilerinden $4.25 \pm .87$ ile en fazla kayıtsız bağlanma stiline sahip oldukları belirlenmiştir.

Bireylerin cinsiyeti ile bağlanma ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p < 0.05$). Buna göre güvenli ($U = -3.618$, $p = .000$) ve kayıtsız bağlanma ($U = -.3.128$, $p = .002$) ölçeği puanı cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermektedir. Erkeklerin güvenli bağlanma puanlarının (sıra ortalaması= 223.76), kadınlara (sıra ortalaması= 273.53) göre daha yüksek, kayıtsız bağlanma puanlarının (sıra ortalaması= 207.75) ise kadınlara (sıra ortalaması= 250.77) göre daha düşük düzeyde olduğu saptanmıştır.

Çalışmada kayıtsız bağlanma ($U = -.2.205$, $p = .027$) ölçeği puanı annenin çalışma durumu değişkenine göre farklılık göstermektedir. Annesi çalışmayan öğrencilerin kayıtsız bağlanma puanının (sıra ortalaması=242.98), çalışanlara (sıra ortalaması=210.12) göre daha yüksek düzeyde olduğu saptanmıştır.

Çalışmamızda sigara içme davranışı ile güvenli bağlanma tarzı arasında ($r = -.121$, $p < .001$) anlamlı ve ters yönlü bir ilişki vardır.

Sonuçlar: Öğrencilerin sigara içme davranışı yükseldikçe güvenli bağlanma düzeyleri azalmaktadır. Buna yönelik daha kapsamlı çalışmalar yapılması önerilmektedir.

P:144

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SORUMLULUK DURUMU VE DAVRANIŞLARININ ŞİDDET EĞİLİMİ İLE İLİŞKİSİ

Öğrenci:Serpil BABUR, R. Özge OLUR, Dilara ŞAHİN, Merve ŞENYILMAZ, Sibel YILMAZ, Ebru AYDIN

Danışman:Yrd.Doç. Afitap ÖZDELİKARA Öğr.Gör.Seval AĞAÇDİKEN, Öğr.Gör.Dr.Nuran MUMCU BOĞ

Üniversite:Ondokuz Mayıs Üniversitesi

GİRİŞ ve AMAÇ:Sorumluluk kavramı, kişinin kendi davranışlarının veya kendi yetki alanına giren herhangi bir olayın farkında olması ve davranışlarının ve durumların sonuçlarını üstlenmesi olarak tanımlanmaktadır. Öfke, saldırganlık ve şiddet kavramları ise bireylerin gündelik yaşamını, yaşam kalitesini, kişiler arası ilişkilerini önemli ölçüde etkileyen ve birbirleriyle iç içe olan kavramlar olarak karşımıza çıkmaktadır.

MATERYAL ve METHOD:Araştırma evrenini Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümünde okuyan 477 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmeden Kasım-Aralık 2014 tarihlerinde okula devam eden ve çalışmaya katılmayı gönüllü kabul eden öğrencilerin tamamı alınmıştır. Araştırmada 303 form geçerli sayılmıştır. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatür ışığında hazırlanan Sosyodemografik veri formu, 'SDDÖ ile 'ŞEÖ' ile toplanmıştır.

Sorumluluk duygu ve davranış ölçeği (SDDÖ) Ülkemiz koşullarında geliştirilmiş olan SDDÖ, bireye günlük hayatta yaşadığımız sosyal durumlar verilmiştir. Ölçek 18 soruluk, dörtlü likert şeklindedir. Ölçekten alınan en düşük puan 18 en yüksek puan 72'dir.

Şiddet Eğilim Ölçeği (ŞEÖ) Göka, Bayat ve Türkçapar (1995) tarafından geliştirilen ölçeğin amacı sardırganlık ve şiddet eğilimlerini belirlemektir. Ölçekteki 20 soru dörtlü likert şeklindedir. Ölçekten elde edilecek en yüksek puan "80", en düşük puan "1"dir.

BULGULAR:Araştırmaya katılan öğrencilerin %77.2'si kız, %22. 8'i erkek öğrencilerden oluşmaktadır. Öğrencilerin %84.6'sı 18-21 yaş grubunda, %32.0'si birinci sınıf öğrencisi, %82.8'i çekirdek aileye mensup, %61.4'ü gelir durumunun 1001TL ve üzeri olduğunu, %43.5'i sürekli yaşadıkları yerin ilçe olduğunu ifade etmiştir. Öğrencilerin %58.1'i sorumluluk duygu ve davranışı durumunu iyi olduğunu, %90.1'i fiziksel şiddete, %75.9'u sözlü şiddete maruz kalmadıklarını, %49.8'i şiddet gördüklerinde şiddete aynı şiddetle karşılık vereceklerini belirtmişlerdir.Araştırmaya katılan öğrencilerin ŞEÖ'den aldıkları puan ortalaması 39.59±9.53, SDDÖ aldıkları puan ortalaması 58.45±7.34 olarak bulunmuştur. Öğrencilerde ŞEÖ ile SDDÖ puan ortalamaları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur (p =0.002) (r=.031).

SONUÇ ve ÖNERİLER:Araştırmanın sonucunda; Hemşirelik öğrencilerinin şiddet eğiliminin az olduğu, Sorumluluk duygu ve davranış puanının yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Sorumluluk duygusu ile şiddet eğilimi arasında zayıf bir ilişki bulunmuştur. Hemşirelik öğrencilerinde şiddet eğilimi ve sorumluluk duygusunu etkileyen faktörlerin irdelenmesi önerilmektedir.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN STRESLE BAŞA ÇIKMA TARZLARI VE ETKİLEYEN ETMENLER: LEFKOŞE ÖRNEĞİ

Öğrenci:Mine Öztürk
Danışman:Yrd.Doç. Cantürk Çapık
Üniversite:Yakındoğu Üniversitesi

AMAÇ: Stres yönetimi başta profesyonel davranışlar ve etkin iletişimi etkilemekle birlikte hayatın tüm faaliyetlerinde önemli bir unsur olabilmektedir. Bu çalışmada amaç Lefkoşe'de bir üniversitede hemşirelik bölümü öğrencilerinin stresle baş etme yöntemleri ve etkileyen etmenleri incelemektir.

YÖNTEM: Araştırmanın evrenini Yakındoğu Üniversitesi Hemşirelik Fakültesinde öğrenim gören 720 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklemi ise 228 öğrenci oluşturmuştur. Örneklem evrenin belli olduğu durumlarda örneklem hesaplama formülü ile belirlenmiştir. Örneklem hacmi daha sonra sınıflara göre tabakalandırılmıştır. Veri toplama aracı olarak 8 sorudan oluşan öğrenci tanıtım formu ve Stresle Basa Çıkma Tarzları Ölçeği kullanılmıştır. Beş alt boyut ve 30 maddeden oluşan ölçekte, her bir alt boyuttan 0-3 arası puan alınabilmektedir. Araştırma verilerinin değerlendirilmesinde sayı, ortalama, Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis testleri kullanılmıştır. Çalışmaya başlamak için okul yönetiminden izin alınmıştır.

BULGULAR: Öğrencilerin yaş ortalaması $21,13 \pm 1,66$ 'dır, %34'ü 1. Sınıfta öğrenim görmektedir ve %74,1'i kız öğrencidir. Öğrencilerin %26,8'i sigara kullanmakta, %77,6'sı ise alkol kullanmamaktadır. Öğrencilerin %64,5'i yurttan kalmaktadır ve %93,9'u öğrenim gördüğü sürece yıl kaybı yaşamamıştır. Yapılan değerlendirmeler sonrasında son sınıflarda kendine güvenli yaklaşımın diğer tüm sınıflardan fazla olduğu, 3 ve 4. Sınıflarda iyimser, çaresiz, boyun eğici ve sosyal destek arama yaklaşımlarının 1 sınıflardan yüksek olduğu belirlendi. Sosyal destek arama davranışı kız öğrencilerde daha yüksektir ($p < 0,05$). Sigara kullananlarda çaresiz, boyun eğici ve sosyal destek arama yaklaşım puanı daha yüksektir ($p < 0,05$). Günlük alkol kullananların çaresiz yaklaşım puanları daha yüksektir ($p < 0,05$). Öğrenci evinde yalnız veya arkadaşları ile yaşayanların çaresiz yaklaşım puanları anlamlı olarak yurttan kalanlardan yüksektir ($p < 0,05$). Son olarak yıl kaybı yaşayanlarda kendine güvenli, iyimser ve çaresiz yaklaşım puanı daha yüksektir ($p < 0,05$).

SONUÇ: Öğrencilerin tüm stresle başa çıkma tarzlarında düşük puanlar aldıkları belirlenmiştir. Tüm stresle başa çıkma yöntemlerinde öğrenim görülen sınıf etkilidir. Kız öğrenciler daha fazla sosyal destek arama yöntemini kullanmaktadırlar. Bunların haricinde sigara, alkol kullanma, kalınan yer ve yıl kaybı yaşama stresle başa çıkma tarzını etkileyen diğer faktörlerdir.

P:146

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN TEKNOLOJİYİ KULLANIM ÖZELLİKLERİ

Öğrenci:Eylem ÇOPUR, Büşra ZEYTİNELİ, Cumali AKKAYA, Nazire ÇETİNER, İsa AÇIKYOL

Danışman:Yrd.Doç.Dr.Rabia Sohbet

Üniversite:Gaziantep Üniversitesi

Bu araştırma Hemşirelik Bölümü 1. Sınıf öğrencilerinin teknolojiye bakış açılarını ve teknolojinin faydalarını değerlendirmek amacıyla yapıldı.

Tanımlayıcı bu araştırma Kasım-aralık 2014 tarihlerinde yapılmıştır. Araştırma evrenindeki 190 öğrenciden 139 öğrenci örnekleme oluşturmuştur. Uygulanan anket formunda 6 açık 23 kapalı uçlu olmak üzere 29 soru bulunmaktadır . Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 15.0 paket programı kullanılmıştır.

Araştırmaya katılanların %75'i kadın, %54.7'si 18 yaşında, %54'ü Güneydoğu Anadolu Bölgesinde yaşamaktadır. katılanların %57.6'sı gelirin gidere eşit olduğunu söylemiştir.

Katılanların %100 telefon kullandığını, %69.8'i bilgisayarı kullandığını, %65.5'i Kişisel bilgisayarı olduğunu, %10.8'i bilgisayarlarının dört yaşından büyük olduğunu söylemiştir. Katılanların %72.7 en iyi teknolojik aletin akıllı telefon olduğunu ifade etmişlerdir. İnterneti %42.4'ün sosyal ağlara bağlanmak için kullandıklarını söyledi. İnternete bağlanma %69.8'i akıllı telefonla sağlamaktadır. katılanların %63.3'ü sık sık girdiğini, tek seferde internette %61.2 l'si 3 saat üzeri zaman harcadıklarını söylemiştir. Katılımcıların %45'nin internet ücretlerini aileleri karşılamaktadır. %75.5'nin aylık internet ücreti 20 tl dir. Katılımcıların %82 si sosyal medya kullanmaktadır. %89 u İnternet ortamında bilgi kirliliği olduğunu düşünmektedir. %70 i sosyal ağlarda kişisel bilgi paylaşımını olumsuz görmektedir. %54'ü Japonya'yı teknoloji konusunda en gelişmiş ülke görmektedir. Katılımcıların %90 bir teknolojik dergi takip etmemektedir. Katılımcıların %68'i teknolojinin hızlı gelişmesini doğru bulmaktadır. %67.6'si ülkemizdeki teknolojik gelişme hızını yeterli bulmaktadır. Katılımcıların %45'i gelecekteki teknolojiden beklentilerinin ümitli olduklarını söylemiştir.

Yapmış olduğumuz bu çalışma üniversite gençliğinin teknolojiye bakış açılarını teknolojik gelişmeleri nasıl değerlendirdikleri hakkında yapılan bir araştırmadır. Toplum sürekli değişim halinde olan bir olgudur. Bu oluşan değişimler en çok gençleri etkilemektedir. Gençler bu değişimi olumlu ve ya olumsuz olarak etkilenerek geçirmektedir. Gençleri yönlendirmek ise ailelere ve eğitimcilere düşmektedir. İnternet kullanımı, internette harcanan zaman, ödenen maliyet düşünüldüğünde gençlerin bu

konu hakkında ne düşündükleri çok önemli bir sorun haline gelmektedir. Bu olumsuzlukları en aza indirmek de ailelerin ve eğitimcilerin görevidir.

P:147

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YEME TUTUMUNUN BELİRLENMESİ

Öğrenci:R. Özge OLUR, Dilara ŞAHİN, Merve ŞENYILMAZ, Sibel YILMAZ , Ebru AYDIN, Serpil BABUR

Danışman:Öğr.Gör.Dr. Nuran MUMCU BOĞA,Yrd. Doç. Dr Afitap ÖZDELİKARA, Öğr. Gör. Seval AĞAÇDİKEN

Üniversite:Ondokuz Mayıs Üniversitesi

GİRİŞ ve AMAÇ:Yeme bozuklukları, yüksek morbidite ve mortalite oranları ile seyreden ve yaşamı tehdit eden kronik hastalıklardır. Bu araştırma hemşirelik öğrencilerinde yeme tutumunun belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı tipte yapılmıştır.

MATERYAL ve METOD:Araştırma evrenini Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümünde okuyan 400 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmeden Kasım-Aralık 2014 tarihlerinde okula devam eden ve çalışmaya katılmayı gönüllü kabul eden öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmada 290 form geçerli sayılmıştır. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatür ışığında hazırlanan Sosyodemografik veri formu, ve 'Yeme Tutumu Ölçeği' ile toplanmıştır.

Yeme Tutumu Testi (YYT)

Garfinkel ve Garfinkel tarafından geliştirilmiş olan ölçeğin Türkçe uyarlaması Savaşır ve Erol tarafından yapılmıştır. YTT, 40 maddeden oluşan, altı noktalı çoktan seçmeli likert tipi bir ölçektir ve ölçeğin kesim puanı 30 olarak saptanmıştır. Sonuçta ölçeğin her bir maddesinden alınan puanlar toplanarak ölçeğin toplam puanı elde edilir.

BULGULAR:Araştırmaya katılan öğrencilerin %74.9 'u kız, %25.1'i erkek öğrencilerden oluşmaktadır. Öğrencilerin %82.1'i 18-21 yaş grubunda, %34.7'si ikinci sınıf öğrencisi, %80.8'i çekirdek aileye mensup, %61.5'i gelir durumunun 1001TL ve üzeri olduğunu, %41.5'i sürekli yaşadıkları yerin ilçe olduğunu ifade etmiştir. Öğrencilerin %44.3'ü Öğrenci yurdunda kaldığını, %68.0'i bedeninden, %51.5'i kilosundan memnun olduğunu, %63.9'u görüntüsü ile ilgili endişe yaşamadığını, %47.1'i beslenmesine normal düzeyde dikkat ettiğini, %43.6'sı birkaç kilo almaktan biraz rahatsızlık duyabileceğini ifade etmiştir. Araştırmamızda öğrencilerin Beden Kitle İndeksi ortalaması 21.59 ± 2.66 olarak bulunurken, yeme tutumu ölçeğinden aldıkları puan ortalaması 18.04 ± 10.51 olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin bazı sosyodemografik verileri ile yeme tutumu testi puan ortalamalarını karşılaştırdığımızda; cinsiyet, bedensel görüşünden memnun olma durumu, kilosundan memnun olma durumu, görüntüsü ile ilgili endişe duyma durumu ve beslenme düzenine dikkat etme durumu arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0.05$).

SONUÇ ve ÖNERİLER:Araştırmanın sonucunda; Hemşirelik öğrencilerinin yeme tutumunun normal düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bu sonuçlar doğrultusunda;

Öğrencilerin mesleki yaşamları boyunca yeme tutumuna ilişkin farkındalıklarının devam ettirilmesi açısından mezuniyet öncesi ve sonrası hizmetiçi eğitimlerle desteklenmeleri önerilebilir.

P:148

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE SAĞLIK ANKSİYETESİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Arş. Gör. Burçin IRMAK
DANIŞMAN: Yrd. Doç. Dr. Nurgül BÖLÜKBAŞ
Üniversite:Ordu Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ VE AMAÇ: Sağlık anksiyetesi, herhangi bir bedensel hastalık bulunmadığı halde kişide olağan bedensel duyumları olumsuz yönde aşırı yorumlamanın ortaya çıkması olarak tanımlanmaktadır¹. Sağlık anksiyetesi, anksiyete bozukluklarının oluşumunda da yer almakta ve bileşenlerinden birisi olarak klinik görünümünü biçimlendirmektedir². Sağlık alanında eğitim gören öğrencilerde eğitim içerikleri ile paralellik gösteren bedenselleştirme yaygın olarak gözlenmektedir³. Bu araştırma sağlık eğitimi alan hemşirelik öğrencilerinin sağlık anksiyete düzeylerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM: Tanımlayıcı tipteki çalışma 5- 16 Ocak 2015 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini Ordu Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümünde 2014–2015 eğitim-öğretim yılı güz döneminde öğrenim gören 442 öğrenci oluşturmuştur. Örneklem seçimine gidilmeyip çalışmaya katılmaya gönüllü olan 339 öğrenci ile araştırma tamamlanmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen Öğrenci Tanıtım Formu ve Aydemir ve arkadaşları (2013) tarafından geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmış olan Sağlık Anksiyetesi Ölçeği kullanılmıştır¹.

BULGULAR :Veriler SPSS 15.00 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin %72.9'si kız %27.1'i erkektir. Öğrencilerin yaş ortalamaları 20.59±1.80'dir. Öğrencilerin % 20.9'unun sık sık doktora gittikleri, %12.7'sinin sık ilaç kullandıkları ve %19.2'sinin sık sık kendini hasta hissettiği için yatak istirahatine çekildiği belirlenmiştir. Araştırma sonucunda; öğrencilerin Sağlık Anksiyetesi Ölçeğinden aldıkları *genel puan ortalaması* 0.97±0.39 (*alt puan:0, üst puan:42*), ölçeğinin gövde boyutu puan ortalaması 0.99±0.42 ve hastalıklar ile ilişkili olumsuz beklentiler boyutu puan ortalaması 0.91±0.61 olarak belirlenmiştir. Kız öğrenciler, sık doktora giden ve sık ilaç kullanan öğrenciler ile sağlık anksiyete düzeylerinin gövde boyutu puanı arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0.05). Sık sık hastalanıp yatak istirahatine çekilen öğrencilerde sağlık anksiyetesinin gövde boyutu ve hastalıklarla ilişkili olumsuz beklentiler boyutu puanı arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p<0.05).

HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNDE GENEL YETKİNLİK İNANCININDUYGUSAL ZEKA DÜZEYİNE ETKİSİNİN BELİRLENDİRİLMESİ

Öğrenci:Hacer Karasu, İsmail Çoban

Danışman:Öğr.Gör.Ebru Dereli, Öğr.Gör. Sibel Coşar, Doç.Dr.Hicran Yıldız

Üniversite:Kırklareli Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç: Hemşirelik, yetkinlik inancı ve duygusal zeka gerektiren bir meslektir. Yetkinlik inancı ve duygusal zeka özgüvenin artmasına katkıda bulunarak mesleki uygulamalar sırasında ortaya çıkabilecek sorunların çözümünde kolaylık sağlamaktadır. Çalışma hemşirelik son sınıf öğrencilerinde genel yetkinlik inancının duygusal zeka düzeyine etkisinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Metod: Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Mart 2015 tarihinde bir sağlık yüksekokulu son sınıf öğrencilerinden69 öğrenci üzerinde yapılmıştır.Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu, Çelikkaleli ve Çapri tarafından Türkçe güvenilirlik geçerliliği yapılan Genel Yetkinlik İnancı Ölçeği,Arkun ve arkadaşları tarafından tarafındanTürkçe güvenilirlik geçerliliği yapılanSchutte Duygusal Zeka ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiştir. Değerlendirmede ortalamalar, yüzdeler, Spearman korelasyon, MannWhitney U ve Kruskal Wallis testi kullanılmıştır.

Bulgular: Yaş ortalamaları 22.62 ± 2.76 olan öğrencilerin %88.4'ü kadındır. %50.7'si evde kalmaktadır. %84.1'inin anne babası birlikte ve %72.5'inin ailesinin ekonomik durumu orta düzeydedir. %43.5'i kredi almaktadır. %20.3'ünün kronik bir hastalığı vardır.Öğrencilerin duygusal zeka puanı 130.30 ± 14.34 ; duygusal zeka alt boyutlarından İyimserlik-ruhhalinin düzelmesi 49.43 ± 4.87 , duygularında değerlendirilmesi 26.04 ± 5.61 ve duyguların kullanımını 16.79 ± 3.62 'dir. Genel yetkinlik inancı puanı $29,34 \pm 5,05$ 'tir.Öğrencilerde duygusal zeka alt boyutlarından iyimserlik-ruh halinin düzelmesi alt boyutu ile genel yetkinlik inancı arasında ilişki saptanmıştır($p < 0.05$). Öğrencilerde yaş, cinsiyet, anne babanın birlikte olması, ekonomik durum, burs veya kredi alma ve kronik hastalık varlığının duygusal zeka ve genel yeterlilik inancını etkilemediği saptanmıştır ($p > 0.05$).

Sonuç:Öğrencilerde genel yeterlilik inancı orta seviyenin üzerinde, duygusal zeka puanı orta seviyededir. Genel yeterlilik inancı iyimserlik ve ruh halinin düzelmesini etkilemektedir. Genel yeterlilik inancını arttırmaya yönelik girişimlerin ve eğitimlerin yapılması önerilmiştir.

Anahtar kelimeler:yeterlilik inancı, duygusal zeka, öğrenci

P:150

HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNDE PROFEYONELLİĞİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Dilara ŞAHİN, Merve ŞENYILMAZ, Sibel YILMAZ, Ebru AYDIN, Serpil BABUR, R. Özge OLUR
Danışman:Yrd. Doç. Dr Afıtap ÖZDELİKARA,Öğr.Gör.Seval AĞAÇDİKEN,
Öğr.Gör.Dr.Nuran MUMCU BOĞA
Üniversite:Ondokuz Mayıs Üniversitesi

GİRİŞ AMAÇ

Günümüzde çağdaş toplumların önem verdiği konulardan birisi olan profesyonellik kavramı, “yüksek oranda uzmanlık, bilgi, beceri, tutum ve davranış biçimi” olarak tanımlanmaktadır. Her hemşirenin profesyonelliğe ilişkin kriterleri bilmesinin, hemşirelik mesleğinin profesyonel statüye ulaşması açısından uygun olacağı bildirilmektedir. Bu nedenle hemşirelikte profesyonellik kavramı eğitim sürecinden itibaren önem kazanan kavramlardan biri olmuştur. Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin hemşirelikte profesyonelliklerinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırma evrenini Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümü 4.sınıfta okuyan 90 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmeden Şubat 2015 tarihinde okula devam eden ve çalışmaya katılmayı gönüllü kabul eden öğrenciler örnekleme alınmıştır. Araştırmada 79 form geçerli sayılmıştır. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatür ışığında hazırlanan Sosyodemografik veri formu ve ‘Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri’ ile toplanmıştır.

Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri(MPTE): Erbil ve Bakır (2006) tarafından geliştirilen beşli likert tipi bir ölçektir. MPTE’den alınacak en düşük puan 32, en yüksek puan ise 160’dır. Envanterin toplam puanı meslekte profesyoneltutum puanını vermektedir. Envanterden alınan puan yükseldikçe profesyonellik düzeyinin yükseldiği şeklinde değerlendirilir.

BULGULAR

Öğrencilerin %75.6' ının kız , %62.8'inin 18-22 yaş grubunda, %78.2'sinin akademik kariyer yapmayı hedeflediği, %72.7'sinin hemşirelikte özel bir alana özgü çalışmak istedikleri belirlenmiştir. Araştırmaya alınan öğrencilerin %88.2'si mevzuhiyet sonrası hemşirelik yapmak istediğini, %94.9'si hemşireliği profesyonel meslek disiplini olarak gördüklerini, %96.1'i hemşirelikte profesyonelliğin gerekli olduğunu ifade etmiştir. Öğrencilerin %17.9'u vicdani karar alabilmeyi, %14.1'i hızlı karar verebilmeyi, %11.5'i

ekip çalışmasına ayak uydurabilmeyi, %20.5'i akademik eğitimi ve %25.6'sı bu davranışların hepsinin profesyonel davranışlar olarak tanımlamıştır.

Öğrencilerin profesyonellik ölçeğinden aldıkları puan ortalaması 132.89 ± 16.03 olarak bulunmuştur. Hemşirelikte profesyonellik ölçeğinden alınan toplam puan ortalaması ile cinsiyet, hemşireliği yapmak isteme durumu, akademik kariyer yapmayı düşünme durumu ve özel bir alanda çalışmayı isteme durumu arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur ($p < 0.05$).

SONUÇ VE ÖNERİLER

Araştırmamızın sonucunda; hemşirelik öğrencilerinin profesyonellik puan ortalamaları yüksek bulunmuştur. İlgili literature incelendiğinde; mesleğini tam olarak yapabildiğine inanan, mesleğini seven ve ekip içinde iyi ilişkiler kurabilen hemşirelerin profesyonellik puanlarının daha yüksek olduğu dikkati çekmektedir. Bu bilgiler işığında; Profesyonellik puanlarının daha da arttırılması ya da mevcut durumun sürdürölmesi için öğretim elemanlarının hemşirelik öğrencilerinin i motivasyon gücünün harekete geçirilmesi önerilebilir

P:151

HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN KLİNİK ZAMAN YÖNETİMİ

Öğrenci:Özlem KOCA, Havle TOSUN, Meltem TÜNEY
Danışman:Yrd. Doç. Suzan Özkan,Öğr.Gör.Kadriye BANCAR
Üniversite:Şifa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

AMAÇ: Bu çalışmada bir özel üniversitenin hemşirelik bölümü son sınıf öğrencilerinin klinik alanda zaman yönetimi becerilerinin ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Araştırmanın yapıldığı üniversitede intern uygulaması bir öğretim yılı boyunca ve her yarıyılıda tek bir anabilim dalına ilişkin uygulamanın yapılması şeklindedir. Tanımlayıcı özellikte olan bu çalışmanın örneklemini tüm dördüncü sınıf öğrencileri (59 öğrenci) oluşturmuştur. Veriler sosyodemografik özellikler ve klinik alanda zaman yönetimine ilişkin sorulardan oluşan anket formu ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sıklık, yüzde ve t testi kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS 16 programı ile yapılmıştır.

BULGULAR: Öğrencilerin yaş ortalaması 21+ .6'dır. Öğrencilerin yaklaşık %80'ni intern programı ve teorik derslerini koordineli ve düzenli bir şekilde yürüttüğünü ifade etmiştir. Kliniklerde sorumluluklarını eksiksiz bir şekilde yerine getirmeye gayret ediyorum sorusuna öğrencilerin yaklaşık yarısı (%54.2) her zaman cevabını verirken, yine yarıya yakını (%42.4) sıklıkla seçeneğini işaretlemiştir. Öğrencilerin 2/3'sinden fazlası (%78) bahar yarıyılında zamanını daha verimli kullandığını, bu durumu hastane rutinlerine hakim olmanın etkilediğini ifade etmiştir. Uygulama ile ilgili ödevlerin son teslim gününden bir gece önce hala üzerinde çalıştığını söyleyen öğrencilerin oranı yaklaşık 2/3 (%68.5)'dir. Öğrencilerin yaklaşık yarısı (%49.2) intern uygulamasının sosyal hayatını olumsuz etkilediğini düşünmektedir.

SONUÇ: Intern uygulamasında öğrencilerin zaman planlaması konusunda kendilerini geliştirmeye gereksinimleri olduğu ve zaman yönetiminde kliniğe uyumun etkili olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Zaman yönetimi, zamanı kullanma becerisi, intern, hemşirelik

P:152

HEMŞİRELİK VE TIP ÖĞRENCİLERİNİN STRESLE BAŞA ÇIKMA TARZLARI: İZMİR ÖRNEĞİ

Öğrenci:Hülya Doğan
Üniversite:Ege Üniversitesi

AMAÇ:

Yüksek düzeyde stres, öğrencilerde psikolojik sıkıntıya, fiziksel şikayetlere, davranış sorunlarına ve akademik başarısının azalmasına neden olabilmektedir. Bu nedenle, stres ile başa çıkmayı öğrenmek, kariyer ve gelecek yaşam için yararlı bir beceridir. Bu araştırmanın amacı; hemşirelik ve tıp öğrencilerinin stresle başa çıkma tarzlarının ve bu tarzları etkileyen değişkenlerin belirlenmesidir.

GEREÇ-YÖNTEM:

Tanımlayıcı tipteki bu araştırmanın evrenini, İzmir'deki büyük bir üniversitenin Hemşirelik ve Tıp Fakültelerinde 2011-2012 öğretim yılı içerisinde eğitim gören tüm sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Örneklemi ise; belirtilen fakültelerde eğitim gören, örneklem seçim yöntemine gidilmeyerek belirlenen, gönüllü ve ulaşılabilen 825 öğrenci (Hemşirelik: 400, Tıp: 425) oluşturmuştur. Araştırmanın verileri; "Öğrenci Sosyo-Demografik Bilgi Formu (13 soru)" ve 30 madde içeren "Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Araştırmanın yapılabilmesi için ilgili kurumlardan izin alınmış, öğrencilere çalışmanın amacı ve yöntemi anlatılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, SPSS 16.0 istatistik paket programı kullanılarak uygun analizler gerçekleştirilmiş, anlamlılık düzeyi olarak $p < 0.05$ kabul edilmiştir.

BULGULAR

Araştırmaya katılan 825 öğrencinin %44.1'i 22-24 yaş grubunda yer almakta olup, %67.0'ı kız öğrencidir, %97.3'ü bekar ve %86.3'ü çekirdek aileye sahiptir. %34.5 oranında kardeş sayısı iki olan öğrencilerin %45.0'ı yurtda yaşamaktadır ve %44.5'i Anadolu lisesi mezunudur. Öğrencilerin "Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği" alt boyut puan ortalamaları sırasıyla; "kendine güvenli yaklaşım" alt boyutu için 1.93 ± 0.50 , "iyimser yaklaşım" alt boyutu için 1.66 ± 0.54 , "kendine güvensiz yaklaşım=çaresiz yaklaşım" alt boyutu için 1.21 ± 0.50 , "boyun eğici yaklaşım" alt boyutu için 0.96 ± 0.49 , "sosyal destek arama" alt boyutu için de 1.79 ± 0.55

olarak saptanmıştır. Hemşirelik ve tıp öğrencilerinin "Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği"nin tüm alt boyut puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur.

SONUÇ

Sonuç olarak, bu araştırmanın bulguları bir üniversitede eğitim gören hemşirelik ve tıp öğrencilerinin stresle başa çıkma tarzlarının iyiye yakın düzeyde etkili olduğunu, en fazla olarak "kendine güvenli yaklaşım"ın en az olarak da "boyun eğici yaklaşım"ın öğrenciler tarafından stresle başa çıkma tarzı olarak kullanıldığını göstermiştir.

HEMŞİRELİK YÜKSEKOKULU 1. VE 4. SINIFLARINDA OKUYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN RUH SAĞLIĞI VE TEMEL GEREKSİNİMLERİ İLE SOSYAL YÖNDEN KENDİLERİNİ DEĞERLENDİRMELERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Öğrenci:Canan Perim, Selma Canikli

Danışman:Yard. Doç. Dr.Makbule Batmaz,Arş.Gör. Gülcan Kendirkıran

Üniversite:Haliç Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu

Amaç: Bu araştırma, İstanbul ilinde bir vakıf üniversitesinde eğitim gören Hemşirelik Yüksekokulu 1.ve 4. sınıf öğrencilerin ruh sağlığı ve temel gereksinimleri ile sosyal yönden kendilerini değerlendirmeleri arasındaki ilişkiyi tanımlamak amacıyla gerçekleştirildi.

Gereç-Yöntem: İstanbul'da bir vakıf üniversitesinde Kasım 2014- Şubat 2015 tarihleri arasında gerçekleştirilen bu araştırmayı, üniversitenin Hemşirelik bölümünde okuyan ve araştırmaya katılmayı kabul eden kız ve erkek öğrenciler oluşturdu. Gerekli etik kurul izinleri ve öğrencilerden yazılı onamlar alındı. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatür taranarak hazırlanan 'Bilgi Formu(BF)', 'Genel Sağlık Anketi(GSA)', 'Üniversite Öğrencileri Temel İhtiyaçlar Ölçeği(ÜÖTİÖ)', 'Sosyal Karşılaştırma Ölçeği(SKÖ)' ile toplandı. BF;öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini belirlemeye yönelik soruları, GSA;kişinin kendisini nasıl hissettiği ve kendisi ile ilgili düşüncelerine yönelik soruları, SKÖ;kişinin kendi kişisel özelliklerine yönelik soruları, ÜÖTİÖ;kişinin yaşam alanı, yaşam şekli ve düzenine yönelik soruları içermektedir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel analizler, t testi ve anova kullanıldı. GSA Chronbach's Alpha değeri:0,814, ÜÖTİÖ Chronbach's Alpha değeri:0,862, SKÖ Chronbach's Alpha değeri:0,866 bulundu.

Bulgular: Bu çalışmaya katılan öğrencilerin; 93'ü (%58,9) 20-23 yaş arasında, 129'u (81,6) kadın, 93'ü (%58,9) üniversite 4. sınıf öğrencisi, 6'sının (%3,8) herhangi bir hobisi yoktur. ÜÖTİÖ hayatta kalma alt boyutunda 17-19 yaş arası öğrencilerle 20-23 yaş arası öğrenciler ve 24-27 yaş arası öğrenciler arasında anlamlı bir fark vardır. GSA toplam puanında 17-19 yaş arası öğrencilerle 20-23 yaş arası öğrenciler ve 24-27 yaş arası öğrenciler arasında anlamlı bir fark vardır. ÜÖTİÖ güç alt boyutunda evli-bekar olma durumlarına göre anlamlı bir fark vardır. ÜÖTİÖ hayatta kalma ve eğlence alt boyutunda, GSA toplamında 1.ve 4. sınıflar arasında anlamlı bir fark bulundu. Kalınan yere göre yapılan karşılaştırmalarda ÜÖTİÖ güç alt boyutu ve SKÖ toplam sonucunda anlamlı bir fark vardır.

Sonuç: Üniversite öğrencileri arasında cinsiyet, yaş, medeni durum, kalınan yer gibi konuların hayatta kalma, güç, eğlence, sevgi ve ait olma, özgürlük gibi duygulara etkisinin olduğu, ruhsal durum, ihtiyaçlar ve sosyal konularda değişimler gösterdiği bulundu.

Anahtar Kelimeler: Ruh Sağlığı, Temel Gereksinimler, Kişisel Özellikler

HEMŞİRELİKTE YÖNETİM DERSİ ALAN VE ALMAYAN ÖĞRENCİLERİN LİDERLİK YÖNELİM DURUMLARININ KARŞILAŞTIRILMASI

Öğrenci:Nazmiye GÜNGÖR, Selver GÖKDEMİR, Tahir ERYILMAZ
Danışman:Doç. Dr. Adalet KOCA KUTLU, Arş. Gör. Nurcan BİLGİN
Üniversite:Celal Bayar Üniversitesi

GİRİŞ-AMAÇ: Bu araştırma Celal Bayar Üniversitesi Hemşirelik Bölümü Hemşirelikte Yönetim dersi alan ve almayan 4. sınıf öğrencilerin liderlik yönelimlerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

GEREÇ YÖNTEM: Araştırmanın evrenini Celal Bayar Üniversitesi Hemşirelik Bölümü 2014-2015 öğretim yılı Hemşirelikte Yönetim dersi alan ve almayan 4. sınıf öğrencileri N: 114 (yönetim dersi alan öğrenciler:56, almayan öğrenciler: 48) kişi, örneklemini ise çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden n:94 (yönetim dersi alan öğrenciler:49, almayan öğrenciler: 45) kişi oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak, 30 soruluk Liderlik Yönelimleri Anketi (vaka ile liderlik yönelimini belirleyen) ve araştırmacılar tarafından oluşturulan Bilgi Formu kullanılmıştır. Verilerin analizi, bilgisayar ortamında yüzdeler, ortalama ve ki kare testi kullanılarak gerçekleştirildi.

BULGULAR: Araştırmaya katılan Hemşirelikte Yönetim dersi alan öğrencilerin yaş ortalamasının 22.42 ± 1.76 , %77.6'sının kız, % 44.9'unun düz lise mezunu, %49'unun en uzun süre yaşadıkları yerin ilçe olduğu, %49'unun Hemşireliği iş imkanının çok olmasından dolayı seçtiği, %46.3'ünün ise meslek hayatında akademisyen olmak istediği, yönetim dersi almayan öğrencilerin ise yaş ortalamasının 21.91 ± 0.79 , %84.4'ünün kız, %46.7'sinin Anadolu Lisesi mezunu, %44.4'ünün en uzun süre yaşadıkları yerin il olduğu, %48.9'unun Hemşireliği iş imkanının çok olmasından dolayı seçtiği, %55.6'sının ise meslek hayatında Hemşirelik yapmak istediği belirlendi.

Hemşirelikte Yönetim dersi alan öğrencilerden liderlik yönelimleri puan ortalamaları; erkekler 27.79 ± 11.16 , kızlar ise 25.59 ± 7.56 , demografik özelliklere göre en yüksek liderlik yönelimleri puanları düz lise mezunu olanların 26.50 ± 7.76 ve akademisyen olmak isteyenlerin 26.81 ± 8.38 , Hemşirelikte Yönetim dersi almayan öğrencilerde liderlik yönelimleri puan ortalamaları; erkekler 25.94 ± 6.66 , kızlar ise 27.51 ± 7.41 , demografik özelliklere göre en yüksek liderlik yönelimleri puanları Anadolu Lisesi mezun olanların 28.32 ± 7.36 ve hemşirelik yapmak isteyen öğrencilerin 27.16 ± 6.99 olarak saptanmıştır. Her iki grubun liderlik yönelimleri anketinden aldıkları puanlar arasında anlamlı bir fark yoktur. ($p=0.680$)

SONUÇ: Hemşirelikte Yönetim dersi alan ve almayan öğrencilerin liderlik yönelimleri arasında fark olmamakla birlikte her iki grup öğrencilerinin liderlik yönelimleri puanları 30'un altındadır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, liderlik yönelimleri, hemşirelikte yönetim dersi

İLERİ YAŞAM DESTEĞİ SİMÜLASYON UYGULAMALARINDA HEMŞİRELİK 4.SINIF ÖĞRENCİLERİN PERFORMANSLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci:Yasemin Uslu, Feray Güven, Dilek Kitapçioğlu, M. Emin Aksoy

Eğitmen:Oya Sağır

Üniversite:Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Giriş ve Amaç: Medikal simülasyon ileri yaşam desteği (İYD) eğitimlerinde psikomotor becerilerin ve ekip çalışmasının ölçme değerlendirilmesinde yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmada amacımız ileri yaşam desteği eğitimi almış 4. Sınıf hemşirelik öğrencilerinin kardiyopulmoner arrest simülasyon uygulamasındaki performanslarını değerlendirmek.

Gereç Yöntem:Üniversitemiz medikal simülasyon laboratuvarı (CASE)'nda 56 hemşirelik son sınıf öğrencisi 7 gruba ayrıldı. Katılımcılardan eğitim öncesinde yazılı onam alındı. İki saat teorik, iki saat temel beceri eğitiminden sonra simülasyon senaryo uygulamalarına katıldılar. Yatan hasta servisinde postoperatif ani kardiyopulmoner arrest gelişen hasta senaryo uygulaması sırasında grupların arrest tanısı koyma, yardım çağırma, uygun pozisyon verme, kalp masajı ve ventilasyon performansları değerlendirildi. Uygulama sırasında grupların performansları kayıt altına alındı. Kayıtlar iki bağımsız eğitmen tarafından 2010 ERC rehberine uygun olarak hazırlanan check-list'e göre değerlendirildi. Veri analizleri Mikrosoft Office Exel programında, tanımlayıcı istatistiksel metotlar (sayı, yüzde, ortalama) kullanılarak yapıldı.

Bulgular:Senaryo uygulamalarında grupların hasta değerlendirmesinde (bilinç, solunum, dolaşım) %83 oranında başarılı oldukları, yardım çağırmada ve hastaya uygun pozisyon verilmesinde %75, acil arabasının getirilmesinde %78 oranında başarılı oldukları görüldü. Grupların eksternal kalp masajını %72, balon maske ile ventilasyonu da %52 oranında başarılı yaptıkları saptandı. Ayrıca tüm grupların havayolu açıklığını sağlayan yardımcı araçları (airway) kullanmadıkları gözlemlendi. Grupların senaryo uygulamasındaki genel başarı ortalamalarının ise %68 olduğu görüldü. Değerlendirmeyi yapan eğiticiler arasında güçlü pozitif (0,80) doğrusal ilişki olduğu saptandı.

Sonuç ve Öneriler: İYD eğitimlerinde medikal simülasyon uygulamaları, performans değerlendirmesinde etkin bir ölçme değerlendirme aracıdır. Bizim çalışmamızda grupların hasta değerlendirmesi, yardım çağırma ve kalp masajı uygulamalarında başarılı olduğu ancak ventilasyon uygulamasında aynı başarıyı gösteremedikleri tespit edildi. Hemşirelik eğitim müfredatında simülasyon uygulamalarının artırılarak öğrencilerin ileri yaşam desteği becerilerinin geliştirilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ventilasyon, Temel Yaşam Desteği, İleri Yaşam Desteği, Simülasyon

İLKOKUL DÖRDÜNCÜ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN OBEZİTE FARKINDALIK DÜZEYLERİ, OBEZİTE GÖRÜLME ORANLARI VE ETKİLEYEN ETMENLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci:Sevinç F.,Üner B., Yılmaz F., Gül H.

Danışman:Öğr. Gör. Hatice DÖNMEZ

Üniversite:Mevlana Üniversitesi, Sağlık Yüksek Okulu

Obezite gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerin en önemli halk sağlığı sorunlarından. Çocukluk döneminde prevalansı hızla artmaktadır. Özellikle genetik olarak yatkın çocuklarda, çevresel faktörlerin etkisi ile ortaya çıktığı bilinmektedir.

AMAÇ: Bu çalışma Konya ili Selçuklu ilçesinde ilkokul dördüncü sınıf öğrencilerinde görülen obezite prevalansı ve etkileyen etmenlerin değerlendirilmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

YÖNTEM: Bu araştırma Aralık 2014 tarihinde 4.sınıf öğrencisi olan 187 çocuk ile yapılmıştır. Araştırma ile ilgili etik kurul ve kurum izinleri yazılı olarak alınmıştır. Amaçlı olarak seçilen örnekleme ilkokul 4.sınıfta okuyan 187 öğrenci oluşturmuştur. Veriler, öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini içeren anket formu ve Obezite Farkındalık Ölçeği (OFÖ) uygulanarak toplanmıştır. Araştırmacılar öğretmenlerin etkinlik saatlerinde, öğrenciler ile yüzyüze görüşüp, anterometrik ölçümlerini almışlardır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 22.0 kullanılmıştır. Tanımlayıcı istatistikler için sayı, yüzde, ortalama, çocuklarda obezite gelişimini etkileyen etmenler, obezite görülme durumu ve OFÖ puanlarının karşılaştırılmasında t testi, Mann Whitney U testi, Kruskal-Wallis analizi ve Ki-Kare kullanılmıştır. İstatistiksel önemlilik düzeyi $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

BULGULAR: Öğrencilerin %48.2'si erkek ve %87.5'i 9, %12.5'i 10 yaşındadır. Öğrencilerin annelerinin %41.6'sı ilköğretim, babaların ise %42.9'u üniversite mezunudur. Annelerin %76.8'i ev hanımı iken babaların %66'sı memurdur. Öğrencilerin %38.1'inin ailesinde fazla kilolu birey bulunmaktadır. Öğrencilerin CDC (Centers for Disease Control and Prevention) kriterlerine göre yapılan BKİ değerlendirmelerinde %3'ü(n=5) zayıf, %63.7'si(n=107) normal ve %33.3'ü(n=56) obez olarak bulunmuştur. Öğrencilerden gelir düzeyi iyi ve anneleri çalışanlarda obezite daha çok görülmekle birlikte istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır($p > 0.05$). Öğrencilerin OFÖ puan ortalamaları 57.3 ± 7 olarak bulunmuştur. OFÖ puanları, ve yaş, cinsiyet, gelir düzeyi ailede fazla kilolu birey bulunma ve BKİ değeri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır($p > 0.05$). Obezite görülme durumu ile yaş, cinsiyet, gelir düzeyi, ailede fazla kilolu birey bulunma arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$).

SONUÇ VE ÖNERİLER: Obezitenin, öğrencilerinin üçte birinde görülmüş olması, sağlıklı nesiller yetiştirebilmek adına önemli bir sağlık problemidir. Okul hemşireliği, bu alanda vereceği hizmetler doğrultusunda bu oranların gelecekte azalacağı düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELER: Obezite, Farkındalık, İlkokul, Öğrenci

P:157

İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNDE BESİN VE BİREYSEL HİJYEN EĞİTİMİNİN ETKİNLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci:Hilmiye Bal, Nevin Akyüz, Eda Tarhan, Fadime Kesik, Esmâ Özku
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Ayfer Açıköz, Arş.Gör.İlkay Çulha
Üniversite:Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Özet

Amaç: Araştırma, ilkokul öğrencilerine verilen besin ve kişisel hijyen eğitiminin etkinliğinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma 12-19 Aralık 2014 tarihleri arasında Eskişehir’de bir ilkokulun 1, 2, 3 ve 4. sınıflarındaki 102 öğrenci ile gerçekleştirilen bir müdahale araştırmasıdır. Veriler, tanıtıcı bilgiler, besin ve bireysel hijyene yönelik 23 soruyu içeren anket formu ile toplanmıştır. Anket formu eğitim öncesi (ön test) ve eğitimden bir hafta sonra (son test) olmak üzere öğrencilere uygulanmıştır. Eskişehir Sağlık Yüksekokulu son sınıf öğrencileri tarafından el, ayak, vücut, tuvalet, kıyafet ve besin hijyenine yönelik bilgilerin verildiği eğitim, video gösterimi ve demonstrasyon yöntemi ile desteklenmiştir.

Araştırmanın verileri IBM SPSS 21 İstatistik paket programı ile değerlendirilmiştir. Değerlendirmede frekans dağılımı ve bağımlı iki örnek t testi (paired sample t test) kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaşları 7-12 arasında olup ortalama 9.02 ± 0.83 yıldır. Öğrencilerin 55’i (%53.9) kız, 47’si (%46.1) erkektir. Eğitim öncesi öğrencilerin %36.3’ü günde en az 2 kere dişlerini fırçaladığını ifade ederken; eğitim sonrası bu oran %53.9 olarak saptanmıştır. Eğitim öncesi öğrenciler el yıkamaya yönelik ifadelerle yüksek oranda doğru (%91.2) yanıtlar vermiş olup eğitim sonrasında doğru yanıtlarda artış saptanmıştır (%97.0). Haftada en az 2 kere banyo yaptığını ifade eden öğrenci oranı %46.1 iken, eğitim sonrası oran %57.8’e yükselmiştir. Öğrenciler, besin hijyenine yönelik ifadelerle yüksek oranlarda doğru yanıtlar vermişler ve eğitim sonrasında doğru yanıtlarda artış saptanmıştır.

Öğrencilerin anket formundaki sorulara verdikleri doğru yanıtlar “1 puan”, yanlış yanıtlar “0 puan” olarak değerlendirilerek öğrencilerin ön test ve son test puan ortalamaları hesaplanmıştır. Öğrencilerin son testte anket formundan aldıkları puan 6.00-14.00 arasında değişmekte olup ortalama 11.36 ± 1.87 ‘dir. Öğrencilerin son testten aldıkları puan ortalaması ön testten aldıkları puan ortalamasından daha yüksek bulunmuştur ($t=2.540$; $p=0.013$).

Sonuç: Yapılan eğitimin öğrencilerin besin ve bireysel hijyene yönelik bilgilerinin artmasında etkili olduğu söylenebilir.

İNTÖRN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YAPTIKLARI EV ZİYARETLERİNDE OMAHA SİSTEMİNİ KULLANILABİLİRLİĞİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Merve DEMİR, Özge ÖZTÜRK

Danışman: Doç. Dr. Yeter KİTİŞ, Arş. Gör. Yasemin GÜMÜŞ

Üniversite: Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Ev ziyareti, kaliteli ve ulaşılabilir birinci basamak sağlık hizmetinin sürdürülmesinde en etkin yollardan biridir. Halk Sağlığı Hemşireliği uygulamalarında ev ziyareti yönteminin kullanılmasının amacı, öğrencinin aile ve birey sağlığını etkileyen faktörleri tanımlayabilmesi; bakım gereksiniminin ve hemşirelik girişimlerinin bütüncül yaklaşımla belirleyebilmesine yardımcı olmaktır. Bu çalışma Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü 4. sınıf öğrencilerinin Halk Sağlığı Hemşireliği (HSH) uygulamasında yaptıkları ev ziyaretlerinin OMAHA sınıflandırma sistemine göre değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Öğrencilerin belirledikleri sorun alanları, hemşirelik tanıları ve girişimlerin dağılımının belirlenmesi planlanmıştır. Araştırma 2014-2015 eğitim öğretim yılı güz döneminde uygulamaya çıkan 50 öğrencinin uygulama defterlerindeki aile kayıtları baz alınarak kayıt üzerinden gerçekleştirilmiştir. HSH dersi 6 saat teorik 10 saat uygulama olmak üzere güz ve bahar dönemlerinde birer şube olarak açılmaktadır. Öğrencilerin yarısı HSH dersi alırken diğer yarısı Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği (RSHH) dersi almakta, bu nedenle HSH dersini güz döneminde alan öğrenciler henüz RSHH dersi almamış olarak bu uygulamaya çıkmaktadırlar. Bu çalışmada 50 öğrencinin ziyaret gerçekleştirdiği 62 aileye (240 birey) ilişkin ev ziyareti raporları incelenmiştir. Öğrencilerin OMAHA problem sınıflama listesi (PSL)'ne göre 429 problem saptadıkları, bu problemlerin yaklaşık yarısının fizyolojik alanla ilişkili (%46,62) olduğu, bunu sağlık davranışına ilişkin problemlerin izlediği (%38,46), saptanmıştır. Öğrenciler fizyolojik, psikososyal ve sağlık davranışı alanına ilişkin problemleri daha çok aktüel problemler, çevresel alana ilişkin problemleri ise daha çok potansiyel problemler olarak tanımlamışlardır. Öğrencilerin planladığı 254 hemşirelik girişiminden çok önemli bir kısmı (%81,49) eğitim ve danışmalık olup çok az bir kısmında girişim olarak süreyans (%1,98) kullanıldığı belirlenmiştir. Buna paralel olarak öğrenciler daha çok bilgiyi (%77,34) sonra davranış %19,35 ve durumu %3,31 değerlendirmişlerdir. Verilerin değerlendirilmesinde sayı ve yüzde dağılımları kullanılmıştır. Öğrencilerin tanılamada fiziksel alan ve aktüel sağlık sorunlarını daha kolay belirledikleri, hemşirelik girişimi olarak eğitimi kullanmaya daha eğilimli oldukları ve aktüel olmayan potansiyel sorunları belirlemede sınırlılık yaşadıkları sonucuna varılmıştır. HSH müfredatının bu gereksinimlere yanıt verecek şekilde gözden geçirilmesi önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Halk sağlığı hemşireliği, ev ziyareti, OMAHA sınıflandırma sistemi.

İNTÖRNLÜK: HEMŞİRE VE ÖĞRENCİ GÖZÜYLE

Öğrenci:Çisem Çetin

Üniversite:Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ: İntörlük uygulaması öğrencilerin eğitimleri süresince aldıkları teorik bilgileri klinikte uygulamalarına , mesleğe uyum sağlamalarına ve mesleki kimlik geliştirmelerine olanak sağlayan bir uygulamadır. Bu araştırma intörnlerin (4.sınıf) ve kliniklerde birlikte çalıştıkları hemşirelerin ilk defa uygulanan intörlük uygulamasına ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

YÖNTEM: İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Klinikleri ile Katip Çelebi Üniversitesi Hemşirelik Bölümü'nde yürütülen araştırmanın örnekleme intörn olan 101 öğrencinin 84'ü, klinikte ilk defa intörn öğrenci ile çalışan 100 hemşire alınmıştır. Veriler "İntörlük Değerlendirme Formu" ile yüzyüze görüşülerek toplanmış, araştırmanın yürütülebilmesi için etik kurul ve kurum izni alınmıştır.

BULGULAR: Öğrencilerin % 81'i kız, % 17.9'u erkektir. Öğrencilerin büyük çoğunluğu intörlük uygulamalarının el becerilerinin artmasına (%89.3), teorik bilgisinin artmasına (%76.2), ekip çalışmasını öğrenmesine (%81) katkı sağladığını, teorik bilgilerini uygulamaya yansıtma (%69) ve hemşirelik girişimleri için fırsat sağladığını (%63.1) belirtmiştir. Kişisel gelişim yönünden % 81'i kendine olan güveni artırdığını, %82.1'i sorumluluk duygusunun ve iletişim becerisinin gelişmesine katkı sağladığını ifade etmiştir. Çalışmaya katılan hemşirelerin yaş ortalaması 35.4 ±6.7 olup %58' i lisans mezunudur. Hemşireler araştırmacı olma (%50), sorumluluk alma becerisine sahip olma (%55), hastalarla iletişim kurma becerilerine sahip olma (%51) sağlık ekibinin diğer üyeleri ile iletişim kurma becerisine sahip olma (%49) konularında intörnlerin kısmen yeterli olduklarını belirtmişlerdir. Hemşirelerin büyük çoğunluğu intörnlerin klinik uygulamadaki becerilerini (%45) ve teorik bilgilerini (%44.4) kısmen yeterli olarak değerlendirmişlerdir. Büyük çoğunluğu öğrencilerin el becerisinin (%97.9), mesleğe uyumunun (%97.9), iletişim becerisinin (%95.9), kendilerine olan güven duygusunun (%93.8), hasta bakım deneyiminin (%94.8), bilgisinin (%91.8) ve sorumluluk duygularının (%91.8) artmasına ve ekip çalışmasına uyum göstermelerine katkı sağladığını (%91.8) düşündüklerini belirtmişlerdir. Hemşirelerin %98' i, öğrencilerin %72.6' sını intörlük uygulamasının devam etmesini istediğini ifade etmiştir.

SONUÇ: İlk defa intörlük uygulanan bir hastanede hemşireler ve öğrenciler, intörlük uygulamasının mesleğe hazırlanma ve uyumu kolaylaştırma, özgüvenin ve iletişim kurma becerisinin artmasına olumlu katkı sağladığı yönünde görüş bildirmişlerdir. Bu yönüyle hemşirelik eğitiminde intörlük uygulamalarının sonuçlarının değerlendirilmesi önerilir.

P:160

KAHRAMANMARAŞ SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN DEPRESYON DÜZEYLERİ VE STRESLE BAŞ ETME YÖNTEMLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Seda Emiroğlu

Danışman: Filiz Taş

Üniversite: Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ

Hemşirelik öğrencileri, çoğu üniversite öğrencisinin yaşadığı sorunlarla (aileden ayrılma, yeni çevre ve arkadaş edinme, yalnız kalma korkusu, ekonomik güçlükler, yurt hayatına alışma, okulu bitirme, gelecekteki mesleği ve çalışma hayatı ile ilgili kaygı gibi) karşılaşmakla birlikte, sağlık bilimleri alanında öğrenci olmanın, sağlık bakım sisteminin güçlükleri (hastane rutinleri, hasta bakımı, sağlık bakımına karar verme, ölüme tanık olma gibi) ile de baş etmek durumundadırlar. Bu yaşanan değişiklik ve güçlükler hemşirelik öğrencilerini ruhsal açıdan olumsuz etkileyebilmektedir. Stres yaratan negatif yaşam olayları, bir süre sonra depresif belirtileri ortaya çıkarabilir (1, 2). Depresif belirtilerin varlığı, gençlerin fiziksel ve sosyal problemler yaşamasına neden olmakta ve tüm yaşamını etkilemektedir (3). Bu çalışma, hemşirelik bölümünde okuyan öğrencilerin depresyon düzeyleri ve stresle baş etme yöntemlerinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak planlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, depresyon düzeyleri, Stresle baş etme yöntemleri

GEREÇ VE YÖNTEM

Bu çalışmanın evrenini Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümünde okuyan öğrenciler, örneklemini ise 15 Ocak 2015 tarihinde okulda bulunan ve araştırmamıza katılmayı kabul eden 226 öğrenci oluşturmuştur. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan Görüşme Formu, Beck Depresyon Envanteri (BDE) ve Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği (SBTÖ) kullanılarak elde edilmiştir.

Araştırmanın yapılabilmesi için etik kurul onayı alınmıştır. Formlar yüz yüze görüşme yöntemi ile uygulanarak, görüşmeler yapılmadan önce öğrencilerden sözel onay alınmıştır. Veriler PASW Statistic paket programında değerlendirilmiştir.

BULGULAR

Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması $20,8 \pm 1,2$, öğrencilerin % 77,4'ü kız, % 22,6'sı erkektir. % 61,5'i şehir merkezinde, % 46,5'i ailesi ile birlikte yaşamaktadır.

Öğrencilerin % 20.7'si ev arkadaşı ile % 16.9'u devlet yurdunda kalmaktadır. % 77.7'sinin ailesi çekirdek aile, % 12.4'ü geniş aileye sahiptir. %36.3'ünün babası işçi, %40.7'sinin babası ilkokul mezunu, %96.5'nin annesi ev hanımı, %51.3'ünün annesi ilkokul mezunudur. %46'sı 4-6 kardeşe sahip, %62.4'ünün geliri giderine denk, %8.4'ü okurken aynı zamanda çalışmaktadır. %40.7'si istemeyerek okula geldiğini belirtirken, %50.9'u okul yaşamından kısmen memnun olduğunu belirtmiştir. Fiziksel sağlık durumunu % 18.1'i çok iyi, %54.9'u iyi, %4'ü kötü olarak ifade ederken, ruhsal sağlık durumunu, % 12.8'i çok iyi, %49.1'i iyi, %9.4'ü kötü olarak belirtmiştir. Sürekli ilaç kullanımını gerektiren hastalığı olduğunu belirten öğrenciler % 12.8 iken, %18.8'i migren ve diğer baş ağrılarından dolayı sürekli ilaç kullandıklarını belirtmişlerdir.

Yapılan istatistiksel analize göre, öğrenciler Beck Depresyon Ölçeğinden ortalama 12.5 ± 10.2 puan almışlardır. Eşik altı (0-17) puan alan öğrenciler %73'ü, eşik üstü (18-63) puan alan öğrenciler %27'lik bir grubu oluşturmaktadır. Çalışmamızda sınıf seviyelerine göre depresyon puanları arasında çok anlamlı ($p > 0.000$), ilişki vardı. Kardeş sayısı ile çaresiz yaklaşım ($p > 0.04$), boyun eğici yaklaşım ($p > 0.02$) ve Beck Depresyon Envanteri ($p > 0.04$) arasında, anlamlı bir ilişki vardı, Kardeş sayısı arttıkça depresyon puanlarının da yükseldiği belirlenmiştir. Okulu isteyerek tercih eden, öğrencilerin kendine güvenli yaklaşım, iyimser yaklaşım ve çaresiz yaklaşım ($p > 0.03$) alt ölçek puanları anlamlı derecede yüksektir. Okul yaşamından memnun olduklarını belirten öğrencilerin güvenli yaklaşım ($p > 0.002$) ve iyimser yaklaşım ($p > 0.000$) puan ortalamaları arasında anlamlı ilişki belirlenmiştir.

SONUÇ

Fiziksel sağlık durumunu öğrencilerin %4'ünün, ruhsal sağlık durumunu %9,4'ünün kötü olarak algılaması ve sınıflar arasında depresyon puanlarının anlamlı olması, öğrencinin kendini algılama ve depresyon arasındaki ilişkiyi ortaya koymaktadır.

Hemşirelik bölümünde okuyan öğrencilerin memnun olma durumu ile hemşirelik mesleğini isteyerek tercih edenlerin ve okul yaşamından memnun olanların kendine güvenli ve iyimser yaklaşım içinde olmaları bu mesleği yapmak isteyen ve isteksiz gelen ancak okumaya devam eden öğrencilerin ilgi ve memnuniyetini artırmak için danışmanlık hizmeti verilmesi sağlanmalıdır.

KAYNAKLAR

- 1- Özdel, L, Bostancı, M, Özdel, O, Oğuzhanoglu, NK. (2002). "Üniversite Öğrencilerinde Depresif Belirtiler ve Sosyodemografik Özelliklerle İlişkisi", Anadolu Psikiyatri Dergisi, 3: 155-161.
- 2-Aylaz, R, Kaya, B, Dere, N, Karaca, Z, Bal, Y. (2007). "Sağlık Yüksekokulu Öğrencileri Arasındaki Depresyon Sıklığı ve İlişkili Etkenler", Anadolu Psikiyatri Dergisi, 8: 46-51

3-İnanç, N, Savaş, HA, Tutkun, H, Herken, H, Savaş, E. (2004). "Gaziantep Üniversitesi Mediko-Sosyal Merkezi'nde Psikiyatrik Açısından İncelenen Öğrencilerin Klinik ve Sosyodemografik Özellikleri", Anadolu Psikiyatri Dergisi, 5: 222-230.

P:161

KARAMAN SAĞLIK YÜKSEK OKULU ÖĞRENCİLERİNDE İLETİŞİM BECERİLERİ

Öğrenci:Şeyma KORKMAZ, Berfin KIZMAZ
Danışman:Arş.Gör.Demet ÇELİK,
Üniversite:Kmü Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ

Topluluk halinde yaşamak durumunda olan insanlar birlikte varlıklarını sürdürebilmek için, birbirleriyle bağ kurma gereği duyarlar. Bu bağ iletişim ile gerçekleşir (1). İletişim becerileri, pek çok beceri için temel oluşturmakta ve sözel olan ve sözel olmayan mesajlara duyarlılık, etkili olarak dinleme ve etkili olarak tepki verme biçiminde özetlenebilmektedir (2).Sağlık ile ilgili meslekler basit bir tanımlama ile insan ilişkisi içinde sürdürülen uygulama alanıdır. Sağlık alanında hizmet verenlerin problem çözme, yardım etme, öğretim, yönetim görevlerini gerçekleştirmesi için iletişim becerilerini geliştirmesi gerekir (3). Bu durum insan ilişkilerinin son derece önemli olduğu hemşirelik mesleğini seçen öğrencilerin; henüz mesleğe atılmadan önce hemşirelik eğitim programlarının iletişim becerilerini geliştirecek şekilde düzenlenmesi gerekliliği ortaya çıkmaktadır (4).

AMAÇ

Bu araştırma; hemşirelik eğitimini yeni alan 1.sınıf ve hemşirelik eğitimi alan, mezun olacak 4.sınıf hemşirelik öğrencilerinde iletişim becerilerinin düzeyini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırmanın yapılması için Sağlık Yüksek Okulu Müdürlüğü'nden yazılı izin alınmıştır. Araştırma 18 Mart-20 Mart tarihleri arasında yapılmıştır. Örneklemi Sağlık Yüksek Okulu 1.ve 4. sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Birinci sınıfta eğitim gören 75 kişiye ,4.sınıfta okuyan 55 kişiye anket uygulanmıştır. Araştırmacı, her sınıfın uygun

olduğu dersleri belirlemiş ve ders hocalarından da gerekli izinleri aldıktan sonra derslere girerek, öğrencilere gerekli açıklamaları yapmış, araştırmaya katılımında gönüllük esas alınarak veri toplama aracını dağıtmış ve doldurmalarını bekleyerek geri toplamıştır. Veri toplama aracı olarak literatür taranarak oluşturulan 9 soruluk, "Kişisel Bilgi Formu"

ve Prof. Dr. Fidan Korkut (1996) tarafından geliştirilen "İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ)" kullanılmıştır .

Bireylerin iletişim becerilerini nasıl değerlendirdiklerini anlamak amacıyla Korkut (1996) tarafından geliştirilmiş, "her zaman"dan "hiçbir zaman"a kadar derecelendirilmiş, 5'li likert tipi bir ölçektir. Ölçek toplam 25 anlatımdan oluşmakta olup elde edilebilecek en yüksek puan 125, en düşük puan ise 25'dir. (5). Veriler SPSS 16 programında analiz edilmiştir. İstatistikî analizlerde anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ olarak seçilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde frekans, t korelasyon, t testleri kullanılmıştır

BULGULAR

Araştırmada 1.sınıf öğrencilerinde İBDÖ puan ortalaması 97.67,4.sınıfta ise 106.32 olarak bulunmuştur. Öğrencilerin % 60.4 'ü iletişim becerilerini daha çok geliştirmeye ihtiyacı olduğunu belirtmiştir. İBDÖ puan ortalamaları yüksek öğrenim için ilden gelen ve yurtda kalan öğrencilerde yüksek olup, istatistik olarak anlamlıdır. Mezun olunan liseye göre incelendiğinde Sağlık Meslek Lisesi mezunlarında İBDÖ puan ortalamaları oldukça yüksektir.(115.47)

TARTIŞMA

Çalışmamızda İBDÖ puan ortalaması oldukça yüksek bulunmuştur. Yapılan bazı çalışmalarda bizim çalışmamızla benzer sonuçlar elde edilmiştir (6, 7, 8).Araştırmalar hemşirelik öğrencilerinde iletişim becerilerinin ne kadar geliştiğini göstermektedir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Öğrencilerin iletişim becerilerini arttırmak için eğitimlerin düzenlenmesi, eksik oldukları konular belirlenerek ders müfredatında ele alınması kanısını uyandırmaktadır.

KAYNAKLAR

1. Can H. Aşan Ö. ve Aydın M. E. (2006) Örgütsel Davranış. Arıkara Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti., Ankara.
2. Korkut F. (2004).Okul Temelli Önleyici Rehberlik ve Psikolojik Danışma. Anı Yayıncılık, Ankara.
3. Winefield HR, and Chur-Hansen A.(2000). Evaluating the Outcome of Communication Skill Teaching for Entrylevel Medical. Tıp Etiği-Hukuku-Tarihi Dergisi ; 8(2):90-94.
4. Tutuk A, Al D, ve Doğan S.(2002). Hemşirelik Öğrencilerinin İletişim Becerisi Ve Empati Düzeylerinin Belirlenmesi. C. Ü. Hemşirelik Yüksek Okulu Dergisi 2002;6:36-41.
5. Korkut F.(1996). İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi: Güvenirlik ve Geçerlik Çalışmaları. Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi ;2:18-23.
- 6.Demir A, Bingöl G. (2011). Amasya Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinin İletişim Becerileri. Göztepe Tıp Dergisi ; 26 (4) :152-159,

7.Gaskar S, Özyazıcıoğlu N. (2014) .Anadolu Sağlık Meslek Lisesi Öğrencilerinin İletişim Becerileri. The Journal of Current Pediatrics ;1:5-20.

8.Erigüç G, Eriş H. (2013). Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin İletişim Becerileri: Harran Üniversitesi Örneği. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi ; 46 (12): 232-254.

P:162

KENDİ KENDİNE MEME MUAYENESİNİ BİLME, UYGULAMA VE MEME KANSERİ KORKU DÜZEYİ: BİR GRUP ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİSİNİN SONUÇLARI

Öğrenci:Seda Karakaya

Danışman: Doç.Dr. Medine Yılmaz

Üniversite:İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ: Sağlığı koruma ve geliştirme davranış modellerinde, korkunun erken tanı uygulamalarına katılımı engelleyici bir faktör olduğu vurgulanmaktadır. Üniversitede okuyan kız öğrenciler, kendi kendine meme muayenesinin (KKMM) gerekliliğine inanmayabilir, meme kanserine yakalanma ihtimalleri olmadığını düşünebilirler. Yapılan araştırmalar bu nedenlere bağlı olarak KKMM uygulamasının gençler tarafından benimsenmediğini veya çok az uygulandığını bildirmektedir.

AMAÇ: Üniversitede okuyan kız öğrencilerin kendi kendine meme muayenesi bilgi ve uygulama durumları ile meme kanserine ilişkin korku düzeylerinin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı olarak yürütülen bu araştırmanın evrenini İzmir’de bir devlet kız öğrenci yurdunda kalan üniversite öğrencileri (N:680) oluşturmuştur. Örneklem sayısı evreni bilinen örnekleme yöntemi kullanılarak 132 olarak belirlenmiş, minimum bu sayı hedeflenerek 161 öğrencinin verisi toplanmıştır. Veriler 15 Aralık 2014 -15 Ocak 2015 tarihleri arasında, “Görüşme Formu ve Meme Kanseri Korku Ölçeği (MKKÖ)” kullanılarak toplanmıştır. Nicel veriler için Kolmogrov-Smirnov testi $p<0.000$ olduğu için nonparametrik testler kullanılmıştır.

BULGULAR: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.3 ± 1.5 olup % 37.9’u 3. Sınıf, % 34.8’i 4. Sınıf, %90.7’si sağlık dışı bölüm öğrencisidir. Öğrencilerin %50.9’u sağlığını iyi olarak algılamakta, %17.4’ünün ailesinde meme kanseri öyküsü bulunmaktadır. Öğrencilerin %91.9’u KKMM’nin gerekliliğine inandığını, %90.6’sı KKMM’nin meme kanserini erken dönemde saptamaya yaradığını ve %31.1’i meme kanserinin her yaşta görüldüğünü belirtmiş, buna karşın sadece %28.8’i KKMM yaptığını, bu öğrencilerin %20.8’i aklına geldikçe yaptığını bildirmiştir. KKMM yapmayanların ise; %45.3’ünün yapılması gerektiğini bilmediği için, %15.5’inin şikayeti olmadığı için KKMM’ni yapmadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin MKKÖ ölçek puanları toplamı 26.7 ± 6.4 ’dür. KKMM yapmayı bilenlerin MKKÖ puanı 25.3 ± 6.3 , bilmeyenlerin

27.7±6.3 olup, iki grup arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır (MWU =2,413; p=0.017).

SONUÇ:Araştırma sonuçları öğrencilerin büyük çoğunluğunun KKMM'nin gerekliliğine inanmasına rağmen uygulayan oranlarının çok düşük olduğunu, KKMM yapmayı bilmeyenlerin korku ölçek puanlarının daha yüksek olduğu göstermiştir. Bu doğrultuda günümüzde giderek artan sıklıkta görülen meme kanserine karşı gençlerin KKMM'ni öğrenmelerini ve uygulamalarını sağlayacak girişimlerle korkuları azaltılabilecek ve erken tanı uygulamalarının katılımları sağlanabilecektir.

P:163

KIZ YURDUNDA KALAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KENDİ KENDİNE MEME MUAYENESİ YAPMA VE MEME KANSERİ FARKINDALIK DÜZEYİ

Öğrenci:Fatma Erol, Burcu Pulatkan, Özlem Demir, Sevilay Kurt
Danışman:Sevil Albayrak*
Üniversite:Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Meme kanseri tanısı basit taramalarla kısa sürede konulabilmekte ve tedaviye kısa süre içinde başlanabilmektedir. Kendi kendine meme muayenesi (KKMM) kadınların, meme ve çevresindeki bölgeyi, olağan dışı kitle ve şekil değişikliklerini belirlemek için düzenli aralıklarla, sistematik bir şekilde muayene etmesidir.

Bu araştırma Kredi ve Yurtlar Kurumunda kalan kız öğrencilerin Kendi Kendine Meme Muayenesi ve Meme Kanseri farkındalık düzeyini belirlemek amacıyla tanımlayıcı tipte yapıldı.

Yöntem: Gençlik ve Spor Bakanlığı'na bağlı Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Kızılırmak Yurt Müdürlüğünden izin alınarak yurttaki kalan 2707 öğrenciden evreni belli örnekleme yöntemiyle seçilen 128 öğrenciyle yapıldı. Anket formu araştırmacılar tarafından literatüre dayalı olarak hazırlandı. Dört bölümden oluşan anket formunun birinci bölümünde öğrencilerin sosyo-demografik bilgileri yer alırken ikinci bölümünde alışkanlıkları, üçüncü bölümünde meme kanserine ilişkin bilgi düzeyleri, dördüncü bölümünde ise KKMM uygulama durumlarını belirlemeye yönelik sorular yer aldı. Araştırma için Gençlik ve Spor Bakanlığı'ndan yazılı izin, Kırıkkale Üniversitesi etik kurulundan onay alındı. Veriler yüzdeler ve ortalama olarak değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmaya katılanların yaş ortalaması 21,0±1,4'tür. % 70,3'ü sağlıkla ilgili olmayan bölümlerde okumaktadır. Katılımcıların % 8,6'sı sigara, % 3,1'i alkol kullanmakta, % 20,3'ü fazla kilolu ya da obez, % 23,4'ü hiç egzersiz yapmamakta, % 15,7'si kırmızı et ve yağlı yiyecek ağırlıklı beslenmektedir. Meme kanseri açısından incelendiğinde katılımcıların % 18,8'inin KKMM'ni hiç duymadığı, % 59,9'unun KKMM

yapmayı bilmediği, KKMM'sini bildiğini ifade edenlerin de % 39,8'inin eksik veya yanlış bildiği, % 74,2'sinin KKMM yapmadığı belirlenmiştir. Katılımcılardan yedi kişi meme ucundan akıntı geldiğini ifade etmiştir.

Sonuçta katılımcıların önemli bir kısmı meme kanseri açısından riskli bulunmuştur ve meme kanserine ilişkin bilgileri eksiktir. Üniversitelerdeki kız öğrencilere KKMM hakkında bilgi verilmesi önerilir.

Not: Her bir öğrenciye veri toplama formu uygulandıktan sonra araştırmacılar tarafından birebir KKMM anlatıldı ve yurttan kalan tüm öğrencilere yurdun konferans salonunda bir saatlik konferans verilmesi planlandı.

P:164

KLASİK EĞİTİM PROGRAMI UYGULANAN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KENDİ KENDİNE ÖĞRENMEYE HAZIROLUŞ VE PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Bekir ERDOĞAN, Eda POLAT

Danışman: Yrd.Doç.Dr. Şevkinaz KONAK, Öğr. Gör. Ayşe DERİCİOĞULLARI ERGUN

Üniversite: Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Bu çalışma klasik eğitim programı uygulanan hemşirelik öğrencilerinin kendi kendine öğrenmeye hazıroluşluk ve problem çözme becerilerini incelemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Mehmet Akif ERSOY Üniversitesi Sağlık Yüksekokulunda 2014-2015 Eğitim-Öğretim yılı Bahar Döneminde eğitim alan 95 öğrenciden araştırmayı kabul eden 91 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında Problem Çözme Becerisi Envanteri (PÇBE) ve Kendi Kendine Öğrenme (KKÖ) ölçeği kullanılmıştır. Veriler evren ortalaması önemlilik testi ve korelasyon ile değerlendirilmiştir. Elde edilen verilere göre; öğrencilerin birinci ve yedinci haftadaki PÇBE ve KKÖ puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0,01$). Öğrencilerin KKÖ ve PÇBE puan ortalamaları arasında negatif zayıf bir ilişki saptanmıştır ($R^2=0,08$ ve $0,01$). Öğrencilerin PÇBE ve KKÖ beceri puanlarının birinci ve yedinci haftada anlamlı bir değişim göstermemesi, klasik eğitim programının bu becerileri geliştirmede yetersiz olduğunu göstermektedir. Dört yıllık eğitim süresi boyunca öğrencilerin PÇBE ve KKÖ becerilerindeki değişimler incelenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Klasik Eğitim Programı, Problem Çözme Becerisi, Kendi Kendine Öğrenme

P:165

KLİNİSYEN HEMŞİRELERİN UYGULAMAYA GELEN ÖĞRENCİ HEMŞİRELERE YÖNELİK DÜŞÜNCELERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: İlyas Küçük, Yeliz Demir, Mühibe Poyraz
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Yeliz CİGERCİ
Üniversite: Afyon Kocatepe Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Özet

Amaç: Bu çalışmada, klinisyen hemşirelerin öğrenci hemşirelere yönelik düşüncelerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Materyal Metod: Bu çalışmada örneklem alınma yoluna gidilmemiştir. Bunun yerine çalışmamıza Afyonkarahisar İl merkezindeki hastanelerin servis ve yoğun bakımlarında çalışan tüm hemşireler dahil edilmek istenmiş ancak katılmayı kabul eden 277 hemşire ile çalışılmıştır. Araştırmada veri toplama amacıyla 39 soruluk anket uygulanmıştır. İstatistiksel analizler Statistical Package for the Social Sciences (SPSS) 18.0 yazılımı kullanılarak yapılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ortalama \pm standart sapma, frekans ve yüzde olarak verilmiştir. Verilerin parametrik analizinde t testi ve varyans analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada, hemşirelerin %79.4'ü kadın, %20.6'sı erkek olup; %55.2'si Sağlık Meslek Lisesi mezunudur. Hemşirelerin %90.3'ünün öğrenci hemşireler ile çalışmaktan memnun olduğunu belirtmiştir. %56,3'ü öğrencilerin verilen görevleri tam anlamıyla yerine getirdiklerini ifade etmiştir. %75,5'i öğrencilerin staja öğrenmek için geldiklerini, %57,7'si öğrencilerin yeteri kadar teorik bilgiye sahip olmadıklarını düşünmektedirler. Hemşirelerin çalıştıkları kurumlarla öğrenci hemşirelere bakış açısı arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Özel hastanede çalışan ve sağlık meslek lisesi mezunu olan hemşireler ile öğrenci hemşirelere "Örnek Bir Model Olduğuna İnanan" ve "Öğrencilerin klinik Eğitiminde Üzerlerine Düşen Görevleri Yerine Getirdiğini Düşünen" hemşirelerin öğrencilere yönelik daha olumlu bir algı içerisinde oldukları tespit edilmiştir.

Sonuç: Hemşirelerin genel anlamda öğrenci hemşirelere yönelik düşüncelerinin olumlu olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, öğrenci hemşire, düşünce.

P:166

KONYA'DA BİR ANASINIFI ÖĞRENCİLERİNE VERİLEN 'TUVALET HİJYENİ VE EL YIKAMA' EĞİTİMİNE GELEN ÖĞRENCİLERİN TUVALET EĞİTİMİ VE EL HİJYENİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Özge Özcan, Hatice Bekdik, Elif Tunç, Hatice Akpınar, Fatma Acar, Fatmanur Çelik, Feyzanur Koç, Mine Akbaş, Esra Yücel, Erdal Güneş Fatmagül Erceyes, Büşra Ergül, Zahide Sayhan, Zehra Yapar, Fadimana Özkara, Hayriye Ünlü

Danışman:Aliye ÇAYIR

Üniversite:Necmettin Erbakan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu çalışma, bir Anasınıfında Ocak 2015 tarihinde 'Tuvalet Hijyeni ve El Yıkama' konulu eğitime gelen anasınıfı çocuklarının tuvalet hijyeni ve el yıkamaya ilişkin davranışlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışma, Ocak 2015 tarihinde bir anasınıfı öğrencilerine düzenlenen 'Tuvalet Hijyeni ve El Yıkama' konulu eğitim programına katılan ve anket yapmayı kabul eden 31 öğrenciden oluşmaktadır. Veriler, çocukların velileri yardımı ile toplanmıştır. Çalışmamızın verileri, çocukların sosyo- demografik özellikleri ve tuvalet ve el yıkama davranışlarını içeren 22 sorudan oluşan bir anket geliştirilerek toplanmıştır. Elde edilen veriler sayı, yüzde, ortalama ve ki-kare testleri ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmamızda, tuvalet eğitim süresi ile ceza ya da ödül yönteminin kullanımı arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Bu farkı 8-15 gün içerisinde ödül yöntemiyle tuvalet eğitimini tamamlayan çocuklar (%41.4) oluşturmaktadır. Katılımcıların yaş ortalaması $X:5.52\pm 0.58$ olup, çoğunluğun anne yaşını %35.5 24-29 ve 30-35 yaş grubu oluşturmaktadır. Çocuklarda tuvalet eğitimine başlama yaşı büyük oranda %45.2'si 24-29 ay olarak belirtilmiş olup tuvalet eğitimi süresi ise büyük oranda %41.9' u 8-15 gün içerisinde olduğu saptanmıştır. Katılımcıların %76.7'sinin tuvaleti geldiğinde beklemeden tuvalete gittiği, %55.2'sinin tuvalete girmeden önce ellerini yıkamadığı, %96.8'inin tuvalet kağıdı kullandığı saptanmıştır.

Sonuç: Araştırmamızda tuvalet eğitimi ve el hijyenine ilişkin davranışların istendik düzeyde olmadığı saptanmıştır. Bu nedenle tuvalet ve el hijyenine ilişkin davranışların devamlılığının sağlanması için bu konulara ilişkin eğitimlerin verilmeye devam etmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: el yıkama, tuvalet hijyeni, tuvalet eğitimi

LİSE VE ÜNİVERSİTE DÜZEYİNDE EĞİTİM GÖREN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞE BAKIŞ AÇILARI

Öğrenci:Yeşim Saka, Sedanur Kasap, Seren Gün
Danışman:Arş.Gör.Bahadır Tercan
Üniversite:Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Araştırma, lise ve üniversite düzeyinde eğitim gören hemşirelik öğrencilerinin mesleğe bakış açılarını belirlemek ve bazı sosyo-demografik özellikleriyle karşılaştırmak amacıyla tanımlayıcı olarak planlanmıştır.

Araştırmanın evrenini Gümüşhane İbn-i Sina Mesleki ve Teknik Lisesi öğrencileri ile Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu hemşirelik bölümü öğrencilerinin tamamı oluşturmuş olup (N=455), ayrıca örneklem seçimine gidilmemiş evrenin tamamı örnekleme dâhil edilmiştir (cevaplılık oranı:%84.39). Veri toplama aracı olarak; araştırmacılar tarafından literatür bilgisine uygun olarak geliştirilen katılımcıların sosyo-demografik özelliklerini ve mesleğe bakış açılarını sorgulayan anket formu ile Önler ve Saraçoğlu tarafından geliştirilen ve aynı araştırmacılar tarafından geçerlilik güvenilirlik analizleri yapılan “Hemşirelikte Meslek Seçimi Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırma için gerekli izinler alınmış, veriler 9/02/2015-12/02/2015 tarihleri arasında yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Veriler istatistik programa kaydedilmiştir. Ortalamalar standart sapma ile birlikte verilmiş olup frekans, Ki-kare ve t testi analizleri kullanılmıştır.

Katılımcıların yaş ortalaması 19.91 ± 2.12 (min:15, max:28) olup, %66.1’inin kadın, %97.8’inin bekâr olduğu, %62.8’inin hemşireliği ilk 5 tercihine yazdığı, %77.1’inin ise mezun olduktan sonra mesleğini sürdürmek istediği belirlenmiştir. Ölçek toplam puan ortalaması 6.45 ± 1.53 (min:1, max:9.94)’dür. Ölçeğin alt grupları olan “Mesleki Uygunluk” için puan ortalaması 6.89 ± 2.06 (min:1,max:11); “Yaşamsal Nedenler” için puan ortalaması 5.63 ± 1.74 (min:1,max:11) şeklindedir. Lise ve üniversite düzeyinde hemşirelik eğitimi alma ile yaş değişkenlerinin ölçek toplam ve alt grup puan ortalamaları arasında fark oluşturmadığı görülmüştür ($p > 0,05$). Ailemin gelir durumu iyi diyenlerin mesleki uygunluk puanının, kadınların ve mezun olduktan sonra mesleğini sürdürmeyi düşünenlerin ölçek toplam puanının ve mesleki uygunluk puanının, ailesinde sağlık personeli olanların yaşamsal nedenler puanın ve ölçek toplam puanının daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$).

Sonuç olarak; farklı eğitim düzeyine sahip olmanın mesleğe bakış açısından önemli olmadığı ancak gelir durumunun yüksek olmasının ve mezun olduktan sonra mesleği devam ettirme isteği olanların mesleğe bakış açılarının daha olumlu olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Lise ve Üniversite Düzeyinde Eğitim Görme, Hemşirelik, Mesleğe Bakış Açısı

P:168

NEDEN 10 HEMŞİRELİK ÖĞRENCİSİNDEN 7'SİNDE OKULU BIRAKMA EĞİLİMİ VAR?

Öğrenci:Dilara ÖZBALKAN, Hebun DEMİR
Danışman:Öğr. Gör. Mesude DUMAN

Üniversite:Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve Amaç: : Okulu bırakma mezun olmadan okuldan ayrılmak olarak nitelendirilmektedir. Bu araştırmanın amacı üniversitede hemşirelik okuyan öğrencilerin okulu bırakma eğilimlerini, nedenlerini, hemşirelik okuma sebeplerini ve memnuniyet düzeylerini belirlemektir.

Yöntem: Araştırma, Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu'nda, Aralık 2014- Ocak 2015 tarihleri arasında tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırma için, kurumdan ve öğrencilerden izin alınmıştır. Araştırmanın evrenini araştırmanın yürütüldüğü tarihte en az iki ana alan dersi almış olan 315 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın örneklem büyüklüğü 173 olarak hesaplanmış, 200 öğrenci ile araştırma tamamlanmıştır. Araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulan veri toplama formu; sosyo-demografik özellikleri, okulu bırakma eğilimlerine ve nedenlerine dair 6 sorudan oluşmaktadır. Veriler bilgisayar ortamında istatistiksel yazılım programında sayı-yüzde-ortalama ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 21.6, %55.9'u erkek, %38.5'i dördüncü sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin %58.5'i iş garantisi olması nedeniyle hemşireliği seçtiğini, %35.5'i hemşirelik okumaktan memnun olmadığını belirtmiştir. Memnun olmayanların %24.7'si mesleğin kendilerine uygun olmadığını, memnun olanların %33.9'u insanlara yardımcı olmayı sevdiğini, kararsız olanların %28.3'ü çalışma koşullarının zorluğu ve saygın bir meslek olmamasını gerekçe olarak belirtmişlerdir. Öğrencilerin %68.5'i şimdi ya da geçmişte bölümü bırakmak istediklerini belirtmişlerdir. Bu öğrencilerin %24.5'i şimdi, %44'ü geçmişte bırakmayı düşündüklerini belirtmişlerdir. Şimdi bırakmak isteyenlerin %32.7'si, geçmişte bırakmayı düşünenlerin %38.6'sı hemşireliğin kendilerine göre bir meslek olmadığını ve farklı idealleri olduğu için bırakmak istediklerini belirtmişlerdir. Geçmişte bırakmayı düşündüğü halde vazgeçenlerin %55.8'i diploma almak ve okudukları yılları boşa harcamamış olmak için vazgeçtiklerini belirtmişlerdir. Öğrencilerin %57'si uzmanlaşmayı düşündükleri klinik alanı olmadığını, uzmanlaşmayı düşünenlerin %20.6'sı ameliyathanede uzmanlaşmak istediğini belirtmiştir. Öğrencilerin %65'i akademik kariyer yapmayı düşünmediğini, düşünenlerin %9.7'si Kadın Sağlığı ve Hastalıkları alanında akademik kariyer yapmayı planladığını belirtmişlerdir.

Sonuç ve Öneriler: Ülkemizde yükseköğretime geçişte zorlu sınav sürecinin olması nedeniyle gençler açıkta kalmamak ve yaşamlarını güvence altına almak için ilgi alanlarına uymayan bölümleri seçmektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda ülkemizde yükseköğretime geçiş sisteminin gençlerin ilgi alanlarına yönelik bölümleri tercih edebilmesini sağlayacak şekilde yeniden yapılandırılması önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik Öğrencisi, Okulu Bırakma, Memnuniyet, Tanımlayıcı Araştırma.

P:169

NIĞDE ÜNİVERSİTESİ ZÜBEYDE HANIM SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN TIBBİ HATAYA EĞİLİMLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Sedef ONAR

Danışman:Yrd. Doç.Dr. Hanife ÖZÇELİK

Üniversite:Niğde Üniversitesi Zübeyde Hanım Sağlık Yüksekokulu

Amaç

Bu araştırmanın amacı Niğde Üniversitesi Zübeyde Hanım Sağlık Yüksekokulu hemşirelik öğrencilerinin tıbbi hataya olan eğilimlerini ve etkileyen faktörleri belirlemektedir.

Materyal Yöntem

Hemşirelik öğrencilerinin tıbbi hataya olan eğilimlerini ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmış olan bu çalışma, Niğde Üniversitesi Zübeyde Hanım Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümünde Aralık 2014– Şubat 2015 tarihleri arasında toplam 137 öğrenci ile yürütülmüştür. Araştırmaya hemşirelik bölümünün 2 sınıf, 3 sınıf ve 4 sınıfta okuyan ve araştırmaya gönüllü katılmayı kabul eden öğrenciler alınmıştır. Araştırma verileri Öğrenci Tanıtım formu ve Hemşirelikte Tıbbi Hataya Eğilim Ölçeği ile yüz yüze görüşülerek elde edilmiştir.Bu ölçekten alınan yüksek toplam puan ve alt boyut puan ortalamaları düşük tıbbi hataya eğilimi göstermektedir. Araştırmanın istatistiklerinde sayı, yüzde ve X2 analizi kullanılmıştır.

Bulgular

Araştırmaya katılan öğrenci hemşirelerin yaş ortalaması $20,97 \pm 1,45$ ve çoğunluğu (%73) kadın, %40,9'u 2.sınıf , %36.5'i 4.sınıf ve %22,6'sı 3.sınıf olup, öğrencilerin %50,4'ünün düz lise ve %46.0'sinin anadolu lisesi mezunu olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin Hemşirelikte tıbbi hataya eğilim ölçeği toplam puan ortalamalarının $214,59 \pm 18,87$ şeklindedir. Öğrencilerin tıbbi hataya eğilim puanları ile mezun olunan okul, yaş ve öğrencinin okuduğu sınıf arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($p < 0.05$). Öğrencilerin tıbbi hataya eğilim puanları ile cinsiyet (hasta izlemi ve malzeme güvenliği hariç), medeni durum ve aile yapısı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. ($p > 0.005$).

Sonuç

Öğrencilerin tıbbi hataya eğilim puanlarının mezun olunan okul, yaş ve öğrencinin okuduğu sınıf düzeyinden etkilendiği bulunmuştur

P:170

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERDE ANKSİYETE VE BAŞETME DÜZEYLERİNİN AKADEMİK BAŞARIYA ETKİSİ

Öğrenci: Mehmet Doğan

Danışman: Prof. Dr. Hatice BOSTANCI

Üniversite: Zirve Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Anksiyete (kaygı), tehdiye karşı gelişen bir tepki olup geleceğe yöneliktir. Normal yada orta düzeyde stres ve anksiyete, öğrencilerin yaratıcılığını ve gelişmesini artırabilecekken, stres yoğun olduğunda, anksiyete durumunun artmasıyla dikkat, yoğunlaşma ve öğrenme de azalmakta; yapılan işte yanlışlıklar yapma, insan ilişkilerinde bozulma, iş veriminde azalma gibi durumlar görülebilmektedir. Yapılan çalışmalarda, genel olarak, anksiyete düzeyi yüksek olan öğrencilerin başarı düzeylerinin düşük ve anksiyetenin başarıyı engelleyen bir değişken olduğu belirtilmektedir. Öğrencilerin üniversiteye başladıklarında ortaöğretimde gördükleri derslerden çok farklı dersler görmeleri ve terminolojiye yabancı olmaları daha fazla ders çalışmalarını, bunun yanında kritik düşünme becerilerini geliştirerek kullanmalarını gerektirmekte, bu da okulun ilk yıllarında anksiyeteyi artırmakta, doğru başetme yollarını kullanmadıklarında da akademik başarıyı etkilemektedir.

Anksiyete, öğrencilerin sahip olduğu potansiyeli hayata geçirmelerini engellemekte, öğrenim hayatlarını yarıda bırakmalarına neden olabilmekte, bunun sonucunda da öğrencilerin gelecekteki hedefleri ve mesleki kararları olumsuz yönde etkilenmektedir. Bu nedenlerle, çalışmanın eğitimde kalite geliştirme çalışmalarının bir parçası olan, öğrenenden kaynaklı olumsuz faktörleri azaltmada, öğrencilerin akademik başarılarını yükseltmede ve aynı zamanda iyi bir hemşire olarak yetiştirilmelerinde akademisyenlere yol gösterici olacağı düşünülmüştür.

Amaç: Çalışmada, sınava hazırlanan öğrencilerin sınav öncesi anksiyete düzeyleri ve başetme durumlarıyla, başarı arasındaki ilişkinin ve bazı sosyo-demografik özelliklerin etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma, öğrenci hemşirelerde kaygı ve başetme düzeylerinin akademik başarıya etkisinin saptanması amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Araştırma evrenini, Zirve Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümünde mevcut olan 1. ve 2. Sınıf öğrencileri (n:115) oluşturmuştur. Örnekleme, araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilerin tamamı alınmıştır.

Araştırmada verilerin toplanmasında, "Öğrenci Bilgi Formu", "Durumluk-Sürekli Kaygı Envanteri" (State-Trait Anxiety Inventory STAI) ve "Başetme Düzeyi Ölçeği" kullanılmıştır.

Bilgi toplama formu ve ölçekler, öğrencilere, vize haftasının ilk günü, aynı anda uygulanmıştır.

Araştırmada, SPSS 21.0 paket programı kullanılmıştır. Verilerin analizi devam etmektedir.

Araştırmada, Üniversite Etik Kurul Başkanlığı'ndan etik izin ve öğrencilerden yazılı onam alınmıştır.

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN AİLE İÇİ ŞİDDETE İLİŞKİN TUTUM DAVRANIŞ VE GÖRÜŞLERİ

Öğrenci:Umut Güzeller, İsmail Diş
Danışman:Yrd. Doç. Dr.Meltem Akbaş
Üniversite:Çukurova Üniversitesi Adana Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Araştırma, öğrenci hemşirelerin aile içi şiddete ilişkin tutum, davranış ve görüşlerinin belirlenmesi amacı ile yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma, 16-20 Şubat 2015 tarihleri arasında tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Evreni, Ç.Ü. Adana Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören 1200, örnekleme ise gönüllü 488 öğrenci oluşturmuştur. Yönetimden izin ve öğrencilerden yazılı onam alınmıştır. Veriler, 28 soruluk anket formu ve geçerlilik ve güvenilirliği Gömbül tarafından yapılan, 19 maddeden ve dört alt boyuttan oluşan “Kadına Yönelik Şiddete İlişkin Tutum Ölçeği” (KYŞİTÖ) ile toplanmıştır. Ölçeğin puan aralığı 19-95, puan ortalaması ise 57’dir. Puanların yüksek olması şiddete ilişkin tutumda geleneksellikte artmayı, düşük olması azalmayı yansıtmaktadır. Veriler IBM Statistics 22.0 programında yüzdelik ve aritmetik ortalamayla analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların, yaş ortalamasının 20,51±1,791 olduğu, %80,5’inin kadın olduğu, %67,2’sinin ailesiyle oturduğu, %88,9’unun sağlık güvencesinin olduğu, %84,6’sının gelirinin orta düzeyde olduğu, %19,5’inin lisans döneminde şiddete ilişkin eğitim aldığı görülmüştür. Katılımcıların %78,7’sinin aile içi şiddete, %53,3’ünün fiziksel şiddete maruz kaldığı, %67,7’sinin babadan şiddet gördüğü, %21,8’inin şiddet uyguladığı, %55,5’inin şiddete tanık olduğu, en çok şiddet uygulayanın %71,5 ile baba olduğu, en çok şiddete maruz kalanın %55,4 ile anne olduğu, %59,3’ünün şiddete karşı çıktığı, şiddetin en büyük nedeninin %74,6 ile anlaşmazlıktan kaynaklandığını belirttikleri görülmüştür. Katılımcılar, toplumda en çok %74,0 ile fiziksel şiddet uyguladığını, %95,0 ile kadınların şiddete uğradığını ve %94,4 ile erkeklerin şiddet uyguladığını ifade ettikleri görülmüştür.

KYŞİTÖ’nin ekonomik şiddet alt boyutu puan ortalamasının 14,07±5,308, duygusal, psikolojik ve cinsel şiddet alt boyutu puan ortalamasının 13,9±5,146, meşrulaştırıcı mitler alt boyutu puan ortalamasının 5,90±2,638, neden açıklayıcı mitler alt boyutunun puan ortalamasının 6,82±2,660, KYŞİTÖ toplam puan ortalamasının ise 39,79±10,695 olduğu görülmüştür.

Sonuç: Katılımcıların, şiddet uygulama, şiddete tanık olma ve şiddete maruz kalma deneyimi olduğu, en çok kadınların, erkekler tarafından yapılan fiziksel şiddete maruz kaldıkları ve şiddete karşı modern tutum içinde oldukları görülmüştür. Hemşirelik

mesleği adaylarının şiddete bakış açısının modern olması kadın sağlığının geliştirilmesi açısından umut vericidir.

P:172

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN ETKİLİ İLETİŞİM DÜZEYLERİNİN VE KARIYER YÖNELİMLERİNİN BELİRLENMESİ: BİR SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖRNEĞİ

Öğrenci:Uğur Kartal, Müslüm Gökcalp

Danışman: Burcu AĞDEMİR

Üniversite:Erzincan Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Ülkemizdeki öğrenci hemşirelerin etkili iletişim kurabilme düzeylerinin ve kariyer yönelimlerinin belirlenmesi önemlidir. Bu araştırma; bir sağlık yüksekokulunda öğrenim gören Hemşirelik Bölümü öğrencilerinin etkili iletişim ve kariyer yönelimi ile ilgili görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Tanımlayıcı nitelikteki bu araştırmanın çalışma evrenini, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yer alan bir sağlık yüksekokulunda 2014-2015 eğitim öğretim yılı bahar yarıyılında öğrenim gören 2. (n=50), 3.(n=50) ve 4.(n=50) sınıf öğrenci hemşireler olmak üzere toplam 150 kişi oluşturmuştur. Araştırmada herhangi bir örneklem seçim yöntemi kullanılmadan; çalışma evrenindeki öğrencilerden araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden tüm öğrenciler araştırma kapsamına alınmıştır (48 birinci sınıf;49 üçüncü 34 dördüncü sınıf; % 87.3). Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından hazırlanan, öğrencilerin demografik özellikleri ve yardımcı hemşireliğe ilişkin görüşlerini sorgulayan sorulardan oluşan anket formu ile Mart 2015'te toplanmıştır. Veriler, bilgisayar ortamında SPSS 22.0 programı ile yüzde, frekans dağılımı ve ki-kare testleri kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin 17-28 yaş arasında (ortalama 21.3 ± 2.5); çoğunun kadın (%68.7) ve üçüncü sınıf öğrencisi (%37.4) olduğu; çoğunun hemşirelik mesleğinden memnun olduğu (%99.2); girişken özellikte olanların (%58.8) olduğu; büyük bir çoğunlukla etkili iletişim kurabildikleri (%91.6); sağlık alanında olmak isteyen ve hemşirelik mesleğini sevdiğileri (%50.4); uygulamalarda eğiticileri ile etkili iletişim kurabildikleri (%98.5), uygulamalarda zor hasta/hasta yakınları ile etkili iletişim kurabildikleri(%83.2), uygulama alanlarında beraber çalıştıkları hemşireler ile etkili iletişim kurabildikleri (%83.2), geleceğe yönelik kariyer planlamalarının olduğu (%88.5), hemşirelikte kariyer yöneliminde iletişiminin (%29.1)olduğu, kariyer planlama sürecinde eğiticileri ile olan iletişimin etkili olduğunu düşünenlerin (%82.4) olduğu; akademisyen olmak isteyenlerin (% 35.1) olduğu; büyük çoğunlukla hastane, asm/tsm'de çalışmak istedikleri (%50.4), diğer alanlarda çalışmak isteyenlerin(%14.5) olduğu; ikinci,üçüncü ve dördüncü sınıf öğrenci hemşireler arasında istatistiksel olarak önemli bir fark olmadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, Öğrenciler, İletişim, Hemşirelik, Kariyer yönelimi

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN İLAÇ UYGULAMA HATALARINA İLİŞKİN BİR DEĞERLENDİRME

Öğrenci: Gamze Uzun

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Meltem Akbaş

Üniversite: Çukurova Üniversitesi Adana Sağlık Yüksekokulu

Giriş: İlaç hatası; İlaç Hatalarını Rapor Etme ve Önleme Koordinasyon Konseyi tarafından “ilacın sağlık çalışanının, hastanın veya üreticinin kontrolünde olmasına rağmen, hastanın ilaçtan zarar görmesine ya da uygun olmayan ilacı almasına sebep olan önlenebilir bir olay” olarak tanımlanmıştır.

Amaç: Araştırma, öğrenci hemşirelerin ilaç uygulama hatalarının ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma, 16-20 Şubat 2015 tarihlerinde nedensel karşılaştırma tipinde yapılmıştır. Evreni, Ç.Ü. Adana Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümü 2., 3., ve 4. sınıf 800 öğrenci, örnekleme ise gönüllü 490 öğrenci oluşturmuştur. Yönetimden izin ve öğrencilerden yazılı onam alınmıştır. Veriler, 35 soruluk anket formu ile toplanmış ve SPSS 15.0 for Windows programında yüzdeler, ortalama ve Ki-kare ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalamasının 21.07 ± 1.686 olduğu, %66.3'ünün kadın olduğu, %57.8'inin Anadolu ve Fen Lisesi mezunu olduğu, %42,9'unun 2.sınıf olduğu, %54.1'inin mesleğini sevdiği belirlenmiştir.

Katılımcıların ilaç hatalarını yapma durumları incelendiğinde ilk beş sırada, %69,2 ile “başkasının hazırladığı ilacı uygulama”, %48,6 ile “ilaç-ilaç etkileşimlerinin bilinmemesi”, %47,3 ile “hatalı ilaç uygulanmasını ilgili birimlere bildirmeme”, %46,3 ile “uygulama öncesinde, yapılacak işlemi hastaya açıklamama”, %45,5 ile “ilaç uygulaması sonrasında atıkların, doğru atık kutusuna atılmaması” şeklindeki hatalarının yer aldığı görülmüştür.

Katılımcıların ilaç uygulama hatalarını gözleme durumları incelendiğinde ilk beş sırada, %55,1 ile “başka birinin hazırladığı ilacı uygulama”, %50,2 ile “ilaç hazırlamada aseptik tekniğe uymama”, %49,0 ile “hatalı ilaç uygulanmasını ilgili birimlere bildirmeme”, %39,8 ile “ilaçları uygulamada aseptik tekniğe uymama” %37,8 ile “uygulama öncesince, yapılacak işlemi hastaya açıklamama” şeklindeki hatalarının yer aldığı görülmüştür.

Katılımcıların mesleğini sevmeye durumları ve buldukları sınıflar ile ilaç uygulama hataları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar bulunmuştur ($p < 0,05$)

Sonuç: Öğrenci hemşirelerin ilaç uygulama hataları yaptığı ve gözlediği, çoğu zama ilaç uygulama hatalarını gözleme oranının yapma oranından daha yüksek olduğu, buldukları sınıflar yükseldikçe ilaç uygulama hatalarını yapma ve gözleme durumunda azalma olduğu sonucuna varılmıştır. Öğrenci hemşirelere ilaçların verilmesi ve uygulamasına ilişkin rol ve sorumluluklarını yerine getirebilecek yeterliliğin kazandırılması önemlidir.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik, öğrenci, ilaç, ilaç uygulama hataları.

P:174

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN İNTİHAR EĞİLİMLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Canberk Akdeniz
Üniversite:Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Araştırmanın amacı Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi öğrencilerinin intihar eğilimlerinin sosyo-demografik özellikleri ve öğrenci hemşirelerin anne-baba tanıtıcı bilgileri açısından incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Betimleyici bir alan araştırması olan bu çalışmanın örneklemini Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi 2012-2013 öğretim yılında öğrenim gören öğrencilerden 100 gönüllü oluşturmuştur. Veriler sosyo-demografik özellikleri sorgulayan 'Kişisel Bilgi Formu' ve intihar eğilimlerini ölçmek amacıyla oluşturulan 'İntihar Olasılığı Ölçeği' kullanılarak toplanmıştır. Bu veriler SPSS 15 programı kullanılarak değerlendirilmiş ve bulgu analizlerinde sayı ve yüzdeler dağılım ve varyans analizi, ortalama puanları ve t testi uygulanmıştır.

Bulgular: Araştırma sonucuna göre İntihar Olasılığı Ölçeğinin toplam ortalaması 72.51 ± 9.19 , umutsuzluk alt ölçek ortalaması 24.42 ± 4.37 , intihar düşüncesi alt ölçeğinin ortalaması 12.99 ± 4.1 kendini olumsuz değerlendirme alt ölçeğinin ortalaması 22.32 ± 3.82 , düşmanlık alt ölçeğinin ortalaması 12.78 ± 2.75 olarak bulunmuştur.

Araştırmada, cinsiyet, şu an kalınan yer, bölüme isteyerek gelme, okul başarı durumu, kendine fiziksel zarar verme ve sigara içme durumu ile intihar olasılığı ölçek (İÖÖ) ve alt ölçek puan ortalamaları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı bulunmuştur. ($p < 0.05$)

İntihar olasılığı ölçek ve alt ölçek puan ortalamaları ile öğrencilerin sınıf, ekonomik bağımsızlık, anne-baba birliktelik durumu, aile tipi, en uzun süre yaşanan yer, aile gelir durumu, ruhsal rahatsızlık hissetme durumu, psikiyatrik tedavi görme, sosyal aktivitede bulunma, alkol kullanma durumu ve fiziksel zarar verme zamanı arasındaki ilişki incelenmiş ve istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır. ($p > 0.05$)

Sonuç ve Öneriler: Üniversite yaşamının başlarında bölümünü istemeyerek okuyan, devlet yurdunda kalan, okul başarı durumu kötü olan, sigara kullanan, kendine fiziksel anlamda zarar veren, özellikle erkek öğrencilerin intihar olasılığı yüksek olduğundan, bu riskleri taşıyan öğrencilerin danışman öğretim elemanları ve üniversitenin Rehberlik ve Psikolojik Danışma birimlerince öncelikli olarak desteklenmeleri. Öğrencilerin barınabilecekleri güvenli, temiz ve ekonomik yönden uygun yurt ortamlarının arttırılması. Öğrencilere kriz ve krizle mücadele, depresyon ve baş etme yöntemleri, sorun çözme becerisi geliştirme, kendini tanıma ve iletişim vs. gibi konularda eğitim programlarının hazırlanması, uygulanması, denetlenmesi ve eğitim sonrası sonuçların değerlendirilmesi önerilebilir.

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN KİŞİLİK ÖZELLİKLERİNİN VE YAŞAM AMAÇLARININ MADDE KULLANAN BİREYE YÖNELİK TUTUMLARINA ETKİSİ

Öğrenci: Nafiye GÜRBÜZ

Danışman: Öğr. Gör. Ayşe BÜYÜKBAYRAM

Üniversite: İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Öğrenci hemşirelerin kişilik özelliklerinin ve yaşam amaçlarının madde kullanan bireye yönelik tutumlarına etkisini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişkisel nitelikte yapılan bu çalışma, Türkiye’de bir üniversitede eğitim gören 362 hemşirelik bölümü öğrencisiyle yürütülmüştür. Araştırmaya katılım oranı %57’dir. Araştırma verileri hemşirelerin tanımlayıcı özelliklerini belirlemek amacıyla oluşturulan soru formu, Sosyotropi-Otonomi Ölçeği (SOSÖTO), Yaşam Amaçları Ölçeği (YAÖ) ve Madde Tutumu Ölçeği (MTÖ) aracılığıyla toplanmıştır. Ölçeklerin her birinden alınan yüksek puanlar; kişilik özelliğini, yaşam amacına yönelik eğilimi ve madde kullanan bireye yönelik sosyal mesafe koyma eğiliminin göstermektedir. Araştırma verilerinin analizi, tanımlayıcı istatistik ve korelasyon yöntemleri kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Öğrenci hemşirelerin %79.3’ü kız, %20.7’si erkektir, yaş ortalamaları 20.00 ± 1.53 ’dür. Öğrencilerin “otonomi kişilik (özerk)” puan ortalamaları 69.41 ± 1.57 , “sosyotropik kişilik (bağımlı)” puan ortalamaları 65.57 ± 14.12 , “dışsal yaşam amacı” (maddi başarı/zenginlik, ünlü olma/tanınma ve imaj/çekicilik) puan ortalamaları 78.27 ± 17.02 , “içsel yaşam amacı” (topluma katkı, kişiler arası ilişki, kişisel gelişim, anlamlı yaşam, aileye katkı ve fiziksel sağlık) puan ortalamaları 188.92 ± 32.54 ve “maddeye tutum” puan ortalamaları 48.87 ± 1.70 olarak bulunmuştur. Ayrıca öğrenci hemşirelerin maddeye karşı tutumları ile sosyotropik kişilik özellikleri ve dışsal yaşam amaçları arasında ilişki olmadığı ($p > 0.05$); maddeye karşı tutumları ile otonomi kişilik özellikleri ($r = -0.120$ $p = 0.023$) ve içsel yaşam amaçları ($r = -0.105$ $p = 0.047$) arasında negatif yönde ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte öğrencilerin maddeye karşı tutumları ile içsel yaşam amaçlarından kişiler arası ilişki, kişisel gelişim, aileye katkı, fiziksel sağlık ve dışsal yaşam amaçlarından maddi başarı/zenginlik arasında negatif yönde ilişki olduğu bulunmuştur ($p < 0.05$).

Sonuç: Öğrenci hemşirelerin otonomi kişilik özelliğine sahip oldukları, dışsal yaşam amacından ziyade içsel yaşam amaçlarının daha yüksek olduğu ve madde kullanan bireye yönelik tutumlarının olumsuz yönde olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin kişilik özellikleri ve yaşam amaçları ile madde kullanan bireye yönelik tutumları arasında ilişki olduğu; otonomi kişilik özelliği olan ve içsel yaşam amaçları yüksek olan öğrenci hemşirelerin madde kullanan bireye yönelik daha olumsuz tutuma sahip oldukları, sosyal mesafe koyma eğilimlerinin daha fazla olduğu bulunmuştur.

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN KLİNİK, SINIF VE DERS DIŞI ORTAMDA ÖĞRETİM ELEMANLARINDAN BEKLENTİLERİ

Öğrenci:Sümeyye Akçoban

Danışman:Yrd. Doç. Dr., Meltem Akbaş

Üniversite:Çukurova Üniversitesi Adana Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Araştırma, öğrenci hemşirelerin klinik, sınıf ve ders dışı ortamda öğretim elemanlarından beklentilerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma, 16-20 Şubat 2015 tarihleri arasında tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini, bir Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü 1. ve 2. Öğretim programında öğrenim gören 2., 3. ve 4. sınıf olmak üzere toplam 800 öğrenci oluşturmuştur. Örneklemi ise anketin uygulandığı tarihler arasında okulda bulunan ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 411 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma öncesi okul yönetiminden izin ve öğrencilerden yazılı onam alınmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu ile toplanmıştır. Anket formu, katılımcıların bireysel özelliklerini belirlemeye yönelik 8, hemşirelik mesleği ve eğitimine ilişkin 9 ve öğretim elemanlarından beklentilere ilişkin 3 soru olmak üzere toplam 20 sorudan oluşmuştur. Elde edilen veriler SPSS 15.0 for Windows programında yüzdelik ve aritmetik ortalama ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalamasının $21,16 \pm 1,907$ olduğu, %41,8'inin 2. sınıf olduğu %71,8'inin kadın olduğu, %51,6'sının ailesiyle yaşadığı, %84,7'sinin çekirdek aileye sahip olduğu, %79,3'ünün gelirinin orta düzeyde olduğu, %51,3'ünün Anadolu ve Fen Lisesi mezunu olduğu, %10,0'ünün herhangi bir hastanede çalıştığı, %52,3'ünün mesleğini isteyerek seçmediği, %59,4'ünün şu anda mesleğini sevdiği, %67,4'ünün iş bulma kolaylığı nedeniyle hemşirelik bölümünü seçtiği, %49,4'ünün teorik derslerden alınan eğitimi yeterli bulduğu, %75,2'sinin klinikte kısmen uygulama imkânı bulduğu, %43,8'inin klinikte çalışırken kendisini kısmen mutlu hissettiği, %60,8'inin ise ders dışı ortamda öğretim elemanlarıyla görüşemediği görülmüştür. Katılımcıların %81,3'ü, sınıf derslerinde öğretim elemanlarının "slaytları okumak yerine konuyu kendi bilgisi ve deneyimleriyle pekiştirmesi gerekir", %84,9'u klinik ortamda öğretim elemanlarının "karşılaştığım zor durumlarda haklarımı korumalı", %81,8'i ise "beni öğrenci değil insan olarak değerlendirmeli" şeklinde beklentilerini ifade ettikleri görülmüştür.

Sonuç ve Öneriler: Katılımcıların genel olarak sınıf içi, klinik ortam ve okul dışında öğretim elemanlarından bilgi, beceri ve iletişim anlamında beklenti içinde oldukları ve bu beklentilerinin karşılanma oranının düşük olduğu görülmüştür. Öğretim elemanlarının öğrencilerine, hemşireliğe ilişkin bilgi, beceri ve tutum kazandırırken insan olarak değer vermesi, özen göstermesi ve saygılı olması beklenir.

Anahtar Sözcükler: Öğrenci hemşire, hemşirelik, eğitimi.

P:177

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN MADDE BAĞIMLILIĞI NEDEN VE TEDAVİSİNE İLİŞKİN ALGI VE TUTUMLARI

Öğrenci:Ebru AYDEMİR, Esin EYİP, Gamze BİLGİÇ

Danışman: Yrd.Doç.Dr. Leyla BAYSAN ARABACI

Üniversite:İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

ÖZET: Amaç:Çalışma bir üniversitenin lisans hemşirelik programına devam eden öğrenci hemşirelerin, madde bağımlılığı neden ve tedavisine ilişkin algı ve tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:Tanımlayıcı nitelikteki araştırma verileri, bir üniversitenin lisans hemşirelik programına devam eden(N=635) ve araştırmaya katılım konusunda gönüllü olan 227öğrenci hemşireden toplanmıştır. Veri toplamak için araştırmacılar tarafından geliştirilmiş olan açık ve kapalı uçlu 18 sorudan oluşan “Tanıtıcı Bilgi Formu(TBF) ve üç ölçek kullanılmıştır. Madde Kötüye Kullanım Nedenleri Ölçeği(MKKNÖ) 84, Madde Kötüye Kullanım Tedavileri Ölçeği (MKKTÖ) 67 ve Tutum Ölçeği(TÖ) 20 maddeden oluşmaktadır. MKKNÖ ve TÖ’den elde edilecek yüksek puan madde bağımlılığının nedenine ilişkin eğilimi ve bağımlı bireye yönelik olumlu tutumu, MKKTÖ’den elde edilecek düşük puan ise madde bağımlılığından kurtulmak için ne yapılması gerektiğine ilişkin eğilimi göstermektedir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, t-testi, varyans analizi ve korelasyon analizi yapılmıştır.

Bulgular:Öğrenci hemşirelerin %79.3’ü kadın ve yaş ortalamaları $19,70\pm 1,54$ ’dür.%57.7’si Anadolu lisesi mezunu olan öğrencilerin %46.7’si birinci sınıftadır. Öğrencilerin %49.8’i hemşirelik bölümünü isteyerek seçtiğini, %74.0’ü gelecekte hemşire olarak çalışmak istediğini ve %80.2’si gelecekte dahili ve/veya cerrahi birimlerde çalışmak istediğini belirtmiştir.%48.0’i bağımlılık dersi ve %13.2’si psikiyatri dersi aldığı belirten öğrencilerin %48.0’i bağımlılık konusundaki bilgilerini öğrenimi sırasındaki derslerden aldığını belirtmiştir. Madde bağımlısı bireye yönelik tutum puanları ortalamasının altında(48.98 ± 0.18) bulunan öğrenciler, MKKNÖ’nin “problemlerle başetmek” ve “sosyal çevre” alt boyutlarından daha yüksek puan alırken, MKKTÖ’nin “yardım arayışı ve kaçınma” ve “kişilik değişimi” alt boyutlarından daha düşük puan almıştır. Psikiyatri dersi alan öğrencilerin MKKNÖ “heyecan arayışı”, “sosyal çevre” ve “eğilim” alt ölçek puanları dersi almayanlardan daha yüksek bulunmuştur($P<0,05$). Bağımlılık dersini alan öğrencilerin tutum puanları bu dersi almayan öğrencilerin puanlarından daha yüksek bulunmuştur($P<0,05$).

Sonuç:Madde bağımlısı bireye yönelik olumsuz tutum eğilimine sahip olan öğrenci hemşireler, bir insanın öncelikli olarak “problemleriyle başetmek” ve “sosyal çevresi” nedeniyle madde kullandığına ve bireyin madde bağımlılığından kurtulabilmesi için “maddeden kaçınması ve sosyal-profesyonel olarak yardım alması” ve “kişilik özelliklerini değiştirmesi” gerektiğine inanmaktadır. Psikiyatri dersi alan öğrencilerin madde kötüye kullanım nedenlerine ilişkin algıları ve bağımlılık dersi alan öğrencilerin madde bağımlısı bireye yönelik tutumları almayanlardan farklı bulunmuştur.

P:178

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Yusuf ABRANCI, Umut KÖYLÜ, Nesrin ÖZDEŞ, Gökçe KAN, Salih BARAN
Danışman:Yrd. Doç.Dr. Gökçe DEMİR, Doç. Dr. Ayla ÜNSAL, Öğr. Gör. Dr. Sevil BİÇER,
Üniversite:Ahi Evran Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Araştırma, hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışları uygulayabilme durumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM: Tanımlayıcı tipte olan bu araştırma, Kasım-Aralık 2014 tarihleri arasında Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümün'de öğrenim gören ve araştırmaya katılmayı kabul eden ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerinden 371 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında, öğrenci tanıtım formu ve Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Davranışları Uygulayabilme Durumlarını Belirleme Ölçeği (PDUDBÖ) kullanılarak toplanmıştır. Araştırma öncesinde ilgili kurumdan yazılı izin ve öğrencilerden sözel onam alınmıştır. Veriler bilgisayar ortamında sayı, yüzde dağılımları, ortalama, M-WU testi ve KW testi analizi ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Çalışmaya katılan öğrencilerin, yaş ortalaması 20.82 ± 1.34 olup öğrencilerin %48.9'u kadın, %37.5'i normal lise mezunu, %49.3'ü hemşireliğe isteyerek geldiğini, %36.8'i tekrar seçme durumu olsa hemşireliği seçeceğini, %45.1'i mesleğini değiştirmek istemediğini belirtmiştir. Ölçek puan ortalaması 118.88 ± 11.42 'dir. Öğrencilerin cinsiyeti, sınıfı ve mezun olduğu lise ile PDUDBÖ puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p > 0.05$). Öğrencilerin hemşirelik mesleğine isteyerek gelme durumları, mesleği tekrar seçme durumlarında PDUDBÖ puan ortalamaları daha yüksek olsa da istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p > 0.05$).

SONUÇ: Hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyleri yüksek bulunmuştur. Bazı sosyo-demografik değişkenler ve meslek ile ilgili görüşlerin öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeylerini etkilememektedir.

ANAHTAR KELİMELEER: Hemşirelik öğrencileri, profesyonellik, profesyonel davranış.

ÖĞRENCİLERİN ANTİBİYOTİK İLAÇ KULLANIMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Beyza Bingül

Üniversite: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Muğla Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Giriş: Antibiyotikler tüm dünyada ve ülkemizde en çok reçete edilen ilaçlar grubundadır. Antibiyotiklerin gereksiz kullanımı ile yan etkilerin ortaya çıkışı, maliyet artışı yanında dirençli mikroorganizmaların meydana gelmesi sorunu gündeme gelmektedir. Bu çalışmada, hemşirelik öğrencilerinin antibiyotik ilaçların kullanımının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Metot: Araştırma Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Hemşirelik Bölümü'nde okuyan 1.ve 4.sınıf toplam 420 öğrenciden 267 öğrenciye 15.02.2015-01.03.2015 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmada araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan anket formu ile veri toplanarak öğrencilerin antibiyotik ilaç kullanım durumları incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmada öğrencilerin % 65.90'u kız, %53.90'u 18-20 yaş grubunda, %58.40'ü 1.sınıf, %48.70'inin sosyal güvencesinin olduğu bulunmuştur. Öğrencilerin %25.80'inin sigara, %27.70'sinin alkol kullandığı, %1.10'nin astım bronşit olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin son 1 ayda %16.50'i antibiyotik ilaç kullandığı, %85.80'nin reçete ile ilaç kullandığı, %81.60'nin kullandığı ilacın kullanımı hakkında bilgileri olduğu, ilaç kullanımı hakkında bilgiyi %32.20'i doktorlardan, %1.10'u ise hemşirelerden aldıkları tespit edilmiştir. Araştırmada, öğrencilerin antibiyotik kullanma nedenleri incelendiğinde; %32.20'si ağrıyı azaltmak için, %28.80'i nezle/grip için, %19.10'i enfeksiyonu tedavi etmek için, %12.00'si ateşi düşürmek için, %4.10'i bakterileri yok etmek için, %2.20'si halsizliği azaltmak için, %1.50'i doktor tavsiye ettiği için antibiyotik ilaç kullandığı saptanmıştır. Öğrencilerin antibiyotik ilacı kullanma durumları incelendiğinde; ilaçları %46.40'sı doktorun tavsiye ettiği gibi, %28.50'si ise şikayetler azalınca kadar kullandıklarını, %61.40 'ı ilacı eşit aralıktaki zamanlarda kullandıklarını ifade ettikleri saptanmıştır. Hemşirelik Bölümü 1. ve 4. sınıf öğrencilerinin antibiyotiği doğru zamanda kullanma durumları ($\chi^2=18.794, p=0.002$) ve antibiyotik ilacı bilme durumları ($\chi^2=66.775, p=0.000$) arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur.

Sonuçlar: Öğrencilerin yaklaşık yarısı ilaçları doktorun tavsiye ettiği gibi kullandıklarını, ilacı kullanırken eşit zaman aralığında kullandıklarını belirlenmiştir. 1.-4. sınıf öğrenciler arasında antibiyotik ilacı bilme ve doğru kullanma durumları arasında fark bulunmuştur. Antibiyotik ilaçların doğru zamanda doğru kullanımı önemlidir. Bunun için sağlık profesyoneli olarak yetiştirilen hemşirelik öğrencilerinin eğitimi sırasında antibiyotik ilaçları tanıma, ilaçlar hakkında ve kullanımları konusunda hastaları doğru bilgilendirme, ayrıca bu ilaçların doğru kullanmanın önemi hakkında farkındalık yaratılmalıdır.

ÖĞRENCİLERİN DERS SEÇİMİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci:Büşra Konuklu, Elif Altıngöz

Danışman:Yrd.Doç.Dr.Arzu Yüksel

Üniversite:Aksaray Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu araştırma Aksaray Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümü öğrencilerinin ders seçimini etkileyen faktörleri araştırmak ve bu faktörlerin öncelik sırasını saptamaktır.

Yöntem: Araştırma 2013-2014 eğitim yılı II. yarısında, hemşirelik I., II., III., IV. sınıfta öğrenim gören 266'sı kız, 117'si erkek olmak üzere toplam 383 öğrenci ile yapılmıştır. İlgili literatür kullanılarak araştırmacılar tarafından oluşturulmuş veri toplama formu, toplam 22'i sorudan oluşmaktadır. Araştırmanın yürütülebilmesi için Yüksekokul yönetiminden yazılı izin, öğrencilerden sözlü izin alınmıştır. Verilerin analizi SPSS 16,0 bilgisayar istatistik paket programında değerlendirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdeler testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Dersin mesleğe katkısı, kız (% 92.1) ve erkek öğrencilerde (% 86.3) seçmeli ders seçimi üzerine etkili olmaktadır. Hem kız (% 89.8) hem de erkek (% 75.7) öğrencilerde dersin adı dersin seçiminde etkili bulunmuştur. Seçilen dersin ders programındaki yerinin kız (% 89.8) ve erkek öğrencilerde (% 82.9) etkili olduğu saptanmıştır. Birinci sınıf hemşirelik öğrencilerinin ders seçiminde arkadaş grubunun düşünceleri ve ders programındaki yerinin baskın olduğu görülmektedir. İkinci sınıf hemşirelik öğrencilerinin ders seçiminde dersi veren öğretim üyeleri hakkındaki görüşleri ve öğrenci grubunun düşüncelerinin etkili olduğu belirlenmiştir. Üçüncü sınıf öğrencilerinde arkadaş grubunun düşünceleri ve kişisel ilgi alanları ders seçiminde etkili olmuştur. Dördüncü sınıf öğrencilerinde dersin adı, dersin güncel olup olmaması ve açılan seçmeli ders alternatiflerinin az olması gibi nedenlere bağlı olarak ders seçimi etkilenebilmektedir.

Sonuç: Dersin mesleğe katkısı, adı ve programdaki yeri öğrencilerin ders seçiminde etkili olmaktadır. Öğrencilerin ders seçimini etkileyen diğer faktörler arasında; öğrencilerin kişisel ilgileri, daha önce seçmeli ders almış olan öğrencilerin görüşleri, seçilen dersin güncel olup olmaması ve dersi veren hocanın ders işleyiş yöntemi yer almaktadır.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, seçmeli ders, etki.

ÖĞRENCİLERİN ÖTANAZİYE İLİŞKİN DÜŞÜNCELERİ

Öğrenci:Pınar TULUP, Makbule ŞANLI, Çiğdem Zümrüt DEDEOĞLU, Sezgin ÖKSÜZ

Danışman:Yrd. Doç. Dr. Fatma BİRGİLİ

Üniversite:Muğla Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Giriş: Sağlık alanında yaşanan gelişmeler, tıp ve hukuk alanını karşı karşıya getirmekte ve ciddi tartışmalara neden olmaktadır. Bu tartışmalar arasında ötenazi önemli bir yer oluşturmaktadır. Bu nedenle sağlık bakımı alanında görev alacak hemşirelik öğrencilerinin ötenazi konusundaki görüşlerinin belirlenmesi oldukça önemlidir. Araştırma, hemşirelik ve fizyoterapi ve rehabilitasyon bölümü öğrencilerinin ötenaziye ilişkin düşüncelerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak planlanmıştır.

Materyal ve Metot: Araştırmanın örneklemini, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Hemşirelik (n=157), Fizyoterapi ve Rehabilitasyon (n=90) Bölümü'nde 2014-2015 öğretim yılında son sınıfta öğrenimini sürdüren toplam 247 öğrenciden tabakalı örneklem yöntemiyle seçilen 152 öğrenci oluşturmuştur. Veriler öğrencilerin, sosyo-demografik özelliklerini ve ötenaziye ilişkin düşüncelerini içeren 25 sorudan oluşan bilgi formu kullanılarak elde edilmiş, SPSS programında yüzdeleme ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmada öğrencilerin %63.20'sinin ailesinde kronik hastalığı olan bireylerin olduğu, bunların %13.80'inin diabetes mellitus hastası olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin ötenazi hakkındaki düşünceleri incelendiğinde; %62.5'i ölümcül hastalığı olan bireyin ötenazi hakkında kendisi karar vermelidir diye düşünürken, %48.70'sinin 'Ötenazi insan/hasta hakkıdır' ,%27.6'sının ise 'Ötenazi doğaya/yaradana/evrene karşı gelmektir' diye düşündükleri saptanmıştır. Öğrencilerin yatağa bağımlı olmaları durumunda %32.20'sinin kendileri için ötenaziye istediklerini, isteme sebebi olarak da %47.20 oranında bakımlarıyla ilgilenecek kişilere yük olmak istememeleri olduğunu belirtmişlerdir. Öğrencilerin %32.2'si ise ötenaziye istemediklerini, istenmeme nedenleri ise %41.40'ı "Allahın verdiği canı Allahtan başkası alamaz" düşüncesi olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin 32.20'si ötenazinin Türkiye'de yasallaşmasını istediklerini; yasallaşması durumunda ise %71.70'i beyin ölümü gerçekleşen bireylere ötenazi uygulanmasını, %56.60'sının bu uygulamayı yasaların belirlediği bir ekip tarafından yapılmasının uygun olacağını ifade etmişlerdir.

Sonuçlar: Öğrencilerin çoğunluğunun ölümcül hastalığı olan bireylerin ötenaziye kendileri karar vermesini; ötenazinin dini inançlara, insan haklarına aykırı olması, ötenazi uygulamak ve ötenazi uygulamasında aktif rol almak istemedikleri; kendileri ve ailesi/yakınları için ötenazi istemeyecekleri belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Ötanazi, hemşirelik, sağlık bakım öğrencileri.

P:182

ÖĞRENCİLERİN SAĞLIKLI BESLENME ALIŞKANLIKLARININ İNCELENMESİ

Öğrenci:İmge Yurdakan, Pelin Yumukoğlu, Azize Koldaş, Ezgi Doğan, Seda Türkmen, Ceren Çiçek, Elif Kazan, Serengül Dağduran, Cansu Hazal Yanardağ,
Danışman:Naile Alankaya
Üniversite:İzmir Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ-AMAÇ: Okul çağı öğrencilerin beslenmesinde amaç, normal sağlıklı büyüme ve gelişmeyi sağlamaktır. Yeterli ve dengeli beslenme sayesinde okul çağı çocukların beklenen büyüme ve gelişmeleri sağlanmakta, hastalıklara karşı dirençleri artmaktadır. Bununla birlikte, kemik gelişimi, bilişsel yetenek ve okul performansındaki artış ve ileri yaşlarda görülen bazı hastalıkların önlenmesinde de çocuklukta kazanılan beslenme alışkanlıklarının önemi vurgulanmaktadır. Bundan yola çıkarak çalışmamızda, ortaokulda eğitim ve öğretimini sürdüren yedinci sınıf öğrencilerinin beslenme alışkanlıklarının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ-YÖNTEM: Tanımlayıcı nitelikte yapılan bu araştırmanın verileri Şubat-Mart 2015 tarihlerinde toplanmıştır. Araştırmanın evrenini yedinci sınıflarda okuyan tüm öğrenciler (ortalama 250), örnekleme ise araştırmaya katılmayı kabul eden 223 öğrenci oluşturmuştur. İlgili literatürler taranarak araştırmacılar tarafından hazırlanan veri formu 25 sorudan oluşmuştur. Toplanan veriler SPSS 16.0 paket programında sayı ve yüzde dağılımları, ki kare testi, student t-testi uygulanarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Araştırma sonucunda evrenin %89.2'sine ulaşılmıştır. Araştırmaya katılan öğrencilerin % 52.9'u erkek, %47.1'i kız, yaş ortalamaları ise 13.05 ± 0.504 'dir. Öğrencilerin %55.6'sının BKİ <18.5 (zayıf) olarak bulunmuştur. Katılanların %61.9'u günde 3 ana öğün yediklerini, %30.5'i ders başlamadan önce kahvaltı yapmadıklarını, yapmama nedeni olarak %15.2'si derslerin erken başlamasını, %7.6'si ders arasında okul kantininde yapmak istediklerini belirtmişlerdir. Öğrencilerin %41.3'ü genelde yemekleri televizyon önünde yemekten, %33.6'sı ise ailesi ile yemek yemekten zevk aldığını ifade etmişlerdir. Öğrencilerin %46.6'sı ara öğün yediğini ve ara öğünde %15.7'si meyve, %14.3'ü çikolata, %4.5'i bisküvi yediklerini söylemişlerdir. Yine öğrencilerin %73.5'i her gün atıştırmalık (şeker, bisküvi vb), %35.4'ü her gün fest-good ve %54.7'si bazen fest-good, %51.6'sı haftada 1-2 kez et ve et ürünleri, %43.0'ü haftada 1-2 kez balık ve %94.2'si şekerlemeler tükettiklerini ifade etmişlerdir. Ayrıca, öğrencilerin %91.9'u neredeyse her gün kola, %94.2'si hazır meyve suları ve %80.7'si ayran sevdiklerini belirtmişlerdir.

SONUÇ: Sonuç olarak, öğrencilerin kilosunun BKİ göre zayıf olduğu, kahvaltısız derslere katıldıkları, okulda geçirdikleri süre içerisinde atıştırmalık ve fast food beslendikleri, özellikle ara öğün olarak şekerleme çeşitleri ve içecek olarak kola tercihlerinin yüksek olduğu bulunmuştur.

P:183

ÖĞRENCİLERİN STOMA BAKIMI HAKKINDA BİLGİ DÜZEYLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci:İlkyaz YETER, Gülbahar BEŞTEPE
Danışman :Dr.Yasemin ÇELİK
Üniversite:AKÜ Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Stomalı bireyin değerlendirerek ortaya çıkabilecek potansiyel veya gerçek sorunlarının belirlenmesi, hastaların kendine güven ve saygılarının devamı için gerekli olan desteğin sağlanmasında hemşirelere önemli roller düşmektedir(1,2). Bu çalışma hemşirelerin bu sorumluluğu yerine getirmesinde ilk basamak olan eğitim döneminde Stoma bakımı hakkındaki bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

MATERYAL-METOD: Araştırma AKÜ Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümünde okuyan 2.,3., ve 4. Sınıf öğrencilerinden Araştırma ve Uygulama Hastanesinde staj gören ve kısmi-tam zamanlı olarak çalışan 120 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Çalışma öğrenci stajlarının devam ettiği Mart-Mayıs 2014 tarihleri arasında sürdürülmüştür. Araştırma için literatür taramaları sonucu elde edilen anket soruları kullanılmıştır. Veriler SPSS programında ki-kare ve frekans hesaplaması yapılarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Çalışmaya katılan öğrencilerden 77(%64,2)'si 20-25 yaş aralığında ve 67(%55,8)'si 3. sınıf öğrencisidir. Stoma bakımı ile ilgili olarak, öğrencilerin 118(%98,3)'i daha önce stoma bakımı konusunda eğitim aldığını ve 119(%99,2)'unun stoma bakımının tanımını doğru bildiği belirlenmiştir. Stoma irrigasyonu için kullanılan sıvının ısı derecesini öğrencilerin 50(%41,7)'si 36,5°C olarak belirtmiş, kolostomi irrigasyonunda kullanılması gereken sıvı miktarını ise 44(%36,7)'ü 300-500 cc aralığı olarak belirtmiştir. Araştırmaya katılan ve 2. sınıf öğrencilerinin 19(%65,5) 'unun ve 3. sınıf öğrencilerinin 39(%58,2)'unun stoma değerlendirmesinde kullanılan verilerin hepsinin (a. Sigmoid kolostomide dışkı sıvı kıvamdadır. b. Transvers kolostomide dışkı yarı katı kıvamdadır. c. Stomadan mukus gelebilir) doğru olduğu yanıtını vermişlerdir.

TARTIŞMA VE SONUÇ: Yapılan çalışmalara göre hemşirelerin stoma bakımına ilişkin bilgi düzeyleri incelenmiş (3,4,5) ve hemşirelerin stoma bakımı konusunda eğitim aldıkları, bu bilgileri hastalarda kullandıkları ancak bu konudaki güncel yenilikler hakkında geliştirilmeleri gerektiği sonucuna varılmıştır (6,7,8). Çalışmamıza paralel olan

bu sonuç, hemşirelik eğitimi sırasında öğrenilen bilgilerin zamanla unutulması ayrıca kolostomili hastalarla ilgili bir birimde çalışmamak, teknolojideki gelişmelere paralel olarak stoma bakımı ile ilgili yeni bilgilerin olduğu düşünülerek, eğitim kurumundan mezun olmakla kazanılan beceri ve mesleki bilgiler bir süre sonra yetersiz kalabilmektedir. Hemşirelik alanında olması beklenen branşlaşmaların Stoma bakım hemşireliğinde de olması, öğrencilerin bu konuda yetiştirilmesi ve hemşirelerin bu alanlarda istihdam edilmesinin olumlu sonuçlar ortaya çıkaracağı kanatını sağlamıştır.

KAYNAKLAR:

- 1) KARADAĞ A, MENTEŞ B, AYAZ S. ve ark.2003. Kolostomili ve İleostomili Hastaların Bakımına Yönelik Rehber Kitap. Ankara: Ayhun Ofset.
- 2) AYAZ S. 2007. Stomalı Bireylerde Hemşirenin Rolü. Türkiye Klinikleri J Med Sci. 27:86-90.
- 3) ADDİS G. 2003. The effect of home visits after discharge on patients who have had an ileostomy or a colostomy. WCET Journal;231:26-33.
- 4) BURCH J. 2005. Psychological problems and stomas: A rough guide for community nurses. Br J Community Nurs;10:224-7.
- 5) PORRETT T. 1996. Extending the role of the stoma care nurse. Nurs Stand;10:33-5.
- 6) BURCH J. 2005. The pre- and postoperative nursing care for patients with a stoma. Br J Nurs;14:310-8.
- 7) DURUK N. 2007. Hemşirelerin İntestinal Stoma Bakımına İlişkin Bilgi Düzeyi,Hacettepe Üniversitesi, Hemşirelik esasları programı yüksek lisans tezi, s;60-70. Ankara
- 8) ÇAVDAR İ. 2000. Kolostomili hastaların kolostomilerine uyumlarında hemşirelik eğitiminin etkinliği. Cerrahi Ostomi Dergisi;2:4.

ÖZEL BİR ÜNİVERSİTEDEKİ ÖĞRENCİ VE ÇALIŞANLARIN TIP 2 DİYABET RİSK DURUMLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Büşra Karayılan, Zişan Uzun, Onurcan İnceli, Melisa Gizem Ger
Danışman:Yrd. Doç.Dr. Sebahat Ateş, Arş.Gör.Elif Ardıç
Üniversite:Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç:

Tip 2 diyabet (Tip 2 DM) orta ileri yaş hastalığı olarak kabul edilmekle birlikte son yıllarda obezite ve fiziksel inaktivite gibi yaşam tarzı değişikliklerine bağlı olarak gençlerde ve hatta çocuklarda da görülme sıklığı artmaktadır. Çalışmalarda hem tip 2 diyabet hem de prediyabette erken tanının önemi üzerinde durulurken; erken tanı için bakılan plazma açlık glukozu ve oral glikoz tolerans testlerinin maliyetinin yüksek olduğu, bu nedenle risk tanılama ölçeklerinin kullanımının maliyeti azalttığı raporlanmaktadır. Erken tanıyı takiben yapılan yoğun yaşam tarzı müdahaleleri ve ilaç tedavilerinin etkinliğine vurgu yapılmaktadır (1).

Bu çalışmanın amacı özel bir üniversitede sağlık taramasına katılan çalışanlar ve öğrencilerin Tip 2 DM gelişimi açısından risk durumlarının saptanmasıdır.

Yöntem: Çalışmanın örneklemini; Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü öğrencileri tarafından gerçekleştirilen, hemşirelik haftası çerçevesinde düzenlenen sağlık taraması programına katılan ve aynı kurumun öğrenci ve çalışanı olan 205 kişi oluşturdu. Veriler sosyodemografik veri formu ve Fin Diyabet Riski Skoru kullanılarak elde edildi.

Bulgular: Katılımcıların Tip 2 DM açısından; % 53,2 (n:109) düşük risk skoruna, % 33,2 (n:68) hafif risk skoruna, %9,8 (n:20) orta risk skoruna, %2,9 (n:6) yüksek risk skoruna ve %1'inin (n:2) çok yüksek risk skoruna sahip olduğu; katılımcıların yaş ortalamasının $25,1 \pm 9,89$ olduğu ve yaş ve risk skorları arasında pozitif yönlü, orta dereceli bir ilişki olduğu ve bu ilişkinin istatistiksel olarak ileri derecede anlamlı olduğu belirlendi ($r: ,36$; $p=0.000$). Kadın ve erkek katılımcıların Tip 2 DM risk skorları arasında fark bulunmazken; beden kitle indeksi skorları arasında fark olduğu belirlendi($t:3,999$; $p=0,000$). Medeni durum ve kurum çalışanı veya öğrenci olma durumuna göre puanların farklılaştığı belirlendi. Risk gruplarına göre bakılan kan şekeri değerleri arasında anlamlı farklılık olduğu saptandı ($F: 3,216$; $p \leq 0,05$). Toplam risk puanları ile bakılan kan şekeri değerleri arasındaki ilişkinin pozitif yönlü, düşük dereceli olmakla birlikte istatistiksel olarak ileri düzeyde anlamlı olduğu bulundu ($r: ,19$; $p < 0.05$)

Çalışmamızda katılımcıların %97,1'inin (n: 199) düşük, %2,9'unun (n:6) yüksek risk grubunda olduğu saptanmıştır. 2007 yılında 18-68 yaş arasındaki katılımcılarla yürütülen bir çalışmada katılımcıların %12'sinin orta, yüksek ve çok yüksek risk

grubunda yer aldığı bildirilmiştir (2). Çalışmamızda yaş ve Tip 2 DM risk skorları arasında pozitif yönlü, orta dereceli bir ilişki olduğu bulunmuş ve bu ilişkinin istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir. Yani literatürle uyumlu şekilde yaş artışına paralel olarak risk skorlarının da arttığı belirlenmiştir. Medeni durum ve kurum çalışanı veya öğrenci olma durumuna göre puanların farklılaştığı görülmüştür. Bu durumun gruplar arasındaki yaş dağılımının farklılığından kaynaklandığı düşünülmektedir.

Sonuç:

Bu çalışmanın sonucunda; risk skorlarının yaş, medeni durum, çalışma durumu gibi değişkenlere göre farklılaştığı; risk puanları ile kan şekeri değerleri arasında ilişki olduğu belirlenmiştir.

Kaynaklar:

- 1.Zhang L, Zhang Z, Zhang Y, Hu G and Chen L, Li S (2014) Evaluation of Finnish Diabetes Risk Score in Screening Undiagnosed Diabetes and Prediabetes among U.S. Adults by Gender and Race: NHANES 1999-2010. PLoS One. 9(5)
- 2.Mart in S, Mart in E, Klug C, Weinauer F, et al. Diabetes study in Bavaria: known risk factors correlate with an increased level of HbA1c. Dtsch Med Wochenschr 2007; 132(24):1315-20.

RİSKLİ SAĞLIK DAVRANIŞLARI VE MEDYANIN ETKİSİ: HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ GÖZÜYLE

Öğrenci:Güler Yuvaç, Hülya Kuzu
Danışman:Öğr.Gör.Mert Kartal, Öğr.Gör.Fatma Ersin
Üniversite:Harran Üniversitesi SYO

Giriş: Gençlik dönemi üreme sağlığı sorunları, madde kullanımı, beslenme bozuklukları, ruhsal sorunlar ve riskli davranışların sıklıkla görüldüğü önemli gelişimsel dönemlerden biridir. **Amaç:** Bu çalışma Sağlık Yüksek Okulu Hemşirelik öğrencilerinin risk alma davranışları ve medyanın etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır. **Yöntem:** Araştırma tanımlayıcı - kesitsel bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini Harran Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulu'nda öğrenim gören 462 kişi oluşturmuş olup çalışmaya katılmayı kabul eden 267 öğrenci örnekleme oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında literatür taranarak oluşturulan soru formu kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 16.0 paket programından yararlanılmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve ki kare analizi kullanılmıştır. **Bulgular:** Çalışmaya 276 öğrenci katılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 20,7 olup %25,5'i fiziksel şiddete, %6,3'ü cinsel şiddete maruz kaldığını ifade etmiştir. Çalışmada birinci sınıf öğrencilerinin %21'i, ikinci sınıf öğrencilerinin %17,5'i, üçüncü sınıf öğrencilerinin %34,3'ü, dördüncü sınıf öğrencilerinin %46,3'ü fiziksel şiddet uyguladıklarını belirtmiştir. Öğrencilerin %28,8'i herhangi bir şiddete, %27,1'i fiziksel şiddete maruz kaldığını ifade etmiştir. Katılımcıların sınıfı ile fiziksel şiddete maruz kalma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p < 0.05$). Araştırmaya katılan öğrencilerin %97,1'i medyanın riskli davranışları gerçekleştirilmede etkili olduğunu ifade ederken bunlardan en yüksek oran %78,3 ile internet/sosyal iletişim ağları olarak saptanmıştır. Katılımcıların %84,4'ü medya kullanılması ile riskli davranışların engellenebileceğini düşünmektedir. Sınıflara göre riskli davranışları gerçekleştirilmede TV, gazete/dergi, haber programlarının etkili olduğu saptanmıştır ($p < 0.05$). Katılımcılar, televizyonda eğitim programları yapılarak, sosyal iletişim ağları aracılığı ile bu konulara özgü videolar gösterilerek, gazetelerde köşe yazıları yazılarak gençlerde riskli davranışların önlenileceğini belirtmişlerdir ($p < 0.05$). **Sonuç ve Öneriler:** Çalışmada gençlerde riskli davranışların sergilenmesinde ve önlenmesinde medyanın etkili olduğu ortaya çıkmıştır. Tüm medya organlarının bu konuda hassas olmaları ve gençlerde riskli davranışların engellenebilmesi için gerekli TV yayınlarının, köşe yazılarının, video gösterilerinin artırılması gerekmektedir. Ayrıca riskli davranışa yönelik girişimsel hemşirelik çalışmaları yapılarak gençlerin farkındalık düzeyleri artırılabilir.

Anahtar Kelimeler: Riskli sağlık davranışları, medya, hemşirelik.

SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN SAĞLIK ALGISI

**Öğrenci: Baylan Badisabah, Hacısalihoğlu Aslıhan, Özdemir Merve, Saraç Ceyda,
Danışman: Aydın Aydanur, Çilingir Dilek
Üniversite: Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi**

Amaç: Araştırma sağlık bilimleri fakültesi hemşirelik bölümünde öğrenim gören öğrencilerin sağlık algılarını belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı nitelikteki çalışmanın evrenini sağlık bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin tamamı (703) oluşturdu. Araştırma, devamsızlık kullanan öğrenciler ve araştırmaya katılmayı kabul etmeyen öğrenciler bulunması nedeniyle 400 öğrenciyle tamamlandı. Araştırmada veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen anket formu ve sağlık algısı ölçeği ile toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdellik, ortalama ve ki-kare testi kullanıldı.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalamaları 20.0 ± 1.7 (min=17, max=32)'dir. Öğrencilerin %81.8'i kadın ve %34.1'i birinci sınıftır. Öğrencilerin %47.6'sı ilde ve %57.7'si Karadeniz Bölgesi'nde ikamet etmektedir. Öğrencilerin %41.0'i devlet yurdunda kalmakta ve %75.8'inin gelir düzeyleri ortadır. Öğrencilerin %9.0'unun kronik bir hastalığı bulunmaktadır. Sağlık sorunuyla karşılaşan öğrencilerin %87.5'inin doktora gittiği ve %4'ünün hiçbir şey yapmadığı belirlendi. Öğrencilerin %85.8'i tıbbi tedavi yöntemini tercih ederken %43.5'i alternatif bir tedavi yöntemini de tercih edebileceğini belirtti. Öğrencilerin %45.5'inin göz, %23.0'ünün kulak burun boğaz, %13.0'ünün ortopedi ve %9.8'inin psikiyatri polikliniklerine gittikleri bulundu. Kendilerine göre sağlıkları değerlendiren öğrenciler %62.3 iyi, %23.0 orta ve %1.5 kötü olduğunu ifade etti. Öğrencilerin sağlık algısı ölçek puan ortalaması 38.0 ± 6.6 (min=16.0, max=57.0) olarak saptandı. Öğrencilerin sağlık algısı puanlarının kadınlarla erkekler arasında anlamlı fark oluşturmadığı tespit edildi ($p > 0.05$). İlçede yaşayan öğrencilerin il merkezinde yaşayan öğrencilere göre ve Ege bölgesinde yaşayan öğrencilerin diğer bölgelere göre sağlık algısı puan ortalamalarının daha yüksek olduğu tespit edildi. Ayrıca ikinci sınıfta okuyan öğrencilerin diğer sınıflara göre ve ailesinin yanında öğrenimini sürdüren öğrencilerin diğerlerine göre sağlık algısı puan ortalamaları yüksek olarak bulundu. Gelir durumunu kötü olarak değerlendiren öğrencilerin ise sağlık algısı puan ortalamalarının diğerlerine göre daha yüksektir.

Sonuç: Sonuç olarak öğrencilerin beşte üçünün kendilerine göre hissettikleri sağlık düzeyinin yüksek olmasına karşın sağlık algısı puanlarının düşük olduğu görüldü. Araştırmadan elde edilen veriler aile yapısının sağlık algısını olumlu yönde etkilediğini göstermiştir.

P:187

SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AKILLI TELEFON KULLANMA SIKLIĞI VE AKILLI TELEFON BAĞIMLILIK DÜZEYLERİ

**Öğrenci: Özge Uzal, Saadet Özdilek
Yrd.Doç.Dr.Hatice Kahyaoğlu Süt, Öğr.Gör.Seda Kurt
Üniversite: Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi**

ÖZET

Amaç: Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin akıllı telefon kullanma sıklığı ve akıllı telefon bağımlılık düzeylerinin incelenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel ve tanımlayıcı özellikte olan çalışmamız Şubat – Mart 2015 tarihleri arasında Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesinde n=785 öğrenci üzerinde yürütülmüştür. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan sosyo-demografik özellikleri ve akıllı telefon kullanımına ilişkin bazı soruları içeren bir anket formu yardımıyla toplanmıştır. Öğrencilerin akıllı telefon bağımlılık durumlarını belirlemek için Akıllı Telefon Bağımlılık Ölçeği kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan n=785 öğrenciden %91,7'sinin akıllı telefon kullandığı, akıllı telefon kullananların yaş ortalamasının 20,4±1,6 olup %79,3'ünün cinsiyetinin kız öğrencilerden oluştuğu bulundu. Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeğinin ortalama toplam puanı 84,0±24,7 olarak bulundu. 3. sınıf öğrencilerinde Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçeğinin günlük yaşamda rahatsızlık, geriye çekilme, siber-odaklı ilişki alt boyut puanları ile toplam puanlarının 2. Sınıf öğrencilerinden anlamlı olarak düşük olduğu bulundu (p<0,05). Akıllı telefon bağımlılığının öğrencilerin sözel iletişimlerini (günlük yaşamda rahatsızlık, pozitif bekleme ve tolerans alt boyutlarında) negatif yönde etkilediği, sosyal yaşamlarını (pozitif bekleme ve siber-odaklı ilişki alt boyutlarında) negatif yönde etkilediği, eğitimlerini zorlaştırdığını (tüm alt boyutlar) ve eğitimde bilgiye ulaşmayı (siber-odaklı ilişki alt boyutunda) negatif yönde etkilediği bulundu (p<0,05).

Sonuç: Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinde akıllı telefon kullanım sıklığı oldukça yüksekti. Öğrencilerin Akıllı Telefon Bağımlılığı Ölçek skorlarının yükselmesi (bağımlılık düzeylerinin artması) sözel iletişimlerini ve sosyal yaşamlarını negatif yönde etkilemekte, eğitimlerini zorlaştırmakta ve eğitimde bilgiye ulaşmayı olumsuz yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Akıllı telefon bağımlılığı, Sağlık, Öğrenci

SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BENLİK SAYGISI VE İLETİŞİM BECERİ DÜZEYLERİ

Öğrenci:Selay Gökçe, Ayşe Zeynep Baş, Songül Durgut
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Azime Karakoç Kumsar
Üniversite:Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrencilerin benlik saygısı ve iletişim beceri düzeylerinin incelenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, 05-23 Ocak 2014 tarihleri arasında, Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi'nin birinci sınıf öğrencileri oluşturdu. Örnekleme ise, veri toplama formlarını eksiksiz dolduran ve çalışmaya katılmaya gönüllü olan 267 öğrenci oluşturdu. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrenci tanılama formu, Coopersmith (1986) tarafından geliştirilen, Turan ve Tufan (1987) tarafından Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan Stanley Coopersmith Benlik Saygısı Ölçeği (SCBSÖ) ve Balcı (1998) tarafından geliştirilen İletişim Becerileri Envanteri (İBE) kullanılarak toplandı. SCBSÖ'nden alınan puanlar 0 ile 100 arasında değişmekte olup, alınan puanın ortalamasının altında olması benlik saygısının düşüklüğüne, ortalamasının üzerinde olması benlik saygısının yüksekliğine işaret etmektedir. İBE'nden elde edilen puanlar 45-225 arasında değişmekte; ölçek puanının yüksekliği iletişim beceri düzeyinin yüksek olduğunu göstermektedir. İstatistiksel değerlendirmede ortalama ve yüzdelik dağılım kullanıldı.

Bulgular: Katılımcıların %17.5'i Beslenme ve Diyetetik, %17.5'i Acil Yardım ve Afet Yönetimi, %11.4'ü Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon, %10.4'ü Ergoterapi, %10.4'ü Hemşirelik Bölümü öğrencisi olup; yaş ortalaması 18.76 ± 0.85 yıl ve %86.2'si kadındır. Öğrencilerin %60.1'i ailesinin gelir durumunun iyi olduğunu, %88.4'ü okuduğu bölümü isteyerek tercih ettiğini ve %79.1'i toplumdaki insanlara rahatlıkla okuduğu bölümü söyleyebildiğini belirtmektedir. Öğrencilerin SCBSÖ toplam puan ortalaması 44.98 ± 11.20 (min=20, max=84), ve İBE toplam puan ortalaması 157.61 ± 21.03 (min=90, max=225) olarak bulundu.

Sonuç ve Öneriler: Bulgular öğrencilerin benlik saygılarının düşük olduğunu, buna rağmen iletişim becerilerinin yüksek olduğunu göstermektedir. Üniversite eğitimi, öğrencilerin hem mesleki hem de bireysel gelişiminde önemli ve etkili bir rol oynamaktadır. Bu nedenle, öğrencilerin iletişim ve benlik saygılarının profesyonel kimlik üzerindeki önemi göz önüne alınarak; eğitim müfredatları hazırlanırken öğrencinin kendini rahat ifade edebileceği, aktif görev alacağı bilimsel ve sosyal içerikli ders ve aktivitelere yer verilmesi önerilmektedir. Öğrencilerin benlik saygısı ve iletişim beceri

düzeyleri ve etkileyen değişkenlerin bilinmesinin de, eğitimde uygulanacak stratejilerin geliştirilmesinde katkı sağlayacağını düşünmekteyiz.

P:189

SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN BİTKİSEL ÜRÜN KULLANIMINA İLİŞKİN UYGULAMALARININ VE GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Kübra Kaymakçı, Şule Yüksel, Zeynep Ekin,
Danışman:Prof. Dr. Nurhan Bayraktar, Arş. Gör. Emine Özdemir
Üniversite:Zirve Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç:Günümüzde yaygın olarak kullanılan bitkisel ürünlerin yanlış veya bilinçsizce alınmaları durumunda ölüme kadar varabilen istenmeyen sonuçlar yaşanabilmektedir. Sağlık ekibi üyelerinin bu ürünlerin kullanımı konusunda bireyleri ve toplumu eğiterek konuya ilişkin yanlış bilgi ve inanışları değiştirmeleri gereklidir. Bu nedenle sağlık alanında eğitim gören ve geleceğin sağlık ekibi üyeleri olan üniversite öğrencilerinin konu hakkındaki uygulama ve görüşlerinin bilinmesinin önemli olduğu düşünülmektedir. Bu araştırma, Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin bitkisel ürün kullanımına ilişkin uygulamalarının ve görüşlerinin belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç ve Yöntem:Tanımlayıcı olarak planlanan araştırmanın örnekleme Zirve Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesinde öğrenim görmekte olan Hemşirelik bölümünden 41, Beslenme ve Diyetetik bölümünden 46, Fizyoterapi ve Rehabilitasyon bölümünden 36 öğrenci alınmıştır (katılım oranı % 69.49'dur). Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş, araştırmaya katılmayı kabul eden tüm ikinci sınıf öğrencileri (halen birinci ve ikinci sınıf öğrencileri öğrenim görmektedir) çalışma kapsamında yer almıştır. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından ilgili literatürün incelenmesi sonucunda oluşturulan, öğrencilerin tanıtıcı bilgilerinin, bitkisel ürün kullanımına ilişkin uygulamalarının ve görüşlerinin belirlenmesine yönelik soru kağıdı ile toplanmıştır. Veri toplama aracında yer alan soruların anlaşılabilirliğini değerlendirmek üzere 5 öğrenci üzerinde ön uygulama yapılmıştır ve ön uygulamanın ardından soru kağıdı üzerinde gerekli düzenlemeler yapılmıştır. Araştırmanın verileri 09/02/2015-27/02/2015 tarihleri arasında, soru kağıtları öğrencilerin kendileri tarafından dersane ortamında doldurularak toplanmıştır. Araştırmanın uygulanabilmesi için Zirve Üniversitesi'nden kurum izni ve etik kurul onayı ve öğrencilerden bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS programı kullanılarak, sayı, yüzde ve Ki-kare istatistiksel testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular :Araştırmadan elde edilen bulgulara göre öğrencilerin % 82.11'i sıklıkla bitkisel ürün kullanmaktadır. En sık kullanılan bitkisel ürünün yeşil çay olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin % 43.90'ının kullandıkları bitkisel ürünün kullanım özelliklerine, yan etkilerine ve ilaçlar ile etkileşimine ilişkin bilgi edinmediği saptanmıştır.

Sonuç:Çalışmanın bulguları doğrultusunda sağlık alanında eğitim gören üniversite öğrencilerinin bitkisel ürünlerin bilinçli kullanımı hakkında eğitilmesinin önemli olduğu sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Bitkisel ürün kullanımı, sağlık ekibi, öğrenciler

SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN İLETİŞİM BECERİ DÜZEYLERİNİN ÖZ-ETKİLİLİK VE YETERLİK DÜZEYLERİNE ETKİSİ

Öğrenci:Selay Gökçe , Songül Durgut , Ayşe Zeynep Baş
Danışman:Yard. Doç. Dr. Azime karakoç
Üniversite:Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Sağlık Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören öğrencilerin iletişim beceri düzeyinin öz-etkililik yeterlilik düzeyleri üzerine etkisini incelenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini 05-23 Ocak 2014 tarihleri arasında Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi'nin birinci sınıf öğrencileri oluşturdu. Örneklemi ise, veri toplama formlarını eksiksiz dolduran ve çalışmaya katılmaya gönüllü olan 267 öğrenci oluşturdu. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrenci tanılama formu, Sherer ve ark. (1982) tarafından geliştirilen Gözüm ve Aksayan (1999) tarafından Türkçe geçerlilik ve güvenilirliği yapılan Öz-Etkililik-Yeterlilik Ölçeği (ÖEYÖ) ve Balcı (1998) tarafından geliştirilen İletişim Becerileri Envanteri (İBE) kullanılarak toplandı. ÖEYÖ'nden alınan puanlar 23 ile 115 arasında değişmekte olup; alınan puanın yüksek olması öz-etkililik ve yeterlik düzeylerinin yüksekliğine işaret etmektedir. İBE'nden elde edilen puanlar 45-225 arasında değişmekte; ölçek puanının yüksekliği iletişim beceri düzeyinin yüksek olduğunu göstermektedir. İstatistiksel değerlendirmede ortalama, yüzdelik dağılım ve korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %17.5'i Beslenme ve Diyetetik, %17.5'i Acil Yardım ve Afet Yönetimi, %11.4'ü Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon, %10.4'ü Ergoterapi, %10.4'ü Hemşirelik Bölümü öğrencisi olup; yaş ortalaması 18.76 ± 0.85 yıl ve %86.2'si kadındır. Öğrencilerin %60.1'i ailesinin gelir durumunun iyi olduğunu, %88.4'ü okuduğu bölümü isteyerek tercih ettiğini belirtmektedir. Öğrencilerin İBE toplam puan ortalaması 157.61 ± 21.03 (min=90, max=225) ve ÖEYÖ toplam puan ortalaması 79.65 ± 12.69 (min=42, max=111) olarak bulundu. Çalışmada İBE ile ÖEYÖ arasında istatistiksel olarak pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu belirlendi ($p=000$, $p<0.05$).

Sonuç ve Öneriler: Çalışmada, öğrencilerin iletişim becerileri ve öz-etkililik ve yeterlilik düzeylerinin iyi düzeyde olduğu, iletişim becerileri arttıkça öz etkililik ve yeterlilik düzeylerinin de arttığı belirlendi. Öz-etkililik yeterlik ve iletişim düzeyleri yüksek olan bireylerin sosyal ve çalışma yaşamlarında daha başarılı olduğu düşünüldüğünde; mesleki bilgi ve beceri kazandırmanın yanı sıra, öğrencilerin öz-etkililik yeterlik düzeylerinin geliştirilmesine yönelik eğitim stratejilerin belirlenmesi de mesleki başarıyı artırmaya katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: İletişim becerisi, öz-etkililik-yeterlilik, üniversite öğrencis

P:191

SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN TÜKENMİŞLİK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

**Öğrenci:Öznur AKGÜN, Gönül AKTAŞ,
Danışman:Yrd. Doç. Dr. Berna DİZER
Üniversite:Şifa Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi**

ÖZET

Amaç: Tükenmişlik, iş yaşamında yoğun baskı sonucu gelişebilen fiziksel ve duygusal bir çöküntü halidir. Tükenmişlik, yaygın görülen bir durumdur. Uzun yıllar yapılan araştırma sonuçlarına göre tükenmişlik, insanlarla yüz yüze çalışan mesleklerde diğer mesleklere göre daha yüksek olduğu görülmektedir. Bu nedenle çalışmamızda sağlık bilimleri fakültesi son sınıf öğrencilerinin tükenmişlik düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem :Bu araştırma kesitsel bir araştırma olup toplam 167 öğrencinin 111'ine(% 66) ulaşılmıştır. Araştırmanın örneklemini sağlık bilimleri fakültesi son sınıf intörn öğrencileri oluşturmaktadır. Bu öğrenciler hastanede yoğun bakım, ameliyathane, dahili ve cerrahi servislerde ortalama 24 saat/hafta uygulama yapmaktadır. Veriler kişisel bilgi formu ve Maslach Tükenmişlik Ölçeği (MTÖ) kullanılarak toplanmıştır. İstatistiksel analizler SPSS versiyon 17.0 yazılımı kullanılarak yapılmıştır. P değerinin 0.05'in altında olduğu durumlar istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular :Araştırmada öğrencilerin %88.4'ü kadındır. Çalışmada öğrencilerin daha çok yoğun bakım (%37,5) ve polikliniklerde (%38,4) yorgun, bitkin ve tükenmiş hissettikleri belirlenmiştir. Sağlık çalışanlarının öğrenciyi yaptığı işler sonucu takdir etmesi öğrencilerin hemen hemen tamamını (%98.2) olumlu etkilediği belirlenmiştir. Sağlık çalışanlarının olumsuz tutumlarının, öğrencilerin stajlarda endişe, korku gibi duygular hissetmesine neden olduğu istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur(p=0,015). Hemşirelik bölümü öğrencilerinin, fizyoterapi ve rehabilitasyon(FTR) ve beslenme ve diyetetik bölümü(BVD) öğrencilerine göre kendine yeteri zaman ayıramadığı (p=0,001), staj programlarında çalışma yükünün fazla olduğu (p=0,000), uyku problemleri yaşadığı (p=0,014) belirlenmiştir.

Sonuç:Çalışmada sağlık çalışanlarının tutumu, ders yüklerinin fazla olması ve sosyal hayata fazla zaman ayırmadıklarından dolayı öğrenciler tükendiklerini ifade etmişlerdir. Sağlık alanında son sınıf öğrencilerinin meslek yaşamına başlamadan önce tükenmişlik düzeylerini ölçen çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Çünkü öğrencilerin sonraki meslek yaşamında eklenecek olumsuz çalışma koşulları ve sorunlarla çok daha ciddi bir boyuta

ulaşacağı değerlendirilmektedir. Bu nedenle sağlık eğitimi veren okulların son yılı ve çalışma koşullarının geliştirilmesi önerilmektedir.

P:192

SAĞLIK EĞİTİMİ ALAN ÖĞRENCİLERİN MOBİL TELEFONU PROBLEMLİ KULLANMA DURUMLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Elif Seda UĞURLU, Eda ALBAYRAK, Sadık KİREÇ
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Aynur AYTEKİN
Üniversite:Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Giriş ve Amaç: Günümüzde mobil telefonlar, bireylerin günlük yaşamlarının önemli bir parçası haline gelmiş ve diğer bireylerle iletişim kurmak, internete bağlanmak, oyun oynamak ve müzik dinleyip hoş vakit geçirmek için zorunlu bir araç olarak görülmeye başlanmıştır. Ancak mobil telefon kullanımının sınırlandırılmaması sonucunda bağımlılık durumu ortaya çıkabilmektedir. Cep telefonu bağımlılığı konusunda en riskli gruplardan biri gençlerdir. Bu araştırma, sağlık eğitimi alan öğrencilerin mobil telefonu problemlili kullanma durumlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal ve Metod: Araştırma, Atatürk Üniversitesi Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik, Ebelik ve Beslenme ve Diyetetik Bölümlerinde 15 Ocak- 30 Şubat 2015 tarihleri arasında tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Evreni Hemşirelik, Ebelik ve Beslenme ve Diyetetik Bölümlerinde öğrenim gören tüm öğrenciler oluşturmuştur. Basit rastgele örnekleme yöntemi kullanılarak birden fazla şubesi olan bölümlerden birer şube çalışmaya dahil edilmiştir. Çalışma 378 öğrenci ile tamamlanmıştır. Veriler, "Kişisel Bilgi Formu" ve "Cep Telefonu Problemlili Kullanım Ölçeği (CTPKÖ)" aracılığıyla araştırmacılar tarafından yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak toplanmıştır. Araştırmanın yapılabilmesi için etik kurul onayı, resmi izinler ve öğrencilerden sözel onam alınmıştır. Veriler, SPSS 18.0 paket programında sayı, yüzdelik, ortalama, standart sapma, bağımsız gruplarda t-testi ve varyans analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin yaş ortalaması 20.44 ± 1.64 'dür. Öğrencilerin %82.5'inin kız, %17.5'inin erkek olduğu; %53.2'sinin hemşirelik, %30.4'ünün ebelik, %16.4'ünün beslenme ve diyetetik bölümü öğrencisi olduğu bulunmuştur. Çalışmaya dahil olan 378 öğrenciden sadece 6(%1.6)'sının mobil telefonunun olmadığı, 16 öğrencinin ise 2 mobil telefona sahip olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin %80.7'sinin mobil telefonu konuşmak, %54.5'inin mesajlaşmak ya da internete girmek amacıyla ve yaklaşık yarısının günde dört saatten fazla mobil telefon kullandığı saptanmıştır. Öğrencilerin CTPKÖ puan ortalamalarının 34.09 ± 12.61 olduğu, kız öğrencilerin erkeklerden, beslenme ve diyetetik bölümü öğrencilerinin diğer bölümlerden istatistiksel olarak anlamlı farkla CTPKÖ puan ortalamalarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p < 0.05$).

Sonuç: Araştırma bulguları doğrultusunda günümüzde genç yaş grubunu etkileyen mobil telefon bağımlılığının, sağlık eğitimi alan öğrenciler için de ciddi bir tehdit olduğu görülmüştür. Anahtar Kelimeler: Sağlık eğitimi, öğrenci, mobil telefon.

P:193

SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU KIZ ÖĞRENCİLERİNDE GENİTAL HİJYEN UYGULAMALARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Gülseda BAYTÜRK, Gamze HACIKÖYLÜ
Danışman:Öğr.Gör.Aslı YILMAZ
Üniversite:Amasya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Türkiye’de yapılan çalışmalarda kadınlarda genital enfeksiyon görülme sıklığı % 52- 92 aralığında bildirilmiştir(1).

Genital enfeksiyon açısından risklere baktığımızda ise başta hijyen eksikliği olmak üzere, tuvalet sonrası genital bölge temizliğinin yapılmaması, el yıkama alışkanlığının olmaması, uygun iç çamaşırı kullanılmaması, menstruasyon hijyenine dikkat edilmemesi gibi riskler olduğu görülmektedir(6).

Amaç, Yöntem

Tanımlayıcı nitelikteki bu çalışma, kız öğrencilerin genital hijyen davranışlarını belirlemek amacıyla literatür bilgileri doğrultusunda geliştirilen anket formu aracılığı ile çalışmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden kişilerden Kasım-Aralık 2014 tarihleri arasında toplanarak elektronik ortamda yüzdeleri analizleri yapılmıştır.

Örneklem büyüklüğü evreni belli olan örneklem seçimi formülü kullanılarak 198 olarak belirlenmiş, anket formu 201 öğrenciye uygulanmıştır.

Bulgular ve Tartışma

Öğrenciler 18- 21 yaş aralığında (%92,1) bulunmuştur.

Hijyenik açıdan iç çamaşırlarının her gün değiştirilmesi en uygun olanıdır, çalışmamızda bu oran % 59,7 iken Karatay ve Özvarış’ın çalışmasında %35,8, Yavuz ve diğerlerinin yaptığı çalışmada %40, Temel ve Metinoğlu’nun çalışmasında %54,2 olarak saptanmıştır.

Timur’un yaptığı çalışmada genital tüy temizleme şekli % 34,8 ile ağda ilk sırada yer almıştır. Bizim çalışmamızda da ağda (%32,8) ilk tercih edilen yöntemdir. Genital tüy temizleme şekline göre bazı yan etkiler görülebilmektedir, bu yan etkilerin başında alerjik reaksiyonlar, yanıklar, cilt enfeksiyonları ve ağrı gelmektedir.

Genital temizlik yapılmadan önce ellerin yıkanması önemlidir(3).Çalışmamızda öğrencilerin yarısından fazlası (%66,7) tuvalete girmeden elini yıkamadığını ifade ederken, Timur’un çalışmasında da tuvalet öncesi ve sonrası el yıkama oranının % 7,6, Temel ve Metinoğlu’nun çalışmasında da bu oranın %8 olduğunu görüyoruz.

Adet döneminde kullanılan pedlerin 3-4 saatte bir yani günde 6-8 kez değiştirilmesi önerilmektedir(2, 3). Çalışmamızda öğrencilerin yasından fazlasının (%71,2) uygun sıklıkta ped değiştirmedeği saptanmıştır.

Genital bölgenin su ile temizliğinden sonra kurulanması gerekmektedir. Öğrencilerin %49,3'ü genital bölgeyi kurulamadığını belirtmiştir. Karatay ve Özvarış'ın çalışmasında da bu oran %33,6 olarak bulunmuştur.

Araştırma sonucunda çoğu kız öğrencilerin doğru genital hijyen uygulamalarını göstermedikleri ve sağlığı koryucu olması nedeniyle bu konuda eğitime ihtiyaçlarının olduğu saptanmıştır.

Kaynaklar:

1.Daşkıran Z., Kılıç B., Baytok C., Koçari H., Kuzu S.,(2015), Genital akıntı nedeniyle polikliniğe başvuran kadınların genital hijyen uygulamaları ,Gümüşhane Sağlık Bilimleri Dergisi, 4:1.

2.Karatay G., Özvarış Ş.(2006), BİR SAĞLIK MERKEZİ BÖLGESİNDEKİ GECEKONDULARDA YAŞAYAN KADINLARIN GENİTAL HİJYENE İLİŞKİN UYGULAMALARININ DEĞERLENDİRİLMESİ C.Ü. Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi , 10(1).

3.Taşkın L., (2014) Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği , 12. Baskı, Ankara, Özyurt Matbaacılık.

4.Temel, M., Metinoğlu M., (2007), Tekirdağ iline Bağlı I. Ve IV nolu sağlık Ocaklarına Başvuran 15-49 Yaş Kadınlarda Genital Hijyen Uygulamalarının İncelenmesi, İ.Ü.F. N. Hem. Dergisi 15, 59: 91-99.

5.Timur S.,(2010), Bir Üniversite Öğrenci Yurdunda Kalan Kız Öğrencilerin Genital Hijyen Davranışları, e-Journal of New World Sciences Academy, 5: 4.

6.Ünsal A., (2010)Üniversitede Okuyan Kız Öğrencilerin Genital Hijyen Davranışları Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi, Cilt:5, Sayı:13.

7.Yavuz D., Kavak H., Arslan Ş., Bulut A., Aslan Ş., İDRAR YOLU ENFEKSİYONU SAPTANAN 15–49 YAŞ GRUBU KADINLARIN PERİNE BAKIMIMIYLA İLGİLİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN SAPTANMASI 1. Burdur Sempozyumu
<http://sempozyum.mehmetakif.edu.tr/1burdursempozyumu/cilt15/15.3.pdf> erişim tarihi: 20.06.2014.

P:194

SAĞLIK MESLEK LİSESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN YATAĞA BAĞIMLI HASTALARI BASINÇ YARASINDAN KORUMAYA YÖNELİK ÖNLEMLERİ HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ

Öğrenci:Könül G., Çeltek Ö

Danışman:Öğr.Gör. Hülya Baybek, Arzu Kıvrak

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Bu araştırma Sağlık Meslek Lisesi hemşirelik bölümü öğrencilerinin yatağa bağımlı hastaları basınç yarısından korumaya yönelik önlemler hakkındaki bilgi düzeylerinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı ve analitik olarak yapılmıştır.

Araştırma evrenini MELSA Anadolu Sağlık Meslek Lisesi hemşirelik bölümü 2, 3 ve 4. sınıfta öğrenim görmekte olan 175 öğrenci oluşturmuştur. Anket uygulamasında çalışma 156 öğrenci ile (katılım hızı %89.1) yürütülmüştür.

Araştırmada veri toplanmasında literatür bilgileri doğrultusunda, iki bölümden oluşan anket kullanılmıştır. Anketin birinci bölümünde literatür bilgi doğrultusunda hazırlanan “Yatağa Bağımlı Hastaları Basınç Yarısından Koruyucu Önlemler Hakkındaki Bilgi Düzeyi Ölçeği” kullanılmıştır. Yatağa bağımlı hastaları basınç yarısından koruyucu önlemler hakkındaki bilgi düzeyi ölçme bölümü 21 sorudan oluşmuştur. Anketin ikinci bölümünde yer alan kişisel bilgi formu ise 4 sorudan oluşmaktadır.

Bilgi düzeyi formunun değerlendirilmesinde puanlama sistemi kullanılmıştır.

Puanlamada; doğru bilinen sorulara “1 puan” yanlış bilinen sorulara ve bilmiyorum seçeneğinin işaretlenmesine “0 puan” verilerek her katılımcının yatağa bağımlı hastaları basınç yarısından koruyucu önlemler hakkındaki toplam bilgi puanı hesaplanmıştır. 21 puan üzerinden yapılan değerlendirmede; 0-7 arasında puan alanlar “az bilgili”, 8-14 arasında puan alanlar “orta bilgili” ve 15-21 arasında puan alanlar “çok bilgili” olarak değerlendirilmiştir.

Veriler SPSS 15.0 paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Tanımlayıcı tablolarda frekans, yüzdeler, aritmetik ortalama, standart sapma, minimum ve maksimum değerleri kullanılmıştır. Analitik tablolarda bağımsız grupların karşılaştırılmasında; ikili değişkenlerde Mann-Whitney U testi ve üçlü değişkenlerde Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. 0.05 önemlilik düzeyi olarak kabul edilmiştir.

Veriler araştırmacı tarafından anket yoluyla ve zaman kısıtlaması olmadan toplanmıştır. Araştırmaya başlamadan önce Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi kurum izini, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Etik Kurulundan Etik Kurul Onayı alınmıştır. Yapılan araştırmada,

araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözel izin alınmıştır.

Araştırmada öğrencilerin; %78.8'inin kadın olduğu, %39.7'sinin 2. sınıf olduğu, %87.2'sinin yakınlarında yatağa bağımlı hasta olmadığı, %63.5'inin klinik çalışmalarında basınç yaralı bireylere bakım vermediği, kadınların erkeklere göre önemli derecede daha bilgili olduğu ($p=0.002$), 2. Sınıfın, 3. ve 4. sınıflara göre daha yüksek puan aldığı ve sınıfa göre bilgi puanları arasında anlamlı bir fark olduğu ($p=0.000$), yakınlarında yatağa bağımlı hasta olma durumunun yatağa bağımlı hastaları basınç yarasından koruyucu önlemler bilgisini etkilemediği ($p>0.05$), klinik çalışmalarında basınç yaralı bireylere bakım verme durumunun yatağa bağımlı hastaları basınç yarasından koruyucu önlemler bilgisini etkilemediği ($p>0.05$), toplam bilgi puanınının 21 puan üzerinden 13.74 ± 3.08 (Min:0, Max:20) olduğu, %44.9 “ok bilen”, %50.6 “orta bilen” ve %4.5 “az bilen” düzeyinde bilgili olduğu belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Basınç yarası, basınç yarasından koruyucu önlemler, yatağa bağımlı hasta.

SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME BECERİLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Nazlıcan Mermer, Tuba Mutlu, Dilek Saydere, Gamze Konak, Nurcan İnanmaz

**Danışman: Öğr. Gör. Tuba Güner Emül, Doç. Dr. Duygu Vefikuluçay Yılmaz,
Öğr. Gör. Asiye Uzel, Doç. Dr. Rana Yiğit, Öğr. Gör. Umut Öksüz
Üniversite: Mersin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu**

ÖZET

Bu araştırma, hemşirelik bölümü öğrencilerinin eleştirel düşünme becerilerinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini, bir sağlık yüksekokulu hemşirelik bölümünde öğrenim gören 408 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, anket formu ve "California Eleştirel Düşünme Eğilimi Ölçeği (CEDEÖ)" kullanılarak toplanmıştır. 2000 yılında Kökdemir tarafından geliştirilen CEDEÖ; 51 madde ve yedi alt boyuttan oluşan beşli likert tipi bir ölçektir. Anket formu ve CEDEÖ 10 Aralık 2014-16 Ocak 2015 tarihleri arasında uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 15.5 istatistik paket programında; ortanca, minimum ve maksimum değerler, yüzdeler, Kolmogorov-Smirnov normallik testi, Mann-Whitney U testi ve Kruskal-Wallis H testi kullanılarak değerlendirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi olarak $p < 0,05$ alınmıştır. Araştırmada öğrenci hemşirelerin, eleştirel düşünme eğilimi puanının 190,44, minimum değerinin 92, maksimum değerinin 291 olduğu belirlenmiştir. Araştırmada öğrenci hemşirelerin %97,8'inin CEDEÖ'den 240 ve daha az puan aldıkları saptanmıştır. Bu sonuçlar bize öğrenci hemşirelerin eleştirel düşünme becerilerinin düşük olduğunu göstermektedir. 21 yaş ve üzerindeki öğrenci hemşirelerin eleştirel düşünme becerilerinin, 18 yaş ve altındaki öğrenci hemşirelerden daha yüksek olduğu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0,05$). Üçüncü ve birinci sınıfta öğrenim gören öğrenci hemşirelerin eleştirel düşünme becerilerinin, dördüncü ve ikinci öğrenim gören öğrenci hemşirelerden daha yüksek olduğu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0,05$). Eleştirel düşünme dersi alan öğrenci hemşirelerin eleştirel düşünme becerilerinin, eleştirel düşünme dersi almayan öğrenci hemşirelere göre daha yüksek olduğu ve aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$). Bilimsel ve sosyal etkinliklere sık katılan öğrenci hemşirelerin eleştirel düşünme becerilerinin, bilimsel ve sosyal etkinliklere sık katılmayan öğrenci hemşirelerden daha yüksek olduğu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0,05$). Bu sonuçlar doğrultusunda hemşirelik müfredat programına eleştirel düşünme becerilerinin geliştirilmesine yönelik düzenlemelerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Eleştirel düşünme, öğrenci hemşire, hemşirelik.

P:196

SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN EMPATİ BECERİLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Naime Binici, Handan Çavga, Meltem Kaya, Beyhan Şimşek, Çiğdem Yüce

Danışman: Doç. Dr. Duygu Vefikuluçay Yılmaz, Doç. Dr. Mualla Yılmaz

Üniversite: Mersin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Bu araştırma, hemşirelik bölümü öğrencilerinin empati becerilerinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini, bir sağlık yüksekokulu hemşirelik bölümünde öğrenim gören 593 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, anket formu ve “Empatik Eğilim Ölçeği (EEÖ)” kullanılarak toplanmıştır. Anket formu ve EEÖ 22 Aralık 2014-13 Şubat 2015 tarihleri arasında uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 15.5 istatistik paket programında; ortanca, minimum ve maksimum değerler, yüzdeler, Kolmogorov-Smirnov normallik testi, Mann-Whitney U testi ve Kruskal-Wallis H testi kullanılarak değerlendirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi olarak $p < 0,05$ alınmıştır. Araştırmada öğrenci hemşirelerin, empatik eğilim puanının 66,25, minimum değerinin 20, maksimum değerinin 91 olduğu belirlenmiştir, bu sonuçlar bize öğrenci hemşirelerin empati becerilerinin yüksek olduğunu göstermektedir. 18 yaş ve altındaki öğrenci hemşirelerin empati becerilerinin, 21 yaş ve üzerindeki öğrenci hemşirelerden daha yüksek olduğu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0,05$). Kadın öğrenci hemşirelerin empati becerilerinin, erkek öğrenci hemşirelerden daha yüksek olduğu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$). Birinci sınıfta öğrenim gören öğrenci hemşirelerin empati becerilerinin, ikinci ve üçüncü sınıfta öğrenim gören öğrenci hemşirelerden daha yüksek olduğu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0,05$). Hemşirelik mesleğini isteyerek seçen öğrenci hemşirelerin empati becerilerinin, istemeden seçen öğrenci hemşirelere göre daha yüksek olup ve aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$). Bu sonuçlar doğrultusunda hemşirelik müfredat programına empati becerilerinin geliştirilmesine yönelik düzenlemelerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Öğrenci hemşire, empati, eğitim

P:197

SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN MANEVİYAT VE MANEVİ BAKIMLA İLGİLİ ALGILARI

Öğrenci:Derya Bayraklı

Üniversite:Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Çalışmanın amacı, sağlık yüksekokulu hemşirelik bölümü öğrencilerinin maneviyat ve manevi bakımla ilgili algı düzeylerinin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu araştırma bir devlet üniversitesi sağlık yüksekokulunda 2014-2015 eğitim-öğretim yılında öğrenim görmekte olan 214 hemşirelik bölümü öğrencisi ile yapılmıştır. Verilerin toplanmasında demografik özellikler "Bilgi Formu" ve Kavas, E; Kavas, N tarafından 2014 yılında geliştirilen 15 sorudan oluşan tek faktörlü "Doktor, Ebe ve Hemşireler için Manevi Destek Algısı Tespit Ölçeği (MDA)" kullanılmıştır. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 60, güvenirlik katsayısı (Cronbach alpha) 0,94'tür. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiklerle birlikte Chi-Square Tests, Mann-Whitney U Testi, Kruskal- Wallis testleri uygulanmıştır. Çalışmanın yürütülebilmesi için ölçeği geliştirenlerden kullanım izni aynı zamanda etik kurul ve kurum izni alınmıştır. Öğrencilerden aydınlatılmış onamları alınarak anketleri doldurmaları istenmiş ve gönüllülük ilkesi prensibine uyulmuştur.

BULGULAR: Öğrencilerin yaş ortalaması 21.24 ± 1.89 'du. Öğrencilerin %62.1'i kız öğrencilerden ve %50.5'i 1.sınıf öğrencilerinden oluşmaktaydı. Ölçeğin Cronbach Alfa güvenirlik katsayısı 0.95 bulunmuştur. Öğrencilerin "Manevi bakım nedir?" sorusuna verdikleri cevaplar yetersiz olmasına rağmen ölçekten ortalama 53.69 ± 7.15 ile yüksek puan almışlardır. Öğrencilerin buldukları sınıfın ölçek aldıkları puanları etkilediği, 3.sınıf öğrencilerinin ölçekten daha yüksek puan aldıkları ve aradaki farkın istatistiksel açıdan anlamlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır ($p < 0.05$). Öğrencilerin cinsiyeti ve yaşları ile ölçekten aldıkları puanlar arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki bulunamamıştır ($p > 0.05$).

TARTIŞMA ve SONUÇ: Hemşireler bireyin manevi gereksinimleri tanılama, uygun girişimlerle karşılama ve desteklemeyi içeren manevi bakımı içine alan bütüncül bakımla hastalarına bakım vermelidir. Bu konuda başarıya sağlık eğitim ve uygulamalarında bakımın bu boyutunun ele alınmasıyla ulaşılabilir. Öğrencilerin manevi bakımın tanımlayamamalarına rağmen 53.69 ± 7.15 ile yüksek puan alarak konuyu önemsedikleri belirlendi. Bütüncül yaklaşımı benimsemesi gereken hemşirelik öğrencilerinin sağlıklı/hasta bireylerin manevi boyutuna ilişkin bilgilerinin artırılmasına yönelik 1.sınıftan başlanarak konu ile ilgili olarak ders içeriklerinin gözden geçirilmesi ve müfredat programlarına seçmeli derslerle desteklenerek farkındalığın artırılması önerilebilir.

P:198

SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNDE ORTOREKSİYA NERVOZA (SAĞLIKLI BESLENME TAKINTISI) BELİRTİLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Anıl Gözeten

Danışman:Betül Bıyık, Songül Duran

Üniversite:Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu çalışma Sağlık Yüksekokulu öğrencilerinin ortoreksiya nervoza belirtilerinin çeşitli sosyodemografik verilere göre belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini, 01.11.2014 – 26.02.2015 tarihleri arasında, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu'nda öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı kabul eden 505 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma verileri, kişisel bilgi formu, Yeme Tutum Testi40, ORTO15 Ölçeği ve Maudsley Obsesif Kompulsif Soru Listesi (MOKSL) kullanılarak toplanmıştır. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında yüzdeler, ortalama, Mann Whitney U testi, Spearman korelasyon analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin %84.6'sının bayan olduğu, %67.7'sinin hemşirelik, %32.3'ünün ebelik bölümü öğrencisi olduğu, yaş ortalamasının 20.15 ± 2.03 olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin %56.8'i düzenli kahvaltı yaptığını, %50.5'i çok hızlı yemek yediğini belirtmiştir.

Çalışmada öğrencilerin yeme bozuklukları puan ortalaması 18.43 ± 10.56 , ortorektik belirti puan ortalaması 37.8 ± 3.7 genel OKB belirti puan ortalaması 14.7 ± 6.2 olarak saptanmıştır.

Bireylerin cinsiyeti, sınıfı ve bölümü ile YTT puanı ve Ortoreksiya puanı arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki bulunmamıştır ($p > 0.05$).

Bireylerin okuduğu sınıf ile toplam obsesyon puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($p=0.002$). 2. Sınıf öğrencilerinin (sıra ortalaması= 276.74) 1. (sıra ortalaması= 261.40), 3. (sıra ortalaması= 265.18) ve 4. sınıf öğrencilerine (sıra ortalaması= 208.82) göre daha yüksek düzeyde obsesyon puanı aldığı görülmektedir. Ayrıca çalışmada ebelik bölümü öğrencilerinin (sıra ortalaması= 276.40) hemşirelik öğrencilerine (sıra ortalaması= 241.85) göre istatistiksel olarak daha yüksek düzeyde obsesyon puan ortalamasına sahip olduğu saptanmıştır ($U= -2.491$, $p=.013$).

ORTO-15 ölçeğinden alınan puanlar azaldıkça bozukluğa olan yatkınlık arttığından korelasyon katsayıları eksi olmasına karşın pozitif olarak yorumlanmış ve değerlendirmeler bu esasa göre alınmıştır. Çalışmada YTT-40 puanları ile Orto-15 puanları ($r = -.267$, $p=0.000$) arasında negatif yönde ve anlamlı düzeyde ilişki göstermektedir. Buna göre bu bulgular, öğrencilerin yeme tutumunda bozulma arttıkça ortorektik belirti düzeyinde de bir artış olacağını göstermektedir. Öğrencilerin YTT-40 puanları ile OKB puanları ($r = .235$, $p=0.000$) arasında pozitif yönde ve anlamlı düzeyde bir ilişki bulunmaktadır. Buna göre yeme bozukluğu tutumunda bozulma arttıkça obsesif belirti düzeyinde de bir artış olacağı söylenebilir.

Sonuçlar: Yeme bozuklukları belirtileri arttıkça ortoreksiyaya ve Obsesif belirtilere olan eğilimlerde de artışlar görülmektedir. Sonuç olarak yeme bozukluğunu önlemeye yönelik eğitimler düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Ortoreksiya nervoza, yeme bozuklukları.

SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUK İSTİSMAR VE İHMALİNİN FİZİKSEL BELİRTİLERİ KONUSUYLA İLGİLİ BİLGİ DÜZEYLERİ

Öğrenci:Şimşek Ş.

Danışman:Hülya Baybek,Arzu KıvrakKıvrak, Muslu Karayağız G.

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Çocuk istismarı bir yetişkinin çocuğa karşı fiziksel veya psikolojik bakımdan kötü muamelesidir. Son yıllarda Türkiye’de çocuk istismarına olan ilgi ve farkındalık yeterli olmamakla birlikte artmaktadır. Bu Araştırma Sağlık Yüksekokulu öğrencilerinin çocuk istismar ve ihmalinin fiziksel belirtileri konusuyla ilgili bilgi düzeylerini ölçmek amacıyla tanımlayıcı ve analitik olarak yapılmıştır.

Çalışma evrenini Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu’nda okuyan 3. ve 4. Sınıfta öğrenim gören 270 öğrenci oluşturmuştur. Araştırma katılım hızı %90 olarak yürütülmüştür. Ankette çocuk istismarı ve ihmalinin fiziksel belirtileri konusuyla ilgili 14 soru ve ayrıca 4 adet demografik soru yer almaktadır. Çocuk istismarı ve ihmali bilgi ölçeğinin değerlendirilmesinde puanlama yöntemi kullanılmıştır. Puanlama; istenilen cevaplarda “1 puan” istenilmeyen ve fikri olunmayan durumlarda “0 puan” verilerek yapılmıştır. Puanlama sonunda her öğrencinin toplam bilgi puanı hesaplanmıştır. Ölçekten alınan puanlar arttıkça çocuk istismarı ve ihmali konusundaki bilgi artmaktadır. Ölçeğin puan ranji “0-14 puan” arasında değişmektedir. 14 puan üzerinden yapılan değerlendirmede; 0 – 4 puan arası alanlar “az bilen”, 5 – 9 puan arası alanlar “orta bilen” ve 10 – 14 puan arası alanlar “çok bilen” olarak değerlendirilmiştir. Veriler SPSS 14,0 paket programında değerlendirilmiştir. İkili değişkenlerin karşılaştırılmasında; parametrik verilerde Independent Simple T testi, nonparametrik verilerde Mann Whitney U testi kullanılmıştır. Tüm karşılaştırmalarda 0.05 önemlilik düzeyi olarak kabul edilmiştir. Araştırmaya başlamadan önce Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi kurum izini, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi etik Kurulundan Etik Kurul Onayı alınmıştır. Yapılan araştırmada araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözel izin alınmıştır.

Araştırmaya katılanlar %68.7’si kadın, %55.6’sı daha önce konuyla ilgili eğitim almış, %95.5’i daha önce istismar ve/veya ihmale uğramamış ve %81.5’i yakınlarından herhangi biri istismar ve/veya ihmale uğramamış olan bireylerden oluşmaktadır.

Araştırmada kadınların (MWU:3810.000 p:0.000), konuyla ilgili eğitim alanların (MWU:3621.000 p:0.00) bilgi puanları almayanlara göre daha fazladır. Daha önce istismar ve/veya ihmale uğramayanların bilgi puanları ile uğrayanların bilgi puanları arasında anlamlı bir farklılık yoktur (MWU:843.500 p:0.055 p>0.05). Yakınlarının istismar ve/veya ihmale uğrama durumlarına göre bilgi puanları arasında anlamlı bir farklılık yoktur (MWU:4157.500 p:0.480 p>0.05).

Anahtar kelimeler: Çocuk İstismarı, İstismar, Çocuk İhmali,

SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN FİSTÜL BAKIMI VE KORUNMASI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ

Öğrenci:Yıldız S ,Turan E

Danışman: Hülya Baybek, Arzu Kıvrak, Sarı Y

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Bu çalışma Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinin Fistül Bakımı ve Korunması hakkındaki bilgi düzeylerinin değerlendirilmesi amacıyla tanımlayıcı ve analitik olarak planlanmış ve yürütülmüştür.

Fethiye Sağlık Yüksekokulu 2. 3. ve 4. sınıf öğrencileri olarak toplam 573 kişi çalışmanın evrenini oluşturmaktadır. Çalışma da 1.sınıflar hemşirelik esasları ve diyaliz hemşireliği dersi almadıkları için örneklem dışında tutulmuştur Çalışmada veriler araştırmacı tarafından hazırlanan 2 bölümden ve 33 sorudan oluşan anket ile toplanmıştır. Anketin birinci bölümünde kişisel bilgi formu ikinci bölümünde ise “doğru”, “yanlış”, “bilmiyorum” şeklinde cevaplanan “fistül bakımı ve korunması bilgi formu” yer almaktadır. Hazırlanan anket 5 kişiye uygulanarak anlaşılabilirliği test edilmiş daha sonra 12/12/2014 tarihinde örneklem dışında kalan 30 öğrenciye uygulanarak geçerliliği araştırılmıştır(Coranbachalpha=0.897) Veriler 01\12\2014-20\12\2014 tarihleri arasında anket yöntemi ile toplanmıştır. Bir anketin cevaplama süresi ortalama 3-5 dakika sürmüştür. Uygulama katılım hızı %100 olarak yürütülmüştür.

Veriler SPSS 16.0 paket programının programında değerlendirilmiştir.Fistül bakımı ve korunması bilgi ölçeğinin soruların değerlendirilmesinde puanlama sistemi kullanılmıştır. Puanlama; istenilen cevaplarda “1 puan” istenilmeyen ve fikri olunmayan durumlarda “0 puan” verilerek yapılmıştır. Puanlama sonunda her hastanın toplam bilgi puanı hesaplanmıştır. Ölçeğin puan ranjı “0-29 puan” arasında değişmektedir. 29 puan üzerinden yapılan değerlendirmede; 0-9 puan alanlar “az bilen” , 10-19 puan alanlar “orta bilen” 20-29 puan alanlar “yüksek bilen” olarak değerlendirilmiştir. Araştırmanın bağımlı değişkeni; fistül bakımı ve korunması bilgi puanı; bağımsız değişkenleri ise cinsiyet,sınıf , diyaliz hemşireliği dersi alma durumu ve evde diyaliz hastası olması durumudur. Araştırmada tanımlayıcı tablolarda aritmetik ortalama, sıklık ve yüzde değerleri, standart sapma, en düşük ve en yüksek değerler kullanılmıştır. Ortalamaların karşılaştırılmasında ise; parametrik üç ve üzeri değişkenler için Anova testi, non-parametrik ikili değişkenler için Mann-Whitney U testi , üçlü nonparametrik verilerin karşılaştırılmasında Kruskal Wallis, H Varyans analizi testi kullanılmıştır. Tüm karşılaştırmalarda 0.05 önemlilik düzeyi olarak kabul edilmiştir. Araştırmaya başlamadan önce Milli Eğitim Müdürlüğünden kurum izni (Ek2) Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Etik Kurulundan etik kurul onayı (Ek3) alınmıştır. Yapılan araştırmada araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözel izin alınmıştır.

Araştırmaya katılanların %70.6'sini kadın, %43.5'ini 3. sınıflar, %83.5'inin evinde hemodiyaliz hastası birey bulunmamakta, %63.1'i diyaliz hemşireliği dersi almamış bireyler oluşturmaktadır. Kadınların($p>0.05$), sınıf olarak büyük olan öğrencilerin($p>0.05$),ailesinde hemodiyaliz hastası olanların ($p>0.05$) ve diyaliz hemşireliği dersi alan öğrencilerin ($p>0.05$) diğerlerine göre daha bilgili oldukları belirlenmiştir. Araştırmaya katılanların fistül bakımı ve korunması bilgi puanınının 29 puan üzerinden 18.00 ± 6.03 olduğu, fistül bakımı ve korunması bilgisinin%12.5'i "az bilen", %33.3'inin "orta bilen" ve %54.1'inin "yüksek bilen" düzeyinde olduğu görölmektedir.

Anahtar kelimeler: Fistül bakımı, Hemodiyaliz , Fistül bakımı ve korunması bilgi düzeyi

P:201

SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN TIBBİ HATALAR HAKKINDAKİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Öğrenci:Kader Zenger, Birgül Gökdemir, Serhat Bıçak,Nergiz Çalışkan
Danışman:Öğr.Gör.Gülcan Çiftçioğlu
Üniversite:Artuklu Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Araştırma sağlık yüksekokulu üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencilerinin tıbbi hatalar hakkında tutum ve davranışlarının belirlenmesi amacı ile yapıldı.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini, bir sağlık yüksekokulunun 2014-2015 eğitim-öğretim yılında hemşirelik bölümünde kayıtlı olan, ulaşılabilen ve araştırmaya katılmayı kabul eden 232 üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencileri oluşturdu. Veriler, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrencilerin demografik özelliklerini içeren “Kişisel Bilgi Formu” ve “Tıbbi Hatalar Hakkında Tutum ve Davranışları” anketi kullanılarak toplandı. Analizler sırasında, yüzde ve ortalama kullanıldı.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin %68,5'i 20-22 yaş aralığında olup, %66,8'i kadın (n=155), %33,2'i erkektir (n=77). Öğrencilerin %53,0'ı üçüncü sınıfa (n=123), %47,0'ı dördüncü sınıfa devam etmektedir. Öğrencilerin %87,5'i (n=203) invaziv girişimde bulduklarını bildirmişlerdir. Öğrencilere “Sizce uygulama sırasında herhangi bir tıbbi hata yaptınız mı?” sorusuna %28,0'ı evet (n=65), %19,8'i bilmiyorum (n=46) ve %6,9'u emin olmadıklarını (n=16), “Sizce öğrenci hemşirelerin/ebelerin uygulama esnasında en sık yapabilecekleri hata türleri nelerdir?” sorusuna %51,7'si asepsi kurallarına uymama (n=120), % 50,4'ü uygulama sonrası hastayı gözlemlememe (n=117) ve %40,9'u ilaç uygulama hataları (n=90), “İlaç uygulama ile ilgili en sık yapılan hatalar nelerdir?” sorusuna %60,3'ü ilaç etkileşimi ve yan etkileri hakkında bilgi eksikliğinin olduğunu (n=140), %31,9'u ilaç dozunun yanlış hesaplanmasının (n=74), %25,4'ü ilacın verilmiş yolu olduğunu (n=59), “Gözlemlediğiniz kadarıyla hata yapma oranı en yüksek olan sağlık çalışanları kimlerdir?” sorusuna %50,9'u tüm sağlık çalışanları (n=118) ve %31,5'i öğrencilerin (n=73) olduğunu, “Sizce tıbbi hatalar önlenbilir mi?” sorusuna ise %96,6'sı önlenbilir (n=224) olduğunu bildirmişlerdir.

Sonuç: Öğrencilerin tıbbi hata yaptıkları, yapılan tıbbi hataların en çok asepsi kurallarına uyulmamasından, ilaç uygulamalarındaki hataların ise daha çok ilaç etkileşimi ve ilaç yan etkileri hakkında bilgi eksikliğinin olmasından kaynaklandığını düşündükleri ve yapılan tıbbi hataların önlenbilir olduğunu ifade ettikleri saptandı.

Anahtar Kelime: Tıbbi hata, öğrenci, tutum ve davranış

P:202

SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN ZOR HASTA ALGISI VE İLETİŞİM BECERİLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Tuğba BAYRAKTAR, Gizem ARSLAN
Danışman:Yard. Doç Dr. Sevgi Türkmen
Üniversite:Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve Amaç

Hemşire, hekim ya da öğrencilerin zor hasta ile iletişim konusunda sıklıkla güçlük yaşadıkları anlaşılmaktadır (1,2,3).Bu çalışma Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinin Zor Hasta Algısı ve İletişim Becerilerini belirlemek amacıyla planlanmıştır.

MATERYEL METOD

Araştırmanın Şekli

Araştırma, tanımlayıcı olarak Ekim-Aralık 2014 tarihinde Celal Bayar Üniversitesi Manisa Sağlık Yüksekokul'da yapılmıştır. Araştırmanın evreni Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik ve Ebelik Bölümü'nde okuyan ve klinik uygulama deneyimleri olan öğrencilerden oluşmuştur. Araştırmada örneklem seçiminde evreni belli örneklem seçim tabakalı örneklem seçimi ile belirlenmiştir. Araştırmanın örneklemini 322 öğrenci oluşturmuştur.

Veri Toplama Araçları

1-Bilgi Formu

Bu bölümde öğrenci ile ilgili bireysel özellikler, zor hasta algısı ve zor hasta ile iletişimlerinin belirlenmesine yönelik bilgileri içeren 27 soru yer almaktadır.

2- İletişim Becerileri Envanteri

İletişim Becerileri Envanteri kullanılmıştır. Envanter, likert tipi 45 sorudan oluşmaktadır. Envanter zihinsel, duygusal ve davranışsal açıdan iletişim becerilerini ölçmektedir.

Verilerin Değerlendirilmesi

Araştırmadan elde edilen bulgular, SPSS for Windows 15.0 (Statistical Package for Social Sciences for Windows) programı kullanılarak planlanmıştır. Araştırma verilerinin istatistiksel değerlendirilmesinde yüzdeler, Kruskal-Wallis testi, Mann-Whitney U testi ile değerlendirme yapılmıştır.

BULGULAR

Öğrencilerin yaş ortalaması 20.87 ± 1.62 (18-30)'dir. Öğrencilerin %86,0 kız, %14,0 erkek, %96,3 bekar, %74,8 hemşirelik bölümü öğrencisi, %25,5'i ebelik bölümü öğrencisi ve öğrencilerin %41,9'u 3.sınıfta okumaktadır.

Öğrencilerin %52,8'i iletişim dersinden yarar gördüğünü belirtmişlerdir. Öğrencilerin genel iletişim becerisinde ebelik öğrencilerinin ortalaması 114.65 ± 12.55 , hemşirelik öğrencilerinin 112.46 ± 15.67 'dir.

Öğrencilerin %83.5'i zor hastayla karşılaştıklarını belirtti. Öğrencilerin %47.5 oranla en çok öykü alırken zorlanıyorlar daha sonra %41 oran ile kötü, üzücü ya da zor haber verirken, %23.3 ile bakım verirken, %16.8 ile hastaya bilgi verirken, %16.5 oran ile fizik muayene yaparken sorun yaşadığını belirtmiştir.

“Zor hasta kimdir ?” sorusuna öğrenciler, % 32.1'i iletişim kurulamayan hasta olduğunu düşünenler en yüksek orandadır.“Zor hasta özellikleri nedir?” sorusuna öğrenciler; % 17.1'i iletişim sorunu yaşanırşeklinde belirtmiştir.

Çalışmada kız öğrenciler iletişim kurmakta en çok erkek hastalarla iletişim kurmakta zorlandıklarını ifade etmiştir. 18-20 yaş grubu öğrenciler yaşlı hasta ve erkek hastalarla iletişimde zorladıklarını, 21-30 yaş grubu öğrenciler çocuk hasta ile iletişim kurmakta zorlandıklarını ifade etmişlerdir.

Sonuç: Elde edilen sonuçlara göre; hemşirelik öğrencilerinin, zor hastalarla iletişimde güçlük yaşadıkları, iletişim becerilerinin ve zor hasta algılarının, zor hastalarla olan iletişimlerini etkilediği saptanmıştır.

Kaynaklar

1.Blomberg K, Sahlberg-Blom E (2007) . Closeness and distance: a way of handling difficult situations in daily care. Journal of Clinical Nursing. 16(2): 244-254.

2.Çıtak EA, Avcı S, Basmacı Ö, Durukan İ (2011). Bir üniversite Hastanesinde Hemşirelerin “Zor Hasta” olarak Tanımladıkları Hastalarla İletişim Davranışlarının İncelenmesi, Hemşirelikte Araştırma Geliştirme Dergisi, ss:35-44

3.Özcan A. (2006). Hemsire Hasta İlişkisi ve İletişim. 2. Basım. Sistem Ofset Yayıncılık, Ankara, ss:164- 198

SAĞLIKLA İLGİLİ BÖLÜMLERDE OKUYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE ANALJEZİK KULLANIMI

Öğrenci:Tuğba Kızılay, Tuba Handemir, Özlem Güneş
Danışman:Dr.Meltem Yıldırım
Üniversite:Yeditepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş ve Amaç: Sağlık bilimleri ile ilişkili alanlarda görev yapan bireylerin analjezik kullanım alışkanlıkları normal popülasyondan farklılık gösterebilir. Ek olarak; farklı sağlık alanlarında görev alan bireylerin sahip olduğu alışkanlıklar dahi birbirinden farklı olabilir. Bu bağlamda bu araştırma, sağlıkla ilgili bölümlerde okuyan üniversite öğrencilerinde analjezik kullanım alışkanlıklarının incelenmesi amacıyla gerçekleştirildi.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı, kesitsel ve karşılaştırmacı tipteki bu araştırmanın örneklemini, bir vakıf üniversitesinin sağlık bilimleri fakültesinde okuyan toplam 817 öğrenciden, araştırmaya katılmayı kabul eden 144 (%25,1) hemşirelik, 237 (%41,3) eczacılık ve 193 (%33,6) fizyoterapi öğrencisi olmak üzere toplam 574 öğrenci oluşturdu. Üniversite rektörlüğünden alınan yazılı izinin ardından, araştırmanın verileri 04.12.2014-20.02.2015 tarihleri arasında araştırmacılar tarafından literatür ışığında hazırlanan veri toplama formu ile toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistiksel analizler ve Ki-Kare testi kullanıldı.

Bulgular: Eczacılık öğrencilerinde düzenli analjezik kullanımının daha fazla olduğu saptandı. Ağrı ile başa çıkmada analjezik kullanmak yerine, masaj gibi alternatif yöntemleri tercih etme ve uygulama durumunun fizyoterapi öğrencilerinde daha fazla olduğu görüldü. Hemşirelik öğrencileri çantalarında analjezik taşımaya daha fazla eğilimli iken, yanında analjezik taşıma sıklığı en az olan öğrencilerin fizyoterapi öğrencileri olduğu saptandı. Kullandığı analjeziği, ihtiyacı olan bir başkasına tavsiye etme sıklığı eczacılık öğrencilerinde beklenen değerden daha yüksek bulundu. Analjeziklerin beklenen etkiyi göstermediği durumlarda, doz artırma eğiliminin eczacılık öğrencilerinde daha çok olduğu görüldü.

Sonuç ve Öneriler: Eczacılık öğrencilerinin, fizyoterapi ve hemşirelik öğrencilerine göre analjezik tavsiye etme konusunda kendilerine daha çok güvendiği; fizyoterapi öğrencilerinin ise gördükleri eğitim programı ile de paralel olarak, alternatif yöntemlere daha sık yöneldiği saptandı. Hemşirelik öğrencilerinin neredeyse tamamının kız öğrencilerden oluşması nedeniyle, analjezik kullanımıyla ilgili saptanan alışkanlıklarının olası dismenore (adet sancısı) dönemleri ile ilgili olabileceği düşünüldü.

SON SINIF HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BİREYSELLEŞTİRİLMİŞ BAKIM ALGILARININ İNCELENMESİ

Öğrenci:Eda ÇORAPLI, Sultan KİPER, Merve ALP
Danışman: Öğr.Gör.Mesude DUMAN, Öğr.Gör.Evin EVİNÇ
Üniversite:Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Bireyselleştirilmiş bakım, hemşirelik felsefesi, değerleri ve etik kodlarının temelini oluşturan, insanın bireyselliği, eşsizliği ve bütünlüğüne olan inancının uygulama alanında yaşama geçirilmesi olarak tanımlanmaktadır.

Amaç: Bu araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin bireyselleştirilmiş bakıma ilişkin algılarını incelemektir.

Yöntem: Araştırma, Dicle Üniversitesi Atatürk Sağlık Yüksekokulu'nda, 12-16 Mart 2015 tarihleri arasında tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırma için, kurumdan ve öğrencilerden izin alınmıştır. Araştırmanın evrenini araştırmanın yürütüldüğü tarihte dördüncü sınıfta öğrenim gören 140 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın örneklem büyüklüğü 103 olarak hesaplanmış ve araştırmaya katılmaya gönüllü 103 öğrenci ile araştırma tamamlanmıştır. Araştırma verileri araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulan kişisel bilgi formu ve Acaroğlu ve arkadaşlarının Türkçe'ye uyarladığı Bireyselleştirilmiş Bakım Skalası-A- Hemşire Versiyonu (BBSA) kullanılarak toplanmıştır. BBSA'nın Klinik Durum, Kişisel Yaşam Durumu ve Karar verme Kontrolü olmak üzere 3 alt boyutu mevcuttur. Kişisel bilgi formu, öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini ve hemşirelik okumaktan memnun olma durumunu sorgulayan 7 sorudan oluşmaktadır. Veriler bilgisayar ortamında istatistiksel yazılım programı kullanılarak sayı-yüzde-ortalama, pearson korelasyon analizi ve bağımsız grupta t testi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 22.9, %63.1'inin cinsiyeti kadındır. Hemşirelik mesleğine ilişkin memnuniyet düzeyleri 5.1 ± 2.4 'tür. Öğrencilerin BBSA toplam madde puan ortalaması 3.62 ± 0.79 olarak bulunmuştur. Klinik durum madde puan ortalaması 3.77 ± 0.88 , kişisel yaşam durumu madde puan ortalaması 3.31 ± 0.99 , karar verme kontrolü madde puan ortalaması 3.66 ± 0.9 olarak bulunmuştur. Öğrencilerin cinsiyetleri ve hemşirelik okumaktan memnun olmalarına göre BBSA ve alt boyut madde puan ortalamaları karşılaştırıldığında toplam puan, kişisel yaşam durumu ve karar verme kontrolü arasında anlamlı bir fark bulunmamıştır. Ancak kız öğrencilerin klinik durum madde puan ortalamaları erkek öğrencilerden anlamlı farklılıkla daha yüksek bulunmuştur ($p < 0.05$). Hemşirelik okumaktan memnun olanlar ile klinik durum alt boyutu arasında düşük düzeyde, pozitif yönde anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur ($p < 0.05$), öğrencilerin memnuniyetleri arttıkça hasta bireyin klinik durumunun daha fazla desteklendiği görülmüştür.

Sonuç: Bu sonuçlar doğrultusunda hemşirelik eğitimi içeriğinin bireyselleştirilmiş bakım algısını arttırmaya yönelik olarak gözden geçirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik Öğrencileri, Bireyselleştirilmiş Bakım, Algı

P:205

SOSYAL BİLİMLER ÖĞRENCİLERİNİN ALTERNATİF/TAMAMLAYICI TEDAVİ HABERLERİNE İLİŞKİN DÜŞÜNCELERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Ayşe Değer

Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız

Üniversite: Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç: Günümüzde alternatif /tamamlayıcı tedavi (TAT) kullanımını giderek artmaktadır. Bu kullanım yanlış kullanımlara bağlı olarak ciddi sağlık risklerini de beraberinde getirmektedir. Çalışma, sosyal bilimler öğrencilerinin alternatif/tamamlayıcı tedavi haberlerine ilişkin düşüncelerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Method: Niteliksel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma sosyal bilimlerde öğrenim gelen ve rastgele seçilen 5 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Araştırmada son yıllarda gazetelerde çıkan TAT kullanımına bağlı sağlık haberlerinden rasgele seçilen 3 haber kullanılmış ve öğrencilerin bu haberlere ilişkin düşünceleri değerlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalamaları 20.40 ± 1.34 'tür. Hepsi farklı nedenlerle TAT kullanmayı düşünmüş ve kullanmıştır. Sinek yuttuğu için rahatsızlık hissedenden ve tarım ilacı içen çobana ilişkin haber konusunda öğrenciler; böyle bir girişimin mantıksız olduğu, kişinin bilgisiz olduğu ve/veya psikolojik desteğe ihtiyacı olduğu şeklinde yorum yapmışlardır. Aynı durum başlarına gelse; olayın zararsız olduğunu düşündüklerinden hiçbir şey yapmayacaklarını, ancak sağlık problemi yaratırsa hekime gideceklerini ifade etmişlerdir. Midesinin kirlendiğini düşünerek sıvı sabun içen adama ilişkin haber konusunda öğrenciler; böyle bir girişimin ölümle sonuçlanabileceğini, kişinin bilgisiz olduğu ve/veya psikolojik desteğe ihtiyacı olduğu şeklinde yorum yapmışlardır. Aynı durum başlarına gelse; bitki çayları içeceğini, kolanın içine aspirin atıp içeceğini, mide ilaç alacağını, mide ilacı ve diğer girişimleri iyi gelmezse hekime gideceğini belirtmiştir. Mide ağrısı nedeniyle istavrit yutan kadına ilişkin haber konusunda öğrenciler; insanların hekimlere güveninin azaldığı, böyle bir girişimin saçma olduğu, insanların TAT kullanmadan önce daha önce bu yöntemin kullanmış ve test etmiş olup olmadığını araştırması gerektiği, kişinin bilgisiz olduğu ve/veya psikolojik desteğe ihtiyacı olduğu şeklinde yorum yapmışlardır. Aynı durum başlarına gelse; bitki çayları kullanacağını, internette araştırıp mide rahatsızlıklarına iyi geleceğini öğrendiği farklı yöntemleri deneyeceğini, mide ilacı kullanacağını, bunlar iyi gelmezse hekime gideceklerini ifade etmişlerdir.

Sonuç: Öğrenciler, olguların genel olarak bilgisizlik ve psikolojik sorunlar nedeniyle bu olayları yaşadığını düşünmektedir. TAT kullanımına bağlı ortaya çıkabilecek sağlık sorunları konusunda toplumun bilinçlendirilmesi, haberlerde bilinçsiz TAT kullanımının sağlığa zararları ve hekime danışmadan kullanılmaması gerektiğine ilişkin bilgilere daha fazla yer verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: TAT, haber, öğrenci, sağlık problemi

P:206

TEMEL HEMŞİRELİK BECERİLERİ VE UYGULAMALARININ EĞİTİM PROGRAMINDAKİ YERİ İLE İLGİLİ ÖĞRENCİ GÖRÜŞLERİ

Öğrenciler:Merve Ersoy, Senem Çalışkan, Feyza Nur Kalaç, Nihal Akkuzu
Danışman: Yrd. Doç. DrHatice Şen
Üniversite:Gediz Üniversitesi
ÖZET

Giriş ve Amaç: Öğrenciler, Temel Hemşirelik Becerilerini birinci sınıfta öğrenmek istediklerini sıklıkla dile getirmektedirler. İlgili becerileri birinci sınıfta öğrenmek durumunda olan öğrenciler ise, klinik eğitimde yaşadıkları sorunlarını inceleyen araştırmalarda; programın yoğun olmasını, invaziv işlemlerde yaşadıkları güçlükleri stres nedenleri arasında saymaktadırlar. Bu nedenle, Temel Hemşirelik Becerilerini Lisans Eğitim Programında farklı dönemlerde öğrenen öğrencilerin, ilgili becerileri hangi dönemlerde öğrenmek istediklerine ilişkin görüşleri merak edilmiş, aralarında farklılık olup olmadığı araştırılmıştır. Yöntem: Tanımlayıcı tipte planlanan araştırmanın örneklemini 2014-2015 Öğretim Yılı Bahar Yarıyılında iki vakıf üniversitesinin Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören, araştırmaya katılmayı kabul eden 132 ikinci sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Temel Hemşirelik Becerileri ve Uygulamalarının çoğunluğunu, 49 öğrencinin oluşturduğu Birinci Grup, ikinci ve üçüncü yarıyılıda; 83 öğrencinin oluşturduğu İkinci Grup ise, ikinci yarıyılıda öğrenmektedir. Veriler, Hemşirelik Ulusal Çekirdek Eğitim Programı (HUÇEP 2014)'ında yer alan 177 tane Temel Hemşirelik Becerisi ve Uygulamasını hangi dönemde öğrenmek istediklerini yazdıkları anket formu aracılığıyla toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı ve yüzde dağılımı kullanılmıştır. Sonuçlar: Birinci Grubun %43,50'si, 69 beceriyi üçüncü yarıyılıda; %40,45'i, 50 beceriyi ikinci yarıyılıda öğrenmek istemektedir. İkinci Grubun %45,54'ü, 121 beceriyi ikinci yarıyılıda öğrenmek istemektedir. Her iki grubun tamamı, doğum öncesi ve sonrası bakım, yeni doğan bakımına ait 16 beceriyi ilgili derslerin olduğu beşinci yarıyılıda öğrenmek istediğini belirtmiştir. Özetle sonuçlar, her iki grubun da uygulanmakta olan programlarının etkisi altında kaldıklarını göstermektedir. Öğrencilerin becerileri, hazırbulunuşluk düzeyleri dikkate alınarak rahatlatılmış öğrenme ortamında etkin öğrenebilmeleri amacıyla farklı yarıyıllarda öğrenmeleri önerilmektedir.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik eğitimi, öğrenci hemşire, hemşirelikte beceri eğitimi, hemşirelik eğitim programı, öğrenci görüşleri

P:207

‘TOPLUMSAL DIŞLANMA VE ENGELLİLER’ PROJESİ: TOPLUMDA ENGELLİLİĞE BAKIŞ AÇISINI DEĞİŞTİRMEDE HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN UYGULAMA YAKLAŞIMLARI

Öğrenci:Ebubekir Sıddık Yeşiltaş, Mehtap Demir, Zeliha Kumtepe, Rabia Esmer, Huriye Harman, Esra Yalçın, Ümmügülsüm Yetiş, Duygu Coşkun, Menşure Altıparmak, Pınar Çulha

Danışman: Araş. Gör. Filiz ÖZKAN

Üniversite:Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

İnsan sosyal bir varlıktır ve doğar doğmaz insanın sosyalleşme süreci de başlamış olur. Böylece insan toplumun “normal” bir bireyi haline gelir. Dolayısıyla insanda normalliğin ölçütü adeta sosyalleşme olgusu ile eşdeğer olarak görülür. Toplum tarafından normal olarak görülmeyen bireyler ise genellikle hasta, sakat, özürlü, engelli, deli, kör, çolak gibi ağır ifadeler içeren etiketleme, ötekileştirme ve dışlama şeklinde tepkilerle karşılaşır. Engelli bireylerde bu etkilenmeye ve dışlanmaya en fazla maruz kalan gruplar arasında yer almaktadırlar. Engellilerin toplumdaki dışlanmaları; onların toplumun üretken, bağımsız ve onurlu bireyler olarak toplum içinde yer almalarını engellemektedir. Halk Sağlığı hemşiresinin sorumluluklarından biriside toplum içinde yer alan dezavantajlı grupların savunuculuğunu yapmak ve toplumun önyargılarının kırılmasını ve bilinçlendirilmesini, engelli ve ailesinin haklarının korumasını ve toplumun engelliye yönelik olumlu bir tutum sergilemesini sağlamaktır.

Meteryal metod: Hemşirelik mesleğinin profesyonellik özellikleri olan; eğitimsel hazırlık, yayın, araştırma, toplumsal hizmet, sürekli eğitim ve otonomi kavramlarının içinde yer aldığı ‘Toplumsal Dışlanma ve Engelliler’ adlı bu proje Halk Sağlığı hemşireliği intörn stajı öğrencileri tarafından Hacı Mustafa Postaağası Zihinsel Engelliler İş Okulu’nda 30.10.2014-27.11.2014 tarihleri arasında yapılmıştır. Projenin yapılabilmesi için velilerden yazılı onam, Milli Eğitim Müdürlüğünden (MEM), Valilikten ve Erciyes Üniversitesi Rektörlüğün’den yazılı izin alınmıştır. Proje engelli bireylerin toplumdaki dışlanmalarını engellemek ve engelli bireyin toplum içerisinde normal bireyler gibi yaşayabilmelerini sağlamak için yapılmıştır. Projenin ilk aşamasında özel eğitim uzmanlarıyla görüşülerek engellilerle ilgili yazılı metinler hazırlanmıştır ve bu metinler renkli kartonlara yazılarak pankart haline getirilmiştir. İkinci aşamada hazırlanan materyaller de kullanılarak senaryo yazılmıştır. Hazırlanan pankart ve senaryolarla engelli öğrencilerin, öğretmenlerinin ve hemşirelik öğrencilerinin yer aldığı bir video filmi çekilmiştir. Filmin toplu taşıma araçlarında gösterilebilmesi için reflex medya, yerel kanallarda ve kampus TV’de yayınlanabilmesi için ise rektörlükle görüşmeler yapılmıştır.

Sonuç: Proje için gerekli izinler alınmış olup, hazırlanan video şu an yayınlanma aşamasındadır.

P:208

TUNCELİ ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN UYKU ALIŞKANLIKLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

**Öğrenci:Hamza Aldemir, Münevver Bayır, Miyase Akay, Erol Onaylı
Üniversite:Tunceli Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü**

Amaç: Çalışma Tunceli Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümü öğrencilerinin uyku alışkanlıkları ve etkileyen faktörleri değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı türde yapılan bu çalışmanın evreninin Tunceli Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümünde öğrenim gören 136 öğrenci oluşturmaktadır. Evrenin tamamı örneklem kapsamına alınmış olup, 05-24 Şubat 2015 tarihleri arasında 118 öğrenciye ulaşılmıştır. Gerekli kurumsal izinler alındıktan sonra, araştırmacılar tarafından literatür taranarak oluşturulan anket formu ve Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ), yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak doldurulmuştur. Elde edilen veriler SPSS 18.0 paket programında, sayı, yüzdelikler, önemlilik testi olarak da ki-kare ve t testi ve anova kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 21.1 ± 1.6 olup, %55.1'i kız öğrencilerden oluşmakta, %28.8'i birinci, %30.5'i ikinci, %22.9'u üçüncü, %17.8'i dördüncü sınıfta öğrenim görmektedir. Öğrencilerin %50.0'ı yurttan, %47.5'i evde kalmakta, %2.5'i bir işte çalışmaktadır. Ortalama aylık ortalama gelirleri 473.5 ± 163.9 TL olan öğrencilerin %25.4'ü sigara kullanmaktadır. Öğrencilerin %55.1'i 18-24 saatleri arasında günde ortalama 4.2 ± 3.7 bardak çay, 0.9 ± 1.2 bardak kahve tükettiğini ifade etmektedirler. Öğrencilerin günlük uyku saati ortalaması 3.1 ± 0.9 olup, toplam PUKİ ortalaması 17.1 ± 8.5 'tir. Öğrencilerin sınıflarıyla toplam PUKİ puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark varken ($p < 0.05$), cinsiyet ve yaş ile toplam PUKİ puanı arasında anlamlı bir fark görülmemiştir ($p < 0.05$).

Sonuç: Araştırmada öğrencilerin günlük ortalama uyku saatlerinin oldukça yetersiz olduğu ve PUKİ puanlarının ise yüksek olduğu görülmüştür. Dolayısıyla Tunceli Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu öğrencilerde uyku problemleri, önemli bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Uyku, Öğrenci, Üniversite Yaşantısı, Sağlık

P:209

TÜRK KIZ ÖĞRENCİLERDE PREMENSTRUAL SENDROM SEMPTOMLARININ MENSTRUAL TUTUMLAR VE UYKU KALİTESİ İLE İLİŞKİSİ

Öğrenci: Fatma PAYAM

Danışman: Özlem AŞCI, Fulya GÖKDEMİR, Hatice KAHYAOĞLU SÜT

Üniversite: Artvin Çoruh Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Özet

Amaç: Premenstrual sendrom (PMS) semptomlarıyla menstrual tutum ve uyku kalitesi arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Kesitsel, tanımlayıcı ve ilişki arayıcı nitelikteki çalışma 01 Eylül-30 Kasım 2014 tarihleri arasında Artvin Çoruh Üniversitesi Sağlık Yüksekokulundaki kız öğrencilerle yürütüldü. Veriler kişisel bilgi formu, Premenstrual Sendrom Ölçeği (PMSÖ), Menstruasyon Tutum Ölçeği (MTÖ) ve Pittsburgh Uyku Kalitesi İndeksi (PUKİ) ile toplandı. PMSÖ, MTÖ ve PUKİ arasındaki ilişkilerin değerlendirilmesinde Spearman korelasyon analizi kullanıldı. PMS olanlarla olmayanların PUKİ ve MTÖ puanlarının karşılaştırılmasında Mann Whitney U testi kullanıldı.

Bulgular: Çalışma bekar, yaş ortalaması $19,9 \pm 1,8$ olan 183 kız öğrenci ile tamamlandı. Çalışmada PMS prevalansı %77 olarak belirlendi. Premenstrual dönemde sık karşılaşılan ilk üç yakınma yorgunluk (%77), sinirlilik (%71), depresif duygulanımdı (%70,5). PMS'li öğrencilerin %68,1'i, olmayanların %45,2'sinin uyku kalitesinin kötü olduğu belirlendi ($p=0,012$). PMS'si olan öğrencilerin MTÖ toplam puan ortalamaları PMS'si olmayan öğrencilerden anlamlı olarak daha düşüktü ($p=0,001$). Çalışmada PMSÖ toplam puanı ile PUKİ puan ortalamaları arasında pozitif yönde ($p<0,001$), MTÖ toplam puan ortalaması ile negatif yönde anlamlı korelasyonlar saptandı ($p=0,02$).

Sonuç: Artvin Sağlık Yüksekokulu öğrencilerinde PMS yaygın görülen bir sorundur. PMS semptomların yoğunluğu kötü uyku kalitesi ve olumsuz menstrual tutumlarla ilişkilidir. PMS yaşayanların uyku kalitesi daha kötüdür ve menstruasyona yönelik tutumları olumsuzdur.

Anahtar kelimeler: Premenstrual sendrom, uyku kalitesi, menstruasyon, tutum.

TÜRKİYE' DEKİ ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN KANSER KONUSUNDA FARKINDALIK DÜZEYLERİ : BİR LİTERATÜR İNCELEMESİ

Öğrenci: Mustafa Hız, Nuri Seferoğlu, Hatice Günyüzü , Gökçen Oğuz, Hatice Gözel, Pakize Özyürek

Üniversite: Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Bugün kanser, insan yaşamını tehdit eden en ciddi hastalıklardan biridir. Türkiye' de kanser insidansı son yıllarda hızlı artış göstermektedir ve kardiyovasküler hastalıklardan sonra mortalite açısından ikinci sırada yer almaktadır. Kanserden ölümlerin artışındaki nedenlerden biriside erken tanı ve tedaviye gecikmeye neden olan düşük farkındalık düzeyidir. Kanserin önlenmesi, erken teşhis ve tedavinin yapılabilmesi için gençlerin yaşam tarzlarında değişiklik yapmayı sağlayacak farkındalığı kazandırmak gereklidir.

Amaç: Bu derlemenin amacı, Türkiye'de üniversite öğrencilerinin kanser konusunda farkındalık düzeyleriyle ilgili çalışmaları değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntemler: Türkiye' de üniversite öğrencilerinin kanser hakkındaki farkındalıklarını değerlendiren çalışmalar incelenmiştir. Bu literatür incelemesi bilgisayar ortamında Pubmed/MEDLINE veri tabanları kullanılarak yapılmıştır. Anahtar kelime olarak "kanser (n=3056871), kanser farkındalık (n=608), öğrencilerin kanser farkındalığı (n=329), Türkiye'de üniversite öğrencilerin kanser farkındalıkları (n= 17)" taranmıştır.

Bulgular: Türkiye'de üniversite öğrencilerin kanser farkındalıkları içeren 17 çalışmanın 7'si meme kanseri, 6'sı servikal kanser, 2'si testis kanseri ve genel kanser konusunda farkındalık çalışması olarak bulunmuştur. Bu çalışmalarda üniversite öğrencilerinin meme kanseri, risk faktörü, tanı, kendi kendine meme muayenesi hakkında bilgileri olduğu ancak aylık kendi kendine meme muayenesi yapmadıkları saptanmıştır. Öğrencilerin servikal kanser ve HPV virüsü ile ilgili bilgi düzeylerinin orta düzeyde, HPV aşısı yaptırma oranının çok düşük ve "HPV" aşısının hala sıcak konu olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Çalışmalarda erkek öğrencilerin testis kanseri ve muayenesi hakkında bilgi düzeylerin çok yetersiz olduğu, farkındalıkların ise çok düşük olduğu belirtilmiştir. Öğrencilerin kanser belirtileri, risk faktörü, kanserin önemli bir sorun olduğunu belirten iki çalışmada öğrenciler kanser için en önemli risk faktörünün "obesite" olduğunu bildirmişlerdir.

Sonuç: Bu veriler, üniversite öğrencilerinin kanser konusunda farkındalık düzeylerinin yetersiz olduğunu göstermektedir. Bu konu ile ilgili rutin muayeneleri büyük bir oranda yapmayarak olumsuz tutum sergilediklerini düşündürmektedir. Üniversite öğrencilerinin kanser konusunda farkındalıklarını artıracak eğitim programlarının düzenlenmesine ihtiyaç olduğu görülmektedir.

P:211

TÜRKİYE'DEKİ HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ ÖRGÜTLENME KONUSUNDAKİ BİLGİ, GÖRÜŞ VE DÜŞÜNCELERİ

Öğrenci:İbrahim Kavaslar, Canberk Akdeniz, Bircan Kara, Dilek Aygin

Danışman : Yrd.Doç.Dr.Havva Sert

Üniversite: Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Bozok Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Sakar ya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma, Türkiye'deki hemşirelik öğrencilerinin mesleki örgütlenme konusundaki bilgi, görüş ve düşüncelerini belirlemek amacıyla yapıldı.

Materyal Metod: Çalışma, 26 Ocak- 15 Mart 2015 tarihleri arasında çalışmaya katılmayı kabul eden 236 öğrenciyle tanımlayıcı olarak yapıldı. Öğrencilerin mesleki örgütlenmeye ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formuyla sosyal medya kullanılarak toplanan verilerin analizi bilgisayar ortamında yapıldı.

Bulgular: Yaş ortalaması 20.86 ± 1.63 yıl olan öğrencilerin %79.7'si kız, %61.4'ü Anadolu lisesi mezunu, %41.9'u ikinci sınıfta öğrenim görmekteydi. Öğrencilerin tamamına yakını (%98.7) örgütlenmenin gerekli olduğunu ve mesleki örgütlere üye olmayı (%95.3) düşündüğünü ifade etti. Öğrenciler üye olabilecekleri dernekler hakkında bilgi sahibiydi (%91.5) ancak sadece %63.6'sı bir derneğe üyeydi. %64.8'i öğrenci olarak haklarını bildiğini, haklarını bilmenin, sorumluluklarını bilme (%39.4), haksızlığı önleme (%22.5), güç oluşturma (%18.2) ve kendini güvende hissetme (%19.9) gibi kazanımlar sağladığını belirtti. Öğrencilerin %61.9'u okullarında kendileriyle ilgili alınan kararlarda söz sahibi olmadıklarını ve düşüncelerinin (şikayet, istek, öneri) dikkate alınmadığını (%66.5) ifade etti. Öğrencilerin örgütlenme hakkındaki bilgi düzeylerinin ve düşüncelerinin değerlendirildiği 14 maddelik soru formundan aldıkları puan ortalaması 26.71 ± 3.08 'dir (alınabilecek en düşük puan 14, en yüksek puan 28 olup, puan arttıkça bilgi düzeyi artmaktadır). Öğrencilerin en çok katılıyorum cevabı verdiği maddelerin sırasıyla; "Hemşirelerin iyi örgütlenmesi hemşirelik uygulamalarının geliştirilmesini, yeniliklerin takip edilmesini ve bilgilerin yaygınlaştırılmasını sağlar (%98)", "Örgütlenme, sağlık bakımının verilmesinde yenilikler ve değişik uygulamaların tartışılması için organizasyonların (sempozyum, kongre vb) yapılmasını sağlar (%97)", "Örgütlenme çalışanların haklarının korunmasını ve geliştirilmesini sağlar (%97)", "Örgütlenme meslek çalışanlarıyla ilgili alınan kararlara meslek üyelerinin katılımını ve bunların dikkate alınmasını sağlar (%95)", "Örgütlenme üyelerinin verdiği hizmetin topluma duyurulmasını ve olumlu bir imaj oluşturulmasını sağlar (%94)" ifadeleri olduğu görüldü. Yaş, cinsiyet, okuduğu sınıfın öğrencilerin mesleki örgütlenme puanlarını etkilemediği belirlendi ($p > 0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak öğrencilerin örgütlenme ile ilgili tutumlarının olumlu, bilgi düzeylerinin de yüksek olduğu görüldü.

Anahtar kelimeler: örgütlenme, hemşirelik, bilgi düzeyi

TÜRKİYE'NİN BATI VE DOĞU BÖLGESİNDE OKUYAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN SERVİKAL KANSER VE HPV'YE YÖNELİK FARKINDALIKLARININ VE BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Eylem Karakuş, Öğr.Çiğdem Güngör, Öğr.Furkan Guzey, Öğr.Merve Sönmez

Danışman: Dr.Sevgül Dönmez, Yard.Doç.Dr.Banu Karaöz, Doç.Dr.Simge Zeyneoğlu, Doç.Dr.Sezer Kısa, Ar.Gör.Ruşen Öztürk

Üniversite: Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu araştırma,Türkiye'nin batı ve doğu bölgesinde okuyan üniversite birinci sınıf öğrencilerinin, servikal kanser ve HPV'ye yönelik farkındalıklarının ve bilgi düzeylerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma, Şubat–Mart 2015 tarihleri arasında, Gaziantep ve Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakülte'lerinde okuyan 300 hemşirelik öğrencisi ile tanımlayıcı olarak yapılan bir pilot çalışmadır. Veri toplama aracı olarak; “Birey Tanılama Formu” ve “Servikal Kanser ve HPV'ye Yönelik Farkındalık Ölçeği” kullanılmıştır. Bulgularının analizinde; sayısal değerler, Kolmogorov Smirnov ve Mann-Whitney U testi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %71.3'ünün 18-19 yaş arasında olduğu ve %45.3'ünün ekonomik durumunun yeterli olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %94.7'sinin herhangi bir cinsel/üreme sağlığı sorunu yaşamadığı, %95.7'sinin HPV tanısı almadığı ve %89'unun HPV aşısını daha önce duymadığı saptanmıştır. Katılımcıların %93'ünün hiç cinsel ilişkide bulunmadığı, tamamının hiçbir zaman kondom kullanmadığı, %90.7'sinin doğum kontrol hapi kullanmadığı, %89.3'ünün sigara içmediği, %90.3'ünün son bir yıl içinde pap smear testi yaptırmadığı ve %95.3'ünün kendisinin veya ailesinin HPV veya servikal kanser tanısı almadığı belirlenmiştir. Servikal kanser ve HPV enfeksiyonuna yönelik bilgi düzeyini gösteren soruları içeren ölçeğin ilk 15 maddesinin puan ortalaması 5.73 ± 3.43 olarak bulunurken, servikal kansere yönelik algılanan tehdit ile ilgili soruları içeren ikinci 15 maddenin puan ortalaması ise 43.68 ± 7.94 olarak bulunmuştur. Gaziantep Üniversitesi ve Trakya Üniversitenin sırasıyla ilk 15 maddesinin puan ortalaması 5.60 ± 3.53 ve 5.89 ± 3.32 olarak bulunurken, ikinci 15 maddenin puan ortalaması sırasıyla 42.81 ± 8.47 ve 44.72 ± 7.15 olarak bulunmuştur. İki üniversite arasında ilk 15 madde ve son 15 madde puan ortalaması açısından fark olup olmadığını belirlemek için yapılan Mann Whitney U testinde; ilk 15 madde puan ortalaması açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmazken ($U=1.057$, $p>0.05$), son 15 madde puan ortalaması açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($U=9228.5$, $p<0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak; Türkiye'nin Batı ve Doğu'sundaki öğrencilerin servikal kanser ve HPV'ye yönelik farkındalık ve bilgi düzeyi açısından puan ortalamalarının düşük olduğu, yeterli bilgi ve farkındalığa sahip olmadıkları saptanmıştır. Toplumun servikal kanser ve HPV'ye yönelik farkındalığının ve bilgi düzeylerinin artırılmasına yönelik çalışmalarda en önemli rol hemşirelere düşmektedir.

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ ARASINDA MADDE KULLANIM DURUMUNU ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Emre Akbaş, Merve Şahin, Gözde Avcı, Eyüp Kaya, Melisa Ergeç
Danışman: Zeliha Koç, Zeynep Sağlam
Üniversite: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Samsun Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Üniversite öğrencileri arasında madde kullanımını her geçen gün artmakta, bu durum önemi artan ve çözüm bekleyen bir problem haline gelmektedir. Bu çalışma üniversite öğrencileri arasında madde kullanım durumunu etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

YÖNTEM: Bu araştırma 30 Ekim - 31 Aralık 2014 tarihleri arasında Samsun İlinde üniversite öğrenimi görmekte olan 864 üniversite öğrencisinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini belirleyici 55 soruluk bir anket formu ile Psikolojik Yardım Almaya İlişkin Tutum Ölçeği, Stres Kaynaklarını Belirleme Listesi, Aileden Algılanan Sosyal Destek Ölçeği ve Problem Çözme Envanteri kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdelik hesaplaması, one-way ANOVA, student t testi, Tukey testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Bu çalışmada öğrencilerin %45.5'ini kızların, %55.5'ini erkeklerin oluşturduğu, %41.2'sinin annesinin ve %30.6'sının babasının ilkökul mezunu olduğu belirlenmiş olup yaş ortalamaları 20.4 ± 2.1 'dir. Öğrencilerin %77.3'ünün çekirdek aile yapısına sahip olduğu, %47.0'ının ailesinin ilçede yaşadığı, %60.2'sinin ailesinin gelirlerinin giderlerine eşit olduğu, ailelerinin genel yapısını %41.2'sinin demokratik, aile içi iletişim durumunu %46.3'ünün iyi, okuldaki başarı durumlarını %35.2'sinin kısmen başarılı, arkadaşlarıyla olan sosyal ilişkilerini ise %42.1'inin kısmen iyi olarak tanımladıkları belirlendi. Öğrencilerin %44.7'sinin eğitim-öğretimle ve %36.6'sının ihtiyaçlarını karşılama ile ilgili stres yaşadığı, %26.2'sinin üniversitenin sportif ve kültürel faaliyetleri içerisinde yer aldığı, %56.1'inin spor ve egzersiz yaptığı, %43.1'inin sigara kullandığı, %28.0'ının alkol aldığı, %7.9'unun uyuşturucu madde kullandığı belirlenmiştir. Bu çalışmada öğrencilerin Problem Çözme Envanteri puan ortalaması 107.5 ± 14.6 , Psikolojik Yardım Almaya İlişkin Tutum Ölçeği puan ortalaması 53.6 ± 13.8 , Stres Kaynaklarını Belirleme Listesi puan ortalaması 30.4 ± 5.2 , Aileden Algılanan Sosyal Destek Ölçeği puan ortalaması 26.1 ± 6.9 olarak saptandı. Öğrencilerin Psikolojik Yardım Almaya İlişkin Tutum Ölçeği ve Aileden Algılanan Sosyal Destek Ölçeği puan ortalamaları ile öğrencilerin

sosyo-demografik ve madde kullanım özellikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu ($p < 0.005$).

SONUÇ VE ÖNERİLER: Bu çalışmada aileden algılanan sosyal desteğin kız öğrencilerde, problem çözme becerileri konusunda kendisini yetersiz olarak değerlendirme, kaçınma-yaklaşma davranışı gösterme ve kişisel kontrol hissetmeme durumunun erkek öğrencilerde, aileden algılanan sosyal desteğin sigara ve uyuşturucu madde kullanmayan öğrencilerde daha yüksek olduğu belirlendi.

ANAHTAR KELİMELEER: Madde Kullanımı, Öğrenci, Tutum, Üniversite.

KAYNAKLAR

Akvardar, Y., Demiral, Y., Ergör, G., Bilici, M., Özer, Ö. (2003). Substance use in a sample of Turkish medical students. *Drug and Alcohol Dependence* 72, 117-121.

Altındağ, A., Yanık, M., Yengil, E.&Karazeybek, A.H. (2005). Şanlıurfa'da üniversite öğrencilerinde madde kullanımı. *Bağımlılık Dergisi*, 6, 60-64.

Cömert, I. T., Narter, M. (2013). Study of substance abuse on students of vocational sciences and faculties in İstanbul Aydın University. *Akademik Bakış Dergisi*, 35, 1-11.

Görgün, S., Tiryaki A.&Topbaş, M. (2010). Üniversite öğrencilerinde madde kullanma ve anneye bağlanma biçimleri. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 11, 305-312.

İlhan, T. (2013). Üniversite öğrencilerinde yaşam amaçları ve madde kullanımı. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6 (2), 183-196.

Kaya, N., Çilli, A.S. (2002). Üniversite öğrencilerinde nikotin, alkol ve madde bağımlılığının 12 aylık yaygınlığı. *Bağımlılık Dergisi*, 3 (2), 91-97.

Mayda, A.S., Gerçek, Ç. G., Gümüş, G., Demir, S., Deniz, M., Sürücü, Z. P., Konuk, M., Türkmaya, M.&Taner, H. (2010). Düzce Üniversitesi Orman Fakültesi öğrencilerinde sigara ve alkol kullanımı sıklığı ve kullanmaya başlama nedenleri. *Düzce Tıp Dergisi*, 12 (3), 7-14.

TBMM (2009). Madde kullanımı ve bağımlılığı ile kaçakçılığının önlenmesi alanlarında tespit edilen sorunlar ve çözüm önerileri. TBMM Uyuşturucu Başta Olmak Üzere Madde Bağımlılığı ve Kaçakçılığı Sorunlarının Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu Raporu. Ankara: TBMM.

TUBİM (2012). Türkiye uyuşturucu 2012 raporu. Ankara: REITOX.

Yıldırım, İ. (1997). Sigara, alkol ve uyuşturucu kullanan üniversite öğrencilerinin bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13, 147-155

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE AKRAN EĞİTİMİNİN KENDİ KENDİNE MEME MUAYENESİ DAVRANIŞLARINA VE BENLİK SAYGISINA ETKİSİ

Öğrenci: Kübra TAHTA, Esra AVCI, Beyazıt CÜNEYDİOĞLU

Danışman:Gülsün AYRAN, Meryem BARAN, Gülden KÜÇÜKAKÇA

Üniversite: Erzincan Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu, Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi

AMAÇ: Araştırma üniversite öğrencilerinde akran eğitiminin kendi kendine meme muayenesi (KKMM) davranışlarına ve benlik saygısına etkisini belirlemek amacıyla yarı deneysel olarak yapılmıştır.

YÖNTEM:Araştırmanın örneklemini Erzincan Üniversitesi'nde öğrenim gören 100 kız öğrenci oluşturmuştur. Üniversite öğrencileri KKMM konusunda hemşirelik öğrencileri tarafından bireysel olarak eğitilmişlerdir. Veriler soru formları ve Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği ile eğitimden önce ve bir ay sonra olmak üzere iki aşamada toplanmıştır.

BULGULAR: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.45 ± 1.67 olup, öğrencilerin tamamı bekârdır. Öğrencilerin %77.0'si çekirdek aileye sahip %52.0'sinin geliri giderine eşit ve %35.0'i birinci sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin %65.0'i daha öncesinde meme kanserine yönelik bilgi almadığı, % 87.0'sinin birinci derece yakınında meme kanseri öyküsü bulunduğu belirlenmiştir. Buna rağmen öğrencilerin %68.0'i daha öncesinde KKMM ile ilgili bir bilgi almamıştır. İlk veri toplama aşamasında öğrencilerin sadece %16.0'si KKMM yapıyorken, son veri toplamada bu oran %77.0'ye yükselmiştir. İlk veri toplamada öğrenciler KKMM bilgi formundan 2.36 ± 4.13 puan alırken, son veri toplama aşamasında ise 10.70 ± 3.40 puan almışlardır. Öğrencilerin Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeğinden aldıkları puanlar incelendiğinde ise ilk uygulamada 1.20 ± 1.34 puan son uygulamada ise 0.84 ± 1.07 puan aldıkları belirlenmiştir. Ölçek puanları arasında yapılan korelasyon analizi sonucunda puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptanmıştır ($p < 0.001$).

TARTIŞMA:Elde edilen bulgulara göre kız öğrencilerin verilen akran eğitimi sonrasında KKMM bilgi formu puan ortalamalarının ve benlik saygılarının arttığı gözlenmiştir. Bu doğrultuda akran eğitiminin KKMM davranışlarına etki ettiği söylenebilir. Bu sonuçlar literatürle benzerlik göstermektedir^{1,2}.

SONUÇ: Bu sonuçlarla kadınlarda yüksek oranda görülen meme kanserinin erken dönemde tanımlanabilmesi için kadınların erken yaşta meme kanseri ve KKMM konusunda eğitilmelerinin önemli olduğu söylenebilir.

KAYNAKLAR

1.Gürsoy A. ve ark. TheEffect of Peer Education on UniversityStudents' Knowledge of Breast Self-ExaminationandHealthBeliefs. TheJournalof BreastHealth. 2009; 5(3).

2.Gölbaşı Z. Kutlar Z. ve Akdeniz H. Öğrenci Hemşireler Tarafından Bir Halk Eğitim Merkezinde Verilen Eğitimin Kadınların Meme Kanseri/Kendi Kendine Meme

Muayenesine Yönelik Bilgi ve Uygulamalarına Etkisi. The Journal of Breast Health.2007;
3(2).

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE BOYUN, SIRT ve BEL AĞRISINA YÖNELİK BİR RİSK FAKTÖRÜ: TELEFON BAĞIMLILIĞI

Öğrenci:Furkan Uruş, Kadir Tuna, Serap Ekici

Danışman:Yard. Doç. Feride taşkın yılmaz

Üniversite: Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Üniversite öğrencilerinde telefon bağımlılığının boyun, bel ve sırt ağrısına etkisini belirlemektir

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, 26 Ocak – 13 Şubat 2015 tarihleri arasında öğrenci yurdunda kalan Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu ile Timur Karabal Meslek Yüksekokulu öğrencileri oluşturdu. Örneklemeye veri toplama formlarını eksiksiz dolduran ve çalışmaya katılmayı kabul eden 320 öğrenci dahil edildi. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrenci tanılama ve ağrı sorgulama formu ile Binachi ve Phillips (2005) tarafından geliştirilen, Şar ve Işıklar (2012) tarafından Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan “Problemlili Mobil Telefon Kullanım Ölçeği” kullanılarak toplandı. Ölçekten alınan puanın yüksek olması problemlili mobil telefon kullanımının yüksek olduğunu göstermektedir. İstatistiksel değerlendirmede ortalama, yüzdelik dağılım ve bağımsız gruplarda t testi kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 19.58 ± 1.60 ve %62.8'i kadın olup %64.7'si hemşirelik öğrencisi ve %84.4'ü birinci sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin %54.4'ü uyku düzeninin olmadığını, %55.3'ü zaman buldukça yemek yediğini, %22.8'i sigara kullandığını, sadece %56.6'sı yaşamından memnun olduğunu belirtmektedir. Öğrencilerin %30.3'ü boyun, %25.6'sı sırt ve %25.3'ü bel bölgesinde halen devam eden ağrısının olduğunu, ağrı çekenlerin %60'ı ağrısının orta şiddette olduğunu, %47.5'i ağrı nedeniyle günlük yaşamdaki hareketlerinin kısıtlandığını, %47.8'i boyun, sırt ya da bel bölgesindeki ağrı nedeninin telefon kullanımı ile ilgisi olduğunu düşündüğünü belirtmektedir. Öğrencilerin Problemlili Mobil Telefon Kullanım Ölçeği'nden aldıkları puanın (57.68 ± 20.06 , min=27, max=121, alınabilecek puan min=1, max=135) ortalamanın altında olduğu, buna rağmen boyun, sırt ya da bel bölgesinde ağrısı bulunan öğrencilerin ölçekten aldıkları puanın (63.75 ± 21.99), ağrısı bulunmayan öğrencilerin aldıkları puana (52.89 ± 16.99) göre yüksek olduğu ve bu durumun istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlendi ($p=0.000$, $p<0.05$).

Sonuç ve Öneriler: Elde edilen bulgulara göre, üniversite öğrencilerinin dörtte birinin boyun, sırt ya da bel bölgesinde ağrı hissettiği, yarıya yakınının telefon kullanımının ağrıya neden olabileceğini düşündüğü ve boyun, sırt ya da bel bölgesinde ağrı hissedenlerin problemlili telefon kullanımının fazla olduğu belirlendi. Bu bağlamda, Üniversite öğrencilerine yönelik telefon kullanımı, önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ağrı, problemlili telefon kullanım ölçeği, üniversite öğrencileri.

P:216

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE SELF-HİPNOZUN ANKSİYETE VE STRES ÜZERİNE ETKİSİ

Öğrenci:Burak Çağrı AĞÇAY, Tuğba GÖKÇE

Danışmn:Melike DEMİR DOĞAN

Üniversite:Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Sınav kaygısının, çocukluk döneminde oluşan ve ileriki yaşlarda giderek etkisini gösteren bir duygudur. Self-hipnozun kişinin kaygısını dikkate değer şekilde azalttığını yapılan bazı çalışmalarda görülmektedir. Bu çalışma Gümüşhane üniversitesi sağlık yüksekokulu hemşirelik bölümü öğrencilerinde self-hipnozun sınav stresi üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Çalışmanın evrenini Gümüşhane üniversitesi sağlık yüksekokulu hemşirelik bölümü 4. Sınıf öğrencileri oluşturmuştur (n=82). Örneklemeye çalışmaya katılmaya gönüllü olan 33 öğrenci alınmıştır. Öğrencilere sınavdan 5 gün öncesi ön değerlendirme yapılmış ve ardından hergün kendi belirledikleri bir saatte bilinçaltı telkini olarak 'adını her duyduğunda dahada rahatlayaksın' telkinini içeren self hipnoz mp3 ünü dinlemeleri istenmiştir. Ardından öğrenciler sınava girmişler ve sınav öncesi stres düzeyleri tekrar değerlendirilmiştir. Çalışmada veriler kişisel bilgi formu, stres VAS skorlaması ve beck anksiyete ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Veriler istatistiksel olarak değerlendirilirken, yüzde, ortalama ve standart sapma kullanıldı. Anlamlılık değerlendirmesinde t testi kullanıldı.

Çalışma sonucunda VAS stres ön değerlendirme puan ortalaması 5.27 ± 2.25 (min 1 - max 9) iken son değerlendirme puan ortalamasının 4.33 ± 1.72 (min 1 - max 8) olduğu görülmüştür. Yapılan istatistiksel analiz sonucunda öğrencilerin self hipnoz sonrası stres düzeyinin anlamlı şekilde düştüğü görülmüştür ($p < 0.0001$). Beck anksiyete ölçeği ön değerlendirme puan ortalamalarının 35.18 ± 9.31 (min 23 - max 59) olduğu görülürken son değerlendirmede puan ortalamasının 28.12 ± 5.66 (min 21 -max 43) olduğu görüldü. Bu düşüşün ise istatistiksel olarak anlamlı olduğu görüldü ($p < 0.0001$). Çalışmanın sonucunda self hipnozun sınav anksiyetesini azaltmada etkili bir yaklaşım olduğu görüldü.

P:217

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE YAŞAM KALİTESİ VE DOYUMU İLE RİSKLİ SAĞLIK DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Merve Şahin, Gözde Avcı, Emre Akbaş, Eyüp Kaya, Melisa Ergeç
Danışman:Zeliha Koç, Zeynep Sağlam
Üniversite:Ondokuz Mayıs Üniversitesi Samsun Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Gençler arasında antisosyal davranışlar, sigara kullanımı, alkol alımı, yetersiz ve dengesiz beslenme, intihara eğilim, okul terki, madde kullanımı gibi riskli sağlık davranışları yaygın olarak görülmekle birlikte, bu durum gençlerin yaşam kalitesi ve doyumunu ile sağlık durumlarını olumsuz olarak etkileyebilmektedir. Bu çalışma üniversite öğrencilerinde yaşam kalitesi ve doyumunu ile riskli sağlık davranışlarını belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

YÖNTEM: Bu araştırma 20 Eylül – 25 Aralık 2014 tarihleri arasında Samsun İlinde iki özel öğrenci yurdu ile Kredi ve Yurtlar Kurumuna bağlı üç öğrenci yurdunda kalmakta olan toplam 908 üniversite öğrencisinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini belirleyici 37 soruluk bir anket formu ile Nottingham Sağlık Profili, Yaşam Doyum Ölçeği ve Riskli Sağlık Davranışları Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdeler hesaplanması, one-way ANOVA, student t testi, Tukey testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Bu çalışmada öğrencilerin %50.4'ünü kızların, %49.'sını erkeklerin oluşturduğu, %47.1'inin annesinin ve %37.4'ünün babasının ilköğretim mezunu olduğu belirlenmiş olup yaş ortalamaları 20.8 ± 1.8 'dir. Öğrencilerin %71.8'inin çekirdek aile yapısına sahip olduğu, %41.4'ünün ailesinin ilçede yaşadığı, %58.6'sının ailesinin gelirlerinin giderlerine eşit olduğu belirlendi. Öğrencilerin %13.9'unun tanısı konulmuş bir hastalığının olduğu, %50.4'ünün spor ve egzersiz yaptığı, %26.7'sinin sigara kullandığı saptandı. Bu çalışmada öğrencilerin, Nottingham Sağlık Profili alt boyutlarından ağrı, fiziksel aktivite, enerji düzeyi, uyku, sosyal izolasyon, emosyonel reaksiyonlar puan ortalamaları sırasıyla 6.3 ± 1.5 , 6.6 ± 1.3 , 24.6 ± 4.2 , 23.7 ± 5.1 , 16.2 ± 3.5 , 23.3 ± 9.8 , Yaşam Doyum Ölçeği toplam puan ortalaması 19.2 ± 3.4 , Riskli Sağlık Davranışları alt boyutlarından davranışlar, alkol kullanımı, sigara kullanımı, intihara eğilim, beslenme alışkanlıkları, okul terki, madde kullanımı puan ortalamaları ise sırasıyla 17.8 ± 8.2 , 13.9 ± 8.7 , 15.3 ± 8.7 , 23.0 ± 11.6 , 18.9 ± 6.6 , 8.1 ± 2.3 , 11.9 ± 2.8 olarak belirlendi. Öğrencilerin Nottingham Sağlık Profili, Yaşam Doyum Ölçeği ve Riskli Sağlık Davranışları Puan Ortalamaları ile öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu ($p < 0.05$).

SONUÇ VE ÖNERİLER: Bu çalışmada aylık geliri az olan, üniversite başarısını “çok başarısız” olarak tanımlayan, ailesi köyde yaşayan, arkadaşlarıyla olan sosyal ilişkisini “kötü” olarak tanımlayan ve aile yapısını “ilgisiz” olarak ifade eden öğrencilerde yaşam doyumunun daha düşük olduğu ve öğrencilerin yaşamlarından kısmen memnun olmadıkları belirlendi. Ayrıca enerji düzeyinin kız öğrencilerde, sosyal izolasyonunda erkek öğrencilerde daha fazla olduğu, arkadaşlarıyla olan sosyal ilişkilerini “kötü” olarak tanımlayanlarda alkol kullanımı, sigara kullanımı, intihara eğilim, okul terki ve madde kullanım eğiliminin daha yüksek olduğu ortaya çıkarıldı.

ANAHTAR KELİMELEER: Öğrenci, Riskli Sağlık Davranışları, Tutum, Üniversite, Yaşam Kalitesi, Yaşam Doyumu.

KAYNAKLAR

1. Akyol A. Yaşam kalitesi ve yaklaşımları. Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi 1993;9:75-7.
2. İz FB, Özer M. Yaşam doyumunu ve yaşam kalitesi kavramına bir bakış. Hemşirelik Forumu Dergisi 2003;6:24-6.
3. Cella DF. Quality of life: concepts and definition. J Pain Symptom Manage 1996;9:186-92. 4. Meeberg GA. Quality of life: a concept analysis. Adv Nurs 1993;18(1):32-8.
5. Ash C, Huebner ES. Environmental events and life satisfaction reports of adolescents. Sch Psychol Int 2001;22:320-36.
6. Hong SM, Giannakopoulos E. The relationship of satisfaction with life to personality characteristics. J Psychol 1994;128:547-58.
7. Matheny KB, Curlette WL, Aysan F, Herrington A, et al. Coping resources, perceived stress and life satisfaction among Turkish and American university students. Int J Stress Manag 2002;9:81-97.
8. Arkar H, Sarı Ö, Fidaner H. Relationships between quality of life, perceived social support, social network and loneliness in a Turkish sample. Yeni Symposium 2004;42:20-7. 9. Fagan RW. Social well-being in university students. J Youth Adolesc 1994;23:237-49.
10. Sam DL. Satisfaction with life among international students: An exploratory study. Soc Indic Res 2001;53:315-37.

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN AİLE İÇİ ŞİDDETE MARUZİYETLERİ

Öğrenci:Yasin ERDOĞAN, Büşra GÜVEN, Tuğba GÖKÇE
Danışman: Öğr. Gör Handan ÖZCAN
Üniversite:Gümüşhane Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu
ÖZET

GİRİŞ: Aile içi şiddetin toplumda yaygın olmasıyla birlikte, her 20 saniyede bir aile içi şiddet durumu gerçekleşmektedir. Çalışmadaki amacımız, üniversite öğrencilerinin aile içi şiddete maruziyetlerini belirlemektir.

MATERYAL METOD: Araştırma; Gümüşhane Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu'nda okuyan, 374 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Katılımcılara "Kişisel Bilgi Formu" ve 'Aile İçi Şiddet Tutum Ölçeği (AİŞTÖ)' uygulanmıştır. AİŞTÖ Şahin ve Dişsiz (2009) tarafından geçerlilik ve güvenilirliği yapılmış olup, 13 maddelik 5'li likert tipi bir ölçektir. Veriler frekans, t testi ve ANOVA testi ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Öğrencilerin %25.6'sı aile içi şiddete tanık olduğunu, %14.6'sı aile içi şiddete maruz kaldığını, %32.7'si kardeşine sözlü yada fiziksel şiddet uyguladığını belirtmiştir. Katılımcıların %54.2'si bağırma, %36'sı başkaları ile kıyaslanma gibi sözel şiddete maruz kalmış, %19.9'una tokat atılmış, %12.3'ünün özel yaşamına müdahale edilmiştir. Öğrencilerin cinsiyetleri ile AİŞTÖ puanı arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (t:6.061, p:0.014).

Öğrenciler aile içi şiddet olaylarının fazla görülme sebeplerini iletişim problemleri ve ilişkilerdeki yetersizlik (%25.6), eğitim yetersizliği (%24.1), sosyo-ekonomik durumun yetersiz olması (20.3), toplumun kültürel yapısı (%4.9), alkol ve madde bağımlılığı (%4.9) olduğunu belirtmişlerdir.

Öğrencilerin toplumda aile içi şiddet olaylarının nasıl azaltılabileceğine dair görüşleri ise şöyledir; eğitim seviyesinin artırılması ve toplumun bilinçlendirilmesi (%47.7), iletişim ve sevgi bağının güçlendirilmesi (%12.5), ekonominin geliştirilmesi (%5.2), psikolojik danışmanlık birimlerinin kurulması (aile hekimliği gibi) (%4.6)'dır. Ayrıca öfke kontrolü eğitimlerinin yapılması, kadınların toplumsal ve sosyal gücünün artırılması, caydırıcı cezaların getirilmesi, medyada şiddet içerikli yayınların azaltılması gibi durumlarda belirtilmiştir.

SONUÇ: Eğitim düzeyi düşük ailelerde şiddete maruz kalma oranı yüksektir. Aile içi şiddet tutumu, erkek öğrencilerde daha yüksektir. Sağlıklı aile ortamları oluşturabilmek adına sorunlu ailelere profesyonel yardım sağlanması gerekmektedir. Toplum düzeyinde kamusal alanlar olan okullara, işyerlerine ya da yakın çevreye yönlendirilmeli, cinsiyetler arasındaki farklılıklar ve bunlardan doğabilecek olumsuz durumlar üzerinde durulmalı, aile içi şiddete sebep olabilecek kültürel, sosyal, ve ekonomik etmenleri değiştirebilme amacıyla harekete geçilmelidir.

P:219

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ATILGANLIK/GİRİŞKENLİK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Gamze Arı, Hanifi Gülşen

Danışman: Gazi Contuk,

Üniversite: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Araştırma Fethiye Sağlık Yüksekokulu 1.Sınıf ve 4.Sınıf Öğrencilerinin Atılganlık/Girişkenlik Düzeylerinin Karşılaştırılması amacıyla tanımlayıcı tipte yapılmıştır. Çalışmanın evrenini Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu 1.Sınıf ve 4.Sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Araştırma, çalışmaya katılmayı kabul eden ve ulaşılabilen toplam 148 öğrenci üzerinden yürütülmüştür.

Çalışmada veri toplama aracı olarak iki bölümden oluşan anket kullanılmış, anketin birinci bölümünde 30 sorudan oluşan "Rathus Atılganlık Envanteri" ikinci bölümünde ise 10 sorudan oluşan "kişisel bilgi formu" kullanılmıştır. Veriler SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) 16.0 paket programında frekans ve yüzde analiz yöntemleri kullanılarak değerlendirilmiştir.

Araştırma sonuçlarına göre öğrencilerin %60.8'ini kadın, %39.2'sini erkek öğrenciler oluşturmaktadır. Sınıf duruma göre; öğrencilerin %50.7'sini 1.Sınıf, %49.3'ünü 4.Sınıf öğrenciler oluşturmaktadır.

Öğrencilerin sınıfa göre girişken veya çekingen olma durumları incelendiğinde %61.6 ile en fazla 4. sınıfların girişken olduğu, %38.4 ile 1. sınıf öğrencilerinin çekingen olduğu, %57.1 ile en fazla erkeklerin girişken olduğu, %43.3 ile bayan öğrencilerin çekingen olduğu görülmüştür. Ayrıca %66.7 ile en fazla 21-23 yaş grubunun girişken olduğu görülürken %53.3 ile 24 yaş ve üzeri grubunun çekingen olduğu tespit edilmiştir.

Bu veriler ışığında okullarda atılganlık eğitiminin ilk yıllarda verilmesi, öğrencilerin sosyal faaliyetlere katılımının sağlanması ve desteklenmesi gibi çalışmalar yapılması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Atılganlık, öğrenci hemşire, atılganlık eğitimi

P:220

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BİLGİSAYAR VE İNTERNET KULLANIMINA YÖNELİK TUTUMLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Emre Akbaş,Ayşe Duran, Rümeyisa Eraslan, Rukiye Özyurt, Metin Baki Kaya

Danışman:Zeliha Koç, Zeynep Sağlam

Üniversite:Ondokuz Mayıs Üniversitesi Samsun Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Dünya’da ve ülkemizde kullanımı her geçen gün artan bilgisayar ve internete öğrencilerin ulaşım imkanlarının, üniversite öğrencileri tarafından daha çok hangi amaçlar için kullanıldığıнын, bilgisayar ve internetin öğrenciler için öneminin belirlenmesi son derece önemlidir. Bu çalışma üniversite öğrencilerinin bilgisayar ve internet kullanımına yönelik tutumlarını belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

YÖNTEM: Bu araştırma 1 Nisan -30 Nisan 2014 tarihleri arasında Samsun İlinde Kredi ve Yurtlar Kurumuna bağlı iki öğrenci yurdunda kalmakta olan 450 üniversite öğrencisinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini belirleyici 25 soruluk bir soru formu ile Polat ve Güzel tarafından geliştirilmiş olan Bilgisayar ve İnternet Kullanımına Yönelik Tutum Anketi kullanılarak toplanmıştır. Bilgisayar ve İnternet Kullanımına Yönelik Tutum anketi 5’li Likert tipi bir ölçek olup, 17’si olumlu 8’i olumsuz olmak üzere toplam 25 maddeden oluşmaktadır. Ölçeğin ilk 15 maddesi bilgisayar kullanımına yönelik tutumları, diğer 10 maddesi ise internet kullanımına yönelik tutumları ölçmektedir. Bilgisayar ve İnternet Kullanımına Yönelik Tutum anketinde maddeler “Tamamen Katılıyorum, Katılıyorum, Kararsızım, Katılmıyorum, Hiç Katılmıyorum” olmak üzere beş kategoride ölçeklendirilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdelik hesaplaması, one-way ANOVA, student t testi, Tukey testi kullanılmıştır.

BULGULAR: Bu çalışmada öğrencilerin %66.2’sini kızların, %33.8’ini erkeklerin oluşturduğu, %46.2’sinin annesinin ve %29.6’sının babasının ilkokul mezunu olduğu belirlenmiş olup yaş ortalamaları 20.3 ± 1.8 ’dir. Öğrencilerin %39.3’ünün ailesinin ilçede yaşadığı, %66.2’sinin ailesinin gelirlerinin giderlerine eşit olduğu, %52.2’sinin arkadaşlarıyla olan sosyal ilişkilerini iyi olarak tanımladıkları belirlendi. Bu çalışmada öğrencilerin bilgisayar kullanımı puan ortalaması 51.6 ± 5.9 , internet kullanımı puan ortalaması 36.5 ± 5.8 , bilgisayar ve internet kullanımı puan ortalaması 88.2 ± 10.0 olarak belirlendi. Öğrencilerin Bilgisayar ve İnternet Kullanımına Yönelik Tutum Anketi puan ortalamaları ile sosyo-demografik özellikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu ($p < 0.005$). Bilgisayar ve internet kullanımının annesi ve babası lise ve üniversite mezunu olanlarda, ailesi il merkezinde yaşayanlarda, demokratik aile yapısına sahip olduğunu belirtenlerde, sosyal ilişkilerini çok iyi olarak tanımlayanlarda ve spor yapanlarda daha yüksek olduğu belirlendi.

SONUÇ VE ÖNERİLER: Bu çalışmada öğrencilerin internetten yararlanmanın günümüzde kaçınılmaz olduğunu, internetin dezavantajlarının bulunmadığını, internetin zihinsel gelişimi ve toplumsal değerleri olumsuz etkilemediğini düşündükleri belirlenmiştir.

ANAHTAR KELİMELEER: Bilgisayar, İnternet, Öğrenci, Tutum, Üniversite.

KAYNAKLAR

Akın, M. (2007). Bilgisayar ve İnternet Teknolojilerinden Yararlanmanın Uygulama Alan Bilgisi Oluşturma Yönünde Etkisi (Erzincan Eğitim Fakültesi Örneği). Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt-Sayı: 9-2 Yıl: 2007.

Altun, A. (2003). Öğretmen Adaylarının İnternete Yönelik Tutumları, Eğitim ve Bilim, 28 (127), s. 3-9. Gerçek, C., Köseoğlu, P., Yılmaz, M., Soran, H. (2006). Öğretmen Adaylarının Bilgisayar Kullanımına Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 30, s. 130-139.

Aştı T (2001) Öğrenci hemşirelerin bilgisayar kullanımı ve bilgisayardan yararlanma durumları. I. Uluslar arası & V.Ulusal Hemşirelik Eğitimi Kongresi Kitabı.Nevşehir. Özlem Grafik Matbaacılık. s.369-372.

Dedeoğlu G (2001) Etik ve Bilişim. Ankara. Türkiye Bilişim Derneği Yayınları. s.14-15.

Game C (1996b) What is the role of computers in nursing practice, Collegian, 3(3).

Görgülü S,Uçar H, Dinç L (1999) Nursing students view of computer technology, Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi, 6(2):11-20.

Harmandar, M., Samancı, O. (2000). Eğitim Fakültesi Kimya Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin Bilgisayara Yönelik Tutumları. IV. Fen Bilimleri Eğitimi Kongresi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi, 6–8 Eylül.

Köse, S., Gencer, A.S., ve Gezer, K. (2007) Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Bilgisayar ve İnternet Kullanımına Yönelik Tutumlar. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 21, 44-54.

Yıldırım, S.,Bahar, H. H., (2008). Eğitim Fakültesi Öğrencileri İle Meslek Yüksek Okulu Öğrencilerinin İnternete Karşı Tutumları (Erzincan Üniversitesi Örneği), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 20, 653-664.

Yolal, M., Kozak, R. (2008). Bilgiye Erişim Aracı Olarak Öğrencilerin İnternete Yaklaşımı. Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 20,115-128.

Zhang, Y. (2007). Development and validation of an internet use attitude scale. Computers ve Education 49, 243–253

P:221

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN CİNSEL YOLLA BULAŞAN HASTALIKLAR HAKKINDA BİLGİ VE GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Öznur YAŞAR, Merve DİKOĞLU
Danışman :Gözde ÖZSEZER KAYMAK, Sezer ER GÜNERİ
Üniversite:Balıkesir Üniversitesi

Özet

Bu araştırma üniversite öğrencilerinin cinsel yolla bulaşan hastalıklar (CYBH) konusunda bilgi ve görüşlerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan bu çalışmada örneklem seçimine gidilmeksizin 2014-2015 eğitim öğretim yılında Balıkesir’de bir kız öğrenci yurdunda kalan 327 öğrenciden, araştırmaya katılmayı kabul eden, sağlık yüksekokulu veya tıp fakültesinde öğrenci olmayan 250 öğrenciye uygulanmıştır. Veri toplama aracı olarak 21 sorudan oluşan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS (Statistical Package for Social Sciences) for Windows 16.0 bilgisayar programında aritmetik ortalama, yüzdelik sayıları içeren betimleyici analizler kullanılmıştır.

Araştırmada katılımcıların, yaş ortalaması 20,94 ($\pm 1,82$), anne eğitim düzeyi %32, 8 ilkokul mezunu, baba eğitim düzeyi %35,2 lise mezunu ve %70, 4’ü büyükşehir-şehirden yaşadığı belirlenmiştir. Araştırmaya katılanların %44,4’ü ailede cinsellik konusunda konuşulmadığını, %56’sı evlilikten önce her türlü cinsel ilişkiye karşı olduğunu, %66’sı cinsel sağlık ve üreme sağlığı konusunda bilgisi olduğunu, bilgiyi nereden aldıkları sorusuna %24’ü dergi, kitap, televizyon, %14’ü interneti bilgi kaynağı olarak belirtmiştir. Araştırmaya katılanların CYBH bulaşma riski konusunda, %61 oranında hayat kadınlarıyla birlikte olma, %77,2 oranında birden fazla cinsel partneri olma, %9,6 oranında uyuşturucu bağımlısı olma durumunu risk faktörü olarak kabul etmiştir. Öğrencilerin %98’i CYBH’den korunmak gerektiğini, bunun için %71,2’si kondom kullanılabileceğini belirtmiştir. Öğrencilerin %96’sı CYBH’in kan yolu ile bulaştığını, %95’i bu hastalıkların sağlık problemine yol açacağını belirtmiştir. Belirtiler sorgulandığında katılımcıların %99’u adet düzensizliği yapar dediği saptanmıştır. Katılımcıların % 79,2’si CYBH ve korunma yolları konusunda bilgi almak istediklerini belirtmiştir.

Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin cinsel yolla bulaşan hastalıkların belirtileri, risk faktörleri konusunda bilgiye ihtiyaçlarının olduğu düşünülmüştür. Bu konuda eğitim yapılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Cinsel yolla bulaşan hastalıklar, öğrenci, üniversite öğrencileri

P:222

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN HEPATİT B VE AŞISI KONUSUNDA BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Öğrenci: Simenya Zeynep Çakır, Melisa Ergeç, Emre Akbaş

Danışman: Zeliha Koç, Zeynep Sağlam

Üniversite: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Samsun Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Gelişmiş ülkelerle karşılaştırıldığında, gelişmekte olan ülkelerde Hepatit B enfeksiyonu daha sık görülmekte, gençler ve erişkinler risk grubunda yer almaktadır. Bu çalışma üniversite öğrencilerinin Hepatit B ve aşısı konusunda bilgi, tutum ve davranışlarını belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

YÖNTEM: Bu araştırma 5 Kasım 2014 - 25 Aralık 2014 tarihleri arasında Samsun İlinde Kredi ve Yurtlar Kurumuna bağlı kız ve erkek öğrenci yurdunda kalmakta olan 284 üniversite öğrencisinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri ile Hepatit B ve aşısı ile ilgili bilgi ve uygulamalarını belirleyici 55 soruluk bir anket formu ile Şahin ve Akın tarafından geliştirilmiş olan Hepatit B bulaşma yolları, Hepatit B risk grupları, Hepatit B enfeksiyonundan korunma ve tedavi ile ilgili bilgi, tutum ve davranışlarını belirleyen, 41 maddeden oluşan bir bilgi formu kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdellik hesaplaması ve ki-kare kullanılmıştır.

BULGULAR: Bu çalışmada öğrencilerin %43.0'ını kızların, %57'sini erkeklerin oluşturduğu, %49.6'sının annesinin ilköğretim ve %34.2'sinin babasının lise mezunu olduğu, %69.4'ünün çekirdek aile yapısına sahip olduğu, %38.4'ünün ailesinin ilçede yaşadığı, %88.0'ının ailesinin sosyal güvencesinin bulunduğu, %80.3'ünün ailesinin ekonomik durumunu orta olarak değerlendirdiği ve %58.5'inin ailesinin gelirlerinin giderlerine eşit olduğu belirlenmiş olup yaş ortalamaları 20.4 ± 1.9 'dur. Öğrencilerin %13.0'ının tanısı konulmuş bir hastalığının bulunduğu, %37.7'sinin sigara kullandığı, %28.2'sinin alkol aldığı, %2.8'inin Hepatit B enfeksiyonu geçirdiği, %56.3'ünün Hepatit B enfeksiyonuna karşı aşı olduğu, Hepatit B aşısı olmayanların (%43.7) aşı olmama nedenlerini sırasıyla Hepatit B aşısı olduğunu bilmeme, hastalığın ciddiyetini ve önemini farkında olmama olarak sıraladıkları (%38.8, %31.6), %39.1'inin Hepatit B hastalığını karaciğerin iltihaplı hastalığı olarak tanımladıkları, %65.1'inin Hepatit B enfeksiyonu hakkındaki bilgilerini yeterli bulmadıkları, %68.0'ının Hepatit B enfeksiyonu hakkında bilgi almadığı, Hepatit B ile ilgili bilgi alanların (%32) en önemli bilgi kaynaklarının sırasıyla okul, kitap ve broşür, sağlık çalışanları olduğu (%45.1, %35.2, %34.1) belirlendi. Öğrencilerin Hepatit B enfeksiyonu Bilgi Formu toplam puan ortalaması 18.1 ± 2.6 olarak belirlendi. Öğrencilerin Hepatit B enfeksiyonu Bilgi Formu toplam puan ortalaması ile sosyo-demografik özellikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulundu ($p < 0.05$).

SONUÇ VE ÖNERİLER: Bu çalışmada üniversite öğrencilerinin Hepatit B enfeksiyonu ve aşısına yönelik bilgi ve uygulamalarının istenilen düzeyde olmadığı belirlendi. Elde edilen bulgular doğrultusunda öğrencilerin Hepatit B enfeksiyonu ve aşısı ile ilgili bilgi ve farkındalıklarını artırmak üzere eğitim programlarının organize edilmesi önerilmektedir.

ANAHTAR KELİMELEER: Aşı, Bilgi, Hepatit B enfeksiyonu, Öğrenci, Üniversite.

KAYNAKLAR

- 1.E.Sagnelli, FM.Felaco, P.Filippini, C.Scolastico, M.Rapicetta, T.Strolini, F.Piccinino; Multiple hepatitis virus infections in chronic HBsAg carriers in Naples; Arch Virol. 1997, 142: 445-451.
- 2.Özbilge H, Ulukanlıgil M, Taşçı S, Aslan G. Değişik Gruplarda HBV Seroprevalansı; Türk Mikrobiyol Cem Derg 30: 46-48
- 3.Davis G, Weber DJ, Lemon SM. Horizontal transmission of hepatitis B virüs. The Lancet 1989; 22: 889–893.
- 4.Shapiro CN, Mccaig LF, Gensheimer KF, Levy ME, Stoddard JJ, et al. Hepatitis B virüs transmission between children in day care. The Pediatr Infect Dis J 1989; 8: 870–873.
- 5.Özeren G. Okul Çağı Çocuklarında Hepatit B Seroprevalansı. Süleyman Demirel Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları AD. Uzmanlık tezi. Isparta, 1999.
- 6.Krugman S, Katz SL, Gershon AA, Wilfert CM. Viral hepatitis A,B,C,D and E. Infectious Diseases of Children 1992: 143–174.
- 7.O'Brien C, Moonka D. Antiviral chemotherapy for viral hepatitis. In: Specter S (ed.). Viral hepatitis-Diagnosis, Therapy and Prevention. New Jersey: Humana Pres; 1999: 251.
- 8.Janssen HL, Gerken G, Carreno V. İnterferon alpha for chronic hepatitis B infection: increased efficacy of prolonged treatment The European Concerted Action on Viral Hepatitis (EUROHEP). Hepatology 1999; 30 (1): 38–43.
- 9.Trevisan A, Borella Venturini M, Paruzzolo P, Maso S. Hepatitis B vaccination awareness and biological risk. Med Lav 2002; 93(4): 318-21.
- 10.Cheung J, Lee TK, The CZ, Wang CY, Kwan WC, Yoshida EM. Crosssectional study of hepatitis B awareness among Chinese and Southeast Asian Canadians in the Vancouver-Richmond community. Can J Gastroenterol 2005; 19(4): 245-

P:223

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ORGAN BAĞIŞI KONUSUNDAKİ BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Öğrenci:Cansu Kadriye Yeni

Danışman: Feyza Dereli

Üniversite:İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Organa gereksinimin arttığı günümüzde, toplumun her kesimine yönelik olarak organ bağışı konusunda yeterli ve doğru bilgilendirme yapılmalı ve düzenli aralıklarla, toplumda ön plana çıkan önyargıları ortaya koymaya ve gidermeye yönelik çalışmalar gerçekleştirilmelidir. Araştırma İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi'nde eğitim gören hemşirelik öğrencilerinin organ bağışı konusundaki bilgi tutum ve davranışlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve yöntem: Araştırmanın evrenini hemşirelik bölümü 1, 2, 3 ve 4. sınıf toplam 646 öğrenci oluşturdu, kabul eden 373 öğrenci üzerinde yürütüldü. Araştırma için kurumdan yazılı, öğrencilerden sözel izinler alındı, literatür incelenerek hazırlanan sosyo-demografik ve organ bağışı ile ilgili 23, organ nakli ve organ bağışı konusundaki görüşlerine yönelik 20, toplam 43 soruluk anket formları yüz yüze görüşme yöntemi ile 12-16 Ocak 2015 tarihleri arasında uygulandı. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 22 paket programı kullanıldı.

Bulgular: Öğrencilerin %49.9'unun 21-24 yaş grubunda, %79.4'ünün kız olduğu belirlenmiştir. Hemşirelik öğrencilerinden 11 kişi organ bağışında bulunmuş, %67.6'sı bağışlamak için akla ilk gelen organın böbrek olduğunu, %75.1'ide böbreklerini bağışlayacaklarını belirtmişlerdir. Fakülte öğrencilerinin %73.2'sinin kan ve doku uyumu olan kadavra ve canlı vericilerin organ vericisi olabileceğini bildiği, organ vericisi olarak %76.7'si kafa ve beyin yaralanmasına bağlı beyin ölümü gerçekleşen vakalar olabileceğini belirtmişlerdir. Öğrencilerin %40.8'i vericinin sağlığında organlarını yasaya uygun bağışlamış olması durumunda hiç kimsenin onayı gerekmez cevabını vermiş, %83.9'u bu konuda ulusal birliğe ihtiyaç olduğunu, %56'sı organ bağışına dini açıdan bir engel olabilir fikrine katılmadıklarını, %60.3'ü organ bağışı yapacağı kişinin önemli olmadığını, %75.3'ü organ bağışı kararını ailesinin olumlu desteğinin etkileyeceğini belirtmişlerdir. Öğrencilerin %94.4'ü organ bağışının yaşamsal öneme sahip olduğunu düşünmekte %64.1'i organ bağışının nasıl ve nereye yapıldığını bilmemekte, %56.1'i sağlıklı iken organ bağışı yapmayı düşünmemektedir. Eğitim süreçleri içinde organ nakli ve bağışı konusunda %70.3'ü yeterince bilgi verilmediğini düşündüklerini ifade etmişlerdir.

Sonuç: Öğrencilerin organ bağışı konusundaki bilgilerinin yetersiz olduğu görülmektedir. Organ bağışı konusundaki tutumları geliştirmek için bilgilendirme, eğitim, çalışmalarının artırılması gerektiği düşünülmektedir.

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN PREMENSTRUAL VE MENSTRUAL YAKINMALAR İLE BAŞETME YOLLARI

Öğrenci: Birsen Özcan

Danışman: Özlem Aşcı, Fulya Gökdemir

Üniversite: Artvin Çoruh Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Özet

Amaç: Üniversite öğrencilerinin premenstrual ve menstrual yakınmalarının neler olduğunu saptayarak bu yakınmalarla başetme yollarını belirlemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı nitelikteki çalışma 01 Eylül-30 Kasım 2014 tarihleri arasında Artvin Çoruh Üniversitesinde öğrenim gören 709 kız öğrenciyle yürütüldü. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda geliştirilen anket formu ile toplandı.

Bulgular: Çalışmada öğrencilerin yaş ortalaması $20,2 \pm 1,7$ ' idi. Öğrencilerin büyük çoğunluğu düzenli menstrual siklusa sahipken %4,8'i (n=34) 20 günden daha kısa, %4,2'si (n=30) 36 günden daha uzun ve %1,1'i (n=8) düzensiz aralıklarda menstruasyon görmekteydi. Öğrencilerin %67,7'si adet dönemlerinde günlük aktivitelerini engelleyecek derecede ağrısı olduğunu ifade etti. Çalışmada dismenoresi olan öğrencilerin %15,3'ü ağrısı ile baş etmeye yönelik hiçbir şey yapmadığını belirtti. Ağrı kesici hap kullanma (%39), istirahat etme (%38,9) ve karına sıcak uygulama yapma (%32,3) dismenore ile baş etmede öğrencilerin en sık kullandığı üç baş etme yolu olarak belirlendi. Premenstrual dönemdeki sık karşılaşılan üç yakınma ise sırasıyla ağrı (%70,7), yorgunluk (%62,5) ve sinirlilik (%61,5). Öğrenciler ağrı, yorgunluk, iştah değişimi ve sinirlilik ile baş etmeye yönelik daha fazla uygulama yaparken şişkinlik, uyku ve depresif duygulanım yakınmalarına yönelik daha sınırlı başetme girişimleri vardı. Yakınmalara göre en sık kullanılan başetme yolları; depresif duygulanım için sevdiği faaliyetleri yaparak ilgiyi başka yöne çekmeye çalışma (%22,6), yorgunluk için uyuyup/dinlenme (%73,6), sinirlilik için insanlardan uzak durup yalnız kalmayı tercih etme (%20,6), ağrı için ağrı kesici hap, merhem ve iğne kullanma (%43,7), iştah değişikliği (iştah artması, tatlı yeme isteği vb.) için çikolata ve tatlı gıdaları tüketme (%49,3), şişkinlik için rahat kıyafetler giyme (%5,0) ve uyku sorunları için uyumaya odaklanmaya yönelik dua etme, göz bandı takma, hayal kurma gibi girişimlerdi (%30,9).

Sonuç: Öğrencilerin premenstrual ve menstrual yakınmalarıyla başetmeye yönelik girişimlerinin yetersiz olduğu, özellikle şikayetlerinin daha da artmasında neden olabilecek uygulamaların yaygın olduğu sonucuna varıldı.

P:225

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ŞİDDET EĞİLİMLERİ

Öğrenci: Dila HANBAY, Burak Çağrı AĞÇAY, Zeynep TAŞ

Danışman: Handan ÖZCAN

Üniversite: Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Araştırma, üniversite öğrencilerinin şiddeti tanımlama ve şiddet eğilimlerini belirlemek amacıyla düzenlenmiştir.

MATERYAL VE METOD: Araştırma örneklemini; Sağlık Yüksekokulu bölümlerinde okuyan 181 kız, 137 erkek olmak üzere, toplam 318 öğrenci oluşturmaktadır. Kurum izni alındıktan sonra, bütün sınıflara ulaşılmış olup, basit tesadüfî sayılar tablosu kullanılarak veriler toplanmıştır. Örnekleme oluşturan üniversite öğrencilerine “Kişisel Bilgi Formu”, “Şiddet Eğilim Ölçeği (ŞEÖ)” ve “Şiddet Kaba Güç Anketi” uygulanmıştır.

Araştırmadan elde edilen veriler üzerinde; frekans, yüzde, bağımsız gruplar için t testi, Kruskal-Wallis, Mann Whitney U ve Korelasyon analizi yapılmıştır.

BULGULAR: Araştırmanın örneklemini oluşturan öğrencilerin yaş ortalaması 17.00 ± 1.53 (min:17.00, max:29.00)'dir. Katılımcıların %78.6'sı çekirdek, %21.4'i ise geniş aile yapısına sahiptir. Annelerinin %90.6'sı ev hanımı, %6.9'u çalışıyor, babalarının %36.8'i memur-işçi, %32.7'si serbest çalışmaktadır. Öğrencilerin %43.4'ü devlet yurdunda, %32.7'si ev arkadaşları ile birlikte kalmakta; %15.7'si sigara, %6.9'u da alkol kullanmaktadır.

Öğrencilerin şiddet tanımlama puan ortalamaları; bedensel şiddet 7.74 ± 3.14 , sözel şiddet 12.50 ± 4.86 , duygusal şiddet 5.54 ± 3.09 , cinsel şiddet 3.60 ± 1.52 olarak bulunmuştur.

Öğrencilerin şiddete eğilim puan ortalaması 40.58 ± 9.11 'dir. Kendisini agresif olarak tanımlamayan öğrenciler ile şiddet eğilim puanları arasında anlamlı bir fark bulunmuştur (U:5357.00, p:0.024). Öğrencilerin şiddete maruz kalma durumları ile şiddet eğilimleri arasında anlamlı bir fark bulunmazken, öğrencilerin şiddete tanık olma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (U: 7015.50, p: 0.027).

Öğrencilerin şiddete maruz kalma durumları ile şiddet eğilimleri arasında anlamlı bir fark bulunmazken, öğrencilerin şiddete tanık olma durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur (U: 7015.50, p: 0.027).

SONUÇ: Erkek olan öğrencilerde, kendisini agresif olarak tanımlayanlarda, babası çalışmayanlarda, sigara ve alkol kullananlarda şiddet eğilimleri daha fazladır. Ayrıca öğrencilerin şiddete tanık olmaları da şiddet eğilimlerini artırmaktadır.

Şiddet eğilimi yüksek öğrencilere yönelik, öfke kontrolü, stresle başa çıkma stratejileri gibi çalışmalar yapılmasına ve bu amaçla gençlerde şiddet eğilimi düzeyinin belirlenmesine gereksinim olduğu düşünülmektedir.

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ŞİDDET VE SALDIRGANLIK EĞİLİMLERİ: DPÜ ÖRNEĞİ

Öğrenci:Nuran Becer, Fadime Evliya, Esmâ Algın, Elif Kasımoğulları
Danışman: Sultan Güçlü , Emel Elem , Ayşegül Unutkan
Üniversite:Dumlupınar Üniversitesi

Amaç: Dünyadaki en ciddi toplumsal sorunlardan biri olan şiddet, günümüzde hemen her alanda gözlemlenmekte, birçok insan şiddet görmekte/şiddetten etkilenmektedir. Şiddet kavramı, içinde saldırganlığı da barındırır. Saldırganlık, korku ve hoşgörüsüzlük gibi birçok olguyu içeren bir davranıştır. Bu araştırma; üniversite öğrencilerinde şiddet olgusu, şiddet olaylarının saldırganlıkla olan ilişkisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Kesitsel tipteki bu çalışma, 18-26 Kasım 2014 tarihleri arasında Dumlupınar Üniversitesi Merkez Kampüste öğrenim gören toplam 377 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Çalışmada olasılıklı örnekleme yöntemlerinden tabakalı ve basit rastgele örnekleme yöntemleri kullanılmıştır. Çalışmada kişisel bilgi formu, Göka ve ark.(1995) tarafından geliştirilen Şiddet Eğilim Ölçeği ile Tuzgöl(1998) tarafından geliştirilen Saldırganlık Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS 21.0 paket programı ile yapılmıştır. Verilerin analizinde non-parametrik testler kullanılmıştır.

Bulgular: Yaş ortalamaları $20,64 \pm 1,7$ olan 377 öğrencinin %64,7'si kadındır. Örneklem grubunun şiddet eğilim ölçeği toplam puan ortalaması ile saldırganlık ölçeği toplam puan ortalamaları arasında pozitif ve anlamlı bir korelasyon vardır($r=.379$, $p=.000$). Erkek öğrencilerin hem şiddet hem de saldırganlık eğilim düzeyleri daha yüksek bulunmuştur. Şiddet eğilim düzeyinin en yüksek görüldüğü bölüm İlahiyat, en düşük görüldüğü bölüm Tıp Fakültesidir. Ekonomik durumu kötü olanların, aile içinde şiddete maruz kalanların şiddet eğilim düzeyleri, anne-babası ayrı yaşayanların ise saldırganlık eğilim düzeyleri daha yüksek bulunmuştur($p<.05$).

Tartışma: Son yıllarda dünyada ve ülkemizde meydana gelen şiddet olayları, dikkatleri bu konu üzerine yoğunlaştırmıştır. Özellikle günümüzde eğitim kurumlarında güncel bir sorun haline gelen ve gençler arasında yaralanma ve ölümlerle sonuçlanan kavgaların artmasına yönelik şiddet olaylarının medyada sıkça yer aldığı görülmektedir. Ülkemizde bu alandaki bilimsel çalışmaların sınırlı olduğu da bir gerçektir.

Sonuç: Birleşmiş Milletlerin hazırladığı kadın-erkek eşitliği raporuna göre, Türkiye 134 ülke arasından 126. sırada kendine yer bulmuştur. Kadına yönelik şiddet ciddi boyutlara ulaşmıştır. Çalışmamızda da erkek öğrencilerin şiddet ve saldırganlık eğilim düzeylerinin

daha yüksek olduğu gör÷lmektedir. Şiddetin gençler üzerindeki etkilerini önleyebilmek için başta aileler olmak üzere toplumun her kesimine büyük görevler düşmektedir.

P:227

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAM AMAÇLARI VE ÜNİVERSİTE EĞİTİMİNE İLİŞKİN BEKLENTİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Öğrenci: Aysun YILMAZ, Makbule TEZCAN, Gizem Deniz YILMAZ
Danışman:Araş. Gör. Uzm. Gönül BODUR
Üniversite:İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Amaç

Eğitimin önemli hedeflerinden birisi gençlerin, nitelikli birey/meslek üyesi olma çabasında geleceğe yönelik olumlu yaşam amacı geliştirmektir. Özellikle üniversite öğrencilerin yaşam amaçları ve üniversite eğitimine ilişkin görüşleri geleceği yönlendirme açısından bireysel, toplum ve uluslararası düzeyde önem taşımaktadır. Araştırma, öğrencilerin yaşam amaçları ile üniversite eğitimine ilişkin görüşleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla tanımlayıcı nitelikte yapıldı.

Yöntem

Araştırmanın evrenini, İstanbul Üniversitesi'nde öğrenim gören bir grup üniversite öğrencileri oluşturdu. Örneklem alınacak öğrenci sayısı ise basit gelişigüzel rastgele örneklem yöntemi ile seçildi ve araştırma 883 öğrenci ile gerçekleştirildi. Veri toplama aracı olarak; öğrencilerin tanıtıcı özelliklerini belirlemek amacıyla araştırmacılar tarafından geliştirilen "Bilgi Formu" ve "Yaşam Amaçları Ölçeği" kullanıldı. İlhan (2009) tarafından Öz-Belirleme Kuramı temel alınarak geliştirilen ölçek, 47 maddeden ve topluma katkı, kişilerarası ilişki, anlamlı yaşam, aileye katkı, fiziksel sağlık gibi içsel amaçları; maddi başarı/zenginlik, ünlü olma/tanınma ve imaj/çekicilik gibi dışsal amaçları içeren alt boyutlardan oluşmaktadır. Yedi'li likert tipinde hazırlanan ölçeğin yanıt seçenekleri; Hiç önemli değil (1) seçeneğinden Oldukça önemli (7) seçeneği arasında değişen şekilde derecelendirilmiştir. Ölçekten alınabilecek en düşük puan 47, en yüksek puan 329'dir. Ölçekten alınan puan arttıkça bireylerin yaşam amaçları olumlu yönde artmaktadır. Veriler, öğrencilerin ders ve kampüs dışı sosyal etkinliklerinde, kafeterya, festival, kurs ve kulüp toplantıları arasında bireysel onamları alınarak yüzyüze görüşme yöntemiyle toplandı. Verilerin analizi SPSS programında yapıldı.

Bulgular

Öğrencilerin yaş ortalaması $20,72 \pm 2,22$ olup, %76,0'sı kadın, %98,2'si bekar, % 47,3'ü Anadolu lisesi mezunu, %36,8'i 1.sınıf, %25,5'i 2.sınıf, %18,5'i 3.Sınıf, %19,2'si 4.sınıfta öğrenim görmekte, %57,6'i sosyal, %24,2'si sağlık, %18,2'si fen bilimleri alanında öğrenim görmekte, %56,7'sinin aile gelir gider düzeyi eşitti. Öğrencilerin yaşam amaçlarının olumlu olduğu belirlendi ($266,29 \pm 38,71$). Öğrencilerin içsel yaşam amaçlarının öne çıktığı, bu amaçlardan topluma katkı ($38,44 \pm 7,74$), kişisel gelişim ($37,07 \pm 5,28$), aileye katkı ($36,29 \pm 6,70$) boyutlarının, dışsal amaçlardan da maddi başarı kazanma ($33,77 \pm 6,55$) ve imaj ($25,66 \pm 6,52$)

boyutlarının öne çıktığı belirlendi. Öğrencilerin üniversite eğitiminden beklentileri incelendiğinde; %81,7'sinin mesleki gelişim, %71,1'nin bireysel gelişim, %62,9'unun sosyal gelişim, %60,5'inin kültürel gelişim beklentisinin olduğu belirlendi. Öğrencilerin %58,3'ünün üniversite eğitiminin beklentilerini karşıladığını düşündüğü ve %62,5'inin aldıkları üniversite eğitiminden memnun oldukları belirlendi. Öğrencilerin bireysel gelişim ($t=2,313$ $p=0,021$), mesleki gelişim ($t=4,929$ $p=0,000$), sosyal gelişim ($t=2,513$ $p=0,012$), kültürel gelişim ($t=1,971$ $p=0,049$), ekonomik gelişim ($t=4,703$ $p=0,000$) beklentileri ile yaşam amaçları arasında istatistiksel düzeyde fark olduğu belirlendi. Öğrencilerin yaşam amaçları ile cinsiyet ($t=3,335$ $p=0,001$) ve sınıf ($F=3,796$ $p=0,01$) arasında istatistiksel olarak fark olduğu, kadın ve 1.sınıfta öğrenim gören öğrencilerin yaşam amaçlarının daha olumlu olduğu belirlendi. Öğrencilerin yaşam amaçlarının öğrenim gördüğü bölüme göre fark oluşturmadığı ($F=0,962$ $p=0,383$) belirlendi.

Sonuç ve Öneriler

Sonuç olarak, öğrencilerin üniversite eğitimine ilişkin mesleki ve bireysel gelişim beklentilerinin yüksek olduğu ve içsel yaşam amaçlarına sahip oldukları söylenebilir. Öğrencilerin topluma katkı ve kişisel gelişim gibi içsel yaşam amaçları öne çıkmaktadır. Bu çalışma, ülkenin geleceği olan gençlerin yaşam amaçlarına ve eğitimlerine ilişkin çalışmalara ışık tutması açısından önemlidir. Öğrencilerin olumlu yaşam amaçlarının artırılması için üniversitelerde gerekli bilimsel ve sosyal etkinliklere daha fazla yer verilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yaşam amacı, Üniversite eğitimi, Üniversite öğrencileri

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN ZAMAN YÖNETİMİ BECERİLERİ

Öğrenci: Nezaket Cin, Müge Tezel, Mine Kol, Hüseyin Dağlı, Havva Gençosman
Danışman: Nesrin Nural, Seçil Gülhan Güner
Üniversite: Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Amaç: Araştırma sağlıkla ilgili iki farklı bölümde okuyan üniversite öğrencilerin zaman yönetimi becerisini belirlemek amacı tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesinin Hemşirelik bölümünde ve Eczacılık Fakültesinde öğrenim gören 3. sınıf öğrencilerinden araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden 108 (%50'si hemşirelik bölümü ve %50'si eczacılık bölümü) öğrenci oluşturdu. Araştırma Ocak 2015 güz döneminde ilgili makamlardan yazılı izin alınarak gerçekleştirildi. Verilerin toplanmasında demografik özellikleri içeren anket formu ve Britton, Tesser tarafından geliştirilen ve Kibar tarafından güncellenen Zaman Yönetimi Envanterine (ZYE) kullanıldı (Britton ve Tesser, 1991; Kibar, 2014). Anket, araştırmacılar tarafından öğrencilere dağıtılarak doldurulması istendi. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 16.0, analizinde frekans, ortalama ve yüzde değerleri kullanıldı.

Bulgular: Araştırmaya alınan yaş ortalaması 21.36 ± 1.22 yıl olan öğrencilerin ve %70.4'ü kadın, %56.5'i Anadolu Lisesi mezunu, %60.2'si yurttan kalmakta ve %45.4'ü geçimini ailesinin gönderdiği harçlıkla sağlamaktaydı. Öğrencilerin %86.1'i şu an hazırlanmakta olduğu bir sınavı yoktu ve %71.3'ü iş kaygısı yaşamaktaydı. Öğrencilerin şu anki not ortalamalarının ortalaması 2.85 ± 0.60 idi. Araştırmaya alınan öğrencilerin %79.6'sı boş zamanlarında aktivite yapmaktaydı ve en sık yapılan aktivite %33.3 oranında spordur. Öğrencilerin bölümleri ile zaman yönetimi envanteri soruları karşılaştırıldığında aralarında anlamlı bir fark olmamakla birlikte; eczacılık öğrencileri tarafından zaman yönetimi ile ilgili aktivitelerden sırasıyla; yakın tarihte sınavları olmasa bile ders notlarını ara sıra (%50) gözden geçirdiklerini, "Koca bir gün geçti hiç bir şey yapamadım" dedikleri zamanların ara sıra (%46.3) olduğunu, bir okul gününde kişisel bakımlarına derslerinden fazla zaman ayırdıklarının nadiren (%48.1) olduğunu, ihtiyaçları olan şeyleri aradıklarında sık sık (%50) kolayca bulabildiklerini ifade etmişlerdir. Hemşirelik bölümü öğrencileri amaçlarını belirlerken ara sıra (%42.6) ve belirlediği amaçları uygulamada nadiren (%48.1) zorlandıklarını, "Koca bir gün geçti hiç bir şey yapamadım" dedikleri zamanların ara sıra (%46.3) olduğunu, telefonla uzun vakit ara sıra (%44.4) geçirdiklerini, ihtiyaçları olan şeyleri aradıklarında sık sık (%46.3) kolayca bulabildiklerini ifade etmişlerdir.

Sonuç: Sonuç olarak niversite ğrencilerinin akademik başarılarının yükselebilmesi ve gelecekte mesleklerinde de etkin bir yaşam sürebilmeleri için zaman yönetimi becerisi ile ilgili eğitimler düzenlenmelidir.

Kaynaklar

Britton, B. K. ve Tesser, A. (1991) "Effects of time management practices on collage grades", [Elektronik Sürüm], Journal of Educational Psychology 83(3): 405-410.

Kibar B (2014). Karabük niversitesi ğrencilerinin Zaman Yönetimi Becerileri İle Akademik Başarıları Arasındaki İlişi. Karabük Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kamu Yönetimi Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Tezi.

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİNDE ANEROKSİYA NERVOZA PREVELANSI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

**Öğrenci:Hilal Tezel, Nisan Seçil Pelitli, Cansu Şahin, Sinem Önder
Danışman.Yrd.Doç.Dr.Eylem Topbaş
Üniversite.Amasya Üniversitesi**

Giriş: Son yıllarda gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde yaygınlaşan yeme bozukluğunun Anoreksiya Nervozaya olduğu belirtilmektedir. Kişisel yaşam biçimindeki ani değişiklikler, sosyal ve politik dönüşümlerin aile ve bireylerde yarattığı etkilerden kaynaklanan rol değişimleri de özellikle ülkemizde Anoreksiya Nervozayı tetikleyen faktörlerdendir. Bu nedenle farklı şehirlerde öğrenim hayatına devam eden üniversiteli gençler arasında da anoreksiya nervoza gelişme riski vardır.

Amaç: Üniversite öğrencilerinde anoreksiya nervoza prevalansının ve etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

Metot: Tanımlayıcı nitelikte olan bu çalışmanın evrenini Amasya Üniversitesi il merkezinde okuyan n=9363 öğrenci, örneklemini ise bu grup içinden basit rastgele örnekleme yöntemi ile seçilen n=1002 öğrenci oluşturmaktadır. Veriler birebir yüz yüze görüşme yöntemi ile araştırmacılar tarafından ilgili literatür taranarak oluşturulan “Kişisel bilgi Formu ” ve “Yeme Tutum Testi” aracılığı ile elde edilmiştir. Veriler SPSS 20 paket programına aktarılarak, ortalama, yüzdelik hesaplama, Monte Carlo Simülasyon yardımı ile Pearson Ki-Kare yöntemleri kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Anoreksiya nervoza prevalansı %12.18'dir. Yaşları 20,24±20 olan öğrencilerin %71,5'inin bayan, %96,6'sının bekar, %41,3'ünün devlet yurdunda kaldığı, %68,7'sinin maddi durumunun orta olduğu, %66'sının burs almadığı, %59,9'unun günde 3-4 öğün yediği, %75,8'inin düzenli egzersiz yapmadığı, %97,2'sinin ise gıda intoleransının olmadığı saptanmıştır. Cinsiyetin, maddi durumun, günde yediği öğün sayısının, doktorun özel bir diyet önerme durumunun anoreksiya nervoza gelişimini etkileyen bir faktör olduğu tespit edilmiştir. Öğrencilerin öğrenim gördüğü bölüm, medeni durum, iştah durumları, en son ne zaman ne kadar kilo verdiği, fiziksel aktivite yapıp yapmadığı, yaptıkları spor dalı, haftada kaç gün ve kaç saat spor yaptıkları, özel bir diyet uygulayıp uygulamadıkları, gıda intoleranslarının olup olmama durumunun ise anoreksiya nervoza gelişiminde etkili bir faktör olmadığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Literatürle uyumlu olarak maddi durumu iyi olanlarda, bayanlarda anoreksiya nervoza gelişiminin daha fazla olduğu görülmüştür. Üniversite öğrencilerinin gerek yaş grubu olarak gerekse psiko-sosyal ve ekonomik değişiklikler nedeni ile yeme bozuklukları için riskli grupta yer aldıklarından, öğrencilere farkındalık eğitimlerinin verilmesi önerilmektedir.

P:230

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİNDE DİSMENORE GÖRÜLME SIKLIĞININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Büşra Şen, Bircan Kara, Ümmü Gülsüm Çelik, Merve Kırıcı
Üniversite: Bozok Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu
(Danışmansız çalışıldı)

Giriş: Dismenore kadınların menstruasyon sırasında ağrı hissetmeleridir. Periyodik olan bu ağrıya baş ağrısı, baş dönmesi, çarpıntı, mide bulantısı, kusma, diare veya duygusal belirtiler eşlik edebilmektedir. Bu semptomlar kadının okula, işe gitmesini ve sosyal aktivitelere katılmasını engelleyerek yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. Kadınlarda dismonore görülme sıklığının belirlenmesi dismenoreye yönelik baş etme yöntemlerinin öğretilmesi ve tedavisi için oldukça önemlidir.

Amaç: Bu araştırma üniversite öğrencisi olan genç kızlarda dismenore görülme sıklığını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipteki çalışmanın evrenini Aralık 2014 ve Mart 2015 tarihleri arasında Bozok Üniversitesinde okuyan tüm kız öğrenciler oluşturmuştur. Araştırmada örnek büyüklüğü hesaplanmamış, evrenin tümüne ulaşmak hedeflenmiştir. Veri toplanan tarihlerde devamsızlık yapmayan, çalışmaya katılmayı kabul eden ve eksik verisi bulunmayan 445 öğrenci araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırmanın verileri öğrencilerin sosyodemografik, obstetrik ve sağlıkla ilişkili bazı özelliklerini sorgulayan 14 sorudan oluşan Kişisel Bilgi Formu ve Visuel Analog Skala ile toplanmıştır. Çözümlemede tanımlayıcı istatistikler kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırma grubunu oluşturan öğrencilerin yaş ortalaması 20.68 ± 1.56 'tır. Öğrencilerin %2.7'sinin hiç adet görmediği, adet görenlerin ise siklus süresinin ortalama 28.55 ± 6.41 gün olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %80'inde dismenore saptanmış olup, dismenore şiddetinin 6.2 ± 2.4 arasında değiştiği belirlenmiştir.

Sonuç: Çalışma sonuçlarına göre her beş öğrencinin dördünde dismenore saptanmıştır. Bu doğrultuda dismenore yaşayan öğrencilere baş etmede kullanılabilecek yöntemlerin öğretilmesine yönelik girişimlerin planlanması önerilebilir.

Anahtar kelimeler: dismenore, kız öğrenci, menstruasyon.

P:231

ÜNİVERSİTEDE HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN PROBLEM ÇÖZME BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Ayşenur Şakşak, Gülin Yıldırımış

Danışman: Öznur Yaşar, Özlem Tekir, Gözde Özsezer Kaymak

Üniversite:Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulu

Özet

Bu çalışma hemşirelik bölümü öğrencilerinin problem çözme becerilerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan bu araştırmada örneklem seçimine gidilmeksizin, 01Mart 2015 ve 16 Mart 2015 tarihleri arasında Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulunda 2014-2015 Eğitim Öğretim yılında öğrenim gören, araştırmaya katılmayı kabul eden, soruları tam olarak yanıtlayan 395 Hemşirelik Bölümü öğrencisi araştırmaya dahil edilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan “Birey Tanılama Formu” ve problem çözme becerilerini değerlendirmek için “Problem Çözme Envanteri” kullanılmıştır. Veriler SPSS for Windows 16.0 (Statistical Package for Social Sciences) bilgisayar programında aritmetik ortalama, standart sapma, yüzdelik sayılar, t-testi, varyans analizi kullanılarak değerlendirilmiştir. İstatistiksel önemlilik için $p<0.05$ değeri kabul edilmiştir.

Araştırmaya katılanların %64,3’ü 18-20 yaş arasında olup, %35,7’si birinci sınıf, %35,7’si ikinci sınıf, %16,5’i üçüncü sınıf ve %12,2’si dördüncü sınıf öğrencisidir. Katılımcıların %71,1’i bayan, %28,9’u erkek, %87,6’sı çalışmamakta, %12,4’ü çalışmakta, %42,2’si yurttan kalmakta ve %72,9’unun üçten fazla yakın arkadaşı bulunmaktadır. Araştırmaya katılanların problem çözme toplam puan ortalaması $97,80\pm 21,29$ olup, bayan öğrencilerin problem çözme envanteri toplam puan ortalaması $95,74\pm 21,65$, erkek öğrencilerin ise $102,87\pm 19,56$ çıkmıştır. Aradaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p<0.05$). Katılımcıların sınıf düzeyi, çalışma durumu, yakın arkadaş sayısı, kaldığı yer, arkadaşlarıyla sorunlarını paylaşma durumu ile problem çözme envanteri toplam puan ortalaması arasında anlamlı fark çıkmamıştır ($p>0.05$).

Bu araştırmada hemşirelik bölümü öğrencilerinin kendilerini problem çözmede yeterli gördükleri tespit edilmiştir. Problem çözmede erkek öğrencilerin kendilerini kız öğrencilerden daha az yeterli gördükleri bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hemşire, problem çözme envanteri, üniversite öğrencileri

P:232

ÜNİVERSİTEDE OKUYAN KIZ ÖĞRENCİLERİN GENİTAL HİJYEN ALIŞKANLIKLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Asuman Mert, Dilara Çıldır, Gülbike Selin Coşkun

Danışman:Gülcan Kendirkıran

Üniversite:Haliç Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu

Amaç: Bu araştırma, üniversitede okuyan kız öğrencilerin genital hijyen alışkanlığı ve niteliğini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirildi.

Gereç-Yöntem: İstanbul'da bir vakıf üniversitesinde Kasım 2014-Şubat 2015 tarihleri arasında gerçekleştirilen bu araştırmayı, üniversitenin hemşirelik ve sağlık bilimleri yüksekokulu bölümlerinde okuyan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 171 kız öğrenci oluşturdu. Gerekli etik kurul izinleri ve öğrencilerden yazılı onamlar alındı. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatür taranarak hazırlanan 'Anket Formu(AF)' ile toplandı. AF; kız öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini, iç çamaşırı-ped kullanımı ve genital hijyen konusundaki bilgi düzeylerini belirlemeye yönelik soruları içerir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel analizler ve kıkare testi kullanıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan üniversitedeki kız öğrencilerin 142'si (%75,1) 18-22 yaş aralığında, 98'inin(%51,9) adet döneminde ped değiştirme sıklığının günde 2-3 defa olduğunu, evli olanlardan 3'ünün (%50) adet günleri dışında günlük ped/hijyenik ped kullanma sıklığı günde 2-3 defa iken bekar olanlardan 43'ünün(34,7) ısladığını hissettikçe olduğu, 150'sinin (%79,4) adetliken banyo yaptığı ve 9'unun (%34,6) enfeksiyona neden olacağı için banyo yapmadığı, 18-22 yaş aralığındakilerin 95'inin (%66,9) tuvalet sonrası silme işlemini önden arkaya doğru yaptığı, 151'inin(%79,9) tuvalet kullanımı sonrası genital bölge temizliğini su ve tuvalet kağıdı ile yaptığı, iç çamaşırı değiştirme sıklığının adet süresi ve miktarı 3-6 gün arası yoğun ve kanamalı olanların 48'inin(%64,9) günde 1 defa olduğu, genital sorun yaşayanların 16'sinin (%32,0) akıntı olduğu, adet süresi 3-6 gün yoğun kanamalı olanların 6'sı (%40) ile 7-10 gün arası yoğun kanamalı olanların 2'sinin(%22,2) genital sorun olarak idrar yolları enfeksiyonu yaşadığı, cinsel ilişki sonrasında hijyen sağlama konusunda evli olanların 3'ünün (%42,9) dış üreme organını banyoda su sabun veya duş jeli ile yıkarken bekar olanların 9'unun banyo yaptığı/duş aldığı bulundu.

Sonuç: Genital hijyen konusunda, günlük ped/hijyenik ped kullanımı ve değiştirme sıklığı, cinsel ilişki sonrasında genital temizlik, adetliken banyo yapma durumları, yeni alınan iç çamaşırının yıkanması, yaşanan genital sorun karşısında ne yapılması gerektiği konularında öğrencilerin bilgilendirilmeleri gerektiği saptandı.

Anahtar Kelimeler: Genital Hijyen, Hijyen Alışkanlıkları, Kız Öğrenciler.

ÜNİVERSİTEDE OKUYAN MİGRENLİ KIZ ÖĞRENCİLERDE MENSTRUEL MİGRENİN VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Ecem Köroğlu, Kübra Çakır, Melis Coş, Zekiye Keleş, Cansu Kirman, Büşra Cankaya

Danışman: Meltem Yıldırım

Üniversite:Yeditepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş ve Amaç: Menstruel migren, kadınların yaşam kalitesini olumsuz yönde etkileyen yaygın bir problemdir. Bu araştırma, migren tanısı konulmuş üniversite öğrencilerinde menstruel migrenin ve etkileyen faktörlerin incelenmesi amacıyla gerçekleştirildi.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipteki bu araştırmanın örneklemini, bir vakıf üniversitesinin İngilizce hazırlık bölümünde okuyan kız öğrenciler arasında yapılan ön araştırmada, hekim tarafından migren tanısı konulmuş olan 98 kız öğrenci oluşturdu. Araştırmanın verileri, üniversite rektörlüğünden alınan yazılı izin ardından 22.12.2014-24.12.2014 tarihleri arasında, araştırmacılar tarafından literatür ışığında hazırlanan veri toplama formu ile toplandı. Migren ağrısının belirli dönemlerdeki şiddetinin sorgulanmasında 0-10 puan arasında değerlendirilen Sayısal Ağrı Şiddeti Skalası kullanıldı. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistiksel analizler, bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi kullanıldı.

Bulgular: Menstruasyon dönemindeki ortalama migren şiddeti $5,92 \pm 2,15$; menstruasyon dönemi dışında ise $6,38 \pm 2,02$ olarak bulundu. Öğrencilerin %86,7'si menarştan sonra migren tanısı konulduğunu belirtirken; %91,8'i menstruasyon döneminde de, menstruasyon dönemi dışında da migren atağı yaşadığını ifade etti. Migrenle başa çıkmada öğrencilerin %80,6'sı alternatif bir yöntem kullanırken; sıklıkla tercih edilen alternatif yöntemlerin karanlıkta dinlenme (%70,4) ve baş-boyun masajı yapma (%49) olduğu görüldü. Migren ataklarının belirli yiyecekler/içecekler nedeniyle tetiklendiğini belirten öğrencilerin (%69,4); sıklıkla kafeinli içecekler (%58,8), alkol (%44,1) ve çikolatadan (%27,9) olumsuz etkilendiği saptandı. Migren ataklarının günde 8 saatten az ve fazla uyumak ile tetiklendiğini belirten öğrencilerin, migrensuriyeli puanlarının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptandı ($p < 0,05$). Premenstruel Sendromu (PMS) olan öğrenciler arasından; PMS döneminde bulantı/kusma yaşadığını belirtenlerin migrene ilişkin puanlarının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptandı ($p < 0,05$).

Sonuç ve Öneriler: Örneklemi oluşturan migrenli kız öğrencilerin, migren ataklarının yiyecek/içecek, uyku düzeni, PMS gibi faktörlerden etkilendiği ve bu etkinin menstruasyon döneminde görüldüğü gibi menstruasyon dönemi dışında da görülebildiği saptandı. Bu nedenle; menstruel migrenin ve tetikleyen faktörlerin erken dönemde saptanması ve etkili bir şekilde tedavi edilmesi, migrenli kadınların yaşam kalitesini her yönüyle olumlu etkileyecektir.

YABANCI UYRUKLU ÖĞRENCİLER VE TÜRKİYE

Öğrenci: Bedirhan Bedir, Mustafa Turan, İbrahim Sancaktar, Resul Gürbüz, Mehmet Çapar, Emre Yavuz

Danışman: Rabia sohbet

Üniversite: Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Bu araştırma, Gaziantep Üniversitesi'nde öğrenim gören Yabancı uyruklu öğrencilerin Gaziantep Üniversitesi'ni neden seçtiklerini, Türk milletinin Yabancı uyruklu öğrencilere karşı tutum ve davranışlarının nasıl olduğunu, saptamak amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Bu çalışma Eylül-Aralık 2014 tarihleri arasında Gaziantep Üniversitesi'nin çeşitli yerlerinde

Araştırmanın örneklemini Gaziantep Üniversitesi Tıp, Diş Hekimliği, Sağlık Bilimleri, Mühendislik, İletişim, İlahiyat, Eğitim Bilimleri, Mimarlık, İktisadi İdari Bilimler, Fen Edebiyat Fakültelerinde öğrenim gören toplam 418 öğrenciden 200 öğrenciye yapılmıştır. Verileri SPSS 16.00 programında değerlendirilmiştir.

Çalışmaya katılan öğrencilerin %75'i erkek, %25'i bayandır. %39'u Asya Kıtası'nda bulunan ülkelerden, %31'i Afrika Kıtası'nda bulunan ülkelerden, %29,5'i Orta Asya'da bulunan ülkelerden, %0,5'i Avrupa Kıtası'nda bulunan ülkelerden geldiğini; %73'ü 21-24 yaş arasında, %16'sı 17-20 yaş arasında, %11'i 25 yaşın üzerindedir. Öğrencilerin %18'i 1-3 dil bilirken, %65'i 4-5 dil, %17'si 5'ten fazla dil bildiğini söylemiştir.

Öğrencilerin %37,5'i Mühendislik %16,5'i Tıp, %9'u Sağlık Bilimleri Fakültesinde, %37'si de diğer fakültelerde öğrenim görmektedir. Öğrencilerin %84,5'i Türkiye'nin eğitim sistemini beğendiğini, %15,5'i Türkiye'nin eğitim sistemini beğenmediğini; %54'ü Türklerin kendilerine karşı tutumunun iyi, %37,5'i kısmen iyi olduğunu, %8,5'i kötü olduğunu belirtmiştir. %19,5'i ülkesindeki eğitim sistemini beğenmediği için, %27'si Türkiye'nin eğitim sistemini beğendiği için %28'i Türkiye'nin eğitim sisteminin kaliteli olduğunu düşündüğü için, %25,5'i diğer şıkkını seçerek kendi ülkesinde neden okumadığını belirtmiştir

Tüm bunlara bakarak Gaziantep Üniversitesi'nde yabancı öğrenci sayısının giderek arttığını,

yabancı uyruklu öğrencilerin Türkiye'de çok rahat eğitim görebileceklerini, kalacak yer bulabileceklerini burs imkânlarından faydalanabilecekleri, ulaşımının gayet rahat ve insanlarımızın gayet sıcakkanlı olmasından özellikle Gaziantep Üniversitesi'ni bütün yabancı uyruklu arkadaşlarımızın tercih edebileceğini saptadık. Dünyanın neresinde olursa olsun Türkiye'de rahatlıkla eğitim hayatını tamamlayabilirler.

Anahtar Kelimeler: Yabancı Uyruklu Öğrenciler, Gaziantep Üniversitesi ve Türkiye

P:235

YALNIZLIĞIN HEMŞİRELİK 1.SINIF ÖĞRENCİLERİ ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Öğrenci:Sabriye Koyuncu Hasret Taviş Mehmet Balta Müzeyyen Hamkanvelat Fidanten

Danışman:Yard. Doç dr. Rabia Sohbet

Üniversite:Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Bu çalışma Gaziantep Üniversitesi hemşirelik birinci sınıf öğrencilerinde yalnızlık duygusunun nasıl ortaya çıktığını yaş, cinsiyet, sosyodemografik veriler ve depresyon skalası arasındaki ilişkiyi değerlendirmek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Çalışma Ekim –Kasım 2014de yapılmıştır. Çalışmamızın evrenini 145 kız, 55 erkek olmak üzere toplam 200 kişiyle gerçekleştirilmiştir. 18 tane depresyon skalası ile ilgili soru ve 22 tane kapalı uçlu soru olmak üzere toplam 40 tane soru bulunmaktadır. Anket uygulanırken gözlem altında yapılmıştır. Anketteki tüm veriler SPSS 16.0 adlı programa girilip analiz edilmiştir.

Yapılan anket çalışmamızda analiz sonuçlarına göre çalışmamıza katılan 200 kişinin 145 i kız (%72,5), 55'i erkek (%27,5)tir. 17-18 yaş aralığında 84 kişi (%42) , 19-20 yaş aralığında 97 kişi (%48,5) ve 21 yaş ve üzerinde 19 kişi (%9,5) katılmıştır. Katılanların %100'ü bekarıdır. Yalnızlığı hastalık olarak görmeyenler %62.5 yalnızlığın kısa süreli olmadığını düşünenler %61.5 geleceğe dair planlarını etkilediğini düşünenler %91.5 iletişimsizliğin yalnızlığa neden olacağını düşünenler %95 ekonominin yalnızlığa etkilendiğini düşünenler %79.5 yalnızlıkla tek başına mücadele edemeyenler %71.5 yalnızlığın başarıyı olumsuz etkilediğini düşünenler %63.5 yalnızken insanların güçsüz olduğunu düşünenler %59 yalnızlığı aşağılanmış duygu olarak görmeyenler %70 yalnızken müzik dinleyenler %49 yalnızlığın kimsenin olmaması olmadığını düşünen %77.5 yalnızlığı duygusal bir çöküntü olarak görenler %81 yalnızlığın intihara sürüklediğini düşünenler %71 yaşama sevinci olmadığını düşünenler %50.5 yalnızlığı soyutlanmış olarak hissetmeyenler %51 yalnızlığı kötü alışkanlıklara düşünenler %83 yalnızlığı bulunduğu çevreden uzaklaşma olarak görenler %85.5 dir.

Bu çalışmada yalnızlığın hastalık ve tek başına kalmak olmadığını psiko-patolojik durum (ruhsal çöküntü, yakın ve uzak çevreyle bağlantısını koparma, intihara sürüklenme, yaşama sevincinin olmaması, kötü alışkanlıklar kazandırma, sosyal medyaya bağımlılığı arttırma, aşağılama duygusu, diğer insanlardan daha güçsüz olma, geleceğe dair planları etkileme ve iletişimsizlik) olarak algılamaktadır. Yalnızlığın daha çok kentsel kesimde görüldüğü, ekonomik durumun yalnızlığı ne derecede etkilediği, yalnızlığını anlatacak kişinin olup olmasının kişiyi ve onun hayattaki başarılarını etkilediğini ve yalnız kişilerin daha çok müzik dinleyerek bu durumu gidermeye çalıştığını ortaya koymaktadır.

BİR DEVLET ÜNİVERSİTESİNDE ÖĞRENİM GÖREN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN GENEL SAĞLIK DURUMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

**Öğrenci:Ümran Önder, Ahu Özkan, Merve Özdemir, Zehra Oral, Aynur Özcan
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Işıl Işık Andsoy,Arş.Gör.Sevgi Hür
Üniversite:Karabük Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu**

AMAÇ: Çalışmanın amacı, bir devlet üniversitesinde öğrenim gören hemşirelik öğrencilerinin genel sağlık durumlarını belirlemektir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki araştırma 11.02.2015-02.03.2015 tarihleri arasında Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören 258 öğrenci ile yapıldı. Veriler, araştırmacılar tarafından ilgili literatürler doğrultusunda hazırlanan anket formu ve Genel Sağlık Anketi (GSA-12) ile toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiklerle birlikte Chi-Square Tests, Mann-Whitney U Testi, Kruskal-Wallis testleri kullanıldı. Çalışmaya Karabük Üniversitesi Etik kurulu ile kurum izni alındıktan sonra başlandı. Hemşirelere gerekli açıklamalar yapıldı, gönüllülük ilkesi esas alınarak “bilgilendirilmiş onam” koşulu yerine getirildi.

BULGULAR: Öğrencilerin %96.5'i kalıtsal hastalığı, %91.5'i kronik hastalığı olmadığını, %48.8'i dengeli ve yeterli beslenmediğini, %73.6'sı hastaneye gerekmedikçe gitmediğini ve %34.9'u ise hastaneye yatma deneyiminin olduğunu ifade etti. Öğrencilerin GSA puan ortalamasının 1.77 ± 2.18 olduğu saptandı. Genel Sağlık Anketi-12'nin kesme noktasının “4 ve üzeri” olduğu dikkate alındığında öğrencilerin %18.6'sının ölçekten 4 ve üzerinde puan aldıkları belirlendi. Çekirdek aile yapısına sahip öğrencilerin GSA puan ortalaması geniş ve bölünmüş aile yapısına sahip olanlardan daha düşük ve aralarındaki fark istatistiksel olarak anlamlıydı ($p < 0.05$). Öğrencilerin büyüdüleri yerleşim yerinin GSA'den aldıkları puanları etkilediği belirlendi ($p < 0.05$). Büyüdüğü yerleşim yerini il olarak belirten öğrencilerin GSA puan ortalamalarının kasaba ve ilçede büyüyenlerden daha düşük ve istatistiksel olarak aradaki fark anlamlıydı. Öğrencilerin kronik bir hastalığa sahip olma durumuyla GSA puanları arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark olduğu saptandı ($p < 0.05$). Kronik hastalığı olan öğrenciler anlamlı olarak GSA'nden daha yüksek puan aldıkları belirlendi. Psikolojik danışmanlık hizmeti almakta olan öğrencilerin GSA puanları almayanlara göre istatistiksel olarak daha anlamlıydı ($p < 0.05$).

SONUÇ: Hemşirelik bölümünde öğrenim gören öğrencilerin biyopsikososyal yönden ayrıntılı olarak değerlendirilmesi, genel sağlık durumlarını etkileyen faktörlerin belirlenmesi, ruhsal açıdan riskli gruplara yönelik profesyonel danışmanlık programlarının düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, genel sağlık, Genel sağlık anketi

ERKEK ÖĞRENCİLERİN KADINA YÖNELİK ŞİDDETE BAKIŞLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci:Leyla Turan, Mülkiye Bilal
Danışmanlar: Fadile Çidem, Fatma Ersin
Üniversite:Harran Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Kadın; işyerinde, okulda, sokakta farklı şekillerde şiddete maruz kalırken korunduğu en güvenli yer olarak düşünülen aile içinde de şiddete maruz kalmaktadır. Çalışmalarda kadınlara şiddet uygulayan kişilerin genellikle erkekler olması, erkelerin şiddete bakış açılarının belirlenmesi aşamasında önem taşımaktadır. Amaç: Bu çalışma hemşirelik bölümünde okuyan erkek öğrencilerin kadına yönelik şiddete bakışları ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır. Yöntem: Araştırma tanımlayıcı-kesitsel bir çalışmadır. Araştırmanın örneklemini Harran Üniversitesi Sağlık Yüksek Okulunda öğrenim gören 132 erkek öğrenci oluşturmuştur. Veriler 35 sorudan oluşan anket formu ile toplanmış olup SPSS 11.5 paket programıyla değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve ki kare testi kullanılmıştır. Çalışmanın yapılabilmesi için gerekli izinler alınmıştır. Bulgular: Öğrencilerin %39.4'ü birinci, %18.2'si ikinci, %18.2'si üçüncü, %24.2'si dördüncü sınıfta öğrenim görmektedir. Katılımcıların yaş ortalaması 21±2.4 olup %5.3'ü evlidir. Öğrencilerin %13.6'sının gelir durumu iyi, annelerinin %56.1'i, babalarının %10.6'sı okuryazar değildir. Katılımcıların %26.5'i ailesinde şiddet uygulayan bireyler olduğunu, %13.6'sı da ailesinde kadına şiddet uygulandığını belirtmiştir. Katılımcıların %18.2'si kadına şiddet uygulanabileceğini, şiddet nedenleri olarak da %28.8'i sebepsiz, %22.7'si eşlerin sorumluluklarını bilmemesi, %19.7'si çok konuşması, %14.4'ü hak etmesi olarak ifade etmiştir. Kadına şiddet durumları ile karşılaştıklarında öğrencilerin %47'si kendilerinin engelleyeceğini, %12.1'i tepkisiz kalacağını, %11.4'ü polisi arayacağını belirtmişlerdir. Öğrencilerin %51.5'i şiddetin bazen gerekli olduğunu, %49.2'si terbiye amaçlı uygulanabileceğini, %26.5'i çözüm yolu olduğunu ifade etmiştir. Özellikle öğrencilerin %24.2'si evdeki kararları erkeklerin alması gerektiğini, %22'si erkeğin eşine şiddet uygulama hakkı olduğunu belirtmiştir. Medeni durum ve babanın eğitim durumu ile kadına şiddet uygulanabilir diyenler arasında anlamlı bir fark saptanmıştır ($p<0.05$). Ailesinde kadına şiddet uygulananlar ile kadına şiddet uygulanması gerektiğini düşünenler arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($p<0.05$). Sonuç ve Öneriler: Çalışmanın sonucuna göre evli olanlar, babasının eğitim durumu daha düşük olanlar, ailesinde şiddet uygulananlar şiddeti daha çok desteklemektedir. Bu nedenle toplumun toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda bilgilendirilmesi amacıyla girişimsel hemşirelik çalışmalarının yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Kadına yönelik şiddet, hemşirelik.

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ETİK DUYARLILIK DÜZEYİ VE ETKİLEYEN ETMENLER

Öğrenci:Canan Demir

Danışman:Kevser Tarı Selçuk

Üniversite:Balıkesir Üniversitesi,Bandırma Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ: Hemşirelikte etik duyarlılık mesleki rollerin iyi algılanarak kaliteli bakım verilmesini, profesyonelleşme sürecinde etkin rol alınmasını sağlamakta ve karşılaşılan etik problemlerin çözülebilmesi açısından önem taşımaktadır.

AMAÇ: Araştırmada Bandırma Sağlık Yüksekokulunda etik dersi alan üçüncü, dördüncü sınıf hemşirelik öğrencilerinin etik duyarlılık düzeyini etkileyen bazı etmenlerin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

YÖNTEM: Kesitsel tipteki araştırma 06.01.2015-02.03.2015 tarihlerinde Bandırma Sağlık Yüksekokulunda yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini hemşirelik bölümünde etik dersi alan, üçüncü ve dördüncü sınıfta öğrenim gören 165 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada evrenin tamamına ulaşılması hedeflenmiş, ulaşılan, çalışmaya katılmayı kabul eden, eksik verisi bulunmayan 140 öğrenci araştırma kapsamına alınmıştır. Veriler tanıtıcı bilgi formu, Ahlaki Duyarlılık Anketi (ADA) ile toplanmıştır. ADA etik duyarlılığı ölçmek amacıyla Lutzen tarafından oluşturulmuş, Tosun tarafından Türkçe geçerlik, güvenilirliği yapılmış, 30 madde ve otonomi, yarar sağlama, bütüncü yaklaşım, çatışma, uygulama, oryantasyon olmak üzere 6 boyuttan oluşan, 7'li likert tipi bir ölçektir. Ölçekten alınan puanın düşüklüğü etik açıdan yüksek duyarlılığı göstermektedir. Araştırmada ölçeğin Cronbach's Alfa değeri 0.74 olarak hesaplanmıştır. Veri çözümlemede tanımlayıcı istatistikler, t testi, Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis varyans analizi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi olarak $p<0.05$ kabul edilmiştir.

BULGULAR: Öğrencilerin yaş ortalaması 21.66 ± 1.34 'tür, %78.6'sı kızlardan, %51.4'ü üçüncü sınıf öğrencilerinden, %14.3'ü Sağlık Meslek Lisesi mezunlarından oluşturmaktadır. Annesi, babası ilkokul mezunu olanların oranı sırasıyla %55.7, %38.6'dır, grubun % 81.4'ü gelir durumunu orta olarak algılamaktadır. Öğrencilerin %64.3'ü mesleği kendi isteğiyle seçtiğini, %8.6'sı mesleği sevmediğini, %2.9'u sivil toplum kuruluşlarına, %5.0'ı mesleğiyle ilgili derneklere üye olduğunu, %8.6'sı mesleki gelişmeleri takip etmediğini, %17.1'i lisans öğrenimi dışında da etik eğitimi aldığını belirtmektedir. Öğrencilerin ADA puan ortalaması 85.93 ± 15.64 'tür. ADA otonomi, yarar sağlama, bütüncü yaklaşım, çatışma, uygulama, oryantasyon alt boyut puan ortalamaları sırasıyla 19.47 ± 5.32 , 11.96 ± 3.83 , 11.57 ± 3.71 , 11.97 ± 3.26 , 12.36 ± 3.94 , 7.10 ± 3.14 'tür. ADA puan ortalaması 3.sınıf öğrencilerinde, mesleğini sevdiğini belirtenlerde istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşüktür ($p<0.05$).

SONUÇ ve ÖNERİLER: Öğrencilerin ADA puanı orta düzeydedir. Öğrencilerin mezuniyet öncesinde etik duyarlılık düzeylerinin artırılmasına yönelik ders içeriklerinde düzenlemeler yapılmalıdır.

P:239

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN BAKIM UYGULAMALARI VE BU UYGULAMALARA ÖĞRETİM ELEMANLARININ REHBERLİK ETME DURUMLARI

Öğrenci:Harun Özbay, Ezgi Tamer, Sefa Gölbaşı
Danışman: Öğr. Gör. Dr. Havva KARADENİZ MUMCU
Üniversite:Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş ve Amaç: Meslekler profesyonel kimlikte var olma mücadelesini, bağımsız kararları doğrultusunda uygulamalarını yönetebilecekleri özerk bir alana erişme amacı üzerinde kurgulamak zorundadır. Mesleğin öz yetkinlik alanı olarak ‘bakım’ı belirleyen hemşireliğin, kendi alanını güçlü kılma çabalarından çok, uygulamalarını ağırlıklı olarak tedavi hizmetleri ve meslek alanı dışında faaliyetlerle sürdürdüğü görülmektedir. Bu çalışma, hemşirelik bölümü öğrencilerinin bakım uygulamaları ve bu uygulamalara öğretim elemanlarının rehberlik etme durumlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu çalışma Şubat 2015’te Trabzon’da bir üniversitenin hemşirelik bölümü 2., 3. ve 4. sınıf öğrencilerinden 286’sının gönüllü katılımı ile gerçekleştirilmiştir. Veriler, kişisel bilgiler ve Türk Hemşireler Derneği/Komite Çalışması/2005’te belirtilen hemşirelik girişimlerinin olduğu, 2 bölümden oluşan anket formu ile yüz yüze görüşme yöntemiyle toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzdelik, ortalama ve ki kare testi kullanılmıştır. İstatistiki anlamlılık düzeyi $p < 0.05$ kabul edilmiştir. Araştırma için kurumdan yazılı izin alınmıştır.

Bulgular: Öğrenci hemşirelerin %84.6’sı kadın, yaş ortalaması 21.08 ± 2.24 (min:19; max:35), %50.3’ü 2. sınıf, 24.5’i 3. sınıf, %25.2’si 4. sınıftır. Öğrenci hemşirelerin %47.9’u 2, %14.0’ı 3, %19.2’si 4, %5.6’sı 5, %26.8’i 6, %5.6’sı 7 dönem uygulamaya çıkmışlardır. Öğrenci hemşirelerin %47.2’si hemşirelerin bilgileri ile kendi bilgileri çeliştiği için okulda öğrendikleri teorik bilgileri uygulamaya aktarmada sorun yaşadıklarını belirtmişlerdir. Öğrenci hemşirelerin %85.3’ü uygulama sırasında karşılaştığı bilemediği soruları öncelikle servis hemşiresine sorduklarını, %84.3’ü yaptıkları uygulamalarda servis hemşirelerinden(SH), %17.5’i öğretim elemanlarından(ÖE) yardım aldıklarını ifade etmişlerdir. Öğrenci hemşirelerin tamamı yaşam bulguları aldıklarını, %18.9’u ÖE ile, %98.3’ü hasta öyküsü aldıklarını, %8.0’ı ÖE ile, %42.7’si yeni doğan değerlendirmesi yaptıklarını, %5.6’sı ÖE ile, %89.9’u kan şekeri ölçtüklerini, %12.6’sı ÖE ile, %12.6’sı Pap-smear için örnek aldıklarını, %0.7’si ÖE ile, %83.6’sı venden kan örneği aldıklarını, %16.1’i ÖE ile, %65.0’ı ameliyat öncesi hazırlık yaptıklarını, %3.8’i ÖE ile, %73.1’i ağrı izlemi yaptıklarını, %4.9’u ÖE ile, %83.6’sı aldığı-çıkardığı sıvı izlemi

yaptıklarını, %7.7'si ÖE ile, %76.2'si vardiya başında hasta teslimi yaptıklarını, %12.6'sı ÖE ile, %69.2'si belirlenen sorunun çözümüne yönelik hedef belirlediklerini, %20.3'ü ÖE ile, %64.7'si uygulanacak girişimleri belirlediklerini, %14.0'ı ÖE ile, %20.3'ü ostomi bakımı yaptıklarını, %2.8'i ÖE ile, %43.7'si ördek veya sürgü verdiklerini, %1.7'si ÖE ile, %42.0'ı perianal hijyen bakımı yaptıklarını, %2.8'i ÖE ile, %51.0'ı yatak istirahatli hasta bakımı yaptıklarını, %4.2'si ÖE ile, %81.5'i ağız bakımı yaptıklarını, %10.8'i ÖE ile, %53.5'i ağızdan beslenmeye yardım ettiklerini, %4.9'u ÖE ile, %29.7'si total parenteral beslenme yönetimi yaptıklarını, %2.4'ü ÖE ile, %16.4'ü terapötik dokunma uyguladıklarını, %1.7'si ÖE ile, %29.0'ı ölümden sonra bakım yaptıklarını %1.4'ü ÖE rehberliğinde olduğunu belirtmişlerdir.

Sonuç: Öğrenci hemşirelerin bakım uygulamalarına öğretim elemanlarının rehberlik etme durumu çok düşüktür. Öğretim elemanlarının rehberliği ile okulda alınan teorik bilgilerin uygulanmaya aktarılmasında sorunların önlenebileceği, öğrenci hemşirelerin ve hastaların bu durumdan olumsuz etkilenmesinin önüne geçilebileceği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Bakım Uygulamaları, Öğrenci Hemşire, Öğretim Elemanı.

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK İMAJI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci:Ümmühan Yalçiner, Fatma Sultan Öztoprak
Danışman:Yrd.Doç.Dr. Ayşe Sonay Türkmen
Üniversite:Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Hemşirelik bölümündeki öğrencilerin hemşirelik imajı hakkındaki görüşlerini belirlemek amacı ile tanımlayıcı olarak yapıldı.

Yöntem: Araştırma bir Sağlık Yüksekokulu'nun Hemşirelik Bölümü öğrencilerinde gerçekleştirildi. 2014-2015 eğitim öğretim yılında toplam 400 öğrenci eğitim görmekte idi. Araştırmaya katılmayı kabul eden 249 öğrenci araştırma kapsamına alındı. Veri toplama aracı olarak "Anket Formu" ve "Hemşirelik İmajı Ölçeği (HİÖ)" kullanıldı. Ölçek, 28 maddeden ve üç alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçekte yer alan Toplam puanın yükselmesi hemşirelik imajının olumlu olduğunu göstermektedir. Ölçekten alınabilecek puan 28-84 arasındadır.

Verilerin analizi için SPSS 16.0 programı kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde; ortalama, standart sapma, sayı, yüzde, bağımsız gruplarda t testi, ki kare ve ANOVA analizleri kullanıldı. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması $21,708\pm 11,60$ yıl %64,7'si kadın idi. Öğrencilerin %26,9'u birinci sınıf, %29,7'si ikinci sınıf, %24,5'i üçüncü sınıf, %18,9'u dördüncü sınıf idi. Öğrencilerin yarısından fazlası mesleği isteyerek seçtiğini (%58,6), okula gelmeden önce sevinç duyduğunu (%58,6) ancak geldikten sonra hayal kırıklığı yaşadığını (%49,0) belirtti. Öğrencilerin çoğunluğu hemşireyi psikolojik destek sağlayan bir sağlık personeli olarak tanımladı (%71,9). Öğrencilerin %81,1'i hemşirenin bakım yaptığını söylerken, %40,2'si iğne yaptığını, %36,5'i her şeyi yaptığını, %38,6'sı hekimin söylediklerini yaptığını, %2'si ise hiçbir iş yapmadığını belirtti.

HİÖ puan ortalamaları incelendiğinde genel görünüm alt boyut puan ortalamasının $16,37\pm 1,97$, iletişim alt boyut puan ortalamasının $15,57\pm 2,66$, mesleki ve eğitimsel nitelikler alt boyut puan ortalamasının $39,59\pm 3,50$, ölçek genel toplam puan ortalamasının $71,22\pm 6,22$ olduğu belirlendi. Hemşireliğin kutsal bir meslek olduğunu, hemşirelerin psikolojik destek verdiğini düşünen öğrencilerin puan ortalamalarının anlamlı derecede daha yüksek olduğu belirlendi ($p<0,05$)

Sonuç: Öğrencilerin hemşirelik imajı ile ilgili görüşlerinin iyi düzeyde olduğu ve bazı özelliklerden etkilendiği belirlendi.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik imajı, hemşire, hemşire öğrenci

P:241

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN LEZBİYEN, GEY, BİSEKSÜEL VE TRAVESTİ (LGBT) BİREYLERE YÖNELİK TUTUMLARININ BELİRLENMESİNE YÖNELİK BİR ARAŞTIRMA

Öğrenci: Çağla ALAER, Merve KÜTÜKOĞLU, Jebağı Canberk AYDIN
Danışman: Necati Buğra KUDDAŞ
Üniversite:Ankara Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Fakültesi

LGBT;lezbiyen , gey, biseksüel ,transseksüel kelimelerinin harflerinden oluşmakta ve bireylerin cinsel yönelimlerini ifade etmektedir. LGBT bireylere ilişkin yapılan araştırmalarda –sağlık hizmetleri de dahil olmak üzere- sıklıkla damgalanma ve ayrımcılık ile karşılaştıkları belirtilmektedir. Bu nedenle; bu çalışma, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü öğrencilerinin LGBT bireylere yönelik tutumlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak katılımcılara yönelik kişisel bilgi formu, Herek 'in 1998 yılında geliştirdiği ve Duyan ve Gelbal (2004) tarafından Türkçe'ye uyarlanan, geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan "Lezbiyen ve Geylere Yönelik Tutum Ölçeği" (LGYT) kullanılmıştır.Bu ölçekten en yüksek 50 puan en düşük 10 puan alınabilmektedir. Ölçekte alınan puanların düşük olması durumunda homofobik tutum, puanların yüksek olması durumunda homofobik olmayan tutum ölçülmektedir. Araştırmacılar tarafından literatür taraması sonucu belirlenmiş 19 sorudan oluşan bir anket formu uygulanmıştır. Araştırmanın evrenini Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü öğrencileri (n=595) oluşturmaktadır. Araştırmaya katılmayı kabul eden 329 öğrenci örnekleme oluşturmuştur. Verilerin analizi için SPSS 21.0 programı kullanılmıştır. Araştırmaya katılan hemşirelik öğrencilerine hastalarının LGBT birey olması durumundaki tutumları sorulduğunda %77.2 si (n=254) "hastanın LGBT olmasından etkilenmem " seçeneğini işaretlemiştir; örneklemin %22.7 si (n=75) ise hastalarının LGBT birey olması durumunda etkileneceklerini ifade etmişlerdir.Araştırmaya katılan öğrencilere LGBT yönelimin nedeni sorulduğunda, % 60,5 i (n=199) hormonal bozukluk, %36,5 'i (n=120) ruhsal bozukluk, %12,8 i (n=42) genetik bozukluk olarak gördüklerini belirttikleri saptanmıştır. Araştırmaya katılan bireylerin LGYT ölçeğinden aldıkları puan ortalaması($\pm SS=28,02\pm 6,54$) olarak saptanmıştır. Araştırmaya katılan hemşirelik birinci sınıf öğrencilerinin ölçekten aldıkları puan ortalaması($\pm SS=25,52\pm 6,34$) iken dördüncü sınıf öğrencilerin aldığı puan ortalaması($\pm SS= 30,51\pm 6,37$) olduğu, dördüncü sınıf öğrencilerinin LGBT bireylere yönelik tutumunun birinci sınıf öğrencilerine göre daha olumlu olduğu ancak öğrencilerin okuduğu sınıf ile ölçekten aldıkları puan arasında anlamlı bir farklılık olmadığı saptanmıştır (p=0,061). Bu çalışmada ölçeğin güvenilirlik katsayısı (Cronbach's Alpha) 0,755 bulunmuştur. Araştırmanın sonucunda LGYT ölçeğinden alınan puanlar değerlendirildiğinde eğitim sürecinin LGBT bireylere yönelik

tutumunda anlamlı değişiklik yapmamış olduğu, hemşirelik öğrencilerinin LGBT bireyler hakkında yeterli bilgi ve donanıma sahip olmadığı saptanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler ışığında lisans düzeyinde verilen hemşirelik eğitimi süresince cinsiyet kavramları ve cinsel yönelimler konularına yönelik öğrencilerin bilgi

düzeylerinin artırılması ve olumlu tutumlar geliştirmeleri için çalışmalar yapılması önerilebilir.

Anahtar sözcükler: LGBT, tutum, öğrenci hemşire

P:242

HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ENGELLİ BİREYLERE YÖNELİK DAMGALAMAYA İLİŞKİN DÜŞÜNCELERİ VE UYGULAMALARI

Öğrenci: Yasemin Ak, Seda Güzel, Tuba Çömez, Nihan Altan Sarıkaya

Danışman: Sevim Buzlu

Üniversite: İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

ÖZET

Giriş ve Amaç: Engelli bireyler yıllarca toplumda ötekileştirilmiş ve damgalamaya maruz kalmışlardır. Sıklıkla eğitim, istihdam ve sosyal alanlarda sorun yaşamalarının yanı sıra sağlık alanında da damgalamaya maruz kaldıkları ve bunun sonucunda hizmet almakta yetersizlikler yaşadıkları da bilinmektedir. Bu çalışma yaklaşık 8,5 milyon engelli bireyin yaşadığı toplumumuzda engelli bireylere sağlık hizmeti vererek bakımında sorumluluklar üstlenecek olan, geleceğin hemşireleri, hemşirelik öğrencilerinin engelli bireylere yönelik düşünce ve uygulamalarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç Yöntem: Araştırma, İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesinde okuyan 358 öğrenciyle 25 Şubat–13 Mart 2015 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Tanımlayıcı tipte olan bu araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda geliştirilen anket formu ile toplandı. Veriler; yüzdelik, ortalama ve ki kare testi ile analiz edildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalamasının $20,21 \pm 1,39$ olduğu saptandı. Öğrencilerin %88,3'ünün ($n=316$) kız olduğu, %30,4'ünün ($n=109$) 3. sınıfa gittiği ve %92,5'inin (331) engellilikle ilgili herhangi bir eğitim almadığı bulundu. Öğrencilerin %24,9'unun ($n=89$) ailesinde ya da yakın çevresinde engelli birey bulunduğu ve bunların %15,6'sının 1. derecede akrabası olduğu belirlendi. Öğrencilerin %88,3'ünün (316) engelli bireyle arkadaş olabileceği ve %90,8'inin (325) aynı ortamı paylaşabileceği belirlendi. Öğrencilerin yaş ve cinsiyetleri ile engelli bireylerin damgalanmalarına ilişkin düşünce ve uygulamalarda istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmaz iken ($p>0.05$); sınıf düzeylerinin artması ile toplumun engelli bireylere acıyarak yaklaşması ve engelli bireylerin hastanede damgalamaya maruz kaldıkları düşüncesi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptandı ($p<0.01$). Ailesinde ya da yakın çevresinde engelli birey olan öğrenciler ile toplumun bakış açısı karşılaştırıldığında da benzer şekilde toplumun engelli bireylere acıyarak yaklaşması istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p<0.05$).

Sonuç Öneriler: Araştırma sonucuna göre, hemşirelik öğrencilerinin engelli bireylere yönelik düşünce ve uygulamalarının olumlu olduğu ancak engelli bireylerin toplum tarafından damgalamaya maruz kaldıklarını düşündükleri saptandı. Engelli bireylere karşı olumlu düşünce ve uygulamaları daha da geliştirebilmek için, hemşirelik öğrencilerine toplumun engelli bireyleri damgalamasını önleme ve bu konuda liderlik etme konusunda eğitim programları oluşturulması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Engelli birey, damgalama, hemşirelik fakültesi öğrencileri

HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN HASTALARIN PSİKOSOSYAL GEREKSİNİMLERİNİ BELİRLEME DURUMLARI

Öğrenci:Fadime Yılmaz, Emine Uyanık, Filiz Çetinkaya
Danışman:Yrd.Doç.Dr. Gülten Koç, Arş.Gör. Sevcan Toptaş
Üniversite:Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Bu araştırma, bir üniversitenin hemşirelik fakültesi 2., 3., ve 4. Sınıf öğrencilerinin stajları kapsamında hastalarının psikolojik gereksinimlerini tanılama becerilerini değerlendirmek amacıyla gerçekleştirilmiş tanımlayıcı bir araştırmadır. Araştırmanın örneklemini, 235 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur.

Yöntem: Tanımlayıcı yapılan araştırma, Hemşirelik Fakültesinde öğrenim gören 2. (n=109), 3. (n=71) 4. sınıf (n=55) öğrencilerinden araştırmaya katılmayı kabul eden 235 öğrenci ile Ocak-Şubat 2015 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Veriler; araştırmacılar tarafından literatür taranarak oluşturulan öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini ve psikososyal becerileri değerlendirmeyi içeren 12 soruluk, veri toplama aracıyla toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzdelik, ortalama ve gruplar arası karşılaştırma yapılmıştır.

BULGULAR

Öğrencilerin %99.1'i bakım verdikleri hastaların psikososyal açıdan değerlendirilmesi gerektiğini düşünmektedir; ancak %50.2'si psikososyal açıdan değerlendirebildiğini ifade etmektedir. Psikososyal açıdan değerlendirilmesi gerektiğini düşünen 2. Sınıfların %27.5'i hastaların psikolojik desteğe ihtiyaçları olduğu için, 4. Sınıfların ise %80'i holistik bakım için gerekli olduğunu belirtmiştir. Psikososyal açıdan değerlendirme konusunda öğrencilerin %23'ü kendini yeterli bulmadığını düşünmektedir. Bunun nedeni olarak %41.3'ü psikososyal değerlendirmenin gerekliliğinin eğitim müfredatında vurgulanmadığını, % 40.9'u fiziksel gereksinimlere eğiliminin daha öncelikli olduğunu, % 47.2'si psikososyal bakımı zaman kaybı olarak görmektedir. Öğrenciler kliniklerde hastalarda sıklıkla kaygı (%31) ve üzüntü (%27) duygularıyla karşılaşmaktadırlar. Öğrenciler staja çıktıkları kliniklerde hastaları psikososyal olarak değerlendirebilmeleri için öğretim elamanlarından destek olarak 2. Sınıfların %21.1'i psikososyal bakımla ilgili teorik bilgi verilmesi gerektiğini, 4. Sınıfların %30.9'u iletişim yönünden hocalarının yol gösterici olmasını istediklerini belirtmişlerdir.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Öğrencilerin tamamına yakını hastaların psikososyal değerlendirmeleri gerektiğini düşünmelerine rağmen öğrencilerin yarısı değerlendirmenin yapılmasında kendilerini eksik bulmuşlardır. Bu sonuçlar doğrultusunda hemşirelik lisans eğitim müfredatı içeriğinde bulunan meslek derslerine psikososyal bakım becerilerinin entegre edilmesinin hastaları bütüncül bir şekilde değerlendirmeyi sağlayabileceği ve öğretim elamanları tarafından psikososyal değerlendirme konusunda desteklenmeleri önerilebilir.

HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN ROMANTİK YAKIN İLİŞKİ ŞİDDETİ KABUL ETME DÜZEYLERİ

Öğrenci: Yağmur Aydoğan, Merve Akkaya, Tuba Çömez, Sevim Buzlu
Danışman: Ar. Gör. Nihan ALTAN SARIKAYA
Üniversite: Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş ve Amaç: Üniversite yıllarında yaşanan romantik yakın ilişkilerde yaşanan anlaşmazlıklar zamanla fiziksel, duygusal, cinsel ve ekonomik şiddete dönüşebilir. Şiddet, bireyleri fiziksel ve ruhsal olarak olumsuz etkiler ve ileriki dönemlerde gençlerde madde kötüye kullanımı, depresyon, sosyal izolasyon, psikosomatik şikayetler gibi sorunların ortaya çıkmasına neden olur. Araştırma, hemşirelik fakültesi öğrencilerinin romantik yakın ilişki şiddeti kabul etme düzeylerini belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: İstanbul'da bir devlet üniversitesinde yazılı izinler alındıktan sonra 322 hemşirelik fakültesi öğrencisi ile 16 Şubat–27 Şubat 2015 tarihleri arasında kesitsel ve tanımlayıcı olarak gerçekleştirildi. Veriler literatür taranarak oluşturulan veri toplama formu ve Sezer (2008) tarafından geçerlilik güvenirliliği yapılan Çiftler Arası Şiddeti Kabul Ölçeği (ÇAŞKÖ) ile toplandı. Veriler; yüzdeler, ortalamalar, Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis testi ile analiz edildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.21 ± 1.62 olarak bulundu. Öğrencilerin %92.5'inin (n=298) kız olduğu, %32.6'sının (n=105) 3. sınıfa gittiği, %50.6'sının (n=163) Marmara bölgesinde doğduğu ve %47.2'sinin (n=152) şehirde yaşadığı saptandı. Öğrencilerin %94.4'ünün (n=304) 1 ya da daha fazla kardeşe sahip olduğu, %40.7'sinin (n=131) kardeşine şiddet uyguladığı bulundu. ÇAŞKÖ'den aldıkları ortalama puan 13.75 ± 4.94 'dir. ÇAŞKÖ'nin cronbach alfa değeri 0.925 bulundu. Öğrencilerin cinsiyetleri ile çiftler arası şiddeti kabul düzeyleri karşılaştırıldığında, erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek puan aldıkları ($p < 0.01$); öğrencilerin doğdukları yer ile çiftler arası şiddeti kabul düzeyleri karşılaştırıldığında, Marmara bölgesinde doğanların diğer bölgelerde doğanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde düşük puan aldıkları ($p < 0.05$); kardeşe şiddet uygulama durumu ile çiftler arası şiddeti kabul düzeyleri karşılaştırıldığında ise, kardeşine şiddet uygulayanların uygulamayanlara göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek puan aldıkları görüldü ($p < 0.01$).

Sonuç ve Öneriler: Öğrencilerden cinsiyeti erkek olanların, kardeşe şiddet uygulayanların çiftler arası şiddeti kabul düzeyleri yüksek iken, Marmara bölgesinde doğanların ise çiftler arası şiddeti kabul düzeyleri düşük bulundu. Bu sonuçlar doğrultusunda, hemşirelik öğrencilerine romantik yakın ilişki şiddeti ve şiddetin nasıl önlenilebileceği konusunda eğitim programları oluşturulması önerilebilir.

HEMŞİRELİK LİSANS ÖĞRENCİLERİN UZAKTAN EĞİTİME İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Dicle Zengin, Merve Avşar

Danışman:Sevil Çınar

Üniversite:Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Amaç: Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin uzaktan eğitime ilişkin görüşlerini ortaya çıkarmak amacıyla gerçekleştirildi.

Gereç-Yöntem: Bu araştırma tanımlayıcı olarak yapılmış bir çalışmadır. Çalışmanın evrenini Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi öğrencileri (n=568) oluşturmaktadır. Çalışmada örneklem seçimi yapılmamış, araştırmacı tarafından bilgilendirildikten sonra kendi isteği ile araştırmaya katılmayı kabul eden 309 öğrenci araştırma kapsamına dahil edilmiştir. Bu çalışmada veri toplama aracı olarak demografik bilgi formu ve açık ve kapalı uçlu sorulardan oluşan veri toplama formu kullanılmıştır. Veri toplama formu öğrencilerin bazı tanıtıcı özellikleri, internet kullanma durumları ve uzaktan eğitime yönelik görüşlerini belirlemeye yönelik açık ve kapalı uçlu 15 sorudan oluşmaktadır. Veriler SPSS 16.0 programında analiz edilmiştir. Açık uçlu sorulara verilen yanıtların dökümü yapılmış ve birbirine benzer yanıtlar kendi içinde gruplandırılmıştır. Tanımlayıcı değerler olarak sayı ve yüzdeler verilmiştir.

Bulgular

Araştırmamıza katılan öğrencilerin %34.3'ü 20 yaşında, %46.3'ü 1. Sınıf % 28.2'si 2. sınıf %14.2'si 3. Sınıf ve %11.3'ü 4. Sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin %92.9'u kadın ve %69.6'sı anadolu lisesi mezunudur. Öğrencilerin % 11.3'ü daha önce uzaktan eğitim almıştır. Uzaktan eğitim alanların %6.8'i bilgisayar dersi aldığını belirtmiştir. Öğrencilerden %99.4'ü internet kullanmaktadır. Bilgisayar kullananların %82.2'si kendi bilgisayarından erişim sağlamaktadır. Öğrencilerin %88.7'si interneti bilgiye ulaşma amacıyla kullanmaktadırlar.

Öğrencilerin %49.2'si uzaktan eğitimin olumlu yönleri olduğunu düşünmektedir. Öğrencilerin %41.1'i zaman ve mekan sınırlılıklarını ortadan kaldırması nedeniyle uzaktan eğitimi tercih ettiklerini belirtmiştir. Öğrencilerin %88.3'ü olumsuzluk ve sınırlılıklarının olduğunu belirtmiş ve %64.4'ü uygulamalarda yetersizliğin öne çıkması nedeniyle uzaktan eğitimin olumsuz olduğunu ifade etmişlerdir. Öğrencilerin %93.5'i hemşirelikte uzaktan eğitimle ders verilemeyeceğini düşünmektedir. Hemşirelikte uzaktan eğitimle verilebilecek derslerin ise sadece seçmeli dersler olabileceğini belirtmişlerdir.

Hemşirelikte uzaktan eğitimle lisans tamamlamaya yönelik görüşleri sorulduğunda % 36.2'si hemşirelerin yetersiz ve bilgisiz olduğunu, %19.1'i bu uygulamanın eğitimde adaletsizliğe yol açtığını ve %7.1'i eğitimde kopukluğa neden olduğu söylenmiştir. Öğrencilerin %96.4'ü uzaktan eğitimle lisans tamamlamayı desteklememektedir.

Sonuç: Çalışmamızda öğrenciler uzaktan eğitimin, uygulamalarda yetersiz olması, eğitimde adaletsizliğe yol açabileceğini düşündükleri için tercih etmediklerini belirtmişlerdir. Ayrıca öğrencilerin çoğunluğu hemşirelik eğitiminin uygulamalı dersleri içermesi nedeniyle bu derslerin uzaktan eğitimle verilemeyeceğini ifade etmiştir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik öğrencileri, uzaktan eğitim ve hemşirelik eğitimi

LİSANS DÜZEYİNDEKİ HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HASTA HAKLARI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ

Öğrenciler: Osman Şahan Gamze Arı

Danışman: Hülya Bağbek Arzu Kıvrak

Üniversite: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Bu araştırma Fethiye’de bulunan lisans düzeyindeki hemşirelik öğrencilerinin hasta hakları konusundaki bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve analitik olarak yapılmıştır.

Araştırma evrenini Fethiye Sağlık Yüksekokulu’nda bulunan 2, 3 ve 4. sınıfta okuyan 573 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklem büyüklüğü $n=(N.t2.p.q)/[(N-1).d2+t2.p.q]$ 231 kişi olarak hesaplanmış, %10 fazlası alınarak 255 öğrenci örneklem hacmi olarak belirlenmiştir. Örneklem girecek öğrencilerin seçimi basit rastgele örneklem yöntemi ile yapılmıştır. Veriler 24 soruluk bir anket formu ile toplanmıştır. Anket formunda 3 bağımsız değişken ve 21 soruluk “hasta hakları bilgi düzey ölçeği” yer almaktadır. Katılımcılardan ölçekteki sorulara “doğru”, “yanlış” ve “bilmiyorum” şeklinde cevaplar istenmiştir.

Anlaşılabilirliği ve geçerliliği denenen (Coranbach $\alpha=0.933$) anket formu 24.11.2014-05.12.2014 tarihleri arasında birebir görüşme yöntemi kullanılarak uygulanmıştır. Uygulamada zaman sınırlaması yapılmamış bir anketin cevaplama süresi 3-5 dakika kadar sürmüştür. Anket uygulamasında ulaşılamayan öğrenci olmayıp, katılım hızı %100 olarak yürütülmüştür. Verilerin değerlendirilmesi SPSS 15.0 programı ile yapılmıştır. Değerlendirmede tanımlayıcı istatistikler; aritmetik ortalama, standart sapma, minimum ve maximum değerler hesaplanmıştır. Ortalamaların karşılaştırılmasında ise Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Tüm karşılaştırmalarda. 0.05 anlamlılık düzeyi olarak belirlenmiştir.

Araştırmaya başlamadan önce Fethiye Sağlık Yüksekokulundan kurum izini, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Etik Kurulundan Etik Kurul Onayı, araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözel izinleri alınmıştır.

Fethiye’de bulunan lisans düzeyindeki hemşirelik öğrencilerinin; büyük bölümünün (%68.6) 20-22 yaş grubu, (%59.2) kız, (%31.8) hasta hakları konusunda kişisel bilgilendirme ile bilgi sahibi olduğu görülmüştür. Hasta hakları bilgi puanınının 21 puan üzerinden 17.39 ± 3.46 (Min: 0, Max: 21) olduğu, hasta hakları bilgisinin %2.4 “az bilen”, %13.7 “orta bilen” ve %83.9 “çok bilen” düzeyinde olduğu, 17-19 yaş grubunun diğer yaş gruplarına oranla daha bilgili olduğu ($p>0.05$), kızların erkeklere oranla daha bilgili ($p=0.001$) olduğu, bilgi kaynağına göre hasta hakları bilgileri arasında önemli fark ($p>0.05$) olmadığı belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Hasta hakları, Hemşirelik öğrencileri, Bilgi düzeyi

P:247

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞİ SEÇME NEDENLERİ VE MESLEĞE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Yeliz Kılıç, Hülya Çelik
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Nurcan Uysal
Üniversite:Gediz üniversitesi

ÖZET

Amaç

Öğrencilerin hemşirelik mesleğini seçme nedenleri mesleğin gelişimi açısından son derece önemlidir. Bu nedenler belirlenerek mesleği olumlu tanıtmaya yönelik çalışmalar yapılmalıdır. Bu çalışmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin mesleği seçim nedenlerini belirlemek ve mesleğin imajına yönelik geçmiş ve geleceğe ilişkin görüşlerini belirlemektir.

Yöntem

Tanımlayıcı olarak planlanan çalışma, İzmir ilindeki bir vakıf üniversitesinin hemşirelik bölümünde uygulanmıştır. Veriler, hemşirelik birinci ve ikinci sınıf öğrencilerinden araştırmaya katılmaya gönüllü 100 öğrenciden Şubat 2015’de toplanmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında 17 maddeden oluşan “Hemşirelikte Meslek Seçimi Ölçeği” kullanılmıştır. Ayrıca, öğrencilerin hemşirelik mesleğine ilişkin görüşleri ve geleceğe yönelik düşüncelerini öğrenmek amaçlı açık uçlu yedi soru sorulmuştur. Verilerin analizinde yüzdelik hesabı, bağımsız gruplarda t test ve OneWay ANOVA testi kullanılmıştır. Araştırmanın uygulanabilmesi için Şifa Üniversitesi Klinik Araştırmalar Etik Kurulu’ndan izin alınmıştır.

Bulgular

Çalışmaya katılan öğrencilerin %84.0’ı kız, %51.0’ı birinci sınıf olup yaş ortalaması $19.34 \pm 1,69$ ’dur. Öğrencilerin on bir sorudan oluşan “Mesleki Uygunluk Faktörleri” puan ortalaması $70,76 \pm 18,08$, altı maddeden oluşan “Yaşamsal Nedenler Faktörleri” puan ortalaması $50,15 \pm 15,38$ ’dir. Puan ortalamalarına göre yaşamsal nedenlerin hemşirelik mesleğini seçmede orta düzeyde etkili olduğu belirlenirken, mesleki uygunluk faktörlerinin meslek seçiminde daha etkili olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin sosyo-demografik özellikleri ile ölçek puan ortalamaları karşılaştırıldığında aralarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmıştır ($p > 0,05$).

Açık uçlu sorulara verilen cevaplara göre; birinci ve ikinci sınıf öğrencilerinin yarısından fazlası, mesleği seçmeden önce meslekle ilgili olumlu düşüncelere sahipken, eğitime

başladıktan sonra olumlu düşüncelerde artış olduğu ve bunda okuldaki öğretim elemanları ile derslerde edinilen bilgilerin etkili olduğu belirlenmiştir. Öğrenciler, hemşirelik mesleğinin toplumda olumlu bir imaja sahip olmadığını ancak gelecekte bunun değişeceğini ve kendilerinin de bu değişimde etkin olacaklarını ifade etmişlerdir.

Sonuç ve Öneriler

Öğrencilerin mesleği seçmede mesleki uygunluk faktörlerinin daha önemli olması ve öğrencilerin çoğunluğunun meslekle ilgili ve geleceğe yönelik olumlu görüşlere sahip olmaları mesleğin gelişimi açısından önemli sonuçlardır. Mesleğin topluma ve özellikle lise düzeyindeki öğrencilere iyi tanıtılmasına yönelik girişimler uygulanmalıdır.

P:248

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARI

Öğrenci: Mesut AKGÜL Serdar İYİCE
Danışman: Yad.Doç.Dr.Nilgün AKSOY
Üniversite: Akdeniz Üniversitesi Antalya Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma, Antalya Sağlık Yüksekokulu (ASYO) Hemşirelik Bölümü öğrencilerinin profesyonel davranışları uygulayabilme durumunu belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Kesitsel tipte tanımlayıcı olarak planlanan araştırmanın evrenini ASYO Hemşirelik Bölümü 3. ve 4. sınıfta okuyan 280 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen öğrencilerin tamamı örneklem olarak alınacaktır. Öğrenciler ilk klinik deneyimlerini 2. sınıfta edindiklerinden ve bu çalışmada profesyonel davranışlar incelendiğinden, araştırmaya klinik deneyimi olan 3. ve 4. sınıf öğrencileri alınmıştır.

Veriler, 2014-2015 Eğitim Öğretim Yılı Bahar Döneminde toplandı. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından geliştirilen öğrencilerin tanıtıcı özelliklerine yönelik "Öğrenci Bilgi Formu" ve "Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Davranışları Uygulayabilme Durumlarını Belirleme Ölçeği (PDUDBÖ) kullanıldı. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach Alfa katsayısı 0.88 olarak bulunmuştur. Etik kurul ve kurum izni alınmıştır.

Bulgular: Araştırma grubundaki öğrencilerin %57.2'si (103 öğrenci) bayandır. Öğrencilerin yaş ortalaması 22.03 ± 1.637 yıl olup, ortanca yaş 22'dir (min-max:20-31). Öğrencilerin %47.8'i Anadolu veya fen lisesi mezunu, %57.3'ü araştırmanın 3. sınıf öğrencileridir. %62.8'inin en uzun süre yaşadığı yer şehir, %46.7'sinin annesi, %32.8'inin babası ilkokul mezunu, %70.0'ünün ekonomik gelirinin giderlerini karşıladığı, (n=126) %48.3'ünün ekonomik gelirin orta düzeyde karşıladığı saptanmıştır. Öğrencilerin %17.2'sinin (n=32) ailesinde en az bir hemşire yakını olduğu ve %9.4'ünün yakınlığının 2.derece olduğu, %65.6'sının bölümü tercih nedeninin iş bulma kolaylığı olduğu, %58.9'unun mezuniyet sonrası hemşire olarak mesleğini sürdürmek istediği saptanmıştır. Ölçek puan ortalaması $116.6 + 6.78$ (minimum 95, maximum 133) olarak bulunmuştur. Öğrencilerin gelirin gideri karşılama durumlarının PDUDBÖ puan ortalamalarını etkilediği saptanmıştır ($p < 0.005$)

SONUÇ ve ÖNERİLER: Solarak hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyi yüksek olarak saptanmıştır. Bu sonuçlar hemşirelik öğrencilerinin mesleki davranışlarının etik ilkeler ve değerlerle yüklü olduğuna işaret etmektedir. Bu tür çalışmalar farklı bölümlerde okuyan öğrencilerle karşılaştırmalı olarak yapılabilir. Böylece hemşirelik eğitimi alan öğrencilerin, almayan öğrencilerden hangi yönlerden farklılaştığı tespit edilebilir.

Anahtar Sözcükler: eğitim, hemşirelik öğrencisi, profesyonellik, profesyonel davranış

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SOSYAL BENLİKLERİ VE ZAMAN YÖNETİMİ BECERİLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Ayşen Önder

Danışman: Nülüfer Erbil

Üniversite: Ordu Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu araştırma, hemşirelik öğrencilerinin sosyal benlikleri ve zaman yönetimi becerileri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipte olan araştırmanın evrenini, Ordu Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümünde öğrenim gören 314 kız ve 126 erkek olmak üzere 440 öğrenci oluşturdu. Araştırmanın örnekleme 165 kız, 58 erkek olmak üzere araştırmaya 223 öğrenci alındı. Araştırmaya başlamadan önce yüksekokul müdürlüğünden yazılı izin alındı. Öğrencilere araştırma hakkında bilgi verildi ve sözel onamları alındı. Araştırmanın verileri, kişisel bilgi formu, Sosyal Karşılaştırma Ölçeği, Zaman Yönetimi Envanteri ile yüz yüze görüşme yöntemi toplandı. Form ve ölçekler, öğrencilerin kendileri tarafından 8-10 dakikada dolduruldu. Şahin ve Şahin (1992) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ve geliştirilen 18 maddelik Sosyal Karşılaştırma Ölçeği (SKÖ), kişinin, başkaları ile kıyasladığında, kendini çeşitli boyutlarda nasıl gördüğüne ilişkin algılarını ölçmektedir. Ölçekten alınabilecek puan 18-108 arasındadır. Yükselen puanlar, olumlu benlik şemasına işaret eder. Ölçeğin özgün formunda iç tutarlılık katsayısı .87 bulunmuştur. Bu çalışmada ise iç tutarlılık katsayısı .92'dir. Britton ve Tesser (1991) tarafından Zaman Yönetimi Envanteri (ZYE)'nin Türkçe'ye uyarlaması Alay ve Koçak (2002) tarafından yapılmıştır. ZYE'nin "zaman planlaması", "zaman tutumları" ve "zaman harcattırıcılar" alt boyutları vardır ve madde sayısı 27'dir. Cevaplar "her zaman", "sık sık", "bazen", "nadiren" ve "hiç" ifadelerinden oluşmaktadır. Bu ifadelere 1 ile 5 arasında puan verilmektedir. ZYE'den 27-135 puan arasında alınabilmektedir. ZYE'nin tamamı için iç tutarlılık katsayısı bu çalışmada .78 bulundu. Verilerin analizinde sıklık, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma, t testi, One-Way ANOVA testi Kruskal-Wallis test, Mann-Whitney U test ve Pearson korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Öğrencilerin %74'ünün kız, %35'inin 1.sınıf öğrencisi, %48.9'unun ilde yaşadığı, %97.3'ünün bekar olduğu, %80.3'ünün çekirdek aileye sahip olduğu, %58.3'ünün annelerinin ve %37.2'sinin babalarının ilkökul mezunu olduğu, %65.9'unun hemşirelik mesleğini isteyerek seçtiği belirlendi. Öğrencilerin SKÖ toplam puanı 81.84 ± 15.36 (28-108) bulundu. ZYE toplam puan ortalaması 83.61 ± 11.12 (53-121); "zaman planlaması" alt boyutu 48.15 ± 9.89 (16-80); "zaman tutumları" alt boyutu

22.52±3.18 (12-35); “zaman harcattırıcılar” alt boyutu 12.94±3.03 (4-20) idi. Sosyal karılaştırma puanı ie zaman planlaması (r=.304, p=.000); zaman tutumları (r=.274, p=.000); zaman toplam puan (r=.333, p=.000) arasında pozitif yönde ilişki olduğu, ancak zaman harcattırıcılar (r=-.057, p=.396) ile ilişki olmadığı bulundu. Zaman planlaması (p=.022), zaman harcattırıcılar (p=.010),

ZYE toplam puan ortalamasının (p=.012) kız öğrencilere erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğu ve farkın önemli olduğu bulundu. Mesleği isteyerek seçen öğrencilerde, isteyerek seçmeyenlere göre zaman planlaması (p=.007) ve ZYE toplam puan ortalaması (p=.009) daha yüksekti ve fark istatistiksel olarak önemli bulundu.

Sonuç: Öğrencilerin zaman yönetimi ve sosyal benlik puan ortalamalarının orta düzeyde olduğu belirlendi. Öğrencilerin sosyal benlik düzeylerinin olumlu olması, zaman yönetimi becerilerine de olumlu yönde etmektedir. Öğrencilerin sosyal benlik algılarının olumlu yönde geliştirilmesi için yapılacak girişimlerin desteklenmesi, zaman yönetimi becerilerinin de geliştirilmesine katkı sağlayacaktır. Üniversite eğitimi süresince öğrencilere benlik algıları ve zaman yönetimi becerisinin geliştirilmesi yönelik eğitimler yapılması önerilir.

Kaynaklar

Alay S, Koçak S. Validity and Reliability of Time Management Questionnaire. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2002; 22:9-13.

Britton BK, Tesser, A. Effects of time-management practices on college grades. Journal of Educational Psychology, 1991; 83(3):405-410.

Savaşır I, Şahin NH. Bilişsel-Davranışçı Terapilere Değerlendirme ve Sık Kullanılan Ölçekler. Türk Psikologlar Derneği Yayınları, Ankara, 1997. s.110-114.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN SURİYE GÖÇÜNE BAKIŞI

Öğrenci: Hüsna Cangir, İpek Yüce, İsmail Cafer, Nur Eda Demir, Zülal Soylu

Danışman: Rabia Sohbet

Üniversite:Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Suriyeliler geldikten sonra yaşadıkları sorunları belirlemeye çalıştığımız tanımlayıcı araştırmaya 26 Aralık 2014'de Hemşirelik 1. ve 2.sınıflardan toplam 450 öğrenciden 250 si katılmıştır. Anket formunda 1'i açık, 28 kapalı uçlu toplam 29 soru bulunmaktadır. Veriler SPSS 16 programı ile değerlendirilmiştir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin %69'u 20-22 yaşında,%71'i kadın, %65'i Güneydoğu Anadolu Bölgesinden %47 si yurttta kalmakta, %74'ü çekirdek aileden gelmekte, %62'sinin geliri gidere eşittir, %34'ünün babası serbest meslekte, %93'ünün annesi ev hanımı, %55'inin 1-4 kardeşe sahiptir.

Öğrencilerin %77'i Suriye'nin bize aynı imkanları vermeyeceğini, %16'sı aynı imkanı vereceğini düşünüyor. %73'ü Suriyeli mültecilerin çadır kentte yaşamalarını istiyor. %89'u ev kiralarının artmasından rahatsız olduğunu, %35'i sosyal hayatta, %32'si sağlık/hastanelerde, %26'sı ulaşımda %7'si okulda sıkıntı yaşıyor. %19'u yaşanan sorunları Suriyelilerin doyumsuzluğuna, %24'ü yetersiz güvenlik önlemlerine, %57'si yanlış politikaya bağlamaktadır. Öğrencilerin %91'i Suriyeli mültecilerin artacağını düşünüyor. %47'si yaşam, %27'si eğitim, %26'sı sağlık kalitesinin artırılabilirliğini düşünüyor. %73ü Suriyelilerin gayrimenkul alımından endişe duymakta, %16'sı kısmen %11'i endişe duymamaktadır. Suriyeli işçilerin çalışmasına %93'ü daha az paraya çalışması, %5'i fazla mesai yapmaları, %2'si işverenin yardım etme isteği demiştir. Savaştan sonra Suriyelilerin ülkelerine dönmelerine %59'u dönmez derken %28'i kısmen, %13'ü döner demiştir. Ülkemizde bıraktıkları değişimlerin düzeltilmesine %52'si kısmen, %26'sı olmaz, %22'si düzeldir demiştir. Mülteci olsaydık %52'si kalacak yer bulamazdık, %24'ü ekonomik sıkıntı, %15'i sağlık sorunları yaşayacağını, %9'u sevdiklerimizden ayrı kalırdık demiştir. Suriyelilerin gitmesini %77'si evet, %17'si farketmez, %6'si hayır demiştir. Artan iki eşlilikten %77'si rahatsız, %9'u rahatsız olmuyor. %1'i iş alanında, %3'ü Sağlık alanında, %31'i Güvenlik ve huzuru bozduklarını, %65'i sorunla karşılaşmamıştır. Arapça yazıların artmasından %49'u endişelenirken, %32'si endişelenmemekte, %19'u kısmen demiştir. Hastalıkların artmasından% 90'nı endişelenmekte, %6'sı endişelenmemektedir.

Yaşanan sorunlarda yanlış politika ve kontrolsüz mülteci alımı önemlidir. Verilere göre yaşadığımız en büyük problem sosyal hayatla ilgilidir. Mültecilerin alımı kontrollü ve kapasitemiz ölçüsünde olup çadır kentlere yerleştirilmesi problemleri azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: Savaş, Göç, Suriye, Mülteci

P:251

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN TRANSKÜLTÜREL HEMŞİRELİK İLE İLGİLİ BİLGİ DÜZEYİNE İLİŞKİN NİTEL BİR ARAŞTIRMA

Öğrenci:Kübra Aydemir, Sevgi Güzelyurt, Tuğba Güler, M.Fatih Güneş
Danışman:Canan Birimoğlu
Üniversite:Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Sağlık, kültürlere göre değişen, biyolojik ve çevresel etmenler tarafından olduğu kadar kültürel etmenlerden de etkilenmektedir. Sağlık hizmeti veren profesyonellere baktığımızda hizmet alanlarla en çok karşılaşan grup hemşirelerdir. Temelde kültürel bir olgu olan hemşirelik, toplumların giderek çok kültürlü yapıya dönüşmesi ve kültüre özgü yeterli bakımın verilmesi gerekliliği nedeniyle etkilenmiştir. Küreselleşen dünyada artık hemşirelik mesleği, tüm topluma ve etnik gruplara birey merkezli bakım vermenin gerekliliğini ve sorumluluğunu benimsemiştir. Bu nedenle, toplumun kültürel gereksinimlerine yanıt verecek kültürel bilgi ve becerilere sahip hemşirelerin yetiştirilmesi giderek önem kazanmaktadır. Kültürlerarası hemşirelik yaklaşımının gelişiminde insani yaklaşım etkili olmuştur. Kültürlerarası hemşirelik bakımı; bir toplumda farklı kültür gruplarından bireylerin ve ailelerin gereksinimlerine duyarlı bir biçimde sağlanan hemşirelik bakımıdır. Kültürlerarası hemşirelik bilgisi geliştirmek, bu bilgiyi hemşirelik uygulamalarına katmak, kültürlerarası kavram, kuram ve uygulamaları hemşirelik eğitimi, araştırma ve klinik uygulamalarla bütünleştirmek hastalığın duyuşsal, sosyal, davranışsal ve manevi boyutu açısından önemlidir. Dolayısıyla, bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin transkültürel hemşireliğe ilişkin düşünceleri ele alınmıştır. Bu amaçla 20 hemşire öğrenciyle görüşmeler yapılmıştır. Bu araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden biri olan “durum araştırması” kapsamında gerçekleştirilmiştir. Analiz sonuçları incelendiğinde farklı sonuçlarla karşılaşıldığı görülmüştür.

Araştırma sonucunda hemşire öğrencilerin transkültürel hemşirelik kavramıyla ilgili; hemşirelik evrensel bir meslektir ve hemşirelik mesleği insan kaynaklı bir meslek olduğu için bir hemşire bütün kültürlere aynı kalitede hizmet verebilmelidir ancak bu hemşirenin dil bilmesi ve kendini kültürel anlamda geliştirmesiyle mümkündür. Ayrıca hemşire adayları, kültürü bilmekle insan sağlığını olumsuz etkileyecek durumlarda önlenmiş olur şeklinde ifade ettikleri görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kültür, hemşirelik, transkültürel hemşirelik, nitel araştırma.

P:252

HEMŞİRELİK SON SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ İMAJ ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci:Ayşegül Öz, Emine Betül Erkaya, Rüveyda Ölmez
Üniversite:Ege Üniversitesi Ödemiş Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin mesleki imaj algılarının ve etkileyen faktörlerin değerlendirilmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipteki bu çalışmaya Ödemiş Sağlık Yüksekokulu birinci, , dördüncü sınıfında eğitim gören ve araştırmaya katılmayı kabul eden tüm öğrenciler dahil edilmiştir (N:71) Verilerin toplanmasında Sosyo-Demografik Soru Formu ve Hemşirelik İmaj Ölçeği kullanılmıştır. Ölçek, Dost (2014) tarafından geliştirilmiş, 42 sorudan oluşan, altı alt boyutu olan, beşli likert tipi bir ölçektir.. Ölçeğin Cronbach alfa katsayısı 0.82 olarak bildirilmiştir. Bu çalışmada Cronbach alfa katsayısı 0.82 olarak saptanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, sayı ve yüzdeler ve t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 22.64 ± 0.92 'dir. Araştırmaya katılan öğrencilerin %71.8'i kız, %28.2'si erkektir. Öğrencilerin Hemşirelik Mesleğine Yönelik İmaj Ölçeği puan ortalaması 3.89 ± 0.39 olduğu bulunmuştur. Çalışma koşulları alt boyutu puan ortalaması 4.26 ± 0.50 , eğitim alt boyutu puan ortalaması 4.39 ± 0.64 , cinsiyet alt boyutu puan ortalaması 2.89 ± 0.63 , mesleki nitelikler alt boyutu puan ortalaması 4.44 ± 0.50 , mesleki statü alt boyutu puan ortalaması 3.34 ± 0.69 ve dış görünüm alt boyutu puan ortalaması 3.39 ± 1.02 olarak saptanmıştır. Kız öğrencilerin çalışma koşulları, eğitim ve mesleki nitelikler alt boyutu puan ortalamalarının erkek öğrencilerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptanmıştır ($p \leq 0.05$).

Sonuç: Hemşirelik son sınıf öğrencilerinin hemşirelik mesleğine yönelik imaj algılarının orta düzeyde olduğu saptanmıştır (3.89 ± 0.39). Öğrencilerin mesleki nitelikler (4.44 ± 0.50), eğitim (4.39 ± 0.64) ve çalışma koşulları (4.26 ± 0.50) alt boyutlarında en yüksek puanları aldıkları, cinsiyet alt boyutunda ise en düşük puanı (2.89 ± 0.63) aldıkları saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: hemşirelik öğrencileri, imaj,

P:253

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ FLORENCE NIGHTINGALE HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN DARÜLACEZE'DEKİ SOSYAL SORUMLULUK ÇALIŞMALARI

Öğrenci:Sümeyye Ertürk, İlke Tanır, Mehmet Turgut Göktepe, Esat Alcan, Özge Bahar Sertkaya

Danışman:Ergül Aslan, Havva Öz

Üniversite: Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Darülaceze, 1895 yılında Sultan II. Abdülhamit Han tarafından kurulmuş, kurulduğu günden bugüne 30.000'i çocuk olmak üzere toplam 72.000 kişiye Şefkat Yuvası olmuştur. Halen 650'ye yakın insanımızı kuruluş felsefesinden ödün vermeden barındıran Darülaceze din, dil, ırk, cinsiyet ve mezhep farkı gözetmeksizin cami, kilise ve havrasıyla dünyada eşi benzeri olmayan bir hayır kurumudur. 119 yıllık Darülaceze, kurulduğu günden bugüne tüm ihtiyaçları ile işletim giderlerinin tamamını hayırseverlerin bağışları ile karşılamış ve devlete bağlı olmasına rağmen varlığını devlete yük olmadan sürdürmüştür. Bağışçıları, gönüllüleri, çalışanları ve acezeleri ile büyük bir aile olan Darülaceze darda ve sıkıntıda kalındığında sığınılacak bir kucak, varlıklı olduğunda da desteklenecek ilk kurumdur. Darülaceze unutulmaya yüz tutmuş değerlerimizi ve taşıdığı dayanışma sembolü olma vasfı ile primleri maddi manevi gönülden ödenen yoksul insanların yaşam sigortası olmaktadır.

Gereç ve yöntem: Fakültemizde öğrenim gören öğrenciler 2014-2015 eğitim öğretim yılında, Rehberlik ve Psiko-sosyal Rehberlik ve Danışmanlık Birimi organizasyonu, sosyal sorumluluk projesi kapsamında Darülaceze Başkanlığı bünyesinde bazı faaliyetler gerçekleştirdiler.

Bulgular: Bir öğretim üyesi ve bir öğrencimiz, Darülacezede yapılabilecek faaliyetlerle ilgili Başhemşire ve Rehabilitasyon Hemşiresi ile ön görüşme yaptılar. Belirlenen gereksinimler doğrultusunda planlamalar yapıldı.

Fakülte öğrencilerimizden 2 kişi Darülaceze sakinleri ile birlikte 16 Kasım 2014 tarihinde 36. Avrasya maratonuna katıldı. Öğrencilerimiz Darülaceze sakinlerine otobüse binme, inme ve yürüyüş esnasında yardım ettiler.

Darülaceze Kurumu'nda yapılması planlanan etkinlikler çerçevesinde, 17 Aralık 2014 tarihinde 86 öğrenci ile birlikte ziyaret gerçekleştirildi. Kurumda rehabilitasyon dairesi ve sakinlerin kaldıkları daireler ziyaret edildi. Ardından Kurumdaki konser etkinliğine katılarak, öğrencilerimizle yaşlılar birlikte vakit geçirip eğlendiler.

Darülaceze'de kalan kişilerin niteliklerini ve beklentilerini içeren anket formları SPSS programına girildi.

Sonuç: Bu faaliyetlerden öğrenciler büyük keyif aldılar ve srekliğinin olmasını talep ettiler. Darülaceze Kurumu ile sosyal sorumluluk projeleri kapsamında protokol oluşturulması planlandı. Protokol erevesinde, Fakülte bünyesinde gönüllü öğrenciler tarafından yaşlı bireyler, engelliler ve çocuklarla iletişim kurmayı, çeşitli etkinliklerde bulunmayı ve eğitim faaliyetlerini yürütülmesini planlıyoruz.

Kaynaklar: <https://www.darulaceze.gov.tr/darulaceze>

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN KARIYER PLANLAMA DURUMLARI, ZAMAN YÖNETİMİ BECERİLERİ VE AKADEMİK ÖZYETERLİK DÜZEYLERİ

Öğrenci: Ceyran Yıldırım

Danışman: Dr. Tülay Başak

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksekokulu

Giriş: Bu çalışmada, öğrenci hemşirelerin kariyer planlama durumları, zaman yönetimi becerileri ve akademik özyeterlik düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Materyal/Method: Tanımlayıcı özellikte olan bu çalışmanın evrenini Ankara'da bulunan bir hemşirelik yüksekokulu öğrencileri (n=373) oluşturmuştur. Araştırmada örneklem hesaplaması yapılmamış olup, araştırmaya katılmayı kabul eden 353 öğrenci örneklem kapsamına alınmıştır. Veri toplama formu, öğrencilerin sosyodemografik özellikleri ve kariyer planlama durumlarına yönelik sorulardan, "Zaman Yönetimi Envanteri" ve "Akademik Özyeterlik Ölçeği"nden oluşmaktadır. Britton ve Glynn tarafından üniversite öğrencilerinin zaman yönetimi becerilerini ölçmek amacıyla geliştirilen Zaman Yönetimi Envanteri'nin, Alay ve Koçak tarafından (2002), Jerusalem ve Schwarzer tarafından geliştirilen Akademik Özyeterlik Ölçeği'nin ise, Yılmaz ve ark. tarafından (2007) Türkçe'ye uyarlanması ve geçerlilik güvenirlik çalışması yapılmıştır. Elde edilen veriler, bilgisayar ortamında SPSS 15.0 paket programı kullanılarak değerlendirilmiştir. Verilerin tanımlanmasında ortalama, minimum, maksimum, ortanca ve standart sapma kullanılmıştır. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov-Smirnov testi ile değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde Kruskal Wallis testi, Bonferroni düzeltilmeli Mann Whitney U testi ve Spearman Korelasyon testi kullanılmıştır. $p \leq 0.05$ düzeyi istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Tamamı kız öğrencilerin oluşturduğu öğrencilerin %76.8'i kariyer planlaması yapmakta olup, %61.6'sı lisansüstü eğitim planlamaktadır. Öğrencilerin zaman yönetimi beceri toplam puanı ortalaması 90.33 ± 10.62 olup, akademik özyeterlik puan ortalaması 19.00 ± 2.72 'dir. Kariyer planlaması yapan öğrencilerin zaman yönetimi becerileri toplam puanı ve akademik özyeterlik puanı, yapmayan öğrencilere göre istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Öğrencilerin zaman yönetimi becerileri ve akademik özyeterlikleri arasında pozitif yönde ve orta düzeyde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur.

Sonuç: Kariyer planlaması yapan öğrencilerin zaman yönetimi becerileri ve akademik özyeterlik puanları yapmayan öğrencilere göre daha yüksektir. Öğrenci hemşirelerin zaman yönetimi becerileri artıkça, akademik özyeterlik düzeyi de artmaktadır. Kariyer planlaması, akademik özyeterlik ve zaman yönetimi becerilerin geliştirilmesine yönelik konuların akademik danışmanlık hizmetlerinde yer alması önerilmektedir.

P:255

ÖĞRETMEN ADAYI ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNDE SAĞLIKLI YAŞAM BİÇİMİ DAVRANIŞLARI VE AKADEMİK BAŞARIYA ETKİSİ

Öğrenci:Eda Güdük, Zelihabaşürk, Gökcemduru, Havva Özdemir, Deniz Özcan
Danışman:Emine Ela Küçük
Üniversite:Giresun Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞveAMAÇ:Üniversiteöğrencileriorganizasyonlar, toplumlarveülkeleriçingeleceğinkararvericileridirler.Üniversiteyıllarıöğrencilerinyaşambiçimlivesağlıklarıüzerindebağımsız kararverdikleribirdönemdir.Budönemdesağlıklıyaşambiçimidavranışlarınınkazanılmasıve sürdürülmesiönemlidir.Öğretmenadayıöğrencilerinsağlıksorumluluklarıvedavranışlarıgel ecekteöğrencilerinerolmodelolmalarınıdeniyleönemkazanmaktadır.

Buçalışmadaöğretmenadayıüniversiteöğrencilerinininsağlıklıyaşambiçimidavranışlarıveakademikbaşarıileilişkininincelenmesiaçlanıştır.

MATERYAL-METOD:Kesitselnitelikteki bu çalışma 16.02-

19.03.2015 tarihleri arasında Giresun Üniversitesi Eğitim fakültesinin if öğretmenliği bölümünde okuyan öğrencilere uygulanmıştır. Bu bölümde gündüz lüolarakeğitim gören toplam 648 öğrencinin 459'una ulaşılmıştır. Öğrencilerden veriler sosyo-demografik özellikler ve sağlıklı yaşam biçimi davranışları ölçeği (SYBDII) ile toplanmıştır. Ölçeğin tamamı için en yüksek puan 208, en düşük puan 52'dir. Veriler değerlendirilmesinde yüzdelik, ortalamalar ve Mann-Whitney U testi kullanılmıştır.

BULGULAR:Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.7 ± 1.6 'dır ve %76.5'inin kız öğrenciler oluşturmaktadır. Öğrencilerin %60.1'i yurtta kalmaktadır, %67.8'inin annesi ilköğretim ve altındaki eğitimi almıştır. %3.7'si ekonomisi yetersiz olarak belirtirken, %11.5'i sigara kullanmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin %82.1'i düzenli giyim yapmadıklarını belirtmişlerdir. %41.2'si stres düzeyini yüksek olarak belirtirken, %38.1'i düzenli beslenmediğini belirtmiştir. Öğrencilerin %44.4'ü başarısını orta derecede olarak belirtmiş olup, %39'ü mezun olmanın çok önemli olduğunu belirtmiştir. SYBDII toplam ölçek puanı 122.7 ± 1.7 'dir. Öğrencilerin SYBDII ölçek puanları sağlıklı sorumluluğu 18.4 ± 4.4 , fiziksel aktivite 15.2 ± 4.4 , beslenme 18.5 ± 3.7 , maneviyat 26.3 ± 4.6 , kişilerarası ilişkiler 25.7 ± 4.9 , stres yönetimi 18.4 ± 3.5 'dir. Endüyük puanı fiziksel aktivite puanından almışlardır. Kendini orta derecede başarılı ve başarısız olarak değerlendirenlerin kişilerarası ilişkiler puanı ve stres yönetimi puanı, kendin başarılı olarak değerlendirenlerin göre anlamlı olarak düşüktür ($P < 0.05$).

SONUÇveÖNERİLER:Öğrencilerin SYBDII puan ortalamaları orta derecededir. Fiziksel aktivite, sağlıklı beslenme, sigara kullanımı konusunda öğrencilere eğitim verilmesi önerilmektedir.

SAĞLIK MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNİ ve ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİ ALGILAMA DURUMLARI

**Öğrenci:Serkan Temel, Elif Yönter,Zeliha Kızmaz,Soner Barıç, İsmail Sert
Danışman:Yrd.Doç.Dr. Pınar Çiçekoğlu, Öğr.Gör.Canan Sürmeli
Üniversite:Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu**

: Bu araştırma, sağlık lisesinde hemşirelik öğrenimi gören öğrencilerin hemşirelik mesleğini ve sağlık yüksekokulu öğrencilerini nasıl algıladıklarını ortaya koymak amacıyla tanımlayıcı tipte yapılmıştır.

Materyal Metod: Araştırmanın evreni 2014-2015 eğitim öğretim yılında Çankırı ilindeki sağlık liselerinin hemşirelik bölümünde eğitimine devam eden öğrencilerdir (N=270). Örneklem seçimine gidilmemiş tüm hemşirelik bölümü öğrencilerine ulaşılmaya çalışılmıştır (n=251). Araştırmada, literatür doğrultusunda hazırlanan kişisel bilgi formu ve öğrencilerin hemşirelik mesleğini algılamalarını ölçmek amacıyla Eşer ve ark. (2006) tarafından geliştirilen “Hemşirelik Mesleğini Algılama Ölçeği (HMAÖ)” kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 15 istatistik programı; sayı, yüzde, t testi ve tek yönlü ANOVA kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya alınan öğrencilerin yaş ortalaması $16,58 \pm 0,88$ ve %71,7’si kadındır. Öğrencilerin %13,9 Eldivan, %23,9’u Ilgaz, %62,2’si ise merkez gazi sağlık lisesinde ve %46,2’si 10.sınıfta eğitim görmektedir. Araştırmaya katılan öğrencilerin %74,9’unun sağlık meslek lisesini isteyerek tercih etmesine rağmen %41’i bu tercihi yaparken ailesinin etkili olduğu, %57,8’inin ailesinde sağlık çalışanı bulunduğu, %43,8’inin iş imkanı fazla olduğu için hemşirelik bölümünü tercih ettiği, %39,8’inin mezun olduktan sonra üniversiteye devam etmek istediği, %36,7’sinin ise hem çalışıp hem de açık öğretimden üniversite eğitimini tamamlamak istediği saptanmıştır. “Sizce hemşirelik mesleğinde üniversite eğitimine gerek var mı?” sorusuna öğrencilerin %75,3’ünün “evet” cevabı verdiği, evet diyen öğrencilerin ise %43,8’inin üniversite eğitiminin mesleki profesyonellik için gerekli olduğunu düşündüğü belirlenmiştir. Öğrencilerin %50,2’si üniversite öğrencileri ile staj yapmış ve staj yapan öğrencilerin %68,9’u sağlık meslek lisesi öğrencilerinin uygulamalarda üniversite öğrencilerinden daha iyi olduğunu, %34,1’i ise üniversite öğrencilerinin staj saatlerinin yetersiz olduğunu düşünürken, öğrencilerin %41,2’si üniversite öğrencilerinin mesleki araştırmalar yapma konusunda, %37,6’sı hastaya yapılan girişimleri kayıt altına alma konusunda, %34,1’i hastalıklar konusunda, %32,5’i hastaların bakım gereksinimlerini belirleme konusunda üniversite öğrencilerinin daha bilgili/başarılı olduklarını düşünmektedir. Sağlık meslek lisesi öğrencilerinin HMAÖ toplam puan ortalaması $82,19 \pm 15,01$ ’dir. Öğrencilerin cinsiyetleri ile HMAÖ toplam puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunmamış

($p > 0.05$) fakat kadın öğrencilerin toplam puanların ($82,85 \pm 15,02$), erkek öğrencilerin toplam puanlarından ($80,50 \pm 14,96$) daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Sağlık meslek lisesi öğrencilerinin hemşirelik mesleğini yüksek düzeyde algıladıkları belirlenmiştir. Sonuçların üniversite öğrencilerinin hemşirelik mesleğini algılama durumları ile karşılaştırılması düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: sağlık meslek lisesi, hemşirelik mesleğini algılama, hemşirelik öğrencisi

Kaynaklar:

1- Çınar Yücel Ş., Kocaçal Güler E., Eşer İ., Khorshid L. (2011). İki Farklı Eğitim Sistemi İle Öğrenim Gören Hemşirelik Son Sınıf Öğrencilerinin Hemşirelik Mesleğini Algılama Durumlarının

Karşılaştırılması. Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu Dergisi 27 (3) : 1-8,

2- Demirkıran F., Türk G, Denat Y (2005). İlk klinik uygulama öğrencilerin mesleklerine ilişkin görüşlerini etkiler mi? Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi Özel Sayısı.

3-Eşer, İ., Khorshid, L., Denat, Y. "Hemşirelik Mesleğini Algılama" Ölçek Geliştirme Çalışması", Çınar Kronik Böbrek Yetmezliği Tedavileri Hemşire Dergisi, 10(2), 31-39 (2004).

P:257

SAĞLIK YÜKSEKOKULU SON SINIF ÖĞRENCİLERİ GÖZÜYLE BAŞHEMŞİRELİK VE SAĞLIK BAKIM HİZMETLERİ MÜDÜRLÜĞÜNÜN HEMŞİRELİĞİN PROFESYONEL GELİŞİMİNE ETKİSİ

Öğrenci: Meryem Gündoğdu, Serap Yılmaz
Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız
Üniversite: Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç:

Ülkemizde 2003 yılında uygulamaya konulan sağlıkta dönüşüm programı kamu hastanelerinde başhemşirelik makamı kaldırılarak yerine sağlık bakım hizmetleri müdürlüğü getirilmiştir. Bu çalışma, her iki yönetsel makamın hemşirelik son sınıf öğrencilerinin hemşireliğin profesyonel gelişimine etkisi konusundaki düşüncelerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Metod:

Çalışma, 2014-2015 eğitim-öğretim yılı bahar döneminde Sağlık Yüksekokulu son sınıfta öğrenim gören 85 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Çalışmada araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 20.0 programında ortalamalar, yüzdeler, Mann-Whitney U, Spearman Korelasyon ve Kruskal Wallis testi kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular:

Yaş ortalaması 22.24 ± 1.18 olan öğrencilerin %17.6'sı erkektir. %63.5'i hemşirelik mesleğini isteyerek seçmiştir, % 58.2'si hemşirelik mesleğini bırakmayı düşünmemektedir. %52.9'u başhemşireliğin, %47.1'i sağlık bakım hizmetleri müdürlüğü'nün hemşirelik mesleği açısından etkin bir yönetim biçimi olduğunu ifade etmiştir. %58.8'i başhemşirelik, %41.2'si sağlık bakım hizmetleri müdürlüğü ile çalışmak istemektedir. %23.5'i kamu hastanelerinde sağlık bakım hizmetleri müdürlüğü'nün kurulmasının hemşirelik mesleğinin profesyonel gelişimini hiç etkilemediğini; %32.9'u etkilediğini; %43.5'i etkileyip etkilemediği konusunda kararsız olduğunu belirtmiştir. Etkilediğini düşünen öğrencilerin %64.3'ü olumlu yönde, %35.7'si olumsuz yönde etkilediğini ifade etmiştir. Öğrenciler, başhemşireliğin en fazla uyguladığı yönetsel faaliyetlerin hemşirelik hizmetlerinin planlanmasını, yürütülmesini, değerlendirilmesini, geliştirilmesini ve kayıt altına alınmasını sağlama (%61.2) ve günlük hemşirelik uygulamalarına rehber olarak standartları belirleme (%55.3) olduğunu belirtmişlerdir. Sağlık bakım hizmetleri müdürlüğü'nün en fazla uyguladığı yönetsel faaliyetlerin hemşirelerin diğer sağlık ekibi üyeleri ile iletişim ve koordinasyonunu

sağlama(%49.4) ve hemşirelik hizmetlerinde istihdam edilen personeli ilgili birimlere görevlendirip bu birimlere uyumunu sağlama(%47.1) olduğunu ifade etmişlerdir.Yaş, cinsiyet, mesleği isteyerek seçme, mesleği bırakmayı isteme, sağlık bakım hizmetlerinin kurulmasının hemşireliğin profesyonelliğine etkisi konusundaki düşüncelerin başhemşirelik ve sağlık bakım hizmetleri müdürlüğünün yönetsel faaliyetlerine ilişkin düşünceleri etkilemediği saptanmıştır($p>0.05$).Başhemşireliğin yönetsel faaliyetlerini sağlık bakım hizmetleri ile kıyasladığında, sağlık bakım hizmetleri müdürlüğünün yönetsel faaliyeteler açısından daha etkin olduğu($p=0,028$) ve öğrencilerin sağlık bakım hizmetleri müdürlüğü ile çalışmak istedikleri saptanmıştır($p=0,018$).

Sonuç:

Öğrencilerin yaklaşık dörtte biri sağlık bakım hizmetlerinin kurulmasının hemşireliğin profesyonel gelişimini etkilemediğini düşünmektedir.Öğrencilere başhemşirelik ve sağlık bakım hizmetleri müdürlüğünün görev, yetki ve sorumlukları konusunda eğitimler yapılması önerilmiştir.

Anahtar kelimeler: başhemşirelik, sağlık bakım hizmetleri müdürlüğü, profesyonellik

P:258

FETHİYE SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YAŞLI BAKIMI KONUSUN DA BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Funda Gürer

Danışman:Hülya Baybek, Arzu Kıvrak

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Araştırma Sağlık Yüksekokulu hemşirelik öğrencilerinin yaşlı bakımı konusun da bilgi düzeylerinin ölçülmesi amacıyla tanımlayıcı ve analitik olarak planlanmış ve yürütülmüştür.

Çalışma evrenini Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu'nda okuyan 810 öğrenci oluşturmaktadır. Yaşlı bakımı ile ilgili konular 4. sınıf müfredatında yer alan Geriatri Hemşireliği dersi kapsamında verildiği için, çalışmanın evrenini 104 kişilik 4. Sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada tam sayım yapılmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen 2 bölümden ve toplam 23 sorudan oluşan anket kullanılmıştır. Anketin ikinci bölümünde yer alan “yaşlı bakımı bilgi formu” için 17/11/2014 tarihinde 30 öğrenciye ön test yapılmıştır (Coranbach alpha değeri=0.843). Güvenilirliği denenen anket formu 18.11.2014-21.11.2014 tarihleri arasında uygulanmıştır. Bir anketin cevaplama süresi ortalama 5-7 dakika sürmüştür (Katılım hızı=%100). Veriler SPSS 15.0 paket programı ile değerlendirilmiştir.

Yaşlı bakımı bilgi ölçeğinin soruların değerlendirilmesinde puanlama sistemi kullanılmıştır. Puanlama; istenilen cevaplarda “1 puan” istenilmeyen ve fikri olunmayan durumlarda “0 puan” verilerek yapılmıştır. Puanlama sonunda her öğrencinin toplam bilgi puanı hesaplanmıştır. Ölçeğin puan ranjı “0-20 puan” arasında değişmektedir.20 puan üzerinden yapılan değerlendirmede; 0-7 puan arası alanlar “Az bilen”, 8-14 puan arası alanlar “Orta bilen”, 15-20 puan arası alanlar “Çok bilen” olarak değerlendirilmiştir. Araştırmanın bağımsız değişkenleri; yaş, cinsiyet, evde yaşlı birey olma durumu oluşturmaktadır. Araştırmada tanımlayıcı tablolarda aritmetik ortalama, sıklık ve yüzde değerleri, standart sapma, en düşük ve en yüksek değerler kullanılmıştır. Ortalamaların karşılaştırılmasında ise; ikili değişkenlerin karşılaştırılmasında nonparametrik verilerde Mann-Whitney U testi kullanılmıştır.

Tüm karşılaştırmalarda 0.05 önemlilik düzeyi olarak kabul edilmiştir. Araştırmaya başlamadan önce, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Etik Kurulundan Etik Kurul Onayı alınmıştır. Yapılan araştırmada araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözel izin alınmıştır.

Araştırmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin çoğunluğunun 21 yaş ve üzerini olduğu, büyük bir kısmını kadınların oluşturduğunu, büyük çoğunluğunun evinde yaşlı

bireylerinin olduğunu, yaşlı bakımı bilgilerinin büyük çoğunluğunun “çok bilen” düzeyinde olduğu, 21 yaş ve üzeri ile 20 yaş ve altı olan hemşirelik öğrencilerinin yaşlı bakım bilgileri arasında anlamlı bir fark olmadığı ($p>0.05$), kadın öğrencilerin erkek öğrencilere göre yaşlı bakım bilgileri arasında anlamlı bir fark bulunduğu ($p<0.05$), evinde yaşlı bireyi olan öğrencilerin evinde yaşlı bireyi olmayan öğrencilere göre yaşlı bakım bilgileri arasında anlamlı bir fark olmadığı ($p>0.005$) görölmektedir.

Anahtar kelimeler: Yaşlılık, Yaşlı bakımı, Hemşirelik öğrencileri

P:259

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN YAŞAM BULGULARI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ

Öğrenci: İjlal Çamlıbel, Turan E

Danışman: Yrd.Doç.Hülya Baybek, Öğr.Gör.Arzu Kıvrak

Üniversite: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin yaşam bulguları hakkındaki bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve analitik olarak planlanmış ve yürütülmüştür.

Fethiye Sağlık Yüksekokulu'nda 02.12.2014 - 07.12.2014 tarihleri arasında hemşirelik Esasları dersi 1. Sınıf 1. Dönem müfredatında bulunmadığı için 1. sınıflar çalışmaya katılamamıştır. Çalışmaya okulda ki 2, 3 ve 4. sınıf öğrencileri katılmıştır. Örneklem büyüklüğün= $(N.t^2.p.q)/((N-1).d^2+p.q.t^2)$ formülü kullanılarak 230 kişi hesaplanmış. %10 artırılarak 255 kişi örneklem büyüklüğü olarak belirlenmiştir. 255 kişiye uygulanmıştır.

Çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından hazırlanan ve geliştirilen anket (Ek-1) kullanılacaktır. Anket öğrencilerin yaşam bulguları ölçümü hakkında bilgisi ve demografik bilgileri olmak üzere 2 bölümden oluşmaktadır.

4 adet demografik soru ile toplamda 30 soru bulunmaktadır. Anket formunun birinci bölümünde yer alan öğrencilerin tanıtım formu katılımcıların cinsiyet, yaş, hemşirelik mesleğini isteyerek seçtiği ve hemşirelik bölümünden memnun olup olmadığını dair toplam 4 sorudan oluşan "kişisel bilgi formu" yer almaktadır. Bu formda araştırmacı tarafından ilgili literatürler taranarak geliştirilen, kapalı uçlu, "evet", "hayır", "bilmiyorum" şeklinde cevaplanan 26 sorudan oluşan "yaşam bulguları bilgi formu" yer almaktadır.

Hazırlanan anket 5 kişiye uygulanarak anlaşılabilirliği test edilmiştir. Anlaşılmayan ifadeler bulunmamıştır. Anlaşılabilirliği test edilen anket 02.12.2014 tarihinde 30 öğrenciye uygulanmıştır. Coranbachalpha değeri 0,792 bulunmuştur.

Veriler anket yöntemi ile toplanmıştır. Güvenilirliği denenen anket formu 07.12.2014 tarihleri arasında uygulanmıştır. Bir anketin cevaplama süresi ortalama 3-5 dakika sürmüştür. Uygulamada ulaşılamayan kişi olmamıştır. Uygulama katılım hızı %100 olarak yürütülmüştür. Veriler SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) 16.0 paket programında değerlendirilmiştir.

Yaşam Bulguları bilgi ölçeğinin soruların değerlendirilmesinde puanlama sistemi kullanılmıştır. Puanlama; istenilen cevaplarda "1 puan" istenilmeyen ve fikri bulunmayan durumlarda "0 puan" verilerek yapılmıştır. Puanlama sonunda her öğrencinin toplam bilgi puanı hesaplanmıştır. Ölçeğin puan ranjı "0-26 puan" arasında değişmektedir. 26 puan üzerinden yapılan değerlendirmede: 0-8 puan

arası alanlar “az bilen” ,9-17 puan arası alanlar “orta bilen” ,18-26 puan arası alanlar “çok bilen” olarak değerlendirilmiştir

Araştırmanın bağımsız değişkenleri; cinsiyet, sınıf, hemşirelik mesleğini isteyerek seçip seçmediği ve okuduğunuz bölümden memnun olup olmadığı durumudur. Araştırmanın bağımlı değişkeni ise; yaşam bulguları bilgi puanıdır. Araştırmada tanımlayıcı tablolarda aritmetik ortalama, sıklık ve yüzde değerleri, standart sapma, en düşük ve en yüksek değerler kullanılmıştır. Ortalamaların karşılaştırılmasında ise; ikili değişkenlerin karşılaştırılmasında nonparametrik verilerde Mann- Whitney U testi ve parametrik verilerde ise independentsimple t testikullanılmıştır. Üçlü değişkenlerin karşılaştırılmasında ise parametrik verilerde Tek Yönlü Varyans Analizi testi kullanılmıştır. Tüm karşılaştırmalarda 0.05 önemlilik düzeyi olarak kabul edilmiştir.

Araştırmaya başlamadan önce Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi kurum izini (Ek 2), Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi etik Kurulundan Etik Kurul Onayı (Ek 3) alınmıştır. Yapılan araştırmada araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözel izin alınmıştır.

Öğrenci hemşirelerin yaşam bulguları ile ilgili bilgilerini ölçmeye yönelik olarak yapılan bu araştırmaya katılanların %56.5'inin kadın, %36.9'unun 3. Sınıf, %58'inin hemşirelik bölümünü isteyerek seçtiği ve %58'inin hemşirelik bölümünden memnun olduğu belirlendi.

Araştırmaya katılanları kadınların daha bilgili oldukları, 2. ve 4 .sınıf öğrencilerin daha bilgili oldukları, istemeyerek mesleği seçenlerin, hemşirelik mesleğinden memnun olanların daha bilgili oldukları, araştırmaya katılanların %3.5'unun“az bilen”, %23.9'unun “orta bilen”, %72.5'unun “çok bilen ”düzeyinde olduğu belirlenmiştir

Anahtar kelimeler : vital bulgular, yaşam bulguları, hemşirelik girşimleri

SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN AKRABA EVLİLİĞİ HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ

Öğrenci:İskenderun S. Gülten A.

Danışman:Baybek H., Kıvrak A., Karayağız Muslu G., Tozak Yıldız H

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Araştırma Sağlık Yüksekokulu öğrencilerinin akraba evliliği hakkındaki bilgi düzeylerinin ölçülmesi amacıyla tanımlayıcı ve analitik olarak planlanmış ve yürütülmüştür. Çalışma evrenini Fethiye Sağlık Yüksekokulu'nda okuyan 810 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada tam sayım yapılmayıp örneklem seçme yoluna gidilmiştir. Örneklem büyüklüğü olarak hesaplanan 287 kişi basit-rastgele örneklem seçme yöntemi ile belirlenmiştir.

Çalışmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen 27 sorudan oluşan anket kullanılmıştır. Anketin birinci bölümünde “doğru”, “yanlış” ve “bilmiyorum” şeklinde cevaplanan kapalı uçlu 20 sorudan oluşan “akraba evliliği bilgi belirleme formu”(coranbach alfa=0.802) ve ikinci bölümünde ise 7 sorudan oluşan “öğrenci tanıtım formu” yer almaktadır. Veriler 24.11.2014-27.11.201 tarihleri arasında anket yöntemi ile toplanmıştır. Veri toplama süreci araştırmacı tarafından gerçekleştirilmiş, bir anketin cevaplama ortalama 3-5 dakika sürmüştür (Katılım hızı=%100).

Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 14,0 programı kullanılmıştır. Akraba evliliği bilgi formundaki sorularının değerlendirilmesinde puanlama sistemi kullanılmıştır. Puanlama; istenilen cevaplarda “1 puan” istenilmeyen ve fikri olunmayan durumlarda “0 puan” verilerek yapılmıştır. Puanlama sonunda her öğrencinin toplam bilgi puanı hesaplanmıştır. Ölçeğin puan ranjı “0-20 puan” arasında değişmektedir. 20 puan üzerinden yapılan değerlendirmede; 0 ile 7 arası puan alan öğrenciler “Az bilen”, 8 ile 15 arası puan alan öğrenciler “Orta bilen”; 16 ile 20 arası puan alan öğrenciler “Çok bilen” olarak değerlendirilmiştir. Araştırmada tanımlayıcı tablolarda aritmetik ortalama, sıklık ve yüzde değerleri, standart sapma, en düşük ve en yüksek değerler kullanılmıştır. Ortalamaların karşılaştırılmasında ise; İkili değişkenlerin karşılaştırılmasında; parametrik verilerde Independent Simple T testi, nonparametrik verilerde Mann Whitney U testi kullanılmış, üçlü değişkenlerin karşılaştırılmasında; nonparametrik verilerde Kruskal Wallis H varyans analizi kullanılmıştır. Tüm karşılaştırmalarda 0.05 önemlilik düzeyi olarak kabul edilmiştir. Araştırmaya başlamadan önce Milli Eğitim Müdürlüğünden kurum izini, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi etik Kurulundan Etik Kurul Onayı alınmıştır. Yapılan araştırmada araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözel izin alınmıştır.

Araştırmaya katılan öğrencilerin büyük kısmını kadınların oluşturduğu, büyük çoğunluğunu Akdeniz Bölgesinde yaşayanların oluşturduğunu, büyük bir kısmının

ailelerinde akraba evliliği bulunduğunu, büyük çoğunluğunun yerleşim birimini kent/merkez oluşturduğu, anne eğitim düzeylerinin çoğunluğunun ilköğretim-ortaöğretim mezunlarından oluştuğunu, baba eğitim düzeylerinin çoğunluğunun ilköğretim-ortaöğretim mezunlarından oluştuğunu, bilgi kaynaklarının büyük çoğunluğunu okuldan edindikleri, kadınların (p:0.000), Marmara bölgesinde yaşayanların, (p:0.002), köyde yaşayanların (p=0.000), annesi lise/yüksek lisans mezunu olan öğrencilerin (p=0.000) diğerlerine göre daha bilgili olduğu; babası okuryazar olmayan öğrencilerin ise diğerlerinden daha az bilgili olduğu (p=0.000); akraba evliliği hakkında okuldan edinilen bilginin, diğer kaynaklardan elde edilen bilgilere göre daha yüksek (p=0.007) olduğu, öğrencilerin akraba evliliği bilgi puanının 20 puan üzerinden 13.32 ± 3.74 (min:0.00, max:20.00) puan aldığı; akraba evliliği konusundaki bilgilerinin ise %7.7 “düşük”, %57.5 “orta” ve %34.8 “yüksek” düzeyde olduğu, belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Akraba Evliliği, Akraba, hemşirelik.

P:261

LİSE DÜZEYİNDEKİ HEMŞİRELİK VE ATT ÖĞRENCİLERİNİN HASTA HAKLARI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ

Öğrenciler: Osman Şahan, Gamze Arı

Danışman: Hülya Bağbek, Arzu Kıvrak

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Bu araştırma Fethiye’de bulunan lise düzeyindeki hemşirelik ve att öğrencilerinin hasta hakları konusundaki bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Araştırma evrenini Fethiye MELSA Anadolu Sağlık Meslek Lisesi öğrencileri oluşturmaktadır. Çalışma 3 ve 4. sınıfta okuyan 212 öğrenci ile yapılmıştır. Örneklem seçme yöntemine gidilmeyip tamsayım yöntemi kullanılmıştır. Veriler 24 soruluk bir anket formu ile toplanmıştır. Anket formunda 3 bağımsız değişken ve 21 soruluk “hasta hakları bilgi düzey ölçeği” yer almaktadır. Katılımcılardan ölçekteki sorulara “doğru”, “yanlış” ve “bilmiyorum” şeklinde cevaplar istenmiştir.

Anlaşılabilirliği ve geçerliliği denenen (Coranbach $\alpha=0.933$) anket formu 29.12.2014-09.01.2015 tarihleri arasında birebir görüşme yöntemi kullanılarak uygulanmıştır. Uygulamada zaman sınırlaması yapılmamış bir anketin cevaplama süresi 3-5 dakika kadar sürmüştür. Anket uygulamasında ulaşamayan 12 öğrenci olup, katılım hızı %94,33 olarak yürütülmüştür. Verilerin değerlendirilmesi SPSS 15.0 programı ile yapılmıştır. Değerlendirmede tanımlayıcı istatistikler; aritmetik ortalama, standart sapma, minimum ve maximum değerler hesaplanmıştır. Ortalamaların karşılaştırılmasında ise Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis H testi kullanılmıştır. Tüm karşılaştırmalarda 0.05 anlamlılık düzeyi olarak belirlenmiştir.

Araştırmaya başlamadan önce Fethiye Sağlık Yüksekokulundan kurum izini, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Etik Kurulundan Etik Kurul Onayı, araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözel izinleri alınmıştır.

Fethiye’de bulunan sağlık meslek lisesi öğrencilerinin; büyük bölümünün (%70,5) kız, hemen hemen yarısının (%53,5) hemşirelik bölümünde okuduğu, diğer bilgilendirme materyalleri arasında çok fark olmamakla birlikte en fazla (%29) hasta hakları konusunda kişisel bilgilendirme yöntemi ile bilgilenen bir kitle olduğu görülmüştür. Hasta hakları bilgi düzeyi toplam puanının 21 puan üzerinden 17.52 ± 2.56 (Min: 7, Max: 21) olduğu, araştırmaya katılan öğrencilerin %1’inin bilgi düzeyinin sınırlı, %10’unun orta düzey, %89’unun ise yeterli olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin kız olanlarının, hasta hakları konusunda pano ile bilgilenenlerin ve ATT bölümünde okuyanların diğerlerine göre bilgi düzeylerinin daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Anahtar kelimeler: Hasta hakları, Hemşirelik öğrencileri, Bilgi düzeyi

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİK MESLEĞİNE İLİŞKİN YARGILARI: BİR SAĞLIK YÜKSEKOKULU ÖRNEĞİ

Öğrenci: Fatma Şaffak, Öznur Katırcı, Nurcan Kaya, Şeymagül Dünder, Nurbanu Arı, Neslihan Duman

Danışman: Seval Ağaçdiken, Afıtap Özdelikara, Nuran Mumcu Boğa
Üniversite: Ondokuz Mayıs Üniversitesi Samsun Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Hemşirelik; bireyin ailenin ve toplumun sağlık ve esenliğini korumak ve bir hastalık halinde iyileşmeye yönelik yapılan sağlık hizmetlerinin planlanması, örgütlenmesi, düzenlenmesi, ve değerlendirilmesindeki uygulamaları kapsayan sağlık disiplini. Hemşirelik öğrencilerinin mesleği algılaması bu mesleğe karşı gelişen önyargılara, düşüncelere ve hissettiklerine bağlıdır.

Meslek seçiminde ve mesleğe uyum sağlama da ve etkin bir çalışma ortamı oluşturmada hemşirelik mesleğine olan tutum ve önyargılar etkilidir. Toplumdaki önyargılarla bu mesleği seçen öğrencilerin okula ilk başladıklarında mesleğe karşı tutarlı bir görüşe sahip olmaları ve meslek bilincinin yerleşmesi, hastalarla ve diğer sağlık personeliyle ilişkilerinin etkili olmasına ve mesleğe karşı olan önyargıların giderilmesine bağlıdır.

Amaç: Hemşirelik öğrencilerinin Hemşirelik mesleğine ilişkin önyargılarının ve meslek seçiminde çevreden etkilenme durumlarının saptanmasıdır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma evrenini Ondokuz Mayıs Üniversitesi Samsun Sağlık Yüksek Okulu Hemşirelik Bölümü'nde 2014-2015 eğitim öğretim yılında öğrenim gören 430 öğrenci oluşturmuştur. Verilerin elde edilmesinde araştırmacılar tarafından hazırlanmış demografik özellikler ve hemşirelik mesleğine ilişkin yargıları içeren anket formu kullanılmıştır. Araştırmanın yürütülmesinde kurumdan yazılı ve gönüllülerden sözel izin alınmıştır.

Verilerinin analizi SPSS 16.0 programında ve tanımlayıcı istatistikler yapılmıştır.

Bulgular ve sonuç: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 20.44 + 1.36'tür. Katılımcıların % 81.7'i kadındır. Hemşirelik bölümü katılımcıların % 67.1'inin ilk tercihidir ve % 60.4'ü mesleği isteyerek seçmiştir. Mesleğe ilişkin görüşler incelendiğinde % 67'si mesleğe önyargılı olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin % 83.8'i hemşireliği iş bulma garantisi olan bir meslek olarak görmektedir. Bununla birlikte katılımcıların % 43.8'i teorik bilgileri öğrenmede güçlük çektiklerini ifade etmiştir. Öğrencilerin % 32.9'u topluma kaliteli hizmet sunmak amacıyla bu mesleği tercih etmiştir. Hemşirelik öğrencilerinin % 51.7'si annelerinin etkisiyle hemşireliği seçmiştir. Fakat öğrencilerin % 49.2'si hemşireliğin yardımcı personel olarak düşünüldüğünü ve küçümsendiğini belirtmiştir. Klinikteki ilk gün deneyimi sorgulandığında öğrencilerin % 69.6'sı çoğunlukla yarar sağlama isteğini hissettiklerini ve % 47.5'i klinikte ilk gün kaygılı olduklarını belirtmiştir.

Sonuç olarak öğrencilerin çoğunluğu hemşirelik mesleğini isteyerek seçmiştir fakat mesleğe ilişkin önyargılı olan öğrencilerin ise benzer şekilde çoğunlukta olduğu dikkat çekmektedir. Mesleği seçmede en etkili olan kişinin ise anne olduğu saptanmıştır.

P:263

BİRİNCİ SINIF HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HEMŞİRELİĞİN İMAJI İLE İLGİLİ DÜŞÜNCELERİ

Öğrenci:Naciye Ercan, Büşra Uluçay
Danışman: Doç. Dr. Neriman Akansel
Üniversite:Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve amaç

Hemşirelik mesleğinin profesyonel gelişimi açısından hemşireliğin toplum tarafından nasıl algılandığı ve imajı oldukça önemlidir. Çalışma, hemşirelik birinci sınıf öğrencilerinin hemşireliğin imajı hakkındaki düşüncelerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Metod

Bu çalışma, Mart 2015 tarihinde Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümünde okumakta olan 107 birinci sınıf öğrencisi ile yapılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan veri toplama formu (12 soru), Çınar& Demir (2009) geliştirilen Hemşirelik İmajı Ölçeği (HIÖ, 28 madde), Görsel Analog Skala (0-10) kullanılmıştır. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiştir. Değerlendirmede ortalamalar, yüzdelikler, Spearman korelasyonu, MannWhitney U ve Kruskal Wallis testi kullanılmıştır.

Bulgular

Yaş ortalamaları 18.93 ± 1.05 olan öğrencilerin %69.2'si kızdır. %46.7'sinin annesi, %32,7'sinin babası ilkökul mezunu olup, büyük kısmı(%72) son on yıldır büyük şehirde yaşamaktadır. %63.6'sının ailesinin ekonomik durumu orta düzeydedir.%64,5'inin ailesinde veya yakın çevresinde hemşire olan birey vardır. %20.6'sı maddi kazancı iyi ve %72'si iş bulma kolay olduğundan; %21.5'i bu mesleği sevdiği, %29.9'u bu bölüme puanı yettiği için, %30.8'i ailesinin önerisi ile bu mesleği seçmiştir. %28'i daha önce hastanede yatmış, %44.9'u refakatçi olarak kalmıştır. %42.1'i hastalığı nedeniyle bir hemşireden bakım almıştır ve aldığı bakımdan memnuniyet düzeyi 6.02 ± 1.89 'dır. HIÖ puanı ortalaması 70.34 ± 6.36 olarak hesaplanmıştır. Ölçek alt boyutlarından alınan puanlar genel görünüm 16.07 ± 1.85 , iletişim 14.92 ± 2.78 ve mesleki ve eğitsel nitelikler 39.34 ± 3.77 'dir. Mesleki ve eğitsel nitelik alt boyutu ile cinsiyet, ailenin gelir durumu ve daha önce hastalığı nedeniyle bir hemşireden bakım alma; ölçek toplam puanı ve iletişim alt boyutu ile mesleği sevdiği için tercih etme durumu istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur.($p < 0.05$).

Sonuç

Cinsiyet, ailenin gelir durumu, daha önce hastalığı nedeniyle bir hemşireden bakım alma ve hemşirelik mesleğini sevdiği için tercih etmenin "hemşirelik mesleğinin imaj" algısını etkilemektedir. Hemşirelik imajının iyileştirilmesi için bu konuda daha fazla çalışma yapılmasına ihtiyaç vardır.

P:264

ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI HEMŞİRELİĞİ DERSİ KAPSAMINDA KLİNİK/SAHA UYGULAMALARINA ÇIKAN ÖĞRENCİLERİN STAJ İLE İLGİLİ BEKLENTİ VE DENEYİMLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: İlkkan Çuha, Yağmur Kul, Tuğba Güngör
Danışman: Yrd.Doç.Dr.Özlem Öztürk
Üniversite: Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma, Çocuk Sağlığı ve hastalıkları hemşireliği dersi kapsamında klinik/saha uygulamalarına çıkan öğrencilerin staj ile ilgili beklenti ve deneyimlerinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu çalışma, 1 Şubat-1 Mart 2015 tarihleri arasında Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü 3. Sınıf ve 4. Sınıf öğrencilerinde yapıldı. Çalışma, 100 öğrencinin katılımı ile gerçekleştirildi. Araştırmanın yapılabilmesi için, Karabük Üniversitesi Etik Kurulundan ve Sağlık Yüksekokulu Müdürlüğünden gerekli yazılı izinler alındı. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından hazırlanan 28 sorunun yer aldığı anket formu kullanıldı. Veriler tanımlayıcı istatistikler kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular:

Araştırmaya katılan öğrencilerin %70'inin kız, %51'inin 3.sınıf öğrencisi olduğu saptandı. Çocuk sağlığı ve hastalıkları dersi kapsamında, öğrencilerin %27'si farklı kurumlarda, %29'u ise farklı birimlerde staja çıkmak istediğini belirtirken, belirtilen birimlerde %25 ile Yenidoğan Yoğun bakım ilk sırada yer aldı. Derste gördükleri bilgi ve becerileri stajda ne sıklıkla yapabildikleri sorulduğunda; öğrencilerin %10'u her zaman, %49'u çoğu zaman, %40 bazen olarak yanıt verdi. Öğrencilerin %47'si hemşirelerin, %49'u çocuğun ailesinin izin vermemesinden, %39'u kendine tam olarak güvenemediğinden derste öğrendikleri bilgi ve becerileri stajda her zaman uygulayamadıklarını ifade etti. Öğrencilerin %44'ü çocuk hastalar, %61'i çocukların ebeveynleri ile rahatlıkla iletişim kurabildiklerini belirtti. "Klinik/saha uygulamalarının bilgi, beceri ve farkındalık yönünden kendi gelişmenize katkısı oldu mu?" sorusuna öğrencilerin %59'u biraz, %32'si çok katkısı olduğunu ifade etti. "Stajda yaşadığınız deneyimler beklentilerinizi karşıladı mı?" sorusuna öğrencilerin %64'ü evet yanıtını verdi. Öğrencilerin %57'si mezun olduktan sonra çocuğa yönelik bakım ve tedavi hizmetleri sunan bir kurum/birimde çalışmak istediklerini belirtirken, %39 ile süt çocuğu servisi belirtilen birimlerde ilk sırada yer aldı.

Sonuç: Çalışmaya katılan öğrencilerin Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Dersi klinik/saha uygulamalarına yönelik önerilerinin olduğu belirlendi. Öğrencilerin bu önerileri doğrultusunda gelecek eğitim-öğretim yılı sürecinde klinik/saha uygulamalarında gerekli düzenlemelerin yapılması önerilmektedir.

P:265

EGE ÜNİVERSİTESİ TIP FAKÜLTESİ VE HEMŞİRELİK YÜKSEKOKULU 1.SINIF ÖĞRENCİLERİNDE ALKOL KULLANIMI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Fatma Kulle, Bircan Kara, Deniz Çağla Durmuş, Canberk Akdeniz

Danışman: Şeyda Dülgerler

**Üniversite:Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Bozok Üniversitesi Sağlık
Yüksekokulu**

ÖZET

Amaç:

Bu araştırma potansiyel risk altında bulunan üniversite öğrencilerinde alkol kullanımı ve bunları etkileyen faktörleri incelemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntemler:

Tanımlayıcı tipte yapılan bu araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından geliştirilmiş olan 12 soru sosyodemografik özellikleri, 5 soru alkol kullanımını ve 1 soru da boş zaman değerlendirme şeklini sorgulayan sorular olmak üzere 18 soruluk veri toplama formuyla toplanmıştır.

Araştırma 2007-2008 döneminde Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi ve Hemşirelik Yüksekokulu 1.Sınıf lisans öğrencileri üzerinde yapılmıştır. (n=413) Örneklem basit rastgele örnekleme yöntemi ile seçilen 150 öğrenciden oluşmuştur. Veriler bilgisayarda SPSS 13 veri analiz programı kullanılarak sayı yüzde ve ki kare önemlilik testi ile incelenmiştir.

Bulgular:

Öğrencilerin %70,7'si 17-20 yaş grubundadır. %71,3'ü kadın, %50,7'si hemşirelik yüksekokulu, %98'i bekar, dul vs. %46'sı yaşamları boyunca en uzun süreyi kasabada yaşamıştır. Öğrencilerin %61,3'ü öğrenci yurtlarında, %73,4'ünün geliri giderine denk, %60'ının annesinin okur-yazar, ilkokul mezunu, %50,7'sinin annesinin herhangi bir işte çalışmadığı; %97,3'ünün babasının çalıştığı, %47,3'ünün 2 kardeş sahibi olduğu, %45,3'ünün boş zamanlarında arkadaşlarıyla birlikte oldukları, %47,3'ünün ailesinde kimsenin alkol kullanmadığı, %64'ünün alkol kullandığı, %59,2'sinin haftada 1-2 defa alkol kullandığı, %73,6'sının ilk defa arkadaşlarıyla beraber alkol kullandığı, %53,8'inin stres ve üzüntü kökenli kullandığı, %50'sinin alkolün kendilerinde gevşeme ve rahatlama neden olduğunu söylediği görülmüştür.

Yapılan analizlerde alkol kullanımı ile yaş grubu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır. (p<0.05)

Erkek öğrencilerin %51,2'sinin alkol kullandığı saptanmış ve cinsiyet ile alkol kullanımı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmıştır. ($p<0.05$)

Alkol kullanımı ile aile üyelerinin alkol kullanımı arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır. ($p<0.05$)

Sonuç Ve Öneriler:

Yaş arttıkça alkol kullanımının arttığı, erkeklerde, ailesinde alkol kullananlarda alkol kullanımının diğerlerine oranla daha fazla olduğu sonucuna varılmıştır. Okul, yaşam boyu en uzun kalınan yer, anne-babanın eğitim düzeyi, gelir-gider durumu, kardeş sayısı gibi etkenlerin etkisi olmadığı sonucuna varılmıştır.

Alkol kullanımı potansiyel risk oluşturduğundan yurtlarda kalan öğrencilere alkolün zararları hakkında eğitim verilebilir.

Öğrencilerin boş zamanlarını değerlendirebilecekleri sağlıklı etkinlikler oluşturabilir.

HEMŞİRELİK ARAŞTIRMALARINDA EVREN-ÖRNEKLEM: HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ

Öğrenci: Taşdöğen B, Köse O

Danışman: Uslu Y, Şahin G

Üniversite: Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ VE AMAÇ

Ülkemizde ilk hemşirelik araştırmalarının, hemşirelikte lisansüstü eğitim çalışmaları ile başladığı söylenebilir. Bu araştırma, bilimsel çalışmalarda hemşirelik öğrencilerinin kullanılma durumlarını belirlemek, bundan sonra yapılacak olan çalışmalara rehber olmak ve hemşireliğin gelişimine katkı sağlamak amacıyla yapılmıştır.

GEREÇ YÖNTEM

Bu araştırmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini, Türkiye’de 2004-2014 yılları arasında hemşirelik alanında yapılan tam metin ve özetine ulaşılabilen yüksek lisans ve doktora tezleri oluşturmuş olup örneklem seçimine gidilmemiştir. Veriler, “hemşirelik öğrencileri”, “hemşire”, “öğrenci hemşire” anahtar kelimeleri kullanılarak YÖK ulusal tez merkezi (www.tez.yok.gov.tr) veri tabanı taranarak elde edilmiştir. Kodlama sürecinde tezler yapıldıkları üniversite, yıl, tez türü, anabilim dalı, araştırma yöntemi, evren-örneklem yöntemi, araştırmada kullanılan veri toplama araçları, etik onam alınma durumlarına göre kategorize edilmiştir.

BULGULAR

Araştırma kapsamında toplam 47 teze ulaşılmış olup bunların %74’ünü yüksek lisans tezleri oluşturmaktadır. Tezler yıllara göre sınıflandırıldığında en fazla (%55,3) 2008-2011 döneminde yapıldığı, tezlerin anabilim dalına göre dağılımlarına bakıldığında sırasıyla Hemşirelik Anabilim Dalı (%32), Hemşirelik Esasları (%21) ve Psikiyatri Hemşireliği (%19) olduğu saptandı. Öğrenciler üzerinde yapılan tez çalışmalarında en fazla niceliksel araştırma yönteminin kullanıldığı bunlar içerisinde ise en fazla tanımlayıcı (%49) yöntemin kullanıldığı belirlendi. Veri toplama aracı olarak en fazla (%79) araştırmacılar tarafından geliştirilen anket formlarının kullanıldığı ve çalışmaların tamamında etik onam alındığı saptandı.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Ülkemizde yapılan hemşirelik araştırmalarını inceleyen çalışmalarda araştırmaların yöntem planlaması yönünden önemli eksiklikleri olduğu ve birbirine benzer yapının sergilendiği saptanmıştır. Hemşirelik öğrencileri üzerinde yapılan tezlerin incelendiği bu araştırmada da benzer yapıların kullanıldığı görülmektedir. Öğrenci hemşirelerin kullanıldığı tezlerin yıllara göre giderek azaldığı saptanmış olup bunun son yıllarda hemşirelikte kanıta dayalı uygulamaların önemi ve uygulamalarda kanıt kullanma çabasının etkili olduğu söylenebilir. Hasta ve ailelerin çok yönlü gereksinimlerini karşılamada bakım kalitesini artıran çalışmaların yapılmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

P:267

HEMŞİRELİK BİRİNCİ SINIF ÖĞRENCİLERİNİN MESLEK SEÇİMİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Şeyma Er, Fatma Karakaş

Danışman: Ayşe Karadaş, Songül Duran, Sibel Ergün

Üniversite:Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma hemşirelik birinci sınıf öğrencilerinin meslek seçimini etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklemini, 29.12.14 - 09.01.2015 tarihleri arasında, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Yüksekokulunda öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı kabul eden 119 hemşirelik birinci sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Çalışma için Balıkesir Sağlık Yüksekokulu Müdürlüğü'nden yazılı izin, araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilerden sözlü onam alınmıştır. Araştırma verileri, öğrenci tanıtım formu ve Hemşirelikte Meslek Seçimi Ölçeği (HMSÖ) kullanılarak toplanmıştır. Ölçek mesleki uygunluk ve yaşamsal nedenler faktörü olmak üzere iki faktörden ve 17 sorudan oluşmaktadır. Bu çalışmada HMSÖ ölçeğinin Cronbach alfa değeri .80 olarak bulunmuştur. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında yüzdeler, ortalama, t testi, One Way Anova ve Bonferroni analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %71.4'ünün kız, %61.3'ünün Anadolu lisesi mezunu ve yaş ortalamasının 18.9 ± 1.9 olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %74.8'i hemşirelik mesleğini isteyerek, %40.3'ü iş güvencesi nedeniyle seçtiğini ve %80.7'si hemşirelik bölümünde olmaktan memnun olduğunu ifade etmiştir. Cinsiyet, mezun olunan lise, hemşirelik mesleğini isteyerek seçme ile mesleki uygunluk faktörü arasında ve hemşirelik mesleğini isteyerek seçme ve hemşireliği seçme nedeni ile yaşamsal nedenler faktörü arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu ($p < 0.05$) saptanmıştır. Mesleki uygunluk faktöründe; kız öğrencilerin faktör ortalamasının erkek öğrencilere göre; sağlık meslek lisesi mezunu olanların düz lise ve Anadolu lisesi mezunu olanlara göre faktör ortalamalarının yüksek olduğu bulunmuştur. Hemşirelik mesleğini isteyerek seçenlerin mesleki uygunluk faktör ortalamalarının istemeyerek seçenlere göre; yardım etmeyi sevdiği için seçenlerin ortalamalarının iş güvencesi olduğu için seçenlere göre yüksek olduğu saptanmıştır.

Sonuçlar: Öğrencilerin çoğunun hemşirelik mesleğini isteyerek seçtiği ve hemşirelik bölümünde olmaktan memnun olduğu saptandı. Cinsiyet, mezun olunan lise, hemşireliği isteyerek seçme ve seçme nedeni mesleki uygunluğu etkilemektedir.

Anahtar Sözcükler: hemşirelik, hemşirelik öğrencisi, meslek seçimi

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ETİK DUYARLILIK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Özdamar M., Demirtaş Y., Kale A., Elmalı E.Y., Öztürk M.

Danışman: Doğan P.

Üniversite:İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık bilimleri Fakültesi

Amaç: Etik, hemşirelik eğitimi sırasında önemli bir ders ve meslek yaşamı boyunca da uyulması gereken önemli ilkeler bütünüdür. Çağdaş hemşirelik eğitiminde, etik öğretiminin genel amacı etik açıdan karar verme konusunda yeterli, ahlaksal sorumlulukları olan hemşireler yetiştirmektir. Araştırmamızda hemşirelik eğitimi alan öğrencilerin eğitim aldıkları sınıflar dikkate alınarak etik duyarlılık düzeyleri belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini bir üniversitenin Hemşirelik bölümünde eğitim alan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 233 öğrenci oluşturmuştur. Veriler Aralık 2014-Mart 2015 tarihleri arasında toplanmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu ve “Ahlaki Duyarlılık Ölçeği” kullanılmıştır. Veriler SPSS 18.0’de sıklık, yüzde ve One-Way ANOVA ile analiz edilmiştir. Ölçeğin güvenilirliği Cronbach’s alpha yöntemi ile 0,72 olarak hesaplanarak geçerli ve güvenilir bulunmuştur.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin, %59,2’si 18-20 yaş aralığında, %94’ü kadın, %60,5’i düz lise mezunu, %61,4 ‘ü mesleğini isteyerek seçmiş ve %82,4’ü ailesi ile yaşamaktaydı. Öğrencilerin %36,1’i 1.sınıf, %29,6’sı 2.sınıf, %25,8’i 3.sınıf ve %8,6’sı 4.sınıf öğrencisiydi ve %50,2’si etik ile ilgili bir derse, %90,6’sı ise etik ile ilgili herhangi bir kursa katılmamıştı. Öğrencilere sorulan sizce etik nedir sorusuna öğrencilerden genellikle, “ahlaktır”, “kuraldır” ya da “vicdandır” gibi cevaplar alındı. Öğrencilerin etik duyarlılık ölçeğinden aldıkları toplam puan ortalaması $84,52 \pm 16,46$ iken alt boyutlarından aldıkları ortalama puanlar incelendiğinde; otonomi alt boyutu $18,88 \pm 5,34$, yarar sağlama alt boyutu $11,27 \pm 4,16$, bütüncül yaklaşım alt boyutu $11,31 \pm 4,48$, çatışma alt boyutu $11,59 \pm 3,62$, uygulama alt boyutu $13,24 \pm 3,64$, oryantasyon alt boyutu $7,27 \pm 3,98$ olarak bulundu. Öğrencilerin sınıfları ile etik duyarlılık alt boyutları karşılaştırıldığında yarar sağlama alt boyutunda 1.sınıf öğrencileri ile 2.sınıf öğrencileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulundu($p < 0,05$).

Sonuç: Araştırmamızda hemşirelik eğitimi alan öğrencilerin etik duyarlılıkları belirlenmiştir. Hemşirelik öğrencilerinin eğitim hayatının başından itibaren etik duyarlılıkların arttırılması ve etik sorunları tanıyarak çözüm üretmelerinin sağlanması hemşirelik eğitiminin öncelikli alanlarından biri olmayı sürdürmektedir.

P:269

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DEĞERLER BİLGİSİ

Öğrenci:Hatice Kübra Bozkurt, Hediye Gazi, Zeynep Özyiğit, İkbal Ece Yormaz, İlknur Yarar

Danışman: Rabiye Erenoğlu, Rana Can, Hatice Tambağ

Üniversite: Mustafa Kemal Üniversitesi

1)Giriş-Amaç

Profesyonel,bir işi kazanç sağlamak amacıyla yapan kişi anlamına gelmektedir.İşini kazanç sağlayabilecek kadar iyi yapabilen kişiler profesyonel kabul edilir. İnsan hayatı ile birebir etkileşimde olan sağlık ekibinde profesyonel olmak farklı bir boyuttur.Hemşirelik; bu ekibin merkezinde yer alan önemli bir meslek grubudur.Lisans düzeyinde hemşirelik eğitimi alan bireylerin teorik eğitimleri ve uygulama çalışmaları sonucunda profesyonel değerler bilgisine sahip olması gerekmektedir.Araştırmamızda öğrencilerin mesleki profesyonellik değerleri bilgi düzeyini saptamak amaçlanmıştır.

2)Gereç ve Yöntem

Araştırma için uygulanan ölçek formunu doldurmayı kabul eden 50 Mustafa Kemal Üniversitesi Hatay Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik 4.sınıf öğrencilerine 20.02.1015 tarihinde Hatay Sağlık Yüksekokulunda uygulanmıştır.

3)Bulgular

Katılımcıların 39'unun kadın 11'inin erkek olduğu belirlendi.31 maddeden oluşan Hemşirelerin Profesyonel Değerleri Ölçeği'nin güvenilirlik katsayısı 927 bulunmuştur.Ölçeğin oldukça güvenilir olduğu saptanmıştır. Ankette alınabilecek minimum puan 31 ve maksimum puan 155'tir. Erkeklerde ortalama puanın 118 ve kadınlarda ortalama puanın 128.7692 olduğu bulunmuştur. Ankete katılan erkekler arasında yaş ortalaması 23, kadınlar arasında ise 22 bulunmuştur. Katılımcılardan 22 yaşındakilerin ortalama puanı 122, 23 yaşındakilerin ortalama puanı 125, 24 yaşındakilerin ortalama puanı 134, 26 yaşındakilerin ortalama puanı ise 113 olarak bulunmuştur.

4)Değerlendirme

Analiz sonucundan yola çıkarak 22 ile 24 yaşları arasında profesyonellik algısının farklılaştığı fakat yaşa ilişkin genel bir yargıya varamayacağımız sonucuna ulaşılmıştır.Ailede sağlık personeli bulunup bulunmamasının hemşirelikte profesyonellik bilgi düzeyini etkilemediği sonucuna varılmıştır.Bunların yanısıra çalışmamız sonucunda cinsiyetin profesyonel bilgi düzeyine etkili olduğu ve kadınların erkeklerden daha yüksek bilgi düzeyine sahip olduğu saptanmıştır.

P:270

HEMŞİRELİK FAKÜLTESİ ÖĞRENCİLERİNİN AİLE PLANLAMASI HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Burcu Dişli

Danışman: Gamze Fışkın

Üniversite: İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

AMAÇ

Aile planlaması hizmetleri için büyük önem taşıyan ancak üzerinde yeterince durulmayan danışmanlık hizmeti; bilinçli yöntem seçimi, doğru, düzenli ve uzun süreli kontraseptif kullanımını sağladığı için son derece gereklidir (1). Bu araştırma ile ileride topluma danışmanlık hizmeti verecek olan hemşirelik öğrencilerinin bilgi düzeylerinin belirlenerek literatüre katkı sağlanması amaçlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırmanın evrenini İstanbul Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi'nde okuyan tüm öğrenciler oluştururken, örnekleme araştırmaya katılmayı kabul eden 135 öğrenciden oluşmaktadır. Araştırma verileri literatür bilgileri ışığında araştırmacılar tarafından oluşturulmuş 21 soruluk form ile toplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizi sırasında sayı, yüzde ve ki kare testi kullanılmıştır.

BULGULAR

Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması $18,22 \pm 1,04$, % 32'si 1. sınıf, %84,4'ü kız öğrenci ve %98,5'i bekarı. %47,4'ünün ailesi ile birlikte kalmadığı, cinsel yönden aktif olan öğrencilerin (%7,4) ise çoğunlukla erkek öğrencilerden oluştuğu belirlendi ($X^2 = 16,24$ $p < 0,001$). Öğrencilerin %66,7'si aile planlaması hakkında yeterli bilgiye sahip oldukları, %74,8'i ise AP'nin gebelikten korunmak için gerekli olduğunu düşündükleri saptandı. Yine araştırmaya katılan öğrencilerin %86'sının bu bilgileri okuldaki dersleri sayesinde edindikleri, %54,1'inin ise ailesi ile bu konularda rahatça konuşabildikleri belirlendi. Öğrenciler arasında en çok bilinen modern aile planlaması yöntemi prezervatif (%87,4), doğal aile planlaması yöntemi ise takvim yöntemi (%74,8). Öğrencilerin %71'i her yöntemin her çift için uygun olmadığını, %46,7'si tüm yöntemlerin cinsel yolla bulaşan hastalıklardan çiftleri koruduğunu düşünmekteydi.

TARTIŞMA

Literatürde öğrencilerin aile planlaması hakkındaki bilgilerini arkadaş ve öğretmenlerden edindikleri, yetersiz aile planlaması bilgisine sahip oldukları, en çok kullanılan gebeliği

önleyici yöntem olarak prezervatif ve oral kontraseptif olduğu sonuçları araştırmamızla paralellik göstermektedir (2,3,4).

SONUÇ

Araştırmaya katılan öğrencilerin çoğunluğunun aile planlaması hakkında bilgilerinin olduğu fakat bu bilgilerin yetersiz olduğu saptanmıştır. Sağlık eğitimi alan öğrencilerin hem kendi cinsel yaşamları hem de rehberlik edecekleri aileler için yeterli bilgiye sahip olmaları ve örnek davranışlarda bulunmaları için daha fazla bilinçlendirilmeleri gerekmektedir.

KAYNAKLAR

- 1) Kurtuluş H. (2009). Aile Planlaması Danışmanlığı Verilmesinin Yöntem Seçimine Etkileri. Dr. Lütfü Kırdar Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği Uzmanlık Tezi, İstanbul.
- 2) İlgün MŞ, DüNDAR PE, Doğramacı YG, Dalcı A, Gürgen G. (2005). Celal Bayar Üniversitesinde Bir Grup Öğrencinin Aile Planlaması ve Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar Konusundaki Bilgi Düzeyleri. TAF Prev Med Bull; 4(2):66-78.
- 3) Ünsal-Altan Ş, Taşçı-Duran E, Şen S, Bolsoy N, Sevil Ü. (2012). Üniversite Öğrencilerinin Cinsellik ve Aile Planlaması Yöntemleri Konusundaki Bilgi, Görüş Ve Uygulamaları. Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi; 1(28), 13-25.
- 4) Kaya F, Serin, Ö, Genç A. (2007). Eğitim fakültesi birinci sınıf öğrencilerinin cinsel yaşamlarına ilişkin yaklaşımlarının belirlenmesi. TSK Koruyucu Hekimlik Bülteni; 6(6), 441-448.

P:271

HEMŞİRELİK HAZIRLIK SINIFINI OKUYAN ÖĞRENCİLERİN MESLEK SEÇİMİNİ İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Duygu Dalgıç, Belgüzar Duman, Merve Sağlam
Danışman: Ahsen Şirin, Zehra Tekin Şener, Zülfünaz Özer, Özlem Berhuni
Üniversite: Zirve Üniversitesi

Amaç: Bu araştırma, Zirve ve Selahattin Eyyübi Üniversitelerinin hazırlık sınıfında eğitim gören hemşirelik öğrencilerinin meslek seçimini irdelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan araştırma Zirve ve Selahattin Eyyübi Üniversitelerinin hazırlık sınıfında okuyan (n=102) araştırmaya katılmayı kabul eden öğrenciler oluşturmuştur (n=87). Araştırmanın verileri, gerekli izinler alınarak 30.12.2014-30.01.2015'de sosyo-demografik özelliklere yönelik soru formu, hemşirelikte meslek seçimi ölçeğiyle yüz yüze görüşme tekniğiyle toplanmıştır. Verilerin analizi t testi, tek yönlü varyans analizi kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş aralığı 18-31 arasında yaş ortalaması (19.96 ± 2.29), % 69'u bayandır. Araştırmaya katılan öğrencileri % 81.6'sının hemşirelik mesleğini isteyerek seçmiş, %87.9 hemşirelik okumaktan memnundur. Hemşirelikte meslek seçimi ölçeğinin genel toplam puan ortalaması 108.92±21.92[6.40±1.28], mesleki uyumluluk ölçek alt boyutu puan ortalaması 70.17±17.55[6.37±1.59], yaşamsal nedenler ölçek alt boyutu puan ortalaması 32.61±8.64[5.43±1.44]dür. Öğrencilerin sosyo-demografik özellikleriyle hemşirelik meslek seçimi ölçeği puan ortalamaları karşılaştırıldığında; cinsiyetle meslek seçimi ölçeğinin yaşamsal nedenler ölçek alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlıdır. (t=3.09, P<0.05). Erkek öğrencilerin puan ortalamaları daha yüksektir. Öğrencilerin hemşirelik okumaktan memnuniyet durumuyla meslek seçimi ölçeğinin toplam puan ortalamaları ve mesleki uyumluluk ölçek alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur(t=4.30, t=5.36, P<0.05). Öğrencilerin hemşirelik mesleğinin isteyerek tercih etme durumuyla meslek seçimi ölçeğinin toplam puan ortalamaları ve mesleki uyumluluk ölçek alt boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur. (t=4.45, t=5.96, P<0.05). Bu bulgular doğrultusunda isteyerek tercih yapanların puan ortalamaları daha yüksektir. Selahaddin Eyyubi ve Zirve Üniversitesinde okuyan öğrencilerin meslek seçimi ölçeğinin toplam puan ortalamalarıyla yaşamsal nedenler ölçek alt boyutu puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur(t=2.64, t=3.72, P<0.05).

Sonuç ve öneriler: Öğrencilerin meslek seçiminde cinsiyet ve istek durumu meslek tercihini etkilemiştir.

Mesleği tercih eden öğrencilerin mesleki uyumluluğunun artırılması için mesleği motive edici girişimlerde bulunulması önerilir

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Öğrenci, Meslek Seçim

P:272

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ELEŞTİREL DÜŞÜNMEYİ ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Semih Avcı, Elif Esmâ Gündoğmuş
Danışman: Yrd.Doç.Dr. Hossein Asgar Pour
Üniversite: Adnan Menderes Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Özet

Giriş: Eleştirel düşünme, hemşirelerin bağımsız karar vermesinin güçlenmesini, etkili hizmet verebilmesini ve karşılaştığı durumlarla ilgili analiz-sentez yapabilme yeteneğini geliştirmesini ve neden-sonuç ilişkileri kurabildiği gibi entelektüel yeteneklerini geliştirdiğini sağlamaktadır. Bu nedenle hemşirelik mesleği üyeleri ne kadar iyi düzeyde eleştirel düşünme becerisine sahip olurlarsa o ölçüde toplumun sağlığını koruma, geliştirme ve yaşam kalitesini artırma yönünde etkin hizmet verebilirler. Bu amaçla, gelecekte bu yönde hizmet verebilecek hemşireler yetiştirebilmek için eğitimleri sırasında öğrencilere eleştirel düşünme becerisinin kazandırılması önemlidir. Türkiye’de ve birçok ülkede yapılan çalışmalarda hemşirelik öğrencilerin eleştirel düşünme düzeyinin düşük olduğu saptanmıştır, ancak eleştirel düşünme düzeyinin düşük olma nedenlerine dair henüz bir çalışmaya rastlanmamıştır.

Amaç: Hemşirelik öğrencilerinde eleştirel düşünme düzeyini ve eleştirel düşünmeyi etkileyen faktörlerin belirlenmesi.

Yöntem: Çalışma, tanımlayıcı bir araştırma olarak Adnan Menderes Üniversitesi Aydın Sağlık Yüksekokulunda gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini 2012-2013 yılında Aydın Sağlık Yüksekokulunda eğitim gören 317 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Araştırma örneklemini ise katılıma istekli olan 203 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmanın yapılabilmesi için okul yönetiminden yazılı izin alınmıştır. Araştırma ile ilgili gerekli açıklamalar yapıldıktan sonra öğrencilerden sözel onay alınmıştır. Verilerin toplanmasında, öğrencilerin sosyo-demografik veri toplama formu, California Eleştirel Düşünme Eğilimi Ölçeği (KEDEÖ) ve eleştirel düşünmeyi etkileyen faktörleri belirlemek için literatüre dayanarak geliştirilen eleştirel düşünmeyi etkileyen faktörlerin incelenmesi formu (23 maddeden oluşmakta) kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalamaları $20,94 \pm 1.60$, %46,8’inin 19-20 yaş, %75,3’ü kadın, % 31,5’i 1. sınıf öğrencisi, %84,2’sinin aile ekonomi düzeyi orta ve %47,8’inin evde arkadaşları ile birlikte yaşadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin eleştirel düşünme düzeyi ortalama $196,08 \pm 19,93$ olarak saptanmıştır. Eleştirel düşünmeyi etkileyen en önemli faktörler teorik ve uygulama ders saatlerinin az olması, ders konuların ezberlenmesi ve ezbere göre aktarılması, öğretim elemanları tarafından öğrencilere uygun ve yeterli geri bildirim vermeme, öğretim elemanın öğrenciler ile uygun iletişimi olmaması,

uygulamalarda hemşirelerin klinik işlerini öğrencilerle devretmesi ve hemşirelerin öğrencilere saygı göstermemeleri olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Çalışmamızda hemşirelik öğrencilerin eleştirel düşünme düzeyi düşük bulunmuştur. Araştırma sonuçlarına göre mevcut problemin üzümünde eğitim esnasında kk grupların oluşturması ve kk gruplar halinde eğitimlerin verilmesi, ğretim elemanın direkt olarak problemleri zmek yerine öğrencileri yönlendirme yöntemin tercih edilmesi ve öğrencilere hazır bilgilerin verilmesi yerine araştırmaya yönlendirici ve destekleyici bir eğitimin sağlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eleştirel düşünme; hemşirelik ğrencisi; hemşirelik.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE GÜDÜLENME: PROFESYONEL BENLİK KAVRAMI, BENLİK SAYGISI VE DİĞER DEĞİŞKENLERLE İLİŞKİSİ

Öğrenci: Feride Taşkın Yılmaz, Selam Sabancıoğulları, Azime Karakoç Kumsar Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu, Biruni Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Araştırma, öğrenci hemşirelerin profesyonel benlik kavramı, benlik saygısı ve güdülenme düzeyleri ve bunlar arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişkisel olarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, 21 Nisan – 30 Mayıs 2014 tarihleri arasında Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören 254 birinci sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Örneklemeye veri toplama formlarını eksiksiz dolduran ve çalışmaya katılmayı kabul eden 242 öğrenci dahil edilmiştir. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrenci tanılama formu, Acat ve Köşgeroğlu (2006) tarafından geliştirilen, geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılan Güdülenme Kaynakları ve Sorunları Ölçeği (GKSÖ), Sabancıoğulları ve Doğan (2011) tarafından geliştirilen, geçerlilik ve güvenilirliği yapılan Öğrenci Hemşirelerde Profesyonel Benlik Kavramı Ölçeği (ÖHPBKÖ) ve Coopersmith (1986) tarafından geliştirilen, Turan ve Tufan (1987) tarafından Türkçe geçerlik ve güvenilirlik çalışması yapılan Stanley Coopersmith Benlik Saygısı Ölçeği (SCBSÖ) kullanılarak toplanmıştır. İstatistiksel değerlendirmede frekans dağılımı, ortalama, t testi, ANOVA, Kruskall Wallis ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 19.19 ± 1.04 olup, % 62'si kadın, %52.5'i düz lise mezunu, %46.7'sinin ekonomik durumu orta ve %32.6'sı yaşamını en çok ilçede geçirmiştir. Öğrencilerin %82.6'sı hemşireliği isteyerek ve %55.4'ü kolay iş bulma imkanı nedeniyle seçmiştir. Öğrencilerin %67.8'inin hemşirelik eğitimi almaktan memnun olduğu, %89.3'ünün mesleğin geleceğini olumlu değerlendirdiği, %89.3'ünün mesleği toplumda önemli bir meslek olarak gördüğü, %34.3'ünün mezuniyet sonrası eğitim planı olduğu ve %71.5'inin mezuniyetten sonra hemşire olarak çalışmak istediği belirlenmiştir. Öğrenci hemşirelerin GKSÖ genel puan ortalamasının 91.66 ± 12.06 (alınabilecek puan min=24, max=120), ÖHPBKÖ genel puan ortalamasının 141.10 ± 13.97 (alınabilecek puan min=45, max=180) ve SCBSÖ puan ortalamasının 70.82 ± 15.62 (alınabilecek puan min=0, max=100) olduğu saptanmıştır. Çalışmada GKSÖ genel puan ortalamaları ile ÖHPBKÖ genel puan ortalamaları ve SCBSÖ genel puan ortalaması arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($r=.44-.63$; $p<0.001$). Öğrencilerin cinsiyet, gelir durumu ve yaşadığı yere göre GKSÖ genel puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık saptanmazken ($p>0.05$), sağlık meslek lisesi mezunu olan öğrencilerin GKSÖ genel puan ortalaması diğer lise mezunlarına göre anlamlı düzeyde

daha yüksek saptanmıştır ($F=4.968/ p=0.002$). Ayrıca hemşireliği isteyerek seçen ($t=3.95/p=0.000$), hemşirelik eğitimi almaktan memnun olan ($KW=19.899/p=0.000$), hemşirelik eğitimi dışında başka bir eğitim almak istemeyen ($F=6.485/p=0.002$) ve mesleğin geleceği ile ilgili olumlu düşünen ($t=2.780/p=0.006$) öğrencilerin GKSÖ genel puan ortalaması diğerlerine göre anlamlı düzeyde yüksek tespit edilmiştir.

Sonuç: Öğrenci hemşirelerin güdülenme düzeyleri ve profesyonel benlik kavramları olumlu, güdülenme ile profesyonel benlik kavramı düzeyi ve benlik saygısı düzeyi ilişkilidir. Hemşireliği isteyerek seçen, sağlık meslek lisesi mezunu olan, hemşirelik eğitimi almaktan memnun olan, hemşirelik mesleği dışında başka bir mesleki eğitim alma isteği olmayan, mesleğin geleceğini olumlu gören öğrencilerin güdülenme düzeyleri daha fazla olumludur.

Anahtar Kelimeler: Güdülenme, profesyonel benlik kavramı, benlik saygısı, öğrenci hemşire.

P:274

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN BAKIM DAVRANIŞINI ALGILAMALARI

Öğrenci:Sefa Ahmet Demir

Danışman:Arş. Gör. Canan Birimoğlu

Üniversite:Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Bu araştırma Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik bölümü öğrencilerinin bakım davranışlarına yönelik algılarını belirlemek amacı ile tanımlayıcı tipte yapılmıştır. Araştırma, 28 Nisan – 10 Mayıs 2014 tarihleri arasında en az bir yarıyılık klinik uygulamayı tamamlamış olan 1. 2. 3. ve 4. sınıf öğrencilerinden çalışma kriterini karşılayan 620 öğrenci içinden verilerin toplandığı gün okulda bulunan ve bilgilendirme sonrası çalışmaya katılmayı kabul eden toplam 342 öğrenciyle yapılmıştır.

Araştırmamıza katılan öğrencilerin büyük çoğunluğunun (%91,2) kız öğrencilerden oluştuğu, yaş ortalamasının $20,33 \pm 1,5$ (min:18, max: 27) yıl olduğu, %94,4'ünün bekar, %59,9'unun Anadolu lisesi, %84,4'ü çekirdek aile yapısına sahip olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin, % 34'ü 3 kardeşe sahip olup, aile içi çocuk sıralamasında %45,4'ü 1.sırada yer almaktadır. Araştırmamıza katılan öğrencilerin, %59,1'i hemşirelik bölümünü isteyerek tercih ettiğini, %79,2'si daha önce hastaneye yatmadığını, % 47,7'si mesleğe girmeden önce hasta bir yakınına bakım verdiğini, %20,8'i mesleğe girmeden önce, hasta bir birey olarak bakım alma deneyimi yaşadığını, %91,8'i meslek eğitimi süresince herhangi bir hasta, hasta yakını ya da hemşire ile bakım verme ya da alma sürecinde olumsuz bir deneyim yaşamadığını, %93,6'sı bakımın, hemşirenin birincil görevi olduğunu belirtmiştir.

Bakım Değerlendirme Ölçeği (BDÖ) toplam puan ortalaması 5.23 ± 0.98 ile öğrencilerin bakım davranışları algılarının iyi olduğu, hemşireliği isteyerek seçen öğrencilerin BDÖ puan ortalamasının istemeden seçenlere göre istatistiksel olarak anlamlı açıdan daha yüksek olduğu ($p < 0,05$) belirlenmiştir.

Çalışma sonuçları, üniversite tercihini yapan öğrenci ve ailelerine hemşirelik mesleğinin tam ve doğru tanıtımının yapılması ve böylece bireylerin mesleği bilerek ve isteyerek tercih etmelerinin sağlanması, öğrencilerde bakım davranış algılarını etkileyen eğitimle ilgili faktörlerin incelenmesi gerektiğini göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Bakım, Hemşirelik, Hemşirelik Öğrencisi

P:275

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ETİK KARAR VEREBİLME DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Çiğdem Gök, Sinem Göral Türkçü, Mürsel Ötken, Bakiye Pınar, Gülçin Türkmen

Danışman: Doç.Dr.Türkan Turan

Üniversite:Pamukkale Üniversitesi Denizli Sağlık Yüksekokulu

Giriş/Amaç: Etik karar verme, etik duyarlılığın gelişimine ve ahlaki kategorilerle düşünme yetisine bağlıdır. Bu süreçlerin gelişimi bilgi ve deneyim gerektirir. Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin etik karar verebilme düzeylerini ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak gerçekleştirilmiştir.

Metod/Materyal: Çalışmanın evrenini hemşirelik bölümünde 2014-2015 eğitim-öğretim döneminde eğitim gören 660 öğrenci oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde evreni bilinen örneklem sayısı hesaplama yöntemi ve tabakalı örnekleme kullanılmıştır. Sonuçta örnekleme 1. Sınıf öğrencilerinden 50 kişi, 2. sınıftan 77 kişi, 3. Sınıftan 62 kişi ve 4. Sınıftan 47 kişi dahil edilmiş ve toplam araştırmaya katılmayı kabul eden 236 öğrenciye ulaşılmıştır. Veriler 11 sorudan oluşan bireysel bilgi formu ve Crisham (1981) tarafından geliştirilen Türkçe geçerlilik ve güvenilirliği Cerit (2010) tarafından yapılan 'Hemşirelikte Etik İkilem Testi' kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 18 istatistik paket programı kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrenciler 17-27 yaşları arasında, yaş ortalaması $20,51 \pm 1,5$ yıl idi. Öğrencilerin %80,9'u kadın, % 19,1'i erkek, %54,2'sinin gelirleri giderlerine eşitken, %35,6'sının geliri giderinden azdı. Öğrencilerin %10,2'si sağlıkla ilgili bir işte çalışmakta idi.

Hemşirelik öğrencilerinin ilkesel düşünme (İD) puan ortalamasının ($47,39 \pm 4,4$) orta düzeyin üzerinde olduğu, Pratik Düşünme (PD) puan ortalamasının ($18,21 \pm 6,8$) ise orta düzeye yakın olduğu saptanmıştır.

Araştırma kapsamında yer alan hemşirelik öğrencilerinin Hemşirelik Etik İkilem Testinde yer alan ikilemlere benzer durumlara daha önceden aşına olmadıkları ($17,73 \pm 2,9$) belirlenmiştir. Öğrencilerin Etik İkilem Testi' nin C bölümüne ilişkin yanıtları değerlendirildiğinde; %34,5'inin 6-17 puan aralığında yer alarak benzer ikilemlere aşına olduğu ve %65,5' inin de 18-30 puan aralığında yer alarak benzer ikilemlere aşına olmadığı belirlenmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Hemşirelik öğrencileri mesleki hayatları boyunca etik sorunlarla karşılaşacak ve karar vermek zorunda kalacaklardır. Çalışmamızda öğrencilerin etik sorunlara yönelik karar verirken etik ilkeleri göz önünde bulundurmaya özen gösterdikleri saptanmıştır. Öğrencilerin verecek eğitimlerde bu tür çalışmalarla eksiklerin belirlenerek bu konulara ağırlık verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Etik Karar Verebilme, Hemşire, Öğrenci, Etik

P:276

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HASTA BAKIM ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci:Ali Altun

Danışman:Yrd.Doç.Dr.Nurgül Bölükbaş,Arş.Gör.Burçin Irmak

Üniversite:Ordu Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Bakım, hemşirelik mesleğinin varoluş nedeni ve önemli bir yapı taşıdır. Günümüzde hemşireliğin en temel bağımsız işlevi olan bakım, bir kavram ve eylem olarak, uzun yıllardan bu yana farklı grupların bakış açılarını inceleyen araştırmalar ile tanımlanmaya ve açıklanmaya çalışılmıştır. Bu araştırma hemşirelik öğrencilerinin bakım değerlendirme düzeylerini belirlemek amacıyla yapılmıştır. Tanımlayıcı tipteki çalışma 5-16 Ocak 2015 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini Ordu Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümünde 2014–2015 eğitim-öğretim yılı güz döneminde öğrenim gören 1. Sınıflar dışındaki 340 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmaya katılmaya gönüllü olan ve klinikte hemşirelik bakım uygulamasında bulunan 242 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen Öğrenci Tanıtım Formu ile Larson (1981) tarafından geliştirilen ve Eskimez (2012) tarafından ülkemiz için geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmış olan Bakım Değerlendirme Ölçeği kullanılmıştır. Araştırma verileri SPSS 15.00 paket programı kullanılarak elde edilmiştir. Öğrencilerin %75,2'si kız ve %24,8'i erkektir. Öğrencilerin %37,2' si mezuniyet sonrası lisansüstü eğitim yapmayı planlamakta ve %28,1'i akademisyen olmak istemektedir. Öğrencilerin %94,2'sine göre bakım hemşirenin birincil görevidir. Araştırma sonucunda; öğrencilerin Bakım Değerlendirme Ölçeğinden aldıkları genel puan ortalaması $5,17 \pm 0,79$ (alt puan:1,66; üst puan:6,82)'dir. Ulaşılabilirlik, açıklama ve olanaklar, konfor, beklentiler, güven verici iletişim, gözlem ve izlemler alt boyutları puan ortalamaları sırasıyla $5,05 \pm 0,93$; $4,92 \pm 1,05$; $5,21 \pm 0,90$; $4,82 \pm 1,11$; $5,25 \pm 0,92$ ve $5,46 \pm 0,94$ olarak belirlenmiştir. Sonuç olarak; cinsiyet ve geçmişte bakım deneyimi olması durumuna göre bakım algısının toplam ortalama puanları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlıdır ($p < 0,05$). Bu sonuç öğrencilerin hasta bakım algısının iyi düzeyde olduğunu göstermesi bakımından önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik bakımı, hemşirelik öğrencisi, bakım algısı

P:277

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN KADINA YÖNELİK ŞİDDETE VE ŞİDDETE MESLEKİ ROLE İLİŞKİN TUTUMLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci: Esra Ar, Gülbahar Çakmaktepe

Danışman: Feride Taşkın Yılmaz, Selma Sabancıoğulları

Üniversite: Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Hemşireler kadının güçlenmesi, kendi sağlığını koruyabilir, karar verebilir ve sorunlarını çözer duruma gelmesinde önemli roller üstlenebilirler. Araştırma öğrenci hemşirelerin kadına yönelik şiddet ve şiddette mesleki role ilişkin tutumlarını ve tutumlarını etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak gerçekleştirilen araştırmanın örneklemini, bir Sağlık Yüksekokulunda öğrenim gören ve araştırmaya katılmayı kabul eden 459 öğrenci hemşire oluşturmuştur. Veriler, Sosyodemografik Bilgi Formu, Şiddete İlişkin Tutum Ölçeği ve Hemşirenin Şiddete Uğramış Kadına Karşı Mesleki Rollerine İlişkin Tutum Ölçeği ile toplanmıştır. İstatistiksel değerlendirmede frekans, ortalama, pearson korelasyon analizi, t ve ANOVA testi kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin şiddete ilişkin tutum ölçeği genel puan ortalamasına (38.99 ± 10.77) göre şiddete karşı geleneksellikten uzak ve çağdaş bir görüşe eğilimi oldukları ve % 70.4'ünün kadına yönelik şiddete ilişkin daha fazla bilgi almak istedikleri saptanmıştır. Öğrenciler şiddete uğramış kadına karşı mesleki rollerine ilişkin (30.41 ± 8.03) hemşirenin bilgilendirici ve destekleyici rolünü benimsemektedirler. Şiddete karşı çağdaş bir tutuma sahip olan öğrenciler şiddette hemşirenin bilgilendirici ve destekleyici rolünü daha çok benimsemektedirler ($r = .51, p < 0.01$). Benlik saygısı yüksek olan öğrencilerin şiddete karşı ($r = -.23, p < 0.01$) ve şiddette hemşirenin rolüne ($r = -.24, p < 0.01$) ilişkin daha çağdaş bir tutum gösterdikleri belirlenmiştir. Öğrencilerin sınıf düzeyleri arttıkça şiddete karşı tutumlarında olumlu yönde anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($p < 0.01$). Doğu ve güney doğu anadolu bölgesinde ve köyde yaşayan, ekonomik durumu düşük ve erkek öğrenciler şiddete karşı daha fazla geleneksel yaklaşım göstermektedirler ($p < 0.01$).

Sonuç: Öğrenci hemşireler şiddete karşı çağdaş bir tutuma sahiptirler. Öğrenciler sınıf düzeyi ve benlik saygıları arttıkça şiddete karşı daha çağdaş bir tutum göstermekte ve yarısından çoğu kadına yönelik şiddete ilişkin daha fazla bilgilendirilmek istemektedirler. Bu bağlamda öğrencilerin benlik saygılarının artırılması ve kadına yönelik şiddete ilişkin bilgilendirilmelerine ilişkin planlamalar yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: öğrenci hemşire, kadına yönelik şiddet, mesleki sorumlulu

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MANEVİ BAKIMA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Öğrenci: Yıldırım E, Baki Y

Danışman: Hülya Baybek, Arzu Kıvrak

Üniversite: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Hemşirelik mesleğinde bireylere bütüncül anlayışla sağlık bakımı verilmesi temeldir. Bütüncül sağlık yaklaşımı, bireyin fiziksel, zihinsel, ruhsal ve sosyal olarak bir bütün olduğu ve her bireyin birbirinden farklı olarak çevresi ile birlikte ele alınması esasına dayanır. Araştırmamız hemşirelik öğrencilerinin maneviyat ve manevi bakıma ilişkin görüşlerin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı ve analitik olarak gerçekleştirilmiştir.

Çalışma evrenini Fethiye Sağlık Yüksekokulu'nda okuyan 810 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada tam sayım yapılmayıp örneklem seçme yoluna gidilmiştir. Örneklem büyüklüğü $n=(N.t2.p.q)/(N-1).d2+p.q.t2$ formülünden yararlanarak 261 kişi olarak hesaplanmıştır. %10 arttırılarak 287 kişi örneklem büyüklüğüne katılmıştır. Örnekleme girecek kişilerin seçiminde basit-rastgele örneklem seçme yöntemi kullanılmıştır..

Çalışmada veriler anket yöntemi ile toplanmıştır. Araştırmacılar tarafından geliştirilen anket 2 bölümden ve 21 sorudan meydana gelmektedir. Anketin birinci bölümünde çalışmanın bağımlı değişkenlerini oluşturan maneviyat ve manevi bakıma ilişkin görüşlerini belirleyen 'katılıyorum', 'kararsızım' ve 'katılmıyorum' şeklinde cevaplanan form (Coranbach alpha=0.897), ikinci bölümde ise bağımsız değişkenleri oluşturan kişisel bilgi formu yer almaktadır.

Araştırmanın ön uygulaması örneklem dışındaki 10 kişiye 02.01.2015 tarihinde uygulanmıştır. Araştırmanın uygulaması 05.01.2015-09.02.2015 tarihleri arasında uygulanmıştır. Bir anketin uygulanması ortalama 3 dakika sürmüştür. Uygulamada ulaşılamayan kişi olmamıştır. Uygulama katılım hızı %100 olarak yürütülmüştür. Araştırmaya başlamadan önce Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi kurum izini, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi etik Kurulundan Etik Kurul Onayı alınmıştır. Yapılan araştırmada araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözel izin alınmıştır.

Veriler SPSS 16,0 paket programında değerlendirilmiştir. Maneviyat ve manevi bakıma ilişkin görüşlerinin belirlenmesi formu puanlama yapılarak değerlendirilmiştir. Puanlama; istenilen cevaplarda "1 puan" istenilmeyen ve fikri olunmayan durumlarda "0 puan" verilerek yapılmıştır. Ölçeğin puan ranjı "0-17 puan" arasında değişmektedir. 17 puan üzerinde yapılan değerlendirmede; 0-5 arası puan alanlar 'olumsuz', 6-11 arası puan alanlar 'orta durumda', 12-17 arası puan alanlar 'olumlu' görüş olarak değerlendirilmiştir.

Arařtırmada tanımlayıcı tablolarda aritmetik ortalama, sıklık ve yüzde deęerleri, standart sapma, en dūřuk ve en yūkse deęerler kullanılmıřtır. Ortalamaların karřılařtırılmasında ise; ikili deęiřkenler için Mann Whitney U testi, ū ve ūzeri

deęiřkenler için Kruskal Wallis H testi kullanılmıřtır. Tūm karřılařtırmalarda 0.05 ūnemlilik dūzeyi olarak kabul edilmiřtir.

Çalıřmada ūęrencilerin %68.6'sı kadın, %36.9'u 1.sınıf, %55.4'ū manevi bakım ve maneviyat eęitimi almıř, %96.2'si hemřirelerin manevi gereksinime dikkat etmesini uygun bulmuř bireylerden oluřmaktadır. ūęrencilerin manevi bakım ve maneviyat hakkındaki toplam gūrūř puanları 17 puan ūzerinden 12.87 ± 2.93 (min:5, max:17) olarak hesaplanmıřtır. ūęrencilerin manevi bakım ve maneviyatla iliřkin gūrūřleri %0.7'si "olumsuz", %25.4'ū "orta" ve %73.9'u "olumlu" dūzeyde olduęu belirlenmiřtir. Kadınların (p:0.000), Manevi bakım ve maneviyata iliřkin eęitim alanların (p:0.01) ve manevi gereksinime dikkat edilmelidir diyen ūęrencilerin (p:0.000) dięerlerine gūre gūrūřleri daha olumlu olarak deęerlendirilmiřtir. Sınıf deęiřkenin ise manevi bakım ve maneviyata iliřkin gūrūřleri arasında anlamlı farklılık ($p > 0.05$) bulunmamıřtır.

Anahtar kelimeler: maneviyat, manevi bakım, Spiritūalite, spiritūel care, hemřirelikte bakımı

P:279

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞİ SEÇME NEDENLERİ VE MESLEK SEÇİMİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci:Fatma Tokpınar, Mehmet Cemal Hamderi
Danışman Öğretim Üyesi: Yrd.Doç.Dr.Gülten Sucu Dağ
Üniversite:Doğu Akdeniz Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç:

Bu araştırmanın amacı, hemşirelik öğrencilerinin mesleği seçme nedenleri ve meslek seçimini etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

Yöntem:Araştırma tanımlayıcı-kesitsel araştırma planına uygun olarak olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini 2014-2015 Eğitim-Öğretim Yılı Güz Dönemi'nde Doğu Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü'nde kayıtlı 311 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada evren üzerinden çalışılmıştır.Hemşirelikte Meslek Seçimi Ölçeğini tam olarak yanıtlayan 197 öğrenci araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırmada öğrencilerden yazılı onam ve kurumdan yazılı izin alınmıştır. Veriler Tanıtıcı Özellikler Formu ve Önler ve ark. (2010) tarafından geçerliği ve güvenilirliği yapılmış Hemşirelikte Meslek Seçimi Ölçeği kullanılarak araştırmacılar tarafından toplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde normal dağılıma göre t-testi/Mann-Whitney U, varyans analizi/Kruskal Wallis-H Testi, aritmetik ortalama ve yüzdelik hesapları kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık olarak $p < 0,005$ degeri kriter kabul edilmiştir.

Bulgular

Araştırmadan elde edilen bulgulara göre öğrencilerin hemşirelik mesleğini seçme nedenlerinde ilk üç neden arasında “Her zaman insanlara yardım etmek istemişimdir” (86.14 ± 19.88), “Kendimi ifade edebilmemi sağlayan bir iş yapmak istedim” (79.59 ± 25.19), “Hemşireliğin kişiliğime uygun bir iş olduğunu düşünüyorum” (78.59 ± 26.25) olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin hemşirelik mesleğinin seçme nedenlerinden Hemşirelikte Meslek Seçimi Ölçeğini'nin “Mesleki Uygunluk” ve “Yaşamsal Nedenler” alt boyutunun ortalamalarının sırası ile 69.78 ± 16.20 ve 51.46 ± 18.05 olduğu belirlenmiş, öğrencilerin hemşirelik mesleğinin daha çok mesleki nedenlerden dolayı seçtikleri belirlenmiştir.

Araştırmamızda öğrencilerin hemşirelik mesleğini seçmelerini etkileyen faktörler incelendiğinde; “Yaşamsal Nedenler” alt boyutunu şu an okudukları sınıfın ($KW=11.190$ $p=0.01$), en son mezun oldukları okulun ($KW=6.380$ $p=0.04$), babanın çalışma durumunun ($t=3.076$, $p=0.00$), lisansüstü eğitim yapma isteğinin ($t=-3.456$, $p=0.0$) etkili olduğu, “Mesleki Uygunluk” de üniversiteye giriş sınav sistemi ($KW=10.111$, $P=0.02$), anne eğitim durumunun ($KW=15.363$, $p=0.0$) hemşirelik mesleğini seçmeyi etkileyen faktörler arasında olduğu saptanmıştır.

Sonuç

Bu araştırmada öğrencilerin büyük çoğunluğunun hemşirelik mesleğini; mesleki uygunluk nedeni ve insanlara yardım etmek isteği ile seçtikleri, mezun oldukları okul, babanın çalışma durumu, üniversiteye giriş sınav sistemi, anne eğitim durumunun meslek seçimini etkileyen faktörler arasında olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik öğrencisi, meslek seçimi,

P:280

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEĞİ SEÇME NEDENLERİ VE MEZUNİYET SONRASI ÇALIŞMA ALANLARINA YÖNELİK DÜŞÜNCELERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci:Bahar Aksoy,Şule Köseoğlu, Nurseli Soylu, Cüneyit Akyel
Danışman: Birsal Canan Demirbağ
Üniversite:Karadeniz Teknik Üniversitesi,Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş: Ülkemizde öğrencilerin istedikleri veya yapabilecekleri mesleği tercih etme şansları üniversiteye giriş sınavı ile belirlenmektedir. Bu sınav sonucunda istemediği halde üniversiteye girmiş olabilmek için bölümler seçilebilmektedir.

Amaç: Araştırma, Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri 1.2.3. sınıf (4. Sınıfları yok), Trabzon Sağlık Yüksekokulu 4. Sınıf Hemşirelik öğrencilerinin mesleği seçme nedenleri ve mezuniyet sonrası çalışma alanlarına yönelik düşüncelerinin değerlendirilmesi amacı ile yapılmıştır.

Gereç ve yöntem: Araştırma tanımlayıcı olarak planlanmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından literatüre göre geliştirilmiş anketleri öğrencilere sınıflarında uygulanarak toplanmıştır. Araştırma 01-04-2015, 01-06-2015 tarihleri arasında araştırmayı kabul eden 398 öğrenciyle tamamlanmıştır.

Bulgular: Araştırmanın bulgularına göre, 1. Sınıf öğrencilerinin % 62.3' ü, 2. Sınıf öğrencilerinin % 54.1'i, 3. Sınıf öğrencilerinin % 51.8'i ve 4. Sınıf öğrencilerinin % 47.9'u mesleği isteyerek seçtiklerini ifade etmişlerdir. Hemşirelik mesleğinin seçme nedenlerinin başında 1.2.3. ve 4. Sınıf öğrencileri "kolay iş bulma" olarak tanımlamışlardır. İkinci seçme nedenleri guruplar arasında değişiklik göstermekte olup 1.2.3. sınıflar "mesleği sevmek/isteyerek", 4. Sınıflar "akademisyen/öğretmen olmak" ifadesini vermişlerdir. Mezun olduklarında meslekte geleceğe ilişkin umutlarının 1.(%98.6), 2.(%99.1), 3.(%99.4), 4.(%99.8)sınıflar için çok yüksek olduğu görülmektedir. Çalışma alanlarına yönelik cevaplara bakıldığında 1. Sınıfların %45'i klinik, %32'si karar veremediklerini, %23'ü akademisyen; 2. Sınıfların %64'ü klinik, %22'si karar veremediklerini, %34'ü akademisyen; 3. Sınıfların %69'u klinik, %21'i karar veremediklerini, %10'u akademisyen; 4. Sınıfların %58'i klinik, %11'i özel alanlar, %31'i akademisyen olarak çalışmak istedikleri tespit edildi.

Sonuç: Araştırma sonuçları hemşirelik öğrencilerinin mesleği seçme nedenleri ve mezuniyet sonrası çalışma alanlarına yönelik sınıflar arasında anlamlı bir farklılık olmadığı tespit etmiştir ($p<0.05$).

P:281

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARI

Danışman:Öğr. Gör. Seval Ağaçdiken
Üniversite:Ondokuz Mayıs Üniversitesi,Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma, Antalya Sağlık Yüksekokulu (ASYO) Hemşirelik Bölümü öğrencilerinin profesyonel davranışları uygulayabilme durumunu belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Kesitsel tipte tanımlayıcı olarak planlanan araştırmanın evrenini ASYO Hemşirelik Bölümü 3. ve 4. sınıfta okuyan 280 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmaya gönüllü olarak katılmak isteyen öğrencilerin tamamı örneklem olarak alınacaktır. Öğrenciler ilk klinik deneyimlerini 2. sınıfta edindiklerinden ve bu çalışmada profesyonel davranışlar incelendiğinden, araştırmaya klinik deneyimi olan 3. ve 4. sınıf öğrencileri alınmıştır.

Veriler, 2014-2015 Eğitim Öğretim Yılı Bahar Döneminde toplandı. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından geliştirilen öğrencilerin tanıtıcı özelliklerine yönelik "Öğrenci Bilgi Formu" ve "Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Davranışları Uygulayabilme Durumlarını Belirleme Ölçeği (PDUDBÖ) kullanıldı. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach Alfa katsayısı 0.88 olarak bulunmuştur. Etik kurul ve kurum izni alınmıştır.

Bulgular: Araştırma grubundaki öğrencilerin %57.2'si (103 öğrenci) bayandır. Öğrencilerin yaş ortalaması 22.03 ± 1.637 yıl olup, ortanca yaş 22'dir (min-max:20-31).

Öğrencilerin %47.8'i Anadolu veya fen lisesi mezunu, %57.3'ü araştırmanın 3. sınıf öğrencileridir. %62.8'inin en uzun süre yaşadığı yer şehir, %46.7'sinin annesi, %32.8'inin babası ilkokul mezunu, %70.0'ünün ekonomik gelirinin giderlerini karşıladığı, (n=126) %48.3'ünün ekonomik gelirin orta düzeyde karşıladığı saptanmıştır.

Öğrencilerin %17.2'sinin (n=32) ailesinde en az bir hemşire yakını olduğu ve %9.4'ünün yakınlığının 2.derece olduğu, %65.6'sının bölümü tercih nedeninin iş bulma kolaylığı olduğu, %58.9'unun mezuniyet sonrası hemşire olarak mesleğini sürdürmek istediği saptanmıştır. Ölçek puan ortalaması $116.6 + 6.78$ (minimum 95, maximum 133) olarak bulunmuştur.

Öğrencilerin gelirin gideri karşılama durumlarının PDUDBÖ puan ortalamalarını etkilediği saptanmıştır ($p < 0.005$)

SONUÇ ve ÖNERİLER

Sonuç olarak hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyi yüksek olarak saptanmıştır. Bu sonuçlar hemşirelik öğrencilerinin mesleki davranışlarının etik ilkeler ve değerlerle yüklü olduğuna işaret etmektedir. Bu tür çalışmalar farklı bölümlerde okuyan öğrencilerle karşılaştırmalı olarak yapılabilir. Böylece hemşirelik eğitimi alan öğrencilerin, almayan öğrencilerden hangi yönlerden farklılaştığı tespit edilebilir.

Anahtar Sözcükler: eğitim, hemşirelik öğrencisi, profesyonellik, profesyonel davranış

P:282

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Pınar Kutlu, Bihter Özterzi, Meryem Kutlu

Danışman: Nesrin Nural,Seher Çakmak

Üniversite:Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç

Bu çalışmanın amacı; hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışlarının belirlenmesidir.

Yöntem

Bu çalışma; Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik bölümü 2 ve 4. sınıfta okuyan araştırmaya katılmayı kabul eden 167 öğrenciyeanket yöntemi ile uygulanan tanımlayıcı bir araştırmadır. Verilerin toplanmasında, araştırmacı tarafından geliştirilen anket formu ve "Hemşirelik Öğrencileri Profesyonel Davranış Ölçeği (HÖPTÖ)" kullanılmıştır. Ölçeğin geçerlilik ve güvenilirlik çalışması Göz ve Geçkil tarafından yapılmıştır. Verilerin değerlendirmesinde; ortalama, sayı, yüzdelik hesaplamaları ve t testi kullanılmıştır.

Bulgular

Araştırmaya alınan öğrencilerin yaş ortalaması 20.67 ± 1.70 , % 82'si kadın, %73.7'si 2. sınıf öğrencisidir. Araştırmaya alınan öğrencilerin %56.9'u anadolu/süper lise mezunu,%67.1'inin annesi, %47.9'unun babası ilköğretim mezunudur. Öğrencilerin %52.7 si yurttan kalmakta, %73.1'i geçimini öğrenci kredisi/burs ile sağlamaktadır.

Öğrencilerin çoğu (%63.5) mesleki ders kitaplarını satın aldığını, %42.5'i ders slaytlarından yararlandığını, %36.5'i akademik yayın takip ettiğini belirtmektedir.

Öğrenciler interneti en fazla ödev yapmak (%85), facebook/twitter kullanmak (%73.7), daha az sıklıkta da mesleki yayınları takip etmek(%31.7) için kullanmaktadır.

Öğrencilerin %68.9'u mesleğe isteyerek geldiğini, %79'u mesleğini sevdiğini ve çoğu (%53.3) mesleğini değiştirmeyi düşünmediğini, %38.9'u mesleğinin saygın olduğunu belirtmektedir.

Öğrencilerin % 51.5 i bilimsel bir kongreye katıldığını, katılmayanların ise %77.8'i katılmak istediğini, yaklaşık yarısı hemşirelik derneğinin web sayfasını ziyaret ettiğini, %22.8'i derneğin faaliyetlerini takip ettiğini, %22.8'i ve %18.6'sı okulda teorik ve mesleki derslere ilişkin yeterli donanım kazandıklarını belirtmektedir.

Araştırmaya alınan öğrenciler hemşirelik öğrencileri profesyonel davranış ölçęđi (HÖPTÖ)'nden en az 81, en fazla 135 puan almış ve puan ortalaması 120.37 ± 10.93 olarak belirlenmiştir. Öğrencilerin %56.9'u ortalamanın üzerinde puan almıştır.

Sınıflar arasında ve akademik yayın takip etme ve bilimsel kongrelere katılma durumları arasında öğrencilerin profesyonel davranış ölçęđi puan ortalaması yönünden istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=0.741, p=0.700, p=0.081$).

Sonuç

Öğrencilerin profesyonellik ölçütleri arasında yer alan mesleki kitaplara sahip oldukları, mesleki alandaki etkinliklere katıldıkları ve düşük düzeyde de olsa interneti mesleki yayınları takip etmek amacıyla kullandıkları belirlenmiştir. Öğrencilerin profesyonel hemşirelik davranışlarını iyi düzeyde uygulayabildikleri ve sınıflar arasında fark olmadığı sonucuna varılmıştır.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN TOLERANS DÜZEYLERİ İLE ÖFKE KONTROLLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Eda KADDER, Emine Güngör

Danışman: Songül DURAN

Üniversite:Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin öfke kontrolleri ile tolerans düzeyleri arasındaki ilişkiyi çeşitli sosyodemografik verilere göre belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini, 12.12.14 - 09.01.2015 tarihleri arasında, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümünde öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı kabul eden 424öğrenci oluşturmuştur. Araştırma verileri, kişisel bilgi formu ve Tolerans Ölçeği ve Durumluk Sürekli Öfke Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında yüzdeler, ortalama, t testi, One Way Anova analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin %76.7'si bayan, %23.3'ü erkek olduğu tespit edilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin ortalama tolerans düzeyleri 64.51 ± 16.61 olarak bulunmuştur. Araştırmaya katılan öğrencilerin Tolerans puanları ortalamalarının cinsiyete göre anlamlı bir farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yapılan t-testi sonucunda Erkek öğrencilerin Tolerans puanları, bayan öğrencilerin tolerans puanlarından istatistiksel olarak anlamlı olmasa da yüksek bulunmuştur ($t=-1.817$; $p=0.070$). Araştırmaya katılan öğrencilerin öfke alt boyut puan ortalamalarına bakıldığında; sürekli öfke düzeyleri 22.84 ± 5.81 , öfke içte tutma düzeyleri 17.44 ± 4.29 , öfke dışı vurma düzeyleri 16.97 ± 4.51 ve öfke kontrol düzeyleri 21.38 ± 4.38 olarak bulunmuştur.

Sürekli öfke alt boyutu ile tolerans düzeyi arasındaki ilişkiyi belirlemek üzere yapılan Pearson korelasyon analizi sonucunda, negatif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur ($r=-0.178$; $p=0.000$). Öfke kontrolü alt boyutu ile tolerans düzeyi arasındaki ilişkiyi belirlemek üzere yapılan korelasyon analizi sonucunda, istatistiksel olarak anlamlı olmasa da pozitif yönde ilişki bulunmuştur ($r=0.181$; $p=0.000$). Öfke içte tutma ve öfke dışı vurma alt boyutu ile tolerans düzeyi arasındaki ilişkiyi belirlemek üzere yapılan korelasyon analizi sonucunda, puanlar arasında istatistiksel açıdan anlamlı ilişki bulunamamıştır.

Sonuçlar: Öğrencilerin tolerans düzeyi yükseldikçe sürekli öfke düzeyleri azalmaktadır. Tolerans düzeyleri yükseldikçe öfke kontrolleri de artmaktadır.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN, MESLEKİ İMAJ VE DEĞERLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Ayşenur GÖK, Sena DAŞKAN, Yusuf Aslan DOĞRUYOL,
Danışman: Mine BEKİROĞLU

*Özel Kariyer Etimesgut Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Hemşirelik Bölümü
ÖZET

Amaç: Bu tanımlayıcı çalışma; geleceğin hemşireleri olacak öğrencilerin, hemşirelik mesleğinin imajı ve değerlerine ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, Özel Kariyer Etimesgut Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Hemşirelik Bölümü 9, 10 ve 11. Sınıf öğrencilerinden, 138 öğrenci araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan anket formu ile toplanmış, yüzdeler ve kıkare testi uygulanarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin %85.50'si 15-16 yaş grubunda, %64.50'si kız, %35.50'si erkektir. Öğrencilerin %61.59'u hayalindeki mesleğin hemşirelik, %13.76'sı ise hayalindeki mesleğin doktorluk olduğunu belirtmiştir. 9. sınıf öğrencilerinden %70.83'ü mesleklerini sevdiklerini belirtirken, 11.sınıfta bu oran %77.70' yükselmiş olup, öğrencilerin hemşireliği tanıdıkça mesleği daha çok sevdikleri belirlenmiştir.

Öğrencilerin %75.69'u hemşirelik okumaktan memnun olduklarını, %81.88'inin mezun olunca üniversite düzeyinde eğitim görmek istediklerini ancak %55.07'sinin hemşirelik alanında üniversite eğitimi alma isteğinde olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin %23.91'inin mesleğini değiştirmek istediğini belirtmiştir. Mezun olduktan sonra öğrencilerin %55.79'u servis, poliklinik veya acil serviste çalışmak istediklerini, %26'sı ise yönetici hemşire olmak istediklerini belirtmişlerdir.

Öğrencilerin %94.20'si hemşirelerin hastanın tedavi ve bakım sürecinde önemli rol oynadığını %91.30'u sabır, özgüven ve fedakarlık isteyen zor ve toplumda yeterince tanınmayan bir meslek olduğunu %84.05'i çalışma koşulları ağır olan bir meslek olduğunu, %69.56'sı hastalara yardım ve hizmet eden kişi olduğunu, %62'si doyum veren bir meslek olduğunu, %49.27'si ise doktora bağımlı meslek olduğunu belirtmiştir.

Öğrencilerin %15'i erkek hemşirelerin olmasının mesleğin değerini artıracaklarını, %10.14'ü toplumda yadırgandığını, %05.07'sinin isim değişikliği yapılması gerektiğini, %60'ı ise bir sorun olmadığını belirtmiştir.

Sonuçlar: Öğrencilerin genelde hemşirelik mesleğine karşı imajlarının olumlu olduğu, hemşirelik mesleğinin zor koşullarda yapılan, toplumda yeterince tanınmamış bir meslek olduğunu düşündükleri belirlenmiştir. Öğrencilerin, hemşireliğin zor olduğu algısına rağmen mesleği genelde sevdikleri ve üniversite eğitimi görmek istedikleri

görülmüştür. Öğrencilerin görüşlerinde cinsiyet farkının olmadığı, erkeklerin bu meslekte olmalarında sorun bulunmadığı tespit edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik öğrencileri, imaj, hemşirelik değerleri

P:285

İLK DEFA İNTÖRN PROGRAMINA ALINACAK ÖĞRENCİLERİN İNTÖRN PROGRAMI HAKKINDAKİ GÖRÜŞLERİ

Öğrenci: Merve Asar, Aysun Karakaş

Danışman: Dilek Aygün, Havva Sert

Üniversite: Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma, ilk kez intörn programı uygulanacak dördüncü sınıf öğrencilerinin intörn programı hakkındaki görüşlerini belirlemek amacıyla yapıldı.

Materyal Metod: Çalışma, Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu'nda, 01-31 Ocak 2015 tarihleri arasında çalışmaya katılmayı kabul eden 77 son sınıf öğrencisiyle niteliksel olarak yapıldı. Öğrencilerin intörnlük uygulamasına ilişkin görüşlerini belirlemek amacıyla yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak bire bir görüşme yöntemiyle toplanan verilerin analizi kalitatif içerik analizi yöntemiyle yapıldı.

Bulgular: Öğrencilerin intörnlük programı hakkında ne düşündükleri sorulduğunda öğrencilerin %52'sinin olumsuz görüşe sahip olduğu saptandı. Öğrencilerin intörnlük programı ile ilgili en çok; haftanın 5 günü staja gitmenin ve okul ortamından uzak kalmanın karşılığında herhangi bir ücret almamaları, sigorta yapılmaması ve sosyal ortamdan uzak kalmaları, hemşirelerin kendilerine olumsuz tutum sergileyecekleri, sağlık meslek lisesi öğrencilerini sahiplenip kendilerinin dışlanacağı, öğrenci sayısının fazla olması nedeniyle yeterince uygulama yapamayacakları ve zaman kaybı olacağı, notların adaletli verilmeyeceği, ilk defa uygulamaya giren bu sistemin uygulanması sırasında aksaklıklar olacağı ve sorunlarının dikkate alınmayacağı endişesi taşıdıkları görüldü. Çözüm önerileri sorulduğunda ise hemen hemen tamamına yakını öğrencilerin sigortalanıp öğrencilere aylık ücret ödenmesini, hemşirelerin tutumunun olumlu olması için hemşirelerin intörnlük hakkında bilgilendirilmesini, hocaların daha ilgili olup öğrenciyi her konuda desteklemesi ve notların adil verilmesi gerektiğini ifade ettikleri belirlendi.

Sonuç: Sonuç olarak öğrencilerin intörn programı ile ilgili olumsuz tutuma sahip oldukları ve uygulamayla ilgili endişeleri olduğu belirlendi.

Anahtar kelimeler: intörnlük, hemşirelik, klinik uygulama

İNTÖRN HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMİ VE İNTÖRN UYGULAMASINA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: İlke Erden, Duygu Terim, Şulenur Kaşka

Danışman: Şenay Uzun

Üniversite: Yeditepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ: Profesyonel bir beceri olan eleştirel düşünme eğilimi intörn öğrencilerin, hastanın bakım gereksinimlerini anlamasını, uygulamada karşılaşılabilecek durumlara istendik yaklaşımlar geliştirmesini etkileyecektir.

AMAÇ: İntörn hemşirelik öğrencilerinin, eleştirel düşünme eğilimi ve intörn uygulamasına ilişkin görüşlerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Tanımlayıcı tipteki araştırma Ekim 2014-Aralık 2015 tarihleri arasında, İstanbul'da bir vakıf üniversitesinin son sınıfında intörn uygulamasına devam eden (N=34) gönüllü hemşirelik öğrencilerinin katılımı (n=34) ile gerçekleştirilmiştir. İntörn uygulaması haftada üç gün (08 00-16 00), beş klinikte (iç ve cerrahi hastalıkları, pediatri klinikleri, yoğun bakım, ameliyathane) gerçekleştirilmiştir. Araştırmacılar tarafından geliştirilen veri toplama formu ve California Eleştirel Düşünme Eğilimi Ölçeği ile toplanan veriler; tanımlayıcı istatistiksel yöntemler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) ve Wilcoxon işaretli sıra testi kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırma için kurum onayı alınmıştır.

BULGULAR: Öğrencilerin yaş ortalaması $22,90 \pm 0,91$ ve % 3.8'si (n=2) erkektir. İntörn uygulamasının ilk ve son haftası eleştirel düşünme eğilimi ölçeği puan ortalamaları arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır (227.73 ± 33 , 224.55 ± 22 ; $z = -0.069$, $p = 0.549$). Ancak analitik düşünme, açık fikirlilik, meraklılık, kendine güven ve sistematiklik alt ölçek puan ortalamalarının arttığı saptanmıştır. Öğrenciler ilk ve son hafta sırasıyla klinik eğitimcisinin hasta bakımı konusunda ekibin koordinasyonunu sağladığını (%86.5, %65.5), klinik hemşiresinin uygulamada kullanılacak malzemelerini sağladığını (%92.6, %48.1), diğer ekip üyelerinin mesleki alanlarına ilişkin konularda destek sağladıklarını (%25) ve hasta bakımı konusunda işbirliği yaptıklarını bildirmişlerdir (%53.5). Öğrencilerin karşılaştıkları sorunlarla bireysel olarak (%28.8) baş etmeye çalıştıkları saptanmıştır. İlk hafta ve son hafta intörn uygulamasının hemşirelik sürecini uygulamayı geliştirdiği bildirilmiştir (% 84.6, % 53.8).

SONUÇ: İntörn uygulamasının öğrencilerin eleştirel düşünme eğilimi alt ölçeklerinin puan ortalamalarını arttığı, öğrencilerin yarısından fazlasında hemşirelik sürecini kullanmayı geliştirdiğini saptanmıştır. Mesleki derslerin öğretiminde eleştirel düşünme

becerisinin geliştirilmesi, intörn uygulamasında klinik eğitimci, hemşire ve diğer ekibin etkinliğinin artırılması önerilmiştir.

P:287

İSTANBUL'DAKİ BİR MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN OMAHA HEMŞİRELİK SINIFLANDIRMA SİSTEMİNE GÖRE SAĞLIK PROBLEMLERİ

Öğrenci: Sibel Çakır

Danışman: Duygu Sezgin

Üniversite: Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş ve amaç: Okul sağlığı hizmetleri okul toplumunu oluşturan bireylerin sağlığını koruma, geliştirme ve sürdürmede etkili yollardan biridir. Okul ortamında olumlu sağlık davranışları kazandırmada hemşirelerin rolleri bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, bir meslek lisesindeki öğrencilerin sağlık problemlerinin OMAHA problem sınıflandırma sistemine göre değerlendirilmesidir.

Yöntem: Çalışma kapsamında 2014-2015 eğitim öğretim yılı güz döneminde İstanbul'un Fatih ilçesinde yer alan devlete ait bir kız meslek lisesindeki 9. sınıf öğrencilerine (N: 500) boy-kilo izlemi, bel-kalça çevresi, kan basıncı izlemi, ağız-diş kontrolü, görme muayenesi ve cilt değerlendirmesini içeren sağlık taraması yapılmıştır. Öğrencilerin sağlık sorunları OMAHA problem sınıflandırma listesine göre değerlendirilmiştir.

Bulgular: OMAHA problem sınıflandırma listesine göre fizyolojik alan ve sağlık davranışları alanında olmak üzere toplam 822 problem saptandı. Fizyolojik alandan; görme (n=103), ağız sağlığı (n=449), dolaşım (n=37), deri (n=57); daha sonra sağlık davranışları alanından; beslenme (n=174) problemleri saptanmıştır.

Sonuç ve öneriler: Gerçekleştirilen okul sağlık taraması sonucunda, öğrencilerde en fazla fizyolojik alan ile sağlık davranışları alanına ait problemler olduğu tespit edilmiştir. Okul sağlığı hemşireliği uygulamaları kapsamında, saptanan problemlere yönelik "Temel Hijyen Uygulamaları, Sağlıklı Beslenme, Egzersiz, Stres Yönetimi, Zararlı Alışkanlıklar" konularında sağlık eğitimi verilmiştir. Bireylerde sağlıklı yaşam davranışları alışkanlığının geliştirilmesinde, okul çağında alınacak sağlığı koruyucu tedbirlerin yaşam boyu etkili olduğu bilinmektedir. Bu nedenle sağlıklı bir geleceğin oluşturulmasında, okul sağlığı hizmetleri oldukça özel bir değere sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Okul sağlığı, OMAHA sistemi, sağlık taraması.

LİSE DÜZEYİ HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ NE KADAR BİLİNÇLİ MESLEK SEÇİMİ YAPIYORLAR?

Öğrenci: Özlem ŞEN, Beyzanur YAZICI
Danışman: Yrd.Doç.Dr.Güliz ONAT
Üniversite: İstanbul Aydın Üniversitesi

Giriş - Amaç : Evrensel görüşte 0-18 yaş arasındaki birey “çocuk” olarak tanımlanmaktadır. Çalışmanın amacı “çocuk” yaştaki bireylerin, hemşirelik meslek seçimindeki bilinç düzeyleri ve farkındalıklarını ortaya koymak amacıyla planlanmıştır.

Yöntem : Tanımlayıcı nitelikteki araştırma İstanbul'da iki özel sağlık meslek lisesinde katılmaya gönüllü toplam 184 hemşirelik öğrencisi ile gerçekleştirilmiştir. Veri toplama amacıyla araştırmacılar tarafından geliştirilen formda katılımcıların sosyodemografik

özellikleri ve hemşireliğe bakış açıları incelenmiştir. Devamında Önler ve Saraçoğlu (2010)'nun “Hemşirelik Mesleği Seçim Ölçütleri” Türkçe formu uygulanmıştır. Ölçek

“mesleki uygunluk” ve “yaşamsal nedenler” olmak üzere 2 alt boyuta sahiptir. Ölçekten alınacak değerler her bir boyut için 0-100 arasındadır. Ölçekten alınan puanların artışı bilinçli seçim yaptıklarını gösterir. Bu çalışmada ölçeğin Cronbach alpha değeri 0,63

bulunmuştur. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdelik ve frekans dağılımları

kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 15,61 0,62'dir. %73,4'ü kız, % 26,6'sı

erkektir. Ölçek toplam puanı 65,22±14,69 dur. Mesleki uygunluk 75,1 19,50; yaşamsal nedenler değeri 47,08 17,94'tür. Mesleği seçerken; % 72,3'ü ailesinin önerisiyle, % 4,3'ü öğretmenin, % 8,2'nin ise bir hemşirenin önerisi etkili olmuştur. Anne-baba eğitim düzeyi en çok sırasıyla % 32,6'sı ve %39.7 lise mezunudur. % 47,3'ü mesleki açıdan

yetenekli olduklarını belirtmiştir. Kariyer hedeflerinin devamında % 75,5'i lisans; % 58,7'si yüksek lisans; % 28,3'ü doktora eğitimi almak istediğini, % 19'u iş hayatına atılmak , % 84,8'i klinik tecrübe kazanmak istediğini bildirmiştir. % 57,1'i insanlara yardım etmek ve % 40,2'si iş bulma kolaylığından dolayı bu mesleği seçmiştir.

Sonuç : Lise düzeyindeki hemşire öğrencilerin mesleği seçerken tam anlamıyla bilinçli seçim yapmadıkları, mesleğe yönelik farkındalıklarının az olduğu belirlenmiştir.

Mesleğin bilincinde olmayan ve çocuk sayılan bireylere toplum sağlığını emanet etmek, bakımın kalitesini düşürdüğü gibi, bu çocukların fiziksel, ruhsal ve sosyal yönden

zorlanmalar yaşayacağını düşündürmektedir.

ÖĞRENCİ GÖZÜYLE KLİNİK HEMŞİRELERİNİN BAKIM VERMESİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci:Bihter Özterzi, Pınar Kutlu, Meryem Kutlu
Danışman: Nesrin Nural,Seher Çakmak
Üniversite:Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu çalışma; öğrenci gözüyle klinik hemşirelerinin bakım vermesini etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak plandı.

Yöntem: Bu çalışmanın örneklemini Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü 2 ve 3. Sınıfta okuyan ve araştırmayı kabul eden 136 öğrenci oluşturdu. Veriler bahar yarıyılı döneminde ve anket yöntemi ile toplandı. Anket formunda öğrencilerin en son uygulama yaptıkları alanlarda çalışan hemşirelerin bakım vermesini etkileyen faktörleri kapsayan 10 soru yer aldı. Veriler sayı ve yüzdelik hesaplamaları ile değerlendirildi.

Bulgular Araştırmaya alınan öğrencilerin yaş ortalaması 20.63 ± 1.58 , %80.9'u kadın, %73.5'i 2. sınıf öğrencisidir. Öğrencilerin çoğu (%66.2) en son üniversite hastanesinde, dahiliye (%73.5) ve kadın doğum (%26.5) servislerinde staj yapmıştır. Öğrencilerin yarıdan fazlası staj yaptığı klinikteki donanımın kısmen yeterli olduğunu ve %43.4'ü hemşirelerin bu eksikliği gidermek için kısmen girişimde bulunduğunu ifade etmiştir.

Öğrencilere göre hastalar en sık; damar yolu bakımı (%60.3), hasta eğitimi (%57.4), ağız bakımı (%52.2), solunum ve öksürük egzersizleri (%51.5), yara bakımı (%50.7), vücut banyosu (%48.5), perine bakımı (%32.4), foley katater/sonda bakımı (%29.4) ve aspirasyon bakımına(%17.6) gereksinim duymaktadır.

Öğrencilerin %80.9'u hemşirelerin hasta bakımını kısmen ya da hiç yerine getirmediklerini ve neden olarak sıklıkla; hemşire sayısının az olması (%49.3), hemşirenin isteksiz olması (%47.8), bakım verilecek hasta sayısının fazla olması (%45.6), hasta ile empatik iletişim eksikliği (%41.9), çalışma koşullarının uygun olmaması (%39), çalışma saatlerinin uzun olması (%33.8), motivasyon eksikliği (%27.2) olarak ifade etmiştir.

Öğrenciler hemşirelerin en sık; vücut banyosu (%58.8), hasta eğitimi (%56.6), solunum ve öksürük egzersizleri (%52.2), ağız bakımı (%50.0), perine bakımı (%47.8), damar yolu (%25.7) ve yara(%21.3) bakımlarını eksik yaptığını belirtmiştir.

Öğrenciler hemşirelerin hastalara bakım verirken özel odada yatan (%16.2) ve yaşlı hastaya (%14.7) pozitif ayrımcılık yapıldığını ve yatağa bağımlı hastaya (%16.9) negatif ayrımcılık yapıldığını ifade etmiştir.

Sonuç :Öğrencilerin tamamına yakını hemşirelerin hasta bakımını kısmen ya da hiç gerektiği şekilde yerine getirmediklerini belirtmiştir.

P:290

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN BAKIŞIYLA: TÜRKİYE'DEKİ HEMŞİRELİK DERGİLERİNDE YAYINLANAN "HEMŞİRELİKTE ARAŞTIRMA" KONULU MAKALELERİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Fazilet Dinç, Emine Betül Erkaya, Rüveyda Ölmez
Danışman:Aslı Kalkım
Üniversite:Ege Üniversitesi Ödemiş Sağlık Yüksekokulu

Amaç:

Bu araştırmada Türkiye'deki hemşirelik dergilerinde yayınlanan "hemşirelikte araştırma" konulu makalelerin incelenmesi amaçlanmıştır.

Metod:

Tanımlayıcı, retrospektif olarak gerçekleştirilen bu araştırmada; herhangi bir tarih aralığı konulmadan, on-line ulaşılabilen 11 hakemli hemşirelik dergisi, "araştırma", "araştırma kullanımı", "hemşirelikte araştırma" anahtar kelimeleri kullanılarak ve her sayı incelenerek taranmıştır.

Araştırmada 1997-2014 yılları arasında yayınlanan 11 derginin toplam 97 cildi, 241 sayısı, 2000 makalesi taranmış ve tarama sonucunda araştırma amacına uygun 10 makaleye ulaşılmıştır.

Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan, 16 sorudan (makalenin yayınlandığı derginin adı, yayın yılı, yazar sayısı, yazarların mesleği, yazarların kurumu, makale türü, makalenin konu alanı, amacı, araştırma ise araştırmacının tipi, örnekleme yöntemi, örneklemin sayısı, araştırmacının yeri, veri toplama araçları, etik açıklama durumu, istatistik değerlendirme durumu ve önemli bulguları) oluşan veri toplama formu kullanılmıştır. Araştırma verileri SPSS 17.0 programında analiz edilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde sayı ve yüzde dağılımı kullanılmıştır.

Bulgular:

Makalelerin 2005-2013 yılları arasında yayınlandığı, 7'sinin araştırma, 3'ünün derleme makalesi olduğu saptanmıştır. Araştırma makalelerinin tümünün tanımlayıcı tipte olduğu ve örneklemini 5 araştırmada hemşirelerin, 2 araştırmada öğrencilerin oluşturduğu görülmüştür. Hemşirelerin yer aldığı araştırmalarda örneklem sayısının 237 ile 498 arasında değiştiği; öğrencilerin yer aldığı araştırmalarda ise 159 ile 221 olduğu görülmektedir. Makalelerin 5'inin iki yazarlı, 3'ünün dört yazarlı olduğu, yazarların hepsinin akademisyen olduğu belirlenmiştir. Araştırma makalelerinin konu alanları incelendiğinde; hemşirelerin araştırmaya katılımı (1), araştırmaları uygulamalarda kullanma durumları (2), hemşirelerin uygulamalarında kullandıkları bilgi kaynakları (1),

araştırma kullanımındaki engeller (1) ve öğrencilerin araştırmaya yönelik tutumları (2) ile ilgili olduğu görölmüştür. Derleme makalelerinin konularının hemşirelikte araştırma kullanımı (2) ve araştırma kullanımıyla ilgili engeller (1) ile ilişkili olduğu görölmüştür.

Sonuç:

“Hemşirelikte araştırma” konulu makalelerin son 10 yılda yayınlandığı, araştırma makalelerinin tümünün tanımlayıcı tipte gerçekleştirildiği ve örneklem sayılarının sınırlı olduğu görölmüştür. Öğrencilerin ve hemşirelerin araştırma kullanımı ve buna yönelik engellerin tanımlanabileceği, örneklem sayısının daha fazla olduğu kapsamlı araştırmalara gereksinim vardır. Ayrıca engellerin ortadan kaldırılmasına yönelik girişimlerin uygulandığı deneysel araştırmaların planlanmasının da son derece önemli olduğu düşünölmektedir.

Anahtar kelimeler: araştırma, araştırma kullanımı, hemşirelik, Türkiye

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN BASINÇ YARALARINI DEĞERLENDİRMEYE YÖNELİK BİLGİ VE BECERİLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Hatice Kübra Yeşilyurt, Pınar Tetik

Danışman: Hatice Ayhan, Sevinç Taştan, Emine İyigün

Üniversite:Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksek Okulu

Giriş İyi bir yara bakımının ön koşulu, yaranın doğru değerlendirilmesidir. Yara değerlendirmesinin etkin şekilde yapılabilmesi için, hemşirelerin de daimi üyelerinden biri olduğu yara bakım ekibi arasında, standardize edilmiş bir yaklaşımın kullanılması gereklidir. Bu nedenle gelecekte yara bakımında etkin rol alacak öğrenci hemşirelerin, yara değerlendirmesine ilişkin bilgi birikimlerinin yeterli olması önemlidir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, öğrenci hemşirelerin basınç yaralarını değerlendirmeye yönelik bilgi düzeyinin incelenmesidir.

Metot Tanımlayıcı tipte olan bu araştırma, Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında Ankara'da bir hemşirelik yüksekokulunda yürütüldü. Araştırmanın örneklemini, araştırmaya katılmaya istekli, 99 I.Sınıf, 68 II.Sınıf, 77 III.Sınıf ve 83 IV.Sınıf olmak üzere toplam 327 öğrenci hemşire oluşturdu. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen form kullanıldı. Bu formun birinci bölümünde öğrenci hemşirelerin yara değerlendirme bilgisine yönelik 3 açık uçlu soru vardı. İkinci bölümde ise, Evre I-IV, evrelendirilemeyen ve şüpheli derin doku hasarını gösteren renkli basınç yarası resimlerine yer verildi, öğrenci hemşirelerin bu yaraları evrelendirmeleri istendi. Veriler SPSS 15.0 paket programında analiz edilerek, ortalama±ss ve yüzde olarak ifade edildi.

Bulgular Araştırmada yer alan öğrencilerin yaş ortalaması 20.5 ± 1.10 olup, tamamı kadındı. Öğrenci hemşirelerin %59.9'u yara değerlendirmesinin tedaviye karar vermek, %38.2'si iyileşmeyi izlemek için yararlı olduğunu belirtti. Öğrenci hemşireler en çok yaranın büyüklüğünün (%85.9), enfeksiyon bulgularının (%83.5) ve eksudasının (%68.5) değerlendirilmesi gerektiğini ifade etti. Öğrenci hemşirelerin %49.8'i yaranın günlük, %22.6'sı haftalık olarak değerlendirilmesi gerektiğini belirtti. Öğrenci hemşirelerin %90.5'i Evre-I yarayı, %53.8'i Evre-II, %48.6'sı Evre-III, %52.6'sı Evre-IV, %36.1'i evrelendirilemeyen yarayı, %4.3'ü şüpheli derin doku hasarını doğru olarak değerlendirdi. Öğrenci hemşirelerin yaklaşık yarısı (%48.3) yara bakımına ilişkin derste uygulama yapılmasını, klinikte de uygulamanın artırılmasını önerdi.

Sonuç Bu çalışmada öğrenci hemşirelerin teorik eğitimle verilen yara değerlendirmesine ilişkin bilgi düzeyinin, orta derecede olduğu değerlendirildi. Yara değerlendirmesi ve bakımına yönelik teorik eğitimin yanı sıra beceri eğitiminin de verilmesiyle bu konudaki bilgi ve beceri düzeyinin artacağı öngörülmektedir. Gelecekte bunun ortaya konmasına yönelik çalışmalar yapılması önerilmektedir.

P:292

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN PROFESYONELLİĞE BAKIŞ AÇISI

Öğrenci: Damla Hasar, Ahmet Onur Torun

Danışman: Doç.Dr.Gülçin Bozkurt, Yrd.Doç.Dr. Serpil Yedekli

Üniversite: Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş: Profesyonel hemşirelik; kültürel ve mesleki bilgi, klinik beceri ve bireyin değerleri üzerine temellenir.

Amaç: Hemşirelik üçüncü sınıf öğrencilerinin hemşirelikte profesyonelleşmeye dair görüşlerini incelemek.

Yöntem: Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında yürütülen araştırma, temel olarak kalitatif, tanımlayıcı ve kesitsel özellikler taşımaktadır. Araştırma İstanbul'da bir üniversitenin hemşirelik üçüncü sınıf öğrencileriyle gerçekleştirildi. Çalışmada örneklem seçimi yapılmamış, evrenin (28 öğrenci) tamamına ulaşılması amaçlanmıştır. Çalışmanın verilerinin elde edildiği gün okulda bulunan 17 öğrenci çalışmanın örneklemini oluşturmuştur.

Veriler; araştırmacılar tarafından literatür bilgileri doğrultusunda hazırlanan, yedi adet açık uçlu sorudan oluşan soru formuyla elde edildi. Öğrencilere çalışmanın amacı açıklanarak hazırlanan soru formları dağıtıldı ve görüşlerini yazmaları istendi. Elde edilen veriler, araştırmacılar tarafından kalitatif yöntemlerle, tematik analiz yapılarak kategorize edildi.

Bulgular: Çalışma grubundaki hemşirelik üçüncü sınıf öğrencilerinin (N: 17 kişi); 12'si kadın, 5'i erkek ve yaş ortalaması 20,23 tür.

Çalışma grubundaki öğrencilerin 12'si hemşirelerin çalışma koşullarında bağımsız hareket ettiğini, 5'inin ise bağımlı olduğu yönünde görüş bildirdiği görüldü. Öğrencilerin 13'ü hemşirelik mesleğinin profesyonel bir meslek olduğunu ve çoğunluğunun (n:14)'ü ise hemşirelik eğitiminin profesyonelleşme için yeterli olmadığını belirtmişti.

Hemşire öğrencilerin çoğunluğu (n:13)'ünün hemşirelik hizmetinin toplumun ihtiyacını karşılayacak nitelikte olmadığını, yaklaşık yarısının (n:7) eğitimde alınan bilgileri alanda profesyonelce kullanamayacağını belirttiği görüldü. Aldığı eğitimi alanda kullanamayacağını belirten öğrenciler (n: 7); sağlık sistemindeki yetersizlikler, hemşirelerdeki bireysel yetersizlikler, hemşirelerin sayısal yetersizliği, çalışanların rutinlere yönelik çalışmalarını neden olarak belirtmişti.

Öğrenciler iş yaşamında karşılaşılan güçlükleri; hemşirelerin profesyonel meslek üyesi olarak tanınmaması, mobbing, zaman yetersizliği, sistemin işleyişine dair yetersizlikler, hastalar ile iletişim kuramama, çalışanların görev tanımlarının yapılmamış olması vb.

olarak görüyordu. Öğrencilerin tamamı meslek örgütlerine üye olmaları gerektiğini ve en az bir tane meslek örgütü belirttiğini saptandı.

Sonuç: Öğrencilerin çoğunluğu hemşirelik mesleğini profesyonel bir meslek olarak görüyordu, ancak yaklaşık yarısı aldığı eğitimi alanda profesyonelce kullanamayacağını düşünüyordu.

Anahtar kelimeler: Hemşire, profesyonel, meslek

P:293

ÖĞRENCİLERİN PROFESYONEL HEMŞİRELİK BECERİLERİNİN GELİŞTİRİLMESİNDE EĞİTİCİ FAKTÖRÜ

Öğrenci:Esra Sağlamtaş, Hilmi Atıcı

Danışman:Yrd.Doç.Dr.Hatice Karabulut

Üniversite: Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş:

Hemşirelik eğitimi bilimsel temele dayalı teorik bilgi, klinik beceri, eleştirel düşünme ve kişiler arası iletişimi kapsayan bir sağlık disiplini. Hemşirelik eğitiminin temel amacı; öğrencilerde hemşirelik uygulamasına temel oluşturan bilgi, beceri, tutum, davranış, karar verme, uygulama ve değerlendirme gibi mesleki özellikleri kazandırmak ve profesyonel mesleki kimliği geliştirmektir.

Öğretim elemanının teorik derslerde, sınıf içi ve laboratuvar uygulamasında ve klinik uygulama süreçlerinde öğrenciye sağladığı destek ve rol modeli olma durumu öğrencinin hemşirelik bakımına ilişkin bilişsel, duyuşsal ve psikomotor becerileri geliştirilmesinde önemlidir.

Öğrenci eğitiminde önemli olan etmenlerden biri de, öğrencinin gereksinimlerine yanıt verilmesidir. Çünkü her öğrencinin gereksinimi birbirinden farklı olmakta ve eğitimciden bu beklentilerinin karşılanmasını istemektedir. Eğitimcinin alanında iyi bilgiye sahip olması önemli bir nitelik olsa da hemşirelik alanındaki eğitimcilerin entelektüel, sosyal ve mesleki bilgi ile tutuma ilişkin pek çok niteliğe sahip olması gerekmektedir. Bu doğrultuda hemşirelik alanındaki eğitimcilerin, profesyonel, mesleki değerleri benimsemiş, konusunda uzman, problem çözme becerisi gelişmiş, iletişim yeteneği iyi, esnek ve yapıcı, sabırlı, destekleyici ve takdir edici, öğrenci problemlerine duyarlı, iyi bir rol modeli olabilen ve aynı zamanda yaptıklarının sorumluluğunu alabilen bireyler olması gerekmektedir.

Eğitim sürecinde öğrenciden geribildirim almak, hem öğrencinin fikirlerine değer verildiğini hem de eğitimcilerin kendini tanıması ve geliştirmesi için gereklidir. Bu nedenle öğrencilerin bakış açısıyla eğitimcilerin sahip olması gereken özelliklerin bilinmesi önemlidir.

Amaç:

Bu araştırma, hemşirelik bölümlerinde okuyan öğrencilerin, mesleki eğitimlerini veren eğitimcilerde olması gereken niteliklere ilişkin görüşlerini belirlemek, öğrencilerin hemşire eğitimcilerde aradığı özellikleri değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:

Araştırmanın evrenini bir şehir merkezindeki üç üniversitenin hemşirelik bölümü öğrencileri oluşturmuştur. Anket formu web üzerinden öğrencilere ulaştırılmış ve araştırmaya katılmayı kabul eden bireylerin formu doldurmaları sağlanmıştır. Anket formu iki bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde öğrencilerin tanıtıcı özelliklerini içeren sorular ve ikinci bölümde ise Açıan ve Saydan (2009) tarafından geliştirilen Öğretim Elemanını Değerlendirme Ölçeği yer almaktadır.

Araştırma uygulama aşamasındadır, bulgular ve sonuç daha sonra sunulacaktır.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik eğitimi, hemşire eğitimci, öğrenci görüşleri

TEKNİK UYGULAMA BECERİLERİNDE HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ: NASIL? NEDEN?

Öğrenci:Rukiye Uludağ, Nazife Akın, Öznur Tüfekci, Havva Şen, Melike Sönmez, Suzan Sarıkaya,
Danışman:G. Deniz Bulucu,Böyüksoy, Gökçe Demir
Üniversite:Ahi Evran Üniversitesi SYO

Araştırmanın amacı, ülkemizde hemşirelik alanında ikinci öğretim eğitimi veren üniversitelerden biri olan Ahi Evran Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu'nda, hemşirelik bölümünde okuyan öğrencilerin teknik uygulama becerilerindeki durumlarını belirlemektir. Araştırmanın evrenini, meslek esasları dersini alan ve hastanede staja çıkmış olan; ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıfta okuyan 597 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada evrene ulaşılması hedeflenmiştir. Ancak devamsızlık yapma ve katılmayı istememe gibi nedenlerden dolayı 317 öğrenciye ulaşılmıştır. Veriler, araştırmacıların literatürden yararlanarak hazırladığı anket formu ile 22-30 Aralık 2014 tarihleri arasında toplanmıştır. Araştırmanın verileri, bilgisayar ortamında yüzde ve ortalama kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin %26.2'si ikinci, %36.6'sı üçüncü, %37.2'si dördüncü sınıfta okumaktadır. Öğrencilerin %64.4'ü; hasta öyküsü alma, servisi tanıma ve vizi yapma uygulamalarından herhangi birini daha önce hiç yapmadığını ifade etmiştir. Öğrencilerin %18.6'sı damar yolu açmadığını, %11.7'si damar içi uygulama yapmadığını, %9.8'i serum seti hazırlamadığını veya serum takmadığını, %9.5'i kan şekeri ölçmediğini ifade etmiştir. Öğrencilerin parenteral uygulama yapma durumlarına bakıldığında; %63.4'ü intradermal, %20.8'i subkutan, %12.3'ü intramüsküler uygulamayı hiç yapmamıştır. En az yapılan uygulamalar; üriner kateter takma (%80.1), lavman yapma (%77.6), ağız bakımı yapma (%69.1), kegel egzersizi öğretme (%66.6), sıcak/soğuk uygulama (%61.3), ödem kontrolü (%55.8) ve aldığı-çıkarıldığı sıvı takibidir (%53). Öğrencilerin kendilerini, çoğunlukla hiç yapmadıkları ya da az uyguladıkları becerilerde yetersiz gördükleri belirlenmiştir. Öğrencilere göre teknik becerilerde yetersiz olmalarının nedenleri; uygulama alanı ve süresinin yetersizliği (%20.5), öğrenci sayısının fazlalığı (%17.4), servisteki hemşirelerin ilgisizliği (%11), teorik bilgilerinin yetersizliği (%7.6) ve öğretim elemanı sayısının az olmasıdır (%4.4). Bu sonuçlar doğrultusunda, öğrencilerin temel sayılabilecek çoğu teknik uygulamayı hiç yapmadığı ve kendilerini uygulamada yeterli görmedikleri belirlenmiştir. Hemşirelik öğrencilerinin profesyonel bir hemşire olarak yetişmemelerinin, hemşirelik mesleğinin ve onun temel becerisi olan hemşirelik bakımının niteliğini olumsuz etkileyeceği düşünülmektedir.

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN AİLE İÇİ ŞİDDETE YÖNELİK GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Ümmü Gülsüm ÇELİK, Bircan KARA, Büşra ŞEN, İsmail ATEŞ
(Danışmansız çalışıldı)

Üniversite: Bozok Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Şiddet insan yaşamının her alanında görülebilen ve dünyada giderek artan önemli bir toplum sağlığı sorunudur. Şiddetin en yaygın görülen biçimi erkeğin kadına ve çocuğa karşı uyguladığı aile içi şiddettir. Aile içi şiddetin algılanması ve tanımlanması her zaman toplumun ve bireylerin kültürel değerleri üzerine şekillenmektedir. Toplumdaki şiddet olaylarının azaltılmasında konuyla ilgili toplumsal duyarlılıkların artırılması önemlidir. Üniversite öğrencilerinin aile içi şiddete yönelik görüşlerinin şiddete yönelik toplumsal duyarlılığın geliştirilmesinde etkili olabilir.

Amaç: Bu çalışma üniversite öğrencilerinin aile içi şiddete yönelik görüşlerini belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Kesitsel tipteki çalışmanın evrenini Ocak-Mart 2015 tarihleri arasında Bozok Üniversitesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmuştur. Veri toplanan tarihlerde devamsızlık yapmayan, çalışmaya katılmayı kabul eden ve eksik verisi bulunmayan 400 öğrenci araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırmanın verileri öğrencilerin Veri sosyodemografik özelliklerini ve aile içi şiddete yönelik görüşlerini sorgulayan 20 sorudan oluşan Kişisel Bilgi Formu ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen erkek öğrencilerin yaş ortalaması 21.8 ± 0.9 ; kız öğrencilerinin yaş ortalaması ise 20.6 ± 0.1 olup, öğrencilerin yaklaşık yarısı ekonomik durumlarını orta düzeyde algılamaktadır. Kız öğrencilerin %50.5'inin, erkek öğrencilerin %70.5'inin karşı cinsten arkadaşının olduğu, kız öğrencilerin %90.5'inin, erkek öğrencilerin %66.5'inin daha önce şiddete maruz kalmadığı belirlenmiştir. "Kız arkadaşını dövecek kadar öfkeli olan bir erkek onu çok seviyordur." ifadesine erkek öğrencilerin %56.5'i, kız öğrencilerin ise %84.0'ı kesinlikle katılmadıklarını, "Kızlar bazen çıktıkları erkek tarafından dayak yemeyi hak eder." ifadesine kızların dörtte üçü, erkek öğrencilerin üçte biri katılmadığı katılmadıklarını belirtmişlerdir.

Sonuç: Çalışma sonuçlarına göre erkek öğrencilerin daha önce daha fazla şiddete maruz kaldıkları ve şiddete yönelik görüşlerinin olumsuz olduğu söylenebilir. Bu doğrultuda öğrencilerin şiddetin tanımı ve şiddet içeren durumlar konusunda eğitim yolu ile bilinçlendirilmesinin uygun olacağı düşünülmüştür.

Anahtar Kelime:Aile içi şiddet, üniversite öğrencisi

GAZİANTEP ÜNİVERSİTESİ SAĞLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN ÇOCUK İSTİSMARINI TANILAMADAKİ PROFESYONELLİK DÜZEYİ VE BAKIŞ AÇISI

Öğrenci: Cahide Görkmen, Murat Karagöz, Rabia Cevri, Gülşen Dilek, Hatice Karakaş

Danışman: Öğr.Gör. PINAR GÖV

Üniversite: Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Gün geçtikçe artış gösteren çocuk istismar ve ihmalinin tanılanmasında en önemli meslek grubu sağlıkçılardır. Bu anlamda yeni yetişecek sağlıkçıların çocuk istismar ve ihmali tanılamadaki belirti bulguların ne kadar bilindiği ve bu konudaki bakış açılarını ölçmek amacıyla yapılmış bir çalışmadır.

Yöntem: Tanımlayıcı çalışma Gaziantep üniversitesi hemşirelik bölümü 2.ve 3.sınıf öğrencilerine şubat 2015 de uygulandı. Araştırma evreni 97'si 2.sınıf 98'i 3.sınıf olmak üzere 195 gönüllüden oluşmaktadır. Araştırmada 6'sı kapalı uçlu 67 bilgiden oluşan ölçek sunulmuştur. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 16 paket programı kullanılmıştır.

Bulgular: Hemşirelik öğrencilerimiz %89,7'ü çocuk hastalarda çocuk istismarı ve ihmali göz önünde bulundurmaktadır. %14,9'u mesleki uygulamalar sırasında çocuk istismarı ve ihmalden şüpheli bir durumla karşılaşmıştır. %84,6'sı kanunlara göre çocuk ihmal şüphesini bildirmek zorundalığını bilirken %12,3'ünün bu konuda fikri olmamaktadır. %33,3'ü fiziksel istismar tanısında ekimozların değişik renklerde olması önem taşımaz ölçeğine hiç doğru değil demiştir. %32,8'i ağız içinde özellikle üst dudak iç yüzünde yırtık olması fiziksel istismarı düşündürmelidir ölçeğine kararsızım demiştir. %32,8'i intrakranial ve intraoküler kanamalar fiziksel istismar olasılığını düşündürmez konusunda kararsızım demiştir. %32,3'ü cinsel istismara uğrayan çocuklarda gonore, sifilis gibi erişkinlerde görülen enfeksiyonlara rastlanmaz konusunda hiç doğru değil demiştir. %37,4'ü istismar ve ihmale uğrayan çocuklar ağrı verici uyarılara karşı ve travmalara karşı aşırı tepkilidirler konusunda oldukça doğru demişlerdir. %25,6'sı çocukluğunda istismar ve ihmal edilen ebeveynler çocuklarını istismar ve ihmal etmekten kaçınırlar konusunda oldukça doğru demişlerdir. %34,4'ü ebeveyn fiziksel ve mental sağlık sorunlarının olması çocuğunu istismar ve ihmal etmesi etkilemez konusunda hiç doğru değil demiştir. %29,7' si fiziksel ve mental özürli bebeklerin istismar ve ihmale uğrama daha azdır konusunda kararsızım demiştir. %40,0'ı bebeklerin prematüre veya düşük doğum ağırlıklı olması istismar ve ihmale uğramasını etkilemez konusunda kararsızım demiştir.

Anahtar kelime: Çocuk istismarı. Üniversite öğrencisi, profesyonellik

P:297

HEMŞİRELİK BÖLÜMÜ ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONELLİKLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Handan Varol, Zeynep Duygu Toker,Yusuf Arslankilic,Esra Demiryürek
Danışman: Arş.Gör.Eda Özge Yazgan
Üniversite:Ankara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş-Amacı:

Hemşirelik öğrencilerinin mesleki yaşantılarında başarılı olabilmeleri için eğitim- öğretim döneminde mesleği sevmesi ve benimsemesi önemli bir durumdur. Bu nedenle, hemşirelik öğrencilerinin özelliklerini, mesleği tercih etme nedenlerini ve sorunlarını bilmek öğrencilerin mesleki algılarını olumlu hale getirmede etkili olacaktır. Bu araştırmada; hemşirelik bölümünü seçen öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerinin, spor, kültür ve sanat faaliyetlerine katılımlarının ve mesleki algılarının ortaya çıkarılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler:

Araştırmanın örneklemini 32 üniversitedeki THD Öğrenci Komisyonu aktif üyeleri oluşturmaktadır. İnternet aracılığıyla 300 aktif temsilciye iletilen anket formlarından 200 kişi araştırmaya katılmıştır. Araştırmada literatür bilgileri ışığında geliştirilen 42 soruluk bir anket formu kullanılmıştır. Katılımcılardan elde edilen veriler, SPSS 16.0 istatistik programı kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular:

Araştırmaya katılanların; %76'sının kadın olduğu, katılımcıların %56'sının hayal ettiği bölümde okumadıkları, %50'sinin devam ettiği bölümden 'kısmen' mutlu olduğu, %8'inin ise hemşireliği 'iş' olarak gördüğü belirlendi. Öğrencilerin %25,31'inin hemşirelik iş yaşamında yaşadığı sorunların nedenini 'hemşirelik eğitimi düzeyinde olan farklılıklar' olarak gördüğü saptandı. Ayrıca araştırmaya katılan öğrencilerin %26,5'i maaş statüsünün, %17'si ise otonominin mesleğe bakışını saptamada önemli olduğunu belirtildi. Katılımcıların %24,39'u hemşirelik mesleğini; iş bulma imkanının fazla olduğu bir meslek olarak tanımlarken, %27,05'i mesleğin çalışma koşullarının çok zor olduğunu belirtmiştir. Çalışmada, 'hemşire size neyi çağırıştırıyor?' sorusuna ise katılımcıların %30,87 si 'bakım veren kişi' seçeneğini işaretlerken, %9.01 'hekim yardımcısı' ifadesini işaretlemiştir.

Sonuç:

Bu araştırmada; hemşirelik bölümünü seçen öğrencilerin kültürel ve sosyo-demografik özellikleriyle profesyonel bir meslek olan hemşireliğe bakış açısını etkilediği, hemşirelik

bölümü öğrencilerinin meslek seçiminde mesleğin iş olanaklarının olmasının oldukça etkili olduğu, araştırmaya katılan hemşirelik bölümü öğrencilerinin büyük bölümünün okudukları bölümden kısmen mutlu oldukları saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci Hemşire, Meslek Seçimi, Profesyonellik

Kaynaklar

- 1) AKYURT, N. (2009). Meslek Yüksekokulları ve Marmara Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Genel Profili. Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi,4 :11
- 2) GÜDÜCÜ-TÜFEKÇİ, F., YILDIZ, A. (2009). Öğrencilerin Hemşireliği Tercih Etme Gerekçeleri ve Gelecekleri İle İlgili Görüşleri. Atatürk Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi,12:1
- 3) YİĞİT, R., ESENAY, F.I.,DEREBENT, E. (2007) Türkiye 'de Hemşirelik Son Sınıf Öğrencilerinin Profili. C.Ü.HYO Dergisi,11(3)
- 4) YÜCEL, Ş., GÜLER, E., EŞER, İ., KHORSHID, L. (2011) İki Farklı Eğitim Sistemi İle Öğrenim Gören Hemşirelik Son Sınıf Öğrencilerinin Hemşirelik Mesleğini Algılama Durumlarının Karşılaştırılması, E.Ü.HYO Dergisi 27 (3) : 1-8

TÜRKİYE’NİN AVRUPA VE ASYA’YA AÇILAN EĞİTİM KAPILARINDA İKİ FARKLI SİSTEM İLE EĞİTİM ALAN ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ HAZIRBULUNUŞLUK VE PROFESYONELLİK DÜZEYLERİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Öğrenci:Çiğdem Güngör, Furkan Güzey, Merve Sönmez, Eylem Karakuş
Danışman:Banu Karagöz, Sevgül Dönmez
Üniversite: Trakya Üniversitesi, İzmir Üniversitesi, Gaziantep Üniversitesi

Amaç: Bu araştırma, iki farklı sistem ile eğitim alan üniversite öğrencilerinin mesleki hazırbulunuşluk ve profesyonellik düzeylerinin karşılaştırılması amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Araştırma, Şubat–Mart 2015 tarihleri arasında, Gaziantep ve Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakülte'lerinde eğitim gören 4. sınıf (200 kişi) hemşirelik öğrencisi ile tanımlayıcı olarak yapılan bir çalışmadır. Veri toplama aracı olarak; “Birey Tanılama Formu” ve “İntörnlük ve Klasik Eğitim Sistemi Uygulamasına İlişkin Görüşlerini Değerlendirmeye Yönelik Form” kullanılmıştır. Bulgularının analizinde; Sayı-yüzde ve ki kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %50’si Trakya, %50’si ise Gaziantep Üniversitesinde öğrenim görmekte olup, %81’i 21-25 yaş arasındadır. Öğrencilerin %55.5’i hemşireliği birinci sırada tercih ettiğini, %75’i aldığı eğitimi kısmen önerdiğini, %61’i ise intörnlük sisteminin daha yararlı olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %36’sı mezuniyet sonrası kendilerini yeterince hazır hissettiklerini belirtmiştir. Öğrencilerin %74’ü klinik uygulama programlarının profesyonel hemşirelik anlayışının gelişmesine katkı sağladığını belirtmelerine karşın, öğrencilerin sadece %32’si mesleki bilgiye dayalı yeterince uygulama yapmak için fırsat bulduklarını ifade etmiştir. Öğrencilerin %67.5’i klasik sistem klinik uygulamasında tıbbi hata yapma riskinin daha yüksek olduğunu belirtmiştir. Öğrencilerin %40’ı hasta bakım sorunlarını öğretim elemanları ve klinisyen hemşirelere danışarak çözdüğünü belirtmiştir. Gaziantep Üniversitesi ve Trakya Üniversitesi öğrencilerinin hemşirelik bölümünü tercih etme sırası, aldıkları eğitim sistemini önerme durumu, aldıkları eğitim sistemini yararlı bulma durumları arasında anlamlı fark bulunmazken ($p>0.05$), hemşirelik bölümüne isteyerek gelme durumu arasında anlamsız bir fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: Sonuç olarak; Türkiye’nin Batı ve Doğu’sundaki öğrencilerin aldıkları klasik eğitimden mesleki profesyonellik adına memnun olmadıkları saptanmıştır. Hemşirelik eğitiminde tercih edilen eğitim sistemi, profesyonellik konusunda önemli bir yere sahiptir. Uygulama alanları, öğrencilere öğrendiklerini uygulama, profesyonel rolleri ile ilgili modeller görme, var olan sistemin işleyişini gözleme olanağı verirler. Klasik/intörnlük gibi farklı eğitim sistemlerinde eğitim gören hemşirelik öğrencilerinin kazanım ve önerileri değerlendirmeli, uygulanan sistemin devamlılığına karar verirken bu durum göz önünde bulundurulmalıdır.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik, Eğitim, Klasik, İntörn eğitimi

P:299

DAHİLİYE HEMŞİRELERİNİN “PROFESYONELLİK” ÖZELLİKLERİ

Öğrenci:Bahar Aksoy, Cüneyit Akyel, Şule Köseoğlu, Nurseli Soylu

Danışman:Doç. Dr. Sevilay Hintistan, Arş. Gör. Burcu Topçuoğlu

Üniversite:Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ: Sağlık alanında hızlı yaşanan gelişmeler nedeniyle hemşirelikte profesyonellik her geçen gün önem kazanmaktadır. Hemşirelik bakım standartlarının oluşturulması ve kaliteli hemşirelik bakımının sunulması meslekte profesyonelliği önemli hale getirmektedir. Profesyonelliğin arka plana atılması sağlıklı/hasta bireyi olumsuz etkileyerek hizmet alan ve hizmet verenlerin memnuniyetsizliğine, bakım kalitesinin bozulmasına ve bunlarla birlikte farklı kurumsal sorunlara da neden olabilmektedir. Hemşirelik bakım kalitesinin geliştirilebilmesi için hemşirelerin profesyonellik özelliklerini geliştirmesi önemlidir.

AMAÇ: Dahiliye hemşirelerinin “profesyonellik” özelliklerini belirlemektir.

GEREÇ ve YÖNTEM: Araştırma, bir üniversite hastanesinin dahiliye kliniklerinde çalışan 103 hemşire ile yapıldı. Veriler, “Kişisel Bilgi Formu” ve “Profesyonellik Bilgi Formu” kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile toplandı. Veriler toplanmadan önce hemşirelerden ve kurumdan yazılı izin alındı. Verilerin değerlendirilmesinde sayı ve yüzdeler kullanıldı.

BULGULAR: Araştırmaya katılan dahiliye hemşirelerinin %95.1’i kadın, %66.0’ı lisans mezunu ve ortalama çalışma süresi 8 yıldır. Hemşirelerin %92.2’sinin “hemşirelik uygulamalarının sorumluluğunu üstlendiği”, %84.5’inin “ekip içi çalışmalarda iş bölümüne önem verdiği”, %77.7’sinin “çalışırken iş planı yaptığı”, %77.7’sinin “hemşirelikte branşlaşma olması gerektiğini düşündüğü” saptanmıştır. Araştırmaya katılan hemşirelerin %70.9’unun “meslek yaşamlarında profesyonelleşmeyi sınırlandıracak durumların olduğunu düşündüğü”, %64.1’inin “önceden saptanan hasta sorunları ile ilgili önlem aldığı” ve %62.1’inin “bu önlemleri etkili bulduğu” belirlenmiştir. Ayrıca hemşirelerin %74.8’inin “hemşirelikle ilgili herhangi bir derneğe üye olmadığı” ve %73.8’inin “mesleğin imajını yükseltmek için eğitimiyle paralellik gösteren uzman hemşire, doktoralı hemşire gibi ünvanları kullanmadığı” saptanmıştır.

SONUÇ: Araştırma kapsamındaki dahiliye hemşireleri profesyonelliğin bazı özelliklerini daha iyi benimserken bazı özelliklerini göz ardı etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Profesyonellik

P:300

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONEL DAVRANIŞLARI UYGULAYABİLME DURUMLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Büşra Günay, Aslıhan Olu, Çağla Işıklı

Danışman:Ayşe Karadaş

Üniversite:Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu çalışma hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışları uygulayabilme durumlarını belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklemini, 29.12.14 - 09.01.2015 tarihleri arasında, Balıkesir Üniversitesi Sağlık Yüksekokulunda öğrenim gören ve çalışmaya katılmayı kabul eden ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf 271 hemşirelik öğrencisi oluşturmuştur. Çalışma için Balıkesir Sağlık Yüksekokulu Müdürlüğü'nden yazılı izin, araştırmaya katılmayı kabul eden öğrencilerden sözlü onam alınmıştır. Araştırmanın verileri, öğrenci tanıtım formu ve Hemşirelik Öğrencilerinin Profesyonel Davranışları Uygulayabilme Durumlarını Belirleme Ölçeği (PDUBÖ) kullanılarak toplanmıştır. Ölçekten alınabilecek puanlar 27 ile 135 arasında değişmekte olup ölçek puanı yükseldikçe öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyleri yükselmektedir. Bu çalışmada PDUBÖ ölçeğinin Cronbach alfa değeri .94 olarak bulunmuştur. Elde edilen veriler bilgisayar ortamında yüzdelik, ortalama, t testi, One Way Anova analizleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan öğrencilerin %74.2'sinin kız, %47.2'sinin 2. Sınıf, %50.2'sinin Anadolu lisesi mezunu ve yaş ortalamasının 20.7 ± 1.7 olduğu saptanmıştır. Öğrencilerin %72'si hemşirelik mesleğini isteyerek seçtiğini, %79'u hemşirelik mesleğini sevdiğini ve %49.1'i hemşirelik mesleğini değiştirmek istemediğini ifade etmiştir. PDUBÖ ölçek puan ortalaması 114.7 ± 12.34 (min. 55, max. 130) olarak saptanmıştır. Hemşirelik mesleğini isteyerek seçme ile PDUBÖ ölçek puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu ($p < 0.05$) ve mesleği isteyerek seçenlerin PDUBÖ puan ortalamalarının istemeyerek seçenlere oranla daha yüksek olduğu saptanmıştır. Cinsiyet, bulunulan sınıf, mezun olunan lise, hemşirelik mesleğini sevme durumu ve hemşirelik mesleğini değiştirmek isteme durumu ile PDUBÖ puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı saptanmıştır ($p > 0.05$).

Sonuçlar: Öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyi yüksek bulunmuştur. Hemşirelik mesleğini isteyerek seçme durumu öğrencilerin profesyonel davranışları uygulayabilme düzeyini etkilemektedir.

Anahtar Sözcükler: hemşirelik öğrencisi, profesyonellik, profesyonel davranış

P:301

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONELLİK ALGISININ İNCELENMESİ

Öğrenci: Mustafa Karaköse ,Gizem Yandaş, Gül Adıgüzel, Dilek Altuntaş
Danışman: Samineh Esmailzadeh
Üniversite: Yakın Doğu Üniversitesi

Profesyonellik, alanında eğitim almış uzman kişilerce yürütülen ve ilgili meslek örgütleriyle desteklenerek sunulan hizmet demektir. Aynı zamanda bu hizmetin niteliğini arttırmak ve daha güzele ulaşmak için çaba gösterme, devamlı ilerleme ile özgünlüğünü ortaya koyma da profesyonelliği göstermektedir.

İçinde bulunduğumuz yüz yılda sağlık bakım sektöründe hızlı gelişmeler, profesyonel hemşirelere olan ihtiyacı gündeme getirmiştir. Bu gelişmelere karşılık hemşirelik mesleği üyelerinin karşı karşıya kaldığı çok değişken çalışma şartları, yapıcı olmayan ve onaylanmayan davranışlar ile yoğun stres altında görev yapmaları gibi etmenler, hemşirelik mesleğinde profesyonelliğin ne kadar gerekli olduğunu gözler önüne sermektedir. Bunların yanında hemşirelik mesleği üyelerinin öğrencilikte profesyonellik değerlerini bilerek gereklerini yerine getirmesi, hemşireliğin profesyonelleşmesinde son derece önem taşımaktadır.

Çalışmanın temel amacı profesyonel hemşire olma yolunda profesyonelliğin ve profesyonellik algısının öğrencilikte kazandırılması, son sınıf düzeyinde ise nitelikli profesyonel hemşire algısı oluşturmak, bunun önemine dikkat çekmek ve profesyonel davranış sergilemelerine katkı sağlayabilecek temel bilgi, anlayış ve kavramların ortaya konulmasıdır.

Bu çalışmada Yakın Doğu Üniversitesi Hemşirelik Bölümü 1. Sınıf ve 4. sınıf öğrencilerinin profesyonellik algısı incelenmiş ve araştırma sonuçları tartışılmıştır. Örneklem seçimine gidilmemiş ve araştırmaya gönüllü olarak katılmayı kabul eden tüm öğrenciler (N=114) örneklem kapsamına alınmıştır. Veriler, öğrenci hemşirelerde profesyonel benlik kavramı ölçeği aracılığı ile toplanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde, Statistical Package for the Social Science (SPSS) 15. 0 for Windows Evaluation paket programı kullanılmış, sayı ve yüzdelik, t-test Analiz yöntemlerinden yararlanılmıştır. Araştırma sonucunda, hemşirelik öğrencilerinin profesyonel benlik kavramı (ÖHPBKÖ) ölçek puan ortalamasının 128,42±14,14, olduğu saptanmıştır. Araştırma sonuçlarına bakıldığında birinci sınıf hemşirelik öğrencilerinin mesleki memnuniyet puan ortalaması 3,07±0,41, mesleki yetkinlik puan ortalaması 3,81±0,51, mesleki nitelikler puan ortalaması ise 11,55±1,55 olmasına karşın; dördüncü sınıf öğrencilerinin mesleki memnuniyet puan ortalaması 3,12±0,40, mesleki yetkinlik puan ortalaması 3,55±0,46, mesleki nitelikler puan ortalaması ise 9,08±1,18 olduğu saptanmıştır. Araştırma sonuçlarına bakıldığında birinci sınıf öğrencilerinin profesyonel benlik kavramı ölçek genelinden aldıkları puanın ortalamasının dördüncü sınıf öğrencilerinden daha yüksek olduğu saptanmıştır ve bu bulgu bize birinci sınıf öğrencilerinin mesleğe bakış açısının daha olumlu olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci, Hemşire, Profesyonellik, Algı.

P:302

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN PROFESYONELLİK DÜZEYİ VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Öğrenci:Fatma Demirel,Gizem Asoğlu, Emirhan Kardeş
Danışman: Nükhet Kırış, Rûveyda Yüksel
Üniversite:Adnan Menderes Üniversitesi, Söke Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Hemşireliğin hizmet amacı birey, aile ve topluma yardım etmek, yaşanan sağlık sorunlarına çözüm bularak yaşama nitelik kazandırmaktır. Hemşirelik öğrencileri, mesleki eğitimleri süresince yeni rollerine uyum sağlarken bireysel değerlerinin farkında olmalı ve onları profesyonel değerleri ile bütünleştirmelidirler.

Amaç: Bu araştırma hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranış düzeylerini ve bununla ilişkili faktörlerin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evren ve örneklemini Adnan Menderes Üniversitesi Söke Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü 1, 2 ve 3. sınıflarında öğrenim görmekte olan araştırmaya katılmayı kabul eden toplam 369 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan “Öğrenci Bilgi Formu” ve “Hemşirelik Öğrencileri Profesyonel Davranış Ölçeği” (HÖPDÖ) kullanılmıştır. Veriler SPSS 16 istatistik paket programında kodlanarak değerlendirilmiştir. Elde edilen veriler yüzdelerle dağılım, t testi, Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis varyans analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 19 (min:17, max:33), %68.6’sı kız, %31.4’ü erkektir. Öğrencilerin %50.1’i 1. sınıf, %36.3’ü 2. sınıf, %13.6’sı 3. sınıftır. Ölçek puan ortalaması 38.56 ± 12.94 (min:26, max:118) olarak saptanmıştır. Cinsiyet ile HÖPDÖ puanı arasında anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($t=-2.462$, $p<.05$). Erkek öğrencilerin HÖPDÖ puanı (40.99 ± 15.50), kız öğrencilere (37.44 ± 11.44) göre anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur ($p<.05$). Üçüncü sınıf öğrencilerin HÖPDÖ puanları 1. ve 2. sınıf öğrencilere göre anlamlı düzeyde daha yüksek saptanmıştır($p<.05$). Klinik uygulamaya katılım sayısı ile HÖPDÖ puanı arasında anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($p<.05$).

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin profesyonellik düzeyini etkileyen faktörlerin belirlenerek eğitim sürecinde bu faktörlerin göz önüne alınması sağlanmalıdır.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik, Profesyonellik, Öğrenci

P:303

İLÇE DEVLET HASTANESİNDE ÇALIŞAN HEMŞİRELERİN MESLEKİ PROFESYONELLİK DÜZEYLERİNİN VE BUNA ETKİ EDEN ETMENLERİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Funda Özpulat, Halil İbrahim Tuna, Eren Sedef, Berat Güçlü, Öznur Sel, Ayşe Özdemir

Danışman: Pınar Tunç Tuna

Üniversite: Selçuk Üniversitesi Akşehir Kadir Yallagöz Sağlık Yüksekokulu

Bu çalışma İlçe Devlet Hastanesinde Çalışan Hemşirelerin Mesleki Profesyonellik Düzeylerinin ve Buna Etki Eden Etmenlerin İncelenmesi amacıyla yapıldı.

Çalışma, hastaneden ve hemşirelerden alınan sözlü ve yazılı izinler sonucunda örneklem seçimine gidilmeden 80 hemşire içinden çalışmaya katılmayı kabul eden 50 hemşire ile tamamlandı. Hemşireye ait bilgiler araştırmacı tarafından hazırlanan veri toplama formu ile toplandı. Araştırmaya katılan hemşirelerin profesyonellik düzeylerini ölçmek amacıyla Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri kullanıldı.

Yapılan analizler sonucunda hemşirelerin profesyonellik düzeylerinin; mesleği sevmeye durumu, öğrenim durumu, çalıştığı yer, ekip içi iletişim gibi çalışma durumları ve mesleğe ait özelliklerden etkilenmediği saptandı.

Sonuç olarak; Akşehir Devlet Hastanesinde Çalışan Hemşirelerin Mesleki Profesyonellik Düzeylerinin ve Buna Etki Eden Etmenlerin İncelenmesi amacıyla yapılmış olan çalışmada profesyonellik puanları yüksek bulunmuş, sorulan sorularla profesyonellik puanları arasında anlamlı bir ilişki saptanamamıştır. Bu bilgi doğrultusunda, hemşirelerin mesleki profesyonellik hakkındaki bilgi düzeylerinin düşük olduğu sonucuna varılabilir.

Hemşirelere mesleki profesyonellik hakkında eğitim verilmesi ve çalışmanın daha büyük gruplarla tekrar edilmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşirelik, Meslek, Mesleki profesyonellik

P:304

KADIN SAĞLIĞI ALANINDA ÇALIŞAN EBE VE HEMŞİRELERİN HASTA REFAKATÇILARINA BAKIŞ AÇILARI VE MESLEKİ PROFESYONELLİK TUTUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Tansu Yiğit, Tansu Dönmez, Gamze Değirmenci,

Danışman:Gülçin Nacar

Üniversite: İnönü Üniversitesi Malatya Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu çalışma Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı bünyesinde çalışan ebe ve hemşirelerin mesleki profesyonellik tutumları ile hasta refakatçilerine bakış açıları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı olarak planlanmıştır. Araştırma Malatya' da bulunan biri kamu hastanesi diğeri üniversite hastanesi olmak üzere iki hastanenin Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı bünyesinde çalışan ebe ve hemşireler ile 27 Ocak-15 Şubat tarihleri arasında yürütülmüştür. 95 kişi araştırmanın evrenini oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş evrenin tamamına ulaşılmaya çalışılmıştır. Araştırmaya katılmayı kabul eden 80 ebe ve hemşire araştırmanın örneklemine oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında Katılımcı Tanıtım Formu ve Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS 15.0 paket programı ile bağımsız gruplarda t testi, kruskal-wallis ve ki-kare testleri ile yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalaması 36.34 ± 9.31 'dir. Araştırmada katılımcıların Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri ortalama ölçek puanı 141.84 ± 10.16 olarak saptanmıştır. Katılımcıların %80'inin çalıştığı birimde refakatçi bulunmasına izin verildiğini belirtmiştir. Katılımcıların %67.5'i hastaların yanlarında refakatçi bulunmasını istediğini gerekçe olarak da %52.5'i hasta ile iletişimi kolaylaştırdığı için, %48.3'ü hastaların güvenliğini olumlu etkilediği için, %33.8'i bakım ve tedaviyi olumlu etkilediği için refakatçi bulunmasını istediğini belirtmiştir. Araştırmada refakatçi bulunmasına izin verilen servislerde çalışan ebe ve hemşirelerin %79.7'si hastaların refakatçilerinin olması gerektiğini belirtirken, servisinde refakatçiya izin verilmeyenlerin %18.8'i hastaların refakatçileri olmalı olarak cevaplandırmıştır ($p < 0.001$). Yaş, medeni durum, çalışılan bölüm, çalışma süresi, aylık tutulan nöbet sayısı, çalışan başına düşen hasta sayısı ile meslekten memnuniyet ve serviste refakatçi bulunmasını isteme durumu arasında anlamlı ilişki saptanmamıştır ($p > 0.05$). Araştırmada hastaların yanında refakatçi olmasını isteyen sağlık çalışanlarının Meslekte Profesyonel Tutum Envanterinden alınan ortalama puanı 143.53 ± 8.34 iken istemeyenlerin 138.75 ± 12.42 'dir ($p > 0.05$).

Sonuç: Ebe ve hemşireler başta olmak üzere sağlık çalışanlarının hastaya refakatçi eşliğinin önemi yönünde eğitilmesi ve olumlu tutum kazandırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ebe, hemşire, profesyonellik, refakatçi

P:305

LİSANS MEZUNU HEMŞİRELERİN MESLEKİ PROFESYONELLİK TUTUMLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Hazal Seval Yumuşak, Halil Kaça

Danışman: Doç. Dr. Duygu Vefikuluçay Yılmaz, Öğr. Gör. Asiye Uzel, Öğr. Gör.
Tuba Güner

Üniversite: Mersin Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Bu araştırma, lisans mezunu hemşirelerin meslekte profesyonel tutumlarını ve tutumlarını etkileyen faktörleri belirlemek amacı ile tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini, bir üniversite hastanesinde çalışan 220 lisans mezunu hemşire oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, anket formu ve “Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri (MPTE)” kullanılarak toplanmıştır. 2006 yılında Erbil ve Bakır tarafından geliştirilen MPTE; 32 maddeden oluşan beşli likert tipi bir ölçektir. Anket formu ve MPTE 06-30 Ocak 2015 tarihleri arasında uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 15.5 istatistik paket programında; ortanca, minimum ve maksimum değerler, yüzdeler, Kolmogorov-Smirnov normallik testi, Mann-Whitney U testi ve Kruskal-Wallis H testi kullanılarak değerlendirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi olarak $p < 0,05$ alınmıştır. Araştırmada hemşirelerin meslekte profesyonellik tutum puanının 45, minimum değerinin 32, maksimum değerinin 90 olduğu belirlenmiştir, bu sonuçlar bize hemşirelerin profesyonellik düzeylerinin düşük olduğunu göstermektedir. 25 yaş ve altındaki hemşirelerin profesyonellik düzeylerinin 26-34 yaş ile 35 yaş ve üzerindeki hemşirelerden daha yüksek olduğu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0,05$). Erkeklerin profesyonellik düzeylerinin kadınlardan daha yüksek olduğu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$). Servis hemşirelerinin profesyonellik düzeylerinin sorumlu/süpervizör hemşirelerden daha yüksek olduğu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir ($p < 0,05$). Bu sonuçlar doğrultusunda meslekte profesyonellik tutumu artırıcı önlemlerin alınması ve tutumu etkileyen faktörlerin ele alınması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşire, profesyonellik, meslek, profesyonel tutum

P:306

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİN PROFESYONELLİK TUTUMLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Hilmi Atıç, Esra Sağlamtaş
Danışman:. Doç. Dr. Hatice Karabulut
Üniversite:Nuh Naci Yazgan Üniversitesi

Giriş:

Günümüzde hemşireler; sağlık bakımı vermenin yanı sıra araştırmalar yapma, teoriler geliştirme, mesleki örgütler ve politik aktivitelere katılma gibi profesyonellerin yerine getirdiği birçok işlevi yerine getirmektedirler. Tüm bu aktivitelerin profesyonel şekilde yerine getirilmesi ancak profesyonel hemşirelik eğitimi ile sağlanır. Eğitim ve profesyonellik arasında güçlü bir ilişki vardır ve mesleği oluşturan bireylerin eğitim düzeyi arttıkça profesyonellik davranışları da gelişmektedir.

Hemşirelik eğitiminin temel amacı; öğrencilerde hemşirelik uygulamasına temel oluşturan bilgi, beceri, tutum, davranış, karar verme, uygulama ve değerlendirme gibi mesleki özellikleri kazandırmak ve profesyonel mesleki kimliği geliştirmektir. Hemşirelikte mesleki eğitim, öğrencilerin mesleki kimlik kazanmaları ve profesyonel tutum geliştirmelerinde önemli bir süreçtir. Ayrıca öğrenci hemşirelerin profesyonellik algıları hemşireliğin bilimsel gelişimini ve kalitesini etkilemektedir. Bu nedenle gelecekte sağlık ekibinin bir üyesi olacak olan hemşirelik öğrencilerinin profesyonel davranışlarının belirlenmesinin önemli olduğu düşünülmektedir.

Amaç:

Bu araştırma hemşirelik öğrencilerinin, hemşirelikte profesyonelliğe ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:

Araştırmanın evrenini bir şehir merkezindeki üç üniversitenin hemşirelik bölümü öğrencileri oluşturmuştur. Anket formu web üzerinden öğrencilere ulaştırılmış ve araştırmaya katılmayı kabul eden bireylerin formu doldurmaları sağlanmıştır. Araştırmanın verileri, "Öğrenci Tanıtım Formu" ile Hisar, Karadağ ve Kan tarafından 2009 yılında geliştirilen 28 maddelik "Öğrenci Hemşirelere Yönelik Profesyonellik Tutum Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır.

Araştırma uygulama aşamasında olup, bulgular ve sonuçlar daha sonra sunulacaktır.

Anahtar Sözcükler: Hemşirelik eğitimi, hemşirelik öğrencileri, profesyonellik

P:307

PROFESYONELLİKTE GÜÇLÜ BİR ADIM: MESLEKİ ÖRGÜTLENME

Öğrenci:A.Tuğba Yıldız Vesile Korkmaz

Danışman:Yrd.Doç.Dr.Gönül Sungur

Üniversite:Nuh Naci Yazgan Üniversitesi

Hemşirelik sağlık meslekleri içinde önemli bir yere sahiptir. Gerek sayısal gücü gerekse topluma yakın hizmet etme özelliği ve dinamik duruşu ile büyük bir potansiyeli içinde taşımaktadır. Ancak yıllardır çeşitli söylemlerle ortaya konulduğu gibi hemşirelik, meslekleşme ve mesleki örgütlenme sürecini istendik düzeyde tamamlayamamıştır.

Hemşirelik mesleği ile ilgili ilk bulgular ortaçağdaki bazı iş loncalarının tabelalarında izlenmektedir. Amerika'da ilk yerel dernekler oluşmaya başlarken Amerikalı, Kanadalı ve İngiliz hemşireler 1893 yılında Chicago'da bir araya gelerek hemşirelik eğitimi veren okullarla ilgili bir dernek kurmuşlardır.

Ülkemizde 23 Ağustos 1933'de "Türk Hastabakıcılar Cemiyeti" ile başlayan dernekleşme süreci 3 Temmuz 1943'de Türk Hemşireler Derneği adının alınması ile devam etmiştir.

Hemşirelik; bireyin, ailenin ya da toplumun mevcut sağlık düzenini koruyan, hastalık sürecinde tüm bakım gereksinimlerini karşılayan, terminal dönemde ise insanlık onuruna yakışır bir şekilde ölüme hazırlayan bir meslektir. Gerekli kaynaklar tarandığında ise hemşirelik için meslekleşme sürecindedir denilmektedir. Hemşirelik bir iş mi? Bir meslek mi? Ya da gerçekten bahsedildiği gibi meslekleşme sürecinde olan bir kavram mı?

Peki örgütlenme bilinci denen kavram nasıl kazanılır?

Öncelikle hemşire kimliği taşıyan her birey, hemşireliğin var olan gücünü kavrayacak ve hemşirelik mesleğinin tanımını iyi bilecek, mesleğinin katı sınırlarını iyi çizecek ki bu çizgiye saldırmak isteyenlere karşı savaşıacak, mesleki derneklere üye olacaktır.Siz hakkınızı, zor şartlar altında savunurken sizi destekleyen derneğiniz , bünyesinde bulundurduğu sizin gibi hemşirelerle , yaşadığınız durumu çözümlenizde sizlere destek olacaktır.

Sonuç olarak; gerek hemşirelik öğrencileri gerekse mesleğini icra eden hemşireler olarak kendi içinizde bölünmeyi bırakıp hemşirelik için bir olmayı denemelisiniz. Sizlerin , hakkınızı savunmak için kurulmuş olan derneklerinize destek vermelisiniz. Mesleğinizle ilgili alınan kararların takipçisi olup bunlarla ilgili tepkilerinizi dile getirmek için öncelikle örgütlenme bilincine sahip olmalısınız. Bizleri en çok kısıtladıkları ve dünya da en önemli nesne olan zamanın, en etkin şekilde kullanılması için gerekli planlamaları yapabilirsiniz. Unutmayın siz yoksanız biz bir kişi eksikiz!

TÜRKİYE’DE YAPILAN ARAŞTIRMALARDA HEMŞİRELİK VE PROFESYONELLİK KAVRAMLARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci:Büşra Uluçay, Naciye Ercan
Danışman:Doç Dr. Neriman Akansel
Üniversite:Uludağ Üniversitesi,Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve amaç: Profesyonellik çeşitli yetkinlikleri içeren bir tutum, bir bakış açısı ve davranış biçimidir. Günümüzde hemşireler sağlık bakımı vermenin yanı sıra araştırmalar yapma, mesleki örgütlenmelerde yer alma gibi birçok işlevi yerine getirmektedirler. Profesyonel olarak bir mesleği yapabilmek ancak kaliteli bir hemşirelik eğitimi ve olumlu bir meslek algısı ile sağlanabilir.Bu çalışmanın amacı Türkiye’de hemşirelik alanında yapılan çalışmalarda “hemşirelik ve profesyonellik” kavramlarının nasıl irdelendiğini incelemektir.

Materyal ve metod: Çalışmanın evrenini “Google Academic” arama motoru taranarak ulaşılan 675 araştırma makalesi oluşturmuştur. İncelemede “hemşirelik”, “profesyonellik” anahtar kelimeleri kullanılarak son 15 yılda yapılmış, yayın dili Türkçe olan ve tam metnine ulaşılabilen 39 makaleye ulaşılmıştır. Bu makalelerden hemşirelikte profesyonelliği etkileyen, profesyonellik ve demografik özellikler ile meslek algısını irdelleyen 15 araştırma makale örnekleme oluşturmuştur.

Bulgular: İncelenen çalışmaların 14 tanesi tanımlayıcı nitelikte,1 tanesi ölçek geliştirme çalışmasıdır ve 2002-2014 yılları arasında yayınlanmışlardır. Araştırmaların tamamı Türkçe hakemli dergilerde yayınlanmıştır. Araştırmaların verileri öğrenciler (n=5), çalışan hemşirelerle (n=10) yapılmıştır. Tüm çalışmalar tanımlayıcı nitelikte olduğundan hepsinde araştırmacılar tarafından geliştirilen veri toplama formu, 9 tanesinde daha önceki yıllarda geliştirilmiş ölçekler kullanılarak veriler toplanmıştır. Araştırmalardan elde edilen sonuçlar “hemşirelerin profesyonellik davranışını etkileyen faktörler” ve “mesleğin kabulünü etkileyen faktörler ve meslek algısı” olmak üzere iki ana başlık altında toplanmıştır. Hemşirelerin profesyonellik davranışını etkileyen faktörlerin; meslek hakkında düşünceler, görüşler, hemşirelerin rol ve fonksiyonları, otonomi, çalışma ortamının, kendi performansını algılama biçimi, alınan eğitim ve etik kurallara bağlılık ve bakış olduğu görülmektedir. Diğer yandan mesleğin kabulünü etkileyen faktörler ve meslek algısının da cinsiyet, yaş, çalışma süresi, mesleği seçmede isteklilik, akademik ve kişisel özelliklerden etkilendiği belirlenmiştir. Tüm çalışmalarda mesleki profesyonellik algısı düşükten iyiye doğru geniş bir yelpazede dağılım göstermektedir.

Sonuç: Hemşirelikte profesyonelliği etkileyen etmenlerin daha iyi belirlenebilmesi için geniş kapsamlı ve sistematik inceleme niteliğindeki çalışmaların yapılması gerekmektedir

P:309

“İYİ HEMŞİRE KİMDİR?": BİR FENOMENOLOJİK ÇALIŞMA

Öğrenci:Öykü Kara,Ece Mutlu, Berna Cafer,İsmail Güçlü,Melike Aktemur

Danışman:Esra Akın Korhan, Hacı Dilemek

Üniversite:İzmir Kâtip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Amaç: Bu araştırmanın amacı hemşirelik öğrencilerinin “iyi hemşire” kavramına ilişkin algılarını belirlemektir.

Yöntem: Kalitatif bir çalışma olarak planlanan bu araştırmada fenomenolojik araştırma dizaynı kullanılmıştır. Araştırma İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik bölümü 3. ve 4. sınıf öğrencilerinde Şubat 2015 tarihinde yürütülmüştür. Çalışmanın uygulanabilmesi için ilgili kurumdan yazılı izin ve öğrencilerden sözel izin alınmıştır. Çalışmanın verileri 25 öğrenciden elde edilmiştir. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından oluşturulmuş “Yarı Yapılandırılmış Görüş Formu” kullanılmıştır. Öğrencilerden “İyi hemşire kimdir?” kavramına ilişkin algılarını “teknik”, “etik” ve “profesyonel açıdan” belirtmeleri istenmiştir. Verilerin analizinde Colaizzi'nin niteliksel araştırma analiz metodu kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin yaş ortalaması 21.67 ± 0.94 , %66.9'u kadındır. Öğrencilerin %43.1'i mesleği isteyerek seçmiştir. Öğrencilerin “Etik açıdan iyi hemşire kimdir?” algılarına ait verilerin analizi doğrultusunda 5 tema ve 5 alt tema belirlenmiştir. Öğrencilerin “Profesyonel açıdan iyi hemşire kimdir?” algılarına ait verilerin analizi doğrultusunda ise 3 tema ve 3 alt tema belirlenmiştir. Öğrencilerin “Teknik açıdan iyi hemşire kimdir?” algılarına ait verilerin analizi doğrultusunda 2 tema ve 4 alt tema belirlenmiştir.

Sonuç: Hemşirelik öğrencilerinin “İyi hemşire kimdir?” algılarında ve yaklaşımlarında profesyonel bakış açısına sahip oldukları söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenci hemşire, iyi hemşire, fenomenolojik çalışma

AMELİYATHANE HEMŞİRELERİNİN İNTRAOPERATİF DÖNEM HASTA BAKIMI BİLGİ DÜZEYİ

Öğrenci: Merve Akpınar, Esra Dayangan, Ceylan Kesgin

Danışman: Yeliz Cigerci, Gülbahar Beştepe

Üniversite: Afyon Kocatepe Üniversitesi, Afyon Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Ameliyathane hemşireleri için; anestezi altında olan bilinçsiz, tüm yaşam aktivitelerinde bağımlı, kendi kararlarını veremeyen hastalar için etik karar vermek önemlidir. Hasta savunucusu olan ameliyathane hemşiresi hastanın güvenliğini sağlamak zorundadır. Bireyleri her açıdan yaralanmaya maruz bırakan cerrahi süreç boyunca hemşire hastasını gözlemek durumundadır. Ameliyathane hemşirelerinin intraoperatif dönem hasta bakımına hakim olmalarının, hastaya yönelik kaza, yaralanma, enfeksiyon, yanık vb. riskleri azaltacağı düşünülmektedir.

Amaç: Bu çalışmada ameliyathane hemşirelerinin intraoperatif dönem hasta bakımı bilgi düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte yapılan bu çalışma; Ağustos-Eylül 2014 tarihleri arasında, Afyonkarahisar ili devlet ve özel hastanelerinde çalışan bilgilendirilmiş sözlü onamı alınan 60 ameliyathane hemşiresine uygulanmıştır. Çalışmada veri toplama yöntemi olarak anket tekniği kullanılmış olup, bu anket, hemşirelerin sosyo-demografik özellikler formu ve ameliyathane hemşirelerinin intraoperatif hasta bakımına ilişkin bilgi düzeylerinin belirlenmesine yönelik toplam 36 maddeden oluşmaktadır. Sorulara verilen doğru yanıt sayısı arttıkça hemşirelerin bilgi düzeyleri artmış kabul edilmiştir. Bu araştırmada veriler SPSS for Windows 18.00 paket programında değerlendirilmiş ve çalışmada katılımcı görüşlerini belirlemek amacıyla frekans ve yüzde dağılımları ile aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri hesaplanmıştır. Bununla birlikte değişkenler arası ilişkileri ortaya koymak için t testi ve varyans analizinden yararlanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelerin %86,7'nin kadın, %45,0' inin lisans mezunu, %73,3' ünün hemşirelik mezunu ve yaş ortalamasının $32,03 \pm 7,32$ olduğu (min:19 max:50) olduğu, %61,7' sinin 6 yıldan daha uzun süredir meslekte ve %53,3' ünün 6 yıldan daha uzun süredir ameliyathane de çalıştığı saptanmıştır. Çalışanların intraoperatif dönem hasta bakım bilgi düzeyi ortalaması $86,10 \pm 7,15$ olarak bulunmuştur. Kadın hemşirelerin bilgi düzeyi ortalamasının, erkek hemşirelerden anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu saptanmıştır ($p=0,038$).

Sonuç: Bu çalışmanın sonucunda Afyonkarahisar ili ameliyathanelerinde çalışan hemşirelerin intraoperatif dönem hasta bakımı bilgi düzeylerinin yüksek olduğu belirlenmiştir.

P:311

TÜRKİYE’DE ULUSAL DÜZEYDE YAYIN YAPAN GAZETELERDE YER ALAN TÜP BEBEKLE İLGİLİ HABERLERİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Sertaç Damar, Yasemin Keskin

Danışman: Gazi Contuk

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fethiye Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Araştırma Türkiye’de ulusal düzeyde yayın yapan gazetelerdeki tüp bebekle ilgili haberleri inceleme amacıyla yapılmıştır.

Ekim 2013 – Kasım 2013 tarihlerinde yapılan araştırmada evreni 1996 – 2013 yılları arasında ulusal gazetelerde yayınlanan haberlerin tamamı oluşturmuştur. Örneklem ise doğrudan veya dolaylı yoldan tüp bebekle ilgili haberlerden oluşmaktadır. Araştırma 897 haber üzerinden yürütülmüştür. Verilerin toplanmasında haberlerin çeşitli yönlerden niteliklerini belirleyebilecek anket formu kullanılmıştır.

Elde edilen veriler bilgisayar ortamında SPSS 16.0 paket programına girilerek değerlendirilmiştir. Verilerin yorumlanmasında yüzde (%) ve sayı (n) değerleri değerlendirilmiştir.

Yapılan araştırmada haberlerin %32.1’inin Milliyet gazetesinde yer aldığı, %18.2’sinin 2013 yılında yayınlandığı, %25.1’inin gazetelerin sağlık bölümlerinde yer aldığı, %97.8’nin bilimsel haber olduğu, %24.7’sinin yurt dışında gerçekleştiği tespit edilmiştir.

Bulgularımıza göre ulusal düzeyde yayın yapan bir çok gazetenin tüp bebekle ilgili haberlere çok az sayıda yer verdiği belirlenmiştir. Geniş kitlelere ulaşma yönünden avantajlı olan yazılı medyada tüp bebekle ilgili bilimsel haberlere daha çok yer verilmesi ve yer verilen haberlerin bilgilendirici ve olumlu yönde yönlendirici olmasının topluma fayda sağlayacağı önerilmiştir.

Anahtar kelimeler: Tüp bebek, İnfertilite, Yardımcı üreme teknikleri

ÖZEL EĞİTİM MERKEZİNE DEVAM EDEN ENGELLİ ÇOCUKLARIN AİLELERİNDE SAPTANAN AİLE YÜKÜ VE DEPRESYON İLİŞKİSİ

Öğrenci: Özge Sümbül, Büşra Kablanoğlu, Eda Yıldır
Danışman: Arş. Gör. Tuğba Uzunçakmak, Yrd. Doç. Dr. Mahmut Kılıç
Üniversite: Bozok Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Bu çalışma, özel eğitim merkezine devam eden engelli çocukların ailelerinde saptanan aile yükü ve depresyon ilişkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-yöntem: Araştırma, Ocak-Şubat 2015 tarihleri arasında Yozgat il merkezinde engelli çocuklara eğitim veren kurumlarda yürütülmüştür. Kesitsel tipte planlanan araştırmaya, engelli çocuğa sahip 85 birey katılmıştır. Bireylere sosyo demografik sorulardan oluşan anket formu, Aile Yükü Ölçeği (AYÖ) ve Beck Depresyon Ölçeği (BDÖ) uygulanmıştır. AYÖ, 2008'de Sarı ve Başbakkal tarafından geliştirilmiştir. Ölçek 5'li likert biçiminde 43 maddeden, 6 alt boyuttan (ekonomik yük, yetersizlik algısı, fiziksel yük, sosyal yük, duygusal yük) oluşmaktadır. Ölçek puanı 43 ile 215 arasında değişmektedir. AYÖ'den 97 ve üzerinde puan alanların yükü yüksek olarak, altında puan alanların yükü ise düşük olarak sınıflandırılmaktadır. Depresyon açısından riskli grubu belirlemek için kullanılan BDÖ, 21 maddeden oluşmakta, her bir ifadenin 4'lü likert türünde yanıt seçeneği bulunmaktadır. Ölçekten 0-63 arasında puan alınmaktadır. Türkçe formunun kesim noktası 17'dir. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler ve korelasyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin; %84.7'si çocuğun annesi, %15.3'ü babasıdır. Yaş ortalamaları 38 olup, %57.6'sı ilkokul mezunudur. Engelli çocukların anne ve babaları özdür ve birlikte yaşamlarını sürdürmektedir. Katılımcıların %62.4'ü gelir durumlarını orta, %56.5'i eşiyle aralarında akrabalık bağı olmadığını, %57.6'sı çocuklarında zihinsel engel olduğunu, %68.2'si engelin doğuştan olduğunu belirtmiştir. Bireyler AYÖ' den ortalama 132.8 ± 35.6 ; BDÖ' den 13.7 ± 12.1 puan almıştır. Katılımcıların %82.4'ü AYÖ'den 97 ve üzeri; %36.5'i BDÖ'den 17 ve üzeri puan almıştır. AYÖ ve BDÖ arasında pozitif yönde orta düzeyde ($r=0.64$) bir korelasyon vardır ($p<0.001$). Yapılan analizler sonucunda; yaş ve eğitim düzeyi ile BDÖ ve AYÖ toplam ve alt boyutları arasında bir ilişki bulunmamıştır. Gelir düzeyi düştükçe kişilerin depresyon düzeyleri ($r=0.37$) ve aile yükleri ($r=0.38$) artmaktadır ($p<0.01$).

Sonuç ve öneriler: Araştırma sonucunda, aile yükü ve depresyon için temel faktörün gelir düzeyi olduğu bulunmuştur. Katılımcıların, aile yükü ve depresyon açısından riskli durumda oldukları saptanmıştır. Sonuçlar doğrultusunda, hemşirelerin engelli çocuğu olan aileleri profesyonel yardım alma konusunda desteklemeleri önerilmektedir.

P:313

HASTANEDE 0-2 YAŞ GRUBU BEBEĞİ YATAN ANNELERİN ANNE SÜTÜ VE EMZİRMEYE YÖNELİK BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Nurşen Zünbül

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Özlem Öztürk

Üniversite: Karabük Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Annelerin emzirmeye ilişkin bilgi yetersizlikleri ve yanlış emzirme davranışları bebeklerin anne sütü alımını olumsuz etkilemektedir. Bu çalışma, hastanede 0-2 yaş grubu bebeği yatan annelerin anne sütü ve emzirmeye yönelik bilgi düzeylerinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu çalışma, 1 Ocak- 1 Mart 2015 tarihleri arasında Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesinde 0-2 yaş grubu bebeği yatan annelerde yapıldı. Çalışma, 250 annenin katılımı ile gerçekleştirildi. Araştırmanın yapılabilmesi için, Karabük Üniversitesi Etik Kurulundan ve Karabük Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesinden gerekli yazılı izinler alındı. Araştırmaya katılmayı kabul eden annelere araştırma hakkında bilgi verilerek sözel onamları alındı. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından hazırlanan 33 sorunun yer aldığı anket formu kullanıldı ve bu form yüz yüze görüşme tekniği ile araştırmacılar tarafından dolduruldu. Veriler, tanımlayıcı istatistikler kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan annelerin %35.6'sının 18-25, %43.6'sının ise 26-33 yaş grubunda, %26.8'inin ilkokul mezunu, %86.8'inin herhangi bir işte çalışmadığı saptandı. Annelerin %35.6'sının tek, %41.6'sının ise iki çocuk sahibi olduğu belirlendi. İki ve üzeri çocuğu olan 161 annenin %28'i çocuğunu sadece ilk 6 ay emzirdiğini, %86.3 gibi büyük bir çoğunluğu ise ilk 6 ay içerisinde ek gıda vermeye başladığını belirtti. Annelerin %21.2'si hamilelik süresince emzirme ile ilgili bilgi almadığını, %10.4'ü ise bebeğini hiç emzirmediğini ifade etti. Annelerin %75.6'sı "emzirme pozisyonu", %72.8'i "bir sonraki emzirmede hangi meme ile başlayacağı" sorularını doğru yanıtlayamadı. Annelerin %62'si şekerli yiyeceklerin anne sütünü arttırdığını, %40.8'i erken doğan bebeklere anne sütü ve mamanın beraber verilmesi gerektiğini belirtti. Annelerin %59.6'sının anne sütü saklama koşullarını bilmediği tespit edildi.

Sonuç: Çalışmada, annelerin bebeklerini emzirme süreleri uzun iken, ilk 6 ay içerisinde ek gıdaya başlama oranlarının yüksek olduğu ve annelerin emzirmeye yönelik bilgi düzeylerinin istendik düzeyde olmadığı tespit edildi. Bu nedenle özellikle hamilelik döneminde gebe kadınlara ve yeni doğum yapan annelere anne sütü ve emzirmeye yönelik gerekli eğitimlerin verilmesi önerilmektedir.

POSTPARTUM DÖNEMİNDEKİ KADINLARIN RUHSAL DURUM VE SOSYAL DESTEK DÜZEYLERİ

Öğrenci:Zuhal Akça, Nagihan F. Harmancı, Özlem Kaplan

Danışman:Ali Kaplan, Yasemin Ş. Ceyhan

Üniversite: Ahi Evran Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu ,Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu çalışma postpartum dönemindeki kadınların ruhsal durum ve sosyal destek düzeylerini incelemek amacıyla tanımlayıcı bir araştırma olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini, 2014 Temmuz ve Ağustos aylarında hastaneye başvuran postpartum dönemindeki kadınlar oluşturmakta olup örneklem seçim yöntemine gidilmemiş gönüllü 164 kadın araştırmaya dahil edilmiştir. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan soru formu, Genel Sağlık Anketi ve Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde yüzde, aritmetik ortalama, Chronbach alfa, bağımsız gruplarda t testi, One Way Anova, LSD post hoc ve pearson korelasyon analizleri kullanılmıştır.

Bulgular: Kadınların %50.7'sinin 16-25 yaş grubunda, %39.7'sinin bir çocuğa sahip olduğu, %4.1'inin kronik hastalığa sahip, %11'inin sigara kullandığı, %46.6'sinin aile, %45.2'sinin de arkadaş ilişkisinin iyi olduğu belirlenmiştir. Kadınların ruhsal durumları 6.42 ± 5.94 olup %50'sinin ruhsal durumunun normal, %50'sinin de riskli olduğu belirlenmiştir. Kadınların sosyal destek düzeyleri ise 49.85 ± 16.92 olup yüksek olarak yorumlanmıştır. Katılımcıların ruhsal durumları ile yaş, eğitim düzeyi, aile ilişkisi, gebeliği isteme, psikolojik sorun yaşama ve psikolojik destek alma durumları arasında anlamlılık bulunmuştur ($p < 0.05$). Kadınların sosyal destek düzeyleri ile eğitim düzeyi, maddi durum, gebeliği isteme durumu, son üç ayda hayatlarını olumlu yönde etkileyen olay varlığı, bebeklerine ve kendilerine bakacak birilerinin olma durumları arasında anlamlılık bulunmuştur ($p < 0.05$). Kadınların ruhsal durumları ile sosyal destek düzeyleri arasında istatistiksel olarak bir ilişki olduğu saptanmış olup ($p < 0.001$) ruhsal durumunda yükselme olduğunda sosyal destek düzeyi azalmaktadır.

Sonuç ve Öneriler: Kadınların yarısının ruhsal durumlarının normal olmasına rağmen yarısının riskli olduğu, sosyal destek düzeylerinin yüksek olduğu belirlenmiştir. Kadınların bazı tanıtıcı özelliklerinin ruhsal durum ve sosyal destek düzeylerini etkilediği saptanmıştır. Bu özelliklerin postpartum dönemindeki kadınlarda ruhsal durum ve sosyal destek düzeyini nasıl etkilediğine ilişkin yeni çalışmalar yapılabilir. Ayrıca ruhsal durum konusunda sıkıntı yaşayan postpartum dönemindeki kadınlara aileleri ve sağlık personelleri tarafından daha fazla sosyal destek verilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum, ruhsal durum, sosyal destek.

P:315

SERADA ÇALIŞAN KADINLARIN SAĞLIĞI KORUYUCU DAVRANIŞLARI

Öğrenci: Dinçer C

Danışman: Tozak Yıldız H., Bağcı H., Baybek H., Kıvrak A.,

Hemşire: Nur F

Üniversite: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Bu çalışma; Fethiye ilçesi, Çamköy beldesinde serada çalışan kadınların sağlığı koruyucu davranışlarını belirlemek, çalışma koşullarını ve riskli doğum ilişkisini incelemek amacıyla kesitsel ve tanımlayıcı olarak 100 kadına birebir anket formu uygulanarak yapılmıştır. Araştırmada SPSS 16.0 paket programı kullanılarak, sayı ve yüzdelik hesaplamaları yapılmıştır. Çalışmadan önce kurumdan yazılı izin, Muğla Üniversitesi etik kurulundan etik kurul onayı ve çalışmaya katılan bireylerin sözel izinleri alınarak anket uygulanmıştır.

Çalışmada kadınların %33.0'ünün 36-45 yaş arasında, %54.0'ünün ilköğretim mezunu olduğu, %38.0'ünün 10 yıl ve üzeri süredir serada çalıştığı; %38.0'ünün günde 8-10 saat serada çalıştığı; %47.0'ünün seradaki çalışma süresince sulama, çapalama, bakım, hasatlama işlemlerinin hepsini yaptığı; %46.0'ünün seradan kaynaklanan hastalığı olduğu, %21.0'ünün sadece bel ağrısı, %11.0'ünün baş ağrısı şikayetlerinin olduğu; %72.0'ünün düzenli sağlık kontrolünden geçmediği; %18.0'ünün sırasında serada aktif çalıştığı dönemde kendiliğinden düşük yaptıkları belirlenmiştir.

Sonuç olarak; serada çalışan kadınların büyük çoğunluğunun uzun yıllardır serada çalıştığı, zamanlarının çoğunu serada geçirdiğini genellikle serada yapılacak işlerin çoğunu yaptıkları tespit edilip, bundan dolayı çoğunun düzenli sağlık kontrolüne gidemediği saptanmış ve bu konuda eğitime gereksinimi olduğu görüşüne varılmıştır.

Anahtar kelimeler: Sera, Kadın, Sağlık, Tarım.

P:316

TOTAL HİSTEREKTOMİ AMELİYATI GEÇİRMİŞ KADINLARDA BEDEN İMAJI VE BENLİK SAYGISI

Öğrenci:Seçil Özçifçi, Tansu Akkurt

Danışman:Gamze Fışkın, Ümran Oskay, Önay Yalçın, Selen Özener

Üniversite:İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

AMAÇ

Çeşitli jinekolojik sebeplerle histerektomi ameliyatı geçirmiş kadınlarda ameliyat sonrası dönemde beden imajında bozulmalar ve benlik saygısında azalmalar olabilmektedir. Aynı zamanda kadınların erken dönemlerden itibaren sahip oldukları olumsuz beden imgesi ve ameliyattan sonraki süreçte yaşadıkları psikolojik sorunlar kadınların ruh sağlığını da olumsuz şekilde etkileyebilmektedir. Bu araştırmanın amacı histerektomi ameliyat geçiren kadınlarda beden imajı ve benlik saygılarını belirleyerek literatüre katkı sağlamaktır.

GEREÇ VE YÖNTEMLER

Bu araştırma, 15 Ocak 2015-15 Şubat 2015 tarihleri arasında İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Servisi Polikliniğine başvuran araştırmayı kabul eden, 18 yaş üstü, mental yeterliliği olan, iletişim problemi olmayan ve Total Histerektomi ameliyatı geçirmiş 100 kadın hasta ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma verileri, araştırmacılar tarafından oluşturulan anket formu ile Rosenberg Beden İmajı ve Benlik Saygısı Ölçeği kullanılmıştır. Veriler SPSS 15 programında sayı, yüzde, Mann Whithney U testi kullanılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR

Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması $56,5 \pm 10,89$, eğitim ortalaması $5,6 \pm 4,75$ yıl iken %70'i evli, %94'ünün geliri giderine eşit ya da daha azdı. Gebelik sayıları ortalaması $4,3 \pm 2,37$ ve ortalama menopoz süreleri $8,4 \pm 8,29$ yıldır. Yine araştırmaya katılan kadınların benlik saygılarının yüksek olduğu ($0,87 \pm 0,55$), depresif duygulanımlarının ($2,34 \pm 1,46$), psikosomatik belirtilerinin ($2,30 \pm 2,37$) ve psişik izolasyonun ($0,23 \pm 0,46$) az olduğu bulundu. Kadınların kişisel özellikleri ile benlik saygısı kıyaslandığında ise istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç bulunamadı ($p > 0,05$)

TARTIŞMA

Literatürde kadınların ameliyat sonrası psikolojik problem yaşama oranında artış olduğu ve benlik saygılarında azalmalar olduğu belirtilmiştir. Bizim araştırmamızda ise; kadınların ameliyat sonrası benlik saygılarının yüksek olduğu ve psikolojik problem

yaşama oranlarında değişim olmadığı sonucu literatürle uygunluk göstermemektedir (1,2,3).

SONUÇ

Bu araştırmada histerektomi ameliyatı geçiren hastaların beden imajı ve benlik saygısı düzeylerinde değişim olmadığı bulunmuştur. Sadece tıbbi açıdan değerlendirilen ya da tedavi edilen kadınların psikolojik açıdan da değerlendirilmeleri ve multidisipliner ekip yaklaşımı ile var olan sorunlarına çözümler aranmaya çalışılması önerilebilir.

KAYNAKLAR

1. Gürkaş, Y. (2009). 35-55 yaş arası benign nedenlerle total histerektomi ameliyatı olmuş kadınlarda histerektomi ameliyatının cinsel fonksiyonlar üzerine etkisinin belirlenmesi. Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Edirne.
2. Kızıltepe A. (2006). Total histerektomili kadınların benzer yaş grubundaki histerektomi olmayan kadınlarlacinsel işlev açısından karşılaştırılması. Bakırköy Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Aile Hekimliği Uzmanlık Tezi, İstanbul.
3. Khorshid L, Eşer İ, Denat Y, Çınar ř. (2007). Menopozdaki kadınların beden imajının incelenmesi. Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi; 4(2): 1-14.

P:317

BİR HANIMLAR LOKALİNDE BULUNAN KADINLARIN KARŞILAŞTIKLARI EV KAZALARINA İLİŞKİN İLK YARDIM DAVRANIŞLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Halime Alptekin, M.Ali Çiftçi, Kadriye Ulaş, Zeynep Tura, Betül Eşki, İrem Ege, Fatmanur Erbay, Esra Saraçoğlu, Sedagül Doğan, Tuba Taşpınar, Aslıhan Tokay, Sıdika Aslan, Büşra Erturun, Sedat Bilici, Alime Aktaş

Danışman:Aliye ÇAYIR**

Üniversite: Necmettin Erbakan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu çalışma bir Hanımlar Lokali'nde Ocak 2015 tarihinde 'Solunum Yoluna, Kulağa, Göze, Buruna Yabancı Cisim Kaçması' konulu eğitime gelen 18-60 yaş arası kadınların ilk yardıma ilişkin davranışlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışma, Ocak 2015 tarihinde hanımlar lokalin de düzenlenen 'Solunum Yoluna, Kulağa, Göze, Buruna Yabancı Cisim Kaçması' konulu eğitim programına katılan ve anket yapmayı kabul eden 25 kadından oluşmaktadır. Veriler, kadınların sosyo-demografik özellikleri ve ev kazaları durumunda ilk yardım davranışlarını içeren 18 sorudan oluşan bir anket ile toplanmıştır. Elde edilen veriler sayı, yüzde, ortalama ve ki-kare testleri ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmamızın sonuçları incelendiğinde, yaş, meslek ve eğitim durumlarına göre kadınların ev kazasıyla karşılaşma durumları karşılaştırıldığında arasındaki fark anlamlı bulunmamıştır ($p \geq 0.05$). Katılımcıların yaş ortalaması $X:45,6 \pm 8,38$ 'dir. Kadınların %56.0'ını ilköğretim mezunu, %92.0'ını ev hanımları oluşturmaktadır. Katılımcıların %48.0'ı ev kazası ile karşılaşmış olup, bu kazalardan solunum yoluna cisim kaçması ile tam tıkanıklık durumunda katılımcıların en yüksek oranda %45.7'si 'bir elle göğsünden destekleyip kişinin öne eğilmesini sağlar, sırtına vururum', en düşük oranda da %5.7'si ise 'hemen su içmesini sağlarım' uygulamasını gerçekleştirmiştir. Çalışmaya katılan kadınların yüksek oranda %45.7'si solunum yolu kısmi tıkanıklık durumunda 'hemen su içmesini sağlarım', düşük oranda ise %5.7'si ise 'müdahale etmem' şeklinde yanıt vermiştir. Bebeklerde solunum yolu tıkanıklarında katılımcıların çoğunluğu %45.7'si 'bebeği sol ön kolun üzerine yatırıp kafası aşağı bakacak şekilde dize koyup sırtına vurma' işlemini gerçekleştireceğini belirtmişlerdir.

Sonuç: Bu araştırmadan elde edilen bulgulara göre, kadınların doğru uygulamalara yöneldiği fakat oranın yarından az olması eğitim gereksiniminin tam olarak karşılanmadığı bu nedenle eğitimlerin belli aralıklarla devam edebileceği öngörülmektedir.

Anahtar kelimeler: İlk yardım, ev kazaları, ilk yardım uygulamaları

0-6 YAŞ GRUBU ÇOCUĞU OLAN ANNELERİN ATEŞ İLE İLGİLİ BİLGİ VE UYGULAMALARI

Öğrenci:Şeyda Yıldırım, Özlem Çakır

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Emine Altun Yılmaz, Arş.Gör.İlknur Yıldız

Üniversite:Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

AMAÇ: Ateş, vücudun savunma araçlarından biri olup, çocukluk çağında en sık görülen ve aileleri en çok endişelendiren hastalık belirtilerinden biridir. Bu çalışma 0-6 yaş grubu çocuğu olan annelerin ateşe ilişkin bilgi ve uygulamalarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM: Çalışma, Ocak-Mart 2015 tarihleri arasında Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Uygulama ve Araştırma Hastanesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları kliniğine ve polikliniğine herhangi bir sağlık sorunu ile başvuran, 0-6 yaş grubu çocuğu olan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 100 anne ile yürütülmüştür. Kesitsel tipteki araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan, çocuk-anneye ilişkin tanıtıcı özellikleri, annelerin ateş konusundaki bilgileri ve uygulanan ateş düşürme yöntemlerini içeren 41 soruluk anket formu aracılığı ile toplanmıştır. Veriler SPSS 14.0 paket programında sayı ve yüzde dağılımları yapılarak değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Annelerin yaş ortalaması 31 ± 6.19 olup, %41'i ilkokul mezunu ve %89'u çalışmamaktadır. Annelerin, %77'si çocuklarında ateş şikayeti olduğunu, %49'u ateşi elle, %31'i termometreyle tespit ettiğini, %66'sı evinde termometre olduğunu, %92'si ise evde ateş düşürücü ilaç kullandığını ifade etmiştir. Çocuklarda ateşi düşürmeye yönelik yapılan ilk uygulamanın %51 oranında "giysileri çıkarma", %20 oranında "ılık duş aldırma" olduğu bulunmuştur. Annelerin %59'u "ateş durumunda çocuğun vücudunu sirkeli su ile silmenin" doğru olduğunu, %39'u "ateşin bir hastalık" olduğunu, %23'ü "ateş durumunda yünlü giysiler giydirilmesi" gerektiğini, %87'si "ateş durumunda terletmenin" yanlış olduğunu, %79'u "ateş durumunda emzirmenin" yanlış olduğunu, %22'si "sağlık kuruluşuna başvurmadan önce aile büyüklerine danışılmasının" doğru olduğunu ve %71'de "ateşin elle ölçülebileceğini" belirtmiştir.

SONUÇ: Araştırma sonucunda, 0-6 yaş grubu çocuğu olan annelerin, ateşe yönelik eksik bilgi ve yanlış uygulamalarının olduğu bulunmuştur. Sağlık hizmetlerinin her basamağında görev alan hemşirelerin, ailelerin ateşe yönelik bilgi ve uygulamalarını değerlendirerek, konuya yönelik eğitimler vermesi önerilmektedir.

P:319

18 YAŞ ÜSTÜ BİREYLERDE DİYABET FARKINDALIĞI VE DİYABET HASTALIK RİSKİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Erdinç Ergöktaş, Cansu Şahin, Merve Erkol, Tuğçe Koçbağ, Nuriye Özer, Hülya Büyük

Danışman: Eylem Topbaş, Özgen Celer

Üniversite: Amasya Üniversitesi

GİRİŞ: Türkiye Diyabet Prevalans Çalışmasına göre Türkiye’de obezite ve diyabet sıklığının artmaktadır. Buna paralel olarak da hastalıkların getirdiği komplikasyonlar artmaktadır. Bireylerin DM farkındalığı arttığında semptomlar etkin bir şekilde kontrol altına alınabilir.

AMAÇ: Amasya il merkezinde yaşayan 18 yaş üstü bireylerde diyabet farkındalığı ve diyabet hastalık riskinin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı nitelikteki bu çalışmanın örneklemini Amasya il merkezinde yaşayan basit rastgele örnekleme yöntemi ile belirlenen n=1000 birey oluşturmuştur. Veriler araştırmacılar tarafından ilgili literatür taranarak hazırlanan “Kişisel Bilgi Formu ve Diyabet Risk Tanılama Formu ve Diyabet Hastalığı Bilgi Düzeyi Ölçme Formu” aracılığı ile birebir yüz yüze görüşme yöntemi ile elde edilmiştir. Veriler SPSS 20 paket programına aktarılarak, ortalama, yüzdelik hesaplama, Kruskal Wallis-H ve Mann-Whitney U Testleri ile Post-Hoc Çoklu Karşılaştırma Testi kullanılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR: Yaşları 33 ± 30 olan bireylerin %51.3 erkek, %35.3 lise mezunu, %51.6’sının evli, %16’sının HT olduğu, %15 kolesterol yüksekliği olduğu, %11.3’ünün kalp hastalığı, %1.9’unun inme geçirdiği, %2.2’sinin kanser tedavisi gördüğü, %38.9’un yakınlarında DM olduğu tespit edilmiştir. %14.4’ünde DM olduğu, %58.2 pamuklu çorap giydiği, %46.5’inin ayaklarını düzenli olarak muayene etmediği saptanmıştır.

Diyabet riski ve belirti puanları ile yaş, cinsiyeti medeni durum, eğitim durumu, günde tüketilen öğün sayısı, BMI, bel çevresi arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık vardır. DM farkındalık düzeyine bakıldığında, DM bilgi puanları ile yaş, eğitim durumu, günlük tüketilen öğün sayısı, medeni durum, bel çevresi, beden kitle indeksi (BMI) arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardır.

SONUÇ: Hazırlanan ölçeklerin güvenilirlik katsayısının yüksektir. Örneklem grubunda DM riskinin yüksektir. Erkeklerde, evli olanlarda, BMI 25 ve üstü olanlarda DM riski fazladır. Yaş, günde tüketilen öğün sayısı ve bel çevresi arttıkça DM riski artmaktadır. Eğitim durumu arttıkça DM belirti ve DM risk puanları azalmaktadır. DM farkındalığı 30-39 yaş grubunda daha yüksektir. Bayanlarda, evlilerde ve BMI 25 ve üstü olanlarda yüksektir. Öğrenim durumu arttıkça DM farkındalığı da artmaktadır.

P:320

4-12 HAFTALIK BEBEĞİ OLAN BABALARIN BEBEKLERİNE BAĞLANMA DURUMU

Öğrenci:Sümeyye Ertürk, Hilalnur Demir

Danışman:Doç.Dr. Ergül Aslan

Üniversite:İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

ÖZET

Amaç: Bu çalışmada doğum sonu 4-12 haftalık bebeği olan babaların bebeklerine bağlanma durumunun belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel olarak gerçekleştirildi. Verilerin toplanması, İstanbul ili Kanuni Sultan Süleyman Eğitim ve Araştırma Hastanesi Yenidoğan ve Çocuk Polikliniklerinde, 1-30 Ocak 2015 tarihinde yürütüldü. Basit rastgele örnekleme yöntemiyle seçilen ve araştırmaya katılmayı kabul eden 301 baba ile görüşüldü. Araştırmada veri toplama aracı olarak Güleç ve Kavlak tarafından 2013 yılında Türkçeye uyarlanan "Baba Bebek Bağlanma Ölçeği" kullanıldı. Araştırmanın istatistiksel analizi SPSS 16.0 programında yapıldı.

Bulgular: Babaların yaş ortalaması $32,59\pm 5,64$ (min=19, maks=53) ve evlilik süresi $6,83\pm 5,66$ (min=1, maks=38)'dir. Eğitim düzeyi %44,9'unda (n=135) ilköğretim düzeyinde, %43,9'unun mesleği (n=132) işçidir ve %84,7'sinin (n=255) eği ev hanımıdır. Babaların %70,8'i (n=213) çekirdek aile yapısına sahiptir. Katılımcıların %87,7'si (n=264) halen çalışmakta olup, %89'unun (n=268) ekonomik durumu iyi ve orta düzeydedir. Evlilik biçimleri %57,8'inde (n=174) birbirleriyle anlaşarak ve ailenin de iznini alarak olmuştur. Babaların %38,2'sinin (n=115) ilk çocuğudur. Babaların bebeğine bağlanmasına %14,3'ünde (n=43) evlilik sorunlarının ve %12'sinde (n=36) bebeğin hastalıklarının etkili olduğu görülmüştür. Babaların %12,6'sı (n=38) doğuma hazırlık eğitimi almış olup, %6,6 sı (n=20) doğuma da girmiştir.

Baba bebek bağlanma ölçeğinin "sabır ve hoşgörü" alt boyutu $31,19\pm 3,80$ (min=14, maks=36), "etkileşimde zevk" alt boyutu $26,31\pm 4,54$ (min=9, maks=35), "sevgi ve gurur" alt boyutu $13,32\pm 2,10$ (min=7, maks=15) ve toplam ölçek puanı $70,81\pm 8,22$ (min= 30, maks=86)'dir.

Baba bebek bağlanma ölçeğinin yaş, evlilik süresi, eğitim düzeyi, aile tipi ve diğer sosyo-demografik özellikler ile arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Doğuma giren babalarda "sevgi ve gurur" alt boyutu dışında diğer alt boyutlarda ve toplam puanda istatistiksel olarak ileri düzeyde anlamlı farklılık bulunmuştur (p=0,001).

Sonuç: Bu araştırmanın sonucunda, babaların bebeklerine bağlanma düzeyinin oldukça yüksek olduğunu, sosyo-demografik özelliklerin bağlanmayı etkilemediği, ancak babaların doğuma girmiş olmasının bağlanma üzerine olumlu etkilediği görülmüştür. Bu nedenle babaların doğuma hazırlık eğitimlerine katılmalarının ve doğuma girmelerinin desteklenmesi önerilmektedir.

Kaynaklar:

-Kavlak O, Şirin H, 2009. Maternal Bağlanma Ölçeği'nin Türk toplumuna uyarlanması, Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi, 6(1): 188:201.

-Güleç D, Kavlak O, 2013. Baba-bebek bağlanma ölçeği'nin Türk toplumunda geçerlik ve güvenilirliğinin incelenmesi. International Journal of Human Sciences, 10(2), 170-181.

-Zeybekoğlu Ö, 2013. Contemporary Fatherhood and the Family from the Male Perspectives. Mediterranean Journal of Humanities 2, 297-328.

-Barcly L, Lupton D, 1999. The experiences of new fatherhood: a socio-cultural analysis. Journal of Advanced Nursing 29,1013-1020.

P:321

7-8 YAŞ ÇOCUKLARDA HASTANE ARAÇLARINA VE TIBBİ İŞLEMLERE KARŞI KORKU

Öğrenci:Dürdane Karabulut, Sevinç Molla, Sadettin Kaya, Can Lafçı, Çilem Kocatürk, Kübra Kolbaşı, Hülya Kök
Danışman: Doç.Dr.Özlem Örsal
Üniversite:Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Giriş: Yaş düzeyleri ve bilinmeyene olan korkuları çocukların hastaneye gitmesini engellenmekte hastane araçlarına ve tıbbi işlemlere olan korkularını artırmaktadır. Bu çalışma 7-8 yaş grubunun hastane araçlarına ve tıbbi işlemlere karşı korku düzeylerini belirlemek ve bu korkuları azaltmak için uygulanan sağlık eğitimini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Müdahale tipi olan araştırma Eskişehir ilinde bulunan Şehit Yusuf Tuna Güzey İlkokulu 2. Sınıfta 127 öğrenci ile yapılmıştır. Anket beş bölümden oluşmaktadır. Birinci bölümde çocuk ve aileyle ilgili tanımlayıcı özelliklerden oluşan 9 soru bulunmaktadır. İkinci bölümde hastane ve aşı deneyimleri sorulmuştur. Üçüncü bölümde çocukların sağlık personelinin kullandığı hastane araçlarına yaklaşımını tanımlayan 10 sorudan oluşmaktadır. Dördüncü bölüm çocukların hastane araçlarına karşı korkularını tanımlayan 12 sorudan oluşmaktadır. Dördüncü bölümdeki sorularda hastane araçlarının resimleriyle birlikte korku seviyeleri sorulmuştur. Beşinci bölümde 'Tıbbi İşlem Korku Ölçeği' ise 29 sorudan oluşmaktadır. Ölçekte en düşük puan 29, en yüksek puan ise 87'dir. Verilerin istatistiksel analizinde; t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada %55.1(n=70) kız olup, % 51.2(n=65) hastanede yatmıştır. Eğitim öncesi çocukların %34.6'sı(n=44) iğneden aşırı derecede korkmaktayken, eğitim sonrası %13.4'e (n=17) iğneden aşırı derecede korkmaktadır. Eğitim öncesi çocukların %33.1(n=42) sağlık çalışanının boğazına bakarken midesi bulandığını belirtirken, eğitim sonrası %26.8'i(n=34) midesinin bulandığını ifade etmiştir. Eğitim öncesi çocukların %34,6'sı(n=44) enjektörden aşırı derecede korkmaktayken, eğitim sonrası %98.4'ü(n=125) iğneden korkmadığını belirtmiştir. Çocuklar eğitim öncesi tıbbi işlemler korku ölçeği ortalama puanı 46.49±9.27'dir. Eğitim sonrası ölçeğin ortalama puanı 38.45±9.27'dir.

Sonuç ve Öneriler: Çalışmamızda 7-8 yaş grubu çocukların hastane araçlarına ve tıbbi işlemlere hakkında bilgi sahibi olmadıklarını ve korktukları bulunmuştur. Hastane araçlarına ve tıbbi işlemler konusunda rol- play, sempozyum, seminer düzenlenmesi konusunda önemli bir istek ve gereklilik olduğu anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Korku, Çocukların Hastane Araçlarına Korkusu, Tıbbi İşlem Korkusu

9-10 YAŞINDAKİ ÇOCUKLARDA DİJİTAL OYUN BAĞIMLILIĞI İLE YALNIZLIK

Öğrenci: M. Aslı Atalay, Hava Bayatkara, Cemile Haskılıç, Kübranur Albayrak
Danışman: Özge Arslan Hülya Kök, Özlem Örsal, Ayfer Açıkgöz
Üniversite: Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Giriş: Bilgisayar oyunları günümüz dünyasında çocukların başlıca eğlencelerinden birisidir. Bu çalışma çocuklarda bilgisayar oyun bağımlılığı, yalnızlık düzeyi ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Gereç- yöntem: Tanımlayıcı nitelikteki bu çalışma Eskişehir ilinde bulunan Şehit Tuna Güzey İlköğretim Okulu 4. Sınıfa devam eden 205 öğrenci (%85.4) ile yapılmıştır. Verilerin elde edilmesinde "Kişisel Bilgi Formu", "Çocuklar İçin Bilgisayar Oyun Bağımlılığı Ölçeği" ve Ucla Yalnızlık Ölçeği" kullanılmıştır. Kişisel Bilgi Formu; cinsiyet, anne- baba eğitim durumu, evde bilgisayar ve internet olma durumu, günlük dijital oyun oynama süresi, dijital oyun oynamak için gece geç saatler kadar uykusuz kalma durumu, dijital oyun oynama süresi sınırlandığında yaşanan duygu, aşırı oyun oynamadan dolayı aile, arkadaş çevresiyle yaşanan sorunlar, sorunları düşünmemek ve olumsuz duygulardan uzaklaşmak için dijital oyun oynama durumu maddelerinden oluşmaktadır. Verilerin istatistiksel analizinde, Mann-Whitney U, Kruskal Wallis H testi, One-Way ANOVA, t testi, Pearson korelasyonu kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık seviyesi $p < 0,05$ olarak alınmıştır.

Bulgular: Çocukların %50.7'si (n=104) kız olup, %76.6'sı (n=157) orta düzey ekonomik duruma sahiptir. Çocukların %81,5'inin (157) evinde bilgisayar olup, günlük internet kullanımı 59.12 ± 41.47 dakikadır. Çocukların %27.3'ü (n=56), %44.4'ü (n=56) nadiren, %16.6'sı (n=34), %11.7'si (n=24) her zaman oyun oynamak için geç saatlere kadar uykusuz kalmaktadır. Çocukların oyun oynama süresi sınırlandığı zaman, %15.1'i (n=31) huzursuz, %16.1'i (n=33) mutsuz, %10.2 (n=21) oyun özlem duyma, %58.5'i (n=120) sınırlayan kişiye kızma hissi yaşamaktadır. Çocukların %33.2'i (n=68) sorunları düşünmemek ve olumsuz duygulardan uzaklaşmak için oyun oynamaktadır. Çocuklar İçin Bilgisayar Oyun Bağımlılığı Ölçeği ortalama puanı 48.66 ± 27.02 (min:21.00, maks:105), Ucla Yalnızlık Ölçeği ortalama puanı 40.55 ± 8.50 (min:22.00, maks:64)'dir. Kız öğrencilerin Bilgisayar Oyun Bağımlılığı Ölçeği toplam puanı erkek öğrencilerden anlamlı ölçüde daha yüksektir ($p=0.009$, $t=6.927$). Çocukların Bilgisayar Oyun Bağımlılığı Ölçeği puanı, Ucla Yalnızlık Ölçeği puanları ile pozitif yönde zayıf bir ilişki ($r=0,379$; $p=0,000$) saptanmıştır.

Sonuç: Çalışma grubumuzun bilgisayar oyun bağımlılığı ölçeği arttıkça, yalnızlığı artmaktadır.

P:323

ANNELERİN ÇOCUKLUK ÖRSELENME YAŞANTILARININ ÇOCUKLARIN ÖRSELENMESİNE ETKİSİ

Öğrenci:Merve Çakırlı, Halenur Develioğlu, Saadet Çakır, Pelin Ergan, Ayşe Gökçeli, Sevda Görler, Yusuf Toşar, Fatma İlhan

Danışman:Ayfer Açıkgöz, Özlem Örsal, Muzaffer Bilgin

Üniversite: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir Sağlık Yüksekokulu

Bu çalışmanın amacı; annelerin çocukluk örselenme yaşantılarının, çocuklarının örselenmesine etkisini belirlemektir. Çalışma Eskişehir'deki 3 ortaokulda yürütülmüştür. Çalışma öncesi gerekli izinler alınmıştır. Araştırma anket doldurmayı kabul eden 84 ebeveyn (yaş ortalaması=37.4 ± 7.9) ile tamamlanmıştır. Veri toplama araçları olarak; araştırmacılar tarafından geliştirilen "Kişisel Bilgi Formu", ebeveynlerin çocukluk çağında yaşamış oldukları ihmal ve istismarı belirlemek amacıyla "Çocukluk Örselenme Yaşantıları Ölçeği (ÇÖYÖ)" (alınan toplam puan 40-200 arasında değişmektedir) ve ebeveynlerin çocuklarına göstermiş oldukları örseleyici davranışları belirlemek için "Aile İçi Çocuk İstismarı Ölçeği" (alınan toplam puan 26-130 arasında değişmektedir) kullanılmıştır. Ölçeklerden alınan yüksek puanlar çocukluk çağı örselenme yaşantılarının sıklığına işaret eder. Anketlerin doldurulmasının ardından velilere "Çocukluk Dönemi İhmal ve İstismarı" başlıklı 1 saatlik bir eğitim verilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde IBM SPSS Statistics 21 istatistiksel paket programı kullanılmıştır.

Çalışmada ebeveynlerin ÇÖYÖ'den almış oldukları toplam puan ortalaması 79.1 ± 18.5, çocuklarına olan davranışlarının belirlendiği aile içi çocuk istismarı ölçeğinden almış oldukları puan ortalaması ise 52.1 ± 13.3 olarak bulunmuştur. Ebeveynlerin yaşı arttıkça çocuklarına uyguladıkları duygusal ihmalin azaldığı ve aralarında anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır (p<0.05). Gelir düzeyi düşük olan bireylerin ÇÖYÖ puanlarının daha yüksek olduğu görülmüştür ve aile içi çocuk istismarı ölçeği puanına göre çocuklarının daha fazla fiziksel ihmale uğradıkları belirlenmiştir. Eşleri çalışmayan annelerin ise çalışan annelere göre çocuklarına daha fazla duygusal istismarda buldukları tespit edilmiştir. Psikiyatrik tedavi gören ebeveynlerin çocuklarına uyguladıkları fiziksel istismar puanlarının daha yüksek olduğu görülmüştür. Ebeveynlerin ÇÖYÖ'den almış oldukları puan arttıkça aile içi çocuk istismarı ölçeğinden aldıkları puanında arttığı ve aralarında anlamlı bir ilişki bulunduğu saptanmıştır (p<0.05).

Sonuç olarak çocukluğunda daha fazla örselenmeye maruz kalan annelerin çocukları da daha fazla örselenmektedir. Önerimiz; risk altındaki grubun belirlenip, annelere doğru çocuk yetiştirmenin öğretilmesidir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk, anne, çocukluk çağı örselenme, aile içi çocuk istismarı.

ANNELEİN SÜT ANNELİK VE ANNE SÜTÜ BANKASI KONUSUNDA BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Öğrenci:Ayşe Nur Gülten, Mustafa Öztürk

Danışman: Gazi Contuk

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

AMAÇ: Araştırma Fethiye Devlet Hastanesi'ne gelen kadın hastaların, süt annelik ve anne sütü bankası hakkında bilgi, tutum ve davranışlarını tespit etmek amacıyla yapılmıştır.

YÖNTEM: Çalışmanın evrenini, Fethiye Devlet Hastanesi'ne gelen kadın hastalar oluşturmaktadır. Veriler 11 demografik olmak üzere 27 sorudan oluşan anket ile toplanmıştır. Araştırmada örnekleme girecek bireylerin belirlenmesinde sistematik örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu araştırmaya dışlama ölçütü konmamıştır. 400 kişilik örneklem grubu ele alınmıştır. Araştırma etik kurallar çerçevesinde yürütülmüştür. Veriler SPSS 16,0 paket programında değerlendirilmiştir.

BULGULAR:Araştırmaya katılan kadınların; anne sütü bankasının duyulma durumuna bakıldığında, %50.8'inin duyduğu; anne sütü bankasını %66.5'inin televizyondan duyduğu; Türkiye'de anne sütü bankasının olup olmadığı ile ilgili %64.0'ının olmadığı bilgisi; Türkiye'de anne sütü bankası olmasını doğru bulmalarına ilişkin, %55.5'inin doğru bulduğu; anne sütünün yeterliğelmediğinde anne sütü bankasına başvuru yapma durumlarına bakıldığında, %68.2'sinin başvuruyapacağı; anne sütü bankası olması halinde sütünü bağışlama isteği durumu, %73.5'inin bağışlamak istediği; anne sütünün bağışlanmasında bebeğin cinsiyetine önem verme durumu, %84.0'ının önem verdiği; Türkiye'de anne sütü bankasının yasal olması ile ilgili, %56.2'sinin yasal olmasını istediği; anne sütü bankasının dini yönden uygunluk durumu ile ilgili, %52.5'inin uygun gördüğü; %94.8'inin daha önceden sütannelik yapmadığı; anne sütü bankasından alınan donör sütünün yeni doğan yoğun bakım servislerinde bebek ölümlerini azaltmada önemi ile ilgili, %82.8'inin önemli bulduğu; ihtiyaç olması halinde sütannelik yapma isteği durumunun, %50.5'inin yapmak istemediği; sütannelik yapmayı istememe nedeni olarak, %37.9'ünün bir başkasının çocuğu olması durumu; %95.3'ünün çocuklarından herhangi birisinin sütannesinin olmadığı; %65.1'inin bebeğini 6-12 ay arası anne sütü ile beslediği; bebeğinin ilk 6 ayda anne sütü ile beslenememe nedeni, %55.0'ının annenin çalışıyor olması tespit edilmiştir.

SONUÇ:Anne sütü hakkında bilinmesi gerekenler konulu broşür, dergi, CD hazırlanıp aile sağlığı merkezlerine, kamu hastanelerine ve özel hastanelere gelen hastalara dağıtılıp bilgi sahibi olmalarının sağlanması önerilebilir.

ANAHTAR KELİMELEER: Anne sütü, Sütannelik, Anne Sütü Bankası.

BİR ANAOKULUNDA VELİLERE VERİLEN ÇOCUK CİNSEL İHMAL VE İSTİSMAR EĞİTİMİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Seda Kaygusuz, Senem Ağın, Mustafa Eroğlu, Ümmühan Karadağ, Sebiha Cıkcıkoğlu, Yusuf Atlı, Yasemin Öztürk, Tuba Pekaydın, M. Yakup Güney
Danışman: Prof. Dr. Firdevs Erdemir, Arş. Gör. Sinan Aslan, Arş. Gör. Türkan Aksoy Karaca, Arş. Gör. Emine Derya İster
Üniversite: Adıyaman Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Çocuk bütün canlılar içinde en uzun bakımı, korunmayı ve sevgiyi gerektiren varlıktır. Toplum ve aile içinde yetişen çocukların bedensel, ruhsal ve sosyal yönden sağlıklı gelişmesi toplumun ve aile sağlığının temelini oluşturur. Ancak, gerek toplum, gerekse aile içinde bazen çocukların fiziksel, duygusal olarak, bazen de cinsel yönden örselendikleri bilinmektedir. Aileler çocuk yetiştirme sürecinde bilerek ya da farkında olmadan çocuklarının gelişimini olumsuz yönde etkileyecek, kimi zaman şiddet, kimi zaman da ihmal şeklinde davranışlar gösterebilmektedirler. Bu nedenle istismar ve ihmalin tanınması, önlenmesi ve müdahalelerde bulunulması gerekmektedir. Çocukların cinsel yönden istismarı tanımlanması güç, tedavisi karmaşık olan bir durumdur. Bu konuda farkındalık sağlamak, istismarı önlemek ve olguları tanımlama bakımından çok önemlidir.

Bu bildiride bir anasınıfı öğrencilerinin velilerine çocuklarda cinsel istismar konusunda bir farkındalık geliştirmek ve önlemler, çocuklara ilgili durumda önerilen eylemlere ilişkin bilgilendirmek amacıyla düzenlenen bir toplum öğretimi geliştirme ve uygulama deneyiminin paylaşılması amaçlanmıştır.

Uygulama;

Uygulama; öğretim planının geliştirilmesinde (1) planlama; (hedef grubun, öğretim stratejisi, yöntemi, teknikleri ve değerlendirme yönteminin belirlenmesi; öğretim yerinin, öğretim kaynaklarının, eğitim materyalinin tanımlanması), uygulama ve öğretimin değerlendirilmesi aşamalarındaki deneyimler eleştirel olarak değerlendirilmiştir.

Öğretim, bir Anaokulunun öğrenci velileri için 19.12.2014 tarihinde, saat 12.30'da okulun konferans salonunda eğitim gerçekleştirilmiştir. Eğitimde anlatım yöntemi, sunuş yoluyla öğrenme stratejisi, konferans ve seminer tekniği kullanılmıştır. Ayrıca eğitime Toplum Destekli Polis Biriminde çalışan iki polis memurunun deneyimleri ve çocuk istismarının belirleyici özellikleri kapsamında sunum yaparak katılmaları sağlanmıştır. Eğitim sırasında hazırlanan bilgilendirici broşürler dağıtılmış, video gösterimi yapılmıştır. Eğitimin kapsamında cinsel ihmal ve istismarın tanımı ve çeşitleri, ihmal ve istismar yönünden risk faktörleri, cinsel istismar ile bilinen doğru ve yanlışlar, ihmalin çocuk üzerindeki etkileri/ sonuçları, istismarı önlemek ve çocuğun bu durumlarda ne yapacağına nasıl öğretebileceği yer almıştır..

Eğitim değerlendirilmesinde literatür doğrultusunda hazırlanan bir soru formu kullanılmıştır. Eğitimin sürecinin değerlendirilmesi eğitime gözlemci olarak katılan sınıf arkadaşları (akran değerlendirmesi), sorumlu öğretim elemanları ve kurumun elemanı (anasınıfı öğretmeni) tarafından yapılmıştır.

Sonuç; Ailelerin konferansa aktif katılımı gözlemlendi. Eğitime katılan toplum destekli polis eğitimden yararlandıklarını belirttiler ve tekrarını talep ettiler. Akran ve öğretim elemanları değerlendirmeleri eğitimin güçlü ve zayıf yönlerine işaret etmekteydi;

Güçlü yanları: Kapsamın, kullanılan kaynakların, sunumların yeterli olması, toplum destekli polisin katılımı, eğitim yapılan konferans salonunu eğitim için uygun olması,

Zayıf yanları; Çığlık atma yöntemine değinilmemesi (durum öğretim elemanı tarafından tamamlandı), eğitimin öğrencilerin çıkış saatine gelmesi, mesai saatlerinde olması nedeniyle çalışan annelerin katılamaması.

P:326

BİR EĞİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİNDE, PRETERM İLE TERM DOĞAN ÇOCUĞA SAHİP EBEVEYNLERİN TUVALET EĞİTİMİNDE KULLANDIKLARI YÖNTEMLERİN VE YAŞADIKLARI GÜÇLÜKLERLE BAŞ ETMEDE TERCİH ETTİKLERİ YÖNTEMLERİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Mert M, Demirhan M

Danışman: D Suluhan, D Yıldız, B Eren Fidancı, E Kızılar

Üniversite: GATA Hemşirelik Yüksekokulu

Amaç: Tanımlayıcı tipteki bu çalışmanın amacı, term ve preterm doğan çocuğa sahip ebeveynlerin tuvalet eğitiminde kullandıkları yöntemlerin, yaşadıkları güçlüklerin ve baş etme yöntemlerinin belirlenmesidir.

Materyal-Metot: Araştırma, Şubat- Mart 2015 tarihleri Gülhane Askeri Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları A.D.'de yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, arasında 117 ebeveyn oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından oluşturulan bir anket formu ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS for Windows 15.0 programı kullanılmıştır. Veriler sayı, yüzde, ortalama, standart sapmadır olarak verilmiştir.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan ebeveynlerin yaş ortalaması 38.1 ± 1.7 'dir. Ebeveynlerin %89'u (n=105) çekirdek aile tipine ve %56.8'i (n=67) iki çocuğa sahiptir. Ebeveynlerin %59.8'i (n=70) term doğan, %40.2'si (n=47) preterm doğan çocuğa tuvalet eğitimi vermiştir. Ebeveynlerin %52.1'i (n=61) daha önce tuvalet eğitimi verdiği, %37.6'sının (n=44) 24-30 ay aralığında tuvalet eğitimi verdiği, %36.8'inin (n=43) eğitimi tamamlama süresinin 2-7 gün arasında olduğu belirlenmiştir. Çalışmada yer alan 117 çocuğun yaş ortalaması 4.1 ± 0.7 (en küçük=2.5, en büyük=5.5) ve %53'ünün (n=62) cinsiyeti erkektir. Tuvalet eğitiminde kullanılan ilk üç yöntem sırasıyla %96.6 (n=113) gözlem yapma, %48.7 (n=57) konu ile ilgili çizgi film izletme ve %15.4 (n=18) dergi, broşür, kitap okumadır. Ebeveynler tarafından ilk üç sırada tuvalet eğitimi sırasında yaşanan güçlükler %29.9 (n=35) altına kaçırma, %12 (n=14) inatlaşma (tuvalete gitmek istememe) ve %10.3 (n=12) çocuğun tuvalet korkusudur. Ebeveynlerin %21.4'ü (n=25) ceza, %76.9'u (n=90) ödüllendirme yöntemlerini tercih etmiştir. Eğitim sırasında yaşadıkları güçlüklerle baş etmek için ebeveynlerin %65'i (n=76) aile yakınından, %42.7'si (n=50) eşinden, %8.5'i (n=10) bakım veren kişiden yardım almıştır.

Sonuç: Sağlık kuruluşlarında, hemşirelerin beş yaşın altında çocuğu olan ebeveynler için tuvalet eğitimi konusunda fırsat eğitimleri yapmaları önerilmektedir.

P:327

BİR SEVGİ EVİNDE BULUNAN ADÖLESAN DÖNEMİ ÇOCUKLARIN KİŞİSEL HİJYEN DURUMU DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Gülsüm Küçük, Hamide Beyza Tunç, Ali Osman Özdemir, Osman Erşahin, Pınar Gökmen, Sevcan Çelik, Beyza Davaslı, Emine Kırççek, Emine Nur Yıldız, Gülnaz Uzer, Sema Sönmez, Nadire Acar, Merve Göner, Havva Ögdüm
Danışman:Aliye Çayır
Üniversite:Necmettin Erbakan Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu çalışma Konya ilindeki bir sevgi evinde kalan adölesan dönemi çocukların kişisel hijyen durumunun değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma kapsamına, 13-18 yaş grubu adölesan dönemi 40 çocuk alınmıştır. Veriler, adölesanların el yıkama alışkanlıkları, ağız ve diş bakımı, saç bakımı, banyo yapma alışkanlıkları, cilt bakımı gibi kişisel hijyen konusundaki uygulamalara ilişkin sorulardan oluşan anket yardımıyla toplanmıştır. Elde edilen veriler sayı, yüzde, ortalama testleri ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin tamamı kız öğrencilerden oluşmaktadır. Katılımcıların yaş ortalaması $X:15.2340 \pm 1.96$ 'dır. Adölesanların %46.2'si her zaman tuvalete girmeden önce ellerini yıkadığı, %97.9'u ise her zaman tuvalete girdikten sonra ellerini yıkadığı, %63.8'i tırnaklarını her hafta kestiği, %80.9'u kendine ait tırnak bakım araç-gereç kullandığı, %57.4'ü her zaman yemeklerden sonra dişlerini fırçaladığı, %55,3'ü her zaman dişlerini en az iki dakika fırçaladığı saptanmıştır. Katılımcıların çoğunluğu (%44.7) her zaman saç düzleştirici gibi ısıyla şekil veren araç-gereç kullandığını, büyük oranda %85.1'i haftada iki ya da daha fazla banyo yaptıklarını, günlük hijyenik ped kullanımı öncesi %68.1'i ve sonrası %74.5'i ellerini yıkadığını ifade etmişlerdir. Genital bölge bakımında ise; genital bölge organın temizliğinde % 72.3'ü her zaman sabun kullandığı, genital organda akıntı olduğunda %55.3'ü geçmesini beklediği saptanmıştır.

Sonuç: Sevgi Evinde yaşayan adölesan dönemi çocukların kişisel hijyen uygulamalarında güncelliğini yitirmiş bilgilerin büyük oranda kullanıldığı saptanmıştır. Bu nedenle kişisel hijyen konusunda eğitimlerin devamlılığın sağlanması ile bilgilerin yenilenmesi önerilmektedir.

Anahtar sözcükler: kişisel hijyen, adölesan, sevgi evi

P:328

BİR SÖYLEM ANALİZİ ÖRNEĞİ; YAZILI BASINDA YENİDOĞAN HAKLARI

Öğrenci:Serpil KUDRET, Mümine Eda AĞAOĞLU, Şule ERTAŞ, Özge GİRGIN
Danışman:Selmin Şenol, Özlem DEMİREL BOZKURT
Üniversite:Ege Üniversitesi İzmir Atatürk Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu araştırma, yenidoğan konusunda yazılı basında yer alan haberlerin hangi çerçevelerde tartışıldığını, yenidoğan haklarını ne kadar dikkate aldığını ve yenidoğana ailesiyle birlikte ne kadar saygılı tutum sergilediğini inceleyen bir söylem analizidir. Araştırmanın amacı, yenidoğan haklarının savunucu rolünü üstlenen "çocuk-yenidoğan hemşiresi" olarak bu gerçekliğe karşı nasıl bir duruş sergilenmesi gerektiğini tartışmak ve farkındalık yaratmaktır.

Yöntem : Tanımlayıcı tipteki analiz çalışmasının evrenini 01.01.2012-01.01.2015 tarihleri arasında online olarak yayınlanan ve tirajı en yüksek olan 5 gazeteden yenidoğan ile ilgili haberler oluşturmuştur. Haberlerin Türk toplumundan örnekleri alınmış ve değerlendirilmiştir. Haberlerde "yenidoğan/bebek" ile ilgili ulaşılan haberler; haberin tipi, haberin duygu tonu (haberi okuyanda yarattığı etki), haberin kaynağı, haberin içeriği, haberin topluma kazanımı, haberdeki fotoğraf varlığı ve fotoğrafın konu ile ilgisi ve haberin başlıkları altında incelenmiş olup sonuçlar sayı ve yüzdeler olarak sunulmuştur.

Bulgular : Araştırma sonucunda 5 gazetede yenidoğanla ilgili 252 habere ulaşılmıştır. Bu haberlerin 163 tanesi Türkiye'de yayınlanan haberlerdir. Bu haberlerin %95.70 'inin manşetinde, %68.09 'unun içeriğinde yenidoğanla ilgili hak ihlallerinde bulunduğu, özel yaşamın gizliliğinin korunmadığı, çoğunda yenidoğanın damgalandığı, ötekileştirildiği ve yargılayıcı nitelikte ifadeler kullanıldığı saptanmıştır. Ayrıca bu haberlerin %58.89'unun haber konusu olan yenidoğan ve anneyi tanınır bir şekilde fotoğrafladığı saptanmıştır. Bu haberlerin sadece %30.06'sında yazarın adı belirtilmiş olup, %34,35'ide yalnızca ajansının adı verilmiştir.

Sonuç: Yazılı basınında yer alan yenidoğan/bebek haberlerinde; yenidoğan haklarını bilmeksizin, yenidoğanı ve anneyi deşifre eden, toplumsal yarar ilkesine uygun olmayan bilgi aktarımı sunan ve yenidoğanı bir nesne olarak ele alan ifadeler saptanmıştır. Tüm haklar konusunda olduğu gibi "yenidoğan hakları" konusunda da öğrenci hemşirelerde mezuniyet öncesinde farkındalık geliştiren etkinlikler önerilebilir. Ayrıca iletişim fakültelerinde, lisans/yükseklisans/doktora programlarında Yenidoğan Hakları ders konusu olmalıdır.

Anahtar kelimeler: yenidoğan/ bebek, haklar, yazılı basın

P:329

ÇOCUK ACİLE BAŞVURAN GÖZ TRAVMASI OLGULARININ İNCELENMESİ

Öğrenci:Şerivan Karakut

Danışman: Hülya Karataş

Üniversite: Harran Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma çocuk acil servisine başvuran göz travması olgularının incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma tanımlayıcı kesitsel tipte bir araştırmadır. Çalışma 1 Eylül 2014-30 Ocak 2015 tarihleri arasında Şanlıurfa ilinde bir üniversite hastanesinin acil servisine başvuran çocuklar ile yapılmıştır. Araştırmanın evrenini çocuk acil servisine başvuran 1316 olgu içerisinde göz servisine başvuran 274 olgu oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini göze yönelik travma bulgusu olan 65 çocuk oluşturmaktadır. Veriler literatür doğrultusunda araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemi ile elde edilmiştir. Araştırmanın yapılabilmesi için kurumdan yazılı, annelerden sözlü izin alınmıştır. Veriler SSPS programında tanımlayıcı analizler kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hastaların %53.8'i erkek, %46.2'si kız, %30.7'si 3 yaş altında, %24.6'sı 4-6 yaş, %23'ü 7-12 yaş ve %21.7'si 13 yaş ve üzerinde, %80'i 4 ve daha fazla kardeşe sahiptir. Travma geçiren çocukların annelerinin % 49.2'si, babaların %20'si okuryazar değil, annelerin %43'ü, babaların 43.1'inin okur yazar düzeyinde eğitim durumuna sahiptir. Ailelerin % 61.5'i maddi durumunu kötü olarak bildirmiştir. Tüm yaş grupları içerisinde göz travmalarının %16.9'unun 2 yaşında görüldüğü, en sık yaralanmanın 19 olgu ile Ocak ayında olduğu, %53.9'unun 16-21 saatlerinde meydana geldiği saptanmıştır. Yaralanma 9 olguda çubuk batması, 6 olgu oyuncak fırlatılması, 6 olgu cam batması, 9 olguda trafik kazası, 6 olgu taş atılması, 9 olguda makas ve şiş batması ve 10 olgu düşme nedeniyle olmuştur.

Sonuç: Bu çalışmada göze yönelik travma olgularının en yüksek oranda oyun çocukluğu döneminde ve çocukların yaşadığı ortamda gerçekleştiği saptanmıştır. Şanlıurfa ili çocuk nüfusunun yüksek olduğu iller arasında yer almaktadır. Çocukların yaşadığı ortama bağlı oluşabilecek ve özellikle görme sorunlarına neden olabilecek kazalara yönelik aileye bilgi verilmesinin çocuk sağlığını etkileyeceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk acil, Göz, Hemşire, Travma

P:330

ÇOCUK İSTİSMARINA BAKIŞ

Öğrenci: Mesut Mart Damla Çelik İsmail Yılmaz Sümeyye Ağdemir Gizem Özcan
Danışman:Yrd. Doç. Dr. Rabia sohbet
Üniversite:Gaziantep Üniversitesi

Yapılan araştırmada ebeveynlerin çocuk istismarı hakkında bilgi ve tutumlarını ortaya koyarak, çocuk istismarı farkındalığını arttırmak, vakalar karşısında ne tür davranışla bulunduğu saptamak, çocuk istismarında ebeveynlerin rollerini ortaya koymak, çocuk istismarı ile ilgili farklı algıları ortaya koymak amaçlanmıştır.

Bu çalışma GAZİANTEP ilinde Behiye Reşat İlköğretim Okul 1. ve 2. Sınıflarında okumakta olan 150 öğrenci velisine çocuk istismarı, ihmali, çocuğa uygulanan şiddet ve bunların önlenmesi konularında görüş ve deneyimlerini incelemektedir. Tanımlayıcı araştırma gözlem altında ve veri toplama aracı anket formunda 2 açık uçlu, 10 çoktan seçmeli, 12 soru sorulmuştur. Verilerin değerlendirilmesinde spss16.0 programı kullanılmıştır.

Araştırmaya katılanların; %42,7'si 29-37 yaş grubundadır. %33,3'ü ilkokul mezunu, %31,3'ü lise mezunu, %33,3'ü üniversite mezunudur. Genel itibariyle %41,3 u iki çocuk sahibidir. %85,3'lük gibi büyük bir kısmı çocuğuyla rahatlıkla iletişime geçebildiğini ifade etmektedir. %78,0'ı hiç istismar olayıyla karşılaşmamış %22'si tanık olduğunu ifade etmiştir. %37,3'ü çocuk istismarını cinsel istismar olarak tanımlamakla birlikte, %28,7'si ihmali %24,7'si fiziksel şiddet olarak görmüştür. %64,0'ı istismarla karşılaştığında ilgili yerlere şikâyetle bulunurum derken, %9,3'ü kayıtsız kalacağını ifade etmiştir. %74,0'ı cinsel istismar vakasını yetkili kişilere bildirmeni yasal zorunluluk olduğunu ifade etmiştir. %32,0'ı istismar olayıyla karşılaştığında başvuracağı yerin adli makamlar olduğunu bildirmiştir.

Çocukların cinsel istismarı çocuğu, ailesini ve toplumu ilgilendiren çok yönlü bir olaydır. Kesin teşhis koymadan önce çok dikkatli davranılmalı, çocuk ve ailesi zor durumda bırakılmamalıdır. Şüpheli vakalarda öykü ve klinik bulgular arasındaki uygunsuzluklar iyi değerlendirilerek doğru teşhis konulmalıdır. Mevcut yasalardaki cezaların ağırlaştırılmasının suç işlemeyi azaltacağını ve istismara uğrayan çocuklar için donanımlı ve tecrübeli personeli olan özel rehabilitasyon merkezleri oluşturulup tedavilerinin buralarda yapılması faydalı olacaktır.

ANAHTAR KELİMELEER: Çocuk istismarı, Ebeveynler, İstismarın önlenmesi

ÇOCUKLARDA KALP SAĞLIĞININ GELİŞTİRİLMESİ: BİR SAĞLIK EĞİTİM MÜDAHALESİ

Öğrenci:Ece Ceylan, Gonca Gökyar, Fatma Kutur, Meryem Sağlam, Burcu TUNA, M. Pinar Ünükür

Danışman:Pınar Duru, Özlem Örsal, Ayfer Açıkgöz

Üniversite:Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Amaç: Çalışmada çocuklara kalp sağlığı ile ilgili olumlu davranış özelliklerinin kazandırılması, kalp hastalıkları ile ilişkili bazı risk faktörlerinin saptanması ve kalp sağlığını geliştirmeye yönelik tutumlarında eğitim sonrası bir değişiklik olup olmadığının araştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Eylül-Aralık 2014 tarihleri arasında tek gruplu ön-test son-test tasarımında planlanan yarı deneysel bir araştırma olan çalışma, Eskişehir'de bulunan bir ilkokulun 3-4. sınıflarında öğrenim gören 290 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Örneklem seçimine gidilmemiş, 212 öğrenciye (katılım oranı:%73.1) 5 grup halinde eğitim verilmiştir. Öğrencilere eğitim öncesi ön-test, eğitimden üç hafta sonra son-test uygulanmıştır. Öğrencilerin sosyodemografik özelliklerine, aile, egzersiz ve beslenme ile ilgili tanımlayıcı özelliklerine ait veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu ile toplanmış, kalp sağlığını geliştirmeye yönelik tutumları ise "Çocuk Kalp Sağlığını Geliştirme Tutum Ölçeği (ÇKSGTÖ)" ile ölçülmüştür. Ölçekte artan puanlar olumlu tutumları göstermektedir. Verilerin istatistiksel analizlerinde Kruskal Wallis, Mann Whitney-U ve Wilcoxon işaretli sıralar testi kullanılmış, anlamlılık düzeyi $p<.05$ alınmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin %55.2'si ($n=117$) erkek olup, yaşları 8-11 (ort.9.13±0.77) arasındadır. Çalışma grubunun aile üyelerinin %14.2'sinde ($n=30$) hipertansiyon, %13.7'sinde ($n=29$) diyabet, %10.8'inde ($n=23$) ise kalp hastalığı vardır. Öğrencilerin %61.3'ü ($n=130$) okula yürüyerek gelmekte, %63.2'si ($n=134$) düzenli spor yapmakta, %92.5'i ($n=196$) günde ortalama 1.18±0.99(min.0;maks.5) saat bilgisayar başında zaman geçirmekte, %52.4'ü ($n=111$) fastfood tüketmekte, %37.7'sinin ($n=80$) ise yanında sigara içen birisi vardır. Öğrencilerin ort. kilosu 31.24±7.49(min.20;maks.64) kg olup, boyları 118-158 cm (ort.136.15±7.45) arasında değişmektedir. Kan basıncı değerlerinden sistolik ort.98.06±10.86 (min.80;maks.150), diyastolik ort.65.23±7.50 (min.50;maks.100) mmHg'dir. Aile üyelerinde kalp hastalığı bulunan ve spor yapan öğrencilerin ÇKSGTÖ'nden aldıkları puanlar daha yüksekken, yemek ayırt eden ve fastfood tüketen öğrencilerin daha düşüktür (her biri için; $p<.05$). Öğrenciler, ÇKSGTÖ'nden eğitim öncesi ort.57.29±7.21 (min.18.00;maks.64.00) eğitim sonrası ort.58.98±6.00 (min.25.00-maks.64.00) puan almışlardır. Öğrencilerin eğitim sonrası ÇKSGTÖ'nin egzersiz ve beslenme alt alanları ile ölçeğin tamamından aldıkları puanlar, eğitim öncesine göre yüksek bulunmuştur (sırası ile; $z=-5.093$, $z=-5.962$, $z=-4.425$, her biri için; $p=.000$).

Sonuç: Düzenlenen eğitim programının, kalp sağlığını geliştirmeye yönelik öğrencilerin tutumlarını olumlu yönde arttırdığı söylenebilir.

P:332

ÇOCUKLARDA KAN ALIMI ÖNCESİ OLUŞAN STRESİN AZALTILMASI İÇİN KAN TÜPÜ METERYALİ GELİŞTİRİLMESİ

Öğrenci: Mine Aydemir

Danışman: Yeliz Çiğerci

Üniversite: Afyon Karahisar Üniversitesi Afyon Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Hastalık tanıları için günümüzde en basit ve pratik yöntem olan hematolojik incelemeler tercih edilmektedir. Ancak bu işlemler için gerekli olan kanı verecek birey ve yakınları için kan vermek çoğu zaman büyük bir probleme dönüşmektedir. Özellikle kanı verecek olan birey çocukluk dönemindeyse korkuya bağlı stres oranı maksimum seviyelere çıkabilmektedir.

Amaç: : Bu görsel materyal, çocuklarda kan alma işleminin oluşturduğu korkuya bağlı stres tepkisinin azaltılması amacıyla tasarlanmıştır.

Materyal Metod: Bu materyal, çocuk hastaların yapılacak işleme bağlı stres seviyesinin yükselmesini önlemek amacıyla kan tüpü şeklinde dizayn edilmiştir. Görsel materyal 115 cm uzunluğunda ve 45 cm genişliğinde sert plastikten tasarlanmıştır. Plastiğe kan almada kullanılan tüp ve tüpün tıpa bölümüne canlı renkler kullanılarak gülümseyen başlık şekli verilmiştir. Tüpün gövde kısmına sağ ve solda olmak üzere iki adet kol yerleştirilmiştir. Kollara çocuk hastaların materyale olan ilgisini arttırmak ve onları işlem sonrasında ödüllendirmek amaçlı küçük oyuncaklar bir sepetin içerisine yerleştirilerek asılmıştır. Yapılan kolların ellerine kan alma sırasında kullanılan disposable eldivenler giydirilmiştir. Tüpün içerisine temsili eritrosit modelleri yapılarak, eritrositlerin üzerine aileler için eğitim materyalleri yerleştirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kan alma, çocuk, korku, stres

P:333

DOĞUM ANTROPOMETRİK ÖLÇÜMLERİNİN VE SOSYODEMOGRAFİK FAKTÖRLERİN MENARŞ YAŞI İLE İLİŞKİSİ

Öğrenci: Dilara Çalışkan, Ezgi Koç, Ezgi Gülmüş, Ezgi Dilan Kizir, Hülya Düdükçü, Kamer Çelik
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Berna Eren Fidancı, Ediz Yeşilkaya, Dilek Yıldız, Cengizhan Açikel
Üniversite: GATA Hemşirelik Yüksekokulu

GİRİŞ: Kadınlarda üreme sağlığının yaşamın erken dönemlerindeki bazı faktörlerden etkilendiği bilinmektedir. Erken menarş erişkin dönemde obezite, kardiyovasküler risk faktörleri ve diğer hastalıklarla ilişkilendirilmektedir. Menarş yaşını etkileyen faktörler hakkında bilinenler oldukça sınırlıdır.

AMAÇ: Bu çalışmanın amacı doğum ağırlığı, doğum boyu gibi antropometrik özellikler ile menarş yaşı arasındaki ilişkiyi ve menarş yaşı üzerinde etkili olabilecek faktörleri araştırmaktır.

MATERYAL-METOD: Çalışma bir üniversitenin hemşirelik yüksek okulu öğrencileri ve üniversite hastanesinde çalışan hemşirelerle (n=427) yürütülmüştür. Menarş yaşı ve doğumdaki antropometrik ölçümler katılımcıların öz-bildirimine dayanmaktadır. Menarş yaşını etkileyebileceği düşünülen diğer faktörler de (menarş sırasındaki vücut kompozisyonu, sosyo-ekonomik durumu vb.) araştırılmıştır. Ayrıca maternal özellikler (menarş yaşı, kilosu, gebelikteki sosyo-ekonomik durumu vb.) de değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Çalışmamıza katılan katılımcıların (n=427) yaş ortalaması 26.71 ± 8.89 'dur. Katılımcıların ortalama menarş yaşı 13.14 ± 1.22 'dir. Doğumdaki antropometrik ölçümler ile menarş yaşı arasındaki ilişki incelendiğinde doğum ağırlığı ile menarş yaşı arasında pozitif bir korelasyon ($t=0.122$, $p=0.000$) olduğu görülmektedir. Ayrıca annesi sigara içenlerde menarş yaşının daha erken olduğu saptanmıştır ($t=-2.868$, $p=0.005$).

TARTIŞMA VE SONUÇ: Bu bulgular doğum ağırlığının menarş yaşı üzerinde programlayıcı bir etkisi olabileceğini göstermektedir. Bunun yanında sosyo-demografik faktörler ile menarş yaşı arasında ilişkili bulunmazken, annenin sigara içmesinin menarş yaşını etkilediği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Menarş, doğum ağırlığı, antropometrik ölçümler

P:334

DOĞUM YAPMIŞ OLAN ANNELERİN DOĞUM ŞEKLİ TERCİHLERİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci: Münevver Çeşmeci

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Saniye ÇİMEN

Üniversite: Mevlana Üniversitesi, Sağlık Hizmetleri Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu araştırma, doğum yapan kadınların doğum şekli ile ilgili tercihlerinin belirlenmesi ve doğum şeklinin tercihinde etkili olan faktörlerin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, kurum ve etik izinler alındıktan sonra, Aralık 2014-Şubat 2015 tarihleri arasında, Konya'da bulunan Devlet ve Özel Hastanelerin kadın doğum servislerinde doğum yapan, araştırmaya katılmayı kabul eden primipar ve multipar kadınlara (n=307) uygulandı. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan Anket Formu (25 soru) ile annelerle yüz yüze görüşme yöntemiyle elde edildi. Veriler SPSS 22.0 paket programında analiz edilerek ve verilerin değerlendirmesinde; sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, kadınların özelliklerine göre doğum tercihlerinin karşılaştırılmasında Ki-Kare testleri ve lojistik regresyon analizi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi $p < .05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Araştırmada doğum yapmış olan multipar ve primipar kadınların 16-44 yaş aralığında olduğu, %30.3'ünün bu gebeliğinin planlı olmadığı ve %25.7'sinin 3. doğumu olduğu saptandı. Kadınların %62.2'sinin bu doğumunu vajinal yolla yaptıkları, tercihlerinde ise, %49.8'i kendi isteği olduğunu, %45'i de hekiminin karar verdiğini ifade etti. Yapılan istatistiksel değerlendirmelerde, şu an gerçekleştirilen doğum şekli ile yaş, eğitim, çalışma durumu, aile tipi, gelir durumu, gebelikte izlem durumları arasında fark yoktu. Ancak şu anki doğum şekliyle, gebelikte risk olması, doğuma karar veren kişi, daha önceki doğum şekli ve yaşadığı yer arasında anlamlı fark ($p < 0.05$) bulundu.

Sonuç ve öneriler: Araştırmamızda sezaryen tercihinin istemli sezaryen olma oranlarıyla kıyaslandığında yüksek saptanması, son yıllarda artan sezaryen oranlarında kişisel tercihin önemini ortaya koymaktadır. Bu sonuçlar doğrultusunda ebe ve hemşirelerin, gebeliği süresince kadını ve ailesini doğum ve doğum şekilleri konularında bilgilendirmeleri ve danışmanlık yapmaları önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: doğum tercihi, sezaryen-normal doğum, ebe ve hemşire, primipar, multipar

ENGELLİ ÇOCUĞA SAHİP AİLELERİN YAŞADIKLARI SORUNLAR VE DEPRESYON DÜZEYLERİ

Öğrenci: Duha Çavuş, Filiz Tunçer, Ebru Algan, Beyzanur Aydın, Hasibe Demircan

Danışman: Emine Ela Küçük,

Üniversite: Giresun Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ ve AMAÇ: Engelli çocuklar toplumda negatif tutumlarla birlikte ayrımcılık, bu konudaki yasaların eksikliği, sağlık bakımında, eğitimde yetersizlik ve yaşamdaki kısıtlamalarla birlikte pek çok sorunla karşılaşmaktadırlar (UNICEF). 2011 Nüfus ve Konut araştırmasına göre Türkiye de en az bir engeli olanların oranı % 6.9'dur. Bu oran erkeklerde % 5.9, kadınlarda % 7.9'dur (TUİK).

Bu çalışmada engelli çocuğa sahip ailelerin yaşadıkları sorunlar ve depresyon düzeylerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

MATERYAL-METOD: Kesitsel türdeki bu çalışma 01.12- 30.12.2014 tarihleri arasında Giresun ilinde ortopedik ve zihinsel engelli çocuklara hizmet veren bir rehabilitasyon merkezinde uygulanmıştır. Merkeze 254 çocuk kayıtlıdır. 184 (% 72.4) veli çalışmaya katılmayı kabul etmiştir. Veriler sosyo-demografik özellikler ve engellilik ile ilgili sorulardan oluşan bir anket formu ve beck depresyon ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde yüzde, ortalamalar ve ki kare analizi kullanılmıştır.

BULGULAR: Araştırmaya katılanların % 85.9'unu anneler oluşturmaktadır. Annelerin yaş ortalaması 37.8 ± 8.9 'dur. % 41.3'ü ilkököl ve altında eğitim almıştır. Çocukların %95.1'i bir engel türüne sahiptir. % 28.3'ü zihinsel engelli, %24.5'i yürüme engelli ve % 10.9'u işitme engellidir. %58.7'si erkektir. Engellilik nedeni olarak bebeklik döneminde geçirilen hastalık % 16.8, zor doğum %9.2, akraba evliliği %7.1 olarak belirtilmiştir. Araştırmaya katılan anne ve babaların % 27.7'si çocuğunun her türlü bakımında güçlük yaşadığını, % 15.2'si tuvalet konusunda, % 10.9'u konuşamamasından dolayı sorun yaşadıklarını belirtmiştir. İlkokul ve altında eğitim alanların ve iki engelli çocuğa sahip olanların yaptığı işe dikkatine verebilme durumlarının anlamlı olarak daha düşük olduğu belirlenmiştir ($P < 0.05$). Araştırmaya katılanların depresyon ölçeği puan ortalaması 10.12 ± 8.1 olarak bulunmuştur ve hafif derecede ruhsal sıkıntı olarak değerlendirilmiştir.

SONUÇ: Çocuğunu rehabilitasyon merkezine büyük oranda annelerin getirdiği ve çoğunluğunun ilkököl ve altında eğitim aldıkları belirlenmiştir. Engellilik nedeni olarak belirtilen nedenlerin çoğu engellenebilir nedenlerdir. Bu nedenlerin incelenmesi ve önlenmesi, annelerin ruhsal sıkıntılarını iyileştirmeye yönelik danışmanlık çalışmalarının yapılması, stresle baş edebilme yöntemlerinin öğretilmesi önerilmektedir.

ANAHTAR KELİMELELER: Engel, aile, sorunlar, depresyon

GEBE KADINLARDA LUMBOPELVİK AĞRI DENEYİMİ VE BAŞA ÇIKMA STRATEJİLERİ

Öğrenci:Merve Demirhan, Merve Mert

Danışman: Tülay Yavan, Meltem Uğurlu

Üniversite:Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksek Okulu

AMAÇ: Bu çalışma gebe kadınlarda lumbopelvik ağrı deneyimi ve başa çıkma stratejilerinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

GEREÇ YÖNTEM: Bu çalışma GATA Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğine başvuran, 16 ve daha büyük gebelik haftasına sahip olan ve çalışmaya katılmayı kabul eden 149 gebe kadınla yapılmıştır. Çalışmada araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda geliştirilen veri toplama formu, kısa ağrı envanteri ve başa çıkma tutumlarını değerlendirme ölçeği kullanılmıştır. Verilerin değerlendirmesinde SPSS 15.0 paket programı, yüzdeler, ortalama, pearson korelasyon testleri kullanılmıştır. Güvenilirlik oranı 0.05 olarak alınmıştır.

BULGULAR: Çalışmaya katılan gebelerin (n=149) yaş ortalamalarının 29.91 (min=21, max=46), %56.4'ünün üniversite ve üzeri eğitimde, %53.7'sinin ev hanımı olduğu belirlenmiştir. Toplam çalışma saatlerine bakıldığında %61.8'inin 3-8 saat, %12.8'inin 9-10 saat çalıştıkları, %50.3'ünün egzersiz yapmadığı, %78.5'inin (n=117) çeşitli derecelerde lumbopelvik ağrı yaşadığı saptanmıştır. Lumbopelvik ağrı yaşayanların (n=117) yaşadıkları ağrıyı tanımlamaları istendiğinde %51.28'i bıçak saplanır gibi, %25.64'ü zonklayıcı tarzda, %23.08'i yumuşak(hafif) olarak tanımlamışlardır. Ağrının özelliğini ise %55.56 aralıklı, %40.17 geçici, %17.09 anlık olarak nitelendirmişlerdir. Kısa ağrı envanterine göre kadınların yaşadıkları en kötü ağrı ortalamasının 4.64 ± 2.33 olduğu, en yüksek oranda uyuma ($X=5.27 \pm 3.26$), emosyonel durum ($X=4.66 \pm 3.26$) ve yürüme ($X=4.28 \pm 3.17$) aktivitelerinin ağrıdan etkilendiği belirlenmiştir. Ağrı ile baş etmek için kadınların %77.78'inin dinlenme, %48.72'sinin ise uygun pozisyonu tercih ettiği, ayrıca %96.58 oranında problem odaklı, %92.31 oranında duygu odaklı, %61.54 oranında fonksiyonel olmayan başa çıkma stratejileri kullandıkları belirlenmiştir. Kadınların aktivitelerinin ağrıdan etkilenme durumu ile fonksiyonel olmayan başa çıkma stratejileri arasında istatistiksel olarak pozitif bir korelasyon olduğu saptanmıştır ($r=0.209$, $p=0.024$). Aktivitelerin ağrıdan etkilenme durumu ile duygu odaklı strateji ve problem odaklı strateji kullanma arasında, ayrıca ağrı şiddeti ile problem odaklı, duygu odaklı ve fonksiyonel olmayan başa çıkma stratejileri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki belirlenmemiştir ($p>0.05$).

SONUÇ: Hemşirelerin, gebelerin lumbopelvik ağrı yaşama durumlarını, başa çıkma stratejilerini belirlemesi ve uygun stratejiler geliştirmelerine yardımcı olmasının gebe sağlığını geliştirmede önemli olduğu düşünülmektedir.

P:337

GEBELERİN İLAÇ KULLANMA DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ

Öğrenci: Aslı Gür

Danışman: Gülşah Kök, Gülten Güvenç, Aygül Akyüz

Üniversite:GATA Hemşirelik Yüksekokulu, Koç Üniversitesi

Amaç: Gebelik süresince ilaç kullanımı hem annenin hem de fetüsün sağlığını yakından ilgilendiren önemli bir konudur. Günümüzde birçok ilacın potansiyel teratojenik etkisi henüz ortaya konulamadığı için gebelikte ilaç kullanımının dikkatlice ele alınması gerekir. Bu çalışmanın amacı; gebelerin gebelikleri süresince ilaç kullanma ile ilgili davranışlarının değerlendirilmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte yapılan bu çalışma, 1 Ocak-20 Mart 2015 tarihleri arasında GATA Obstetri Polikliniğine başvuran, 20 yaş üstü, araştırmaya katılmayı kabul eden 200 gebe ile yapılmıştır. Araştırma verilerinin toplanması amacıyla, gebelerin bireysel (yaş, eğitim düzeyi, çalışma durumu, aile tipi vb) ve obstetrik özelliklerini, gebelik dönemindeki ilaç kullanmaya yönelik görüşlerini ve ilaç kullanma yerine yaptıkları farklı uygulamaları belirlemeye yardımcı olan anket formu kullanılmıştır. Veriler, SPSS 11.5 paket programı aracılığıyla analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya katılan gebelerin yaş ve gebelik haftası ortalamaları sırasıyla 29.07 ± 5.12 ile 26.55 ± 13.10 'dir. Bu gebelerin %47'si üniversite mezunu olup %35'i çalışmaktadır. Çoğu gebenin, hem gebelik öncesi hem de gebelik esnasında "yalnızca doktor kontrolünde verilen ilaçları kullanmaya dikkat ettikleri" (%65, %71.5); buna rağmen çoğunun gebelikleri esnasında "ilacı doktor kontrolünde kullansalar bile fetusa zarar verebileceğini düşündükleri ve bu konuda endişelendiklerini" ifade ettikleri belirlenmiştir. Gebelikleri esnasında gebelerin sırasıyla bel ağrısı (%30), grip (%16.7) ve bulantı kusmaya (%13.3) yönelik ilaç kullandıkları veya yaşanan bu sorunlara yönelik bireysel uygulamalar yaptıkları saptanmıştır. Gebelerin ilaç kullanmak yerine yaptıkları bireysel uygulamalar; %30 oranında dinlenmek, %20 oranında bitki çaylarından özellikle de nane limon içmek, %13.4 oranında bol sıvı, meyve ve sebze, leblebi ve kuru kayısı gibi kuruyemiş tüketmek , %3.3 oranında nemlendiriciler ile bele masaj uygulamaktır.

Sonuç: Çalışmaya katılan gebelerin ilaç kullanma durumlarında, doktor kontrolünde bile olsa endişelendiklerini ifade ettikleri değerlendirilmiştir. Bu konuda sağlık personelinin, gebelere reçete edilen ilacın kullanımı, gebelik ve fetuse olan etkileri ile ilgili bilgilendirme yapmaları, bu şekilde gebelerin ilaç kullanmaya yönelik anksiyetelerini giderebilecekleri önerilmektedir.

P:338

KADINA VERİLEN SOSYAL HAKLAR ERKEKLERİ ŞİDDETE Mİ YÖNELTİYOR

Öğrenci: Zeynep Payam, Rabia Kalkan, Buse Aslan, Gönül Kaya, Bayram Kaya
Danışman: Rabia Sohbet
Üniversite: Gaziantep Üniversitesi

Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik 1. ve 2. sınıf öğrencilerinin kadına yönelik şiddet konusunda bilgisi olup olmadığının ve erkeklerin kadına uyguladığı şiddetin nedenlerini araştırmaktır.

Anketimiz analiz yöntemi ile yapılmıştır. Anketimizde 250 hemşirelik 1.Sınıf öğrencilerinin 150 sinin ve 2.sınıf öğrencilerinden 66 sınıf katılımıyla yapılmıştır. Anketimize katılanların 161 bayan olup 55 erkektir.

Anketimizde 24 tane kapalı uçlu soru sorulmuştur ve SPSS 16.0 program kullanılarak grafik tablo ve veriler girilmiştir. Anketimize katılan kişilerin cevapları toplu olarak gözlem yöntemi ile yapılmıştır. Anket verilerini hazırlarken Office 2007 programı kullanıldı.

Araştırmaya katılanların %37'sini 17-18:yaş grubu oluşturmaktadır. %68,7'si bayanlardan oluşmaktadır. %99'unu bekarlar oluşturmaktadır. Kadınlara verilen sosyal haklar konusunda bilgisi olan %52'lik kısmı oluşturmaktadır. Verilen sosyal hakları %74'lük kesim yetersiz olduğunu düşünüyor.% 66'lık kesim kadınların çalışma hayatında olmasının sosyal hakları etkilediğini söylüyor.%64'lük kesim haklarını yeterince kullanmadığını ifade ediyor. Katılımcıların %83'ü şiddete maruz kalmamış.%87'lik kesim şiddetin sağlık problemi olduğunu düşünüyor.%73'ü bilgi alma gereksinimi duyuyor.%39'u şiddete maruz kalan kişiyle konuşup ve gerekli yerler başvurması konusunda yönlendireceğini düşünüyor. %48'lik kesim kadının şiddete uğrama sebebini kadından kaynaklandığını söylüyor. Şiddet uygulayan kişilerin %70'inin ruh halinin bozuk olduğunu düşünüyor.%84'lük kesim başka birine şiddet uygulama hakkının olmadığını savunuyor.%60'lık kesim şiddetin öğrenilmiş bir davranış olduğunu düşünüyor.%78'lik kesim ekonomik yetersizliğin şiddete yönelteceğini düşünüyor. %80'lik kısım kadındaki morluğun şiddete bağlı olduğunu düşünüyor. Psikolojik yakınması olan kişide %47'sinin depresyonda olduğunu %55'lik kesimse kadının maddi durumunun iyi olmasının şiddete maruz kalmasına neden olmayacağını düşünüyor. Hatalı namus anlayışının şiddete neden olduğunu düşünen %89'luk kesim oluşturmaktadır.%95'lik kesim çocuklukta yaşanan problemlerin şiddete yönelttiğini düşünüyor.%78'lik kesim ülkenin gelişmişliğinin şiddeti etkilediğini düşünüyor.

Araştırmada Türkiye'de kadına yönelik şiddetin nasıl tanımlandığını nasıl algılandığını, ne tür psikolojik sorunlara yol açtığını inceledik.

Yaptığımız çalışmada kadınlara verilen sosyal hakların erkekler üzerinde büyük bir baskı gücü uyandırdığı ve fiziksel şiddete yönelttiğini gösteriyor.

ANAHTAR KELİMELEER: Kadın hakları Şiddet Erkekler

KADINLARDA MEME KANSERİ İLE İLGİLİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARIN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Gökçe Gülseven, Özlem Orhan
Danışman: Nazlı Baltacı, Esra Tural Büyük
Üniversite: Ondokuz Mayıs Üniversitesi

Giriş ve Amaç: Dünyada ve ülkemizde kadınlarda en sık görülen ve en fazla ölüme neden olan meme kanserinde; erken tanı, kadınların meme kanseri ve taramaları konusunda bilgi ve davranışlarının belirlenmesi, buna yönelik kadınların sağlığını koruma ve geliştirme, ölümü azaltma açısından önemlidir. Bu araştırmada amaç, kadınlarda meme kanseri ile ilgili bilgi, tutum ve davranışların belirlenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılan bu araştırmanın evrenini, Samsun Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi'nin kadın doğum servislerinde 28.10.2013 ve 01.02.2014 tarihleri arasında yatan tüm kadınlar, örneklemini ise bilinci yerinde, sözel iletişim kurulabilen ve araştırmaya katılmayı kabul eden 170 kadın oluşturmuştur. Veriler literatürden yararlanılarak araştırmacılar tarafından hazırlanan, bireylerin sosyo-demografik ve meme kanseri ile ilgili bilgi, tutum, davranış anket formu ile toplanmıştır. Veriler SPSS 15.0 paket programında sayı ve yüzde kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Kadınların %9.4'ü kadınlarda en sık meme kanseri görüldüğünü, %38.8'i doktora hiç muayene olmadığını belirtmiştir. Kadınların çoğunluğunda meme kanserinin "ileri yaş, kadın cinsiyet, ailesinde meme kanseri olması" dışındaki birçok risk faktörünün, "memede ağrı, memede ele gelen şişlik, koltuk altında şişlik" dışındaki birçok belirtisinin bilinmediği bulundu. Kadınların %37.1'i 25 yaşında düzenli meme kontrollerinin başlaması gerektiğini düşünürken, %48'i aklına geldikçe KKMM yaptığını ve %45.7'si ihmal ettikleri için yapmadıklarını, %42'si ise KKMM'ni hemşire/ebeden öğrendiğini belirtmiştir. Kadınların çoğunluğunun KKMM'nin "ekonomik, kolay, güvenli bir erken tanı yöntemi" olması dışında birçok özelliğini bilmediği belirlendi. Kadınların %49.1'i memesiyle ilgili bir şikayeti olmadığından kliniksel meme muayenesi yaptırmadığını, %74.1'i mamografi yaptırmadığını ve %41.2'si yılda bir kez mamografi çektirilmesi gerektiğini ifade etmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Kadınların meme kanseri risk faktörleri, belirtileri ve erken tanı yöntemleri konusunda yeterince bilgiye sahip olmadığı, yanlış tutum ve davranışlarının bulunduğu belirlenmiştir. Kadınlara meme kanseri, erken tanı, tarama ve önleme konularında özellikle hemşire/ebeler tarafından verilen eğitimler artırılarak erken yaşta meme kanseri konusunda farkındalık yaratmaya, bilgi, tutum ve davranışları geliştirmeye yönelik eğitim programları daha fazla uygulanmalıdır.

KADINLARIN DOĞUM ŞEKLİNE İLİŞKİN GÖRÜŞ VE DENEYİMLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Cemre Girgin

Danışman:Tülay Yavan, Gönül Kurt, Gülşah Kök

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksek Okulu

Amaç: Bu araştırmada kadınların doğum şekline ilişkin görüş ve deneyimlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı tipteki bu araştırma, GATA Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğinde, Ekim 2014-Mart 2015 tarihleri arasında yürütülmüştür, çalışmaya katılmayı kabul eden postpartum dönemdeki 84 kadın ile görüşülmüştür.

Veriler araştırmacılar tarafından ilgili literatür doğrultusunda hazırlanan veri toplama formu ile toplanmıştır. Araştırma verileri SPSS for Windows V.15.0 ile analiz edilmiştir. Kesikli veriler için sayı-yüzde, sürekli veriler için ortalama±standart sapma değerleri verilmiştir. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdellik ve bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. Tüm analizler için yanılma düzeyi 0.05 olarak belirlenmiştir.

Bulgular: Araştırma kapsamındaki kadınların yaş ortalaması 33.74±7.19, %58.4'ü lise ve üzeri bir okul mezunu, %69.0'ı çalışmamaktadır. Kadınların %21.4'ünün ilk doğumu olup, %58.3'ü normal vajinal yolla; %41.7'si sezaryenle doğum yapmıştır. Kadınlara "eğer karar size bırakılsaydı bu doğumunuzu hangi yöntemle yapmak isterdiniz?" diye sorulduğunda %72.6'sı normal vajinal doğumu, %27.4'ü ise sezaryen doğumu tercih edebileceklerini ifade etmişlerdir. Bir sonraki doğumları için ise kadınların %76.2'si normal vajinal doğumu; %23.8'i sezaryeni istediklerini belirtmiştir. Kadınlar normal doğumla ilgili en yüksek oranda, doğum sonrası dönemin daha ağrısız olacağını (%39.0), doğumun daha kolay olacağını (%28.8) ve doğum sonrası iyileşmenin daha hızlı olacağını (%15.3) düşünmektedirler. Sezaryen doğumu tercih eden kadınlar ise en yüksek oranda doğum ağrısından korktukları (%48.0) için sezaryen doğumu tercih edebileceklerini ifade etmişlerdir.

Normal vajinal doğum yapan kadınlar, doğum sırasındaki ağrı düzeylerine 10 puan üzerinden ortalama 7.41±2.22; sezaryen doğum yapan kadınlar ise sezaryen sonrası ilk 4 saatteki ağrı düzeylerine 10 puan üzerinden ortalama 5.39±2.03 puan vermiştir. Normal vajinal doğum yapanlar ile sezaryen doğum yapanların yaşadıkları ağrı karşılaştırıldığında istatistiksel olarak ileri derecede anlamlı bir fark belirlenmiştir (t=4.06, p<0.001).

Sonuç: Kadınları normal doğum yapma konusunda cesaretlendirmek için hemşirelerin, antenatal dönemde kadını ve ailesini doğum, doğum şekilleri ve doğum ağrısı ile başatma konularında bilgilendirmeleri ve danışmanlık yapmaları önerilmektedir.

P:341

KADINLARIN GENİTAL KANSERLER HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ VE ERKEN TANILANMASINA İLİŞKİN DAVRANIŞLARI

**Öğrenci:Serpil Nazife OLAÇ, Havvanur ALTINTAŞ, Münevver ÇEŞMECİ
Yrd.Doç.Dr.Saniye ÇİMEN Öğr.Gör.Birsen BİLGİN SİVRİ,
Üniversite:Mevlana Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Yüksekokulu**

ÖZET

Amaç: Araştırma; Kadınların genital kanserler hakkındaki bilgi düzeyleri ve erken tanısına ilişkin davranışlarının belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Araştırmanın örneklemini, kurum ve etik izinler alındıktan sonra, Aralık 2014-Şubat 2015 tarihleri arasında, Konya’da bulunan hastanelerin(devlet ve özel) kadın doğum polikliniklerine başvuran kadınlar(n=402) oluşturdu. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan Anket Formu (35 soru) ile annelerle yüz yüze görüşme yöntemiyle elde edildi. Veriler SPSS 22.0 paket programında analiz edilerek ve verilerin değerlendirmesinde; sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, Ki-Kare testleri ve lojistik regresyon analizi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi $p<.05$ olarak kabul edildi.

Bulgular: Araştırmaya kadınların yaşları 15 ile 72 arasında değişmekte olup, % 40.8’i ilkökul mezunu, %78.4’ü ev hanımı, %53.7’sinin gelir durumunun kötü ve % 27.8’inin 3 çocuğu olduğu belirlendi. Kadınların Genital organ kanserlerine yönelik davranışları sorgulandığında; %44’ü, şüphelendiklerinde Kanser Araştırma Merkezi’ne başvuracaklarını, %75.6’sı pap smear testini hiç yaptırmadıklarını ve sadece %1.5’inin HPV aşısını yaptırdıkları tespit edildi. Kadınların eğitim durumuna göre HPV’nin hangi kanserden koruduğunu bilme oranları arasında anlamlı fark olduğu($p<.05$), farkın lise ve üzeri gruptan kaynaklandığı tespit edildi.

Sonuç ve öneriler: Araştırma sonuçlarına göre kadınların genital kanserler hakkındaki bilgi düzeylerinin ve erken tanılanmasına ilişkin davranışlarının yetersiz olduğu görüldü. Sonuçlar doğrultusunda Aile Sağlığı Merkezlerinden Devlet ve özel hastaneler kadar bütün kurumlarda çalışan hemşirelerin kanserler hakkında bilgilendirip farkındalık oluşturmaları ve danışmanlık yapmaları önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Genital kanser, bilgi düzeyi, erken tanı, farkındalık, hemşire

KADINLARIN MEME KANSERİN BAKIŞI

Öğrenci: Sevgi Şimşek,Ebru Denizdelen,İrem Tiryaki,Cansu Aygül,Büşra Atsal
Danışman: Rabia Sohbet
Üniversite:Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Bu çalışma meme kanserinin günümüzde her 8 kadından 1'inde görülmesi kadınların bu konuda farkındalık sağlanması için tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Çalışma Ekim-Kasım 2014'de Gaziantep Şahinbey Belediyesi'ne bağlı beş sosyal tesiste bulunan 35 yaş ve üstü 280 kadından araştırmaya katılmayı kabul eden 233 kadına sözel onamları alınarak uygulanmıştır. Verilerin analizinde SPSS 15 veri programı kullanılmıştır.

Araştırmaya katılanların, bireylerin %77.7'si 35-49 yaş aralığında, %66.1'inin memleketi Güneydoğu Anadolu Bölgesi,%100'ü Gaziantep'te ikametkah etmektedir. %39.5'i ilkökul mezunu ve %88.4 'ü evlidir.%50.6'sı SSK güvencesinde,%56.7'sinin maddi durumu gelir gidere denktir.%72.5 'i sigara,%93.6'sı alkol kullanmamaktadır.%89.3'ü çocuk sahibi ve %43.3'ü ilk çocuğa 12-20 yaş arasında sahip olmuştur.%65.7'si oral kontraseptif kullanmamaktadır.%76'sının ilk menarş yaşı 11-14 arasında,%61'i düzenli menstrasyon döngüsüne sahip ve %78.5'i menapoza girmemiştir..%26.2'sinin aile öyküsünde meme kanseri var ve %9'u daha önce meme kanseri tanısı almış, %33.9'u 0-6 ay süreyle çocuğunu emzirmiştir. Ayrıca %26.6'sı meme kanseri hakkında yeterli bilgiye sahip değildir, %48.5'i kendi kendine meme muayenesi yapmayı bilmemekte, %64.4'ü KKMM'yi hiç yapmamakta, %84.5'i klinik muayene yaptırmamakta, %79.8'i mamografi çekirtmemektedir.%76.4'ü utanma duygusunun mamografi çekirtmeye engel olmadığını söylemiştir.

Çalışmamız eğitim, kültür ve ekonomik seviyesi düşük insanlardan oluşan bir yapıya sahip olması nedeniyle meme kanserine yönelik bilgi eksikliğinin bu yüzden olduğu düşünülmektedir. Dolayısıyla meme kanseri ve beraberinde getirdiği rutin kontrolleri konusunda planlanacak eğitimler kadınlarda düzenli olarak rutin kontrolleri yapmaya yönelik davranış değişikliği sağlamayı amaçlamalı ve sürekliliği sağlanmalıdır. KKMM' nin nasıl yapılacağı ve önemini anlatan eğitim programları düzenlenmelidir. Kadınların bilinç düzeyleri artırılmalı ve onlara, erken tanı ve tedavinin önemi kavratılmalı, muayene ile ilgili becerileri geliştirilmeli, düzenli ve periyodik aralıklarla pratik yapma sorumluluğu kazandırılmalıdır. Risk faktörlerinin neler olduğu anlatılarak kadınların farkındalıklarının artırılması sağlanmalıdır.

Anahtar kelimeler: Kendi kendine meme muayenesi, eğitim, meme kanseri, mamografi

P:343

KADINLARIN MENOPOZ DÖNEMİNE YÖNELİK BİLGİ VE TUTUMLARINA MENOPOZ EĞİTİMİNİN ETKİSİ

Öğrenci: Özlem Akkaya, Zahide Çetin, Fatma Çiftçi, Merve Edem, Özlem Karaböcek, İlknur Yaşar

Danışman: Berrak Mızrak

Üniversite: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Eskişehir Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Menopoz, kadının hayatında köklü değişiklikler yapan ve kadını derinden etkileyen bir dönemdir. Bu dönemde kadınlara verilen menopoza yönelik eğitim ve destek, kadınların menopoz dönemine ön yargısız bakmasını ve menopoz dönemini rahat geçirmesini sağlar.

Amaç: Bu çalışmadaki amaç, kadınların menopoz hakkındaki bilgilerini arttırarak menopoza yönelik olumlu tutum kazanmalarını sağlamaktır.

Materyol ve Metod: Çalışma 28 Kasım-19 Aralık 2014 tarihleri arasında Bilecik Bozüyük'teki bir Kız Kur'an Kursu ve Eskişehir'deki bir Halk Eğitim Merkezi'nde gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya 147 kadın alınmıştır. Tanımlayıcı tipte olan araştırmada kadınlara eğitimden bir hafta önce sosyodemografik özelliklerini, menopoza yönelik bilgilerini ve tutumlarını belirleyen anket formu uygulanmıştır. Kadınlara menopoza yönelik bilgilerini geliştirici ve olumlu tutum kazanmalarını sağlayan eğitim verilmiştir. Eğitimden bir hafta sonra eğitim öncesi uygulanan bilgi ve tutum belirlemeye yönelik anket formları yeniden uygulanmıştır. Verilerin değerlendirilmesi SPSS 21.0 paket programı ile yapılmıştır. Eğitim öncesi ve eğitim sonrası puanlarının karşılaştırılmasında Wilcoxon testi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan kadınların yaş ortalaması 39.39 ± 11.32 'dür. Kadınların %31,3'ü lise mezunu ve %65,3'ü ev hanımıdır. Katılımcıların %29,9'u menopoza girdiğini ve %85,0 menopozla ilgili bilgisinin olmadığını belirtmiştir. Kadınların eğitim öncesi menopozla ilgili bilgi puan ortalamaları 6.92 ± 3.29 iken eğitim sonrası puan ortalamaları 11.96 ± 2.01 olarak saptanmıştır. Eğitim öncesi ve sonrası bilgi puan ortalamaları arasında anlamlı fark mevcuttur ($p < 0.001$). Kadınların eğitim öncesi menopoza ilişkin tutum puan ortalamaları 9.06 ± 1.88 iken eğitim sonrasına ilişkin tutum puan ortalamaları 10.75 ± 0.95 olarak belirlenmiştir. Eğitim öncesi ve sonrası kadınların menopoza yönelik tutumları açısından anlamlı fark mevcuttur ($p < 0.001$). Kadınların eğitim öncesi en az doğru cevap verdikleri soru 'şişman kadınlar menopoza daha geç girer' olurken (%78,9), menopozda en fazla kadının cinselliğinin etkileneceğine yönelik olumsuz tutumları mevcuttur (%65,3).

Sonuç: Çalışmada kadınların menopoz ile ilgili bilgi sahibi olmalarını sağlamak ve menopoza ilişkin olumlu tutum geliştirmek için verilen eğitimin önemli olduğu belirlenmiştir.

P:344

TALASEMİLİ ÇOCUKLAR TEDAVİ VE TAKİP SÜRECİNDE NELER YAŞIYOR?

Öğrenci: A TAŞKIRAN

Danışman: D Suluhan, D Yıldız, B Eren Fidancı, E Kızılar

Üniversite: GATA HYO

Talasemi dünyada ve ülkemizde en sık görülen, ailesel geçişi olan kalıtsal kan hastalığıdır. Talasemili çocukların ömür boyu ortalama 3-4 haftada bir kan transfüzyonuna ihtiyaç duyması, çocuğun fiziksel, emosyonel ve psikososyal yönlerden güçlük yaşamasına neden olmaktadır.

Amaç: Niteliksel araştırma olarak dizayn edilen bu çalışma, talasemili çocukların tedavi ve takip sürecini kolaylaştıran, güçleştiren faktörlerin, baş etmesini kolaylaştıracak etmenlerin ve primer hemşiresinden beklentilerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Araştırma, 01 Şubat-17 Mart 2015 tarihleri arasında Gülhane Askeri Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları A.D. Hematoloji ve Onkoloji Polikliniği'nde tedavi ve takibi yapılan yedi çocuk ile bireysel görüşme yöntemi ile nitel olarak yapılmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından oluşturulan yarı yapılandırılmış soru formu kullanılarak ilgili poliklinikte bire bir ortalama 15-20 dakika görüşme yapılarak toplanmıştır. Verilerin gruplandırılmasında kavramların kullanılma sıklığı göz önüne alınmıştır. Kullanılan kavramlar temalar altında toplanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan çocukların yaşları sırasıyla 7 yıl (bir çocuk), 10 yıl (dört çocuk ve 18 yıldır (iki çocuk). Çocukların dördü kız, üçü erkektir. Görüşmelerin temalarını çocuğun tedavi ve takip sürecini kolaylaştıran, güçleştiren faktörler ile baş etmesini kolaylaştıran etmenler ve primer hemşiresinden beklentileri oluşturmaktadır. Tedavi ve takip sürecini kolaylaştıran faktör; "sosyal destek alma (aile/arkada)" şeklinde kategorize edilmiştir. Çocuklar tarafından tedavi ve takip sürecini güçleştiren faktörler ise; "çabuk yorulma, kan tranfüzyon sıklığı" olarak ifade edilmiştir. Zorlu tedavi prosedürü ile baş etmelerini kolaylaştıran etmenler "sosyal destek almanın sürdürülmesi, girişimler hakkında bilgilendirilme ve girişimlerin sistematik bir şekilde yapılması" temaları altında toplanmıştır. Primer hemşiresinden beklentiler ise "etkili iletişim, bilgilendirme, savunuculuk rolünü kullanma" başlıkları altında toplanmıştır.

Sonuç: Veriler doğrultusunda, çocuk hemşiresinin talasemili çocuğun tedavi ve takibi sürecinde aile merkezli bakımı benimsemesi ve çocuğun sosyal destek alma durumunu pekiştirmesi önerilmektedir. Ayrıca etkili iletişim yöntemleri ile bilgilendirme yapmasının

ve invaziv işlemlerin her basamağını profesyonel bir şekilde gerçekleştirmesinin çocuğun yaşam kalitesini ve hastalığa uyumunu artıracakı düşünölmektedir.

P:345

DIŞ POLİKLİNİĞİNE GELEN ÇOCUK HASTALARDA OYUN OYNAMA YÖNTEMİNİN ANKSİYETE ÜZERİNE ETKİSİ

Öğrenci: Emine Öksüz, Nurefşan Aydoğa
Danışman: Prof. Dr. Sevim Buzlu, Arş. Gör. Uzm. Özge Sükût
Üniversite: İstanbul Üniversitesi
Giriş:

Diş polikliniğine gelen bazı hastalar, modern teknolojik uygulamalara rağmen işlem öncesinde ve sırasında korku ve anksiyete yaşayabilmektedir. Anksiyete ve korkuya yol açan etmenlerin en önemli nedenleri geçmişteki ağrılı, travmatik ve olumsuz deneyimleri, aile ya da yakın çevresinde bulunanların bu tarz korku sergilemesi, hekimin hastaya yaklaşımları ve yorumlarıdır. Çocukluk döneminde yaşanan dental kaygı ve korkular erişkinlik dönemine yansır ve bu durum ağız-diş sağlığını olumsuz etkiler. Çocuklarda anksiyete ve korkuyu azaltmada etkili yöntemlerden biri de pozitif güdüleyici yöntemlerden biri olan oyuncak ile oynamadır.

Yöntem:

Araştırma Ocak-Şubat ayı boyunca özel bir diş polikliniğine gelen çocuk hastaların pozitif güdüleme tekniği olan oyun oynama yönteminin anksiyeteleri üzerine etkisini belirlemek üzere yarı deneysel olarak planlandı. Araştırma, örneklem seçimine gidilmeden verilerin toplandığı tarihler arasında araştırma kriterlerine uyan 31 çocuk hasta ile gerçekleştirildi. Araştırmanın verileri araştırmacı tarafından hazırlanan sosyo-demografik özellikler, Venham Resim Testi (VPT) ve Frankl Skalası (FS) ile toplandı. VPT'den yüksek puan alma çocuklarda kaygılı olmayı gösterirken, FS'den yüksek puan alan çocukların diş hekimi ile uyumlu olduğu görülmektedir. Çocuklara bekleme odasında işlem öncesi dental içerikli bir oyun oynatılmadan önce ve sonra VPT ve FS puanlarına bakıldı. Veri sonuçları tanımlayıcı analiz ve Wilcoxon ile değerlendirildi.

Bulgular

Araştırmaya katılan çocukların yaş ortalaması 5.19 ± 0.87 ve kliniğe daha önce gelme ortalaması 3.19 ± 3.07 olarak bulundu. %51.6'sının erkek (n=16), %51.6'sının ailede dişçi korkusu olduğu (n=16), %45.2'sinin (n=16) daha önce gelişlerinde anksiyeteli/korkulu olduğu bulundu.

Çocukların oyun oynama öncesi ve sonrası FS puanları ($p < 0.01$, $Z: -3.000$) ve VPT puanları ($p < 0.001$, $Z: -4.549$) arasında istatistiksel olarak ileri derecede anlamlı bir fark bulundu. Oyun oynama öncesi FS puanı oyun oynadıktan sonra artarken VPT puanının düştüğü görülmektedir.

Sonuç:

Dişçi polikliniğe gelen çocukların yaşadığı anksiyeteyi azaltmak için yapılan oyun oynamaya tekniğinin etkili olduğu görülmektedir. Çocukluk döneminde yaşanan dental kaygı yüzünden erişkinlik döneminde de dişçiden korkma gibi olumsuz etkileri önlemek için çocuklara bu tarz dikkat dağıtıcı ve anksiyete azaltıcı yöntemler uygulama, geçmiş deneyimlerini olumlu yönde pekiştirerek ilerde oluşabilecek dişçi korkusunu önleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Dişçi Anksiyetesi, ocuk Hasta, Oyun Oynama, Pozitif Gdleme

P:346

BİR İLKÖĞRETİM OKULU'NDA VERİLEN HİJYEN EĞİTİMİNİN ETKİNLİĞİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Karacaoğlu S., Erdek E., Erkaplan B., Kartal A., Mangaldağ M., Sağlam A., Yücel B.

Danışman: Açıkgöz A., Örsal Ö.

Üniversite: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Bu çalışma Eskişehir’de orta ve düşük gelire sahip ailelerin çocuklarının okuduğu bir ilköğretim okulundaki öğrencilere genel temizlik ve hijyen kuralları ile ilgili bilgi verilmesi ve eğitimin etkinliğinin belirlenmesi amacı ile danışmanlarının denetiminde hemşirelik 4. sınıf öğrencileri tarafından yapılmıştır. Çalışma öncesinde İl Milli Eğitim Müdürlüğü’nden yazılı, okul müdürlüğünden sözel izin alınmıştır. Araştırmada 11-12 Aralık 2014 tarihlerinde beş ayrı oturumda 2. ve 3. sınıflarda öğrenim gören, eğitim günü okulda bulunan ve anket doldurmayı kabul eden toplam 112 öğrenciye ulaşılmıştır. Eğitimi içeriği “mikroplar ve bulaşma yolları, el ve tırnak hijyeni, ağız ve diş sağlığı, genel vücut temizliği, gıda hijyeni, çevre temizliği...vb” konularından oluşmuştur. Eğitimde klasik anlatım, eğitici videolar, drama yöntemi ve soru cevap yöntemlerinden yararlanılmıştır. Eğitime dikkat çekmek ve etkinliğini artırmak amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanan afişler, broşür, yaka kartı, katılım belgesi..vb materyaller kullanılmıştır. Verileri toplamak amacıyla araştırmacılar tarafından hazırlanan “veri toplama formu” ve “bilgi formu” kullanılmıştır. Eğitimin etkinliği bilgi formunun eğitimden hemen önce ve eğitimden 3 hafta sonra öğrencilere uygulanması ile değerlendirilmiştir. Öğrencilerin %51,8’i kız, %48,2’si ise erkektir ve öğrencilerin yaş ortalaması 8,36’dır. İkinci sınıflarda ön testten alınan başarı %57,69 iken, son testte bu oran %73,84’e ulaşmıştır ($p < 0,05$). Üçüncü sınıflarda eğitim öncesi başarı oranı %67,08 iken, bu oran son testlerde %87,13’e yükselmiştir ($p < 0,05$). Ülkemizde halen önlenemez hastalık ve ölüm oranları yüksektir. Eğitimlerin etkin olduğu günümüzde evrensel bir gerçek olarak kabul edilmektedir. Ancak bu eğitimlerin düzenli devam etmesi ve her kesime ulaşması gerekir. Önerimiz tüm okullarda en az bir okul hemşiresinin bulunmasının zorunlu olması ve eğitimlerinde bu sayede tüm öğrencilere düzenli olarak verilmesinin sağlanmasıdır.

Anahtar kelimeler: Hijyen, sağlık eğitimi, eğitimin etkinliği

P:347

AKADEMİK BİR YAKLAŞIMLA TAMAMLAYICI TIP: AKADEMİSYENLERİN TAMAMLAYICI TIP HAKKINDAKİ BİLGİ, TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Öğrenci: Rıdvan Top, İbrahim Caner Dikici

Danışman: Yrd.Doç.Dr. Işıl Işık Andsoy, Arş.Gör. Sevda Ural

Üniversite: Karabük Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

'nda görev yapan akademisyenlerin tamamlayıcı tıp hakkındaki bilgi, tutum ve davranışlarını belirlemek amacı ile yapıldı.

Yöntem: 2014-2015 akademik yılında yapılan tanımlayıcı nitelikteki bu çalışmaya Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu'nda görev yapan, çalışmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden 30 akademisyen dahil edildi. Çalışmada akademisyenlerin sosyo-demografik özellikleri ile ilgili 7 adet, tamamlayıcı tıp hakkında bilgi, tutum ve davranışlarını belirlemeye yönelik 21 adet sorudan oluşan bir anket formu kullanıldı. Veriler, yüzdeler ve ki-kare testi kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Akademik çalışanların yaş ortalaması 35.5 idi. Çalışmaya katılan akademik personelin %46.7'si 15 yıl ve üzeri çalışma deneyimine sahipti. Akademisyenlerin çoğunluğu (%96.7) tamamlayıcı tıp yöntemlerini kullanmaktaydı. En çok kullanılan tamamlayıcı tıp yöntemi bitkisel çay (%70.0) oldu. Tamamlayıcı tıbbi en çok kullanma nedenleri stres (%60.0) ve yorgunluk (%53.0) içindi. Çalışmaya katılanların %70'i kullandığı uygulamanın faydalı olduğunu ve %83.3'ü bu uygulamaları tavsiye ettiğini belirtti. Cinsiyet ve akademik ünvan ile tamamlayıcı tıp kullanma durumları arasında anlamlı fark bulunamadı.

Tartışma ve Sonuç: Sonuç olarak çalışmamızda akademisyenlerin önemli bir kısmının tamamlayıcı tıp uygulamalarını kullandığı belirtildi. Son yıllarda genel popülasyonda tamamlayıcı tedavi yöntemleri giderek daha kabul edilebilir ve popüler olmaktadır. Bu konuda bilimsel çalışmalar yapılmalı, bu yöntemlerin yararları ve olası yan etkileri araştırılmalı, akademisyenler bilgilendirilmelidir.

BİR ÜNİVERSİTE HASTANESİNDE DÂHİLİYE KLİNİKLERİNDE TEDAVİ GÖREN HASTALARDA ALEKSİTİMİ

Öğrenci:Ezgi Uysal,Buket Büyükterzi,İsmet Orçun Arslan,Nesrin Elif Kemik,Muhammet Ortakaş

Danışman: Doç.Dr.Nermin Gürhan

Üniversite: Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş; Her hasta biyopsikososyal yönden bir bütünlük içinde değerlendirilmelidir. Hastalık hangi alanda yaşanırsa yaşansın bireyi; biyolojik, duygusal, ruhsal ve sosyal olarak olumsuz etkileyen çok yönlü bir olgudur. (Bunevicius ve ark., 2007; Niti ve ark., 2007). Bireyin günlük yaşamında sağlıklı ve dengeli bir ilişki kurmasında duygu-düşünce-davranış ve fizyolojik tepkilerin bir bütün olarak işlev gördüğü bilinen bir gerçektir. Bu bütünlük bozulduğu anda insan için bir tehdit oluşturmaktadır.

Aleksitimi” duygular için söz yokluğu” anlamına gelmekte ve bireydeki aleksitimi düzeyi arttıkça, tedavi sürecinin de olumsuz etkilendiği bilinmektedir. Sağlıklı ve dengeli ilişkiler kurmadaki bütünlüğü sağlayan en önemli unsurlardan birisi hatta en önemlisi iç dünyamızın aynası olan duygularımızdır. Duygularını fark edip tanıma becerisi aslında “duygusal zekânın” temel becerilerinden biridir. Birçok kişi duygularının farkında olduğunu kendini çok iyi tanıdığını zanneder. Oysa biraz düşündüğümüzde gerçekte neler istediğimizi ve hissettiğimizi bilmediğimizi anlarız. Birisine son derece kızgın olmak ile kızgınlığını fark edip şu an sana çok kızgınlık hissediyorum demek çok farklı şeylerdir. Duygularını fark edip ifade edenler onlarla nasıl baş edeceğini de bilebilir. Kliniklerde yatarak tedavi gören hastalarda tedavi başarısında oldukça önemli bir yer alan aleksitimi düzeylerinin belirlenmesi oldukça önemli bir yer tutmaktadır.

Amaç; Dâhiliye kliniklerinde tedavi gören hastalarda tedavi başarısında oldukça önemli bir yer alan aleksitimi düzeylerinin belirlenmesi amacı ile tanımlayıcı olarak planlanmıştır.

Yöntem;

A.Evren/Örneklem; G.Ü Eğitim ve Araştırma Hastanesi dâhiliye kliniklerinde yatarak tedavi gören hastalar çalışmanın evrenini oluşturmuştur. Hastalara çalışmanın amacı açıklanarak sözel onamları alınmış ve çalışmaya katılmayı kabul eden 115 hasta çalışmanın örneklemini oluşturmuştur.

B.Materyal/Metot; Çalışmada araştırmacılar tarafından oluşturulmuş 14 maddelik veri toplama formu ve DCPR (aleksitimi) kullanılmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından SPSS 15 programında değerlendirilmiştir.

Tartışma ve Sonuçlar; Hastaların %53 ü kadın ve % 33.9 u ev hanımıdır. Hastaların % 86.1 evli ve %29.6sı sigara kullanmaktadır. Araştırmaya katılmayı kabul eden hastaların %24.3 hematoloji kliniğinden olup yine araştırmaya katılan tüm hastaların

psikiyatri kliniğine başvuruları % 30.4 dür. Sigara içenlerde aleksitimi puanı daha yüksek bulunmuş ve sigara içen ile içmeyenler arasındaki fark anlamlıdır.

Anahtar Kelimeler; Aleksitimi, Duygu ifadesi

Kaynaklar;

1. Bunevicius, A., Peceliuniene, J., Mickuviene, N., Valius, L., & Bunevicius, R. (2007). Screening for depression and anxiety disorders in primary care patients. *Depression and Anxiety*, 24(7), 455-460.
2. Niti, M., Ng, T. P., Kua, E. H., Ho, R. C. M., & Tan, C. H. (2007). Depression and chronic medical illnesses in Asian older adults: the role of subjective health and functional status. *International journal of geriatric psychiatry*, 22(11), 1087-1094.
3. Koçak.R., Aleksitimi; Kuramsal ereve Tedavi Yaklaşımları ve İlgili Araştırmalar. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi. Yıl;2002 , cilt: 35. Sayı;1-2
4. Şaşıoğlu.M.,Güloğ..,Tosun. A., Aleksitimi; Tedavi girişimleri. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar*. 2014;6(1) :22-31
5. Güleç.H.,Yenel.A., 20 Maddelik Toronto Aleksitimi Ölçeği Türkçe Uyarlamasının Kesim Noktalarına Göre Psikometrik Özellikleri. *Klinik Psikiyatri* 2010;13:108-112

P:349

BÖBREK YETERSİZLİĞİ RİSKİ AÇISINDAN BÖBREK TAŞI VE DİYABET BİRLİKTELİĞİNİN İNCELEMESİ

Öğrenci: Meryem Gündoğdu, Serap Yılmaz
Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız
Üniversite:Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç:

Böbrek taşı ve diyabet böbrek yetersizliğinin gelişimi açısından önemli risk faktörleridir. Çalışma, toplumda böbrek yetersizliği riski açısından böbrek taşı ve diyabet birlikteliğinin incelemesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Metod:

Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında Bursa'nın bir köyünde ikamet eden 18 yaş üzeri 43 birey üzerinde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu ile diyabet risk ölçeği kullanılmıştır. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 15'tir ve puan arttıkça risk artmaktadır. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiştir. Değerlendirmede ortalamalar ve yüzdelikler kullanılmıştır.

Bulgular:

Yaş ortalamaları 45.67 ± 16.40 olan bireylerin %91.7'si kadındır. %81.42'ü evlidir ve %37.2'si ev hanımıdır. %39.5'i ilkokul mezunudur. %65.1'inin ekonomik durumu orta düzeydedir. %32.6'sı sigara, %7'si alkol kullanmaktadır. %18.6'sı düzenli olarak egzersiz yapmaktadır. %34'ü günde 2 litre su tüketmektedir. %39.5'i günlük yarım çay kaşığı tuz tüketmektedir. %39.5'inin kronik bir hastalığı vardır. %9.3'ünde böbrek taşı vardır. %7'si daha önce böbrek taşı nedeniyle acil servise gitmiştir. %14'ü böbrek taşı nedeniyle tedavi görmüştür. %9.3'ü düzenli olarak doktor kontrolüne gitmektedir. %20.9'u kendisinde böbrek taşı oluşma riskini düşük düzeyde görmektedir. %27.9'unun birinci derece akrabalarında böbrek taşı vardır. %7'sinde konsantrasyon güçlüğü, %4.7'sinde böğür ağrısı ve bol bol idrar yapma şikayetleri vardır. %88.4'ü beslenmenin hastalıkların oluşumunda etkisi olduğunu düşünmektedir. Diyabet risk puanı ortalaması 9.37 ± 2.58 'dir. Bireylerin %14'ünde diyabet vardır. %66.7'si düzenli olarak doktora gitmektedir ve %33.3'ü diyabet nedeniyle daha önce acil servise başvurmuştur. %60.5'inin ailesinde diyabetik birey vardır. Çalışma kapsamına alınan bireyler böbrek taşı ve diyabetin birlikte olduğu bireye saptanmamıştır.

Sonuç

Bireylerde böbrek taşı ve diyabet sıklığı düşüktür. Bireylerde böbrek yetersizliği gelişimini önlemek için bu iki hastalıkla ilişkin risk faktörleri konusunda eğitimler yapılması önerilmiştir.

Anahtar kelimeler: böbrek taşı, diyabet, böbrek yetersizliği, risk

P:350

CERRAHİ KLİNİKLERDE YATAN HASTALARDA HIZLANDIRILMIŞ İYİLEŞME PROTOKOLLERİNİN UYGULANMA DURUMU

Öğrenci: Ayşegül Aslan, Merve Şirin

Danışman: Nadiye Özer, Ayşegül Yayla, Vesile Eskici, Semra Erdağı

Üniversite: Atatürk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş

Yaklaşık her 20 kişiden biri yaşamlarının bir döneminde planlanmış bir cerrahi işlem geçirmektedir¹. Organ işlevlerinde değişikliklere neden olabilen cerrahi stres, cerrahi girişim geçiren tüm hastalar tarafından yaşanmaktadır. Hızlandırılmış iyileşme yaklaşımları ise hastaların stres yanıtını azaltır, organ işlevlerini geliştirir ve bu nedenle iyileşme süresini kısaltır. Uygulama aşamasında multidisipliner ve koordine bir çabayı gerektiren bu programların başarılı olması için hemşireler anahtar bir rol üstlenmektedir. Cerrahi hemşiresi ameliyat olacak hastanın ameliyat öncesi, ameliyat sırası ve sonrası bakımında komplikasyonları önlemede önemli rol oynar^{2,3}.

Amaç

Araştırma, cerrahi kliniklerde yatan hastalarda ameliyat sonrası iyileşme protokollerinin uygulanma durumunun belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı- kesitsel olarak yapılmıştır.

Yöntem

Araştırmanın verileri, Atatürk Üniversitesi Araştırma Hastanesi cerrahi kliniklerinde yatan hastalardan toplanmıştır. Araştırmaya katılmayı kabul eden 100 hasta örnekleme alınmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından hazırlanan "Anket Formu" kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler bilgisayar programında değerlendirilip, verilerin değerlendirilmesinde; yüzdeler dağılımı, ortalamalar kullanılmıştır.

Bulgular

Hastaların; yaş ortalamasının 46.22 ± 17.49 , % 60.0' nın erkek, % 47.0'sinin ilköğretim mezunu, % 40.0'nın genel cerrahi, %13.0'ünün kalp damar cerrahi, % 9'unun beyin cerrahi, % 11' inin göz ve plastik cerrahi, % 10' unun ortopedi, % 17' sinin üroloji kliniğinde yattığı, % 88.0 ' inin 73 saatten fazla yattığı, % 70' inin ameliyattan sonra 73 saatten fazla yattığı, % 85' inin genel anestezi aldığı, %56.0' sının ameliyat öncesi lavman kullandığı, %70.0' inin proflaktik antibiyotik kullandığı, % 65.0' inin preoperatif eğitim almadığı, %63' ünün ağrı için analjezik kullandığı, %62.0' sinin antiembolitik çorap giydiği, %23.0'ünde komplikasyon geliştiği, ameliyat öncesi aç kalma süresinin 13.58 ± 10.06 saat olduğu, ameliyat sonrası ilk sıvı gıda alma zamanı 19.47 ± 20.83 , ameliyat

sonrası ilk katı gıda alma zamanı 27.10 ± 25.16 , ameliyat sonrası ilk mobilizasyon zamanı 20.41 ± 15.22 saat olduğu, idrar kateterinin 18.31 ± 23.25 saat sonra çekildiği, drenlerin 29.79 ± 32.29 saat sonra çekildiği belirlenmiştir.

Sonuç

Sonuç olarak cerrahi kliniklerde yatan hastalarda hızlandırılmış iyileşme protokollerinin uygulanmadığı belirlenmiştir. Bu yaklaşımın yaygınlaştırılabilmesi için bilimsel bir protokol çerçevesinde, multidisipliner bir yaklaşımla kanıta dayalı çalışmaların daha fazla yapılması önerilebilir.

Anahtar kelimeler: Cerrahi klinikler, Hemşire, Hızlandırılmış İyileşme Protokolleri

Kaynaklar

1. Ersoy E, Gündoğdu H. Preoperatif açlıkta değişen kavramlar. Ulusal Cerrahi Dergisi 2005;21(2):96-101.
2. Harlak A, Gündoğdu H, Ersoy E, Erkek B. Ankara'daki cerrahların ameliyat sonrası hızlandırılmış iyileşme (ERAS protokolü) uygulamalarına bakışı. Ulusal Cerrahi Dergisi, 2008, 24 : 4: 182-188.
3. Demirhan İ, Pınar G. Postoperatif İyileşmenin Hızlandırılması ve Hemşirelik Yaklaşımları. Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik E-Dergisi 2014, Cilt:2, Sayı:1.

P:351

DIYABET HASTALARININ HASTALIK HAKKINDAKI BILGI DÜZEYLERİ

Öğrenci:İlkyaz Yeter, Gülbahar Beştepe
Danışman: Dr. Yasemin Çelik
Üniversite:Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Diabetes mellitus uzun dönemde ciddi komplikasyonlara yol açabilen kronik bir hastalıktır. Hastaların bilinçlendirilmesi komplikasyonların gelişmesini azaltabilir. Bu çalışma, Afyonkarahisar il merkezinde yaşayan diyabet hastası bireylerde diyabet ve diyabetik ayak hakkındaki bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

MATERYAL-METOD: Araştırma Afyon Kocatepe Üniversitesi Araştırma ve Uygulama Hastanesi ile Afyon Devlet Hastanesi Endokrinoloji ve Dahiliye servislerinde yatan 90 diyabetli hasta üzerinde Nisan-Mayıs 2014 tarihleri arasında yapılmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak literatür taramalarından elde edilen anket soruları kullanılmıştır. Anket formu diyabetli hastaların eğitim durumu, yaş, meslek grubu sorularından oluşan birinci kısım ve hastaların diyabet, diyabetik ayak hakkındaki bilgilerini irdelemeye yönelik sorulardan oluşan ikinci kısım olmak üzere iki kısımdan oluşmaktadır. Veriler SPSS programında ki-kare ve yüzdeler hesaplaması ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Çalışma yaşları 21 ile 81 arasında değişmekte olan; 42'si kadın (%46,7) ve 48'i erkek (%53,3) olmak üzere toplam 90 olgu üzerinde yapılmıştır. Hastaların % 43.3 ü ilköğretim mezunu, %14.4 ü ortaöğretim, %8.9 u yükseköğretim mezunudur. Hastaların %34.4 ünün 11-20 yıl süreli diyabet hastası olduğu belirlenmiş ve hastaların %87.8 inin diyabete ilişkin daha önce eğitim almadığı saptanmıştır. Hastaların %47.8 inde diyabetik ayak geliştiği görülmüştür. Hastaların %31.1'inin düzenli kontrole gitmediği, %50'sinin hap ile tedavi olduğu belirlenmiştir.

Diyabet hastaların da ayak bakımı ile ilgili sorulara, hastaların %68.9'u ayaklarında yara,çatlak veya renk değişimi olup olmadığını kontrol ettiklerini belirtirken hastaların %53,3'ü çorapsız terlik veya açık ayakkabı giydiklerini belirtmişlerdir. Hastaların %75,6'sı sigara içenlerde diyabetik ayak gelişme riskinin daha fazla olduğunu bildiğini belirtmiş ve hastaların %66.7'sinde ayak yarası olmadığı görülmüştür.

SONUÇ: Hastaların diyabet ve diyabetik ayak konusunda bilgileri oldukları ancak, eğitim programlarının düzenli olarak tekrarlanmasının komplikasyon gelişme riskini daha da azaltabileceği kanaatine varmamızı sağlamıştır.

P:352

DIYABET KOMPLİKASYONLARININ YAŞAM KALİTESİNE ETKİSİ

Öğrenci:Kübra Üçgül, Çiğdem Balıktay, Sedef Şerment, Pınar Arslan, Funda Şen
Danışman:Yrd. Doç. Dr. Özlem Yazıcı
Üniversite: Koç Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu

GİRİŞ: Diyabet, pankreasın yeterli miktarda insülin üretmemesi ya da ürettiği insulinin etkili bir şekilde kullanılamaması durumunda gelişen bir hastalıktır. Hiperglisemi, hipoglisemi gibi akut; kardiyovasküler hastalık, nöropati, nefropati, retinopati, diyabetik ayak ülserleri gibi kronik komplikasyonlara neden olur. Dünya Sağlık Örgütü, diyabet kılavuzlarında birincil amacın yaşam kalitesini artırmak olduğunu vurgulamıştır.

AMAÇ: Diyabet komplikasyonlarının yaşam kalitesine etkilerinin saptanması amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Araştırma, kartopu yöntemi ve olasılıksız örnekleme ile diyabet tanısı almış 18 yaşından büyük 87 kişi ile yapılmıştır. Veriler 27 soruluk anket formu ve SF(Kısa form)-36 Yaşam Kalitesi Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Ölçek alt boyutları; fiziksel fonksiyon, sosyal fonksiyon, fiziksel sorunlara bağlı rol kısıtlılıkları, emosyonel sorunlara bağlı rol kısıtlılıkları, mental sağlık, enerji/vitalite, ağrı ve sağlığın genel algılanması şeklindedir. Verilerin analizi, SPSS 21.0 programında χ^2 , Mann Whitney U ve Spearman Korelasyon testi kullanılarak yapılmıştır.

BULGULAR: Diyabetli hastalarda diyabete uygun beslenme (DUB) puan ortalaması ile sağlık kontrolüne gitme durumu arasında ($U=98.500$, $p=.045$) ve egzersiz yapma durumu arasında ($U=433.500$, $p=.032$) anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Diyabet varlığının süresi ile kalp hastalığı varlığı arasında anlamlı ($U=204.500$, $p=.016$); fiziksel fonksiyon alt boyutu arasında ise negatif yönde, çok zayıf ($r=-.313$, $p=.003$) bir ilişki bulunmuştur. Diyabet komplikasyonlarının varlığı ile fiziksel fonksiyon puan ortalamaları alt boyutu arasında negatif yönde zayıf ($r=-.485$ $p=.000$), fiziksel sorunlara bağlı rol kısıtlılıkları arasında negatif yönde çok zayıf ($r=-.321$, $p=.003$), ağrı arasında pozitif yönde çok zayıf ($r=.323$, $p=.002$) bir ilişki bulunmuştur.

SONUÇ: Katılımcıların 42'sinde diyabet komplikasyonlarının gelişmiş olduğu görülmüştür. Yaşam kalitesi ile ilgili etkilerin zayıf bulunması/ilişkili bulunmamasının düşük örneklem sayısına bağlı olabileceği ve daha geniş epidemiyolojik çalışmaların yapılması gerektiği düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: Diyabet, diyabet komplikasyonu, yaşam kalitesi.

DIYABET POLİKLİNİNDEKİ HASTALARIN DIYABET HAKKINDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİ

Öğrenci: Turan E., Damar S., Çamlıbel İ.

Danışman: Baybek H., Kıvrak A.

Üniversite: Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Bu çalışmada diyabet polikliniğindeki hastaların diyabet hakkındaki bilgi düzeylerinin değerlendirilmesi amacıyla tanımlayıcı ve analitik olarak planlanmış ve yürütülmüştür.

Türkiye Kamu Hastaneler Kurumu Fethiye Devlet Hastanesi diyabet polikliniğine başvuran hastalar çalışmanın evrenini oluşturmaktadır. 12 Aralık 2014 ve 02 Ocak 2015 tarihleri arasında diyabet polikliniğine başvuran 200 hasta ile çalışma yürütülmüştür. Çalışmada veriler araştırmacı tarafından hazırlanan 2 bölümden ve 32 sorudan oluşan anket ile toplanmıştır. Anketin birinci bölümünde kişisel bilgi formu ikinci bölümünde ise “doğru”, “yanlış”, “bilmiyorum” şeklinde cevaplanan “diyabet bilgi formu” yer almaktadır. Hazırlanan anket 5 kişiye uygulanarak anlaşılabilirliği test edilmiş daha sonra 12/12/2014 tarihinde örneklem dışında kalan 30 öğrenciye uygulanarak geçerliliği araştırılmıştır (Cronbach alpha=0.958) Veriler 12.12.2014-02.01.2015 tarihleri arasında anket yöntemi ile toplanmıştır. Bir anketin cevaplama süresi ortalama 7-10 dakika sürmüştür. Uygulama katılım hızı %100 olarak yürütülmüştür.

Veriler SPSS 16.0 paket programının programında değerlendirilmiştir. Diyabet bilgi ölçeğinin soruların değerlendirilmesinde puanlama sistemi kullanılmıştır. Puanlama; istenilen cevaplarda “1 puan” istenilmeyen ve fikri bulunmayan durumlarda “0 puan” verilerek yapılmıştır. Puanlama sonunda her hastanın toplam bilgi puanı hesaplanmıştır. Ölçeğin puan ranjı “0-27 puan” arasında değişmektedir. 27 puan üzerinden yapılan değerlendirmede; 1-9 puan alanlar “az bilen”, 10-18 puan alanlar “orta bilen”, 19-27 puan alanlar “yüksek bilen” olarak değerlendirilmiştir. Araştırmanın bağımlı değişkeni; diyabet bilgi puanı; bağımsız değişkenleri ise cinsiyet, yaş, öğrenim durumu, diyabet hastası oldukları süre ve diyabet eğitimi alma durumudur. Araştırmada tanımlayıcı tablolarda aritmetik ortalama, sıklık ve yüzde değerleri, standart sapma, en düşük ve en yüksek değerler kullanılmıştır. Ortalamaların karşılaştırılmasında ise; parametrik üç ve üzeri değişkenler için Anova testi, non-parametrik ikili değişkenler için Mann-Whitney U testi kullanılmıştır. Tüm karşılaştırmalarda 0.05 önemlilik düzeyi olarak kabul edilmiştir. Araştırmaya başlamadan önce Türkiye Kamu Hastaneler Kurumu Fethiye Devlet Hastanesi müdürlüğünden kurum izini, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Etik Kurulundan etik kurul onayı alınmıştır. Yapılan araştırmada araştırmaya katılan her kişiye verilen cevapların gizli tutulacağı söylenip sözel izin alınmıştır.

Araştırmaya katılanların %55.5’ini kadın, %73’ünü 18-65 yaş arasındaki %63.5’ini ilköğretim mezunu, %54.0’ını 1-10 yıldır diyabet hastası olan, %57.5’ini diyabet eğitimi almış bireyler oluşturmaktadır. Erkeklerin ($p>0.05$), yaş olarak büyük olan

hastaların($p>0.05$), üniversite mezunu olanların($p>0.05$), 20-30 yıldır diyabet olanların ($p>0.05$) ve diyabet eğitimi alanların($p:0.000$) diğerlerine göre daha bilgili oldukları belirlenmiştir. Araştırmaya katılanların diyabet bilgi puanının 27 puan üzerinden 16.30 ± 5.07 olduğu, diyabet bilgisinin %12.5'i "az bilen", %47.5'inin "orta bilen" ve %40.0'inin "çok bilen" düzeyinde olduğu görülmektedir.

Anahtar kelimeler: Diyabet, Diabates Mellitüs, Diyabet bilgi düzeyi

DIYABETES MELLİTUS TANILI HASTALARIN DIYABETİK AYAK AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ VE RİSK FAKTÖRLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Çimen E., Ekiz M.K., Akkaya S.N., Halaç L., Akcan T.N.

Danışman: Doğan P.

Üniversite:İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık bilimleri Fakültesi

Amaç: Diyabetes Mellitus(DM)'lü hastalarda diyabetik ayak gelişebilecek kronik komplikasyonlardan birdir. Bakım süresinin uzamasına neden olan bu komplikasyon mortaliteyi arttırmakta ve tedavi giderlerini yükseltmektedir. Diyabetik ayağın, iyi bir eğitim ve düzenli takip ile önlenileceği düşünülmektedir. Araştırmamızda DM tanılı hastaların diyabetik ayak açısından değerlendirilmesi ve risk faktörlerinin belirlenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini 2014 Ekim-Aralık tarihlerinde bir üniversite hastanesinin Diyabet Polikliniğine başvuran, 18 yaş ve üzerinde olan, iletişim kurabilen ve gönüllü 40 hasta oluşturmuştur. Araştırmaya başlamadan önce etik kurul izni alınmıştır. Veriler, kişisel bilgi formu, diyabetik ayak konusunda risk faktörlerini sorgulayan anket ve Diyabet Hemşireliği Derneği tarafından kullanılan Diyabetik Ayak Değerlendirme Formuna uygun adımlarla araştırmacıların yaptığı ayak muayenesi sonucunda toplanmıştır. Veriler SPSS 18.0 paket programında sıklık, yüzde analizleri yapılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan hastaların %47,5'i 56-65 yaş aralığında, %62,5'i erkek, %90'ı evli ve %67,5'i ilköğretim mezunu olduğu sonucuna ulaşıldı. Hastaların %40'ının 11-15 yıldır DM hastası olduğu, %50 'sinin İnsülin tedavisi aldığı ve %25'inin insülin uygulamasında rotasyon yapmadığı belirlendi. Hastaların %80'i diyabetik ayak bakımı ile ilgili eğitim almadığını, %60'sı ise günlük ayak bakımını yapmadığını ifade etti. Hastaların %85'inin şu ana kadar ayaklarında herhangi bir yara/ülser sorunu olmadığı ve son üç günlük kan şekeri ortalamalarında %76,6'sının 110-200mg/dl aralığında olduğu sonucu bulundu. Hastaların diyabetik ayak muayenesine göre; %27,5'inin parmak ucunun soğuk ve hidrasyonunun yetersiz olduğu, %62,5'inin bacak bölgesinin ödemli olduğu bulundu. Hastaların %35'inin ayağının renginin soluk, %30'unun dorsalis pedis nabzının zayıf olduğu saptandı. Parmak arası muayenesinde hastaların %40'ının öncü mantar enfeksiyon belirtileri gösterdiği sonucu bulundu. Hastaların ayak bölgesinde yapılan duyu testinde %40'ının ayakaltı topuk bölgesinde hissizlik bulgusu olduğu görüldü. Hastaların ayak yapısındaki deformiteler incelendiğinde %17'sinin kemik çıkıntısı sorunu yaşadığı görüldü. Risk kategorisi açısından değerlendirildiğinde hastaların %34'ünün duyu kaybı yaşadığı sonucu bulundu.

Sonuç: Çalışma sonucunda hastaların ayak bakımı ile ilgili etkili eğitimler almadıkları ve diyabetik ayak muayene sonuçlarında solukluk, kuruluk ve his kaybı gibi sonuçlara rastlanmıştır. Örneklem grubunun genişletilerek çalışmanın sonuçlarının güvenilirliğinin artırılması hedeflenmektedir.

P:355

DIYALİZ HASTALARININ DUYGUSAL VE SOSYAL SORUNLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Emine Güngör, Eda Kadder

Danışman: Songül Duran

Üniversite: Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu çalışma diyaliz hastalarının yaşadığı duygusal ve sosyal sorunları belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı olarak gerçekleştirilen araştırmanın örneklemini, 11.12-01.01.2015 tarihleri arasında, Balıkesir il merkezinde yer alan iki devlet hastanesinin diyaliz servisinde tedavisi yapılan ve çalışmaya katılmaya gönüllü 100 hasta oluşturmaktadır. Veriler araştırmacılar tarafından literatür taranarak hazırlanan diyaliz hastalarının yaşadığı duygusal ve sosyal sorunları belirlemeye yönelik hazırlanan soru formu ile toplandı. Veriler, SPSS 19 paket programında değerlendirilip istatistiksel analizde ortalama, yüzdelik dağılımları kullanıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan hastaların yaş ortalamasının 54 ± 14.8 , %57'si erkek, %55'inin ilköğretim mezunu, %68'i evli, %60'ı 5 yıl ve daha uzun süredir kronik böbrek yetmezliği hastası olduğu belirlendi.

Hastaların hastalıklarını ilk öğrendiklerinde yaşadığınız duygu nedir sorusuna %42'si korku yanıtını, şu anda neler hissediyorsunuz sorusuna %62'si alışım yanıtını vermiştir. Hastalıkla ilgili bireyi en çok etkileyen düşünce/olay "eskisi gibi olamayacağı ve çalışmayacağı kaygısı (%50)" olarak, hastalığa/diyalize uyum sürecini zorlaştıran etkenin en çok "tedaviye bağlı zorluklar (%52)" olduğu saptanmıştır. Hastalığın olumsuz etkisi olarak en çok "fiziksel fonksiyonları eskisi gibi olmayacağı (%54)" yanıtı alınmıştır. Hastalığın aile içi ilişkilerine etkisine %41'i "hiçbir şey eskisi gibi değil, daha karmaşık ve zor", eş ilişkisine etkisine %35'i "değişiklik olmadı", sosyal hayata etkisine %39'u "sosyal hayatım çok kötü etkilenmedi" yanıtı alınmıştır. Hastaların %54'ü arkadaşlık ilişkilerinde değişiklik olmadığını, %42'si ekonomik durumlarının etkilenmediğini belirtmiştir. Hastalıkla başetme yönteminiz nedir sorusuna %50'si "manevi inanç" yanıtını vermiştir. Hastaların %78'i ailesinin kendisini desteklediğini ifade etmiştir. Hastaların %31'i böbrek nakli istediğini belirtmiştir.

Sonuç: Diyaliz hastalarının hastalığa ve tedaviye bağlı olarak duygusal ve sosyal güçlükleri daha fazla değişim yaşamaları nedeni ile hemşirelerin bu sorun alanlarına yönelik değerlendirme ve müdahale alanlarını belirlemeleri gerekmektedir. Hastaların sosyal destek faktörleri değerlendirilerek bakıma destek verecek kişiler konusunda farkındalık kazandırılması ve bu yönde hastalara danışmanlık, psikoeğitim hizmetleri verilmesi uygun olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Diyaliz, Duygusal sorunlar, Sosyal sorunlar

DOĞRU İLAÇ KULLANIMI

Öğrenci: Zeynal Akbaş, İsmail Özçil, Dinçer Alkış, Salih Akşam, Mehmet Kılınc, Sahatmurat Berdanov
Danışman: Rabia Sohbet
Üniversite: Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Tanımlayıcı Araştırma; toplumun ilaç kullanımını nasıl karşıladığı ve nereye başvurduğunu belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma 2014 kasımında Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik bölümü 1, 3.sınıftaki 300 öğrenciden 165 öğrenciye yapılmıştır. Anket 5 açık 13 kapalı uçlu toplam 18 sorudan oluşmaktadır. Araştırma gözlem altında anket formu kullanılarak yapılmıştır. Veriler "SPSS 16.0" programında değerlendirilmiştir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin %61.2 kız %38.2 erkektir. %42.4 u 17-19 yaş arası, %52.si 20-22 yaş arasıdır. % 41.2 1-3 kardeş, %41.8 4-6 kardeş, %17si 7-11 kardeş sayısına sahiptir. Tedavi sonrası artan ilaçları %52.7 si saklarım, %18.8 sağlık kuruluşuna veririm, %15.2 tanıdıklara, %13.3 çöpe atarım demiştir. Tavsiye ile ilaç alırmısınız sorusuna % 53.9 evet demektedir. Evlerde son kullanma tarihi geçtiği için atılan ilaç sayısı sorusuna %80 0-3, %17 4-6, %3 7 ve üstü ilaç atmaktadır. Olası yan etkilerde öğrenilecek adres sorusuna %41.2 hekim, %43.6 eczane, %15.2 diğer demektedir. İlaçlarla birlikte tüketilmesi gereken yiyecek ve besinler ilgili sağlık personeli bilgilendiriyormu sorusuna %66.1 evet %33.9 hayır demektedir Eski ilaçları kullanmadan önce dikkat edilmesi gereken noktalara %17.6 hastalığa uygunluğuna, %37si son kullanma tarihine baktığını demiştir. Doktorun verdiği ilacı ne zaman kullanımı bırakırsınız sorusuna %44.8 bitince, 32.7 şikayetim bitince, % 17.6 hekim önerdiği sürece demektedir. Soğuk algınlığı grip gibi hastalıklarda muayene olmadan ilaç alırmısınız sorusuna %42.4 evet, %57.6 hayır demiştir. Olası yan etkilerde nereye başvurursunuz %51.2 hekim, %38.8 eczane, %3 hiç kimseye demiştir. Basında reklam yapılan ilaçları kullanırmısınız sorusuna %26.1 evet %73.9 hayır demiştir. Ağrı kesici ihtiyacını nereden temin edersiniz sorusuna %35.8 doktor %39.4 eczane %10.3 komsudan %14.5 bakkaldan demiştir. İlaç alerjiniz olursa doktora bildirir misiniz sorusuna %61.8 evet %22.4 hayır demiştir. Muayenesiz eczaneden ilaç alırmısınız %36.4 evet demiştir.

Katılımcıların bir kısmı kendi kendilerine hastalıklarına tedaviye girişmekte, ilaçları yanlış kullanmaktadır. Hekimin verdiği ilaçların kullanımında; hastalık belirtileri geçtiği zaman ilaç kullanımını hemen kesmektedir. Hastalık belirtisi geçtiği an ilaç kullanmayı bırakmaktadır.

ANAHTAR KELİMELEER : İlaç, Doktor, Eczane, Doğru İlaç Kullanımı

P:357

DUDAK KANSERİNDE BRAKİTERAPİ

Öğrenci: Hanife Çakır

Danışman: Doç. Dr. Gülbeyaz Can

Üniversite:İstanbul Üniversitesi, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Otuz yedi yaşındaki erkek hasta 5-6 aydır alt dudakta iyileşmeyen, bazen kanamalı olan yaranın büyümesi nedeniyle sağlık kuruluşuna başvurmuştur. Punch biyopsi sonucu hastaya T1NOMO evreli aktinit keilit zemininde gelişmiş skuamöz hücreli karsinom tanısı koyulmuştur ve hasta brakiterapiye yönlendirilmiştir.

Hastaya tedavisi öncesi ağız ve diş bakımı yapılmıştır. Bakım sonrası hastanın radyoaktif kaynak 1r 192 ile intersitisyel brakiterapi uygulaması için yatış işlemi gerçekleştirilmiştir. Hastaya operasyon öncesi oryantasyon, kişisel bakım ve hijyen ile beslenme eğitimi verilmiştir. Hasta uygulamanın erken ve geç yan etkileri hakkında bilgilendirilmiştir. Uygulama öncesi hasta psikolojik yönden değerlendirilmiştir ve kaygılı olduğu gözlemlenmiştir. Hastaya duygularını ifade etme olanağı sağlanmıştır ve hasta ekip yaklaşımı ile rahatlatılmıştır. İşlem lokal anestezi altında radyasyon onkologları, cerrah ve brakiterapi hemşirelerinden oluşan ekip tarafından uygulanmıştır. Hastaya dudak aplikatörleri takılarak işlem sonlandırılmıştır. Hastanın işlemden sonra baş-boyun tomografisi çekilmiştir ve 3D planlanması yapılarak ışın dozu ve ışının verileceği dokular belirlenmiştir. Hastanın günde iki kez (altı saat ara ile) referans doz 3 Gy olarak HDR tedavisine başlanmıştır.

Hasta uygulama sonrası kanama, ağrı, enfeksiyon ve ödem yönünden takip edilmiştir.

Ödem: İlk iki gün ağız ve dudakta ödem gözlemlenmiştir Ödemi azaltmak için hastaya deksametazon uygulanmıştır. Ödem azalmıştır.

Kanama: Kanama belirti-bulgusu saptanmamıştır.

Ağrı: Hasta işlem sonrası birkaç saat ağrısı olduğunu ifade etmiştir. Hastaya tedavi süresi boyunca günde bir kez parasetamol uygulanmıştır.

Tedavi süresince antienflamatuar etki için günde bir kez diklofenak sodyum verilmiştir.

Enfeksiyon: Hastaya günde iki kez pansuman yapılmıştır. Hastada enfeksiyon bulgusu saptanmamıştır.

Hasta herhangi bir komplikasyon gelişmeden hastaneden taburcu edilmiştir. Hastaya kontrol günü, tedavi bölgesinde oluşacak cilt değişimleri ve bu değişimler için kullanacağı ilaçlar hakkında taburculuk eğitimi verilmiştir.

EN ÇOK HANGİ HASTALIKTAN KORKUYORUZ?

Öğrenci: Ayşenur Baytar, Berna Bahtiyar, Emel Soyyiğit

Danışman: Feride Taşkın Yılmaz

Üniversite: Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Toplumun en çok korktuğunu hastalığı belirlemek ve bu hastalığa yönelik bireysel korunma yöntemlerini saptamaktır.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak, 02 Ocak - 15 Şubat 2015 tarihleri arasında gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, Sivas ili Suşehri ilçe merkezinde yaşayan bireyler oluşturmuş olup örnekleme, çalışmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden 251 sağlıklı birey alınmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan, bireylerin sosyodemografik özelliklerini, hastalık korkusunu ve bireysel korunma yöntemlerini sorgulayan anket formu ile toplanmıştır. İstatistiksel değerlendirmede ortalama ve yüzdeler dağılım kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 33.05 ± 13.40 yıl, %63.3'ü erkek, %50.3'ü evli, %34.3'ü lise mezunu, %37'si memur (polis, hemşire ve öğretmen) ve %58'inin gelir durumu orta düzeydedir. Katılımcıların %38.2'si sigara içmekte ve %11.2'si alkol tüketmekte olup %34.7'sinin ailesinde (anne, baba, eş ve çocuk) kronik hastalığı bulunan birey olduğu belirlenmiştir. Bireylerin %25.9'u sağlığını çok iyi düzeyde, %44.6'sı iyi düzeyde ve %25.9'u orta düzeyde tanımlamış, buna rağmen bireylerin %35.1'i geleceğe yönelik sağlıkla ilgili kaygılarının olduğunu belirtmiştir. Katılımcıların %72.7'si herhangi bir hastalık tanısı almaktan korktuğunu; bunların da %46.8'i kanser, %13.3'i inme (felç), %11.2'si AIDS tanısı almaktan korktuğunu ifade etmiştir. Bireylere belirtmiş oldukları hastalık tanısı almanın neden korktuğu sorulduğunda; %48.9'u erken ölmekten, %35.6'sı sürekli yatağa bağımlı kalmaktan, %31.4'ü başkasına bağımlı olmaktan, %27.2'si sürekli ilaç kullanmaktan, %25'i sürekli doktor kontrolünde olmaktan, %22.9'u bilincini kaybetmekten, %20.2'si engelli olmaktan, %16.5'i çocuklarına bakamamaktan, %10.6'sı cinsel hayatını etkileyeceğinden, %9.6'sı işe gidememekten ve %9'u eşinin kendini terk etmesinden dolayı korktukları şeklinde cevap alınmıştır. Katılımcıların %51.6'sı belirtmiş oldukları hastalıktan korunmak için önlem alınabileceğine inandıklarını, %35.1'i belirtmiş oldukları hastalıktan korunmak için sağlığa zarar verici davranışlardan (sigara, alkol gibi) uzak durduğunu, %29.3'ü sağlıklı beslendiğini, %28.7'si stresten uzak durmaya çalıştığını, %18.1'i yılda bir kez doktor kontrolü eşliğinde yaşına uygun sağlık taramalarını (tansiyon, kan şekeri gibi) yaptırdığını ve %12.8'i düzenli egzersiz yaptığını belirtmiştir.

Sonuç: Elde edilen bulgulara göre, bireylerin yarısından fazlasının hastalık tanısı almaktan korktuğu, özellikle kanser tanısı almanın bireyleri korkuttuğu, erken ölme kaygısının

hastalık tanısı almakta en fazla korku nedeni olduğu belirlenmiştir. Buna rağmen bireylerin sağlığı koruyucu davranışları istendik düzeyde uygulamadığı tespit edilmiştir.

P:359

ERİŞKİNLERİN KARDİYOVASKÜLER HASTALIK RİSK FAKTÖRLERİ HAKKINDA BİLGİ DÜZEYLERİ: OKUL TEMELLİ BİR ÖRNEK

Öğrenci: Betül Baysal, Merve Nur Demirciler, Öznur Demirel, Zahide Fidan*, Meryem Güngör

Danışman:Pınar Duru, Özlem Örsal

Üniversite: Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Eskişehir Sağlık Yüksek Okulu

Amaç: Çalışma, erişkinlerin kardiyovasküler hastalık risk faktörlerini belirlemek, risk faktörleri ile ilgili bilgi düzeylerini saptamak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma, Ekim-Aralık 2014 tarihleri arasında 3. ve 4. sınıflarda öğrenim gören öğrencilerin velileri üzerinde gerçekleştirilen kesitsel tipte bir araştırmadır. Çalışma evreni 1181 öğrencinin velisi olup, örneklem büyüklüğü %5 hata payı ve %95 güven aralığında 291 olarak belirlenmiştir. Elde edilen örneklem sayısı 3 okula tabakalandırılmış, çalışma 384 kişi ile tamamlanmıştır. Çalışmada sigara-nikotin bağımlılık düzeyini ölçmek için "Fagerstrom Testi", yaşam kalitesini ölçmek için "SF-36", kardiyovasküler hastalıklar risk faktörleri bilgi düzeyini belirlemek için "Kardiyovasküler Hastalıklar Risk Faktörleri Bilgi Düzeyi (KARDİF-BD)" ölçeği kullanılmıştır. İstatistiksel analizler için Mann-Whitney U testi, Kruskal Wallis testi ve Spearman Korelasyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan velilerin %74.2'si (n=285) kadın olup, yaşları 24-64 arasında (ort.37,29±5,55) değişmektedir. Velilerin beden kitle indeksi ortalaması 26.09±4.66 (min.11.34; maks.45.72) olup, %11.5'inin (n=44) kronik bir hastalığı vardır. Sigara kullanan velilerin oranı %39.6 (n=152)'dir. Fagerstrom bağımlılık testinden aldıkları ortalama puan 3.53±1.57'dir. Velilerin %28.4'ünün (n=109) birinci derece akrabaları arasında, %15.1'inin (n=58) ise ikinci derece akrabaları arasında kalp hastası olan / kalp krizi geçiren en az bir kişi vardır. Katılımcıların KARDİF-BD ölçeği ortalaması 10.45±4.26, SF-36 ölçeği'nin alt alanlarından aldıkları puan ortalamaları; fiziksel fonksiyon 81.49±19.35, sosyal fonksiyon 69.18±18.96, fiziksel rol güçlüğü 77.60±32.86, emosyonel rol 72.13±36.95, mental sağlık 63.19±18.20, zindelik 58.90±20.89, ağrı 48.61±10.74, genel sağlık 60.45±19.86 puandır. KARDİF-BD kronik bir hastalığı olmayanların daha yüksek iken, yükseköğrenim mezunlarının ilköğretim ve ortaöğretim mezunlarına göre daha düşüktür (her biri için;p<0.05). Katılımcıların KARDİF-BD ile sigara bağımlılık düzeyleri (r=,130) ve SF-36 ölçeğinin alt boyutları (sırası ile; r=,012; r=,009; r=,062; r=,031; r=-,030; r=-,055; r=,064; r=,035) arasında ilişki bulunmamaktadır (p>0.05).

Sonuç: Velilerin çoğunluğu fazla kiloludur, genelinin sigara bağımlılık düzeyleri düşük olsa bile her üç kişiden birisi sigara kullanmaktadır. Ayrıca KARDİF-BD ve yaşam

kalitesi ölçeğinden aldıkları puanlar düşüktür. KARDİF-BD kronik bir hastalığı olmayan veliler arasında yüksek iken, yüksek öğrenim mezunları arasında düşüktür.

Anahtar Kelimeler: Kalp, kardiyovasküler hastalıklar, yaşam kalitesi

P:360

GENÇ KIZLARIN MEME KANSERİNE BAKIŞI

Öğrenci:Firdevs Gür Halise Çiftçi, Leyla Kıskaç, Zehra Osmanoğlu, Zeynep Bayram, Seyhan İneç
Danışman: Rabia Sohbet
Üniversite: Gaziantep Üniversitesi

GİRİŞ-AMAÇ: Kanser, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de önemli bir sağlık sorunudur. Tüm dünyada, meme kanseri kadınlar arasında halen en sık görülen kanser türlerinden biridir. Bu çalışma genç kızların meme kanserine bakışı ve bilgi düzeylerini ölçmek, aynı zaman da kendi kendine meme muayenesi yapıp yapmadığını değerlendirmek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

METOT-MATERYAL: Bu çalışma, Gaziantep Üniversitesi KYK kız öğrenci yurdunda kalan öğrencilere Kasım 2014 tarihin de uygulanmıştır. Evren 600, örneklem 250 kişidir. Veriler çalışmaya katılmayı kabul edenlerin sözel izinleri alınarak yüz yüze görüşme tekniğiyle toplanmıştır. Çalışmada elde edilen veriler SPSS 16.0 veri analiz programında değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Çalışmaya katılanların %29,2'si 20 yaş ,% 22,0'si 21 yaş, %12,0'si 22 yaş, %8,8'i 18 yaş,% 3,2'si 23 yaş ,%1,2'si 17 yaş, % 80'i çekirdek aile, %18,4'ü geniş aile, %1,6'sı da parçalanmış aile tipine sahiptir. %55,6 ' sı SGK, % 18,8 'i yeşil kart, %18,8'si Bağ-kur, %6,8'ninde güvencesi yok, %60,8'i adetinin düzenli, %17,6 'sının bazen düzensiz , % 21,6 'sının düzensiz olduğunu %95,2 'si meme muayenesi için gitmediğini, % 4,8'i daha önce kontrol için doktora gittiklerini, % 53,6 'sı KKMM yaptığını, %46,4 'ünü kendi kendine meme muayenesi yapmadığını belirtmiştir. Genç kızların %53,6'sının KKMM 'sini uyguladığı ,bu uygulamada kendi kendine meme muayenesine nereden başladıkları ve ne sıklıkla uyguladıkları tespit edilmiştir.

SONUÇ-ÖNERİLER: Türk kadınlarının meme sağlığına yaklaşımları, bilgi, davranış ve tutumları pek bilinmemektedir. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda da kadınlara ve öğrencilere yönelik kendi kendine meme muayenesi eğitim programlarının planlanıp uygulanması önerilebilir. KKMM yapanlarda ise devamlılığının sürdürülebilmesi için eğitim verilmesi gereklidir. Böylece genç kızların sağlıklarını koruma ve sürdürülebilmelerine katkı sağlanabilir.

ANAHTAR KELİMELEER :Meme Kanseri,Bilinçlilik Düzeyi,Genç Kızlar

P:361

GİRESUN İLİNDE SAĞLIK ÇALIŞANLARININ SİGARA İÇME PREVALANSI VE NEDENLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Gülsüm Yeşilyurt, Hüseyin Abir, Mesude Aydın, Hasan Yiğit, Onur Uysal, Şeyma Çiftçi
Danışman: Ayşegül Çebi Kütükcü
Üniversite:Giresun Üniversitesi

Giriş-Amaç:

Başta hekimler olmak üzere sağlık alanında çalışanlar, toplumda lider olarak önemli bir role sahiptir ve sigaraya başlamanın önlenmesi konusunda toplumun tüm kesimlerinde birinci sırada teşvik edici konumdadır. Çalışmamızda, Giresun ilindeki sağlık çalışanlarının sigara içme prevalansını ve nedenlerini belirlemek amaçlanmıştır.

Yöntem:

Tanımlayıcı tipte olan bu çalışma, Giresun Devlet hastanesinde Ocak 2015 tarihinde yapıldı. Araştırmanın örneklemini bu süre içerisinde, aktif olarak çalışan, araştırmaya katılmayı kabul eden toplam yüz elli beş (n=155) kişi oluşturdu. Veri toplama aracı olarak bireysel "Anket Formu" kullanıldı. Anket Formu, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda oluşturulmuştur. Çalışmanın analizi SPSS 16 paket programında yapılmıştır. Analizde parametrik ve nonparametrik testler kullanılmıştır.

Bulgular:

Yaş ortalaması 36, minimum yaş 27, maximum yaş 57'dir. Kadınların%50'si hiç sigara içmedi, erkeklerin %40'ı düzenli içmektedir; Sigara içiyor musunuz sorusuna verilen yanıtların dağılımı cinsiyetlere göre farklılık göstermemektedir (p=0.488). Sigara içme durumu ile meslek istatistiksel arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır (p=0.815). Eğitim durumu ile sigara içme arasında anlamlı farklılık yoktur (p=0.508). Sigaraya başlama yaşı bakımından sigaraya başlama nedenleri arasında fark yoktur (p=0.424). Hemşireler %78.9, doktorlar %88 oranında sigara paketleri üzerinde sağlığa zararlı uyarısı bulunması gerektiğini belirtmişlerdir.

Sigarayı bırakmayı düşünenlerin %86.8'i sigaranın sağlıklarına ciddi zarar vereceğini düşünmektedir. Sigarayı bırakmayı düşünmeyenlerin ise %81.5'i sağlıklarına ciddi zarar vereceğini düşünmektedir. Sigarayı bırakmayı düşünme ile sigaranın zarar vereceğini düşünme arasında anlamlı fark yoktur. Çalışmada sigara içenlerin %23,4'ü günün ilk sigarasını kahvaltıdan sonra içtiklerini belirtmişlerdir.

Sonuç:

Giresun ilindeki sağlık çalışanlarında meslek grupları ile sigara içme arasında fark bulunamamıştır. Çalışmaya katılanların %40'ı düzenli sigara içerken, %40.7'si hiç sigara içmemiştir. Giresun ilindeki oranlar çok yüksek bulunmuştur, düşürülmesi için ileri çalışmalar yapılmalı ve çözüm yolları üretilmelidir.

P:362

HASTANE ÇALIŞANLARININ BİDİRİMİ YAPILAN KESİCİ/DELİCİ ALETLE YARALANMA ORANLARI

Öğrenci:Şerife İci

Danışman:Yrd. Doç. Dr. Meltem Akbaş

Hemşire: Naime Aksoy

Üniversite:Çukurova Üniversitesi Adana Sağlık Yüksekokulu

Giriş: Kesici-delici alet yaralanmaları, hastane çalışanlarının, özellikle hemşirelerin maruz kaldığı mesleki riskler arasında ilk sıralarda yer almaktadır. Etkin bir tedavisi ve koruyucu aşısı bulunmayan ve prognozu kötü seyreden kan yolu ile bulaşan enfeksiyonların yayılmasına neden olan mesleki kesici-delici yaralanmalar, büyük ölçüde önlenabilir yaralanmalardır. Hastanelerde kesici-delici aletlerle yaralanma oranı yıllık 100.000 ile 1.000.000 arasında tahmin edilmektedir. Kesici-delici yaralanmalar, güvenli araçların kullanılması ile %80 oranında önlenilmekte, bu oran çalışan eğitimi ve işyeri kontrolü ile %90'lara çıkabilmektedir.

Amaç: Araştırma, bir özel hastane çalışanlarının bildirim yapılan kesici/delici aletle yaralanma oranlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışmayla, hastane çalışanlarında kesici-delici alet yaralanmalarının ve sonuçlarının önlenmesi için gerekli tedbirlerin alınması ve etkin çalışan güvenliği politikalarının geliştirilmesine rehberlik edilmesi öngörülmektedir.

Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılan araştırmanın evrenini 1 Ocak 2014 ve 31 Aralık 2014 tarihleri arasında bir özel hastanenin 297 çalışanı oluşturmuştur. Örneklemi ise bu tarihler arasında bildirimde bulunan 20 çalışan oluşturmuştur. Araştırma öncesi hastane yönetiminden izin alınmıştır. Veriler bu tarihler arasında hastanenin enfeksiyon kontrol komitesi ve kalite birimini kayıtlarından elde edilmiştir. Veriler SPSS 15.0 for Windows paket programında yüzdellik, aritmetik ortalama, standart sapma, minimum, maksimum testleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: 2014 yılı verilerine göre; 297 hastane çalışanı tarafından 20 kesici/delici alet yaralanması bildirim yapılmıştır. Bu yaralanmaların; %80'i iğne batması, %10'u kırık cam ile yaralanma ve %10'u bistüri ile yaralanmadır. Yaralanan hastane çalışanlarının meslek gruplarına göre dağılımı; %75'i hemşire, %25'i yardımcı personel ve %10'teknisyen şeklindedir. Yaralanmanın gerçekleştiği bölümlere göre dağılımına bakıldığında ise; %65'i kliniklerde, %15'i yoğun bakım ünitesinde, %10'u acil servis ve %10'u ise sterilizasyon ünitesinde gerçekleştiği görülmüştür.

Sonuç ve Öneriler: Sonuç olarak, yaralanmanın en fazla iğne batması şeklinde ve hasta bakımı ve tedavisinde görev alan hemşire grubunda olduğu görülmektedir. Kesici/delici aletlerle yaralanma riski yüksek sağlık çalışanlarının korunmasına yönelik

eğitim verilerek, çalışma ortamı ve çalışma saatleri düzenlenmeli ve bu tür yaralanmalardan koruyucu malzemelerin kullanımı sağlanmalıdır.

P:363

HİPERTANSİYON HASTASI OLAN BİREYLERİN İLACA UYUM DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Buket imen, Tağrık Sağdıç, mran Dal

Danışman: Ezgi Bağrıaçık

Üniversite:Yakın Doğu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu alışma, Hipertansiyon olan bireylerin ilaca uyum düzeylerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tiptedir. Araştırmanın evreni, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin Girne İlçesi'nde yer alan Dikmen Kasabası Belediyesine bağlı sağlık depertmanına kayıtlı tüm bireyler oluşturmuş olup örnekleme araştırmayı kabul eden 85 hipertansiyonu olan birey alınmıştır. Araştırma 17.06.2014-24.06.201 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırma ncesi belediyelerden izin alındıktan sonra ev ziyaretleri yapılmıştır. Veriler literatür bilgilerine dayanarak hazırlanan bireylerin sosyo-demografik , hastalık ve yaşam biçimi alışkanlıklarına yönelik sorulardan oluşan veri toplama formu (22 soru) aracılığı ile yüz yüze görüşülerek toplanmıştır. Veriler, SPSS 17.0 paket programı aracılığı ile yüzdelik ve ortalama hesaplaması yapılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin yarıdan fazlası kadın (%58.8), %48.2'si ilkokul mezunu ve tamamına yakını (%95.3) evli olduğu saptanmıştır. Çalışmaya katılan bireylerin %76.5'inin sosyal güvencesi olduğu ve %70.6'sının gelirinin giderine denk olduğu bulunmuştur. Bireylerin %63.5'inin hipertansiyon dışında eşlik eden kronik bir hastalığı bulunmakta ve bunların %34.1'i de diabetes mellitus olduğu belirlenmiştir. Bireylerin yarıdan %62.4' egzersiz yapartığı ve %10.6'nının düzenli olarak egzersiz yaptığı bulunmuştur. Bireylerin %45.9'unun fazla kilolu ve %61.2'sinin tuz kısıtladığı belirlenmiştir. Bireylerin tamamına yakını (%98.8) hipertansiyon için tedavi aldığı, %89.4' ilaç hakkında bilgi aldığı ve %50.6'sının bu bilgigi hekimden bilgi aldığı bulunmuştur. Bireylerin %50.6'sı ilacın adını, büyük bir çoğunluğu %85.9'u ilacın yan etkilerini bilmediği ve yan etki olarak %10.6'sı öksürük problemi yaşadığı saptanmıştır. Bireylerin %30.6'sının son bir yıl içinde kan basıncı ykseklıği problemi yaşadığı ve büyük bir çoğunluğunun da (%82.4) doz unutma durumunda hemen aldığı saptanmıştır. Bireylerin tamamına yakını (%91.8) ilaç kullanımı öncesi kan basıncı ölçümü yapmadıkları belirlenmiştir. .

Sonuç: Sonuç olarak bireyler sağlıklı yaşam biçimi, ilaç kullanımı konularında bilgi sahibi olmalarına karşın davranışa dönüştürme olarak yetersiz oldukları, kan basıncı kontrolünde etkisiz oldukları bulunmuşur. Bu doğrultuda, bireylerin hipertansiyon

rahatsızlığına yönelik yaşam tarzı, sağlığı geliştirici davranışlar, ilaç bilgisi ve kan basıncı kontrolüne yönelik gerekli eğitim programları düzenlenmesi önerilmiştir.

P:364

HİPERTANSİYON VE ÖFKE

Öğrenci: Melike Erdoğan, Nazlı Melis Misyacı, Fatma Karakaya

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Özlem Yazıcı

Üniversite: Koç Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu

GİRİŞ: Ülkemizde en sık rastlanan kardiyovasküler hastalık nedenlerinin başında gelen hipertansiyon; ölüm oranının yüksek olması nedeniyle önemli bir risk faktörüdür. Kronik hastalığı olan bireylerin psikososyal durumunu ve hastalığın prognozunu etkilediğinden, öfke ile hipertansiyon arasındaki ilişkinin irdelenmesi önerilmektedir.

AMAÇ: Hipertansiyon hastalarında öfke tarzlarını belirlemek ve hastalığın tanımlayıcı özellikleri ile arasındaki ilişkiyi incelemektir.

YÖNTEM: Araştırma kartopu yöntemi ve olasılıksız örnekleme ile araştırmacıların ailesi ve yakın çevresinde hipertansiyon tanısı olan 100 kişi ile yapılmıştır. Veriler 72 soruluk anket formu, 7 soruluk Antihipertansif İlaç Tedavisine Uyum Ölçeği (AİTÖ) ve 34 sorudan oluşan Sürekli Öfke ve Öfke İfade Tarzı Ölçeği (SÖÖTÖ) kullanılarak toplandı. Anket formu: olguların sosyodemografik özellikleri, eğitim durumları, yaşam koşulları, alışkanlıkları, genetik faktörleri, öfke düzeyleri, beslenme durumları ve ilaca uyumlarını içeren sorulardan oluşmaktadır. Verilerin analizi, SPSS 21.0 programında tanımlayıcı analiz, χ^2 ve student t testi kullanılarak yapılmıştır.

BULGULAR: Sürekli öfke ve öfke ifade tarzı ölçeğinin 5 alt boyutu (kontrol altına alınmış öfke, içe dönük öfke, dışa dönük öfke, sürekli öfke, durumluluk öfke) ile ilaca uyum arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktur ($t=-260$, $df=93$, $p=.795$). Sürekli öfke ölçek puanı ile ilaç almayı sevmemek arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki vardır ($t=-3.917$, $df=92$, $p<0.001$). Sistolik ve diyastolik kan basıncı değeri ile hipertansiyon sonrası öfke düzeyi puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki yoktur ($t=1.099$, $df=82$, $p=0.275$). Hipertansiyon dışında kronik hastalık varlığı ve dışa dönük öfke alt boyut puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki vardır ($t=2.109$, $df=94$, $p=.038$). Hipertansiyon hastalarına önerilen Dash Diyetini (tuzsuz, yağsız, sebze ağırlıklı) 100 kişiden sadece birinin bildiği ve uyguladığı belirlenmiştir.

SONUÇ: Olgularda, sürekli öfke alt boyutu diğer alt boyutlara göre yüksek bulunmuştur. Hipertansiyonun olgularda sürekli öfke belirti ve bulgularına yol açarak, ilaç alma isteğini azalttığı ve hastalığa uyumu zorlaştırdığı anlaşılmaktadır.

Anahtar kelimeler: Hipertansiyon, öfke, ilaca uyum, Dash Diyeti.

P:365

İNSÜLİN KULLANIMINA BAĞLI GELİŞEN LİPODİSTROFİ ÖNLEME ŞABLONU GELİŞTİRME ÇALIŞMASI

Öğrenci: Kader Mutlu, Tuğba Bozdoğan, Neslihan Akyüz, Oğuz Koyuncu
Danışman: Araş.Gör.Yasemin Ayhan, Doç.Dr. Şeyda Seren İntepeler
Üniversite: Dokuz Eylül Üniversitesi

Diyabetli hastalara insülin tedavisi uygulanırken hastalar; insüline ne zaman ihtiyaç duyulduğu, doz düzenlemeleri ve bölge değışikliklerinin nasıl yapıldığı gibi temel insülin uygulama ilkeleri hakkında bilgi sahibi olmalıdır. Ancak çalışmanın yürütüldüğü kurumda hastaların diyabet eğitimi almalarına rağmen insülin uygulama bölgelerini karıştırdıkları ve insülin uygulanan bölgelerde lipodistrofigeliştiği belirlenmiştir.

Amaç: Hemşire gözetimi olmadığı hastaların insülin tedavisini doğru bölgelere uygulamasını sağlamak

Gereç ve Yöntem: İyileştirmeniteliğindeki çalışma; bir üniversite hastanesinin iç hastalıkları kliniğinde yatan ve insülin tedavisi alan 10 hasta ile gerçekleştirilmiştir. Hastaların bölgeleri kolaylaştırma ve hatırlayamadıklarında bakması için şablon hazırlanmıştır. Şablon içeriğinde 4 enjeksiyon bölgesi olacak şekilde 1'ersantimetrelilikaralıklarla 4 yatay, 7 dikey enjeksiyon bölgesi gösterilmiş ve hastalara eğitim verilmiştir. Bir hafta boyunca hastaların uygulamaları gözlemlenmiş, şablonun kullanımını ilgilihastalardangörü şalınmıştır

Bulgular: Hastaların şablonu kullanımı kolay olarak değerlendirdiği, kullanımı anlatıldıktan sonra rotasyonu daha rahat yapabildikleri, bir hafta sonunda kollarında herhangi bir ekimotikal ve sertlik olmadığı belirlenmiştir.

Sonuç: Oluşturulan şablon ile hastaların aynı bölgeyi bir hafta boyunca kullanabilecekleri ve uygulama aralıklarının ne kadar olması gerektiği bilgilerini görsel bir araçla öğrenmeleri, dolayısıyla lipodistrofi oluşumunun önlenmesine katkı sağlamıştır.

Kaynaklar

Özcan Ş. İnsülin tedavisinde güncel uygulamalar: insülin uygulama hatalarının azaltılması için öneriler. Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi 2007; 4(2): 22-28.

Türkiye Endokrinoloji ve Metabolizma Derneği. Diabetes mellitus ve komplikasyonlarının tanısı, tedavisi ve izlem kılavuzu, Ankara, 2014.

P:366

KAN BAĞIŞINDA BULUNAN BİREYLERİN KAN BAĞIŞINA İLİŞKİN BİLGİ VE UYGULAMALARININ İNCELENMESİ

Öğrenci:Fatma Akçakaya, Gamze Akvarup, Pınar Çoban, İnci Duraman, Sibel Sarıca

Danışman:Şenay Uzun

Üniversite:Yeditepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ: Kan ve kan ürünleri ile ilişkili reaksiyonlarının kontrolü ve önlenmesi, kanın bağışlanmasından, alıcının yararlanması kadar geçen tüm süreci (hemovijilans) içermektedir. Güvenli uygulamanın, kanın bağışlanmasından itibaren başlaması vurgulanmaktadır. Bu kapsamda kan bağışçısı özelliklerinin bilinmesi, sağlık profesyonellerinin toplumsal farkındalığı arttırması çalışmalarına kaynak sağlayacaktır.

AMAÇ: Kan bağışında bulunan bireylerin kan bağışına ilişkin bilgi ve uygulamalarının incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM: Tanımlayıcı tipteki araştırmanın örneklemini, İstanbul' da bir eğitim ve araştırma hastanesinin kan merkezinde 15 Aralık 2014-15 Mart 2015 tarihleri arasında kan bağışında bulunan gönüllü bireyler (n=90) oluşturmuştur. Araştırmacılar tarafından ilgili literatür incelenerek hazırlanan (üç bölüm, 28 soru) form ile toplanan veriler, tanımlayıcı istatistiksel yöntemler (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) ve ki-kare testi kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırma için etik kurul onayı alınmıştır.

BULGULAR: Katılımcıların %76'sı erkek, yaş ortalaması 31.8 ± 8.9 , %40'ı lise mezunudur, %66.7'sinin gelir durumu giderine eşittir. Katılımcıların %34.4'ü düzenli, %44.4'ü acil durumlarda kan bağışında bulunduğunu, %67.8'i kan bağışı konusunda bilgisinin bulunduğunu bildirmişlerdir. Kan bağışçısı özelliklerini (yaş ve vücut ağırlığını bilme; %28.9 ve %38.9'u biliyor, hamile olmama, bulaşıcı ve kronik hastalık bulunmama, son üç ayda aspirin veya antikoagülan kullanmama durumunu bilme; %64.4, %66.7, %65.6, %46.7'si biliyor) ve kan bağışında bulunulabilecek yerleri bilme (%52.2 kan merkezlerini biliyor) oranlarına bakıldığında, yaş ve vücut ağırlığına ilişkin bilgi durumlarının düşük olduğu, diğer özelliklerin ise katılımcıların yarısına yakını tarafından bilinmediği saptanmıştır. Kan bağışı konusunda bilgisi olma durumu açısından, eğitim düzeyleri arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır ($p > 0.05$).

SONUÇ: Düzenli olarak kan bağışında bulunanların oranının düşük olduğu (%34.4), bağışta bulunan bireylere ait özelliklerin, tüm bağışta bulunanların yarısına yakını tarafından bilinmediği saptanmıştır. Kan bağışçısının ve kan transfüzyonunun güvenliğini arttırmak amacıyla, toplumun kan bağışına ilişkin farkındalığının ve bilgi durumunun arttırılması önerilmiştir.

P:367

KARDİYAK CERRAHİ GEÇİREN HASTALARDA POSTOPERATİF AĞRININ VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLERİN İNCELENMESİ

Öğrenci: Gamze KARA

Danışman: Hatice AYHAN

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksek Okulu

Giriş Postoperatif ağrı, cerrahi travma ile başlayan ve doku iyileşmesi ile giderek azalan akut bir ağrı tipidir. Ameliyat sonrası ağrının, hasta konforunu, derlenme ve iyileşmeyi olumsuz yönde etkilediği bilinmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı, kardiyak cerrahi geçiren hastaların ağrı düzeylerinin ve ağrının aktivitelere etkisinin belirlenmesidir.

Gereç ve Yöntem: Bu tanımlayıcı çalışma, Aralık 2013-Nisan 2014 tarihleri arasında Ankara'da bir eğitim ve araştırma hastanesinin kalp damar cerrahisi kliniğinde yürütüldü. Araştırmanın örneklemini, açık kardiyak cerrahi geçiren 60 hasta oluşturdu. Verilerin toplanmasında, hastaların sosyodemografik ve klinik özelliklerini içeren form ve cerrahi hastalara özgü kısa ağrı envanteri kullanıldı. Kısa ağrı envanteri, ağrının şiddetine ilişkin 8, ağrının aktivitelere etkisine yönelik 7 olmak üzere, toplam 15 sorudan oluşmaktadır. Hastaların ağrı durumları, ameliyat sonrası 1-6. günler arasında takip edildi. Veriler SPSS 15.0 programında, tanımlayıcı istatistikler ve Friedman analizi ile değerlendirildi.

Bulgular: Hastaların yaş ortalaması 58.3 ± 13.7 olup, %80'i erkek, %81.7'si evli, %50'sinin eğitim durumu ilköğretim düzeyindeydi. Hastaların %78.3'ü koroner arter bypass greft cerrahisi geçirmişti. Hastaların ameliyat sonrası 1-6. günler arasında yaşadıkları en kötü ağrı şiddetinin ortalama $5.52 - 1.92$, orta derecede $3.80 - 1.50$, en hafif $2.95 - 1.23$ arasında değiştiği ve giderek azaldığı görüldü ($p < 0.001$). Ameliyat sonrası ilk günlerde ağrının lokalizasyonu çoğunlukla göğüs ve insizyon bölgesinde ifade edildi. İkinci günden sonra sırt bölgesinde de ağrı ifade edilme oranının arttığı tespit edildi. Ağrının aktiviteleri etkileme durumu değerlendirildiğinde; en çok uyuma, solunum egzersizi yapabilme, yürüme ve genel aktivitenin ağrıdan etkilendiği saptandı ($p < 0.001$). Ameliyat sonrası 1. günde hastaların %35'i analjezik talebinde bulunurken, bu oranın 6. günde %6.7'ye düştüğü tespit edildi.

Sonuç: Kardiyak cerrahi geçiren hastaların ameliyat sonrası ilk günlerde ağrı şiddeti daha fazladır, ancak giderek azalmaktadır. Ağrının lokalizasyonu ilk günlerde göğüs ve insizyon bölgesinde iken, sürekli dik oturma pozisyonuna bağlı olarak ikinci günden sonra sırt ağrıları da artmaya başlamıştır. Kardiyak cerrahi sonrası hastaların ağrılarının düzenli olarak değerlendirilmesi ve özellikle ilk günlerde etkili bir ağrı yönetimi programının uygulanması önemlidir.

KRONİK HASTALIĞA SAHİP BİREYLERİN KRONİK HASTALIK YÖNETİMİNE İLİŞKİN ALGILARI VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Öğrenci: Sümeyye Coşkun
Danışman: Hatice Çiçek, Dercan Akpunar
Üniversite: GATA Hemşirelik Yüksekokulu

Amaç: Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de kronik hastalıklar artmaktadır. Etkili bir kronik hastalık yönetimiyle hastane yatışlarının azalması, komplikasyon gelişiminin azalması dolayısı ile yaşam kalitesinin artması sağlanabilmektedir. Bu çalışmanın amacı da; kronik hastalığı olan bireylerin aldıkları bakım konusundaki algılarını ve ilişkili faktörleri değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tipte bir araştırma olarak planlanmaktadır. Araştırmanın evrenini bir eğitim ve araştırma hastanesindeki dahiliye polikliniğine başvuran kronik hastalığa sahip bireyler oluşturmaktadır. Evrenden örneklem seçiminde literatürde kronik hastalık bakımını değerlendirme puan ortalamaları 2.54 olarak saptandığı düşünülerek %95 güven aralığı ± 3 hata payı ile en az 70 kişiye ulaşılması gerektiği belirlenmiştir. Araştırmayı kabul eden 73 kişiye ulaşılmıştır. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından toplanmıştır. Veri toplama araçları Hasta Bilgi Formu ve Kronik Hastalık Bakımını Değerlendirme Ölçeği (PACIC)'nden oluşmaktadır. Araştırma kapsamında veriler, araştırmaya katılmaya gönüllü olan, bir eğitim ve araştırma hastanesinin iç hastalıkları polikliniğine başvuran hastaların gerekli açıklamalar yapıp yazılı onamları alındıktan sonra, yüz yüze görüşme ile toplanmıştır. Araştırma için etik kurul izni kurumdan alınmıştır.

Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 53, %79'u evli, %63'ü kadındır ve %28'i halen sigara, %12'si alkol kullanmaktadır. Hastaların %38.4'ü kalp yetmezliği, %46'sı hipertansiyon, %31'i diyabet, %1.4'ü obezite, %4.1'i de KOAH hastalığına sahiptir. Hastaların %94.5'i bakım konusunda doktordan bilgi aldığını, %94.5'i ilaçlarını önerildiği gibi kullandıklarını ifade etmişlerdir. Hastalar PACIC ölçeğinin en yüksek puan ortalamasını karar verme alt ölçeğinden (3.48 ± 0.80) alırken, en düşük puan ortalamasını (2.66 ± 0.87) izlem/koordinasyon alt ölçeğinden almıştır. Hastaların bazı özellikleri ile ölçek puan ortalamaları karşılaştırıldığında, cinsiyet ve alkol kullanımı ile problem çözme alt ölçeği arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunurken, sigara kullanımı, hastaneye yatma durumu, bildiği aldığı kişi ile alt ölçek ve toplam ölçek puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Sonuç: Hastaların izlem/koordinasyon alt ölçeğinden düşük puan ortalamasına sahip olması hastalık bakımında sağlık profesyonelleri ile izlem/koordinasyonun geliştirilmesi gerekmektedir.

KRONİK HASTALIĞA SAHİP BİREYLERİN KRONİK HASTALIK YÖNETİMİNE İLİŞKİN ALGILARI VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Öğrenci: Sümeyye Coşkun

Danışman:Doç.Dr.Hatice Çiçek ,Decan Akpunar

Üniversite:GATA Hemşirelik Yüksekokulu

Amaç: Tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de kronik hastalıklar artmaktadır. Etkili bir kronik hastalık yönetimiyle hastane yatışlarının azalması, komplikasyon gelişiminin azalması dolayısı ile yaşam kalitesinin artması sağlanabilmektedir. Bu çalışmanın amacı da; kronik hastalığı olan bireylerin aldıkları bakım konusundaki algılarını ve ilişkili faktörleri değerlendirmektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma tanımlayıcı tipte bir araştırma olarak planlanmaktadır. Araştırmanın evrenini bir eğitim ve araştırma hastanesindeki dahiliye polikliniğine başvuran kronik hastalığa sahip bireyler oluşturmaktadır. Evrenden örneklem seçiminde literatürde kronik hastalık bakımını değerlendirme puan ortalamaları 2.54 olarak saptandığı düşünülerek %95 güven aralığı ± 3 hata payı ile en az 70 kişiye ulaşılması gerektiği belirlenmiştir. Araştırmayı kabul eden 73 kişiye ulaşılmıştır. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından toplanmıştır. Veri toplama araçları Hasta Bilgi Formu ve Kronik Hastalık Bakımını Değerlendirme Ölçeği(PACIC)'nden oluşmaktadır. Araştırma kapsamında veriler, araştırmaya katılmaya gönüllü olan, bir eğitim ve araştırma hastanesinin iç hastalıkları polikliniğine başvuran hastaların gerekli açıklamalar yapıp yazılı onamları alındıktan sonra, yüz yüze görüşme ile toplanmıştır. Araştırma için etik kurul izni kurumdan alınmıştır.

Bulgular: Hastaların ortalama yaşı 53, %79'u evli, %63'ü kadındır ve %28'i halen sigara, %12'si alkol kullanmaktadır. Hastaların %38.4'ü kalp yetmezliği, %46'sı hipertansiyon, %31'i diyabet, %1.4'ü obezite, %4.1'i de KOAH hastalığına sahiptir. Hastaların %94.5'i bakım konusunda doktordan bilgi aldığını, %94.5'i ilaçlarını önerildiği gibi kullandıklarını ifade etmişlerdir. Hastalar PACIC ölçeğinin en yüksek puan ortalamasını karar verme alt ölçeğinden (3.48 ± 0.80) alırken, en düşük puan ortalamasını (2.66 ± 0.87) izlem/koordinasyon alt ölçeğinden almıştır. Hastaların bazı özellikleri ile ölçek puan ortalamaları karşılaştırıldığında, cinsiyet ve alkol kullanımı ile problem çözme alt ölçeği arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunurken, sigara kullanımı, hastaneye yatma durumu, bildiği aldığı kişi ile alt ölçek ve toplam ölçek puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamaktadır.

Sonuç: Hastaların izlem/koordinasyon alt ölçeğinden düşük puan ortalamasına sahip olması hastalık bakımında sağlık profesyonelleri ile izlem/koordinasyonun geliştirilmesi gerekmektedir.

P:370

LOMBER DİSK HERNİSİ TANISI ALAN HASTALARIN DENEYİMLEDİKLERİ AĞRI DÜZEYLERİ VE AĞRININ GÜNLÜK YAŞAM AKTİVİTELERİNE ETKİSİ

Öğrenci: Burcu Can, Gizem Ekin, Nazlı İpekçi

Danışman: Yeşim Yaman Aktaş

Üniversite:Giresun Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş ve Amaç: Lomber disk hernisi, spinal kord bölgesiyle beraber hareket mekanizmalarının bazılarını etkilemesiyle hastalar yoğun ağrı deneyimlemekte ve günlük yaşam aktivitelerinde önemli derecede kısıtlamalara neden olmaktadır. Bu çalışma, lomber disk hernisi tanısı alan hastaların ağrı düzeyleri ve deneyimledikleri ağrının günlük yaşam aktiviteleri üzerine etkilerini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Materyal ve Metot: Araştırma 28 Ocak-18 Şubat 2015 tarihleri arasında Giresun Devlet Hastanesinde yürütüldü. Araştırmanın örneklemini en az 3 ay süreyle bel ağrısı olan ve Beyin Cerrahisi polikliniğine başvuran, araştırmaya katılmayı kabul eden 104 hasta oluşturdu. Araştırmada veriler, literatür doğrultusunda hazırlanan anket formu ve "Günlük Yaşam Aktiviteleri İndeksi" ile hastalarla yüz yüze görüşülerek toplandı. Veriler SPSS 16.0 paket programı kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan hastaların yaş ortalaması 53.47 ± 1.19 (23- 80) yıl olup, % 77.9'u kadındır. Hastaların %61.5'inin ağrısının 5 yıldan daha fazla bir süre öncesinde başladığı ve deneyimledikleri en kötü ağrı şiddetinin 9.39 ± 1.48 (0-10) olduğu saptandı. Hastaların evde günlük yaşam aktivitelerinde (GYA) değişim yaşama durumlarına göre, GYA toplam puanına göre hastaların %12.5'inin yarı bağımlı ve %87.5'inin ise bağımsız olduğu belirlenmiştir. Hastaların günlük yaşam aktivitelerinden banyo (%53.8), giyinme (%51.0), tuvalet (%60.6), boşaltım (%66.3) ve beslenme (%88.5) aktivitesinde bağımsız olduğu; hareket (%54.8) aktivitesinde ise yarı bağımlı olduğu belirlendi. Hastaların deneyimledikleri en kötü ağrı şiddeti ile GYA indeksi arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki (korelasyon) saptandı ($r=-.214$, $p<.05$).

Sonuç: Bulgular doğrultusunda, hastaların ağrı düzeylerinin yüksek olduğu ve deneyimledikleri ağrı düzeyi azaldıkça GYA indeksinde bağımsız olma durumlarının arttığı belirlendi.

Anahtar kelimeler: Ağrı, lomber disk hernisi, günlük yaşam aktiviteleri

P:371

MASTEKTOMİ OLAN HASTALARIN LENFÖDEME İLİŞKİN BİLGİLERİ: İLK SONUÇLAR

Öğrenci: Karaismailoğlu Demet, Devenci Ayşe, Dede Büşra, Çiftçi Zeliha, Şahin Ayşenur

Danışman: Aydanur aydın, Ayla Gürsoy

Üniversite: Karadeniz Teknik Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Araştırma mastektomi sonrası hastaların lenfödeme ilişkin bilgi düzeylerini belirlemek amacıyla gerçekleştirildi.

Gereç ve yöntem: Tanımlayıcı türde yürütülen çalışmanın evrenini Trabzon il merkezinde ameliyat olan hastaların tamamı oluşturdu. Bu bildiri halen yürütülmekte olan çalışmanın 76 hastayı kapsayan sonuçlarını içermektedir. Araştırmada veriler; hastaların lenfödeme ilişkin bilgilerini ve uygulamalarını belirlemek amacıyla geliştirilen soru formu ile ameliyat sonrası dönemde toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdeler ve ortalama kullanıldı.

Bulgular: Tamamı kadın olan hastaların ortalama altı yıl önce ameliyat olduğu ve yarısından fazlasının kolunda ödem olduğu bulundu. Kadınların çoğunun kol egzersizleri yapması, kolunu dinlendirirken kalp seviyesinden yukarda tutması, koldan tansiyon ölçtürmemesi, gerektiği, yürüme, yüzme ve aerobik gibi sporlar yapabileceğine ilişkin bilgileri olduğu belirlendi. Diğer yandan kadınların en az bildikleri konuların; kol çevresini düzenli aralıklarla ölçmesi gerektiği, kol çevresi ölçümlerini nasıl değerlendireceği ve herhangi bir yaralanma durumunda ne yapması gerektiği olduğu bulundu. Lenfödeme ilişkin yapılması gerekenler içinde en çok uyulanların; koldan tansiyon ölçtürülmemesi, takı takılmaması ve sıkı sütyen kullanılmaması olduğu saptandı. En az uyum gösterilenlerin ise; kol çevresinin düzenli aralıklarla ölçülmesi ve yaralanma durumunda ne yapılması gerektiği olduğu bulundu. Hastaların tamamına yakının koldan enjeksiyon, aşı yaptırmaması (%98.0) ve dörtte üçünün yanıklardan korunması gerektiğini bildiği belirlendi.

Sonuç: Mastektomi sonrası hastaların çoğunun lenfödeme ilişkin yeterli bilgiye sahip olmadıkları ve bu konuda hemşire tarafından eğitim verilmediği saptandı.

P:372

NÖROŞİRÜRJİ HASTALARININ DERLENME KALİTESİNİN ANKSİYETELERİ ÜZERİNE ETKİSİ

Öğrenci:Ayşe Nur Demirok, Özlem Avşar, Yasemin Eda Tekin

Danışman:Emine İyigün

Üniversite:GATA Hemşirelik Yüksek Okulu

Amaç: Anksiyete bireyin kendini güvende hissetmediği durumlara karşı geliştirdiği doğal bir tepki ve evrensel bir duygudur. Birey için majör bir travma olan ameliyat, anksiyete ile önemli derecede ilişkilidir. Nöroşirürji hastalarında da cerrahi işlemin kendisi anksiyete kaynağı olmakla birlikte ameliyat sonrası iyileşmeyi etkilemektedir. Beyin ve sinir cerrahisinde anksiyetenin en fazla olduğu dönem ameliyattan sonraki ilk 24 saattir. Bu dönemde hastalara anestezi sonrası verilen bakımın kalitesi, hastaların sağlık durumunu ve anksiyeteyi doğrudan etkileyebilmektedir. Dolayısıyla derlenme kalitesi hastaların ameliyat sonrası sağlık durumunun belirlenmesinde önemli bir ölçüttür.

Yöntemler: Araştırma, nöroşirürji hastalarının derlenme kalitelerinin anksiyeteleri üzerine etkisini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Araştırmanın evrenini Aralık 2014- Mart 2015 tarihleri arasında GATF Eğitim ve Araştırma Hastanesi Beyin ve Sinir Cerrahi servisinde ameliyat olan hastalar oluşturmuştur. Araştırmaya katılmayı kabul eden 45 hasta araştırmanın örneklemine dahil edilmiştir. Araştırmanın verileri 10 sorudan oluşan "Kişisel Bilgi Formu",40 sorudan oluşan "Derlenme Kalitesi (DK-40) Formu " ve 20 sorudan oluşan "Spielberger Durumluk Anksiyete Ölçeği" kullanılarak elde edilmiştir. Verilerin toplanması için ilgili kurumdaki etik ve anket kurulundan izin alınmıştır. Hastalara araştırmanın amacı açıklanarak sözlü onay alınmıştır. Veriler ameliyat sonrası 24-36. saatte toplanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların yaş ortalaması 41.9 iken %73'ü erkek, %57'si evlidir. Hastaların %57'si beyin ameliyatı geçirmiştir. En yüksek derlenme kalitesi alt ölçek puanı hasta desteği iken, en düşük rahatlıktır. Cinsiyet ile A bölümündeki rahatlık ve duygular alt ölçek puanları arasında anlamlı bir ilişki ($p<0,05$) saptanmıştır. Hastaların daha önce ameliyat olma durumları ile anksiyeteleri arasında bir ilişki saptanmamıştır. Derlenme kalitesi alt ölçek puanlarından; A bölümünde yer alan rahatlık, duygular, hasta desteği ve B bölümünde yer alan; rahatlık, duygular, ağrı ile hastaların anksiyete toplam puanları arasında anlamlı bir ilişki ($p<0,05$) saptanmıştır.

Sonuç: Ameliyat sonrası verilen hemşirelik bakımı hastaların derlenme kalitesini etkileyerek anksiyetenin azalmasına sebep olmaktadır.

Anahtar sözcükler: Derlenme Kalitesi, Anksiyete, Beyin Cerrahisi, Hemşire

P:373

OBEZ KİŞİLERDE KİNEZYOFOBİ VARLIĞININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Sadık Kireç, Elif Seda Uğurlu, Eda Albayrak

Danışman: Yr.Doç.Dr Esra Yıldız, Öğr.Görevlisi Handan Akalın

Üniversite: Atatürk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş: Obezite dünya çapında yaygınlık gösteren bir halk sağlığı problemidir. Kronik ağrı ve buna bağlı olarak hareket etmekten kaçınma obez hastalarda görülen yaygın problemidir. Obez hastaların sedanter yaşam tarzı ve eşlik eden komorbid hastalıklar kişilerin hareket etme isteklerini etkileyebilir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı obez hastalarda ($BKİ > 30$) kinezyofobinin varlığını araştırmaktır.

Metot: Erzurum ili sınırları içerisinde yaşayan ve bir hastanenin diyet polikliniğine başvuran 62 kadın ve 25 erkek toplam 87 hasta çalışmanın örneklemini oluşturdu. Demografik ve fiziksel özellikleri kaydedildi. Hareket korkusu Tampa Kinezyofobi Ölçeği ile belirlendi.

Bulgular: Çalışmaya katılan hastaların 36'sı ilkokul mezunu (%41.4) olduğu ve 68'inin (%78.2) ağrı sı olduğunu ifade ettiği bulundu. Hastaların $BKİ$ ortalamaları 34.02 ± 5.64 , tampa kinezyofobi ölçeği puan ortalamaları 35.74 ± 8.61 olduğu belirlendi. Hastaların %34.5'inde hareket korkusu vardı (> 40 puan). Ağrı ifade eden hastaların Tampa Kinezyofobi Ölçeği puanlarının (36.86 ± 7.95) ifade etmeyenlerin puanları arasında (31.73 ± 9.84) istatistiksel olarak anlamlı fark bulunduğu saptandı ($p: 0.021$). Tampa Kinezyofobi Ölçeği puanının ve vücut kitle indeksi ($r = -.051$, $p = 0.637$) ile istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmadı. Cinsiyet, yaş, eğitim ve çalışma durumumu ile Tampa Kinezyofobi Ölçeği puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmadı ($p > 0.05$)

Sonuç: Çalışmanın sonucunda obez hastaların önemli bir bölümünde hareket korkusu vardı. Obezitenin ağrı yaşama üzerindeki bilinen etkilerinin yanı sıra, hareket korkusunun obez kişilerin egzersiz programlarının başarısına etkileri araştırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Obezite, hareket korkusu

P:374

ŞANLIURFA İLİNDE ÇOCUK ACİLE BAŞVURAN TRAVMALI OLGULARIN İNCELENMESİ

Öğrenci:Kadir Eği

Danışman:Yrd.Doç.Dr.Hülya Karataş

Üniversite:Harran Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma çocuk acil servisine başvuran travmalı olguların incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma tanımlayıcı kesitsel bir tipte bir araştırmadır. Çalışma Şanlıurfa ilinde Aralık 2014-Ocak 2015 tarihleri arasında bir üniversite hastanesinin acil servisine başvuran çocukların ebeveynleri ile yapılmıştır. Araştırmanın örneklemini çocuk acil servisine başvuran 100 ebeveyn oluşturmaktadır. Veriler ilgili literatür doğrultusunda araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemi ile elde edilmiştir. Araştırmanın yapılabilmesi için kurumdan yazılı, ebeveynlerden sözlü izin alınmıştır. Veriler SPSS programında sayı, yüzde ve ki-kare analizleri kullanılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çocuk hastaların %72'si erkek, %31'i 12 ay-3 yaş, %36'sı 7-12 yaşta'dır. Çocukların %31'i ailenin ilk çocuğu, %26'sı ikinci çocuğu %23'ü üçüncü çocuğu %20'si de dört ve üzeri çocuk sırasındadır. Ailelerin %52'si dört ve üzeri sayıda çocuğa sahiptir. Travma olgularının özellikleri incelendiğinde; %88'i minör travma, %51'i kafa, %40'ı ekstremitte travması, %38'i 16-20 saatleri arasında ve %51'i evde meydana gelmiştir. Çocuğun cinsiyeti, anne, baba eğitim durumu, çocuk sayısına göre travmanın türü arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. Çocuğun yaşı ile travmaya tıbbi müdahale uygulanma durumu arasında anlamlı farklılık saptanmıştır.

Sonuç ve Öneriler: Hemşireler tarafından çocukların travma riski yönünden değerlendirilmesi ve travmaların yüksek oranda evde meydana gelmesi nedeniyle annelerin bilgilendirilmesine yönelik eğitimlerin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Acil servis, çocuk, hemşirelik, travma

TOPLUMDA AĞRIYA YÖNELİK TAMAMLAYICI VE ALTERNATİF TEDAVİ (TAT) KULLANIMININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Şadiye Akyıldız, Elif Kaynar, Yasemin Karakuş, Sena Nur Yapar, Merve Bozdemir, Rana Konya, Sefa Sağlamer
Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız
Üniversite: Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç: Günümüzde kronik hastalıkların ve semptomların tedavisinde TAT kullanımı giderek artmaktadır. Bu semptomlardan biri de ağrıdır. Çalışma, toplumda ağrıya yönelik TAT kullanımının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Metod: Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında Bursa'nın bir köyünde yaşayan 288 birey üzerinde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiştir. Değerlendirmede ortalamalar ve yüzdelikler kullanılmıştır.

Bulgular: Yaş ortalamaları 47.07 ± 15.56 olan bireylerin %91.7'si kadındır. %50.5'i ilkökul mezunudur. %71.6'sı evlidir ve %35.1'i ev hanımıdır. %49.2'sinin kronik bir hastalığı vardır. %11.7'sinin sosyal güvencesi yoktur. %40.5'i sigara, %20.7'si alkol kullanmaktadır. %96.3'ü son 6 ay içerisinde ağrı deneyimlediğini belirtmiştir. Ağrıya en fazla neden olan faktörler %14.9'u bu ağrıların en fazla böbrek taşı (%14.9) ve menstruasyondur (%10.8). Ağrının şiddetini 6.49 ± 1.96 'dır. %22.6'sı ağrısının çok sık olduğunu ifade etmiştir. %28.3'ü ağrısının sızlama, %25.7'si zonklayıcı, %11.5'i batıcı tarzda olduğunu belirtmiştir. %57.6'sı son 1 yıl içinde ağrı nedeniyle hekime gitmiştir. %41'i doktora sorarak, %19.8'i kimseye sormadan rastgele ağrı kesici kullanmaktadır. Ağrısı olduğunda %13.9'u masaj yaptırdığını ve doktora gittiğini, %4.5'i hemen ağrı kesici aldığını, %5.6'sı hemen doktora gittiğini, %5.6'sı ağrıyan bölgeye sarımsak koyduğunu, %5.6'sı sessiz bir ortama geçip dinlendiğini, %0.3'ü başını bağladığını, %0.3'ü temiz havada yürüyüş yaptığını, %0.3'ü egzersiz yaptığını, %0.3'ü sarımsak yediğini, %3.1'i masaj yaptırdığını, %0.7'si ağrıyan bölgeye sıcak su/bez koyduğunu, %0.7'si ağrıyan bölgeye soğuk su/bez koyduğunu, %1.7'si bitki çayı içtiğini, %0.7'si ağrıyan bölgeye patates bağladığını, %0.7'si türbeye gittiğini, %0.3'ü müzik dinlediğini, %0.3'ü kaplıcaya gittiğini ifade etmiştir. Ağrının azalması veya geçmesi için %2.3'ü soğan suyu içtiğini, %2.7'si ihlamurun içtiğini, %1.7'si ağrıyan bölgeye patates koyduğunu, %5.7'si zeytinyağı ile masaj yaptığını, %1.7'si ağrıyan bölgeye sarımsak ezip koyduğunu, %2.7'si papatya çayı içtiğini, %1.3'ü ağrıyan bölgeye portakal kabuğu koyduğunu belirtmiştir.

Sonuç: Ağrı tedavisinde TAT kullanımı yaygındır. TAT kullanımı ve yanlış kullanımlarda ortaya çıkan sağlık riskleri konusunda topluma yönelik eğitimler yapılması önerilmiştir.

P:376

TOPLUMUN ORGAN BAĞIŞINA İLİŞKİN BİLGİ ve TUTUMLARI

Öğrenci: Şeyda Günaştı, Elif Avcı, Güleser Gözüaçık

Danışman: Emine Şenyuva

Üniversite: İ.Ü.Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

ÖZET

Amaç: Araştırma, toplumun organ bağışına ilişkin bilgi ve tutumlarını belirlemek amacı ile tanımlayıcı olarak planlandı.

Yöntem: Araştırmanın evrenini, İstanbul ili, örnekleme bu ilde yaşayan, 18 yaşını doldurmuş basit rastgele örneklem yöntemi ile seçilen ve araştırmaya katılmayı kabul eden 1375 kişi oluşturdu. Veriler, araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda geliştirilen kişilerin tanıtıcı özelliklerini ve organ bağışına ilişkin bilgi ve tutumlarını belirlemeye yönelik 23 sorudan oluşan Bilgi Formu kullanılarak toplandı. Araştırmada elde edilen bulguların istatistiksel analizlerinde SPSS for windows 16,0 programı kullanıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılanların %52,7'si kadın, %47,2'si erkektir, %55,1'i üniversite ve yüksek okul mezunu, %18,3 lise mezunu, %14'ü lisansüstü mezundur. 30,4'ü evlidir, %24,1'inin çocuğu vardır. Katılımcıların %13,6'sının kronik hastalığı bulunmaktadır. Katılımcıların %23,5'inin, organ bağışında bulunan akraba ya da arkadaşı vardır. %11,5'inin ise organ nakli yapılan ya da organ bekleyen arkadaşı/akrabası vardır. Katılımcıların %10,5'i organlarını bağışlamış, %88,7'si organlarını bağışlamamıştır. Organlarını bağışlamayan katılımcıların %58,7'si organlarını bağışlamayı düşünürken %32,9'u kararsızdır. Organlarını bağışlamak isteyenler öncelikle birisinin hayatını kurtarmak, insanlığa hizmet/başkalarına yardım etmek, öldükten sonra çürüyüp gidecek organlarının işe yaraması nedenleri ile organlarını bağışlamak istediklerini ifade etti. organlarını bağışlamak istemeyenler ise öncelikle vücudun parçalanmasını ve vücut bütünlüğünün bozulmasını istememe, dini açıdan uygun olmadığını düşünme ve ticari açıdan organ bağışının istismar edileceğini düşünme nedenleri ile organlarını bağışlamak istemediklerini ifade etti. Katılımcıların %62,4'ü bir yakınının ölümü halinde organlarını bağışlamayı düşündüğünü, %68,7'si öldükten sonra yakınlarının organlarını bağışlamasını istediğini belirtti. Katılımcıların çoğunluğu öncelikle, görsel ve yazılı basın aracılığıyla toplumun eğitilmesi, konunun her düzeydeki okul programlarına yerleştirilmesi, din adamları tarafından toplumun bilgilendirilmesi ve organ bağışı kampanyaları düzenlenmesi yoluyla organ bağışının arttırılabileceğini ifade etti.

Sonuç ve Öneriler: Sonuçlar organ bağışının yeterli düzeyde olmadığını göstermektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda kişilerin organ bağışına ilişkin farkındalık ve bilinç düzeyini arttırmak amacıyla ilgili kurum, kuruluş, basın yayın organları ve sivil toplum örgütleri tarafından, düzenli bir organizasyon ve ekip çalışmasıyla organ bağışı konusunda halkı bilgilendirecek ve bilinçlendirecek eğitim programlarının planlanması önerilebilir.

Anahtar Sözcükler: Organ, organ bağışı, toplum

P:377

TÜRKİYE'DE HEMŞİRELERİN İNKONTİNANS KONULU ARAŞTIRMALARININ İNCELENMESİ SİSTEMATİK ARAŞTIRMA

Öğrenci: Özge Çalışkan, Özlem Kıvanç

Danışman: Hayat Yalın

Üniversite: Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: İnkontinans, idrar ve gaitanın istem dışı dışarı atılması durumudur. Kişinin kendine olan güveninin azalması, yalnız yaşama, toplumdaki sorunları da beraberinde getirdiğinden önemli sosyal ve psikolojik sıkıntılar oluşturarak yaşam kalitesini olumsuz etkilemektedir. İnkontinanslı hastalara psikolojik destek sağlanması, inkontinans eğitim programlarının düzenlenmesi, mesane eğitimi, bağırsak / dışkılama eğitimi, pelvik kas egzersizleri, kegel egzersizleri, mahremiyetin korunması, cilt bakımı, ailelerin eğitimi gibi uygulamalar hemşirelerin önemli görevlerindedir. Bu çalışmayla ülkemizde hemşireler tarafından gerçekleştirilen inkontinans konusu ile ilgili lisansüstü araştırmaların incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu araştırma kapsamında hemşirelerin inkontinans ile ilgili yaptığı araştırmaları incelemek için Yüksek Öğretim Kurumu (YÖK) web sayfasındaki tez veri tabanına "inkontinans" anahtar kelimesiyle girilerek ilgili tezler incelendi.

Bulgular: YÖK tez veri tabanında konu ile ilgili 112 lisansüstü araştırmaya (tez) rastlandı. Tezlerin %69,64'ünün (n=78) tıp, %4,46'sının (n=5) fizyoterapi ve rehabilitasyon, %1,78'inin (n=2) ebellek ve %24,10'unun (n=27) hemşirelik bölümü tarafından yapıldığı görüldü. Hemşirelik bölümü tarafından gerçekleştirilen çalışmaların %70,37'sinin (n=19) yüksek lisans, %29,69'unun (n=8) doktora düzeyinde olduğu ve bu tezlerin %88,88'inin (n=24) üriner inkontinans, %7,40'ının (n=2) fekal inkontinans, %3,70'inin (n=1) üriner ve fekal inkontinans ile ilgili olduğu saptandı. İnkontinans ile ilgili ilk yüksek lisans tezi 1999, ilk doktora tezi 2003 yılında yapılmıştır. İncelenen tezlerin konularının "Pelvik Taban Egzersizlerinin İnkontinans Üzerine Etkisi", "İnkontinansın Yaşam Kalitesi Üzerine Etkisi", "İnkontinanslı Olan Bireylerde Cinsel Fonksiyonların Değerlendirilmesi", "İnkontinansın Görülme Sıklığı ve Etyolojisi" başlıkları altında toplandığı saptanmıştır. İncelenen tezlerin %62,96'sı (n=17) tanımlayıcı, %37,03'ü (n=10) deneysel olarak yapılmıştır.

Sonuç: Sonuç olarak ilk çalışmanın yayınlandığı 1999 yılından günümüze dek hemşirelerin inkontinansa yönelik çalışma sayılarının giderek arttığı ve farklı yaşlardaki kadınlara yönelik olarak yapıldığı görülmüş, ancak erkeklerde inkontinansa yönelik lisansüstü çalışmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle erkeklerde meydana gelen inkontinansın araştırılması ve incelenen çalışmalarda az sayıda fekal inkontinansa rastlanması sebebiyle fekal inkontinanslı olan bireylerde hemşirelik bakımına yönelik çalışma sayılarının artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelime: İnkontinans; Üriner inkontinans; Fekal inkontinans, Hemşirelik bakımı.

P:378

ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİNDE TİP2 DİYABET RİSKİ

Öğrenci:Elif Başyaman, Gülçin Bat, Aycan Gülmez, Sedanur Tüfekçi

Danışman: Yrd.Doç.Dr. Eylem TOPBAŞ

Üniversite: Amasya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ: Tip 2 diyabet (DM) riskinin obezite ve fiziksel hareketsizlik ile arttığı bilinmektedir. Erişkinlere özgü bir hastalık olarak düşünülen tip 2 diyabetin gençlerde görülme sıklığı, son on yılda batı toplumları başta olmak üzere belirgin bir artış göstermektedir. Son yıllarda batı toplumlarında epidemik oranlara ulaşan obezitenin, gençlerde tip 2 diyabet prevalansının artmasından sorumlu tutulmaktadır.

AMAÇ: Sağlık Yüksekokulu öğrencilerinde Tip 2 diyabet riskinin belirlenmesi ve bu riski etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı nitelikte olan çalışmanın evrenini Amasya Sağlık Yüksekokulu öğrencileri (n=406), örneklemi ise araştırmaya katılmaya istekli öğrenciler (n=280) oluşturmaktadır. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile araştırmacılar tarafından ilgili literatür taranarak oluşturulan “Kişisel Bilgi Formu” ve “Tip 2 Diyabet Risk Anketi” aracılığı ile elde edilmiştir. Veriler SPSS 20 paket programına aktarılarak, ortalama, yüzdelik hesaplama, ki kare testi, Kruskal Wallis-H Testi kullanılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR: Yaşları $21 \pm 20,96$ olan öğrencilerin %83,6'sı bayandır. Öğrencilerin %3,2'sinde kalp hastalığı, % 1,4'ünde hiperlipidemi, %0,4'ünde kanser olduğu, % 3,2'sinin psikiyatrik tedavi aldığı, %15,7'sinin sigara içtiği, %5'inin alkol kullandığı, %5'inin doktoru tarafından önerilen özel bir diyet yaptığı, %2,5'inin orta ve daha yüksek DM riskinin olduğu, %27,1'inin hafif DM riskinin olduğu saptanmıştır. Tip 2 DM riskini etkileyen faktörler; doktorun özel bir diyet önermesi, sigara kullanımı, psikiyatrik tedavi almaları ve alkol kullanımınıdır. Yaş, cinsiyet, öğrenim gördükleri sınıf, hiperlipidemi, kalp hastalığı, kanser geçirme durumlarının ise Tip 2 DM riskini etkilemediği belirlenmiştir. Sigara kullananların Tip 2 DM riskinin; %43,2'sinde hafif, %2,5'inde orta ve yüksek olduğu, psikiyatrik tedavi alanların Tip 2 DM riskinin %22,2'sinde hafif, %22,2'sinde orta ve yüksek olduğu, alkol kullananların Tip 2 DM riskinin; %64,3'ünde hafif olduğu, kendilerine doktor tarafından özel bir diyet önerilenlerin Tip 2 DM riskinin; %21,4'ünde hafif, %21,4'ünde ise orta ve yüksek olduğu saptanmıştır.

SONUÇ ve ÖNERİLER: Tip 2 DM gelişiminde risk faktörü olan hiperlipidemi, kalp hastalığı, inme, kanser geçirme durumunun örneklem grubunda düşük olmasına rağmen 10 yıllık periyotta Tip 2 DM gelişme riski hafif düzeyde bulunmuştur. Gençlere DM gelişimine neden olan faktörler, komplikasyonları, hastalık yönetimi gerek derslerde gerekse konferans, seminer ve hasta başı uygulamaları sırasında anlatılması ve hatırlatılması önerilmektedir.

YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDE HASTASI OLAN AİLELERİN GEREKSİNİMLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Ayşe Gül Kuş, Şule Şencan, Kübra Kızıleniş
Danışmanlar: Yrd. Doç. Dr. Nurgül Bölükbaş, Arş. Gör. Burçin Irmak
Üniversite:Ordu Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ VE AMAÇ: Yoğun bakım ünitesinde olmak hem hasta hem de ailesi için stres ve krize neden olan, yaşam dengelerini tehdit eden bir durumdur¹. Bu süreçte, hasta ailelerinin, hasta hakkında bilgi alma, psikolojik destek gereksinimleri, kendi kişisel ve fiziksel gereksinimleri de olmaktadır². Ailelerinin bu dönemde beklenti ve gereksinimlerinin karşılanmaması günlük yaşamlarında anksiyete, davranış bozukluklarına ve korkuya neden olmaktadır³. Bu çalışma, yoğun bakım ünitelerinde hastası olan ailelerin gereksinimlerinin belirlenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

YÖNTEM: Araştırmanın evrenini 15 Ocak- 15 Şubat 2015 tarihleri arasında Ordu Devlet Hastanesi Yoğun Bakım Ünitelerinde hastası bulunan aile bireylerinin tümü oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini bu tarihler arasında Ordu Devlet Hastanesi Koroner, Nöroloji, Dahiliye, Anestezi ve Reanimasyon Yoğun Bakım Ünitelerinde en az 24 saat yatan hastası bulunan, 18 yaş ve üzerinde bulunan, araştırmaya katılmaya gönüllü olan 120 hasta yakını oluşturmuştur. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından geliştirilen "Hasta Yakını Tanıtım Formu" ile Molter (1979) tarafından geliştirilen ve Ünver (1998) tarafından ülkemiz için geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmış olan "Yoğun Bakım Aile Gereksinim Envanteri" kullanılarak yüz yüze görüşme tekniğiyle toplanmıştır¹.

BULGULAR: Araştırma verileri SPSS 15.00 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Hasta yakınlarının %49,2'si erkek, %50,8'i kadındır ve yaş ortalamaları 42,40±11,20' dir. Hasta yakınlarının %41,7'si hastasını beklediği şartlardan memnundur. Hasta yakınlarının %49,2'si sağlık personelinden hastalarına ilgi ve özen göstermelerini, hastane yönetiminden ise %38,3'ü daha geniş bekleme salonları ve %33,3'ü temiz ve hijyenik bir ortam beklemektedir. Hastasını gördüğünde aile bireylerinin %38,3'ünün kendini kötü, %15,8'inin üzgün ve %18,3'ünün iyi hissettiği saptanmıştır. Hasta yakınlarının hekim ve diğer sağlık personelinden memnuniyet durumuyla destek ve yakınlık gereksinimi alt boyutu arasında ve hemşirelerden memnuniyet ile güven gereksinimi alt boyutu arasındaki fark istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur (p < 0,05).

SONUÇ: Hasta yakınlarının memnuniyetinde; hekim ve hasta bakıcı gibi çalışanlardan destek ve yakınlık görmelerinin, hemşirelerin hastalarına iyi baktığı yönde güven duymalarının önemli olduğu saptanmıştır.

KAYNAKLAR

1. İşeri, Ö. (2010) .Yoğun Bakım Ünitesinde Hastası Olan Aile Bireylerinin Gereksinimlerinin Aile Bireyleri ve Hemşireler Tarafından Algılanma Durumu. Yüksek Lisans Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sivas.
2. Uzun, Ö., Özer, N., Akyıl, N.Ç. (2002). Bazı Cerrahi Kliniklerde ve Cerrahi Yoğun Bakım Ünitelerinde Yatan Hastaların Ailelerinin Gereksinimleri. *Atatürk Üniversitesi Tıp Dergisi*, 34(2), 39-45.
3. Oğuzalp, H., Pamuk, A. G., Öcal, T. (2010). Günübirlik Cerrahide Ebeveyn Anksiyetesinin ve Beklentilerinin Değerlendirilmesi. *Journal of the Turkish Anaesthesiology & Intensive Care Society-JTAICS/Türk Anestezi ve Reanimasyon Dergisi*, 38(3).

EKSÜLSERE TRİPLE/ ÜÇLÜ NEGATİF MEME KANSERLİ HASTANIN YAŞAM MODELİNE GÖRE İNCELENMESİ-OLGU SUNUMU

Öğrenci:Şura İşci

**Danışman: Yard. Doç. Dr. Tuluha Ayoğlu, Araş. Gör. Zeynep Temiz,
Üniversite:İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi**

Giriş: Meme kanserinin oldukça agresif ve ender görülen bir türü olan triple negatif meme kanseri, kötü prognozlu yüksek histolojik evreye sahip, invazyon riski yüksek, sağ kalımı kötü olan tümörlerdir. Prognostik ve prediktif proteini (ER, PGR, HER) hedefleyen günümüz tedavilerinden yararlanamayan bu grup hastalar tüm meme kanserlerinin yaklaşık %10-20'sini oluşturur.

Amaç: Triple/üçlü negatif meme kanseri tanısı olan bir hastanın yaşam modeli doğrultusunda hemşirelik bakımını planlamak ve gerçekleştirmektir.

Yöntem: 2013 yılının mart ayından itibaren sol memesinde şişlik ve ağrı şikayeti olan, 49 yaşındaki bayan hastanın, mayıs ayında memesinde sivilce oluşmuştur. Giderek büyüyen sivilce, 2014 yılının mart ayında drene olmuştur. Hasta bu süreçte herhangi bir sağlık kuruluşuna başvurmamış ve kendi olanakları ile yarasının pansumanını yapmıştır. Ancak yaranın iyileşmemesi ve beraberinde ciddi halsizlik olması üzerine mayıs 2014'te hastaneye başvurmuştur. Yapılan fizik muayenesinde sol memeyi tamamen kapsayan yara saptanması üzerine ileri tetkik ve tedavi amacıyla kliniğe yatırılmıştır. PET/ CT raporunda sol memede göğüs duvarına invazyon gösteren dev lezyon, sol aksillada metastaz ile uyumlu lenf nodları ve karaciğer segmentinde birkaç şüpheli lezyon saptanmıştır. Yapılan biyopsi sonucunda ise invazivkarsinom gelen hasta taburcu edilerek kemoterapi tedavisine başlanmış, ancak 9. kür sonunda hastanın beden sıcaklığında yükselme ve yara yerinde akıntının olması üzerine 2014 eylül ayında tekrar kliniğe yatırılmıştır. Tedavisi ve yara bakımı yapılan hasta kontrolleri devam etmek üzere taburcu edilmiştir. Ancak şikayetleri devam eden hastanın zaman zaman tekrar kliniğe yatışı yapılmıştır. Aralık 2014'ten itibaren izlediğimiz hastanın bakımı, yaşam modeline göre süreç doğrultusunda planlandı ve gerçekleştirildi. Çalışma ve resimler için hastadan sözlü ve yazılı izin alındı.

Sonuç: Aralık 2014'ten itibaren incelediğimiz olguda; ağrı, yara yerinde enfeksiyon, doku bütünlüğünde bozulma, etkisiz başetme, bilgi eksikliği, anksiyete, özbakım eksikliği, fiziksel harekette bozulma, beden imajında bozulma, komplikasyon olarak sepsis riski tanıları belirlendi. Yapılan tedavi ve bakım girişimlerine rağmen 23.02.2015 tarihinde beyin metastazı nedeniyle kaybedildi.

Anahtar Kelimeler: Triple/üçlü negatif meme kanseri, yaşam modeli, hemşirelik bakımı.

P:381

KISMİ KALINLIKTAKİ DERİ GREFTİ UYGULANAN HASTALARDA DONÖR ALANI AĞRISININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Emine Yüksel Delice, Yrd. Doç. Dr. Bahire Ulus

Üniversite: Lütfi Kırdar Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Acıbadem Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ

Cerrahi girişim sonrası hastalarda en sık gözlenen bulgunun ağrı olduğu bilinmekte ve beşinci evital bulgu olarak kabul dilmektedir. Önemli hemşirelik tanılarında biri olan ağrının giderilmesi, hastaların rahatlatılması için, ağrının değerlendirilmesi ve azaltılmasına yönelik belirli hemşirelik girişimlerinin yerine getirilmesi gerekmektedir.

Travma yada yanık sonrası oluşan deri defektlerinin onarımında; kısmi kalınlıkta deri grefti (KKDG) yada tam kalınlıkta deri greftleri kullanılır. Bu uygulamalar sonrasında donör alanı ağrı değerlendirilmesinin düzenli olarak yapılmadığı, donör alanı ağrısının hastaları olumsuz etkilediği gözlenmiştir.

AMAÇ

Bu çalışma; doku defekti nedeniyle kısmi kalınlıkta deri grefti (KKDG) ameliyatı yapılan hastaların, ameliyat sonrası donör alanında hissettikleri ağrının şiddetini belirlemek amacıyla yapıldı.

GEREÇ VE YÖNTEM

Çalışma, İstanbul'da bir kamu hastanesinde 2013 yılı Nisan/Aralık aylarında KKDG ameliyatı olan erişkin hastalar ile tanımlayıcı nitelikte yapıldı. Araştırma kapsamına KKDG olan tüm hastalar alındı (n:31). Çalışmanın yapılabilmesi için gereken kurum izinleri ve etik kurul onayı alındı. Veriler, Hasta Bilgi Formu ve Görsel Ağrı Değerlendirme Ölçeğinin (VAS) yer aldığı ameliyat sonrası ağrı formu ile toplandı. Veriler araştırmacı tarafından, hasta dosyaları incelenerek toplandı. Elde edilen verilerin analizinde yüzdeler, ortalama, Kruskal-Wallis Testi, Mann-Whitney U testleri kullanıldı.

BULGULAR

Hastaların %61.29'u erkek, %22.5'inin 48-57 yaş grubunda, yarısından fazlasının ilköğretim (%58.07) mezunu olduğu ve %87.1'nin hastaneye yatış deneyimi olduğu saptandı. Greftleme

uygulamasının en çok alt ekstremitte bölgesinde yapıldığı, %61'nin bireysel fonksiyonlarını bağımsız gerçekleştirebildiği, yarı bağımlı olan hastaların bağımsız olanlara göre ağrı şiddetinin daha fazla olduğu saptandı.

Hastaların %64.52'sinde greft donör alanı 10 cm² den daha genişti, donör alanı genişledikçe ağrı şiddetinin arttığı gözlemlendi (p<0.0005). Hastaların ameliyat sonrası günlerde donör alanında hissettikleri ağrı şiddetinin en çok postoperatif birinci günde (1. gün Ağrı şiddeti: 4.29±0.64), en hafif ağrının ise 6. günde olduğu gözlemlendi (6. gün ağrı şiddeti: 1.94±0.25).

Hastanın ameliyat sonrası kaçınıcı günde olduğu ile ağrı şiddeti ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu (p<0.0001) gözlemlendi.

TARTIŞMA

Kısmi kalınlıkta deri grefti donör alanı bakımına yönelik yapılan çalışmalarda ağrı kontrolünün hastaların memnuniyetinde önemli bir faktör olduğu vurgulanmaktadır. İncelenen çalışmaların yarıya yakınında ağrı şiddeti VAS ile tanımlanmış ve en yüksek ağrı şiddetinin 4.59, en düşük ağrı şiddetinin ise 2.65 olduğu bildirilmiştir [1,2]. Literatür bulguları bu araştırma sonuçlarını destekler niteliktedir.

SONUÇ

KKDG yapılan hastalarda greft alanı ağrı takibi kadar donör alanı izleniminin de önemli olduğuna dikkat çekmek amacıyla yapılan bu çalışmada, donör alanı ağrı şiddetinin post- operatif birinci günde en yüksek değere ulaştığı belirlendi.

KAYNAKLAR:

1. Blome-Eberwein S, Abboud M, Lozano DD, Sharma R, Eids S, Gogal C. Effect of subcutaneous epinephrine/saline/local anesthetic versus saline-only injection on split-thickness skin graft donor site perfusion, healing and pain. *Journal of Burn Care*. 2013;34(2):80-6
2. Bilgiç Mİ, Akan M, Çalıkapan GT, Aköz T. Kısmi kalınlıklı deri grefti donör alan ağrısı kontrolünde emla kullanımının etkinliği. *Turk Plast Surg*. 2008;15(3):150-4

TOPLUMDA YARA TEDAVİSİNDE TAMAMLAYICI VE ALTERNATİF TEDAVİ(TAT) KULLANIMININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Günnur Gülcan, Muhammet Çakır

Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız

Üniversite:Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç: Günümüzde kolay ulaşılabilir ve ucuz olması nedeniyle zararlı etkisine bakılmaksızın yara tedavisinde TAT kullanımı giderek artmaktadır. Ancak, bilgisiz ve dikkatsizce kullanımlar, yaranın daha kötü bir hal almasına, tedavisinin zorlaşmasına neden olmaktadır. Çalışma, toplumda yara tedavisinde TAT kullanımının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Metod: Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında Bursa'nın bir köyünde yaşayan 288 birey üzerinde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiştir. Değerlendirmede ortalamalar ve yüzdeler kullanılmıştır.

Bulgular: Yaş ortalamaları 44.77 ± 13.47 olan bireylerin %69.6'sı kadındır. %82.1'i evli ve %32.1'i ilköğretim mezunudur. %252'inin kronik bir hastalığı vardır.%51.8'inin ailesinde kronik bir hastalık vardır. %66.1'i hastalıkların tedavisinde bitkisel tedavileri kullanmaktadır ve %98.2'si bu konuda eğitim almamıştır. Bireylerin hepsi Şifalı bilgiler hakkındaki bilgileri kitaplardan, arkadaşlarından, internetten ve televizyondan aldıklarını ifade etmişlerdir. %94.6'sı şifalı bitkilerin kullanım şeklinin, %100'ü saklama koşullarının önemli olduğunu belirtmiştir. %53.'sı bitkilerin güneş ışığından uzak soğuk ortamda saklanması gerektiğini, %96.4'ü saklama süresinin önemli olduğunu düşünmektedir. %35.7'si kullandığı bitkilerin saklama koşulları konusunda bilgi sahibidir. %12.5'i bitkisel tedaviler konusundaki bilgisini yeterli bulmaktadır. %66.1'i bitkisel tedavinin etkin olduğuna inanmaktadır. %30.4'ü yaraların tedavisinde bitkisel ürün kullanmamaktadır. %32.1'i yara tedavisinde bitkileri doktora danışmadan kullandığını belirtmiştir. %75'i yara tedavisinde kullandığı bitkilerin yan etki/zararlı etkileri olduğunu, %69.6'sı tıbbi ilaçlarla etkileştiğini ifade etmiştir. %100'ü her türlü yarada bitkisel tedaviyi kullandığını belirtmiştir. %14.3'ü yara tedavisinde kullanılan bitkiler hakkında bilgi sahibidir. En fazla cilt yaraları (%39.3) ve ayak yaraları (%19.6) için bitkisel tedavi kullanılmaktadır.%58.9'u merhem şeklinde kullanılmaktadır. %91.1'i yaranın özelliğinin kullanılan tedavinin seçimini etkileyeceğini belirtmişlerdir. Yara tedavisinde en fazla kullanılan bitkiler Kekik/kekik yağı(%7.1), sinir otu(%7.1), kantaron(%7.1), adaçayı (%7.1), aloe vera(%5.4), kudret narı (%3.6)'dır.

Sonuç: Özellikle cilt ve ayak yaralarının tedavisinde TAT kullanımı yaygındır. TAT kullanımı ve yanlış kullanımlarda ortaya çıkan sağlık riskleri konusunda topluma yönelik eğitimler yapılması önerilmiştir.

ANKSİYETE BOZUKLUĞU VE DEPRESYON TANISI KONAN HASTALARDA ALGILANAN SOSYAL DESTEĞİN İNCELENMESİ

Öğrenci. Medine Kaplan

Üniversite:GATA Hemşirelik Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışmada anksiyete bozukluğu ve depresyon tanısı ile izlenen hastalarda algılanan sosyal destek düzeyi ve bu düzeyi etkileyen faktörlerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntemler: Araştırmanın verileri, Ocak-Nisan 2015 tarihleri arasında bulunan Gülhane Askeri Tıp Akademisi Eğitim Hastanesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı Polikliniği'ne başvuran, anksiyete ve depresyon tanısı ile izlenen 90 hastadan toplanmıştır. Veri toplama araçları; 'Kişisel Bilgi Formu (KBF)' ve 'Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ)' dir. Verilerin istatistiksel değerlendirmesinde normal dağılıma uyan durumlarda student t testi ile Anova, uymadığı durumlarda ise 'Mann Whitney U' ve 'Kruskal Wallis testi' kullanılmıştır.

Bulgular: Hastaların %57.8'i depresyon, %42.2'si anksiyete bozukluğu tanısına sahiptir. Anksiyete bozukluğu olan hastaların ÇBASDÖ (57.76 ± 15.80) ve alt ölçek puan ortalamaları, depresyon tanısı alan hastalarınkinden (51.71 ± 15.01) yüksek olmakla birlikte istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık yoktur ($p > 0.05$). Cinsiyet, medeni durum, eğitim durumu, tanı grubu, annenin eğitim durumu, babanın eğitim durumu, yaşanan yer, yaş, meslek, çalışma durumu, gelir durumu, sosyal güvence, kiminle yaşadığı, başka bir hastalığı olup olmadığı ve kaç yıldır ruhsal hastalığı olma durumuna göre ÇBASDÖ puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık yoktur. ($p > 0.05$) KBF de yer alan, hastaların aldıklarını düşündükleri sosyal destek puan ortalamaları ile ÇBASDÖ puan ortalamaları arasında pozitif yönde ilişki vardır ($p < 0.05$).

Sonuç:

Ruhsal bozukluklardan Anksiyete Bozukluğu ve Depresyon yaygın olarak toplumumuzda görülmektedir. Örneklemimizde yer alan hastaların ÇBASDÖ puan ortalamaları yeterince yüksek değildir. Anksiyete Bozukluğu ve Depresyon hastalıklarının prognozunun iyi seyretmesinde, hastalığa ve tedavi sürecine uyum sağlamada sosyal desteğin önemi büyüktür. Sosyal desteğin sağlanmasında sosyal çevrenin genişliği ve niteliğinin yeterli olmasının yanı sıra profesyonel yardım sağlayıcılardan biri olan hemşirelerin rolü de büyüktür. Bu nedenle psikiyatri hemşireleri hastaların sosyal destek düzeylerini geliştirmeye yönelik eğitim ve danışmanlık programları düzenlenmesine yönelik çalışmalarda öncü olmalı, bu konuda hasta yakınlarının ve toplumun farkındalığını artırmalıdır.

P:384

BEDENSEL İYİLİĞİN RUHSAL İYİLİĞE YANSIMASI: FİZİKSEL AKTİVİTE

Öğrenci:Özçelik EE.,Şahin G.

Danışman: Buzlu S.

Üniversite:Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş: Günlük hayatta iskelet kasları kullanılarak yapılan ve efor sarf edilmesi gereken hareketlere fiziksel aktivite denir. Fiziksel aktivitenin kronik hastalıkların yanı sıra ruh sağlığı üzerinde de etkili olduğu bilinmektedir. Bu çalışma; ruhsal bozukluğu olan bireylere yapılan fiziksel aktivite programı sonrası bireylerin görüşlerini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Vaka Çalışması: Fiziksel aktivite programı; iki spor eğitmenine danışılarak hazırlanmış, bireylerin kas ve eklemlerini çalıştırmak amacıyla düşük efor sarf ederek ayakta yapabilecekleri, yürüme ve temel jimnastik hareketlerini kapsayan 23 hareketten oluşan 20 dakikalık bir programdır. Bu program, “Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği” dersi klinik uygulama süresi boyunca Kasım 2014 – Ocak 2015 tarihleri arasında her ay belirlenmiş bir klinik uygulama gününde klinik sorumlu hemşiresinden izin alınarak, iki farklı klinik alanda ruhsal bozukluğu olan bireylere yapılan bilgilendirme sonrası programa katılmayı kabul edenlere programı hazırlayan öğrenci tarafından toplam üç kez uygulanmıştır. Her üç uygulama, belirlenmiş tek bir klinik alanda ve ilgili klinik uygulama gününde programa katılmayı kabul eden bireylerle gerçekleştirilerek toplamda 29 kişiye ulaşılmıştır. Programa katılan bireylerin 8'i kadın (%27,5), 21'i (%72,5) erkektir ve ağırlıklı olarak şizofreni tanısı almışlardır. Bireylerin tümünün uygulayıcının gösterdiği hareketlere uyum sağladığı ve aktivite sonunda olumlu geri bildirim verdiği görülmüştür.

Tartışma: Fiziksel aktivite psikiyatrik hastalıkların önlenmesinde ve tedavisinde etkili bir yöntem olarak kabul edilmektedir. Ruhsal iyiliği sağlamada hafif bedensel hareketlerle yapılan fiziksel aktivitenin önemi büyüktür. Depresyon ve anksiyete bozukluğu riskini düşürmesi, kas, kemik ve eklem üzerindeki etkilerinden dolayı postürü geliştirerek benlik saygısı ve özgüveni artırması, olumlu düşünmeyi sağlayarak stresle başa çıkmayı güçlendirmesi, sosyal etkileşimi artırması ve yorgunluk tanımında pozitif değişime neden olması fiziksel aktivitenin olumlu etkileri arasındadır.

Sonuç: Bu çalışmada, ruhsal bozukluğu olan bireylere yapılan fiziksel aktivite programı sonrası bireylerin görüşlerinin olumlu olduğu bulunmuştur. Fiziksel aktivite programlarının sürekliliğini sağlamak ve katılımı artırmak amacıyla hemşirelerin fiziksel aktivite programları oluşturması, bireyleri teşvik etmesi, desteklemesi ve onlara empatik davranması profesyonel yaklaşım açısından önemlidir.

Kaynaklar:

1. Karatosun, H. (2010). Fiziksel aktivite ve ruh sağlığı. Süleyman Demirel Üniversitesi Yaşam Dergisi; 2(2): 9-13.
2. T. C. Sağlık Bakanlığı Türkiye Halk Sağlığı Kurumu. (2014). Yetişkinlerde fiziksel aktivite. Ankara: Kuban Matbaacılık ve Yayıncılık.
3. Can, S., Arslan, E., & Ersöz, G. (2014). Güncel bakış açısı ile fiziksel aktivite. Ankara Üniv Spor Bil Fak;12(1):1-10.

BITLİS'TE GÖREVLİ SAĞLIK ÇALIŞANLARININ PALYATİF BAKIM HAKKINDAKİ BİLGİ VE TUTUMLARININ İNCELENMESİ

Öğrenci:Faruk Yıldizer

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Seda Oğur

Üniversite:Bitlis Eren Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Amaç

Bu araştırmada Bitlis'te görevli sağlık çalışanlarının palyatif bakım hakkındaki bilgi ve tutumlarının incelenmesine çalışılmıştır.

Gereç ve Yöntem :Çalışmamız hazırladığımız 28 soruluk anket formunun 2015 yılı Ocak ve Şubat aylarında Bitlis'teki sağlık kuruluşlarında görevli personellerden gönüllü olanlarına uygulanmasıyla yürütülmüştür. Elde edilen cevaplar IBM SPSS 20® programında, Frequency ve Ki-kare testleriyle değerlendirilmiştir.

Bulgular :Araştırmamıza dahil edebildiğimiz 125 sağlık çalışanının %63.2'sinin (n=79) kadın, %36.8'inin (n=46) erkek, yaş ortalamalarının 27.24 ± 4.56 , %68.8'inin (n=86) üniversite mezunu, %77.6'sının (n=97) hemşire olduğu ve %68.0'inin (n=85) 5 yıldan daha az süredir meslekte çalıştığı saptanmıştır. Sağlık görevlilerinin %17.6'sı (n=22), hemşirelerin %15.5'i (n=15) palyatif bakımın ne olduğunu bildiğini; %40.8'i (n=51) biraz bildiğini, %30.4'ü (n=38) duyduğunu ama tam olarak ne olduğunu bilmediğini, %4.8'i (n=6) bu konuda fikrinin olmadığını, %6.4'ü (n=8) ise hiç duymadığını belirtmiştir. Palyatif bakımla ilgili bilgiyi nereden edindikleri sorulduğunda %50.4'ü (n=63) okuldan edindiklerini dile getirmiştir. Çalışanların %63.2'si (n=79) palyatif bakımın son dönem destek bakım, %10.4'ü (n=13) kanser tedavisi olduğunu ve %42.4'ü (n=53) palyatif bakım hizmetinin onkoloji merkezlerinde verilebileceğini söylemiştir. Palyatif bakım merkezlerinin yaygın olmama nedeninin çalışanların %41.6'sı (n=52) sağlık personeli sayısının yetersizliği ve eğitim almış personel eksikliği olduğunu belirtmiştir. Çalışanların %32.8'i (n=41) palyatif bakım merkezinde çalışmalarını durumunda ağrı yönetimi, pulmoner rehabilitasyon ve yoğun bakım eğitimine ihtiyaç duyacaklarını ifade etmiştir. Sağlık görevlerinin meslek ve eğitim durumları ile palyatif bakım hakkında bilgi sahibi olmaları ve bu bilgiyi edindikleri yer arasındaki farkın anlamlı ($p < 0.05$) olduğu bulunmuştur. Yine bilgi sahibi olma durumları ile "palyatif bakım nedir?", "palyatif bakım hizmeti nerelerde verilebilir?", "palyatif bakım merkezlerinde hastaya nasıl bir tedavi uygulanmaktadır?" sorularına verdikleri cevaplar arasındaki farkın da anlamlı ($p < 0.05$) olduğu görülmüştür.

Tartışma ve Sonuç :Multidisipliner olmasına rağmen, primer olarak hemşire bakımı üzerine oturtulan palyatif bakım konusuna ve uzmanlığına sağlık eğitiminde daha çok özen gösterilmelidir. Palyatif bakım hizmetinde profesyonel çalışanların görev alabilmesi için gerekli eğitim çalışmalarına hız verilmelidir. Ayrıca konuyla ilgili farkındalığın artırılmasına çalışılmalı, bu sistemin ülkemizde de geliştirilmesine katkı sağlanmalıdır.

HASTANEYE YATAN HASTALARDA HASTANE ANKSİYETE VE DEPRESYON RİSK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Çelebi E.Z., Kara N., Cantürk B., Alkan N.

Danışman: Doğan P.

Üniversite:İstanbul Medipol Üniversitesi, Sağlık bilimleri Fakültesi

Amaç: Hastalar hastanede yatarak tedavi görmeleri gerektiğinde yapılacak girişimlerin belirsizliği, oluşabilecek sorunlar, yabancı insanlar ve çevre sebebi ile emosyonel sorunlar yaşayabilirler. Çalışmamızda hastaneye yatan yetişkin ve ileri yetişkin dönemdeki hastaların anksiyete ve depresyon risk düzeylerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini 2014 Ekim-Ocak tarihlerinde İstanbul'da bir sağlık grubunun hastanelerine başvuran, yatarak tedavi alan, 18 yaş ve üzerinde, iletişim kurabilen ve gönüllü 100 hasta oluşturmuştur. Araştırmaya başlamadan önce etik kurul izni alınmıştır. Veriler, kişisel bilgi formu ve Aydemir ve ark. (1997) tarafından Türkçe geçerlilik ve güvenilirliği yapılmış olan Hastane Anksiyete ve Depresyon(HAD) Ölçeği ile toplanmıştır. Ölçeğin güvenilirlik katsayısı Cronbach's alpha yöntemi ile değerlendirilmiş ve 0,84 olarak hesaplanarak geçerli ve güvenilir olduğu saptanmıştır. Veriler SPSS 18.0 paket programında sıklık, yüzde, ki-kare ve t testi analizleri ile yapılmıştır.

Bulgular: Katılımcıların %36'sı 31-45 yaş aralığında, %83'ü evli, %29'u lise-önlisans düzeyinde eğitim almış ve %45'i bir-iki çocuk sahibiydi. Hastaların %49'u 2-5 gün süredir hastanede tedavi görüyordu, %50'si ilk kez hastaneye yatmıştı ve %79'u cerrahi operasyon sebebiyle hastanede yatmaktaydı. Katılımcıların HAD-A ortalaması $7,71 \pm 4,05$ olarak bulundu. Kesme noktası 10 olarak alındığında katılımcıların %78'i anksiyete yönünden risk altındaydı. HAD-D ortalaması $6,61 \pm 4,05$ olarak bulundu ve kesme noktası 7 olarak alındığında katılımcıların %40'ı depresyon yönünden risk altında olduğu belirlendi. Hastaların hastaneye ilk defa yatma durumları, yatış süreleri ve sosyo-demografik verileri ile HAD ölçeği puan ortalamaları arasında anlamlı bir fark bulunamadı($p > 0,05$). Hastaların tedavi aldığı klinik türü ve HAD ölçeğinden aldıkları ortalama puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir sonuç bulundu($p < 0,05$). Buna göre medikal tedavi için hastaneye yatan hastaların HAD-A ve HAD-D puan ortalamaları cerrahi tedavi için hastaneye yatan hastalara oranla anlamlı olarak daha yüksek bulundu.

Sonuç: Çalışmamızda medikal tedavi amacıyla hastaneye yatan hastaların anksiyete ve depresyon düzeyleri anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Hastaların psikolojik durumları hastaneye yatış sürecinde tedaviye uyum ve iyileşme üzerinde son derece önemlidir. Hastaların hastaneye yatma kararı çıkmasını takiben bu emosyonel tepkiler belirlenmeli ve hastanın hastaneye uyumunu artıracak girişimlerin hemşireler tarafında planlanması gerektiği düşünülmektedir.

P:387

HUZUREVİNDE YAŞAYAN YAŞLILARDA YALNIZLIK VE DEPRESYON ARASINDAKİ İLİŞKİ

Öğrenci: Ahmet Talha Tekgül, Kübra Gönül Günaydın

Danışman: Oya Sevcan Orak, Hacer Gök Uğur

Üniversite: Ordu Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Amaç:

Bu çalışma huzurevinde kalan yaşlılarda yalnızlık ve depresyon arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:

Tanımlayıcı olarak yapılmış araştırmanın örneklemini Ocak-Şubat 2015 tarihleri arasında Ordu İli Ahmet Cemal Mağden Huzurevi'nde yaşamakta olan 105 yaşlıdan depresyon tedavisi görmeyen, soruları cevaplayabilecek düzeyde olan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 64 yaşlı oluşturmuştur. Araştırmada veriler "Tanımlayıcı Bilgi Formu", "Geriatrik Depresyon Ölçeği Kısa Formu (GDÖ)" ve "UCLA-Yalnızlık Ölçeği" aracılığıyla toplanmıştır. GDÖ 15 sorudan oluşmakta olup "evet", "hayır" şeklinde cevaplanmaktadır. Puanlamada 7 puan kesme noktası olarak alınmaktadır. UCLA Yalnızlık Ölçeği 20 sorudan oluşmakta olup, 1-4 arasında puanlanmaktadır ve ölçekten alınan yüksek puan, yüksek yalnızlık düzeyi anlamına gelmektedir. Veriler SPSS 15.0 paket programı ile değerlendirilmiştir. Değerlendirmede tanımlayıcı istatistikler, pearson korelasyon analizi, independent t testi ve ANOVA kullanılmıştır.

Bulgular:

Yaşlıların %67,2'si erkek, %43,8'i 5 yıldan fazla zamandır huzurevinde yaşamaktadır ve yaş ortalamaları $76,25 \pm 8,03$ 'dür. Yaşlıların yalnızlık ölçeği ile GDÖ puanları arasındaki ilişki anlamlı bulunmamıştır ($p > 0,05$). Boş zamanlarını TV izleyerek geçirme durumuna göre yalnızlık ölçeği puan ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmuştur ($p < 0,05$). Ayrıca yaşlıların el işi yapma durumuna ($p < 0,01$), oyun oynama durumuna ($p < 0,05$) ve yakınları tarafından ziyaret edilme sıklığına ($p < 0,05$) göre GDÖ puan ortalamaları arasındaki fark anlamlı bulunmuştur. Çocuk sayısı ile GDÖ puanları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p < 0,05$).

Sonuç:

Bu araştırmada huzurevinde yaşayan yaşlılarda yalnızlık ve depresyon arasında ilişki olmadığı, boş zamanlarını TV izleyerek geçiren yaşlıların daha fazla yalnızlık yaşadığı, el işi yapanların ve arkadaşlarıyla oyun oynayanların depresif belirtilerinin daha düşük olduğu, yakınları tarafından yılda bir kez ziyaret edilenlerin depresif belirtilerinin daha yüksek olduğu ve çocuk sayısı arttıkça depresyon düzeyinin de arttığı sonucuna ulaşılmıştır.

P:388

HUZUREVLERİNDE YAŞAYAN YAŞLILARDA GÖRÜLEN DÜŞME RİSKİ

Öğrenci: Çatalkaya D.

Danışman: Tozak Yıldız H., Kıvrak A., Baybek H.

Hemşire: Kızıltuğ M.

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

Düşme yaşlılarda sık karşılaşılan, ölüm ve hastalık oranlarında önemli miktarda artışa yol açan geriatrik sendromlardan biridir. Yaşlıda bilişsel, davranışsal ve yürütücü fonksiyonlarda gerileme ortaya çıktığında, düşme görülmeye başlanır. Bu araştırma Huzurevlerinde yaşayan yaşlılarda görülen düşme riskini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Çalışmanın evrenini Muğla İli Huzurevlerinde yaşayan yaşlılar oluşturmuş, örneklem seçme yöntemine gidilmemiş evrenin tamamı örnekleme alınmış 4 kişiye ulaşamadığı için çalışma toplam 106 kişi üzerinde yürütülmüştür. Çalışmada veri toplama aracı olarak ilgili literatür kaynaklardan taranarak araştırmacılar tarafından hazırlanan 34 sorudan oluşan anket kullanılmıştır. Anketler birebir görüşme yöntemi ile uygulanmış, verilerin değerlendirilmesinde SPSS 14.0 paket programı, verilerin yorumlanmasında yüzde (%) ve sayı değerleri (n) kullanılmıştır. Araştırmada etik kurallara uygun olarak yürütülmüştür.

Araştırmada huzurevi sakinlerinin %38.7'sinin 71 yaş üzeri, %69.9'unun erkek, %44.3'ünün 61-70 kilo arasında %37.7'sinin okur-yazar olmayan ve %50.9'unun işsiz bireylerden oluştuğu saptanmıştır. Huzurevi sakinlerinin; %52.8'inin bir yıldan fazla süredir huzur evinde kaldığı, %81.1'inin sağlık problemi bulunduğu, %91.5'inde güç kaybı olduğu, %84.0'ının sürekli ilaç kullandığı, %38.2'sinin günde dört ve daha fazla ilaç kullandığı, %58.5'in de tansiyon, %62.3'ün de hafıza kaybı olduğu, %71.7'sinin denge şikayeti olduğu, %98.1'inin sabah yataktan tek başlarına kalkabildiği, %13.2'sinin yatak yüksekliğinde sorun olduğu belirlenmiştir.

Huzurevi sakinlerinin %97.2'sinin daha önce düşme hikayesinin bulunduğu, %79.2'sinin çevresel etmenler nedeniyle daha önce düştükleri, en son altı ay içindeki yaşadıkları düşmelerde %82.4'ünde geçici hasar olduğu fakat %58.8'inde düşme sonrası hastaneye başvurmadığı tespit edilmiştir.

Sonuç olarak; huzurevi sakinlerinin büyük çoğunluğunun sağlık probleminin olduğu ve düşme hikayesinin bulunduğu, düşme nedeninin çevresel etmenler olduğu, yarısından fazlasının düşme sonucu hastaneye başvurmadığı saptanmıştır.

Anahtar kelimeler: Yaşlılık, Düşme, Huzurevi.

KAMU VE ÖZEL HASTANEDE ÇALIŞMANIN ŞİDDETE MARUZ KALMA ÜZERİNE ETKİSİ

Öğrenci:Cansu Çetiner, Kübra Tanısa, Damla Erçok, Hilal Şen, Anjel Kısadur
Danışman: Yrd.Doç.Dr. Filiz Okumuş
Üniversite: Medipol Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş ve Amaç: Toplumumuzda şiddet olgusu her geçen gün artmaktadır. Bu sebeple sağlık alanındaki şiddetin de arttığı düşünülmektedir. Bu durum gerek sağlık çalışanlarını ve aralarındaki ilişkiyi gerekse hasta ve hasta yakınları ile ilişkiyi olumsuz yönden etkilemektedir. Çalışanın iş kalitesini, güven duygusunu, iş doyumunu, konsantrasyon düzeyini ve verimini düşürüp stres ve anksiyeteye sebep olmakta, hasta açısından ise personele güven duygusunu zedelemektedir. Bu çalışmanın amacı; sağlık çalışanlarına uygulanan şiddetin özel ve kamu hastanesindeki farklılığını ortaya koymaktır. Özel ve kamu hastanelerinde yapılması ve geliştirilmesi gereken politikaları saptanmasında yardımcı olacağı umulmaktadır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte olan bu araştırma Kasım- Aralık 2014 tarihleri arasında bir özel, bir kamu hastanesi ele alınarak yapılmıştır. Araştırma esnasında örneklem oluşturulurken çalıştığı klinikte bir yılını doldurmasına olmasına dikkat edilmiştir. Bunun dışında herhangi bir kriter belirlenmeden rastgele servislerden gönüllü kişilere yapılmıştır. Anketimizdeki sorularla sağlık çalışanlarının sözel şiddet, fiziksel saldırıya yeltenme, fiziksel saldırı ve cinsel saldırıdan en az birine maruz kalıp kalmadığı, hangi zaman diliminde şiddete maruz kaldığı, şiddet sonrası duygu durumu, hastaya bakımın ne şekilde değiştiği ve sağlık çalışanlarının şiddete maruz kalma sebepleri hakkında bilgi toplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS (18. Paket) programı yardımı ile yüzdelerle dağılım ve ki-kare testleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Fiziksel saldırıya yeltenmeyle karşılaşanların %53.8'i, fiziksel saldırıya uğrayanların %61.9'u, cinsel saldırıya uğrayanların ise %75'i özel hastanede çalışmaktadır. Hemşireler, şiddet karşısında çoğunlukla moral bozukluğu, verimlilikte azalma ve yoğun stres yaşadıklarını ifade etmişlerdir. Kamu hastanesinde çalışanlar, şiddete rağmen hastasına bakım vermeye devam ettiğini, özel hastanede ise başka bir hemşire arkadaşına devrettiğini ifade etmiştir.

Sonuç: Şiddete uğrama açısından özel ve kamu hastanesinde çalışma yönünden istatistiksel olarak anlamlı bir fark görülmemiştir ($p>0.05$).

Anahtar kelimeler: Hemşire, şiddet

P:390

KUZEY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ DİKMEN BÖLGESİNDE YAŞAYAN YAŞLI BİREYLERİN UYKU KALİTESİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci:Buket Çimen, Ümran Dal, Tarık Sadıç,

Danışman:Ezgi Bağrıaçık

Üniversite:Yakın Doğu Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu çalışma, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) Dikmen Bölgesi'nde yaşayan yaşlı bireylerin uyku kalitesini değerlendirmek amacı ile yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tipte olup 17.06.2014-24.06.201 tarihleri arasında yürütülmüştür. Araştırmanın evreni, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin Girne İlçesi'nde yer alan Dikmen Kasabası Belediyesine bağlı sağlık departmanına kayıtlı tüm yaşlı bireyler oluşturmuş olup örnekleme araştırmayı kabul eden 90 yaşlı olan birey alınmıştır. Araştırma öncesi belediyelerden izin alındıktan sonra ev ziyaretleri yapılmıştır. Veriler literatür bilgilerine dayanarak hazırlanan bireylerin sosyo-demografik, uyku kalitesi ve PUKİ uyku kalitesi ölçeği (32 soru) aracılığı ile yüz yüze görüşülerek toplanmış ve SPSS 17.0 paket programı aracılığı ile yüzdeler ve ortalama hesaplamaları yapılarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan bireylerin tamamına yakını (%94.4) evli ve çocuk sahibidir. Bireylerin %68.9'unun ilk öğretim düzeyinde olduğu %95.6'sının çalışmadığı, %72.2'sinin orta gelir düzeyinde olduğu ve %73.3'ünün sosyal güvencesi olduğu belirlenmiştir. Araştırmaya katılan yaşlı bireylerin yarısından fazlasının (%57.8) uyku probleminin kısmen olduğu ve bu problemleri sorguladığımızda %44.4'ü sık sık uyanma, %33.3'ü uykuya dalmakta zorlanma ve 25.6'sı da solunum sıkıntısıyla uykudan uyanma olarak ifade ettikleri saptanmıştır. Bireylerin %67.8'inin uykuya dalmaya yönelik herhangi bir uygulama yapmadığı ve yapan bireylerinde %25.6'sı TV izleme olarak belirtmiştir. Yaşlı bireylerin %82.2'si sigara ve alkol gibi alışkanlığı olmadığını belirtmiştir. Araştırmaya katılan yaşlı bireylerin gelir durumu, uyku problemi yaşama, uyku alışkanlıkları ve sigara-alkol kullanma gibi alışkanlık ve özellikleri incelenmiş; bireylerin uyku kalitesi değerlendirilmesindeiki grubunda ortak problemi, alışıla gelmiş uyku etkinliği, uyku bozukluğu ve gündüz uyku işlev bozukluğu alt bileşen skorları 5'in üstünde puanlanmış ve uyku bozukluğu kötü olarak bulunmuştur. Aralarındaki fark istatistiksel olarak uyku problemi yaşayan grupta anlamlı bulunmuştur. (p<0.05)

Sonuç: Sonuç olarak yaşlı bireylerin özellikle alışıla gelmiş uyku etkinliği, uyku bozukluğu ve gündüz uyku işlev bozukluğu alanları olmakla birlikte uyku kalitesinin

kötü olduğu belirlenmiştir. Bu doğrultuda, geriatri hemşireliğine ağırlık verilmeli durumun saptanması açısından sorgulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Geriatri, Uyku Kalitesi, Uyku Problemleri

P:391

MÜZİĞİN RUH SAĞLIĞINA ETKİSİ

Öğrenci:Fatma Gül Kaya,Nadide Embel

Danışman:Doç.Dr.Ayşegül Bilge, Doç. Dr. Gülseren Keskin,Öğr.Gör.Dr. Serap Nargaz Akdeniz

Üniversite:Ege Üniversitesi

Amaç: Araştırmada; ruh sağlığı ve hastalıkları eğitimi alan, müzik eğitimi alan ve akademik eğitiminde müzik ve ruh sağlığına yönelik eğitim almayan üniversite öğrencilerinde müziğin ruh sağlığına etkisini belirlemek amaçlanmıştır.

Yöntem:Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel tipte planlanmıştır. Araştırmanın örneklemini, bir üniversitenin hemşirelik bölümü (n=107), Türk musiki konservatuarı temel bilimler bölümü(n=150) ve iktisadi ve idari bilimler fakültesi iktisat bölümü (n=63) 4. sınıf öğrenciden(n=320) araştırmaya katılmayı kabul eden 106 öğrenci oluşturmuştur. Araştırmayı gerçekleştirebilmek için kurumlardan yazılı, öğrencilerden sözlü onam alınmıştır. Veri toplama aracı olarak tanıtıcı anket formu ve 1994 yılında Şahin ve Savaşır tarafından Türkçeye uyarlanan kısa semptom envanteri kullanılmıştır.

Bulgular:Katılımcıların yaş ortalaması $23,82 \pm 2,82$ 'dir. Örnek grubu cinsiyete göre homojendir(%50 kadın, %50 erkek) ($p=0,349$). Katılımcıların %67'si kendilerini girişken olarak ifade ederken, %16'sı pasif olarak ifade etmiştir. Katılımcıların %48,1'i sık sık müzik dinlediğini ve çok pop müzik (%29) dinlediğini belirlenmiştir.Öğrencilerin %84,9'u tercih ettikleri müzik çeşidini, o an içerisinde buldukları ruhsal durumun belirlediğini ifade etmişlerdir. Müziğin tedavi edici etkisi incelendiğinde, %93'ü müziğin bir terapi biçimi olduğunu belirtmişlerdir. Öğrencilerden kendilerini ruhsal açıdan 0-10 arasında puanlamaları istenmiş, $6,08 \pm 2,29$ olarak saptanmış, bu sonuç ruhsal açıdan kendilerini iyi hissettiklerini göstermiştir. Kısa semptom envanteri alt ölçek puanlaması doğrultusunda konservatuar bölümü öğrencilerinin somatizasyon ve hostilite puan ortalamaları daha yüksek, hemşirelik bölümü öğrencilerinin depresyon puan ortalamaları daha yüksek, iktisat bölümü öğrencilerinin ise olumsuz benlik, anksiyete ve genel toplam puan ortalamaları daha yüksek bulunmuştur. Hiçbir zaman müzik dinlemediğini belirten öğrencilerin somatizasyon, her zaman müzik dinleyenlerin hostilite puan ortalamaları daha yüksek bulunmuştur. Nadiren müzik dinlediğini belirtenlerin ise olumsuz benlik puan ortalamaları, depresyon puan ortalamaları ve ölçek toplam puan ortalamaları daha yüksek bulunmuştur. Ara sıra ve sık sık müzik dinleyen grupta ise bir ruhsal semptom saptanmamıştır.

Sonuç:Katılımcıların müziği ara sıra ve sık sık dinlemeleri ruh sağlığını korumaktadır. Konservatuar öğrencilerinin müzikle mesleki açıdan ilgilendikleri ancak müzikle eğlenmek ve ruhsal rahatlık açısından ilgilenedikleri söylenebilir.

Anahtar Kelime: Müzik, ruh sağlığı, ruhsal belirti

P:392

ÖĞRENCİ HEMŞİRELERİNİLETİŞİM BECERİLERİ VE ETKİLİ ETMENLER

Öğrenci: Ayça Terzi, Ceren Şen, İbrahim Kavaslar, Gizem Beycan Ekitli
Danışman: Şeyda Dülgerler
Üniversite: Ege Üniversitesi

Giriş ve Amaç

İletişim, toplumsal süreçte temel alınan olgulardan biridir ve biyopsikososyal bir bütün olabilmesi için insanların iletişim aracılığıyla, bireysel varoluşlarını onamaları ve toplumsal ilişkilerini sürdürmeleri önemlidir. Hemşireliğin insan ilişkileri üzerine temellenmiş bir meslek olması nedeniyle bu çalışmada hemşirelik birinci sınıf öğrencilerinin iletişim becerilerini ölçmek amaçlanmıştır.

Yöntem: Betimleyici ve kesitsel tipteki araştırmanın evrenini Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi 2014-2015 öğretim yılı güz döneminde eğitim gören ve iletişim dersi almamış birinci sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Araştırmada ayrıca bir örneklem seçimi yöntemi kullanılmamış olup evrenin tamamı örnekleme oluşturmuştur. Buna göre araştırma, gönüllü olarak katılan 328 öğrenci ile yürütülmüştür. Veriler, İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ) ile toplanmış, analizlerinde ortalama, yüzdelik dağılımlar, student t, kruskal Wallis ve anova önemlilik testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencileri yaş ortalamaları; 19.70 ± 1.17 , %12.2 si geniş ailelerde yaşamakta, %73.5 i bir yada iki kardeşe sahip, %57.0 si yurttadır. Öğrencilerin %35.6 sı bir dernek yada sivil toplum kuruluşunda gönüllü olarak çalışmaktayken, boş zaman aktivitesi olarak arkadaşlarıyla birlikte vakit geçirmeyi tercih etmektedir. %28.0 i iletişim sorunu yaşamaktayken, kendini ifade etmede yetersizlik, öfke kontrolü sağlanamama nedeniyle kavga etme, karşısındakine hayır diyememe, kendilerini başkalarına anlatmaktan huursuz olma ve başkalarını dinlemekten sıkıldıklarından dolayı sorun yaşamaktadırlar. İletişimde en çok önyargısız ve saygılı olmaya dikkat edilmesi gerektiği iletilmiştir. En etkili iletişim yöntemleri; karşılıklı dinlemenin gerçekleştiği yüz yüze iletişim ve sosyal medya, telefon kullanımı olarak belirtilmiştir.

Sonuç: Öğrenciler kendilerini iletişim becerileri konusunda ortalamanın üzerinde başarılı algılamaktadır ve hiçbir sosyodemografik özellik bu grup için iletişim becerileri üzerinde bir etkiye sahip değildir. İletişim sorunu yaşayan öğrencilerin ilk sınıflardan saptanarak girişkenlik, etkili sorunçözme ve sağlıklı öfke kontrolü üzerine yapılacak bireysel ve grup danışmanlıklarıyla takip edilmeleri önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: öğrenci hemşire, iletişim beceri

P:393

PSİKİYATRİK HASTALIK TANILI HASTA VE AİLELERİNİN EĞİTİM GEREKSİNİMLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Sinem Eroğlu

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Sibel Ergün, Öğr.Gör. Songül Duran

Üniversite: Balıkesir Üniversitesi Balıkesir Sağlık Yüksekokulu

ÖZET

Amaç: Bu çalışma psikiyatrik tanıli hasta ve ailelerinin eğitim gereksinimlerinin düzeyini belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı olarak gerçekleştirilen araştırmanın örneklemini, 15.01.2015-15.02.2015 tarihleri arasında, Balıkesir il merkezinde yer alan Balıkesir Devlet Hastanesi'nde yatan ve ayaktan izlenen hastalar ve Toplum Ruh Sağlığı Merkezi'nde izlenen hastalar (165 kişi) ile hasta yakınları (80 kişi) oluşturmaktadır.

Araştırma verileri, "Hasta//Hasta Aileleri Bilgi Formu" ve "Psikiyatrik Hastalıklara Yönelik Eğitim Gereksinimleri Anketi" kullanılarak toplandı.

Veriler, SPSS 19 paket programında değerlendirilip istatistiksel analizde yüzdelik dağılımları, Mann Whitney U testi ve Kruskal Wallis analizleri kullanıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan hastaların %58.2'sinin kadın, %50.9'unun 21-34 yaş arasında olduğu, %32.7'sinin bekar/dul olduğu, %36.3'ünün lisans ve üstü eğitim düzeyine sahip olduğu, %37.6'sının çalışmadığı tespit edilmiştir. Hastaların %52.7'sinin hastalığı hakkında biraz bilgi aldığı, %75.8'inin bu bilgiyi sağlık personelinen aldığı saptanmıştır.

Hastaların ve hasta ailelerinin psikiyatrik hastalıklara yönelik eğitim gereksinimleri anketinden aldıkları puan ortalamaları arasındaki fark karşılaştırıldığında; gruplar arasında istatistiksel olarak ileri derecede anlamlı fark olduğu saptanmıştır (t: -17.300 p= .000). Hasta ailelerinin eğitim gereksinimleri puan ortalaması (1.55±16.69) hastalarinkinden (1.25±10.41) anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur.

Hasta ve hasta ailelerinin cinsiyet, yaş, eğitim durumu, çalışma durumu, sosyal güvence değişkenlerine göre eğitim gereksinimleri puan ortalamaları karşılaştırıldığında anlamlı fark olmadığı belirlenmiştir (p>0.005).

Sonuç: Hasta ailelerinin eğitim gereksinimleri puan ortalaması hastalarinkinden anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur. Buna yönelik yapılacak eğitimlerin yararlı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Psikiyatri hastası, sağlık eğitimi, hasta ve hasta ailesi

P:394

RUHSAL HASTALIĞI OLAN HASTALARA BAKIM VEREN AİLE ÜYELERİNİN BAKIM YÜKÜ VE ALGILADIKLARI SOSYAL DESTEK DÜZEYİ

Öğrenci:Özge Dirgen, Yeşim Biçici, Mahmut Uzun
Danışman: Yrd.Doç.Dr. Sevgi (Nehir) Türkmen
Üniversite:Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve Amaç

Toplum tarafından, ruh hastalığına ve hastalarına karşı damgalayıcı tutuma maruz kalan ailelerin yük düzeylerinin arttığı, aile ilişkilerinin zarar gördüğü, sosyal destek arama davranışı geliştirmedikleri ve toplum tarafından dışlanmamak için sağlık merkezine başvuru yapmadıkları ya da başvurularını olabildiğince geciktirdikleri bildirilmektedir (1).

Bu araştırma ruh sağlığı hastalığına bakım verenlerin sosyal destek ile bakım yükleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla kesitsel tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

MATARYEL METOD

Araştırmanın Şekli

Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel bir araştırma tipinde yapılmıştır. Araştırma Kasım 2014-Ocak 2015 tarihinde gerekli izinler alındıktan sonra, Manisa Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi Psikiyatri polikliniğine başvuran hastaların aileleri üzerinde gerçekleştirilmiştir.

Araştırmanın evrenini, Manisa Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi Psikiyatri polikliniğine başvuran 259 hastanın aileleri oluşturmaktadır. Araştırma örneklemini, Kasım 2014 -Ocak 2015 tarihleri arasında araştırmaya alınma kriterlerine uygun olan 199 hasta aileleri oluşturmuştur.

Veri Toplama Araçları

1-Bilgi Formu:

Tanıtıcı özellikler soru formunda hasta ve bakım verene yönelik sosyo-demografik verilerin toplanmasını amaçlayan 28 soru bulunmaktadır.

2- Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği:

Çok boyutlu algılanan sosyal destek ölçeği Eker ve Arkan tarafından 1995'de Türk toplumuna uyarlaması yapılmıştır (2).

3-Bakım Verme Yükü Ölçeği

Bakım Verme Yüğü Ölçeği, ölçeğin Türkçe'ye uyarlanması 2006 yılında İnci tarafından yapılmıştır (3).

Verilerin Değerlendirilmesi

Araştırmadan elde edilen bulgular, SPSS for Windows 15.0 (Statistical Package for Social Sciences for Windows) programı kullanılarak yapılmıştır. Araştırma verilerinin istatistiksel değerlendirilmesinde, araştırma verilerinin istatistiksel değerlendirilmesinde yüzdeler, t - testi, tek yönlü varyans analizi ve pearson korelasyon ile değerlendirme yapılmıştır.

BULGULAR

Hasta yakınlarının yaş ortalaması 41.93 ± 13.66 (18-83)'dir. Hasta yakınlarının % 58.3 kadın, % 41.7 erkek, % 79.9 evli , % 45.2 ilkokul mezunudur.Hasta yakınlarının hastaları % 42.2 depresyon, % 16.1 şizofren, % 15.1 bipolar bozukluk tanısı vardır. Hasta yakınlarına hastalarının özbakım yeteneği çoğunluğu bağımsız olduğunu belirtmiştir. Eğitim düzeyi ve gelir durumu düşük olanların, hasta yakınlarının hastalarına bakmanın aile ve iş ortamındaki rolünü etkilediğini ifade edenlerin bakım yüğü ve sosyal desteği düşük olduğu belirlenmiştir. Ailelerin sosyal desteği arttıkça bakım yüğü azalmaktadır.

Sonuç: Çalışmadan elde edilen veriler doğrultusunda ruhsal hastalığı olan ve uzun süreli tedavi, bakım gerektiren hastaların ve onlara bakım verenleri etkileyen faktörler göz önüne alınarak eğitim, danışmanlık programları ve düzenli sağlık kontrolleri düzenlenmesi önerilmiştir.

Kaynaklar

- 1.Tanrıverdi D. şizofreni hastalarının bakım vericilerine verilen psikoeğitimin bakım yüküne etkisi. Yüksek Lisans Tezi. Erzurum: Atatürk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı; 2008.
- 2.Eker D, Arkar H, Yıldız H. Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği'nin Gözden Geçirilmiş Formunun Faktör Yapısı, Geçerlik ve Güvenirliği, Türk Psikiyatri Dergisi 2001; 12(1):17-25.
- 3.İnci FH. Bakım verme yüğü ölçeği'nin Türkçe'ye uyarlanması, geçerlilik ve güvenilirliği. Yüksek Lisans Tezi. Denizli: Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Halk Sağlığı Hemşireliği Ana Bilim Dalı; 2006.

SAĞLIK ÇALIŞANLARININ İŞYERİNDE MARUZ KALDIKLARI ŞİDDETİN BELİRLENMESİ

Öğrenci:Burak PARTİGÖÇ, Oğuzhan ÇOKAKLI,Leyla SARAÇOĞLU, Merve OCAK, Pelin DOĞAN, Zeynep BÜYÜKKARAKURT, Esmâ YİĞİT
Danışman:Arzu KOÇAK UYAROĞLU
Üniversite:Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Şiddet, tüm toplumları olumsuz yönde etkileyen çağımızın önemli problemlerinden biridir. Bu duruma paralel olarak sağlık çalışanına şiddette son yıllarda artış göstermekte olup sağlık alanında yaşanan şiddet olayları diğer işyerlerine göre daha yaygındır. Bu bağlamda araştırma, sağlık çalışanlarının işyerinde şiddete maruz kalma durumlarının, şiddetin sağlık çalışanları üzerindeki etkisinin ve işyeri şiddetinin nedeni, türü ve sağlık çalışanının yaşadığı duygusal değişiklikleri belirlemek amacı ile tanımlayıcı tipte yapılmıştır. Çalışmanın örneklemini Konya il merkezinde bulunan kamu hastaneler birliğine bağlı bir hastanede çalışan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 330 sağlık çalışanı oluşturmuştur. Veriler sağlık çalışanlarının sosyo-demografik özelliklerini, şiddet olgusu ve şiddete maruz kalma ile ilgili sorulardan oluşan bir anket formu ile 01 Ocak 2015-01 Mart 2015 tarihleri arasında toplanmıştır. Çalışma kapsamında görüşülen sağlık çalışanlarının yaş ortalamasının 30.41 ± 6.52 olduğu ve %65.8'inin kadın, %63.9'unun evli, %66.1'inin hemşire, %57.3'ünün lisans ve lisans üstü mezunu olduğu görülmektedir. Sağlık çalışanlarının %79.4'ü meslek yaşamı boyunca şiddet olayı ile karşılaşmaktan korktuklarını ve %52.7'si şiddet ile baş etme konusunda yeterli eğitim almadıklarını ifade ettiler. Bireylerin %73.9'unu meslek yaşamı boyunca en az bir kere şiddete maruz kaldığı, yaşanan şiddet olayın hasta(%58.2) ve/veya hasta yakını(%92) tarafından gerçekleştirildiği ve %95.6'sının sözel şiddete maruz kaldığı saptanmıştır. Şiddet olayından sonra sağlık çalışanlarının %65.6'sı çalışma motivasyonunda azalma, %51.6'sı öfke yaşadıklarını belirtmişlerdir. Sonuç olarak bu çalışmada sağlık çalışanlarının büyük çoğunluğunun şiddete maruz kalmaktan korktuğu ve şiddete maruz kalanların ise en sık sözel şiddet ile karşılaştığı belirlenmiştir. Sağlık kurumlarında yaşanan şiddeti önlemede sağlık çalışanlarına eğitim ve meslek yaşamları boyunca verilecek olan şiddet ile baş etme eğitimleri önemli bir yere sahiptir.

Anahtar Kelimeler; Şiddet, Sağlık Çalışanları, Sağlık Çalışanına Şiddet

SAĞLIK MESLEĞİ SEÇİMİ ÖZELLİKLERİ

Öğrenci:Merve Esmek, Aynur Arslan, Döne Kökçüoğlu, Ziyet Aslan, Büşra Yıldırım
Danışman:Yrd.Doç.Dr.Rabia Sohbet
Üniversite:Gaziantep Üniversitesi

Araştırmaya katılan kişilerin meslek seçimlerinde etkili faktörleri belirleme, seçtikleri meslek hakkında bilgi düzeylerini ölçme, seçtikleri mesleğin yeteneklerine ve ilgi alanlarına uygunluğunu belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Araştırmamız Gaziantep Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik ve Ebelik Bölümü 1.sınıfta okuyan toplam 248 öğrenciden 210'una 28 sorudan oluşan anket formu kasım aralık 2014'de uygulanmıştır.Veriler SPSS.16.0 istatistik paket programında değerlendirilmiştir.

Araştırmaya katılanların %79.5'i 18-19 yaşında, %20.5'i 20-25 yaşında, katılanların %60'ı Güney doğu Anadolu bölgesinden, %27'si Akdeniz bölgesindedir. %78'i hemşirelik bölümü, %22'si ebelik bölümü öğrencisidir. %80 'i kadın, %34.3'ü gelir giderden az, %54.8'inin ekonomik durumu gelir gidere eşit, %23'ü ekonomik durumu gelir giderden fazladır. Mesleği %38'i kendi isteğiyle, %25'i aile isteğiyle, %22'si iş bulma imkanından dolayı seçmiştir. Mesleği seçmede bu mesleğin toplumdaki yeri, getirdiği gelir ve mesleğe olan talebin etkisi oldu mu sorusuna: %67.1'i katılıyorum, %6.7'si katılmıyorum cevabını vermiştir. Mesleği seçmeden önce bu mesleği yapanlardan bilgi almaya %45.7'si evet demiştir. Mesleğin iş bulma imkanlarını bilerek seçmeye %72'si katılıyorum cevabını vermiştir.

Yapılan araştırmada mesleği seçerken aile ve çevrenin çok ciddi bir etkisi olduğu saptanmıştır. Bazı öğrencilerin mesleği sevmediği halde iş imkanından dolayı bu mesleğe yöneldiği ortaya çıkmıştır. Öğrencilere mesleklerini seçmeden önce yeterli bilgi verilmelidir. Mesleği seçerken yeteneklerini, ilgi alanlarını göz önünde bulundurması gerektiği anlatılmalıdır. Meslek seçiminden önce ailelere çocukların isteklerinin daha önemli olduğunu, kendi isteklerinden çok çocuklarının sevdiği ve yapmak istediği meslekleri seçmesi gerektiği anlatılmalıdır. Öğrenciler mesleği seçmeden önce mesleği yapanlardan bilgi almalıdır. Mesleği sevmediği halde iş imkanından dolayı bu mesleği seçmeleri diğer mesleklerin iş olanağının az olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, Ebelik, Meslek, Seçim, Sağlık

SINAV PSİKOLOJİSİ

**Öğrenci:Ensari Dertli, Hatice Çıtız, Gökçe Çadircı, Mustafa Çoşkun, Mehmet Öncebe, Yasemin Ateşeyan,
Danışman: Rabia Sohbet
Üniversite:Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi**

Günümüzde öğrenciler, yarışmacı ortamda yetiştirilip hayata hazırlanmaktadır.Böyle ortamda gelişen öğrenciler sınav kaygısı yanında gelecek kaygısı da kazanmaktadır.Bu çalışmanın amacı, ortaöğretim son sınıf öğrencilerin sınav kaygı durumlarının cinsiyet ve sınıfa göre farklılık gösterip göstermediğinin incelenmesidir.

Araştırmanın evrenini,Kasım 2014te Pakize Kemal Öğücü Ortaokulunda okuyan son sınıf öğrencileri oluşturmaktadır.gerekli izinler alınarak 200 öğrenciye gözlem altında anket uygulandı. Anketimiz toplamda 52 adet sorudan oluşmaktadır. Bu soruların28 tanesi çoktan seçmeli ve 3 açık uçlu olmak üzere 31 tanesi bizim oluşturduğumuz sorulardır. Kalan 21 soru ise stres düzeyi ölçeğinin oluşturduğu sorulardır.Veriler SPSS 15.0 programından değerlendirildi.

Ankete katılanların;%66'sı 14, %26.5 i 13 yaşlarındadır.Katılanların % 51.5 i kız, %48.5 i erkektir.Katılanların %74'ü çekirdek ailedir. %47.5'nin anne eğitim durumu ilkokul; %41'inin baba eğitim durumu ilkokuldur. %87'sinin annesi ev hanımıdır; %62'sinin babasının mesleği serbest meslektir.% 29.5'inin aile gelir düzeyi gelir giderden azdır.Katılımcıların tamamı güneydoğu bölgesinde yaşamaktadır.Katılanların %75'i herhangi bir kurstan yararlanmıyor.%56'sı sınav korkusu,%29'u süre sıkıntısı yaşıyor.%44.5'i süre sıkıntısı yaşamamak için test çözüyor.%62.5'i heyecan bastırmak için dua ediyor.%34.5'i sınavda kalp çarpıntısı yaşıyor.%27.5'i okuma hatası yapıyor.%39.5'i heyecana bağlı yanlış cevaplama yapıyor.%74'ünü ses,%15'i çevredeki görüntüler,%11'i farklı kokulardan dikkati dağılıyor.%43.5'i düzenli ders çalışma alışkanlığı varken,%17.5'inin ders çalışma alışkanlığı yoktur.%9'unun ders çalışmasına engel olacak sağlık problemi vardır.%62'sinin ailesinde sınava hazırlanan yoktur.%46.5'i sınav sürecine yönelik yardım alıyor.%37'si sınav sonucuna bağlı olarak ailesinden çekiniyor.%15'i sınava hazırlanırken maddi sıkıntı yaşıyor.%68.5'i sınav günü ne yapacaklarını biliyorken,%15'i ise ne yapacaklarını bilmiyor.

Uyguladığımız stres skalasında katılımcıların %68'i stresten olumsuz etkilenirken,%9'luk kısım ise stresten etkilenmiyor.

Araştırmada elde edilen bulgular sonucunda öğrencilerin üst sınıflara geçtikçe sınav kaygılarının arttığı ortaya çıkmaktadır. Cinsiyet farklılığı olmadan kaygı düzeylerini arttığı görülmektedir.Araştırmada elde edilen veriler çerçevesinde öğrencilerin öğrenme süreçlerinin düzenlenip uygun hale getirilmesi, başarıyı elde etmelerine destek olunması önerilebilir.

Anahtar kelime:Sınav,Psikoloji,Cinsiyet,Kaygı,Sınıf

P:398

ŞİZOFRENİYİ ANLAMADA İNTERNET ALDATMACA MI?

Öğrenci: Danacıoğlu B., Kuytak B., Mete M.

Danışman: Şahin G., Buzlu S.

Üniveriste: Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş ve Amaç

İnternet; bireylerin istediği her konuda bilgi almak amacıyla kullanabildiği, kolay ulaşılabilen bir iletişim aracıdır. Bireylerin internetten sağlıkla ilgili edindikleri bilgilerin karar vermelerinde önemli etki oluşturduğu bilinmektedir.

Bu araştırmada; online ulaşılabilen, şizofreni hakkında bilgi alınabilecek internet sitelerinin içerik yönünden değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem

“Şizofreni” anahtar kelimesiyle Türkiye’de en çok kullanılan 3 arama motoru (sırasıyla Google, Yandex, Bing) taranarak her arama motorunun ilk 10 sitesi araştırmaya alınmıştır. Ortak ulaşılan siteler elenerek geri kalan 22 site içerik yönünden incelenmiştir. İlgili siteler, araştırmacılar tarafından hazırlanan 14 maddelik değerlendirme formunda, her bir alt madde doğruluk ve güncellik açısından 0-2 puan arasında puanlandırılarak, toplam 28 puan üzerinden değerlendirilmiştir. Alt başlıklar ise; tanım (2 madde), semptom (3), tanı (4), gidiş-sonlanım (2) ve tedavi (3) olarak belirlenmiştir.

Bulgular

Araştırmada ele alınan internet sitelerinin %18,18’inin psikiyatri uzmanı, %4,54’ünün psikolog tarafından yazıldığı, %77,27’inin ise yazarının belli olmadığı saptanmıştır. Taramada her üç arama motorunun ilk 10 sitesinde akademik ya da dernek sitesi yer almamaktadır.

Sitelerin ortalama puanının 8,81 olduğu belirlenmiştir. Araştırmaya alınan hiçbir internet sitesinde tam bilgiye ulaşılamamıştır. Alt başlıklara göre incelendiğinde en güvenilir ve eksiksiz bilginin “tanım” alanında (%18,18), en yetersiz ve eksik bilginin ise “gidiş-sonlanım” alanında (%77,27) olduğu saptanmıştır.

Tartışma

Günümüzde internet bireylerin bilgiye hızlı ulaşmasına olanak sağlamasına rağmen, güvenilirliği olmayan birçok bilginin de yer aldığı bir ortam haline gelmiştir. Yazarın belli olmadığı ve içeriği yetersiz internet sitelerini okuyan bireyler; yanlış yönlendirilmekte ve sağlık profesyonellerinin tedavi ve bakım sürecinde sorunlara yol açmaktadır. Tüm

ruhsal hastalıkların damgalanması bireylerin kliniğe gitmekten çok internette yer alan bilgileri uygulamasına neden olmaktadır. Bu nedenle internet sitelerinde güncel bilgilerin yanı sıra tedavi protokollerinin önemine de yer verilmelidir.

Sonuç

Bu araştırma sonucunda internette şizofreni hakkında bilgi veren sitelerin içerik yönünden yetersiz olduğu görülmüştür. En çok damgalanan ruhsal hastalık olan şizofreni hakkında bireyleri bilgilendirmek amacıyla internet sitelerinin bilimsel içerik yönünün sağlık profesyonelleri tarafından hazırlanması ve zenginleştirilmesi gerekmektedir.

Kaynakça

1. Küçükdurmaz, F., AYTEKİN, M.N., TUNCAY, İ., & ŞEN, C. (2013). Sağlıkla ilgili türkçe web sitelerindeki bilgilerin kalitesi üzerine bir pilot çalışma: menisküs yırtığı. *Nobel Medicus* 26, 9(2):114-117.
2. Athanasopoulou, C., Hätönen, H., Suni, S., Lionis, C., Griffiths, K.M., & Välimäki, M. (2013). An analysis of online Health information on schizophrenia or related conditions: a cross sectional survey. *BMC Medical Informatics and Decision Making*, 13(98):3-11.
3. Gülcü, N., & Bulut, S. (2010). Bel ağrısı konusuna yönelik internet sitelerinin içerik analizi. *Ağrı*, 22(2):68-72.
4. Tepeler, A., Ersöz, C., Erdem, M.R., Akman, T., Armağan, A., & Önel, Ş.Y. (2011). İnternet sitelerindeki ürolojik hastalıklar hakkındaki bilgilerin değerlendirilmesi: varikosel üzerine pilot bir çalışma. *Turkish Journal of Urology*, 37(4):321-325

P:399

SOMA MADEN KAZASINDA YAKINLARINI KAYBEDEN AİLELERİN SOSYAL DESTEK, STRESLE BAŞETME YÖNTEMLERİ VE RUHSAL DURUM DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Gizem Arslan, Tuğba Bayraktar
Danışman: Yrd.Doç.Dr. Sevgi (Nehir) Türkmen
Üniversite: Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve Amaç

Çoğu zaman tutum ve davranışlarımızda, yaşadığımız travmaların, kayıpların etkilerini farkına varmadan yaşarız. Çok basit olaylar bizim günlük yaşamımızı ve diğerleriyle olan ilişki ve iletişimimizi derinden etkiler (1).

Bu çalışma, Soma Maden Kazasında Yakınlarını Kaybeden Ailelerin Sosyal Destek, Stresle Başetme Yöntemleri ve Ruhsal Durum Değerlendirilmesini belirlemek amaçlı yapılmıştır.

MATARYEL VE METOD

Araştırma, tanımlayıcı olarak Manisa Soma ilçesinde maden kazasında yakınlarını kaybeden aileler üzerinde gerçekleştirilmiştir.

Araştırmanın Evreni ve Örneklemi

Araştırmanın evrenini, Manisa Soma ilçesinde maden kazasında yakınlarını kaybeden aileler oluşturmaktadır. Araştırma örneklemini, araştırmaya katılmaya gönüllü ve alınma kriterlerine uygun olan 51 kişi oluşturmuştur.

Veri Toplama Araçları

1-Bilgi Formu:

Bu bölümde aile ile ilgili bireysel özellikleri ve ailenin patlama sonrası yaşadıkları olaylarla ilgili bilgileri içeren 17 soru yer almaktadır.

2- Kısa Semptom Envanteri

Kısa Semptom Envanteri 53 maddeden oluşan bir ölçektir (2).

3- Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği:

Ölçek, on iki maddeden oluşmuştur. (3).

4- Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği (SBTÖ):

Ölçek 30 maddelik Stresle Başa Çıkma Tarzlarını Ölçeği kullanılmıştır. (4).

Verilerin Değerlendirilmesi

Araştırmadan elde edilen bulgular, SPSS for Windows 15.0 (Statistical Package for Social Sciences for Windows) programı kullanılarak yapılmıştır. Araştırma verilerinin istatistiksel değerlendirilmesinde Araştırma verilerinin istatistiksel değerlendirilmesinde yüzdellik, mann whitney U testi, kruskal wallis testi ile değerlendirme yapılmıştır.

BULGULAR

Ailelerin yaş ortalaması 36.92 ± 10.99 (19-67)'dur. Ailelerin %82.4'ü kadın, %17.6'sı erkektir. Medeni durumları ise %58.8'i eşinin ölmüş, %37.7'si evli ve %3.9'u bekar olduğunu belirtmiştir. Eğitim durumları ise %64.7'si ilkokul mezunudur.

Ailelerin % 90.2'si kaybedilen kişiyle ilgili yas tutma ve özlediğini, % 78.4'ü ölümü kabullenememeyi yaşadığını, %78.4'ü kaybedilen kişi olmadan hayatın boş ve anlamsız olduğu, % 72.5'i tedirginlik yaşadığını belirtmiştir. Belirtilerin işlevselliği etkilemeye % 70.6 'sı evet cevabını verirken % 29.4'ü hayır cevabını vermiştir.

Ailelerin Ruhsal Belirti Puan Ortalamalarının Dağılımına göre, aileler en çok Obsesif Kompulsif Bozukluk (0.65 ± 0.26), Depresyon (0.62 ± 0.18), Paranoid Düşünceler (0.61 ± 0.23), Anksiyete Bozukluğu (0.51 ± 0.23) belirtisi görülmüştür.

Sonuç:

Ailelerin ruhsal durumunu, stresle baş etme, sosyal desteği; medeni durum, eğitim, gelir durumu, aile tipi, çocuk sayısı, bakmakla yükümlü olma durumu, tedavi gereksinimi olma durumu ve daha önce travmatik olay yaşamaya göre değiştiği belirlenmiştir.

Kaynaklar

1. Bildik T (2013) Ölüm, kayıp, yas ve patolojik yas Ege Tıp Dergisi / Ege Journal of Medicine. 52(4):223-229
2. Derogatis LR, Melisaratos N (1983) The brief symptom inventory: An introductory report. Psychol Med, 13:595-605.
3. Eker D, Arkar H, Yıldız H (2001). Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği'nin Gözden Geçirilmiş Formunun Faktör Yapısı, Geçerlik ve Güvenirliği, Türk Psikiyatri Dergisi 2001; 12(1):17-25.
4. Şahin, N.(1995) Durak, A. Stresle Başa Çıkma Tarzları Ölçeği: Üniversite Öğrencileri İçin Uyarlanması, Türk Psikoloji Dergisi, S. 56-73, 10:34.

P:400

TERAPÖTİK Mİ NON TERAPÖTİK Mİ? HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN “GUGUK KUŞU” FİLMİ TERAPÖTİK ORTAM ANALİZLERİ

Öğrenci: Öztürk B., Bulut F., Arslan H.

Danışman: Buzlu S., Şahin G., Kayış A.

Üniversite: Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Bu çalışmada; bir vakıf üniversitesinde “Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği” dersi alan öğrencilerin, “Guguk Kuşu” filmindeki terapötik ortam analizlerinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem

Çalışmada içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın evrenini bir vakıf üniversitesinde “Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği” dersi alan 53 öğrenci oluşturmaktadır. Evrene sorulan “Filmdeki terapötik ortamı değerlendiriniz” sorusuna birebir aynı cevabı yazan 14 öğrenci çalışmadan dışlanarak geri kalan 39 öğrenci örneklem grubuna alınmıştır.

Çalışmanın ilk aşamasında yapılan tarama ve seçim ölçütlerine göre kodlamalar yapılmış ve bu bağlamda terapötik ortam değerlendirmeleri içerik teması kapsamında dört ana başlık altında toplanmıştır. Bu aşamadan sonra veriler ana başlıklara göre gruplandırılmış ve sayısal hale getirilerek sunulmuştur.

Bulgular

Tarama sonucunda terapötik ortam değerlendirmesinde belirlenen dört ana başlık; fiziki ortam, iletişim, sosyal ortam ve sağlık çalışanının tutumudur.

Çalışmaya katılan 39 öğrenciden; %69,2’sinin fiziki ortamı, %41’inin iletişimi, %74,3’ünün sosyal ortamı ve %71,7’sinin sağlık çalışanının tutumunu değerlendirdiği saptanmıştır.

Fiziki ortamı değerlendiren 27 öğrenciden %81,4’ünün fiziki ortamda güvenlik ihlali olduğunu; iletişimi değerlendiren 16 öğrenciden tamamının iletişimin terapötik olmadığını, sosyal ortamı değerlendiren 29 öğrenciden %34,4’ünün klinikte esnek olmayan kurallar olduğunu, %31’inin grup terapilerinin yapıldığını ve sağlık çalışanının tutumunu değerlendiren 28 öğrenciden %53,5’inin çalışanın etik dışı davrandığını, %42,5’inin ise çalışanı baskıcı ve otoriter olarak belirttiği bulunmuştur.

Tartışma

Terapötik ortam; iyileştirme, sağlığı geliştirme ve en kısa zamanda sosyal yaşama yeniden dönmeyi amaçlayan ideal ve dinamik ortamdır(1). Yapılan çalışmalarda; öğrencilerin psikiyatri uygulamalarında terapötik iletişimi(2) ve sağlık ekibi üyelerinin hastalara yaklaşımını olumsuz değerlendirdikleri(3), meslek gruplarının terapötik olmayan yaklaşımları terapötik iletişim tekniği olarak bildiği(4) görülmüştür. Bu çalışmalar, yıllar içinde terapötik ortam yetersizliğinin devam ettiğini göstermektedir ve çalışma sonucumuzla benzerdir.

Sonuç

Profesyonel psikiyatri hemşiresinin meslek ölçütlerinden biri de terapötik ortamı sağlamaktır(5). Terapötik ortamda güvenli ortamın sağlanması, fiziksel ve sosyal yapının düzenlenmiş olması, norm ve sınırların belirlenmiş olması ve esnekliğin sağlanması önemlidir. Bu çalışmada öğrencilerin, filmdeki terapötik ortamı yetersiz olarak değerlendirdikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Kaynakça

1. Çam, O. & Dülgerler, Ş. (2014). Ruh sağlığı ve hastalıkları hemşireliğinde tedavi edici temel araçlar: ortam ve iletişim. O. Çam & E. Engin (Eds.). Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Bakım Sanatı. İstanbul: İstanbul Tıp Kitabevi, 157-178.
2. Başkurt ,S., Erken ,Ş., Kayahan ,S., Aslan, F., & Toz, R. (2001). Balıkesir üniversitesi sağlık yüksekokulu ebelik bölümü son sınıf öğrencilerine ruh sağlığı ve psikiyatri dersi ve uygulaması konusundaki görüşleri ile ilgili bir araştırma. Hemşirelik Forumu Dergisi, 4(1): 26-31.
3. Bahçecik, A.N., Alpar, Ş., Yazıcı, Z., & Erten, H. (1999). Marmara üniversitesi hemşirelik yüksekokulu öğrencilerinin eğitim ile ilgili görüş ve beklentileri. IV. Ulusal Hemşirelik Eğitimi Sempozyum Kitabı, 24-26.
4. Babadağlı, B., Ekiz Erim, S., & Erdoğan, S. (2006). Hekimlerin ve hemşirelerin hastayla iletişim becerilerinin değerlendirilmesi. Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi, 1(3): 52-69.
5. Utaş Akhan, L., Beytekin E., Aydın, G. Y., Özgür, H., Küçükvural, G., Acar, H., et al. (2013). Psikiyatri kliniğinde yatan hastaların terapötik ortam algılamaları. Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 4(4): 194-199.

P:401

TÜTÜN KONTROLÜ POLİTİKALARINA İLİŞKİN GENÇLERİN GÖRÜŞLERİ: POLİTİKALARIMIZ ETKİN DEĞİL!

Öğrenci:Benay Özdemir, Emel Karabay

Danışman:Derya Adıbelli

Üniversite:Adnan Menderes Üniversitesi Söke Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve Amaç: Türkiye’de uygulamaya konulan tütün kontrolü politikalarının en önemli eksiği, tütün salgınının bir endüstri ve çalışma stratejisi olarak görülmemesidir. Bu araştırma ülkemizde uygulanan tütün kontrolü politikalarına ilişkin gençlerin görüşlerini ve politika önerilerini belirlemek için yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı özellikte olan bu araştırma, 1-30 Aralık 2014 tarihleri arasında Adnan Menderes Üniversitesi Söke Sağlık Yüksekokulu 2.sınıf öğrencileri ile yapılmıştır. Araştırmanın evrenini, ilgili okulda öğrenim görmekte olan ve tütün kontrolü ve hemşireliği dersi alan tüm 2.sınıf öğrencileri (221), araştırmanın örneklemini ise çalışma için gönüllü olan 132 öğrenci oluşturmuştur. Veriler, öğrencilerin tütün kontrol politikalarımıza ilişkin görüşleri ve yeni politikalar üretmelerine yönelik bireysel proje hazırlamaları ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde frekans ve yüzdeler oranlar kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin %85.6’sı tütün kontrol politikalarımızın etkin olmadığını belirtmiştir. Çözüm amacıyla politika olarak; Milli Eğitim Bakanlığı ile işbirliği yapılarak okul döneminde tütünün zararları eğitiminin verilmesini (%43), tanınmış sanatçıların, sporcuların, liderlerin kamu spotlarında yer almasını (%39), denetimlerin artırılabilmesi için halktan gelecek şikayet ve sorunları yanıtlamak üzere ulusal düzeyde ücretsiz telefon hattının oluşturulmasını (%27), tütün kontrolünde kullanılan tüm tedavilerin SGK kapsamına alınmasını (%21), 18 yaşından küçüklerin sigaraya ulaşımının engellenmesi amacıyla sigara satımı için belirli yerler olmasını ve sigaraların kart ile satılmasını (%17), bu ürünlerin zararlarının sokaklarda, billboardlarda ve reklam panolarında yer almasını (%15) önermişlerdir.

Bununla birlikte, ailelere aile içi iletişim eğitimleri verilerek gençlik döneminin özellikleri bakımından toplumun eğitilmesini (%11), öğretmenler rol model olduğu için okul ve çevresinde öğretmenler dahil sigara içiminin yasaklanmasını (%10), sinema salonlarında filmlerden önce fragman olarak tütünün zararlarına ilişkin gösterimlerin sunulmasını (%8) ve tütün kullanmaya bağlı sağlık sorunu yaşayanların ilaç katkı payı yüzdelerinin artırılmasını (%7) önermişlerdir.

Sonuç: Öğrenciler ülkemizde uygulanan tütün kontrol politikalarının etkin olmadığını ve yeni politikalara ihtiyaç olduğunu belirtmişlerdir. Geleceğin Türkiye’sini oluşturacak

gençlerin konu hakkındaki görüşlerinin, daha etkin ve verimli politikaların oluşturulmasında önemli olduğu düşünülmektedir.

P:402

ÜLKEMİZE GELEN TURİSTLERİN SAĞLIK KURUMLARINDA KARŞILAŞTIKLARI KÜLTÜREL BAKIM İLE İLGİLİ SORUNLARI

Öğrenci: Bircan Kara

Danışman: Nazan KILIÇ AKÇA

Üniversite: Bozok Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

Giriş ve amaç: Nitelikli bireysel bakım, bireyin bir bütün olarak kültürü, inançları, adetleri ve değerleri ile ilgili faktörlerin göz önüne alınması ile verilebilir. Hastanın kültürel değerleri, inançları ve uygulamaları bütüncül sağlık bakımının önemli bir parçasıdır (Bayat ark.2009).

Bu çalışma, ülkemize turist olarak gelen bireylerin sağlık bakımı almak için gittikleri sağlık kurumlarında karşılaştıkları kültürel bakım ile ilgili sorunlarını belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma ülkemizin en çok turist alan ili Antalya'da bir otelin sağlık merkezinde yapılmıştır. Araştırma, haziran-eylül 2014 tarihleri arasında kurum ve bireylerden izin alınarak 184 kişi ile tamamlanmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan yapılandırılmış soru formu ile araştırmacı tarafından yüz yüze görüşme tekniği ile toplanmıştır. Soru formu sosyo-demografik özellikleri, kültür ve kültürel bakımla ilgili kapalı uçlu 16 sorudan oluşturulmuştur. Veri formu Türkçe olarak hazırlanmış ve İngilizce-Almancaya çevrilerek uzman görüşleri alındıktan sonra kullanılmıştır. İstatistiksel değerlendirmede yüzde ve ki-kare testi uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan bireylerin %52.7'sinin erkek, %34.2'sinin işçi, %53.8'inin evli, %39.7'sinin Alman olduğu saptandı. Bireylerin %74.5'i Türkiye'ye geldiğinde bir rahatsızlık nedeniyle bir sağlık kuruluşuna başvurduğunu, %17.9'u dil nedeniyle iletişim problemleri yaşadığını, %75.5'i dini inançlarını gerçekleştirebilecekleri bir ortamın olmadığını, %84,8'i kültürel olarak yemelerinin yasak olduğu şeylerin sorulmadığını ve %15.2'side sağlık bakımı alırken kültür şokuna uğradığını ifade etti. Turistlerin sosyo-demografik özellikleri ile ülkemizde kültürel bakım ile ilgili yaşadığı sorunlar arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptanmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Çalışmada ülkemizde sağlık hizmeti alan turistlerin iletişim ve kültürel bakım ile ilgili sorunlar yaşadıkları saptanmıştır. Elde edilen sonuçlar doğrultusunda hemşirelik müfredatlarına kültürel bakımın eklenmesini ve bu bölgede çalışan hemşirelere yabancı dil ve kültürel bakım ile ilgili hizmet içi eğitim verilmesi önerilebilir.

Kaynaklar

Bayat M, Birkök C, Seviğ Ü, Tanrıverdi G. Hemşirelik bakımında kültürel özellikleri tanılama rehberi. Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi 2009;6(1):793-806

P:403

YEMEK İÇİN YAŞAMA, YAŞAMAK İÇİN YE

Cansu Hazal Yanardağ, Pelin Yumukoğlu, Azize Koldaş, Ezgi Doğan, Ceren Çiçek, Seda Türkmen, Elif Kazan, Serengül Dağduran, İmge Yurdabakan, Naile Alankaya
Üniversite:İzmir Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ-AMAÇ: Beslenme, günümüzde üzerinde durulan önemli konuların başında gelmektedir. Yetersiz ve dengesiz beslenme sorunlarının nedenlerinden biri, beslenme bilgisinden yoksunluktur. Beslenme bilgisi, bireylerin, ailelerin ve toplumların beslenme durumlarını ve alışkanlıklarını etkileyen etmenlerdendir. Ülkemizde yetersiz ve dengesiz beslenme, özellikle büyüme çağındaki çocukların önemli sorunlarından biridir. Bundan yola çıkarak çalışmamızda, ortaokul öğrencilerine ulaşarak sağlıklı beslenmenin önemi konusunda farkındalık oluşturmak amaçlanmıştır.

GEREÇ- YÖNTEM: Sosyal sorumluluk projesi olan bu çalışma, 9 Şubat-30 Mart tarihleri arasında İzmir Buca Ortaokulu'nda yapılmıştır. Çalışmamızın evrenini tüm yedinci sınıf öğrencileri ve aileleri, örneklemi ise gönüllülük esasına dayanarak katılmayı kabul eden 223 yedinci sınıf öğrencisi ve 60 öğrenci velisi oluşturmuştur. Bu kapsamda, 9 Şubat-9 Mart tarihleri arasında "Sağlıklı Yaşam İçin Sende Çiz" konulu resim yarışması düzenlenmiş ve en iyi üç resim seçilmiş ve ödüllendirilmiştir. Ayrıca "Yemek İçin Yaşama, Yaşamak İçin Ye" konulu tiyatro gösterimi ile sağlıklı ve dengeli beslenmenin önemi vurgulanmıştır. 6 Mart 2015 tarihinde tüm yedinci sınıf öğrencilerine ve velilerine power point eşliğinde "Sağlıklı Beslenme Nedir? Nasıl beslenmeliyiz?" konulu sunum yapılmış ve tüm katılımcılara araştırmacılar tarafından hazırlanan yeterli ve dengeli beslenme rehberi verilmiştir. Projenin yürütülebilmesi için İzmir Valiliği İl Millî Eğitim Müdürlüğü Proje komisyonundan ve Buca Ortaokulu Müdürlüğü'nden yazılı izin alınmıştır.

SONUÇ: Okul çağında yeterli ve dengeli beslenme, öğrencilerin büyüme ve gelişimi için oldukça önemlidir. Verdiğimiz eğitim ve gösterilerle öğrencilere sağlıklı beslenmenin önemi anlatılmış, ileride gelişebilecek kronik hastalıkların ve obezitenin önüne geçilmesi için bilinçli olmaları konusunda bilgilendirilmişlerdir. Özellikle, ailelerin de katılımı sağlanarak beslenmenin önemi bir daha vurgulanmıştır. Sonuç olarak, sağlıklı bir toplum olmak için sağlıklı, yeterli ve dengeli beslenen çocuklar yetiştirmeliyiz.

P:404

ELEŞTİREL DÜŞÜNME EĞİLİMLERİ

Öğrenci:Nazlı Gül Demir

Üniversite:Trakya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

ÖZET

Amaç: Bu araştırmanın amacı hemşirelik bölümü öğrencilerinin eleştirel düşünme eğilimlerini ve etkileyen faktörleri belirlemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırmamız Şubat 2015 tarihinde Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü n=286 öğrencisi üzerinde yürütülen kesitsel ve tanımlayıcı özellikte bir araştırmadır. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan bilgi formu ve Kalifornia Eleştirel Düşünme Eğilimi Ölçeği ile toplanmış olup, Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis testi ve Spearman Korelasyon analiz yöntemleri ile değerlendirildi. Sayısal sonuçlar ortalama \pm standart sapma olarak, kategorik sonuçlar sayı (%) olarak gösterildi.

Bulgular: Çalışmaya katılan 286 öğrencinin yaş ortalaması $20,1 \pm 1,4$ olup, %94,8'inin kız olduğu, %32,2'sinin eleştirel düşünme dersini aldığı, %28'inin eleştirel düşünmelerinde dersin olumlu etkisinin olduğunu düşündüğü ve EDEÖ toplam puan ortalamasının $238,4 \pm 17,5$ olduğu bulundu. Yaş ile EDEÖ'nin "doğruyu arama" alt boyut ve toplam skoru arasında pozitif yönde anlamlı korelasyon bulundu ($P<0,05$). Anne eğitimi lise ve üstü olanları EDEÖ "sistematiiklik" alt boyut puanı ($45,6 \pm 5,5$) ilköğretim ve altı olanlardan ($44,3 \pm 5,5$) anlamlı olarak yüksek bulundu ($p=0,021$). III-IV. sınıfta okuyanların EDEÖ "analitik" ($p=0,039$), "doğruyu arama" ($p=0,030$), "sistematiiklik" ($p=0,039$) alt boyut ve toplam ($p=0,002$) puanları, I-II. sınıfta okuyan öğrencilerin puanlarından anlamlı olarak yüksek bulundu. Eleştirel düşünme dersini alanların EDEÖ "doğruyu arama" ($p=0,025$) alt boyut ve toplam ($p=0,016$) puanları dersi almayanların puanlarından anlamlı olarak yüksek bulundu. Eleştirel düşünme dersinin olumlu etkisi olduğunu düşünenlerin EDEÖ "analitik" ($p=0,008$), "doğruyu arama" ($p=0,008$) alt boyut ve toplam ($p=0,012$) puanları, dersi almayanların puanlarından anlamlı olarak yüksek bulundu.

Sonuç: Hemşirelik bölümü öğrencilerinin eleştirel düşünme eğilimlerinin düşük olduğu saptanmıştır. Eleştirel düşünme eğilimlerini yaş, anne eğitimi, sınıf düzeyi, eleştirel düşünme dersi alma ve eleştirel düşünmelerinde dersin olumlu etkisinin olduğunu düşünme faktörleri etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik bölümü öğrencisi, eleştirel düşünme eğilimi

P:405

AYAKTAN TEDAVİ HİZMETİ VEREN ÖZEL BİR SAĞLIK KURULUŞUNDA ÇALIŞANLARIN EL YIKAMA DAVRANIŞLARININ GÖZLEM YOLU İLE DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Çiğdem Yiğit

Danışman: Yrd. Doç. Dr. Bahire Ulus

Üniversite: Acıbadem Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ

Bireysel hijyenin ilk adımı olan el yıkama, hastane enfeksiyonlarının yayılmasını engellemede kullanılan en etkili ve önemli bir uygulama olarak kabul edilir. Hijyenik el yıkama prosedürlerinin uygulandığı kurumlarda, hastane enfeksiyonlarının (MRSA) önemli ölçüde azaldığı araştırmalarla kanıtlanmıştır (1).

AMAÇ

Bu çalışma, poliklinik hizmeti veren özel bir sağlık kuruluşunda çalışanların el yıkama davranışlarını değerlendirmek amacıyla yarı deneysel olarak planlandı.

GEREÇ VE YÖNTEM

Bu çalışmanın verileri 2014 yılı, Kasım/Aralık aylarında gözlem yolu ile araştırmacı tarafından toplandı. Araştırmanın evrenini kurumda çalışanların tümü oluşturdu, örneklem grubuna ise kura ile belirlenen 50 kişi (20 doktor, 10 hemşire, 10 teknisyen ve 10 hasta destek elemanı) alındı. Veriler, araştırmacı tarafından geliştirilen el yıkama davranışı gözlem formu ve sosyo- demografik özellikler formu ile toplandı.

Araştırmanın bağımsız değişkenler; yaş, cinsiyet, meslek, eğitim, meslek yılı, çalışma süresi hijyenik el yıkama konusunda eğitim alıp almadığıdır. Bağımlı değişkeni ise; el yıkama davranışıdır. Araştırmaya başlamadan önce kurumda çalışanların tümüne, araştırma ile ilgili bilgilendirme maili gönderildi ve gerekli kurum izinleri alındı. Verilerin değerlendirilmesinde yüzdeler, ortalama ve One-way-Tek Yönlü Anova istatistiksel analiz yöntemleri kullanıldı.

BULGULAR

Araştırmaya katılanların, %56'sı kadın, yarıya yakını (%48) orta yaşta, % 46'sı yüksek lisans eğitimi seviyesinde, %34'ü 20 yıl ve daha fazla çalışma deneyimine sahip oldukları belirlendi.

Araştırmaya alınanların %70'inin hijyenik el yıkama eğitimi aldığı saptandı. Çalışanların hijyenik el yıkama davranışları 7 uygulama çerçevesinde gözlenerek değerlendirildi.

Çalışanların el yıkama davranışları CDC'nin (Centers for Control and Prevention) önerdiği hijyenik el yıkama prosedürleri doğrultusunda gözlemlendi (1). Hijyenik el yıkama davranışı ile bireylerin demografik özellikleri arasındaki fark incelendiğinde, yaş, cinsiyet ve meslek gruplarındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı gözlemlendi ($p>0.05$). Bireylerin çalışma süreleri (yıl) el yıkama davranışını etkilemektedir. Beş yıl ve daha az süredir çalışanların, 23 yıl ve daha uzun süredir çalışanlara göre daha doğru el yıkama davranışı sergilediği gözlemlendi ($P<0.05$).

El yıkama prosedürlerinde en çok 1. basamağın ihmal edildiği, bu prosedürlere en çok uyan grubun hekimler olduğu gözlemlendi.

SONUÇ

Çalışanların el yıkama davranışlarının gözlemlendiği bu çalışmada; çalışanların el yıkama davranışlarında orta düzeyde doğru uygulamalar yapıldığı gözlemlendi. El yıkama konusunda hizmet içi eğitim alanların ve çalışma süreleri az olanların (<5 yıl) daha doğru el yıkama davranışları gösterdiği gözlemlendi. Bu bulgular ışığında hizmet içi eğitimlerin sıklaştırılması ve kıdemli çalışanların (20 yıl ve daha uzun süredir çalışanların) el yıkama eğitimlerine daha etkin katılımının sağlanması konusunda önerilerde bulunuldu.

KAYNAKLAR

1. CDC (Centers for Disease Control and Prevention). Guideline for Hand Hygiene in Health Care Settings: Recommendations of the Healthcare Infection Control Practices Advisory Committee and the HICPAC/SHEA/ APIC/IDSA Hand Hygiene Task Force. MMWR; 51 (No.RR-16), 2002. <http://www.cdc.gov/mmwr/PDF/rr/rr5116.pdf> .
2. Şen S, Sönmezoğlu M, Akbal E, Uğur E, Afacan S. Bir Üniversite Hastanesinde Sağlık Personelinin El Hijyeninde Beş İndikasyona Uyumu. Klimik Dergisi, 2013;26(1):17-20.

SAĞLIK ÇALIŞANLARININ KAN TRANSFÜZYONUNA İLİŞKİN BİLGİ VE UYGULAMA DURUMLARI

Öğrenci: Bahar Mızrak, Ayşe Gül Köksal

Danışman: Meltem Akbaş

Üniversite: Çukurova Üniversitesi Adana Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Araştırma, sağlık çalışanlarının kan transfüzyonuna ilişkin bilgi ve uygulama durumlarını ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma, 9 Şubat-9 Mart 2015 tarihlerinde Adana Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde nedensel karşılaştırma tipinde yapılmıştır. Evreni, ebe, hemşire ve sağlık teknikerleri olmak üzere toplam 706 sağlık çalışanı oluşturmuştur. Örnekleme ise, bu tarihler arasında izinli, raporlu olmayıp araştırmaya gönüllü 140 sağlık çalışanı oluşturmuştur. Araştırma için etik kurul onayı, hastane yönetiminden izin ve katılımcılardan sözlü onam alınmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu ile toplanmıştır. Anket formu, katılımcıların sosyo-demografik özelliklerine ilişkin 9, kan transfüzyonu uygulama durumlarına ilişkin 10 ve kan transfüzyonu bilgisine ilişkin 31 olmak üzere 51 sorudan oluşmuştur. Veriler IBM Statistics 22.0 programında yüzdeleri ve ortalama, ANOVA ve t-testi ile analiz edilmiştir.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalamasının $29,64 \pm 7,370$, dağılım aralığının 18-47 arasında, çalışma yılı ortalamasının $8,81 \pm 7,359$, dağılım aralığının 1-29 arasında olduğu, %82,9'unun kadın, %50,7'sinin evli, %80,7'sinin üniversite mezunu, %71,4'ünün hemşire, %55,0'inin nöbet ve gündüz, %31,4 yoğun bakım ünitelerinde çalıştığı görülmüştür.

Katılımcıların kan transfüzyonunun uygulanma durumları incelendiğinde, %90,7'sinin okul döneminde kan transfüzyonuna ilişkin eğitim aldığı, %83,6'sinin kan transfüzyonu hakkında hizmet içi eğitim aldığı, %97,9'unun çalıştığı klinikte kan transfüzyonu uygulama protokolünün kullanıldığı, %76,6'sinin çalıştığı klinikte sık sık kan transfüzyonu uygulandığı, %88,6'sinin kan transfüzyonu uyguladığı, %7,1'inin kan transfüzyonuna ilişkin uygulama hatası yaptığı, %27,9'unun kan transfüzyonuna ilişkin uygulama hatası yapıldığına tanık olduğu, %44,3'ünün kan transfüzyonuna bağlı alerjik reaksiyona tanık olduğu, %17,1'inin kan transfüzyonuna ilişkin uygulama hatası bildiriminde bulunduğu, %89,3'ünün kan transfüzyonu öncesi hastadan bilgilendirilmiş onam aldığı görülmüştür.

Katılımcıların kan transfüzyonu bilgi puan ortalamasıyla cinsiyet ($p=0.035$) arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur.

Sonuç ve Öneriler: Sağlık çalışanlarının bilgi puanı ortalamasının yüksek olduğu, ancak hayati önemi olan bu uygulamaya ilişkin bilgi düzeyinin tam olması ideal olanıdır. Bu sonuçlardan hareketle kan transfüzyonuna ilişkin bilgi düzeyini artırmaya ve bilgileri güncellemeye yönelik eğitim programlarının düzenlenmesi ve çalışmanın daha büyük örnekleme tekrarlanması uygundur.

Anahtar sözcükler: Sağlık çalışanları, kan transfüzyonu, hemşirelik.

P:407

SAĞLIK PERSONELLERİNİN TERAPÖTİK ABORTUSA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Öğrenci: Müberra Başaran, Yeşim Güler

Danışman: Gülten Koç, Cansu Akdağ

Üniversite:Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Giriş: Terapötik abortus, hem anneyi hem de sağlık personelinin karar verme sürecinde ve işlem sürecinde tereddütte bırakan bir karar olarak karşımıza çıkmaktadır. Araştırma, sağlık personellerinin terapötik abortusa ilişkin görüşlerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç-Yöntem: Çalışma, Aralık 2014-Ocak 2015 tarihleri arasında, Hacettepe Üniversitesi Erişkin Hastanesi'nde çalışan araştırmaya katılmayı kabul eden 98 hemşire ile yapılmıştır. Veri toplama aracı sosyodemografik özellikleri ve terapötik abortus ile ilgili görüşlerini belirlemeye yarayan 23 sorudan oluşmaktadır.

Bulgular: Araştırmaya katılanların %92.9'unun kadın, yarısından fazlasının (%57.1) evli, %43.9'unun 1 ve üzerinde çocuğu olduğu saptanmıştır. %99.0'unun eğitim durumunun lisans ve lisansüstü olduğu ve yarısına yakınının (42.9) 3-7 yıl arası çalıştığı belirlenmiştir. %72.4'ü ailelerinde abortus öyküsünün olmadığını, %54.1'i de yakınlarının abortus yaptırmasını istemediğini belirtmiştir. %62.2'si terapötik abortus konusunda bilgi sahibi olmak istediğini, %88.8'i kadın sağlığı ile ilgili her programın terapötik abortus eğitimi içermesi gerektiğini ifade etmiştir. %58.2'si terapötik abortusun her koşulda yasal ve erişilebilir olmaması gerektiğini ifade etmiştir. %62.2'si fetal bir anomali veya konjenital bozukluk nedeniyle; %68.4'ü fetüste ciddi bir hastalık ya da sakatlık riski varsa; %94.9'u tecavüze bağlı gelişen gebeliklerde; %53.1'i anne HIV pozitifse ve %98.0'i annenin yaşamı ve sağlığı risk altındaysa terapötik abortus yapılabileceğini belirtmiştir. Çoğunluğu (%86.7) terapötik abortusun cinayetle eşdeğer olmadığını belirtmiştir. %78.6'sı terapötik abortus kararına eşin dâhil olması gerektiğini, %71.4'ü şartlar ne olursa olsun terapötik abortus yapılabileceğini, %64.3'ü ise kadının her zaman abortus kararında haklı olmadığını ifade etmiştir. Katılımcıların %63.3'ü terapötik abortusun dini inancına aykırı olduğunu fakat %74.5'i kişisel değerlerine aykırı olmadığını belirtmiştir. %76.5'i terapötik abortusun istenmeyen gebeliklerde çözüm yolu olmaması gerektiğini, çoğunluğu da (%87.8) terapötik abortusa karşı olmadığını ifade etmiştir.

Sonuç ve Öneriler: Terapötik abortusa yönelik sağlık personellerinin görüşleri olumlu olarak belirlenmiştir. Terapötik abortusa ilişkin sağlık personellerinin bilinçlendirilmesine yönelik eğitim programlarına yer verilmesi önerilmektedir.

SİZCE NARGİLE KULLANIMI KANSERE NEDEN OLUR MU?

Öğrenci:Elanur Korucu, Ayşe Değer

Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız

Üniversite:Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç: Tütün kullanımı kanser açısından önemli bir risk faktörüdür. Tütün, sigara, nargile, puro vb. şekillerde kullanımıdır. Çalışma, nargile kullanımı ve bunun kanser açısından risk olarak algılanma durumunu değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Metod: Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Mart 2015 tarihinde Bursa'nın bir merkez semtindeki kafelerde ve 93 birey üzerinde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında anket formu toplanmıştır. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiştir. Değerlendirmede ortalamalar, yüzdelikler, ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular: Yaş ortalamaları 23.65 ± 7.46 olan bireylerin %26.9'u kadındır. Bireylerin %86'sı bekar, %64.5'i üniversite mezunu, %61.3'ü öğrencidir. %69.9'unun ekonomik durumu orta düzeydedir. %9.7'sinin bilinen bir hastalığı vardır. Bireylerin %67.7'si nargile kullanımını alışkanlık, %4.3'ü bağımlılık olarak kabul etmektedir. %12.9'unun ailesinde kanser olan, %11.8'inin kanserden ölen birey bulunmaktadır. %34.4'ü kansere yakalanma riskini orta düzeyde, %36.6'sı yüksek bulmaktadır. %46.2'si nargilenin, %30.1'i sigaranın, %1.1'i her ikisinin de kanser açısından risk oluşturduğunu ifade etmiştir. %20.8'i nargile kullanımının akciğer, ağız, gırtlak ve dudak kanseri riskini arttırdığını ifade etmiştir. %581.7'si sigara, %49.5'i nargile kullanmaktadır. %76.1'i nargileyi kafede ; %47.8'i ayda birkaç kez, %17.4'ü hastada birkaç kez , %15.2'si yılda birkaç kez nargile kullandığını belirtmiştir. Nargile kullanmaya başlama yaşı 15.89 ± 5.19 'dur. %21.7'si meraktan, %21.7'si zevkli görüldüğünden, %15.2'si özentiden, %10.9'u arkadaş ortamında kullanıldığından nargile kullanmaya başlamıştır. %87'si nargileyi kullanmadan önce marpuçunu değiştirdiğini, %84.8'i marpuçun tek kullanımlık olmasına dikkat ettiğini, %52.2'si kullandığı nargilenin temizlik açısından güvenilir olduğuna inandığını, %76.1'i zevk aldığı için nargile kullanmaya devam ettiğini belirtmiştir. %19.6'sı nargile kullanmayı bırakmayı düşünmektedir. %25.8'i bırakmayı denemiştir. Bunların %41.7'si kokusunu ve tadını güzel bulduğundan, %41.7'si keyif aldığından bırakmadığını ifade etmiştir. Algılanan kanser risk düzeyi, ailede kanser olan ve kanserden ölen birey bulunmasının nargile kullanımını etkilemediği ($p>0.05$); nargilenin kanser riski oluşturduğunu düşünme durumunun etkilediği saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Öğrencilerin yarısına yakını nargile kullanmaktadır. Nargilenin kanser açısından risk faktörü olarak görülmesi kullanımını etkilemektedir. Halka yönelik nargile ve kanser ilişkisini içeren bilinçlendirme programları yapılmalıdır.

Anahtar kelimeler: Kanser, nargile, risk

ULUKIŞLA KÖYÜNDEKİ BİREYLERİN HEPATİT B HASTALIĞI HAKKINDAKİ BİLGİ TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Öğrenci: Zekiye OKÇUOĞLU , Fatma YALÇIN, Sibel AKYIL

Danışman: Samineh Esmailzadeh

Üniversite: Yakın Doğu Üniversitesi

Araştırma, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Paşaköy Belediyesi'ne bağlı Ulukışla Köyü'ndeki halkın hepatit B ile ilgili bilgi tutum ve davranışlarını değerlendirmek amacıyla yapılmıştır. Araştırmanın evrenini, 15-50 yaş grubu bireyler oluşturmaktadır. Araştırmada örnekleme yapılmamıştır. Araştırmaya katılmayı kabul eden 100 kişi örnekleme kapsamına alınmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından geliştirmiş olan anket formu ile toplanmıştır. Anket formunda, araştırmaya katılanların tanımlayıcı özellikleri, hepatitin belirtileri, bulaşma yolları ve korunmaya yönelik bilgi ve uygulamalarını içeren toplam 17 soru bulunmaktadır.

Araştırma sonucunda yaş arttıkça ve eğitim düzeyi düştükçe hepatit B ile ilgili bilgi düzeyinin düştüğü görülmüştür. Ayrıca araştırmaya katılan kadınların %30 ev hanımı olmakla beraber hepatit B hakkında da yeteri kadar bilgi sahibi değildirler. Kadınların operasyon geçirme oranı erkeklere oranla daha yüksektir. Buna göre hepatit b hastalığının bulaşması için kadınlar daha fazla risk altındadır. Hepatit hakkında bilgisi bulunan erkeklerin oranı kadınların oranından daha yüksek olmasına rağmen (%40) yetersizdir. En fazla sağlık personelinin (%39) bilgi edinmiştir. Yeteri kadar bilgisi ve hiç bilgisi olmayanlar sağlık personelinin (%64) bilgi edinmek istemektedirler. Hepatit B'nin kendileri için risk oluşturduğunun farkındadırlar (%57). Fakat geriye kalan %43'lük grupta olan bireyler hiç düşünmemiş ya da bu hastalığın ne kadar önemli olduğunun bilincinde değildirler. Hepatit B hastalığının tedavisinde %67'lik oran doktora gidilmesi gerektiğinin bilincinde iken %33'lük kısmı da çeşitli yerlere başvurulması gerektiğini düşünmektedirler. Bireyler Hepatit B'den korunmak için en fazla aşı yöntemi ve tek eşliliğin önemli korunma yolu olduğunun bilincindedirler. Ayrıca bireylerin en fazla bulaşma yolu olarak kan yoluyla ve anneden bebeğe geçişle, en az ise gıdalarla geçişin olduğunu belirtmişlerdir.

Sonuç olarak, hepatit konusunda bilgilerin yetersizliği, çeşitli operasyonların hepatit hastalığı için risk faktörü olduğu tespit edilmiştir. Toplum özellikle hepatit B belirtileri, bulaşma yolları ve tedavisi açısından bilgilendirilmelidir. Birinci basamak sağlık hizmetlerinde uygulanan ev ziyaretlerine daha çok önem verilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Hepatit B, bilgi, Tutum.

P:410

BAKIMDA HASTA SAVUNUCULUĞU ROLÜNÜN ÖNEMİ

Öğrenci:Merve Kömürcü

Danışman:Öğr.Gör.Derya Uzelli

Üniversite:İzmir Katip Çelebi Üniversitesi

Bakım, sevgiyle bakma bilinci, değerler ve dürtülerden oluşmaktadır. Hemşirelik mesleği uğraş alanı insan olan ve hemşirelik bakımına temellenmiş bir meslektir. Hemşireler her yaştaki sağlıklı ya da hasta bireylerin bakımından sorumludur. Ancak bakıma gereksinim duyan kişi ve gruplar çoğunlukla hastadır. Hasta olmak, hastalığın yol açtığı fiziksel, ruhsal ve sosyal sorunların yanı sıra korku, endişe, gerginlik ve güçsüzlük duygularının da yaşanmasına neden olabilmektedir. Bilinçsiz, konfüzyonda ya da psikolojik rahatsızlığı olan, fiziksel tespit uygulanan hastalar, çok bitkin ve güçsüz durumdaki yaşlılar, bebekler ve küçük çocuklar ise tamamen sağlık personeline bağımlı ve bakıma muhtaç; dolayısıyla savunmasız ve kolay örselenebilir konumdadır. Hastalıklara ilişkin tecrübesizlik, bakım ve tedavi ile ilgili kurumsal süreçler kişileri savunmasız duruma getirebilir. Savunmasızlık insan hakları kaybını beraberinde getirir. Hemşireliğin profesyonel rollerinden olan hasta savunuculuğu rolü bakım alan birey için hastayı korumayı, bilgilendirmeyi ve alınan kararlarda hastayı desteklemeyi de içerir. Bu özellik, bakım verilenin korunmasını, bakım verenin ise ahlaki sorumluluğunun farkında ve duyarlı olmasını sağlar.

Hemşirelik bakımının anlaşılabilirliğine katkıda bulunmak, bakım kavramında hasta savunuculuğu rolü hakkında farkındalık kazanmakla gerçekleşebilir. Bakım kavramının anlaşılabilirliği ve rollerin doğru kullanımının artması mesleğin profesyonel gelişimine de katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Hemşirelik, hemşirelik bakımı, savunuculuk rolü

P:411

BAKIMDA KALİTE GÖSTERGESİ BASINÇ ÜLSERİNDE BİLGİ DÜZEYİMİZ

Öğrenci: Pınar Duran,Zeynep Geçer, Sibel Nargiz Koşucu
Üniversite:Maltepe Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu, Başkent Üniversitesi
İstanbul Hastanesi Hemşirelik Hizmetleri Müdürlüğü

GİRİŞ

Basınç ülseri hemşirelik bakım kalitesini değerlendirmede önemli bir göstergedir. Bu nedenle basınç ülserinin önlenmesinde hemşirelerin bu konu hakkında yeterli bilgi düzeyine sahip olmaları önemlidir.

AMAÇ

Hemşirelerin basınç ülserini önlemeye yönelik uygulamaları hakkındaki bilgi düzeyini saptamak amaçlanmıştır.

YÖNTEM

İstanbul ilinde özel bir hastanenin yataklı birimlerinde çalışan 68 hemşire çalışma örneklemini oluşturmaktadır.Literatürden yararlanılarak hazırlanan 24 soruluk anket formu kullanılarak tanımlayıcı tipte bir çalışma yapılmıştır.Anket sonuçları Spss 20.0.0 paket programında analiz edilmiştir.Hastanenin hemşirelere yönelik hizmet içi eğitimlerinde basınç ülseri önlem ve tedavi konusu yer aldığı görülmüştür.

BULGULAR

Hemşirelerin %90'dan fazlası basınç ülserinin tanımını, önlenebilir bir problem olduğunu ve önlemede hemşirenin rolünün büyük olduğunu ifade etmiştir.

Hemşirelerin %95'i yatağa bağımlı hastada 2 saatte bir pozisyon değişimi gerektiğine katılmıştır. Tekerlekli sandalyeye bağımlı hastada saat başı pozisyon değişimi yapılmalıdır sorusuna %52,94 katılırken, %27,94 kısmen katılıp, %19,12'si katılmadığını belirtmiştir.

Hemşirelerin %85'i basınç ülseri gelişme riski olan bireylerde derinin durumu, değişikliği ve hasta yatağının uygun şekilde düzenlenmesinin önemli olduğu yönünde görüş bildirmiştir.

Masajın basınç ülseri oluşumunu önlemede bir teknik olarak kullanılması sorulduğunda hemşirelerin %35,29'u katılıyorum, %35,29 kısmen katılıyorum, %29,41'i katılmıyorum şeklinde görüş bildirerek fikir ayrılığı olduğu saptanmıştır.

Hemşirelerin %80'i kan glikoz düzeyi ve kan basıncı değerlerinin basınç ülseri gelişmesinde bir risk faktörü olduğu yönünde görüş bildirmiştir.

Hemşirelerin %75'i basınç ülseri gelişme riski bulunan hastalarda aynı zamanda yetersiz beslenme riski bulunabileceğini ve bu riskin uzman bir diyetisyenle görüşülmesi gerektiği yönünde görüş bildirmiştir.

Hemşirelerin %95'i basınç ülseri eğitiminin bütün hemşirelere verilmesi gerektiği yönünde görüş bildirmiştir.

SONUÇ

Araştırmada hemşirelerin çoğunun basınç ülserinin tanımı, neden olan faktörleri ve önlemleri hakkında oldukça yüksek düzeyde bilgi sahibi olduğu saptanmıştır. Bu durumun hizmet içi eğitimlerde bu konuya yer verilmiş olmasından kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Masajın basınç ülserini önlemede bir teknik olarak kullanılması ve tekerlekli sandalyede bağımlı hastada saat başı pozisyon değişimi konusunda yeterli bilgiye sahip olmayan hemşirelere eğitimin tekrarlanması önerilebilir.

KAYNAKLAR

1.Karadağ A. Basınç ülserleri: değerlendirme, önleme ve tedavi. C.Ü. Hemşirelik Yüksek Okulu 2003; 7.

2.European Pressure Ulcer Advisory Panel and National Pressure Ulcer Advisory Panel. Prevention and treatment of pressure ulcers: quick reference guide. Washington DC: National Pressure Ulcer Advisory Panel; 2009. (Çev. Yara Ostomi Ğnkontinans Hemşireleri Derneği). Basınç Ülserlerini Önleme: Hızlı Bağvuru Kılavuzu. Aralık 2010, Ankara.

3.Tel H., Özden D., Çetin G., Yatağa bağımlı hastalarda basınç yarası gelişme riski ve hemşirelerin bu hastalara uyguladıkları önleyici bakım. Hemşirelikte Araştırma Geliştirme Dergisi – 2006; 1, 2.

P:412

BAKIMIN MEVSİMİ NEDİR?

Öğrenci:Özlem Kıvanç, Özge Çalışkan

Danışman:Hayat Yalın

Üniversite:Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

AMAÇ: Hemşirelik bakımının bütüncül bir yaklaşımla verilmeye başlanmasıyla birlikte bakım alan bireylerin manevi, fiziksel, emosyonel, psikolojik ve sosyal durumları daha iyi değerlendirilmiş ve giderek önem kazanmıştır. İnsanların duygu durumları mevsimler gibi çeşitli faktörlerden etkilenir. Literatürde mevsimsel değişikliklerin ruhsal durum, enerji, uyku süresi, iştah, yemek seçimi, sosyal faaliyetler vb. birçok faktörü etkilediği belirtilmektedir. Bu nedenle araştırmada öğrenci hemşirelerin, bakım kavramına ilişkin duygu yüklerinin hangi mevsim ile ifade edildiğinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ-YÖNTEM: Araştırmanın evrenini Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü öğrencileri (n=214), örneklemini çalışmanın gerçekleştirildiği gün okulda olan, çalışmaya katılmayı kabul eden 175 öğrenci oluşturmuştur. Veriler, kurum ve etik kurul (Acıbadem Üniversitesi) izinleri sonrası iki bölümden (sosyodemografik özellikler, bakım ve mevsimler) oluşan anket formuyla toplandı. Veriler, SPSS 21.0 programı kullanılarak değerlendirildi. Tanımlayıcı istatistiksel metotların (frekans, yüzde, ortalama, standart sapma) yanı sıra normal dağılımın incelenmesi için Kolmogorov-Smirnov dağılım testi kullanıldı. Kategorik verilerin karşılaştırılmasında ise Pearson Ki-Kare testi ve Fisher Exact test kullanıldı.

BULGULAR: Araştırmaya katılanların %26,9'u (n=47) birinci, %22,9'u (n=40) ikinci, %27,4'ü (n=48) üçüncü ve %22,9'u (n=40) dördüncü sınıftır. Öğrencilerin %90,3'ü (n=158) kadın, %9,7'si (n=17) erkek, yaş ortalaması $20,7 \pm 1,7$ olarak bulundu. "Bakım nedir?" sorusuna sınıf farkı bulunmadan öğrencilerin çoğu "yardım etmek, bütüncül yaklaşarak ihtiyaçları karşılamak" şeklinde cevaplar vermişlerdir. "Bakım kavramını dört mevsimden biriyle ifade etmeniz gerekse hangi mevsimi seçersiniz?" sorusuna öğrencilerin %50,9'u (n=89) ilkbahar, %20,0'si (n=35) kış, %16,6'sı (n=29) sonbahar ve %12,6'sı (n=22) yaz cevabını vermiştir. "Neden bu mevsim?" sorusuna çoğunlukla ilkbaharı seçenler "tazelenmek, umut dolu olmak", yazı seçenler "mutluluk", sonbaharı seçenler "kayıp, hüzn", kışı seçenler ise "zorlu bir süreç" şeklinde ifade etmişlerdir.

SONUÇ: Araştırmanın sonucunda, öğrenci hemşirelerin çoğunlukla bakım kavramıyla ilkbahar mevsimini örtüştürdükleri saptandığından bu sonuç bakım kavramının öğrenciler tarafından "pozitif" algılandığı şeklinde yorumlandı. Literatürde bakım kavramıyla mevsimleri ilişkilendiren ve mezun hemşireleri içeren bir çalışmaya

rastlanmadığından, farklı alanlarda çalışan hemşirelere yönelik konu ile ilgili araştırmaların gerçekleştirilmesi önerilmektedir.

P:413

BİR MÜLTECİ KAMPINDA YAŞAYAN SURİYELİ SİĞINMACILARIN SAĞLIK HİZMETLERİNİ KULLANMA DURUMLARI

Öğrenci:Meryem Coşkun, Burcu Babacan, Gizem Özer,
Danışman: Yard. Doç. Dr. Gülelgül Mermer, Doç. Dr. Şafak Dağhan
Üniversite:Ege Üniversitesi, İzmir Atatürk Sağlık Yüksekokulu

AMAÇ: Bu çalışma, Hatay bölgesinde bir kampta kalan Suriyeli sığınmacıların sağlık hizmetlerini kullanma durumlarını tanımlamak amacıyla yapılmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM: İlişkisel tanımlayıcı tipteki araştırmanın evrenini Hatay kampında kalan aileler($n=240$)oluşturmaktadır.Kampta araştırma izin süresinin kısıtlılığı ve çevirmen kullanımı sebebiyle amaca yönelik örnekleme her aileden bir kişiye ulaşılması hedeflenmiş, araştırmaya katılmayı kabul eden 18 yaş üzeri 99 birey ile görüşülmüştür.Veriler gerekli izinler alındıktan sonra,13-16 Şubat 2015 tarihleri arasında,sosyodemografik özellikleri ve sağlık hizmeti kullanım sorularını içeren anket formuyla yüz yüze görüşülerek,çevirmen yardımıyla toplanmıştır. Veriler; sayı ve yüzde dağılımları,ki-kare ve regresyon analizleri ile değerlendirilmiştir.

BULGULAR: Türkiye'ye ortalama 3 yıl önce gelen katılımcıların;yaş ortalaması $38,18 \pm 18,81$ 'dir.Katılımcıların %55,6'sı kadın, %48,5'i ilkokul mezunu, %80,8'i evli olup, sadece %9,1'i Türkçe bilmektedir.Suriye'de yaşarken %56,6'sı çalışıyor iken, Türkiye'de bu oran %5,1'dir.Ailelerde ortalama çocuk sayısı $3,85 \pm 2,47$ (min/mak;1-11)'dir. Katılımcıların %39,4'ünün doktor tarafından tanılanmış bir kronik hastalığının olduğu ve %7,1 oranında, kalp-damar hastalıkları, endokrin-metabolik hastalıklar ve nörolojik hastalıkların ilk sırayı aldığı saptanmıştır. Son on beş gün içinde bir sağlık kurumuna başvuranlar %47,5'dir. Sağlık hizmetlerinden yeterli ölçüde faydalanamadığını düşünenlerin oranı %44,4 olup, bu durumun %12,1 oranında sağlık personelinin ilgisizliğinden ve %11,1 oranında dil sorunundan kaynaklandığını belirtmişlerdir.Kültürel farklılık nedeniyle sağlık hizmeti alırken sorun yaşadığını belirtenler %20,2'dir.Katılımcıların %43,5'i sağlık hizmetinden yararlanırken, sağlık çalışanlarından destek ve rehberlik alamadığını, %39,4'ü sağlık çalışanlarının olumsuz tutum içerisinde bulduklarını ifade etmiştir.Bireylerin sağlık hizmetinden faydalanmaya ilişkin yargılarında;sağlık çalışanından yardım ve rehberlik alma ($2=19,74$ $p<0,01$),sağlık personelinin olumsuz tutumuna maruz kalma ($2=12,87$ $p<0,01$) ve kültürel farklılığa bağlı sorun yaşama durumlarına göre ($2=4,29$ $p<0,05$) gruplar arasında fark saptanmıştır. Yapılan lojistik regresyon analizi sonucu;bu üç bağımsız değişken, bireylerin sağlık hizmetlerinden yararlanma durumlarını önemli şekilde yordamaktadır.

SONUÇ VE ÖNERİLER:Sonuç olarak;Suriyeli sığınmacıların yarıya yakını sağlık hizmetlerinden yeterince yararlanmadığı düşüncesinde olup,bu durum daha çok kültürel farklılıklar ve sağlık çalışanlarının tutum ve davranışlarından kaynaklanmaktadır. Araştırmanın sonuçlarına göre;sığınmacılara yönelik sağlık hizmetlerinin

örgütlenmesinde onların sağlık hizmeti kullanım özellikleri dikkate alınmalı ve sağlık personelinde bu konuda farkındalık oluşturulmalıdır.

Anahtar kelimeler: Mülteci Kampı, Suriyeli sığınmacılar, Sağlık hizmet kullanımı

P:414

BİREYİN KANSERE İLİŞKİN RENK ALGISININ KANSER TEDAVİSİNE İLİŞKİN TUTUM ÜZERİNE ETKİSİ

Öğrenci: Muhammed Çakır, Günnur Gülcan

Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız

Üniversite: Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç:

Günümüzde kanser görülme sıklığı giderek artmaktadır. Bu hastalığın bireyler tarafından nasıl algılandığı tanı ve tedavi sürecini etkilemektedir. Bireylerin duygu durumlarını yansıtmada renkler önemli bir araçtır. Çalışmada, bireylerin kansere ilişkin renk algısının kanser tedavisine ilişkin tutum üzerine etkisi incelenmiştir.

Materyal/Metod:

Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında Bursa iline bağlı bir köyde ikamet eden 18 yaş üzeri 146 bireyde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından literatür bilgisi doğrultusunda hazırlanan bir anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiş ve değerlendirmede ortalamalar, yüzdeler ve ki-kare testi kullanılmıştır.

Bulgular:

Yaş ortalamaları 45.93 ± 16.16 olan bireylerin %61.6'sı kadın, %64.4'ü ilköğretim mezunu, %44.5'i çiftçi, %79.5'i evli ve %78.1'inin ekonomik durumu orta düzeydedir. Bireylerin %8.9'u alkol, %20.5'i sigara kullanmakta ve %29.5'i düzenli olarak egzersiz yapmaktadır. %33.6'sının kronik bir hastalığı vardır ve %27.4'ü sürekli ilaç kullanmaktadır. %13'ünün ailesinde kanser olan, %32.2'sinin ailesinde kanserden ölen birey bulunmaktadır. Bireylere "sizce kanser ne renk?" diye sorulduğunda %45.9'u siyah, %39'u kırmızı cevabını vermiştir. Bireylerin %76.7'i bir gün kansere yakalanırsa kanser olduğunun kendisine söylenmesini istediğini, %76.7'si kanser olduğunu hekimin söylemesini istediğini belirtmiştir. %68.7'si kanser olduğunu öğrenirse hemen tedaviye başlayacağını, %29.5'i başka hekime gideceğini; %87.7'si alternatif/tamamlayıcı tedavi kullanacağını ve %91.1'i bu durumu hekimine söyleyeceğini ifade etmiştir. %99.3'ü kendisine kanser tanısı konulursa önerilen tedaviyi kabul edeceğini ve %99.3'ü tedaviye uyacağını belirtmiştir. %33.6'sı yakınına kanser tanısı konulursa bunu kendisine söyleyebileceğini, %84.9'u hekimin söylemesini istediğini ifade etmiştir. Bireylerin ailesinde kanser olan ya da kanserden ölen birey olması, kansere ve

alternatif/tamamlayıcı tedaviye ilişkin tutumunu kansere ilişkin renk algısını etkilememektedir($p>0.05$). Bireylerin kansere ilişkin renk algısı ile kanser olduğunu kendisine kimden öğrenmek istediği arasında anlamlı farklılık saptanmıştır($p<0.05$).

Sonuç:

Kansere ilişkin renk algısı bireylerin kendisinin kanser olduğunu kimden öğrenmek istediklerini etkilemektedir. Bu durumun özellikle daha önceki hastalıklarında tedaviyi kabul ve uyum problemi olduğu bilinen hastalarda kanser tanısı konulduğu zaman hastanın hastalığı kabul ve tedaviye uyum sürecinin kolaylaştırılmasında sağlık personeline yardımcı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar kelimeler: kanser, renk, tutum

P:415

BİREYLERİN BÖBREK NAKLİNE BAKIŞ AÇISI

Öğrenci: Çağla Taştan

Danışman: Yrd.Doç.Dr. Eylem TOPBAŞ

Üniversite: Amasya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ: Organ bağıışı tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de önemli bir sağlık sorunudur.

AMAÇ: Bireylerin böbrek nakline bakış açısının ve organ bağıışına engel olan bilgi eksikliklerinin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı nitelikte olan çalışmanın örneklemini araştırmaya katılmaya istekli toplam 204 birey oluşturmuştur. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak "Kişisel bilgi formu", "Böbrek bağıışı ile ilgili dikkat ve bilgi düzeyi formu", "Böbrek bağıışında bulunma/bulunmama sebepleri ve organ bağıışını artırmaya yönelik öneri formu" ve "böbrek bağıışı tutum ölçeği" aracılığıyla elde edilmiştir. Veriler SPSS 20 paket programına aktarılarak, ortalama, yüzdellik hesaplama, yöntemlerini kullanılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR: Yaş ortalaması 31 ± 8 olan bireylerin bilgi düzeylerine bakıldığında; %70,1'inin böbrek nakli konusunda bilgisinin olduğu, %20,1'inin bu bilgiyi derslerinde öğrendiği, %44,6'sının böbreğini bağıışlayan birinin sağlık sorunu yaşamayacağını, %78,4'ünün böbrek naklinin sadece akrabalar arasında olmadığını, %88,7'sinin böbrek nakli için doku uyumunun gerekli olduğunu, %43,3'ünün organ bağıışının nereye yapılacağını bilmediğini, %50'sinin verilen organların adaletli dağıtılıp dağıtılmadığı bilmediğini, %71,1'inin beyin ölümü hakkında bilgisinin olduğu saptanmıştır. Böbrek nakline bakış açılarında; %56,9'unun böbreklerini bağıışlamak istediklerini, %64,7'sinin ailesinde birinin böbrek nakline ihtiyacı olduğunda vereceğini, %73'ünün organ bağıışını dini açıdan sakıncalı bulmadığını ve %29,9'unun dini açıdan ölüm sonu vücut bütünlüğünün korunmasının organlarını bağıışlamaya engel olmayacağını, %51,5'inin beyin ölümü gerçekleşen bir yakınının organını bağıışlayabileceğini, %26,5'inin toplumda kabul gören kişilerin böbreklerini bağıışlarsa kendilerinin organ bağıışına olumlu bakacaklarını ifade ettikleri saptanmıştır. Katılımcıların böbrek bağıışında bulunmama nedenleri; %11,8'inin bu konuda yeterli bilgiye sahip olmaması, %8,8 ölümünden sonra ameliyat fikrini hoş bulmaması, %17,6'sının bağıışladıkları organların suiistimal edilmesinden korkması, %6,9'unun ölümünden sonra sağlık çalışanlarının onlara bir şey yapacağı endişesi olarak bulunmuştur.

SONUÇ ve ÖNERİLER: Toplumda rol model olan bireylerin organlarını bağıışlamasının organ bağıış oranını arttıracığı saptanmıştır. Toplumda mal olmuş bireylerin organ bağıışlama ile ilgili toplumu bilgilendirmeleri önerilir. Ayrıca bu çalışmada organ bağıışının yasal ve etik boyutunun topluma iyi anlatılmasının gerektiğini ortaya çıkarmıştır.

P:416

KOZMETİK ÜRÜNLERİN KANSEROJEN ETKİSİ

Danışman:Yrd. Doç. Rabia sohbet
Üniversite:Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ-AMAÇ:Deri, vücudumuzun en büyük organı olduğundan deri tarafından emilen kimyasallar ağız yoluyla alınanlara göre daha riskli olabilir.Deriden emilen kimyasallar doğrudan kana karışarak,zehirli ve zararlı etki gösterebilirler.Çalışma Gaziantep Üniversitesi KYK kız yurdunda kalan öğrencilerin kullandıkları kozmetik ürünlerinin kanserojen etkileri ve bunun farkındalığının araştırılması amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

GEREÇ-YÖNTEM: Araştırmanın verileri KYK kız öğrenci yurdundaki kalan A blok öğrencilerine Aralık2014 tarihinde yüz yüze görüşme tekniği ile sözel onamları alınarak, toplam 208 öğrenciye 2'si açık uçlu, 21 tanımlayıcı ve 7'si sosyo demografik olmak üzere 30 soruluk anket uygulandı. Araştırma verileri SPSS 16. analiz programında değerlendirildi.

BULGULAR : Araştırmamıza katılanların % 18-20 yaşları arasında olduğu, %45.2 'si Güneydoğu Anadolu Bölgesinden geldiği, %45 inin sağlıkla ilgili bölümlerde okuduğu, %68,2 si makyaj yapmayı sevdiğini, %84,6 sı makyaj malzemelerin zararlı olduğunu düşündüğü , %87 si makyaj malzemelerinin kansere neden olduğunu düşündüğünü, %74 ü makyaj malzemelerinin zararlı olduğunu bildiği halde kullanmaya devam ettiğini, %69,2'si güzellik için markaya önem vermediğini, %57,2 si kozmetik ürünlerinin içeriğine dikkat ettiğini, %67,2 si pahalı ürünlerin kaliteli olmadığını düşündüğünü , %85,1 i kozmetik ürünleri alırken rengine dikkat ettiğini, %77,9' u kozmetik ürün alırken maliyete dikkat ettiğini,%80,8'i kozmetik ürün alırken markaya dikkat ettiğini, %79,3'ü gece makyajını temizleyerek uyduğunu ifade etmiştir.

SONUÇ: Çalışma sonucunda ankete katılanların çoğunun makyaj yapmayı sevdiği ve güzelleşmek için makyajı kullandığı ortaya çıkıyor.Yine katılımcılar makyajın zararlı etkilerini bildiği halde kullanmaya devam ediyor. Buda gösteriyor ki kadınlar ne kadar sağlığa zararlı olsa da makyajdan vazgeçmiyor ve makyaj yapınca kendini iyi hissediyor.

Öncelikle cilt tipine uygun kozmetik ürün seçilmelidir.Kişi cilt analizini bir dermatologa yaptırmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kozmetik Ürünler, Kanser,Marka

P:417

RADYASYONUN ÇEVREYE ETKİLERİ VE HALKIN RADYASYON BİLİNCİ

Öğrenci:Necla Aygün, Fadime Gilik, Teyfik Gezer, Gökhan Görgün, M.Salih Şahinalp

Danışman:Rabia Sohbet

Üniversite: Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi

Araştırma amacı hastaların radyasyon -evlerinde, iş yerlerinde kısacası günlük hayatlarında kullandıkları teknolojik aletlerin yaydığı radyasyon- hakkındaki bilgilerini ölçmeye yöneliktir.

Araştırmamız Gaziantep 25 Aralık Devlet Hastanesinde 17-19 Kasım 2014 tarihleri arasında toplam 400-450 hastadan 275 kişiye uygulanmıştır. Ankette 25 soru vardır. Anket verileri SPSS 15 programına girilip analiz edilmiştir.

Araştırmamıza katılanların %51,6'sı 15-30 yaş, %32,4'ü 31-45 yaş, %14,2'si 46-60 yaş, %1,81'i 61-67 yaş arasındadır. Bunlardan %53,8'i kadın, %46,2'si erkek nüfus oluşturmaktadır. Araştırmamıza katılanların %60'ı çekirdek aileden, %30,2'si geniş aileden, %9,8'i parçalanmış aileden oluşmaktadır. Araştırmamıza katılanların %17,8'i işçi, %24,7'si memur, %8,7'si emekli, %18,2'si serbest meslek sahibi, %30,2'si çalışmamaktadır.

Araştırmaya katılanlar "Radyasyonun ne olduğunu biliyor musunuz?" sorusuna %76,7'si evet, %23,3'ü hayır cevabını vermişlerdir."Radyasyonun etkisi nasıl ortaya çıkar?" sorusuna %76,4'ü zamanla, %23,6'sı bir anda cevabını vermişlerdir. "Evinizdeki eşyaların radyasyon yaydığını biliyor musunuz?" sorusuna %78,9'u evet, %21,1'i hayır cevabını vermiştir. "Radyasyona uzun süre maruz kalan kişilerde en çok hangi kanser türleri görülür?" sorusuna %33,5'i cilt, %20,4'ü lösemi, %18,5'i tiroid kanseri cevabını vermiştir."Hangi gıdalar radyasyona faydalıdır?" sorusuna %45'i hepsi, %20,7'si yoğurt, %12,7'si kara üzüm cevabını vermiştir. "Ev aletlerinden hangilerinin radyasyon yaydığını düşünüyorsunuz?" sorusuna %30,5'i mikrodalga fırın, %29,1'i bilgisayar, %12,7'si televizyon cevabını vermişlerdir. "Sizce radyasyona maruz kalındığında aşağıdaki belirtilerden hangileri gözlenir?" sorusuna %37,8 hepsi, %28,7 baş ağrısı, %12,7'si yorgunluk, %6,5'i halsizlik cevabını vermiştir. "Radyasyonla ilgili herhangi bir tetkik yaptırdığınızda sağlık çalışanları radyasyonla ilgili herhangi bir bilgi sunuyor mu?" sorusuna %73,1'i hayır %26,9'u evet cevabını vermiştir. "Sizce radyasyon etkileri yaşa, cinsiyete ve etki yerine göre değişir mi?" sorusuna %67,3'ü evet, %32,7'si hayır cevabını vermiştir.

Yaptığımız araştırma sonucunda toplumun belli bir kesiminin radyasyon hakkında yeterli düzeyde bilgi sahibi olmadığı gözlenmiştir. Birçok teknolojik aletin radyasyon yaydığı bilinmemektedir. Alışkanlıklarımızı değiştirerek riski en aza indiregelyebiliriz.

SAÇ, YÜZ VE CİLT BAKIMINDA TAMAMLAYICI VE ALTERNATİF TEDAVİ (TAT) KULLANIMI

Öğrenci: Ayşe Değer, Tuğba Erdoğan
Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız
Üniversite:Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç: Günümüzde insanların çevrelerine daha güzel ve hoş görünme ve toplum tarafından beğenilme isteği estetik uygulamaları ön plana çıkarmıştır. Bu nedenle insanlar saç, yüz ve ciltte oluşan yaşlanma ve yıpranma belirtilerini ortadan kaldırmak için genç yaştan itibaren çeşitli yollara başvurmaktadır. Bunlardan biri de TAT kullanımıdır. Çalışma, yurttan kalan kız öğrencilerin saç, yüz ve cilt bakımında tamamlayıcı ve alternatif tedavi (TAT) kullanımının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Method: Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Mart 2015 tarihinde özel bir kız yurdunda kalan 80 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu kullanılmıştır. Veriler SPSS 20.0 programında ortalamalar, yüzdeler, ki-kare, MannWhitney U ve Kruskal Wallis testi kullanılmıştır.

Bulgular: Yaş ortalamaları 20.20 ± 1.52 olan öğrencilerin %51.2'sinin annesi ilköğretim, %45'inin babası lise mezunudur. %66.3'ünün ailesinin ekonomik durumu orta düzeydedir. %11.3'ü alkol, %7.5'i sigara kullanmaktadır. %75'i tamamlayıcı tedaviler konusunda bilgi sahibidir. Bunların %20'i bilgisini yeterli bulmaktadır ve %20'si bu konudaki bilgiyi internetten almıştır. %76.3'ü bu konuda bilgi almak istemektedir. %77.5'i bugüne kadar TAT kullanmıştır. Bunların %41.9'u saç ve yüz bakımı, %14.5'i sağlık problemi nedeniyle kullanmıştır. %85'i TAT kullanmayı düşünebileceğini; bunların %23.5'i sağlık problemi ve %11.8'i saç ve yüz bakımı için TAT kullanmayı düşünebileceğini ifade etmiştir. Öğrencilerin hiç bilgi sahibi olmadıkları yöntemler akupresür (%90), ayurveda(%92,5) ve reiki (%80) iken; en fazla bilgi sahibi oldukları yöntemler; dua(%31.3), masaj(%23.8) ve bitkisel tedavi(%16.3)'dir. Saç, yüz ve cilt bakımı için TAT kullananlardan %15'i bitki çayının, %43.8'i limonun, %10'u kilin, %7.5'si sodanın, %11.3'ü yoğurdun, %22.5'i gül suyunun, %8.8'i sirkenin, %30'u nanenin, %17.5'i badem yağının, %10'u sarımsak, %12.5'i zeytin yağı ve %7.5'i bal kullanımının etkili olduğunu ifade etmiştir. Yaş, ekonomik durum, annenin ve babanın öğrenim durumları, sigara ve alkol kullanımı TAT kullanımı konusundaki bilgi düzeyi ve tutumu etkilememektedir ($p > 0.05$).

Sonuç: Öğrencilerin TAT kullanımı konusunda çok azı bilgi düzeyini yetersiz bulmaktadır. Ancak çoğu saç, cilt ve yüz bakımı için bitkisel tedavi kullanmaktadır ve etkili olduğunu ifade etmektedir. Öğrencilere TAT'ın doğru kullanımını içeren ve yeterli bilgi olmadan TAT kullanımının zararlarına dikkat çeken eğitimler verilmelidir.

P:419

SAĞLIKLI ZAYIFLAMAK

Öğrenci:Songül Kaplan, Menekşe Karakaş, Serap Yel, Belgin Karaçizmeli, İpek Özdemir

Danışman:Yard. Doc. Rabia Sohbet

Üniversite: Gaziantep Üniversitesi

Kişinin düzenli ve dengeli beslenerek fiziksel yapısında herhangi bir bozukluk olmadan kilo vermesine sağlıklı zayıflama denir. Toplumda kilo sorununun olup olmadığını, bireylerin beslenirken sağlıklarını ne ölçüde dikkate aldıklarını, kilo verirken ne gibi yöntemlerden yararlandıklarını ve uygulanan tüm yöntemlerin insan sağlığı açısından ne gibi etkiler yaptığını belirlemek amacıyla Gaziantep Üniversitesi Hazırlık öğrencilerine uygulanmıştır. Araştırma Kasım 2014'de 2000 kişiden kendi isteğiyle çalışmaya katılan 200 kişiye tanımlayıcı olarak uygulanmıştır. Anket formunda 5'i açık 23'ü kapalı uçlu olmak üzere 28 soru bulunmaktadır. Verilerin değerlendirilmesinde SPSS 16 programı kullanılmıştır.

Araştırmamıza katılanların %57'si kadın ,%42'si erkektir, %49'u Güney Doğu Anadolu Bölgesi'nden, %17'si Akdeniz Bölgesi'nden gelmiştir. %67.5'i normal kilolu , %14'ü zayıf , %13'ü kilolu , %3.5'i obez olduğunu ifade etmiştir. %31'i kilosundan şikayetçi olduğunu, %52'si şikayetçi olmadığını, %16'sının bazen şikayetçi olduğu saptanmıştır. Araştırmaya katılanların %94'ünün medya ve internetteki zayıflama yöntemlerine itibar etmediği, %95'inin zayıflama ilacı kullanmadığı ve kullanmayacağı, %3'ünün kullandığı yada kullanabileceği saptanmıştır, %39'unun zayıflamak için hiç birşey yapmadığı, %27'sinin diyet ve fiziksel aktivite yaptığı, %46'sının zayıflamak için diyetisyenden, %24'ünün diğer kişilerden yardım aldığı saptanmıştır.

Araştırmamızın sonucunda beslenme alışkanlıklarının düzenlenmesi, kötü alışkanlıkların daha sağlıklı alternatifleri ile değiştirilmesi hem genel sağlığın korunması hem de sağlıklı zayıflamanın ilk kuralıdır. Ayrıca diyet yaparken aç kalmamak, öğün atlamamak ve daha çok hareket etmek ideal kiloya inmeyi ve bu kiloyu korumayı kolaylaştıran diğer faktörlerdir. Medya ve internette görülen zayıflama yöntemlerine, ilaçlarına itibar etmedikleri, vücut kitle indeksine baktığımızda büyük bir bölümünün normal kiloda olduğu ve bir kısmının da obez olduğu ortaya çıkmıştır. Doktor veya diyetisyene görünülmesi, sağlıklı olmanın odak noktasının olması, kilo vermenin ikinci planda tutulması, düzenli uyulması ve düzenli beslenilmesi, internet veya doktor kontrolü dışındaki zayıflama ilaçlarından uzak durulması, egzersiz ve sporun sadece zayıflamak için değil hayatımızın bir parçası olması, sporun alışkanlık haline getirilmesi, stresten uzak durulması önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Sağlık, Zayıflama, Diyet, İlaç, Diyetisyen

SAMSUN İLİ İLKÖĞRETİM 2.KADEME SİNDE GÖRÜLEN AKRAN ZORBALIĞI

Öğrenci:Rukiye Kaplan,Şeyma Sayar

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Serap Sezgin, Yrd.Doç.Dr.Meltem Kökdöner

Üniversite: Ondokuzmayıs Üniversitesi, Samsun Sağlık Yüksek Okulu

Giriş: Okullarda, öğrenciler arasında görülen şiddet, yakın zamanlara kadar bir çok araştırmacı tarafından toplumsal gelişimin ve değişimin bir parçası olarak değerlendirilirken son yıllarda yapılan araştırmalar şiddet olaylarının temelini çocukluk dönemindeki zorba davranışların giderek büyümesinin, önemli bir etken olduğunu vurgulamaktadır. Zorbalık bir öğrenciye/öğrencilere yöneltilen, içinde neden olmayan, zorba ve kurban arasında güç dengesizliğinin olduğu, tekrarlayıcı nitelikte bir tür saldırganlık olarak tanımlanabilir. Son yıllarda okullarda giderek artan şiddet olayları ülkemizde sıklıkla gündeme gelmektedir. Çocuklar, eğitimciler ve ebeveynler zorbalıkla karşı karşıya kaldıklarını bildirmekte ve zorbalık karşısında nasıl tepki vereceklerini bilmemektedirler. Bu nedenle bu çalışma zorba davranışların tanınması, belirlenmesi ve önlemesine yönelik katkı sağlaması amacıyla planlanmıştır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı okullarda şiddetin bir boyutu olan zorbalığın tanınması, okullardaki yaygınlığının belirlenmesi, çocuk - eğitimci ve okul yöneticileri ve ebeveynlere okullarda zorbalığı önlemeye yönelik yaklaşımların izlenmesi konusunda bilimsel bir yöntem sunmaktır.

Yöntem: Araştırma Samsun ili içersinde Merkez okullarında arasında yer alan basit rastgele yöntemi ile seçilen 4 ilköğretim okulundan (2 özel okul, 2 devlet okulu) 5,6,7,8. sınıf öğrencilerinden çalışmayı kabul eden toplam 169 öğrenci üzerinde uygulanmıştır. Çalışma öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerinden oluşan bir soru formu ile geçerlilik ve güvenilirliği yapılmış olan akran zorbalığı ölçeği uygulanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin %48'i kız, %52' si erkektir. Çalışmaya katılan öğrencilerin yaş ortalaması 11.5'tir.Çalışmaya katılan 169 öğrenciden 40 öğrenci zorbalık yaptığını, 60 öğrenci zorbalığa maruz kaldığını, 46 öğrenci fiziksel zorbalık, 16 öğrenci sözel zorbalık, 17 öğrenci sosyal zorbalık, 11 öğrenci söylenti zorbalığı 40 öğrenci eşyalara zara verici zorbalık yaptığını belirtirken; 102 öğrenci fiziksel kurban, 37 öğrenci sözel kurban, 39 öğrenci izolasyon kurbanı , 17 öğrenci söylenti kurbanı 100 öğrenci eşyalara zara verme kurbanı olduğunu ve geriye kalan zorba ve kurban olmayan öğrencilerin ise izleyici olduğunu saptanmıştır.

Sonuç ve Öneriler: sonuç olarak okullarda zorbalığı önleme programları uygulanmasını, suçtan uzak, barış ve empatinin yer aldığı akran dostu okul ortamlarının oluşturulması kaçınılmaz öneriler arasında yer almalıdır. Okullar arsında görülen zorbalık çocukların

fiziksel, bilişsel ,sosyal ve psikolojik sağlıklarını etkilediğinden eğitimci, okul hemşiresi, rehberlik hizmetlerinin okullardaki diğer

çalışanlarla birlikte zorbalığı önleme programının oluşturulması ve uygulanmasında aktif görev ve sorumluluk alması gerektiği söylenebilir. (bu çalışma sonrası öğrenci-eğitimci-okul yönetimi-okul Hemşiresi-Rehberlik Hizmetlerine yönelik ayrı ayrı eylem planı hazırlanarak sözel sunu ve interaktif çalışma ile eğitim verilmiştir.)

Anahtar Kelime: Akran Zorbalığı

Kaynaklar:

Akgün S (2005). Akran zorbalığının anne-baba tutumları ve anne-baba ergen ilişkisi açısından değerlendirilmesi. Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Ankara.

Ando M, Asakura T(2005). Psychosocial influences on physical, verbal and indirect bullying among

Japanese early adolescents. Journal of Early Adolescence, 25(3), 268–90.

Baldry AC, Farrington PD (2000). Bullies and delinquents: personal characteristics and parental

styles. Journal of Community and Applied Psychology, 10,17–31.

P:421

İNTÖRNLÜK PROGRAMININ DEĞERLENDİRİLMESİ: NİTELİKSEL BİR ARAŞTIRMA

Öğrenci: Eda Aygün , Ezgi Dalkılıç, Ayşe Zeliha Karagöz

Danışman: Prof.Dr. Ülkü Baykal

Üniversite:İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi

Giriş:Hemşirelik eğitiminin klinik uygulaması,eğitim sürecinin önemli bir bölümünü oluşturmakta ve öğrencilikten profesyonelliğe geçişe olanak sağlamaktadır.

Araştırmanın amacı ve tipi: Bu çalışma, bir kamu üniversitesinde ilk kez uygulanan intörlük programının tüm paydaşlar açısından (öğrenci, rehber hemşire ve öğretim elemanı) değerlendirerek, bu konuda yapılacak iyileştirme çalışmalarına veri sağlanması amacıyla tanımlayıcı ve kalitatif olarak gerçekleştirilmiştir.

Evren ve örneklem: Araştırma üç aşamada (öğrenci, rehber hemşire ve öğretim elemanı) ele alınarak gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın öğrencilerle ilgili evrenini kamu üniversitesinin intörlük programına katılan 75 öğrenci oluştururken, örneklemi maksimum çeşitlilik yöntemiyle belirlenen, üniversiteye bağlı üç ayrı hastane grubunda farklı birimlerde intörlük yapan yaklaşık 15 öğrenci oluşturmuş ancak 10 öğrenci üzerinden görüşmeler tamamlanmıştır. Rehber hemşireler için de benzer şekilde örnekleme gidilerek 17 hemşire üzerinde görüşme yapılmıştır. Öğretim elemanları örnekleminin belirlenmesinde ise her anabilim dalından bir öğretim elemanı olmak üzere dokuz kişi ile görüşmenin yapılması planlanmış ancak ilgili kurum yöneticilerinden izin alınamaması nedeniyle görüşmeler gerçekleştirilememiştir.

Verilerin toplanması ve değerlendirilmesi:Araştırmanın hemşirelere ilgili görüşmeleri etik kurul onayı (Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Etik Kurulu 9 Ocak 2015 6692 sayılı kararıyla) ve hemşirelik direktörlüğünden izin alınarak, öğrencilerle yapılan görüşmeler ise kurum dışında katılımcıların bilgilendirilmiş onamları alınarak gerçekleştirilmiştir. Görüşmelerde dokuz sorudan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Görüşmeler izin alınarak ses kayıt aletine kaydedilmiş, daha sonra çözümlenerek tema ve alt temalar doğrultusunda analiz edilmiştir.

Bulgular: Öğrencilerle yapılan görüşmelerde genel olarak sorun yaşanmadığı belirlenirken; kuramsal bilgilerini klinik sahada kullanma becerisi geliştirme, bağımsız meslek üyesi rolünü fark etme, programın sonunda kendine güvenme, teknik beceri, iletişim, bütüncül hasta bakımı konusunda gelişim gösterdikleri saptanmıştır.

Rehber hemşirelerin genel olarak programdan memnun oldukları ve sorun yaşamadıkları, öğrencilerin istekli olmasından etkilendikleri, onlarda mesleki duruş, kendine güven ve teknik beceri boyutunda önemli gelişme gördükleri belirlenmiştir.

Sonuç olarak rehber hemşirelerin ve öğrencilerin intörlük programından memnun oldukları, sistemin daha iyi işlemesi için rehber hemşire-öğretim elemanı-öğrenci işbirliğinin daha iyi sağlanması gerektiği üzerinde durulmuştur.

Anahtar kelimeler: öğrenci hemşire, intörn eğitim programı , rehber hemşire

P:422

HEMŞİRELİK ARAŞTIRMALARINDA ÖLÇÜM ARAÇLARININ KULLANIMI: GEÇERLİK-GÜVENİRLİK

Öğrenci:Onaran K, Bayrak M

Danışman:Şahin G, Uslu Y

Üniversite:Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

GİRİŞ VE AMAÇ

Bilim; anlamak, değerlendirmek, ayırt etmek ve sonuç elde etmek için ölçümleri kullanır. Ölçeğin standardize edilebilmesi ve sonrasında uygun bilgiler üretme yeteneğine sahip olabilmesi için “güvenirlilik” ve “geçerlilik” olarak nitelendirilen özelliklere sahip olması gerekir. Bu araştırmada, Türkiye’de hemşirelik alanında yapılan geçerlilik-güvenirlilik tezlerinin kapsam ve içerik analizinin yapılması amaçlandı.

GEREÇ-YÖNTEM

Araştırmada içerik analizi yöntemi kullanılarak, 2005-2015 yılları arasında Ulusal Tez Merkezi web sitesinde (www.tez.yok.gov.tr) yayınlanan hemşirelik alanında yapılmış geçerlilik-güvenirlilik çalışmaları incelendi. Taramada “geçerlilik güvenirlilik”, “geçerlilik güvenirlilik” ve “ölçek geliştirme” anahtar sözcükleri kullanıldı. Hemşirelik alanında yapılmış ve tam metnine ulaşılabilen yüksek lisans ve doktora tezleri araştırmanın örneklemini oluşturdu. Örnekleme ele alınan tezler araştırmacılar tarafından bağımsız olarak değerlendirildi. Veriler değerlendirilirken tezlerin; yayın yılı, kurum, tez türü, anabilim dalı, araştırma tipi, evren ve örneklem seçim yöntemi, çalışma grubu, geçerlilik-güvenirlilik sonucu ve etik izin alınma durumları sorgulandı.

BULGULAR

Araştırma kapsamında 68 teze ulaşıldı. Bu tezlerden bazılarının sadece özet bölümü paylaşımına açıldığı için 55 tez incelendi. Tezlerin %80’ini yüksek lisans tezlerinin oluşturduğu, bunların %40’ının Ege Üniversitesi’ne ait olduğu, Anabilim Dalı kapsamında bakıldığında ise en fazla (%25) Dahili Hastalıklar Hemşireliği alanında yapıldığı saptandı. Geçerlilik-güvenirlilik çalışmalarında daha çok (%56,1) hasta bireylerin kullanıldığı ve tümünün metodolojik tipte yapıldığı belirlendi. İncelenen tezlerin cronbach-alpha değerlerinin 0.29 ile 0.97 arasında olduğu saptandı. Tüm çalışmalarda ölçeklerin asıl yazarlarından etik izin alındığı görüldü.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Ölçüm araçlarının geçerli ve güvenilir sonuçları hemşirelik bakım kalitesini etkilemektedir. Araştırma kapsamında incelenen geçerlik-güvenirlik çalışmalarında en fazla hasta bireylerin ele alındığı bunun da hemşireliğin odak noktası olan bireyin gereksinimlerinin belirlenmesinde önemli olduğu düşünülmektedir. Dahiliye Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalında ölçek çalışmalarının fazla yapılmasının ilgilendiği hasta/sağlıklı birey özellikleri nedeniyle olabileceği söylenebilir. Bu araştırmada düşük iç tutarlık katsayılı geçerlik güvenirlik çalışmalarının yapıldığı

görülmüş olup uygun örneklem gruplarıyla kaliteli geçerlik güvenirlik çalışmalarının yapılması önerilmektedir.

KAYNAKLAR

1. Çakmur, H. (2012). Araştırmalarda ölçme - güvenirlik – geçerlilik. TAF Prev Med Bull, 11(3):339-344.
2. Ercan, İ., & Kan, İ. (2004). Ölçeklerde güvenirlik ve geçerlik. Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Dergisi, 30 (3):211-216.
3. Aktürk, Z., & Acemoğlu, H. (2012). Tıbbi araştırmalarda güvenirlik ve geçerlilik. Dicle Tıp Dergisi, 39(2):316-319

P:423

MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ YURTLARINDA KALANÖĞRENCİLERİNİN MİKROP ALGISININ BELİRLENMESİ

Öğrenci: Sema Yücel

Danışman: Aslı Nemli

Üniversite:Melikşah Üniversite'si Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç:Mikroorganizmalar gözle görülemeyecek kadar küçük canlılardır ve hastalık yapma yetenekleri nedeniyle toplumu etkilemektedir. Koruma yollarına yönelik önlemler bireylerin mikrop algısı ile yakın ilişkilidir. Bu çalışma,Melikşah Üniversitesi kız ve erkek yurdunda kalan öğrencilerinin mikropu nasıl algıladıklarını tanımlamak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma, Melikşah Üniversitesi kız ve erkek yurdunda kalan öğrenciler ile Ocak-Şubat –Mart 2015 tarihleri arasında tanımlayıcı olarak yapılmıştır. Çalışmaya katılmayı kabul eden öğrencilere araştırmacı tarafından hazırlanan anket formu uygulanmıştır. Veriler SPSS16 programında analiz edilmiştir.

Bulgular:Çalışmaya katılan öğrencilerin yaşları 18-27 arasındadır. Bireylerin %40,9'u erkek %59,1'i kadındır.Ankete katılan öğrencilerin %0,9'ı BESYO ,%22,0 'si Fen Edebiyat Fakültesi, %22,0'si Hukuk Fakültesi %12,6'sı IIBF , %4,0'ı Mimarlık Fakültesinde, %27,4'ü Mühendislik Fakültesinde, %11,1'i Sağlık Bilimleri Fakültesi gibi değişik bölümlerde eğitim görmektedirler. Katılımcıların %29,1'i Mikropların zararlı olduğunu düşünürken %18,9'u zararlı olmadığını düşünmektedir.Bütün mikropların hastalık nedeni olduğunu düşünen %32,6 katılımcı varken , %17,4'ü tam aksini, %22,9'u kararsız olduğunu bildirmiştir. Katılımcıların %39,7'si ellerimizi yıkayarak mikroplardan kurtulabileceğini, %5,4'ü kesinlikle kurtulamayacağını düşündüğünü ifade etmiştir. Katılımcılardan %25,1'i Antibiyotiklerin sadece mikroplardan korunmak için kullanılmadığını düşünürken %30,9'u bu konuda kararsız olduklarını ifade etmiştir.Aşıların bizi mikroplardan koruduğunu %37,4 'ü düşünürken, %7,1'i kesinlikle böyle düşünmediğini söylemiştir. Katılımcılarımızın %22,9'u mikroplardan korkmadığını , %11,4'ü korktuğunu ifade etmiştir. Katılımcılar mikropların, %63,7'si ellerle , %24,9'u hava ile, %9,1 i besinler yoluyla, %2,3'ü su ile bulaştığını düşünmektedir. Mikrop denince ilk akla gelen sorusuna %1,4'ü su, %66,0'ı Hastalık, %22,9'u ise hijyen olduğunu ifade eden cevaplar vermişlerdir. Katılımcılardan mikropların en sık yüzeylerde bulunduğunu ifade eden %66,3 havada bulunduğunu %25,1'idüşünmektedir.

Sonuç:Çalışma sonucunda, üniversite öğrencilerinin mikrop algılarının benzer olduğu ve korunma yolları hakkında yeterli bilgiye sahip olmadıkları görülmüştür. Özellikle yurt gibi toplu olarak yaşanan yerlerdeki öğrencilere mikroorganizmalar, mikroorganizmalardan korunma yolları ve topluma etkisini konu alan farklı disiplinlerden oluşan kişilerin bulunduğu eğitim programlarının oluşturulması ve uygulanması önerilmektedir.

P:424

ÇOCUK SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI HEMŞİRELİĞİ DERSİ KAPSAMINDA KLİNİK/SAHA UYGULAMALARINA ÇIKAN ÖĞRENCİLERİN STAJ İLE İLGİLİ BEKLENTİ VE DENEYİMLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci: İlkkan ÇUHA, Yağmur KUL, Tuğba GÜNGÖR
Danışman: Yrd.Doç.Dr. Özlem ÖZTÜRK
Üniversite: Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma, Çocuk Sağlığı ve hastalıkları hemşireliği dersi kapsamında klinik/saha uygulamalarına çıkan öğrencilerin staj ile ilgili beklenti ve deneyimlerinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu çalışma, 1 Şubat-1 Mart 2015 tarihleri arasında Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik Bölümü 3. Sınıf ve 4. Sınıf öğrencilerinde yapıldı. Çalışma, 100 öğrencinin katılımı ile gerçekleştirildi. Araştırmanın yapılabilmesi için, Karabük Üniversitesi Etik Kurulundan ve Sağlık Yüksekokulu Müdürlüğünden gerekli yazılı izinler alındı. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından hazırlanan 28 sorunun yer aldığı anket formu kullanıldı. Veriler tanımlayıcı istatistikler kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular:

Araştırmaya katılan öğrencilerin %70'inin kız, %51'inin 3.sınıf öğrencisi olduğu saptandı. Çocuk sağlığı ve hastalıkları dersi kapsamında, öğrencilerin %27'si farklı kurumlarda, %29'u ise farklı birimlerde staja çıkmak istediğini belirtirken, belirtilen birimlerde %25 ile Yenidoğan Yoğun bakım ilk sırada yer aldı. Derste gördükleri bilgi ve becerileri stajda ne sıklıkla yapabildikleri sorulduğunda; öğrencilerin %10'u her zaman, %49'u çoğu zaman, %40 bazen olarak yanıt verdi. Öğrencilerin %47'si hemşirelerin, %49'u çocuğun ailesinin izin vermemesinden, %39'u kendine tam olarak güvenemediğinden derste öğrendikleri bilgi ve becerileri stajda her zaman uygulayamadıklarını ifade etti. Öğrencilerin %44'ü çocuk hastalar, %61'i çocukların ebeveynleri ile rahatlıkla iletişim kurabildiklerini belirtti. "Klinik/saha uygulamalarının bilgi, beceri ve farkındalık yönünden kendi gelişmenize katkısı oldu mu?" sorusuna öğrencilerin %59'u biraz, %32'si çok katkısı olduğunu ifade etti. "Stajda yaşadığınız deneyimler beklentilerinizi karşıladı mı?" sorusuna öğrencilerin %64'ü evet yanıtını verdi. Öğrencilerin %57'si mezun olduktan sonra çocuğa yönelik bakım ve tedavi hizmetleri sunan bir kurum/birimde çalışmak istediklerini belirtirken, %39 ile süt çocuğu servisi belirtilen birimlerde ilk sırada yer aldı.

Sonuç: Çalışmaya katılan öğrencilerin Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Dersi klinik/saha uygulamalarına yönelik önerilerinin olduğu belirlendi. Öğrencilerin bu önerileri doğrultusunda gelecek eğitim-öğretim yılı sürecinde klinik/saha uygulamalarında gerekli düzenlemelerin yapılması önerilmektedir.

HASTANEDE ÇOCUKLARA BAKIM VEREN HEMŞİRELERİN AİLE MERKEZLİ BAKIM KONUSUNDAKİ BİLGİ DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Öğrenci:Erol KİRAZ, Tansu ÇİLLER,

Danışman: Özlem ÖZTÜRK

Üniversite:Karabük Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma; hastanede çocuklara bakım veren hemşirelerin aile merkezli bakım konusundaki bilgi düzeylerinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı ve kesitsel tipteki bu çalışma, 15 Şubat-15 Mart 2015 tarihleri arasında Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Safranbolu Devlet Hastanesi ve Özel Medikar Hastanesinde yapıldı. Çalışma, pediatrik hastaların hizmet aldığı birimlerde çalışan 103 hemşirenin katılımı ile gerçekleştirildi. *Araştırmanın yapılabilmesi için, Karabük Üniversitesi Etik Kurulu'ndan ve çalışmanın yürütüleceği kurumlardan gerekli yazılı izinler alındı. Araştırmaya katılmayı kabul eden hemşirelere araştırma hakkında bilgi verilerek sözel onamları alındı. Veri toplama aracı olarak, araştırmacılar tarafından hazırlanan 25 sorunun yer aldığı anket formu kullanıldı. Veriler tanımlayıcı istatistikler kullanılarak değerlendirildi.*

Bulgular:

Araştırmaya katılan hemşirelerin %87.4'ünün kadın, %71.8'inin evli olduğu, evli olan 74 hemşirenin ise %83.9'unun çocuğunun olduğu belirlendi. Hemşirelerin %40.8'inin lisans mezunu olduğu, %77.7'inin 5 yıl ve daha kısa süre pediatrik hastaların hizmet aldığı birimlerde çalıştığı saptandı. Hemşirelerin %44.7'si aile merkezli bakım ile ilgili bir bilgisi olmadığını belirtirken, bilgisi olduğunu belirten hemşirelerde "hastane" bilgi edinme kaynaklarında ilk sırada yer aldığı görüldü. Katılımcı hemşirelere "Aile merkezli bakım sizce nedir?" diye sorulduğunda; hemşirelerin %30.1'inin yanıt vermediği görülürken, %39.8'inin ise "aileyi bilgilendirme" olarak tanımladığı saptandı. Hemşirelerin %56.3'ü aile merkezli bakımın çalıştıkları birimde kurum felsefesi olarak uygulanmadığını, %40.8'i ise kendilerinin uygulamadığını ifade etti. Hemşirelere aile merkezli bakımı uygulamama nedenleri sorulduğunda; %34'ü çok yoğun çalıştığını, %27.2'si bilgi sahibi olmadığını, %22.3'ü iş odaklı çalıştığını belirtti. Hemşirelerin %68.9'u noninvaziv işlemlerde, %55.3'ü ise invaziv işlemlerde aileyi işleme dahil ettiğini belirtti. Hemşirelerin %90.3 gibi büyük çoğunluğu aile merkezli bakımın yararını

olduğunu belirtirken, %83.5'i aileye, %72.8'i çocuğa, %53.4'ü sağlık çalışanlarına ve %21.4 ise kuruma yanıtını verdi.

Sonuç: Çalışmaya katılan hemşirelerin büyük çoğunluğu aile merkezli bakımın yararını olduğunu belirtirken, bu konuda yeterli bilgiye sahip olmadıkları ve hemşirelik

uygulamalarında kullanmadıkları belirlendi. Bu doğrultuda hemşirelere aile merkezli bakım ile ilgili hizmet-içi eğitimlerinin yapılması önerilmektedir.

P:426

ÜNİVERSİTEDE ÖĞRENİM GÖREN KIZ ÖĞRENCİLERİN HİJYENİK ALIŞKANLIKLARININ BELİRLENMESİ

Öğrenci:Betül Tuğ , Ayeşgül Perçin, Müberra Öz, Yasemin Özcan, Dilan Uçar, Merve Tınaz
Danışman:Meftun Akgün , Elif Ardiç , İsmail Aksu
Üniversite:Üsküdar Üniversitesi SBF

Amaç:

Bu çalışma, bir Üniversitenin Sağlıkla ilgili bölümlerinde öğrenim gören kız öğrencilerin perineal hijyenik alışkanlıklarının incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem:

Tanımlayıcı nitelikte olan çalışma, bir üniversitenin sağlıkla ilgili programlarında öğrenim gören toplam 441 kız öğrenci üzerinde gerçekleştirildi. Çalışmada veri toplama aracı olarak, çalışmacılar tarafından oluşturulan; öğrencilerin demografik verileri, perine hijyeni özellikleri, menstrüasyon-duş alma ve anormal akıntı durumuna ilişkin toplam 30 sorudan oluşan bilgi formu kullanıldı. Çalışma ile ilgili kurum ve kişi izinleri ile etik kurul izni alındı. Veriler yüzdeler, ortalama ve ki kare testi ile değerlendirildi.

Bulgular:

Çalışmaya katılan öğrencilerin %42.6'sı (n=188) SBF ve %57.4'ü (n=253) SHMYO öğrencisi olup, %70.8'i (n=313)1.sınıf öğrencisi, %80.3'ü (n=355) çekirdek aile içinde büyümüş, %68.1 (n= 301) orta gelir düzeyine sahip ve %78.3'ü (n=346) ailesi ile birlikte yaşamakta olduğu saptandı. Öğrencilerin yaş ortalaması ise 19.81+2.89 idi.

Hijyenik uygulamalara bakıldığında; iç çamaşır türü olarak % 78,5 (n=346) pamuklu çamaşır kullandığı, %64,5'inin çamaşırını her gün değiştirdiği, %87,3'ünün iç çamaşırılarını makinede yüksek sıcaklıkta yıkadığı, %46.4'ünün günlük ped kullandığı belirlenmiştir. Öğrencilerin % 80.1 genital bölge temizliği yöntemi olarak su ve tuvalet kağıdını birlikte kullandığını, buna karşılık %39.1'i genital bölge temizliğini önden arkaya doğru yaptığını, %94.8'i temizlik sonrası kurulama işlemi yaptığını ifade etmiş, %55'i el yıkama işlemini tuvaletten sonra gerçekleştirdiğini, %44.8'i el yıkama süresini 1dk. ve daha az yaptığını, %69'u sifon çekme işlemini tuvalete hem girerken hem çıkarken gerçekleştirdiğini, %49.5'i ise tırnaklarını uzadığı zaman kestiğini belirtmiştir. Menstrüasyon ve Duş Almaya İlişkin olarak; %99.1'i menstrüasyon döneminde hazır ped kullandığını, %44.8'i günde bu süre içinde günde 3-4 sefer

ped değiştirdiğini, %50'si ped değişimi sonrası ellerini yıkadığını, %43.9'u menstrüasyon döneminde koku giderici kullandığını, %50'si ter giderme yöntemi olarak sık sık banyo yaptığını ifade etmiştir. Ayrıca öğrencilerin %66.5'i genital enfeksiyon vb. yönünden

herhangi bir sıkıntı yaşamadığını, % 34.5'i ise sorun yaşadığını belirtmiş, %25.3'ü anormal akıntı varlığında kendine dikkat etmeye çalıştığını, % 45.2'si anormal akıntı hakkında daha önce bilgi aldığını ve %42.3'ü bilgi kaynağı olarak sağlık personelinin kullandığını belirtmiştir.

SBF ve MYO öğrencilerinin el yıkama süreleri karşılaştırıldığında; SBF öğrencilerinin daha uzun süre el yıkadıkları ve aradaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptandı ($\chi^2:9,118; p \leq 0,05$).

Sonuç:

Sonuç olarak, öğrencilerin yarısı ve daha fazlasının taharetlenme alışkanlığını yanlış yaptığı ve ellerini yıkamadığı ya da yeterli süre yıkamadığı, sık banyo yapmadığı, üçte birinin genital enfeksiyon sorunu belirttiği; dolayısıyla genital hijyen davranışlarının istenilen düzeyde olmadığını söylenebilir. Öğrencilerin özellikle sağlık alanında görev yapacak olmaları nedeniyle topluma olumlu sağlık davranışı kazandırmada örnek olmaları gerektiğinden ve bireysel sağlıklarını sürdürme davranışı kazanmaları açısından, öğrencilere genel ve genital hijyen konularında düzenli eğitimler yapılması önerilir.

P:427

BİREYSELLEŞTİRİLMİŞ BAKIMIN HASTA VE HEMŞİRELERİN BAKIŞ AÇILARINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Deniz Özcan, Eda Güdük, Elçin Yıldırım, Gökcem Duru, Havva Özdemir, Zeliha Baştürk

Danışman: Dilek Küçük Alemdar

Üniversite:Giresun Üniversitesi Sağlık Bilimleri

AMAÇ: Hemşirelik bakım eylemlerinin bireye özgü uyarlanması ile gerçekleşen bireyselleştirilmiş bakım insanın bireyselliği, eşsizliği ve bütünlüğüne duyulan saygının bir ifadesidir. Aynı zamanda bakımın kalitesi için bir göstergedir. Bu çalışmada, hem hastaların hem de hemşirelerin bakış açısından bireyselliğin ne ölçüde dikkate alındığının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Tanımlayıcı türde gerçekleştirilen araştırmanın evrenini Giresun Dr. A. İlhan Özdemir Devlet Hastanesinde görev yapmakta olan 130 Hemşire ve bu hemşirelerin bakım verdiği 179 hasta birey oluşturmuştur. 01 Şubat – 20 Şubat 2015 tarihleri arasında araştırmaya katılmayı kabul eden 103 hemşire ve 160 hasta oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu ve Türkçe geçerlik ve güvenilirliği yapılmış olan Bireyselleştirilmiş Bakım Skalası-Hasta (BBS-Hasta) ve Bireyselleştirilmiş Bakım Skalası- Hemşire (BBS-Hemşire) versiyonu kullanılmıştır. Toplam 17 maddeden oluşan skalanın üç alt boyutu bulunmaktadır. BBS-Hasta ve BBS-Hemşire versiyonları beşli likert tipte düzenlenmiş olup skalaların her birinden alınabilecek puan en az 1.0, en fazla 5.0'dir. Araştırma için ilgili kurumdan yazılı izin alınmış olup, gönüllü katılım sağlanmıştır. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak toplanmıştır. Araştırmadan elde edilen veriler SPSS 16.0 istatistik paket programında yüzdeler, Ort.±SS ve Kruskal-wallis testi ile analiz edilmiştir.

BULGULAR: Araştırmaya katılan hemşirelerin yaş ortalaması 37.89 ± 7.48 , %58.3'ü lise, %24'ü ön lisans, %16.5'i lisans, %1'i yüksek lisans mezunu ve %44.7'si dahili kliniklerde çalışmaktadır. Hemşire başına düşen hasta sayısı gündüz ortalama 6.94 ± 2.58 , gece 15.40 ± 4.86 olup, hemşirelerin BBS-Hemşire toplam puan ortalaması 4.53 ± 0.47 'dir. Hemşirelerin ölçek puan ortalaması ile eğitim durumu ve çalışma süresi arasında anlamlı fark tespit edilmemiştir ($p > 0.05$). Araştırmaya katılan hastaların yaş ortalaması 53.93 ± 21.44 , %49.4'ü kadın, %10.6'sı üniversite mezunu ve %34.4'ü köyde ikamet etmektedir. Hastaların hastanede kalış süresi ortalama 2.05 ± 0.88 olup, BBS-Hasta toplam puan ortalaması 3.78 ± 0.89 'dur.

SONUÇ: Araştırmada hemşirelerin BBS toplam puanının, hastaların BBS toplam puanından daha yüksek olduğu ve bu sonuç doğrultusunda bakım verilen hasta bireyin de hemşirenin bu yaklaşımını algılaması, hissetmesi ve geri bildirimler ile bunu ifade etmesinin sağlanması önerilebilir.

TROMBOTİK TROMBOSİTOPENİK PURPURA VE HEMŞİRELİK BAKIMI: OLGU SUNUMU

Öğrenci:Canan Yüksel Acar

Danışman:Hayat Yalın

Üniversite:Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Trombotik trombositopenik purpura (TTP), mikroanjiyopatik hemolitik anemi ve trombositopeni ile seyreden, birden çok organ sistemini etkileyen, kısmen birbirine benzeyen ve çabuk müdahale edilmez ise malignite ile sonuçlanabilen akut bir sendromdur. Vakalarda erken tanı konması ile acil Plazma değişimi başlanması malignite %90 azaltılabilir. Bu çalışmada, TTP teşhisi alan bir olgunun, yaşadığı ve yaşama riski yüksek olan hemşirelik sorunlarının çözümüne yönelik «Yaşam Aktiviteleri Model» ine göre hazırlanmış bakım planı ele alınmıştır. Hastanın tedavisi esnasında hemşirelik takip ve bakımı hastada oluşabilecek komplikasyonların erken fark edilmesi ve önlenmesi bakımından büyük faydalar getirerek, hastanın tedaviden aldığı faydayı arttırdığı malignitenin azalmasında da rol oynadığı görülmektedir.

Bu çalışmadaki olgu, 33 yaşında kadın, ilk kez Acil Servis'e akut ağrı atağı ile başvurmuştur. Trombositopeni ve mikroanjiyopatik hemolitik anemi belirtileri göstermektedir. LDH yüksekliği kesin tanı koymada etkili olmuştur. Olgunun hastaneye başvuru şekli ve değerleri literatüre uygunluk göstermektedir. Majör serebral kanama veya trombozu elemek için, beyin CT ve MRI kontrolü önerilmekle birlikte genellikle bulgular normaldir. Olgumuzun, tedavi protokolüne, plazma değişimi ile başlanmış, uygulama esnasında sitrat kullanımına bağlı reaksiyon ve sıvı elektrolit dengesizlikleri riski bakımından yakın takipte tutulmuştur. Solunum sıkıntısı, kaşıntı gibi reaksiyonlar yaşayan hasta ciddi komplikasyonlarla karşılaşmamıştır. Plazma değişimi yapılması nedeniyle hasta uygulanan Hemodiyaliz katetere bağlı enfeksiyon yaşamamıştır. Hastanın plazma değişimi sonucunda tedaviye cevap alınmıştır. Fakat tedavi devam ederken mide, göğüs, baş gibi çeşitli bölgelerde süren hemolitik ağrıları nedeniyle hastaya diğer tedavi seçenekleri düşünülmüş ve Rituksimab tedavisine eklenmiştir.

Olgunun hemşirelik bakımı ise Yaşam Aktiviteleri Modeli' ne göre planlanarak uygulanmıştır. Model doğrultusunda olguda mevcut hemşirelik tanıları olarak akut ağrı, anemiye bağlı yorgunluk, anksiyete, bulantı, konstipasyon, öz-bakım eksikliği ve isteksizliğe bağlı aktivite intoleransı tespit edilmiş, uygun hemşirelik girişimleri planlanarak uygulanmıştır. Bu tanılardan bulantı, öz-bakım eksikliği, isteksizliğe bağlı aktivite intoleransı, anemiye bağlı yorgunluk ve akut ağrı hemşirelik uygulamaları sonucu giderilmiştir. Ancak anksiyete ve konstipasyon probleminin azalmakla birlikte devam ettiği belirlenmiştir. Olguda mevcut hemşirelik tanılarının yanı sıra düşme, trombositopeniye bağlı kanama, enfeksiyon, plazma değişimine bağlı sıvı-elektrolit dengesizliği gibi risk hemşirelik tanıları da belirlenmiş, hemşirelik girişimleri planlanarak uygulanmıştır. Hemşirelik takip ve bakımı, hastanın tedavisi sırasında oluşabilecek komplikasyonların erken fark edilerek önlenmesi ve tedaviden yararlanımını arttırdığı gözlenmiştir. Olgumuz, yaklaşık bir aylık tedavi ve bakım süreci sonunda mevcut durumunda iyileşme kat ederek ve kontrol edilmek üzere taburcu edilmiştir.

kullanılmasının her bir örüntüye ilişkin ayrıntılı veri toplamaya, bireyin gereksinimlerinin daha sistematik bir şekilde belirlenmesine ve bu gereksinimlere uygun daha nitelikli bir hemşirelik bakımı sunulmasına yardımcı olduğu ve klinikte uygulanabileceği sonucuna varılmıştır. Trombotik trombositopenik purpura hastalarının hemşirelik bakımı ile ilgili daha fazla bilimsel çalışmanın gerekli olduğu görülmektedir.

Kaynak

- 1.Scully M, Hunt BJ, Benjamin S, Liesner R, Rose P, Peyvandi F. and ark. Guidelines on the diagnosis and management of thrombotic thrombocytopenic purpura and other thrombotic microangiopathies, ^a 2012 Blackwell Publishing Ltd, British Journal of Haematology doi:10.1111/j.1365-2141.2012.09167.x
- 2.Trombotik Trombositopenik Purpura Tanı Ve Tedavi Kılavuzu, 2011
- 3.Can G. Onkoloji Hemşireliğinde Kanıtı Dayalı Bakım, İstanbul Konsensusu, Nobel Tıp Kitabevleri 2010: 51-53,88-89,95-97,223-270,343-378.
- 4.Karadakovan A, Eti Aslan F. Dahili ve Cerrahi Hastalıklarda Bakım. Akademisyen Tıp Kitapevi, 3. Baskı, 2014: 579-609
- 5.Erdemir F. Carpenito-Moyet Hemşirelik Tanıları El Kitabı, Nobel Tıp Kitabevleri, 2012.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN GÖZÜYLE HEMŞİRE RATCHED'İN PROFESYONELLİĞİNE BAKIŞ

Öğrenci: Karaaslan R., Kuzu T.

Danışman: Şahin G., Kayış A., Buzlu S.

Üniversite:Acıbadem Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Giriş ve Amaç

Guguk Kuşu yönetmenliğini Milos Forman'ın yaptığı 1975 ABD yapımı bir filmidir. Film akıl hastanesindeki bir mahkumun başından geçenleri ve hastanenin baş hemşiresi Ratched ile anlaşmazlıklarını konu almaktadır. Bu çalışma, hemşirelik öğrencilerinin "Guguk Kuşu" filmindeki Hemşire Ratched'ı değerlendirmelerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem

Bu çalışma içerik analizi yöntemiyle yapılmıştır. Çalışmanın evrenini, bir vakıf üniversitesinde "Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği" dersi alan 53 öğrenci oluşturmaktadır. Evrene sorulan "Filmdeki hemşireyi analiz ediniz" sorusuna birebir aynı cevabı yazan 14 öğrenci çalışmadan dışlanarak geri kalan 39 öğrenci örneklem grubuna alınmıştır.

Yapılan değerlendirmeler numaralandırılarak kodlanmış ve sonrasında kategorize edilmiştir. Yapılan inceleme sonucunda sekiz ana başlığa ulaşılmıştır. Bu aşamadan sonra veriler ana başlıklara göre gruplandırılmış ve sayısal hale getirilerek sunulmuştur.

Bulgular

İnceleme sonucunda ulaşılan ana başlıklar sırasıyla; otoriter-baskıcı olma, etik dışı davranış gösterme, terapötik olmayan iletişim, sert mizaçlı olma, tedaviyi etkin yönetememe, bireye özgü bakım vermeme, tehditkar ve cezalandırıcı değildir. Öğrencilerin %89,7'si (n=35) hemşirenin otoriter-baskıcı olduğunu, %64,1'i (n=25) etik dışı davranış gösterdiğini, %33,3'ü (n=13) terapötik olmayan iletişim kullandığını, %30,76'sı (n=12) sert mizaçlı olduğunu, %30,76'sı (n=12) tedaviyi etkin yönetemediğini, %20,5'i (n=8) bireye özgü bakım vermediğini, %17,94'ü (n=7) tehditkar olduğunu ve %12,82'si (n=5) cezalandırıcı olduğunu belirtmişlerdir.

Tartışma

Hastanın içinde yaşadığı ortamın terapötik ya da nonterapötik oluşu tamamen hemşirenin becerilerine ve ilgili olmasına bağlıdır. Gözüm ve ark. (2000) yaptığı çalışmada ise profesyonel bakış açısıyla hemşirelerin hastalarla iletişimleri, bakıma yönelik uygulamaları ve hasta haklarına saygı göstermemeleri hemşirelik öğrencileri tarafından beğenilmeyen özellikler olarak bulunmuştur. Farklı bir popülasyonla çalıştığından, psikiyatri hemşireleri bakım verirken sıklıkla etik ikilemlerle karşılaşılır ve terapötik ortamı sağlamada güçlük

yaşayabilirler. Hemşirelerin kendi davranışlarının hasta üzerindeki etkisini anlaması ve bilinçli olarak bunu hasta yararına kullanması gerekir.

Sonuç

Bu çalışma sonucunda öğrencilerin Hemşire Ratched'ı olumsuz değerlendirdikleri bulunmuştur. Profesyonel hemşirelik yaklaşımına göre hemşirenin empatik, terapötik iletişimi kullanan, tedaviyi destekleyici tutum sergileyen ve bireye özgü bakım veren yönleri hemşirelik öğrencileriyle tartışılmalı ve önemi vurgulanmalıdır.

YOĞUNBAKIM HEMŞİRELERİNDE PROFESYONEL TUTUMUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Elanur Korucu, Berna Baydar, Tuğba Göre, Gamze Nişancı
Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız
Üniversite:Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç:

Yoğun bakım kompleks hastaların sıklıkla yatırıldığı, bilgi, beceri, özen ve dikkatin yanı sıra profesyonel tutuma sahip olmanın son derece olduğu birimlerdir. Çalışma, yoğun bakımda çalışan hemşirelerde mesleki profesyonel tutumun değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Method:

Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında bir dal hastanesinin yoğun bakım servisinde çalışan 48 hemşire üzerinde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu ile Erbil ve Bakır tarafından 1999 yılında geliştirilen Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri (32 madde) kullanılmıştır. Alınan puan arttıkça profesyonellik düzeyi artmaktadır. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiştir. Değerlendirmede ortalamalar, yüzdeler, Spearman korelasyon, MannWhitney U ve Kruskal Wallis testi kullanılmıştır.

Bulgular:

Yaş ortalamaları 31.42 ± 6.99 olan hemşirelerin %91.7'si kadındır. %56.3'ü sağlık meslek lisesi mezunudur. %70.8'inin ailesinde sağlık çalışanı vardır ve %2'sinin annesi hemşiredir. Mesleki çalışma yılı ortalaması 10.10 ± 6.17 , yoğun bakımda çalışma yılı 5.54 ± 4.66 'dır. %8.3'ü yoğun bakımda çalışmayı kendisi istemiştir. Bunların %25'i yoğun bakımı sevdiği, %25'i özellikli bir alan olduğu, %25'i özellikli ve sevdiği alan olduğu, %25'i mecburiyetten seçtiğini belirtmiştir. %8.3'ü yoğun bakımdan ayrılmak istediğini belirtmiştir. %50'si çalışma koşulları, %25'i sağlık problemi ve %25'i nöbet ve çalışma saatleri nedeniyle ayrılmak istemektedir. %31.3'ü yoğun bakımda çalışmanın en zor tarafının çalışma koşulları ve %14.6 psikolojik yıpranma olduğunu; %39.6'sı en güzel tarafının verimliliğin ve tedaviye yanıtın belirgin olması, %16.7'si mesleki gelişime katkı sağlamasını olduğunu; %22.9'u en kötü tarafının hastanın kaybedilmesi ve %14.9'u psikolojik yoğunluk olduğunu belirtmiştir. %95.8'i yoğun bakımda çalışmayı tavsiye ettiğini belirtmiştir. %30.4'ü mesleki doyum fazla olduğu, %17.4'ü mesleki gelişim sağladığı için tavsiye ettiğini belirtmiştir. Meslekte profesyonel tutum puanı 144.12 ± 10.36 'dır. Yaş, cinsiyet, mezun olduğu lise, ailede sağlık çalışanı varlığı, mesleki çalışma yılı, yoğun bakımda çalışma yılı, isteyerek seçme, ayrılmayı düşünmenin mesleki profesyonel tutumu etkilemediği saptanmıştır ($p > .05$). Yoğun bakımda çalışmayı tavsiye etme durumunun mesleki profesyonel tutumu etkilediği saptanmıştır ($p < 0.05$).

Sonuç:

Yoğun bakımda çalışmayı tavsiye etme durumu mesleki profesyonel tutumu etkilemektedir. Bu durumun yoğun bakımda çalışmanın mesleki gelişime katkıda bulunacağı inancından kaynaklandığı düşünülmektedir.

P:431

YALNIZLIK ALGISI DÜZEYİNİN KULAKLIKLA YÜKSEK SESLE MÜZİK DİNLEMeye ETKİSİ

Öğrenci: Meryem Gündoğdu, Serap Yılmaz

Danışman: Doç.Dr.Hicran Yıldız

Üniversite: Uludağ Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş-Amaç:

Yalnızlık ciddi bir psikososyal sorundur. Bazen bireyler yalnız kalmak için çaba harcamaktadırlar. Bu çabalardan bir de günümüzde gençler için vazgeçilmez bir araç olan kulaklıklardır. Çalışma, yalnızlık algısının kulaklıkla yüksek sesle müzik dinlemeye etkisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Materyal/Method:

Kesitsel ve tanımlayıcı nitelikteki araştırma Şubat-Mart 2015 tarihleri arasında Bursa'daki bir özel yurttaki toplam 145 öğrenci üzerinde yapılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından hazırlanan anket formu ile UCLA yalnızlık ölçeği kullanılmıştır. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 80'dir ve puan arttıkça yalnızlık düzeyi artmaktadır. Veriler SPSS 20.0 programında değerlendirilmiştir.

Değerlendirmede ortalamalar, yüzdeler, Spearman korelasyon, Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testi kullanılmıştır. Bulgular:

Yaş ortalamaları 21.45 ± 2.08 olan öğrencilerin %47.6'sı kadındır. %44'ü ikinci sınıfta öğrenim görmektedir. %95.2'sinin annesi sağ, %91'inin anne babası birlikte. %5.5'i ailenin tek çocuğudur. %96.6'sı müzik dinlemeyi sevdiğini, %5.5'i müzik dinlemeyi çok sevdiğini ifade etmiştir. %2.7'si bir müzik enstrümanı çalmaktadır. %13.1'inin ailesinde müzikle uğraşan birey vardır. %94.5'i müzik dinlemek için kulaklı bir cihaz kullanmaktadır. %34.5'i cep telefonu ve bilgisayarda kulaklıkla müzik dinlemektedir. %62.1'i kulak içi kulaklık kullanmayı tercih etmektedir. %42.8'i kulaklık alırken konfora, %29.7'i ses şiddetine bakarak kulaklık almaktadır. %53.8'i kulaklığını her zaman yanında bulundurduğunu belirtmiştir. %15.9'u şehir içi ve şehirlerarası yolculuklarda kulaklıkla müzik dinlediğini dile getirmiştir. %35.7'si her gün kulaklıkla müzik dinlediğini, %38.6'sı yedi yıldan fazladır kulaklıkla müzik dinlediğini ifade etmiştir. %40'ı günde 3-5 saat kulaklıkla müzik dinlemektedir. %31'i pop müzik dinlemektedir. %42.1'i orta seviyede sesle müzik dinlemektedir. %77.9'u gürültülü ortamda müziğin sesini açtığını ifade etmiştir. %32.4'ü dinlendirdiği, %22.8'i yalnız kalmasını sağladığı için kulaklıkla müzik dinlediğini belirtmiştir. Yalnızlık ölçeği puanı ortalaması 51.48 ± 6.41 'dir. Yalnızlık algısının kulaklıkla müzik dinlemeye etkilemediği saptanmıştır ($p > 0.05$).

Sonuç

Öğrencilerde kulaklıkla müzik dinleme sıklığı yüksektir. Yalnızlık algısı kulaklıkla müzik dinleme durumunu etkilemektedir. Öğrencilere yönelik kulaklıkla müzik dinlemenin sağlık açısından zararları ve bu zararlardan korunma yolları konusunda eğitimler düzenlenmelidir.

Anahtar kelimeler: müzik, kulaklık, yalnızlık, risk

GELECEĞE YÖNELİK PROFESYONELLİK ve İŞ KAYGISI ETMENİ: SON BEŞ YILDA ÖĞRENCİ HEMŞİRE SAYISINDA ARTIŞ

Öğrenci:Hilal Sönmez, Cemile Sarıdoğan

Danışman:Feride Taşkın Yılmaz

Üniversite:Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Son beş yılda, kamu ya da özel/vakıf üniversitelerin hemşirelik bölümü kontenjanları için belirttiği öğrenci hemşire sayısının, birinci sınıf hemşirelik öğrencilerinde geleceğe yönelik mesleki profesyonellik ve iş kaygısına etkisini belirlemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, 05-09 Ocak 2015 tarihleri arasında Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümü birinci sınıf öğrencileri oluşturmuştur. Örneklem veri toplama formlarını eksiksiz dolduran ve çalışmaya katılmayı kabul eden 193 öğrenci dahil edilmiştir. Veriler iki bölümde toplanmıştır. Birinci bölümde araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan öğrenci tanılama formu ve öğrencilerin geleceğe yönelik profesyonellik ve iş kaygısının sorgulandığı form yer almıştır. İkinci bölüm verileri ise, T.C. Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM) web sayfası kullanılarak toplanmıştır. 2010-2014 yılları arasında öğrenci hemşire için kamu ve özel üniversitelere ayrılan kontenjan sayısına ilişkin veriler ÖSYM web sayfası incelenerek elde edilmiş ve 2010 ile 2014 yılları arasındaki değişim yüzdelik olarak hesaplanmıştır. İstatistiksel değerlendirmede ortalama ve yüzdelik dağılım kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin yaş ortalaması 19.22 ± 1.62 yıl ve %63.7'si kadın olup, %83.9'u hemşireliği isteyerek seçtiğini, %72.8'i hemşireliği diğer meslekler arasında birinci sırada ve %61.1'i hemşireliği kolay iş bulma imkanı nedeniyle tercih ettiğini belirtmiştir. Öğrencilerin %70.5'i hemşirelik eğitimi gördüğünden dolayı memnun olduğunu, buna rağmen %31.2'si imkanı olsa hemşirelik eğitimini değiştirmek istediğini, %65.3'ü başkalarına hemşireliği önereceğini ve %87.6'sı hemşirelik mesleğini toplumda önemli bir meslek olarak gördüğünü ifade etmiştir. Öğrencilerin %78.8'i genel olarak mesleki geleceğini düşündüğünde kendini iyimser hissettiğini ve %86'sı hemşireliği profesyonel bir meslek olarak gördüğünü belirtmiştir. Son beş yılda öğrenci hemşire sayısındaki artışın hemşirelik mesleğinin profesyonelliğini etkileyeceğini belirten öğrencilerin oranı %61.1 olup bunların %26.9'u bu durumun işsiz kalmakla sonuçlanacağından, %22.3'ü ise eğitimin kalitesinin düşeceğinden dolayı kaynaklanabileceğini düşünmektedir. Çalışmada öğrencilerin sadece %56.5'i mezun olduktan sonra hemşirelikle ilgili iş bulmaya yönelik kaygılarının olmadığını belirtmiştir. Çalışmanın ikinci bölümünde ise, kamu ve özel/vakıf üniversitelerin belirttiği öğrenci hemşire kontenjan sayısında 2010 yılı ile 2014 yılı arasında %77 artış olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Çalışmada öğrenci hemşirelerin çoğunluğunun hemşireliği isteyerek ve kolay iş bulma imkanı nedeniyle seçtiği, geleceğe yönelik iyimser oldukları belirlenmiş, buna rağmen yarıya yakını tarafından mesleki profesyonelliği ve kolay iş bulma durumunu öğrenci hemşire sayısındaki artışın etkileyebileceğini düşündükleri saptanmıştır. Çalışmada ayrıca üniversitelerde öğrenci hemşire kontenjanlarında son beş yılda iki kata yakın artış olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: İş kaygısı, profesyonellik, gelecek kaygısı, öğrenci hemşire.

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİSİYİZ ROBOT DEĞİLİZ!

Öğrenci:Canan PERİM, Selma CANIKLİ Danışman:Gülcan KENDİRKİRAN. Makbule BATMAZ Üniversite: TC Haliç Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu

Giriş: Bireyin zorlayıcı yaşamsal olaylar ile karşılaştığındasevgi, şefkat, gruba ait olma, zihinsel, maddi ve manevi temelsosyal gereksinimlerinin karşılanması ruh sağlığını doğrudan etkilemektedir (3). Sosyokültürel bir varlık olan insan kendi özdeştiği, gereksinimlerini karşıladığı, sosyal çevre oluşturduğu yerde yaşamını sürdürür. İnsan yaşamsal öğelerini karşılamak üzere bazı davranışlarda bulunur ve bu davranışların temelinde ihtiyaçlar vardır (4). İhtiyaçların belirlenmesinde sosyal kimlikte önemlidir. Kendimizi, beğenilerimizi, davranışsağilimlerimizi, kişilik ve düşüncelerimizi diğerlerinden ayıran özelliklerimizden bahsettiğimizde sosyal kimlik ve sosyalyönümüz ortaya çıkar (2).

AMAÇ: Bu araştırma, hemşirelik bölümü 1. ve 4. Sınıfındaokuyan öğrencilerin ruh sağlığı ve temel gereksinimleri ile sosyal yönden kendilerini değerlendirmeleri arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapıldı.

YÖNTEM: Tanımlayıcı tipteki bu araştırma, kurumdan gereklietik kurul izinleri ve öğrencilerden yazılı sözlü onam alınıp gönüllülük esasına dayanılarak, 2014-2015 eğitim öğretim döneminde İstanbul ili Avrupa Bölgesi'nde bir vakıf üniversitesinde eğitim gören 158 öğrenci ile gerçekleştirildi. Veriler anket formu, Genel Sağlık Anketi (GSA) (Cronbach's Alpha: ,814), Üniversite Öğrencileri Temel İhtiyaçlar Ölçeği (ÜÖTİÖ) (Cronbach's Alpha: ,862) ve Sosyal Karşılaştırma Ölçeği (SKÖ) (Cronbach's Alpha: ,866) ile toplandı. Bilgisayar ortamında istatistiksel analizler yapıldı.

Yapılan araştırma sonucunda, TİÖ diğer alt boyutlarında ve GSA'da anlamlılık görülmezken, TİÖ Güç alt boyutu ve SKÖ'de anlamlılık görülmektedir. Evde ailesi ile yaşayanlar ile yurttan yaşayanların ,evde arkadaşı ile kalanlara oranla daha güçlü oldukları ve olumlu benliğe sahip oldukları bulunmuştur. Bu da arkadaşı ile evde yaşayan öğrencilerin sorumluluklarının dahafazla olmasını ve bu yük altında güçsüz hissetmelerini düşündürebilir.

SONUÇ ve ÖNERİLER: Yapılan çalışma sonucunda; temel ihtiyaçlardan olan, hayatta kalma, güç, eğlence, sevgi ve ait olma, özgürlük ile yaşam şekli, hobi, yaş gibi etkenlerin öğrencilerin olumlu ya da olumsuz benlik şeması oluşturmalarına etkisi, öğrencilerin ruhsal sorunlar yönünden (anksiyete, depresyon gibi) hangi durumlarda etkilenip etkilenmediklerine yönelik durumların birbirleri ile etkileşim içerisinde olduğu bulundu.

Bu çalışmanın daha büyük bir örneklem grubunda ve farklı üniversitelerin farklı bölümlerinde yapılması önerilebilir.

HEMŞİRELERİN PROFESYONEL BENLİK ALGILARININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Gamze Kara

Danışman: Doç. Dilek Yıldız, Yar.Doç. Berna Eren Fidancı

Üniversite: GATA Hemşirelik Yüksek Okulu, Çocuk Hastalıkları Hemşireliği

Amaç: Profesyonel benlik kavramı; bireyin kendisini bir disiplin ya da mesleğin üyesi olarak algılamasıdır ve hemşirenin bireylere sunacağı bakımı direkt etkileyen faktörlerdendir. Bu kavram, hemşirenin hasta ile etkileşimlerine, eylemlerine ve düşünme şekline rehberlik eden, hemşire tarafından sahip olunan değerler ve inançlar olarak da tanımlanır. Profesyonel benlik kavramı güçlü hemşireler, sorumluluk üstlenme, işbirliği yapma, bakım verme, savunuculuk, liderlik, esneklik, yaratıcılık, sürekli öğrenmeyi ilke edinme, kritik düşünme, problem çözme, etkili iletişim kurma, araştırma yapma, mesleki örgütlere üye olma gibi profesyonel niteliklere sahiptirler. Sağlıklı profesyonel benlik kavramına sahip olmak demek, hemşirelerin hem kendileri hem başkalarına karşı olumlu duygu ve düşüncelere sahip olmaları demektir. Hemşirelerin profesyonel niteliklerinin düşük olması; çalışma ortamında etkililik gösterememeleri, bakımda yetersiz kalmaları ve bağımlı davranış sergilemelerine neden olabilir. Bu nedenle araştırmamız hemşirelerin profesyonel benlik algı düzeylerinin belirlenmesini ve mesleki açıdan değerlendirilmesini amaçlamıştır.

Metod: Tanımlayıcı nitelikte yapılan bu araştırma Ocak 2014 - Nisan 2015 tarihleri arasında GATF Cerrahi ve Dahili birimlerinde yapılmıştır. Çalışmaya GATA Hemşirelik Yüksek Okulu Müdürlüğü izni ve GATA Yerel Etik kurul onayı alındıktan sonra başlanmıştır. Veri toplama formu olarak; kişisel bilgi formu ve hemşirelerde profesyonel benlik kavramı ölçeği (HPBKÖ) kullanılmıştır. GATF bünyesinde çalışan hemşireler çalışmanın evrenini, çalışmaya katılmaya gönüllü kişiler örnekleme oluşturmuştur. **Bulgular:** Çalışmaya katılan hemşirelerin yaş ortalaması (min: 23; max: 45) 29.6, çalışma yılı (min: 6ay; max: 25yıl) 6,7 dir. Hemşirelerin çoğunluğu (%83.3) lisans mezunudur. Hemşirelerin %46.7'si daha önce mesleki bir kongreye katılmıştır ve %30'u daha önce bilimsel bir araştırma yapmıştır. Hemşirelerin %56.7'si iş doyumunu alamadığını belirtmiştir. Ve %20'si uzun yıllar boyunca hemşirelik mesleği yapmak istediğini belirtmiştir.

Sonuç: Çalışmanın veri toplama aşaması devam ettiği için burada bir kısım sonuçlar verilmiştir. Çalışmamız henüz bitmemiştir.

HEMŞİRELERİN KİŞİSEL DEĞERLERİNİN MESLEKİ PROFESYONELLİK DÜZEYLERİNE ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Öğrenci: Melike AKSU

Danışman: Evrim KIZILER, Dilek YILDIZ, Berna E. FİDANCI, Derya SULUHAN

Üniversite: Gülhane Askeri Tıp Akademisi Hemşirelik Yüksek Okulu

Amaç: Profesyonel hemşireliğin, sağlıklı/hasta bireyi bütüncül yaklaşımla ele alarak ailesi, yakın ve geniş çevresiyle birlikte değerlendirmesi, hümanistik ve holistik bakım felsefesine odaklanması nedeniyle ilişkilerin temelinde yer alan değerler ve etik yaklaşımların belirlenmesi oldukça önemlidir. Bu araştırma hemşirelerin davranış ve kararlarına yön veren kişisel değerler ve mesleki profesyonellik ilişkisini belirlemek amacıyla tanımlayıcı tipte planlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Veriler araştırmacılar tarafından oluşturulan soru formu, Değerler Hiyerarşisi Ölçeği ve Meslekte Profesyonel Tutum Envanteri (MPTE) kullanılarak elde edilmiştir. Veriler SPSS 15.0 programı kullanılarak analiz edilmiş, tüm veriler için yapılan tanımlayıcı istatistikler ortalama \pm standart sapma şeklinde gösterilmiştir. Verilerin normal dağılıma uygunluğu incelenerek istatistiksel analizi yapılmıştır. İstatistiksel kararlarda $p \leq 0.05$ seviyesi anlamlı farkın göstergesidir.

Bulgular: Bu tanımlayıcı çalışma GATA Hastanesinde araştırmaya katılmaya gönüllü 156 hemşire ile yürütülmüştür. Hemşirelerin yaş ortalaması $29,03 \pm 5,27$ 'dir.

Katılımcıların çoğunluğunu lisans düzeyinde eğitim almış, dahili kliniklerde görev yapan hemşireler oluşturmaktadır ($n=120$). Hemşirelerin %74.4'ü etik, %66'sı değerler konusunda eğitim aldıklarını; %42.3'ü en önemli değer "insanlara yardım", %35.3'ü vicdan huzuru, %16.7'si ise "her şeyin ölçülü ve ahenkli olması" olduğunu belirtmiştir. Hemşirelerin eğitim ve gelir durumuna göre MPTE puanları arasında anlamlı bir fark bulunmazken; medeni durum ($Z=-2,94$ $p \leq 0.05$) ve aile tipine ($Z=6,48$ $p \leq 0.05$) göre MPTE puanları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlıdır. Meslekte görev süresi arttıkça profesyonel tutumların azaldığı, gruplar arasındaki farkın istatistiksel açıdan anlamlı olduğu saptanmıştır ($Z=10,78$ $p=0,01$). Ayrıca klinik sorumlu hemşirelerinin MPTE puanlarının daha yüksek olduğu ($=56,74 \pm 13,57$), klinik hemşireleri ile karşılaştırıldığında aradaki farkın istatistiksel açıdan anlamlı olduğu belirlenmiştir ($Z=-0,62$ $p=0,05$).

Sonuç: Hastane genelinde hizmet veren tüm personele başta yarar sağlama olmak üzere, tüm etik ilkelere yönelik etik duyarlılığı artırmak için olgu sunumlarının yapıldığı, eleştirel ve tartışmalı eğitimler düzenlenebilir. Hemşirelik eğitim müfredatlarına hemşirelik etiği dersi ile beraber etik duyarlılığı olumlu yönde etkileyen sosyal, teorik ve estetik değerlerin hemşirelik öğrencilerine kazandırılması amacıyla hemşirelikte değerler eğitimi dersinin eklenmesi ve eğitim içeriklerinin düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar kelimeler: Hemşire, değerler, etik, profesyonel tutumlar.

HEMŞİRELERİN BAKIM ODAKLI HEMŞİRE HASTA ETKİLEŞİMİNE YÖNELİK TUTUM VE DAVRANIŞLARI

Öğrenci:Gülay Mutlu, Burak Aşıcı,

Danışman: Nurdan Gezer, Fadime Yavuzarslan

Üniversite: Adnan Menderes Üniversitesi Aydın Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ

Hemşirelik birçok hemşire kuramcı tarafından “ kişilerarası bir etkileşim süreci “ olarak tanımlanmıştır. Hemşireliğin özü olan bakımla ilgili bilgilerin geliştirilmesi, uygulamaya rehberlik edebilecek bakım ve hasta sonuçları arasında ilişkiyi tanımlayan araştırmalar önemlidir.

AMAÇ

Hemşirelerin bakım odaklı hemşire hasta etkileşimine yönelik tutum ve davranışlarını belirlemek.

YÖNTEM

Yer: Bir Üniversitenin Araştırma ve Uygulama Hastanesi

Hedef Kitle: Hastanede çalışan hemşireler

Biçim: Tanımlayıcı ve kesitsel

Zaman: 20 Kasım -20 Aralık 2014 tarihleri arasında yapıldı.

Örneklem : Hastanenin yoğun bakım, dahili ve cerrahi kliniklerinde çalışan toplam 379 hemşire alındı. İzinli, raporlu olma, nöbet tutma, çalışmaya katılmak istememe gibi nedenlerle 221 hemşireye ulaşıldı.

Dışlanma Kriteri: Poliklinikte ve ameliyathanede çalışıyor olmak.

Çalışmaya katılan hemşirelerden yazılı ve sözlü izin alınmıştır.

Kurumdan yazılı izin alınmıştır.

VERİ TOPLAMA ARAÇLARI

Verilerin toplanmasında Yalçın ve ark.(2012) tarafından Türkçe geçerlik ve güvenilirliği yapılan *Bakım Odaklı Hemşire Hasta Etkileşimi Ölçeği (BOHHEÖ)* ve *hemşire tanıtım formu* kullanıldı

BULGULAR

Ölçeğin toplam güvenilirlik katsayısı $\alpha=0,98$ olarak bulunmuştur.Çalışma yılı, medeni durum ve eğitim düzeyleri arasında istatistiksel olarak fark bulunmamıştır ($p>0,05$).Kadınların BOHHEÖ toplam puan ortalaması daha yüksek bulunmasına rağmen toplam puanlar arasında cinsiyete göre istatistiksel olarak fark bulunmamıştır. ($p>0,05$)

Cinsiyete göre ölçeğin duyguların ifade edilmesi alt boyutunda anlamlı fark bulunmuştur($p<0,05$).Hemşirelerin çalıştıkları servislere göre ölçekten aldıkları toplam puan ortalamaları arasında fark bulunmazken çevre alt grubunda yoğun bakım hemşirelerinin daha yüksek puan aldıkları bulunmuştur($p<0,05$)

SONUÇ

Bireylerin BOHHEÖ aldığı puanlar arttıkça tutum ve davranışları olumlu yönde artmaktadır. Cinsiyete göre ölçeğin duyguların ifade edilmesi alt boyutunda erkeklerin aldığı puan düşük bulunmuştur. Bunun sebebinin erkeklerin duygularını ifade etmede kadınlara göre daha fazla zorlanmaları olabilir. Hemşirelerin çalıştığı kliniklere göre ölçeğin çevre alt boyutunda yoğun bakım hemşirelerinin puanın yüksek olmasının sebebinin yoğun bakımda hasta merkezli çalışmanın olması ile ilişkili olabilir.

KAYNAKLAR

Atar Yalçın N, Aştı Atabek N., (2012) "Bakım odaklı hemşire hasta etkileşimi ölçeğinin güvenilirlik ve geçerliği" IÜFN Hem. Derg. Cilt 20 Sayı 2: 129-139

•Ay F., (2011) Mesleki temel kavramlar. Ay F.(ED.) Sağlık Uygulamalarında Temel Kavramlar ve Beceriler. 3 basım İstanbul Nobel Tıp Kitabevleri, İstanbul, 2-25

•Cossette S at all., (2007) A dimensional structure of nurse–patient interactions from a caring perspective: refinement of the Caring Nurse–Patient Interaction Scale (CNPI-Short Scale)

P:437

KAN BAĞIŞININ ÖNEMİ

Öğrenci: Mustafa Erdoğan, Caner Polat, Abdullah Üsame Şahin, Sabri Uymaz

Ebubekir Uluğ

Danışman: Yrd.Doç.Dr.Rabia Sohbət

Üniversite: Gaziantep Üniversitesi

Giriş

Kişinin eğitim durumu, daha önce kan veya kan ürünü almış olması istatistiksel olarak kan bağışında bulunmayı etkilemektedir. Daha önce kan bağışında bulunma durumu cinsiyete göre değerlendirildiğinde erkeklerin kadınlardan daha çok kan bağışında bulunduğu görülmüştür.

Anketimize katılanların çoğu Türkiye’de kan bağışının yetersiz olduğunun bilincinde olup; kan bağışı konusunda yeterince bilgilendirilmediklerini düşünmektedir.

Amaç

Kan bağışı hakkında toplumumuzun birçok bilgi eksikliğinin olduğunu ve sağlık durumu daim ettirilmesi için kan bağışının önemini fark ettik. Toplumumuzun büyük bir kısmının kan bağışında bulunmadığı gerçeğinden hareket ederek yaptığımız bu çalışmanın amacı, insanların kan bağışı konusundaki davranış, tutum ve bilgilerini değerlendirip, bu konuda toplum bilincinin artırılması çalışmalarına katkıda bulunmaktır. Uyguladığımız anket çalışması tanımlayıcı araştırma olup Gaziantep Üniversitesi kredi yurtlar kurumundaki 400 kişilik öğrenci grubundan 190 kişiye anket şeklinde uygulandı.

Materyal

Demografik özellik olarak anketimize katılan öğrencilerin %66’sını erkekler, %34 ünü de kızlar oluşturuyor ve bu öğrencilerin hepsi üniversite öğrencisidir. Uygulamış olduğumuz bu öğrencilerin yaş aralığı ise 17-31 yaş aralığıdır. Anketimizi dolduran öğrenciler %48 güney doğu bölgesinden %22 Akdeniz bölgesinden, %16 doğu Anadolu bölgesinden %14 ise diğer bölgelerdendir. Memleketleri ve onlar bölgelerini temsilen bu cevapları verdiler ve biz değerlendirmeye aldık.

Anketimizin sorularının sonucuna göre 190 kişiden ; %58 i hiç kan bağışında bulunmamış, kan bağışlamak için kaç kg olunmalıdır sorusuna sadece %43,2 yüzdelerik dilim doğru cevap vermiş. Hangi yaş grubundakiler kan bağışlayabilir sorusuna %15’lik dilim doğru cevap vermiş. Kan vermek sağlığa yaralı mı sorusuna ise %74,2 evet cevabını vermiş. Kan grubunuzu biliyor musunuz diye bir soru yönelttik ve sadece %61,6’sı biliyor. Kan bağışının yan etkisi var mı diye sorduk %19,5 evet ve %30,5 fikrim yok cevabını verdi. Sizce Türkiye de kan bağışı yeterli midir diye sorduk öğrencilere %67,4 hayır, %12,1 evet, %20,5 fikrim yok dedi. Kan nakli öncesi ve sonrası bir korkunuz var mı diye sorduk ve gelen cevaplar şöyle ;%25,3 iğne korkusu, %9,5 bayılma korkusu, %22,6 kanın ihtiyaç sahibine ulaşmadığı korkusu, %14,2 ilk sefer heyecan ve korkusu, %28,4 daha önce kan vermedim diye yanıtlandı.

Bulgular

Anketimize katılanların çoğu Türkiye’de kan bağışının yetersiz olduğunun bilincinde olup; kan bağışı konusunda yeterince bilgilendirilmediklerini düşünmektedir. Bu doğrultuda, toplumu kan bağışı konusunda bilinçlendirme çalışmalarının yapılması gerektiğini düşünüyoruz. Türkiye’de yeterli kan bağışı yapılmamasının en önemli nedenleri yanlış inanışlar, bilgisizlik ve duyarsızlık olmuştur. Bu doğrultuda, toplumu kan bağışı konusunda bilinçlendirme çalışmalarının yapılması gerektiğini düşünüyoruz. Özellikle yanlış inanışların giderilmesi-düzeltilmesi gerekmektedir. Kan bağışında bulunanların bunu yapmaktaki en önemli sebeplerinin vatandaşlık görevi olması, bizlere kan bağışını arttırmak için çeşitli teşvik programları yapılabileceğini düşündürdü. Yaptığımız bu araştırma ve edindiğimiz sonuçlar doğrultusunda kan bağışını teşvik için birtakım fikirler ürettik. Bu fikir ve önerilerimizden bazıları şunlardır: kan istek programları yapılmalı, kan bağışları için platformlar oluşturulmalı, toplumsal alanlarda yapılan anonslardan yeterli verim alınmadığı düşüncesinden hareketle kan bağışı için yeni teşvik yolları geliştirilmeli, Kızılay görsel ve sosyal medyada daha efektif rol oynamalı...vs katılımcılarımızın da önerileri doğrultusunda kan bağışı hakkında çeşitli teşvik yolları bulunulabilir.

Tartışma

Ankete katılanların %...’ü kan bağışında bulunmuş olmakla beraber %...’ı Türkiye’de kan bağışının yeterli olmadığını düşünmekteydi. Anketimize katılanların çoğu Türkiye’de kan bağışının yetersiz olduğunun bilincinde olup; kan bağışı konusunda yeterince bilgilendirilmediklerini düşünmektedir. Enfeksiyon korkusu ve bu konudaki yanlış bilgiler kan bağışının önündeki en önemli engellerdendir. Kan bağışında bulunanların bunu yapmaktaki en önemli sebeplerinin vatandaşlık görevi olması, bizlere kan bağışını arttırmak için çeşitli teşvik programları yapılabileceğini düşündürdü.

Sonuç

Elde edilen bulgular öğrencilerin kan bağışı ve önemi hakkında bilgileri içermektedir ve öğrencilerimizin önemli ölçüde bilgi eksikliğini olduğunu görmekteyiz. Yapmış olduğumuz anket 400 kişilik yurtda 190 kişiye uygulanmıştır.

Demografik özellik olarak anketimize katılan öğrencilerin %66’sını erkekler, %34 ünü de kızlar oluşturuyor ve bu öğrencilerin hepsi üniversite öğrencisidir. Uygulamış olduğumuz bu öğrencilerin yaş aralığı ise 17-31 yaş aralığıdır. Anketimizi dolduran öğrenciler %48 güney doğu bölgesinden %22 Akdeniz bölgesinden, %16 doğu Anadolu bölgesinden %14 ise diğer bölgelerdendir. Memleketleri ve onlar bölgelerini temsilen bu cevapları verdiler ve biz değerlendirmeye aldık.

Sonuçlarımıza göre, kişinin eğitim durumu, daha önce kan veya kan ürünü almış olması istatistiksel olarak kan bağışında bulunmayı etkilemektedir.

Daha önce kan bağışında bulunma durumu cinsiyete göre değerlendirildiğinde erkeklerin kadınlardan daha çok kan bağışında bulunduğu görülmüştür. Anketimize katılanların çoğu Türkiye’de kan bağışının yetersiz olduğunun bilincinde olup; kan bağışı konusunda yeterince bilgilendirilmediklerini düşünmektedir.

LİSANS ÖĞRENCİLERİNİN KLİNİK UYGULAMADA YAŞADIĞI SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Öğrenci: Aysun Karakaş, Merve Asar

Danışman: Havva Sert, Dilek Aygın

Üniversite: Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Amaç: Bu çalışma, Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu öğrencilerinin klinik uygulamada yaşadığı sorunlar ve bu sorunlara yönelik çözüm önerilerini belirlemek amacıyla yapıldı.

Materyal Metod: Çalışma, Sakarya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu'nda, 01-31 Ocak 2015 tarihleri arasında çalışmaya katılmayı kabul eden 465 öğrenciyle tanımlayıcı olarak yapıldı. Araştırmacılar tarafından geliştirilen görüşme formu kullanılarak bire bir görüşme yöntemiyle toplanan veriler bilgisayar ortamında değerlendirildi.

Bulgular: Yaş ortalaması 20.79 ± 1.53 yıl olan öğrencilerin, %75.5'i hemşirelik bölümü, %24.5'i ebelik bölümü öğrencisi, %82.8'i kız, %40.2'si ikinci sınıf, %36.1'i üçüncü sınıf, %23.7'si ise dördüncü sınıfta öğrenim görmekteydi. Servis hemşirelerinin öğrencilere karşı tutumlarının olumsuz olduğu ve meslek lisesi öğrencilerini daha çok benimsedikleri (%93.8), öğrenme eleştirel düşünme konusunda hemşireler tarafından desteklenmedikleri (%89), servislerde öğrencisi sayısının oldukça fazla olduğu (%87.1), öğrenilen teorik bilgilerle klinik uygulamadaki bilgilerin paralellik göstermediği (%81.9), öğrencilerin rotasyon sürelerinin kısa olduğu (%80.8), tedavi ve bakım sırasında öğretim elemanının her zaman yanında bulunmadığı ve sorunlarına etkili çözüm üretmediği (%80.4), uygulamaya gittikleri servislere yeterince uyum sağlayamadıkları (%76.8), öğretim elemanları tarafından objektif değerlendirilmedikleri (%75.5), hemşirelerin kendilerinden iş merkezli yaklaşım bekledikleri (%67.3), hastanede geçirilen zamanın bilgi ve beceri kazanmada etkili olmadığı (%50.1) gibi sorunlar yaşadıkları belirlendi. Öğrencilerin çözüm önerileri sırasıyla, rotasyon sürelerinin uzatılması, hemşirelerin ve öğretim elemanlarının olumlu tutum sergilemeleri, simülasyon laboratuvarında eğitim aldıktan sonra klinik uygulamaya çıkılması, yaz stajı konulması, öğretim elemanlarının sayısının artırılması ve niteliğinin yükseltilmesiydi.

Sonuç: Sonuç olarak öğrencilerin klinik uygulamada beklentilerinin tam olarak karşılanmadığı ve bazı sorunlar yaşadıkları belirlendi.

Anahtar kelimeler: hemşirelik, ebelik klinik uygulama, sorunla

P:439

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MESLEKİ BECERİ GELİŞTİRME AMAÇLI UYGULANAN ÖĞRETİM YÖNTEMLERİNE İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

Öğrenci:Meral Kelleci, Nevran Yalman, Gülseren Karabey, Gülcan Coşkun, Zehra Kesim Kaya

Danışman: Feride Taşkın Yılmaz

Üniversite:Cumhuriyet Üniversitesi

Amaç: Birinci sınıf hemşirelik bölümü öğrencilerinin, mesleki beceri gelişimleri için uygulanan öğretim yöntemlerine yönelik görüşlerini belirlemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak gerçekleştirilen çalışmanın evrenini, 02-09 Mart 2015 tarihleri arasında öğrenime devam eden Cumhuriyet Üniversitesi Suşehri Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik bölümü birinci sınıf öğrencileri oluşturdu. Örneklem veri toplama formlarını eksiksiz dolduran ve çalışmaya katılmayı kabul eden 192 öğrenci dahil edildi. Veriler araştırmacılar tarafından literatür doğrultusunda hazırlanan, öğrencilerin sosyodemografik özelliklerini ve mesleki beceri gelişiminde kullanılan öğretim yöntemlerine ilişkin görüşlerini sorgulayan anket formu ile elde edildi. Görüşlerin objektif olarak belirlenmesinde 0 (olumsuz)-10 (olumlu) puan arasında değerlendirilen skala kullanıldı. İstatistiksel değerlendirme ortalama, yüzdeler dağılım ve t testi kullanılarak yapıldı.

Bulgular: Çalışmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin yaş ortalaması 19.27 ± 1.61 yıl ve %64.6'sı kadın olup %53.6'sının üniversite tercih sırasında hemşireliği ilk sırada tercih ettiği belirlendi. Öğrencilere hemşire algıları sorulduğunda, eğitime ilk başladıklarında algılarının 4.97 ± 2.71 (min=0, max=10) puan, şu an ise 6.93 ± 2.45 (min=0, max=10) puan olduğu ve bu durumun istatistiksel olarak ileri düzeyde anlamlı olduğu saptandı ($p=0.000$, $p<0.05$). Öğrencilere mesleki beceri geliştirmek amaçlı kullanılan öğretim yöntemlerine ilişkin değerlendirmeleri sorulduğunda, öğrencilerin video kullanım tekniğini 8.53 ± 2.17 (min=0, max=10) puan, maket tekniğini 8.39 ± 2.15 (min=0, max=10) puan, demonstrasyon tekniğini 8.24 ± 2.24 (min=0, max=10) puan, rol oynama tekniğini 7.98 ± 2.55 (min=0, max=10) puan ve gerçeğe yakın materyal kullanma (yeşil çaydan idrar, elma püresinden gaita vb.) durumunu 8.18 ± 2.37 (min=0, max=10) puan olarak değerlendirdikleri belirlendi. Ayrıca öğrencilerin, öğretilen bilgi ve becerilerle ilgili kendini yeterli hissetme durumunu 7.65 ± 2.06 (min=0, max=10) puan ve öğrenim esnasında öğretim elemanlarının tutumunu 8.10 ± 2.19 (min=0, max=10) puan şeklinde değerlendirdikleri saptandı.

Sonuç: Çalışmada hemşirelik öğrencilerinin, mesleki beceri geliştirmek amaçlı uygulanan öğretim yöntemlerine (video kullanımı, maket, demonstrasyon, rol oynama) ve gerçeğe yakın materyal kullanımına ilişkin görüşlerinin olumlu düzeyde olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Mesleki beceri, video, maket, demonstrasyon, öğrenci hemşire, hemşirelik eğitimi.

ARAŞTIRMA YÖNTEMLERİ EĞİTİMİNİN HEMŞİRE ÖĞRENCİLERİN ARAŞTIRMA FARKINDALIK DÜZEYİNE ETKİSİ

Öğrenci:Sami Demirtaş, Nagehan Balaban, Bayram Ekici, Gamze Kara, Salim Dilci
Danışman: Yrd. Doç. Dr. Serap Sökmen
Üniversite: Erzincan Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

Giriş

Meslekler, kendi mesleki bilgilerinin ve mesleki uygulamalarının gelişimine yol gösteren bilimsel araştırmalara gereksinim duymaktadır. Araştırma eğitimi; araştırmaların yapılması, araştırma kapasitesinin geliştirilmesi, hemşirelerin ve öğrencilerin araştırmaları eleştirel bakışla değerlendirebilmeleri için önemlidir

Gereç Yöntem

Araştırmanın verileri 2013-2014 yılı eğitim öğretim bahar döneminde araştırma yöntemleri dersinin ilk haftasında derse gelen ve araştırmaya katılmak isteyen öğrencilere hatırlayabilecekleri bir rumuz yazmaları istenerek öntest, dönem sonunda da son test uygulanarak toplandı. Bununla birlikte öğrencilere 14 hafta boyunca hemşirelikte araştırma yöntemleri ve hemşirelik süreci ile ilgili teorik bilgi verildi, konuya uygun örnek araştırma makaleleri incelendi. Araştırma verileri bilgisayar ortamında yüzde, ortalama, standart sapma, korelasyon analizi, bağımlı ve bağımsız gruplarda t testi ile değerlendirildi.

Bulgular

Araştırma sonucunda öğrencilerin 19-25 yaş arasında (ortalama 21.47 ± 1.33), çoğunun kız öğrenci olduğu (45; %76.3), ve daha önce herhangi bir araştırma faaliyetine katılmadığı (48; %81.4). Öğrencilerin "hemşirelikte araştırma ve gelişmelere yönelik farkındalık ve tutumları ölçeği" nintoplama puan ortalamasının eğitim öncesinde 123.23 ± 13.29 , eğitim sonrasında 122.88 ± 14.71 olduğu belirlendi (min84-max145). Ölçeğin madde puan ortalaması ise eğitim öncesi 4.24 ± 0.45 (min3.24-max4.97), eğitim sonrası 4.23 ± 0.50 (min2.90-max5.00) olarak bulundu ($t= 0.205$, $p= .839$).

Sonuç Öneriler

Sonuç olarak hemşire öğrencilerin hemşirelikte araştırma ve gelişmelere yönelik farkındalık ve tutumlarının olumlu düzeyde olduğu; ancak araştırma eğitimi sonrasında puan ortalamalarında önemli bir değişim olmadığı belirlendi. Araştırma sonucunda öğrencilerin araştırma farkındalığını ve araştırma yetkinliğini daha da artıracak araştırma uygulamalarının; proje ya da bitirme çalışmalarının müfredatta yer alması önerilebilir. Hemşirelik eğitimi sürecinde öğrencilerin araştırma farkındalığını artıracak daha fazla etkinliklerin gerçekleştirilmesi ile öğrencilerin araştırma yetkinliği kazanmaları; dolayısıyla hemşirelik uygulamalarında araştırma kullanımı, kanıta dayalı uygulamaları artıracak, profesyonelleşmeye katkı sağlayacaktır.

P:441

HEMŞİRE ÖĞRENCİLERİN PROFESYONELLİĞE İLİŞKİN TUTUMLARI:BİRİNCİ VE DÖRDÜNCÜ SINIF ÖRNEĞİ

Öğrenci:Ahmet Erkek, Esra Demir, Kübra Tan, Sevgi Yıldızbaş, Zübeyde Çiçek
Danışman: Yrd.Doç.Dr. Serap Sökmen
Üniversite:Erzincan Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ VE AMAÇ

Profesyonellik çeşitli yetkinlikleri içeren bir tutum, bir bakış açısı ve bir davranış biçimidir. Bu araştırma, hemşire öğrencilerin profesyonelliğe ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla yapıldı.

GEREÇ VE YÖNTEM

Tanımlayıcı türdeki bu araştırmanın çalışma evrenini bir sağlık yüksekokulunda öğrenim gören birinci ve dördüncü sınıf öğrenci hemşireler oluşturdu (N=229). Araştırmada herhangi bir örneklem seçim yöntemi kullanılmadı; gönüllü olarak katılmayı kabul eden öğrenciler araştırma kapsamına alındı (n=191; % 83.4).

Araştırmada veri toplama aracı olarak sosyo-demografik bilgileri içeren anket formu ve Hisar ve arkadaşları (2010) tarafından geliştirilen, 28 madde ve sekiz alt boyuttan oluşan “Öğrenci Hemşirelere Yönelik Profesyonellik Tutum Ölçeği” kullanıldı.

Araştırmanın verileri, sınıf ortamında araştırmacılar tarafından birinci ve dördüncü sınıf öğrencilerine gerekli açıklamalar yapılarak Şubat-Mart 2015’de toplandı. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, t testi ve tek yönlü varyans analizi kullanıldı.

BULGULAR

Öğrencilerin “Öğrenci Hemşirelere Yönelik Profesyonellik Tutum Ölçeği” alt boyutları puan ortalamaları incelendiğinde, “mesleki organizasyonlara katılım ve mesleki gelişim” alt boyutunun en yüksek (4.48 ± 0.94), “toplum hizmeti” alt boyutunun en düşük (2.31 ± 1.28) puan ortalamasına sahip olduğu belirlendi.

SONUÇ

Öğrenci hemşirelerin profesyonelliğe yönelik tutumlarının bazı alt faktör gruplarında olumlu olduğu; ancak öğrencilerin hemşirelik mesleğini algılamalarının olumlu olmadığı belirlendi.

KAYNAK

Hisar F, Karadağ A, Kan A (2010) Development of an instrument to measure professional attitudes in nursing students in Turkey, Nurse Education Today, (30)726-730

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YALNIZLIK DÜZEYLERİNİN BELİRLENMESİ

Öğrenci: Dinçer C.

Danışman: Tozak Yıldız H., Baybek H., Kıvrak A.

Hemşire:Doğruer M.

Üniversite:Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ ve AMAÇ

Araştırmacılar yalnızlığın tanımlarını yapmışlardır. Peplau ve Perlman'a göre yalnızlık "bireyin var olan ilişkileri ile arzuladığı sosyal ilişkileri arasındaki farklılık sonucu yaşanan hoş olmayan bir duygu durumudur." Asher ve Paquette'e göre yalnızlık "mutsuzluk, boşluk, özlem gibi duygulara yol açan kişinin sosyal ve kişisel ilişki yetersizliğinin bilişsel bir farkında liğidir." Booth ise yalnızlığın sosyal beceri eksikliğinden kaynaklandığını düşünmekte ve bazı bireylerin diğerleriyle anlamlı etkileşim sağlayan iletişim becerilerinden mahrum olması, diğer insanlarla yakınlık kurmakta güçlük çekmesi sonucu yaşanacağını söylemektedir. Yapılan tanımlarda da görüldüğü gibi yalnızlık duygusu, yetersiz sosyal ilişkiler ile orantılı olarak gelişmektedir (1).

Yalnızlık hoş olmayan ancak çocuklar, gençler ve yetişkinler arasında yaygın olan bir deneyimdir. Yalnız insanlar genellikle kendilerini mutsuz, üzgün, depresif, yetersiz olarak tanımlar, izole edilmiş ve bir gruba ait olmadıklarını düşünürler. Bu durum yalnızlığın kişiye ne kadar acı veren bir tecrübe olduğunun göstergesidir (1).

Yalnızlık, çağın getirdiği hızlı değişimle insanları son yıllarda en çok korkutan sorunlardan biri olmuştur. Hızlı, hareketli yaşam koşulları ve değişimler insanların dengesini zorlamakta; beraberinde güvensizliği, yaban-cılaşmayı, ilişkilerde yüzeyselliği getirmekte olup, giderek insanların kendi kendilerine olmaları ağırlık kazanmakta, sosyal çevreleri sınırlanmakta, birbirlerine zaman ayırma ve bunun gerekliliği göz ardı edilmektedir. Tüm bu sorunlar, insanlarla ilişkilerin bozulmasına, aile içi ilişkilerden arkadaş, akraba, çalışma yaşamı, hasta-sağlık ekibi ilişkilerine kadar yansımaktadır (2). Bu tanımlayıcı nitelikteki araştırma, üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeylerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

1. Araştırmanın Yapıldığı Yer ve Özellikleri

Araştırma 2013-2014 eğitim öğretim döneminde, Muğla ili Fethiye ilçesinde bulunan Fethiye Sağlık Yük-sekokulunda yapılmıştır. Fethiye Sağlık Yüksekokulunda 661 öğrenci öğretim görmektedir.

2. Araştırmanın Tipi

Araştırma tanımlayıcı ve analitik tiptedir.

3. Evren-Örneklem Seçimi

Araştırma evrenini Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Fethiye Sağlık Yüksekokulunda okuyan 661 öğrenci oluşturmaktadır. 2-3. Sınıflar (250) çalışmaya dâhil edilmemiştir. Evrenin tamamında çalışma alınıp toplam 411 kişiye anket uygulanmıştır.

4. Veri Toplama Aracı

Veri toplama aracı olarak ilgili literatür doğrultusunda hazırlanan sosyo-demografik veri toplama aracı olan bilgi formu ile kişilerin yalnızlık düzeylerini belirlemeye yönelik 20 sorudan oluşan UCLA Yalnızlık ölçeği kullanılmıştır.,

5. Verilerin Toplanması

Veriler yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak anket ile toplanmıştır.

6. Ön Uygulama

Uygulanan anket 5 kişiye uygulanarak anlaşılabilirliği test edilmiştir. Anlaşılmayan ifadeler bulunmamıştır.

7. Verilerin Değerlendirilmesi

Veriler SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) 16,0 paket programında değerlendirilmiştir.

Araştırmada tanımlayıcı tablolarda aritmetik ortalama, yüzde değerleri, standart sapma, en düşük ve en yüksek değerler kullanılmıştır.

8. Araştırmada Etik

Verilerin toplanması için gerekli kurumsal izinler alınmıştır. Anket uygulanan öğrencilere çalışmanın amacı açıklanarak sözel olarak onamları alınmış, bireyleri tanıtıcı kişisel bilgiler kaydedilmemiştir.

SONUÇ

Fethiye Sağlık Yüksekokulu'nda öğrencilerin yalnızlık düzeyini belirleyen sonuçlar.

Araştırmanın % 67,4 ünü 2-4 kardeşi olan öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmaya katılan öğrencilerin %9,3 ünü yalnızlık düzeyi iyi %72,5 ini yalnızlık düzeyi orta %18,2 sini yalnızlık düzeyi kötü olan öğrenciler oluşturmaktadır. Öğrencilerin cinsiyet değişkenine göre alt ölçek puanları karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı saptanmıştır (p:0.96). Tablodaki sonuçlara göre, erkek öğrencilerin aritmetik ortalamaları (X=41.10), kız öğrencilerin aritmetik ortalamalarından (X=40.90) daha yüksektir. Öğrencilerin sınıflara göre yalnızlık düzeyi arasında anlamlı bir farklılık vardır (p:0.00). Bu farklılığın nedeni birinci sınıfların okula yeni gelmelerinden kaynaklanan uyum sorunudur. Öğrencilerin yaşlarına göre yalnızlık ölçeğinden aldıkları puanları arasında anlamlı farklılık bulunmuştur (p:0.01). Araştırmada yer alanlar içinde yaşı 18-20 olanların yalnızlık düzeyi, diğer yaş gruplarından anlamlı şekilde daha yüksektir. Bu bulgu, araştırma kapsamında yer alanların yaşlarının büyümesine bağlı olarak yalnızlık düzeylerinin azaldığı şeklinde saptanmıştır. Öğrencilerin yaşadıkları yere bağlı olarak yalnızlık düzeyinde anlamlı bir farklılaşma bulunmaktadır (p:0.01). Aileleriyle yaşayan öğrencilerin daha yalnız olduğu görülmektedir (X:45,14). Ailenin yanında kalmanın bazı sosyal ilişkileri yaşama ve sosyal aktivitelere katılmada sınırlamalar getirmesi bu sonucun çıkmasında etken olduğu belirlenmiştir. Öğrencilerin kardeş sayısının değişmesine bağlı olarak yalnızlık düzeyinde anlamlı bir farklılaşma bulunmamaktadır (p:0.17).

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNDE ETİK KARAR VEREBİLME DÜZEYİ

Öğrenci:Nazife TOKTAŞ, Aşire OSKAY, Kübra KÜÇÜKERDEM, Emine OKAN
Danışman:Yrd. Doc.Dr. Hanife ÖZÇELİK
Üniversite:Niğde Üniversitesi Zübeyde Hanım Sağlık Yüksekokulu

Giriş:Günümüzdesağlık hizmetlerinin giderek karmaşıklaşması, bilimveteknolojinin paraleli ndeyenietiksorunlarınortayaçıkmasınınedenolmuştur.Mesleketiğiningiderekönemkazan dığıvedahaçokvurgulanmayabaşlandığı,bilimselveteknolojik gelişmelerinyarar/zarardeng elerineilişkintartışmalarınıhızkazandığıgünümüzde,hemşireninbireye,aileye,topluma,mesle ğineveişbirliğiçerçevesindeçalıştığısağlık ekibinekarşısorumluluklarını,rolveişlevleriniyer inegetirirkenkararvermesürecinietik kullanabilmesigereklidir.Buarştırmadadahemşirelik öğrencilerinin günümüzkoşullarının getirdiğietikikilemler karşısındaetikkararverebilmedüze ylerinivebudüze yetkileyenfaktörleribelirlemekamacılayapılmıştır.

Metod:Hemşirelik öğrencilerinin etik karar verileme becerilerinin ve etkileyen faktörleribelirle mekamacılayapılmışolanbuçalışma,Niğde Üniversitesi Zübeyde Hanım Sağlık Yüksekokul uHemşirelik bölümünde Aralık 2014–

Şubat 2015 tarihleri arasında toplam 77 öğrenci ile yürütülmüştür.Araştırmayahemşirelik bölü münün 3.Sınıf ve 4.Sınıfta olan ve araştırmaya gönüllük katılmayı kabul eden öğrenciler alınmıştır .Araştırmaverileri Öğrenci Tanıtım formu ve Hemşirelik Etik Kilem Testi ölçeği ile yüz yüze görüş ülere kelde edilmiştir.Hemşirelik etik kilem testi ölçeği Dr.Patricia Crisham tarafından geliştiril miştir.Butestinkapsamgeçerliliğiçalışması sonucunda,ülkemizde kullanılabilecek geçerli bir araçolduğubelirlenmiştir.Ölçektenalınanyüksek ilkeseldüşünme puanları iyidüzeyde etikkar arverebilme becerisinin gösterirken,yüksek pratik düşünme puanları ise pratik karar vermeyisa ğlamaktadır.Araştırmanın yürütülmesi için Yüksekokul danyazılı izin ve araştırmaya katılan ka tılımcılardan sözel izin alınmıştır.Araştırmanın istatistiklerindeki sayı,yüzde,X2 analiz ve Krusk alWallistestikullanılmıştır.

Bulgular:Araştırmaya katılan hemşirelik öğrencilerinin çoğunluğu (%77.6) kadın,yaş ortalam ası 21.77 ± 1.27 ,%49.4'ü düzlisemezunu ve %68.8'i hemşirelik 4.Sınıf öğrencilerinden oluşma ktadır.(Tablo1) Öğrencilerin etik karar verilemedüze ylerine ilişkin olarak;katılımcıların ilkesel düşünme puan ortalaması 45.66 ± 6.70 ve pratik düşünme puan ortalaması 18.66 ± 3.42 olarak tespit edilmiştir.Araştırmakapsamında yeralan öğrencilerinin benzer kilemlerle karşılaştığı ve aşınaolduğutespit edilmiştir.(Tablo3) Öğrencilerin okuduğusınıfdüzeyi ilkeseldüşünme puanında istatistikselolarakanlamlı bir ilişki bulunmuştur($p < 0.05$).Mezunolan okul ile pratik düşün me puanında istatistikselolarakanlamlı bir ilişki tespit edilmiştir($p < 0.05$).

Sonuç:Hemşirelik öğrencilerinin etik kilemlere aşına oldukları ve kilemler karşısında ilkeseldüş ünme becerilerinin içinde bulunmasınıfdüzeyinden ekilendiği bulunmuştur.Öğrencilerin kilem ler karşısında pratik düşünme durumlarının mezunolan okulun etkilediğisaptanmıştır.

P:444

FETHİYE SAĞLIK YÜKSEKOKULU HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN MANEVİYAT VE MANEVİ BAKIMA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİNİN BELİRLENMESİ

H.BAYBEK, A.KIVRAK

Üniversite:MuğlaSıtkı Koçman Üniversitesi

AMAÇ: Araştırma Sağlık Yüksekokulu hemşirelik öğrencilerinin maneviyat ve manevi bakıma ilişkin görüşleri belirlemek amacıyla tanımlayıcı olarak planlanmıştır

YÖNTEM: Çalışma evrenini Fethiye Sağlık Yüksekokulu'nda okuyan 810 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada tam sayım yapılmayıp örneklem seçme yoluna gidilmiştir. Örneklem büyüklüğü 261 kişi olarak hesaplanmıştır. %10 arttırılarak 287 kişi örneklem büyüklüğüne katılmıştır.

BULGULAR: Çalışmada öğrencilerin %68.6'sının kadın olduğu, %36.9'unun 1.sınıf, %55.4'ünün maneviyat ve manevi bakım eğitimi alan, %96.2 'sinin hemşirelerin maneviyat ve manevi bakıma dikkat etmesi gerektiğini düşünen bireylerden olduğu, kadınların daha olumlu görüşte olduğu, 3.sınıfların diğer sınıflara göre daha olumlu görüşte olduğu, Maneviyat ve manevi bakım eğitimi alanların daha olumlu görüşte olduğu, öğrencilerin maneviyat ve manevi bakım görüş puanları 17 puan üzerinden 12.87 ± 2.93 (min:5, max:17) puan olduğunu, maneviyat ve manevi bakım görüşünün %0.7'si "olumsuz gören", %25.4' ü "orta gören" ve %73.9'u "olumlu gören" olduğu belirlenmiştir.

SONUÇ: Sağlık Yüksekokulu Hemşirelik öğrencilerinin maneviyat ve manevi bakıma ilişkin görüşlerin "olumlu" görüşte olduğu, bu görüşün sürekli olması için, öğrencilere maneviyat ve manevi bakımın önemini artırmak amacıyla farkındalık programları veya etkinlikler yapılması yararlı olacağı düşünülmektedir.

ANAHTAR KELİMELELER: Maneviyat , Hemşirelik, Manevi Bakım, Spirüalite, Care.

HEMODİYALİZ HEMŞİRELERİNİN İŞ DOYUMUNU ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Öğrenci: Ahmet Hüdayi EMİR, Umut ÇITLAK, Hakan BAY, Buğra Burak TURAN, Tuğba KAVALALI ERDOĞAN, Lale AKKAYA, Selim ÇAM
Danışman: Yrd.Doç.Dr. Eylem TOPBAŞ
Üniversite: Amasya Üniversitesi Sağlık Yüksekokulu

GİRİŞ: Çalışanların fiziksel, ruhsal ve sosyal gereksinimlerinin, beklentileri doğrultusunda karşılanma düzeyini ifade eden iş doyumunu; kişilerin başarılı, mutlu ve üretken olabilmelerinin en önemli koşullarından biridir. İş doyumunu, çalışanın işini ve iş çevresini değerlendirmesi sonucunda geliştirdiği duygusal bir tepki olarak tanımlanabilir. Hemşirelik mesleğinde, çalışma koşullarının ağır olması, düzensiz çalışma saatleri, düşük ücretle çalışma, mesleki saygınlığının yetersizliği gibi faktörler, iş doyumunun düşük olmasına neden olabilmektedir.

AMAÇ: Hemodiyaliz hemşirelerinin iş doyumunu etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

YÖNTEM: Tanımlayıcı nitelikteki çalışmanın evrenini 6 ilde bulunan toplam 26 merkezin hemodiyaliz hemşireleri (n=105), örneklemini ise araştırmaya katılmaya istekli hemşireler (n=82) oluşturmuştur. Veriler bire bir yüz yüze görüşme yöntemi ile araştırmacılar tarafından ilgili literatür taranarak oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" ve "Minosata İş Doyum Ölçeği", aracılığı ile elde edilmiştir. Veriler SPSS 16.0 programına yüklenerek ortalama, yüzdeler hesaplanmıştır, Mann Whitney U testi, Kruskal Wallis Testi ve korelasyon yöntemi kullanılarak analiz edilmiştir.

BULGULAR: Yaş ortalaması 34,5±8,06 olan hemşirelerin %89'unun bayan, %70,7'sinin evli, %62,2'sinin eşinin çalıştığı % 31,7'sinin iki çocuğunun olduğu, %64,7'sinin ailesinden manevi anlamda destek gördüğü, %37,8'inin çalışmaya başladıktan sonra bazı sağlık sorunlarının ortaya çıktığı tespit edilmiştir. İş doyumunu ile cinsiyet, medeni durum, diyaliz sertifikası olma durumu arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır. İş doyumunu ile çocuk sahibi olma, sağlık sorunu olma, çalışılan kurum, çalışma yılı, hak edilen izin kullanılmama durumu, çalışılan servisteki araç-gereç temini, kongre desteği, mesleğinden ve çalışılan ortamdaki memnuniyet durumu, mesleğini seçmede belirleyici faktörler ve tükenmişlik yaşadığını düşünme durumları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Hak ettikleri izinleri kullanmada sorun yaşamayan hemşirelerin, hak ettikleri izinleri kullanamayan hemşirelere göre iş doyumunu daha yüksek bulunmuştur. Mesleğinden memnuniyetli olan hemşirelerin iş doyumlarının, memnuniyetli olmayanlardan daha yüksek olduğu, mesleğini kendine uygun gören hemşirelerin iş doyumunun yüksek olduğu, mesleğini sevmeyenlerinin iş doyumunun düşük olduğu bulunmuştur.

SONUÇ ve ÖNERİLER: Hemşirelerin iş doyumunu artırmak için hak ettikleri izinlerin verilmesi, mesleki gelişimlerine katkı sağlanması, çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve araç gereç temine özen gösterilmesi önerilir.

KONGREYE KATILAN KURULUŞ VE ÜNİVERSİTELER

- 1 Acıbadem Üniversitesi
- 2 Adıyaman Üniversitesi
- 3 Adnan Menderes Üniversitesi
- 4 Afyon Kocatepe Üniversitesi
- 5 Ahi Evran Üniversitesi
- 6 Akdeniz Üniversitesi
- 7 Aksaray Üniversitesi
- 8 Amasya Üniversitesi
- 9 Ankara Üniversitesi
- 10 Arel Üniversitesi
- 11 Artvin Çoruh Üniversitesi
- 12 Atatürk Üniversitesi
- 13 Balıkesir Üniversitesi
- 14 Başkent Üniversitesi
- 15 Bezmi Alem Üniversitesi
- 16 Biruni Üniversitesi
- 17 Bitlis Eren Üniversitesi
- 18 Bozok Üniversitesi
- 19 Bülent Ecevit Üniversitesi
- 20 Celal Bayar Üniversitesi
- 21 Cumhuriyet Üniversitesi
- 22 Çankırı Karatekin Üniversitesi

- 23 Çukurova Üniversitesi
- 24 Dicle Üniversitesi
- 25 Doğu Akdeniz Üniversitesi
- 26 Dokuz Eylül Üniversitesi
- 27 Dumlupınar Üniversitesi
- 28 Düzce Üniversitesi
- 29 Ege Üniversitesi
- 30 Erciyes Üniversitesi
- 31 Erzincan Üniversitesi
- 32 Fırat Üniversitesi
- 33 GATA
- 34 Gazi Üniversitesi
- 35 Gaziantep Üniversitesi
- 36 Gaziosmanpaşa Üniversitesi
- 37 Gediz Üniversitesi
- 38 Giresun Üniversitesi
- 39 Gümüşhane Üniversitesi
- 40 Hacettepe Üniversitesi
- 41 Haliç Üniversitesi
- 42 Harran Üniversitesi
- 43 İnönü Üniversitesi
- 44 İskenderun Üniversitesi
- 45 İstanbul Aydın Üniversitesi
- 46 İstanbul Üniversitesi
- 47 İzmir Katip Çelebi Üniversitesi
- 48 İzmir Üniversitesi
- 49 Kafkas Üniversitesi
- 50 Karabük Üniversitesi
- 51 Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi
- 52 Kırıkkale Üniversitesi
- 53 Kırklareli Üniversitesi
- 54 Kilis 7 Aralık Üniversitesi
- 55 Koç Üniversitesi
- 56 Karadeniz Teknik Üniversitesi
- 57 Maltepe Üniversitesi
- 58 Mardin Artuklu
- 59 Marmara Üniversitesi
- 60 Medipol Üniversitesi
- 61 Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi
- 62 HAsan Kalyoncu Üniversitesi
- 63 Melikşah Üniversitesi
- 64 Mersin Üniversitesi
- 65 Mevlana Üniversitesi
- 66 Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi-Fethiye Sağlık Yüksek Okulu
- 67 Mustafa Kemal Üniversitesi
- 68 Necmettin Erbakan Üniversitesi
- 69 Niğde Zübeyde Hanım Üniversitesi

- 70 Nuh Naci Yazgan Üniversitesi
71 Okan Üniversitesi
72 Ondokuz Mayıs Üniversitesi
73 Ordu Üniversitesi
74 Osman Gazi Üniversitesi
75 Pamukkale Üniversitesi
76 Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi
77 Sakarya Üniversitesi
78 Selahaddin Eyyubi Üniversitesi
79 Selçuk Üniversitesi
80 Sinop Üniversitesi
81 Sütçü İmam Üniversitesi
82 Şifa Üniversitesi
83 Trakya Üniversitesi
84 Tunceli Üniversitesi
85 Turgut Özal Üniversitesi
86 Uludağ Üniversitesi
87 Üsküdar Üniversitesi
88 Yakın Doğu Üniversitesi
89 Yeditepe Üniversitesi
90 Yeni Yüzyıl Üniversitesi
91 Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
92 Zirve Üniversitesi
93 THD
Öğrenci Komisyonu
94 Öğrenci
Hemşireler Derneği

FLAMALI GEÇİŞ MESAJLARI

- Sayımız Küçük Gücümüz Büyük-Melikşah Üniversitesi
- Türkiye'nin Sağlık Gücüne Güç Katıyoruz-Acıbadem Üniversitesi
- Hemşire Kendi Öğrenme Gereksinimi Olan Profesyoneldir-Acıbadem Üniversitesi
- Bugünkü Emeklerimiz Yarınlar İçindir-Afyon Kocatepe Üniversitesi
- Işık Saçan Toplumu Aydınlatan Dünya Üniversitesi-Akdeniz Üniversitesi
- Bu Güzel Şehirde Hemşirelik Camiasını Bir Araya Getiren Herkese Teşekkür Eder, Kongrenin Mesleğimize Yenilikler Getirmesi Dileğiyle-Aksaray Üniversitesi
- Meslekte Profesyonelleşme-Birlikte Hareket Etme-Amasya Üniversitesi
- Cumhuriyetimizin İlk Üniversitesinden Tüm Hemşirelik Öğrencilerine Selam Olsun Ankara Üniversitesi
- Hemşirelikte Profesyonellik İçin İşbirliği Güç Birliği-Atatürk Üniversitesi
- Hemşirelik Uygulamalarında Verimliliğin Etkinliğin Başarının Temeli "Profesyonellik" Balıkesir Üniversitesi, Bandırma Sağlık Yüksekokulu
- Bilgi Ve Becerimiz, Usta Ellerimiz- Bezmi Alem Vakıf Üniversitesi
- Seveceğin Bir İş Seçersen Yaşamında 1 Gün Bile Çalışmış Olmazsın-Bozok Üniversitesi

- Güzel Bir Kongre Geçirmemiz Dileği İle Geleceğin Hemşirelerine Selam Olsun , Tanrının En Değerli Armağanı Yaşam Hemşirelerin Ellerine Teslim Edilmiştir-Celal Bayar Üniversitesi
- Profesyonel Hemşire Mesleğine Yakışanı Bilir, Çünkü Kalite Tesadüf Değildir- Çankırı Karatekin Üniversitesi
- Geleceğin Profesyonel Hemşirelik Adayları Olarak Biz De Sizinleyiz-Boş Çuval Ayakta Durmaz -Dicle Üniversitesi
- İzmir Gibi Bir Şehirde Öğrenci Olmanın Tadına Varan, Aranan Hemşire Profili-Dokuz Eylül Üniversitesi
- Güzel İzmir'den Köklü Ege Üniversitesi'nden Ödemiş SYO'dan Sevgi Ve Selamlar Getirdik- Hemşirelikte Profesyonellik Yürüyüşünde 14ncü Olan Kongreye Başarılar Diliyoruz Ege Üniversitesi Ödemiş SYO
- Birliğimizden Güç Doğuracağız Daima Profesyonelliğe Doğru-Ege Üniversitesi Atatürk SYO
- Güneşin Doğduğu Kentten Merhaba-Adıyaman Üniversitesi
- Bilgi Sahibi Olalım Ve Var Olan Bilgimizle Hemşireliğin İçinde Bulunduğu Konumu Anlamaya Çalışalım Ve Değişim İçin Gücümüzü Birleştirelim-Karadeniz Teknik Üniversitesi
- Ben Kimsesi Olmayanların Kimsesi Olmak İstiyorum-Dumlupınar Üniversitesi
- Ya Ümit Sizsiniz Ya Da Ümit Sizsiniz Ya Çaresizsiniz Ya Da Çare Sizsiniz-Osmangazi Üniversitesi
- Hemşire Her Doğan Güneş Gibi Doğar, Mutluluk Enjekte Eder, Bu Yüzden Tanrı'nın Değerli Armağanı Olan Hayat Hemşirelerin Ellerine Terk Edilmiştir-Fırat Üniversitesi
- Bütün Öğrencilere Başarılı, Yeni Dostlukların Kurulduğu, Bilgilerin Paylaşıldığı Verimli Kongre Dileriz. İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi
- Şeffaf Çağdaş Katılımcı Huzurlu Bir Şehirde Dinamik Bir Üniversiteyiz-Gaziosmanpaşa Üniversitesi
- Gelişen Geliştiren Üniversite-Gümüşhane Üniversitesi
- Bakım Hemşireliğinin Gücüdür, Mesleğimizi Tanıyalım, Geliştirelim, Koruyalım-Gazi Üniversitesi
- Hemşirelik Bir Bilimdir, Çünkü Sanatların En Güzeli Olan İnsanı Sevmeyi Öğretir-Kars Kafkas Üniversitesi
- İş Bilenin Kılıç Kuşananın Profesyonel Bakım Hemşiresidir-İzmir Katip Çelebi Üniversitesi
- Hemşirelik Akıllı İle Görür, Yüreği İle Duyar, Bilgisiyle Yaşatır-Koç Üniversitesi
- Örgütlenmiş hemşirelik anlayışıyla profesyonelliğe bir adım daha-Mardin Artuklu Üniversitesi
- Köklü Geçmiş güçlü gelecek- Marmara Üniversitesi
- Bulunduğun Her Alanda Farklılık Yaratmak, Sürekli Gelişime Açık Olmak, Mesleğini Daima Sever Yapmak-Medipol Üniversitesi
- Gönülden Eğitim-Mevlana Üniversitesi
- Hemşirelik Eğitimi Sadece Teorik Ve Uygulama Değil Araştırma Ve Geliştirme Faaliyetleri İle De Bütünleştirilmelidir, Öğrenci Kongresini Bir Rehber Olarak Görüyor Başarılar Diliyoruz-Hatay Musatafa Kemal Üniversitesi

- Hemşirelik Mesleğinin Geleneksel Hemşirelik Rolünden profesyonelliğe geçişi bütüncül ve profesyonel değerlere sahip kaliteli eğitimle mümkündür- Tekirdağ Üniversitesi
- Ben De Yapabilirim Değişim Ajansı Olabilirim-Necmettin Erbakan Üniversitesi
- Nitelikli Hemşirelik İçin Nitelikli Eğitim-Nuh Naci Yazgan Üniversitesi
- Bakım Bir İhtiyaçtır Hemşire En İyi İlaçtır-19 Mayıs Üniversitesi
- Profesyonellik: Tecrübe,Deney,Araştırma,Ahlak-Etik,Bilgi- Pamukkale Üniversitesi
- Bir İnsanın Yaşamını Kurtardığında Sana Kahraman Derler, Sevecen Yaklaştığında Sana Arkadaş Derler, Bakımda Bilimsel Yöntemleri Kullandığında Sana Uzman Derler, Bunların Üçünü De Yaptığında Sana Hemşire Derler-Selahaddin Eyyubi Üniversitesi
- Florence Nightingale'den Safiye Elbi'den Aldığımız Bayrağı İleri Taşımak İçin Mesleğine Sahip Çık.Bir Ben Deme!!!Sen Yapmazsan Kimse Yapmaz!!!- Selçuk Üniversitesi
- Kahramanmaraş'tan Sevgiler
- Çağdaş, Profesyonel, Toplumumuza Duyarlı Hemşireler Olmak Yolundayız- Şifa Üniversitesi
- UHOK Öğrenciler İçin Bir Sıçrama Tahtası İşlevi Görmektedir, 14ncü UHOK Kongresine Emeği Geçen Herkesi Kurluyor, Başarılar Diliyoruz- Tunceli Üniversitesi
- Hemşirelik; Emek Bilgi Profesyonellik,Mesleğini Tanı,Koru,Geliştir-Yakın Doğu Üniversitesi
- Hastalar Bizim Adımızı Unutabilirler Belki Ama Onlara Nasıl Hissettirdiğinizi Asla-Yeditepe Üniversitesi
- Hemşirelikte Profesyonelliği Zirvelere Taşımamızın Yolu Zirve Üniversitesi'nden Geçer-Zirve Üniversitesi
- Hemşirelikte profesyonellik, kanıta dayalı bakım, otonomi ve örgütlenmeyle sağlanabilir- Türk Hemşireler Derneği Öğrenci Komisyonu
- Gediz Üniversitesi-Profesyonellik; İşbirliği, bilgi, deneyim,özgüvenGediz Üniversitesi
- Mesaj Yok-Bülent Ecevit Üniversitesi
- Mesaj Yok-Ordu Üniversitesi
- Mesaj Yok-Haliç Üniversitesi
- Mesaj Yok-Hacettepe Üniversitesi
- Mesaj Yok-İzmir Üniversitesi
- Mesaj yok-Karabük Üniversitesi
- Mesaj yok-Erciyes üniversitesi
- Mesaj Yok- Mersin Üniversitesi
- Mesaj Yok-Namık Kemal Üniversitesi
- Mesaj Yok Tanıtım Var -Cumhuriyet Üniversitesi Ve Cumhuriyet Üniversitesi Su Şehri Meslek Y.O
- Mesaj Yok-Çukurova Üniversitesi
- Mesaj Yok Tanıtım Var-Doğu Akdeniz Üniversitesi
- Mesaj Yok Tanıtım Var-Gülhane Askeri Tıp Akademisi
- Mesaj Yok Tanıtım Var- Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
- Mesaj Yok Tanıtım Var-Giresun Üniversitesi
- Mesaj Yok-Yeni yüzyıl Üniversite

LİDERLİK

Doç.Dr.Hatice ULusoy, Yard.Doç.Dr.Serap Sökmen

CALISMA YASAMI VE SAĞLIK HUKUKU

Doç.Dr.Hayrettin Eren

YARA BAKIMINDA TEMEL İLKELER

Prof.Dr.Ayişe Karadağ, Dr. Zehra GÖÇMEN BAYKARA

HEMSİRELİK BAKIMINDA TANILAMA SİSTEMLERİ

Prof.Dr.Firdevs Erdemir, Yard. Doç Dr. Aysel Karaca, Öğr. Gör. Dilek Akkuş

ARASTIRMA OKUR YAZARLIĞI

Doç.Dr.Murat Bektaş,Yard.Doç.Dr.Cantürk Çapık

SAĞLIK KURUMLARINDA KALİTE-STANDARDİZASYON

Acıbadem Sağlık Grubu

HEMSİRELİKTE KANITA DAYALI UYGULAMA ÖRNEKLERİ

Prof.Dr.Gülseren Kocaman, Yard.Doç.Dr.Elçin Akdeniz

AĞRI TANILAMA VE AĞRI YÖNETİMİ

Uzm. Hem. Makbule Uzer, Yasemin Dumlupınar, Ar. Gör Sevcan Toptaş

STRESLE BAŞETMEDE BİLİŞLERİN YÖNETİMİ

Yard.Doç.Dr.Duygu Hiçdurmaz, Yard.Doç.Dr. Figen Arı inci

PROFESYONELLİK VE DEĞERLER

Prof.Dr.Ayşe Özcan,Prof.Dr.Nurgün Platin

CERRAHİ HEMSİRELİĞİNDE EZBERLERİ BOZALIM

Doç.Dr.Ümran Dal

GELECEĞİN HEMSİRELERİ OLARAK DOĞUM EYLEMİNİ ANLAMAK VE DESTEKLEYİCİ BAKIM SUNMAK Prof.Dr.Hülya Okumuş,

Yard.Doç.Dr.Gözde Gökçe İşbir ,Yard.Doç.Dr.Kerziban Yenal

SON SÖZ

14ncü UHOK2015 Kayseri’de Melikşah Üniversitesi’nde gerçekleşti. Kongre çalışmalarına başlarken ilk 13 kongrenin ayrıntılı raporlarına ve bilgilerine ulaşılmaya çalışıldı. Bu süreçte sonraki kongrelere kolaylaştırıcı olması amacı ile UHOK2015 in düzenlenmesindeki iş akışının, fırsatların ve engellerin “UHOK 2015 Bildiri Kitabı”nda paylaşılmasına karar verildi.

Kongre sürecinin bilimsel hazırlığında ve organizasyonunda Sağlık Bilimleri Fakültesi öğrencilerine ve öğretim elemanlarına omuzdaşlık yapanlara, Melikşah Üniversitesi Yöneticileri ve idari birimlerine kongrede kurs eğitimcisi olarak, konuşmacı olarak, oturum başkanı olarak, ödüller vererek değer katan öğrenci, öğretim elemanı ve firmalara teşekkür ederim

14cü Ulusal Hemşirelik Kongresi, öğrencilerin yeni akademik deneyimler edinmeleri, yeni dostluklar, yeni bilgiler kazanmanın, yeni proje çalışmalarına ufuk açmanın yanı sıra, tarihle dolu bir Anadolu kentini tanımalarına olanak vermiştir. Kongrenin gerçekleştiği Büyük Selçuklu Hükümdarının adını taşıyan Melikşah Üniversitesi ‘nin Kongre ve Kültür Merkezi Kayseri İli’nin en yeni ve geniş kapasiteli Kongre merkezidir. Bu Merkezde Üniversitemizin sahip olduğu “yaşayan kampüs” özelliği ile sunduğu diğer olanaklar sayesinde, tüm katılımcılara kolay ulaşılabilir, misafir şifreli internet bağlantısı, zengin sosyal programlı ve yöresel yemekleri ile ekonomik bir kongre olanağı sunduk.

Kongre sekreterliği elektronik iletişimi sürekli açık tuttu ve her soruyu cevapladık. Ayrıca , il içi ulaşımı planlamak amacı ile uhokulasım@melikshah.edu.tr, fatura isteyenlerin kurum vergi numarasını ve Katılan öğrenci adı ile TC kimlik no sunu önceden bildirmeleri için uhokfatura@gmail.com adreslerini web sitesinde duyurduk. Oteller, otogar, hava alanı ve kongre merkezi arasında sürekliliği olan ulaşım hizmeti satın aldık. Kongre’nin girdilerinin %8 KDV ile vergilendirileceğini bunun bütçe planlamada hesaba katılması gerektiğini öğrendik.

Bildiriler ve bildiri değerlendirme; Çok isimli aynı bildirinin, bildiriye gerçekleştirenlerin her biri tarafından teker teker sisteme kaydetmeleri sonucu bir bildirinin tekrarlı girişler nedeni ile 4 bildiri gibi değerlendirmeye alınıp, bilimsel kurulun farklı üyelerince değerlendirilmesi, sisteme öğretim elemanları tarafından bildirinin yüklenmesi ve bildiri sahibi olarak yükleyen kişinin görünmesi, 700 ün üzerinde bildirinin sistemde görünmesine ve sonuçların otomatik değerlendirme sistemi ile açıklanması nedeni ile; Bildiri sonuçları sistemde açıklandığında hatalar fark edilmiş, tüm bildiriler tekrar kongre düzenleme kurulunca gözden geçirilmiştir. Bu durum yazılımlarla ve kayıt formundaki duyurularla engellenebilir.

Bazı Öğrencilerden öğretim üyesinin ilk isim olma konusunda ısrarcı olduğu bilgileri alınmıştır. Öğrenciye bildiri hazırlatmak büyük emek gerektirmektedir ancak öğrencinin yapacağı çalışma öğrenci düzeyinde olmalıdır, yüksek lisans tezleri ya da eğitimcilerin ön planda olup tek öğrencinin adı ile kongreye bildiri gönderilmemeli bu tür

araştırmalar Ulusal diğer kongrelerde öğretim elemanlarınca sunulmalıdır. Kongre bildirileri derecelendirilip ödüllendirilirken öğretim elemanının yaptığı çalışma ile öğrenci emeği ile yapılan çalışmanın aynı sepette yer alması adil değildir. Öğrenci çalışmalarında rehberlik yapmak akademik dosyalarda takdir görecek bir öğretme etkinliğidir. Öğrenci araştırmaları akademisyenler tarafından bir araştırmanın ya da yayının alt yapısı olarak değerlendirilip geliştirilmek koşulu ile kullanılabilir. Kongreye öğrenci katılımını sağlayabilmek niyeti ile bildirisini kabul edilmeyen öğrencilerin isimlerinin bildirisini kabul edilen öğrencinin bildirisine eklenmesi ve benzeri araştırma yayın etiğine aykırı teklifler düzenleme kurulumuzca uygun görölmediği bildirilmiş, kabul görmemiştir. Bu ve benzeri emeği olmayan bir araştırmaya adının yazılmasının etik olmadığı öğrencilere öğretilmelidir. Ayrıca 2 den fazla danışmanın adı ile ve tek öğrenci adı ile tanımlayıcı küçük örneklemlerli çalışmaların öğrenci kongresine gönderilmemesi konusunda da danışmanlar da dikkatli ve duyarlı davranmalıdırlar. UHOK2015 de özelliğli vaka sunumları dışında derleme bildiri kabul edilmemiştir. Derlemeler kongrenin araştırmaları teşvik amacına hizmet etmemektedir.

Ödüllendirme amacı ile ödüllendirme yapacak dernek ve kuruluşlara ilgili bildiriler seçilerek elektronik ortamda gönderilmiştir. Bildiri değerlendirme bilimsel kurulun form aracılığı ile belirlediği puanlar temel alınarak, konunun özgün olması, araştırmada öğrenci emek ve katkısının fazla olması, sonuçlarının uygulanabilir olması kriterleri ile kongre düzenleme kurulu tarafından seçilmişlerdir. Poster Bildiri ödülleri belirlerken bilimsel kurul tarafından verilen puanlarla ön değerlendirme yapılarak aşamalı seçim yapılmıştır. Bildiriler konularına göre gruplanmış, numaralandırılmış, asılacağı günler belirlenmiş ve poster program kitabında yer almış bildiri seçme kurulunca ön elemeyi (puanlama ile) geçen posterler okunmuş ve poster panosunda sunumu görölerek seçilmiştir. Her poster için poster başında tartışma gerçekleştirilememiştir.

Melikşah Üniversitesi Öğrencileri Poster stant sorumlusu olarak görev üstlenmiş, bu öğrenciler posterlerin ilgili panolarda yer alması, panolara asılmayan posterlerin tespiti, gönderilerde eksik olan kurum adı, öğrenci adı, danışman adı eksiklerinin tamamlanması ve soruları cevaplama görevi üstlenmişlerdir. Poster stant sorumlularına bilgisayar sağlanarak poster hazırlayan öğrencilerden posterlerini bu bilgisayara yüklemelerini istemeleri bildiri kitabının daha az emekle ve daha kısa sürede yayınlanmasını sağlayacaktır. Bilimsel kurul bildirileri online değerlendirme sistemi ile değerlendirmiştir. Online sistem ve web sitesi hizmeti satın alınmıştır. Bildirilerin etkilenmeyi önlemek amacı ile isimler ve kurum adları olmadan bilimsel kurula gönderilmesi gerekmektedir. Bilimsel kurulda istekliler, önerilen kişiler, kongrede kurs ve konuşmacı olarak ve oturum yönetecek kişiler, aynı ildeki üniversitelerin önerdikleri kişiler ve özellikle genç akademisyenler yer almıştır.

Kongrede 4 kategoride yarışma düzenlenmiştir; afiş yarışması hemşirelikte yaratıcılığı, karikatür yarışması hemşirelikte mizahı, forma tasarım yarışması hemşirelikte estetiği, öğrencilik anıları yarışması hemşirelikte kendini ifade becerisini ortaya koyan yarışmalardı. Yarışma jürilerinde öğrenciler Öğrenci Hemşireler Derneği temsilcileri bir öğretim elemanı ve bir konunun uzmanı olan kişi yer aldı.

Her oturumda sunuculuk görevini iki öğrenci olacak şekilde dönüşümlü olarak öğrenciler gerçekleştirdiler. Sözel bildiri oturumlarında ve panel başkanlıklarında bir öğrenci bir öğretim elemanı birlikte görev yürüttüler. Her salonda öğrenciler salon düzenini kontrol edip konuşmacıların sunularını 1 saat önceden salonlarındaki bilgisayarlara yüklediler, sunu sonrası soru cevap oturumunu yönettiler. Kongre kayıt masasını tamamen öğrenciler bir öğretim görevlisi yönderliğinde yürüttüler. 4 kayıt masası yeterli olmadı soyada göre önceden gruplanmış yaka kartları verilirken bilgisayarda gelen kişiler işaretlendi. Kayıt banko sayısı 6 ya yükseltildi ve 6 bilgisayar kullanıldı bildiriler 4 salonda eş zamanlı sunuldu ve her salona bir bilgisayar ve projeksiyon cihazı temin edildi..

Kongrede “suçlu kim” başlığı ile Melikşah Üniversitesi Hukuk Fakültesi Ve Gazi Üniversitesi SBF Hemşirelik Bölümü Hemşirelikte Yönetim Bilim Dalı öğretim elemanları işbirliği ile sanal duruşma gerçekleştirilmiş, öğrenciler tarafından ölüme neden olan bir hemşirenin duruşması ilgi ile izlenmiştir. Her iki kuruma da teşekkür ederim .Açılıştaki tarihi ve yapıları ile Kayseri’yi tanıtan Melikşah Üniversitesi Mühendislik ve Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü’ne, kurs yürüten Melikşah Üniversitesi Hukuk Fakültesine, Kayseri Acıbadem Hastanesi Hemşirelik Yönetimine ,Kurs veren tüm eğitimcilere ve meslek örgütlerine, Konferans , panel , katkı veren öğretim üyelerine Öğrenci Hemşireler Derneği’ne, konuk öğrencilere, öğrencilerimize , THD Öğrenci Komisyonu’na, bilimsel kurulda yer alan meslektaşlarıma teşekkür ederim Kongrenin gerçekleşmesi için bizi kongre düzenleyici olmaya teşvik eden ve bilimsel programımıza katılarak bizim motivasyonumuzu artıran Sayın Sayın .Rektörümüze, Kongre açılışını onurlandırarak bize güç veren Sayın Mütevelli Heyeti Başkanımıza, kongre için gerekli alt yapıyı sağlayan üniversitemiz genel Sekreterliğine ve idari birimlere, bölüm öğretim elemanlarımız, öğrencilerimiz ve sekreterliğine ve Öğrenci Hemşireler Derneği’ne teşekkür ederim. Kongre sponsorları; Acıbadem Sağlık Grubu’na, Vize yayıncılığa, Anadolu Sağlık Grubu’na, Amerikan Hastanesi’ne, Hedef yayıncılığa teşekkür ederim.Hemşirelik Bilim alanına ve uygulamalarının durumuna, sorumluluklarına ve gelişmelere dikkat çekmek ve kamuoyu oluşturmak adına Ulusal Hemşirelik Öğrencileri Kongresi’nin önemli bir fırsat olduğunu düşünmekteyim. Kongre bildiri kitabı ekinde 14ncü UHOK sayısal bilgilerini, gelecek kongrelerde yararlanılabileceği düşüncesi ile kongre sürecinde hazırlamış olduğumuz formları paylaşıyoruz. 14.cü sünü gerçekleştirdiğimiz Ulusal hemşirelik Öğrencileri Kongresi’nde alınan kararların gelecek kongrelerde sürdürülmesini diler, önceki 13 kongreyi gerçekleştirerek Ulusal Hemşirelik Öğrencilerini bugünlere taşıyan öğrenci ve öğretim elemanlarına teşekkür ederim.

Prof.Dr.Gülşen Terakye

Kongre Düzenleme Kurulu Koordinatörü

14cü UHOK 2015 KONGRE RAPORU

UHOK 2015 de Alınan kararlar:

- Kongre Bildiri Kitabında Kongre Raporunun Yer Alması
- Kongre Sonrasında UHOK2015 Katılan Öğrenci Lerin Mesajı Olarak :” Kontenjanların Azaltılmasını, Hemşirelikte Kalitenin Korunmasını İstiyoruz” Sloganının Sosyal Medyada Paylaşılması Ve Her Kongre Sonrası Bir Sosyal Medya Mesajı Belirlenmesi
- Öğrencilerin Kongrenin Her Aşamasında Ön Planda Olması
- Öğrenci Hemşireler Derneğinin Düzenleme Kurullarında Her Yıl Yer Alması
- Her Yıl THD Öğrenci Komisyonunun Katkı Ve Katılımının Sağlanması
- Derleme Bildirilerin Kabul Edilmemesi
- Bildirileri sisteme girerken Öğretim Elemanlarının Adlarının Bildiri Sahibi Olarak Değil, Danışman Başlığı Altında Yer Alması
- Öğrencilerin Araştırma Ve Yayın Etiği İhlallerine Yönlendirilmemesi
- Kongre Düzenleme Kurulu Dışındaki Diğer Bildiri Ödüllerinin Kongrenin Son Oturumundan Önce Belirlenmesi
- Gelecek Kongre Adaylarının Oylanmasının Şeffaf Oy Sandığı Kurum Logolu Oy Pusulası İle Aday Kurumların Gözlemcileri Gönüllü Gözlemciler Ve Sandık Başkanı Öğretim Üyesi Gözetiminde Güvenli Sakin Bir Ortamda Sayılması
- Kongre Kayıt Ücretinin 100 TL yi Aşmaması
- Mümkün Olduğunca Öğrencilere Uygun Konaklama Olanakları Sağlanması
- Bir Önceki Kongre Başkanı Öğrencilerin Bir Sonraki Kongrede misafir edilmelerinin (kayıt-konaklama) Teklif Edilmesine karar verilmiştir
- Kongrelerde İnsiyatifin Kongre Firmalarına Bırakılmaması
- Kongreden Çıkabilecek Öğrenci Taleplerinin Kongre Web Sayfasında Tüm Lisans Programı Yürüten Hemşirelik Eğitimcilerine İletilmesi Kararları Alınmıştır.

UHOK 2015 sayısal bilgileri:

- Kongre süresi: 5 gün kongre 5 günlük süreçte gerçekleşmiştir. 22 Nisan 2015 tarihinde kurslarla başlamış 26 Nisan 2015 tarihinde gerçekleştirilen “Kapadokya Gezisi” ile sonlanmıştır

- Kongrede 11 kurs gerçekleştirilmiştir. Kurs konuları, bilimsel program, sosyal program, Kongre “Tema” sı hemşirelik lisans eğitimi veren kurumların, önerilen kişiler ,Hemşirelik Eğitim Derneği'nin ve Türk hemşireler Derneği Öğrenci Komisyonu'nun yazılı olarak ilettikleri görüşleri tartışılarak, öğrencilerimiz öğretim elemanlarımız ve Öğrenci hemşireler Derneği tarafından belirlendi.

Kurs ücreti; kongreye kayıt yaptıranlar için 50 TL kongre dışından katılanlar için 75 TL olarak belirlendi.. Kurs sayısının fazla olması nedeni ile her kursa 40 katılım beklenmesine karşın katılım beklenti düzeyinde olmamıştır. Kurs katılım ve teşekkür belgeleri düzenlenmiştir

- Kongre kayıt ücreti 100 TL , stant ücreti 5000TL+KDV olarak belirlenmiştir. Stantlar aynı destek karşılığında da verilmiştir. Firmalar yanı sıra, düzenleyen kuruluş öğrencilerine, Öğrenci hemşireler Derneği'ne, Türk Hemşireler Derneği Öğrenci Komisyonu'na, fatura ve sosyal program görevlilerine birer stant tahsis edilmiştir. Sadece üç firma nakdi ödeme yapmış, giderler kongre girdilerinden ve Hemşirelik Bölüm bütçesinden karşılanmıştır.

- 4 yarışma ödülü 3 sözel, 3 poster bildiri ödülü kongre düzenleme kurulunca verilmiştir. Dernek ve yayın evleri de bildiri ödülleri vermiş, toplam 26 bildiri ödül almıştır. Ödül programı kongrenin 2nci gün akşamı, öğrencilerin hazırladıkları kısa filmler ve el yıkama temalı dans gösterileri sonrası gerçekleştirilmiştir. Kongre düzenleme kurulu bildiri ödülleri tüm bildiriler sunulduktan sonra, kapanış oturumunda vermiştir.

- Kongrenin 1400 kayıtlı yaklaşık 300 (düzenleme kurulunda yer alan kişiler, konuklar ,konuşmacı vb) kayıtsız ancak yaka kartı ve yemek kuponları verilen katılımcısı ile katılım 1700 idi.

- Katılan üniversite ve kurum sayısı94

- UHOK 2015 de sunulan,Sözel bildiri sayısı; 106 poster bildiri sayısı; 444

Kongrede Görev alan öğrenci öğretim elemanı durumu:

- Kongre başkanı olarak görev yapan öğrenci sayısı:.... 3
- Kongre başkanı öğretim elemanı sayısı 1
- Konuşmacı olarak katılan öğrenci sayısı..... 15
- Konuşmacı olarak katılan öğretim elemanı sayısı 13
- Oturum ve panel başkanı olarak görev alan öğrenci sayısı... 28
- Oturum ve panel başkanı olarak görev alan öğrenci sayısı... 28
- Sunucu olarak görev alan öğrenci sayısı 8
- Sunucu olarak görev alan öğretim elemanı sayısı..... 4
- Yarışma jürilerinde yer alan öğrenci sayısı..... 8
- Kongre sekreteryasında görev alan öğrenci sayısı..... 5
- Poster bildiri stantında görev alan öğrenci sayısı- 2
- Kongre kayıt masasında görev alan öğrenci sayısı 8
- Reji de görev alan öğretim elemanı sayısı 1
- Reji de görev alan öğrenci sayısı 1
- fotoğraf çekimini yönlendirmede görev alan öğrenci sayısı.. 2
- ulaşım,konaklama planlamada görevli öğrenci sayısı..... 2
- öğrenci yurtlarında konaklayacaklara rehber öğrenci sayısı... 2
- basılı evrakları planlama ve takip sorumlusu öğrenci sayısı 2
- Kongre alanı ve çantaları programı hazırlığında yer alan: öğrencilerimizin tamamı
- Kurslarda görevli öğrenci sayısı..... 11

Kongrenin açılışı

KONGRENİN AÇILIŞINDA FLAMALI GEÇİŞ GERÇEKLEŞTİRİLDİ

Aşağıda yer alan yazı Tüm üniversitelere gönderildi ve www.UHOK2015 web sayfası duyurularında yer aldı. Slaytları açılış öncesi sunu şeklinde süre ayarlaması ve harf sıralaması yaparak öğrencilerimiz hazırladı, kongre açılışından hemen önce slaytlarını getiren öğrencilerin sunu odasına müdahale etmeleri sonucu slayt sunu düzeni bozuldu ve slaytlar gösterilemedi, Flamalı geçiş gerçekleştirildi. Bildiri kitapçığında Üniversitelerin slaytlarla ilettikleri mesajlarına yer verilmiştir. Bazı üniversiteler, Üniversitelerinin tanıtımını yapmış, kongre ya da mesleğe yönelik mesaj iletmemişlerdir. Flamalar Kongre merkezi önündeki alana asılarak önünde fotoğraf çekilmesi sağlanmış, flamalar imza karşılığı iade edilmiştir.

Flamalı geçiş ile ilgili yazışma

Sayın Hemşirelik Lisans Eğitimi veren Kurum Yöneticisi,

Önceki kongre deneyimlerine dayalı olarak öğrenciler, her katılımcı üniversitenin kongre sahnesinde ve kongre ortamında görünür olamadığını, sahneye sözel bildirisi olan ve ödül alanların çıktığını diğer üniversitelerin adlarının anılmadığını, buna çözüm bulunmasını önerdiler. Bu öneri tartışılarak kongrenin açılışında her üniversitenin belirlediği bir öğrencisinin Üniversitelerinin flamaları ile sahneye çıkmaları, üniversitesine, mesleğine ya da kongreye yönelik iki slaytlık mesaj ile katılımcıları selamlamaları düşünülmüştür, bu flamalı geçiş için Katılımcıların yapması gereken hazırlıkla ilgili bilgi aşağıda yer almaktadır. Gereği için bilgilerinize arz ederiz

Kongre Genel Sekreterliği

14. Ulusal Hemşirelik Öğrencileri Kongresi Açılış töreninde “Üniversite Flaması” ile Geçiş ve Katılan Üniversitelerin ve Şehirlerinin Tanıtımı ve kongre ya da mesleği ile ilgili mesaj konusunda Bilgi;

- 50 cm boyutunda üçgen üniversite flaması hazırlanması
- Flamayı taşıyacak öğrencinin kıyafetinin siyah olması
- Katılan üniversitelerin bulunduğu şehre ya da üniversitesine ait görsel materyalleri kapsayan 1 slaytı ve mesleğe ya da kongreye yönelik mesajı kongreden 2 hafta önce ilgili mail adresine göndermeleri gerekmektedir

KONGRE İÇİN HAZIRLANAN FORMLAR VE İLGİLİ ÜST YAZILAR

Öneri Görüş Formu

Tarih:

Konu: Öğrenci Hemşireler Kongresi

Sayın Hemşirelik Lisans Eğitimi veren Kurum Yöneticisi,

14ncü Ulusal hemşirelik Kongresi'ni Kayseri'de gerçekleştireceğiz. Kongrenin verimli olabilmesi , görüş ve önerilerinizle şekillendirilmesi ile mümkün olacaktır. Ekteki formu bu amaçla hazırladık.

Haziran ayı ilk haftası içinde görüş ve önerilerinizi değerlendirmeyi planlıyoruz.

Sizden en kısa zamanda elektronik veya posta yolu ile cevap almak umuduyla esenlikler diliyorum

Prof.Dr.Gülşen Terakye
Melikşah Üniversitesi
Sağlık Bilimleri Fakültesi
Hemşirelik Bölüm Başkanı

EK. Öneri Formu 1 sayfa

Meliksah Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi TALAS-Kayseri
Tel 0505 517 46 55
E mail: gterakye@meliksah.edu.tr
icantekin@meliksah.edu.tr

14ncü Ulusal Öğrenci Hemşireler Kongresi Öneri Formu:

- ULUSAL Öğrenci Hemşireler Kongresi için tema öneriniz
- Konu öneriniz
- Varsa Öğrencilerinizin sunmasını istediğiniz konular
- Konuşmacı olmasını önereceğiniz kişi/kişiler ve konuları
- Paralel oturumlar olması/tek salonda etkinlik yapılması
- Sadece Sözel bildirilerin ödül alması/posterlere de ödül verilmesi
- Bilim uzmanlığı öğrenci bildirilerinin kabul edilip edilmemesi
- Katılım ücretinin alt-üst sınırı öneriniz
- Diğer önerileriniz

Bu form;
Hemşirelik Lisans eğitimi veren kurumlara
Hemşirelik Eğitimi Derneği'ne
Hemşirelik Eğitimi Akreditasyonu Derneği'ne
Türk Hemşireler Derneği'ne
THD öğrenci Komisyonuna
Öğrenci Hemşireler Derneği'ne de iletilmiştir

Formun ve kongre programının iletilmesini önereceğiniz diğer kurum ve kuruluşları
lütfen belirtiniz

Bilimsel danışma Kurulu ve Kurs eğiticileri Ulaşım Konaklama Formu

Adınız soyadınız

TC Kimlik Numaranız

Telefon numaranız E mailiniz

Kongrede göreviniz

Konaklama tarihleriniz

Konaklama tercihleriniz (birlikte konaklamak istediğiniz kişi varsa beirtiniz

Geliş ayrılış tarihiniz Tercih ettiğiniz ulaşım aracı)

Geliş-gidiş rotanız

Kurumunuzdan izin için Kongre davet yazısı gerekli midir Gerekli ise kime hitaben yazılsın istersiniz

Ulaşım ile ilgili İletmek istediğiniz bir konu varsa belirtir misiniz

Kongre sekreteryası ile ilgili bölüm

Davet yazısı gerekli/yazıldı

Konaklama için yer ayırıldı/bilgi verildi

Bileti alındı/bilgi verildi

Karşılama bilgisi; (fimaya kişinin,gelecek kişiye fimanın tel no sunun bildirilmesi)

Yarışma katılım formu

14.UHOK ÖYKÜLEŞTİRİLMİŞ ANI YARIŞMASIYARIŞMA KATILIM FORMU
Yarışmaya Katılan Kişi Tarafından Doldurulacaktır
AD –SOYAD

TC NO

ADRES

E-MAIL

TELEFON

ÜNİVERSİTE /BÖLÜM

İMZA

BİLGİ; Yarışma hemşirelik alanında lisans düzeyinde eğitim almakta olan tüm öğrencilere açıktır.

ÖDÜL: Bir adet çeyrek altın

YÜRÜTÜCÜLER:

Hemşirelik Öğrencisi, Hemşirelik Öğrencisi.....

YARIŞMA KURALLARI

Yarışmaya katılacak kişilerin lisans düzeyinde hemşirelik eğitimi alıyor olması gerekmektedir

Gönderilecek anılar word dosyasına "12" büyüklükte "Arial" karakter ile yazılacaktır

Öyküleştirilmiş anı e-posta ile gönderilecektir. Posta ile gönderiler kabul edilmeyecektir. İçeriğinde "hemşirelik" olmalıdırYarışmaya katılan yazarlar <http://uhok.meliksah.edu.tr> adresindeki katılım formu ve anılarının yazılı olduğu belgelerini uhok2015@meliksah.edu.tr e-posta adresine ileteceklerdir.Bir kişi en fazla 2 anı ile yarışmaya katılabilir.Yarışma için öyküleştirilmiş anı gönderen kişi veya kişiler metnin kendisine ait olduğunu kabul etmiş sayılır.Ödül töreni 25 Nisan 2015'te yapılacaktır. Bilgi ve iletişim adresi: uhok2015@meliksah.edu.tr

Kongre Kayıt Form

14ncü ULUSAL HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİ KONGRESİ

KAYIT FORMU Melikşah Üniversitesi/Kayseri

Adı Soyadı:

Kurum:

Tc Kimlik no

Ünvanı: Danışman/Öğrenci/diğer/Öğretim elemanı

Bildiri ile katılım/bildirisiz katılım

Fatura Talebi varsa vergi dairesi vergi no

Telefon:

E-posta:

Posta Adresi

Kongreye geliş tarihi

Kongreden ayrılış tarihi

İmza

Kayıtlar www.UHOK 2015 web üzerinden yapıldıktan sonra formunuzu Uhok sekreterliğe ödeme dekontunuzla birlikte elektronik ortamda iletiniz

Sponsorluk mektubu

Tarih:

Sayı:

UHOK 2015

KONGRE SPONSORLUK FAALİYETLERİ

Sayın Firma yetkilileri,

22-26 Nisan 2015 tarihlerinde Kayseri’de Melikşah Üniversitesi’nde düzenlenecek olan 14ncü Ulusal Hemşirelik Öğrencileri Kongresi (UHOK2015) için iş yaşamının değerli aktörleri olan sizlerden kongremize destek ve güç vermenizi rica ediyoruz. Kongreye en az 1000 en fazla 1500 katılımcı bekliyoruz.

Amacımız; ulusal düzeyde lisans düzeyinde eğitim almakta olan Hemşirelik öğrencilerinin etkileşimlerini geliştirmek, öğrencilere Bilimsel etkinlik deneyimi kazandırmak, bilgi dağarcıklarını zenginleştirmek, bilim adamı olmaya ve araştırma yapmaya motive etmek, sağlık alanının akademisyenlerini, yöneticilerini ve diğer aktörlerini tanımalarını sağlamak, Kayseri ilini genç enerjileriyle hareketlendiren öğrencilere Kayseri İli ve çevresini tanıtmaktır.

Ekli dosya, sponsorluk seçenekleri gruplanarak tasarlanmıştır. Geleceğin hemşirelerinin güçlendirilmesine katkılarınızı bekler, desteğiniz için teşekkürlerimizi sunarız.

Kongre düzenleme Kurulu

EK 1. Sponsorluk dosyası

EK 2. Kongre Afişi

EK 3 Sözleşme

Telefon; 0 505 517 46 55

E posta; gterakye@meliksah.edu.tr

Posta adresi; Melikşah Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Talas/KAYSERİ

Bildiri değerlendirme formu

UHOK2015 Bildiri Değerlendirme Formu

1.AŞAMA		
KRİTER	PUANI	ORANI
• Kapsam	100 puan	%50
• Yöntem uygunluğu	100 puan	%50
Bu iki kriterden 50 puan ve üzerinde olan bildirimler 2.aşamaya geçecektir		
2.AŞAMA		
KRİTER	PUANI	ORANI
• Özet anlaşılabilirliği	• 100	• %15
• Bildirinin temaya uygunluğu	• 100	• %10
• Hemşirelik mesleğine katkısı katkının irdelenmiş olması	• 100	• %15
• Konunun orijinalliyi	• 100	• % 20
• Başlık içerik uygunluğu	• 100	• %10
• Problemin özetlenmesi	• 100	• %15
• Kaynakların uygunluğu	• 100	• %5
• Gelişmekte olan üniversiteden olması	• 100	• %5
• Lisans öğrencisi ağırlıklı bildiri	• 100	• %5
SON AŞAMA		
• 1. Aşamadan alınan puanın (bilimsel kurul değerlendirmesi)		%70
• 2. Aşamadan alınan puanın (ödül için oturum başkanı değerlendirmesi)		%30
TOPLAM	

Kongre değerlendirme formu

14.ULUSAL HEMŞİRELİK KONGRESİ DEĞERLENDİRME FORMU

1.Yaşınız :

2.Cinsiyet: Kadın() Erkek() **3.Okuduğunuz**

Üniversite:

4.Sınıfınız:.....

5.Daha önce hemşirelikte ilgili bilimsel etkinliklere katıldınız mı? Evet () Hayır()

6.Cevabınız hayır ise katılamama nedeniniz;

Haberimin olmaması() Ekonomik nedenler ()Ulaşım güçlüğü ()Gereksinim duymama

Diğer()

7.Daha önce Ulusal Hemşirelik Öğrencileri Kongresine katıldınız mı? Evet () Hayır()

8. Daha önce herhangi bir hemşirelik kongresine katıldınız mı? Evet () Hayır()

9. Daha önce herhangi bir kongreye katıldınız mı? Evet () Hayır()

10. Daha önce hemşirelikle ilgili sempozyuma katıldınız mı? Evet () Hayır()

11. Bu kongrede aşağıdaki kurslara katıldınız mı? Evet () Hayır()

Cevabınız hayır ise katılamama nedeniniz;

- a. İlgimi çekmedi
- b. Ders dinlemek sıkıcı geliyor
- c. Para ödemek istemedim
- d. 1 gün erken gelmek istemedim
- e. Kurslardan haberim olmadı

12. Kurslardan hangisi gelecek yıl da yapılın istersiniz?

- a. Hiçbiri
- b. Profesyonellik ve değerler
- c. Cerrahi hemşireliğinde ezberleri bozmak
- d. Hemşirelik bakımında yanılısam sistemleri
- e. Yara bakımında temel ilkeler
- f. Hemşirelikte kanıta dayalı uygulamalar
- g. Liderlik
- h. Sağlık kurumlarında kalite ve standardizasyon
- i. Ağrı tanımı ve ağrı yönetimi
- j. Çalışma yaşamı ve sağlık hukuku
- k. Stresle başarmeyi ve bilişlerin yönetimi
- l. Geleceğin hemşireleri olarak doğum eğleniniz anlamak ve destekleyici bakım sunmak

13.Kongreyi nerden duydunuz?

- a. Arkadaşlarımdan
- b. Facebooktan
- c. Hocalarımdan
- d. Okula asılan afişten

e. Web sayfasını araştırdım internetten

f. Bir önceki kongreden

14.Kongrenin planlanması ve programı;

	Çok iyi	İyi	Orta	İyi değil	Hiç iyi değil
Kongrenin süresi					
Kongrenin düzenlediği tarih					
Kongrenin içeriğinin amaca uygunluğu					
Kongrenin içeriğinin güncelliği					
Kongre salonunun düzeni					
Kongre salonunun ses düzeni					
Kongrenin yemekleri					
Kongrenin kahve araları					
Kongre sunum konuları					
Kongredeki konuşmacıların sunuma hakimiyeti					
Sosyal programla ilgili değerlendirmeniz					
Konser					
Yarışmalar ve ödüller programı					
Öğlen yemekleri					
Gala yemeği					
Gezi programı					

TEŞEKKÜR EDERİZ.
MELİKŞAH ÜNİVERSİTESİ
SAğLIK BİLİMLERİ FAKÜLTESİ